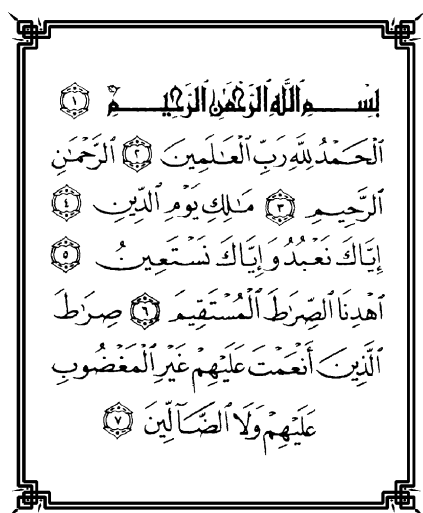

سوره تی (الفاتحة)

(۱) به ناوی خوی به خشنده و میهره بان (به ناوی
 تئو خوییه کانگای رحمت و سۆزو به زه ییه).

(۲) سوپاس و ستایش ههر شایسته ی خوییه و بۆ
 خوییه، که خاوه ن و پهروه ردگاری هه موو جیهانیان
 و هه موو بوونه وهره.

(۳) به خشنده و دلۆفانه، کانگای رهحمهت و
 میهره بانیه (رهحمهتی له دنیا دا هه موو شتیکی
 گرتۆته وه، به لام له قیامه تدا ته نها بۆ ئیماندارانه).

(۴) خاوه ن و سهرداری روژی پاداشت و سزایه
 (پادشای روژی قیامهت که دادپهروه ری ره هاو بی
 سنووری تی دا به ریاده کات).

(۵) خوییه؛ ته نها ههر تۆ ده په رستین و ههر له تۆش داوای یارمه تی و پشتیوانی ده که ین (له
 کاروباری دین و دنیا ماندا؛ به تاییهت له و کاروبارانده دا به تۆ نه بی ت به که سی تر له بهنده کانت
 ناکری ت).

(۶) خوییه بهرده و ام ری نموو بی مان یفه رموو بۆ تهم ری بازی راست و دروستی ئیسلامه.
 (۷) که بهرنامه و ری بازی تئو وانه یه له نازو نیعمه تی خۆت به هره وهرت کردوون، نه مانخه یته
 سه ر ری بازی تئو وانه ی خه شم و قینیان لیگیراوه (به هو ی تئو ووه ده یزان و لایانداوه)، ههروه ها
 نه مانخه یته سه ر ری بازی تئو وانه ش؛ که سه رگه ردان و گو مران (به هو ی لاساری و یاخی بوون
 و نه زانیانه وه)^(۱)

۱- (له فهرمووده یه کی قودسیدا خوی گه وره ده فهرمویت: من نو یژم له نبوان خۆم و بهنده ی خۆم، دابهش کردووه (مه به ستیشی
 فاتحه یه که به شکی سه ره کی نو یژه): کاتی که ئیماندار ده لیت الحمد لله رب العالمین خوا ده فهرمویت: تئو وتا بهنده م سوپاس و
 ستایشم ده کات، کاتی که ده لیت: الرحمن الرحیم، خوا ده فهرمویت: تئو وتا بهنده م ستایش و وه سفم ده کات، کاتی که ده لیت: مالک یوم
 الدین: خوا ده فهرمویت: تئو وتا بهنده م به خاوه ن ده سه لاتم ده زانی ت کاتی که ده لیت: ایاک نعبد و ایاک نستعین، خوا ده فهرمویت: بهنده م
 راست ده کات تئو وتا ههر من ده پرستی ت و ههر من به پشتیوان ده زانی ت: کاتی که تایی تی ۶، ۷ ده خوینی ت: خوا ده فهرمویت: تئو و بۆ
 بهنده م، ههر چی داواش بکات پی ده به خشم)، ههروه ها له فهرمووده یه کی راست و دروستی تر دا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ به
 گه وهره ترین و پیروترین سوره تی قورئان ناو زده ی فهرمووه.

سوره تی (البقرة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) چهنه پیتیک له سه ره تای ههندی له

سوره ته کانی قورئاندا هاتوون ژماره یان (۱۴) پیتته،

نیوهی کوی پیتته کانی زمانی عهره بین، بو

سه لماندنی (اعجاز) و مه زنی و گرنگی قورئان که

له توانای هیچ که سدا نیه به و پیتانه کتیبیک یی ئاوا بی

وینه دابیت، به راده یه که هه تا نه گهر هه موو گروی

ئاده میزاد و په ری کو بنه وه بو ئه و مه به سته

بیگومان ناتوان، وینه ی ئه م قورئانه، یانا ده سوره تی، یان ته نها سوره تیکی داریژن، هه روه ها

چهنه ها نه یی تریشی تیدایه، زاناکان له ههندیکی دواون، ههندیکیشیان و توویانه: هه ر خوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَ ۝۱ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن

قَبْلِكَ وَيَا لَآخِرَةٍ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۴ اُولَٰئِكَ عَلَىٰ

هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵

خوی زانایه به نه یی ئه و پیتانه.

(۲) ئه و قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیک یی تیدا نیه، (که له لایه ن خوی په روه ردگار هه و په وانه

کراوه به جبره ئیلدا بو (پیغه مبه ر ﷺ) که مایه ی رینمووی و سه رچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان

و پاریزکاران (که ئه وانه ن فره زه کات جیبه جی ده که ن و له حه رام خویان ده پاریزن، له رووی

بیروباوه رو کردارو گو فتاره وه).

(۳) ئه وانه ی باوه ر به نه بینراوه کان ده هیئن (وه که خواو فریشته و ئه وانه ی خوا باسی کردوون

و ئیمه نایان بینین)، هه روه ها نو یژه کانیا ن به چاکی ئه نجام ده دن و له و پزق و پوزییه

(حه لاله ی) پیمان به خشیوون، ده به خشن.

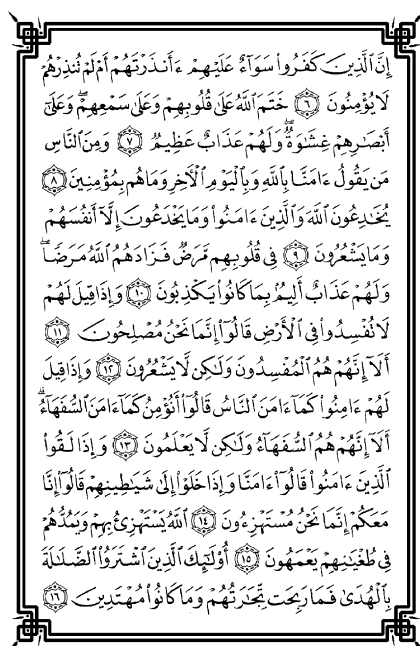
(۴) (له هه مان کاتدا) ئه وانه باوه ر ده هیئن به و (په یامه ی) که بو تو (ئه ی محمد ﷺ)

دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبه ران) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیش ده بن که

روژی دوا یی پیش دیت و قیامه ت هه ر به ریا ده ییت.

(۵) ئه وانه له سه ر شا ریگه ی هیدایه تی په روه ردگاریانن و هه ر ئه وانه یشن سه رفراز و

سه رکه و توو (ئه مانه بنه ما سه ره کیه کانی ئیمان و ئیسلامن).

(٦) به راستی نه وانهی که بی باوه پ بوون ناگاداریان بکهیت یان ناگاداریان نه کهیت یه کسانه بویان، باوه پ و ئیمان ناهین...

(٧) (چونکه) خوا موّری ناوه به سهر دل و گویاندا و پهردهی به سهر چاویاندا هیناوه، (نه بیرده که نه وه، نه نامادهن حق بیستن و راستیه کانیش نابین)، هر بویه سزایه کی سخت چاوه ریپانه (نه مانهش ده سته یه کن له بی باوه پان که هر خوا خوی ده یانناسیت).

(٨) له ناو خه لکیدا که سانیک هه که ده لّین: ئیمان و باوه پمان به خواو به پروژی قیامهت هیناوه (له راستیدا نه وانه درو ده کهن) نه وانه هه همیشه باوه پردار نین.

(٩) نه وانه (به خه یالی خویان واده زانن) خوا و نه و که سانه ده خه له تیئن که باوه پرداری راسته قینه!! که چی جگه له خویان که سیان پی ناخه له تیئت، به لام هه ست ناکه ن و فام ناکه نه وه و بیر ناکه نه وه.

(١٠) نه وانه له دل و دهروونیاندا نه خوشی بی باوه پردی و هه سوودی و کینه هه یه، خوایش (به سهر خستنی حق و ئیمانداران) نه وندهی تر دهردیان گران و کاریگر ده کات و سزایه کی سه ختیش (له دنیا و قیامهتدا) چاوه ریپانه به هوّی درو کردن (ودزایه تییان بو ئیسلام).

(١١) نه وانه کاتیک پیان دهو تریت تووی گوناو تاوان و خراپه کاری مه چینن له زه ویدا، ده لّین: به راستی ئیمه تنها چاکسازی ده کهین!!

(١٢) ناگادار بن، که به راستی هه نه وانه تووی خراپه ده چینن، به لام (به هوّی لووت به رزی و ده ده دار یانه وه) ههستی پیناکه ن و (خویانی لی گیل ده کهن).

(١٣) کاتیک پیان دهو تریت ئیمان و باوه بهین وه کو نه و هه موو خه لکه (بی فیل و راستگو یانه) که باوه پمان هیناوه، ده لّین: چون ئیمه وه کو نه و خه لکه که م عه قل و گیلانه باوه پ ده هینن، (خه لکینه) چاک بزنان و ناگادار بن که هه نه وانه خویان که م عه قل و گیل و نه فامن، به لام به خویان نازانن.

(١٤) کاتیکش (دوو پرووه کان) ده گه ن به وانه ی باوه پمان هیناوه ده لّین: ئیمه ئیماندارین و باوه پمان هیناوه!!، که چی کاتیک به تنها ده مینه وه له لای شه یتانه گه وره و فیلبازه کانیا ن ده لّین: به راستی ئیمه له گه ل ئیوه یین، بیگومان ئیمه تنها گالته یان پیده کهین و پیان راده بویرین!!

(١٥) (به لام خه یالیا ن خاوه چونکه) خوا سزای گالته جاریه که یان لیده سینیت و (ده یانکاته په ندو گالته جار)، نه وه جاری به ره لای کردوون تا کویرانه مل بنین و دریژه به گومرای خویان بدهن.

(١٦) نه وانه گومرایان کری به رینمووی و هیدایهت، بازرگانیه که یان قازانجی نه کرد، سه رمایه که شیان که هیدایهت له ده ستیانداو مایه پوچ بوون و وه رگری ریپازی هیدایهت نه بوون ...

(۱۷) نمونه و وینهی ئه وانه وهك كهسيك وايه: ئاگريك دابگرسينيت (بو سوودی خوئی و هاوړيكانی) كه چي كاتيک هه لگيرساو ده وروبهرې خوئی رووناك كرده وه، خوا رووناكيه كه يان لئې بكوژينته وه و له چنده ها تاريكيدا جيان بهيليت و هيچ تروسكاييهك نابین و ری دهرناكهن.

(۱۸) ئه وانه كه پرو لال و كوړن (له ئاستی حق و راستیداو)، ناشگه پړينه وه (بو سهر هيدايت).

(۱۹) ياخود وینه يان وهك كه سانیک وايه به دهست بارانيکی ليزمه وه گيريان خواردیټ، كه په له هه وری تاريك و هه وره تريشقه و بروسكه ی هه بیټ، له تاو دهنگی بروسكه كه په نجه يان ده تاخن به گويچكه ياندا له ترسی مردن، خوایش گه ماروی كافرانی داوه (بارانه كه قورئانه و بروسكه كان، ترساندنې دووړووه كانه كه هه ز به بیستنی ناكهن).

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَزَكَهُمْ فِي ظُلْمٍ لَّا يَبْصُرُونَ ۚ ثُمَّ يُعْجِبُ عَنْهُمْ لَئِن يَرِجُعُونَ ۖ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَنَارٌ تَلْعَلُونَ ۚ أَصِيعُهُمْ فِي ۚ إِذْ أَنهَم مِّنَ الصَّوْعِقِ حَدَرًا تَهَوَّتْ ۚ وَاللَّهُ يَحْطِ بِالْكَافِرِينَ ۚ يَكَاذِبُونَ ۚ يَخْتَلِفُونَ أَبْصَرُهُمْ لَمَّا أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ ۚ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَنِيٌّ ۚ يَتَأْتِي النَّاسَ نُبَأٌ وَإِذْ وَارَكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَكَلِمَةً جَعَلُوا لَهْجَةً أَعْدَاوَانِهِمْ يَقُولُونَ ۚ وَإِنَّ كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا ۚ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُهْوِطَ بِهَا النَّاسُ وَالْجَهَنَّمَ الَّتِي يُوعَدُ لِلْكَافِرِينَ ۚ

(۲۰) خهريكه تيشكي بروسكه كه بينايي چاويان به ريت، هه ر كاتيک بهر پييان پوښن ده كاته وه، ده پوښ، هه ر كه تيشكه كه نه ماو تاريك بوو ليان، (ده سله مينه وه و) هه لو يسته ده كهن، خو ئه گه ر خوا بيو يستايه بيستن و بينينايي له ناو دهر د، به راستی خوا ده سه لاتی به سهر هه موو شتيكدا هه يه.

(۲۱) ئه ی خه لكينه په روه ردگاری خو تان بيه رستن، ئه و زاته ی كه ئيوه و پيشينايي ئيوه شی به دی هي ناوه، بو ئه وه ی رپيازی خواناسی و ته قوا و پاريزكاری بگر نه بهر.

(۲۲) هه ر ئه و زاته زه وی كردوه به فه رش و جيگای نيسته جي بوون و ژيان بو تان، ئاسمانی وه كو سه قفيك به سه رتانه وه راگير كردوه، له ئاسمانه وه ئاوی بو باراندوون، جا به هو يه وه جوړه ها به ره ه می (دره خت و گزوگياي) دهره ي ناوه تا بيته رزق و پوړی بو تان، كه واته شهريك و هاوتا بو خوا برپار مه دهن، كه خوش تان ده زانن (په رستراو ده بيټ به دي هينه ر بيت).

(۲۳) جا ئه گه ر ئيوه له دوو دليدان و گومان تان له م (قورئانه پيرو زه) هه يه كه دامانيه زاندوه بو به نده ی خو مان محمد ﷺ ته گه ر بو تان ده كریت ئيوه ش هه ول بدن سوره تيکی وهك ئه و به يئن، هاوپه يمان و هاوکاره كانيش تان جگه له خوا (بو ئه و مه به سته) بانگ بكنه ئه گه ر ئيوه راست ده كهن.

(۲۴) خو ئه گه ر نه تانتواني و هه رگيز نايشتوانن (كه واته باوه رپه يئن و) خو تان بپاريزن له و ئاگره ی: سوو ته مه نيه كه ی خه لكی و به رده، كه بو بي باوه ر و خوانه ناسان تاماده كراوه.

(۲۵) (ئه‌ی پیغمبر ﷺ) مژدهش بده به‌وانه‌ی که باوه‌ریان هی‌ناوه و کارو کرده‌وه چاکه‌کانیان ته‌نجامداوه به‌وه‌ی باخه‌کانی به‌هه‌شت که چه‌نده‌ها رویار به‌ژیردره‌خت و به‌ناو باخه‌کانیدا ده‌پوات، به‌پراستی بو‌یان ئاماده‌یه، هه‌رکاتی‌ک له‌میوه و به‌ره‌میکی ئه‌و باخانه‌یان بو ده‌هینن، ده‌لین: ئیستا له‌وه‌تان هی‌نا، تاوی‌ک له‌مه‌و پی‌ش خواردمان، هه‌ر ده‌یه‌ینن و له‌یه‌کت‌ریش ده‌چن، (له‌ره‌نگ و پو‌اله‌تدا، به‌لام له‌تام و بو‌ندا زو‌ر جیاوازن)، هه‌روه‌ها له‌ویدا هاوسه‌رانی پا‌ک و بی‌گه‌ردیان بو‌ ئاماده‌کراوه (ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه) ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه له‌و به‌هه‌شته‌دا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۲۶) به‌پراستی خوا باکی نیه‌و نه‌نگ نیه‌ به‌لایه‌وه

هه‌ر نمو‌نه‌یه‌ک به‌هینیت‌ه‌وه به‌می‌شو له‌یه‌ک، له‌ویش بچو‌و‌ک‌تر بی‌ت یان گه‌وره‌تر، جا ئه‌وانه‌ی ئی‌مان و باوه‌ریان هی‌ناوه، ئه‌وه چاک ده‌زانن ئه‌م نمو‌نه‌یه‌راسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش کافرو بی‌باوه‌رن ده‌لین: خوا مه‌به‌ستی چی بو‌و له‌م نمو‌نه‌یه‌دا؟ (خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمو‌یت) زو‌ریکی پی‌گو‌م‌را ده‌کات و زو‌ریکی تریشی پی‌هیدایه‌ت و پ‌ینمو‌ویی ده‌کات، به‌لام دیاره‌جگه له‌لارو و‌یرو یاخی و تاوانباران که‌سی تر گو‌م‌را ناکات...

(۲۷) ئه‌وانه‌ی په‌یمانی خوا (که له‌رووی فیت‌ره‌ت و سروشت و په‌یامه‌کانی خواوه) هه‌یانه، (که ده‌بی‌ت خواناس بن) هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه و په‌یره‌وی ناکه‌ن له‌دوا‌ی به‌هیزو پته‌و بو‌ونی، ئه‌و ئه‌وانه خو‌یان زه‌ره‌رمه‌ند و خه‌ساره‌تمه‌ندن.

(۲۸) (خه‌ل‌کینه)، چو‌ن بی‌پروا ده‌بن به‌خوا له‌کاتی‌کدا ئیوه بی‌گیان بو‌ون (له‌تو‌یی خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی به‌به‌ردا کردن، پاشان ده‌تانمرینیت و دوا‌یی زیندووتان ده‌کاته‌وه، ئه‌وسا هه‌ر بو‌لای ئه‌ویش ده‌برینه‌وه.

(۲۹) هه‌ر ئه‌وزاته هه‌موو شتیکی له‌زه‌ویدا بو‌ ئیوه دروست کردووه، پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات، بو‌یه به‌حه‌وت چین به‌دی هی‌ناو ریکی خستن، هه‌ر خو‌یشی به‌هه‌موو شتی‌ک زاناو ئاگاداره.

وَكَيْفَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا لَهُا هَذَا الَّذِي رُزِقُوا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَتَقَبَّضُونَ عَنْهُدِ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَائِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أُمَمًا قَلِيلًا كُنْتُمْ تُبْسِكُمْ ثُمَّ يُعْسِكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْوَأَ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ يَكِلُ شَيْءًا عَالِمٌ ﴿٢٩﴾

(٣٠) (ئەي محمد ﷺ باسی ئەو بەکە لە دێرین زەماندا) پەرەردگارت بە فریشتەکانی وت: بەراستی من دەمەوێت لە زەویدا جیشینیک دابنیم (بۆ ئاوەدانی و دینداری)، فریشتەکان وتیان: ئایا کەسیکی تیا دا دەکەیتە جیشین کە خراپە و تاوانی تیا دا بچینیت و خوێریژی تیا دا ئەنجام بدات؟! لە کاتی کدا ئیمە تەسییحات و سوپاس و ستایش دەکەین و قەدرو ریژی تو چاک دەزانین و بەدوورت دەگرین لەو شتانە ی شایستە ی تو نین، (لە وەلامیاندا) خوا فەرموی: بێگومان ئەو ی ئیو نایزانن من دەیزانم.

(٣١) (ئینجا ئادەمی دروست کرد، ویستی توانایی ولیھاتوویی بۆ فریشتەکان روون بکاتەو) ناوی ھەرچی پێویستی دەورو بەر ھە یە فیۆ کرد، لەو وودا بە فریشتەکانی راناند و پێی فەرموون: ئادە ی ئیو ناوی ئەو شتانەم پێ بلین ئەگەر راست دەکەن و (توانای ئاوەدان کردنەو ی زەویتان ھە یە؟).

(٣٢) فریشتەکان وتیان: پاکی و بێگەردی و ستایش ھەر

شایستە ی تو یە، ئیمە ھیچ زانستی کمان نیە، تەنھا ئەو دەزانین کە تو فیۆت کردوین، بەراستی تو پەرەردگاریکی زانا و دانایت.

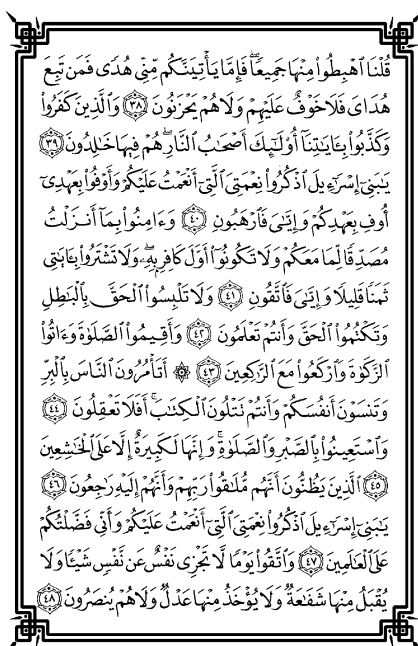
(٣٣) ئەوسا خوا فەرموی ئە ی ئادەم، ئادە ی تو ئاگاداریان بەکە بە ناوەکانیان، جا کاتی ک ئادەم ھەوایی ناوەکانی پێدان... خوا فەرموی: ئە ی پیم نەوتن بەراستی من خۆم ئاگادارم بەنھینی ئاسمانەکان و زەوی، دەشزانم ئیو چ ی دەردەخەن و چ ی دەشارنەو؟!

(٣٤) کاتی کیش بە فریشتەکانمان وت: سوژدە بەرن بۆ ئادەم (سوژدە ی ریۆ بەفرمانی خوا، وە کورووگە یەک) سوژدە یان برد، جگە ئیبلیس نەبیۆت کە سەری پچی کردو خۆ ی بەگەرە زانی و خۆ ی خستە ریزی کافرەکانەو. (٣٥) ئینجا وتان: ئە ی ئادەم خۆت و ھاوسەرت لەم بەھەشتە دا ژیان بەرنەسەر و نیشتە جێ بن لە ھەر کوی حەزە کەن بخۆن و بخۆنەو بە تیرو تەسەلی، بەلام نزیک ی ئەم درەختە مەکەون (دەرختیکی دیاری کراو بۆ تا قی کردنەو لێیان قەدەغە کرا) ئە گینا دەچنە ریزی ستەمکارانەو.

(٣٦) شەیتان (فرسە تی لێھێنان) و لە خستە ی بردن (وا ی لیکردن لە بەرو بوومی درەختە قەدەغە کراو کە بخۆن) و لەو شوینە (خۆش و پر لە نازو نیعمە تە) بەدەر کردنی دان، ئەوسا پیمان وتن: (مادەم سەری پچیتان کرد ئیتر لێرە جێتان نابیتەو)، دەبیۆت دا بەزە خوارەو بۆ سەر زەوی، جا (لەو ی) ھەندیکتان دوژمنی ھەندیکتان (شەیتان دوژمنی ئیو یە و بەردەوام ھوڵ دەدات دوژمنایە تی لە نیوانتاندا بەرپا بکات)، تاماوە یەکی دیاری کراو نیشتە جێ دەبن لە زەویدا و لە نازو نیعمە تە کان سوود وەر دەگرن و بە ھەر وەر دەبن.

(٣٧) پاشان ئادەم لە لایەن پەرەردگارییەو ھە چەند وشە و نزایەکی وەرگرت (بە دڵ و بە کۆل پارایەو ھوای میھرەبانیش) نزاکە ی وەرگرت و لێی خۆش بوو، چونکە بەراستی تەنھا ئەو، زاتیکی ئیجگار میھرەبان و تو بە وەرگەر. (نزاکەش لە ئایە تی ٢٣ ی سورە تی ئەعراف دا ھاتووە).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةًۭ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیُخْسِفُ سَبۡحُ یَحۡمَدُكَ وَتَقۡدِسُ لَّكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَ عَلَّمَۤ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اُنۡبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنۡتُمْ صٰدِقِیۡنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْۤا سُبۡحٰنَكَ لَا عِلۡمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیۡمُ الْحَكِیۡمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اُنۡبِئْهُمۡ بِاَسْمَآئِهِۦمۡ فَلَمَّآ اُنۡبَاَهُمۡ بِاَسْمَآئِهِمۡ قَالَ اَلَمْ اَقُلۡ لَّکُمۡ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیۡبَ السَّمۡوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبۡدُوْنَ وَمَا کُنۡتُمْ تَكۡتُمُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَ اِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اسۡجُدُوْۤا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبۡلِیۡسَ اَبٰی وَاسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیۡنَ ﴿۳۴﴾ وَ قُلۡنَا یٰۤاٰدَمُ اسۡكُنۡ اَنْتَ وَزَوجُکَ الْجَنَّةَ وَکُلَا مِنْۢهَا رَعَدًا حَیۡثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هٰذِهِ السَّجۡةَ فَتَکُوۡنَا مِنَ الظَّٰلِمِیۡنَ ﴿۳۵﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّیۡطٰنُ عَنْهَا فَخَرَجَهُمَا مِمَّا کَانَا فِیْهِ وَ قُلۡنَا اهۡطَاۡ بِعَصٰۤیۡکُمۡ لِعِصۡیَۤیۡکُمۡ وَ لَکُمۡ فِی الْاَرْضِ مُسۡفَرُوۡنَ مِّنۡۢ اِلَیۡحِیۡنٍ ﴿۳۶﴾ فَلَنَلۡقِیَنَّۤ اٰدَمَ مِنْ رَّبِّهِۦ کَلِمَۃً فَاَبَیۡ عَلَیْهِۦۤ اِنَّهُۥ هُوَ الْوَّابِیۡ اِلَیَّحِیۡمٍ ﴿۳۷﴾

(۳۸) ثنجا و تمان: همووتان ده بی دابه زن (بو سهر زهوی) جا ته گهر هرکاتیک له لایه منوهه ریوماییتان بو هات، ههرکس شوین ریوومایی من بکه ویت، نهوه نه ترس و بییمان له سهر ده بییت، نه غه مگین و دلته نگ دهن.

(۳۹) نهوانهش بی باوه پ بوون و باوه ریان به ثایه ته کانی نیمه نه بوو، نهوانه نیشته جیی دوزه خن و بو هه تا هه تایی تیایدا ده میننه وه.

(۴۰) ئهی نه وهی ئیسرائیل (نه وهی حه زره تی یه عقوب علیها السلام) یادی نازو نیعمه تی من بکه نه وه که به سهر تاندا رژاندومه و به وه فاو به نه مه ک بن و په یمانه کهم جیه جی بکه ن (که ئیمان و کرده وهی چاک و باوه پرکردنه به هه مو پیغه مبه ران به بی جیاوازی) نه وسه منیش په یمانی خوم به جی ده نیم (که جیشین کردتانه له دنیاداو، به هه شتی به رینه له قیامه تدا) باترس و بییمان ته نها له من هه بییت (تا ئاسووده ی ره هاتان پی بیه خشم)...

(۴۱) ههروه ها ئیمان به یین به و قورئانه ی که ناردومه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای ئیوه یه (تهورات

و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو) مه بنه یه کهم بی بروا پی (له جیاتی یه کهم باوه پردار) و ثایه ته کانم به نرخیکی کهم مه گورنه وه (له پیناوی به دهسته یانی هه ندی مه رامی کهم نرخ دیادی)، ته نها له من بترسن و خوتان له خه شمی من بیاریژن.

(۴۲) نه کهن راستی و به تال، حق و ناحق به یه که وه بئالین و حق مه شارنه وه، درو دامه پوشن به راست، له کاتیکدا خوشتان حق و راستی ده زانن کامه یه.

(۴۳) نوژه کانتان به چاکی نه نجام بدن به دروشمه کانیه وه و زه کاتیش بدن، له گهل کرنوش به راندا کرنوش بهن (بو پهروه ردگارتان).

(۴۴) (که ی نه وه راسته) فره مانی چاکه به خه لکی بدن و خوتان فره موش بکه ن؟! له کاتیکدا خو ئیوه کتییی خوا - تهورات - ده خویننه وه، (ده زانن سزای گوشتاری بی په فتار چونه) جانا یا ژیریتان ریتان لینا گریت له وه هه لوسته ناشرینه؟! (۴۵) (ئیوه هه ول بدن) پشت بیهستن به ئارامگرتن و نوژکردن (بو گه یشتن به ئامانج) به راستی نوژ ته رکیکی گه و ره گرانه، مه گهر له سهر نه وه که سانه ی که به خوشه ویستی و سوزه وه خوا په رستی نه نجام ددهن و (باوه ری دامه زراویان هه یه)...

(۴۶) نهوانه ی ده زانن بیگومان به دیداری پهروه ردگاریان شاد دهن و باوه ری پتهویان هه یه که بو لای نهوزاته ده گهرینه وه.

(۴۷) ئهی نه وهی ئیسرائیل: یادی نازو نیعمه ته کانم بکه نه وه که رشتومه به سهر تاندا بیگومان من گرنگی زورم پیداون و نازو نیعمه تی زورم پییه خشیوون (له خواردن و خواردنه وه، له موعجیزه ی جوراوجور، له چاره سه رکردنی کیشه کان،... هتد) من زیاده ریژی ئیوه داوه به سهر هه مو خه لکید (ته لبه ته له سه رده می خویاندان و نهوانه ی که پایه ندی ئایینی خوا بوون، به تاییه تی پیغه مبه ران و پیواچاکان)...

(۴۸) خوتان بیاریژن له پروژیک که کهس فریای کهس ناکه ویت و کهس هیچی له دهست نایهت و تککاری که سیش وهر ناگیریت و بارمهت و گورانکاری تیادا نه نجام ندریت و نه وه که سانه ی خوانه ناسن یارمه تی نادرین و سه رناخرین.

(۴۹) بیری نیعمه تی رزگار بونیشان بکه نه وه کاتیک رزگارمان کردن له دهست دارو دسته ی فیرعه ون که خراپترین سزاو نازاریان ددهان، کوره کانتانیان سه رده پری و نافرته کانتانیان ده هیشتیه وه (بو کاره کهری و خزمهت) ئه وهش بو ئیوه توشهات و تاقیکردنه وه یه کی گه وره بوو بو تان له لایه ن په روه دگارتانه وه (تا پشت به و زاته بیهستن و بروای ته و اتان پیی هه بیئت).

(۵۰) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه که له بهر خاتری ئیوه ده ریا که مان له ت کرد، ئینجا رزگارمان کردن، دارو دهسته ی فیرعه و نمان نوغرو کرد، له کاتیکدا ئیوه به چاوی خو تان بینیتان و ته ماشاتان ده کردن.

(۵۱) یادی ئه و (نیعمه ته) بکه نه وه کاتیک چل شه و واده مان دانا بو موسا (بو پارانیه وه نزا) پاشان گو یه که که تان کرده خواتان، بیگومان ئیوه سته مکار بوون.

(۵۲) پاشان (له و هه مو هه لانه تان) خو شبووین بو ئه وه ی

وَإِذْ يَخِذْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ بِسُوءِ الْعِلَاقِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمْ وَابْنِ إِسْرَٰءِيلَ فَأُوحِيَ إِلَيْكُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مِنْ دُونِ الْإِثْنِ ۚ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ تَبَارَكَ الَّذِي مَخْلُوعُ مِنْ يَدَيْهِ وَمَنْ يَشَاءُ يُغْلِبْ ۚ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَفْقَهُوا إِلَٰهَكُمْ طَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ إِتَّخَذْتُمْ إِلَٰهَةً غَيْرَ اللَّهِ فَغُلِبْتُمْ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَٰ رَبِّكُمْ فَنَابِ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ الْوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ بِرَبِّكَ بِعَمَلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَٰوَةَ كَلَّا مِنْ طَبِئَتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

سو پاسگوزاریی بکه ن.

(۵۳) یادی ئه و نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک کتییی (ته ورات) و جیا که ره وه ی (ره و او، ناره و امان) به خشی به موسا بو ئه وه ی ریبازی هیدایهت بگر نه بهر (له گوماریی رزگارتان بیئت).

(۵۴) یادی ئه و نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک موسا به قوم و هوژی خو ی وت: ئه ی قوم و هوژه که م به راستی ئیوه به و گو یه که په رستی یه سته متان له خو تان کردوه، ده ی بگه رینه وه بولای به دیهینه رتان و ته و به بکه ن و ئینجا خو تان بکوژن (بی تاوان تاوانبار بکوژیت)، ئه وه باشتره بو تان (چونکه تاوانه که تان زور گه وره یه) پاشان ئه ویش (واته خوا دوا ی له نا و بردنی هه ندیک له تاوانباران) تو یه ی وهرگرت (له وانه ی مابوون)، له راستیدا ته نها ئه و زاته هیجگار ته و به وهرگرو به په حم و دلوفانه.

(۵۵) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه که و تتان: ئه ی موسا هه رگیز باوه رت پیناهینین تا وه کو به ناشکراو به چاوی خو مان خوا نه بینین، ئیتر یه کسه ر هه وره بروسکه که لپی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کردو به ده ورو بهری خو تاندا ده تانروانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه).

(۵۶) پاشان زیندو و مان کردنه وه و ژبانمان پییه خشینه وه له دوا ی ئه و مه رگه تان بو ئه وه ی سو پاسگوزاریی بکه ن

(۵۷) (هه روه ها) له نازو نیعمه ته کانی خوا بو تان ئه وه یه: ئیمه هه و رمان بو کردن به سییه رو گه زومان بو باراندن و په له وه ری شه لاقه مان بو ناردن، ده بخو ن له و پرزق و رۆزییه چا کانه ی که پیمان به خشیوون (به لام له بهر بی دینی و سته میان تو له مان لیسه ندن)، جا وه نه بیئت ئه وانه سته میان له ئیمه کرد بیئت به لکو هه ر سته میان له خو یان ده کرد.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِغْتُمْ رِجَالَكُمْ
وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وَسَيُزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ يَمَسُّوْنَ أَفْئُسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
أَنْثَاءَ غُفْرَةٍ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مِشْرَبَهُمْ كُلُوا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَبْنَؤُنَا لَنْ نَصَبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَجَدْنَا قَدْ لَنَا رِزْقًا
يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَافِهَا وَفُومِهَا
وَعَدْيِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا بِصُرَافٍ إِنَّ لَكُمْ مِمَّا أَنْتُمْ
وَصَرِفْتُمْ عَلَيْهِمُ اللَّهُ لَهُ الْوَسْكَنةُ وَبَاءُوا بِعَصَابٍ مِنْ
اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَغْيِرُ الْخَلْقَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

(۵۸) یادى ئەو نىعمەتەش بکەنەو کاتیک وتمان: بچنە ئەم شارەو (کە قودسە)، جا هەرچی حەزى لێدە کەن لەوئى لە هەر جێهە کى بەفراوانى و خوشى بىخۆن، لە دەروازەى شارە کە بەرێزو کړنووشى (پێزانینەو) بچنە ژورەو و بڵین: خواپە لە تاوانە کانتان ببورە، ئەو کاتە ئێمەش لە هەلە و تاوانە کانتان دەبوورین، ئێمە پاداشتى چاکە کاران لە ئایندهدا زۆر بە زیادهو دەدەینەو.

(۵۹) کەچی ئەوانەى سته میان کردبوو یه کسەر گوشتارە کە یان گوپى بەشتیک بێجگە لەوێ پێیان و ترا بوو (واتە بە لووت بەرزیهو و چوونە ژوورەو)، جا ئێمەش لە ئاسمانەو سزایه کمان دابەزاندە سەر ئەوانەى سته میان کرد بەهوى ئەوێ لە فەرمانى خوا دەرجوون. (۶۰) یادى ئەو نىعمەتە بکەنەو کاتیک موسا بۆ قەوم و گەلە کەى خۆى داواى بارینى بارانى کرد، ئێمەش پێمان

وت: بە گوچانە کەت بدە بە (تاشە) بەردە کەدا (جا هەر کە ئەو کارەى ئەنجامدا) بەردە کە دوانزە کانى لى هەلقولاً، بێگومان هەر هۆزیک چاوگەى خۆى ناسى (ئینجا پێمان وتن)، دە بخۆن و بخۆنەو لە پزق و پۆزى و بەخششى خوا و تاوان و خراپە مە کەن لەسەر زەویدالە کاتیکدا کە بەچاندنى تووى خراپەو خەریکن.

(۶۱) یادى ئەو نىعمەتەش بکەنەو کاتیک بە موساتان وت: ئێمە هەرگیز لەسەر يەك جور خوراک ئۆقرە ناگرین و بەتەنها جوریک خواردەمەنى پزى نین، لەبەرئەوێ داوا لە پەرەردگارت بکە لە پزق و پۆزى و بەرو بوومى زەویمان بۆ بەرهمم بهیئیت لە روە کى پاقلەبى و خەیارو سیرو نیسک و پپاز، موسا پپى وتن: باشە چۆن ئیو شتى کەم و ئایەخ و ناتەواو وەرەگرن لەجیاتى شتى لەو چاکترو باشتر؟ دە دابەزن بۆ شاریک (بیابانى سینا، بەجییهیلن) ئینجا بەراستى ئەوێ داواى دە کەن دەستتان دەکەوێت.

(جا بەهوى ئەو بیروباوەرو بیانوو گرتن و لاساریه یانەو) سوکبى و ریسواى و لاتى و زەبوونى درا بەسەریاندا و شایانى خەشم و قینى خواش بوون، چونکە ئەوان بەراستى باوەریان نەدە کرد بەئایەتە کانى خوا، پیغەمبەرە کانیان بەناحەق دەکوشت، ئەوێش بەهوى رۆچوونیانەو لەیاخى بوون و نافەرمانیدا، هەمیشە دەستدریژیان دە کرد (ئێستەش بەردەوامن لەسەر بەرنامەى باوو باپیرانى خوانەناسیان).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
يَقُولُوا وَادِّكُوا مَا فِيهِ لَكُمْ تَنْقُوتَ ﴿١٦١﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٦٢﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا فِرْدَ خَبِيرِينَ ﴿١٦٣﴾ فَعَلَّاتُكَ لَا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٦٤﴾ وَإِذْ قَالَ
مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَ خَدُّنَا
هَذَا قَالُوا أَغُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٦٥﴾ قَالُوا
أَدْعُ نَارَكَ يَتِّبِنَا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
وَلَا يَكْرَعُونَ ﴿١٦٦﴾ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿١٦٧﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ هُئِلَا قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوُثْهَا تَسْبُرُ النِّظِيرَ ﴿١٦٨﴾

(۶۲) بیگومان نهوانه ی باوهریان هیناوه (له نوممه تی محمد ﷺ)،
نهوانهش بوونه ته جووله که (شوینکهوتهی راسته قینه ی عیسان)،
گاورد کانیش (که شوینکهوتهی راسته قینه ی موسان)، (صابئه)ش
(که شوینکهوتهی راسته قینه ی داودن)، نهوانه هدر دهسته یه کیان
باوهری دامه زراوی هینا بیت به خوا و روژی دواپی و کارو
کرده وی چاکه ی نه نجام دابیت، جا نهوانه پاداشتیان لای
پهروهر دگاریانه، نه ترس و بیمیان دهیبت، نه غم و پهزارهش
رویان تیده کات.

(۶۳) یادی نهو نیعمه تمش بکه نهوه کاتیک په یمانان لیسوهرگرگرن
(که په یرووی تهورات بکه ن) و کیوی طورمان به پراسه رتانه وه
راگرت و بیمان وتن: نهو بهرنامه یی پیمانداون به توندی بیگرن
(نه گینا نه چیا به دهدهین به سهر تاندا)، هه میسهش با له بیرتان بیت
چی تی دایه و چیتان لیسوهر خوازیت، بو نهوه ی له خوا ترس و
پاریز کاربن.

(۶۴) که چی پاش نهوانه هه مووی رووتان وهرچه رخاند له
ریبازی خوا، (په یمانه که تان شکاند)، نهو کاته نه گهر به زه یی و

یارمه تی و فزلی خوا نه بوایه له سهرتان، نهوه دهچونه ریزی خهساره تمه ندانه وه.

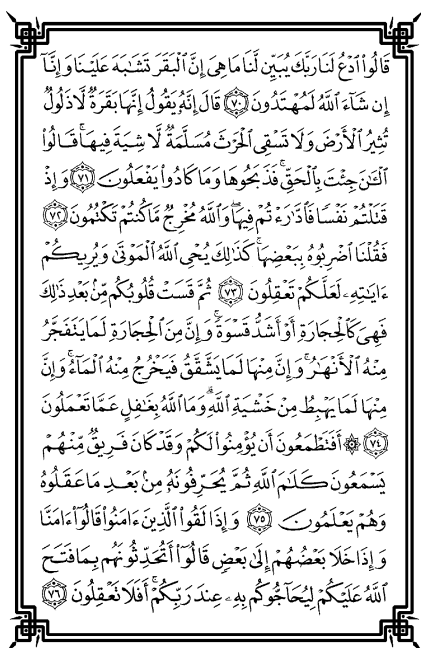
(۶۵) سویند به خوا بیگومان زانیووتانه و ئاگادارن چیمان به سهر نهوانه تاندا هیناکه روژانی شه ممه ده ستریز بیان
ده کردو له سنوور دهرده چون، (له بهر نهوه بریارمانداو) وتمان: بینه مه یموونی دوورخواه له رحمه تی خوا (بریار بوو
جووله که کانی شاره که ی قهراغ ده ریا - ثیلیه - روژانی شه ممه) تهرخان بکه ن بو خوا په رستی و راوه ماسی تیادانه که ن،
دیاره ماسیه کانیش ههستیان به وه کردووه، بویه لهو روژه دا خویان نواندووه، جووله کهش به سروشت زور به ته ماعن،
بیریان کرده وه له ته گبیر و فیلیک، نهویش به وه ی که له روژی هه نیندا داوو توپیان بو بنینه وه تا له شه ممه داتی بکه ون،
روژی یه که شه ممه چی که وتوته داوو توپه کانه وه ده ری بهینن (له ته فسیری نایه تی ۱۶۳ تا ۱۶۶، له سورته تی - الأعراف
- دا نهو رووداوه باسکراوه).

(۶۶) ئینجا نهو به مه یموون کردنه مان گیرا به په ندو عبیره ت بو نهوانه ی که: هاوچه رخی رووداوه که بوون و بو
نهوانهش له دوی نهوان دین، ههروها کردمانه ناموژگاری بو خواناس و پاریز کاران.

(۶۷) یادی نهو نیعمه ته بکه نهوه کاتیک موسا به قهومه که ی وت: بیگومان خوا فهرمانتان پیده دات که مانگایه که سهر
بیرن (کاتیک یه کیکیان لی کوژرا بوو، بکوژه کهش لای زوربه یان نادیاربوو، هاناو هاواریان برد پوموسا) وتیان: نایا
ده مانکه یته گالته جاری خوت؟ موسا وتی: په نا ده گرم به خوا بچمه ریزی نه فامانه وه (گالته به خه لکی بکه م).

(۶۸) ئینجا وتیان: (جا که وایه) له پهروهر دگارت داوا بکه بویمان روون پکاته وه نهو مانگایه کهامه یه؟ موسا وتی:
به راستی خوا ده فهرمویت: نهو مانگایه نه پیره و نه پارینه به لکو میانه ساله، (تیتتر نهو نه ده قوولی مه که نهوه له سهری
مهرون) چ فهرمانیکتان پی دراوه جی به جی بکه ن.

(۶۹) که چی وتیان: له پهروهر دگارت داوا بکه بزاین رهنگی چونه؟ موسا وتی: بیگومان خوا ده فهرمویت: نهو مانگایه
مانگایه کی په رنگ زردی توخه، ته ماشا کارانی دلخوش ده کات.

(۷۰) که چی همر وتیان: له پهره درگارت داوا بکه تا به ته وای بومان روون بکاته وه بزانی کامه یه؟! چونکه به راستی ئه م گاهه له سه ری لی تیک داوین و رهنگی زور به یان له یه که ده چیت، به راستی ئیمه - ئه گهر خوا وویستی له سه ربیت - رینمویی وهرده گرین.

(۷۱) موسای: به راستی خوا ده فهرموی: ئه وه مانگایه که هیشتا رانه هینراوه زه وی بکیلیت و جووت بکات، ئاودیری کشتوکالیش ناکات، بی عه ییه و یه که رهنکه و هیچ په له یه کی تیدانی یه، ئه وسای وتیان: ئا ئیسته ئیتر هه والی راسته قینه ت پیدای، (ئیتیر دوا یه وول و کوششیک زور به ده ستیان هیئا) و سه ربان بری، ههر چه نده خه ریک بوو ئه و کاره ش نه که ن.

(۷۲) (یادی نیعمه تی ئاشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چون کاتیک که سیکنان کوشت و یه کسه ر ئاژاوه له نیوانتاندا به رپابوو، خوایش ئه وه ی ده تانشارده وه ده ریخست و ئاشکرای کرد (که بکوژ کییه).

(۷۳) ئینجا وتمان: به پارچه یه که له و مانگا سه ربراوه بدن به لاشه ی کوژراوه که دا (دیاره به ویستی خوا وه که مو عجزیه یه که کوژراوه که زیندوو بوته وه و راستی بکوژه که ی خوی و توه)، جا ئا به و شیوه یه به ئاسانی، خوا مردوان زیندوو ده کاته وه ده سه لاتی خویتان نیشان دهدات بو ئه وه ی تیگهن و ژیر بن.

(۷۴) پاشان له وه ودوا دلّه کانتان ره ق بوو، (ئه ی جوله که کان) ههر وه که به رد، به لکو ره قتریش (چونکه) به راستی به رد هه یه روبرای لی هه لده قولیت، هه شیا نه له ت له ت ده بیت و ئاوی لی دپته ده ره وه، هه شیا نه له ترسی خوا له لوتکه ی شاخه کان به ر ده بیته وه، خوایش بیئاگا نیه له و کار وکرده وانه ی ئه نجامی ده ده ن.

(۷۵) ئایا ئیوه (ئه ی گرو ی ئیمانداران) به ته مان و ئومیده وارن که جوله که ئیمان و باوهر بهین به ئاینه که ی ئیوه، له کاتیکدا بیگومان ده سه ته یه که له شاره زاکانیان گو فتاری خویان ده بیست له (ته ورات) دا، له وه ودوا ده سکاریان ده کرد دوا ی ئه وه ی که تیی گه یشتیون و ده یانزانی راستیه که ی کامه یه.

(۷۶) (له مه دینه دا جووه کان) هه رکاتیک تووشی ئیمانداران ده هاتن ده یانوت: ئیمه ش ئیمانمان هیئا وه (موسولمان بووین)، به لام کاتیک بیکه وه کو ده بوونه وه له گهل (به ناو زاناو دلره قه کانیان) به یه کتریان ده وت: ئه وه بو ئیوه ئه و شتانه یان بو باس ده که ن که خوا بو ئیوه ی له (ته ورات) دا باسکردوه (ده رباره ی پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ) تا وه کو بیکه نه به لگه به سه رتانه وه لای په ره درگارتان!! ئایا ئیوه عه قلتان به و جو ره شتانه ناشکی و ژیریتان ناخه نه کار؟!

(۷۷) ئایا ئه وانه نازانن که به راستی خوا ده زانیّت چی په نهان ده کهن و چیش ئاشکرا ده کهن؟ (له گوشتارو کردارو نیه تیان).

(۷۸) هه ندی لهو جووله کانه نه شارهزا و نه خوینده وارن، واده زانن کتیی (تهورات) بیجگه له چهند ئاوات و هیوایه که هیچی تر نیه، ئه وانه ههر گومانیان کردو ته پیشه ی خویان (وا ده زانن به ههشتیان بو خویان مسوگر کردووه).

(۷۹) سا واده یلا بو ئه و که سانه ی کتیب ده نووسن به دهستی خویان و پاشان ده لّین: ئا ئه مه له لایه ن خواوه یه، تاکه میک له مالی دنیا به دهست به یّین، جا وهیل بو ئه و دهست و (قه له مانه ی) که شتی وا ده نووسن و وهیل بو ئه و که سانه ی که که سابه تی ئاوا ئه نجام ده دن.

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ قَوْلِ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرُوا بِهِ ثُمَّ نَا قَلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَنَقُولُ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا أَنْ تَسْأَلَنَا النَّكَارَ لَا أَنْبَا مَا تَعْدُوهُ قُلْ أَخَذْتُ عَهْدَ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ كُلٌّ مِنْ كَسَبٍ سَيِّئَةٍ وَأَحْطَطْتُ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّكَارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

(۸۰) جووله که کان ده لّین: (چه نده گونا هباربین) ته نها چه ند روژیک کی کهم له دۆزه خدا ده می نه وه!! بیان بلّی: باشه، ئیوه په یماننان له خوا وه رگرتووه، تا هه رگیز خوی گه وه ره په یمان شکی نی نه کات؟! یان ههر ده تانه ویّت شتیک بلّین به دهم خواوه که هیچ بناغه یه کی نیه و هه ر نازانن (چی ده لّین)!!

(۸۱) نه خیر وانیه، ئه و که سه ی گونا هو تاوان ئه نجام بدات و تاوانه کانی هه مو ولایه کی دا بگرت (ئاشکرا و نادیا ری) ئه و جو ره که سانه نی شته جیی ئاگری دۆزه خن و بو هه می شه یی تیایدا ده می نه وه (له ههر نه ته وه و هو زو تیره و تایه فه یه ک بن).

(۸۲) ئه و که سانه ش با وه پریان هی نا وه و کارو کرده وه چا که کان ئه نجام ده دن، ههر ئه وانن نی شته جیی به هه شتن و تیایدا ژیا نی هه تا هه تایی ده به نه سه ر (له ههر چین و تو یژو ره گه زی ک بن).

(۸۳) یاد ی ئه و نی عمه ته بکه نه وه کاتی ک په یمانمان وه رگرت له نه وه ی ئیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه په رستن و له گه لّ دایک و باوکدا چا که کار بن، هه روه ها له گه لّ خزمان و هه تیوان و هه ژار نی شدا، گوشتا ری چاک و جوانیش پو به خه لکی بلّین، هه روه ها نو یژه کانتان به چاکی ئه نجام بدن و زه کاتیش بدن، پاشان ئیوه (له جیا تی گو یرا یه لی) پشتتان تی کرد، جگه له که می کتان نه بیّت: له کاتی کدا زو ره تان (له و هه مو و ئامو زگا ری به سو دانه) رو و وه رده چه رخی ن و پشتی تی ده که ن.

وَلَا تَخْرُجُوا
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقْرَضْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ تَطْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِيمَةِ وَالْعَدْوَانِ
وَأِنْ يَأْتُواكُمْ أَسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ حَرْمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْمُونَ بَعْضُ الْكُذِّبِ وَكَافُرُونَ
بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ
وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْيُومُونَ ﴿٨٨﴾

(۸۴) یادى ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیک په یمانمان له ئیوه وهرگرت که ئیتر خوینی یه کتر (به ناحق) نه ریژن و یه کتر له مال و حالى خوتان دهر به دهر نه کهن، پاشان بریاریشان له سهر ئه وه داو له کاتیکدا خویشان شایه تی له سهر ئه مه ده ده.

(۸۵) له وه دوا ئیوه ههر ئه وانه ن (ناماژه یه بو جوو له که کانی سهرده می پیغمبر ﷺ) خه ریکی یه کتر کوشتن، دهسته یه که له (خزمانی) خوتان له مال و حالى خویمان دهر به دهر ده که ن پستی یه کتر ده گرن دژ به دهسته یه کتان به تاوان و دوژمنایه تی، که چی ئه گهر به دیلی دهستی دوژمن بکه و تنایه ئه و ئیوه فیدیه تان بو ده دان و نازادتان ده کردن، له حالیکدا دهر به دهر کردنه که یان له سهرتان حهرامه، که و ابوو چو ن ده بیّت باوه پرتان به به شیکی (ته ورات) هه بیّت

و به به شیکی تری باوه پرتان نه بیّت؟ ئایا پاداشتی ئه وه تان که ئه وکاره ده کات جگه له سهر شوپی و سووکی نه بیّت له ژیانى دنیا دا هیچی تر هه یه؟ له روژی قیامه تیشدا ده گهرینه وه بو ناو سه ختترین سزا، خوایش بی ئاگانیه له و کارانه ی که ئیوه ئه نجامی ده ده ن.

(۸۶) ئه وانه، ئه وانه که ژیانى دنیا یان کری و گوپیویانه ته وه به ژیانى (به هه شت) و دواوژ، له بهر ئه وه سزایان له سهر که م ناکریته وه، ئه وانه هه رگیز یارمه تی نادری ن و سهر ناخری ن.

(۸۷) سویند بیّت بیگومان ئیمه ته وراتمان به خشی به موسا و به رده وام دواى ئه ویش پیغمبرانه مان ره وانه کردو به عیسای کوری مه ریه م به لگه و نیشانه و موعجیزه ی جوړاو جوړمان به خشی هه روه ها پشتگیریمان کرد به فریشته (جبرئیل)، ئایا چو ن ده بیّت هه ر کاتیک پیغمبریکمان ره وانه کرد بیّت، به لام له گه ل ئاره زووه کانی ئیوه دا نه گونجا بیّت: خوتان به زل زانیوه و لوتتان به رز کردو ته وه و برواتان نه هیناوه، ئه وسا دهسته یه کتان (به رنامه ی خواتان) به درو زانیو وه و هه ندیکیشان پیغمبرانتان ده کوشت.

(۸۸) هه روه ها (جوو له که کانی سهرده می پیغمبر ﷺ) و تیان: دله کانمان داخراوه (له گوفتاری تو، تینا گه ی ن) نه خیر وانی یه، ئه وانه خوا نه فرینی لی کردوون به هو ی کوفرو خوانه ناسیانه وه، که و ابوو به که م شت پروا ده که ن.

(۸۹) کاتیک له لایهن خواوه کتیییک (قورئان) هات بویان، که: ئەو کتییانهی ئەوانیش پەسەند دەکات و بەراستی دەزانیت، ئەوان پێشتر داوای سەرکه و تن و زāl بونیان بە سەر ئەوانەیی بۆ باوەر بوون له خوا ده کرد به هۆی شوینکه و تنیان بۆ پیغه مبه ر ﷺ که چی کاتیک ئەو پیغه مبه ر یان بۆ هات که ده یانناسی، بروایان پێ نه کرد، که واته با نه فرین و له عنه تی خوا له سەر کافران بێت.

(۹۰) (ئەو جووله کانه) خوایان به شتیکی ناپه سەند فروشت (هه لویستیکی نادروستیان نواند) کاتیک کافر بوون به و قورئانهی خوا ناردوو یه تی، (له حه سوودی) و سەرکه شیدا (ره خه یان گرت و وتیان): بۆچی خوای گه وره ده رگای فه زل و لای ره حمه ت ده کاته وه له هه ر که سیك بیه ویت له به نده کانی!! ئەو سا ئیتر دوو چاری

یه ک له دوا ی یه کی رق و خه شمی خوا بوون (چونکه وه نه بێت ته نها کافر بوو بن به محمد ﷺ و به قورئان، به لکو کافربوون به موسا و ته وراتیش که داوای شوینکه و تنی محمدیان لێ ده کات) جا، بۆ کافرو خوانه ناسان سزایه کی ریسوا که ر ئاماده یه.

(۹۱) کاتیک پێیان ده و تریت باوەر به یێن به وهی که له لایهن خواوه ره وانه کراوه، ده لێن: ئیمه ته نها با وه رمان به وه هه یه که بۆ ئیمه ره وانه کراوه و با وه ر نا هێن به هه موو ئەوانه ی که دوا ی (ته ورات) ها توه وه کو (ئینجیل و قورئان) له کاتیکدا که هه ر ئەو قورئانه حق و راستی یه و به راست دانه ری (ته ورات) ی ئەوانیشه، پێیان بلێ: ئەی که واته بۆچی پێشتر پیغه مبه ر کانی خواتان ده کوشت ئە گه ر ئیوه ئیماندارن (به ته ورات؟!)

(۹۲) سویند به خوا به راستی موسا نیشانه ی فره و موعجیزه ی زوړی بۆ هیان، که چی (کاتی که چوو بۆ نزای په ره ر دگار، له کیوی طور) ئیوه گویره که که تان په رست، به راستی ئیوه سته مکارن.

(۹۳) (یادیان بینه وه ره ئەو سه ر ده مه ی) که په یمانمان لێ و ده رگرتن و کیوی طورمان به سه ردا به رز کرد نه وه و (فه رمانمان پیدان): ئەوه ی پیمان به خشیوون (له ته ورات) به توندی بیگرن و لێی لامه دن و گوئی بیستین، (به ده م) و تیان: گویرایه لێن، (به لام به کرده وه) پیچه وانه یان کردو یاخی بوون و گویره که په رستی له دل و ده روو نیاندا روابوو به هۆی بۆ با وه ر بیانه وه، پێیان بلێ: ئیمان که تان شتی نا ره واتان پێ ده کات ئە گه ر ئیوه ئیماندارن؟! (باوو با پیرانتان گویره که په رست و پیغه مبه ر کوژ، ئیوه ش سه ر سه خت و بۆ با وه ر).

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْخِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يَزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِعَصَابِ اللَّهِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوِنُوا يَمَانًا أَنْزِلْ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُوا بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْكُمْ بُعْثَتَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَوْلَنَا وَصَصِبْنَا وَأَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ أَلْدَارُ لَأُخْرَهُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِن
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
 وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾
 وَلَنَجْذِئَهُمْ أَجْرُسَ النَّاسِ عَلَى حَيُّوهِ وَمِنَ الَّذِينَ
 أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ يُرْمَوْنَ عَلَى سُنُوفِهِمْ وَمَا هُمْ بِمُرْضِيَةٍ
 مِنَ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرُوا وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ
 مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّت يَدَايُهُ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾
 مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
 أَوَكَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
 مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

(۹۴) (ئەى محمد ﷺ پييان) بلى: ئە گەر راست ده کهن و باوه پتان وایه که مالی ئەو دنیا (به ههشت) لای خوا تایه تمه نده به ئیوه نهك خه لکی تر، ده ئاواتی مردن بخوازن ئە گەر راست ده کهن (تا زو و بچه ناو به ههشت)!!

(۹۵) (به لام ئەوانه) هه رگیز به هوئی ره فتاری نادروست و دهست پیشخه ری ناپه سه ندیانه وه ئاواتی مه رگ ناخوازن، خوایش چاك ئاگاداره له حالی سته مکاران.

(۹۶) سویند بیټ ئەو جووله کانه ده بینیت که له هه موو خه لك به په روشتن له سه ر دنیاو ژیا نی دنیا به هه ر جوړیك بیټ، هه تا بگه ره له هاوه لپه رست و موشریكه کانی ش، هه ری هك له وانه ئاوات ده خوازیت که: هه زار سال ته مه نی بیټ، هه ر چه نده وه نه بیټ

ته مه نی درێژیان له سزا رزگار یان بکات، خوایش زوړ بینایه به و کرده وانه ی که ئە نه جامی ده دن.

(۹۷) (ئەى محمد ﷺ پييان بلى: هه ر که سیك دوژمنی جویره ئیله، (با بزانیټ) که هه ر ئەو جویره ئیله به فه رمانی خوا ئەو قورئانه ی دابه زاندوټه سه ر دلت کتیبه پی شو وه کان به راست داده نیټ و رینمووی (بو چاکه) ده کات و مژده به خشیشه به ئیمانداران.

(۹۸) ئەو که سه ی دوژمن بیټ به خواو فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی، به تاییه ت جویره ئیل و می کائیل، ئەوه با بزانیټ و دلنیا بیټ که خوا ی گه وه ره دوژمنی کافرو بیبا وه رانه.

(۹۹) سویند بیټ به خوا ئیمه بیگومان نیشانه و ئاویه تی پرو و نمان بو تو نار دو وه (ئەى محمد ﷺ) که سیش باوه ری پیی له ق نابیټ، جگه له ده روون نه خو ش و یاخی بو وه کان.

(۱۰۰) ئەوه بو هه ر جا ریك په یمانیکیان به سستیټ (له گه ل خواو پیغه مبه رو مو سلماناندا) خیرا ده سته یه کیان په یمانه که یان شکاندو وه، به لکو زوړ به ی زوړیان باوه ر ناهین (پړزو قه دری په یمان و ئیمان ناگرن).

(۱۰۱) کاتیکی ش که پیغه مبه ریکیان له لایه ن خوا وه بو هات (مه به ست هه زره تی محمد ﷺ) له گه ل ئەوه شدا که پشتگیری له راستی ته ورات ده کات، ده سته یه ك له خوا وه ن کتیبه کان (جو وه کان) کتیبی خویان پشتگو ی خست و خویان لی گیل کرد، هه ره ك هه والی وا نه زانن و (نه یان بیستیټ).

(۱۰۲) جا جووه کان (وازیان له کتییی خوا -

تهورات هیئاو) شوینی ئه وه که وتن، که شهیتانه کان دهیانخوینده وه ده باره ی دهسه لات و حکومتی سوله یمان، (ناشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافربوون و خه لکیان فییری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها مه ردو میان فییری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به سیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو)، ئه وانیش که سیان فییری هیچ شتیک نه ده کرد تا بییان نه وتایه: ئه م کاره ی ئیمه بو تاقی کردنه وه یه و خوت کافر مه که (که چی هه ندیک هه رکولیان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافیر ده بوون که ژن و میردی پی له یه ک جوودا بکه ن، (هه ر چه نده) ئه و

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلُوا الشَّيَاطِينَ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرُوا
سُلَيْمَانَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُنُوتَ وَمُرُوتَ
وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ الْحَدِيثِ بَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرَا
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَآئِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَعَيْنَا وَفُوتُوا
أَنْظُرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

جادوو گه رانه ناتوان هیچ زیانی که به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بییت، ئه و خه لکه سه ر گه ر دانه هه می شه فییری شتیک ده بن که زیانیان لی ده داو سوودی نیه بو یان، بیگومان ده شزانن ئه وه ی کالای وای کری بییت و شتی وافیر بییت له و دنیا هیچ به هه ریه کی ده ست ناکه وییت، (به پراستی) ئه و شته ی ئه وان خویان پی فروشتوو و که وتونه ته داویه وه شتیکی زور ناپه سه نده ئه گه ر بزنان و تیگه ن (چونکه سیحرو جادوو چه واشه کاریه و کاریکی نادر وسته).

(۱۰۳) خو ئه گه ر به پراستی ئه و جووله کانه ئیمان و باوه پریان بهیئایه و خویان بیپراستایه و جوانکار بوونایه (که بیگومان ئه مه ش نایه ته دی) ئه و پاداشتیکیان له لایه ن خوی گه وره وه که چاکتر و به فیه رتر بوو ده ست ده که وت، ئه گه ر بیانزانیایه (بیرو هویشیان به کار بهیئایه). (۱۰۴) ئه ی ئه وانیه ی باوه رتان هیئاوه مه لپن (راعنا) (چونکه له زمانی عیبریدا واتاکه ی ناشیرینه بو توانج و پلار به کار دیت، به لکو) بلین: (انظرنا) چاوه ری و سه یرمان بکه و به چاکی ئه و فه رمانه له گو ی بگرن، (چونکه) بو کافرو بیباوه ران سزایه کی به ئیشمان ئاماده کردوو (به تاییه ت ئه وانیه ی گالته به دین و ئیمان و موقه دده سات ده که ن).

(۱۰۵) چ ئه وانیه ی که کافرن له خاوه ن کتییی ئاسمانیه کان، چ موشریک و هاوه لگه ران چه ز ناکه ن له لایه ن په روه ردگار تانه وه هیچ خیر و به ره که تیک داباریت بو تان و روتان تییکات، له گه ل ئه وه شدا خوا ره حمه تی خوی تاییه ت ده کات به هه ر که سییک (بییه وییت و شایسته بییت) هه ر خوایش خاوه نی فه زل و به خشی گه وره یه.

﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ يَلْحَقْ بِهِ فَتَضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ رَدُّوهُنَّ إِلَى الْيَمَانِ لَقَالُوا لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ فِئَةٌ وَلَا يَوْمٌ لَهُنَّ فِي الْحَقِّ وَقَدْ خَلَّ اللَّهُ عَنِ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾ وَأَقْبِصُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝﴾ بَلْ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝﴾

(۱۰۶) هه رتایه تیک بسرینه وه، یان بیخهینه بارودوخی فه راموشییه وه و پشتگوئی بخهین، چاکتر لهو، یان وینهی تهو دهخهینه پروو، مه گهر نه تزانیه که خوا دهسه لاتی بهسه ره موو شتی کدا هه به؟

(۱۰۷) ئایا نه تزانیه وه (تهی محمد ﷺ، تهی ئیماندار) که به راستی هه ره خوا خاوه نی هه موو ئاسمانه کان و زه وویییه، جگه لهو خوایه هیچ پشتیوان و یاریده ده ریکتان نیه؟

(۱۰۸) (تهی هاوه لآن) ئاخو ئیوهش ده تانه ویت داخوازی (گه وره و ناقلو) له پیغه مبه ره که تان (محمد ﷺ) بکهن، هه ره وه کاتی خوئی داخوازی له موساکرا، جا هه ره که سیك ئیمان و باوه ره بگوریتیه وه

به کوفر، تهوه بیگومان ریازی راست و دروستی وون کردوه.

(۱۰۹) زوریک له خاوهن کتییه کان ئاواته خوازن له بهر چه سوودی و ناپاکی خویان ته گهر بویان بکریت بتانگیر نه وه ریزی بی باوه ره ئه مهش دواى ته وهی که حهق و راستییان به ته وای بو پروون بوته وه، به لام ئیوه هه ره لییان ببورن ولییان مه گرن و چاو پوشییان لی بکهن، تا خواکاری خوئی ته نجام ده دات و ویستی خوئی جییه جی ده کات، بیگومان خوا دهسه لاتی بهسه ره موو شتی کدا هه به.

(۱۱۰) (که واته تهی ئیمانداران) نویره کانتان به چاکی ته نجام بدهن و زه کاتیش بدهن (به خاوهن مافه کان) و دلنیا بن که هه ره کاریکی چاکه بو خوتانی ده کهن، لای خوا بزر ناییت و دهستان ده که ویتیه وه چونکه به راستی خوا بیناو به ئاگایه بهو کارو کرده وانهی که ته نجامی ده دهن.

(۱۱۱) (جووله که و گاوره کان) ده لین: هه رگیز کهس ناچیت به هه شته وه بیجگه له جووله که یان گاور، جائه وه ئاوات و خه یالی خو یانه (توش تهی محمد ﷺ، یان تهی ئیماندار) پییان بلی: ته گهر راستگوئن: به لگه تان لهسه ره ته م قسه یه بهینه مه یدانه وه (ته گهر ئیوه به هه شتی بن، تهوا موسولمانانیش به هه شتین چونکه باوه رپان به موسا و عیسا هه به).

(۱۱۲) نه خیر وانییه، هه ره کهس به راستی خوئی بداته دهست خواو له هه مان کاتدا چاکه کارو موسلمان بیت، تهوه پاداشتی خوئی لای پهروه ردگاری دهست ده که ویت و نه ترسیان ده بیت و نه غه م و په ژاره دایان ده گریت.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسْبِتَنَّ الْيَسْرَىٰ عَلَىٰ سَنَىٰ ۖ وَقَالَتِ الْنَصْرَىٰ
لَنَسْبِتَنَّ الْيَهُودَ عَلَىٰ سَنَىٰ ۖ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْكِدَ
اللَّهِ أَنْ يذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَاسْمُ خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا جَزَاءٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَإَيْنَمَا تَوَلَّوْا فَسَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَنَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلِّ لَمْ يَفْقَهُوا ۚ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا ءَايَةً ۚ كَذَلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ مِثْلَ قَوْلِهِمْ شَتَّاهُمْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُنْشِئْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٨﴾

(۱۱۳) جوله که ده لئین: گاورد کان له سهر هیچ بنه ماو راستییبه ک
نین، گاورد کانیش ده لئین: جوله که له سهر هیچ بنه ماو
راستییه ک نین، له کاتی کدا ئه وانه کتییی (تهورات و ئینجیلیش
ده خویننه وه) ههروه ها ئه وانه ش که هیچ نازانن (له
بتیه رستانی عه رب) ههروا ده لئین (بروایان به ئایینی ئیسلام
و ئه وانیش نیه) خوایش له روژی قیامه تدا دادگایی نیوایان
ده کات له وهی که ناکوکن تیایدا.

(۱۱۴) جا کئی له وه تاوانبار ترو سته مکار تره که مزگه وته کانی
خوا قه دهغه ده کات له وهی ناوی پیروزی ئه وی تیادا بیریت
و باسی ئایینی ئه وی تیادا بکریت و ههول بدات بو و یران
کردنیان، ئه وانه بوایان نیه بچنه مزگه وته کانه وه مه گهر ترسی
خوایان له دلدا بییت، ئه وانه تهنها سوکی و ریسوایی به شیان
له دنیا داو له قیامه تیشدا سزای گه وره یان بو ههیه.

(۱۱۵) روژ هه لات و روژ تاواو (هه مو لایه ک) هه روا خاوه نیه تی، جا پروو بکه نه هه ر لایه ک خوا له و جی به
ئاگای لئانه، به راستی خوا فراوانگیر وزانایه.

(۱۱۶) (جوله که و گاورد بت په رستان) ده لئین: خوا مندالی بو خوی داناوه و فه راهه می هیئاوه (له کاتی کدا خوا
پیوستی به کهس نیه) نه خیر وانی به، بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوی خاوه نیه تی،
هه ر هه مووشیان ملکه ج و فه رمان بهرداری ئه وزاته ن.

(۱۱۷) (هه ر ئه وزاته) به دیه یه نهری ئاسمانه کان و زه ویه به جوانترین شیوه، جا هه ر کاتی ک بریاری هه ر شتی ک
بدات، ته نها ئه وه نده ی به سه که فه رمانی بوون یان پیشه اتنی بدات، ئیتر خیرا ئه و شته، یان ئه و کاره، ده بییت و
ئه نجام ده دریت.

(۱۱۸) جا ئه وانه ی نه فام و نه زانن ده یانگوت: بو خوا له گه ل ئیمه گفتوگو ناکات؟! یان مو عجیزه و
نیشانیه کمان بو نایه ت؟! (شایانی باسه) کهسانی تریش پیش ئه مان هه مان شتیان ده وت، ئه مانه دله کانیان
چوونیه که وه له یه ک ده چییت (شیوازی ده برینیان جیاوازه)، بیگومان ئیمه چه نده ها به لگه و نیشانیه ی ئاشکرا و
روونمان دیاری کردووه بو ئه و کسانه ی که راستی خوازن و به شوین حه قیقه تدا ده گه رین.

(۱۱۹) به راستی (ئهی محمد ﷺ) ئیمه تو مان هاوړی له گه ل حه ق و راسته قینه کاندرا وه وانه کردووه تا مژده ده ر
بییت به ئیمانداران و ترسینه ر بییت بو بی باوه ران، بیگومان تو هه رگیز به رپرسیار نیت له نیشته جیکانی دوژه خ.

(۱۲۰) هەرگیز جوله که و گاواره کان له تو (ئهی محمد ﷺ)،

ئهی ئیماندار) رازی نابن، ههتا به تهواوی شوین ئاین و بهرنامه یان نه که ویت، بییان بلی: بهراستی هه بهرنامه ی خوا (ئاینی ئیسلام، شایسته ی ئه وه یه که هه مو و لایه کمان شوینی بکه وین) هیدایه تی راست و دروست هه ر لای ئه وه، خو ئه گه ر شوین ئاره زوو ه کانی ئه وان بکه ویت پاش ئه وه ی زانیاری و زانستیت پیگه یشته وه، ئه وه بزانه که له لایه ن خوا وه هه یج سه ره پهرشتیاری و یارمه تیبه کت ده ست ناکه ویت.

(۱۲۱) دهسته به که له وانه ی کتیبمان پیبه خشیون (قورئان) به چاکی و به وردی ده ور ده که نه وه، ئه وانه با وه پریان پی هیه و با وه ری پی ده هین به لام ئه وه ی بروای پی نه بیت: ئا ئه و جو ره که سانه له خه ساره تمه ندو زه ره مه نده کانن.

(۱۲۲) ئهی ئه وه ی ئیسرائیل یادی ئه و نازو نیعمه تانه بکه ن که به سه رتاند پزاندوومه و من کاتی خوی ریزی ئیوهم دابو به سه ره موو دانیشته وانی ئه م جیهانه دا.

(۱۲۳) خو تان به یارین له پوژیک که که س له جیاتی که س توله و پاداشت ناداته وه، به هه یج شیوه به که که س فریای که س ناکه ویت، که س بارمه ی لیوه رناگیریت، تکه و پارانه وه ی که س بو که سانی تر سه وودی ناییت (یاخی و سه ته مکارانیش) سه ره که و ته و نابن و سه رناخرین...

(۱۲۴) (یادی ئه وه بکه نه وه) په ره ره دگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقیکرده وه به چه ند فه رمان و به یاریک، ئه ویش زو ره به جوانی ئه نه جمیدان، دوایی (که له هه موو تاقیکردنه وه کاندای سه ره که ویت) خوا فه رمووی: من به یارمه دا وه بته که مه پیشه وای خه لکی، ئیبراهیم وتی: چه ز ده که م نه وه کانیشم له وکاره پیروزه پی به ره نه بن، خوا فه رمووی: په یام و په یمانی من بو سه ته مکاران ناییت (با نه وه ی توش بن).

(۱۲۵) (یادی ئه وه ش بکه نه وه) چون ئه م ماله مان (که عبه) کرده چپگای کو بو و نه وه ی خه لکی، که به وه په ری هیمنی و ئاسایش و ئاسوودیه وه له وئ به یه که بگه ن (ده ئیوه ش، خه لکینه) مه قامی ئیبراهیم که شوینی تایبه تی خوا په رستی ئه و بو، بیکه نه چپگای خوا په رستی و نوێژ، ئینجا فه رمانماندا به ئیبراهیم و ئیسماعیل که ئه و ماله م خاوی بکه نه وه (له چه په لی ماددی و مه عته و) بو ئه وانه ی به ده وریدا ده سو رپته وه و (طواف) ده که ن و تیایدا ده میننه وه و (اعتکاف) ده که ن هه ره ها بو کرنو و شه ران و سه وژده به ران.

(۱۲۶) (یادی ئه وه بکه نه وه) کاتیک ئیبراهیم دوعای کردو وتی: په ره ره دگارا ده ورو به ری ئه م ماله ت بگیری به شاریکی پر له ئاسایش و رزق و پوژی هه مه جو ریش به خشه به دانیشته وانی، (به تایبه ت) به وانه ی با وه پریان به خوا و پوژی دوایی هینا وه. (خوا ی گه و ره وه لامی دایه وه که دوعات گیرایه و) فه رمووی: به لام ئه وه ش کافره پی به شی ناکه م له به ره هم و نازو نیعمه تی که م ته مه نی ئه م دنیا به، به لام له وه دو و با به نا چاری ته وشی سزای ئاگری ده که م که سه ره نه جم و چاره نووسیکی خراپه.

وَلَنْ رَضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَبْعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هَذِهِ سُبُلُ اللَّهِ لَمْ يَخْلُقْ وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بِدَلِيلٍ جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ بَيْنِهِمْ قُلُوبٌ يَخْتَلِفُ أَلْسِنَتُهُمْ الْخَفِيرُونَ ﴿١٢١﴾ يَذَّكَّرُوا يَعْمَى أَلْقَى أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ أَنْشَأَ إِبْرَاهِيمُ بُيُوتَهُ رَدَّتْ كَيْفَتُهُمْ فَاتَّخَذْنَ مِنْهُ قَالٍ فَاعْلَمْ لِلنَّاسِ إِنَّمَا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْآلِيَةَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا لِّبَنِي لَطَّافِينَ وَعَلَمَكُمِينَ وَالزُّكُوعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

(۱۲۷) به یاد بهینن نه و کاته ی ئیبراهیم پایه کانی که عبه ی بهر زده کرده وه له گهل ئیسماعیلدا و (ده یانوت): پهروه ردگارا ئهم کاره مان لی وه بگره وه له ریزی چاکه کانماندا تو ماری بکه، چونکه بهراستی تو خواجه کی زور بیسه رو زانایت. (۱۲۸) پهروه ردگارا، هه ردو و کمان وا لی بکه ته نها فه رمانبه ردارو ملکه چی تو بین و له نه وه کانیشمان ئوممه تیکی موسولمان و فه رمانبه ردار بو خو ت فه راهم بهینه و چو نیه تی رپیازی به ندایه تیمان فی ربکه و نیشانمان بده و تهویه و په شیمانیمان لی وه بگره، بیگومان تو خواجه کی زور تهویه وه رگرو میهربان و دلوفانیت.

(۱۲۹) پهروه ردگارا، بو نه و خه لکه ی که له ئاینده دا دین پیغه مبه ریک له خو یان ره وانه بکه، تائایه ته کانی تو یان به سه ردا بخوینیته وه و فی ری کتیبه پیروژه که ی تو (واته

وَاذْرِعُ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّا لَأَمِّنُ سِفِهِ نَفْسَهُ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۰﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي الْعَلَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَحَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنَهُ وَيَعْقُوبَ بَنِي إِدْنِ اللَّهِ أَصْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَجِدْ أَوْحَنَ لَكُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَلَوْنَ عَنْهَا كَانُوا يَمْلِكُونَ ﴿۱۳۴﴾

قورنان) و دانایان بکات، تا دل و دهرونیان له ژهنگ و کرده و یان له ره و شتی ناپه سه ند پاک بکاته وه، بهراستی هه ر تو خواجه کی بالاده ست و دانایت.

(۱۳۰) ئایا کی له ئاینی ئیبراهیم پشت هه ل ده کات، جگه له و که سه ی که خو ی گیل و نه قام بکات، سویندیت بیگومان ئیمه ئیبراهیممان له م دنیا به دا هه لئار دوه و (کردو و مانه به پیشه و) بهراستی له و دنیا ش له ریزی پیاو چا کاندایه.

(۱۳۱) کاتی که پهروه ردگاری پی و ت: ملکه چ و فه رمانبه ردار به، (ئه ویش خیرا) و تی: ته سلیمی پهروه ردگاری هه موو جیهان بووم (باوه ری پته و م پی هه یه).

(۱۳۲) جا ئیبراهیم و یه عقوب ئهم وه سینیه یان کرد بو کوره کان و نه وه کانیا ن، (هه ریه که له وان فه رموویه تی): پوله کانم؛ بهراستی خوا هه ر ئهم ئاینه ی بو ئیوه بریار دا وه و هه لی بژار دوه و، ئیتر ئیوه ش هه ول بده ن به موسولمانی نه بی ت مه مر ن (تا دوا هه ناسه تان په ی ره و ی بکه ن).

(۱۳۳) ئایا ئیوه (ئه ی جو وله که و گا ورائیک که باوه ر به محمد ﷺ ناکه ن و خوشتان به شوینکه و ته ی ئیبراهیم و یه عقوب ده زانن) ئاماده ی سه ره مه رگی یه عقوب بوون؟ نه و کاته ی به کوره کانی و ت: دوا ی مر دنی من چی ده په رستن؟! هه مو و تیان: خوا ی تو و باو و با پیرانت ده په رستین، که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حقن، خواجه کی تا ک و ته نه یه، ئیمه ش هه مو و ته سلیم و فه رمانبه ردار ی ئه وین.

(۱۳۴) ئه وانه ئوممه تی که بوون پویشتن به خو یان و کرده و ی چاکیانه وه، ئیوه ش هه ر چی ده یکه ن له چاکه بو خو تانه و بهر پرس نا بن له کار و کرده و ی ئه وان.

(۱۳۵) (که چی هیشتا ئه وان به موسولمانان) ده لّین: وهرن بینه جوله که یان گاور تا بکه ونه سهر ریگه ی راست!!

(ئە ی محمد ﷺ پیاان) بلی: (نه خیر وانا بین) به لکو شوین ئاین و بهرنامه ی ئیبراهیم ده که وین که پاک و دروسته و هه رگیز له ریزی بت پرستان و هاوه لگه راندا نه بووه.

(۱۳۶) (ئە ی پهیره وانی محمد ﷺ ئیوه) بلی: ئیمه باوه رمان به خوا هیناوه و بهو قورئانه ش که دابه زیوه بو مان و به وهش که دابه زیوه بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وه کانی یه عقوب، ههروه ها بهو په یامه ی که بو موساو عیسا هاتووه و بهو په یامانه ی که بو پیغه مبه ران به گشتی ره وانه کراوه له لایه ن پهروه دگاریانه وه، ئیمه جیاوازی ناکه ین له نیوان هیچ کام له و پیغه مبه رانه دا، ئیمه هه موومان ته نها ته سلیمی فەرمانی پهروه دگارین.

(۱۳۷) جا ئه گه ر ئه وان (جوله که و گاوره کان) باوه رپان هینا، وه ک ئه وه ی ئیوه باوه رتان پی هیناوه، ئه وه به راستی مانای وایه رپیازی هیدایه تیان دۆ زیوه ته وه، به لام ئه گه ر پشتیان تیکرد، ئه وه بیگومان ده که ونه دژایه تی و دوبه ره کی یه وه، (به لام دلنیا به ئە ی محمد ﷺ ئه ی ئیماندار) خوا تو ده پاریزی ت له پیاان و ته له که یان چونکه ئه و خواجه زور بیسه رو زانایه.

(۱۳۸) (ئە ئاین و بهرنامه یه) ئه و رهنگ و نه خشه یه یه که خوا دا برشتووه، کئ هه یه له خوا چاکتر رهنگ و نه خشه ی جوان بکیشیت و دا بریزیت، له هه موو بارو دۆ خیکدا ئیمه ی ئیماندار هه ر ئه و ده په رستین.

(۱۳۹) (بهو جووله کانه) بلی: ئایا ره وایه ئیوه ده رباره ی ئاینی خوا قه ره و گاله و کیشه مان له گه ل ده که ن (ده تانه ویت پیغه مبه رایه تی هه ر له ناو ئیوه دابییت! له کاتی کدا که قه دری خواش نازان و کوپو هاوسه ری بو بریار ده ده ن!!)، خو خوتان چاک ده زانن که ئه و خواجه پهروه دگاری ئیمه و ئیوه شه، کاروکرده وه ی خو مان و کاروکرده وه ی ئیوه ش بو خوتانه (ئیمه له بوچوون و کاروکرده وه تان به رین)، ئیمه ته نها دلسۆزو ملکه چی ئه و پهروه دگاره رین.

(۱۴۰) چۆن ده لّین که: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و کوپه کانی، جوله که یان گاور بوون؟! پیاان بلی: باشه ئایا ئیوه ده زانن یان خوا؟ جا کئ له وه سته مکارتره که شایه تیه کی خوایی له لابییت و شار دبیته وه، بیگومان خوا بی ئاگانیه له و کاروکرده وانه ی که ئه نجامی ده ده ن.

(۱۴۱) ئه وانه ئوممه تیک بوون رویشتن به خو یان و کرده وه ی چاکیانه وه، ئیوه ش هه رچی ده یکه ن له چاکه بو خوتانه و بهر پرس نابن له کاروکرده وه ی ئه وان.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ كَفَرُوا فَلَا مَنَّا فِي شِقَاقِ تَسِيكَفِكُمْ هُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِزْجًا اللَّهُ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحِبُّونَنِي فِي اللَّهِ وَهُوَ يُحِبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَوْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَ رَبِّهِ اللَّهُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ يٰكُلُّ أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْشَئُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

سَمِعُوا أَسْمَاءَ مِنْ النَّاسِ مَا وَلَدَهُمْ عَنْ قُلُوبِهِمْ أَنَّى كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ زُرَى ثَقَلَبٌ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْتَكَ قَبْلَهُ لَرَضْنَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَكِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِحُلٍّ ءَايَةً مَاتِعُوا قُلُوبَكُمْ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قُلُوبَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قَبْلَهُ بَعْضٌ وَلَكِنْ أَتَّبَعْتُ أَهْوَاءَ هُمُومٍ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنْكَ الْبَلَاءُ إِذْ لَوْنُ الْفُلْجِ لَمِيعٌ ﴿١٤٥﴾

(۱۴۲) نه فام و دهم به تاله كان له خه لکی (دوای گورپینی پروگه له قودسه وه بو که عبه) ده لین: باشه چی وای لیکردن که واز له پروگه پیښوه که بهینن؟! که جاران پرویان تیده کرد، پیمان بلې: پروژهلل و پروژاوا و (هممولایه که) خوا خاوه نیه تی هر که سیکی بویت رینمویی ده کات بو ریگه و ریازی راست و پده وان.

(۱۴۳) به و شیوه یه ش نیوهمان به گه لیکي میانه پده و گیراوه (له هممو پرویه که وه، له پروی عیبادت و خواپه رستیه وه، له پروی دنیاو قیامه ته وه، له پروی داخوازیه کانی روح و نه فسه وه... هتد) تا بینه شایهت به سهر خه لکيه وه (تا بزائن ثم ثاین و بهرنامه یه هممو ی مایه ی خیر و سهر به رزیه بو تاک و کومل له هممو سهرده میکدا و له هممو بواره کانی ژياندا) و بو ئه وه ی پیغمبریش (له هممو ئه و بواره نهدا ماموستاو رابه ری نیو بیت و له پروی قیامه تدا) شایه تی بدات (بو دلسوزانی ئوممه تی له سهر ئه وه ی به ئه رکی

سهرشانی خویان هه ستاون) و ئه و قبیله و پروگه یه ش روت تی کردبوو (که بیت المقدس بوو) که گورانکاریمان په سهردا هیئا ته نها بو ئه وه بوو بزاین و در بکه ویت، کی شوینکه وه ته ی پیغمبره ده بیت و کیس پاشه و پاش هه لده گه ریته وه، هه رچه نده (گورپینی قبیله) بوو به هوئی ناره حه تیبه کی گه وره، مه گهر له سهر ئه وانه ی خوا دلایانی دامه ز راندبوو و رینمویی کردبوو، بیگومان خوا ئیمان و باوهرداری و (نویژتان) زایه ناکات، چونکه به راستی خوا بو خه لکی، زور به سوژو به به زه یی یه.

(۱۴۴) (ئه ی پیغمبر ﷺ) به راستی چاوگیران و هه لسورانی روو خسارت روو به ئاسمان ده بینین (که به هیوای پروگه یه کی تاییه تیت، ئیمه ش ئاگاداری نیازی دلت بووین) سویند به خوا ئیمه ییش روت وهرده چه رخنین بوو پروگه یه ک پی رازی و خوشنود بیت، ده روت وهر بچه رخنه به ره و لای که عبه (المسجد الحرام) و نیو هه ش ئه ی موسولمانان له ههر کوئی بوو، به ره و لای ئه وئی روتان وهر بچه رخنن، به راستی ئه وانه ش کتیبیان پی گه یشتووه (له گاور و جوو) چاک ده زانن که (ثم گورپانی رووگه یه) حه قیقه ت و راستیه و فهرمانی په روه ردگار یانه (له ته وورات و ئینجیلدا ئامازه ی بو کراوه) و خوا هه رگیز بی ئاگا نیه له و کار وکرده وانه ی که ئه نجامی ده دن.

(۱۴۵) سویند به خوا ئه گهر بچیت بو لای ئه وانه ی کتیبیان بو هاتووه، به ههر به لکه یه ک بته ویت شوینی راستیی بکه ون و رووبکه نه رووگه ی تو، رووی تیناکه ن و به قسه ت ناکه ن، تو ش هه رگیز شوینکه وه ته ی رووگه ی ئه وان ناییت، ئه وانیش هه ندیکیان شوینکه وه ته ی رووگه ی هه ندیکي تریان نین، سویند به خوا ئه گهر تو شوین هه ووا ئاره زووی ئه وان بکه ویت، دوای ئه وه ی زانیاری ته ووات پیراگه یه نرا له م باره یه وه، بیگومان تو ش ده چیه ریزی سته مکارانه وه (ئه سته مه تو واییت، ئه ی فرستاده ی خوا).

(۱۴۶) تہوانہی کتیمان پی بہ خشیون پیغہمہر ﷺ
 دہناسن ہہروہک چوَن نہوہکانی خوْیان دہناسن،
 بیگو مان دہستہیہک لہوان تہو راستییہ دہشارنہوہ،
 لہکاتیگدا دہشزان محمد ﷺ فرستادی خواہ.

(۱۴۷) حق و راستی هر توهیه له لایین
په روه ردگارته و پټ راگه یه نړاوه، نه که ی له ریزی توه
که سانه دا بیت گومان و دوو دلی (بو خه لکی) دروست
ده که ن.

(١٤٨) بۆ ھەرگەل و میللە تێك روگە و قىیلە یەك ھەيە،
خواروویان وەر دەچەرخىنێت بۆ لای، (دە ئیوی
موسولمان) پێشبرکێ بکەن لە چاکە کاند، روو لە
ھەرکۆی بکەن و لە ھەرکۆی بن خوا ھەموو تان کۆ
دەکاتەو ھە چونکە بە پراستی ئەو خوايە بە توانایە بە سەر
ھەموو شتێکدا.

(۱۶۹) له هـر شوښيکـه وه دهرچوښته دهره وه (له هـرکوښ بووښت له مال يان سه فـهـر، له کاتي نوښه کاندا) فـهـرمانه حق و راستيه و له لايـهـن په روه دگار ته وه يـهـ، خو که نه نجام، ددهـن.

(۱۵۰) له هەر لایه که وه رویشیتته دهره وه و له ههر کوڤ بوویت (له کاتی نوږه کاندا) روو بکه ره که عبه ی پپرۆز و ئیډهش (ئی موسولمانان) له ههر کوڤ بوون و ههن رووتان وهرچه رخښ به لای ئه ودا، تاخه لکی و میلله تانی تر هپچ به لگه یه کیان نه ییت به سه رتانه وه، مه گهر سته مکارانیان (که به هپچ به لگه یه ک قایل نابن و ههر ئاشووب و پیلان ده گیرن)، جا له و تاوانبارو پیلانگیرانه مه ترسن، به لکو ته نها له من بترسن، تا نازو نیعمه تی خو متان به ته وای به سه ردا بریژم (که مانه وه یه له سه ر ریگه ی راست له دنیا دا و به هه شتی به رین و ره زامه ندی خوا یه له دوا وږډا) بو ئه و ی هه ول بده ن به رده وام ربنازی هیدایه ت بگر نه به ر.

(۱۵۱) هەر وه کو (بۆ ته و او کردنی نازو نيعمه تم) له نپوتاندا پيغه ميه ريگم له خوتان بۆ ره وانه کردوون که تايه ته کانی منتان به سه ردا ده خوئييتوه، دل و دهر وون و رواالت و ئاشکراتان خاويں ده کاته وه، فيري قورئان و حیکمهت و داناييتان ده کات، ئه و شتانه تان فير ده کات که ههرگيز خوتان نه تانده زانه.

(۱۵۲) (دهی که واته) ئه‌ی ئیمانداران ته‌ گهر یادی من بکه‌ن، منیش یادی ئیوه‌ ده‌ که‌م و سوپاسگوزاری من بِن و سوپاس نایه‌ زۆرو سیله‌ به‌رامبه‌رم مه‌ که‌ن.

(۱۵۳) ئىنى ئەوانى ئىمان و باوەرتان هیناوه داواى کۆمەك و یارمەتى لە خوا بکەن بەهۆى ئارامگرتن و نوێژ کردنەوه، دلنابین کە خوا بار و باوەرى خوێگر و ئارامگەرانه.

(۱۵۴) جا هه‌رگیز به‌و که‌سانه‌ی له‌ پ‌یگه‌ی خوا‌دا ده‌ کوژرین و شه‌هید ده‌بن، مه‌لین: مردوون، نه‌خ‌یر ئه‌وانه‌ زیندوون و به‌لام ئیوه‌ هه‌ست به‌ زیندوو‌به‌تی ئه‌وان ناکه‌ن.

(۱۵۵) سو‌یند به‌خوا تا‌قیتان ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ که‌م‌یک له‌ ترس و بیم و بر‌سی‌تی و که‌م بوونی مال و سامان و مردنی که‌س و کارو تیا‌چوونی به‌رو بوومی کشتوکال، جا مژده‌ بده‌ به‌و که‌سانه‌ی خو‌گرو ئارام‌گرن...

(۱۵۶) که‌ ئه‌وانه‌ن هه‌ر کاتی‌ک تووشی به‌لاو ناخ‌وشیه‌ک ده‌بن ده‌لین: ئیمه‌ مو‌لکی خوا‌ین و هه‌رچی هه‌مانه‌ به‌خششی خوا‌یه، سه‌ر ئه‌نجام‌یش ته‌نها هه‌ر بو‌لای ئه‌و زاته‌یه‌ گه‌رانه‌وه‌مان.

(۱۵۷) ئا ئه‌وانه‌ چه‌نده‌ها ستایش و ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی به‌سه‌ر یاندا ده‌بار‌یت له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ و ئه‌وانه‌ ئه‌و که‌سانه‌ن ری‌بازی

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَعْيَا وَلَئِنْ لَمْ تَشْعُرُوا ۖ وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ يَتًى مِنْ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالْعُرْسِ وَبَشِيرَ الصَّاعِرِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۚ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۚ إِنَّ الصَّافَّاءَ الْمَرْوَةَ مِنْ سَعَارِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا آتَانَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ لَكُمْ أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ وَأَنَا الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۚ وَالْأَنْهَارُ إِلَى اللَّهِ وَجَدَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ

هیدایه‌ت‌یان وه‌رگرتووه.

(۱۵۸) به‌پاستی سه‌فا و مه‌روه (که‌ دوو جی‌گه‌ن له‌ پال که‌عه‌دا) له‌ دروشمه‌کانی خوا‌ی په‌روه‌ردگارن، جا ئه‌وه‌ی حه‌جی مالی خوا‌ ده‌کات، یاخود عه‌مره‌ ئه‌نجام ده‌دات (که‌ له‌ هه‌موو کاتی‌کی سالداده‌ کر‌یت) ئه‌وه‌ ه‌یچ گونا‌هیکی له‌سه‌ر نبیه‌ ئه‌گه‌ر هاتو‌چوو بکات له‌ نیوانیاندا، ئه‌وه‌ش خو‌به‌خش‌ی ده‌کات و (عه‌مره‌ و طواف)ی زیاتر ده‌کات با بزانی‌ت که‌ خوا‌ سو‌پاس‌گوزارو زانایه‌.

(۱۵۹) به‌پاستی ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رنامه‌ و ر‌یتمو‌وییه‌کانی ئاشکرای ره‌وانه‌ کرا‌ی ئیمه‌ ده‌شارنه‌وه‌ که‌ ناردوو‌مانه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بو‌ خه‌لک‌یمان روون کرد‌و‌ته‌وه‌ له‌ کت‌یبه‌کاندا، ئا ئه‌وانه‌ خوا‌ نه‌فرینیان ل‌یده‌کات و نه‌فرین کاران‌یش نه‌فره‌ت‌یان ل‌یده‌که‌ن...

(۱۶۰) جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ ته‌وبه‌یان کرد‌وو و چاک‌سازیان ئه‌نجامداوه‌و ئه‌و حه‌قیقه‌ت و راستیانه‌یان روون کرد‌و‌ته‌وه‌ که‌ جاران شار‌دبو‌ویانه‌وه‌، ئا ئه‌وانه‌ گه‌رانه‌وه‌که‌یان ل‌ی وه‌رده‌گرم و ته‌نها من‌یشم که‌به‌ته‌وا‌ی ته‌وبه‌ وه‌رگرو دل‌و‌قان و میه‌ره‌بانم.

(۱۶۱) به‌پاستی ئه‌وانه‌ی که‌ پ‌ی باوه‌ر بوون و به‌ پ‌ی باوه‌ری مردوون، ئا ئه‌وانه‌ له‌عه‌نت و نه‌فرینی خوا‌و فر‌یشه‌کان و هه‌موو خه‌لک‌یان به‌گشتی به‌سه‌ردا داده‌بار‌یت...

(۱۶۲) ئه‌وانه‌ به‌و نه‌فرینه‌وه‌ له‌ ئاگری د‌و‌زه‌خدا بو‌ هه‌میشه‌ ده‌م‌ینه‌وه‌ و ئه‌و سزایه‌یان له‌سه‌ر سووک ناکر‌یت و به‌ چا‌وی سو‌زه‌وه‌ ته‌ماشای ناکر‌ین.

(۱۶۳) خوا‌ی ئیوه‌ خوا‌یه‌کی تا‌ک و ته‌نها‌یه، جگه‌ له‌و زاته‌ خوا‌یه‌کی تر نیه‌، هه‌ر ئه‌و خوا‌یه‌ش به‌خشنده‌و میه‌ره‌بان و به‌به‌زه‌بییه‌.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَالتَّخْلُفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفَلَائِكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَسَ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبِتِّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَدْرِي لِقَوْلِهِمْ يَقُولُونَ ﴿وَمَنْ
النَّاسُ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِمَا يُحْسِبُ كَسِبَ اللَّهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ
الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَرَأُوا الْعَذَابَ
وَتَفَقَّطَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوَ أَنَّا
لَنَأْكُرَهُ فَتُبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ
أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلْالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

(۱۶۴) به پراستی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و
ئالوگوری شهوو روژدا و له و که شتیانه دا که ده گهرین و له و
ئاوهی که خوا له ئاسمانه وه ده بیاریت و ئینجا به هویه وه
زهوی پی زیندوو ده کاته وه دوا و وشک بوون و مردنی،
ههروه ها جوړه ها زینده وهر و گیانه بهر و مارو میرووی
له سهر رووکاری زهویدا بلاو کردو ته وه و گوړاندن و
هاتووچو پی کردنی باو شه مال و راگیر کردنی هه و ره کان له
نیوان ئاسمان و زهویدا، شه مانه هه موو به لگه و نیشانه ی
به هیژن بو شه وانه ی که عقل و بیرو هوشیان ده خه نه کارو بیر
له ده سه لاتنی بی سنووری خوا ده که نه وه.

(۱۶۵) (له گهل شه وه موو به لگه ئاشکرایانه دا) هه ندیک که س
هیه له جیاتی شه وه ی خوا به رست بیت، شتانی تر داده تاشیت
بو خو ی و (شوین رینمووییه کانی خوا ناکه ویت و)
خوشه ویستی و سوژی ددهات به و بت و بهر نامولکه و توله
ریگه یانه و خوشی دهوین، وه ک چون ئیمانداران خویان خوش دهویت، به لام شه وانه ی ئیمان و باوهریان هیناوه
زور زیاتر خویان خوش دهویت (ههر به راورد ناکریت) جا شه وانه ی که سته میان کردوه گهر ده یانزانی
له کاتیکدا که به چاوی خویان روو به پرووی شه و سزایه ده بنه وه، شه و کاته به پراستی بو یان ده رده که ویت که هیژو
تواناو ده سه لات ههر هه مووی به ده ست خواجه و دلنیش ده بن که شه و خواجه سزاکه ی زور به ئازاره (بو
سته مکاران)...

(۱۶۶) (بیگومان له و کاته دا که سزای روژی دواپی ده بینن)، شه وانه ی که خه لکی شوینیان که و تبوون خویان
به ریی ده که ن و له شوینکه و ته کانیا ن حاشا ده که ن، به تاییه ت کاتیک شه و سزا توندو تیژه ده بینن، هه موو
په یونديه کان ده بچریت که له نیوانیاندا هه بو و هیچ به لگه و بیانونیه کیان به ده سه ته وه نامینیت که خویانی پی
رزگار بکه ن...

(۱۶۷) شه وانه ش که شوینکه و ته بوون ده لین: خوژگه نوره یه کمان بو بلوایه ئیمه ش ئاوا خو مان به ریی ده کرد
له وان، هه و ره ک شه وان خویان به ریی کرد له ئیمه، ئا به و شیوه یه خوا سه ره نه نجامی کارو کرده وه کانیا ن نیشان
ده دات و بو یان ده کاته ئاخ و هه سرت له سه ریان، به راستی شه وانه هه رگیز له دوزه خ ده رجو نیان نی یه.

(۱۶۸) شه ی خه لکینه! له رزق و روژی حه لال و پاکی زهوی بخون (توخنی قه ده غه کراوه کان مه که ون) و
شوین هه نگاوه کانی شه یتان مه که ون، چونکه بیگومان شه و دوژمنیکی ئاشکراتانه.

(۱۶۹) بیگومان شه و شه یتانه ههر فه رمان به خراپه و گونا هو تاوان ده کات، هه و ره ها هانتان ددهات بو وتنی
هه ندیک شت یان هه لبه ستنی هه ندیک گو فتار به دهم خوا وه بی شه وه ی بزانی (که سه ره نه نجامی شه و کاره تان
چه نده مه تر سیداره).

(۱۷۰) ته گهر بهو خه لکه نادانه بوتريت: شويئي
تهو بهرنامه يه بکهون که له لايه ن خواوه ره وانه
کراوه، ده لين: نه خير، هر شويئي تهوه ده که وين که
باوو باپيرانمان پيوه ي ئالوده بوون و له سهري
راهاتوون، ئايا ته گهر باوو باپيرانيشيان تي
نه گه يشتوو هيچ نه زان و ناشاره زاو ريئموويش
وه رنه گرن (هر شويئيان ده که ون؟!).

(۱۷۱) نموونه ي بي باوه ران (له گهل پيغه مبهردا
له وه ي که سوود وهرناگرن له م وه کو تهو شوانه
وايه: که هاوار ده کات به سهر ئاژه له کهيدا، به لام
تيي ناگهن، ته نها که پرو لال و کوين و ژيري و
هو شمه نديان له ده ستداوه.

(۱۷۲) ته ي ته وانه ي باوه رتان هيئاوه، بخون له و

ررز و روزه چاک و باشانه ي که پيمان به خشيون و بهرده وام سوپاسگوزاري خوا بکه ن
ته گهر ئيوه ته نها تهو ده په رستن.

(۱۷۳) (خوای په روه دگار) ته نها مرداره وه بوو و خوین و گوشتي به راز و تهو مالاته نه ي که
ناوی غه يري خويان له کاتي سه برنيدا له سهر هيئراوه، هر امي کردووه ليتان، جا ته گهر
که سيک پيوستي ناچاري کرد به خوار دنيان بي زياده روه ي و له سنور دهرچوون، تهوه هيچ
گوناھيکي له سهرني يه، به راستي خوا زور ليخوشبوو به به زه يي و دلوفانه.

(۱۷۴) بيگومان ته وانه ي نيگاي خوا ده شاره وه که له کتيبه کانيدا ره وانه ي کردوون (تهورات
و ئينجيل و قورئان) و بهو شاردنه وه يه نرخيکي که م به ده ست ده هيئن (ته گهر هه موو دنياشيان
ده سته که ويئت له بهرامبه ريه وه هه رکه مه)، ئا ته وانه ته نها ئاگر ده خون و سكياني لي پر ده که ن،
له روژي قيامه تيشدا خوي گه وره ناياندوينيت و خاوينيان ناکاته وه (له چلک و چه په لي
گوناھيان) و هر سزاي به ئيشيان بو هه يه...

(۱۷۵) ئا ته وانه که سانيکن که گومراييان وهرگرتووه له باتي هيدايت و سزيان کرپوه له
باتي چاوپوشي و ليووردن، ئاي چهنده خوگرن له سهر ئاگري دوزه خ!!

(۱۷۶) (تهو هه په شه يه) له بهر تهوه يه به راستي خوا کتيبه پيروژه کاني به حقه و راستي
دابه زاندووه، بيگومان ته وانه ش که ناکوکيان له سهري هه يه و هر رايان جياوازه له بهرامبه ر
کتيبه ئاسمانيه کانه وه، ته وانه هر له کيشمه و کيش و بهر بهر ه کانيه کي دوور له راستيدان.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا أَوَلَوْ كُنَّا ءَاكِلًا وَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَعَقَّ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَبِدَاءَ ضَمُّكُمْ عَنْهُمْ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
﴿١٧٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامُوا كَلَامًا مِنْ طَبِئَتِ مَا رَزَقْنَاهُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْفَاحِشَةَ وَاللَّامَ وَاللَّحْمَ الْخَنِيزِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
لَعَنَ اللَّهُ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرُهَا فَلَا يُكُفِّرُ عَنْهُ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أُنزِلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ءَمْنًا قَلِيلًا أَوْ لَتُنكَ مَا يَكُونُ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارُ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَحُهم عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

لَيْسَ الْإِنَّمَاءُ بِكُلِّ الْإِنْسَانِ أَكْثَرُ النَّاسِ كَفَرٌ بِآيَاتِهِ وَالْأَكْثَرُ غَافِلُونَ ﴿١٧٧﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً إِذْ جَاءَ الْوَحْيَ قَائِلًا تَلَوْنَهَا أَمْ يَلْمِزُوكَ لِأَنَّكَ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَتَنَزَّلُ الْمَوَاقِفَ ﴿١٧٨﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً إِذْ هَبَّ رِيحٌ فَذُكِّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَجَاءَ تِلْكَ الْحَوَارِثُ الْغَوَاةُ وَغُلَّتْ الْأَعْيُنُ وَأَصْرَمَ الْبَصَرُ ﴿١٧٩﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً إِذْ هَبَّ رِيحٌ فَجَاءَ بِسُحَابٍ ثِقَالٍ فَجَاءَ بِهِ مِدْرَارًا فَذُكِّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَجَاءَ تِلْكَ الْحَوَارِثُ الْغَوَاةُ وَغُلَّتْ الْأَعْيُنُ وَأَصْرَمَ الْبَصَرُ ﴿١٨٠﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً إِذْ هَبَّ رِيحٌ فَجَاءَ بِسُحَابٍ ثِقَالٍ فَجَاءَ بِهِ مِدْرَارًا فَذُكِّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَجَاءَ تِلْكَ الْحَوَارِثُ الْغَوَاةُ وَغُلَّتْ الْأَعْيُنُ وَأَصْرَمَ الْبَصَرُ ﴿١٨١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ فِتْنَةً إِذْ هَبَّ رِيحٌ فَجَاءَ بِسُحَابٍ ثِقَالٍ فَجَاءَ بِهِ مِدْرَارًا فَذُكِّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَجَاءَ تِلْكَ الْحَوَارِثُ الْغَوَاةُ وَغُلَّتْ الْأَعْيُنُ وَأَصْرَمَ الْبَصَرُ ﴿١٨٢﴾

(۱۷۷) کرداری چاک و کاری باش تهنه بریتی نیه له رووکردنتان بهره و پوژهللات و پوژئالوا (چونکه جوله که زور لهسه گورانی قیبله دووان و پرو پاگهندهی زوریان کرد)، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه لهوهی که ئادهمیزاد باوهپری هیناییت به خواو به پوژری دوا و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغمبهه ران، ههروهه مال و سامانی به خشی بیئت - له گهل خوشه ویستیدا بوئی - به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و ریسواران و داواکاران و له پیئانوی ئازادکردنی بهنده کاند؛ ههروهه نوپزی به چاکی ئه نجم دابیئت و زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکردیئت، ئه وانهش که وه فادارن به په یمانه کانیان کاتیئک په یمانیان دابیئت، ئه وانهش که له کاتی نه داری و هه ژاری و

نه خوشی و ناخوشی و کاتی جهنگ و شهرو شوپدا ئارامگرن، ئا ئه وانه که سانیکن راستیان کردهوه و هه ئه وانهشن پاریزکارو خواناس و دیندارن.

(۱۷۸) ئهی ئه وانهی باوهپرتان هیناوه، پیویست کراوه لهسه رتان: تو لهسه ندنهوه بو کوژراوه کان، که سیکی ئازاد به که سیکی ئازاد و بهندهش له جیاتی بهنده و ئافرهت له جیاتی ئافرهت (واته هه ر که سیک به تاوانی کوشتنی ناحق ههستا ده بیئت بکوژریتهوه)، جا ئه وهی چاوپوشی شتیکی لیبرا له لایهن براکه یهوه، با حهقداری کوژراوه که چاک رهفارییئت له گهل بکوژه که داو بکوژه که به جوانی خوین به های کوژراوه که بدات و ئه وه کار ئاسانکردن و سوزو میهره بانیه که له لایهن پهروه ردارتانهوه (که له جیاتی کوشتنهوه خوینبایی وهر بگیریئت) ئه وسائیر ئه وهی له وه ودوا دهستدریژی بکات و له سنوور بترازیئت سزای به ئیشی بو ئاماده کراوه.

(۱۷۹) ئهی هوشمه ندنه کان ژیا ننتان تهنه له تو لهسه ندنه وه دایه (له وه که سانهی خه لکی به ناحق ده کوژن)، بو ئه وهی تهقواو له خوا ترسان بییته پیشه تان و خو له دهستدریژی و تاوان به دوور بگرن. (۱۸۰) پیویست کراوه لهسه رتان کاتیئک یه کیکتان مه رگی نزیک بوه وه و سامان و مال و داراییه کی به جی ده هیشت، با وه سیهت بکات که هه ندیکی بدریئت به دایک و باوکی و خزمانی به شیوه یه کی جوان و له بار، ئه مهش پیویست و ئه رکه لهسه ر خواناس و پاریزکاران.

(۱۸۱) جا ئه وهی ئه وه سیه ته ده گوپیئت دوا ئه وهی بیستی و به باشی وه ری گرت، گوناھی تهنه لهسه ر ئه وانه یه که ده یگوپن، به راستی خوی پهروه ردار بیسه رو زانایه (به گوفتار و نیه تیان).

(۱۸۲) جا هەر کەس دەترسا له وهسیهت کاره که هه له
یان گوناھیک یان ماف خوڕیبه که نهجام بدات (گیرو
گرفت بو وه رهسه دروست بکات) ئینجا ریکی خستن،
ئهوه هیچ گوناھی له سهرنیه (به لکو به خیرخواز له قه له م
دهدریت) بهراستی خوا زور لیخویشوو میهره بانه.

(۱۸۳) ئه ی ئه وه که سانه ی باوه پرتان هیناوه پوژووی
ره مهزان له سه رتان پیوست کراوه ههر وه کو له سه ر
گهلانی پیش ئیوه پیوست کرابوو، بو ئه وه ی خواناسی
و پارێزکاری بکه ن.

(۱۸۴) چه ند پوژیکی ژمیروای دیاریکراو (که مانگی
ره مهزانه) خو ئه گهر که سیك له ئیوه نه خوش بوو یان له
سه فهدا بوو با به ئه ندازه ی ئه و پوژانه ی بو ی
نه گیراوه له پوژانیکی تر دا بیانگریته وه، ئه وانه ش که به

زه حمه ت ده توان به پوژوو بن (وه کو پیره میرو نه خوشه به رده وامه کان) ئه وه با ژه میك خواردن
به خشن به هه ژاریك، ئه وه ی زیاتر به خشیته ئه وه باشته بو ی، بیگومان ئه گهر به پوژوو بن چاکتره و
پاداشتی زووتره ئه گهر بزانه و (بتوانن).

(۱۸۵) مانگی ره مهزان (ئه و مانگه یه) که قورئانی تیادا ها توته خواره وه، له کاتی که ئه م قورئانه
رینمووی به خشه به خه لکی و به لگه ی زوری تیادایه، له رینمووی و جیا کردنه وه ی راست و
نا راست و حق و ناحق،

جا که سیك له ئیوه مانگی ره مهزان بینی (یان هه والی بینی پیدرا)، ده با ئه و مانگه به پوژوو بیته،
ئه وه ش که نه خوش بیته یان له سه فهدا بیته با له پوژانی تر دا به و ئه ندازه بیگریته وه، چونکه خوا
ئاسانکاری بو ئیوه ده ویت و نایه ویت (پهرستن و فهرزه کانتان) له سه ر قورس و گران بکات و بو
ئه وه شه که ئه و ماوه دیاریکراوه ته و او بکه ن، جا خوا به گه وره بگرن و سو پاسگوزاریشی بکه ن
له سه ر ئه وه ی که رینمووی کردوون (سروودی جه ژن: الله اکبر الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله والله
اکبر، الله اکبر والله الحمد، به جیهانی ئه م فه رمانه خوا یه یه).

(۱۸۶) (ئه ی محمد ﷺ) ئه گهر به نده کانم پرسیا رت لییکه ن ده ر باره م، ئه وه من نزیکم لیانه وه، به هانا و
هاواری دو عا گو یانه وه ده چم هه ر کاتیک لیم بپارینه وه و نزا بکه ن، ده با ئه وانیش به دهم بانگه وازی
منه وه بن و باوه پی دامه زرا و به من بهین، بو ئه وه ی ریگای هوشیاری و ئاگایی بگرنه بهر (بو
به ده سه تهینانی سه ره به رزی و سه رفرازی هه ردوو جیهان).

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسَى جَنَفًا أَوْ أَتَمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَمَلِكُمْ تَنْقُوتُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَا مَأْمُودَةً فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
يُطِيقُونَ فَدْيَةً طَعَامٌ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتَعْلَمُوا أَلْوَدَةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلِمَلِكُمْ يَرْضَوْكَ ﴿١٨٦﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ يَلِكُهُ الْفَيْسَارُ الرَّفْتُ إِلَى سَائِكُمْ هُنَّ لِيَّاسُ
لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَّاسُ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ قَفْصًا نُوتُ
أَنْفُسَكُمْ قَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَيِّنُوا لَهُنَّ
وَأَبْتَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ
الْحَبِطَ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَبِطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصَّامِ
إِلَى الْبَيْتِ وَلَا تَبْشِرُوا بِهِ وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْإِطْلَاقِ وَتُدْخِلُوا فِيهَا إِلَى الْخُكَّاءِ لَتَأْكُلُوا مِنْهَا
أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْهَلَاكِ قُلْ هِيَ مَوْفِيقٌ لِلنَّاسِ وَالْمَصْحُوحُ وَلَيْسَ الْبِرُّ
بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَى
وَأَتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾
وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتَنُواكُمْ
وَلَا تَعْسَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْسِدِينَ ﴿١٩٠﴾

(۱۸۷) له شهوگاری رهمه زاندا تیکه ل بوونتان
له گهل هاوسه رانتاندا هه لاکراوه، نه وان پو شاکن بو
ئیوه و ئیوه ش پو شاکن بو نه وان، خوای گه وره
ده یزانی که ئیوه خو تان ده خه له تاند (به نزیك
بوونه و ده تان له هاوسه ره کانتانه وه، چونکه دوو دل
بوون و نه تانده زانی هه لاله یان نا)، به لام خوای
میهره بان توبه ی لی و ده گرتن و لی تان خو شبوو،
که و ابو له ئیسته به دواوه (له شهوگاردا) نزیکیان
بکه ن و نه وه داوا بکه ن خوا بو ی بریار داو ن (له
نه وه ی چاک و خواناس)، ده بخون و بخونه وه هه تا
به روونی به ره به یان دیارده دات و تاریکی شه و
لاده بات، له وه و دوا روژو وه که تان ببه نه سه ر تا شه و

دادیت و (خورثاوا ده بیئت) و نزیکی له گهل هاوسه ره کانتاندا مه که ن له کاتی که ده ئیوه
برپاری مانه و ده تان (بو خوا په رستی) له مزگه و ته کاندا داوه، جا نه وانه ی که باسکران چه ند
سنووریکی خوان، مه یان به زین و نزیکیان مه که ون، ئا به و شیوه به خوا ئایه ت و
ریمووییه کانی خو ی روون ده کاته وه بو خه لکی بو نه وه ی پارێزکاری بکه ن.

(۱۸۸) نه که ن مال و دارایی یه کتر له نیوانتاند به ناحق بخون (وه که به رتیل و سوو، یان
داگیرکردن و فروفیل...) نه که ن هه ندیکی بده ن به کار به ده ستان بو نه وه ی هه ندیک مالی
خه لکی بخون له ریگه ی ناحق و گونا هه وه، له کاتی که ده زانان که نه و کاره ره وانه یه.
(۱۸۹) پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی نو ی بوونه وه ی مانگه کان، پیمان بلی نه وه بو دیار بیکردنی
کاته کانه و بو زانیی کاتی هه ج (خوای گه وره ریکی خستوه)، چاکه و چاکه کاریش نه وه نیه
که له پشته وه خو تان بکه ن به مالاندا (که نه مه کاریک بوو له سه رده می نه فامیدا نه نجام ده درا
دوای گه رانه وه له هه ج) به لکو چاکه نه وه به که نه و که سه له خو اترس و پارێزکار بیئت، له
ده رگای مال کانه وه به چنه ژوره وه، له خوا بترسن بو نه وه ی سه رفراز بن.

(۱۹۰) به نه نگن له پیناوی ریازی خوا دا دژی نه وانه ی که دژان ده جه نگن، نه که ن
ده ستریزی بکه ن (دژی ژن و منال و مال و... هتد) چونکه به راستی خوا ده ستریزی که رانی
خو ش ناو یئت. (توله یان لی ده سیئیت و لیان ده پر سیئته وه).

(۱۹۱) (دهستدریژکه‌ران) بکوژن له ههر کویدا دهستان کهوتن و دهستان به‌سه‌ریاندا پوښت، ده‌ریان بکه‌ن لهو شوینه‌ی که ده‌ریان کردوون (که شاری مه‌ککه بوو)، بیگو مان هاو‌لگه‌ری و زورکردن له تیماندار تا پاشگه‌ز بیته‌وه له ئاینه‌که‌ی له کوشتن خراپ‌تره، مه‌جه‌نگن دژی کافران له سنووری مزگه‌وتی حه‌رام و (که‌عه‌به‌دا) هه‌تا ته‌وان شه‌رتان پێ نه‌فروشن و نه‌جه‌نگن دژتان خو ته‌گه‌ر شه‌ریان پێ فروشتن وجه‌نگان دژتان ئیوه‌ش بجه‌نگن دژیان، چونکه ههر ئاوايه پاداشتی ته‌و بیباوه‌رانه.

(۱۹۲) خو ته‌گه‌ر ته‌وانه کولیانداو شه‌ریان وه‌ستان، ته‌وه خوا زور لیبوورده و میهره‌بانه.

(۱۹۳) (خو ته‌گه‌ر کافران کولیان نه‌داو ههر جه‌نگان و پیلانیان گیرا) ئیوه‌ش بجه‌نگن دژیان تا وه‌کو هاو‌لگه‌ری و ئاشوب و ناخوشی نه‌می‌نیت، هه‌روه‌ها تا دین و ئاین و به‌رنامه‌و فه‌رمانه‌وایی ههر بو خوا‌ی گه‌وره‌ بیت، خو ته‌گه‌ر کولیانداو وازیان هینا، ته‌وا هه‌ج جو‌ره دژایه‌تیه‌ک نامینیت ته‌نها دژ به

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَبِتْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقْبِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَنُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَنْتُمْ أَكْثَرُ جَرَاءً الْكَافِرِينَ ۚ فَإِنْ أَنْتَبَوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ وَكُنْتُمْ لَهُمْ خِيْلًا فَأَنْتَبُوا فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۚ اللَّهُمَّ الْحَرَامُ بِالْكَافِرِ الْكَافِرُ وَالْمُؤْمِنُ فَصَاحٌ مِمَّنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۚ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۚ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَمَنْ تَمَنَّعَ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلًا بِحَضْرَةِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ

سته‌مکاره‌کانیان نه‌بیت.

(۱۹۴) ریزی مانگی حه‌رام به‌یوه‌سته به‌ریژگرتنی ته‌وان بو مانگی حه‌رام (واته: ته‌گه‌ر لهو مانگانه‌دا جه‌نگان دژتان که جه‌نگ تیايدا حه‌رامه‌ ئیوه‌ حه‌قی به‌رگرتیان هه‌یه) و دهستدریژی بو سه‌ر ههر شتیکی حورمه‌تدار ده‌بیت توله‌ی بیه‌نریت به‌بی زیاده‌په‌وی، جا ته‌وه‌ی که دهستدریژی ده‌کاته سه‌رتان، ئیوه‌ش مافتان هه‌یه به‌قه‌ده‌ر ده‌ست دریزییه‌که‌ی ته‌و، توله‌ی خو‌تان بکه‌نه‌وه و له‌خوا بترسن و، چاک بزائن که به‌راستی خوا یارو یاوه‌ری پارێزکارانه.

(۱۹۵) له‌ری پێبازی خواداو ره‌زامه‌ندی ته‌و، مال و سامانتان ببه‌خشن، به‌ده‌ستی خو‌تان، خو‌تان به‌ره‌و تیاچوون مه‌به‌ن (چونکه ره‌زیلی و ده‌ست نوقاوی مایه‌ی تیاچوونه)، هه‌میشه‌ خه‌رو چاکه‌ ته‌نجام بده‌ن و چاکه‌خواز بن و (مال و سامانتان له‌پێناوی خواداو ببه‌خشن) چونکه به‌راستی خوا ته‌و چاکه‌کارانه‌ی خو‌شده‌و‌یت.

(۱۹۶) حه‌ج و عه‌مره به‌چاکی و ته‌واوی بو به‌ده‌سته‌نێانی ره‌زامه‌ندی خوا ته‌نجام بده‌ن، جا ته‌گه‌ر رێستان لیگیراو ته‌رکه‌کانتان بو ته‌نجام نه‌درا (به‌هوێ نه‌خوشی یان ههر هو‌یه‌کی‌تر) ته‌وه ده‌توانن مالا‌تیک بکه‌ن به‌قوربانی به‌گویره‌ی توانا، سه‌رتان مه‌تاشن و (ئیه‌رام مه‌شکێن) تا قوربانییه‌که‌ ته‌نجام نه‌دریت و به‌جیی خوی نه‌گات، جا ههر که‌سیکتان نه‌خوش بو یان برین و ئازاریک له‌سه‌ریدا هه‌بوو (پیویست بوو مووی سه‌ری یان هه‌ندیکی لا‌بیات) با فیدییه‌ ب‌دات (که بریتییه له‌وه‌ی) به‌رو‌زوو بیت، یان خه‌ریک یان قوربانییه‌ک بکات، جا ههر کاتیک که له‌ئاسووده‌یی و ئاسایدا بوون، ته‌وه‌ی که ده‌یه‌و‌یت نیوان حه‌ج و عه‌مره (ئیه‌رام بشکێنیت و پو‌شاکێ ئاسایی له‌به‌ر بکات) ده‌بیت به‌گویره‌ی توانای خوی قوربانییه‌ک بکات، ته‌وه‌ش که نه‌یبوو قوربانی بکات، با سێ روژ له‌حج به‌رو‌زوو بیت و حه‌وت روژیش که گه‌رانه‌وه (ناو مال و حا‌لی خو‌یان) ته‌وه ده‌کاته، ده‌، روژی ته‌واو، جا ته‌مه‌ بو ته‌وه‌که‌سانه‌یه‌که‌ خه‌لکی مه‌ککه‌و ده‌ورو به‌ری نین، له‌خوا بترسن و پارێزکاربن و بزائن که به‌راستی خوا سزاو توله‌ی زور سه‌خته (له‌وانه‌ی که سه‌ره‌پێچی ده‌که‌ن).

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ
وَلَا سُؤْفَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَكَرَّ وَذَوَّاقِلَ كَخَيْرِ الْأَزَادِ النَّقِيِّ وَالنَّقِيُّ
يَتَأَوَّلِي الْأَلْبَابِ ﴿١٧٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ كَذَلِكَ أَفْضَلُ مِنْ
عَرَفْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تَطْلُبُوا مِنْ حَيْثُ أَكَّصَ
النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٨﴾
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشْكَدَ ذِكْرًا فَمَنْ الشَّاكِرِينَ
يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلَقٍ ﴿١٧٩﴾ وَمَنْ مِّنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٨٠﴾
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨١﴾

(۱۹۷) حج له چهند مانگيکي ديار يکړاودايه و (خوی
بو ئاماده ده کړیت و نيه تي لیده هیتریت) جا نه وهی که
لهو مانگانه دا ده سته کار بوو و بریاریدا حج بکات،
نه وه ده بیت نزيکی هاوسه ری نه که ویت و شه په چه پوک
و گونا هو موجه له و گو فتاری نادرست نه نجام
نهدات، بیگومان هه ر خیر و چاکه یه که نه نجام بدن خوا
پی د زانیت و ناگاداره لی، بهر ده وام هه ول بدن که
زه خیره و تویشو و بخه ن، بیگومان چاکترین زه خیره ش
ته قواو پاریزکاریه، بهر ده و امیش له من بترسن نهی
خاوه ن بیرو هو شه کان.

(۱۹۸) هیچ گونا هبار نابن نه گهر له کاتی حه جدا له
فه زلی په روه ردگارتان، خوتان به هره وهر بکه ن (وه که
بازرگانی و شت کړین) هه ر کاتیک له عه ر ه فات دابه زین
و گه رانه وه، یادی خوا بکه ن له لای (مشعر الحرام که: کیو یکه له داوینی مزدلفه دا) و یادی شی بکه ن
وه که چو ن پښموونی کردوون و هی دایه تی داوون چونکه به پراستی تیوه پیش ثم ناین و پښو و مایه
سه ر گه ردان و گومرا بوون.

(۱۹۹) له وه دوا (روو به قور هیش و سه ر کرده و ده و له مه ندان ده فهر مویت): خه لکی له کو یوه دابه زین
و گه رانه وه تیوه ش له و یوه دابه زن و بکه پښه وه و (خوتان جیامه که نه وه) و داوای لی خوشبوون له خوا
بکه ن، چونکه به پراستی په روه ردگارتان زور لی خوشبوو میهره بانه.

(۲۰۰) جاهر کاتیک تهرک و سروت و مه ناسی که کانتان به جی هی نا، نه و کاته یادی خوا بکه ن هه روه کو
چو ن یادی باو و باپیرانتان ده که ن (کاتی خوی عه ر ه ب زور خویان هه لکیشاوه به باو و باپیر یانه وه و
باسیان کردوون) یا خود زور زیاتریش له وان، جا هه ندیک له خه لکی هه یه که ده لیت: په روه ردگارا
هه رچیمان پی ده به خشیت هه ر له دنیا دا پیمان ببه خشه، بیگومان نه و جو ره که سه له قیامه تدا بی
به هره و بی به ش و بی ریزه.

(۲۰۱) هه شیان که ده لیت: په روه ردگارا له دنیا دا خیر و چاکه و نازو نیعمه تمان پی ببه خشه و، له
قیامه تیشدا له نازو نیعمه ته کانی به هه شت به هره مه ندمان بکه و، له سزای ناگری دوزه خیش بمانپار یزه.
(۲۰۲) ئا نه وانه له هه ندیک له و کارو کرده وانه ی که نه نجامیاند او به هره وهر ده بن له دنیا و قیامه تدا،
خوا زور به خیرایی لیپرسینه وه نه نجام دهدات (هه ر که سه به و شوینه ده گه یه نیّت که له دنیا دا ده ست
پیشخه ری بو کردووه).

(۲۰۳) له پوژانسيكي دياريكراودا (كه روژاني جهژني قوربانه) يادي خوا بكنه نهوهي كه په له بكات و له دوو پوژدا (شهيتان رهم بكات) نهوه هيچ گوناخي له سهرنييه، نهوهش دواي بخات و (به سي روژ نه نجامي بدات) ههرگوناهي له سهر نييه، به تاييهت بو نه وانهي كه خويان له نافهرماني خوا ده پاريزن، جا له خوا بترسن و بزانن سهر نه نجام نيوه بو لاي نه وزاته ده گه پيښه وه.

(۲۰۴) هندی كهس همن قسه و گوښارو دهم پاراوييان له باره ي ژياني دنياوه سهر سامت ده كات، خوايش به شايهت ده گريټ و ده ليت: دل و زمانم په كسانن، له كاتيكا نهوه سهر سه ختريڼ كهسه له ههمو و جوړه دوژمنايه تيه كدا.

(۲۰۵) ههر كاتيكا نهوه جوړه كهسه پشتي هه لكردو ده سه لاتي پهيدا كړد؛ هه ول و كوښش ده دات له زه ويدا تا

﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ فِي آيَاتِهِ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۝ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسَادَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْإِنْسَانُ بِأَشْكُرًا ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُسْرِىٰ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَبَادِ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنذَحُوا فِي السَّيْرِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝﴾

تاشوب بهرپا بكات و خرايه بروينيټ و كشتوكال له ناو ببات و پاك تاو كړدني په گهزي نه نجام بدات، بېگومان خوا فسادو خرايه و تاواني ناويټ.

(۲۰۶) خو نه گهر پي بو تريټ: له خوا بترسه، (ههروا بوټ نالويټ)، غه پرايي ده يگريټ و شانازيي به گوناوه تاوانه وه ده كات و سوور ده بيت له سهر ي، ټوله له ئيمانداره دلسوزه كه ده سيټيټ و تاوانباريشي ده كات، جائه و خوانه ناسه دوزه خي به سه، سويند به خوا نهوه دوزه خه شويڼ و جيگه و لانه كيه كي ناله باره.

(۲۰۷) هندی خه لكيش همن (پيچه وانه ي نه وانه ي باسگران) خويان ده فروشن بو به ده سته يني ره زامه ندي خوا، خواي گه ورهش به سوزو ميه ره بانه به رامبه ر نهوه جوړه به ندانه.

(۲۰۸) نه ي نه وانه ي ئيمان و باوه پرتان هيټاوه ههر هه مووتان خوتان بخه نه ژير سايه ي ئيسلامه وه و به ته ووي په پره وي بكنه و شويڼي هه نگاهه كاني شهيتان مه كهون، چونكه به پراستي نهوه دوژمني تاشكراتانه (هه ميه شه ده يه ويټ شهرو جهنگ له نيوان خه لكيدا بهرپا بكات و له ئيسلام دووريان بخاته وه).

(۲۰۹) خو نه گهر لاتانداو هه له و گونا هتان كړد دواي نهوه ي كه هه موو شتيكتان بو روون كرابووه، نهوه چاك بزانن كه خوا به ده سه لاته (ټوله تان لي بسينيټ) و دانايه (په له ناكات به لكو بگه پيښه وه بو سهر راسته شه قام).

(۲۱۰) ثايا نه وانه ي كه ريټازي ئيسلاميان ناويټ چاوه پري چي ده كهن؟ جگه له هاتني خواي گه وره بو لايان له نيو سيټهري په له هه وري سپي له گه ل فريشته كاندا، نه و كاته هه موو شتيك كوټايي پي هيټرا (دهرگاي ته و به داخراو كوټايي به دنيا هات)، نه و سا هه موو كارو فرمانيك ههر بو لاي خواي په وره دگار ده گه پيښه وه.

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَذَلِّ نِعْمَةً
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زَيْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ
 أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أُنْفِقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ قَلِيلًا وَلَا كَثِيرًا وَلَا تُخَالِفُونَ وَالَّذِينَ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

(۲۱۱) (ئەى محمد ﷺ) له نه وهى ئيسرائيل بېرسه: چەنده به لگهى روون و ئاشكرامان پى به خشيون؟ جا ئە وهى نيعمه تى خوا بگورپيت، (له يه كخواناسى لابتدات) دواى ئە وهى بوى هاتووه، ئە وه به راستى خوا تولهى زور سهخت و به ئازاره (بوئەو جوړه كه سانه).

(۲۱۲) ژيانى دنيا رازينراوه ته وه بو بيياوه پان (به لام له باتى سوپاسگوزارى) گالته ده كهن به باوه پداران (له بهر هه ژارى و نهدارى و كه م دهسه لاتى)، بيگومان ئە وانهى كه خاوهنى تهقواو له خوا ترسانن له پوژى قيامه تدا له سهرويانه وهن (له به هه شتى به رزو به ريندا، ئە وانيش له ناخى دوژه خدان)، خوا (له دنيا دا) رزق و روژى ده به خشيت به هه موو كه س بى ئە وهى گوئى بداته بيرو باوه پريان.

(۲۱۳) (له سه ره تاي په يدا بونى خه لكيدا، پيش توفانه كهى نوح) خه لكى، يه كه ئوممهت بوون و خاوهنى ته نها

بيرو باوه پرى يه كخواناسين بوون، (به لام به ره به ره لا ياندا) خوايش و پلى نه كردن و پيغه مبه رانى ره وانه كرد، تا مژده دهرو تر سينه رين هاورى له گه ل كتيبي ئاسمانيدا، بو روون كردنه وهى حق و راستى، تا له نيوان خه لكيدا فرمانه وايى و دادوهرى ته نجام بدات له سه ره ئه و شتانهى كه بوته كي شه يان و راو بوچوونيان له سه رى جياوازه، كه شيش جياوازي و كيشه ي له سه ره به رپا نه كرد جگه له وانهى كه ئە و كتيبانه يان پى به خشراوه (كه گاورو جووله كهن) دواى ئە وهى به لگه و نيشانهى روون و ئاشكريان بو هات (كه قورخانه، ئينجا كي شه و دوو به ره كيان تيدا دروست بوو)، ئە مهش به هوئى حه سادەت و سستم كردنiane وه (بوئيه په يره وهى حه ق و راستييان نه كرد)، ئە وسا خوا هيدا يهت و رينموويي ئيماندارانى كرد بو دوژينه وهى حه ق و په يره وي كردنى له نيوان ئە و مه سه لانهى كه ئە وان كي شه يان له سه رى هه بوو خواى گه و ره ش رينموويي هه ركه سيك ده كات كه بيه و پت و (شايسته بيت) بو ريگه و ريبازى راست و دروست.

(۲۱۴) ئايا لاتان وايه هه روا به ئاسانى ده چنه به هه شته وه (بى ته نگانه و ناخوشى)؟! مه گه ر نمونهى ئيماندارانى پيشوتان بو باس نه كراوه، كه توشى شهرو ناخوشى و ته نگانه و گراني و نهدارى بوون و ته كانيان خواردوه و زوريان بو هاتووه به راده يه كه، هه تا پيغه مبه ره كه يان و ئە وانهى باوه پريان هيناوه له گه لي دا، ده يانوت: كهى په روه ردگار سه ركه وتن ده به خشيت؟! كهى خوا يارمه تى ده ني رپت؟! ئا گادار بن و دلنيان به راستى يارمه تى خوايى زور نزيكه.

(۲۱۵) له تو ده پرسن (ئەى پيغه مبه ر ﷺ) كه چى بيه خشن و به كيى بيه خشن؟ پييان بلى: هه ر خيريك ده كه ن سه ر هتا دا يك و باوكتان فه راموش مه كه ن، هه روه ها خزمان و هه تيوان و هه ژاران و ريبوارانى نه داريش، هه ر خيرو چا كه يه كيش ته نجام ده ده ن، دلنيان كه خوا زانا و ئا گاداره لى.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ رَجَاءٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَفِتَالٍ فِيهِ قُلْ فِيهِ كِبْرٌ وَصَدَقَ سَبِيلُ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتُلُونَكُم حَتَّى يَرُدُّوكُم عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَغْفُورُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

(۲۱۶) جهنگ له سهرتان بریار دراوه که شتیکی گرانه لاتان (ئیماندار به جهسته لای گرانه به لام پړوحی پیی ئاسوده به بو بهرگری له ئیسلام و لایردنی کوسپه کان) به لام له وانه به شتیکتان لا ناخوش بیټ که چی خیر له ودا بیټ، ههروه ها له وانه به شتیکتان پی خوش بیټ که چی شهر له ودا بیټ، بیگومان ههرواخواوی ده زانیټ (خیر له چی دایه)، ئیوه نایزان.

(جهنگ له ئیسلامدا بو به رهه لستی کردنی دوژمنانی داگیرکهر دوژمنانی دینه، بو لایردنی ئه و کوسپانه به که نایه لن خه لک ئازادانه بژین و ئازادانه ئه و ریسازه هه لژین که خویان قه ناعه تیان پییه تی، هه رگیز بو ئه و نیه که به زور خه لک موسولمان بیټ، میژووی ئیسلامیش شایه تی حاله، ئه گهر کاریکی واری ووی دابیټ ئه وه ئاینی ئیسلام لئی به رییه).

(۲۱۷) پرسپارت لیده کهن ده باره ی جهنگ له مانگی

حه رامدا (که بریتین له - ذوالقعدة - ذوالحجة - محرم - رجب)، بلی: جهنگ له و جوړه مانگانه دا کاره سات و هه له به کی گه وره په، به رهه لستی ریازی خویه و بی باوه پییه پی، جهنگ له مزگوتی هه رمدا و دهر به دهر کردنی خه لکه که ی زور گه وره تره لای خوا (له کوشتنی که سیلک یان چه ند که سیلک له مانگی هه رامدا) ههروه ها ئازاردانی ئیماندار تا هاوه لگه ر بیټ و پاشگه ز بیټه وه تاوانیکه له کوشتن گه وره تره، (بیگومان بی باوه ران) به رده وام دژتان ده جهنگن هه تا واتان لیسکه ن له دین و تاینتان پاشگه ز بینه وه، ئه گهر یو یان بکریټ، جا هه ر که س له ئیوه پاشگه ز بیټه وه له ئاینه که ی و به کافری بمریټ، ئا ئه و جوړه که سانه کاره کانیان پوچه ل ده بیټ له دنیا و قیامه تدا، ئه وانه جینشینی ناو ئاگری دوزه خن و ژیانی هه میشه یی تیایدا ده به نه سهر.

(۲۱۸) به راستی ئه وانه ی که باوه ریان هیناوه، ئه وانه ش که کوچ و جیهادو تی کو شانیان کردووه له پیناو ریازی خوادا، ئا ئه وانه به هیوا و به ته مای ره حمت و میهره بانی خوی پهره دگرن، به راستی خوایش زور لیخو شبو و دلوفانه.

(۲۱۹) پرسپارت لیده کهن ده باره ی عه رقه و قومار، پینان بلی: له و دووانه دا تاوان و گونا هیکی گه وره هه یه، (بو ئاده میزاد) هه ر چه نده چه ند سوودی کیشیان تی دایه بو خه لکانیک، بیگومان گونا هه که یان گه وره تره له که لک و سوودیان، پرسپارت لیده کهن که چی ببه خشن؟ پینان بلی: هه رچیتان لی زیاده ده توانن بیبه خشن، ئا به و شیوه یه خوی گه وره ئه م به لگه و فرمانانه تان بو روون و ئاشکرا ده کات بو ئه وهی بیربکه ته وه (واز له و شتانه بیهن که زیانیان زورتره له سوودیان، وه چی بو هه ردو و جیهاتان چاکه ئه وه بکه ن)...

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ
خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالُطُوهُمْ فَارْحَمُوهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَكُمْ مَوْلَاكُمْ خَيْرٌ
مِّنْ مُّشْرِكِهِمْ وَلَوْ أَعَجَبْتُمْ لَهُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعَجَبْتُمْ لَهُمْ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ
وَيَسِّرُ الْبَلَاءَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْمَحْضِيِّ قُلْ هُوَ ذِي فَاعٍ نَّارُوا الْيَتَامَىٰ فِي الْمَحْضِ
وَلَا تُقْرَبُوهُمْ حَتَّىٰ يَطْهَرُوا فَإِذَا أَطْهَرُوا فَأَقْرُبُوا مِنْهُمْ
أَمْرٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَجِبُ الْيَتَامَىٰ وَيُجِبُ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٢٢١﴾
يَسْأَلُكُمْ خَلْقُكُمْ فَأُولَٰئِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ شِئْتُمْ وَقَدْ مَوَّلَاكُمْ
وَأَقْرَبُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَلَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ وَبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٢٢٢﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُزُورًا لَّيْسَ بِيَدِكُمْ أَنْ تَبَرُوا
وَتَتَّقُوا وَتُصَلُّوا وَتُحْسِنُوا الصَّالَاتِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٣﴾

(۲۲۰) لهراستیدا (ئەو بەرژەندی ئیوێ تێدایە) له دنیاو قیامەتدا (خوا روونی کردووە)، هەروەها پرساریات لێدەکەن دەربارەیی هەتیوان (کە چۆن بن بۆیان) پێیان بڵێ: چاکسازی و پەرەدەکردنیان لە هەمووشت چاکترو پەسەندترە، خو ئەگەر تێکەڵاویان بکەن و بیانپێنە مالتان ئەوانە براتان (دەبیات بەچاکی چاودیاری خۆیان و مالیان بکەن) خواش کەسانی خراپساز (ئەوانەیی تووی خراپە دەچێن) و چاکسازتان دەزانێ و جایی دەکاتەو، ئەگەر خوا بیویستایە باری گران دەکردن و مەرجی سەختی دادەنا (دەربارەیی چاودیاری هەتیوان)، چونکە بەراستی خوا بالادەست و داناو کاربەجێیە.

(۲۲۱) ئاڤەرەتانی موشریک و خوانەناس ماره مەکەن هەتا ئیمان و باوەر دەهێنن، بیگومان کەنیزە کیکی ئیماندار چاکترە

له ئاڤەرەتانیکی موشریک و خوانەناس، هەرچەندە (جوانییە کەیی، یان سامانە کەیی، یان پلەو پایە کەیی) سەرسامی کردب، ئاڤەرەتانیشت ماره مەبەرن له پیاوانی موشریک و خوانەناس هەتا ئیمان و باوەر دەهێنن، بەراستی بەندەیه کی ئیماندار چاکترە له موشریک و خوانەناسی، هەرچەندە سەرسامی کردب (قەدو قیافەو پلەو پایەو سامانە کەیی)، ئاڤەرە خوانەناسانە بانگەوازی مەردوم دەکەن بەرەو دۆزەخ، خواش بانگەهێشتی مەردومان دەکات بەرەو بەهەشت و لێخۆشبوون بە فەرمان و ئیزنی خۆی (کە گوێڕایەڵی رێبازە کەیه تی) و خوا ئایەتەکانی (قورئانە کەیی) بەروونی دەخاتە بەرچاو بو خەلکی، بو ئەوێ یاداوهری وەرگیرن و تێبگەن.

(۲۲۲) (ئەیی پیغمبەر ﷺ) پرساریات لێدەکەن دەربارەیی (عادەتی مانگانەیی ئاڤەرەت) پێیان بڵێ: ئەوێ ئازارو زەرەرە، کەوابوو خۆتان بە دوور بگرن له هاوسەرە کانتان کە لهو حالەتەدا بن، نزیکیان مەکەون تا پاک دەبنەو، جاکاتی ک پاک و خاوی بونەو و خۆیان شت بچنە لایان، بەو شیوێهێ کە خوا فەرمانی داو، بەراستی خوا تەوبەکاران و پاکانی خۆشدەوێت (ئەوانەیی روالەت و ناوەرۆکیان پاکە).

(۲۲۳) ژنانی هاوسەرتان کیلگەن بو تان و شوینی چاندنی وەچەن، جا بە هەر شیوێهێ کە دەتانهوێت توو بو شێنە ناو کیلگە کەتانهو (بە هیوای بەرهم) دەست پێشکەریش بو خۆتان بکەن (سەرەتا هاوسەری خواناس و چاک هەلێژین، لهو و دواش دوواو نزاو خواپەرستی بەردەوام فەرماش مەکەن)، له خوا بترسن و خۆتان له خراپە بیاریژن، چاک بزائن و دلێابن کە بە دیداری خوا شاد دەبن، ئەم مژدەیهی ش بده به ئیمانداران (۲۲۴) نەکەن سویند خواردن به خوا بکەن کۆسپ له بهرامبەر چاکە کاری و ئاینداری و ریکخستنی خەلکیدا (واتە کەفارهتی سویندە کانتان بدەن و له چاکەو چاکە کاری دریغی مەکەن) چونکە خوا زور بیسەر و زانیە.

لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِالْفُتُوحِ أَيْمَنُكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ
فُلُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ الَّذِينَ يُؤْلَوْنَ مِنْ دُبُرِهِمْ رَبُّهُنَّ
أَرْبَعَهُ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِيهِ
أَرْحَامَهُنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُوَ عَلَيْهِنَّ إِحْسَنُ بَرٍّ
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَطْلُقُوا
قِلَاسَكُمْ بَعْرُوفٍ أَوْ تَصْرِيحٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْمَا أَنْفَذْتَ
بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

(۲۲۵) خوی گهوره نهو سویندانه تان لیناگریت که له دهستان
دهرده چیټ و له سهری راهاتون، به لکو له سهرتهوه لینان دهگریټ
و موحاسه به تان دهکات که نیه تی دلټانی له سهره، خوایش
لیخوشبووه (له گوناوه که تان) و ئارمگرو خوراکره (زوو توله له
باخی و سویند خوران ناسینټ).

(۲۲۶) بو نهوانه ی که سویند دهخون نزیکی هاوسه ریان نه که ون،
بویان هه یه تا چوار مانگ چاوهروانی بکهن (دهبیټ لهو ماوه یه دا
برباری یه کجاری بدهن)، خو نه گهر ناشت بوونه وه و ریککه وتن،
نهوه خوا لیخوشبوو و میهره بانه.

(۲۲۷) خو نه گهر سوور بوون له سهر ته لاق دانیان، نهوه به راستی
خوا بیسه ری (برباریانه) و زانیه (به نیه تیان).

(۲۲۸) ژنانی ته لاق دراو، دهبیټ تا سیټی جار عاده تی مانگانه
چاوه ریټی بکهن و (شوونه که نه وه)، حه لال نیه بویان نهوه ی خوا له
مندال دانیاندا دروستی کردوه (مندال یان حه یز) بیشارنه وه، نه گهر
باوه ریان به خواو به روژی دوایی دامه زراوه، (لهو ماوه یه دا)
هاوسه ره کانیان شایسته ن به گیرانه وه یان له ماوه ی چاوهروانی و

عیده دا، نه گهر ویستیان چاکسازی له ژبانی خویندا بکهن (نه مهش بو ته لاقی ره جعی یه)، ژنان مافیان هه یه به سهر
پیوانه وه به وینه ی نهو مافانه ی که بو پیوانه له سهر ژنان به گویره ی باو و نهریتیټ که په سهنده له ئیسلامدا، پیوان
به سهر ئافره تانه وه یه که پله یان هه یه (نهویش دهسه لاتی گیرانه وه ی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقی ره جعی دا)، خوایش
بالا دهست و دانایه (بالا دهسته به سهر هه موواندا و دانایه له دابه شکردنی ماف و ئهرکه کاند).

(۲۲۹) ته لاقیک (که پیوا بتوانیت هاوسه ره که ی تیدا بگریته وه) دوو جاره، دوو که ره ته (پیوا بو ی هه یه ته له لاقی
هاوسه ره که ی بدات، چاکترین شیوازی نهوه یه که له سونته تی پیغه مبهردا ﷺ روون کراوه ته وه)، له وه ودوا واته بو
سیههم جار ئیتر ته گهر دهیه ویت ژبانی هاوسه ریی بباته سهر (نابیټ ته لاق بیټ به ده میدا، نه گهر هات) ده بیټ به چاکی و
به ریټ و پیکی دهست به ردار ی بیټ، بوتان حه لال نیه هیچ شتیکیان لی بسیننه وه له ساره یی و نهو شتانه ی پیتان
به خشیوون، مه گهر بترسن له وه ی که نه توانن سنوره کانی خوا چاودیری بکهن و (سته م له یه که بکهن)، خو نه گهر (نه ی
قازییه کان، نه ی خیرخوازان) ترسان له وه ی که ژن و میرده که سنوری خوا راناگرن و (خویان گونا بهار ده کهن) نهوه ئیوه
هیچ گونا بهار نابن کاتیټ که دلنیا ن ئافره ته که دهیه ویت (به هه ندیک سامان، یان دهست هه لگرتن له هه ندیک ماره یی)
خوی رزگار بکات، دلنیا بن نهو شتانه ی که باسکران سنوره کانی خوی پهره وردگارن، لیټی مه ترازین و سنور شکیټی
مه کهن، نهوه ی ده سندر یژی بکاته سهر سنوره کانی خوا، ئا نهو جو ره که سانه سته مکارن.

(۲۳۰) خو نه گهر (بو جاری سیههم، پیوا ژنه که ی خوی) ته لاقدا، ئیتر جاریکی تر بو ی حه لال نابیت مه گهر دوی نهوه ی
شوویه کی تر بکات و (هاوسه ری دوهمه می به شیوه کی ئاسایی ته لاقی بدات، یان بمریت)، نهوه بویان هه یه بگه ریته وه بو
لای یه کترو (ژبانی ژن و میردایه تی دهست پییکه نه وه)، نه گهر دلنیا بوون ده توانن سنوره کانی خوا راگرن و (ژیانیکی
ئاسوده یی به نه سهر)، جا نهوه ی که باسکرا سنوره کانی خوی گه ورهن، روونیان ده کاته وه بو که سانیک که بزائن و
تیبگه ن.

(۲۳۱) کاتیک ژناني هاوسه رتان ته لاقداو ئه وانيش
گه يشته کوټايي (عیدده یان) ئه وسا یان بیان هیلنه وه لای
خوټان به چاکه و ریژه وه، یان دهست به دردریان بین به
چاکه و ریژه وه، مه یان هیلنه وه به ئیش و ئازاره وه بو
ئه وه ی دهست دریژی و سته میان لییکهن، هه رکهس ئه وه
بکات ئه وه سته می له خوټی کردوه، نه کهن ئایهت و
رینمووییه کانی خوا به گالته بگرن، یادی نازو نیعمه تی
خوا بکه نه وه له سه رتان، هه روه ها یادی ئه و شتانه
بکه نه وه که له قورئاندا بوټان ره وانه کراوه که پهره له
دانایی، هه ر به وهش ئاموژگاریتان ده کات، هه ول بدهن
خواناس و ئاین پهروه ر بن، چاک بزنانن که: به پراستی،
خوا به هه موو شتیک زانابه.

(۲۳۲) ههروهائە گەر ژنانتان تەلاقداو گەيشتە
کوټايی عادهی مانگانەیان، ئیوہ (ئەي کەسوکاری ژن)

مهينه کۆسپ له رېگه ياندا ته گهر و يستيان شوو بکه نه وه به هاوسه ره کانين، (ياخود ويستيان شويوه کي تر بکه ن)، کاتيک ته وان له نيوان خوياندا روزه مه ندييان نواند به شيويه کي جوان، ته م (فهрман و ريتمووياننه) ئاموزگاري تهو که سانه ي پي ده کړي ته ئيوه که باوه پي به خواو روژي قيامت ه بيب، تهو جوړه رهفتار و کرده وانه تان جوانترو په سه ندترو خاويتره، خوي پهروه رگاريش چاک ده زانيت (جي خيره بو تان) و ئيوه نابزان و ده رکي ناکه ن.

(۲۳۳) دایکان (تەلاقدارو بن یان نه) دوو سالی ته‌واو با شیر به مندالەکانیان بدهن هەر کەس کە ده‌یه‌وێت شیرێ ته‌واو بدات، پێوسته له‌سه‌ر ئەو کەسه‌ی خاوه‌نی مندالەکە‌یه (واته‌ باوکی یان به‌خێوکه‌ری) رزق و رۆزی و پۆشاک به‌شیوه‌یه‌کی جوان و په‌سه‌ندی تائین بو‌دایکی مندالەکە‌ ناماده‌ بکات، ئە‌رك له‌سه‌ر هه‌یج کەس دانانری‌ت جگه‌ له‌ توانای خۆی (واته‌ ده‌وله‌مه‌ند و مامناوه‌ندی وه‌ه‌ژار هه‌رکەس به‌راده‌ی بونی)، نای‌ت هه‌یج دایکێک زیانی پێ بگه‌یه‌نری‌ت به‌هۆی مندالەکە‌یه‌وه، هه‌روه‌ها باوکیشی نای‌ت زیانی پێ بگه‌یه‌نری‌ت به‌هۆی مندالەکە‌یه‌وه و له‌سه‌ر میراتگری مندالەکە‌شه‌ وێنه‌ی ئە‌و مافانه‌ی کە باسکران، خۆ ئە‌گه‌ر دایک و باوک هه‌رکاتێک به‌ ره‌زامه‌ندی و پرس و پرای هه‌ردوولایان و یه‌ستیان مندالەکە‌یان له‌ شیر به‌رنه‌وه، ئە‌وه‌قه‌یناکات و هه‌یج گوناهايان له‌سه‌رنی‌یه‌ له‌و باره‌یه‌وه، خۆ ئە‌گه‌ر و یه‌ستتان دایه‌ن بو‌ شیر پێ‌دانی مندالەکانتان بگرن، ئە‌وه‌ش قه‌یناکات و هه‌یج گوناھتان له‌سه‌رنی‌یه، به‌مه‌رجێک ماف و کړیایان به‌جوانی و شایسته‌ پێ بدەن، له‌ خوا بترسن و بارێزکاربن و چاک بزائن به‌راستی خوا زۆر بێنايه‌ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی کە ئە‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۲۳۴) ټه و پياوانه تان كه ده مرن و هاوسه ران به جی ده هیلن، پیوسته ټه و هاوسه رانه چوار مانگ و ده شه و خوین بگرن و چاوه ری بكن (شو نه كه نه وه)، جا كه گه یشتنه كوټای ماوهی عیدده كه یان، ټه وه ئیتر هیچ گونا هتان له سه رنیه ټه ی كه س و كاری ژن كه ری بده ن ټه و ئافره تانه بچنه وه دوخی جارانیان له وهی كه شرع حه لالی كردووه بویان پیش عیدده، خوی پهره ردگاریش زور ناگاداره به و كارو كرده وانه ی ټه نجامی ده ده ن.

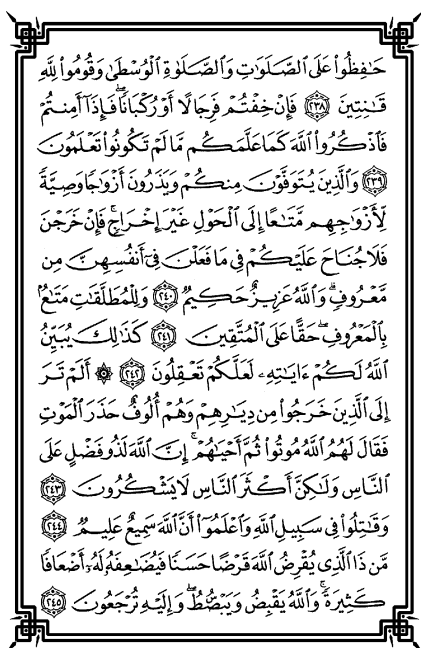
(۲۳۵) هیچ گونا هیكیشان له سه رنی به له وهی به ناراسته وخو خوازینی ژنای میرد مردو و بكن (كه هیشتا ماوهی دیاری كراویان ته واو نه بووه و دروست نیه شوو بكنه وه)، یاخود له دلی خوتاندا

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَصَنَّ بِأَنْفُسِهِمْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِيمَا فَعَلُوا فِي أَنْفُسِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَسْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمًا أَنَّكُمْ سَتَذَكَّرُونَ لَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْتُوا بِهِنَّ بِرَأْسٍ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَضُوا عُقْدَةَ الْنِكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاعْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْوَسْعِ قَدْرَهُمْ وَعَلَى الْقُدْرَةِ الْمَقْتَرِ قَدْرَهُمْ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْحَسَنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضَعُوا مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

بریاری خوازیینان دایت، خوی گه وړه به راستی زانیویه تی كه ئیو له داهاتودا ناویان ده به ن و باسیان ده كهن، به لام نه كهن به نهی به لینیان لی وهر بگرن، مه گهر به شیوازی گوفتاریکی چاك و دروست و باو نه بیټ، نه كهن بریاری ته واوی ماره برینیان بده ن هه تا ماوهی دیاری كراو ته واو نه بیټ، چاكیش بزنان به راستی خوی گه وړه ده زانیټ به وهی كه له دل و ده رو و ناندایه، كه واته خوتان بیاریژن (له قه دهغه كراوه كانی خوا)، دنیابن و چاك بزنان كه خوا زور لیخو شبوو و خوراگرو له سه رخویه.

(۲۳۶) هیچ گونا هتان له سه رنی به ټه گهر ژنانیک ته لاق بده ن كه هیشتا نه چووبنه لایان، یاخود ماره یتان بو دیاری نه كړدن، پیوسته له سه رتان هه ندیک سامانیان بده نی، جا ټه وهی ده و له مهنده و زوری هیه و ټه وهی كه هه ژارو كه م ده سته (هه ر كه س) به پیی توانای خوی، ټه م دیاری و یارمه تیانه به شیویه ك بیټ كه باوو په سندی شرع بیټ، ټه مه ش ټه رکیکی پیوسته له سه ر چاكه كاران.

(۲۳۷) خو ټه گهر ژنانتان ته لاقدا پیش ټه وهی بچنه لایان، له هه مان كاتیشدا ماره بیټان بو دیاری كړدبون، ټه وه ده بیټ نیوهی ماره ییه دیاری كراوه كه یان بده نی، مه گهر خوین نه یانه ویټ و چاوپوшы لیكهن، یان ټه و كه سه چاوپوшы بكات كه ماره برینه كه ی به ده سته، چاوپوшы و لیوودنتان له مافی خوتان له پاریزكاریه وه نزیكتره و چاكه، پیاوه تی نیوان یه كتر فراموش مه كهن، به راستی خوا بینایه به و كارو كرده وانه ی كه ټه نجامی ده ده ن.

(۲۳۸) که مته رخه می مه کن و پاریزگاری له نه نجامدانی نویره کاندایک به تاییه تی نویری ناوهند (که نویری عه سره) هه میشه و به رده و امیش هه ستن به نه نجامدانی فره مانه کان بو خوا به گهر دن که چیه وه.

(۲۳۹) ئینجا نه گهر ترسان (که نویره که تان وه کو پیو یست نه نجام نده دن به هوئی جهنگ یان مه ترسیه که وه) ده توانن به ده دم رویشتنه وه یان به سواری نه نجامی بدن، هه رکاتییک نه مین بو ونه وه و هه ستن به هیمنی کرد، یادو ذیکری خوا بکه ن چونکه زور شتی فیگردون که پیشتر نه تانده زانی.

(۲۴۰) نهو پیوانه تان که ده مرن و هاوسه ران به چی ده هیلن، (ده بییت به فره مانی خوا) وه سیهت بکه ن بو هاوسه رانیان که تا سالییک له مالی هاوسه ریاندا ده بییت ریزیان لیسبگیری و به خیو بکری و دهر نه کری، خو نه گهر به ویستی خو یان ده رجوون نه وه ئیتر هیچ گونا هتان له سه رنی به نهی کهس و کاری ژن که ری بدن نهو ثافره تانه بچنه وه دوخی جارانیان له وهی که شه ر حه لالی کردوه بو یان پیش عیدده، دلنیش

بن که خوا بالاده سته (نه گهر سته میان لیبکه ن) و دانایه (له ریمنووی و دانانی سنوره کانیدا).

(۲۴۱) بو ژنانی ته لاقدراو بریک سامان و پاره پیو یسته له سه ر پیوانی له خواترس و پاریزگار.

(۲۴۲) نا به و شیوه یه خوا فره مانه کانی خویتان بو روون ده کاته وه (ده ربارهی مافی ژنان) بو نه وهی ژیربن و بیرو هوشتان بخه نه کار.

(۲۴۳) ئایا نه تیستوه و نه تروانیوه ته نه وانه ی له ترسی مردن له مال و شوینه واریان ده رجوون، له کاتییکدا که هزاره ها که سیش بوون، (ترسان له به ره نگار بو ونه وهی دوژمن)، خوایش فره مووی پیان: بمرن! (دوی نه وهی مردن) پاشان زیندووی کردنه وه (تا بزائن راکردن و خوشاردنه وه له جیهادو به ره نگار بو ونه وهی دوژمن مانای رزگار بوون له مردن نیه)، به راستی خوا خاوه نی چاکه و به خشش و فره زلی زوره به سه ر خه لکییه وه (چاپوشی له که مته ر خه مییان ده کات و مؤله تیان ده دات)، هه ر چهنده زوربه ی خه لکی سوپاسی خواناکه ن و سپله ن.

(۲۴۴) (که واته ئیتر مه ترسن) له ریگهی خوادا بجهنگن، چاک بزائن و دلنیا بن به راستی خوا بیسه رو زانایه (به هه موو گفتوگوو هه ول و کوشش و چالاکی و جیهادو خه باتتان).

(۲۴۵) کییه نه و که سه قهرز ده دات به خوی پهره ر دگار به قهرزیکی چاک (به خشراوه که له مالی حه لال و بی منه ت و نازدار بییت)، خوایش به و هو یه وه بو چهنده به رامیه ر ده کات و پاداشتی بی سنووری پی ده به خشیت، (به راستی خوایه کی به ریژو دلوفانمان هه یه، جیگهی سه رسورمان و سه رنجه نه و شیوازه ی که هانی ئیماندارانی پی ده دات، بو به خشین به یه کترو بو به خشین بو رزگاری گروئی ئاده میزاد)، خوایش رزق و روژی و دهرامه ت ده گریته وه و فراوانی ده کات (به جیکمه ت و ویستی خوی) هه ر بو لای نه و زاته ش ده گهرینه وه.

(۲۴۶) ثایا نه تیستوو و نه تروانیوه ته به سهرهاتی دهسته یه كه له گه وره پیاوانی نه وهی ئیسرائیل له دواى موسا له کاتیکدا به پیغه مبه ره که ی خوئیانیان وت: پاشایه كه، سهرکرده یه کمان بو دیاری بکه و بینره تا له پیناوی خوادا بجه نگین، پیغه مبه ره که وتی: باشه؛ ئه ی ئه گهر جهنگنان له سهر بریار دراو خهریک بوو یه خه تان بگریت، په شیمان بوونه وه و نه جهنگان؟ (له وه لامدا) وتیان: جابو چیمانه که له پیناوی خوادا نه جهنگین، له کاتیکشدا ئه وه ته دهر به دهر کراوین و له مال و مندال و وولاتمان بووین، که چی کاتیک جهنگیان له سهر بریار درا، ته نها که میکیان نه بیته ئه وانی تر هه موویان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مَنبِيَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِن بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ أَهْبِثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِينِنَا وَابْنَاءَنَا قُلُوبًا كَثِيبٌ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي إِسْلَمِهِ وَجِسْرًا وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْكُتَابُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ حَمَلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

پاشگهز بوونه وه و په شیمان بوونه وه، خوایش زاناو به ئاگایه به سته مکاران.

(۲۴۷) ئینجا پیغه مبه ره که یان (به وانه ی که ئاماده ی جهنگ بوون) وتی: ئه وه ئیتر خوا به راستی بریاری داوه و طالوتی ره وانه کردووه که پاشا و سهرکرده تان بیته، که چی (هه ندیکیان) وتیان: چو ئه و بیته سهرکرده به سهرمانه وه، ئیمه شایسته ترین به سهرکرده یی له و، ئه و مال و سامانیکی زوړی نیه! (جووله که هه میسه مال و سامان ده که نه پیوه له هه موو شتیکدا)، (پیغه مبه ره که له وه لامیادا) وتی: به راستی خوا (طالوت) ی هه لېژاردووه و په سهندی کردووه به سهرتانداو زانست و زانیاری زوړو لاشه یه کی به هیژو گه وره شی داوه تی: خوی گه وره ش پاشایه تی ده به خشیت به ههر که س که بیه ویت و (شایسته بیته) خوی مه زن فراوانگیرو زانیاه.

(۲۴۸) ئه و سا پیغه مبه ره که یان پنی وتن: به راستی نیشانه ی پاشایه تی طالوت ئه وه یه: سندوووقه که تان بو دپته وه و، ئاسووده یی و ئارامی تیډایه له لایه ن په روه ردگارتانه وه یه، هه روه ها هه ندیک پاشماوه ی به نرخ و که له پوری تیډایه له وه ی که بنه مالیه ی موسا و بنه مالیه ی هاروون به جییان هیشتوو، فریشته ش هه لیده گرن و ده یه یینه وه بو تان، به راستی هه ر له وه دا به لگه و نیشانه ی ته و او هه یه بو تان ئه گهر باوه ردارن.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّكَ اللَّهُ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُمْ هَوَّاهُ وَابْنُ مَرْيَمَ قَالَ إِنَّمَا أَصْبَحُ
بِطَائِفَةٍ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَرِهُوا مَرَدُّهُمْ فَتَخَوَّفَهُ الْقَوْمُ
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
عَلَيْهَا صَرِيرًا وَكُنْتَ أَقْدَامًا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَاذِبِينَ ﴿١٥٤﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ
بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٥٥﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
تَنْتَلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٦﴾

(٢٤٩) ئىنجا له كاتيكدا طالوت سهربازانى
جياكرده وه پيى وتن: (وا ئيمه دهروين)، بيگومان
خوا (له رى گوزه رماندا) تاقيتان ده كاته وه به
روباريك (دواى ماندوو بوون و تينوويه تى)، جا
ئوهى لىي بخواته وه (ئوه سهربازى) من نيه و
(بگه پيته وه)، به لام ئوهى نه يچيژيٲ مه گهر ته نها
لويچيك به ده ستي خوى بخواته وه، ئوه به راستى
سهربازى منه و (ده پيته وه دهروين، جا له گهل
ئو روون كردنه وه يه شدا) زور به يان (تير يان له
ئاوى رووباره كه) خوارده وه، كه ميكيان نه بيت، جا
كاتيك لىي په پينه وه خوى و ئه وانهى باوه پريان
هيٲابوو له گهلدا (هه نديكيان) وتيان: ئه مرو
(زه حمه ته به م ژماره كه مه وه) ده ره قه تى جالوت و

سهربازانى بيٲن، (به لام) ئه وانهى دلنيا بوون به خزمه تى پهروه ردگار يان ده گهن وتيان:
(مه ترسن) چونكه چنده ها جار ده ستهى كه م، زال بوون به سهر ده ستهى زوردا به فه رمانى
خوا، خواى به ده سه لاتيش يارو ياوه رى خوگرو ئارامگرانه.

(٢٥٠) كاتيك له به رامبه ر جالوت و سهربازانيه وه، وه ستان (نزايان كردو) وتيان: پهروه ردگار
خوگري و ئارامگريمان پيٲ بيه خشه، (دل و دهروون و) پيكانمان دامه زراو بكه و سه رمان
بخه به سهر قه وم و هوڙى بيٲاوه راندا.

(٢٥١) ئه وسا ئيتر به فه رمانى خوا له شكري جالوتيان به زاند و داود (كه يه كيٲ بوو له
سهربازانى طالوت) جالوتى كوشت، له وه ودوا خواى گه و ره پاشايه تى و دانايى پيٲه خشى و
هه رچى ويستى بوو فيرى كرد، خو ئه گهر خوا هه نديك له خه لكى به هه نديكى ترى له ناو
نه بات، هه ر هه موو سهر زهوى پر ده بيت له تاوان و خراپه، به لام خوا فه زل و ريڙى زوره بو
هه موو گروى ئاده ميزاد (به شيويه كى گشتى هه ميشه سنوريك بو فه سادو تاوان داده نيٲ).

(٢٥٢) ئا ئه وانهى كه باسگران ثايات و به لگه و موعجيزه ي خواى گه و رهن به راستى و
دروستى به سهر توڊا ده يخوٲينه وه و به راستى تو (ئهى محمد ﷺ) يه كيٲكيت له پيغه مبه رانى
خاوه ن په يام. (محمد ﷺ كوٲا پيغه مبه رو ريڙدار ترينى پيغه مبه رانه).

(۲۵۳) ۛو پیغمبرانهی (باسکران) ریزی هندیکیانمان داوه بهسهر هندیکی تریندا، هه یانه خوا گفگوگی (یه کسه ری) له گه لدا کردوه (وهک موسا) و پله و پایه ی هندیکیانی پهرز کردوته وه به چنده ها پله (وهک محمد ﷺ)، چنده ها به لگه ی روه و و ناشکرمان به خشیوه به عیسی کوری مه ریهم، (وهک زیندو و کردنه وی مردوو، چا کردنه وی نه خوشی زگماک.... هتد به ویستی خوا)، پشتگیریشان کردوه به فرشته ی سرووش که (جوبره ئیل)، خو ته گهر خوا ویستی له سهر بویه (تهو خه لکه هه مووی باوه ردار ده بون)، دوی هاتنی پیغمبره کانیا جه نگیان دژیه یه که نده کرد، پاش تهو دی چنده ها به لگه ی ناشکرایان (له سهردهستی پیغمبرانه) بو هاتوو، به لام دوو بهر کی که وته نیوانیانه وه، هندیکیان ئیمان و باوه ری هیئو، هندیکیان بی باوه ر بو، ته گهر خوا ویستی له سهر بویه جه نگیان دژیه یه که نده کردو یه کتریا ن نده کوشت، به لام خوا هه رجه کی بویت هه ر تهو ته نجام ددهات هه ر تهو پیش ده هیئت. (ویستی خوا له سهر و

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلَّ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَحَلَّ وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ بَيَّنَّا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَ وَلَا شَفْعَةً ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَمْ يَلَمْ يَأْتِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ

هه مو و ویسته کانه وه یه).

(۲۵۴) ۛهی تهو ته ی باوه ر تان هیئو له و مال و سامان و دارایی و (عیلم و زانست و تواناییه) ی که پیمان به خشیوون؛ بیه خشن، پیش تهو دی پروژیک بیت که کرین و فروشتن و دوستایه تی و تکا کاری تیا دانیه، (تهو روژه) بی باوه ران هه ر خویان له ریزی سته مکاراندان.

(۲۵۵) ۛخوا زاتی که جگه تهو هه چ خواجه کی ترنیه که شایه نی پهرستین بیت، تهو هه همیشه زیندووه و راگرو سهر په رشتیاری (هه مو و دروست کراوه کانیه تی)، نه وه نه وز دیگری و نه خه و (چونکه راگرو سهر په رشتیاری بونه وه ره)، هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر تهو زاته خاوه نیانه، کی یه تهو دی (ده توانیئت) تکا بکات له لای به بی مو له تی خوی، ده شزانیئت چی له ئیستا و داهاتوو و رابووردودا روویداوه و روودهات، هه چ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری تهو او یان نیه ده رباری زانیاری و زانسته کانی تهو، مه گهر بهو دی که خوی بیهو یئت فیریا ن بکات (تهم پیشکه وتن و زانسته ی سهردهم به شیکی که من له به خششه کانی خوا)، کورسی فه رمانره وایی و ده سه لاتی تهو زاته هه مو و ئاسمانه کان و زه و ی گرتو ته وه و پاریزگاریان به لای خاوه هه چ گران نیه و ماندووی ناکات و هه ر تهو خواجه کی به رزو بلند و گه وره یه.

(۲۵۶) ۛبه هه چ جوړیک زور کردن نیه له وه رگرتنی بیرو باوه ری ئاینی ئیسلامدا (دینداری به زور نایئت بکریئت و دین به زور نادریت به سهر که سدا)، چونکه به راستی ریازی چاک و دروست؛ روه و و ناشکرا بووه و جیا بو ته وه له گو مرایی و سهر که شی، جا تهو دی باوه ری نه بیت به - طاغوت - (که بریتیه له: هه مو و ریگه و ریازو هیزو به رنامه و لادان و بیتیک) و باوه ری دامه زراو بهیئت به خوا، جا بیگومان تهو که سه دهستی گرتوه به به هیژترین هوکاری رزگارییه وه، شوین دامه زراو ترین بیرو باوه ر که وتوه، که هه چ پسان و هه لو هاندنه وه یه کی بو نیه و هه همیشه پته و دامه زراوه، خوی گه وره ش هه همیشه بیسه رو زانایه.

(٢٥٧) خوا پشت و پهنا و خاوهنی ئەو کەسانە یە باوەریان هێناوە، لە تاریکاییەکانی (گومان و سەتەم) دەریان دەهێنیت و دەیانبات بەرەو نوورو رووناکی، ئەوانەش کە رێبازی کوفریان گرتۆتەبەر، یارمەتی دەرەکانیان تەنھا - طاغوتەکانە -، لە نوورو رووناکی دەریان دەهێنن و بەرەو تاریکاییەکان دەیانبن، ئا ئەوانە نیشتهجیی ناو ئاگری دۆزەخن و بۆ هەمیشە تیایدا دەمیئەنەو.

(٢٥٨) ئایا نەتییستوو و نەتروانیو تە ئەو کەسە ی دەمەقالە ی دەکرد لە گەڵ ئیبراھیمدا (علیه السلام) لە بارە ی پەرورەدگاریەو لە بەر ئەو ی خوا پاشایەتی پێیە خشی بوو، (لە جباتی باوەر هێنان و سوپاسگوزاری) دەمە دەمی دەکرد لە گەڵ ئیبراھیمدا، (ئەم لووت بەرز یەشی

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَنَآ أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْبَدُ
وَيُعْبَدُ قَالَ أَنَا أَنِّي - وَأُمِّيْتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالسَّمِيسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمُعْرِبِ فَهَبْتِ الَّذِي
كَفَرُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوَلَمْ تَرَ مَرَّةً
عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَىٰ
الْعِطَارِ كَيْفَ نُنَشِّرُهَا تَمُّمًا كَسُّوهُمَا لَحْمًا فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

کاتیەک بوو بە هەواو فیزەو) پرسیوو یەتی لە ئیبراھیم کە پەرورەدگاری تۆ کییە؟ ئەویش لە وەلامدا وتی: پەرورەدگاری من ئەوزاتە یە کە ژیان دەبە خشی و مردنیشی بە دەستە، (نەمرود لە وەلامیدا) وتی: جانی منیش ژیان دەبە خشم و مریشم بە دەستە، (ئینجا فرمانیدا هەندیک لە نەیارانی بکوژن گوا یە ئەو دەیانمریئیت، هەندیکیشی نەکوشت گوا یە ئەو ژیا نی پێیە خشین!!!)، ئەو سا ئیبراھیم وتی: بەراستی خوا خۆر لە رۆژەلاتەو هەلدەهێنیت جا (ئەگەر تۆ دەتوانیت) لە رۆژئاواو بیهێنە، ئینجا ئەو بێ باوەرە رەنگی پەری و دەمکوت کراو وەلامی نەما، بێگومان خوا هیدایەتی قەومی زالم و سەتەمکار نادات.

(٢٥٩) یاخود وەک ئەو کەسە ی تیپەری بەلای شارۆچکە یە کدا کە هەموو خانووەکانی بەسەر سەقفەکانیدا تەپی بوون، لە بەر خۆیەو و تی: ناخو خۆی گەورە چۆن خەلکی ئەم شارۆچکە یە دوا ی مردنیا ن زیندووی دەکاتەو؟! (ئەو کەسە عوزە ی پێغەمبەر بوو (علیه السلام) یە کسەر خۆی گەورە سەد سأل مراندی، پاشان زیندووی کردەو و پێی فەرموو: چەند مایتەو؟ (عوزە ی) وتی: رۆژیک یان کەمتر لە رۆژیک ماومە تەو، (خوا) فەرمووی: نەخیر ئەو سەد سأل پێچوو، جا تەماشای خواردن و خواردنەو کەت بکە (لەو ماو دەریژەدا) نەگورپاوە و تیک نەچوو، تەماشای گویدریژە کەت بکە، (بۆ یە ئەمە مانکرد) تا بەم بەسەر هاتە بتکە یە موعجیزە بۆ خەلکی، جا سەیری ئیسکەکانی (گویدریژە کەت بکە) چۆن بە یە کەو یان دەبەستین و پاشان بە گوشت دایاندەپوشین، کاتیەک بینی و بۆی دەرکەوت وتی: چاک دەزانم و دلنیا م بەراستی خوا دەسەلاتی بەسەر هەموو شتی کدا هە یە.

(۲۶۰) به یاد بهیئنه، کاتیک ئیبراهیم وتی: پهرهردگارا نیشانم بده چوَن مردوو زیندوو دهکتهتهوه؟ خوا فهرمووی: ئایا باوهردناکهیت؟ ئیبراهیم وتی: بهلئ (باوهردم ههیه) بهلام ههزدهکهَم (بهچاوی خوم بییینم) تا دلم ئارام بگریت، خوا فهرمووی: جاکهواته چوار بالنده بهیئنه و جوان سهرنجیان بدهو دواپی ههر چواریان سهربره و گوشت و پهپر و خوینیان تیکهل بکه، شهوسا لهسهر لوتکهی ههر شاخیک ههندیك لهو تیکهلهیه دابنی، پاشان بانگیان بکه، بهگورچی و بهپهله ههموویان دینهوه بو لات، چاک بزانه و دلنیا به بهراستی خوا بالادهست و کار بهجییه.

(۲۶۱) نمونهی ئهوانهیی که مال و سامانیان ده بهخشن له پیناوی خوادا، وهکو توویك وایه که برویت و ههوت گولی گرتیبت، له ههر گولییدا سهد دانهی تیادا بیئت، خوایش بو ههرکهس که بیهویت (بهگویرهی نیه تی و جیگر تنی خیره کهی) پاداشت چهند بهرامبهرد دهکات و خوا فراوانگیر و زانایه.

(۲۶۲) ئهوانهیی مال و داراییان ده بهخشن له ریگهی خوادا، بهدوای ئهوهی بهخشیوو یانه هیچ جوړه منه تیک نانین و هیچ جوړه ئازاریك ناگهیهنن، (ئهوانه) تهنه پاداشتیان لای پهرهردگاریانه، هیچ ترس و بیمیان لهسهر نیه (له کهم و کووپی پاداشت و تهنگانهی قیامهت)، غهم و پهژارهش رویان تی ناکات.

(۲۶۳) قسه و گوفتاری جوان و چاوپوشیهك (له ههله)، چاکتره له بهخشینیك که ئازاری بهدوادا بیئت و منهت بگریت، خوایش دهوله مهندو بی نیازه (له بهخشینی به منهت) و خوڤاگرو لهسهر خویه (زوو تو له ناسینیئت له سهرکهش و یاخییه کان).

(۲۶۴) ئهیی ئهوانهیی باوهردتان هیناوه، نه کهن خیر و پاداشتی چاکه کانتان پوچ بکه نهوه به منهت نان و دل ئازاردانی (ههژاران)، وهکو ئهوه کهسهی مال و سامانی خوئی له بهر چاوی خه لکی بهخشیت بو ریاکاری و خوناندن و ئیمان و باوهردی به خوا و روژی دواپی نه بیئت، جانمونهی ئهوه جوړه کهسانه وهك بهردیکی ساف وایه که خو لکی به سهرهوه بیئت، لهوهودوا بارانیکی لیژمه بیاریت به سهریداو هیچی به سهرهوه نه هیلیت و بهرهق و تهقی بهجی بهیلیت و حهقیقه تی دهر بکهویت، (ئینجا ئهوه جوړه ریابازو بی باوهرد و منهته رانه) هیچ جوړه بههرهیهك لهوه بهخشینهیان به دهست ناهینن، بیگومان خوی گهوره رینمووی قهومی بی باوهرد و کافران ناکات.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ
تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِنْ لَبِطْتُمْ فَلَيْفَىٰ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُبْغِفُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ
لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُبْغِفُونَ أَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَالٌ أَنْفَقُوا مَّا أَذَىٰ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾
قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذَىٰ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُطْلَعُوا
صَدَقَتُكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُبْغِفُ مَالَهُ يَتَزَاوَرُ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَتَقْسِيَتَا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَتَأْتَتْ أَكْطُفَهَا ضِعْفَتَانِ فَإِنْ لَمْ يُمْسِكْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَوْذَاحُكُمْ أَنْ تَكُونُوا
لَهُمْ جَنَّةً مِنْ تَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَكُمْ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مِنْ طَائِفَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَرْجَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَكُمْ
يُخَذِّذُهُ لِأَنْ تَعْمَلُوا فِيهِ وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَغْفِرَةً وَهُوَ فَضْلٌ وَاللَّهُ وَسِعُ عِلْمُهُ
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكَرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٨﴾

(٢٦٥) نمونہ ہی تہوانہی مال و سامانیان دہہ خشن لہ
پیناوی بہدہستہینانی رہزامہندی خوادا و بو
دامہ زارندن و راہینانی خوین لہسہر چاکہ کاری، وہ کو
باخچہ یہک وایہ: لہ بہرزاییہ کدا بیت و بارانیکی دلوپ
گہورہ بیگریتہوہ و بییتہ ہوی تہوہی کہ دو بہرامبہر
بہرہمی ہہ بیت، خو تہ گہر بارانی دلوپ گہورہش
نہیگریتہوہ، تہوہ نمہ باران پاراوی دہکات، خوا
گہورہش بینایہ بہو کارو کردہوانہی کہدہیکہن.

(٢٦٦) ثایا ہیچ کہس لہئیوہ ہز دہکات باخیکی ہہ بیت
لہ دارخورماو چہندہا جور رزہ تری پیک ہاتبیت و
چہند جوگہو و رووباریک بہژیڑ درہختہ کانیدا پروات و
ہہموو جورہ بہروبوومیکی تیدا بیت بو خاوندہ کھی و
خوی دوو چاری پیری بو بیت و چہند نہوہ و مندالیکی

لاوازی ہہ بیت، کہچی لہناکاو گہردہلولیک کہ گروگہرمیہ کی بہہیزی تیدایت ہہلکاتہسہری و
یہ کسہر باخہ کہ بسووتیت؟! (تہمہ زورجی داخونیگہرانہی چونکہ نہخوی لہبہر پیری، نہمندالی،
لہبہر بی ہیژی، ناتوان باخہ کہ تاوہدان بکہنہوہ)، تا بہو شیوہیہ خواتیہت و بہلگہو نیشانہ کان
دہخاتہ بہرچاوتان بو تہوہی تیفکرن و بیربکہنہوہ (خوتان مایہپووج و رنج بہخسار نہکہن).

(٢٦٧) تہی تہوانہی باوہرتان ہیناوہ: بہہ خشن لہ باشتین بہروبووم و بہرہمیہ کہ بہدہستان
ہیناوہ، لہو بہروبوومانہی کہ لہ زہویدا بویمان دہرہینان و پرواندوومانہ، نہکہن نیازی بہخشینی
شتی ناپوخت و بی کہلک بکہن و لہو بہہ خشن، لہکاتیکیدا خوتان تہو جورہ شتانہ وەرناگرن و پی
رازی نابن (تہ گہر بتاندیریتی) مہ گہر چاوی لی بنوقینن و بزنان کہ خوا دہولہمہندو بی نیازہ و
شایستہی سو پاسہ (پیویستی بہہخشینی بی نرخ نیہ).

(٢٦٨) (کاتی ئیوہ لہ مال و دارایتان دہہ خشن شہیتان بہلینی ہہژاری و نہداریتان پی دہدات
(دہتاترسینیت بہ ہہژاری) و فہرماتتان پی دہدات بہگوناهو تاوان و خراپہ و نہبہخشین، خوا
گہورہش بہلینی لیخوش بوونیکی تابیہتی خوتان پیدہدات لہ گہل زوری زوری و بہرہی فراواندا
خوا گہورہش فراوانگیرو زانایہ.

(٢٦٩) تہوزاتہ بہہر کہس بیہویت و (شایستہ بیت) حیکمہت و دانایی پی دہہخشیت، جا ہہر
کہس حیکمہتی پی بہہخسریت، تہوہ بیگومان خیریکی زوری پیڈراوہ، جا بیجگہ لہ ژیر و
ہوشمہندہ کان کہسانی تر لہو بہہرہیہ تیناگہن و پہند وەرناگرن.

(۲۷۰) ھەر شتیکتان به خشی بیت یان ھەر نه زرو بریاریکتان دابیت، ئەوہ خوا پیی دەزانیت، بو ستەمکارانیش هیچ جوړه پشٹیوانیهك نیه (كه بیانپاریزی له تۆلهی خوا).

(۲۷۱) ئەگەر خێرو چاکه و به خشینه کانتان به ئاشکرا ئەنجام بدەن ئەوہ شتیکی چاکه، خو ئەگەر بیشارنهوہ و بیدەن به ههژاران به نهیانی ئەوہ چاکتره بو تان، جا (بهو به خشینه) خوا ههندیك له گوناھه کانتان دەسپێتەوہ، خوای پەرورەدگاریش ئاگایه بهو کارو کردەوانەى كه ئەنجامی دەدەن.

(۲۷۲) ئەى پیغەمبەر ﷺ ھیدایەت و پێنموویى و موسولمان کردنى ئەو خەلکە لەسەر تۆ نیه (چونکه

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ إِلَّا كَانَ اللَّهُ بِهِ خَبِيرٌ وَمَا يُلَظِّلُوا مِنَ الْفُلِ لَمَنْ فِيهِ إِلَّا تَسْوِءٌ إِلَّا أَنْ رَأَوْا بُرْقَانًا مِنَ الْفُلِ فَإِنْ تَحَفَوْا لَهَا وَتَوَلَّوْهَا أَلْفَرَقَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُوا مِنْ خَيْرِ مَا نَفَقْتُمْ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفِسُكُمْ وَمَا تَنْفِقُوا إِلَّا أَنْ تَبْلُغُوا أَجَلَ اللَّهِ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ الْعِلْفِ نَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالْأَنْهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٤﴾

تۆ ته نههاگه ياندنى په يامه كەت لەسەرە) به لام خوا ھیدایەت و پێنموویى ھەر كه سېكى بویت دهيكات، (به مه رجيك ئەو كه سه ش رووى دلى بكاته ئيمان) ھەر خیریکیش ئەنجام بدەن، ئەوہ قازانجه كهى بو خو تانه، ئیوه (ئەى پرواداران) هیچ شتیك نابه خشن مه گەر بو پرەزامه ندى خوا نه بیت، ھەر خێرو چاکه یه کیش ئەنجام بدەن پاداشته كەیتان دەست ده كه ویتەوہ، ئەو سا ئیوه به هیچ شیوه یهك ستەمتان لێناكریت.

(۲۷۳) (ئەو جوړه به خشیانه پېشكهش بكەن) بهو ههژارانهى له پیناوى خوادا لېسپراون و ناتوانن بگه پرېن به زه ویدا و بازرگانی و کاسبی بکەن (بهووى خهريك بوونيان به گه ياندنى په يامى خوا)، ئەوہى نه يانناسيت، (ئەو ههژارانه ئەوہ نده كه سايه تى خويان راده گرن و نه فس به رزن)، واده زانیت دەولە مەندن، تۆ ئەى پیغەمبەر ﷺ، (ئەى ئيماندار) به پرەنگ و پرۆخسارو سیمایاندا ده يانناسيت، داوانا کەن له خەلکى به زور شتى لېسەنن و رووگيريان بکەن، ھەر خیریک ئەنجام بدەن ئەوہ بیگومان خوا زانایه پیی.

(۲۷۴) ئەوانهى مال و سامانيان ده به خشن، به شهو و به پرۆژ، به نهیانی و به ئاشکرا، ئا ئەوانه ھەر پاداشتيان لای پەرورەدگاریانه، ترس و بیمیان لەسەر نیه، ئەوان خەفه تبار نابن (له روژى قیامەت و لېسپرسینه وەدا).

(٢٧٥) ئەوانه‌ی سوو ده‌خۆن، هه‌لسو کهوت ناکهن و راست نابنه‌وه (له‌گۆردا) مه‌گهر وه‌ک ئەو که‌سه‌ی که شه‌یتان ده‌ستی لێ‌وه‌شاندیی‌ت (هه‌ر له‌ دنیا‌دا سروشتی نین، له‌ قیامه‌تیشدا وه‌ک شی‌ت ده‌بن) چونکه ئەوانه ده‌لێن: کرین و فروشتن وه‌ک سوو وایه (له‌ حالیکدا): خوا‌کرین و فروشتنی هه‌ل‌ل کردوه‌و سووی هه‌رام کردوه‌و، جا ئەوه‌ی ئامۆزگاری په‌روه‌ردگاری پی‌گه‌یشت و وازی هی‌نا، ئەوه‌ی ده‌ستی که‌وتوه‌و، بو‌خو‌ی، کاری (لێ) پرسینه‌وه‌شی ده‌که‌ویته‌ لای خوا، به‌لام ئەوه‌ی ده‌ست بکاته‌وه به‌سوو خو‌ری، ئا ئەوانه جین‌شینی ناو ئاگری دوه‌زخن و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی تیا‌دا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

الَّذِينَ يَكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَلْيُزَكِّهِمْ مِمَّا سَلَفُوا وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَسْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَالَّذِي لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَئِنَّكُمْ لَفِي ذَٰلِكُمْ أَهْوَاً لَكُمْ لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلِمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

(٢٧٦) خوا سوو، ته‌فروتونا ده‌کات و به‌ره‌که‌تی لێ هه‌له‌ده‌گریت، به‌لام پا‌داشتی خێر و سامان به‌خشین به‌وه‌ پێ ده‌دات و به‌ره‌که‌تی تی ده‌خات بێ‌گومان خوا هێچ کافرێکی تاوانباری خو‌شناو‌یت.

(٢٧٧) به‌راستی ئەوانه‌ی که باوه‌ریان هی‌ناوه و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئە‌نجامداوه و نو‌یژه‌کانیان به‌چاکی به‌جیهی‌ناوه و زه‌کاتیان داوه، ته‌نها پا‌داشتیان لای په‌روه‌ردگاریانه، ئە‌وسا نه‌ ترس و بێ‌میان له‌سه‌ره، نه‌غه‌م و په‌ژاره ده‌یان گریته‌وه.

(٢٧٨) ئە‌ی ئەوانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه، پارێزکارو خواناس بن و واز له‌ پاشماوه‌ی سوو به‌هێن ئە‌گه‌ر ئێماندارن...

(٢٧٩) خو‌ ئە‌گه‌ر وانه‌که‌ن، ئە‌وه‌ جه‌نگ له‌گه‌ل خواو پی‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌یدا راب‌گه‌یه‌نن (که‌سه‌رئه‌نجامه‌که‌ی زو‌ر سامناکه‌)، خو‌ ئە‌گه‌ر ته‌ویه‌ بکه‌ن و (له‌ سوو خو‌ری واز به‌هێن) ئە‌وه‌ ته‌نها سه‌رمایه‌کانتان بو‌هه‌یه‌ وه‌ری بگره‌وه، نه‌ سه‌تم ده‌که‌ن (له‌ قه‌رزازه‌کان)، نه‌ سه‌تمتان لێ ده‌کریت.

(٢٨٠) خو‌ ئە‌گه‌ر قه‌رزازه‌که‌ نه‌دار بوو، مو‌له‌تی بدری تا ده‌رووی لێ ده‌کریته‌وه و ده‌بی‌یت، خێر کردنتان به‌ قه‌رزازه‌که‌ و ئازاد کردن و به‌خشی‌نی (قه‌رزه‌که‌ یان هه‌ندیکی)، چاکتره‌ بو‌تان ئە‌گه‌ر ئێوه‌ بزائن (چه‌نده‌ پا‌داشتی خوایی بێ سنووره).

(٢٨١) (خه‌لکینه) له‌ سزاو تو‌له‌ی رو‌ژیک بترسن که تیا‌دا بو‌ لای خوا ده‌گه‌رپه‌نه‌وه، له‌وه‌ودوا هه‌موو که‌س پا‌داشتی کاروکرده‌وه‌ی خو‌ی وه‌رده‌گریت و سه‌تمیان لێ ناکریت.

(۲۸۲) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه ئه‌گهر قهرزیکتان کرد له یه‌کتر تا ماوه‌یه‌کی دیاری کراو، ئه‌وه بینوسن، با نووسه‌ریک که دادپه‌روه‌ریبت به‌راستی و دروستی له نیوانتاندا بینوسیّت، با هیچ نووسه‌ریک سه‌ریبچی نه‌کات له نووسین، ههر وه‌ک چوّن خوا فیّری کرووه با بنوسیّت، (خو ئه‌گهر که‌سیک خوینده‌وار نه‌بیّت) ئه‌وه‌ی که حه‌قه‌که‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه و قهرزه‌که‌ی لایه با به‌ده‌می خو‌ی (ئهن‌دازه‌ی قهرزه‌که‌ی) به‌کاتبه‌که‌ی بلیّت و له‌خوا‌ی په‌روه‌ردگاری بترسیّت و چاوپوشی له‌هیچی نه‌کات و لیبی که‌م نه‌کاته‌وه، خو ئه‌گهر ئه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ی له‌سه‌ره‌هه‌له‌شه‌بوو، یا لاواز بوو (مندال یان به‌سالاچوو بوو) یا نه‌یده‌توانی دان به

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا تَدٰىنْتُمْ بَدِيْنَ اِلَىٰ اٰخِيْكُمْ فَاَكْثِبُوْهُ وَلَا يَكْتُوبُ بَيْنَكُمْ كِتٰبًا بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَاَلَيْسَ كُتُبًا لِّمَلٰٓئِكٍ اَلَّذِيْنَ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلَيَتَّقِ اللّٰهُ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُعِيْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاَسْتَشْهِدُوْا شٰهِدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَاِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتَانِ مِمَّنْ رَّضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ اَنْ تَضِلَّ اِحَدُهُمَا فَتَكْذِبَ اِلْحَدُهُمَا الْاٰخَرٰى وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ اِذَا مَدَّعٰوَا وَلَا تَسْمَعُوْا اَنْ تَكْتُوبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلَّا اَجْلِهٖ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقُوْمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْفَعْ الْاَلَتْرَافُوْا اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ بَیْنَكُمْ حَاضِرَةٌ تَذَرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا وَاَشْهَدُوْا اِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَاِنْ فَعَلُوْا فَلَا تَعْصُوْهُ فَاِنَّهُ فَعَسٰٓؤُا۟ بِكُمْ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَیَعْلَمُ كُتْمُ اللّٰهِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ

حه‌قه‌که‌دا بنیّت (که‌روال بوو) با به‌خیوکه‌ر، یا سه‌ریه‌رشتیاره‌که‌ی دادگه‌رانه حه‌قیقه‌ت و راستی قهرزه‌که‌ی بلیّت، با دوو پیاو له‌خو‌تان شایه‌ت بن‌له‌سه‌ر (قهرزو مامه‌له‌که)، ئه‌گهر دوو پیاو ده‌ستنه‌که‌وتن بو شایه‌تی، با پیاویک و دوو ئافره‌ت شایه‌تییه‌که‌ی به‌دن له‌وه‌که‌سانه‌ی که‌رازین به‌شایه‌تیدانیان، نه‌وه‌ک و یه‌کیک له‌(ئافره‌ته‌کان) بی‌ری بیچیت، با ئه‌وی تریان بی‌ری به‌یئیتیه‌وه و شایه‌ته‌کان نایبت که‌کاتیک داواکران خو و یل بکه‌ن و ئاماده‌نه‌بن، بی‌زار مه‌بن له‌وه‌ی که‌(قهرز) بنووسن، که‌م بیّت یان زو‌ر و تا ماوه‌ی دیاری کراوی، به‌روونی با یاداشت بکریّت، ئه‌نجامدانی مه‌سه‌له‌ی قهرز به‌و شیوه‌ی دادپه‌روه‌رانه‌یه و په‌سه‌ندتره‌لای خوا چونکه‌چاکتر ده‌توانن شایه‌تی راگرن و نزیکتره‌له‌وه‌ی گومان و دوودلی به‌یه‌کتر نه‌به‌ن (مافی که‌س تیا نه‌چیت)، مه‌گهر بازرگانیه‌ک بیّت له‌به‌ر ده‌ستداو له‌نیو خو‌تاندا بی‌گی‌رن و کرپن و فروشتن ئه‌نجام به‌دن، ئه‌وه‌گوناه‌تان ناگات که‌ناینووسن، (چونکه‌ئاسان نیه‌و مامه‌له‌دوا‌ده‌خات، هه‌تا بو‌تان ده‌کریّت) شایه‌ت بگرن کاتیک کرپن و فروشتنتان ئه‌نجامدا، نایبت نووسه‌رو شایه‌ت ئازار بدرین و بی‌زار بکریّن، خو ئه‌گهر شتی وابکه‌ن ئه‌وه‌به‌راستی مانای وایه‌ئیه‌له‌چه‌نده‌ها فه‌رمانبه‌رداری ده‌رچوون، جا له‌خوا بترسن و خو‌پاری‌زین و خوا فیّری ئه‌و شتانه‌تان ده‌کات (که‌خی‌ری تیا به‌و دنیاو پاداشتی قیامه‌تی له‌دوا‌یه)، خوایش به‌هه‌موو شتی‌ک زانایه‌.

(۲۸۳) خو ئه گەر له سه فهدا بوون و نووسه ريكتان دهست نه كهوت، ئه وه بارمه وهرده گيريٽ (له باتي قه باله و سه نده كه)، خو ئه گەر له يه كتری دليا بوون با ئه وهی به ئه مين وده ستپاك داده نريٽ ئه مانه ته كه (قه رزه كه) بداته وه و با له خواي په روه ردگاري ترسيٽ، نه كه ن شايه تي بشارنه وه، ئه وهی شايه تي بشاريٽه وه ئه وه به راستي دلي ژه نگاوی و نا پوخت گونا هباره، خوايش به هه موو ئه و كرده وانهی كه ده يكه ن زانايه.

(۲۸۴) هه‌رچی له تاسمانه‌کان و هه‌رچی له زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر خوا‌خاوه‌نیه، ئه‌وه‌ی له دڵ و ده‌رووتاندا جی‌گیر بووه، ده‌ری بخه‌ن، یان بی‌شارنه‌وه خوا ده‌رباره‌ی لی‌تان ده‌پرسی‌ته‌وه، ئه‌وسا له هه‌ر که‌س بیه‌و‌یت خۆ‌ش ده‌بی‌ت، له‌هه‌ر که‌س‌یش که (شایسته‌ بی‌ت) بیه‌و‌یت سزای ده‌دات، خوا‌یش به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتی هه‌یه (ئه‌وه‌ی چهره‌ی ده‌روونیه د‌یت و ده‌روات و جی‌گیر ناب‌یت ل‌پ‌رسی‌نه‌وه‌ی له‌سه‌ر نیه).

(۲۸۵) پیغمبر و ئیمانداران باوهرپان ههیه بهوهی له لایهن پهروهردگاریانهوه هاوتوته خوارهوه، ههموویان باوهرپان ههیه به خواو فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغمبره کانی (دهلین) هیچ جوهره جیاوازیهك ناکهین له نیوان هیچ پیغمبره ی له پیغمبره کانی خاوا (له باوهردا)، ههروهها وتیان: گوهرابه ل و ملکه چین (بو) بهدییهنهرمان، پهروهردگارا لیخوش بوونی توهمان دهویت و سه ره نهجم ههر بو لای تو به گهرانهوه.

(۲۸۶) خَوای گه وره ئهرك ناخاته سهر هېچ كه سيك مه گهر به قه دهر توانایی خوی نه بیټ، ههر کاریکی چاك ته نجام بدات قازانجی ته نها بۆ خویه تی و ههر خراپه یه کی کردیټ ته نها یه خدی خوی ده گریټ و له سهر خویه تی (ههر بویه ئیمانداران ده لاین): پهروه ردگارا؛ لیمان مه گره ته گهر فهراموشیمان به سهر دا هات یان گونا هو هه له یه کمان له ده ست قه و ما، پهروه ردگارا؛ ئهركی سهخت و کاری گران مه ده به سهر ماندا وه کو ئه و دی داو ته به سهر ئه وانه ی پیش ئیمه دا، پهروه ردگارا؛ ئهركیك مه ده به سهر ماندا له توانا ماندا نه بیټ، تووشی به لاو ناخوشیه کمان مه که توانا و هیزو هه ناومان لی ببریټ گونا هانمان بسر هوه و چاوپوشی بکه له هه له و تاوانه کانمان و دای پو شه، (داواکارین) بهزه دیت بیټه وه پیا ماندا، ره حمان پی بکه، ههر تو پشت و په ناو یاریده دهری ئیمه ییت، جا بویه داوا ده که ین سهر مان به خه ییت به سهر قه و می کافرو خوانه ناساندا، (ئا په و شیوه یه پهروه ردگاری مه زن فیری نزای ریك و پی کمان ده کات، ئومیده که لی شمان وه ربگریټ...) کاتیک ئایه تی (۲۸۷) دابه زیووه هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ سه غله ت بوون و چوون بۆ خزمه تی... ئه ویش فهرموویه تی: بلین گو پرایه ل و ملکه جین... ئینجا خوی گه وره ئایه ت، (۲۸۵، ۲۸۶) ی دابه زاند بۆ دلدا نه وه یان).

سورتی (آل عمران)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی سهره تای سورہتی (البقرة) بده.

(۲) خوا زاتیکه جگه ئه و هیچ خویه کی تر نی یه شایه نی
پهرستن بیت، ئه و هه میسه زیندووه و راگرو سهر پهرشتیاری
هه موو دروستکراوه کانیه تی.

(۳) ئه ی پیغه مبه ر خوا قورئانی بو تو به راست و دروست
(به چهند قوناغیک) دابه زاندووه، به راست دانهری سهرجه م
کتیبه پیشووه کانی پیش خویه تی (پیش دهستکاری کردنیان)،
هه روه ها ته وراتی بو (موسا) و ئینجیلی بو (عیسا) ره وانه
کردووه له پیش قورئاندا...

(۴) له کاتیکه دا هیدایهت و رینمووی به خشی خه لکی بوون،
هه روه ها جیا که ره وه ی حق و به تالی نارده خواره وه (که
قورئانه)، بیگومان ته وانه ی پروایان نه هینا به نایاته کانی خوا،
بو ته وان سزایه کی سهخت (له دواور وژدا) هه یه، خوی

گه ورهش بالادهسته و خاوه نی تو له و سزایه (له بی باوه ران).

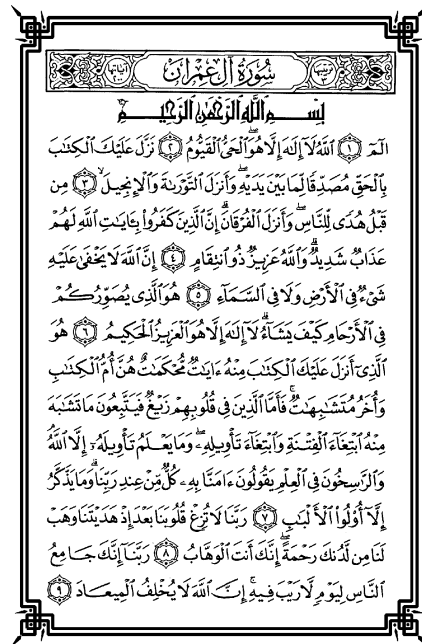
(۵) بیگومان هیچ شتی که له خوی گه وره شاروا نه یه و لپی ون ناییت نه له زهوی و نه له ئاسماندا.

(۶) ئه و خویه زاتیکه نه خشی روو خسارتان له مندالدا نه کانداه کیشتی چو ن بیه ویت، هیچ پهرستراویکی
به راست و به حق نی یه جگه له و خویه، ئه و زاته بالادهست و دانا و کار به جی یه.

(۷) ئه و خویه زاتیکه که قورئانی بو سهر تو (ئه ی محمد) نارده خواره وه، به شیک له نایه ته کانی دامه زراو
و پایه دارو روون و ئاشکران، ته وانه بنجینه و بناغه ی قورئانه کهن و هه ندیکی تریشی واتای جورا و جور
هه لده گرن و به ئاسانی نازانرین، جا ته وانه ی که له دلپاندا لاری ولادان هه یه، حه ز له حق و راستی ناکهن،
ته وانه شوینی ته و نایه تانه ده که ون که مانای جورا و جور و فراوانیان هه یه، بو ته وه ی فیتنه و ئاشوب و نا کوکی
و دوو به ره کی دروست بکه ن، یان بو ته وه ی لیکدانه وه ی هه له ی بو هه لبه ستن، له حالیکدا که لیکدانه وه ی ته و
جوره نایه تانه هه ر خوا خوی به ته وای ده یزانییت، جا ته و که سانه ی که له زانستدا روچوون ده لپن: ئیمه
باوه ری دامه زراومان به هه ر هه موو (ته و نایه تانه) هه یه که له لایه ن پهره ر دگارمانه وه یه و فه رمایشی ته وه،
(له راستیدا خه لکی) بیجگه له خاوه ن بیر و ژیره کان یاداوه ری وهرنا گرن و بیرنا که نه وه (له م قورئانه).

(۸) (ته وانه ده لپن پهره وردگارا... دوا ی ته وه ی که هیدایهت و رینمووییت کردین، ده کانمان لامه ده له ریگه ی
راست و له ره حمهت و به خشی تاییه تی خو ت به هره وه رمان بکه، چونکه به راستی تو به خشنده و
به خشی نه ری.

(۹) پهره وردگارا به راستی تو کو که ره وه ی هه موو خه لکی له روژی که دا که هیچ گومانی تیدانیه، بیگومان خوا
زاتی که نیه) که به لپنی خوی نه با ته سهر...

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تُنْفِكَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّابٌ أَلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُكَمْ
وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسُوءُ أَلْهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْأَعْيُنُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بَصِيرَتَهُ مَنْ يَشَأْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْأَفْئِطَةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَ حُجُرِ الْعِزَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ فِيهَا وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

(۱۰) (لهو روژدها) بهراستی نهوانه‌ی که بی باوه‌پن هه‌رگیز مال و مندالیان هیچ جوړه به‌رگریه کیان لی ناکهن له سزای خوا، ئانه‌وانه سووته‌مه‌نی ئاگری دوزه‌خن.

(۱۱) نه‌وانه داب و نه‌ریتیان وه‌کو داب و نه‌ریتی داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون و نه‌وانه‌ی که پیشیان هاتون وایه، ثایه‌ت و موعجیزه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا، خوایش نه‌وانی به‌هوی گونا‌هو تاوانیانه‌وه به‌تون‌دی سزادا و گرفتاری کردن، خوا توله‌سینه‌ریکی به‌هیز و به‌زه‌بره.

(۱۲) (ته‌ی محمد ﷺ) بلی به‌وانه‌ی که بروایان نه‌هیناوه: سه‌رئه‌نجام تیکده‌شکین و ژیرده‌ست ده‌خرین (له دنیا‌دا، له روژی دوا‌یشدا) کو ده‌کرینه‌وه و رایپچ ده‌کرین بو ناو دوزه‌خ که ناخوشت‌ترین جیگه‌یه.

(۱۳) (ته‌ی محمد ﷺ) به‌و خه‌لکه بلی بی‌گومان لهو دوو

ده‌سته‌یه‌ی که له (جه‌نگی به‌دردا) روو به‌رووی یه‌کتر وه‌ستان نیشانه‌و په‌ندیکی گه‌وره بوو بو‌تان، ده‌سته‌یه‌ی کیان له پیناوی خوادا ده‌جه‌نگان، ده‌سته‌یه‌ی تریان بی‌باوه‌پن بوون، ئیمانداران له‌به‌ر چاوی نه‌واندا دوو نه‌وه‌نده‌یان ده‌نواند (له مه‌یدانی جه‌نگدا به‌چاوی بینایی و بینین)، (خوا فریشته‌بشی دابه‌زاند بو یارمه‌تی ئیمانداران)، خوا پشتگیری (هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک) وه‌هرکه‌سیک بیه‌ویت ده‌یکات، به‌راستی ئا لهو یارمه‌تیه‌دا په‌ند و ئاموژگاری هیه‌یه بو نه‌وانه‌ی که بینایی خو‌یان به‌کارده‌هین و به‌وردیی بیرده‌که‌نه‌وه (که چو‌ن کو‌مه‌لیکی که‌م زال بوون به‌سه‌ر کو‌مه‌لیکی زوردا).

(۱۴) ئاره‌زووی ئافره‌ت و بوونی نه‌وه‌ی ئیرینه و خاوه‌نیتی ئالتون و زیرو زیووی زورو زه‌به‌نده و نه‌سپی چاک و ره‌سهن و (هو‌کانی هاتوو‌چو) هه‌روه‌ها مال‌ات و زه‌وی و زاری کشتوکال بو خه‌لکی رازی‌راوه‌ته‌وه، نه‌وانه هه‌مووی نازو نیعه‌تی ژیانی دنیان، خوایش (بو چاکان) شوینی گه‌رانه‌وه‌ی رازاوه‌و خوشی لای خوی ئاماده‌کردوه (که به‌هه‌شته).

(۱۵) (ته‌ی محمد ﷺ) به‌و خه‌لکه بلی: ئایا هه‌والی چاکتر لهو نازو نیعه‌تانه‌تان پی رابگه‌یه‌نم؟!

(ته‌ویش ته‌مه‌یه‌که): بو نه‌وانه‌ی یاری‌زکارو خواناسن، لای په‌روه‌ر‌دگاریان باخه‌کانی به‌هه‌شت ئاماده‌یه بو‌یان که: چه‌نده‌ها رو‌بار به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا و به‌به‌رده‌م کو‌شکه‌کانیدا ده‌روات، هاوری له‌گه‌ل ژیانی نه‌پراوه‌له‌گه‌ل هاوسه‌رانی پاکیزه‌دا و به‌ده‌م هه‌ست کرنی به‌رده‌وام به‌په‌زامه‌ندی په‌روه‌ر‌دگاری ئازیز، نه‌و خوا میهره‌بانه‌ش ته‌واو بینایه به‌به‌نده‌کانی.

(۱۶) ئەوانەى كە دەلێن: پەرورەدگارا، بەپراستی ئیمە ئیمان و باوەرمان هیناوه، دە لە گوناھە كانمان خوش ببە و لە ناگری دۆزەخ بمانپاریزە.

(۱۷) (جا ئەو ئیماندارانە، ئەمە سیفە تیانە) خوگرو ئارامگرن (لە بەرامبەر ناسۆر و ناخوشیە كانی ژیانەو)، راستگۆو خواپەرستن، مأل و سامان دەبەخشن و، لە بەرەبەیانە كاندا داواى لێخۆشبوون (لە پەرورەدگارێان دەكەن چونكە واھەست دەكەن كە وەك پێویست خواپەرستیان نە كردووە).

(۱۸) خۆی گەورە (لە رێگەى دورست كراوانیەو، كە ھەمووی نیشانەى دەسلاتی دەنویشت) خۆی شایەتی داوہ و دەریخستووہ و سەلماندویەتی كە بەراستی جگە لەو ھیچ خواپەركی تر نییە كە شایانی پەرستن بێت، ھەرورەھا فریشتەكان و خاوەن زانستەكانیش (لە پێغەمبەران و زانایان)

كە بەرپێگەى كە راست و دروست دەیسەلمێنن خوا ھەمیشە داد پەرورەى رەھایە و جگە لەوزاتە خواپەركی تر نیە، ئەو زاتەش خواپەركی بالادەست و دانایە.

(۱۹) بەپراستی دین و ئاینی پەسەند لای خوا تەنھا ئاینی ئیسلامە، ئەوانەش كە كتیپە (ئاسمانیەكانیان) دراوہ تی، جیاوازیان لە نێواندا پەیدا نەبووہ مەگەر لە داواى ئەوێ زانستی و زانیاری تەواویان بو ھاتووہ (دەربارەى راستی محمد و ئیسلام)، ئەمەش بەھۆى دنیاپەرستى و ھەسوودی و ستەم كردنیان لە نێو خویان (چونكە رازی نەبوون بە پێغەمبەرىك لە غەیری خویان)، جا ئەوێ باوەرى بە فەرمان و ئایەتەكانى خوا نەبێت، ئەوہ بێگومان خوا بەخیرایی حسابی خۆی دەكات لەگەڵیاندا (ھەر زوو بەدۆزەخیان دەگەى نێت).

(۲۰) خو ئەگەر موحادەلە و گفتوگۆى سەختیان لەگەڵدا كردیت، ئەى محمد ﷺ تۆش بلی: من و ئەوانەش كە شوینم كەوتوون روومان كردۆتە خواو تەنھا ملکہ چى ئەوین، بەوانەى كە كتیپیان پیدراوہ و ئەوانەش نەخویندەوارن لە (موشریكانى عەرەب) بلی: ئایا ئیوہ تەسليم بوون بەخواو و موسولمان بوون؟ خو ئەگەر تەسليم بوون، ئەوہ مانای وایە بەراستی ئەوہ ھیدایەتیان وەرگرتووہ، خو ئەگەر پشت ھەلکەن و باوەر نەھینن، ئەوہ تەنھا گەیاندى پەيامە كە لەسەر تویە، خۆی گەورەش بینایە بەبەندەكانى.

(۲۱) بەراستی ئەوانەى باوەر ناھینن بەئایەت و فەرمانەكانى خوا، پێغەمبەرانیش بەبى ھیچ ھەقیك دەكوژن و ئەو خەلکانەش دەكوژن كە فەرمان بە دادپەرورەى دەدن، كەواتە مژدەى سزایەكى پڕ ئیشیان پى بدە!!

(۲۲) ئا ئەوانە كەسانێكن كەدەوہ كانیان پوچ بوئەوہ لە دنیاو قیامەتدا، كەشیش نیە پشتیوانى لەوان بكات.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنِّاْ اَعْرَضْنَا عَنْ ذُنُوبِنَا وَاِنَّا
عَذَابُ النَّارِ ۝۱۶ الصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُسْتَقِيمِينَ وَالْمُسْتَقِيمَاتِ وَالْمُسْتَقِيمَاتِ ۝۱۷ شَهِدَ
اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَكُ وَالْاَلُفْ اَلَيْمًا بِالْقِسْطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸ اِنَّ الَّذِي عِنْدَ
اللّٰهِ اَلَسْلَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِي اُوْتُوا اَلْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْاَمْرُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ يَكُنْ
اَللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَلْسَبِيْ ۝۱۹ اِنَّ حَاجُوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ
وَبِهِى لِّلّٰهِ وَمَنْ اَتْبَعْنِ وَقُلْ لِّلَّذِي اُوْتُوا اَلْكِتٰبَ وَالْاُمِّيْنَ
اَسْلَمْتُمْ اِنْ اَسْلَمُوا فَقَدْ اَهْتَدُوا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْكَ الْاَلْبَسُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعٰبَادِ ۝۲۰ اِنَّ الَّذِي يَكْفُرُ
يَكُنْ اَللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَلْسَبِيْ وَيَكُنْ اَللّٰهُ عَلَيْهِمْ اَلْسَبِيْ
الَّذِي يَكْفُرُ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبِيْرُهُمْ
يَعْدَابُ اَلَيْمٌ ۝۲۱ اُولٰٓئِكَ الَّذِي حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرٍ ۝۲۲

(۲۳) ئایا نابینی ئه و که سانه ی به شیک له کتیبی ئاسمانیان پیدراوه کاتیك بانگ ده کریڤ بۆ لای کتیبی خوا (تهورات) تا فەرمانره وایی بکات له نیوانیاندا، پاشان دهسته یه کیان پشت هه لده کهن، له کاتیكدان هوان سه ریچیکه رن.

(۲۴) بویه ش (واده کهن) چونکه به راستی ئه وان ده یانوت: هه رگیز ئاگری دۆزه خ چه ند روژیکسی کهم نه بیئت بهر له شمان ناکه ویت، ئه وه ی له ئاینه که یاندا بۆ خویمان هه لبه سته بو، سه ری لئ شیواندن و تفره ی دان. (۲۵) ئاخۆ حالیان چۆن بیئت کاتی له و روژه دا کویمان ده که یه وه که هه یج گومانیک له هاتنیدا نیه و هه موو که س پاداشتی کارو کرده وه ی خوی پیدهدریت و ئه وان سته میان لئنا کریت.

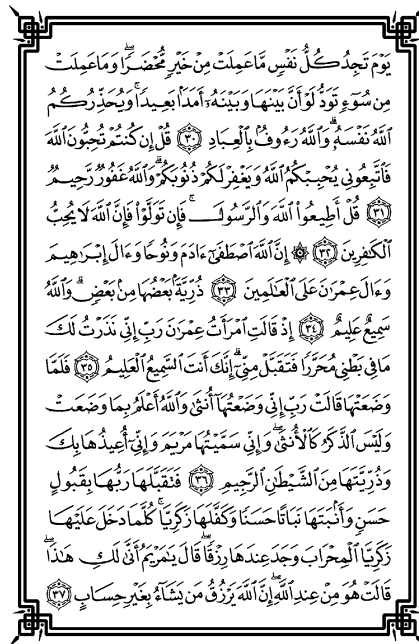
الْوَرْتِ إِلَى الْكَتِبِ أَوْ تَوَاصِيًا مِنْ الْكَتِبِ يُعَوَّنُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فُرْقَانَهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمْسَسَنَا السَّارُ إِلَّا أَيْمَانًا مَعْدُودَاتٍ وَعَرَّضُوا فِي دِينِهِمْ مَا كُنُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ يَبْدَأُ الْخَيْرَ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعَدْرِ حُسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّبِعُوا مِنْهُمْ نَهْلًا وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تَحْفَظُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُشِّرُوا بِعِلْمِهِ اللَّهُ وَعِلْمُهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

(۲۶) (ئه ی پیغه مبهه ر ﷻ، ئه ی ئیماندار) بلی: خوایه تو خاوه نی هه موو شتیکی، دهسه لات ده به خشیت به هه ر که سیك بته ویت و دهسه لات وهرده گریته وه له هه ر که سیك بته ویت، هه ر که س بته ویت زه لیل و بی دهسه لات و ژیردهستی ده کهیت، هه رچی خیر هه یه به دهست تویه، بیگومان تو دهسه لاتداری به سه ر هه موو شتیكدان.

(۲۷) شه و تیغه لکیشی روژ ده کهیت، روژ تیغه لکیشی شه و ده کهیت، زیندوو له مردوو دهر دینیت، مردوو له زیندوو دهر دینیت، رزق و روژی بی حساب و بی شومار ده به خشیت به هه ر که س بته ویت (کاره کانت هه ر هه مووی پره له حیکمهت و دانایی، بهنده کانت سه رسام و سه ر سوورپماوون له که مالی تو).

(۲۸) نابیت ئیمانداران، کافران بکه نه پشت و په ناو یارو یاوه ری خویمان له جیاتی ئیمانداران، ئه وه ی کاری وا بکات، ئه وکاره ی ده بیته هوی ئه وه ی هه یج په یوه ندیه کی ئیمانی به خواوه نه مینیت، مه گه ر له بهر ئه وه ی خوتان له شه پریان بیاریزن و قوتاربن (ئه ویش به وه ی به دهم رازیان بکهن، نه ک به دل و کرده وه)، خوی گه وره ش پیدارتان ده کاته وه به سیغه تی توله سه ندنه وه ی خوی ده تانترسینیئت (تا کاری نا په وای وانه کهن)، سه ره نجام وگه رانه و تان هه ر بۆلای خوایه.

(۲۹) پبیان بلی: ئه گه ر ئه وه ی له سینه تاندا جیگیره بیشارنه وه یاخود ئاشکرای بکهن، ئه وه خوا پیی ده زانیئت، هه رچیش له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر پیی ده زانیئت و خوا دهسه لاتی به سه ر هه موو شتیكدان هه یه.

(۳۰) رُوژِیک دیتِ همو وکھس، کار و کردہ و کانی خوی دہ بینیتِ
 نامادہ کراون بہ خیر و شہریہ و، تاوانبارِ ثاوات دہ خوازیت کہ لہ
 نیوان خوی و کردہ و خراپہ کانیدا مہ و دایہ کی دورو دریش
 مہ بویہ، خوی گہ و ریش بیدارتان دہ کاتہ و بہ سیفہ تی
 تُولہ سہ ندنہ و خوی دہ تانترسینیت (لہ و دی کہ کاری نارہ و
 بکن،) خوا بہ سوز و بہ بہ زہیہ بُو تہ و بہ ندانہ ی (کہ بہ م
 ناگاداریانہ دلان رادہ چلہ کیت پیش ہاتنی تہ و رُوژہ)

(۳۱) (تہ ی پیغمبر ﷺ بہ ایمانداران) بَلّٰی: تہ گہر نیوہ خواتان
 خوش دہ ویت دہ شوینی من بکھون و لہ فہرمانی من دہ رمہ جن،
 تہ و کاتہ خوایش نیوہی خوش دہ ویت، لہ گوناہو ہلہ کانیشتان
 خوش دہ بیت، تہ و خوایش تہ و او لیخوشبو و میہرہ بانہ.

(۳۲) (دوبارہ) پیان بَلّٰی: فہرمانبہرداری خوا پیغمبر بن، خو
 تہ گہر سہریچی بکن و پشتی تی بکن تہ و دلتیان خوا بی
 باوہرانی خوش ناویت.

(۳۳) بہ راستی خوا نادم و نوح و نہ و کانی ٹیبراہیم و نہ و کانی

عیمرائی ہلہ لڑا دووہ و ریزی داوون بہ سہر خہ لکی ہم و جیہاندا.

(۳۴) تہ و انہ نہ و ہ کئ یہ کہ رچہ لہ کن، ہندیکیان لہ ہندیکی تریان بوون، خوا خوی بیسہرو زانیہ (چاک دہ یزانی کہ
 شایستہن بُو تہ و کارہ پیروژہ).

(۳۵) (بہ یاد بینہ) کاتیکِ ہاوسہری عیمران وتی: پەر وہر دگارا؛ بہ راستی من بریاریم داوہ نہ زرم کردوہ تہ و مندالہ ی
 لہ سکمدایہ نازاد کراویت لہ ہم و تہرک و ئیش و کاریک (تا ہر لہ خزمہ تی بیت المقدس دا بیت) دہ توش لیم
 وہر بگرہ، چونکہ بہ راستی تُو خواہ کی بیسہور زانایت.

(۳۶) بہ لام کاتیکِ مندالہ کہ ی بوو (بہ دلشکاوہ و ہ) وتی: پەر وہر دگارا خو من کچم بوو، بیگومان خوا خوی چاک
 دہ زانیت کہ چی بوو، (خو ناشکرایہ) کوریش وہ کو کچ نی یہ (لہ گہ لی رووہ و ہ ہریہ کہ تہرک و فہرمانی خوی ہ یہ،
 تہ و ی بہ ٹافرت دہ کریت بہ پیانو ناکریت، بہ پیچہ و انہ شہ و ہ، ژن و پیانو تہ و اوکاری یہ کترن و ہیچیان لای خوا کہ م
 ریزنین تہرکی خزمہ تکاری بیت المقدسیش بہ و ناکریت، منیش بہ راستی ناوم نامہریہ م و من دہ پیاریم بہ تُو خوی و
 وچہ کہ ی لہ شہیتانی رچم کراو.

(۳۷) ٹینجا پەر وہر دگاری بہ شہوہ کی جوان و پہ سہ ند مہریہ می وہر گرت، زور بہ جوانی پی گہ باند، زہ کہریای کردہ
 ماموستاو سہریہ رشتی (کہ ہم خزم و ہم پیغمبر بوو، تا بہ چاکی دینداری فی بکات، پاشان کہ مہریہ گہ وہر بوو)
 ہرکاتیکِ زہ کہریا دہ چو بُو سہردانی لہ شوینی خواپہرستیہ کہیدا دہ بینینی رزق و رُوژی و نازو نیعمہ تی
 جورا و جوری لایہ، زہ کہریا وتی: تہ ی مہریہ تہ ہم و رزق و رُوژیہت لہ کوئی بوو؟!، مہریہ لہ و لامیدا وتی:
 تہ و لہ لایہن خواہ یہ، تہ و بوم دہ نیڑیت، بہ راستی خوا بہ ہر کہس بیہ ویت رزق و رُوژی بی سنورو بی ہوکار
 دہ بہ خشیت.

(۳۸) ئا له وکات و شوینه دا، زه که ریا هانا و نزای بو پوره دگاری لی بهرز بووه و وتی: پوره دگارا نه وئی چاک و پاکم پی ببه خشه، به راستی تو بیسه ری دوعا و نزایت.

(۳۹) جا به کسه فریشته جبریل بانگی کرد له کاتی کدا زه که ریا له محرابه که دا وهستا بوو، نوژی ده کرد، (وتی) به راستی خوی گه و ره مژده دده داتی به به خشی نی کوریک ناوی به حیایه، به راستدانه ری فره مانی تاییه تی خوی و گه و ره و ریزداره و خو پاریزه له گونا هان و پیغه مبه ری که له چاکان.

(۴۰) زه که ریا وتی: پوره دگارا! ناخو چون مندالم پی ده به خشی خو من پیری ته نگي پی هه لچنیووم، هاوسه ره که شم سک ناکات، خوی گه و ره ده فرمووی: کاری خوا هه رئاوی و هه رچی کی بویت، ده یکات.

(۴۱) ئینجا زه که ریا وتی: پوره دگارا نیشانه یه کم بو دیاری بکه تا دلنایم که خیزانم سکی بووه، خوی گه و ره فرمووی: نیشانه که ت نه ویه که توانای قسه کردنت تا سی روژ له گه ل خه لکیدا نایت (زمانت ده به سرت) مه گه به نیشاره ت و نامازه نه بیت، تو ش زور یادی پوره و دگارت و ته سییحات و ستایشی بکه به تاییه تی له ده مه و ئیواره و به ره به یاندا.

(۴۲) (ههروه ها یادیان بهینه کاتیک) جبریلی فریشته وتی: ئه ی مه ری به به راستی خوا تو ی هه لژاردوه و خاوین و پاکیزه ی کردویت، هه لی بژاردویت و ریزی داویت به سه ره هه موو ئافره تانی جیهاندا.

(۴۳) ئه ی مه ری به ملکچه و فره مان به رداری پوره و دگارت به، سوژده و کرنووشی بو ببه له گه ل کرنووش به راندا.

(۴۴) ئه و شتانه ی باسکران چه ند هه والیک بوون له غه بیه وه، ئیمه له ریگه ی (وه حی) و سروشه وه به تو ی ده گه یه نین، خو تو (ئه ی محمد ﷺ) له وی نه بویت کاتیک پیئوسه کانیا ن هه لئه دایه (ئاوه وه، پیئوسی کی سه رکه وت و ئاوه نه بیرد) ئه وه یان مه ری به پوره و ده بکات، تو له ویش نه بویت کاتیک کیشه یان هه بوو (له سه ره ئه وه ی کی به خبی بکات).

(۴۵) (ههروه ها یادیان بهینه) کاتیک فریشته که به مه ری به می وت: ئه ی مه ری به به راستی خوا مژده ت دده داتی: به وشه یه کی خوی (که فرمانی - کن فیکون - ه، رو لیه یه کت پی ببه خشی) که ناوی (المسیح) ه، عیسی کوری مه ری به مه، که پیاو ماقوول و پایه به رزه له م دنیا دا، له قیامه تیشدا له ده سته ی نزیکانه (له ئیمه وه).

هَذَا لَكَ دَعَاكَ رَبُّكَ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَجَاءَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِمَا كُنْتَ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَمِيدًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ فَعَلْ مَا تَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ أَيْتُكَ الْأَنْتَ كَلِمَةُ النَّاسِ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ إِلَّا مَرًا وَأَذْكَرَ رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَيِّحٌ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْكَرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَلَقَكِ عَلَى نَجْوَى ﴿٤٢﴾ يَمْرُؤًا قَتْلَى رَبِّكِ وَأَسْحَدَى وَأَرْكَبَى مَعَ الزَّكْوَى ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ أَنْهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

(۴۶) جا عیسا له بیسکه داو به گه وره ییش قسه ده کات بو خه لکی، له پیاو چا کانیسه.

(۴۷) نهوسا مہریه م وتی: په روه ردگارا، جا چوَن من مندالم ده بیټ: خو که س توخنم نه که وتوه، (جوبره ئیل فہرمووی): ویست و فہرمانی خوا هہروایه و چی بویت، دروستی ده کات، هہر کاتیکی شتیکی بویت تہنہا پیی بلی ببہ، دہستبہ جی دہ بیټ.

(۴۸) هہروہا خوا ی گه وره فیری کتب و نووسین و دانایی و تہورات و ئینجیلی ده کات...

(۴۹) (له ئایندہ دا رایدہ گہ یه نیټ) به نہ وہی ئیسرائیل کہ من پیغہ مہریکم، بو لای ئیوہ رہوانہ کراوم، به لگہ و نیشانہ به کیشم پی یه له لایہن په روه ردگارتانہ وہ، (نهویش نه مہ یه کہ): من له قور

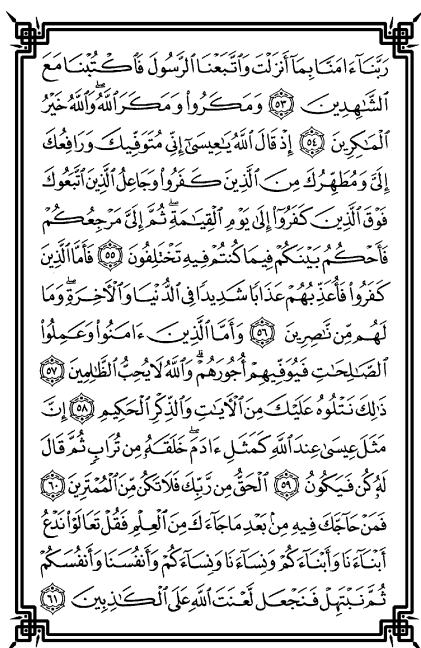
شیوہی بالندہ تان بو دروست دہ کہم، ئینجا فووی پیدا دہ کہم، به فرمانی خوا یه کسہر، دہ بیټہ بالندہ یه کی زیندوو، کویری زکماک و نہ خویشی به له کیی چاک دہ کہ مہوہ به ویستی خوا، مردووانیش زیندوو دہ کہ مہوہ به فرمانی خوا، هہوالی نهو شتانہش کہ دہ یخوَن و هہلی دہ گرن له مالہ کانتاندا پیتان رادہ گہ نیم، به راستی لهو شتانہ دا به لگہ و نیشانہ هہ یه بو تان نه گہر ئیماندارن...

(۵۰) هہروہا به راستدانه ری نهو تہوراتہ م کہ له بہر دہستمدایه، هاتووم بو نهوہی هہندیک لهو شتانہی له سہرتان حہرامکراوہ (به فرمانی خوا) حہلالی بکہم و به لگہ شم بو هیئاوَن له لایہن په روه ردگارتانہ وہ (له سہر راستی پیغہ مہراییہ تیم) کہ واتہ له خوا بترسن و فہرمانبہرداری من بن و به قسہم بکہن.

(۵۱) به راستی هہر خوا په روه دگاری منیش و ئیوہ شہ، کہ واتہ تہنہا نهو بہرستن و ملکہ چی نهو بن، نه مہ یه ریبازی راست و دروست.

(۵۲) جا کاتیکی عیسا هہستی به کوفرو بی دینی نهوانہ کرد وتی: کی پشٹیوانمہ بو لای خوا، (کی دیت تا پیکہوہ بهرنامہ ی خوا بگہ یه نین)، حہوارییہ کان وتیان: ئیمہ بن پشٹیوانانی دین و ثانیی خوا، باوہ پی تہواومان بهو خوا یه هیئاوہ، تو ش شایہ تی بدہ کہ به راستی ئیمہ موسلمان و ملکہ چ و فہرمانبہردارین.

وَبُكِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الْمَرْجِلِ ۚ
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسَّ مِنِّي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
أَلَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ
وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ وَالْتُورَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ
وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَكُونُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَكِيْلٌ ۚ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ
وَمَصَدَقًا لِّمَا بَيَّنَّ يَدَىٰ مِّنَ التَّوْرَةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم
بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۚ فَلَمَّا أَحْسَسَ عِيسَىٰ مِنْهُمْ
الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِجُ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّهُ مُرْسِلُكَ ۚ

(۵۳) (ئەوسا وتیان): پەرورەدگار ئایمە باوەرمان هیناوە بەوەی داتبەزاندوووە و رەوانەت کردوووە، شوێنکەوتەیی پیغەمبەرە کەشتین، دەتویش لە ریزی شایەتەکانی (گەیانندی بەرنامە کەتدا) توو مارمان بکە.

(۵۴) (بەلام دوژمنانی خوا) پیلانیان گیرا، خواش پیلانەکانی پوچ کردنەووە، چونکە خوا چاکترین و بەدەسەلاترین زاتیکیە لە هەلۆه شاندنی نەخشە و پیلانی دوژمنانیدا.

(۵۵) (بەیادیان بەیئە) کاتیکی خوا فەرمووی: ئەی عیسا من (بەشیوەیەکی ئاسایی) توو دەمرینم پاشان توو پایەدارو بەرزو بلند دەکەمەو لە لای خووم، لە دەستی ناپاکی ئەوانەیی کەبێ باوەرێن زەگارت دەکەم و پاک راتدەگرم و بەرزایی و بلندیی دەبەخشم بەوانەیی کە شوێنکەوتەیی توون بەسەر کافرانددا هەتا روژی قیامت، لەو هەواداش گەڕانەو تان هەر بۆلای منە، ئەوسا دادوهریی و فەرمانرەوایی دادپەرورەرانە دەکەم لە

نیوانتاندا لەو شتەدا کە کیشەتان لەسەری هەبووە و راتان دەرپارەیی جیاواز بووە.

(۵۶) جاتەوانەیی بێ باوەر بون سزای توند و تیژیان دەدەم لە دنیا (بە شکستی و سەرشاریان)، لە قیامەتیشدا (بە ژبانی سەختی ناو دۆزەخ)، جاتەوێ کەسیان دەست ناکەوێت کە یاری دەدەرو پشتیوانیان بێت (لە سزای من بیانپاریزێت).

(۵۷) ئەوانەش کە باوەرپان هیناوە (بە ئایینی ئیسلام) و کارو کردووە چاکەکانیان ئەنجام داوە، ئەووە خوا بەتەواوی پاداشتیان دەداتەووە، بەراستی خوا ستەمکارانی خوشتناوێت.

(۵۸) ئەو هەوڵ و بەسەر هاتانەیی کە بەسەرتدا دەیخوێننەووە (ئەی محمد ﷺ) لە ئایەتەکانی خواوە و لە یادو باسە پرداناییە کانه.

(۵۹) بەراستی نموونەیی دروست بوونی عیسا لەلایەن خواوە؛ وەک نموونەیی ئادەم وایە کە لە خاک دروستی کرد، لەو هەوادا فەرمانیداو پێی وت: ببە (بە ئینسان) ئەویش بوو، (عیسا دایکی هەبوو، ئادەم دایک و باوکیشی نەبوو).

(۶۰) حەقیقەت و راستی هەر ئەوێە لەلایەن پەرورەدگار تەوێە، کەواتە نەکەیت بچیتە ریزی ئەوانەیی کە گومان کارکردی هەیه لەسەریان.

(۶۱) (دوای ئەوێ کە ئەو هەموو راستیانەت پیگەشت دەرپارەیی عیسا)، جاتەگەر کەسانیک هەر موحادەلەیان کردو لەسەری روشتن و شتی ناپەرەوایان دەرپارەیی عیسا وت، توویش پێیان بلی: وەرەن باکوڕانی ئیمە و کوڕانی ئیو، ئافەرەتانی ئیمە و ئافەرەتانی ئیو، خوومان و خوشتان بانگ بکەین و ئامادەبین (لە شوێنیکی تاییەتدا)، پاشان با بپارینەووە داوا بکەین و نەفرین و لەعنەتی خوا دابباریتە سەر درۆزەکان.

(۶۲) به راستی هەر ئەمەیه به سه رهاتی راست و دروست
(دەربارە ی عیسا و دایکی)، هیچ خوایه ک نیه جگه له (الله)،
بێگومان ئەو (الله) یه هەر خۆی تهواو بالادەست و دانایه.
(۶۳) (له گەڵ ئەم هه موو به لگه و راستیانه دا) ئە گهر هەر
روویان و دەپرگیرو پشتمان تیکرد (ئەوه بزانه ئەوانه
راستیخوازین)، خوایش زاناو ئاگایه به وانە ی که تووی
تاوان و خراپه ده چێن.

(۶۴) (ئە ی محمد ﷺ) بلی: ئە ی ئەوانە ی کتییان بو
رهوانه کراوه وەرن به دەم بانگه واز و به رنامه یه که وه
هاوبه ش و هاوسه نگه له نیوان ئیمه ش و ئیوه شدا (ئەویش
ئەمە یه): جگه له (الله) که سی تر نه په رستین، هیچ جوړه
هاوه لیک ی بو بریار نه ده ی، هیچ لایه کمان لاکه ی ترمان
(به پیروز و فه رمانه روا دانە نیین) له جیاتی ئەو زاته و

نه یه رستین (خۆ ئە گهر له م بانگه واز ده دا) سه رپیچیان کردو گو ییان پێنه دا، ئەوه پێیان بلی: که ئیوه به شایه ت بن
که ئیمه موسلمان و ملکه چی فه رمانی په روه ر دگارین.

(۶۵) ئە ی خاوه ن کتییە کان، ئیوه، بو له ئیبراهیم ده دوین و (هه ریه که تان واداده نیی که له سه ر ثانیی ئەوه) خو
ته ورات و ئینجیل دوای ئەو رهوانه کراون، ئەوه بو عه قل و ژیریتان ناخه نه کارو تاکه ی ژیرنابن؟!
(۶۶) ئەوه ئیوه ن موحاده له و باس و خواستان له سه ر ئەو شتانه ده کرد که زانیاریتان دەربارە ی هه بوو... که واپوو
بوچی ده م له و شتانه شه وه ده دن که هیچ زانیاریتان دەربارە ی نی یه؟ دیاره هەر خوا ئەو شتانه ده زانیی، ئیوه
نایزانن.

(۶۷) (ناشکرایه) که ئیبراهیم نه جووله که بووه و نه گاور، به لکو ملکه چ و فه رمانه ردارو موسلمان بووه و له
ده سته ی موشریک و هاوه لگه ران نه بووه.

(۶۸) نزیکترین که س له ئیبراهیمه وه: ئەو که سانه ن که له سه رده می خۆیدا شوینی که و تبوون، هه روه ها ئەم
پێغه مبه ره ش ﷺ و ئەوانه ی که باوه ریان هیناوه (به پێغه مبه رایه تی ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمد ﷺ و
هه موو پێغه مبه ران به گشتی علیهم السلام)، بێگومان خوا یارو یاوه رو پشتگیری ئیماندارانه.

(۶۹) ده سته یه ک له خاوه ن کتییە کان ئاواته خوازن و (له هه ولدان) که گو مر اتان بکه ن، له کاتی کدا ئەوانه هەر
خو یان گو مر ا ده که ن و هه سته شی پێناکه ن و (خو یان ده خه له تیین).

(۷۰) ئە ی خاوه ن کتییە کان بو پرواتان نی یه به ئایه ته کانی خوا (که هه مووی به لگه ن له سه ر راستی
پێغه مبه رایه تی محمد ﷺ) له کاتی کدا ئیوه به ناشکرا (نیشانه ی پێغه مبه رایه تی ئەو) ده بینن (له کتییە کانتاندا).

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصُّ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِلَهُ اللَّهِ هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾
قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٰكَذَا هُوَ لَكُمْ حُجَّتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا أَلَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ أَوَلَيْ الْأَنْبِيَ
يَا إِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ هَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَذَكَرَ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٰ أَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

(۷۱) ئی خاوهن کتیبہ کان بۆچی بهرگی به تال و ناحه قی ده کهن به بهری حق و راستیداو حق و راستی ده شار نه وه، له کاتیکدا خوتان چاک ده زانن (که حق و راستی کامه یه).
(۷۲) دهسته یه که له خاوهن کتیبه کان (جووه کان) و تیان به تاقیمیکان: ئیوه له سه ره تای پوژدا (به درووه) ئیمان و باوه پ بهین بهو (قورئانهی) بو ئیمانداران ره وانه کراوه، به لام له کو تایی پوژدا ده مه و ئیواره په شیمان ببنه وه (تا دو ودلی و گومانیان تیدا دروست بییت) بو ئه وهی پاشگه ز ببنه وه.

(۷۳) (هروه ها ده ئین): بروا مه کهن و متمانه مه کهن به کهس جگه به و که سانه ی که شوینی ثانی ئیوه که و توون! (ئه ی محمد ﷺ بیان) بلی: که به راستی هه ره هیدایهت و رینمووی خوایی هیدایهت و رینمووی یه، (که چی جووه کان به یه کتر ده ئین): دان به و هدا مه نین که کهس وه کو ئیوه ی پییه خشاروه،

باسی (تهورات و دوا هه مین پیغه مبه ریش مه کهن)!! تا لای پهروه ردگارتان (سبه ی له قیامه تدا) قسه یان زال نه بییت به سه رتاند!! (ئه ی محمد ﷺ توش) بلی به راستی هه رچی ریزو به خشش و فه زل هه یه به ده ست خوایه و ده بیه خشیت به و که سانه ی که ده یه ویت و (شایسته ن)، خوای پهروه ردگاریش فراوانگیرو زانایه.

(۷۴) ئه و خوایه ره حمهت و میهره بانی خو ی تایبهت ده کات بو هه ره که سیک بیه ویت و (شایسته بییت) و خوا خاوه نی ریزو به خشش و فه زلی زو رگه و وه و بی ئه ندازه یه.

(۷۵) له شوینکه و تووانی کتیبه ئاسمانیه کان که سانی که هه ن ئه گه ر مال و داراییه کی زو ری به ئه مانهت له لا دابنیت (هه ر کاتیک داوای بکه یهت) بو ت ده گیریت به ته و او یی، هه شبانه ئه گه ر دیناریکی به ئه مانهت له دابنیت بو ت ناگیریت به ته و مه گه ر به سه ری وه راوه ستابیت و کو لی لینه ده یهت، ئه وانه واده کهن چونکه ده ئین: له به رامبه ر دهسته ی نه خوینده واراندا (مه به ستیان موسلمانانه) لپیر سراو نابین (ئه گه ر فیلیان لیکه ین و مالیان بخوین)، ئه وانه به ده م خاوه درو هه لده به ستن و ده شرانن که درو ده کهن...

(۷۶) نه خیر وانیه؛ هه ره کهس ئه و په یمانه ی که داویه تی به خوا جیه جیی کردییت و خو ی پاراستییت له حه رام، ئه وه به راستی خوا پاریزکاران و دیندارانی خوشده ویت.

(۷۷) به راستی ئه وانه ی که په یمانی خوا سوینده کانیان به ترخیکی که م ده فروشن (له پله و پایه ی دنیایی، پاره و پول و سامان، ئه لبه ته هه رچه نده بییت هه رکه مه) ئه وانه له دوا پوژدا هه یج به شیکان ناییت (له سو زو میهره بانی خوا)، ههروه ها له روژی قیامه تدا خوا نایاندوینیت و ته ماشایان ناکات (له چلک و پیس گونا هه) خاوینیان ناکات و سزای پر ئیش و نازاریش بو یان ئاماده یه.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْمُنُوْنَ الْحَقَّ
وَانتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طٰٓيِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ اٰمِنُوْا
بِالَّذِىْٓ اُنْزِلَ عَلٰى الَّذِيْنَ ؕ اٰمَنُوْا وَجِهَ النَّهَارِ وَكُفُّوْا اٰخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ فَلْيَنْ
اَلْهٰكُنْ هٰذِىْ اَللّٰهُ اَنْ يُؤْفِقَ اَحَدٌ مِّمَّنْ اٰمَنَ مَّا اُوْتِيْتُمْ اَوْ يَمُوتُ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْصُصْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَن اِنْ تَامَنَتْ يَغْطٰرُ
يُوَدِّهٖ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَامَنَتْ يَدِيْكَ لَا يُوَدِّهٖ اِلَيْكَ اِلَّا
مَادَمَتْ عَلَيْهِ قٰٓيِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاٰمِنِيْنَ
سَبِيْلٌ وَّيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾
يٰۤاَهْلَ الْاِيْمٰنِ اَتَمِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَمِنِيْنَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ
الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ وَاٰمَنُوْا ثُمَّ اَقْبَلُوْا اَوْ لٰتِيْكُمْ لَا
حَلْقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾

(۷۸) به راستی دهسته یه کیش له وانہی (که له چہند

تایه تی پیشودا باسکران واتہ جووہ کان) زمانیان
بادہدن و به جوریک شت دهلین، گوايه (تہورات)
دهخویننہو، بو ئوہی (ئیوہ چہ واشہ بکەن و) و بنوین
کە ئو کتیبہ دەور دە کەنہو، له حالیکدا ئوہی
دهخویننہو له و کتیبہ نیہ (زور جار) دهلین: ئوہی که
دهخوینن ہەر ئوہیہ خوا ره وانہی کردوو، له
راستیدا ہەرگیز ئوہ له لایەن خواوہ نیہ و بەدەم خواوہ
درو هەلدەبەستن و دەشزانن کہ درو و بوختان دە کەن.

(۷۹) بو ہیچ ئادەمیزاد و کەسیک نہ گونجاوہ کہ خوا
کتیبی ئاسمانی و فەرمانرہ وایی و پیغەمبەراییہ تی
پیبەخشیت، له وەودا بە خەلکی بلیت: وەرن بینە عەبد
و بەندە من له جیاتی ئوہی بەندە و عەبدی خوا بن،
بەلکو (بە خەلکیان و تووہ) هەول بەدن بو خوا بژین و لیبراو بن، بو زامەندی پەرورەدگار هەول
بەدن، بەوہش دەبنە خواناس و رەبانی کہ بەرنامە ی خوا فیرو خەلکی بکەن و خوشتان بەردەوام
هەول بەدن فیرو بین.

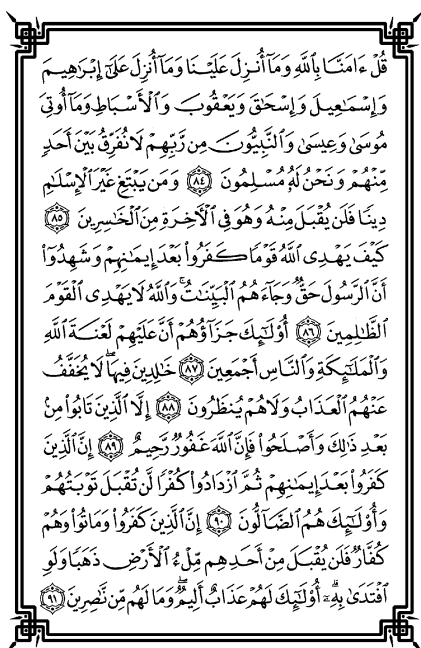
(۸۰) (هیچ پیغەمبەریک) فرمانی ئوہی نەداوہ کہ بو فریشتە کان و پیغەمبەران حسابی خوا بکەن
(هەرگیز کاری لهو جورە لهوان ناوہشیئەوہ) تایا راستە فرمانی بی باوہ پیری و کوفرتان پی بدات دوا ی
ئوہی کہ ئیوہ موسلمانن و ملکہ جی پەرورەدگارن؟!

(۸۱) (یادیان بینە کاتیک خوا پەیمانی له یە کہ یە کہ ی پیغەمبەران وەرگرت کاتیک کتیب و دانایی
پیبەخشین بەوہی کہ ئە گەر: له تایندەدا پیغەمبەریکم بو رهوانە کردن و بەراستدانەری ئوہی ئیوہش
بوو، ئوہ دەبیئت باوہ پی پی بهینن و پشتگیری بکەن، ئینجا خوا فەرمووی: تایا بریار تانداو پەیمانی
منتان بەو جورە وەرگرت کہ پیم راگە یاندن؟ وتیان: بریارمانداو (هەر وادە کەین) ئوسا خوا پیی
فەرموون: دە بە شایەت بن و منیش له گەلتان یە کیکم له شایەتە کان.

(۸۲) جا ئوہی روی وەرگیراو سەرپیچی کرد دوا ی ئو پەیمانە، ئوہ ئیتر هەر ئو وانەن فاسق و
گوناھکارو له سنور دەرچوان.

(۸۳) تایا ئو وانە بیجگە له ئاینی خوا ئاینیکی تریان دەویتی؟! له کاتیکدا کہ هەرچی له ئاسمانە کان و
زەویدایە بە زامەندی بیئت یان بە ناچاریی تەسلیم و ملکہ چی پەرورەدگارن، هەمووانیش هەر بو
لای ئو زاتە دە گەر ینرینەوہ.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُمُ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنْ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّصُوهُ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلتَّائِبَةِ
وَالنَّائِبِ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضُكُمْ عَنْ ذِكْرِي إِنْ يَصْرِفْ
قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَ فَوَاشِدُوا أَنَا مَعَكُمْ مِنَ النَّهْدِينَ ﴿٨٢﴾
فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾
أَفَعَزَّ دِينَ اللَّهِ يَعْجُوتُ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

(۸۴) (تھی محمد ﷺ تھی ٹیماندار) بلی: باوہرمان
ہینا وہ بہ خواو بہ وہی بو مان نیراوہ تہ خواوہ وہ و
بہ وہش کہ نیراوہ تہ خواوہ وہ بو سہر ئیبراہیم و
ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقب و نہ وہ کانی و
بہ وہش کہ دراوہ بہ موساو عیساو پیغہ مہبران
لہ لایہ نہ پەرورہ دگاریانہ وہ، ئیمہ جیاوازی ناکہین
لہ نیوان هیچ کامیانداو ہہ موومان تہ سلیم و
ملکہ چی تہو پەرورہ دگارہین۔

(۸۵) جائہ وہی بیجگہ لہ ئاینی ئیسلام پہ یرہوی
ہہر ئاینیکی تر بکات لی و ہر ناگیریت،
لہ قیامہ تیشدا لہ خہ سارہ تمہ ندو زہرہ رمہ ندانہ۔

(۸۶) چون خوا گہ لیک ہیدایہ ت دہدات کہ دوی
تہ وہی باوہر پان ہینا، ہہ لگہ رانہ وہ و کافر بوون؟ لہ
حالیکدا شایہ تیباں دابو کہ تہم پیغہ مہبرہ حہ قہو

چہ ندہا بہ لگہ و نیشانہ شیان بو ہاتبوو (لہ سہر راستی محمد ﷺ)، خوی گہ ورہش ہیدایہ ت و
رینمووی تہو دہستہ و تاقمہ ستہ مکارہ نادات۔

(۸۷) تا تہو ستہ مکارانہ پاداشت و تو لہ یان تہ وہیہ: نہ فرینی خواو فریشتہ و ہہ موو خہ لکیان
لہ سہرہ بہ گشتی . .

(۸۸) لہ ناو تہو خہ شم و نہ فرینہ دا دہ میننہ وہ و سزا لہ سہریان سووک ناکریت و مو لہ تیش
نادرین۔ (بو تہ وہی داکوکی لہ خو یان بکہن)۔

(۸۹) مہ گہر کہ سانیک کہ فریای خو یان کہ وتبن و تہ وہ یان کردیت لہ دوی تہو لادان و
یاخی بوونہ یان و چاکسازیشیان کردیت، تہ وہ بہ راستی خوا بو تہ وانہ لیخوشبوو و
میہرہ بانہ۔

(۹۰) بہ راستی تہ وانہی دوی باوہر ہینانیاں کافر بوون و لہ وہودوا زیاتر روچون لہ کوفرو
بی دینیدا، تہ وانہ پہ شیمانی و تہ وہ یان ہہر گیز لی و ہر ناگیریت، تا تہ وانہ دہستہی گومراو
سہر لیشتیواوہ کان۔

(۹۱) بہ راستی تہ وانہی بی باوہر بوون و بہ بی باوہر پی مردوون، (تہ گہر) ہہر یہ کہ یان
بتوانیت پر بہ پری زہوی ئالتون بہینیت و بیکات بہ فیدیہی خوی ہہر گیز لی و ہر ناگیریت،
تہ وانہ سزای بہ ئیش و تازار بو یان ئامادہیہ و کہ سیش نی یہ پشتیوانیاں لی بکات و فریایان
بکہ ویت۔

(۹۲) ئیوه هرگیز ناگه نه پله ی چاکی و چاکه کاری هه تاله و شتانه ی که خوششان دهویت نه به خشن، هر شتیکی ش بیه خشن نه وه خوا ناگاو زانایه پیی (لیسی ون نابییت و بی پاداشت نابییت).

(۹۳) هرچی خوراک هه یه بو نه وه ی ئیسرائیل هه لال بوو مه گهر نه وه ی که یه عقوب خوی له سهر خوی هرام کردبوو پیش ناردنی ته ورات، پیان بلی: ده ئیوه ته ورات بهین و بیخویننه وه نه گهر راستگون (دیاره که جوله که ههر له خویانه وه ده مبارزی ده کهن وقسه ری کده خه ن و شت هرام ده کهن).

(۹۴) جائیتر دوی نه وه هموو روونکردنه وانه نه وه ی به ده م خواوه درو هه لیه ستییت، ئانه وانه ههر سته مکارن.

(۹۵) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیان، بلی: خوی گه وره له هه موو فهرماشته کانیدا راستی فهرمووه، که واته شوینی ئاین و

به نامه ی ئیبراهیم بکه ون که پاکو دروست و فهرمانبه دراره و نه وه هرگیز له موشریک و هاوه لگه ران نه بووه. (۹۶) به راستی یه کهم خانه و مال و مه نزلگه یه که بو خه لکی دانرا له سهر زهوی (بو خواپه رستی) نه وه یه له مه که دایه، که پیروزه و هیدایهت و رینمووی به خشه بو هه موو خه لکی جیهان.

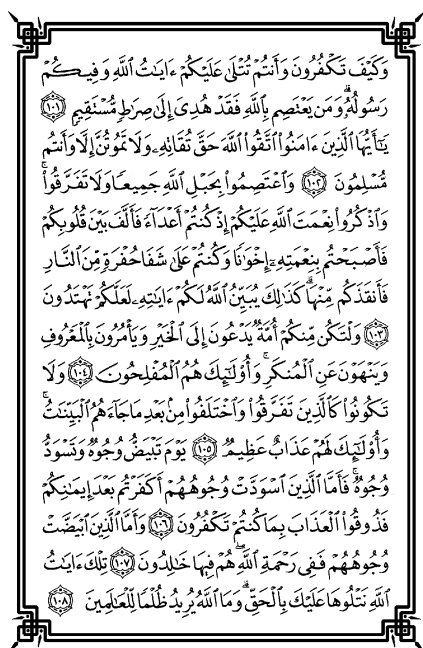
(۹۷) له و ماله دا (که عبه) نیشانه و به لگه ی زور و ئاشکرا هه یه، که یه کیکیان شوینی تاییه تی خواپه رستی ئیبراهیمه، هه روه ها نه وه ی بچیه ناوی پیویسته ئه مین و ئاسوده بییت، له هه موو ده ستردییه که، جا خوی گه وره ش بریاریداوه له سهر خه لکی حه ج و سهردانی (بیت الحرام) بکه ن به ته نها نه وانه ی که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه یه، جا نه وه ی که یاخی یه و باوه ری نیه به حه ج، نه وه با بزانییت به راستی خوا بی نیازه له هه موو خه لکان (پیویستی به چاکه و په رستی که س نیه).

(۹۸) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به خواوه نانی کتیب بلی: بوچی ئیوه باوه ر ناکه ن به ئایه ته کانی خوا، خو خوا شایه ته له سهر هه موو نه و کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۹۹) (هه روه ها) بلی: ئه ی خواوه نانی کتیب بو ری ده گرن له بلاو بوونه وه ی ئایینی خوا ده تانه ویت نه وه ی باوه ری هیئاوه ریبازی دینداری به چه وتی بگریت؟ له کاتی کدا خوتان شایه تن و چاک ده زانن (نه وه راست نی یه و چه وته) دلنیش بن که خوا غافل و بی ناگانیه له و شتانه ی که ده یکه ن.

(۱۰۰) ئه ی نه وانه ی باوه رتان هیئاوه نه گهر گویرایه لی هه ندیک له وانه بین که کتیبی (ئاسمانیان) پیدراوه، دوی نه وه ی که ئیو باوه رتان هیئاوه، ده تانگیرنه وه سهر ریبازی کوفرو بی باوه ری.

لَن نَّالُوا الْآلِهَ حَتَّى تُفِقُوا مِمَّا جَعَلْنَاهُمْ وَأَمَّا نُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَأَنبَأَ اللَّهُ بِعَبِيدٍ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٣﴾ فَمَنْ أَفْزَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا أَمْلَهُ وَارْهَبُوا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِن أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا
يُزَيِّهُهُ وَمِنْ دَخَلِهِ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿٩٧﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصَدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ مِمَّنْ ءَامَنُوا تَبَوَّءُوا جُوعًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ ﴿٩٩﴾ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعَالَى
فَرِيقَانِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفَرِينَ ﴿١٠٠﴾

(۱۰۱) جا ئیوه چوڼ کافر دهن له کاتیکدا که ئایه ته کانی خواتان به سهر دا ده خوینړینه وه و پیغه مېره که ی له ناو تاندایه (دوای وه فاتیشی ﷺ به سیره تی پاک و بیگه ردی هر له ناو ماندایه) جا ئه وه ی پشت به خوا به ستیت و په یړه وی له بهر نامه که ی بکات، ئه و به پراستی بو ریگه و ریبازیکی راست و دروست هیدایه ت دراوه.

(۱۰۲) ئی ئه وانه ی باوه پتان هیئاوه، له خوا بترسن و پارېزکار بن به شیوه یه کی وا که شایسته ی ئه و زاته یه، همیشه و به رده وام پابه ند و دامه زراو بن له سهر ئیسلامه تی، هه ول بدن بو ئه وه ی هر کاتیک مردن له سهر ئیمان و ئیسلامه تی نه بیټ نه مرن.

(۱۰۳) هه روه ها (هه ول بدن) هر هه موتان به توندی ده ست بگرن به ثابنی خواوه و پهرت و بلاو مهن، یاد ی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سهر تان، (چونکه) کاتی خو ی

دوژمنی یه کتر بوون، ئه وه بوو دلّه کانتانی به هو ی نیعمه تی (ئیسلا موه) په یوه ست کرد به یه که وه و هه موو بونه برای یه کتر (هه روه ها ئه و کاته) ئیوه له سهر لیواری چالیکي ناگر وه ستا بوون و (خهریک بوو بکه ونه ناوی)، به لام خوا (به پرهم و میهره بانی خو ی) له و ناگره رزگاری کردن، ثابه و شیوه یه خواته ته کانی خویتان بو روون ده کاته وه، بو ئه وه ی هیدایه ت وهر بگرن.

(۱۰۴) پیو یسته له ئیوه ئومه تیک پیک بیټ، یاخود با هه موو تان ئومه تیک بن که بانگه واز بکه ن بو خیر و چاکه، فرمان بدن به هه موو کاریکی باوو دروست، قه ده غه ی هه موو نادروسته یه بکه ن، ئه وانه هه ر سهر فرازن. (۱۰۵) نه که ن وه کو ئه وکه سانه بن که ناکوکی و دوویه ره کیان له ناودا به رپابوو، له یه کتر دابرا ن، دوای ئه وه ی ئه و هه موو به لگه و نیشانه روونه یان بو هاتبوو (که سهرکه و تن له یه ک ریزیدایه)، ئه وانه سزایه کی گه وره و سه خت چاوه رپیانه.

(۱۰۶) روژیک دیت رووخسارانیک سپی دهن و رووخسارانیک ره ش هه لده گه پړین، جا ئه وانه ی که رووخساریان ره ش هه لگه راوه (پیشان ده و تریټ): باشه، ئه وه ئیوه پاش ئیمان داریی، په شیمان بوونه وه و ریبازی کوفرتان گرت بهر؟! ده بچیژن سزاو نازار به هو ی کافر بوون تانه وه.

(۱۰۷) به لام ئه وانه ی رووخساریان سپی و گه ش و جوانه له ناو رهمه ت و میهره بانی خوا دا ژیان ده به نه سهر بو هه میشه و بو هه تا هه تایی.

(۱۰۸) ئه وانه ئایه ته کانی خوی گه ورنه که به پراست و دروستی به سهر تا ده خوینښه وه (ئهی محمد ﷺ)، خواش هیچ سته میکی ناو یت و لای په سه ند نیه (له دروست کراوانی و) له هیچ خه لکیک بکریټ.

(۱۰۹) هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له زه‌ویدا هه‌یه، هه‌ر خوا‌خواه‌نیانه و گه‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک هه‌ر بۆ‌لای خوا‌یه.

(۱۱۰) (به‌راستی) ئی‌وه چاک‌ترین ئوممه‌تی‌کن که (بۆ سوودی) خه‌لکی هه‌ی‌راونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فه‌رمان به‌چاکه ده‌ده‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن و باوه‌ری دامه‌زراوتان به‌خوا هه‌ی‌ناوه، خو ئه‌گه‌ر خوا‌هه‌نانی کتیب باوه‌ریان به‌هه‌یانه (به‌ئاینی ئیسلام) ئه‌وه چاک‌تر بوو بۆ‌یان هه‌یانه ئیماندارن، به‌لام زۆربه‌یان گونا‌ه‌بارو تاوان‌کارن.

(۱۱۱) هه‌رگیز ناتوانن زیان (له‌ بیرو باوه‌ر‌تان) بده‌ن مه‌گه‌ر ئازاردانی‌کی که‌م، ئه‌گه‌ر به‌هه‌نگن دژتان پشتتان لیه‌له‌ده‌که‌ن و هه‌له‌دین، له‌وه‌ودواش سه‌رکه‌وتوو نابن.

(۱۱۲) (جوله‌که) زه‌لیلی و ریسواییان بۆ بریار‌دراوه

له‌ هه‌ر کوی جی‌گیر بن مه‌گه‌ر له‌ سایه‌ی ئاینی خوادا به‌هه‌وینه‌وه و (زولمیان لینه‌ کریت کاتی‌ک ئیسلام فه‌رمانه‌وا بێت) یان به‌خو هه‌لواسین به‌خه‌لکیدا بۆ یارمه‌تیدانیان، یان پشت‌گرتنیان (له‌وه‌ سهرده‌مانه‌دا که ئیسلام فه‌رمانه‌وا بووه به‌ئاسووده‌یی ژیاون، هه‌رچه‌ند له‌ ژیره‌وه هه‌ر خه‌ریکی پیلان‌گیران بوون، له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌ میشدا توانییان ئه‌مه‌ریکا و ولاتانی روژئاوا و هه‌ندێ ولاتی تریش، بکه‌نه‌ پشتیوان و دارده‌ستی خو‌یان). ئه‌وانه‌ شایسته‌ی خه‌شم و قینی خوای گه‌وره‌ن و زه‌لیلی و خه‌جاله‌تی به‌شیا‌نه، چونکه‌ بروایان نیه‌ به‌ئایه‌ته‌کانی خواو پی‌غه‌مبه‌رانی‌ش به‌ ناحق ده‌کوژن، ئه‌م یاخی بوون و سه‌رشو‌ریه‌یان، به‌هۆی سه‌رپی‌چی و گونا‌ه‌باریا‌نه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ هه‌میشه له‌ سنوور ده‌رده‌چوون و ده‌رده‌چن و سه‌تمه‌کاری هه‌میشه‌پیشه‌یا‌نه.

(۱۱۳) (گاور و جوو) هه‌موویان یه‌کسان و چوونی‌هه‌ک نین، به‌لکو له‌ خوا‌هه‌نانی کتیب ده‌سته‌یه‌ک له‌ ئیماندارانیان هه‌ن، ئایه‌ته‌کانی خوا له‌ کاته‌کانی شه‌ودا ده‌خوینه‌وه‌و نوێژده‌که‌ن و سوژده‌ ده‌به‌ن (موسلمانن به‌هه‌موو واتایه‌ک).

(۱۱۴) ئه‌وانه‌ ئیمان و باوه‌ریان به‌خواو به‌ روژی دوا‌یی هه‌یه و فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌ چاکه و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن و به‌ په‌له و تالوکه‌ن بۆ ئه‌نجامدانی هه‌موو خه‌یرو چاکه‌یه‌ک، بێ‌گومان ئه‌وانه له‌ ریزی چاکه‌کار و چاکه‌خوا‌زاندان.

(۱۱۵) (ئه‌و ئیماندارانه) هه‌ر چاکه‌یه‌ک ئه‌نجام بده‌ن به‌فیرو ناچیت، خوایش زانی‌یه به‌ پارێز‌کارو دینداران. (پاداشتیان به‌ زایه‌ نادات).

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ ءَامَرَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ ءِلَآءَ ذٰلِكَ ؕ وَإِنْ يَتَّبِعُواكُم بُولُوكُم ؕ ءِلَآءَ بَارِئُمْ لَئِنْ يَضُرُّوْكُمْ ﴿١١١﴾ ضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلَةُ اِنْ مَآئِقِفُوْا ؕ اِلَآ بِحَبْلِ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِنَ الْاِنْسَانِ وَيَءُوْءُ يَعْضَبُ مِنَ اللّٰهِ وَضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَاَكَاوٰا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوْا سَوَآءٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَالِمَةٌ يَتْلُوْنَ ءَايٰتِ اللّٰهِ ءَاثَآءَ اَلِيلٍ وَهُمْ يَسْتَحْذَرُوْنَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ يُسِرُّوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ ؕ وَأُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِّنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُفْعِلِ ﴿١١٥﴾

(۱۱۶) بهراستی ئهوانه‌ی کافرن هه‌رگیز مال و مندالیمان فریایان ناکه‌وێت و له ده‌ست خه‌شم و قینی خوا رزگاریان نابێت، ئه‌وان نیشته‌جیی ناو دۆزه‌خن و تیایدا ژیا‌نی هه‌میشه‌یی ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۱۱۷) نمونه‌ی (ئه‌و مال و داراییه‌ی که) ده‌یبه‌خشن له‌م ژیا‌نی دنیا‌یه‌دا وه‌ک ره‌شه‌بایه‌کی زو‌ر سارد وایه‌ ب‌دات به‌سه‌ر کێلگه‌ی که‌سانێک‌دا که‌ سته‌میان له‌ خو‌یان کرد‌یبت (به‌هۆی گونا‌هو تاوانه‌وه)، هه‌مووی تیا به‌ریت، جا وه‌نه‌بێت خوا سته‌می لێ‌کرد‌بن به‌لکو هه‌ر خو‌یان سته‌میان له‌ خو‌یان کرد‌وه.

(۱۱۸) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ر‌تان هی‌ناوه، به‌که‌سانێکی تر جگه له‌ خو‌تان متمانه مه‌که‌ن و نه‌پینی خو‌تان لایان مه‌درکێن، چونکه ئه‌وان کو‌ڵ‌دا‌ده‌ن له‌ دروست‌کرد‌نی ته‌نگانه‌و گیر‌و‌گرفت و ناخۆشی بو‌تان، ئاواتیان ئه‌وه‌یه دوو‌چاری ئازارو کێشه

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِلَهَائِهِمْ دِينًا قَوْلًا لَّيْسَ بِاللَّهِ خَبِيرًا وَلَا تَتَّخِذُوا مَا عَنِتُّمْ قَدَ بَدَتِ الْغَضَاءُ مِنْ أَوْفَاهِهِمْ وَمَا تَخَفَى صُدُّهُمْ عَنْ الْأَكْبَرِ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٨﴾ هَٰؤُلَاءِ أَوْلَآءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَٰلَيْكُمْ إِلَّا تَأْمَلُ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ سَأَوْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ عَدُوٌّ مِنْ أَهْلِكَ بُيِّنَ الْمُؤْمِنِينَ مَقْلَعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

بین، به‌ناشکرا رق و کینه له‌ ده‌م و دو‌ی‌ندا دیاره، ئه‌وه‌ی له‌ سینه‌ی‌ندا شار‌دو‌یا‌نه‌ته‌وه زو‌ر گه‌وره‌تره له‌وه‌ی که‌ ده‌ریده‌خه‌ن، بێ‌گومان ئێمه‌ نیشانه‌و به‌لگه‌مان بو‌ دیاری کرد‌وون (تا دو‌ست له‌ دو‌ژمن جیا‌بکه‌نه‌وه)، ئه‌گه‌ر عه‌ق‌ل و ژیریتان بخه‌نه‌کار.

(۱۱۹) ئا‌گادار‌بن! ئی‌وه ئه‌وانت‌ان خو‌ش ده‌وێت، به‌لام ئه‌وان ئی‌وه‌یان خو‌ش ناوێت، باوه‌ر‌تان به‌هه‌موو کتێبه‌ ئاسمانیه‌ کانیش هه‌یه (به‌لام ئه‌وان باوه‌ر‌یان به‌ محمد ﷺ و به‌ قورئان‌نیه)، کاتی‌کیش پێتان ده‌گه‌ن ده‌لێن: ئێمه‌ ئی‌ماندارین به‌لام کاتی‌ک به‌ ته‌نها ده‌بن، په‌نجه‌ی خو‌یان ده‌گه‌زن ئه‌وه‌نده رق ئه‌ستوور و داخ له‌ دل‌، پێیان بلێ: ده‌ک بمرن له‌ داخا، به‌راستی خوا خو‌ی زانا‌یه به‌وه‌ی که‌ له‌ دل‌ و ده‌روون و سینه‌کان‌دا هه‌شار‌دراوه‌ و (چاک‌تان ده‌ناسیت).

(۱۲۰) ئه‌گه‌ر چاکه‌یه‌ کتان تووش بو، یان خه‌یرێک رووی تێ‌کردن، ئه‌وان پێی غه‌مبار ده‌بن و پێیان ناخۆشه، خو‌ ئه‌گه‌ر به‌لا‌و ناخۆشیه‌ کتان بو‌ پێش‌ بێت، ئه‌وان پێی دل‌خۆش ده‌بن، جائه‌گه‌ر خو‌گر بن و پارێز‌کار بن، پیلان و ته‌له‌که‌ی ئه‌وانه‌ هیچ زیانی‌کتان پێ‌ناگه‌یه‌نیت، چونکه به‌راستی خوا ده‌وری پیلان و پلانیانی داوه‌ ئا‌گایه‌ به‌ هه‌موو کارو کرد‌هوه‌و نه‌خشه‌یه‌کیان.

(۱۲۱) (لێ‌ره‌وه‌ قورئان له‌ غه‌زای ئو‌حود ده‌دو‌یت) یادی ئی‌مانداران به‌خه‌روه‌ کاتی‌ک به‌یانی زوو له‌ مال‌ ده‌چوویت، شوینی جه‌نگ‌ت بو‌ ئی‌مانداران دیاری کرد (تیر ئه‌ندازانی له‌سه‌ر گرده‌که‌ دامه‌زرا‌ندو فه‌رمووی پێیان: ئێمه‌ سه‌رکه‌وتوو بووین، یان شک‌ستمان هی‌نا، ئی‌وه شوینی خو‌تان به‌جێ مه‌هێ‌لن) و شوینی تریشی بو‌ ئه‌وانی تر دیاری کرد، خوا‌ی گه‌وره‌ش بیسه‌ره‌ (به‌گوف‌تار‌تان) زانا‌یه (به‌ بیرو بو‌چوون‌تان)...

(۱۲۲) ئەوسا خەریکبوو دوو دەستە لە ئیوہ پەشیمان بنەوہ و

(لە نیوہی ری بگەرێنەوہ)، بەلام خوا یارو یاوہریان بوو

(دلیانی دامەزراند لەسەر فرمانبەرداری) دەبا ئیمانداران

ھەر پشت بە خوا ببەستن.

(۱۲۳) بێگومان خوا لە غەزای بەدردا سەرکەوتوی کردن،

ھەرچەندە ئیوہ (لەژمارە و چە کدا) لاوازو کەم بوون، دەی

کەواتە لە خوا بترسن، بو ئەوہی سوپاسگوزار بن.

(۱۲۴) (یادیان بھێنە) کاتێک بە ئیماندارانت دەوت: ئایا

ئەوہندە بەس نێە کە پەروەردگارتان بە سێ ھەزار فریشتە

کۆمە کتان بکات و دایانبەزینیت؟!

(۱۲۵) بەلێ ئەگەر خۆراگر بن و پارێزکار بن ھەر ئیستا دین

بو لاتان و پەروەردگارتان پێنج ھەزار فریشتە نیشانەداران

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدُرُودِهِمْ
أَوَّلًا فَإِذَا تَفَقَّأُوا لِلْحَرْبِ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَى إِنْ نَصَرُوا وَنَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُ غَلَبًا يَغْلِبُوا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ
مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ ظِلْمُوتٌ
﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَعْفُرُ لِمَنِ شَاءَ
وَيُعَذِّبُ مَنِ شَاءَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَأْمَنُوا الْاِرْبَا اَصْحَفًا مَصْنَعَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

بو ره وانه ده کات، (بو ئەوہی کۆمە کیتان بکەن).

(۱۲۶) جا ئەو (ھاوکاری) فریشتانە لە لایەن خواوە تەنھا مژدەییەک بوو بو ئیوہ، تادڵە کانتان پێی دامەزرانتر

بیت، ئەگینا سەرکەوتن تەنھا لە لایەن خواى بالادەست و داناوہیەو ھەر ئەو دەیبە خشیت. (بەوانەى

کە شایستەن).

(۱۲۷) (ئەو یاریدەى فریشتانە) لەبەرئەوہ بوو کە: لایەک لە ھیزی کافرەکان دا بریت، تا سەرکوت و نابووتیان

بکات، ئەوسا بە نائومیدی و خەجالەتیەوہ بگەرێنەوہ.

(۱۲۸) بێگومان تۆ ھیچ شتیکت لە کاروباری بەندەکان بەدەست نێە (بەلکو ھەمووشت بەدەست خوا خۆیەتى)

ئەگەر تەوہو پەشیمانیان لی وەرگریت، یان سزاو ئازاریان بدات، (سەرہەستە)، چونکە ئەوانە ستەمکارن.

(۱۲۹) ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە خواى گەرە خاوەنیانە، لە ھەر کەس بیەویت خوش دەبیت و

(چاو پۆشیی زۆرە)، ھەرکەسێش (شایستەى سزاییت) سزای دەدات، خواى گەرەش لیخوشتبوو میھەرەبانە.

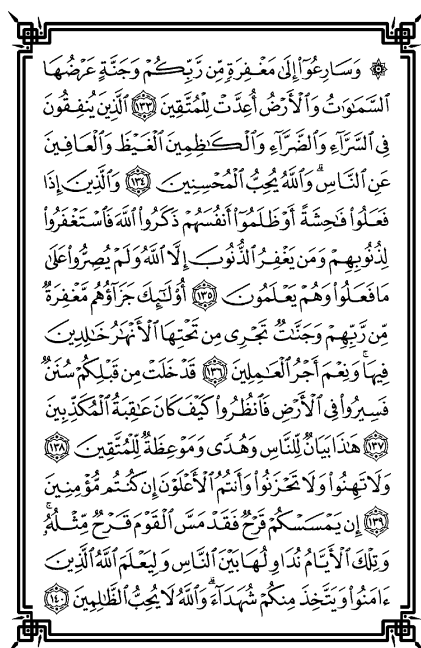
(۱۳۰) (ئەم ئایەتە تیھەلکیشی باسی غەزای ئوحد کراوہ بو ئەوہی بسەلمیت کە ئەم ئاینە ھەمو چەمکەکانی

ژیان دەگریتەوہ، بۆیە روو بە ئیمانداران دەفەر مویت): ئەى ئەوانەى باوہرتان ھیناوە سوو بەچەند قات وچەند

بەرامبەر مەخوَن (ئەمەش قوناغیک بوو لە ھەرامکردنی یە کجاریی)، لە خوا بترسن، بو ئەوہی سەرفراز بن.

(۱۳۱) (ھەولبەدن) خۆتان بپارێزن لەو ئاگرەى کە ئامادە کراوہ بو کافرو بێ باوہ پاران.

(۱۳۲) گوپرایەل و فرمانبەردارى خوا پیغەمبەرە کەى بن بو ئەوہی رەحمتان پێ بکریت.

(۱۳۳) بہ پہلے بن و پیشبر کی بکھن تا دہ گہ نہ لیخوشیونی
پہرہ ردگارتان و بہہشتیک کہ پانیہ کہی ٹاسمانہ کان و زہوی
گرتوتہوہ و ٹامادہ کراوہ بو پاریزکاران، (پیغمبریش ﷺ
دہ فہرمویٹ: مہنزلگای ہندی دہ بینن وہ کو چون ٹہستیرہی گہش
دہ بینن لہ دورہوہ، فہرمویانہ ٹہی پیغمبرہی خوا: رہنگہ
ٹہوانہ مہنزلگای پیغمبرہان بن، فہرمویہ تی: نہ خیر، بہ لکو
مہنزلگای کہ سانیکن کہ باورپیان بہ خواو پیغمبرہ کہی ہیٹاوہ،
جا لہم سہرہمانہی دوایدا زانراوہ ٹہستیرہی چہندہ گہورہ گہورہ
ہدیہ کہ خور ٹہستیدا زور بچو کہ چ جای زہوی!!)

(۱۳۴) ٹہوانہی لہ خوشی و ناخوشیدا، لہ ہہرزانی و گرانیڈا مال
و سامانیان دہ بخشن، رق و کینہی خویان دہ خونہوہ و خوگرن، لہ
خولکی خوش دہ بن و لیووردہن، خوی میہرہ بانیش چاکہ کارو
چاکہ خوازانی خوش دہویٹ.

(۱۳۵) ٹہوانہش کہ تاوان یان گوناہیکیان ٹہنجام داوہ، یا خود
ستہ میان لہ خویان کردوہ (دوایی بہ خویاندا ہاتونہ تہوہ) سزای

خو دیتہوہ یادیان، ٹہوسا داوای لیخوشیون دہ کھن، جا کی ہدیہ کہ لہ گوناہان خوش بیٹ جگہ لہ خوا؟! ہہرہوہا
لہ سہر گوناہو تاوانیان بہرہوام نابن، لہ کاتیکدا دہ زانن (ٹہوہ تاوانہ).

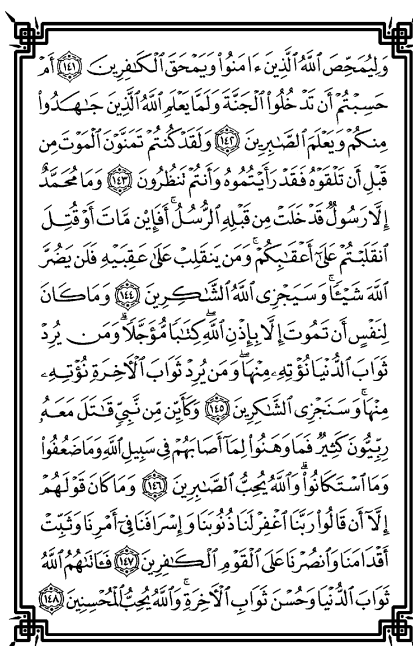
(۱۳۶) ٹا ٹہوانہ پاداشتیان لیخوشیون و لیووردنہ لہ لایہن پہرہ ردگاریانہوہ لہ گہل باخہ کانی بہہشتدا کہ چہندن
رووبار بہ ژیر درخت و بہ بہرہم کو شکہ کانیاندا دہروات و زیانی ہہمیشہی تیایدا دہ بنہ سہر، ٹہم بہ ہرہیہ
پاداشتیکی زور چاکی کوششکارانہ (چونکہ دوی تہوبہ کہیان لہ ہہول و کوششی بہدست ہیٹانی رہ زامہندی خوادا
دہ بن).

(۱۳۷) بہراستی پیش ٹیوہ چہندن یاسو بہرنامہ تیہریوہ (لہ لایہن خواوہ کہ سہرٹہنجام ٹیماندارانی سہرختوہ و
کافرانی لہ ناو بردوہ) دہ ٹیوہش بہ زہویدا بگہرین و تہماشبا بکھن و سہرنج بدہن و وردبنہوہ: بزائن سہرٹہنجامی
ٹہوانہ چون بووہ کہ بہرنامہی پیغمبرہانی خویان بہ درو زانیوہ.

(۱۳۸) ٹا ٹہمہی کہ باسکرا بہیاننامہو روونکردنہوہیہ بو خہلکی بہ گشتی و ریسنمووبہ خوش و ٹاموژگاریشہ بو
پاریزکاران بہ تایبہ تی.

(۱۳۹) (ٹہی ٹیمانداران) کول مہدہن و ساردمہ بنہوہ و خہفت مہخون، چونکہ ہہر ٹیوہ سہرہرزو سہرفرازو
سہرکھوتوترن ٹہ گہر ٹیمانداری چاک و راست و دروست بن.

(۱۴۰) ٹہ گہر زام و سہختی و ناخوشیہک (لہ جہنگی ٹوحد) دا تووشی ٹیوہ ہاتوہ، ٹہو خہلکھش (لہ جہنگی بہدردا)
تووشی ہہمان زام و سہختی و ناخوشی ہاتن، ٹیمہ ٹہو روژگارانہ دہستاو دہست پڑ دہ کین لہ ناو خہلکیدا (تا لہ
جیہانی واقعیشدا) ٹہوانہی باورپیان ہیٹاوہ خوا دہریان بخات و ہہندیکتان بکات بہ شایہت و بہ پلہی شہیدی بگہن،
بیگومان خوا ستہمکارانی خوش ناویٹ.

(۱۴۱) بیگومان خوی پەروەردگار (تاقی کردنەوہ پیش دەھینیت) تائەوانە ی ئیماندارن پاک و بیگەردیان بکات، کافرانیس نابووت و ریسوا بکات.

(۱۴۲) یان واگومانان دەبرد (هەروا بەئاسانی) دەچنە بەھەشتەوہ؟! کەھیشتا خوا (لە جیھانی واقعدا) دەریشی نە خستووہ کامتان هەول و کۆشش و جیھادی کردووہ و کامتان خۆراگرو ئارامگر بووہ ...

(۱۴۳) لەراستیدا ئیوہ ئاواتی مردنتان دەخواست پیش ئەوہی پێی بگەن (دەتانوت: کە ی جەنگ بەرپادەبیت تاشەھید بین) خۆ لەراستیدا مەرگتان بەچاوی خۆتان بینی لەکاتی کدا ئیوہ چاوەروانی مەرگ بوون.

(۱۴۴) (محمد ﷺ) تەنھا پیغەمبەرێک نەبووہ وەفات بکات، بیگومان پیغەمبەرائی پیش ئەمیش (وەفاتیان

کردووہ)، ئایا ئەگەر وەفاتی کرد یان کوژرا و شەھید بو، ئیوہ پاشگەز دەبنەوہ و هەلدەگەرینەوہ؟! (لەو دین و ئاینە ی کە پێی راگەیان دوون) خۆ ئەوہی هەلگەرینەوہ و پاشگەزینەوہ، ئەوہ هەرگیز زیان بە خوا ناگە یەنیت، لە داھاتیوہ کی نزیکدا خوی گەورە پاداشتی سوپاسگوزاران دەداتەوہ.

(۱۴۵) هیچ کەسیکیش نامریت مەگەر بەو یستی خوا نەبیت، لە کات و وەختی دیاری کراودا (ئەمەش خۆی ھاندەرێکە بۆ ئیماندار کە لە مەرگ نەترسیت) جا ئەوہی پاداشتی دنیای دەوێت ھەندیکێ پێدەبەخشین، ئەوہش پاداشتی قیامەتی دەوێت ھەندیکێ پێدەبەخشین، لە داھاتیوہ کی نزیکیشدا پاداشتی سوپاسگوزاران دەدەینەوہ.

(۱۴۶) چەندەھا پیغەمبەر ھەبوون کە خواناس و پیاوچاکانی زۆر لەگەڵیدا بوون و دژ بە دوژمنان جەنگاون، جا ئەوانە هیچ کات سستی و بیزاری و بیتاقەتی رووی تێنە کردوون بەھۆی ئەوہی کە تووشیان ھاتووہ لە پیناو رییازی خوادا، لاواز و بێ ھیزو سەرشوڕیش نەبوون بۆ دوژمنان، خوی گەورەش ئەو ئارامگرو خۆراگرانە ی خۆشدەوێت.

(۱۴۷) ئەوکاتە گوشتاریان تەنھا ئەمە بووہ کە وتویانە: پەروەردگارا لە گوناھو ھەلە کانمان ببورەو لە زیادەرەوی کاروبارمان خۆش ببە، دامەزراومان بکە، سەرمان بخە بەسەر ئەم گەلە بیباوەرەدا.

(۱۴۸) ئەوسا ئیتر خوا پاداشتی دنیای پێبەخشین (بەسەرکەوتن و پایەداریی) پاداشتی چاکی قیامەتیشی بۆ مسۆگەر کردن و بیگومان خوائەو چاکە کارانە ی خۆش دەوێت.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ طٰغٰوْا اِلَیَّ كُفَرُوْا
 سِرَدُوْكُمْ عَلٰی اَعْقٰبِكُمْ فَتَقْلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
 بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰیكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيْرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِیْ
 فِیْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ یٰۤمَآ اَشْرِكُوْا بِاللّٰهِ
 مَا لَمْ یُنَزَّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَمَا وُضِعَ لِنَاۤءِ وَیَسَّ
 مَنۡوٰی الْقٰلِلِیْمِیْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
 وَعَدَهٗ اِذْ تَحْسُنُوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ حَتّٰی اِذَا فُشِلْتُمْ
 وَتَنَزَّعْتُمْ فِی الْاَمْرِ وَعَصٰیْتُمْ مِّنۢ بَعْدِ مَا اُرْسِنَكُمْ
 مَّا تُجِبُوْنَ مِنْكُمْ مِّنۢ مُّبْرِدٍ الَّذِیۡنَ اٰوَمِنَکُمْ
 مِّنۢ مُّبْرِدٍ الْاٰخِرَةُ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنْهُمْ یَتْلٰیۤکُمْ
 وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمۡ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَی الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا تَنْکُرُوْنَ عَلٰی اَعْدٰ
 وِ الرَّسُوْلِ یَدْعُوْکُمْ فِیْ اٰخِرِنَکُمْ قٰتِلِیۡکُمْ
 عَمَّا یَمُرُّ لِحُبْلٰی تَخٰزَنُوْا عَلٰی مَآقَاتِکُمْ
 وَلَا مَآ اَصْبَحَکُمْ وَاللّٰهُ خَبِیْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

(١٤٩) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پ‌تان هیناوه ئه‌گه‌ر ملکه‌ج و گو‌پ‌رایه‌لی ئه‌وانه‌ بن که‌ کافر و بی‌ دین، ئه‌وه‌ به‌ره‌ودوا ده‌تانگ‌پ‌نه‌وه و پاشگه‌زتان ده‌که‌نه‌وه و له‌ دین وهر‌تانه‌گ‌پ‌ن، ئه‌وسا ئیتر به‌ دو‌پ‌راوی ده‌گه‌پ‌نه‌وه.

(١٥٠) (دلیابن که‌ خوانه‌ناسان یارو یاوه‌ری ئیوه‌ نین) به‌ لکو‌ خوا یارو یاوه‌رتانه، بی‌گومان ئه‌و زاته‌ چاک‌ترین پشتیوان و یاریده‌ده‌رتانه.

(١٥١) (ئه‌ی گرو‌ی ئیمانداران دلیابن) که‌ له‌مه‌ودوا ئیمه‌: ترس و بیم‌ فری‌ ده‌ده‌ینه‌ دلی ئه‌وانه‌ی که‌ بی‌باوه‌پ‌ن، به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی شه‌ریک و هاوه‌لیان بو‌ خوا بریارداوه‌ بی‌ ئه‌وه‌ی خوا هیچ‌ ده‌سه‌لاتیکی پ‌یدا‌بن (بو‌ دانانی هاوه‌لگه‌ری)، ئه‌وانه‌ سه‌ره‌نجامی گه‌پ‌انه‌وه‌یان ناگری دو‌زه‌خه‌ ئای که‌ چه‌نده‌ ناخو‌ش و خراپه‌ جیگه‌ی سته‌مکاران.

(١٥٢) سو‌پ‌ند بی‌ت، خوا به‌لینی خو‌ی بو‌ ئیوه‌ به‌پ‌راستی برده‌سه‌ر (له‌سه‌ره‌تای جه‌نگی ئوحود) دا، هه‌ر به‌مو‌له‌ت و یارمه‌تی ئه‌وزاته‌ دو‌ژمنانتان به‌گیر هینا و تیکتان شکاندن، هه‌تا ئه‌وکاته‌ی که‌ ساردیی رووی تی‌کردن و بو‌و به‌ کیشه‌تان له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک شت و یاخی بوون (له‌ فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سه‌نگه‌رتان چۆل‌کرد) دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک شتی نیشان‌دان که‌ هه‌رتان لی‌ده‌کرد، هه‌تانه‌ دنیای ده‌وی‌ت و هه‌تانه‌ قیامه‌تی مه‌به‌سته، له‌وه‌ودوا ده‌ستی ئیوه‌ی کو‌تا‌کرد (له‌ دو‌ژمنان) تا تا‌قیتان بکاته‌وه، سو‌پ‌ند بی‌ت، به‌پ‌راستی خوا چاوپو‌شی لی‌کردن و لی‌تان خو‌شبو‌و، چونکه‌ خوا فه‌زل و ری‌زی هه‌یه‌ بو‌ ئیمانداران. (١٥٣) ئیتر ئه‌وه‌بو‌و که‌ «به‌گیره‌اتن و کشانه‌وه و شه‌پ‌زه و په‌رت و بلا‌بوون) خو‌تان هه‌لده‌گ‌پ‌را به‌ کی‌وی ئوحود و ده‌ورو به‌ریداو ئاو‌پ‌تان له‌ که‌س نه‌ده‌دایه‌وه، له‌کاتی‌کدا پی‌غه‌مبه‌ریش به‌دواتاندا بانگی ده‌کردن له‌ لاکه‌ی تره‌وه: (ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا بگه‌پ‌نه‌وه و رامه‌که‌ن)، جا ئه‌وه‌بو‌و ئیوه‌ خه‌م و خه‌فه‌تتان کرده‌ دلی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (به‌ نافه‌رمانیتان، خوا‌ی گه‌وره‌ش) خه‌م و په‌ژاره‌ی کرده‌ دلی ئیوه‌وه (به‌ده‌نگو‌ باسی بریندار بوونی پی‌غه‌مبه‌رو شه‌هید بوونی) تاوه‌کو‌ خه‌فه‌ت نه‌خۆن بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستتان چووه‌ و ئه‌وه‌ش که‌ خوا تووشی کردوون و به‌ سه‌ری هینان (دیاره‌ هاوه‌لان پی‌غه‌مبه‌ریان له‌خو‌یان و له‌هه‌موو شت لاخو‌شه‌ویست‌تر بووه‌) خوا‌یش ناگاداره‌ به‌و کاروکرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۱۵۴) پاشان، دواى تـه و غـم و پـه ژارـه يـه ئارامـيـى و هـيـمـيـنى بـه سـهـردا دايـه زانـدن كـه وـنـه و زـيـك بـو و دـه سـتـه يـه كـتـانى داگـرتـبو و، دـه سـتـه يـه كـى تـريـش بـه رـاسـتى خـه مى خـويـان بـو و، گـومـانى نـارـه و ايـان دـه بـرد بـه خـواى گـه و رـه بـه گـومـانى نـه فـامـانـه، دـه يـانـوت: ئاـيا ئـيـمـه لـه مـكـار دـا (لـه بـه دـه سـتـه يـيـانـى سـه رـكـه و تـن) هـيـچ رـو ئـيـكـمـان هـه يـه؟! (ئـه و پـشـتـيـوانـه يـى كـه خـوا بـه ئـيـنى پـيـدا بـو و يـن بـو نـه هـات؟!) ئـه يـى مـحـمـد ﷺ پـيـان بـلـى: يـيـگـومـان هـه مـو و شـتـيـك بـه دـه سـت خـوا يـه، ئـه و انـه هـه نـديـك شـت دـه شـارـنـه و هـه لـه دـه رـو و نـى خـويـانـدا و بـو تـوي دـه رـنا خـه ن، هـه رـو هـا دـو رـو هـه كـان دـه لـيـن: ئـه گـه ر (بـه ئـيـنى سـه رـكـه و تـن رـاسـت بـوا يـه) ئـيـمـه شـتـيـكـمـان بـه دـه سـت بـوا يـه ئـالـيـر دـا نـه دـه كـو ژا رـيـن!!

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدَلِ الْقَوْمِ أَمْدًا نَاصِيَةً يَتَسَاءَلُونَ مَا يَأْتِيهِمْ
مِنْكُمْ وَلَا يَفْقَهُوْا أَسْمَاءَهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَتَذَكَّرُونَ بِاللَّهِ عَزَّ
الْحَقِّ ظَنُّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
وَيَسْتَبِشِرُونَ اللَّهَ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَيُخَيِّصُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٩﴾ إِنْ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَمْعَانِ إِمَّا أَسْرَتَهُمْ أَلَسْتَ ظَنُّنَ بَعْضُ مَا
كَسَبُوا وَلَقَدْ دَعَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنْ اللَّهَ غُفِرَ حَلِيمٌ ﴿١٦٠﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا الْإِنجَانِيهِمْ إِذَا
ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزَى لَوْ كُنَّا أَمَدًا مَا مَاتُوا وَمَا
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّبُ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٦١﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مِتُمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٦٢﴾

پيڻان بلي: ئەگەر لەم مالى خوشتاندا بوونايە، ئەوانەى كە بريارە بكوژرانايە، دەبوا ھەروايان بەسەر بەھاتايەو لە شويڻى كوژرانياندا راکشانايە، بيگومان خوا ئەم شتانه تان بەسەر دەھيڻت تا ئەوھى لە دەروونتاندا ھەيە تاقي بکاتەو و چى لەدە کانتاندا ھەيە خاويڻى بکاتەو و ھەقىقەتى دەريخات، ئەو خوايەش زانايە بەوھى كە لە ناخى سينە کاندا ھەشار دراو.

(١٥٥) بيگومان ئەوانەى پشتيان ھەلکرد (لەغەزاي ئوحد) لە روژى بەيە کگەيشتنى ھەردوو ئوردوو (ئوردووى ئيمانداران و ئوردووى بى باوەران)، ئەوانە تەنھا شەيتان تووشى ھەلەى کردن و لە خستەى بردن بەھوى ھەندىک گوناھەو کە ئەنجاميان داو، بەپراستى خوا لييان خوشبوو چونکە بيگومان خوا ليخوشبوو (لە گوناھە کە تان) و ئارامگرو خوراکرە (زوو تۆلە لە ياخى بوان ناسيڻت).

(۱۵۶) ئەي ئەوانەي باوەرپەتەن هه‌پناه وه‌كو ئه‌وانه مه‌بن كه بێ‌باوهر پوون، له‌كاتي سه‌فه‌ر به‌سه‌ر زه‌ويدا، ياخود كاتي جه‌نگ، به‌براياني (هاوبه‌ريان) ده‌وت: ئه‌گه‌ر لاي ئه‌يمه‌ بوونايه نه‌ ده‌مردن، نه‌ ده‌كوژران!! بۆ ئه‌وه‌ي خوا ئه‌وه‌ به‌كات به‌خه‌فه‌ت و ناخۆشي له‌ دلياندا، خۆ هه‌ر خوا ژيان به‌خشه و مره‌يه‌ره، خوا بي‌نايه به‌و كارو كرده‌وانه‌ي كه ئه‌نجامي ده‌ده‌ن.

(۱۵۷) خوڻه گهر بکوڙرين له پيښاوي خواډا يا خود بمرن، ليځوش بوون له لايه ن خواوه هاورئ له گه ل ره حمه ت، چا کتره له وه ي که خه لکي کو ي ده که نه وه.

(۱۶۶) ٴهوهش كه تووشتان بوو له روژى بهيهك گه يشتنى ههردوو ئوردوووه كه (له جهنگى ئوحوڊ) دا ٴهوه به فرمان و ويستى خوا بوو، تا ئيمانى باوهرداران دهريخات ...

(۱۶۷) دوو پرووى و ناله بارى دوو پرووه كانيش دهريخات، كاتيك پيان و ترا: وهرن بههنگن له پيئاوى خواڊا، يان (هيج نه بيت) بهرگرى له خوٴتان و مال و مندالتان بكهن، و تيان: ٴه گهر بمانزانيايه شهرو جهنگ بهرپا ده بيت ٴهوه شوٴنتان ده كه وتين و دهجهنگين، ٴهوانه ٴهو روژه له كوفرهوه نزيكترن تا له ئيمان، بهدهميان شتيك ده لٴين كه له دل و دهروونياندانى يه، خوايش زانايه به وهى كه ده يشارنه وه ...

(۱۶۸) ٴهوانه ي بوى دانىشتن و (نه چوون بو جهنگ) بههراكانى خوٴيانيان وت: ٴه گهر ٴهوانه (واته شههيدان) به قسه ي ئيمه يان بكردايه نه ده كوژران، ٴهى پيغه مبهه ر ٴهوانه ي بلٴى: دهى كه واته مردن له خوٴتان

وَمَا أَصْنَعُكُمْ يَوْمَ التَّلَاقِ لِمَعَانِ فَإِذْ نَالَهُ لِعَلِّمَ الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَأَتَيْنَعُنَّكُمْ هُمْ لَكَفُّرٌ
يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لَا تَخُونَهُمْ
وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قَاتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ فَخَيَّرَ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَكَسَبَتِ بُرُودُ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَخَذَهُمُ الْقَرْعُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ
الَّذِينَ قَالُوا لَكُمْ النَّاسُ إِنْ النَّاسُ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاتَّخِذُوهُمْ
فِرَادَهُمْ يُعْمَلُوا قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

دووربخه نه وه ٴه گهر راست ده كه نه؟!

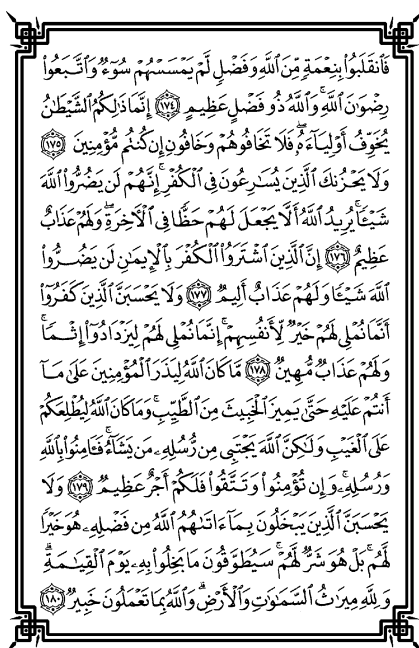
(۱۶۹) ههركيز وامه زانن و وادامه نٴين ٴهوانه ي له پيئاوى خواڊا شههيد بوون و كوژران، مردوون، نه خير وانیه، بهلكو ٴهوانه زيندوون، لای پهروهردگاريان له رزق و روژى (هه مه جوړو تاييهت) بههروهه رن ...

(۱۷۰) زور دلخوش و شادمانن بهو بهخشش و زياته فهزله ي كه خوا پي بهخشيوون، مژدهش دهدهن بهوانه ي هيشتا بهوان نه گه يشتوون و (شههيد نه بوون) كه بيگومان هيج ترس و بيميكيان لهسه ر نى يه، هيج غه م و په ژاره يه كيان بو پيش نايهت (له به جى هيشتنى دنيا).

(۱۷۱) مژده دهدهن به نازو نعيمه تانى تاييه تى و فهزل و ريژى بى سنوور له لايه ن خواى ميه ره بانه وه، بهراستى خوايش پاداشتى ئيمانداران زايه ناكات و (رهنج به خه سار نابن) ...

(۱۷۲) ٴهوانه ي كه بهدهم بانگه وازى خواو پيغه مبهه روه ٴهوانه ي چوون، دواى ٴهوه ي كه تووشى ناخوشى و زام و ئيش بوون، بو ٴهوانه يان كه چاكه يان كردو پاريز كار بوون، پاداشتى زور گه وه و بى سنوور ئاماده يه ...

(۱۷۳) ٴهوانه ي كه خه لكى (باوه ر لاواز) پيان ده لٴين: بهراستى خه لكى بى باوه رو خوانه ناس خوٴيان بو ئيوه كو كردو ته وه و خوٴيان بو ئيوه مه لاس داوه لٴيان بترسن (خوٴتان تووشى به لا مه كه ن) به لام ٴهوان (واته ئيمانداران بهو پروپاگه نده يه) باوه رپيان زياتر دامه زراو، و تيان: خوامان بهسه كه ياريده ده رو يارمه تيده ريكي چاكو پايه داره بو مان.

(۱۷۴) تھوسا ئیتیر موسولمانان گہرانہوہ ہاوپڑی لہ گہل فہزل و نازو نیعمہ تی خوائی دا، ہیچ ناخوشیہ کیشیان بؤ پیش نہات، چونکہ شویئی رہزامندی خوا کہ وتبوں و (ہر تھوہشیان مہبہست بو)، خوی گہورہش ہر خوی خاوندی فہزل و ریژیکی زور گہورہیہ.

(۱۷۵) تھوہ بہراستی تہنہا شہیتانہ یاوہرہ کانی خوی دہترسیئیت، ئیوہی (ئیماندار) لیان مہترسن، بہلکو ہر لہ من بترسن تہ گہر ئیماندارن (بیگومان ترسان لہ خوا ٹاسوودہیی و ئارامیی دہبہخشیئ بہ ئیماندار).

(۱۷۶) (تہی پیغہمبہر ﷺ تھوانہی کہ پیشبرکی دہ کھن لہ بی باوہریدا خہمبارت نہ کھن، چونکہ بہراستی تھوانہ ہرگیز ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہیہنن، خوا دہیہوئیت ہیچ بہشیکیان لہ قیامہ تدا پی نہبہخشیئ، سزای سہخت و زور ناسوریش بویان ٹامادہیہ.

(۱۷۷) بہراستی تھوانہی بی باوہرپیان ہلٹارد لہ جیاتی ئیمان، بی باوہرپیان کری لہ جیاتی باوہر، بہہیچ جوریک زیان بہ خوا ناگہیہنن بہ لکو سزای بہ ئیش چاوہرپیانہ.

(۱۷۸) تھوانہی ریپازی کوفریان گرتوتہبہر، واگومان نہبہن کہ مولہ تمان داون و (نازو نیعمہ تی دنیامان پیبہخشیوون) تھوہ خیرہ بویان، ئیمہ تہنہا بویہ مولہ تیان دہدہن تازیاتر گوناہبار بین، تھوانہ سزایہ کی ریسواکہر چاوہرپیانہ.

(۱۷۹) خوا ئیمانداران واز لیٹاھینئیت ہر وہ کو تھوہی کہ ئیستا ئیوہ لہ سہری ہنن (دلسوز و نادلسوز، خہمخورو بی باک تیکہلن)، ہہ تا پیس و پاک لہ یہک جیانہ کاتہوہ (بہوئی جورہا تا قی کردنہوہ و پیشہاتہوہ)، بیگومان خوا جیہانی شاراوہ تان نیشان نادات (تا ٹانیندہ بزائنن)، بہلکو خوا لہ پیغہمبہرہ کانی کہ سانیک ہلڈہ بڑیریت کہ بیہوئیت (تا لہ ہندیک نہینی ٹاگادارین بہو رادہیہی کہ پیویستہ)، جا باوہر بہ خواو پیغہمبہرانی بہینن، خو تہ گہر باوہری دامہ زراو بہینن و پاریزکاری بہکن و لہ خوا ترس بن، تھوہ پاداشتی بی سنور و نہ براوہ چاوہرپیانہ.

(۱۸۰) واگومان نہبہن تھوانہی کہ بہخیلی و رہزیلی دہ کھن، لہو نازو نیعمہ تانہی خوا پیی بہخشیوون، نابہخشن، کاریکی چاکہ بویان، نہ خیر تھوہ کاریکی خراپ و نادروستہ بویان، چونکہ تھو شتانہی کہ نہیان دہبہخشی لہ روژی قیامہ تدا دہست دہنیتہ بینیان و دہبنہ کوٹ لہ گہر دنیاند، (بیگومان) ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زویدا ہہیہ ہر خوا خاوندیانہو خوا ٹاگاہیہ بہ ہہموو تھو کارو کردہوانہی کہ ئیوہ تہنجامی دہدہن.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَعِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَتَكُتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمْ أَكْثَرُ بِعَرَضٍ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آلِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهْدُائِنَا أَلَا نُرْسِلُكَ لِرَسُولٍ حَقٍّ يَأْتِنَا بِفُرْيَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِ يَأْتِيَنَسِبِ
وَيَأْتِي قُلْتُمْ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْعَذَابِ
وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ تُجْرِكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُجِرَ
عَنِ الْكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَسْتُ لَكُمْ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنفُسِكُمْ وَلَسْتُمْ مَعَكُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ وَمِن الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى كَبِيرًا
وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

(۱۸۱) سویند بیّت بیگومان خوی پهروردگار
گوفتاری (نابه جیی) ئەو (جوله کانهی) بیست که وتیان:
خوا هه ژاره و ئیمه دهوله مه ندین!! ئیمه ئەو گوفتارانە
یادداشت و تۆمار ده که ین له سه ریان، ههروه ها کوشتنی
پیغه مبه ران به دهستی ئەوان به ناحق، (له دۆزه خیشدا)
پیشان ده لئین: بچیژن سزای ئاگری سوتینه ر...

(۱۸۲) ئەو سزایه له ده رهنجامی دهست پیشخه ری
خۆتاندایه، چونکه به پراستی خوا هیچ جو ره سته میك له
به نده کان ناکات.

(۱۸۳) (ئەو جووله کانهی) ده لئین: خوا په یمانی داوه به
ئیمه که به هیچ پیغه مبه ریک باوه ر نه که ین
تاقوربانیه کمان بو نه هیئیت و (نه ییینین) ئاگر ده یخوات و
ده یسو تیئیت و له ناوی ده بات، (ئهی محمد) پیشان

بلی: خو ژماره یه که پیغه مبه ر له پیش منه وه ره وانه کران بو تان به چه نده ها به لگه و نیشانه ی ئاشکرا وه،
به و داخوا یه شه وه که و تتان، جا بو کوشتانن و (شه هیدتان کردن) ئە گه ر ئیوه راستگو ن؟!

(۱۸۴) خو ئە گه ر بروایان پی نه کردیت، ئەوه به پراستی زو ریک له پیغه مبه رانی پیش تو بروایان پی
نه کرا وه هه رچه نده جو ره ها مو عجیزه و نامه ی پر له ستایش و ئامو زگاری و کتیبی روونا که ره وه یان
پیدا ره وانه کرابوو.

(۱۸۵) هه موو که سیك ده بیّت بمریّت و مردن بچیژیت، ته نها له روژی قیامه تدا کری و پاداشتان
به ته واوی پی ددریّت (ده رهنجامی کرده و کانتان دیته وه ری تان) ئەوسا ئەوه ی دوور خرایه وه له
ئاگری دۆزه خ و خرایه به هه شته وه، ئەوه به پراستی سه رفراز بو وه، ژیا نی دنیا ش بیجگه له وه ی که
رابوار دنیکی خه له تی نه ره شتیکی تر نه.

(۱۸۶) سویند بیّت تاقی ده کری نه وه له مال و دارایی و خویشتاندا (زیان له ساماندا ده که ن، خۆتان
توشی ناخوشی و نازار ده بن) ههروه ها سویند بیّت له خاوه نانی کتیبی پیش خۆتان و له مو شریک و
ها وه لگه رانه وه ئازاریکی زو ر ده بیسن (ئوه ونده بوختان و قسه ی نابه جی تان بو هه لده به ستن، وه ک ئازار
به رگو ی تان بکه ویّت وایه)، به لام ئە گه ر خو راکر بن و پاریزکار بن و له خوا بترسن (له سنوور
ده رنه چن)، به پراستی ئەو هه لو یسته له کاره په سه ند و کرده وه پایه داره کانه.

وَلِذَٰلِكَ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْفُرُ بِهِ فَنَبِّذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا
قَلِيلًا فِئْتَسَ مَا يَشْرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا آتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَقَارِفٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعْنَا مَنَادًا بِأَدْوَى لِلْإِيمَانِ أَنْ
ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآثَرِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَإِنَّا مَاعِدَتْنَا
عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَعِزُّ نَايَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٤﴾

(۱۸۷) (یاد بینهرهوه) کاتیک خوا په یمانی وه رگرت له وانه ی
کنییان پې به خشراره که روونی بکه نه وه بو خه لکی و
مه رانه کانی باس بکه و نه یشار نه وه، که چی خستیانه پشت
خویان و به نرخیکی هه رزان فروشتیان (نه گهر هه موو دنیا ش
بیټ، دینی بو بفروشی هه رزان فروشراوه و زهره ریکی بی
سنوره) ئای که شتیکی بی نرخیان کریوه و دهستیان
که وتوه.

(۱۸۸) وا گویمان مه به به وانه ی دلخوشن به وه ی که هه یانه و
حه زده که ن باس بکری و خه لکی سوپاسیان بکات له سه ر
کارو چاکه یه ک که نه یان کردووه، نه وه هه رگیز و امه زانه نه وانه
له ده ست سزا رزگار یان ده بیټ، به لکو سزایه کی به ئیش
چاوه رپیانه.

(۱۸۹) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوا
خاوه نیانه و نه و خاویه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکیدا
به ته وای هه یه.

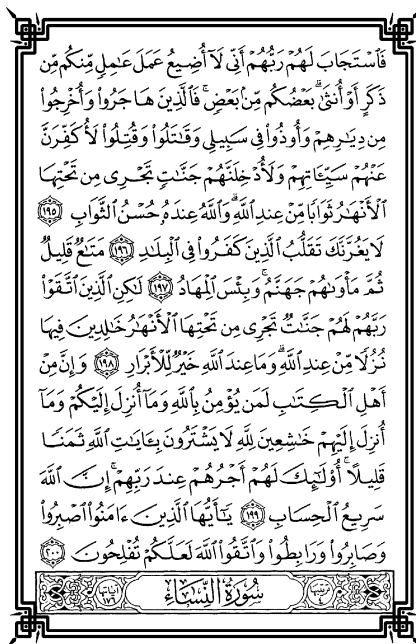
(۱۹۰) به راستی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زه ویدا و له ئالوگوری شه و روژدا به لکه و نیشانه ی زور
هن بو که سانی ژیر و هوشمه ند...

(۱۹۱) نه وانه ی یادی خاوه که ن له کاتیکدا که به پیوه یان دانیشتون یان راکشاوون (له هیچ حاله تیکیدا یادی
نه وزاته فه رموش ناکه ن)، هه میسه بیرده که نه وه له دروست بوونی ئاسمانه کان و زه و (بیرده که نه وه له
هه موو ورده کاریه ک، سه رنجی هه موو دیارده یه ک ده دن، سه رنه نجم ده ئین): په روه ردگارا تو ئه م هه موو
دروست کراوانه ت بی هو ده و بی ئامانج دروست نه کردووه، پاکیی و بیگه ردیی شایسته ی تو یه، ده تو ش
بمانپریزه له سزای ناگری دوزه خ.

(۱۹۲) په روه ردگارا به راستی تو هه رکه س بخریته ناو ناگری دوزه خه وه، نه وه ئیتر شه رمه زارو ریسواو
خه جاله تت کردووه، (جا بیگویمان له و) سته مکاران هیچ جوړه پشتیوانیکیان نیه.

(۱۹۳) په روه ردگارا؛ به راستی ئیمه گویمان له بانگخوازیک بو، بانگی کردین بو ئیمان و (ده یفه رمو): ئیمان
به یین به په روه ردگارتان جا ئیمه ش (بی دوو دلی)، خیرا باوه رمان هیناو (وتمان): په روه ردگارا؛ ده تو ش
له گوناوه هه له کانمان خوش بیه، چاوپوخی بکه له کرداره ناپه سه نده کانمان و (له سه ر ریبازی) چاکان و
(به خته وهران) بمانمرینه و له گه ل نه واند کومان بکه ره وه.

(۱۹۴) په روه ردگارا؛ نه و به ئینانه شمان بو نه نجم بده که له سه ر زاری پیغه مبه رانستدا به ئیمه ت داوه (که
سه رکه وتنه له دنیا داو به هه شتی به رینه له داهاتوودا)، له روژی قیامه تیشدا خه جالت و روو زه ردمان مه که،
بیگویمان تو به یین شکین نیت و به یینی خو ت ده به یته سه ر.

(۱۹۵) (کاتیک ئیمانداران به م شیویه نزیان کرد، که په روهردگای نازیزیان فیریان ده کات) په روهردگاریان دوعاو نزاکانی گیراکردن (بویه دهفه رمویت): به پراستی من هه ول و کوشش و کارو کرده و هیچ کام له ئیوه به زیاده ناده م، چ نیرینه و پیاتان، چ مینه و ئافره تان (چونکه) هاوکاری یه کتر بوون (له چاکه و چاکه کاریدا)، جا ئه وانه ی کوچیان کردو له شویته واری خوین دهر به دهر کران و نازارو ئه شکه نجه دران له پیانوی مندا و جهنگان و شه هیدکران، به پراستی سویند بیت چاوپوشی ده کم له هه له و گونا هه کانیان و ده یان خه مه باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیداو به رده م کوشکه کانیدا دهر وات، ئه مه ش پاداشتی که له لایه ن خواوه (پیشکه شیان ده کریت) خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه (بو تیکوشه ران).

(۱۹۶) (ئهی ئیماندار) هه رگیز هیژو ده سه لاتی ئه وانه ی

بی باوه رن له ولا تاندا (له سه ر زه وی خوا دا) تو له خسته نه بات، (خه تهره و خه یالی نابه جیت بو دروست نه کات) (۱۹۷) (چونکه ئه وه هه ره مووی) رابوار دنیکی که مه، له وه ودوا شوین و جیگه یان دوزخه، که ناخو شترین جیگه و ریگه یه.

(۱۹۸) به لام ئه وانه ی که پاریزکارن و له سزای په روهردگاریان ده ترسن (جیگه و ریگه یان) باخه کانی به هه شته که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیداو به به رده م کوشکه کانیدا دهر وات، هاوړی له گه ل ژپانی هه میشه یی له ویدا، ئه و شوینانه ش له لایه ن خواوه ئاماده کراوه، بو میوانداری هه میشه یی به خته وهران، ئه لبه ته ئه و به شعی که لای خوا یه چاکترو به تر ختره بو پاکان و چاکان و بنده راسته قینه کانی خوا ی میهره بان.

(۱۹۹) به پراستی هه ندی که س هه ن له خوا و نانی کتیب که باوه ری به خوا پته و و دامه زراوه، هه روه ها به و (قورئانه ش) که بو ئیوه ره وانه کراوه و به و کتیبانه ش بو خوین پیشت روه وانه کراوه، له کاتیکدا ئه وانه ترسی خوایان له دلدا یه و مه به ستیانه خوا لیان رازی بیت، ئایه ته کانی خوا به ترخیکی که م (یا خود به هیچ ترخیکی) نافروشن، ئه وانه پاداشتی (ئیمان و باوه ری) خوین لای په روهردگاریان وهرده گرن، به پراستی خوا به خیرایی لیبر سینه وه ئه نجام دده ات (تا به زووی به خته وهران بخاته به هه شته وه و نا پوخته کانیش له دوزخ توند بکات). (۲۰۰) ئهی ئه وانه ی که باوه رتان هیناوه خوگرین و خورپاگری و ئارامگری به سه ر خو تاندا بهینن، نه به زن له خوگری و مانه وه تان له سه نگه ردا، هه ول بدن هه میشه له سه نگه ری خه بات و کوششدا بن، له خوا بترسن و پاریز کاربن بو ئه وه ی سه رفرازی (هه میشه یی) به ده ست بهینن (له مایه ی رحه مه تی خوا دا له به هه شتی به ریندا).

سورتی (النساء)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئەدی خەلکینه له خەشم و ناپه زایی ئەو پەرورەدگارەتان خو
بپاریزن که ئیوهی له تاکه نه فسیک دروست کردوه، هەر لهو
نه فسهش هاوسهره کهی بهدی هینا، لهو دووانهش پیاوان و ژنانی
زۆری خستۆتهوه و بلاوکردهوه، ههروهها لهو خواجه بترسن که
به ناوهینانی له یه کتر داوای پووستیه کانتان ده کهن ههول بدهن
په یوهندی خزمایه تیش بپاریزن و (پتهوی بکهن) چونکه بهراستی
خوا (هه میسه و بهردهوام) چاودیره به سهرتانهوه.

(۲) (خەلکینه) مāl و سامانی هه تیوان به ده نهوه دهست خویان
(کاتیك گهوره بوون وفامیان کردوه)، مالی خراب و پیسی خوتان
مه گۆر نهوه به مالی چاک و پاکی ئەوان، مāl و سامانیان مه خوڤ
له گهل مال و سامانی خو تانداو (مه یفه و تینن) بهراستی ئەو کاره
سته م و گوناھیکی گه وره یه.

(۳) ئە گهر ترسان له نه نجام نه دانی دادپهروهی له گهل کچه بی
باوکه کاند (ئه گهر بیانکه نه هاوسهرتان، ئەوه واز له وان بهینن)، له ئافره تانی تر که هه لالان بوتان ژن ماره بکهن دوو
دوو، یان سیان سیان، یان چوار چوار، (ئه لبه ته له یهک هاوسهر زیاتر مهرج و بارودوخی تایبه تی خوی هه یه) خو ئە گهر
ترسان له وهی که نه توان دادپهروه بن (له نیوان هاوسهره کانتاندا) ئەوه با یهک ژن ماره بکهن، یان ئەوه که نه یه کانهی که
هه تانن (که دیارده یه کی کاتی بوو، ئیسلام بنه پری کرد)، ئەوهی که باسکرا نزیکتره له وهی سته م نه کهن (ئه گهر په پرهوی
بکهن).

(۴) ماره یی ئافره تان بهن به وه پری دلفراوانی و ئاسوده ییه وه، خو ئە گهر به ئاره زوو و یستی خویان دهستیان هه لگرت
له هه ندیک ماره یی و به خشینیان به ئیوه، بوتان هه یه بهیخون و به کاری بهینن و به بی دوودلی نوشی بکهن و (سوودی لی
وه ر بگرن).

(۵) مāl و سامانتان مه دهن به کهم عه قل و پیاو خراپان (که ئیوه بهر پرسن له مالیان)، له کاتی کهدا خوا کردوویه تی به وهی
ژیان و پایه داری و هه ستانه وه تان، به لکو ته نها به شیان بهن بو خوراک و پوشاک، به جوانی قسه ی راست و دروستیان بو
بکهن (ته ره یان مه کهن).

(۶) هه تیوان تا قی بکه نه وه (به وهی که هه ندیک پاره یان به نی و خو تان سه ره پرشتیان بکهن) هه تا ئەو کاته ی که وه ختی
ئه وه یان دیت هاوسهر بگرن، ئەو سا ئە گهر هه ستان کرد ژیره سه لارن، پاره و سامانه که یان پی به ده نه وه، نه کهن مāl و
سامانیان بخون به زیاده وهی له خه رج کردنیدا له ترسی ئەوهی نه وه کو گه وره بن و زوو له ده ستان بسیننه وه، جا ئەوهی
ده و له مه نده بادهستی بپاریزیت و ئەوهش که هه ژاره بالیی بخوات و له سنوور ده ر نه چیت و زیاده وهی نه کات، جاکاتیك
مāl و سامانه کانیان ته سلیم ده که نه وه ئەوه شایه تیان له سه ر بگرن (هه رچه نده) ته نها خوا به سه بو لپهر سینه وه و
چاودیری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبْدِلُوا الصَّغِيرَاتِ بِالْكَبِيرَاتِ ۚ وَالْأَمْوَالُ الَّتِي لَكُمْ إِنَّمَا لَكُمْ فِيهَا
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ جَفَنُمْ وَلَا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا
مِطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَرَثَتُمْ ۖ وَرَبِّعْ فَإِنْ جَفَنُمْ وَلَا تَعْمِلُوا
فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَقْبَلُ لَا تَعْمِلُوا ۚ وَءَاتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ مِثْلًا ۚ فَإِنْ طِغْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَنَافِقُوا ۚ
هَٰذَا مَرِيكَ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُهَاتِ أَمْوَالَهُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
فِيهَا أَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَأَكْسُوهُمْ ۖ وَكُلُوا وَشَرُّوا ۚ وَلَا تَبْغُوا ۚ
الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رِيْشًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤﴾

(۷) پياوان به شيان هه يه لهو شتانه دا كه باوك و دايك و خزمان به ميراتی له دوایان به جی ده ميڤيټ، هه روه ها ژنانيش به شيان هه يه لهو شتانه دا كه به ميراتی له باوك و دايك و خزمان به جی ده ميڤيټ، له كه م و زوړی به شی هه ر كه سيك ديارى كراوه و، ده بيت بيدريټي.

(۸) خو ټه گهر كاتيک له دابهش كردنى ميراتي دا خزمان و هه تيوان و هه ژاران ئاماده بوون، ټه وه لهو ميراتيه به شيان بدن و به جوانى قسه يان بو بكنه (پياياندا هه لمه شاخين).

(۹) ده با ټه وانهش كه (دوورنیه به م نزيكانه بمرن) و نه وهى لاواز و ساويان له دوا به جی بميږيټ، خواناسى و ئايندارى بكنه پيشه يان و گوفتارى چاك و به جی بلين (وه سيه تى چاك بكنه، بيگوان خوا ده ميږيټ بو مندالى جيماويان ټه گهر

لِرَجَالٍ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْضُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلِيَحْمِلُوا أَلْوَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ ضَعْفًا خَاوِفًا عَلَيْهِمْ فَأَتَتْهُمُ اللَّهُ وَلَيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرَّمُثْلَ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّ ثُلُثُ مَا تَرَكَ فَإِنْ كَانَتْ إِخْوَةً فَلِلْأُمِّ الشُّدُّ مِمَّا تَرَكَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّى بِهَا أُولُو ذَرْبٍ أَبَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

خواناس و گوفتار جوان و به خشنده بن).

(۱۰) به راستى ټه وانهى كه مالى هه تيوان به ناحق و ستم ده خوڼ، بيگومان ټه وانه تهنه ټاگر ده خوڼ و ټه و ماله ده بيته ټاگر له سكياندا، له قيامه تيشدا ده چنه ناو ټاگرى دوژه خه وه.

(۱۱) خوا ريښموويتان ده كات و فهرمانتان پي ددها دربارهى نه وه كانتان له بواري ميراتى گرتندا (ټه ويش ټه وه يه) كه به شى نيزينه يه كيان ټه ندازه ي به شى دوو ميښه يانه، خو ټه گهر مناله كان تهنه ټافره ت بوون (دووان) و له دووان زياتر بوون ټه وه دووبهش له سى به شى ميراتيه كه له وان بهش ده كريټ، خو ټه گهر مردووه كه تهنه كچيكي هه بوو ټه وه نيوه ي داراييه كه ي ده دريټي، شه شيه كيش ده دريټ به هه ريه ك له دايك و باوكى ټه گهر مردووه كه مندالى هه بوو، خو ټه گهر مردووه كه مندالى نه بوو، تهنه دايك و باوكى هه بوو ټه وه دايكي سيه كي ده بات و ټه وي تريشى بو باوكى ده بيت، خو ټه گهر باوكى نه بوو دايك و براو خوشكى هه بوو ټه وه شه شيه كي ميرات بو دايكي ده بيت، ټه مانه هه مووى دواى وه سيه ټيک كه مردووه كه كردويه تى و دانه وه ي قهرزو قهرزاري ده بيت، ټيوه نازانن كه باوانتان و نه وه كانتان كام لايان سوودى زياتره بوتان (له بهر ټه وه به گوږه ي فهرمانى خوا ميراتى دابهش بكنه، ټابه م شيوه يه ميراتى دابهش كردن) فهرزه له سهرتان كه په پره وي بكنه چونكه له لايه ن خواوه ديارى كراوه، به راستى خوايش هه ميشه و به رده وام زانا و دانايه.

وَلَكُمْ يَصِفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِيْ وَصِيَّتِيْ وَصِيَّتِيْ بِهَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِيْ وَصِيَّتِيْ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِيْ وَصِيَّتِيْ بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرِ مَضَارٍّ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٢﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتُكَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

(۱۲) ھەروەھا نیوہی میراتی ژنە کانتان دەدریّت بە ئیوہ ئەگەر مندالیان نەبوو، خو ئەگەر مندالیان ھەبوو ئەو ھەموو چواریەکی میراتی ژنە کانتان بو ھەییە، ئەمانە ھەمووی دوا بە جیھینانی وەسیەتی ژنان و دانەوہی قەرزبان، بو ژنانیش چواریەکی میراتی ئیوہ بریار دراوہ ئەگەر ئیوہ مندالتان لەدوا بە جی نەمايیت، خو ئەگەر مندالتان ھەبوو ئەو ھەشتیەک بو ژنە کە دەبیّت لەوہی کە بە میراتی لیتان بە جی ماوہ، ئەمانە ھەمووی دوا بە جیھینانی وەسیەتتان و دانەوہی قەرزە کانتان، خو ئەگەر پیاویک یان ئافرەتیک مرد، مندال و باوک و باپیرو براو خوشکی دایک و باوکی نەبوو، بە لکو تەنھا خوشکیک یان

برایەکی دایکی ھەبوو، ئەو ھەشتیەک بەشی ھەر یەکیک لەوان دەبیّت، خو ئەگەر براو خوشکی دایکی لە یەک زیاتر بوون ئەو ھەموویان ھاو بەشن لە سییەکی میراتیە کەدا (بە یە کسانێ ژن و پیاو) ئەمانە ھەمووی دوا وەسیەتیک کە دە کریّت و دانەوہی قەرز، لە کاتی کدا ئەو وەسیەتە زیانبەخش نەبیّت بە میراتگران، ئەمانە ھەر ھەمووی بریار و فرمانن لە لایەن خوا ی گەر و وە و ئەو خوا یە زانا و بە حیل و ھوسە لە یە.

(۱۳) ئەوانە ی باسکران (دەربارە ی ھەتیوان و چۆنیەتی دابەشکردنی میراتی) ئەو سنوورانەن خوا دیاری کردوون، جا ئەو کەسە ی فەرمانبەرداری خواو پیغەمبەرە کە ی بکات (لەم بوارە داو لە ھەموو بوارە کانی تردا)، ئەو ھەشتیەک ناو باخە کانی بە ھەشتەوہ؛ کە چەندەھا رووبار بە ژیر درەختە کانییدا دەروات، ھاوړی لە گەڵ ژیا نی نەپراوہ تیایدا، بیگومان ھەر ئەو ھەشتە سەرفرازی گەر و دەستکەوتی بی سنوور.

(۱۴) (بە لام) ئەوہ ی یاخی بیّت لە خواو پیغەمبەرە کە ی و دەرچیت لە سنوورە کانی، ئەو ھەشتیە ناو ئاگریکەوہ کە بو ھەمیشە تیایدا دەمی نییەوہ و سزایەکی سەر شوپرکەر و ریسواکەری بو ھەییە.

(۱۵) ۛو ۛافره تانه ی که زینا ده کهن له ژنانتان ۛوه چوار شایه تیان له خۆتان له سهر بگرن، جا ۛه گهر شایه تیاندا، ۛیوه له مالدّا به ندیان بکه ن، تا مردن یه خه یان پیده گریت یان خوا ده روویه کیان لی ده کاته وه.

(۱۶) ۛو ژن و پیاهه تان، یان ۛو کوپ و کچه تان که زینیان له ده ست ده قه ومیت، ۛوه ۛیوه لییان بده ن و ئازاریان بده ن، خو ۛه گهر ته وه یان کردو خویان په روه رده و چاک کرد، ۛوه ۛیوه وازیان لی به ین (ته عنه یان لیسه دهن، به چاوی سوک ته ماشایان مه که ن) چونکه به راستی خوا هه میشه ته وه وه رگره و به رده م و میهره بانیشه.

(۱۷) خوی گه و ره ته نها ۛو ته وه و په شیمانیه قبول ده کات و ۛو که سانه ده گریت ته وه که گوناھو و نادرستی به نه فامی و نه زانی ۛه نجام ده دهن و پاشان به زووی ته وه ده که ن و په شیمانی ده رده برن، ئا ۛو جوړه که سانه خوا ته وه یان لی وهرده گریت و هه میشه و به رده وام خوا زانایه (به وه ی به نه زانی و نه فامی هه له و گوناھ ۛه نجام ده دات) و دانایه و (ده زانی ته که ئاده میزاد هه ندیک جار لا وازی رووی تیده کات و به هه له دا ده چیت، له به رته وه ناو میدی ناکات).

(۱۸) ته وه و په شیمانی بو ۛو که سانه نیه که به رده وامن له سهر گوناھو تاوان، ۛه وکاته ی مردن یه خه ی به یه کیکیان گرت ۛه وسا بلیت: ۛوه ۛیتر من به راستی له ۛیسته وه ته وه م کرد، ته وه له وانه ش وهر ناگیریت که به کافری ده مرن، بو ۛو جوړه تاوانبارانه هه موویان سزایه کی به ۛیسمان ئاماده کردو وه.

(۱۹) ۛهی ۛه وانه ی باوه رتان هیئاوه دروست نیه بو تان ژنان به زور بکه نه میراتی خۆتان و ده ستیان به سه ردا بگرن، (وه کو که لوپه لی تری ناوما ل)، ناچاریشیان مه که ن تا هه ندیک ماره بیتان بو بگه رپننه وه، مه گهر ۛه وان گوناھیکی ئاشکرا و دیار ۛه نجام بده ن، هاوژینیان به جوانی له گه لدا به رنه سهر، خو ۛه گهر خو شتان نه ویستن و لییان بیزار بوون، ۛوه دوور نیه و ده شیت هه زتان له شتیک نه بیت و خوا بیکات به مایه ی خیر و بیری زور و بی سنوور.

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَدْحَةُ مِنْ بَنَاتِكَ فَاَسْتَشِيرُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ سَخِرُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا بِاَنْتَابٍ وَاصْلَحَ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا اِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ اِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ وَلَا الَّذِي يَمُوتُ وَهُمْ كُفَّارٌ اَوْ لَكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرْثُوْا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآءِ تِلْكَ مَوْلَاهُنَّ اِلَّا اَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَدْحَةٍ مِّبْنَةٍ وَاعْيُرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ اِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

(۲۰) خو ئه گهر ويستان هاوسه ريک بخه نه جيگه ي
 هاوسه ريکي ترو ماره بيه که ي (ثالتون و سامانيکي)
 زورتان پيدا بوو، ئه وه نابيت هيچ شتيکي لي
 بگيرنه وه و لي ي که م بکه نه وه، ثايا ئه و ماره بيه ي که
 پيتانداوه وه ريده گر نه وه لي يان به دروست کردني
 بوختانيکي ناره واو گونا هو سته ميکي ناشکرا!
 (۲۱) جا چو ن دروسته ماره بيان لي وه ر بگر نه وه،
 له کاتيکدا ئيوه چو ونه ته لاي يه کترو ژناتيش په يمان
 و به لي نيکي گه و ره و گرنگيان لي وه رگرتوون
 (له کاتي ماره کردنياندا).

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُبَدِّلُوا زَوْجَ مَكَاتٍ زَوْجٍ وَأَنْتُمْ
 إِحْدَهُنَّ فَقَطَّارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَنْتُمْ
 بُهِتْنَا وَإِنَّمَا بُيِّنَّا ۖ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِيظًا ۖ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَنْ فَحْشَةٍ وَمَقْتًا
 وَسَاءَ سَبِيلًا ۖ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ أَلْفِي أَرْضَعْتُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنْ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُكُمْ نِسَاءَ آبَائِكُمْ
 وَرَبِّبْتُمْ أَلْفِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَاءِ آبَائِكُمْ
 أَلْفِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَالَاتُكُمْ أَلْفِي أَلْفِي
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا أَبْنَاءَ الْأَخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ

(۲۲) نه که ن ئه و ئافره تانه ماره بکه ن که پيشتر باوکتان ماره ي کردبوو، مه گهر ئه وه ي که
 رابوورد (له سه رده مي نه فاميدا پيش حه رام کردني) به پراستي ئه و کاره گونا هيکي گه و ره و
 ناشرين و ناپه سه نده و ري يازيکي خراپه.
 (۲۳) (ئهي ئيمانداران: ئه م ئافره تانه) ماره کردنيان حه رامکراوه له سه رتان: دايکانتان،
 کچه کانتان، خوشکه کانتان، پوره کانتان (خوشکي باوک)، پوره کانتان (خوشکي دايک) برازاتان،
 خوشکه زاتان، ئه و دايکانه ي که شيريان داونه تي، خوشکه شيريه کانتان، دايکي هاوسه رتان
 (خه سوو)، ئه و کچانه ي له پياويکي ترن و لاي ئيوه ده ژين و په روه رده ده بن و له و ژنانه تان
 که چو ونه ته لايان (واته زړ کچه کانتان)، خو ئه گهر نه چو ونه لاي دايکي ئه و جوړه کچانه
 ئه وه هيچ گونا هاتان له سه ر ني يه (ماره يان بکه ن)، (هه روه ها حه رامه) هاوسه ري ئه و کوپانه تان
 ماره بکه ن که له پشتي خو تانن (واته بوکه کانتان)، (هه روه ها حه رامه) دوو خوشکيش پيکه وه
 بکه نه هاوسه ري خو تان له يه ک کاتدا، جگه له وانه ي که رابوورد به پراستي خوا هه ميشه و
 به رده و ام ليخوشبوو ميهره بانه.

(۲۴) (ههروهه ها حه رامه) لیټان ئه و ئافره تانه ی که میردیان هه یه جگه له که نیزه کتان (له وزه مانه دا باو بووه، جا ئه م سنوورانه) خوا بریاریداوه له سهرتان، جگه له وانه ی که باسکران، حه لاله بوټان به هوئی مال و دارایتانه وه هاوسهر بگرن (تا چوار ئافره ت) تا پاک داوین بن و له سنووری ره وشتی بهرز دهرنه چن، جا له گهل ههر ئافره تی کدا هاوسهریتان گرت ئه وه فهرزه که ماره بییه که یان بده نی و هیچ گوناھیش نیه له سهرتان له که م کردنه وه ی ئه و ماره بییه ی له سهری ری ککه و تبوون له دوای دیاریکردنی، به پراستی خوا هه می شه و به رده وام زاناو دانایه.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِجْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْنَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْتُمْ بِفَحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ اللَّهَ لَعَنَ اللَّهُ مِنْكُمْ أَنْ تَصْرِفُوا خَيْرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

(۲۵) ئه وهش که نه يتوانی له ئیوه له بهر دهست کورتی، ئافره تانی سهر به سستی باوه پردار ماره بکات، ئه وه با له کچه که نیزه که ئیمانداره کاتان بخوازیټ، خوایش زانایه که راده ی ئیماننان چه نده و چونه، ئیوه هه ندیکتان له هه ندیکتانن (هه مووتان له ئاده م وحه وان و ئه م جیاوازیه چینایه تیه شتیکی کاتی یه)، له بهر ئه وه ئه و که نیزه کانه ماره بکه ن له سهر ره زامه ندی که س و کارو خاوه نه کانیا ن و ماره بیان به چاکی پی بده ن، له کاتی کدا ئه و که نیزه کانه ش پیویسته پاک داوین بن و دووربن له داوین پیسی و دۆست گرته وه، خو ئه گهر شوویان کردو له وه ودوا داوین پیسیه کیان ئه نه جامدا ئه وه نیوه ی سزای ئافره تانی سهر به ست ده درین (چونکه ئازادی ته وایان نه بووه له و سهر ده مه دا)، له بهر ئه وه ماره کردنیا ن بو ئه وانه تانه که ده ترسیټ تووشی هه له و گونا هه بیټ، خوټا گریتان (تا خوا ده رووتان لی ده کاته وه) چاکتره بوټان، خوایش لی خو شبوو و میهره بانه.

(۲۶) بیگومان خوا ده یه ویټ (به م شیوه یه) هه موو شتی کتان بو روون بکاته وه و رینموویتان بکات بو ئه و یاسا و بهرنامه ی پیش خوټان (که پیغه مبه ران هیناویانه له جیهانی کومه لایه تی و په یوه ندیه کان ... هتد) و ته وبه و په شیمانیشتان لی وه ربگریټ، خوا ته واو زانا و دانایه.

(۲۷) بیگومان خوا دهیه ویت تهوبه و په شیمانیتان لی وهر بگریټ و له هه له کانتان خوش بیټ، (به لام) تهوانه ی شوین ئاره زووات و هه وه سبازی که و تون ده یانه ویت ئیوه لایدهن به لادانیکی گه وره.

(۲۸) خوا دهیه ویت (به م بهرنامه و ریپازانه) بارتان سووک بکات و کار ئاسانیتان بو بکات (چونکه) ئاده میزاد به لاوازی دروست کراوه (له بهرامبه ر ئاره زووه کانیه وه خور اگریه).

(۲۹) ئه ی تهوانه ی باوه پرتان هیناوه مال و سامانی یه کتر له نیوان خوتاندا، به ناحق و به بی بهرامبه ر مه خون مه گهر بازار گانیه ک بیټ و له سه ر زامه ندی هه موو لایه کتان بیټ، خوتان مه کوژن و (یه کتر به ناحق مه کوژن، کاتیکی بیزاری و بیټاقه تی روتان تیده کات یان تووشی زیانیکی ده بن)، به راستی خوا میهره بانه پیتان.

(۳۰) هه ر که سیکیش کاری و ابکات (سامانی خه لکی به ناحق بخوات یان خوی یان خه لک بکوژیت) به دوژمنایه تی و سته مکردن، ئه وه له ئاینده دا ده یخه ی نه دوزه خه وه و به ئاگر ده یسوو تینین، ئه و کاره ش بو خوا هه میشه و به رده وام ئاسانه.

(۳۱) ئه گهر خوتان بیاریژن له و تاوانه گه ورانه ی قه ده غه کراوه لیټان، ئه وه له گوناوه کانی تر تان چاوپووشی ده که ی و ده تانخه ی نه جیه کی خوش و سازگار و ریژداره وه (که به هه شتی به رینه).

(۳۲) ئاواته خوازی شتیکی مه که ن که خوا به خشیو و یه تی به هه ندیکتان و (نه یه خشیو وه به هه ندیکتان، چونکه خوا دادپه روه ره و یاساکانی له رووی زانستی و حیکمه ته وه یه، کاتیکی هه ندیک مافی داوه به پیاوان، له هه ندیک رووی تریشه وه مافی داوه به ئافره تان... هتد) پیاوان، به شیکان هه یه له وه ی که به ده ستیان هیناوه، هه روه ها ئافره تانیش به شیکان هه یه له وه ی که به ده ستیان هیناوه، هه میشه و به رده وامیش داوای زیاده به خشی و به هره ی خوا بکه ن، چونکه به راستی خوا به هه موو شتیکی زانایه.

(۳۳) بو هه موو که سیکی و هه موو سامانیکی چه ند میراتبه ری کمان داناهه له وه ی که له دایک و باوک و خزمان به جی ماوه (تا به دادپه روه ری و وه کو دیاریکراوه دابه شی بکه ن) و بو تهوانه ش که په یمانتان له گه ل به ستون که و میرات له یه کتر بگرن، مافی تهوانیش بده ن، به راستی خوا هه میشه و به رده وام شایه تیکی ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکی دا.

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يُّتُوْبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ
الْكُفُوْبَ اَنْ يَّمْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ۝۲۷ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنْكُمْ وُجُوْدَ الْاِنْسَانِ ضَعِيْفًا ۝۲۸ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا لَا تَأْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
تَكُوْنَتْ بَحْرَةً عَنْ فَرَضٍ بَيْنَكُمْ وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ۝۲۹ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عَدُوًّا
وَعَدُوًّا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا وَّكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
يَسِيْرًا ۝۳۰ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰٓرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ
عَنْكُمْ سَعِيًّا ۝۳۱ وَتَدْخُلُكُمْ فِىْ جَنَّةٍ كَرِيْمًا ۝۳۲
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلْجَالِ
نَصِيْبٌ مِّمَّا اَكْتَسَبُوْا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اَكْتَسَبْنَ
وَسَعَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ يَكُوْنُ
عَلِيْمًا ۝۳۳ وَلِكُلِّ جَمْعٍ مِّمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْمَانَكُمْ فَآثُوْهُمْ
نَصِيْبُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝۳۴

(۳۴) پیاوان سهر په رشتیارین به سهر هاوسه ره کانیانه وه،
 نه مهش به هوئی ریزو زیاده نه رکیکه وه که خوا داویه تی
 به هندیك به سهر هندیکی تردا (سهره رای نه وهی که)
 پیاوان له مال و سامانیان خه رج ده کهن (له پیناوی
 ئاسوده بی و خوشگوزهرانی ئافره تاندا)، له ولاشه وه
 ئافره تانی ژبرو دیندارو گونجاو هه میشه گوپرایه لی
 میرده کانیان، نه پنی نیوان خوئیان و میرده کانیان
 ده پاریزن (به تاییه ت نهو نه پنیانه ی خوا ده یه وی ت
 پاریزراو بن) به هوئی نه وهی که خوا مافه کانی نه وانی
 پاراستوه، نهو ئافره تانه ش نیوه ده ترسن سهرکه شی
 وسهر پیچی بکه ن سهره تا ئاموژگاریان بکه ن، (نه گهر
 سوودی نه بوو) له ناو جیډا پشتیان تی بکه ن، (نه گهر
 نه وهش سوودی نه بوو) لییان بده ن (به مهرجیک لیډانه

الرجال قوامون على النساء بما فصل الله بعضهم
 على بعض و بما أنفقوا من أموالهم فالصالح يحث
 قنينة حفظت للعيب بما حفظ الله والتي تخافون
 شوهن فاعطوهن وأهجروهن في المصاحم
 وأضرهون فإن أطمعكم فلا تبعوا عليهم سبيلا
 إن الله كان عليا كبيرا ﴿٣٤﴾ وإن خفتن شقاق
 بينهن فابعثوا حكما من أهله وحكما من أهلها إن
 يريد الله إصلاحا يوفق الله بينهما إن الله كان عليما خيرا
 ﴿٣٥﴾ وأعدوا الله ولا تتركوا به شيئا وبالاولدين
 إحسانا وبذي القربى واليتيم والمساكين والجار
 ذي القربى والجار الجنب والصاحب بالجنب
 وابن السبيل وما ملكت أيمانكم إن الله لا يحب من
 كان مختلا فخورا ﴿٣٦﴾ الذين يسخرون
 الناس بالهزل ويكتمون ما آتاهم الله
 من فضله وأعدنا للكافرين عذابا مهينا ﴿٣٧﴾

که له دهم و چاو نه بی ت و ئاسه وار به جینه هیلی ت)، نه گهر بهم هوئیانه له لادان و یاخی بوون وازیان
 هینا، نه وه ئیتر سته میان لی مه کهن و ریگهی تر مه گر نه بهر (بو ئازاردانیان) بیگومان خوا به رزو بلندو
 گهره یه، (نه گهر سته میان لی بکه ن توله تان لیډه سی نی ت).

(۳۵) خو نه گهر ترسان له وهی نیوان ژن و میرد بشیوی ت (کیشه یان چاره سهر نه کریت)، دادوه ریك له
 خزمی پیاوه که و دادوه ریك له خزمی ژنه که بنیرن (بو ریكخستنیان) نه گهر چاکسازی و ریكخستنیان
 بویت، نه وه خوا پیکهاتن فراهه م ده هی نی ت له نیوان ژن و میرده که دا، بیگومان خوا هه میشه و
 به رده وام زاناو ئاگایه.

(۳۶) (نه ی خه لکینه) ته نها خوا بپه رستن و هیچ جوړه شهریک و هاوه لیکی بو بریار مه دهن و چاکه کار
 بن له گهل دایک و باوکتان و خزمان و هه تیوان و هه ژاران و دراوسی خزم و دراوسی نزیك و
 دراوسی بیگانه داو هاوه لی کارو سه فهرو ریوارو ژیر ده سته کانتاندا، به راستی خوا نه وانه ی خوش
 ناویت که خوډه نوین و فیزده کهن و فخر ده فروشن به سهر خه لکید.

(۳۷) نه وانه ی ره زیلی ده کهن و فهران دده ن به خه لکی که ره زیل بن و نهو شتانه ی خوا له زیاده
 فه زلی خوئی پی به خشیوون (له مال و سامان و زانستی) ده یشار نه وه و (نایه لن کهس سوودی
 لیوه ربگری ت، با نه وه بزنان) که ئی مه بو خوانه ناسان سزایه کی سهر شوپ کهران ئاماده کردوه.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
قَرِينًا ﴿٢٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٢٩﴾ إِنْ اللَّهُ لَا يُظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٣١﴾ يَوْمَ يُدْعَى الَّذِينَ
كَفَرُوا وَعَصَوُا أَرْسُولَ اللَّهِ لَوْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْأَرْضَ وَلَا بُدَّكُمْ
اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٣٢﴾ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَجِينَ أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً
فَتَمَسَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٣٣﴾ أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكَثْبِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَبُرْءُونَ أَنْ يَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٣٤﴾

(۳۸) ئەوانەش کە مَال و سامانیان بو رووپامایی خەلکی دەبەخشن، باوەرناهیئن نە بە خوا، نە بە روژی دوایی (دیاره کە شەیتان ئەوانی لە خشتە بردوو و کردوونی بە هاوەلی خۆی) (جا ئەوەی شەیتان بکاتە هاوێ و هاو دەمی خۆی) (مەگەر خوا بزانی) چ ناپوخت و نالە باریکی کردووە هاوەلی خۆی.

(۳۹) چ زیانیکیان لێدە کەوت؟ چیان بەسەر دەهات؟ (ئەو خەلکە) ئە گەر باوەرپان بە خوا و روژی دوایی بهیانیە و لەو رزق و روزیە کە خوا پێی بەخشیوون بیانەخشاییە (جگە لە سوود و قازانجی بێ سنوور لە هەردوو دنیا) (خو خوا هەمیشە بەردەوام ئاگای لێیانە و زانیاری هەبە دەربارەیان. (۴۰) بەپراستی خوا بەقەدەر توو قالیك سستەم (لە ئادەمیزاد) ناکات، خو ئە گەر چاکە یەك هەبیت (بەره کە تی بەسەردا دەپێژیت و) چەند بەرەبەری دەکات و لەلایەن خۆیەو پاداشتی گەورە و بێ سنوور دەبەخشیت (بە چاکە خوازان).

(۴۱) ئینجا دەبیت حالی ئەو خەلکە چۆن بێت کاتیك لە هەر میللەتیک شایەتیکمان هیئا و تووشمان هیئا (ئە) محمد ﷺ بە شایەت بەسەر ئەو خەلکەو (کە پەيامی خوات پیراگە یاندوون).

(۴۲) ئەو روژه ئەوانە (لە دنیا) کافرو بێ باوەر بوون و لە پیغەمبەر یاخی بوون، ئاواتەخوازان کە زەویان پێ تەخت بکرایەو (هەر لە توپی خاکدا و ن بوونایەو زیندوو نە کرانایە تەو) و ناشتوانن هیچ گوفتاریکی پەنهایان لە خوا بشارنەو.

(۴۳) ئەو ئەوانە (باوەرپان هیئاو نزیکی نوێژ مە کەون لە کاتیكدا ئیو سەرخۆشن - ئەمە کاتیك بوو هیشتا عەرەق و شەراب حەرام نە کرابو - هەتا ئاسەواری سەرخۆشی نامینیت و دەزانن چی دەلێن (لە نوێژە کەدا) و بە لەشی بێ نوێژی شەو نوێژ مە کەن مەگەر ریبوار بن و لە سەفەردا بن، هەتا خۆتان دەشۆن، خو ئە گەر نەخۆش بوون یان لە سەفەردا بوون یان لە سەرئاو گەڕانەو، یان لە گەل ئافەرتانی نامە حەرم لە یە کەوتن و ئاوتان دەست نە دە کەوت (بوو خۆشتن و دەست نوێژ گرتن) ئەوا تە یە موم بکەن بە خاکیکی پاک و (بەو خاکە) دەست بهیئن بەسەر دەم و چاوو دەستاندا، بیگومان خوا هەمیشە و بەردەوام لێ خۆشبوو و گوزەشت و چاوپۆشی هەبە.

(۴۴) ئایا نە تروانیو تە ئەوانە کە شارەزایی هەندیک لە کتیبە ئاسمانیە کانیان دراو تە، ئەوانە گومرایی دەکرن و دەیانەوێت ئیو ش گومراو سەر لێشیو و بن.

(۴۵) خوی گہورہش چاک دوژمنہ کانتان دہناسیت، جا تہنہا خوا بہسہ کہ یارو یاوہر بیٹ، تہنہا خوا بہسہ کہ پشتیوان بیٹ.

(۴۶) ہندیک لہوانہی کہ بوونہ تہ جوو قسہ لہجی خویدا دہسکاری دہکھن و جی گورکی پیڈہ کھن و بہنارہ زووی خویان لیکی دہدہنہوہ (بہ کینہ و گالتہوہ) دہلین: بیستمان و بہ قسہ شمان نہ کردیت!! گوی بگرہ دہک گویٹ لی نہ بیٹ!! (ہر وہا دہیان وت: (راعنا) و دہمیان بو خوار دہ کردہوہ تا مانایہ کی ہلہ بہ خشیت و بیٹہ تہ عنہ و رخنہ لہ دین، خو ئہ گہر بہ راستی ئہوان بیانوتایہ: بیستمان و گویرایہ لین و تویش گویمان بو بگرہو مولہ تمان بدہ (تا تیگہین) چاکترو راسترو بہ نرختر بوو بویان، بہ لام (چونکہ پاک نین و دہروون نہ خوشن) خوا نہ فرہتی لی کردوون بہ ہوی کوفریانہوہ، بویہ باوہرناہین کہ میک کیان نہ بیٹ.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوا يَمْشُوْنَ اَلْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهِ�ْ وَيَقُولُوْنَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَآتَمَعْنَا عَرَسًا لِّئَا يَأْتِيَنَّهُمْ
وَلَطَمًا فِي الَّذِيْنَ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَسْمَعُ وَاَنْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ يَكْفُرُوْنَ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلِكُتٰبَ ؕ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلُ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَرَدًّا
عَلٰى اَدْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ وَكَانَ اَمْرُ
اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى اَنْ يُّشْرَكَ بِهِ�ْ وَيَعْرِفُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرٰى اِثْمًا عَظِيْمًا
﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُوْنَ اَنْفُسَهُمْ اَنَّ اللّٰهَ يَرْكِبُ مِنْ يَّسَآءٍ
وَلَا يَظْلُمُوْنَ شَيْئًا ﴿٤٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكُتٰبَ
وَكَفٰى بِهِ۷ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجَنّٰتِ وَالْطَّنٰثِ وَيَقُولُوْنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِنْ الَّذِيْنَ ؕ اٰمِنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

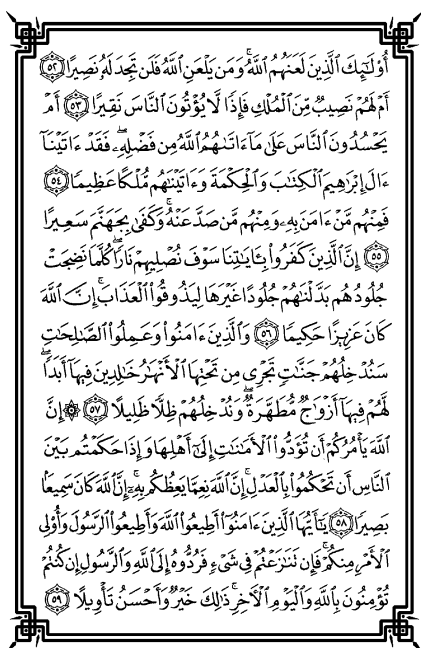
(۴۷) ئہی ئہوانہی کتیتان پی بہ خشراوہ باوہر بہین بہو (قورٹانہی) کہ ناردوومانہو بہراست دانہری ئہوہی ئیوہیہ، پیش ئہوہی (پوژیک بیٹ) روو خسارانیکی (بی دین) پان و پلش بکہینہوہ و ئاسہواری دہم و چاو نہیہ لین و بہرہو پشتی بکہین و وہ کو پشتی سہری لیکیہین، یاخود نہفرینیان لیکیہین وہ کو چوئ نہفرینمان لہ خہلکانی روژانی شہمووان کرد (ئہوانہی کہ بہفیل راوہماسیان کردو فرمانی خویان شکاند)، بیگومان ہر فرمانی خواہیہ کہ ہمیشہو بہردہوام ئہنجام دراوہ.

(۴۸) بہراستی خوا خوش ناییت ئہگہر ہاوہلی بو بریار بدریت، بیجگہ لہوہ لہ ہر گوناہیکی ترسیہویت خوش دہبیٹ، بو ئہو کہسہی کہ دہیہویت، جا ئہوہی ہاوہل و شہریک بو خوا بریار بدات، ئہوہ ئیتر بہراستی تاوانیکی گہورہی ہلہستوہ.

(۴۹) ئایا نہتروانیوہ تہ ئہو کہسانہی خویان خویان بہ چاک دہدہنہ قہلہم (دہلین ئیمہ ہلہلزاردہی خویان) ئہوہ وانہیہ، بہلکو خوا (بہندہکانی دہناسیت)، ہرکہس (شایستہ بیٹ، پہسہندی دہکات)، دل و دہروونی خویان دہکات، ئہوانہ بہ قہدہر تالی ناوکی خورماستہمیان لی ناکریت.

(۵۰) سہرنج بدہو تہماشاکہ چوئ (خاودہنانی کتیبی ئاسمانی) درو بہ دہم خواوہ دہکھن (بیپاکانہ دہلین: عوزہیر یان مہسیح کوری خوان) ئہو تاوان و گوناہیان بہسہ (بو سزادانیان چونکہ تاوانیکی زور گہورہی یاشکرایہ.

(۵۱) ئایا نہتروانیوہ تہ ئہوانہی کہ بہشیک لہ کتیبی ئاسمانی پیدراوہ (کہچی لہگہل ئہوہشدا) باوہریان بہفالچی و جادوگہرو بت و پیکہرو شہبتان و... ہدیہ، دہربارہی ئہوانہش کہ بی باوہرن دہلین: ئہوانہ چاکترن و ربیازی راستریان گرتوہ، تا ئہوانہی کہ ئیمان و باوہریان (بہئینی ئیسلام ہیناوہ)!!

(۵۲) ئەو (جوولەكانە) كەسانىكىن خوانەفرىنى لىكردون، كەسكىش خوانەفرىنى لى بكات، ئەو هەرگىز هېچ كەست دەست ناكەوئ بىكەيته پشتيوانى.

(۵۳) مەگەر ئەوانە هەندىك دەسلەتايان بە دەسته، تائە و كاته بە قەدەر تۆزقاليك لە ناوكى خورما بە خەلكى نەدەن؟!

(۵۴) يان هەر ئەو يە كە حەسادەت و بە خەلكى (ئيماندار) دەبەن لە سەر ئەو ی خوا لە فەزل و بەخششی خۆی بەشى داوون (پيغمبەرى لەناویندا هەلبزار دوو) خويىگومان ئىمە بە نەو ی ئىبراهيم كتيىمان بەخشيوو (بە موسا تەورات و بە عيسا ئىنجیل و بە محمدىش ﷺ قورئان) هەروەها لە جورەها دانایی بە هەروەمان كردوون و (بە هەندىكيان) وەك (يوسف و داود و سولەيمان) دەسلەت و پاشايەتەكى گەورەمان بەخشيوو.

(۵۵) جالە و خەلكە هەيە باوەریان بە (محمد ﷺ و بە قورئان) هیناوە شوینی كەوتوون، هەشيانە ریی لیگرتوو و پشتی تیگرتوو، دۆزەخیش بەسە (بۆئەو یا خییانە) كە نامادە یە و كپە ی سەندوو.

(۵۶) بەراستی ئەوانە ی باوەریان نەهیناوە پە نایەت و فەرمانەكانی ئیمە، لە ئاینەدا دەیانسو ئینین بە ئاگری دۆزەخ، هەموو جاريك پیستیان داوەشاو سووتاو هەلقرا، پیستی تپ دەكەین بە بەریاندا، بۆ ئەو ی بە چاكی سزاو تازار بچەژن، بەراستی خوا هەمیشە بەردەوام بالادەسته و (دەتوانی تۆ لە لە خوانەناسان بەسە نیت)، دانایە (كە مۆلتیان دەدات بەلكو بگەڕێنەو و پۆڕپیزی دیندارى).

(۵۷) ئەوانەش كە باوەریان هیناوە و كارو كردهو ی چاكە ئەنجام دەدەن لە ئاینە یەكى نزیكدا دەیانخەینە ناو باخەكانی بەهەشتهو كە چەندەها رووبار (بەژێر درەختەكانیداو بە بەردەم كۆشكەكانیدا) دەروات و لەویدا ژيانى هەمیشە یی و بەردەوام دەبەنە سەر، هاوړی لە گەل چەندەها هاوسەری پاك و بیگەردو خاوین و پاکیزەدا، هەروەها دەیانخەینە ژیر سایە ی سیبەری جوان و رازاو ی هەمیشە یی یەو (نە گەرمایان دەبیت، نە سەرما).

(۵۸) بیگومان خوا فەرمانتان پی دەدات كە هەموو ئەمانە تەكان (سپاردەكان) بگەڕێنەو دەست خاوەنەكانیان و هەر كاتیكیش داوەریتان كرد لە ئیوان خەلكیدا، دادپەروەرانه فەرمانەوا یی بكەن، چونكە بەراستی خوا بە جوانی و چاكی و تەوا ی ئامۆزگاری و فەرمانتان پی دەدات، بەراستی خوا هەمیشە بەردەوام بیسەر و بینایە.

(۵۹) ئە ی ئەوانە ی باوەرتان هیناوە، فەرمانبەردارو گوپرا یەلى خواو پیغمبەر و فەرمانرەواكان بكەن كە لە خودی خۆتان (لە بیروباوەرو پابەندیدا)، خۆ ئەگەر لە شتیكدا بوو بە كیشەتان دەر بارە ی حوكمی خوا یی، ئەو ئەو كیشە یە بگێرنەو بۆ لای خوا پیغمبەرە كە ی ﷺ (كە قورئان و سوننەت دەگە یە نیت)، ئەگەر ئیو باوەرتان بە خوا بە روژی قیامەت هە یە، (پەفتار كردنتان) بەو شیو یە چاكترین و جوانترین سەرچاوە یە بۆ چارەسەری كیشەكانتان.

أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَتُوا بِهِ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ وَقَدْ أُمرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوكَ ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْتَهُمْ أَبَدِيهِمْ ثُمَّ جَاءَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ أَنْ يَرُدُّوا إِلَيْنَا إِلَّا يَحْسِنُوا وَتَوَفَّيْنَا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

(۶۰) ئایا نه تروانیووه ته ئه و (دوو پرووانه ی) لافی ئه وه لی ددهن گوايه به پراستی باوه پریان هیئاه به وه ی که بو تو ره وانه کراوه و به وه ش که پیش تو ره وانه کراوه (بو پیغه مبه ران)! که چی ده یانه ویت رووبکه نه زوردارو جادووگه رو خوانه ناسان تا دادوه پریان له نیواندا بکه ن و چاره سه ری کیشه کانیا ن بکه ن، له کاتی کدا به پراستی فه رمانیا ن پیدراوه که باوه پریان به (طاغوت) نه بیئت، شه یتانی ش ده یه ویت گو مپریان بکات به گو مپراییه کی دوو رو بیسنوو ر.

(۶۱) کاتی کیش پییا ن بو تری: وه رن بو لای ئه و (قورئانه ی) که خوا ناردوو یه تی به خواره وه بو لای پیغه مبه ره که ی (بو چاره سه ری کیشه کانتان) که چی ده بینی دوو پرووه کان پشتت تی ده کهن و رووت لی

وهرده گیرن به ته وای.

(۶۲) ئاخو ئه وانه حالیا ن چو ن بیئت کاتی ک به هو ی ره فتاری نادر وستیانه وه به لایه ک دوو چاریا ن ده بیئت، که چی له وه ودوا (که په نایا ن نامینی ت) هاوار بو تو ده هیئن و سویند به خوا ده خو ن: له و کاره ماندا مه به ستمان ته نها چاکه کاری و ری کخستن و ئاشتی بو.

(۶۳) ئا ئه وانه که سانی کن خوا ده زانی ت چی له دل و دهروو نیاندا هه شار دراوه، که واته ره فتاری ئه وانه پشتگو ی بخه و ئاموژگاریا ن بکه و قسه ی به پیزو به تو ی کلی وایا ن پی بلی که به قولایی دهروو نیاندا بیجته خواره وه و بیانه ژنی ت.

(۶۴) هیچ فرستاده یه کما ن نه نارد وه مه گه ر ته نها بو ئه وه ی گو ی رایه لی بکری ت به فرمانی خوا، خو ئه گه ر ئه و خه لکه به پراستی کاتی ک سته م له خو یان ده کهن (به لادان له شه ریعت) به اتنا یه بو لای تو و داوای لی خو شبوو نیان له خوای گه و ره بکرا یه، پیغه مبه ریش داوای لی خو شبوونی بو بکردنایه، ئه وه بیگو مان ئه و کاته ده یان زانی که خوا ته وه و په شیما نی وه رگه وه میهره بان و دلوقانه (ئه گه ر به پراستیا ن بیئت گو نا هه کانیا ن بو ده گو ری ت به چاکه).

(۶۵) نه خیر، سویند به په روه ردگارت ئه وانه ی (لافی بروا لی ده دهن) بروا ناهیئن هه تا له هه موو کیشه یه کدا که رووده دا له نیوانیا ندا تو نه کهن به دادوه رو گو ی رایه لی تو نه کهن، داوای ئه وه ش نابی ت له دل و دهروو نیاندا هیچ نا ره زاییه ک دروست بیئت به رامبه ر ئه وه ی که داوه ریت له سه ر کردو وه و ده بیئت به ته وایی ته سلیم بن و رازی بن له ناخدا.

وَلَوْ أَنَّا كُنَّا عَلَيْنَهُمْ أَن اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَرَابًا لَهُمْ وَأُشْدَّ تَلَيُّهَا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَجِدُهُمْ مِنْ دُنَا آجَرٍ عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَبَتْهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حُرُومَكُمْ فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَنْ يَلْفُظَنَ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا فَمَا كُنَّا بِلَا إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ فَهُمْ شُهَدَاءُ ﴿٧٢﴾ وَلَكِنْ أَصْبَحَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولُوا كَأَن لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ بَلَيَاتُنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُورَ قُوْرًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

(۶۶) خوٰٓٔ گهر به پراستی ئیمه پیوستمان بکردایه له سهریان که خوٓٓٔان بکوژن، یان له ولات و نیشتمانتان دهرچن ئه وه یان نه ده کرد، مه گهر که میکیان نه بیٔ (چونکه به جی هیٓٓٔانی فرمانی خوا به بیٔ چهن و چوون پیشه ی به نده راسته قینه کانه، ئیمه ش ئه و داخوایه مان لی نه کردوون) جا ئه گهر به پراستی ئه وانه به گویره ی ئاموژگاری و فرمانی ئیمه ره فتاریان بکردایه، ئه وه چاکتر بوو بوٓٓٔان و دامه زراو ترو چه سپاو تر ده بوون له سهر حق و راستی.

(۶۷) جا ئه وکاته بیگومان له لایه ن ئیمه وه پاداشتی گه وره و بیٓٓٔ سنوورمان پیده به خشین....

(۶۸) به ته و اویش هیدایه ت و رینمو ویمان ده کردن بو ریگه و ریازی راست و دروست.

(۶۹) ئه وه ی فه رمانیه رداری خواو پیغه مبه ر بکات، ئه و به خته وه رانه له گه ل ئه و که سانه دا ده بن (له به هه شتی به ریندا)

که خوا نازو نیعمه تی رژاندو وه به سهریاندا له پیغه مبه ران و راستگوٓٓٔیان و شه هیدان و پیاو چاکان، ئای که ئه وانه هاو ه ل و هاوړی و هاو ده میکی چاک و بیٓٓٔ وینه ن (له جیهانی پر له شادی و کامه رانیدا).

(۷۰) ئه و ریزو به هره گه وره یه هه ر له لایه ن خواو ده یه (بوٓٓٔ ئه و به خته وه رانه)، خوا خوٓٓٔی به سه که زانایه به هه موو شتیٓٔ، (پاداشتی هیچ که س به زایه نادات).

(۷۱) ئه ی ئه وانه ی که باو ده رٓٓٔان هیٓٓٔاوه ئه وه ی خوٓٓٔانی پیده پارٓٓٔن بیگر نه ده ست و ئاماده باش بن، ئینجا ده سه ته ده سه ت یان هه مووٓٓٔان یه ک پارچه (به ره و به ره کانی جه نگ) هه لمه ت به رن و هیٓٓٔش به بن. (هه رکاتیٓٔ له لایه ن سه رکردایه ته کی متمانه پیکراو وه داواتان لیٓٔکرا).

(۷۲) سویند بیٔ (ده سه ته یه ک دووړو و هه ن) له ناوٓٓٔاندا به پراستی خوٓٓٔیان ده خلآٓٔین و سستی ده که ن، جا ئه گهر به لایه کٓٓٔان تووش بیٔ (هه ریٓٔه ک له وانه) ده لیٔت: به پراستی خوا چاکی بوٓٓٔ کردم که له گه ل ئه واند ئاماده ی (ئه و جه نگه) نه بووم...

(۷۳) سویند بیٔ ئه گهر فه زل و ده سه ته و تیٓٔکٓٔان له خواو ده سه ته که وٓٓٔ به راشکاوی ده لیٔت - هه ر وه ک له نیوان ئیوه و ئه و جوړه که سانه دا دوٓٓٔتایه تی و ئاشنایه تی نه بوو بیٔ - خوژگه له گه ل ئه واند بوو مایه، بوٓٓٔ ئه وه ی ده سه ته و تیٓٔکی چاک و زوړ و زه به نده م به ده ست به ٓٓٔنایه.

(۷۴) ده با بجه نگیت له پیٓٓٔاوی خوا دا، ئه وانه ی ژیآٔنی دنیا ده فروشن به روژی دوآٔی، جا هه ر که س بجه نگیت له پیٓٔاوی خوا دا ئه وه ئه گهر بکوژریت و شه هید بیٔ، یان سه رکه وٓٓٔن به ده ست به ٓٓٔیت، ئه وه له ئاینده دا پاداشتی گه وره و بیٓٓٔ سنووری پیده به خشین.

(۷۵) (ئەى ئيمانداران) ئەو چىتانه و بۆچى ناهەنگن لە پىناوى رەزامەندى خوادا و رزگار کردنى لاوازکراو و چەوساوەکان، لە پياوان و ئافەرەتان و مندالان؛ ئەوانەى کە دەلێن: پەرورەدگار تۆ رزگارمان بکە لەم شارەى کە خەلکە کەى ستمکارن، لەلایەن خۆتەو پشستيوان و يارمەتیدەر يکمان بۆ ساز بکە.

(۷۶) ئەوانەى ئيماندارن (تەنها) لە پىناوى خوادا دەجەنگن (بەلام) ئەوانەى بى باوەرپن لە پىناوى ستمەکارو زۆردار و (طاغوت) دا دەجەنگن، دە جەنگن دژى يابەرانى شەيتان (چونکە) بەراستى پىلان و تەلە کەى شەيتان پوچ و لاوازە.

(۷۷) ئايا نەتروانىووەتە ئەوانەى کە پىيان و ترا: دەست

پياريزن کاتى جەنگ نيه! بەلکو هەر نويز بکەن و زەکات بدەن، کەچى کاتیک جەنگيان بۆ برياردارا، دەستەپەکیان لە خەلکى دەترسان بەقەدەر ئەوەى کە لە خوا دەترسن، ياخود زياتریش و دەيانوت: خوايه تۆ بۆچى جەنگت لەسەر فەرزکردین، خۆزگە بۆ ماوێهە ک دوات دەخستین، بەوانە بلى: رابواردنى ژيانى دنيا زۆر کەم و کورته، ژيانى قيامەت چاکتر و خۆشترو نەپراوێهە بۆ ئەو کەسەى لە خوا دەترسیت و پاريزکارە، لەوى بەقەدەر تالى ناوکى خورمايه ک ستمتان لىناکړت.

(۷۸) (دلنيا بن) لەهەر کوئى بن مردن يەخەتان پى دەگړت، با لەناو چەندەها قەلاو شوپى سەخت و قايميشدا بن، (جا دوو پروووەکان) ئەگەر خىريان بپتە رى دەلێن: ئەمە لە لایەن خواوێهە، ئەگەر توشى ناخوشى و زياتیک بپن (بە پىغەمبەر ﷺ) دەلێن: ئەمە يان بەهوى تۆوێهە، پىيان بلى: هەر هەمووى (هەرچى پيش دیت) لەلایەن خواوێهە و (بۆ تاقي کردنەوێهە) ئەو بۆچى ئەو خەلکە (باوەر لاوازە) هېچ شتىک تىناگەن و لە راستیەکان حالى نابن.

(۷۹) (راستە) کە هەرچى بۆ تۆ (بۆ هەرکەسێک) پيش دیت لە خىرو چاکە لە خواوێهە و هەرچى ناخوشیە کىشت بۆ پيش دیت دەستى خۆتى تيايه (هەرچەندە بەبى وىستى خوا روو نادات، بەلام پاداشتت هەيه ئەگەر خۆگر بیت) ئىمە تۆمان ناردوو (ئەى محمد ﷺ) بۆسەر خەلکى بە پىغەمبەرێهە تى (تا بىرو بۆچوونيان راست بکەیتەو)، خوايش بەسە کە شايە تە بۆ ئەو مەبەستە.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
الْقَالِيَةِ أَهْلِهَا وَاجْعَل لَنَا مِّنْ لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِّنْ لَّدُنكَ
نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الْطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
هَذِهِ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ قُلْ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ اللَّهِ هَالِكٌ هُوَ لَا يَبْقَىٰ
بِقَهْرٍ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكُمْ مِّنْ حَسَنَةٍ فَرِحْتُم بِهَا وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ
سَيِّئَةٍ فَنِفَسْتُمْ وَارْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكُنْتَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

(۸۷) (اللہ) خواہ کہ بیجگہ لہو هیچ خواہ کی تری به حقه نیه (شایسته ی پهرستن بیت) سویند به خوا لہ روژی قیامه تدا کو تانده کاته وه که هیچ شک و گومانیکي تیدا نی یه، جاکی هه یه قسه و گو فتاری لہ فہرمایش و فہرمودہ ی خوا راسترو دروستر بیت؟

(۸۸) جائه وه چیتانه (ئہ ی ئیمانداران) دہر بارہ ی دو ورو وہ کان بوون به دوو دہستہ وه؟! لہ کاتی کدا خوا (سہر شور ی کردوون) و وہری گیرا ونه تہ وه بو بی باوہری به هو ی ئہ و کردہ وانہ ی کہ کردو و یانہ، ئایا دہ تانہ ویت کہ سیک ہیدایہ ت و رینمووی بکن کہ خوا گومرای کردو وہ؟! (به هو ی باوہری دانہ مزراو و دل و دہروونی نہ خوشیہ وه)، بیگومان ئہ و ی خوا گومرای بکات (به هو ی کارو کردو و ی ناپہ سہندیہ وه) ئہ و ہر گیز ریگہ یہ کت دہست ناکہ ویت بو رینمووی کردنی.

اللہ لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَیْجَمَعَنَّکُمْ اِلٰی یَوْمٍ اَلْقِیْمَہٗ لَا رَیْبَ فِیْہِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰہِ حَدِیْثًا ﴿۸۷﴾ فَمَا لَکُمْ فِی الْمُنْفِقِیْنَ فِیْغَتَبِیْنَ وَاللّٰہُ اَرْکَسُہُمْ بِمَا کَسَبُوْا اُتْرِیْدُوْنَ اَنْ تَہْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰہُ وَمَنْ یُضِلِلِ اللّٰہُ فَلَنْ تَحِدَ لَہٗ سَبِیْلًا ﴿۸۸﴾ وَذُوْا لَوْ تَکْفُرُوْنَ کَمَا کَفَرُوْا فَتَکُوْنُوْنَ سَوَآءٌ فَلَا تَنۢجِدُوْا مِنْہُمْ اَوْ لِیَاۤءَ حَتّٰی یُہَاجَرُوْا فِی سَبِیْلِ اللّٰہِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَعَدُوْہُمْ وَاَقۡتُلُوْہُمْ حِیْثُ وَجَدْتُمُوْہُمْ وَلَا تَنۢجِدُوْا مِنْہُمْ وَاِیۡسَآءٌ وَلَا نَصِیۡرًا ﴿۸۹﴾ اِلَّا الَّذِیۡنَ یَصِلُوْنَ اِلٰی قَوْمٍ بَیۡنَکُمْ وَبَیۡنَہُمۡ یَتَّبِعُ اَوْجَہَ وُکُمۡ حَصَرْتُ لَہُمۡ مَّا اُرِیۡتُمْ اَنْ یَّقۡتُلُوْکُمْ اَوْ یَقۡتُلُوْا قَوْمَہُمۡ وَلَوْ شَاءَ اللّٰہُ لَسَلَطۡہُمۡ عَلَیْکُمْ فَلَقۡنَکُمۡ اِنْ اَعَزَّ لَکُمۡ فَلَمۡ یَقۡتُلُوْکُمْ وَاَلْقَیۡنَا اِلَیْکُمُ السَّلَٰمَ فَاَجَعَلِ اللّٰہُ لَکُمۡ عَلَیۡہِمۡ سَبِیْلًا ﴿۹۰﴾ سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِیۡنَ یُرِیْدُوْنَ اَنْ یَاۡمُنُوْکُمْ وِیَاۡمُنُوْا قَوْمَہُمۡ کُلَّ مَارَدٍ اِلَّا الْفِیۡئَۃَ اُرۡکِسُوۡا فِیۡہَا فَاِنْ لَّمۡ یَعۡزِلُوْکُمْ وَیَلۡقُوا اِلَیْکُمُ السَّلَٰمَ وَیَکۡفُوْا اِلَیۡہِمۡ فَخُذُوْہُمْ وَاَقۡتُلُوْہُمْ حِیْثُ تَقۡفِیۡتُمُوْہُمْ وَاُولَٰئِکُمۡ جَعَلۡنَا لَکُمۡ عَلَیۡہِمۡ سُلۡطٰنًا نَّبِیۡنًا ﴿۹۱﴾

(۸۹) (ئہ و دو ورو و انہ) ئاواتہ خوازن کہ ئیوہش بی باوہر بن وک خویان بی باوہر بوون، ئہ و کاتہ (ہر دو و لاتان) یہ کسان دہن لہ بی باوہریدا، کہ واتہ لہ وانہ پشتیان و یاوہر مہ گرن ہہ تا کوچ دہ کەن لہ پیناوی خوا، خو ئہ گہر یاخی بوون و پشتیان تیگردن، ئیوہ بیانگرن و بیانکوژن لہ ہر کویدا ئہ وانہ تان دہستکوت، ہر گیز نہ کەن ئہ وانہ بکنہ نہ یاوہر و هاوکار...

(۹۰) جگہ لہ وانہ ی کہ پەنا دہبە نہ بہر تیرہ و ھوژیک پەیمان لہ ئیوان ئیوہ و ئہ واندا بہستراوہ، یاخود ہاتین بو لای ئیوہ لہ کاتی کدا دلیان تہنگ و بیزار بیت لہ وہ ی جہنگتان لہ گەل بکن یان دژی تیرہ و ھوژہ کە ی خویان بجہنگن، خو ئہ گہر خوا بیویستایہ ئہ وانی زال دہ کرد بہسەر تانداو دژتان دہ جہنگان، جائہ گہر ئہ وانہ دوورہ پەریز کہ نارگیر بوون لہ ئیوہ و جہنگیان لہ گەل نہ کردن و ریبازی ئاشتیان گرتہ بہر و ملکہ چ بوون، ئہ وہ خوا هیچ مو لہ تیکی پریر نہ داوہ بو ئیوہ بہسەر ئہ وانہ وہ (کہ شہریان پی بفروشن بیانکوژن یان بہدیل بیانگرن). (۹۱) (ہر و ہا) چہند کہ سانیکی تر دہ بینن کہ دہ یانہ ویت لہ ئیوہش و لہ ھوژ و قہومی خوشیان ئہ مین بن، ہر کاتی ک بانگ بکریئہ وہ بو ئاشو و بنانہ وہ دریغیان نہ کردو وہ و روچوون تیایدا و چاکتر تیہہ لچوونہ تہ وہ، جا ئہ گہر ئہ وانہ دوورہ پەریزیان نہ گرت لیٹان و کہ نارگیر نہ بوون و ریبازی ئاشتیان نہ گرتہ بہر و دہستیان نہ کیشایہ وہ لہ جہنگ کردن لہ گەلتان، ئہ و کاتہ بیانگرن و بیانکوژن لہ ہر کو ی دہستان رو یی بہسەر یاندا، ئا ئہ وانہ گیرا ومانہ بو تان بہسەر یانہ وہ بہ لگہ یہ کی روون و ئاشکرا لہسەر (راست و رەوایی کوشتن و بہدیل کردنیان).

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا الْمُؤْمِنَ إِلَّا خَطَاؤُهُمْ فَبَلَّ أَنْ يَكُونَ مِثْلَ خَطَاؤِهِمْ
أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ قَوْمُ كَاتٍ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ مَسْئَلَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَكُمْ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَكَانٌ كَثِيرٌ ﴿٩٤﴾ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ لَّهِ عَلَيْهِ كُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُمَآئِدُكُمْ خَيْرًا ﴿٩٥﴾

(۹۲) بۆ هیچ ئیمانداریک نیه ئیمانداریکی تر بکوژیت مه گهر به ههله، خو ئه گهر كه سیکی ئیماندار به ههله ئیمانداریک بکوژیت، ئه وه ده بیئت به ندهیه کی ئیماندار ئازاد بکات و خویت باییه که ی بدات به که سوکاری کوژراوه که (وهك میراتی دابهشی بکهن) مه گهر لیی ببوورن و له خوینه که ی خوش بین، خو ئه گهر کوژراوه که له ناو قهوم و دهستهیه کدا بوو دوژمنی ئیوه بوون، به لام ئه و (کوژراوه) ئیماندار بوو، با (بکوژه که) به ندهیه کی ئیماندار ئازاد بکات، خو ئه گهر ئیمانداره کوژراوه که له ناو قهوم و دهستهیه ک بوو که په یمان له نیوانتاندا هه بوو، ده بیئت خوینبایی بدریت به که سوکاری و به ندهیه کی ئیمانداریش ئازاد بکریت، (خو ئه گهر بکوژه که) ئه وه ی بۆ نه لئواو دهستی نه کهوت (به نده ئازاد بکات و به ندایه تی باوی نه ما بوو و مال و سامانیشی نه بوو) ئه وه ده بیئت دوو مانگ له سه ریه ک به پوژوو بیئت، ئه مه بریاریکه بۆ راستی و دروستی تهویه و گه رانه وه که ی، ئه مهش له لایه ن خوا وه یه، بیگومان خوی گه و ره هه میشه و به رده و ام زاناو دانایه.

(۹۳) ههر كه سیك به دهستی ئه نقهست ئیمانداریک به ناحق بکوژیت، ئه وه تۆ له ی ئه و كه سه ئاگری دۆزه خه، ناشمیریت تیایدا، هه روه ها خوا لیی توپه ریه و نه فرینی لیکردوه و سزایه کی گه و ره و بی سنووری بۆ ئاماده کردوه.

(۹۴) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هی ناوه، کاتیك دهرده چن بۆ گه باندنی ئیسلام و جیهاد له پیناوی خوا دا، ووردیین بن و هه موو شتیك روون بکه نه وه (دووره په ریژین له په له و هه له شه یی)، به و كه سانهش كه سه لامتان لیده كه ن مه لئین: (راست ناکه یت) تۆ ئیماندار نیت!! (به و هه لو یسته) مه به سستان ده سکه وتی ژیا نی دنیا بیئت، چونکه لای خوا ده سته که وتی زۆر هه یه، خو کاتی خۆی ئیوهش وابوون (باوه رتان شارا وه بوو) تاخوا منه تی نایه سه رتان (سه رکه وتنی پییه خشین و ده رووی لیکرد نه وه) که واته، وردو دووریین بن، چونکه به راستی خوا ئاگاداره به هه موو ئه و کار و کرده وانه ی که ده یکه ن. (پیغه مبه ر ﷺ ده سته یه ک له ها وه لانی نارد بۆ گه یاندنی ئیسلام، ئوسامه ی کوپری زه یدی کرده لیپرسراویان، کابرایه ک که ناوی (مه ر داس) بوو مه پرو و شتری ده له وه پران، ئوسامه و ها وه لانی یینی، ترسا و به په له دوور که و ته وه و خۆی کرد به ئه شکه و تییکدا، ئه مانیش شوینی که وتن، کاتیك چوونه به رده م ئه شکه و ته که کابرا هات به پیریانه وه و سه لامی لیکردن و شایه تمانی هی نا، به لام ئوسامه هیرشی کرده سه ری و کوشتی.. دوایی که پیغه مبه ر ﷺ بیستی توپه بوو له ئوسامه و فه رموی: بۆچی کوششت؟ ئایا دل و سینه تان هه لدری بوو بزانه به راستی تی یان نا!!)..

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِئَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنْ الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ أَلَمَلَتْكُمْ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَيْسَ بِنَاكُمْ قَالُوا كُنْ مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْسَ مَا وَدَّعَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِنْ أَلَمَلْتُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ جِهْلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ قَالُوا لَيْسَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَفْعُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْوُتُّ فَقَدْ دَفَعَ أَجْرَهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

(۹۵) ئەوانەى دانىشتوون لە ئيمانداران و (جەنگ ناکەن) - مەگەر ئەوانەيان کە ناتەواون - (کوێر، شەل، نەخۆش... هتد) لە گەڵ ئەوانەدا کە جيهاد و کۆشش دەکەن لە پیناوی خوادا بە مأل و سامان و خویان چوونیهک نین، بێگومان خوا فەزل و ریزو پلەیه کی تایبەتی بریارداوە بۆ تیکۆشەرەن بە مالیان و خویان، بەسەر ئەوانەدا کە دانىشتوون و (فیداکاری ناکەن و گیان بەخت ناکەن)، خوای گەورە بەهەر دەستەیه کیان بە ئینی چاک و بەنرخى داوە، (بێگومان) خوا فەزل و ریزو پاداشتی گەورە و بێ سنووری ئەو تیکۆشەر و موجاهیدانەى داوە بەسەر ئەو دانىشتوانەدا... (کە) لە کات و شوینی خۆیدا جيهاد دەکەن.

(۹۶) ئەویش چەندەها پلەو پایەن (بەگوێرەى هەول و کۆشش) لە لایەن خواوە پێشکەش دەکری (بەگوێرەى رادەى نیهت پاکیی و تیکۆشان، هاوێرێ لە گەڵ لیخۆشبوون و رەحمەتدا، چونکە خوا هەمیشە و بەردەوام لیخۆشبوو و بە رەحم و دلۆڤانە.

(۹۷) بەراستی ئەوانەى لە سەرە مەرگدا فریشتە گیانیان دەکێشن لە کاتی کێدا ئەوان هەمیشە ستمیان لە خویان دەکرد (ئیمان و باوەریان لە مەترسیدا بوو کەچی کۆچیان نەدەکرد بۆ نیشتمانی ئیمان، بەتوندیی پیاواندا هەڵدەشاخین) و دەلێن: باشە ئیوه لە چیدا بوون و لە کوی ژیا تان دەبرده سەر؟! لە وەلامدا دەلێن: ئیمە بێ دەسلەلات و لاواز کراو بووین لە زەویدا، فریشتەکان دەلێن: باشە ئایا زەوی خوا فراوان نەبوو تا کۆچی تێدا بکەن و (کۆچ بکەن بۆ نیشتمانی کە ئیمانداران تیایدا فەرمانەرەوان یاخود سەرەستن)؟ ئا ئەوانە شوێنەواریان دۆزەخە، کە جیگە و ریگە و سەرەنجامیکی ناخۆش و ناسازو خراپە.

(۹۸) مەگەر ئەوانەيان کە بەراستی بێ دەسلەلات و ناتەوان و لاوازکراو لەو پیاوانەى ژن و مندالیان لە گەلدایە و ناتوانن تەگبیر و گوێرانکاریەک بۆ خویان بکەن و هیچ ریگەیه کیش شارەزانین بۆ چارەسەر و دەر بازکردنی خویان.

(۹۹) ئەوانە خوا لیووردن و چاوپۆشی بۆ نامادە کردوون و خوا هەمیشە و بەردەوام تەواو لیخۆشبوو و زوێرش چاوپۆشی دەکات (مەبەست لە وشەى - عسى - بۆ هاتنە دى بە ئینه خوا بیه کەیه).

(۱۰۰) جا ئەوێ کۆچ بکات لە پیناوی خوادا لەو زەوییهى کە کۆچی بۆ دەکات، سەر بەرزیهک بۆ خۆی و ریسواییه کی زوێرش بۆ دۆژمنانی دروست دەکات، بەرە کەت و فراوانی رزق و رۆزی رووی تێدەکات، هەر کە سیکیش مأل و حالێ خۆی بەجێ بهێڵێت و لە پیناوی خواو پیغمبەرە کەیدا دەرچێت (واتە بەرە و لا ئیسلام، یاخود شوێنیکى ئازاد) کۆچ بکات، پاشان مردن یەخەى پێیگری، ئەو ئیتر ئەو کەسە پاداشتە کەى کەوتۆتە سەر خوا (هەر خۆی دەزانی ت چوون پاداشتی دەداتەو)، خوا هەمیشە و بەردەوام لیخۆشبوو میهرەبانە (بەتایبەت بۆ ئەو جوړە کەسانە).

(۱۰۱) هەر کاتی کە بە سەقەر بە زەویدا روێشتن، ئەو گوناھبار نابن بە کورت کردنەوێ نوێ، (بەتایبەت) ئەگەر ترسان ئەوانەى خوانەناسن پیلان و بە لایە کتان بەسەر بهێنن و ئازارتان بدەن، چونکە بەراستی کافران دۆژمنانی ئاشکراى ئیوهن.

(۱۰۲) کاتیکیش تۆ (ئەى پېغەمبەر ﷺ) لە ناو هاوھەلەندا بۆیت و پېش نوێتیت بۆ دەکردن (لە کاتى جەنگدا)، ئەو بە دەستەپەکیان لە گەل تۆدا بوەستن بۆ نوێژ و چە کە کانیان پى بېت، جا کاتیکی ئەم دەستەپەى کە نوێژ دەکات چوونە سووژدە بئەوانى تر لە پشەتەو بە پشەتەو بە پشەتەو (ئینجا کە لیبوونەو لەو راکاتە) ئەو دەستەپەى تر کە پاسەوانىیان دەکردو نوێژیان نەکردوو بە پى لە گەل تۆدا نوێژەکیان بکەن، بە هوشیارو چە کداریش بن، چونکە پى باوەرپان ئاواتەخوێژن کە ئیو غافل بن لە چە کە کانتان و لە کەل و پەلتان، تايەك هیرش بکەنە سەرتان و تەفرو توناتان بکەن، بەلام بۆتان هەپە و قەیناکات چە کە کانتان دائین ئە گەر ناپەرەحت بوون بەهوى بارانەو، یان هەندیکتان نەخۆشکەوتن، هەمیشە وریابن، بەراستی خوا سزای ریسواکەرو شەرمەزاری بۆ خوانەناسان ئامادە کردوو.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَمْ يَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بَأْسِهِمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَسْكُنُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَأَنْتَ طَائِفَةٌ آخِرَةٌ لِمُصَلِّينَ فَلْيَسْكُنُوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِحُرْمَتِهِمْ وَأَسْلِحَتِهِمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ تَعَذَّلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَجَدَ وَلَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا لِلَّهِ فِيمَا وُقِعْدَ وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ لَتَحْكُمَ بِهِنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تُكِنُّ لِّلْعَاقِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

(۱۰۳) جا کاتیکی لە نوێژ بوونەو ئەو یادی خوا بکەن بە پێوەن یان بە دانیشتنەو یان بە راکشانەو (بەهەر جۆرێک بۆتان گونجا) کاتیکیش ئارامی بالی کیشا بە سەرتانداو نیشته جی بوون، ئەو نوێژ بە چاکی و تەواوی ئەنجام بدەن، چونکە بەراستی نوێژ لە سەر ئیمانداران فەرزە لە کاتی دیاریکراودا دەبێ ئەنجام بدریت.

(۱۰۴) لە بەرامبەر (لەشکری پى باوەرپانەو کە شەرتان پى دەفروشن یان بەرپەستن لە رپگەى گەیاندى بانگەوازی خوادا) سستی و کەمتەرخەمی مە کەن و بکەوونە دوايان، چونکە ئە گەر ئیو ئیش و ئازارو ماندویتی و برینداریتان بۆ پېش بېت، بۆ ئەوانیش هەریش دیت، بەلام ئەو هی ئیو بە ئومیدو بە تەمان لە لایەن خواوە دەستان بکەوێت (لە بەهەشتدا) ئەوان بە تەمای نین، خوا هەمیشە و بەردەوام زانا و دانایە.

(۱۰۵) ئیپە بەراستی قورئانمان بۆ لای تۆ دا بە زاندووەتە خواریوە، سەرتاپای حق و راستی بەردەوامە، بۆ ئەو ی دادوەری بکەیت لە ئیوان خەلکیدا بەو شیوەیە کە خوا نیشانی داویت و رێنمووی کردویت و بە گونجای دەزانیت (بۆ چارەسەری کیشەکان و بەرپۆ بەردنی کۆمەلگا و قازانجی خەلکی)، نە کەیت بەرگری لە ناپاکان بکەیت... (دەگیرنەو جۆلە کە یەك لای (طعمة) ناویک قەلغانیک بە ئەمانەت دادەنیت، بەلام (طعمة) حاشای لیدەکات، کە دین ماله کە ی بگەرپین فری دەداتە ماله دراوسێکەپەو، چاکە کیشە کە دەگاتە لای پېغەمبەر ﷺ خەریکە لایەنی (طعمة) بگریت، چونکە زۆر بە دەم و پل بوو، بەلام خوی گەورە ئەم چەند ئایەتە دادەبەزینیت لە (۱۰۵ تا ۱۱۳) بۆ پروون کردنەو ی کیشە کەو هاو وینە).

(۱۰۶) (ئەى محمد ﷺ بەردەوام) داواى لىخوش بوون
له خوا بکه، چونکه بەراستى ئەو خوايه هەميشە و
بەردەوام لىخوشبوو ميهربانه.

(۱۰۷) بەرگري لەو کەسانەش مەکە کە ناپاکن و
خيانەت لە خويان دەکەن، چونکه بەراستى خوا ئەو
کەسانەى خوش ناوێت هەميشە خيانەتکارو تاوانبارن.
(۱۰۸) ئەوانە دەيانەوێت خيانەت و تاوانەکانيان
لەخەلکى بشارنەو، لەکاتێکدا ناتوانن لە خواى
بشارنەو کە لەگەڵياندايهو چاودێريانە، بەشەودا قسەى
واهەلدەبەستن خوا پى رازى نيه، خوا بەردەوام
گەماروێ ئەو کارو کردەوانە دەدات کە ئەنجامى دەدەن.

(ههچ شتيكى لى شاراوتهيه)

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُحْدِلْ
عَنِ الدِّيرِ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا أَلِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ يُمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَكَأَنَّهُ هُوَ لَا جَدُّ لَكُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجِدِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَطْلَمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرَوْهَا بَرِيًّا فَقَدْ آخَضَ أَخْمَلَهُ وَإِنَّمَا يُثْمِنُهَا
فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَا فَيَكْفُ عَنْهَا وَكَانَ
غَفُورًا ﴿١١٢﴾ وَمَا يُضِلُّوكَ وَمَا يُؤْتُونَكَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

(۱۰۹) باشه؛ ئەو تە ئیو بەرگریان لێدەکەن لە ژيانى ئەم دنیایەدا، ئەى روژی قیامەت، لای خواکێ
بەرگریان لێدەکات؟ یاخود کێ پشتیان و یاریدەدەریان دەبێت (تا لە سزای دۆزەخ رزگاریان بکات)؟
(۱۱۰) ئەو هی خراپەیکە بکات (دژ بەخەلکى) یان ستم لە خۆى بکات لەو وودوا (بەخویدا بچیتەو) و
داواى لىخوشبوون لە خوا بکات، ئەو خوايه کى لىخوشبوو و ميهربانى دەستدەکوێت.
(۱۱۱) ئەو هەش کە گوناھو تاوانێک ئەنجام دەدات، ئەو بەزبانى خۆى تەواو دەبێت، زیان بەخۆى
دەگات (لەدنیاو قیامەتدا ئەگەر تەوبەنەکات)، بێگومان خوا هەميشەو بەردەوام زانا و دانایە.
(۱۱۲) جا ئەو هی هەلەیکە یان تاوانێک ئەنجام بدات و لەو وودوا بیسەپینێت بەسەر بێ تاوانیکداو
بێ تاوانیکى پێ لەکەدار بکات، بێگومان ئەو کەسە بوختان و تاوانیکى ئاشکرای ئەنجامداو و
تاوانیکى گەورەى کردوو (زیاد لە گوناھەکەى خۆى).

(۱۱۳) خۆ ئەگەر فەزڵ و رحمتەى خوا نەبوايه بەسەر تەو خەریک بوو هەندیکیان سەرت لى
بشیوین، بێگومان ئەوان بەو کارەیان هەر سەر لە خویان دەشیوین، دلایە کە ناتوانن لە ههچ شتيکدا
زیانت پيگهیهنن، خواى گەورەش قورئان و دانایی بو دابەزاندوویت و فیرى ئەو شتانەى کردوویت
کە جارن نەتەزانی، بەردەوامیش فەزڵ و ریزی خوا لەسەر تو (ئەى محمد ﷺ زۆرو فراوان و
ئاشکراو دیارە و (نايه لیت تووشى هەلەببیت).

(۱۲۲) ئەوانەش باوەرپان هیناو و کارو کردووە چاکەکانیان ئەنجامداو، ئەووە لەمەودوا دەیانخەینە ناو باخەکانی بەهەشتەووە کە چەندەها رووبار بەژێر درەخت و بەبەرەدم کۆشکەکانیدا دەروات و ژبانی هەمیشەیی و نەبراو و بەرەوام تیایدا دەبەنەسەر، ئەووە بەلێنیکی نەگورای خوایی یە، جاکێ هەبە راسترو دروستتر لە خوا بەلێنی خوێ بیاتەسەر؟

(۱۲۳) (پاداشت و ریزو نرخ) نە بە ئارەزووی ئیووە، نە بە ئارەزووی خاوەنانی کتییە، ئەووەی خراپە و گوناھیک بکات، ئەووە بەهۆیووە سزا دەدرێت و هەج کەس و هیچ هیزیکێ تری دەست ناکەوێت جگە لە خوا پشتگیری بکات و یارمەتی بدات.

(۱۲۴) ئەووەش کردووە چاکەکان ئەنجام بدات نێر بیی یان

مێ لە کاتی کدا ئیماندار بیی، جا ئەوانە دەچنە بەهەشتەووە بەقەدەر پەردە ناوکی خورماستەمیان لێناکریت. (۱۲۵) کێ هەبە ئاینی چاکتر و پەسەندتر و جوانتر بیی ئەو کەسە رووی کردۆتە خوا و خوێ تەسلیمی ئەوزاتە کردووە، لە کاتی کدا کاروان و کار پەسەندەو شوینی ئاینی ئیبراھیمی ملکەچ و فەرمانبەر دار کەوتیی، کە خوا ئیبراھیمی کردۆتە خوشەوێستی خوێ و ریزداری کردووە.

(۱۲۶) هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەبە هەر خوا خاوەنیانەو دەسلاتی ئەو خواپە دەوری هەموو شتیکی داو (بەوردیی و بەتەواویی لە هەموو شتیک ئاگادارە).

(۱۲۷) ئەم محمد ﷺ پرسیارت لێدەکەن دەربارە ئەووەی کە پێویستە پیاوان ئەنجامی بدن بەرامبەر بە ژنان، پێیان بلی: خۆی گەورە دەربارەیان و لەلامتان دەداتەو؛ جائەووەی بەسەرتاندا دەخویندریتەو لە قورئاندا (روونی کردۆتەو لەمەوپێش لە سەرەتای ئەم سوورەتەو) دەربارە ئەو کچە بێ باوکانە ئەووەی خوا بۆی داناون نایاندەنێ و ناشتانەوێت ماریان بکەن و (ریگەش لە شووکردنیان دەگرن)، دەربارە میراتی ئەو مندالە بێ دەسلاتانە ناتانەوێت بەدادپەرەویری هەلسوکەوت و مامەلەیان لە گەلدا بکەن، جا بەرپاکردنی دادگەری لەنیوان بێ باوکندا (ئەرکی سەرشارنی ئیماندارانە)، ئەووەی کە ئەنجامی دەدەن لە چاکە ئەووە ییگومان خۆی گەورە پێی ئاگادارە بەچاکە کاری لە گەل مندالانی بێ باوکدا (کە مافیان بدەن و سەتمیان لێنەکەن)، جا هەر خێرو چاکەیک ئەنجام بدەن خوا زانیە پێی.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْجِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا يَصِيرَ ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءٌ
مُحِطًا ﴿١٢٦﴾ وَنَسْتَفْتِيكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمُّ النِّسَاءُ
الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنْ أَزْوَاجِهِنَّ وَلَوْ لَدُنَّ وَأَنْ تَقُولُوا لَلَّيْتُمْ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

وَأَمْرًا تُخَافَتُ مِنْ عَظِيمِهَا تُنْشَرُونَ أَزْوَاجًا فَلَا تُخَافُكُمْ عَلَيْهِمْ أَنْ يُضْلِلُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ وَالصَّالِحُ مِنْكُمْ خَيْرٌ وَأَحْزَنُ لِلْأَنْفُسِ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيزُوا أَعْمَالَكُمْ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ فَإِنْ يُدْرِكُوا مِنْ تَتَقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرَا بَعْضُ اللَّهِ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَقَاتِلُ السَّمَاءِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ كَفَرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنَّ يَدَيَّاهُ بَيْنَهُمَا السَّمَوَاتِ وَإِيَّاكُمْ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاءِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُدِ تَوَابًا أَلَدَتِيَا فَعَسَى اللَّهُ تَوَابًا أَلَدَتِيَا وَالْآخِرَةُ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

(۱۲۸) ئەگەر ئافره تېك له لووت بهرزی یان یاخی بون و بی مه یلی میرده کی ترسا، ئەوه هیچ گوناھیان له سەر نیه و کاریکی چاکه: ئەگەر نیوان خویان چاک بکهن و له سەر شیوازیک ریک بکهن (وهك ئەوهی ئافره ته که دهست هه لگرت له هه ندی مافی خوی تابه ریزو سه ره برزیه وه بمیینه وه له گه ل میرده کهیدا) هه میشه ریکه وتن و ته بایی شتیکی چاک و په سه نده، هه رچه نده خه لکی به سروشت حه ز بهرزیلی ده کهن و ته نها بهرزه وه ندی خویان ده ویت، (ئه گهر قیامهت و به هه شت و دوزه خ له بهرچاوه نه گیریت) جا ئەگهر چاکه کارو رهفتار جوان بن (له گه ل هاوسه رانتاندا) و خاوهن ته قواو پاریزکار بن و سته میان لی نه کهن، ئەوه دلنیابن بهراستی خوا هه میشه و بهردهوام ئاگایه به کارو کرده وه تان. (۱۲۹) هه رگیز ئیوه ناتوانن له نیوان هاوسه ره کانتاندا دادپهروه رانه رهفتار بکهن، له کاتیکیدا ئەگهر زوریش سوور بن له سهری، جاکه وابوو نه کهن ههر روو له یه کیکیان بکهن به تهوایی ئهوی تر واز لییهینن وهك هه لپه سیروا، نه ئەوه یه میردار بی، نه ئەوه شه بی میرد بی، خو ئەگهر چاکسازی بکهن و ریک بکهن و خوتان پیاریزن له سته م، ئەوه بهراستی خوا هه میشه و بهردهوام لیخو شبوو میهره بانه.

(۱۳۰) خو ئەگهر ژن و میرد لیک جیابینه وه (به گویری شهرع و بهرنامه ی خوا) ئەوه خوا هه ریه که بان شادو بی نیازو به خته وهر ده کات، له به خشینی فراوانی خوی (به هاوسه ریکی گونجار) چونکه خوا هه میشه و بهردهوام فراوانگیر و دانایه.

(۱۳۱) ههر بو خوایه ئەوهی له ئاسمانه کان و ئەوهی له زه ویدایه، سویند بی ت ئیمه ئاموژگاری و فه رمانماندا وه بهوانه ی بهرنامه ی خویان بو هاتبوو له پیش ئیوه، ههروه ها ئاموژگاری ئیوه شمان کردو وه له خوا بترسن و به ته قواو پاریزکار بن، خو ئەگهر بی باوهرو یاخی بن (ئه وه خوتان زیان ده کهن)، چونکه بهراستی ههر بو خوایه ئەوهی له ئاسمانه کان و ئەوهی له زه ویدایه، خوایش هه میشه و بهردهوام بی نیازو و شایسته ی سوپاسه.

(۱۳۲) ههر بو خوایه ئەوهی له ئاسمانه کان و ئەوهی له زه ویدایه و ههر ئەو خوایه به سه بو ئەوهی چاودیر بی و کاروباری پی بسپیریت (ئاسمانه کان ههر خوا خوی فراوانیان ده زانی و نه یینه کانی زه ویش که میکی زانراوه).

(۱۳۳) خه لکینه، ئەگهر خوا بیه ویت، ئیوه له ناو ده بات و کهسانی تر ده هیینه مهیدانه وه، خوی بالادهست هه میشه و بهردهوام دهسه لاتی به سه ره وه کاره دا هه یه.

(۱۳۴) ئەو که سه ی ته نها پاداشتی دنیا ی ده ویت (ئه وه بازانیت) که لای خوا پاداشتی دنیا و پاداشتی قیامه تیش هه یه، خوا هه میشه و بهردهوام بیسه رو بینایه.

(۱۳۵) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پرتان هیناوه هه‌میشه راگری دادوه‌ری بن و شایه‌تی بو خوا بدهن، با شایه‌تیه که‌شتان زیانی بو خوتان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هه‌بیته، ئه‌گهر که‌سیک له‌وانه ده‌وله‌مه‌ندی یان هه‌ژار خوا به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان چاکتر ده‌زانیت له‌ ئیوه (واته به‌ته‌ماعی ده‌وله‌مه‌ندی له‌ دادپه‌روه‌ری لامه‌ده‌ن و به‌هوی نه‌داریسی و به‌زه‌یی بی جی له‌ حق لامه‌ده‌ن) نه‌که‌ن شوین ئاره‌زووی نه‌فس بکه‌ون له‌ دادپه‌روه‌ری لابه‌دن، جائه‌گهر ئیوه پیچ لی بده‌ن (زمان بگۆرن) و شایه‌تی ناحق بده‌ن، یان پروه‌رگیرن، ئه‌وه چاک بزنان خا‌ئا‌گاداره به‌کارو کرده‌وتان. (۱۳۶) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پرتان هیناوه، به‌رده‌وام و دامه‌زراو بن له‌سه‌ر ئیمان به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی و به‌و قورئانه‌ش

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَسُوا فَاِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ لَا يَكُنْ لَهُمْ اللَّهُ لِعَفْوِهِمْ وَلَا لِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ يَسِّرَ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُسْلِمِينَ لَا يَنْفَعُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِمْ إِنَّهُمْ إِذًا مِثْلُكُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

که (له‌ماوه‌ی چه‌ند سالی‌کدا) دایه‌زاندوه بو پیغه‌مبه‌ره‌کی و به‌و کتیانه‌ش که‌پیشتر ره‌وانه‌ی کردوون، جا ئه‌وه‌ی باوه‌پری نه‌بیته به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و به‌پیغه‌مبه‌رانی و به‌روژی دوا‌یی، ئه‌وه به‌پراستی گومرا‌بووه به‌ئه‌وپه‌ری گومرا‌یی.

(۱۳۷) به‌پراستی ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان هیناوه و دوا‌یی پاشگه‌ز بو‌ونه‌ته‌وه، دو‌وباره ئیمانیان هینا‌یه‌وه و دوا‌یی پاشگه‌ز بو‌ونه‌وه، له‌وه‌ودوا زیاتر له‌ بی‌دینی و کافریدا رو‌چون، هیچ کات خوا له‌وانه خو‌شنا‌ییت و رینمو‌ویان ناکات بو‌ری‌بازیکی سوود به‌خ‌ش.

(۱۳۸) (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) مژده به‌ دو‌وپه‌ره‌کان بده که به‌پراستی سزایه‌کی به‌ئیشیان بو‌ئاماده‌کراوه!! (۱۳۹) ئه‌و دو‌وپه‌روانه‌ی که‌بی باوه‌په‌ره‌کان ده‌که‌نه پشتیوان و یاریا‌وه‌ری خو‌یان له‌جیاتی ئیمانداران، ئایا ده‌یانه‌ویت عیززه‌ت و ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌زیا‌ن لای ئه‌وان ده‌ست بکه‌ویت؟ (ئه‌وانه به‌هه‌له‌دا چوون) چونکه به‌پراستی عیززه‌ت و بالا‌ده‌ستی و سه‌ربه‌زیی هه‌ر هه‌مووی بو‌خوا‌یه.

(۱۴۰) به‌پراستی (خوا‌ی‌گه‌وره) له‌قورئاندا ئه‌م پریری‌یه‌ی نار‌دوه‌وه پ‌سهرتان که: هه‌ر کاتی‌ک له‌جییه‌ کدا‌گو‌یتان لی بو‌کوفرو گالته به‌ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرا، ئه‌وه دامه‌نیش‌ن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا هه‌تا قسه‌و باسه‌که‌یان نه‌گو‌رن (ئه‌گهر دا‌بنیش‌ن و گو‌ی نه‌ده‌نی) ئه‌وه به‌پراستی ئیوه‌ش له‌وکاته‌دا وه‌ک ئه‌وان و (حسابی ئه‌وانتان بو‌ده‌کریته) به‌پراستی خوا دو‌وپه‌روه‌کان و بی‌باوه‌په‌ره‌کان هه‌مو‌ویان له‌دۆزه‌خدا‌کوده‌کاته‌وه.

الَّذِينَ يَرْجُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ تَسْتَحِذْ عَلَيْهِمْ وَتَمْنَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخْدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى بُرَاءَةٍ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ تَأْتِيهِمُ الْمَوْتُ أَتَمُّوا
 لَا تَنْجِدُوا الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَجِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَهُمْ صَدْرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

(۱۴۱) ئەوانەى كە خوڤان بو ئىوه مه لاسداوه چاوه پروانى به سهرهاتتان ده كهن، ئە گهر سهر كه وتنيكتان له لايهن خواوه دهست بكه وىت ده لىن: ئەى ئيمه له گه لئاندا نه بوين؟! خو ئە گهر كافره كان به شيكيان بىت له سهر كه وتن، دوووه كان ده لىن: ئايا ئيمه له سهر ئيوه مان نه ده كرده وه ئه وه بوو، نه مانه پىشت ئيمانداران زياتان پىيگه يهن، ئينجا خوا له روژى قيامه تدا دادوهرى ده كات له نىوانتاندا (ئەى بى باوه پ و دوووه كان) دلپايه هه رگيز خوا نايه لىت بى باوه پان به سهر ئيمانداراندا دهست روشتوو بن و ريشه كه نيان بكهن.

(۱۴۲) به راستى دوووهوه كان (وا ده زانن) فيل له خوا ده كهن (له كاتيكدا) ئەو زاته فيله كانيان بووچ ده كاته وه (نازانن كه ديار و ناديار، لاي خوا روون و ئاشكرايه)،

هه ر كاتيكش (بو رىاو روو پامايى) هه لدهستن بو نوژ، زور به له ش گرانيى و ته مه لى هه لدهستن، ئەوانه رپايى و روپامايى بو خه لكى ده كهن، زور كه مپش يادى خوا ده كهن.

(۱۴۳) ئەوانه گيريان خواردوو له ونىوانده دا، نه ئەوه يه پال بدن به ئيماندارانه وه، نه ئەوه شه پال بدن به كافرا نه وه، هه ر كهس خوا (به هوى ناله بارىي خو يه وه) گو مرپاي بكات، ئەوه هه رگيز ناتوانيت رپازيكى راست و رزگارى بو بدوژيته وه.

(۱۴۴) ئەى ئەوانه ي باوه پتان هپناوه بى باوه پان مه كه نه يارو ياوه رى خوتان له جياتى ئيمانداران، ئايا ده تانه وىت به دهستى خوتان به لگه يه كى ئاشكرا بده نه دهست خوا له سهر خوتان.

(۱۴۵) به راستى دوووهوه كان له چينى هه ره خواري ناو دوژه خدان و هه رگيز بو ئەوان پشتيوانىكت دهست ناكه وىت.

(۱۴۶) جگه له وانەيان ته و به ي راسته قينه يان كرده وه و كارونيه تيان چاك كرده وه و دهستيان به ثابى خواوه گرتوه و په ره وى به رنامه ي كه ي ده كهن و به ته واو يى دين و ثابىيان ساغ كرده ته وه بو خوا، جائه وانە له گه ل ئيمانداراندا ده بن و (له گه ل ئەواندا هه شر ده كرڻ)، بىگومان له ئائنده دا خوا پاداشتى زورو بى سنور ده به خشيت به ئيمانداران.

(۱۴۷) خوا چ پيوستيه كى به سزادانى ئيوه هه يه؟ ئە گهر شوكرانه بژيرو سوپاسگوزاربن و ئيمان و باوه پى دامه زراتان هه بىت، خوايش هه مپشه و به رده وام سوپاسگوزارى به نده چاكه كانيه تى و زاناو ئاگايه پيان.

(۱۴۸) بیگومان خواہز ناکات له قسه‌ی ناشیرین و نابہ‌جی و ناو و ناتوره و تن و جنیودان، مه‌گهر که‌سیک سته‌م لی‌کراو بی‌ت، خوا‌هه‌میشه‌و به‌رده‌وام بی‌سه‌رو زانایه.

(۱۴۹) نه‌گهر کردارو گو‌فتارو به‌خششی خو‌تان ئاشکرا بکه‌ن یان بی‌شارنه‌وه، یا خود چاو‌پوشی له‌هه‌له‌و گونا‌هی‌ک بکه‌ن، نه‌وه بی‌گومان خوا‌هه‌میشه‌و به‌رده‌وام لی‌خوشبو‌وه به‌ده‌سه‌لا‌تیشه.

(۱۵۰) بی‌گومان نه‌وانه‌ی با‌وه‌پ به‌خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ران ناهین و ده‌یانه‌وی‌ت جیا‌وازی بکه‌ن له‌نی‌وان خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیدا (گوایه‌ با‌وه‌ریان به‌خوا‌ه‌یه‌ به‌لام با‌وه‌ریان به‌پی‌غه‌مبه‌ران نیه)، (یا خود) ده‌لین: با‌وه‌پ ده‌هین به‌هه‌ندی‌ک له‌پی‌غه‌مبه‌ران و با‌وه‌پ به‌هه‌ندی‌کیان ناهین و ده‌یانه‌وی‌ت له‌و نی‌وانه‌دا ری‌گه و به‌رنامه‌یه‌ک

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّعْيِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تَدْرَأْخِرًا أَوْ تُخَفُّهُ أَوْ تُعَفُّوْا عَنْهُ سَوْفَ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنْ أَلَيْكَ الْكُفْرُ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نَحْنُ بَعْضُ نِعْمَتِ اللَّهِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ رُسُلِهِ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٢﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٤﴾ يَسْأَلُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرًا ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَأَيْتَ إِنْ نَزَّلَ اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ أَخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْآيَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٥﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ وَفَلَّانَاهُمْ آدْحُلُوا الْآيَاتِ حُدُودًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٦﴾

بۆ خو‌یان به‌ده‌ست به‌ین...

(۱۵۱) ئا‌ه‌و جو‌ره‌که‌سانه‌ به‌پراستی هه‌ر بی‌با‌وه‌پ، بۆ بی‌با‌وه‌پ‌انیش سزایه‌کی سه‌ر شو‌پ‌که‌رمان ئاماده‌کردوه.

(۱۵۲) نه‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی هینا‌وه و هیچ جو‌ره‌جیا‌وازیه‌کیان نه‌کردوه له‌نی‌وان هیچ کامیاندا‌و با‌وه‌ریان به‌هه‌مو‌یان هه‌یه، ئا‌ه‌وانه‌له‌تاینده‌دا‌خوا‌ی گه‌وره‌پاداشتی خو‌یان ده‌دات، خوا‌ی گه‌وره‌ش هه‌میشه‌و به‌رده‌وام لی‌خوشبو‌و می‌هه‌ر‌ه‌بانه‌ (بۆ با‌وه‌پ‌داران).

(۱۵۳) نه‌ی محمد ﷺ خوا‌ه‌نانی کتیب‌دا‌وای نه‌وه‌ت لی‌ده‌که‌ن که‌له‌ئاسمانه‌وه‌کتیبیان بۆ دابه‌زینیت، جانه‌وانه‌به‌پراستی دا‌وای له‌وه‌گه‌وره‌تریان له‌موسا‌کرد، وتیان: ده‌مانه‌وی‌ت خوا‌مان به‌ئاشکرا‌نیشان به‌دیت، نه‌وسا‌هه‌وره‌پروسکه‌یه‌ک لی‌یدان له‌سه‌رئه‌نجامی نه‌و سته‌مه‌ناره‌وایه‌و (نه‌و دا‌خوا‌زیه‌نادروسته‌یاندا) که‌چی له‌وه‌ودوا‌گو‌یره‌که‌په‌رستیان‌کرد له‌دوا‌ی نه‌و هه‌مو‌و به‌لگه‌و موعجیزه‌ئاشکرایانه‌که‌بۆیان هات، جانه‌وشیان خو‌ش بو‌وین و به‌لگه‌و موعجیزه‌و به‌رنامه‌ی ئاشکرامان به‌خششی به‌موسا (تا‌رینمو‌ویان بکات).

(۱۵۴) بۆ چه‌سپاندن و وه‌رگرتنی په‌یمان‌که‌کی‌وی (طور) مان به‌رز‌کرده‌وه‌به‌سه‌ریاندا‌و پیمان و تن: که‌له‌ده‌روازه‌ی شاری (قدس) هه‌و به‌سوژده‌وه‌بچه‌ژوره‌وه (هه‌روه‌ها فرما‌نماندا‌و) و تمان: له‌روژانی شه‌مو‌واندا‌ده‌ستری‌زی مه‌که‌ن و (پا‌وه‌ماسی مه‌که‌ن، بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ش) په‌یمان‌یکی توندو به‌هیزمان لی‌وه‌رگرتن.

فَمَا نَفَضَهُمْ يَسْتَفْهَمُ وَكُفِّرَهُمْ يَكْتَبُ اللَّهُ وَقَالَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بِطَلَعِ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكَفَرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٩﴾ وَكَفَرَهُمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَى مَرِيَّةٍ
بِهِنَّ عَظِيمًا ﴿١٦٠﴾ وَقَوْلُهُمْ إِنَّا قَدِ افْتَلَيْنَا النَّاسِجَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَالُوهُ وَمَا صَلَوَهُ وَلَكِنْ شَيْءٌ لَهُمْ وَأَنْ الْزَيْنِ
أَخْلَعُوا فُيِدَهُ لَعْنَى شَيْءٍ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الْقُلُوبِ
وَمَا قَالُوهُ وَقَيْنَا ﴿١٦١﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٦٢﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٣﴾ فَيَقُولُ مَنْ الَّذِينَ هَؤُلَاءِ
حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كثيرًا ﴿١٦٤﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوا عَنْهُ وَأَخْلَعُوا أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبُطْلِ وَأَمْتَدَّ نَافِلُ الْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَادًا أَلَيْسَا ﴿١٦٥﴾ لَكِنْ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِأَنْزِلِ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٦﴾

(۱۵۵) ئىنجا بەھۆى پەيمان شكاندىان و بى باوه پريان
 به نايه ته كانى خواو كوشتنى به ناحه قى پيغه مبه ران له لايهن
 ئه وانوه و ئه و قسه هيشان كه ده لىن دلى ئيمه داخراوه و به رگى
 پيوه (مه به ستيان ئه وه به كه ئاماده نين گوى بو هيج راستيه ك
 بگرن، خوا خه شمى ليكرتن و نه فرينى ليكردن) نه خير به و جوړه
 نيه كه ئه وانوه ده لىن، به لكو خوا موړى ناوه به سهر دل و
 ده روونياندا به هۆى بى باوه پ بوونيانوه، جا هر بو به كه ميكيان
 نه بيت باوه رناهيئن.

(۱۵۶) (ههروه‌ها خوا رقی لیانه) به‌هوی بی‌باوه‌ر بوون و ئەو بوختانه گه‌وره‌یه‌ی که بو مه‌ریه‌م هه‌لانیه‌ست...

(١٥٧) بهوؤی ئه و قسه یه شیان که ده یانوت به راستی ئیمه مه سیح پیغمبه ری خوا عیسای کوپی مه ره ممان کوشتوه، که چی له راستیدا نه کوشتو یانه و نه له قه ناره و خاچانداوه، به لکو لیان تیکچوو و (که سیکي تریان کوشتوه له بری ئه و)، به راستی

ٺهوانه‌ی که بیرو بچوونی حیوازیان له‌و کِشه‌یه‌دا هه‌یه، خۆشیان له‌گوماندان تیا‌یدا و ٺه‌وانه‌هیچ زانستیه‌کی راستیان نیه‌له‌و باره‌یه‌وه، جگه‌ له‌ شوټنکه‌وتنی گومان نه‌بیت و به‌دلتیا‌یه‌وه (ده‌لێسن) که نه‌یان‌کوشتوه و بوټیان نه‌کوژراوه.

(۱۵۸) نه خیر، به لکو خوا به رزی کرده وه بو لای خوئی، خواهه میشه وه به رده وهام بالادهست و دانایه.

(١٥٩) هېچ كه سيك نيه له خاوه ناني كتيب، كه باوهږ نه هښت به عيسا پيش ته ودي گياني دهر بچيت، بهلكو سوښد به خوا ههر باوهږ دهه هښت پي له پيش مردنيدا (له سهره مهرگدا پرده له سهر چاويان لاده دريت وگه ليك راستي دهرده كه وپت بويان، ياخود كاتيک عيسا داده به زيت گاورو جووه كاني تهو كاته باوهږي دروستي پيډه هښن) و له روژي قسيامه تيشدا شايه ته به سهر يانه وه (كه تهوانه ي گومرا بون، خو يان گومرا بون و تهو كاتي خو ي ههر ريگه ي راستي نياشاندون).

(١٦٠) به هو ي زولم و سته ميک له لايه ن تهوانه ي كه بونه ته جوو ته بخام ده درا وه به هو ي ته ودي كه زور كو سپيان ده خسته بهر ري يازي خوا، تيمه هه نديك نازو نييمه تمان لي حهرام كردن كه بيشتر بويان حه لال بوو...

(١٦١) ههروهه‌ها به‌هۆی سوو خۆریان‌ه‌وه که به‌پاستی لیان حه‌رام کرابوو هه‌روهه‌ها به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه که مالی خه‌لکی به‌ناپه‌وا ده‌خۆن (هه‌ندی‌ک شتی تری هه‌لا‌لمان لی حه‌رام کردن)، بی‌گومان بو ئه‌وانه‌یان که بی باوه‌رن سزایه‌کی به‌ئێشان ئاماده‌ کردوه...

(۱۶۲) بلام ئوانەيان كە لە زانستی و زانیاریدا روچوون، هەروەها ئیمانداران (لەوانیش و لەئیمەیش)، باوەڕ دەهێنن بەوەی بۆ تۆ رەوانە کراوە و بەوەش پێش تۆ رەوانە کراوە، بەتایبەت ئوانەیی کە بەچاکی نۆژە کانیان بەدروشمە کانه‌وه ئه‌نجام ده‌دهن و زه‌کاتیش ده‌دهن، باوەڕیشیان بەخوا و بەروژی دوايي هه‌یه، ئا ئوانه له ئاینده‌یه‌کی نزیکدا پاداشتی گه‌وره‌و پڕسنووریا ن ده‌ده‌ینه‌وه.

(۱۶۳) به پراستی ئیمه (وحی) و نیگامان بو تو ناردووه هر وه کو چو (وحی) و نیگامان بو نوح و پیغمبرانی دواي ئه و ناردووه، هر وه ها (وحی) و نیگامان ناردووه بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و (هنديک) له کورانی یه عقوب و عیسا و ئه یوب و یونس و هاروون و سوله یمان، زه بوریشمان به داود به خشیووه (کتییک بووه زوربه ی ته سیبحات و ستایشی په روه ردگار بووه).

(۱۶۴) بیگومان به سهرهاتی هندیک له پیغمبرانمان بو گیراویته وه، به سهرهاتی هندیکی تریشمان بو نه گیراویته وه، به پراستی خوی گه وه خوی له گه ل موسادا گفتوگوی یه کسهری و راسته و خوی نه جامداوه. (۱۶۵) پیغمبرانمان (په وانه کردووه) که مژده دهرن (به ئیمانداران) و ترسینه رن بو (یاخیه کان)، تا خه لکی هیچ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَامًا أَوْحَيْنَا إِلَيْنَا نُوحٍ وَاللَّيْسَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَادَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ۖ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكَلِيمًا ۖ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
لَكِنَّ اللَّهَ يُشْهِدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا
ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لَهُمْ فِيهِمْ طَرِيقًا ۖ إِلَّا طَرِيقُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۖ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَهُمُ
الرُّسُلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ فَمِنُوا بِحَقِّكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

به لگه یه کیان به ده سته وه نه مینیت (له سهر بی دینی و یاخی بوونیان) دواي ئه وهی خوا پیغمبرانی بو ره وانه کردوون، بیگومان هه میشه و به رده وام خوا بالا ده ست و دانایه.

(۱۶۶) ئه ی محمد ﷺ، هر چه نده ئه و خه لکه باوه رت پیناکه ن) به لام خوا خوی شایه ته له سهر ئه و قورئانه ی که ره وانه ی کردووه بو، به ئاگاداری و زانیاری خویشی ره وانه ی کردووه، فریشته کانیش شایه تی ده دهن (له سهر ئه وه، هر چه نده) خوا خوی به سه بو ئه و شایه تییه.

(۱۶۷) به پراستی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون و ریبازی بی باوه ریان گرتو ته به ر و به ره به ستیشیان دانا له به رده م ریبازی خوا دا (به شینه بی و نه رم و نیانی)، بیگومان ئه وانه گومرا بوون و له پراستی زور دوور که و تو و نه ته وه.

(۱۶۸) به پراستی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون و سته میان کردووه خوا نه یو یستووه لیان خوش بی، هیدایه ت و رینموشیان بکات بو ریگه و ریبازی (که سوودی لیوهر بگرن)...

(۱۶۹) جگه له ریگه ی دوزه خ که ده یانگه یه نیته ناوی و ژبانی نه مری به ناچار بی ده بی تیایدا به رنه سهر، ئه و سزادانه شیان لای خوا زور ئاسانه (چونکه ئه وانه شایسته ن).

(۱۷۰) ئه ی خه لکینه به پراستی له لایه ن په روه ردگار تانه وه پیغمبر یکتان بو هاتووه به حقه و راستی، ده ئیوه ش ئیمان و باوه ری پی بهینن، ئه وه چاکتره بو، تان، خو ئه گه ر باوه ر نه هینن، ئه وه دلنابن که هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هر خوا خاوه نیانه (ئاتاجی ئیمانی ئیوه نیه)، چونکه خوا هه میشه و به رده وام زاناو دانایه.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِى دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُولُوْا
عَلٰى اللّٰهِ اِلَآ الْحَقُّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلٌ
اَللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَوْلُ اِىَّ مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَتَامُوْا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِهِۦ وَلَا تَقُولُوْا ثَلٰثَةٌ اِنَّهُمْ اَخِرٌ لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهُ
وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِىْلًا ۝۱۳۱ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَلْمُرْسَلُوْنَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِيْهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
اِلَيْهِ جَمِيعًا ۝۱۳۲ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فِيْوَفِّيْهِمْ اُجْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلٍ ۝۱۳۳ وَاَمَّا الَّذِيْنَ
اَسْتَكْبَرُوْا اَسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَلَا
يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا يُصِيْرُ اِلٰىهَا النَّاسُ
قَدْرًا ۝۱۳۴ كُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ تُوْرًا مُّبِيْنًا ۝۱۳۵
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُجْزِيْهِمْ
فِيْ رَحْمَتِيْهِمْ وَفَضْلٍ ۝۱۳۶ اِلَيْهِ صِرَاطُ الْمُسْتَقِيْمِ ۝۱۳۷

(۱۷۱) ئہی خاوەنانی کتیب زیاده پرهوی مه کهن له
تاینه که تاندا، جگه له حهق و راستی هیچی تر به دەم
خواوه مه لێن، به راستی مه سیح، عیسای کوری مه ریه م
جگه له وهی که فرستاده ی خواجه (شتیکی تر نه بووه)، له
دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریه مدا
(به رجسته بوو)، عیسا روح و گیانیکی (تایبه تیه)
له لایه ن خواوه به خشراوه، ده ئیتر باوه پری دامه زراو به
خواه تیه خوا به پیغه مبه رانی به یین، هه رگیز مه لێن خوا
سیانه (له و گوفتاره نابه جی یه) واز به یین چاکتره و
قازانج تانه، چونکه به راستی خوا ته نها یه ک تاکه خوا به
پاک و بیگه ر دوو ره له وهی که مندالی بیئت (بوختانی
ناقولای و، چۆن ده کهن)؟! هه رچی له ئاسمانه کان و
هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر هه مووی ئه و خاوه نیانه،

بیگومان خوا به سه که به دیه ی نه رو سه ره رشتیاری (دروستکراوانی بیئت)

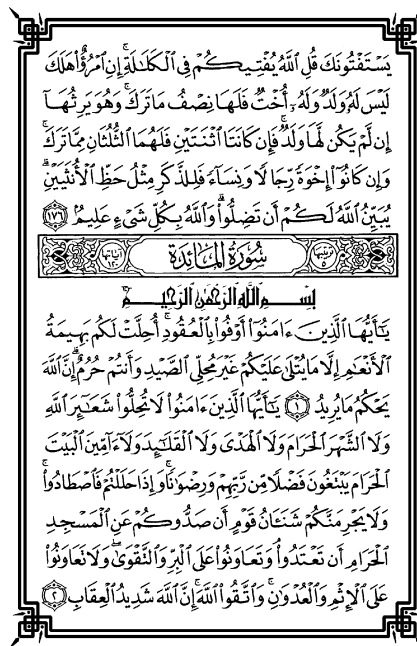
(۱۷۲) هه رگیز مه سیح لاری له وه نیه که به نده ی خوا بیئت، هه روه ها فریشته نزیکه کانیش، جا ئه وه ی
لاری و سه ریچی بکات له په رستنی خواو خوی به زل بزانیئت، ئه وه (با دلنیا بیئت هه مووان له تاینده دا
لای ئه و زاته ده بیئت کو بینه وه (بولییر سینه وه).

(۱۷۳) (جا ئه و کاته) ئه وانه ی که باوه پریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن ئه نجامدا وه، ئه وه خوا به
ته وای و به چاکی پادا شته کانیا ن ده داته وه و له فه زل و به خششی تایبه تی خوی بو یان زیادیش
ده کات، به لام ئه وانه ی سه ریچی و لاریان کردو وه و خویان به زل زانیو وه، ئه وه خوا سزای زور
به ئیشیا ن ده دات، ئه و سا بیجگه له خوا که سیکیان ده ست ناکه و یئت که پشتیوانیا ن لی بکات و سه ریا ن
بخات (ئه لیه ته ئه و زاته ش به زه یی پیا یاندا نایه ته وه).

(۱۷۴) ئه ی خه لکینه به راستی له لایه ن په روه ردگار تانه وه به لگه و نیشانه ی ئاشکراتان بو ها تو وه (که
محمد پیغه مبه ره ﷺ) و نوو رو رو و ناکیه کی ئاشکرا شمان بو دابه زاندو ون (که قورئان) ه.

(۱۷۵) جا ئه وانه ی باوه پریان به خوا هیناوه و شوینی به رنامه که ی که و تو ون، ئه وه له تاینده یه کی
نزیکدا خوا ده یان خاته ژیر سایه ی فه زل و ره حمه تی تایبه تی خویه وه و هیدا یه ت و رینمو ویا ن
ده کات بو لای خوی له ریگه ی ریازیکی راست و دروسته وه.

(۱۷۶) ئہی محمد ﷺ داوی فتوات لیدہ کھن دہ بارہی (کلالہ) کہ بریتی یہ: لہ کھسیک باوک و نہوہی نہ بیٹ، توش بلّی: خوا وہ لامتان دہ داتہوہ لہو بارہیہوہ، ئہ گہر کھسیک (پیایوئیک) وہ فاتی کردو مندالی نہ بوو، ہر تہنہا خوشکیکی ہہ بوو، ئہوہ نیوہی سامانہ کھی بو ئہوہ (نیوہ کھی تریشی دہ خریٹہ دارایی گشتی یہوہ ئہ گہر ہہ بیٹ و ئہ گہر نہ بوو لہ بہرژہ وندیہ کی گشتیدا بہ کار دہ ہیئریت)، (بہ لام ئہ گہر مردوہ کہ ئافردت بوو) ئہوا براکھی ہہموو میراتیہ کھی دہ بات، ئہ گہر ئافردتہ کہ مندالی لہ دوا بہ جی نہ ما بوو، (خو ئہ گہر پیاوہ مردوہ کہ) دوو خوشکی لہ دوا بہ جی ما بوو ئہوہ دووہش لہ سی بہشی ئہوہی بہ جی ہیشتوہ بو ئہوان دہ بیٹ، خو ئہ گہر میراتگران لہ پیایوان و ئافردتہ تان بوون ہہموویشیان لہ خوشک و برا پیکھاتبوون ئہوہ بو ئیریئہ کیان ئہ ندازہی بہشی دوو مینہ ہہیہ، خوی گہورہ ئہم شتہ تان بو روون دہ کاتہوہ نہوہ کو سہرگہردان

بین، خوی گہورہش بہ ہہموو شتیکی زانیہ.

سورہتی (المائدة)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) ئہی ئہوانہی باوہر تان ہیئاوہ، بہ ئہمہک و بہوہ فا بن بہرامبہر بہ لّین و پیمانہ کانتان، (خواردنی گوشتی) مالّات (مہرو بزن و گاو و شتر) بو تان حہ لّال کراوہ، بیجگہ لہوانہی کہ بہ سہرتاندا دہ خویئریتہوہ (لہم سوورہ تہدا)، لہ کاتیکیدا راوتان بو حہ لّال نیہ کہ لہ ئیحرامدان، (ئہم سنوورانہ فہرمانی خواہیہ) بہراستی خوی گہورہ فہرمان دہ دات بہ ہہر شتیکی کہ بیہوئ.

(۲) ئہی ئہوانہی باوہر تان ہیئاوہ دہستکاری دروشمہ کانی خوا مہ کھن و ہہ لی مہوہ شیننہوہ (بہ تابیہت دروشمہ کانی حہج و عہمرہ) ہہروہا مانگہ کانی حہرام (کہ: رجب، ذوالقعدہ، ذوالحجہ، محرم، تیکی مہدہن و ئہو قوربانہش کہ دہ کریٹ (مہرجہ کانی مہ شیوین) و ئہو ملوانکانہی (دہ کریٹہ ملی ئازہل، کہ نیشانہیہ بو ئہوہی خاوہ نیان بریاریداوہ بکریں بہ قوربانی) لّبی مہ کھنہوہ و ریگہ لہوانہ مہ گردن کہ دین بو (طواف) ی کہ عہیہ، لہ کاتیکیدا بہ ئومیدی فہزل و رہزامہندی خوان، کاتیکی ئیحرام دہشکینن، ئہوہ بو تان ہہیہ راو بکھن، ہہروہا دوژمنایہ تی و رقہ بہرایہ تی کہ سانیک کہ نہیانہیشت کاتی خوی (طواف) ی کہ عہیہ بکھن، مہ کھنہوہی دہستدریژی و بہرپاکردنی ناخوشی، یارمہ تی و کومہ کیی یہ کتر بکھن لہ سہر چاکہو خواناسی، نہ کھن یارمہ تی و کومہ کی یہ کتر بکھن لہ سہر گوناہو دہستدریژی، لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکہ بہراستی خوا زور بہ توندی تولہ دہ سیئیت.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَمْيَتَةُ الدَّمِّ وَلَحْمُ الْيَتِيمِ وَمَا أَهْلُ لَبَنٍ أَلْفَ اللَّهِ
 بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُرْدِيَّةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فَنسَى الْيَوْمَ يَسِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعَمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 مَخِصَّةٍ مِّنْ مَّتَجَانِفٍ لَّا يُغْرُ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 يَسْتَأْذِنُكَ مَاذَا أَجَلُ لَكُمْ قُلْ أَجَلُ لَكُمْ الطَّيْبُ وَمَا عَلَّمْتُمْ
 مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
 عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقُولُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٠٧﴾
 الْيَوْمَ أَجَلُ لَكُمْ الطَّيْبُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 مُحْصَيْنِينَ غَيْرَ مُسْفَحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِسْلَامِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٠٨﴾

(۳) لہ سہرتان حہرام کراوہ خواردنی گوشتی مرداروہ ہو، گوشتی بہراز، ہر وہا ٹہو مالآتہش کہ سہر دہبردین و ناوی غہیری خوا ی لہ سہر دہبریت و مالآتی خنکاویش، ٹہوہش کہ بہ نازارو لیڈان مردار بوٹہوہ، ٹہوہش کہ دہکہوٹہ خواروہ، ٹہوہش کہ بہ لیڈانی مالآتیکی تر مردار بووٹہوہ، ٹہوانہش کہ دہرندہ پہلاماری دابن و لئی خواردین مہ گہر فریای چہقو کہوتبن، (ہہر حالہ تیگ لہوانہی باسکرا ٹہ گہر بہ چہقودا بگات حلآلہ)، ہہروہا حہرام کراوہ خواردنی گوشتی ٹہو مالآتانہی لہو شوینانہدا سہر دہبردین کہ ہاناو ہاوار ی بو غہیری خوا تیڈا دہبریت، ہہروہا حہرامہ لہ سہرتان داوا کردنی چارہنوستان بہوئی (الآزلام)وہ، (وہکو ٹہو شتانہی کہ لہ ریگہی ہہلڈانی زاروہ دہست بکہوٹ و فالگرتنہوہ، بورجہکان، قواہ گرتنہوہ،... ہتد) ٹہو جوڑہ کردارو رہفتارانہتان سہریچی و دہرچوونہ لہ (فہرمانی خوا)، جا ٹہ مرو (کہ روژی عہرفہیہ) کافران ناٹومید بوون لہ دین و ناینی ٹیوہ (ٹیتر

ناتوانن زال بن بہ سہرتانداو ہہرگیز نووری خویان بو ناکوڑتہوہ) کہواتہ لہوانہ مہترسن، بہلکو ہہر لہ من بترسن، ٹہ مرو ٹاین و بہرنامہ کہتانم بہ کوتایی گہیاندو نازو نیعمہتی خویم بو تہواو کردن و رازیم بہوہی کہ ٹیسلام بیٹہ بہرنامہو دین و ٹایتان (جالہ گہل بریاردانی ٹہو شتانہدا کہ حہراممان کردوہ) ہہر کہس ناچار کرا لہ گرانی و برسیٹیدا (مہترسی ٹہوہی ہہبوو ہمریت) دہتوانیت لہو شتانہ بخوات کہ حہراممان کردوہ (بہمہرجیک دہست دریژکار نہیبت و بہٹارہزوو ژہمی زوری لی نہخوات) و خو ی تووشی گوناہو تاوان نہکات، ٹہوہ بہراستی خوا لیخوشبووہو میہرہپانہ (بو ٹہو جوڑہ حالہتانہ).

(۴) ٹہی محمد ﷺ پرسیارت لیڈہ کہن چی حلآلکراوہ بو یان؟ بییان بلئ: ہہرچی خوراکی چاک و پاکہ بوتان حلآل کراوہ، ٹہوہش بالندہو تانجی شکاری بوتان راو دہکہن و فیرتان کردوون (بیگومان خوا توانای بہخشیوہ بہ مروٹ بتوانیت مہشق بکات بہ گیاندانان و فیریان بکات راوی بو بکہن بہتایہتی تانجی)، دہ بخون لہوہی بوتان دہگرن و ناوی خوا ی لی بہین کاتیک بہرہلای دہکہن و کاتیک لئی دہخون، ہہر لہ خوایش بترسن و پاریزکاربن (ٹہی راوچیہکان)، بہراستی خوا بہخیرایی لیپرسینہوہ ٹہنجام دہدات (وورڈو درشتی کردارو رہفتار فہراموش ناکات).

(۵) لہ مروہ ہہرچی خوراکی چاک و پاکہ بوتان حلآل کراوہ، خواردنی ٹہوانہش کہ کتیبی ٹاسمانیان پیدراوہ بوتان حلآلہ، خواردہمہنی ٹیوہش حلآلہ بو ٹہوان، ٹافرتانی داوین پاک لہ ٹیمانداران و ٹافرتانی داوین پاک لہوانہی کتیبیان پیدراوہ پیش ٹیوہ (بوتان حلآلہ) کاتیک مارہبیان پیبدہن، بہمہرجیک ٹیوہ پاک داوین بن و داوین پیس نہبن و دوورہ پهریز بن لہ دؤست گرتنی نہینی بو داوین پیسی، جا ٹہوہی بی باوہر بیت بہشہرعی خواو لہم حہرامانہ خو ی نہ پاریزیت، ٹہوہ ٹیتر ہہموو کارو کردوہ چاکہ کانیشی پوچ دہیبتہوہ، جا ٹہو جوڑہ کہسانہ لہ قیامہتدا لہریزی خہسارہتمہندو زہرہرمہندو دؤراوہ کاندان.

(۶) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ: کاتیک ویستتانههستن بو نوئژ (پیش ئہوہ دەست نوئژ بگرن، بہم شیوہیہ): سہرہتا رووخسارتان بشون، ئینجا دەستہ کانتان لہ گہل ئہنیشکتاندا، پاشان دەستی تہر بہین بہسەر سہرتاندا، قاچہ کانیشتان بشون لہ گہل قولہ پیتاندا، ئہ گہر لہشتان گران بو، ئہوہ خوتان خاوین بکەن و خوتان بشون، ئہ گہر نہ خوش بوون یان لہ سہفہردا بوون یان دەستان بہئو گہیاندبوو (تارہتتان گرتبوو) یان لہ ئافرہتی (نامہ حرہم) کەوتبوون و ئواتان دەست نەدە کەوت (بو خوشتن یان بو دەستنوئژ، ئہوکاتہ دەتوانن) بہ خاکیکی پاک تہیہ موم بکەن (واتہ لہ پی دەستان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْمَرْغَبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَذُكِّرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ الَّتِي أَنْفَقَكُمْ بَعْدَ قُلُوبَتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوِّمْ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ عِقَابِهِ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

بہئاستہم بمالن بہ خاکدا) و بیہین بہ رووخسارو دەستاندا (تائیشکتان)، خوا نایہ ویت لہ ئایندا تووشی سەغلەتی و نارەحەتیتان بکات بەلکو دەیہ ویت پاک و خاویتان بکات (لہ روالہت و ناوہروکدا) و دەیہ ویت نازو نیعمەتی خویتان بہسەردا تەواوبکات بو ئہوہی سوپاسگوزار بن.

(۷) یادی نازو نیعمەتی خوا بکەنہوہ لہسەرتان، ھەر وەھا ئہو پەیمانەش کە پیویستہ ئیوہ پابەندی بن، لہ بیرتان نہ چیت کە و توتانہ: گویرایەل و ملکہ چ و فەرمانبەردارین (کەواتہ ئیتر ھەمیشە و بەردەوام) لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، چونکہ خوا زانایە بہنہینی دل و دەر و ونەکان.

(۸) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ، زۆر بہ چاکی ھەستن بہئەنجامدانی شایەتیی دادپەر وەرانہ لہبەر خوا، رق و دوژمنایەتی ھیچ کەس و ھیچ لایەک ھەلتان نہ نیت کەلہ دادپەر وەریی لابەدن، دادپەر وەربن، ئہوہ نزیکترە لہ تەقواو خواناسیہوہ، دەی کەواتە لہ خوا ترس و پاریزکارین، چونکہ بہراستی خوا ئاگادارە بہو کارو کردەوہیہی کە دەیکەن.

(۹) خوا بەلینی داوہ بہوانہی باوہریان ہیئاوہ کردەوہ چاکەکانیان ئەنجامداوہ بہ لیخو شبوون و چاوپۆشی (لە ھەلەو گوناھەکانیان)، پاداشتی گەورەو بی سنووریش بو ئہوانە.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّشْكَوٰنٌ يَسْتَطْعُوْنَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
 إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
 نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلَسِيَةً
 يُخَلِّفُونَ ﴿١٣﴾ الْكَلْبَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
 دُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

(۱۰) ئەوانەش کە ریبازی کوفریان گرتۆتە بەرو
 برۆیان بە ئایەتەکانی ئییمە نەهیناوە، ئا ئەوانە
 نیشته جیی ناو ئاگری دۆزەخن.

(۱۱) ئەو ئەوانە ی باوەرتان هیناوە یادی نازو
 نیعمەتی خوا بکەنەو ئە سەرتان کاتیەک هەندیک
 ویستیان دەستدریژی بکەنە سەرتان، خواش
 دەستدریژیەکی راگرتن و (ئێوەی پاراست)، دەو
 کەواتە ئە خوا بترسن و پارێزکار بن، دەبا ئیمانداران
 هەر پشت بە خوا ببەستن (تا هەمیشە فریایان
 بکەوێت و ئە پیلانی دۆرمان بیانپاریژێت).

(۱۲) سویند بیّت بیگومان (کاتی خوێ) خوا
 پەیمانی ئە نەوێ ئیسرائیل وەرگرت و دوانزە

را بەرمان تیدا هەلژاردن، ئینجا خوا پێی فەرموون کە: من بەراستی ئەگەلتاندام، سویند بیّت
 بە خوا ئەگەر نوێژەکانتان بەچاکی ئەنجام بدەن و زەکات بدەن و باوەرپهین بە هەموو
 پیغه مەبەرائی من و پشتیوانیان لێبکەن، قەرزێ چاک و جوان و رێک و پێک بدەن بەخەڵکی
 ئەبەر خوا (لەبەر رەزامەندی ئەوزاتە هەموو چاکەیک ئەنجام بدەن و چاوەڕێی پاداشت
 لەو بن) ئەو بیگومان لە گوناھو هەلکانتان خۆش دەبم و چاوپۆشیتان لێدەکەم و دەتانخەمە
 باخەکانی بەهەشتەو کە چەندەها رۆبار بە ژێر درەختا کانییدا دەپروات، جا ئەوێ لەو دەوای بێ
 باوەر بیّت ئە ئێوە، مانای وایە کە بەراستی رێگەو ریبازی راست و رەوانی لێ تێکچوو.

(۱۳) جا بەهۆی ئەوێ کە نەوێ ئیسرائیل بەردەوام پەیمان و بەلێنەکانیان دەشکەند،
 نەفرەتمان لێکردن و دڵەکانیانمان رەق و سەخت و رەش کرد (چونکە یەکیەک لە سیفەتیان
 ئەوێ) کە: قسە لە جیی خۆیدا ناکەن و جیی دەگوێرن (بە ئارەزووی خۆیان دەستکاری
 تەوراتیشیان کردووە) هەروەها بەشیێک لەو شتانە ی کە یاداوەری بوو بۆیان فەرامۆشیان کرد،
 بەردەوام دەبینیت و بۆت دەردەکەوێت کە زۆر بەیان خیاڵە تکارو دۆرمنکارن، مەگەر
 کەمیکیان نەبیّت، (لەگەڵ ئەوێ شدا قەیناکات) هەر لێیان خۆش ببەو چاوپۆشیان لێ بکە،
 چونکە بەراستی خوا چاکە کارانی خۆش دەوێت.

(۱۴) ہر وہا پہیمانمان لہوانہش وەرگرتووه که دهیانوت: ئیمه گاورین کهچی بهشیك لہو شتانهیان فہراموشکرد که پیی یاداوهری کرابوون، (به تایبه تی دہرباره ی پیغہمبہرایه تی محمد ﷺ) ئیمهش ههتا روژی قیامهت دوژمنایه تی و رق و کینه مان پیوه لکاندن، له ئاینده شدا خوا هه موو ئه و کارو کرده وانه یان ده خاتوه بهرچاوو پیان راده گه یه نیټ. (۱۵) ئه ی خاوه نانی کتیب: دلنیا بن که پیغہمبہری ئیمه بو ئیوهش هاتووه تا زوربه ی ئه و شتانه ی که لای ئیوه روون و ئاشکرانین و ده یشارنه وه، له کتیبی (تهورات و ئینجیلدا) بوټان روون و ئاشکرا بکات، ههروه ها له زوریک لہو شتانه ی که

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيكَ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا فَمَاذُ كَرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُكُم سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ مِن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

شاردوتانه ته وه چاو پووشی ده کات، چونکه به پرستی له لایه ن خواوه رووناکیه کی ئاشکراتان بو هاتووه (که محمدی پیغہمبہرمانه ﷺ) هاوړی له گه ل کتیبکی روونکه ره وه دا (که قورئانه). (۱۶) (بیگومان) خوا به و قورئانه پیروژه هیدایهت و رینمووی ئه و که سانه ده کات که: شوین ره زامه ندی خوا که وتوون، به ره و ریباره کانی ئاشتی و ئاسوده یی ده یانبات و له تاریکایی یه کان ده ریانده هیئت و رزگاریان ده کات و ده یانخاته ناو رووناکیه وه به فہرمانی خو ی و رینموویان ده کات بو سهر ریگه و ریازی راست و دروستی (دینداری و خواناسیی و چاکه).

(۱۷) سویند بیت بیگومان ئه وانه بی باوهر بوون که وتیان: به پرستی خوا، هه ره مه سیحی کوړی مه ریه مه، (ئه ی محمد ﷺ بیان) بلای: ئه گه ر خوا بیه ویت مه سیحی کوړی مه ریه م و دایکی و هه رچی له سهر زه ویدا هه یه له ناوی بهریت، ئه وه کی یه له به رامبه ر خواوه ده سه لاتن شتیکی هه یه؟ (که واته ئه ویش و دایکیشی و ئه و خه لکهش به دیه پئراوی خوان و له ده سه لاتن دهرناچن، ئیتر به چ به لگه یه ک قسه ی و ا نابه جی ده کهن؟!، به مه رجیک) خوا زاتیکه هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی و نیوانیاندا هه یه هه ر ئه و خاوه نیانه، هه رچی بیه ویت دروستی ده کات (شتیکی ئاساییه ئه و زاته مه سیح بی باوک دروست بکات)، چونکه خوا ده سه لاتن هه یه به سهر هه موو شتیکیدا (هه موو شت لای ئه و ئاسانه).

(۱۸) جوله که و گاور ده یانوت: ئیمه رۆلێه ی خواو خوشه ویست و نزیکێ ئه وین، پێیان بلی: که واته بوچی له سهر گوناھو تاوانتان سزاتان ددهات (له دنیا دا به ئاشکرا به لاو ناخوشتان بو پیش ده هیئت، سزای قیامه تیش با له و لاوه بوه ستیت، ئیوه خو تان ئاوا به گه و ره و نازدار دامه نین و خو تان جیا مه که نه وه) نه خیر و انیه، چونکه ئیوه ش به شه رو ئاده میزادیکن له و خه لکه ی که دروستی کردووه، ئه وه ی خوا بیه ویت لیبی خوش بیئت، لیبی خوش ده بیئت، ئه وه ش که بیه ویت سزای بدات سزای ددهات (ئه لبه ته له چوارچیوه ی دادپه روه ریدا) هه رچیش له ئاسمانه کان و زه و ی و نیوانیاندا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه، گه رانه وه و سه ره ئه نجامیش بو لای ئه و زاته یه.

(۱۹) ئه ی خاوه نانی کتیب: بێگومان پیغه مبه رمان (محمد ﷺ) هاتووه بو لاتان تا هه موو شتیکتان بو روون بکاته وه، دوا ی

ئه وه ی که ماوه یه ک بوو ه یچ پیغه مبه ری کمان ره وانه نه کردبوو (نیوان له دایک بوونی عیسا و ناردنی محمه مه د سه لامی خویان له سهر بیئت، زیاتر له شش سه ده یه) نه وه کو بلین که سمان بو ره وانه نه کرا تا مژده در بیئت (به چاکان) و ترسینه ربیئت بو (یاخیه کان)، ئه وه ته به راستی مژده در و ترسینه رتان بو هات (ئیتیر ه یچ بیانوویه کتان نه ماوه)، خوایش ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکتا هه یه (ئه گه ر یاخی بن سزاتان ددهات).

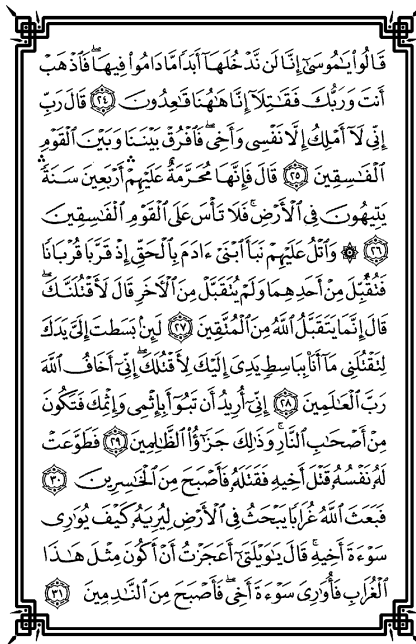
(۲۰) یادیان بینه وه کاتی که موسا به قه ومه که ی وت: ئه ی قه ووم و عه شره تم یادی نازو نیعمه تی خوا بکه نه وه له سه رتان که پیغه مبه رانی له ناو ئیوه دا فه راهم هیناوه، هه ره ها پاشای زوری له ناو تاندا هه لخستوه، ئه وه ی به ئیوه ی به خشیووه به که سی تری نه به خشیووه له و خه لکه بی شو ماره ی (ئو سه رده مه).

(۲۱) ئه ی قه ووم و عه شره تم بچه ناو ئه و زه ویه پیروزی قودسه وه، که خوا پیوستی کرد له بهر سوودی خو تان بچه ناوی، پاشگه ز مه بنه وه و پاشه کشی مه که ن تا خه ساره تمه ندو زه ره رمه ند نه بن.

(۲۲) (که چی) و تیان: ئه ی موسا به راستی خه لکیکی ئازاو به رزو دلیری تیدا به، بێگومان ئیمه هه رگیز ناچینه ناوی تا ئه وانی لیدره نه چن، جائه گه ر ئه وان ده رچوون لیبی، ئه وه بێگومان ئیمه ده چینه ناوی و له و ی ده بین!!

(۲۳) (به لام) دوو کهس له وانه ی که ترسی خویان له دلدا بوو و خوا نازو نیعمه تی ئیمان و دلنایی ته وای پی به خشیوون و تیان: له ده روازه ی شاره وه بچه سه ریان و (یه ک هی رشی گه و ره به رن) هه ر که چوونه ئه و دیوه وه، ئه وه بێگومان ئیتیر ئیوه سه ره که وتوون (دوژمستان شکست ده هیئت، جا بو به ده سه تیهانی ئه و سه ره که وتنه) ده بیئت: به ته وای پی پشت به خوا به ستن ئه گه ر ئیوه ئیماندارن.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ فَلَمَّ يَعْزِزْكُمْ بِدُنْيَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ تَقَوْمُوا أَخْلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرُدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمْشُونَ فِيهَا قَوْمًا مَّجَابِرِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أُنْعِمِ اللَّهُ عَلَيْنَا أَذْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

(۲۴) که چی و تیان: نهی موسا دلیابه نیمه هرگیز ناچینه نهو
شاره وه و روهی تینا که یین ماده م نهو جهنگاوه رانه ی تیدا
بیّت، (تیتیر تو که یفی خوته حه ز ده که ییت) بجو خوت و
په روه ردگارت جهنگ بکه ن دژیان، نیمه به پراستی نا لیره
دانیشتووین (چاوه پری سهرته نجامین)!!

(۲۵) تینجا موسا وتی: په روه ردگارا به پراستی من ته نها
دهسه لاتم به سهر خوم و براکه مدا هه یه (نیمه ناماده ی هه موو
فه رمانیکی توین) تیتیر داواکارین که نیمه جیا بکه یته وه لهو
خه لکه تاوانکار و ستم پیشه یه...

(۲۶) خوا فه رمووی: به پراستی نهو تیتیر شاری قدس
له سه ریان هه رامه، ده بیّت چل سالیس ویل و سه رگه ردان بن
له سه ر زه ویدا (تا نهو نهو ترسنو که تیا بیچیت و نهو ی تازه
پییگات)، تیتیر خه فته مه خو بو گهل و هوژی تاوانبار و ستم
پیشه.

(۲۷) به سه رهات و هه والی دوو کوپه که ی نادمه بو نهو خه لکه بخوینه ره وه که: به پراستی روویداوه، نهو وه بوو
کاتیک هه ردو وکیان قوربانیمان کرد، له یه کیکیان و ده رگرا (که له سه ر حق بوو، له خوا ترس بوو) و لهو ی تریان
وه رنه رگرا (چونکه رق نه ستوو روو حه سوو دوو خوانه ناس بوو) به براکه ی وت: هه ر ده تکوژم نهو یش له وه لامی
هه ره شه که یدا وتی: خوی گه و ره ته نها له پاریزکاران قوربانی و چاکه و ده رده گریّت.

(۲۸) سویند به خوا نه گه ر تو ده ست دریژ بکه ییت بو من بو نهو ی بمکوژیت، من ده ستدیژ ناکه م بو تو بو
نهو ی بتکوژم، چونکه به پراستی من له سزاو تولی خوا، په روه ردگاری جیهانه کان ده ترسم.

(۲۹) به پراستی (من بهو ده ست دریژ نه کردنم) ده مه ویّت به گوناھی من و گوناھی خویشته وه بگه ریته وه (بو
دیوانی خوا)، نهو کاته ده بیته نیشته جیی ناو ناگر، هه ر نهو ده شه پاداشتی ستمکاران.

(۳۰) سهرته نجام نه فسی سه رکه شی هانیداو کوشتنی براکه ی لاساده و ئاسان کردو کوشتی، تیتیر خوی خسته
ریزی خه ساره تمه ند و زه رمه ندانه وه.

(۳۱) (له وه دوو قابیل گیری خوارد به ده ست تهرمه که یه وه، چونکه وادیاره یه که م که سه کوژرا بیّت و شه هید
بوو بیّت)، نهو سا خوی میهره بان قه له ره شیکی ناردو چالیکی له زه ویدا هه لکه ند (بو قه له ره شیکی تری
مرداره وه بوو) تا نیشانی بدات چو ن لاشه ی براکه ی بشاریته وه، (هه رکه نهو ی دی) وتی: هاوار له من، ئایا
نهو من نه متوانی وه کو نهو قه له ره شه بکه م و به قه ده ر نهو م لینه هات تا لاشه و عه یب و عاری براکه م
بشارمه وه، تیتیر بو هه میشه چوه ریزی په شیمانانه وه.

(۳۲) لہ بہر ئوہی کارہ ساتی کوشتنی ناپہ وای ئاوا روو نہ دات ئیمہ پیوستان کرد لہ سہر نہ وہی ئیسرائیل ئوہی کہ سیك بہ ناحق بکوژیت و لہ جیاتی کوژراویك نہ بیٹ، یان گوناہو تاوانی گہ وہی نہ نجام نہ دایٹ لہ زہ ویدا (وہ کوجہ ردهی و دہستدریژی و... ہند)، ئوہ وہك ئوہ وایہ ہہر ہہموو خہ لکی کوشتیت، ئوہش کہ سیك لہ مہرگ رزگار بکات، ہہروہك ئوہ وایہ ہہموو خہ لکی لہ مہرگ رزگار کردیت و ژیانی پی بہ خشی بن، سویند بیت پیغہ مہر انمان بہ بہ لگہ و موعجیزہی ئاشکراو دیارہوہ بو رہوانہ کردوون (تا پابہندی حہق و داد بن) کہ چی زور بہ یان دواى ئوہ ریسنموویانہ، ہہر زیادہرہ و بوون لہم سہر زہمینہ دا لہ ستم و کوشتنی ناحق دریغان نہ کردوہ!!

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا يَغْتَرِ نَفْسًا أَوْ فَسَادًا فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
جَزَاؤُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
لَهُمْ جَزَاؤُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجْهَدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَيْنَهُمْ
لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَنُفْلًا مَعَهُمْ لَيَفْتَدُوا بِهٖ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

(۳۳) بیگومان پاداشتی ئهوانہی کہ دہجہنگین و دوژمنایہ تی خواو پیغہ مہرہ کہی دہ کەن و بہ گہرمی ھوول ددەن بو بلاو کردنہ وہی فسادو بہد رەوشتی لہ زہ ویدا ہہر ئوہویہ: (ئہوانہ یان کہ خہ لکیان کوشتوہ) دہ بیٹ بکوژرین، (ئہوانہش کہ خہ لکیان کوشتوہ و جہر دیشیان کردوہ) دہ بیٹ لہ خاچ بدرین، (ئہوانہ یان تہنہا جہر دہی دہ کەن) دہست و قاچیکیان بہ پیچہ وانہوہ ببردیت، (ئہوانہ یان کہ مہ ترسیان لیدہ کریت) ئوہ دوور بخرینہوہ لہ ولات، ئہو سزایہ خہ جالہ تی و سہرشوریہ بو یان لہ دنیا دا، لہ قیامہ تیشدا سزای سہخت و گہورہ یان بو ھہیہ. (لہ دہر ئہ نجامی کارو کردوہ و ستمیان)...

(۳۴) جگہ لہوانہ یان کہ تہوبہ دہ کەن، پیش ئوہی دہستی ئیوہ یان بگاتی، ئوہ بزانی کہ بہ راستی خوا لیخو شبوو و میہرہ بانہ (ئہلبہ تہ ئہ گہر مافی خہ لکیان بہ سہرہوہ نہ بیٹ).

(۳۵) ئہی ئہوانہی باوہ پرتان ھیناوہ لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، لہ ریگہی ھہموو ھوکارو کردوہیہ کی چاکہوہ ھوول بدەن رەزامہندی ئہو زاتہ بہ دہست بہینن بہر دہوام خہ بات بکەن، بو ئوہی سہر فراز بن (لہ ھہر دوو جیہاندا).

(۳۶) بیگومان ئہوانہی کافرن، ئہ گہر ھہر چی سامانی زہوی ھہیہ ھہ یان بیت و ئہو ندہی تریشی لہ گہل بیت و بیانہ ویت خو یانی پی رزگار بکەن لہ سزای روژی قیامہت، لییان وەر ناگیریت، ئہوانہ سزایہ کی بہ ئیشیان بو ئامادہ کراوہ (دہ بیٹ تیایدا گیر بخون).

(۳۷) ئه وانه له قیامه تدا ده یانه ویت له دۆزه خ ده رچن
(به لام خه یالیان خاوه) چونکه ده رچو نیان لئی مه حاله،
ئه وانه سزایه کی به رده وامیان بو ئاماده یه.

(۳۸) دهستی پیاوی دزو ئافره تی دز بېرن له پاداشتی
کاری ناره وایاندا ئه مه ش توله یه که له لایه ن خواوه، خوا
ته واو بالاده ست و دانایه (له بریار دانی ئه و سزایه دا،
ئه لبه ته ئه م سزایه له ده ولت و کومه لگه ی ئیسلامیدا
جیه جی ده کریت، که: هه موو که سیك ژیا نی مسو گه ره
وهه مووان دهستی یارمه تی بو یه کتر دریش ده کهن،
ده وله تیش به پرسه له دا بین کردنی بژیوی بو خه لکی).

(۳۹) جا ئه وهی دوا ی سته م و تاوانه که ی ته و به بکات و
چاکسازی له خویدا بکات (دل و دهروونی خاوین
بکاته وه، مالی خه لکی بداته وه و چاوی له دزیستی

نه مینیت)، ئه وه بیگومان خوا ته و به که ی لیوه ده گریت، چونکه به راستی خوا ی گه و ره ته و او
لیخوشبوو میهره بانه.

(۴۰) (ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار) تیا نه ترانیوو هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، به راستی
ته نها هه ر خوا خاوه نیانه، سزای هه ر گونا هباریک که بیه ویت ده ی دات (ئه لبه ته له رووی داد پهروه ی
ته و او وه)، ههروه ها خوش ده بیت له و که سه ی که ده یه ویت و مه به ستیتی لئی خوش بییت، ئه و خوا یه
به ته و او ی ده سه لات ی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه (شوینی پاداشت و سزای جیه گه ی هه مووانی تیدا
ده بیت ه وه).

(۴۱) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ با غه مبارت نه کات ئه وانه ی که به په له به ده م بی با وه پری و بی دینه وه ده چن،
له وانه ی که به ده م و زار ده لین: با وه پمان هی نا وه، به لام دلیان با وه پری نه هی نا وه، ههروه ها له وانه ش که
بو نه ته جوله که و زور گو یگرن بو درو و ده له سه، زور گو ییستن بو ئه و خه لکه ی (که خاوه ناسن و)
نه ها توون بو لات، قسه ده گو پرن و قسه وه کو خوی نا گیر نه وه، یا خود ئا وه ژووی ده کهن، دوا ی ئه وه ی
جیی خوی گرت بو (ئه وانه ی که خه لک ده نیرن بو لای پیغه مبه رو پیی) ده لین: ئه گه ر ئاوا بریاریدا لئی
وه ر بگرن، ئه گه ر وانه بوو هوشیار بن، جا ئه وه ی خوا ی گه و ره بیه ویت تووشی تاقی کر د نه وه و سزای
بکات، ئه وه هه ر گیز تو له لایه ن خوا وه ده سه لات ی هی دایه تی ئه وت نیه، ئه وانه ئه و که سانه ن خوا
نه یو یستوو ده لیان پاک و خاوین بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بو وه) ئه وانه له دنیا دا
سه ر شو پری و شه ر مه زاری به شیا نه، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گه و ره چا وه پریا نه.

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِن النَّارِ مَنَاسِكُهُمْ يَخْرِجُونَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾
مَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَعْفُو لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَتَأْتِيهَا الرِّسُولُ
لَا يَخْرُجُكَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا فَأَوَّهَهُمْ وَكَنُتُومِنُ قُلُوبُهُمْ مِنَ الَّذِينَ
هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخْفُونَ الْكُفْرَ مِن بَعْدِ مُوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنَّا نُرِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تَأْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَن يُدْرِئُ اللَّهَ فَتَنَتُمْ فَهَن تَمَلِكْ لَّه مَرِيسٌ ﴿٤١﴾ أَوَلَيْسَ
أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ يُحْيِيهِمُ اللَّهُ إِن يَشَاءَ
أَلَّا يُخْرِجَهُمُ مِنَ الدُّنْيَا خَزِئْ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

(۴۲) ئەو (جوله كانه) زۆر به دڵ گهرمی گوئى بۆ درۆ ده گرن و كه سایه تيان ناپوخته و زۆر هه رام خۆر و سوو خۆرن، جا ئە گهر كيشه يه كيان هه بوو، هاتن بۆ لات (تۆ سه ره به ستى) داوه رى به كه يت له نيوانياندا يان گوئيان پينه ده يت، خو ئە گهر گوئيان نه ده يتى، ئەوه هه رگيز ناتوانن هه چ جوړه زيانتيكت پسيگه يه نن، خو ئە گهر داوه ريت كرد له نيوانياندا داوه پهروه رانه ئە نجامى بده، چونكه به پرستي خوا داوه پهروه رو ماف پهروه رانى خوښ ده ویت.

(۴۳) (سه يره)! ئەوانه چۆن دین و تۆ ده كه نه به داوه رو، له كاتيكتدا خوئيان تهوراتيان لايه و فه رمانى خوى بهروونى تيا دايه، پاشان پشتى تپده كه نه دوى ئە وهى كه (حوكم و فه رمانى خويان بۆ ده رده كه ویت) دياره ئەوانه هه ر ئيماندار نين (له مه دينه دا يه كيكت له ناودارانى جوو زيناي كردبوو، حوكمى زينا كه ريكت هاوسه رى هه ييت له تهوراتدا به رد باران

كردنه، هاتن بۆ خزمه تى پيغه مبه ر ﷺ، تا به لكو حوكمه كه ي له قورئاندا ئاسانتر بىت، به مه رجيك باوه ريان به پيغه مبه رو به قورئان نه بوو، كاتيكت پيغه مبه ر گيرانيه وه بۆ لاي حوكمى تهورات پشتيان هه لكرد و به دليان نه بوو...).

(۴۴) به پرستي ئيمه كاتيكت تهوراتمان نارده خواره وه رينموويى تيا دا بوو (بۆ هه موو خپرو چاكه يه ك)، نوو و رووناكيش بوو (له ناو تاريكايى يه كاندا)، ئەو پيغه مبه رانه ي كه هه ميشه ملكه چ و فه رمانبه ردار بوون حوكمى ئەوانه يان پيده كرد كه ببوونه جوله كه، ههروه ها زانا پهروه ردار ناسه كانيان و زانا شه ر ع ناسه كانيشيان، حوكميان ده كرد به وهى داوايان ليكرابوو بپيارين، كه ئە و يش كتيبي خوا (تهوراته)، ههروه ها شايه تيش بوون له سه رى (كه واته ئەى زانايانى جوله كه، ئەى ئيمانداران) له خه لكى مه تر سن به لكو ته نها له من بتر سن، ئايه ت و فه رمانه كانى من به رخيكي كه م مه فروشن (ئه گهر نرخه كه هه موو دنياش بىت هه ر كه مه) جا ئە وهى حوكم و داوه رى به و به رنامه يه نه كات كه خوا داويه زاندوه، ئائه وانه بى باوه رن.

(۴۵) له تهوراتدا پيوستمان كردوه له سه ريان كه به پرستي هه ر كه سيكت كه سيكت بكوريت ده بىت بكوريتيه وه و چاوى يه كيكت كويز بكات، ده بىت چاوى كويز بكريتيه وه و لووتى يه كيكت عه بدار بكات ده بىت لووتى عه بدار بكريتيه وه و گوئى يه كيكت بپريت ده بىت گوئى بپردريتيه وه و ددانى يه كيكت بشكيتيت ده بىت ددانى بشكيتريتيه وه و برين و زامه كانيش ههروه ها توله يان به گويزه ي خوى بۆ ده سه ريتيه وه، جائه وهى له تاوانبار خوښ بىت، ئەو چاوپوشى و ليخوشبوونه ده بىته كه فاره تى گونا هانى، بيگومان ئە وهى حوكم و داوه رى نه كات به و به رنامه يه ي كه خوا داويه زاندوه، ئائه وانه هه ر سته مكارن.

سَكَنُوتَ لِّلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَفَىٰ بِحُكْمِكَ وَعِندَهُ الْتَوَكُّلُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّى مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالزَّيْنُونَ وَالْأَخْيَارُ يَمَاسُخُفُّوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوْنَ الْكَاسَ وَالْأَسْخُونَ وَلَا تُشْرُوا بِآيَاتِنَا نَسْأَلُ لِيلاً وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنْتُمْ عَالِمِينَ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالْلسَانَ بِاللِّسَانِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَّهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

(۴۶) ئیجا به شوین ئاسه واری هه موو پیغه مبه رانی (نه وه ی ئیسرا ئیلدا) عیسی کوری مه ریه ممان هیئا، که راستی ته وراتی در ده خست و پشتیوانی لیده کردو ئینجیلشمان پیدا، که هیدایهت و نور و رووناکی تیدایه و پشتگیری ته وراتی پیش خو به تی، هیدایهت و رینمووی و ئاموژگاریشه بو ئه و که سانه ی که له خوا ده ترسن و پاریزکارن.

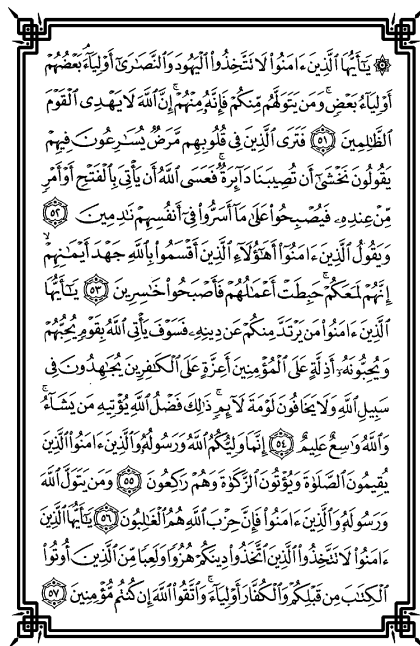
(۴۷) ده با شوین که وتوانی ئینجیل به و رینمووی و ئاموژگاریانه هه ل سو که وت بکه ن که خوا له ئینجیلدا دایه زاندوه (گرنگترینان شوین که وتنی ئاینی ئیسلام و پیغه مبه ری ئیسلامه) نه وه ی حوکم و داوهری نه کات به و به رنامه یه ی که خوا دایه زاندوه، جا ئا ئه وانه ناپاک و تاوانبارو له سنوور ده رچوون.

(۴۸) ئیمه قورئانمان هاوړی له گه ل هه موو حه قیقهت و راستیه کدا بو تو دایه زاندوه، راستی و دروستی کتبه کانی پیش خویشی دیاری ده کات و چاودیره به سه ر هه موو یاندا (کاتیک خاوه نانی کتیب له گاورو جوو گیرو گرفتیان ده هینن بو لای تو) به و به رنامه یه ی خوا ناردوویه تی داوهری بکه له نیوانیانداو شوین ئاره زووه کانی ئه وان مه که وه له و حه قه لامه ده که بو ت ره وانه کراوه، بو هه ر لایه کتان (موسلمانان و خاوه نانی کتیب) به رنامه و پروگرامی تاییه تمان بریار داوه خو ئه گه ر خوا بیوستایه هه ر هه موو تانی ده کرده یه ک ئوممهت و گه لیک یه ک پارچه، به لام (ویستی وایه به و جیاوازیه) تاقیتان بکاته وه له وه ی پی به خشیوون (تا به هو ی عه قل و ژیریتانه وه شوینی پیغه مبه ری ئیسلام بکه ون)، ده ی که واته زو ر به په له بن و پیشبرکی بکه ن بو هه موو خپرو چاکه یه ک، دلنپاش بن که هه موو تان ده گه ر پینه وه بو لای خوا، ئه و کاته هه والی ته و او تان ده داتی ده رباره ی ئه و شتانه ی که کیشه تان له سه ری هه بوو.

(۴۹) (کاتیک هه ندیک له زاناکانی جوو، هاتن بو لات تا داوهری بکه ی له نیوانیاندا)، داوهری بکه به و به رنامه یه (قورئانه ی) که له لایه ن خوا وه بو ت دایه زیووه، شوینی ئاره زووه کانی ئه وان مه که وه، وریابه نه وه کو ئه وان ریت لی هه له بکه ن له هه ندیک له و رینموویانه ی که خوا بو ی ناردوویت (جا ئه گه ر ئه و جوله کانه رازی نه بوون) و پشتیان هه لکرد، ئه وه بزانه به راستی خوا ده یه ویت گیروده ی سه ر ئه نجامی هه ندیک له گونا هه کانی خوینیان بکات، بیگومان زو ر به ی خه لکی یاخی و سه رکه ش و تاوانبارن.

(۵۰) ئایا ئه وانه حوکم و فه رمانه وایی جاهیلیهت و نه فامیان ده ویت و ئه و یان لاپه سه نده؟! (ئاخر بو بیرناکه نه وه) کی هیه به قه ده ر خوا حوکمی جوان و چاک و به جی بیت، (به تاییهت) لای ئه و که سانه ی که به وردی سه رنج ده دهن و ویزدان و ههستی زیندوویان هیه.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمُ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا بَيْنَكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمُ وَآخِذُوهُم بِأَفْئِدَتِهِمْ إِنَّهُم يُبْغِضُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

(۵۱) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ جولہ کہ و گاور مہ کەنہ یارو یاوہرو پشتیوانی خوٲان ئہوانہ ہندیکیان پشتیوان و پشتگیری یہ کترن، ئہو کہسہی پشت بہوان بیہستیت، ئہوہ ہەر لہوانہ و (حسابی ئہوانی بوٲ دہکریٲ) بہراستی خوا ہیدایہتی قہومی ستہمکار نادات...

(۵۲) بہ روونی دہبینی ئہوانہی دلیان نہخوشہ و (ثیمان لاوازن) بہ پلہ دہچن بوٲ لایان (بہ زمانی حال) دہلین: دہترسین بہ لایہ کمان توش بیت یان کارہساتیکمان بہسہر بیت، جا دور نیہ و لہوانہ یہ ہم نزیکانہ خوا سہرکہوتن بیہخشیت (بہ ثیمانداران) یا خود بہ شیوہی کہ یی کہسہری بہ موعجزہ یہک لہ لایہن خو یہوہ (سہرکہوتیان پی بیہخشیت) ئہوکاتہ باوہر لاوازن پہشیمان دہسہنہوہ لہسہر ئہو نہیئی و خہتہرہ و خہیالہی لہ دل و دہرونیاندا شار دہبویانہوہ.

(۵۳) ئہوسا ئہوانہی ثیمانیان ہیئاوہ (لہنا و خو یاندا بہسہر سامیہوہ) دہلین: ثایا ئہو دہوٲروانہ ئہوانہ کہ سوٲیدیان بہ خوا دہخوارد و جہختیان لہسہر دہکرد کہ گواہ بہراستی لہ گہٲاندا یں؟! کہچی کارہکانیان پو وچلٲ بوہوہو خہسارہتمند و زہرہرمند و مایہ پو وچ بوون.

(۵۴) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ، ہەر کہس لہ ئیوہ لہ ثاین و بہرنامہ کہی وەرگہرٲ و پاشگہز بیتہوہ، ئہوہ (ہەر خوی زہرہر دہکات) ئہوہ لہ ٹایندہدا خوا کہسانیک دہہیئتہ کایہوہ (ئہوہندہ ریٲ و پیٲ و باوہر دامہزراون) پەرہردگاری مہزن خوشی دہوٲن، ئہوانیش ئہویان خوش دہوٲت، ہەر وہا ملکہچ و فہرمانبہردارو بہسوٲن بوٲ ثیمانداران و سہر بلندو شکست نہخوٲو بہ عیززہت و دہروون بہرزن بہسہر پی باوہر پاندا، لہ پیناو ریٲازی خواداو بوٲ بہدہستہنانی رہزامہندی ئہو ہہولٲ دہدہن و خہبات دہکەن و تیدہ کوٲشن، لہ لومہی لومہ کہرانیش ناترسن (ئہم خوشہویستی و ہہلٲاردن و سوٲ و تیٲکوٲشانہ) فہزل و ریٲی تاییہتی خواہی کہ دہبیہخشیت بہ ہەر کہس کہ بیہوٲت و (شایستہ بیت)، خوایش فراوانگیرو زانیہ (بہ نہیئی و ناشکرا، بہشایستہیی و ناشایستہیی ہەر کہس و ہەر لایہ ینک).

(۵۵) بہراستی تہنہا خوشہویست و پشتیوانی ئیوہ، ہەر خواو پیغہمبہرہ کہی و ئہوانہنہ کہ باوہریان ہیئاوہ، کہ نوٲزہکانیان بہچاکی ئہنجام دہدہن و زہکات لہ مال و سامانیان دہردہکەن و ہہمیشہ دیاردہی کرٲوش و ملکہچییان بوٲ پەرہردگار پیوہ دیارہ. (ئہوہندہ خواناس و خواہہرستن).

(۵۶) جا ئہوہی خواو پیغہمبہرو ئہوانہی بروایان ہیئاوہ بہ پشتیوان و خوشہویستی خوی قہبولٲ بکات، ئہوہ با دلنیا بیت کہ ہەر کوٲملٲ و دہستہو تاقمی خوا، زال و سہرکہوتون.

(۵۷) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ: نہکەن ئہوانہ بکہنہ پشتیوان و جیگہی متمناہی خوٲان کہ گالٲہو گہمہیان بہ ٹاینہکەتان دہکەن، چ لہ خاوەنانی کتیبی پیٲ خوٲان، چ لہ بیٲ باوہر پان، لہ خواش بترسن و پارٲکار بن ئہ گہر ئیوہ باوہردارن و باوہرتان بہشہرع و بہرنامہ کہی ہہیہ.

(۵۸) کاتیک ٹیوہ بانگ ددہن بو نوپڑ، بانگ و نوپڑہ کہتان دہ کہنہ گمہ وگالتہ، چونکہ ٹہوانہ کہسانیکن بہراستی ژیر نابن و نافامن.

(۵۹) ٹہی محمد ﷺ پیمان بلی: ٹہی خاودہ نانی کتیب ٹہوہ بہ چی عہیدار و لہ کہدارمان دہ کہن ہرلہ بہر ٹہوہی کہ ٹیمہ بروای راست و پتہ ومان ہیناوہ بہ خواو بہو قورٹانہی کہ دابہ زیوہ تہ خواروہ بو سہر ٹیمہ و بہوہی کہ پیشتر دابہ زیوہ؟ یان ٹہوہیہ کہ زوربہ تان یاخی و سہرہرو و تاوانبارن.

(۶۰) پیمان بلی: ٹایا ہہ و التان بدہمی بہ کرداریک کہ تۆلہ کہی لای خوا خراپترہ لہ تۆلہی لہ کہدار کردنی موسلمانان، ٹہوہش کرداری ٹہو کہسہیہ کہ خوا نہ فرینی لیکردوہ و جامی خشم و رقی خوئی ژاندوہ بہ سہریداو ہندیکیشی کردن بہ مہموم و ہندیکیشیان بہ بہراز و ہندیکیشیانی کردہ طاغوت پہرست و بت پہرست؟! ٹا

وَإِذْ نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا مُعْجَازًا ۚ وَلَمَّا دُلِلَ إِلَيْكُمُ الْمَسْجِدُ لِبَيْتٍ أُفِيدَ لَكُمْ فَعَلْتُمْ بِلَيْتِهِمْ مَكْرًا ۚ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسٍ ۚ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ أَوَلَمْ يَكُونُوا يَافِقِينَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبِيَائِهِمْ بَعَثْنَا فِي هَٰؤُلَاءِ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرٍ ۚ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۚ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ أَوَلَمْ يَكُونُوا يَافِقِينَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبِيَائِهِمْ بَعَثْنَا فِي هَٰؤُلَاءِ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرٍ ۚ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۚ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ أَوَلَمْ يَكُونُوا يَافِقِينَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبِيَائِهِمْ بَعَثْنَا فِي هَٰؤُلَاءِ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرٍ ۚ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۚ

ٹہوانہ خراپترین جیگہ و ریگہ یان ہہیہ و گومراترین کہسن لہ ریباری راست و دروست.

(۶۱) ٹہوانہ کاتیک دین بو لاتان (بہ دروہ دہ لین) ٹیمہش موسولمانین و باوہرمان ہیناوہ، لہ کاتیکدا بہراستی ٹہوانہ بہ بی باوہرپہوہ ہاتبوونہ ژوورہوہ و بیگومان ہہر بہ بی باوہرپیشہوہ چوونہ دہرہوہ، جا خوا خوئی چاک دہ زانیت کہ چیان حہشارداوہ لہ دل و دہروونیاندا.

(۶۲) زوریکیش لہوانہ دہیینیت کہ زور بہ پلہو بہ ہلہ پلہن لہ زہلکای تاوانی دروہ عہیدار کردنی موسولمانان و دہستدریژی ناحق و خواردنی و ہرامدا، سویند بیت ٹہوہی کہ دہیکہن زور خراپ و نادروستہ.

(۶۳) ٹایا ٹہوہ تاکہی خواناس و زاناکانیاں قہدہغہی گوفتاری گوناہو ہرام خوریان لیناکہن؟ سویند بیت ٹہوہ کردہوہو ہلہس و کہوتہی کہ دہیکہن بو رازی کردنی خہلک زور نادروست و خراپ و ناپہسہندہ.

(۶۴) ہندی لہو جولہ کہ (نہ فام و خوانہ ناسانہ) دہیانوت: خوا دہستی بہستراوہ و خیری لہدہست نابیتہوہ!! دہک دہستیان بہستراوہ بی خیر و کہلہ پچہ و توشی شہلہ بیت، دہک نہفرینیان لی بیت، بو خویان و قسہیان، نہخیر، وانہی بہلکو دوہ دہستہی (پر لہ بہرہ کہتی پہرہردگار) ہہمیشہ و بہردہوام کراوہیہ، چونی بویت و چہندی بویت دہیبہ خشیت! سویند بیت زورہیان ٹہوہی نیردراوتہ خواروہ بویت کہ قورٹانہ لہ لایہن پہرہردگار تہوہ یاخی بوون و ستہمیان زیادہ کات و نغرویان دہکات لہ کوفردا، ٹیمہش ہہتاروژی قیامہت دوژمنایہتی و رق و کینہمان لہ نیوانیاندا بہرپاکردوہ، ہہر کاتیک دہیانہویت جہنگ بہرپا بکہن و ناگری شہر ہلہبگیرسیئن خوا دہیکوژنیتہوہ و نایہلٹ تہشہنہ بکات، ٹہوانہ زور بہ پلہو بہ گہرمی ہہوئی بلاوہ بوونہوہی فسادو تاوان دہدہن لہ زہویدا، خوایش ٹہو کہسانہی خوش ناویت کہ تۆوی خراپہ دہچینن.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا مُعْتَمِدِينَ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَاحْتَنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمُ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْبَةَ وَالْإِحْسَانَ مَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمْ مِنَ رَحْمَةٍ لَّا كَلُومٍ
 فَوَقَّعَهُمْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْنَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْبَةَ وَالْإِحْسَانَ
 وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَئِنْ يَدْرِكِكُمُ الْكِبَرُ الْكَبِيرُ
 مَا تُؤْمِنُ إِلَّا بِرَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 ﴿٦٨﴾ إِنَّا لَنَرِيكَ هَادِيًا وَنَصِيحًا وَنَالِغِيًّا وَنَالِغِيًّا
 مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ وَالْوَرَى الْآخِرَ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلاَ خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ أَنرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
 لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

(۶۵) خوٰٓ ئه گهر به پراستی خواوه نانی کتیب باوه پریان بهینایه و پاریزکار یونایه، ئه وه چاوپوشیمان له خراپه کانیان ده کردو لیبان خوش ده بوین و ده مانخستنه ناو به ههشتی پر له نازو نیعمه ته وه.
 (۶۶) خوٰٓ ئه گهر به پراستی ههستانایه به په پیره و پیاده کردنی تهورات و ئینجیل (که مژده ی زوری تیایه ده باره ی ئیسلام و محمد ﷺ) و ئه و قورئانه ش که له لایه ن پهروه دگاریانه وه بو یان هاتوه ته خواره وه (ئو کاته به روبوومی دره خسته کان زور و زه به نده ده کین و به ره که ت ده خهینه جیهانی دانه ویله و سهوزه و خورا که کانی تره وه)، ئو کاته خوراکیان ده خوراد له را سهرو له بهر پیانه وه، دهسته ی که له وانه که سانیکی ژیره داد په روه و میان په وه و به ویدانن، که چی زور به یان ئه و کارو کرده ی که ده یکه ن زور نادرست و نابه چی یه.

(۶۷) ئه ی پیغمبه ره و فرستاده، هه چی فرمان و په یامیکت بو دابه زیوه له لایه ن پهروه دگاره وه (بی دوو دلی، بی ماتلی) رای

بگه یه نه، خوٰٓ ئه گهر به و کاره هه لئه ساید، ئه وه مانای وایه په یامه که یت (به ته وایی) نه گه یاندوه (دنیاش به که) خوا ده تپاریزیت له شهر و خراپه ی خه لکی، چونکه به پراستی خوا هیدایه ت و رینمووی قه وم و هوژی بی باوه پریان نادات.

(۶۸) (ئه ی محمد ﷺ) بلی: ئه ی خواوه نانی کتیب، ئیوه له سهر هیچ بهرنامه و په پیره و پروگرامیک نین، هه تا به چاکی په پیره ی و پیاده ی تهورات و ئینجیل و ئه وه ی (له م دوا یه دا، که قورئانه) نه که ن که له لایه ن پهروه دگاریانه وه بو تان دابه زیوه، سویند بیت به خوا زور به یان ئه وه ی نیردراوه ته خواره وه بو ت له لایه ن پهروه دگاره ته و یاخی بوون و سته میان زیاد ده کات و نغرویان ده کات له بی باوه پیدا (که چی له جیاتی گوپرایه لی و ملکه چیی زور به یان هه ول ده دن شت هه لبه ستن بو ئه و قورئانه ی که بو مان ره وانه کردو یت)، جائتیر خه فته و په ژاره دات نه گریت بو ئه و گه له بی باوه ره، (کاتیک: باوه نا هینن، کاتیک تو له یان لی ده که یه وه له دنیا دا پیش قیامه ت).

(۶۹) به پراستی ئه وانه ی که ئیمان و باوه پریان هینا وه (له ئوممه تی محمد ﷺ) و ئه وانه ی که بوون به جو و ئه وانه ی صابنه ن (فریشه ته په رست و ئه ستره په رستن) و گاوه کان، هه ر یه که له وه ده سته و تا قمانه ئه گهر باوه پری دامه زرا و به خوا به روژی دوا یی بهینیت، و کارو کرده ی چاک و دروست و به سوود ئه نجام بدات، ئه وانه نه ترس و بیم یه خه یان ده گریت، نه خه م و په ژاره روویان تیده کات (کاتیک له بهر روشنایی قورئانه وه ئه و باوه ره ده هینن).

(۷۰) سویند بیت ئیمه په یمانمان له نه وه ی ئیسرائیل و هرگرتوه (که له ریبازی یه کتاناسی و چاکه کاری لانه دن)، چه ند پیغمبه ریکیشان بو ره وانه کردوون، هه رکاتیک یه کیک له و پیغمبه رانه یان به دل نه بوو بیت (به هو ی لاساری و ده روون ئالوژی خویانه وه یا خود به ئاره زووی ئه وانی نه کردیت) ده سته یه کیان (بهرنامه ی پیغمبه رانیان) به درو زانیوه، ده سته یه کی تریشیان په لاماریان دا و ن (شه هیدیان کردوون).

(۷۱) (لہولاشہ وہ چونکہ خویان بہ خوشہ ویستی خوا دادہنا) بہ تہما بوون کہ تووشی بہ لاو ناخوشی و سزا نہ بن (لہ سہرہ نجامی لادان و یاخی بوونیان) ہر بویہ کوپرو کہر بوون لہ ناستی حق و راستیدا، (دوایی کہ زانیان زہرہ دریانہ) تہوہ یان کرد، خوایش چاوپوشی لیکردن، لہوہ ودوا (تیہہ لچوونہوہ لہ تاوان و لادان) و زورہ یان کوپرو کہر بوونہوہ لہ ناستی حق و راستیدا، خوای گہورہش بینایہ بہہ موو ٹہو کارانہی کہ ٹہ نجامی دہدہن و (بہ سہریاندا تیناپہ ریت).

(۷۲) سویند بہ خوا بہ راستی، ٹہوانہ بی باوہرن کہ دہلین: خوا ہر مہ سیحی کوپی مہریہ مہ (بہ مہرجیک) مہ سیح و توویہ تی: ٹہی نہوہی ٹیسرائیل، ٹہو خواہ بہرستن کہ پەرہردگاری من و پەرہردگاری ٹیوہشہ و دنیابن ٹہوہی شہریک و ہاویہش بو خوا بریار بدات، ٹہوہ بیگومان خوا بہہشتی لہ سہر ہرامکردوہ و شوین و جیگا و سہرہ نجامی ناگرہ، ٹہوکاتہش ٹہو ستہ مکارانہ ہیچ جورہ پشتیوانیکیان نییہ (کہس ناتوانیت فریایان بکہ ویت).

(۷۳) سویند بیت ٹہوانہش کافرو بی باوہرن کہ دہلین: خوا یہ کیکہ لہ سی دانہ خوا (لہ حالہ تیدا): ہیچ خواہک، ہیچ پەرہردگاریک نیہ جگہ لہ خواہکی تاکو تہنہا، خو ٹہ گہر لہو گوفتارہ نابہجی و ناقولایہ یان کوئل نہدہن، سویند بہ خوا ٹہوانہ یان کہ بی باوہرو کافرن سزایہ کی بہ ٹیشیان تووش دہ بیت.

(۷۴) ٹایا (خاوہنی ٹہو بیرو بروا پووچانہ) حق نیہ تہوہ بکہن و بگہرپنہوہ بو لای خواو داوای لیخوشبونی لی بکہن؟ لہ کاتیکدا: خوا لیخوشبوہ و میہرہ بانیشہ!!

(۷۵) مہ سیحی کوپی مہریہ مہ تہنہا پیغہ مہریکی خواہ، بہ راستی پیش ٹہو چہندہا پیغہ مہری تریش ہاتن و رابوردوون، دایکیشی ٹافرہ تیکی زور راست و راستگوہیہ، ہردو وکیان خواردنیان دہخوارد (وہ کو ہہموو ٹینسانیک) سہیر بکہ و سہرنج بدہ (ٹہی محمد ﷺ، ٹہی ٹیماندار) چون ہہموو فہرمان و بہ لگہ یہ کیان بو روون دہ کہینہوہ دہربارہی یہ کخواناسی لہوہ ودوا تہ ماشا کہ چون روویان لہ حق و ہردہ چہرخیریت و لہ راستی لادہدرین!

(۷۶) پییان بلی: ٹایا (ٹہوہ راستہ) لہ جیاتی خوا شتیکی دہپرستن کہ نہ زہرہرتانی بہدہستہ نہ قازانج، بہ مہ رجیک ہر خوا خوئی تہواو بیسہرو زانیہ. (بہ گوفتارونیہت و بیروباوہرتان)

وَحْيِيُوا لَا تَكُونُوا فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَكْمُلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَدَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَكَانُوا مِنْ آلِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدْقَةٌ كَمَا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ أَنْظُرْ كَيْفَ بُدِّلَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنْظِرْ أَنْظِرْ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

(۷۷) ههروه ها بلّی: ئه ی خاوه نانی کتیب زیاده پره وی مه که ن له ئینه که تاندا به زیاده پره وی نابه جی و له سنووری حه ق و راستی دهرمه چن (پیغه مبه ران له پله ی خو یان دهرمه که ن)، شوینی ئاره زووی ئه و که سانه مه که ون که بیگومان پیشان گومرا بوون و زور که سیشیان گومرا کردو له و ریگه و ریازه راسته لایاندا.

(۷۸) نه فرین کراوه له وانه ی که کافرو بی باوه رن له نه وه ی ئیسرائیل له سه ر زاری داودو عیسی کوری مه ریهم، ئه مه ش به هو ی ئه وه ی که ئه وان یاخی و سه رکه ش بوون و ده ستر یژیان ده کرده سه ر سنوره کانی خوا.

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاصْلَوْا كَثِيْرًا وَاصْلَوْا عَنْ سَوَاِ السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ لَيْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ عَلٰٓى لِسٰنِ دَاوُدَ وَعِيسٰى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ يَمٰٓعَصُوْا وَكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا يَتَنٰٓهَوْنَ عَنْ مُّكَرٍ فَعَلُوْهُ لَبِْسٌ مَّا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰٓى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخَطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يَوْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا اَنَزَلْنَا اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فَسِيْقُوْا ﴿٨١﴾ لِّنَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِلَيْهِوَدَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ يَّكُوْنُوْا وَلَدَهُمْ فَيُهْذِلُوْهُمُ الْاَوْلَآءُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَنْصَرِفَنَّ ذٰلِكَ بِاَنِّ مِّنْهُمْ فَيَسِيْرُ وَرَهْبًا اَنَّا وَاَنْهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

(۷۹) ئه وانه به ئاشکرا گوناھو تاوانیان ده کردو قه ده غه ی یه کتریان نه ده کرد له خراپه و تاوان، سویند بیّت ئه وه ی که ده یان کرد زور خراپ و ناپه سه نده بو.

(۸۰) زو ربه یان ده بینیت رازین به خوشه ویستی و پشتیوانی ئه وانه ی که بی باوه رن، به راستی ده ست پیشکه ربه یه کی خراپیان بو خو یان کردو خویان له خو یان توو ره کردو وه (به و کاره یان)، (له قیامه تیشدا) له ناو سزای دو زه خدا ده بیّت بو هه می شه بمی نه وه...

(۸۱) خو ئه گه ر ئه وانه باوه ریان به خواو به م پیغه مبه ره و ئه و قور ئانه ببوا یه که بو ی دابه زیوه، ئه وه ئه و تاوانبارا نه یان نه ده کرد به خوشه ویست و سه ر په رشتیاری خو یان، پشتیان به وان نه ده به ست، به لام زو ربه یان تاوانبارو لاده رو یاخین و (حه ق و راستی مه به ستیان نیه، به لکو به رده وام دژایه تی ئاینی ئیسلام ده که ن).

(۸۲) سویند به خوا ده بینیت سه ر سه خترینی خه لک له دو ژمنایه تیدا به رامبه ر به وانه ی که باوه ریان هی ناوه، جو له که ن و ئه وانه ی که ها وه لیان بو خوا داناو، سویند بیّت ده بینیت نزیکترینیان له سو ز و خوشه ویستی بو ئه وانه ی که باوه ریان هی ناوه ئه وانه ن که ده لیّن: به راستی ئیمه نه صرانین، ئه وه ش له به ر ئه وه یه به راستی هه ندیک له وان قه شه ی دیندارن و هه ندیکیشیان گو شه گیرو که سانی خوا په رستن و بیگومان ئه وان خو به گه وه دانانیّن له ئاستی حه قدا. (دوا ی تیگه یشتن باوه رده هیّن).

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أُتْرِفَ إِلَى الرَّسُولِ رَحْمَةً أَعْيَنَهُمْ نَقِيضٌ مِنَ
الَّذِينَ مَنَعُوا عَنْهُمْ أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْ مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْذَرَهُمْ
اللَّهُ يَمَّا قَالُوا جُنْدٌ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَخْرُجُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِنْ اللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَقْبُوا لِلَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِالَّذِي أَفْتَرْتُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَمُوا عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسُوهُمْ أَوْ فَتَرُوا زَكَاةً فَلَمْ يَجِدُوا فَصِيَامًا
فَإِنَّ اللَّهَ كَذَلِكَ يَذَرُ الْكَاذِبِينَ ﴿٨٩﴾ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
أَعِنَّا إِنَّكُمْ كَذَلِكَ يَشِينُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

(۸۳) (ئەوانەیان کە بەشویڤ راستیدا دەگەرێن) هەر کاتیڤ گوییان لە قورئان دەبوو کە بۆ پیغمبەر ﷺ دابەزیوو، دەبینیت چاوه‌کانیان ئه‌سیرینی خوشی هه‌لدەرپێژیت، به‌هۆی ئه‌و حق و راستیه‌ی کە ده‌یناسن، له‌هه‌مان کاتدا ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا ئیمه‌ ئیمان و باوه‌رمان هه‌یناوه (به‌ ئاینی ئیسلام) ده‌ توش له‌ ریزی (په‌یره‌وان) و شایه‌ته‌کاندا تو‌مارمان بکه‌.

(۸۴) جا بۆچی لۆمه‌ ده‌کرێن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کە باورمان هه‌یناوه به‌ خواو به‌وه‌ی بۆمان هاتوو له‌ حق و راستی، هه‌یواداریشین کە په‌روه‌ردگاران بمانخاته‌ نیو به‌هه‌شته‌وه‌ له‌ گه‌ڵ چاکان و خواپه‌رستاندا.

(۸۵) جا به‌هۆی ئه‌و گوفتاره‌ به‌جیه‌یان خوا‌ی گه‌وره‌ پاداشتی دانه‌وه‌، به‌وه‌ی باخه‌کانی به‌هه‌شتیان پێ ده‌به‌خشیت کە چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا

ده‌روات، هاو‌پێ له‌ گه‌ڵ ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌دا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌شه‌ پاداشتی چاکه‌ کاران.

(۸۶) ئەوانه‌ش باوه‌ریان نه‌هه‌یناوه و ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه‌یان به‌دروژانی، ئا ئەوانه‌ نیشه‌جیی ناو دۆزه‌خن. (بۆ هه‌میشه‌و بۆ هه‌تاهه‌تایی).

(۸۷) ئە‌ی ئەوانه‌ی کە باوه‌رتان هه‌یناوه، ئه‌و نازو نعه‌مه‌ته‌ چاکانه‌ی کە خوا بۆی هه‌ڵال کردوون له‌ خۆتانی هه‌رام مه‌که‌ن و له‌ سنووریش ده‌رمه‌چن و ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، چونکه‌ به‌راستی خوا ده‌ستدریژکارانی خوشناوێت.

(۸۸) له‌و رزق و رۆزییه‌ هه‌ڵال و پا‌کانه‌ بخۆن کە خوا پێی به‌خشیوون، له‌و خواپه‌ بترسن کە ئیوه هه‌میشه‌ باوه‌ری دامه‌زراوتان پێه‌تی (خۆتان له‌ رزق و رۆزی هه‌رام بپاریزن).

(۸۹) خوا لێتان ناگریت کاتیڤ به‌ساده‌یی سویند به‌ده‌متاندا دیت و (له‌سه‌ری راهاتوون) به‌لکو له‌و سویندانه‌تان ده‌پرسیته‌وه‌ کە بیرو هۆشتان لای هه‌بووه‌ و بۆ مه‌به‌ستێڤ و تووتانه‌، جا که‌فاره‌تی ئه‌و جو‌ره‌ سویندانه‌: نان و خۆراک دانه‌ به‌ ده‌که‌سی هه‌ژار به‌شیوه‌یه‌کی مامناوه‌ندی کە بۆ خوا و خه‌زانتان سه‌رفی ده‌که‌ن، یاخود پۆشته‌ کردنه‌وه‌یان یان ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک (ئه‌گه‌ر هه‌بوو) ئه‌وه‌ی (توانای ئه‌و شتانه‌ی نه‌بوو) با سێ رۆژ به‌رپۆژوو بیت، ئه‌وه‌ که‌فاره‌تی سوینده‌کانتانه‌ کاتیڤ سویند ده‌خۆن و نایه‌نه‌ سه‌ر، جا تاده‌توانن سوینده‌کانتان بپاریزن و مه‌یانشکێن، ئا به‌و شیوه‌یه‌ خوا ئایه‌ته‌کانی خۆیتان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسگوزاری بکه‌ن. (له‌سه‌ر نعه‌مه‌تی هه‌یدایه‌ت).

(۹۰) ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه دلتیان که عه ره ق و قومار و گۆشتی مالاتی سه ربراو بو غه بری خوا له و شوینانه ی که خه لک به پیروزی داناوه نه ک ئیسلام، بورج و به خت خویندنه وه به هو ی هه لدانی زاره وه ئه مانه گوناوه هه ریسن و له کار و کرده وه ی شه ی تان، که واته ئیوه ش خوتانی لی دوور بگرن و خوتانی لی پپارین، بو ئه وه ی سه رفرازی و به خته وه ری به ده ست به یین (له هه ردو و جیهاندا).

(۹۱) به راستی شه ی تان هه ر ده یه ویت له ریگه ی عه ره ق و قوماره وه دوژمنایه تی و بوغو و کینه به خاته نیوانتانه وه و له یادکردنی خوا و ناوه پیروژه کانی و لیتان بکات، هه روه ها سست و تمه لتان بکات له ئه نجامدانی نوژه کان به شینه یی، ئایا ئیتر به س نیه؟ ئایا کۆل ناده ن و وازناهیین؟! (جا هه ر که ئه م ئایه ته پیروژه هاته خواره وه، چار درا به ناو شاری مه دینه دا که عه ره ق هه رام کراوه، ئه وسایمانداران قه رابه و گۆزه و دیزه و هه رچی عه ره قی تیا دا بوو رشتیانه کۆلان).

(۹۲) (ئه ی ئیمانداران) فه رمانه به رداری خوا بن، فه رمانه به رداری

پیغه مه ریش بن و وریان و ئاگادار بن (نه که ن سه ریچی له فه رمان و رینمووییه کانیا ن بکه ن) جا ئه گه ر پشت هه لکه ن و یاخی بین ئه وه بزانی به راستی کاری پیغه مه ری ئیمه تنه ا راگه یاندنی ئاشکرا و روونی په یامه که یه.

(۹۳) هیچ گوناهیك نیه له سه ر ئه وانه ی که باوه پتان هیناوه و کرداره چاکه کانیا ن ئه نجامداوه له وه ی که خواردویانه و خواردویانه ته وه (پیش هه رامکردنیا ن)، کاتیك خویان پاراستییت له هه رمای ئه و سه رده مه و پروایان هه بوو بی و کرداره چاکه کانیا ن ئه نجام دا بی و پاشان له تازه هه رام کراوه کانیش خویان پاراستییت و باوه پتان هینا بی و له دا ویدا خویان پاراستییت و به رده و امیش بوو بن له سه ر چاکه کردن (تا پله ی احسان)، خوایش چاکه کارانی خوش ده ویت (چاوپوشی له رابوردویان ده کات).

(۹۴) ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه سویند بی و خوی گه وه ر تا قیتان ده کاته وه به شتیکی که م (ئه ویش ئه مه یه که هه ندی) له نیچی ری کیوی دینه پیشه وه لیتان و ده توان به ده ست بیانگرن و به رمه کانتان راویان بکه ن (له کاتی ئیحماددا بو حج و عه مره) تا به ته وای له جیهانی واقعا خوا بزانی و ده ربه که ویت که کی له په نه انیدا ده ترسی ویت له خوا، جا ئه وه ی ده ستریزی و نافه رمانی بکات له دوا ی ئه و تا قی کردنه وه یه (له کاتی ئیحماددا) ئه وه سزای به ئیشی بو هه یه.

(۹۵) ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه له کاتی که ئیوه له ئیحمادان (نیه تی حج یا عه مره تان هیناوه) نیچی راو مه که ن، ئه وه ی به ئاره زو و راو بکات و نیچی بکوژی ویت له تۆله دا ده بی و قوربانیه کی وک ئه و نیچی به شکه ش بکات و ئه و بریاره ش ده بی و دوو که سی شاره زای داد په ره ره له خوتان بیده ن و قوربانیه که ش ده بی و پیشکه ش بکری ویت له ده و و به ری که عبه دا، یاخود به قه ده ر ترخی قۆچه که خوراک پیشکه ش به هه ژاران بکات، یاخود به قه ده ر ژماره ی هه ژاران (که خوراکیا ن به رده که ویت) به پروژو ویت، تا تالای سه ریچی خوی بچی ویت، له رابوردو ویدا هه رچی له و با به تانه رو ویدا وه خوا قه له می چاوپوشی به سه ردا هیناوه، جا ئه وه ی ئه م هه لانه به ئاره زو و دوو باره بکاته وه خوا تۆله ی لیده سی ویت، چونکه خوا بالاده ست و تۆله سی نه ریکی به زه به ر.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْكَامُ رِجْسٌ
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُفْضِلَ بَيْنَكُمْ الْبَغْضَاءَ وَالْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءُ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَبِهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى
رَسُولٍ مِنَ اللَّهِ عَزِيزٍ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ جَعَلَ لِمَنِ
يَشَاءُ الْيُسْرَى وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا لَيُفْلِتَنَّ مِنَ اللَّهِ صَغِيرَةٌ ﴿٩٣﴾
أَلَيْدِكُمْ وَرِمَاكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعَدَّى بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدِّاً فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا يَبْلُغُ الْكَبِيرَ أَوْ كَفِّرُوا بِطَاعَةِ
مَسْكِينٍ أَوْ عَدَلْ ذَلِكَ صَبْأً مَا يُدْوَى وَبِالْأَمْرِ عَقَّبَ اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

(۹۶) راوکردن و خوارده مه نی زینده وه رانی ده ریایی
بو تان هه لال کراوه، چ نیشته جی بن یان له سه فه ردا بن،
راوی زینده وه رانی ده شتی و کیوی لی تان هه رامه هه تا
له ئی حرامدا بن، لهو خوایه بترسن که هه ر بو لای ئه و کو
ده کری نه وه (بو لیبر سینه وه).

(۹۷) خوای گه وه ره، که عبه که (البیت الحرام) ه
کرد و ویه تی به هو ی هه ستانه وه و بو ژانه وه ی خه لکی (له
هه ردوو دنیا دا)، هه ره وه مانگه هه رامه کانیش و قوچ و
قوربانیه دیاری کراوه کانیش نابی زیانیان پی
بگه یه نریت، ئه وه ش بو ئه وه یه چاک بزانی و دلیا بن که
خوا ناگاداره به هه رچی له ئاسمانه کاندایه و به هه رچی له
زه ویدا هه یه، به پراستی خوا به هه موو شتی ک ته و او
زانایه.

(۹۸) چاک بزانی خوا توله سینیه ریکی توند و تیژه (له

أَجَلٌ لَّكُمْ صَبْدٌ أَلْبَحْرُ وَطَعَامُهُمْ مِّنْعًا لَّكُمْ وَلِلْغَنَاءِ وَحَرَّمَ
عَلَيْكُمْ صَبْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكِلُ
شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَغْنَيْكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِي أُولَى الْأَلْبَسِ
لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَأْتِيهَا الْزَبْتُ ءَامِنُوا لَا تَسْأَلُوا
عَنْ أَشْيَاءَ إِن تَبْدُلْكُمْ سَمُوكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
الْقُرْءَانُ تَبْدُلْكُمْ عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾
مَا جَعَلَ اللَّهُ مِّنْ بَحْرٍ أَوْ أَوْدٍ وَلَا سَائِغٍ وَلَا وِجْدٍ وَلَا حَاوٍ وَلَا كَنْ
أَلْدِينَ كُفَرُوا بِفَعْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

یاخیه کان) هه ره ها ته و او لیخو شبو و میهره بانه (بو ئیماندارانی ته و به کار).

(۹۹) پیغه مبهه ته نه راگه یاندنی په یامی خوای گه وه ره له سه ره، هه ر خوا خویشی ده زانی
به وه ی ده ریده خه ن، به وه ش که ده یشار نه وه (له کردار و گوشتار و نیه تان).

(۱۰۰) (ئهی پیغه مبهه) پیان بلی: پیس و پاک یه کسان نین، هه رچه نده زو ریه تی ئه و پیسه و
ژماره ی شوینکه و توانی سه رنجی راکیشا بیت، که واته ئهی هو شمه ندان له خوا بترسن و پارێزکار بن،
بو ئه وه ی سه رفراز و سه رکه و تووین.

(۱۰۱) ئهی ئه وانه ی باوه پتان هی ناوه پرسیار مه که ن له هه ندیک شت، که ئه گه ر ئاشکرا بکری ت بو تان
سه غله تان ده کات، خو ئه گه ر پرسیار بکه ن ده رباره یان له کاتی دابه زاندی قورئاندا ئه وه بو تان ئاشکرا
ده کری ت، خوا چاو پو ششی لی کرد و وه باسی نه کرد و ه، ئی وه ش لی مه پرسن و لیی مه کولنه وه، خوا گه وره ش
لیخو شبو و به حیل و هه وه له یه. (توله ناسینی تان گادارتان نه کاته وه).

(۱۰۲) بیگومان که سانی ک پیش ئی وه پرسیار یان ده رباره ی هه ندی شت ده کرد، پاشان که فه رمانیان
پی ده درا برویان پی نه ده کرد و باوه ریان پی نه بو (که واته ئی وه و امه بن).

(۱۰۳) خوا بریاری ئه وه ی نه داوه که و شتر گو یی ببرد ری ت یان به په لا بکری ت، یان به رخو له ی
مه ره کان پو بته کان سه ر ببرد ری ت، یان و شتری نی ژا زاد بی ت، به لام ئه وانه ی بی باوه رن درو به ده م
خوا وه هه لده به ستن و ده لی ن خوا فه رمانی داوه، زو ربه شیان ژیر نابن (هه ر له خو یانه وه بریاری
نابه جی ده دن و هه لال و حه رام تی که ل ده که ن).

(۱۰۴) هەر کاتیک به وانه بو تریت که حه رامیان حه لال کردبو: وهرن بو لای ئه وهی خوا دایبه زاندووه و وهرن بو لای پیغه مه ریش (بو ئه وهی حه رام و حه لالتان بو دیاری بکات) ئه وه ده لێن: هەر ئه وه به رنامه یه مان به سه که باوو با پیرانمان له سه ری بوون و له ماموستاو رابه رانمانه وه فی ری بوین و بو مان ماوه ته وه، ئایا ئه گهر باوان و ماموستایانین هیچ شتی که له حه رام و حه لال نه زانن و رینموویش وهر نه گرن، ئه وه هه رشو پێیان ده که ون و هه روا ده لێن؟!

(۱۰۵) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه هه می شه و به رده وام سه رگه رمی په روه رده ی خو تان بن ئه گه رچی خه لکیش نه یه ن به دهم بانگه وازه که تانه وه، چونکه گو مرایی ئه وان زیانتان لێ نادات ئه گهر ئیوه به چاکی ری بازی هیدایه ت و خواناسیتان گرتی ته بهر، دلنیا بن گه رانه وهی هه ره مووتان بو لای خوا یه، سه ره نجام هه والی هه موو ئه و کارو کرده وانه تان ده داتی که ئه نجامتان ده داو پا داستی له سه ره وهر ده گرن.

(۱۰۶) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه: کاتیک نیشانه ی مه رگ و مردن له که سه یکتان ده رکه وت، شایه تی ئیوانتان با دوو که س بن له کاتی وه سیه ته که دا، دوو که سی داد په روه رو ئه مین بین له خو تان یان دوو که سی تری ئه مین، ئه گهر ئیوه بو باز رگانی و شتی تر سه فه رتان کرد له ولادت او مردن یه خه ی گرتن، ئه گهر دوو دل بوون له دوو شایه تی که یان ئه و را یان گرن له دوا ی نو یژی عه سرتا سو یئند بخو ن به خواو (بلین) ئیبه بو سو یئنده که مان هیچ شتی که وهر نا گرین با سو یئند بو خورا وه که نزیکترین خزمیش بی ت (له راستی لا ناده ین)، ئیبه شایه تی به که که بو خوا ئه نجاممان ده و نایشاری نه وه و ونی نا که ین، چونکه به راستی ئه گهر واب که ین ئه وه له ریزی تا وانباران داین.

(۱۰۷) خو ئه گهر ده رکه وت ئه و دوو شایه ته ی پێشو و (درو یان کردو وه) خو یان گونا بهار کردو وه ئه وه دوو که سی تر له خزمی نزیک سی ته م لیکرا وی مردو وه که له جیاتی ئه وان ئاماده بکری ن، ئیجا سو یئند به خوا بخو ن و بلین: که به راستی شایه تی ئیبه له شایه تی ئه وان راستترو دروستت ره، ئیبه هیچ سته م و ده ستر ی ئیه که مان نه کردو وه و (ته ماعمان له مالیاندا نیه)، خو ئه گهر نیه تمان وای ت، ئه وه به راستی ئیبه ش له ریزی سته مکاران داین.

(۱۰۸) ئه وه ی با سکرنا نزیکترین و شیاوترین شیوا وه بو شایه تی جیبه جی کردن بو ئه وه ی سو یئند خو اردن و شایه تی به کان به راستی ئه نجام بدری ن له بهر خوا یان له ترسی ئابرو و چوونی به درو خستنه وه ی سو یئنده کانیا ن (تا مافی که س نه فه وتی ت)، له خوا بترسن و گو ی بگرن (بو هه موو رینمو یه کی خیر) خوایش هیدایه ت و رینمووی هوزو قهومی تا وانبارو گونا هکارو له سنوور ده رچو و نادات.

وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَكُنَّا آيَاتُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ لَكُمْ يَمَاقُتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهْدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ أَحْرَبَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنَّ أَنتُمْ لَأَنْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةً لِّلْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْفَصْلَةِ فَيُقْسَمَانِ بِاللَّهِ إِنِ أَرْتَبْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّكِنَ الْأَشْيَاءِ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِضَ عَنْهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَغَارَ ابْنِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَٰئِ كَيْنِ فَيُقْسَمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ مِن شَهَدَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّكِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ أَذَقَهُمْ أَن يُقَالُوا يَا لَشَهَادَتِهِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ يُخَفَّوْنَ أَن تَرَدَّ إِلَيْنَا بَعْدَ أَلْفِ نَفْسٍ وَنَقُولَ اللَّهُ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

(۱۰۹) رۆژیک دیت، خوا هه موو پیغه مبه ران کۆده کاته وه، ئینجا پێیان دهفه رمویت: چون وه لامتان درایه وه وه خه لکی هه لویستیان چون بوو به رامبه رتان؟ تاچ راده یه ک هاتن به ده متانه وه؟ (له سامانکی ئه و رۆژه و به هوێ دلنیا پیا له زانیاری بێ سنووری خوا بی) ده لێن: ئیمه نازانین و هیچ شاره زاییه کمان نیه، به راستی خوا به تو هه ر خۆت ئاگات له هه موو نه یینی و شاره وه کانه و به هه موو په نهانیکی ده زانیت.

(۱۱۰) ئه وسا (له ناو هه موو پیغه مبه راندا روو به عیسی کورپی مه ریه م) خوی گه وه دهفه رمویت: ئه ی عیسی کورپی مه ریه م یادی ئه و نازو نعه مه ته ی من بکه ره وه که رژاندم به سه ر خۆت و دایکدا، کاتیکی من به هوێ فریشته جو به ئیلی پیرۆزه وه پشتیوانیم لیکردیت، ئه و کاته ی له بێشکه داو به پیریش به ره وانی قسه ت بو خه لکی ده کرد،

هه ره ها کاتیکی فیری نووسین و دانایی و ته ورات و ئینجیلیم کردیت، کاتیکیش له قور وه ک شیوه ی بالنده ت دروست ده کرد به فه رمانی من، ئه مجا قووت پیا ده کرد، جا ده بوو به بالنده به فه رمانی من و کویری زگماک و به له کت چاکی ده کرده وه به فه رمانی من، کاتیکیش مردو وه کانت به زیندوویی به فه رمانی من له گوڕ ده ره هینا یه وه، هه ره ها یادی ئه و بکه ره وه که شه ری نه وه ی ئیسرا ئیلیم لێ لادایت، کاتیکی و یستیان بتکوژن، هه رچه نده به به لگه و مو عجیزه ئاشکرا کانه وه هاتی بو لایان، ئه وه بوو ئه وانه ی که بی باوه ر بوون ده یانوت: ئه مه جادوویه کی ئاشکرایه و هیچی تر.

(۱۱۱) هه ره ها کاتیکی نیگام نارد بو ها وه له دلسۆزو تایبه تیه کانی عیسا (حه واریه کان) که ئیمان و باوه ر به یین به من وه پیغه مبه ر که م، ئه وانیش وتیان: ئیمان و باوه ری ته و او مان هه یه، خوا به تو ش به شایه ت به که به راستی ئیمه موسلمان و (ملکه چ و دلسۆزین).

(۱۱۲) باسی ئه وه شیان بو بکه کاتیکی حه واریه کانیش وتیان: ئه ی عیسی کورپی مه ریه م، ئایا په ره ردگاری تو ده توانییت له ئاسمانه وه سفره و خوانیکمان بو دابه زینیت؟ عیسا وتی: له خوا بترسن، ئه گه ر ئیوه ئیماندرن، (ئه مه چ داخو زیه که ده یکه ن؟).

(۱۱۳) (حه واریه کان بو پاساوی داواکه یان) وتیان: ده مانه ویت (بو پیرۆزی و به ره که ت) لێی بخوین و دلنیا پیا و چاکی بزانی که بیگومان راست له گه لدا کردوین و له سه ریشی بیینه شایه ت (تا ئه وه ی باوه ری هه یه باوه ری دامه زراوتر بیت).

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِشْرَ لَنَا بِكَ أَنْتَ عَلَّمْنَا الْغُيُوبَ ۖ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ فُكِّرِ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَ لِي إِلَهَاتٍ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاحُورٌ ۖ ثُبُوتٌ ۚ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُسُلِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَا مُسْلِمُونَ ۖ إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ قَالُوا لَوْ أَرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئَنَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الْمُشْكِكِينَ ۖ

(۱۱۴) ئەوسا عیسی کۆری مەریەم لە خواپارایە و دەو و تی: ئەو خۆی پەرورەدگار لە ئاسمانە وە سفرە و خوانیکمان بو دایە زینە تا بێتە جەژن بو ئەوە کانی ئیستا و داهاتومان و بەلگە یەك بێت لە لایەن تۆوە بو پیغەمبەراییەتی من و دەسەلاتی بئی سنوور، لە رزق و رۆزی تایبەتیش بە هەر دەرومان بکە، هەر تۆی چاکترین رۆزی بەخش.

(۱۱۵) (ئینجا) خوا فەر مووی: بەراستی من ئەو سفرە و خوانەتان بو دادەبەزینم، جا ئەوەتان (دوای دایە زاندنی سفرە و خوانە کە) بئی برواییت و سوپاس ناپەزیریت، ئەوە بەراستی من سزایەکی دەدەم کە سزای هیچ کەسیکم لە جیهاندا ئاوا نەدا بێت.

(۱۱۶) کاتیکیش خوا (هەر لە قیامەتدا) فەر مووی: ئەو عیسی کۆری مەریەم، ئایا ئەوە تۆ بەخەلکیت و توه: منیش و دایکیشم بە دوو خوا دابنن لە خوار خۆی پەرورەدگارە و؟ عیسا لە وەلامدا وتی: پاکێ و بیگەردی و

بئی هاوێلی شایستە ی تۆیە، ناکرێ شتی بلییم کە مافی من نەبێت؟! (چۆن حەق بەخۆم دەدەم شتی وا بێت بە زارمدا؟! خۆ ئەگەر شتی وام و تیبێت ئەوە بەراستی تۆ دەزانیت و لێت شاراوە نیە، چونکە تۆ دەزانیت بەهەرچی لە دڵ و دەرووندا هەیە، بەلام من نازانم بەوێ کە لە دەریای علم و زانستی بئی پایانی تۆدا هەیە، چونکە بەراستی هەر تۆ زانا و شارەزای نھینی و پەنھانی.

(۱۱۷) (بیگومان تۆ چاک دەزانیت): من هیچ شتیکم پئی نەوتوون جگە لەوێ کە تۆ فەرمانت پێداوم، ئەویش ئەوەیە: تەنھا خوا بپەرستن کە پەرورەدگاری من و پەرورەدگاری ئێوەشە، من شایەت بووم بەسەر یانە و هەتا لەناوایندا بووم، ئینجا کاتیک کاری منت لەزەویدا کو تایی پئی هینا، ئیتر ئەوە هەر خۆت چاودێر و ئاگادار بوویت لێیان و هەر تۆش شایەتیت بەسەر هەموو شتی کە وە.

(۱۱۸) جا ئەگەر ئەشکەنجەیان بەدەیت (لەسەر لادان و تاوانیان)، ئەوە بەراستی بەندە ی خۆن، ئەگەر بەهۆی ئیمانە وەو لێیان خۆش ببیت، ئەوە بەراستی تۆ خۆت خۆیەکی بالادەست و دانایت (دەزانیت کئی شایستە ی لێخۆشبوونە).

(۱۱۹) (ئینجا) خۆی گەرە فەر مووی: ئەمە ئەو رۆژە یە کە راستگۆیان راستگۆییە کە یان سوودیان پێدەگە یە نیت، باخە کانی بەهەشت پۆیان ئامادە یە کە چەندە ها رووبار بەژێر درەختەکانیدا دەروات و بو هەمیشە و هەتا هەتایی لەو بەهەشتە دا دەمیننە وە، خۆی پەرورەدگاریش لێیان رازی و ئەوانیش لە خوا رازین، ئەوە یە سەرفرازی گەرە و بئی سنوور.

(۱۲۰) ئاسمانە کان و زەوی هەر خوا خاوەنیانە و مولکی ئەون هەر وەها ئەوەش کە تیا یاندا یە، ئەو زاتە هەمیشە دەسەلاتی بەسەر هەموو شتی کەدا هە یە و سەلاتی بئی سنوور.

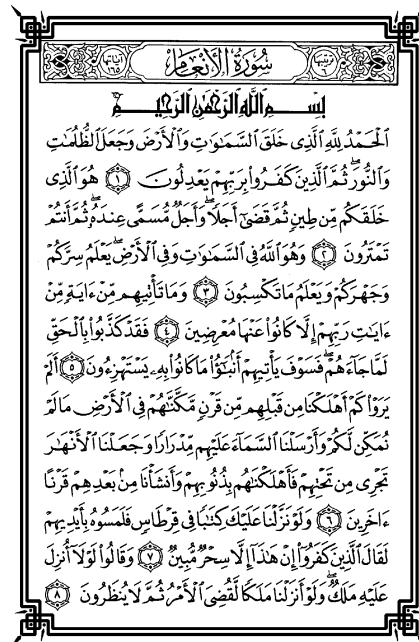
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ مِنْ كَفَرٍ يُعَذِّبُكُمْ بِهَا وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مَا أَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُخِي الْكَاهِنِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فَلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتُمْ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الْكَافِرُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْكَافِرُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِينَ فِيهَا أَبَدًا رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرِضْوَانُهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

سورهتی (الأنعام)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوپاس و ستایش بو ئه و خوی بهی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه، تاریکی یه کان و روناکی فه راهه م هیناوه (که چی له گه ل ئه و هه موو به لگه به هیزو سه رسام ئاوه رانه دا) که چی ئه وانه ی بی باوه رن به تا کو ته نهایی پهروه دگاریان دروستکراوه کانی خوا ده کنه هاوتای خوا.

(۲) خوا ئه و زاته یه که باوکی ئیوهی له قورپک دروست کردوه له وه ودوا کاتیکی بریاردا (له دنیا دا بمیننه وه) و کاتیکی دیاریکراوی تریشی لای خوی بوتان بریارداوه که چی پاش ئه و هه موو به لگانه بو ده سه لات ی بی سنووری خوا ئیوه ئینکاری زیندوو بوونه وه ده که ن و هه ر له گومان دان به رانه بر ده سه لات ی بی سنووری خواو زیندو کردنه وتان.

(۳) ئه وه هه ر زاتی الله یه که شایانی په رستنه له ئاسمانه کان و زه ویدا و نهیئی و ئاشکراتان ده زانیئ، به هه موو کارو کردوه یه کیش که ده یکه ن ئاگاداره.

(۴) (له گه ل ئه وه شدا بی باوه ران) هیچ به لگه و موعجیزه یه کی پهروه دگاریان بو نایهت پشتی تیئه که ن و رووی لی وهر نه گیرن.

(۵) ئه وانه کاتیک ئه و حق و راستیه یان بو هات که قورئانه بروایان پینه کرد، جا له ئاینده دا بو یان دیت و پیشان ده گات هه وائی ئه وه ی که ئه وان گالته یان پیده کرد.

(۶) ئایا نه یانبینیووه و نه یانزانیووه (به هو ی شوینه واره وه) چهنده ها نه وه مان پیش ئه مان له ناو بردوه که پایه دارمان کردبوون له زه ویدا، به شیوه یه که ئیوه مان ئاوا پایه دار نه کردوه، بارانی زورمان به رده وام بوو ده باراندن (که ده بووه هو ی پیگه یشتنی جو ره ها روه ک و به رو بووم)، چهنده ها جوگه و رووباریشمان له ناو کیلگه و باخ و شاره کانیا ندا بو ره خساندبوون که خو ره می ده کرد به نیو دره خت و کو شک و ته لاریاندا، به لام به هو ی لادان و گونا هو تاوانیا نه وه له ناومان بردن و نه وه ی ترمان له دوا ی ئه وان هینا یه کایه وه.

(۷) خو ئه گه ر نوو سراویکمان بو تو له ناو کاغه زیکدا دابه زاندا یه و ده ستیشیان لی بدایه، ئه وه ئه وانه ی که بی باوه رو کافرن ده لئین: ئه مه هه ر جادوویه کی راون و ئاشکرایه!! (هه ر باوه ر ناهینن).

(۸) هه روه ها ده لئین: چی ده بو ئه گه ر فریشته یه که بو لای (محمد ﷺ) دابه زیایه و به چاوی خو مان بمانینیایه! خو ئه گه ر فریشته دابه زینین ئه وه کو تایی به هه موو شتی ک دیت و له ناو ده چن، پاشان مو لته نادرین تا ته و به بکه ن و په شیمانی ده ربرن.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يَلْبَسُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ آسَنَّا نِيزًا رَّسُولًا مِن قَبْلِكَ فَخَفَىٰ بِأَلْبَابِهِمْ سَخَرْنَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْبَيْعَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ مَا سَكَنَ فِي الْإِيلَ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾ قُلْ أَغْرَى اللَّهُ الْفِتْنَةَ وَلِيَ فَاظِلُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُ مِنَ الْمُسْرِكِينَ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾ مَنْ يُضَرْفُ عَنْهُ يَوْمَ يُرْفَقُ رَحْمَةً وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٧﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الْغَايُ تُفَوِّقُ عِبَادَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

(۹) خو ئه گهر فریشته مان بکردایه به فرستاده، ئه وه له شیوه ی پیاوێکدا ده ماننارد و هه مان گومان که ئیستا هه یانه بویان دروست ده بوو.

(۱۰) (ئهی محمد ﷺ) دلت له خووت دانهمینیت له سه ر بروییانویان) سویند به خوا گالته کراوه به پیغه مبه رانی پیش تو، سه ر نه جام ئه وه ی ئه وان برویان پیی نه بوو، گالته یان پیده کرد، یه خه ی پیگرتن و نه رۆی کردن و (خوا تو له ی لیسه ندن).

(۱۱) پشیان بلی: برۆن بگه رین به سه ر زه ویدا و پاشان ته ماشا بکه ن و سه ر نه ی بده ن، بزانه سه ر ئه نه جامی ئه وانه ی به نه نامه ی خوا یان به درۆزانی چۆن بووه (چیمان به سه ره ی تان).

(۱۲) (ئهی محمد ﷺ) لییان بپرسه و بلی: ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه کی خوا نه یه تی؟ (هه ر خووت وه لام بده ره وه و) بلی: هه ر هه موی خوا خوا نه یه تی، هه ر خویشی

ره حم و میه ره بانی له سه ره خو ی فه رز کردوه، سویند به خوا له رۆژی قیامه تدا که هه یج شکوگومانی تیا دا نیه کوتان ده کاته وه، (هه رچه نه ده) ئه وانه ی که خو یان دۆراندو بیریان له قیامه ت نه کرده وه، هه ر باوه ر نا هین.

(۱۳) هه رچی کش و مات بووه له شه ودا و ده جۆلیت له رۆژدا هه ر خوا خوا وه ن و سه ره په رشتیاریتی، بیگومان ئه و په ره رده رگا ره خوا یه کی ته واهو بیسه ره به گو فتار تان و زانایه به هه له سو که و تان.

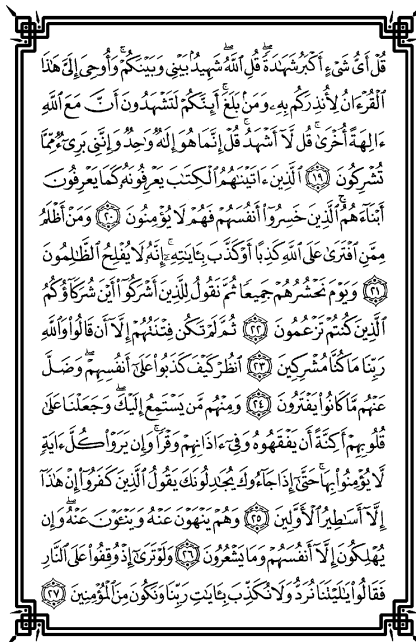
(۱۴) هه ره ها پشیان بلی: ئایا (به عه قل و ژیری بی ئیوه ره وایه) که جگه له خوا که سیکی تر بکه مه پشت و په نای خۆم؟ که به دیه ی نه ری ئاسمانه کان و زه ویه و هه ر ئه ویش رۆزی به خشه به هه موو زینده وه ران و خویشی بی نیازه له هه موو رزق و رۆزیه ک، دووباره بلی: من به راستی فه رمانم پیدراوه یه که م که س بم که ته سلیمی ئه و زاته بیم و موسولمان بم، (من پی ت راده گه یه نم) که: هه رگیز نه که یه تی له موشریک و ها وه لگه ران بیت.

(۱۵) (هه ره ها ئهی محمد ﷺ) بلی: به راستی من زۆر له سزای رۆژیکی گه و ره ده ترسم که سزای رۆژی قیامه ته ئه گه ر یاخی بم له فه رمانی په ره رده رگارم.

(۱۶) ئه وه ی له و سزایه ده رباز بکری ت له و رۆژده دا، ئه وه به راستی ئیتر دیاره که خوا ره حمی پی کردوه و شایسته ی میه ره بانیتی ئه و بووه، جا ئه و ده رباز بوونه سه رفرازیه کی ئاشکرایه.

(۱۷) (دلنیا به له وه ی) ئه گه ر خوا دوو چاری زیان و گرفتیکت بکات، ئه وه ته نه ها خو ی ده توانی ت له سه رت لا به ری ت و رزگار ت بکات، خو ئه گه ر بیه ویت خیر و خوشیه کت بو پیش به یی ت، ئه وه ئه و خوا یه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

(۱۸) هه ر ئه و خوا یه ش زāl و بالاده سته به سه ر هه موو به نه دکانیدا و هه ر خویشی زاتیکی دانا و کار به جی و ئاگایه (به نه یی و ئاشکرای به نه دکانی).

(۱۹) ئەى پېغەمبەر ﷺ بەو كافرانە بۆلى كە شاھە تىيان دەوئەت
لەسەر پېغەمبەرە تى تۆ چ شتەك گەورە ترو راسترە لە
شاھە تىدا؟! ھەرخۆت بۆلى: اللہ راسترەن شاھە تە، كە شاھە تى نىوان
من و ئىوہ بىت، من ئەم قورئانە شەم بەو ھەجى و نىگا بۆ ھاتو ھە
ئىو ھەمو ھەوانى پىيان گەشتو ھە ئاگادارو بىدار بکەم،
(لە گەل ئەم ھەمو روون کردنە وانە دا) ئاىا ئىوہ شاھە تى دەدەن كە
بە راستى لە گەل خوادا چەند خواھە كى تر ھە بىت؟! بۆلى: (من بەش
بە ھالى خۆم) شاھە تى ناھەق و نارە ھوى وا نادەم، دو بارە بۆلى:
بە راستى ئەو خواھە زاتى كى تاك و تەنھايە و من بە راستى بەریم لە
ھەمو ھەو شتەنە كە ئىوہ دەيانكەنە ھاولە و ھاتو تى ئەو زاتە.
(۲۰) ئەوانەى كى تىبى (ئاسمانىمان پىدان لە گاورو جوو)
پېغەمبەر ﷺ دەناسنەو ھەروەك چۆن مەندالە كانى خۆيان
دەناسنەو، (بەلام) ئەوانەى كە خۆيان دۆراندو پروايان بە
محمد ﷺ نە ھىناو، ئەو ھەم باو ھەم ناھىن.

(۲۱) جاكى ھەھە لەو ھەستە مكار تر بىت، كە شتى نادروست و درۆ، بۆ خوا ھەلدەبەستىت؟ يان ئايت و فەرمانە كانى خوا
بە درۆ دەزانىت؟! چونكە بە راستى ئەو ھەستە مكارانە سەرفراز نابن.

(۲۲) لە روژى كەدا كە ھەمو (خوآنە ناس و) ھاولە لگەران كۆ دەكە بنەو بە گشتى و پاشان بەوانەى كە ھاولە شىيان داناو ھە
خو دەلەين: كووان و لە كوین ئەو شتەنەى دەتانیپرستەن و دەتانات ھاتو تى خان بەخەيالى خۆتان؟!

(۲۳) پاشان سەرەنجامى بۆ باو ھەريان ھىچ وەلامىكەيان نەبوو بىجگە لەو ھەى كە وتیان: سوئەد بەخوای پەرورە دگاران
ئىمە ھەرگىز موشرىك و ھاولە لگەر نەبووین!!

(۲۴) سەیر كە چۆن درۆ لە گەل خوشیان دەكەن، چۆن بىرو پروای پوو چىيان لۆ و ن بوو و ئاسەوارى نەما.

(۲۵) ھەندىكەش لەو بۆ باو ھەرانە گوئە بۆ دەگرن (لە كاتى خوئەندى قورئاندا، بەلام چونكە مەبەستیان نىھە شوئەن
ھەقىقەت بکەون) ئىمە پەرەمان ھىنا بەسەر دلياندا لە تىگەشتىيان بۆ قورئانە كە و گويمان سەنگىن و گران كردن (و ھەك
ئەو ھەى كە نەبىستەن) ئەگەر ھەرچى نىشانەو بەلگە ھەى كەش ھەى بىبىن ئەوان پروای پىناكەن، ھەتاكاتىكەش كە دىن بۆ
لات دەيكەنە موجدە ھەو دەمە دەمى، سەرئەنجام خوآنە ناسان دەلەين: ئەم قورئانە ھىچ نىھە بىجگە لە داستانى پىشيانان
نەبىت!!

(۲۶) ئەوانە نايەلن كەس گوى بۆ قورئان بگريئە و خوئىشيانى لۆ دوور دەخەنەو، (جا بەو كارەيان) جگە خودى خۆيان
كەس لەناو نابەن و ھەستىشى پىناكەن. (كە چ بەلەىك بەسەر خۆيان دەھىن).

(۲۷) جا ئەگەر ئەوانە بىبىن (لە قىامەتدا) لەسەر لىواری دۆزەخ راوەستىنراون (بەدەم ھەسەت و ئاھوانالەو ھە) دەلەين:
خۆزگە جارىكى تر بىيانگىر ايناىە تەو بۆ دىناو (لەم سەرئەنجامە شوومە رزگارمان دەبوو) ئەوسا ھەرگىز نىشانەو بەلگەو
ئايتە كانى خویمان بەدرۆ نەدەزانی و، باو ھەرى بە تىنمان پى دەبوو، دەچوینە رىزى ئىماندارانەو.

بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَلَيْسَ لَهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا لَئِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ الْيَاسُ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾
فَدَخِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
لَعِبٌ وَلَهُوَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾
لَقَدْ عَلِمْتُمْ لِيَوْمِ يَوْمِ الْآزَمَةِ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّمَا أَتَيْنَا بِكُم بَشِيرًا
وَلَكِنِ الْفَاطِلِينَ بِأَيِّتِ اللَّهِ يَحْجِدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوَدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرُوا
وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾
وَإِنْ كَانَ كَرِهَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَنْصَحَ
نَفَقَاتِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَاتِنَا وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْخَالِينَ ﴿٣٥﴾

(۲۸) نه‌خیر راست ناکهن و پروانه‌ین، چونکه نه‌وه ئاواتیکی
نه‌سته‌مه، هه‌موو نه‌و کاروکرده‌وه و پیلانانه‌ی که پیشتر
ده‌یانشارده‌وه، ئیستا و ئاشکرا بووه، خو نه‌گه‌ر بگێردینه‌وه بو
(دنیا) نه‌وه هه‌ر ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که جارن
ده‌یانکرد، به‌راستی نه‌وانه هه‌ر درو ده‌که‌ن و دروژن.

(۲۹) نه‌وانه وتیان: ژیان هه‌ر نه‌م ژیه‌نه‌ی دنیا به‌و هیچی تر نه‌یه،
ئیمه‌ زیندوو ناکرینه‌وه (بو لیبرسینه‌وه).

(۳۰) ئای نه‌گه‌ر نه‌وانه ده‌بینیت (له‌به‌رده‌م دادگای پر له‌دادی)
په‌روه‌ر دگاریاندا وه‌ستێراون، خوای گه‌وره‌ پێیان ده‌فه‌رمویت: ئایا
نه‌مه‌ی که بو‌تان پیشه‌اتوه‌وه ده‌بینن راست و حه‌قیقه‌ت نه‌یه؟
(به‌که‌ساسی و خه‌ج‌اله‌تیه‌وه) ده‌لێن: به‌لێ راسته‌، سویند به‌
په‌روه‌ر دگاریان (ئینجا خوا) ده‌فه‌رمویت: (ماده‌م وایه‌) سزاو تالاو
بچێژن به‌هوێ نه‌وه‌ی که باوه‌رتان به‌زیندوو نه‌وه‌ نه‌بوو.

(۳۱) به‌راستی نه‌وانه‌ی که به‌روایان به‌ئاماده‌ بوونی به‌رده‌م

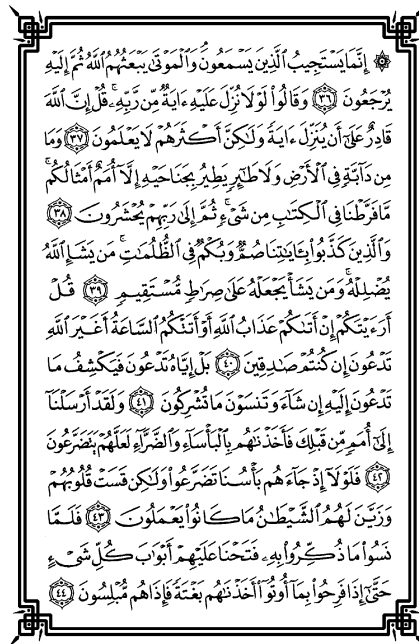
(دادگای) خوایی نه‌بوو زه‌ره‌ریان کرد و خوایان دو‌راند، کاتیکیش قیامه‌ت کتو‌ر یه‌خه‌یان پیده‌گری‌ت، ده‌لێن: ناخ و داخ
وه‌شیمانی بو نه‌و روژگاره‌ی به‌که‌مه‌رخه‌می و (به‌به‌ره‌لایی و سه‌رکه‌شی و تاوان) به‌ردمانه‌سه‌ر، له‌کاتیکی‌دا نه‌وانه
هه‌موو گونا‌هو تاوانیان داوه‌ به‌کو‌لێاندا، ئاگادارین که چه‌نده‌ خراپه‌، کو‌ل و باری و، که هه‌لێ ده‌گرن.

(۳۲) ژیه‌نی دنیا جگه‌ له‌ یاری و گه‌مه‌و گالته‌یه‌کی که‌م نه‌ییت هیچی تر نه‌یه، بێگومان مالی دوایی (به‌هه‌شتی به‌رین)
چاکتره‌ بو نه‌وانه‌ی که پارێزکاری و خواناسی ده‌که‌ن، ئایا نه‌وه‌ عه‌ق‌ل و ژیریتان بو ناخه‌نه‌کار و ژیر نابن؟

(۳۳) به‌راستی چاک ده‌زانین که گو‌فتاری نادرستی خوانه‌ناسان غه‌م و په‌ژاره‌ت بو پیش ده‌هێنیت، چونکه به‌راستی
نه‌وانه وه‌نه‌ییت تو به‌دروژن بزائن، به‌لکو سته‌مکاران هه‌ر داننا‌ین به‌راستیداو و ئینکاری ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی خوا
ده‌که‌ن.

(۳۴) سویند بیت بێگومان پیغه‌مه‌رانی پیش تو‌ش به‌روایان پێنه‌کراوه‌، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وان دانیان به‌خودا گرت له‌سه‌ر
نه‌و به‌روا پێ نه‌بوونه‌یان، ئازارو نه‌شکه‌نجه‌ش دران، هه‌تا سه‌ر نه‌نجام سه‌رکه‌وتنی ئیمه‌یان بو‌هات و به‌هه‌ره‌وه‌ر بوون
پێی و هیچ هێزیک نه‌یه‌ بتوانی‌ت ویست و فه‌رمانه‌کانی خوا بگوریت، سویند به‌خوا هه‌وال و ده‌نگوباسی هه‌ندیک له‌
پیغه‌مه‌رانت بو هاتوه‌ ده‌باره‌ی سه‌ر نه‌نجامیان.

(۳۵) خو نه‌گه‌ر پشت هه‌لکردن و سه‌رپیچی خوانه‌ناسانت زو‌ر لاسه‌خته‌، نه‌گه‌ر ده‌توانیت تونیلێک له‌ زه‌ویدا هه‌لکه‌نیت
یان په‌یژه‌یه‌ک به‌ئاسماندا هه‌لپه‌سیریت تا مو‌عجیزه‌یه‌کیان بو پیش به‌هێنیت (بێ سووده‌ نه‌وانه هه‌ر باوه‌رت پێناکه‌ن) نه‌گه‌ر
خواش بیویستایه‌ له‌سه‌ر هیدا‌یه‌ت و رییازی دروست، کو‌ی ده‌کرده‌وه (به‌مه‌رجیک خوایان مه‌به‌ستیان بیت)، که‌واته‌ له‌و
که‌سانه‌ مه‌به‌ که‌ شاره‌زانین.

(۳۶) به پراستی ته نها ته وانه به دهم بانگه وازی خواوه ده چن که گوی ده گرن له راستیه کان، (دل) مردووه کانیش (له روژی قیامه تدا) خوا زیندوو یان ده کاته وه، له وه و دواش به ناچار یی هدر ده بیټ پو لای خوا بگه ریښه وه (تا به سزای بی باوه پری خویانیان بگه یه نیټ). (۳۷) (ئه و خوانه ناسانه) ده لښ: ئه وه بو محمد ﷺ موعجیزه یه کی له لایه ین پهروه در دگاریه وه بو نایه ته خواره وه؟ بلې: به پراستی خوا ده سه لاتی هه یه که موعجیزه بنیټ، به لام زوره ی ته وانه نافامن و نازان (که هه رچی هه یه موعجیزه یه).

(۳۸) هیچ زینده وه درو گیانله به ریک نیه به سهر زه ویدا بروات و هیچ بالنده یه که به باله کانی بغریټ، ئه و انیش ئوممه ت و گه لیک نه ین وه که ئیوه (له پوری دروستبو نه وه دلنیا ین) هیچ شتی که نیه پشت گویمان خستیټ له کتیبه (تابیه تیه که ی لوح المحفوظ) دا له وه و دوا هه ره موو ته وانه کوډه کریښه وه بولای پهروه در دگاریان (بو ته وه ی دادگایی بکړی و هه موو که س مافی خوی وهر بگریټ، یان ټوله ی ره وای لی بسه نریټ).

(۳۹) ته وانه ی که بروایان نه کردو وه به ثایه ت و فره مانه کانی ئیمه، که ږن، حق نابیستن، لالښ، حقه نالښ له ناو تاریکیه کاند ژبان ده به نه سهر، بیگومان ته وه ی خوا بیه ویت گومرای ده کات (چونکه خویشی ده سټیښخه ره له و بواره دا) ته وه ش که بیه ویت (هیډایه تی پداو هیډایه ت وهر بگریټ) ده یخاته سهر ریښازی راست و ره و ان. (۴۰) (به خوانه ناسان) بلې: هه و ا لم بده نې ته گهر سزاو ټوله ی خوا یه خه تان پیگریټ، یان قیامت یه خه تان پی بگریټ، (تا له و کاتانه دا) هاناو هاوار بو که سی که ده بن جگه له خوا؟ ته گهر ئیوه راستگو ښ (که گوا یه غه یری خوا فریاتان ده که ویت؟!)

(۴۱) (نه خیر له و کاته سامنا کانه دا) هه ره هاناو هاوار بو ته و زاته ده بن (ته ویش خوییه کی میهره بانه) به لا و ناخوشیه کانتان له سهر لاده بات ته گهر بیه ویت، جا له و کاته دا هه ر شتی که به هاوډل و شه ریکی ته و زاته ی داده نیښ، فره اموشی ده که ن. (له کانی ته ننگانه دا بی باوه پریش هاوار له خوی فریادرس ده کات).

(۴۲) سویند بیټ بیگومان ئیمه پیش ټو پیغه مبه رانی زورمان ره وانه کردو وه بو سهر قه وم و گه لانی تر (جا کاتی که سهر که ش و باخی بوون)، توشی تالای جه ننگ و به لا و ته ننگانه مان کردن بو ته وه ی لیمان بیار پښه وه بلا لښه وه.

(۴۳) ته وانه کاتی که ټوله و سزای ئیمه یان بو هات، بو نزاو پارانه وه ی به کولی ان نه کرد، جا چونکه دلیان ره ق و ره ش بوو، شه یتانیش ته و کارو کرده وه ناپه سه ندانه ی بو رازاند بو ونه وه که ده یان کرد. (بویه سهر گهر دان بوون).

(۴۴) ئینجا کاتی که ته و بهر نامه و ریښازه ی که یادیان خرابو وه فره اموشیان کرد، ئیمه ده روازه کانی هه موو شتی که مان بو و لا کردن و (نازو نیعمه تمان به سهر دا رژان دن) هه تا کاتی که دلخوش و شادمان بوون به وه ی که پیان درا، ئیتر له نا کاو گر تمان و هه موو یانمان سهر گهر دان و ریسوا کرد ئینجا ته و ان بی ئومید بوون و به غم و په ژاره یه کی زوره وه تی اچوون. (چونکه نازو نیعمه ته کانیان له تاوان و گونا هو سته مدا به کار هیئا).

فَقُطِعَ دَائِرَةُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَبَصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُكَ الْآلِيتِ
 تُهْمُ بِصِدْقِهِ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ
 بَعَثَهُ أَزْجَرَ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
 يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 بِمَسْمُومِ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوْحِي إِلَيَّ فَلْهَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَحْفَظُونَ أَنْ يُحْسِنُوا
 إِلَى رِبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ دُونُهُ وَلِيٍّ وَلَا يُفْعِلُ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 ﴿٥١﴾ وَلَا تَقْرَأُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنْظُرُهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

(٤٥) ئىنجا ئىتر ئه و گه له ی سته میان کرد و بئى پروا بوون بنبر کران،
 (جا) ئه و کاته بوونه وهر هاوړئى له گه ل ئيمانداران و فریشته کاند
 ده لئین: الحمد لله رب العالمین).

(٤٦) (ئهى محمد ﷺ به و بئى باوهرانه) بلئى: هه و آللم بده نئى ته گهر
 خوا ده زگای بیستن و بینستان لئى وهر بگریته و و مور بنیت به سهر
 دله کانتاندا، ئایا خوا به که هه به جگه له الله ئه و ده زگایانه تان بو
 بهیینه و ده؟ سهر بکه و سه رنج بده چو ن چه نده ها نمونه و
 به لکه یان بو ده هیینه و ده، پاشان ئه و ان ههر مله جهړئى ده که ن و روو
 وهر ده گیرن.

(٤٧) پېيان بلئى: هه و آللم بده نئى، ته گهر سزاو توله ی خوا کتوپر بئى
 پېشه کی یه خه ی پېگرتن، یان به ناشکرا نیشانه کانی دهر که و ت و
 بهرو و روتان هات، ئایا ئه و کاته ههر قه و م و ده سته ی
 سته مکاران نیه که تیا ده چن؟

(٤٨) ئیمه پېغه مبه ران ده ئیرین تنها بو مژده دان (به ئيمانداران) و
 ترساندنئى (بئى باوهران)، جا ئه و ه ی ئیمان و باوهر بهیینه و چاکسازى بکات، ئه و نه ترس و بیمیان له سهره، نه
 غه مباریش ده بن.

(٤٩) ئه وانه ش که پروایان نه هیئا به ئایه ت و فرمانه کانی ئیمه، سزاو ئازار یه خه یان پئى ده گریت و پېایا ده چریت به هو ی
 ئه و ه ی کاتی خو ی دهر ده چوون له فرمانی خوا.

(٥٠) ئهى محمد ﷺ پېيان بلئى: من پېتان نالیم که نجینه کانی خوا لای منه، هه و ده ها له نه ئینى و شاراوه کانیش هیچ نازانم و
 ئاگادار نیم، هه و ده ها پېتان نالیم من فریشته م، به لکو تنه ها شوینئى ئه و ده که و م که به و ده حى و نیگا پیم ده گات، (هه و ده ها)
 پېيان بلئى: ئایا کوړو چاوساغ و ده که یه کن؟ (له راستیدا بئى باوهر) و ده که کوړوا یه که له تاریکایدا گیرى خوار دبیئ و له
 هه مو و تاو یكى ژیا نیدا و له هه مو و هه نگا و یکیدا به ته ما ی کو سپ و ته گه ریه، له و لاشه و ده ئیماندار بینیا نه، چا ساغه،
 هه مو و شتیکی لارو و نه، ده زانیت بو چى هاتو و ده، بو چى ده ژى، بهرو و کو یی ده چیت) ئایا بو بیرنا که نه و ده و تینافکر ن (له و
 راستیا نه تا له دنیا دا ئاسوده بن و له قیامت یشدا سهر فه راز).

(٥١) که واته، به قور ئان ئه وانه ئاگادار و هو شیار بکه که ده ترسن کو بگریته و ده بو لای پهروهر دگاریان، ئه و کاته که س نیه
 جگه له و پهروهر دگاره پشتیو انبیان لیکات، که سیش نیه تکا کاریان بیئ، (ئه و ئاگادار کردنه و ده یه) بو ئه و ده یه ئه و ان ته قوا و
 پاریزکاری بکه ن و (له هه و لئى به ده سته پېنانئى ره زامه ندیى خوا دا بن).

(٥٢) (ئهى محمد ﷺ، ئهى ئیماندار) نه که یت ئه وانه دهر بکه یت (له مزگه و ت و کوړى خواناسین) که له به یانیا ن و
 ئیواراندا له پهروهر دگاریان ده پارینه و ده و (ده ییه رستن) مه به سته شیان تنه ها ره زامه ندی ئه و ده، حساب و لېپر سینه و ده ی
 هیچ شتیکی ئه و ان له سهر تو نیه و حساب و لېپر سینه و ده ی هیچ شتیکی تویش له سهر ئه و ان نیه، خو ئه گهر دهر یان
 بکه یت، ئه و ده ده چیته ریزی سته مکار نه و ده.

(۵۳) ئىيمە ھەر بەو شىۋەيە ھەندىكىيان بە ھەندىكىيان
تاقىدە كەنپەنەۋە (كىشە بۆيە كتر دروست دەكەن، دەپنە بەلا بۆيە كتر،
ياخود ھەندىك ھەژار دەكەين و ھەندىك دەۋلەمەند... ھتد) تا بى
بروایان بلىن: ئايا ئائەوانە خوا رىزى لىنانون لەناوماندا؟! (ئەو
ھەژارو دامائەنە كەى شايستەى ئەۋەن خوا ھەلپانئىرئەت و
ھىدايە تيان بدات) مەگەر ھەر خواى پەرۋەردگار زانا نىيە بە
سوپاسگوزاران؟

(۵۴) کاتیک ئەو کەسانە هاتن بۆلات کە ئیمان بە ئایەت و فەرمانەکانی ئێمە دەهێنن (تۆ ئەو محمد ﷺ، ئەو ئیماندار) بلی: سلاوتان لی بیت (ئەم مژدەیهشیان بەدەری) کە: پەرودەر دگارتان فەرزێ کردوو لەسەر خووی (کە لە ئاقاری ئێوەدا) بەرەحم و میهرەبان و دلوڤان بیت، ئەگەر کە سیڤکتان بەنەفامیی، بەنەزانیی گوناھێکی کردو لەوەدوا تەو بهی کردو پەشیمان بوو، پاش ئەنجامدانی خراپە کە و چاکسازیشی کرد، ئەو بە دلنیاییت کە پەرودەر دگار زۆر لیخوڤشو و میهرەبانه.

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِثْلُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِن بَيِّنَاتٍ ۚ لِّلَّذِينَ أَلَّفَتِ اللَّهُ بَالَهُمُ الْبِرَّ وَالْكَافِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِحَاقِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۖ أَنَّهُم مِّنْ عِندِ رَبِّكُمْ سَوَاءٌ ۚ يَحْكُمُهُمْ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ ۚ وَأَصْلَحَ ۚ فَأَنَّهُ غَوَّيَرْتُم مَّا ﴿٥٧﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلِتُسَيِّبَنَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ قُلْ إِنِّي هَبْتُ أَنْ أُعْبِدَ الَّذِينَ تَلْعَنُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أُنِيعُ أَهْوَاهُمْ ۚ كُمْ قَدْ ضَلَكْتَ إِذَا مَا أَنَا مِنَ الْمُتَهَيِّينَ ﴿٥٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ ۚ مَا عُنِدِي مَّا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَبْضُقُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ أَوَأَمْرٌ عِنْدِي مَّا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ لَفُصِّي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن رَّوْقَةٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا وَلَا حِجَابَ فِي مُلْكِهِ إِلَّا الْأَرْضُ ۚ وَلَا رُطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

(۵۵) هەر یو شیوهیه که باسکرا به در یژی (به لگوو نیشانه کان) روون ده که ینه وه تا به جوانی و ئاشکرا، حقه روون بیته وه و ریازی تاوانبار و خوانه ناسان ده ریکه ویت و بناسریت.

(۵۶) (به‌بی باوه‌ران) بِلّی: به‌راستی من قه‌ده‌غه کراوم له‌په‌رستنی ئه‌وشتانه‌ی که له‌جیاتی خوا ده‌یانی‌په‌رستن (هه‌روه‌ها) بِلّی: من شوین ئاره‌زووه‌کانی ئیوه‌ ناکه‌وم (ئه‌گه‌ر وابکه‌م)، ئه‌وه‌ ئیتر بیگومان ئه‌و کاته‌ من سه‌ر لیشی‌او ده‌م و هه‌رگیز له‌هیدایه‌ت درواوان نیم.

(۵۷) پِیان بَلّی: چونکه من زور دَلّیام و به بدلگموه پروردگارم (دناسم و دهیپرستم) کهچی (پیم سهیره) نیوه باوهرتان پیی نیه، ئه وهی ئیوه په له تانه بو تان پیش بیّت (له تولّو و سزای خوایی) به ده دست من نیوه لای من نیه، حوکم و فرمانی دواختستی سزاو (همموشت) ههر به ده دست خواجه، ئه و زاته راستی و حقیقه ته کان ده خاته پروو، چاکترین جیا که ره و شه (له نیوان حق و به تالدا).

(۵۸) پِیَّان بَلّٰی: تَهْگَر بهر پَاسْتی تَهوَدی تِیوَه پَه لَه تانَه لَه پِیْشَهانتی (سزای خوایی) لای من بویاه و به ده دست من بویاه، تَهو کاتَه هه موو شت لَه تِیوانماندا کَوَتایی ده هات (تِیوَه لَه ناو ده چون)، خوایش هه میشه زانایه به سته مکاران. (له ده دستی به توانای ناتوانن خویان قوتار بکن).

(۵۹) کیلیی همموو شاروه کان و زاینیی همموو نهیینه کان بدهست خویه و هر لای ئهوه، کهس نایانزانیی جگه لهو زاته هرچی لهسر وشکانیه (له گیانداری بئی گیان و گیاو دارو زینده‌ورانی وردو درشت له‌سر زهوی و له توویی خاکدا) خوا بیی ده‌زانیی، هه‌روه‌ها هرچی له دهریاکانیشدا هه‌یه (له زینده‌وری هه‌مه‌جۆرو ماسی سه‌یرو سه‌مه‌ره) ئاگای لییه‌تی، هیچ گه‌لایه‌ک ناکه‌ویته‌ خواره‌وه خوا بیی نه‌زانیی، هه‌روه‌ها دهنکیی یان توویک له تاریکیه‌کانی زه‌ویدا نیه، ئه‌و دهنکه چ شیداری بیی یان ووشک بیی، هیچ شتیکی نیه له خوا په‌نهان بیی و له (لوح‌المحفوظ) دا، یاخود له دوسیه و ده‌زگای تابیه‌تدا تو‌مار نه‌کراییت.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْغَاثُ الرَّؤُوفُ ﴿٦١﴾ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾ ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ مَنْ يُنْفِخُ فِي صُفْرَةٍ مِّنْ ظُلُمَاتٍ أَلْوَاكِبِ ثُمَّ يَدْعُوهُ تَضَرَّعًا وَخُفْيَةً لَّيِّنًا أَنجِئْنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنُكَوِّنَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ اللَّهُ يَبْعَثُكُمْ فِيهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُّنْقَرُونَ ﴿٦٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِعْرًا وَيَبْدِلَكُمْ وَأَسْمَاءَ بَعْضُهُمْ لِبَاسَ بَعْضٍ أَنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَكْبَابَ لِعَالَمِهِمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾ وَكَذَّبَ بَعْضُهُمْ وَمَكَرُوا وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَفْرَسَدٌ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آبِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُبْسِطُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

(٦٠) خوا ئو زاته يه که به شهو خه وتان لئ ده خات و ده تانمرينيت (لهم سالانه ي دوايدا زاناکان بويان دهرکه وتوه که خه و جوره مردنيکه)، ههروه ها ده زانيت له روزيشدا چ کارو کرده وه يه که نه نجام ددهن، (هه موو روزيک ژيانتان پييده به خشيت)، پاشان زيندو وتان ده کاته وه بو ئه وه ي واده ي ديارى کراو که (پروژانى ته مه ننه) ته و او بکريت و (خه ويکي گه و ره تان لئ بکه و يت) له وه دو ا گه رانه وه تان هه ر بو لاي ئو زاته يه، پاشان هه والي ئو کارو کرده وانه تان پيراده گه يه نيت که کاتي خوي نه نجامتان ددها.

(٦١) ئو زاته ده سه لاتدارى بئ سنووره به سه ر به نده کانيدا، چه نده ها (فريشته ي) چاو ديرو تو مارکار ده نيريت بو سه رتان هه تا ئه و کاته ي مهرگ ديئ و يه خه به که سيکتان ده گريت، ئه و کاته ئيتير (فريشته ره وانه کراوه کانمان گياني ده کيشن، له کاتيکدا ئه وان له کارو کرده وه ي خويان که مه ترخه مي ناکه ن.

(٦٢) پاشان خه لکي هه موويان گه رپنرانه وه بو لاي خوا که سه ره ويى راسته قينه يانه، ناگدارين که حوکم و فه رمانره وايى هه ر به ده ست ئه وه و ئو زاته خيراو له ماوه يه کي که مددا له هه مووان ده پرسيتته وه.

(٦٣) ئه ي محمد ﷺ پييان بلئ: کئ فرياتان ده که و يت و رزگارتان ده کات له تاريکيه کاني و شکانى و ده ربادا، (کاتيک گيره خوئ) و به که ساسي لئ ده پارينه وه، به نه يني هاني بو ده بن، (په يمان ددهن و ده لين) سويند به خوا ئه گه ر له م ته نگانه يه رزگارمان بکه يت، ئه وه به دلنيا ييه وه ده چينه ريزى سوپاسگوزارانه وه.

(٦٤) جا له وه لامياندا بلئ: خوا له و تاريکiane و له هه موو کو سيک رزگارتان ده کات، که چي پاشان (زو ره تان) هاوه ل و شه ريکي بو بريار ددهن. (ته نگانه که تان بيرده چيته وه).

(٦٥) پييان بلئ: هه ر ئو زاته به توانايه و ده توانيت سزاي سه ختتان له سه روتانه وه بو بنيريت يان له ژيرپيتانه وه ياخود بتانکاته ده سه ده سه و پارچه پارچه و تالاي توندو تيزي هه نديکتان بکات به گه رووي هه نديکي تر تاندا، ته ماشا بکه چون چه نده ها به لگه ي جوراو جوريان بو ده هينينه وه، بو ئه وه ي ئه وان تيبگه ن.

(٦٦) (له گه ل ئه وه شدا) قه ومه که ي تو ئه م به رنامه و قورئانه يان به دروژاني، له کاتيکدا هه ر ئه وه شه حه قيقه ت و راستي پييان بلئ: ئه وه ئيتير من ده سه لاتى پاراستن و رزگار کردني ئيوه نيه و من پشتيواني ئيوه نيم (ئه گه ر خوا به لايه کستان به سه ر به ينييت).

(٦٧) بو هه موو هه واليک (که له قورئاندا هاتوه) کات و شويني به دي هاتني خوي هه يه، له ئاينده شدا ده يزائن.

(٦٨) کاتيکيش ئه وانه ت بيني که دهم له ئايه ته کاني ئيمه وه ددهن و (ده يکه نه گالته جاري خويان) ئه وه تو پشتيان تي بکه و کو رو کو بو نه وه يان به جي به يله هه تا ئه و کاته ي ده چنه ناو باسيکي تر وه، کاتيکيش شه يتان له بيرى برديته وه (که دوور بکه و يتته وه لييان) جا دواي ئه وه ي که بيرت هاته وه له گه ل قه ومي سته مکارا دامه نيشه.

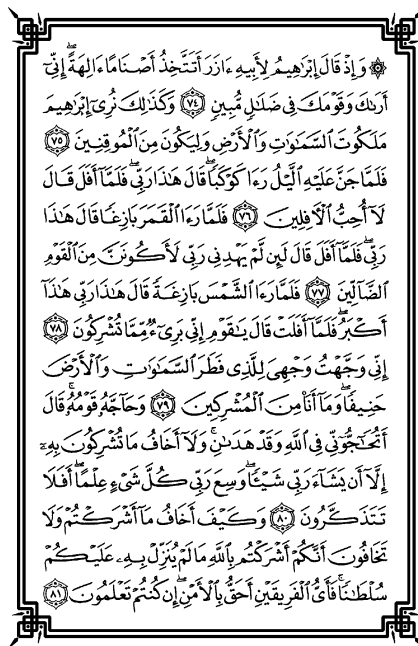
وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ جَسَادِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرِيَّةٌ أَنْ يُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُتْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا إِلَى دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُزِّلْ عَلَى آعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَى اثْنًا أَقْلًا إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَإِنَّا لَنُؤْمِنُ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَن أَوْحِيَا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

(٦٩) (هه‌رچه‌نده) تاوانی نه‌فامان هیچ کار ناکاته سه‌ر پاداشتی ئه‌وانه‌ی خواناس و دیندارن، به‌لام ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ی پیشوو یاد خستنه‌وه‌یه، بو ئه‌وه‌ی خو‌یان بپاریزن (له‌و کو‌رو کو‌مه‌لانه و یاخیه‌کانیش داب‌چله‌کین). (٧٠) (ئه‌ی محمد ﷺ) ئه‌ی ئیماندار) وازله‌وانه به‌ینه‌که ئاینی خو‌یان کردووه به‌گالته‌وگالته‌جار و ژیان‌ی دنیا فریوی داون و سه‌ر لیشی‌واوی کردوون، تو به‌م قورئانه یاداوهریان‌بکه تا‌که‌س تیا نه‌چی‌ت به‌هوی کارو کرده‌وی ناله‌باریه‌وه، ئه‌و کاته‌جگه‌له خوا‌که‌س نه‌بی‌ت پشتیوانی بی‌ت، که‌سیش نه‌بی‌ت تکا‌کاری بی‌ت، چون‌که کابرای خوانه‌ناس هه‌رجیه‌کی بی‌ت و بیه‌وی‌ت بیکاته بارمته‌و فیدی‌ه‌ی خوی، لئی وهرنا‌گیری‌ت، ئا ئه‌وانه که‌سان‌یکن که‌گرفتار بوون و بونه‌ته بارمته‌ی کرده‌وی ناله‌باری خو‌یان، بو ئه‌وانه خواردنه‌وه و ئاوی له‌کول و سزای به‌ئیش ئاماده‌یه، به‌هوی بی‌ باوه‌ر بوونیانه‌وه.

(٧١) پێیان بلی: (ئایا ره‌وایه) په‌رستن و هاناو هاوار بو که‌سیک یان بو شتی‌ک به‌رین، که نه ده‌توانی‌ت قازان‌جمان پێگه‌یه‌نی‌ت نه‌ زیان، ئایا راسته‌ پاشگه‌ز بکری‌ینه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا هیدایه‌تی داین، ئیمه وه‌کو ئه‌و که‌سه بین که شه‌یتانه‌کان ده‌ستیان لێ‌وه‌شاند بی‌ت و شی‌تیان کردی‌ت، به‌سه‌ر زه‌ویدا سه‌رگه‌ردان بسور‌پێته‌وه و چه‌ند هاوه‌لێکی (دلسوز‌ی) هه‌بی‌ت، بانگی بکه‌ن بو رییازی هیدایه‌ت و (به‌سوز‌وه پپی بلی‌ن): وهره بو لای ئیمه، که‌چی ئه‌ونه‌یه‌ت (ئه‌ی محمد ﷺ) ئه‌ی ئیماندار) تو بلی: به‌راستی من دل‌نیام که هه‌ر رینمووی خوا (ئاینی ئیسلام) رینمووی ته‌واوه، ئیمه فه‌رمانمان پیدراوه که ته‌سلیم و فه‌رمانبه‌رداری په‌روه‌ردگاری جیهانیان ببین، (به‌قسه‌ی شه‌یتانه‌کان نه‌که‌ین).

(٧٢) هه‌روه‌ها (فه‌رمانمان پیدراوه): نو‌یژو دروشمه‌کانی به‌چاکی ئه‌نجام ده‌ین و له‌ خه‌شم و قینی خوا خو‌مان بپاری‌زین، ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ش زاتی‌که هه‌ر بو لای ئه‌و کو ده‌کری‌نه‌وه.

(٧٣) هه‌ر ئه‌و زاته ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر بن‌چینه‌و بناغه‌ی حه‌ق و راستی به‌یاسایه‌کی ریک و پیک دروست کردووه، هه‌ر روژیک هه‌ر کاتی‌ک فه‌رمان (به‌نه‌مان و له‌ناو‌چوونی بدات) بی دوا‌که‌وتن پیش دی‌ت، ته‌نها فه‌رمان و گو‌فتاری ئه‌وزاته هه‌میشه راست و به‌جیی و ئه‌نجام‌دراوه، جائه‌و روژه‌ی فوو ده‌کری‌ت به‌ (صور) دا ده‌سه‌لات ته‌نها بو‌خوایه، هه‌ر ئه‌و زانای نه‌ینی و ئاشکرایه، هه‌ر ئه‌ویش خوایه‌کی دانا و ئاگایه (به‌هه‌موو به‌دی‌هێنراوه‌کانی).

(۷۴) به سه رهاتی سه دهه کانی رابوردوو بیته وه یادیان) کاتیك ئیبراهیم به نازه ری باوکی وت: ئایا راسته چهند بتیک بکه یته خوا؟! به پراستی من ده بینم توش وقه ومه که شت له ناو گومراییه کی ناشکرادان.

(۷۵) ههروهك چوَن هیداته تماندا، هه ره بهو شیوه یه ش دهسه لاتی توکمه مان له ئاسمانه کان و زه ویدا نیسانی ئیبراهیم دا بو ئه وهی به لگه به دهست بیت و له ریزی دلنیا کانداییت و دلنیا به خش بیت.

(۷۶) جاکاتیك شهو بالی کیشا به سه ره ئیبراهیمدا تهستیره یه کی (کهشی گه وره ی) بینی، بویه وتی: ئاگادارین، وادابنیین ئه مه پهروه دگارمه، کاتیك تهستیره که ی لئ ئاوا بوو وتی: من شتی له به ره چاو ون بووم خو ش ناویت و ناپیه رستم.

(۷۷) ئینجا کاتیك مانگی بینی هه لهات، وتی: ئاگادارین، وادابنیین ئه مه یان پهروه دگارمه، کاتیك ئه ویش ئاوا بوو وتی: سویند به خوا ئه گهر پهروه دگارم هیدایه تم نه دات، ئه وه بیگومان له ریزی دهسته ی گومرا کاندایه بووم.

(۷۸) ئینجا کاتیك خو ری بینی هه لهات، وتی: ئاگادارین، وادابنیین ئه مه یان پهروه دگارمه، ئه مه گه وره تریشه کاتیك ئه ویش ئاوا بوو وتی: ئه ی خه لکینه، ئه ی خزمینه، به پراستی من به ریم له و شتانه ی ئیوه ده یکه نه هاوه ل و شه ریک (بو پهروه دگار).

(۷۹) به پراستی من رووی خو م و دلم له په رستندا کردو ته ئه و زاته ی ئاسمانه کان و زه وی فره اهم هیناوه، وازم له هه مو هاوه لگه ریبه ک هیناوه و روم کردو ته به کخواناسی به دلنارامی ته و اویشه وه (ده لیم که): هه رگیز من له ریزی موشریک و هاوه لگه راندانیم.

(۸۰) (که چی قه ومه ناله باره کهشی) که و تنه موحاده له و ده مه ده می دژی (له وه میاندا ئیبراهیم وتی): ئایا ئیوه ده رباره ی خوای (تا کو ته نها) له گه ل مندا ده مه ده می و موحاده له ده که ن؟ له کاتیکدا ئه و به پراستی هیدایه تی دوام و ریبازی راستی نیشانداوم، ناشترسم له و شتانه ی که ئیوه ده یکه ن به شه ریکی خوا (چونکه ناتوانن زیانیکم پئی بگه یه نن) مه گهر ویستی پهروه دگارمی له سه ریبت و بیه ویت شتیکم به سه ردا به ییبت، پهروه دگارم به زانست و زانیاری هه موو شتیکی گرتو ته وه، ئایا ئه وه بیرناکه نه وه و یاداوهری وهرناگرن؟

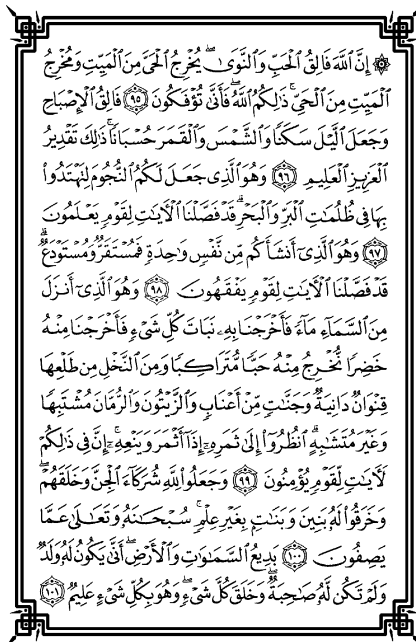
(۸۱) من چوَن له و شتانه ده ترسم که ئیوه له جیاتی خوا ده یان په رستن له کاتیکدا ئیوه ناترسن له وهی که شه ریک و هاوه لتان بو خوا بریارداوه به بی هیج به لگه یه ک که خوا ناردیبتی بو تان، جا که واته کام دهسته شایسته ی ئه وه یه بی ترس و بیم بیت له سزای قیامهت و به ئاسوده یی بژی؟ ئه گهر ئیوه ده زانن (ئه وه پیم بلین...)

(۸۲) ئەوانەى ئيمان و باوەريان هیناوه و ستهم و هاوڵگهريان تپکهڵ به ئیمانە که یان نه کردوه، ئاسودەیی و هیمنى هەر بو ئەوانەیه، هەر ئەوانیش رینمومایى کراون.
(۸۳) ئەو وتو ویزو لیکۆلینه وانه به لگه و نیشانهى ئیمه بو، کاتیک به خشیمانن به ئیبراهیم له سەر گه له کهى و زال بوو به سه ریاندا، قسه و بیروباوهرى به سه ر قه ومه که یدا سه رکه وت، جا هەر که سیك بمانه ویت و (خویشى شایسته بیت) چه نده ها پله و پایه ی به رز ده که ینه وه، به راسه تی په روه ردگارى تو به ته وای دانا و کار به جئیه و زانایه به هه موو شتیك.

(۸۴) (له وه دوا) ئیسحاق و یه عقوبمان پیه خشی، هه ریه ک له وانمان رینمووی کرد، پیشتیش نوحمان رینمووی کردبو، له نه وه کانی (ترى ئیبراهیم) داود و سلیمان و ئه یوب و یوسف و موسا و هاروون (هاتنه دنیاوه و بوونه رابه رو چاوساغ بو خه لکی) ئا به و شیوه یه پاداشتی دلسوزو چاکه خوازان ده ده ینه وه (نه وه ی چاکو پاک و خواناسیان پیده به خشین).

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُنْتَصُونَ ﴿٨٢﴾ وَذَٰلِكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا يُحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّنَ الْمَوْلُودِينَ وَاسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٥﴾ وَمِنَ آيَاتِهِمُ وَدَرَسَتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتِنَابَهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٦﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ الْبِرَّ مِن شَاءَ مَنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَلَكِن لَّا وَفَّوْهُمُ الْبِرَّ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبْهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَشْتَكُمُ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٩﴾

(۸۵) (هه روه ها) زه که ریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس هەر هه موویان له پاک و چاکان بوون.
(۸۶) ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوطیش له هیدایه ت دراوو پیغه مه به ران بوون) هه ریه که له وانیشمان ریزدار کرد به سه ر هه موو خه لکی جیهانی (سه رده می خویندا).
(۸۷) هه روه ها هه ندیک له باوانیان و نه وه کانیا و براکانیا نمان هه لپژارد بو پیغه مه به رایه تی، هیدایه ت و رینموویشمان کردن بو ریگه و رییازی راست و دروست.
(۸۸) ئا ئەوه یه هیدایه ت و رینمووی خوایی که هیدایه ت و رینمووی هەر که سیکی پی دده ت له به نده کانی (که شایسته بیت) خو ئە گه ر شه ریک و هاو به ش بریار بده ن: ئەوه هه رچی کارو کرده وه یه کی (چاکیشیان) هه یه هه مووی پووچ و بی نرخ ده بیت.
(۸۹) ئا ئەوانه ی (که ناوبران) ئەوانه که کتییی (ئاسمانی) و ده سه لات و فه رمانه وایی و پیغه مه به رایه تیان پی به خشیوون، جائه گه رئه وانه پروایان پی نه بیت (له نه فامان)، ئەوه به راسه تی به که سانیکی تر له ژیره هوشمه نده کانی ده سپیرین که پروایان پیه تی و پشتیوانیی لیده که ن و پیی بی باوه ر نین.
(۹۰) ئەو (ناوبراوانه) ئەو که سانه ن که خوا (به تاییه ت) هیدایه ت و رینمووی کردوون، توش (ئە ی محمد ﷺ، ئە ی ئیماندار) شوینی هیدایه ت و رینمووی ئەوانه بکه وه (هه روه ها به و خه لکه) بلێ: که من هیچ جو ره کرێ و پاداشتی کتان له سه ر رینمووی لی داوا ناکه م، ئەم قورئان و به رنامه یه ش (که به مندا ره وانه کراوه) ته نها یادخه ره وه یه بو هه موو خه لکی سه ر ئەم زه ویه له هه موسه ره وه مه کاندا.

(٩٥) به‌راستی خوا له‌تک‌ه‌رو پشک‌وینه‌ری ده‌نک و دانه‌وێله‌یه، له‌ مردوو زیندوو ده‌رده‌هێنیت، ده‌ره‌یه‌ری مردووشه‌ له‌ زیندوو، ئا ئه‌وه‌یه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار تان، جا ئیتر بۆ کوێ لاده‌درین و چ‌و‌ن وێل ده‌کرین.

(٩٦) (هه‌ره‌و زاته‌یه) به‌یانیان فه‌راهه‌م ده‌هێنیت و ئاس‌و روناک ده‌کاته‌وه‌ و شه‌وی کردووه‌ به‌ه‌وی ئارامی و خام‌وشی، روژو مانگیشی له‌خولگه‌ی خ‌وایندا به‌شیوازیک‌ی ورد و حساب بۆکراو هه‌لده‌ سوپ‌ییت، ئه‌و شتانه‌ هه‌مووی به‌نه‌خشه‌ی خ‌وای بالا ده‌ست و زانا.

(٩٧) هه‌ر ئه‌و زاته، ئه‌ستیره‌ی بۆ فه‌راهه‌م هێناو تا ببیته‌ ه‌وی رینموویتان له‌ناو تاریک‌یه‌کانی سه‌ر رووکاری و شکانی و ده‌ریاکاندا، به‌راستی ئیمه‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌ی زورمان (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خ‌ومان و ریک‌وپیکی کارمان) روون کرد‌وته‌وه‌ بۆ که‌سانیک‌ که‌ پێی بزانی و لێی تییگه‌ن.

(٩٨) هه‌ر ئه‌و زاته‌ ئیوه‌ی به‌دییه‌ناوه‌ له‌ تاکه‌ که‌سیک‌، سه‌رده‌می‌ک (به‌شیکتانی له‌ پشته‌ی باوکتاندا) نیشه‌ته‌جێ کرد‌بوو (که‌ گوێزانه‌وه‌

بۆ ناو سکی دایکتان) ئه‌و شوینه‌ ئیوه‌ی گرت‌ه‌ خ‌و (تا تیایدا نه‌ش و نما بکه‌ن، یاخ‌ود بۆ ماوه‌یه‌ک ئیوه‌ی له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی دانا، دوایی له‌ تویدا شارده‌یه‌وه‌ تا روژی قیامه‌ت) به‌راستی ئیمه‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌ی زورمان (له‌سه‌ر دروستکردنی ئیوه‌ و دروستکاری خ‌ومان هێناوه‌ته‌وه‌) بۆ که‌سانیک‌ که‌ تیفک‌رن و ووردبین بن.

(٩٩) ئه‌و خ‌وايه‌ زانیکه‌ که‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ باران ده‌بارینیت (ده‌فه‌رمویت): جا به‌ه‌ویه‌وه‌ چ‌روو چه‌که‌ره‌ی هه‌موو شتیکی پێی ده‌رده‌هێنین و شینی ده‌که‌ین، ئینجا لاسکی سه‌وزی لێ په‌یدا ده‌که‌ین، زنجیره‌ دانه‌ی سه‌فته‌ک‌راوی لێ دروست ده‌که‌ین (وه‌که‌ گوله‌ که‌نم و چه‌لتوک و گه‌نمه‌شامی.. هتد) له‌ دارخورماش له‌ هه‌ندی لق و چله‌ پویی هیشووی خورما شو‌ر ده‌بیته‌وه‌، هه‌روه‌ها باخی هه‌مه‌جو‌ری ره‌زو تری، زه‌یتون و هه‌ناریش، هه‌یانه‌ له‌ ر‌واله‌تدا له‌یه‌ک ده‌چیت، هه‌شیانه‌ له‌یه‌ک ناچیت، جاته‌ماشای به‌ره‌که‌ی بکه‌ن کاتی‌ک به‌ر ده‌گری‌ت و پێی ده‌گات، (سه‌ره‌تا هه‌ندیکی گوله‌ و دوایی خ‌وی هه‌لده‌پچیت، ره‌نگ و قه‌باره‌یه‌ک ده‌گری‌ته‌ خ‌وی، دوای چه‌ند مانگی‌ک قه‌باره‌شی گه‌وره‌تر ده‌بیت، ره‌نگی‌شی ده‌گۆریت، ئه‌وسا پێی ده‌گات و تام و بونی سروشتی خ‌وی بۆ دروست ده‌بیت) به‌راستی ئا له‌و شتانه‌دا (که‌ ئاماژه‌ی تیداکرا بۆتان) چه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌ی ته‌واون بۆ که‌سانیک‌ که‌ ئیمان و باوه‌ر ده‌هێنن (به‌و به‌دی هێنه‌ره‌ی که‌ ئاسه‌واری ده‌ستی قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو شتی‌کدا به‌دی ده‌کریت).

(١٠٠) (له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو نیشانه‌ی ده‌سه‌لات‌درايه‌دا نه‌فامان) په‌ری و جنۆکه‌یان کرد‌وته‌ هاوبه‌ش و هاوتای خوا، له‌ حالیک‌دا هه‌ر خوا دروستکاری په‌ری و جنۆکه‌کانه‌ و به‌ناحه‌ق کو‌رو کچ ده‌ده‌نه‌ پالی، بێ هیچ جو‌ره‌ زانیاریه‌ک (گا‌ور ده‌لی: عیسا کو‌ری خ‌وايه‌، جوو ده‌لی: عوزه‌یر، هاوه‌لگه‌ران ده‌لین: فریشه‌کان کچی خوان!!) پاک‌ی و بێگه‌ردی و بلندی بۆ ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ دووره‌ له‌و سیفته‌ته‌ نا‌ق‌و‌لا و نادروستانه‌وه‌ که‌ ئه‌وانه‌ خ‌وای پێی پێناسه‌ ده‌که‌ن.

(١٠١) بێگومان ئه‌و زاته‌ به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌ له‌ بێ‌وینه‌ترین و جوانترین و ریک‌ و پیک‌ترین شیوه‌دا، چ‌و‌ن رو‌له‌ی ده‌بیت؟! خ‌و ئه‌و زاته‌ هاوسه‌ری نه‌گرت‌وه‌؟! به‌لکو هه‌موو شتیکی دروست کرد‌وه‌، به‌راستی ئه‌و زاته‌ به‌هه‌موو شتی‌ک ته‌واو زانیه‌.

ذَٰلِكُم مِّنْ أَلْفَيْ مِّنْ مَّذْكُورٍ ۚ لَّآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
فَإِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ مِنْ رَبِّكَ فَقَدْ أَبْصَرَ نَفْسَهُ ۖ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَمِيَهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ أَتَبِعَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعْرَضَ عَنِ
الْمُتَشَكِّكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَرْنَا مَا جَعَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِكَلِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسْأَلُوا الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسْبِقُوا اللَّهَ عَدَاوَةً بَعِثُوا لَهُمُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ مِّنْهُمْ مَّرْجُومًا ۖ فَتَسْأَلُهُمْ فَيَقُولُوا مَا كُنَّا
بِعَامِلِينَ ۖ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْسِنَتِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
بِآيَةٍ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُكُمْ أَنَّهُمْ إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٨﴾ وَنَقَلْتُمُ الْكُتُبَ وَأَنصَرْتُمْ كَمَا لَمْ
يُؤْمِنُوا بِهِ ۖ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَدَرْتُمْ فِي طَعْنِنَاهُمْ بِعَمَلِهِمْ ﴿١٠٩﴾

(۱۰۲) ئا ئه و خوايه پهروه ردگار تانه، جگه له ویش هیچ خوايه کی تر نیه شایسته ی پرستن بیت، به دیه پنه ری هه موو شتیکه، که واته هه ر ئه و زاته به رستن و به ندایه تی ته نها ئه و بکه ن، ئه و خوايه ش ئاگادار و چاودیری هه موو شتیکه.

(۱۰۳) ده زگای بینای و (بوچوونی ئاده میزاد) ناتوانیت ئه و زاته ببینیت (له ندیادا)، زانیاری ئه و خوايه هه موو شتیکی گرتوته وه، ئاگاداریشه به هه موو ده زگاکانی بینایی، هه ر خویشی ته و او ووردبین و ئاگایه.

(۱۰۴) بیگومان چهنده ها به لگه ی روونا کبیرتان له لایهن پهروه ردگار تانه وه بو هاتووه بو ئه وه ی ریازی راستی پی به دی بکه ن، جا ئه وه ی خو ی روونا کبیر بکات و له راستیه کان تیفریت و تیپگات و گورانکاری له بیرو هوش و ژیانیدا ئه نجام بدات، ئه وه هه رخو ی قازانج ده کات، ئه وه ش که چاو دهنوقینیت له ئاستی روونا کبیره خوايه کاندا و له راستی لاده دات، ئه ویش هه ر له سه ر خو ی ده که ویت و خو ی زه ره ده کات و من (واته پیغه مبه ر ﷺ) به هیچ شیوه یه ک چاودیر نیم به سه ر تانه وه.

(۱۰۵) هه ر به و شیوه یه (ئهی محمد ﷺ) ئایه تی جوړاو جوړت بو ره وانه ده که یمن له هه موو باره یه که وه، ده با هه ر بلین خوندووته و به دهرس پیت و تراوه (ئیمه ده مانه ویت) به راستی ده مانه ویت حه ق روون بکه ینه وه بو که سانیک که بزانت و تیپگه ن و په یرو ی بکه ن.

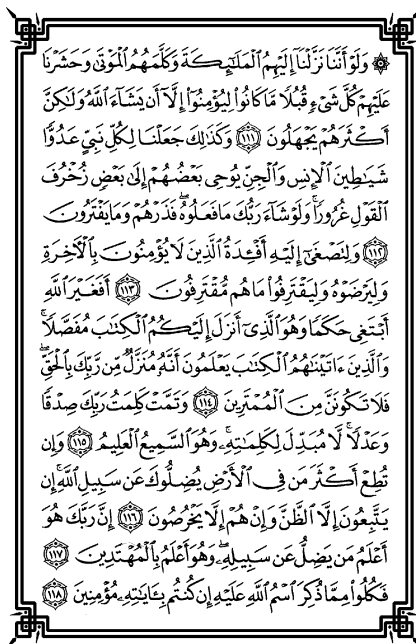
(۱۰۶) (تو ئهی محمد ﷺ) شوینی ئه و به رنامه یه بکه وه که له لایهن پهروه ردگار تانه به نیگا و (وحی) پیت راگه یه تراوه، جگه له و هیچ خوايه کی تر نیه، گو ی مه ده ری و رو و ده رگیره له موشریک و هاوه لگه ران.

(۱۰۷) خو ئه گه ر پهروه ردگارت (بیویستایه و شایسته بو نایه هیدایه تی ددان) هاوه لگه ر نه ده بوون، خو ئیمه تو مان نه کردووته چاودیر و سه ره پرشتیار به سه ر ئه وانه وه، (تا هیدایه تیان به سه ردا بسه پینیت).

(۱۰۸) (ئهی ئیمانداران) نه که ن جوین بدن به و بت و شتانه ی که (نه فامان) هاواری لیده که ن و ده یه پرستن بیجگه له خوا، نه وه کو ئه وانش به ناحق و به نه فامی جوین بدن به خوا، (چونکه ئه وانه) نایانسن و قه دری نازانن، ئا به و شیوه یه ئیمه بو هه ر گه ل و ئومه تیگ کرده وه که یانمان رازاندوته وه، له وه دوا گه رانه و یان هه ر بو لای پهروه ردگاریانه، ئه و سا ئاگاداریان ده کاته وه به و کارو کرده وانه ی که جاران ده یانکرد.

(۱۰۹) موشریک و هاوه لگه ران سویندی گه وره یان به خوا ده خوارد: که سویند بیت ئه گه ر موعجیزه یه کیان بو بیت ئه وه بیگومان باوه ری پی ده هینن، بیان بلن: به راستی هه موو به لگه و موعجیزه کان ته نها لای خوايه و به ده ست ئه وه، جا ئیوه چوزانن، چونکه له وانه یه ئه و داخوای و موعجیزه و به لگانه شیان بو پیش بهینن هه ر باوه ر نه هینن.

(۱۱۰) ئه و کاته دل و چاوه کانیا ن هه لده گیرینه وه (له نیوان جوړه ها لیکدانه وه و ئه گه ردا) هه روه کو چو ن یه که مجار له سه ره تاوه باوه ریان نه هینابو (به ده سه لاتی بی سنووری خوا و ئه م هه موو موعجیزه بی شو ماره که دوری داو ن) ئیمه جار ی وازیان لای ده هینن تا له سته م و سه رکه شی خو یاندا سه رگه ردان بن و رو بچن (بو کو ی ده چن له ده ستمان ده رناچن).

(١١١) خو ئه گهر (داخوازی هاوه لگه رانمان جییه جی بکردایه) و بهراستی ئیمه فریشته مان دابه زاندايه بو لایان و مردووه کان قسه یان له گه لدا بکردایه، هه موو شتیکیشمان له بهر ده میاندا کو بکردایه ته وه، نه ده بوون به بر وادار و بروایان نه ده هیئا، مه گهر خوا بیه ویت، به لام زو ره یان نافمان و نازانن (بیر ناکه نه وه و تینافکر، هه تا ته مروش گا په رست و، شه یتان په رست و، بت په رستان هه ر ماون، هه یانه خاوه نی بروانامه ی به رزیشن، به لام له پروی ئاینداریه وه له و په ری دواکه وتن و کو نه په رستیدان).

(١١٢) هه ر به و شیوه یه (کیشمه کیشی ئیمانداران و خاوه ناسان به رده وامه) جا بو هه موو پیغه مه بریک (بو ئیماندارانیش) دوژمنیکمان له شه یتانه کانی ئاده میزاد و جنوکه سازانده، که به رده وام قسه ی زل و رازوه دده ن به گو یی یه کداو (خو یان و خه لکی) پی سهر گهر دان و گو مرا ده که ن، خو ئه گهر په روه ردگارت بیویستایه نه یانده توانی ده وژمنایه تی بکه ن، ده وازیان لی بهینه له گه ل ته و دروو ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بو کو ی ده چن، له

ده ست سزای خوا یی رزگار نابن).

(١١٣) هه روه ها به و قسه جوان و بریقه دارانه ته یاندا به گو یی یه کدا بو نه وه ی ته وانه ی باوه ر به قیامه ت ناهینن دلی بده نی و پی رازی بن و بو ته وه ی ته و تاوانانه ی که ته وان ده یانکرد ته مانیش بیکه ن.

(١١٤) ئایا ره وایه (بو منی پیغه مه بر، بو منی ئیماندار) جگه له خوا که سیکی تر بکه مه حه که م و دادوهر، له کاتی کدا ته و ته وانه ش که کتیبمان پیداون (له گا ورو جوو) چاک ده زانن ته و قورئانه له لاپه ن په روه ردگارت ته وه به راست و ره وادابه زینراوه، که وابوو ئیتر تو هه رگیز مه چوره ریزی گوماندارو دوو دلانه وه له هه یج شتیکی ته م قورئانه.

(١١٥) فه رمان و فه رموو ده کانی په روه ردگارت (ئه ی محمد ﷺ) له و په ری راستی و داد په ره ریدا به ته نجام گه یشتو وه، هه رگیز شتیکی نه بیانگوری، هه ر ته ویش بیسه ره به گو فتاری هه مووان، زانایه به هه موو نهینی و ئاشکرایه ک.

(١١٦) خو ئه گهر فه رمان به ردارو ملکه چی زو ره ی خه لکی سه رزه و ی بیت ته وه له ری یازی خوا ویلت ده که ن، چونکه شوینی هه یج شتیکی ناکه ون جگه له گومان و ته نها گو تره کاری ده که ن.

(١١٧) بهراستی په روه ردگاری تو چاک زانایه به وه ی که: کی له ئاین و ری یازی ته و ویل و گو مرا ده بیت و هه ر خوا یش زانایه به وانه ی که هیدایه ت و رینمووی وهرگرن.

(١١٨) جا بخو ن له و زینده وه ره سه ر برا وانه ی که ناوی خوا له کاتی سه رب رینیا ندا برا وه، ته گهر ئیوه باوه رتان به رینموونی و ئایه ته کانی خوا هه یه (بسم الله، الله اکبر، پیوسته له کاتی سه رب رینی مالا تدا بو تری ت).

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ عَلَيْكُمْ مِنْهُ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْهَوَا يَهُوَ يَهُمُ بَعْدَ عَلِيمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَثَرِ وَباطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَرَ سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا كُنْتُمْ لَا تَكُونُوا أَسْمَاءً عَلَيْكُمْ إِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ يَكُونُ إِنْ أُولِيَ أَيْمَهُمْ إِلْجَاءً لِيُجْدِلَكُمْ وَأَنْ أَلْفَعْتُمْهُمْ إِنَّكُمْ لَمَشْرُكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِيتًا فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْرُمِينَ لِيُشْهِرُوا فِيهَا وَهُمْ لَا يَكْفُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ ءَايَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُجِيبُ الَّذِينَ أَجْرَبُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٤﴾

(۱۱۹) بەلگەتان چپە (لە گوشتی ئەو ئازەلە) ناخۆن کە ناوی خوا براوە لە سەریان (لە کاتی سەر برینیاندا) لە کاتییدا بەراستی ئەوەی حەرام کراوە لە سەرتان خوا بۆی جیا کردونەتەو مەگەر ناچار بکریڻ بۆی، بەراستی زۆربەیان خەلکی سەرگەردان و گومرا دەکەن بەهۆی ئارەزووە کانیانەو ئەک بەهۆی زانستەو (هەر لەخۆیانەو شت حەرام دەکەن) بیگومان پەرودەرگارت خۆی چاک ئەو کەسانە دەناسییت کە دەست درێژکارن و خۆشیان و خەلکیش لە سنوور دەترازیڻ.

(۱۲۰) (ئەو گرووی ئیمانداران) واز بهێڻن لە هەموو گوناھو هەلەیه کی ئاشکراو نادیار (لەو گوناھانە بە دووربن کە بەدڵ و دەروون دەکریت، هەروەها لەوانەش کە بە دەم و دەست و ئەندامەکان دەکریت) بەراستی ئەوانە ی گوناھو تاوان ئەنجام دەدەن لەئایندەدا سزاو تۆلە ی گوناھو تاوانە کانیان بەخەیان پی دەگریت.

(۱۲۱) لەو ئازەلە سەر براوانەش مەخۆن کە ناوی خوا لە کاتی سەر برینیاندا نەبراوە، بەراستی ئەوە لادان و گوناھە، دڵیان کە شەیتانەکان شت دەخەنە دلی لایەنگرە کانیانەو تەموجادەلەتان لەگەڵ بکەن و (بەرگری لە بەتالیان بکەن) جا ئەگەر ئیوە فەرمانبەرداری ئەو هاوڵەگەر شەیتانانە بن بەحەلل کردنی حەرامەکان، ئەوە بیگومان مانای وایە ئیوەش موشریک و هاوڵەگەرن.

(۱۲۲) ئایا ئەو کەسە ی کە مردوو بوو (بەهۆی بی باوەریوە)، ئینجا (بەهۆی ئیمانەو) زیندوو مان کردووە و نوورو روناکیه کمان بۆ ساز کرد لە ژیانیدا (کە قورئانە) لەناو خەلکیدا پی دەروات و هەلس و کەوتی پێدە کات (هاندەریتی بۆ هەموو چاکەیه ک و دەبگیریتەو لە هەموو خراپەیه ک، ئایا ئەو کەسە) وەکو ئەو وایە کە لەناو تاریکیە کاندگیری خواردووە و لێی دەرناییت، ئا بەو شیوەیه ئەو کارو کردووی کە دەیانکرد بۆیان رازینراوەتەو.

(۱۲۳) ئایا بەو شیوەیه، لەناو هەموو شارو شارو چکەیه کدا گەرەترینی تاوانباریانمان بالادەست کردووە تا پیلان و تەلە کە بگیریڻ تیایدا، هەر فیل و تەلە کەیه کیش دەکەن بەزانی خۆیان تەواو دەبیت، لە کاتییدا هەست بەو ناکەن، پیلان دژی خۆیان دەگیریڻ و بەسەر خۆیاندا دەشکیتەو (چونکە غافل و بی ئاگان کە بەرەو لیواری مەرگ هەنگاو هەلەگرن و لەسزای پەرودەرگار دەریاز نابن).

(۱۲۴) (بی باوەران) کاتییک ئایەتیکی قورئانیان بۆ بیت دەلین: ئیمە هەرگیز باوەر ناھینین هەتا وینە ی ئەوەی کە بۆ پیغمبەرەکان هاتووە بە ئیمە نەبەخسریت، هەر خوا خۆی زانیە بەو شوین و دڵ و دەروونە ی کە شایستەیه پەيامی خۆی تیدا دا بنیت، لەئایندەیه کی نزیکیشدا ئەوانە ی کە تاوانیان کردووە لەلایەن خواوە سووکی و ریسوای و بی نرخی یەخەیان پێدەگریت، هاوپی لەگەڵ سزای پێ ئیشدا لە پاداشتی ئەو پیلان و تەلە کەیه دا کە دەیانگیری.

(۱۲۵) جائه و كهسهی (خیری تیدا بیئت) و خوا بیهویتی هیدایه تی بدات، ئەوه سینهی ساف و پاك و ئاماده ده كات بو ئایینی ئیسلام، ئەو كهسهش خوا بیهویتی گومرای بكات، ئەوه دلی ده گوشتی و سنگی توند ده كات و هه ناسه ی سوار ده بیئت، هه ر وه كه ئەوه ی به ره و ئاسمان به رز بیته وه (چون تووشی تهنگه نه فیه سی و دله ته پی و خوین بهر بوون ده بیئت)، ئا به و شیوه یه خوا گومرایی و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دلی ئەوانه داده نیئت كه باوه ر نا هیئن.

(۱۲۶) ئا ئه م قورئانه ریگه و ری بازو به رنامه ی به روه ردگاری تویه كه راست و دروسته، بیگومان ئیمه هه موو به لگه و فه رمانه كانمان روون كردو ته وه بو كه سانیک كه په ندو یاداوه ری وه رده گرن.

(۱۲۷) ئەوانه به هه شتی پر له ناشتی و هیمنیان بو ئاماده یه لای به روه ردگاریان، هه ر ئەو زاته ش پشتیوان و خوشه و یستیانه به هو ی ئەو کارو کرده وه چاكانه ی كه كاتی خو ی ئەنجامیان ده دا.

فَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بِمَعْشَرٍ بَعْضًا بَعْضًا بَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَوَدَّتْكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا لَا مَأْشَاءَ لِلَّهِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ بِخُصُوفٍ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَبُذُرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لِحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَسُوا عَنْ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

(۱۲۸) روژیک دیت خوا هه مووانیان کو ده کاته وه و (به خه شم و قینه وه ده فه ر مویت): ئە ی ده سته ی جنو كه به راستی ئیوه زور كه سته ان له ئینسانه كان گومرا كرد، له ولاشه وه گو ی له مشته كانیان، (له خه لكی نه گیه ت و ره نه چه رو) ده لێن: به روه ردگارا هه ندیکمان سوودمان له هه ندیکیان وه رگرت (سوودی ئینسانه كان رابواردن و سامان کو كردنه وه بو، سوودی به ریه کانیش پی ری خو یانیان زور كرد به گومرا كرده ی خه لكیکی زور)، ئیستاش ئەوه ته گه یشتووینه ته ئەو كات و ساته ی تو بو ت دیاری كردووین، خوایش فه رمووی: (ماده م وایه) ئەم ئاگره جیگه تانه نه مر ن تیایدا، مه گه ر خوا ویستی له سه ر بیئت (به سزایه کی تر سزایان بدات)، به راستی به روه ردگاری تو (ئە ی محمد ﷺ ئە ی ئیماندار) ته واو داناو زانایه. (له و به واره دا كه ره خساندی له و لیبر سینه وه یه ش كه ده یكات).

(۱۲۹) هه ر به و شیوه یه ش سته مكاران ده كه یه نه پشتیوان و خوشه ویست و هاوکاری یه كتر، به هو ی ئەو کارو كرده وانه ی كه ده یكه ن و به و هاوکار ییه ی كه ئەنجامی ده دن.

(۱۳۰) (له روژی قیامه تدا خوا ده فه ر مویت): ئە ی ده سته ی جنو كه و ئینسان، ئایا پیغه مبه رانتان له خو تان بو نه هات، كه ئایه ته كانی من و روودا وه كان به سه ر تاندا به خویننه وه و ئاگادارتان بكه ن و بتانتر سینن له وه ی كه ئەم روژه تان بو پیش دیت؟! (هه موو به یه كده نگ) ده لێن: راسته، ئیمه خو مان شایه تی له سه ر خو مان ده ده یین (به لام ئەوانه كاتی خو ی) ژایانی دنیا سه ری لیشیواندن و هه لی خه له تانندن، شایه تیان له سه ر خو یاندا كه به راستی كاتی خو ی بێ باوه ر بوون.

(۱۳۱) ئەو ناردنی پیغه مبه رانه بو ئەوه یه چونكه به روه ردگاری تو (نه یكردوه به عاده ت) كه له ناو به ری شارو شوینه كان بیئت به هو ی گونا هوسته میانه وه، له كاتیكدا خه لكه کی غافل و بی ئاگا بن و په یامی خوایان پی رانه گه یه نراییت.

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّكُمْ تُوَعَّدُونَ لَا تَنْتُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَتَقَوُّوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الْفَالِقُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَيْهِمْ فَمَا كَانَ لِلَّهِ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّلْنَا لِكَيْفَ يَرَوْنَ الْمُنْكَرَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ لِيَزِدَّوَهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

(۱۳۲) بۆ ههر یه کیکیشیان له بئ باوه پ و موسلمان چهنده ها پله و پایه هه یه له پاداشتی ئه وهی که کردو یانه، پهروه ردگاریشت بیئاگا نیه له و کار و کرده وانه ی که ئه نجامی دهن.

(۱۳۳) پهروه ردگاری تو زور ده و له مه ندو بئ نیازه، ههروه ها خاوه نی سوژو میهره بانیشه، ئه گهر بیه ویت ئه وه ئیوه لاده بات و له ناوتان ده بات، هه رچی و هه ر که سیشی مه به ست بیست دوا ی ئیوه جیشینی ده کات، هه ر وه کو ئیوه ی له نه وه ی که سانیکی تر هینایه کایه وه.

(۱۳۴) به پراستی ئه وه به ئینانه ی که ده تاندریتی (درباره ی قیامت و لیبر سینه وه) به پریوه یه و بیگومان هه ر دیت و ئیوه ده سه و سانکه ری خوا نین و ناتوانن یاخی بین.

(۱۳۵) (ئهی محمد ﷺ پیا ن) بلی: ئهی قه وم و هوژم چیتان بۆ ده کریت ئه نجامی بدن له سه ر ریازو شیوازی خوژتان، ئه وه به پراستی منیش به رده وام له سه ر ریازو کاری خوژم (له هه ول و تیکوژشان بۆ هیدایه ت و ئیمان)، چونکه له ئاینده دا ده زانن که سه ر ئه نجامی مالی قیامت بوکی ده بیست، دلنیاش بن که سته مکاران سه ر فراز نابن.

(۱۳۶) (ئه و هاوه لگه رو نه فامانه) هه ندیک له وه ی که خوا دروستی کردوه له به رو بوومی کشتوکال و مالات بریار یانداوه که بۆ خوا بیست و وتویانه: ئه مه به شی خوایه به خه یالی خو یان! (هه ندیکی تریشیان جیا کردو ته وه و وتویانه) ئه مه ش بۆ بته کانمانه! جا ئه وه ی بۆ بته کانیا ن بریار یان داوه ئه وه به خوا ناگات، (واته قبول و په سه ند نیه، ئه وه ش که به خه یالی ئه وان) بۆ خوا بریار یانداوه، ئه وه ده گه یشته لای بته کان و بۆ ئه وان بوو، ئای که داوه رییه کی خراپ و نادروست ده که ن.

(۱۳۷) وه ک ئه و دابه شکر دنه دوور له دادوه رییه، زیوانی بته کان کوشتنی منداله کانیا ن بۆ زو ره ی هاوه لگه ران جوان و رازاوه کردبوو (نه فامانی عه رب کچانیا ن زینده به چال ده کرد)، بۆ ئه وه ی له ناویان به رن و ئاینی یه کتا په رستیا ن لی بشیو یین، خو ئه گه ر خوا بیویستایه ئه وه نه یانده توانی کاری وابکه ن (ئازادی لی ده سه ندنه وه)، که وابوو وازیان لی به یینه خو یان و ئه و درو و ده له سه یه ی که ده یکه ن. (چونکه ئیمه لیان ده پرسینه وه).

(١٣٨) هاوێلگه‌ران به‌ بریاری نادروستی خۆیان ده‌یانوت: ئه‌مانه‌ چهند مالّات و کێلگه‌یه‌ کن قه‌ده‌غه‌ کراون، که‌س لێیان ناخوات مه‌ گهر ئیمه‌ بمانه‌وێت و رازی بین، هه‌ندیک مالّاتی تریش هه‌رام کرابوو پشتیان بۆ سواریی و بۆبار به‌کار بهێنرێت، مالّاتیکی تریش هه‌ن ناوی خوای له‌سه‌ر نابهن (ناوی به‌ته‌کان ده‌به‌ن له‌ کاتی سه‌ر برینیاندا) ئه‌م کاره‌یان درۆ هه‌لبه‌ستن بوو به‌ ده‌م خواوه‌ (گوایه‌ به‌و کاره‌یان رازیه‌)، بێگومان خوا له‌ ناینده‌دا تۆله‌ی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یان لێ ده‌ستینێت که‌ به‌ناحه‌ق هه‌لیانده‌به‌ست.

(١٣٩) (نه‌فامیه‌کی تر که‌ په‌یره‌وی ده‌که‌ن ئه‌وه‌یه‌) ده‌یانوت: هه‌رچی له‌ سکی ئه‌م مالّاتانه‌دا بێت (له‌ به‌چه‌که‌ و کۆرپه‌له‌) تاییه‌تیه‌ بۆ نێرینه‌کانمان و هه‌رامکراوه‌ له‌ هاوسه‌رانمان، خۆ ئه‌ گهر به‌ مرداره‌وه‌ بوویی (به‌چه‌که‌یه‌ک یان کۆرپه‌له‌یه‌ک بوو)

ئه‌وا هه‌مووان تیایدا هاوبه‌شن و (پیاوان و ئافره‌تان لێی ده‌خۆن) له‌ ناینده‌دا خوا پاداشتی ئه‌م هه‌موو (سنوره‌ خۆ کردانه‌ و) باس و پێناسانه‌یان ده‌داته‌وه‌، چونکه‌ به‌راستی خوا هه‌کیم و داناو کاربه‌جیبه‌ و زانا و ئاگاداره‌ به‌هه‌موو شتێک (ده‌یه‌وێت هه‌موو هه‌لسوکه‌وتی خه‌لکی رێک و پێک بێت).

(١٤٠) به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌ منداله‌کانی خۆیان به‌ناحه‌ق و ناوه‌واو نه‌زانی و نه‌فامی کوشت زه‌ره‌ریان کرد، هه‌روه‌ها زه‌ره‌ریان کرد ئه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی خوا پێی به‌خشیبوو خۆیان یان لێ بێ به‌ش کردو له‌ناویان برد، هه‌مووشی به‌هۆی درۆ هه‌لبه‌ستنه‌وه‌ به‌ده‌م خواوه‌، به‌راستی ئه‌وانه‌ گومرا بوون و هیدایه‌ت دراو نه‌بوون.

(١٤١) خوا هه‌ر ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ باخاتی به‌رزی لق و پۆپداری به‌رپا کردوه‌ و باخاتی نزمی په‌رش و بلاویشی به‌دی هیناوه‌ و خورماو کشتوکالی جوراو جوریش که‌ شیوه‌ و قه‌باره‌ و په‌نگ و تام و بۆنیان له‌ خواردندا جیایه‌، له‌ زه‌یتوون و هه‌ناری له‌یه‌ک چوو، هه‌روه‌ها له‌یه‌ک نه‌چوو، بخۆن له‌ به‌رو بوومه‌که‌ی کاتیکی ده‌یگریت و پۆزی چنینه‌ و دروینه‌ مافی (هه‌زارانی) لێبده‌ن و زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن، چونکه‌ خوا له‌ سنوور ده‌رچوان و زیاده‌په‌وانی خۆش ناوێت.

(١٤٢) (هه‌ر خوا) هه‌ندیک له‌ مالّاتی بۆ ئیوه‌ رام هیناوه‌ که‌ بۆ بار بردن به‌ کاریان ده‌هینن (له‌ خوری و مووی هه‌ندیکترین) فه‌رش و رایه‌خ دروست ده‌که‌ن و بۆ سواریش هه‌ندیکێ تریان به‌کار ده‌هینن، ده‌ بخۆن له‌و رزق و رۆژییه‌ی که‌ خوا پێی به‌خشیبوو، نه‌که‌ن شوین هه‌نگاو و (نه‌خشه‌ و پیلانه‌کانی) شه‌یتان بکه‌هون، چونکه‌ به‌راستی ئه‌و دوژمنیکێ ئاشکرای ئیوه‌یه‌.

وَقَالُوا هَذِهِ أَعْنَمُ وَحَرِّتْ جِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
نَشَاءُ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حُرْمَتْ ظُهُورِهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَقْبَرَاءَ عَلَيْهِمْ سَجَّزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
مِنْهُ فَهْمٌ فَفِيهِ شُرَكَاءُ سَجَّزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهُمْ
حَكِيمٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَهْطًا يَغْرِبُ عَنْهُمْ وَهُمْ أَعْتَرَاءُ عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالْأَمْثَالَ مُمْتَشِكَةً وَغَيْرَ
مُمْتَشِكَةٍ كَلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ إِذَا أَثْمَرُوا فَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُشْرَفُوا أَلْسِنُكُمْ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفُونَ ﴿١٤١﴾
وَمِنْ الْأَنْعَمِ حُمُولُهُ وَفَرَشْنَا لَكُمْ أَسْمَارَكُمْ
لِللَّهِ وَلَا تَنْبِعُوا خُطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

تَمَنِّيَ أَزْوَاجَ مِثْلَ الْفُكَّانِ أَتَيْنِي وَمِثْلَ الْمَعْنِ أَتَيْنِي
 قُلْ أَلَا تُحِبُّونَ حَرَّمَ أَمَّا الْأَنْثِيَّيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَزْوَاجَ الْأَنْثِيَّيْنِ نَبِيَّيْنِ يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنْ الْأَيْلِ الْأَنْثِيَّيْنِ وَمِثْلَ الْفُكَّانِ أَتَيْنِي قُلْ أَلَا تُحِبُّونَ
 حَرَّمَ أَمَّا الْأَنْثِيَّيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَزْوَاجَ الْأَنْثِيَّيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهِدَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَعْزُومًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مِثْلَهُ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلًا لِيُغَيَّرَ اللَّهُ بِهِ فَمَنْ أَضَلُّ عَنِ بَاطِلٍ وَلَا عَادِلًا
 رَبِّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِثْلَ الْفُكَّانِ أَتَيْنِي وَالْفَنَسِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

(۱۴۳) (خوای گه وره) هه شت جووت مالاتی (بو) خزمه تی ئاده میزاد دروست کردووه) له مهر جو تیك و له بز نیش جو تیك (ئهی محمد ﷺ بهو نه فامانه بلی که هه ر له خو یانه وه شت حه رام ده که ن) ئایا خو اردنی گوشتی نیره کانی حه رام کردووه یان مییه کان یان ئه وهی که له سکی مییه کانداهیه؟! ئه گهر ئیوه راست ده که ن و به لگه یه کی زانستیتان هه یه، بو مان روون بکه نه وه؟! (۱۴۴) هه روه ها له و شتر جوو تیك و له ره شه وولاخیش جو تیك (دووباره پیمان) بلی: ئایا خو اردنی گوشتی نیره کانی حه رام کردووه یان مییه کان، یان ئه وهی که له سکی مییه کانداهیه؟! یاخود ئیوه (وا دیاره) شایهت بوون و له وی بوون کاتیك خوا بریاری بهو جو ره ی بو دان؟! جا ئیتر کی له وه سته مکارتره که دروی به ده م

خواوه هه لبه ستووه تا به بی زانستی، خه لکی سه ر ئیشیواو بکات، به راستی خوا هی دیایه تی ده سته ی سته مکاران نادات.

(۱۴۵) (ئهی محمد ﷺ) پیمان بلی: من نایبم و ده ستم ناکه ویت له وهی که وه حی و نیگام بو کراوه هیچ خو اردنیکی حه رام کراو له سه ر ئه و که سه ی که بیخوات، مه گهر خو اردنی مرداره وه بوو، یان خو ئینیکی رژی تراو، یان گوشتی به راز، به راستی ئه و قه ده غه کراوه هه ر پیسه، یاخود (مالا تیك) که له سنووری شه ر ده رچوو بیئت له سه ر برینه که یدا به وهی که ناوی غه یری خوای له سه ر برایت، جا که سیك ئه گهر ناچار کرا (به هو ی گرانی یان زور لی کردن) له کاتیكدا داوا کارو ده رچوو نه بیئت و به رده وام نه بیئت و دووباره ی نه کاته وه، ئه وه به راستی په روه ردگاری تو لیخو شبوو میهره بانه (بو) پروادارانی ناچار).

(۱۴۶) له سه ر ئه وانه ش که بوونه ته جوله که هه رچی زینده وه ری چرنوکداره حه راممان کردو له (گوشتی) ره شه وولاخ و له بز ن و مه ریش پیوه که مان لی حه رام کردن مه گهر ئه وهی که به بر برا گه ی پشتیان وه بیئت، یاخود ئه وهی ده وری ریخو له یانی دابیئت، یان ئه وهی تی که لی ئیسقان بوو بیئت، ئه و (حه رام کردانه) به هو ی لادان و سته میان وه، تو له یه که بوو لیمان سه ندن، به راستی هه ر ئیمه راستگوین (تا جوله که خو یان بناسن و بزائن که ئه م قورئانه فه رمووده ی خوایه و ئاگاداره به هه موو شتیکیان).

(۱۴۷) ئەي پيغمبەر ﷺ جا ئەگەر باوەرپيان پي نه کردیت
تەووه بلي: که پەروەردگارتان خاوەنی رحەمت و مېھربانی
فراوان و بي سنوورە (ئەگەر باوەر بهيئن و لەپيلان و تەلە که
بەدوور بن، ليتان خوشت دەييت) هيژي خەشمي خوايش لە
دەستەي ستمەکاران بەرگري ناکريت (لە دەرئەنجامي بي
باوەريان).

(١٤٨) له مەودوا موشريك و هاوۀ لگەران ددەئین: ئە گەر خوا
بیویستایە هاوۀ لمان بۆ بریار نە دەدا!! باوو باپیرانی شیمان
موشريك نە دە بوون!! هیچ شتی كیشمان لە خو مان حەرام
نە دە كرد!! (ئە مانە هە مووی قسە ی بە تالە و هە رگیز خوای
گە و رە زۆر لە كە س ناكات بۆ باو و پ هینان یان بێ باو و پری)
هەر بە و شیو و یە ئە و انە ی پێش ئە مانیش درۆ و بوختانیان
هە ل دە بە ست، هە تا تو و شی بە لای ئیمە بوون و سزای ئیمە یان
چە شت، پێیان بلی: ئایا هیچ زانیاری و زانستیه کی خواییتان

له‌لایه، تا نیشانمان بدن و بو مان ده‌ربخه؟ ئیوه شوینی هیچ شتیکی تر ناکه‌ون جگه له‌گومان، ئیوه هیچ شتیکی تر ناکه‌ن مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بیست که درو ده‌که‌ن.

(١٤٩) ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بۆی: که‌وابوو هه‌ر بۆ خوايه‌ خۆی به‌لگه‌ تێرو ته‌واوه‌ کان، جا ئه‌ گه‌ر بيوستايه‌ ئه‌وه‌ هه‌موو تانی به‌ ته‌واوی هه‌يدايه‌ت ده‌داو به‌ ناچاری هه‌مووان پر وادا‌ر ده‌بوون (به‌لام ریزی لیگرتوون و سه‌ریشکی کر دوون).

(۱۵۰) پِیَّان بَلّٰی: ئادەى ئەو شایەتەن تان بەھێن کە شایەتەى دەدەن بەراستی خوا ئەم شتەى حەرام کردووە، خو ئەگەر ویستیان شایەتەى بدن، ئەوە تو له گەڵ ئەواندا مەبە و شوینی ئارەزووی ئەوانە مە کهووە که باوەرپیان بە ئایەت و فەرمانەکانی ئیمە نە کردووە و شوین ئارەزووی ئەوانەش مە کهووە که باوەر بەروژی دوایی ناهین و ئەوانەش کە هاوتا بو یەروەدگاریان دادەنن.

(۱۵۱) (ئەي محمد ﷺ) پېيان بۆلى: (خەلکىنە) وەرن با ئەو شتەنە تان بۆ بخوینمەو ە که پەرودەر دگارتان حەراملی کردوو ە لەسەر تان، (یە کە ميان ئەو ە یە) کە هېچ شتیک نە کەن بە شەریک و هاو ەل بۆی، (دوو ە ميان ئەو ە یە) کە چاک رەفتار بن لە گەل دایک و باو کتاندا، (سپهه ميان) مندالانی خو تان لە بەر برسیتی و نەداری مە کوژن، چونکە ئیئمە (پە کتان ناخەین) رزق و روژی ئیو ەش و ئەوانیش دەدەین، (چوار ە ميان) نزیککی گوناھو تاوانە کان مە کەون، چ ئەو ە ی کە ئاشکرایەو چ ئەو ە ی کە شاراو ە و پەنھان بوو ە، (پینجە ميان) هېچ کە سیش مە کوژن کە خوا حەراملی کردوو ە مە گەر بە حق نە بیئت، ئەو ە ی کە خویندە مەو ە بو تان خوا فەرمانی پیکردوون بۆ ئەو ە ی ژیری و ھوشمە ند بن.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَرِسْعَةٍ وَلَا تُدْرِكُهُ
بَاسُكُمْ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٧٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءُوا ذَوًّا بِآسَافٍ
قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِنْ عِلْمٍ مَّا تَدْعُونَنَا لِنَنْتَحِفَّ بِهِ وَلَئِنْ
أَظُنُّوْا وَإِنْ أُنْتَبِهُ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٧٨﴾ قُلْ فِيهِلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٩﴾ قُلْ هَلَمْ يَشْهَدَ كُمْ الَّذِينَ
يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تُنصِّحْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَيْبٍ مِّنْهُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٠﴾ قُلْ إِنَّمَا أَمْرٌ رَبِّكُمْ عِندَكُمْ وَلَا أَتَشْكُرُ بِهِ
سُبْحًا وَبِالْوَلَدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ
إِمْلاَنِ نَفْسٍ تَحْنُ زُرُوفُكُمْ وَبِآيَاتِهِمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ وَالْعَهْدُ الَّذِي لَكُمْ لَا تَنْكِحُونَ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ ۚ وَصَنَعْنَا بِيَهُ لَعْنًا كَرِيمًا ﴿١٥٢﴾
وَأَن هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۚ فَاتَّبِعُوا السَّبِيلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهُ ۚ لَعْنَكُمْ
تَنْفِقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفَصَّلَ ۚ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدَىٰ رَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَلْقَوْنَ
رَحْمَةً ۖ ثُمَّ نَزَّلْنَا الْكِتَابَ ۚ وَهَٰذَا كِتَابُكَ مُبَارَكٌ ۚ فَاتَّبِعُوا
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
﴿١٥٥﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَهَدَىٰ رَحْمَةً مِّن
أَطْلَمَ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَاحِرٌ جِنِّ الدِّينِ
يَصْدِفُونَ ۚ عَنَّا آيَاتُنَا سَوَاءٌ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٦﴾

(١٥٢) (شه‌شهمیان) نزیک مال و سامانی هه‌تیو مه‌که‌ون مه‌گه‌ر به‌چاکی و له‌قازانجی نه‌بیٔ، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی گه‌وره ده‌بیٔ و به‌ته‌واوی پێ ده‌گات، (حه‌وته‌میان) کیشان و پێوان به‌رێک و پێکی به‌کار به‌یئن به‌دادگه‌ری ئه‌نجامی بده‌ن و (فی‌لی تیدا مه‌که‌ن)، جائیمه‌ داخوازی له‌که‌س ناکه‌ین مه‌گه‌ر به‌گویره‌ی توانای خو‌ی نه‌بیٔ (هه‌شته‌میان) کاتی‌کیش قسه‌و گو‌فتارتان کرد ئه‌وه‌ دادوهر بن و (لایه‌نی ناحه‌ق مه‌گرن) ئه‌گه‌ر خزمی نزیکیش بیٔ، (نو‌هه‌میان) وه‌فابکه‌ن به‌و په‌یمان‌ه‌ی که‌ ده‌یه‌ستن له‌گه‌ل خوادا و به‌و به‌ئینه‌ی که‌ به‌ په‌روه‌ردگاری ده‌ده‌ن، ئه‌و شتانه‌ی باسکران په‌روه‌ردگارتان فه‌رمانی پێداون، بۆ ئه‌وه‌ی یاداوهری وه‌ریگرن.

(١٥٣) بی‌گومان ئه‌مه‌ی (که‌ باسکرا) ریبازی منه‌ که‌ راسته‌ ده‌ ئیوه‌ش شوینی بکه‌ون (ده‌هه‌م) شوینی ریبچه‌کانی تر مه‌که‌ون چونکه‌ جیاتان ده‌کاته‌وه‌ له‌ ریبازی خوا، ئه‌وه‌ش هه‌ر په‌روه‌ردگارتان فه‌رمانی پێ کردوون، بۆ ئه‌وه‌ی خواناس و پارێزکار بن.

(١٥٤) (دوای ئه‌و - ١٠ - ئامۆزگاریه‌، یادتان ده‌هینمه‌وه‌): پاشان کتییی ته‌وراتمان به‌ موسا به‌خشی بۆ ئه‌وه‌ی نازو نیعمه‌تی ته‌واو برێژین به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌دا که‌ به‌چاکی پیاده‌ی ده‌کات و جیاکه‌ره‌وه‌ و روون که‌ ره‌وه‌ی هه‌موو شتێک بیٔ و رینموویی و میه‌ره‌بانیش بیٔ، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ باوه‌ری دامه‌زراو به‌یئن به‌گه‌یشتنه‌وه‌یان به‌ په‌روه‌ردگاریان (بۆ لێرسینه‌وه‌ و پاداشتی کارو کرده‌وه‌یان).

(١٥٥) ئه‌م قورئانه‌ش کتییکی پیروژه‌ دامانه‌زاند (بۆ سه‌رحه‌م خه‌لکی، له‌ هه‌موو کات و شوینی‌کدا) ده‌ئیه‌ش شوینی بکه‌ون و خوتان له‌ یاخی بوون دوور بگرن، بۆ ئه‌وه‌ی ره‌حمتان پێبکریٔ...

(١٥٦) نه‌ک بلین: به‌راستی کتییی ئاسمانی هه‌ر بۆ دوو ده‌سته‌ی (گا‌ورو جوو) پیش ئیمه‌ دابه‌زێنراوه‌، له‌ کایت‌کدا بی‌گومان ئیمه‌ له‌ خوینده‌نه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی کتییه‌ کانیان بێ ئاگاین و نه‌خوینده‌وارین...

(١٥٧) یان نه‌ک بلین: ئه‌گه‌ر به‌راستی ئه‌و کتییه‌ بۆ ئیمه‌ دابه‌زێنراوه‌ ئه‌وه‌ ئیمه‌ له‌وان چاکتر په‌یره‌ویمان ده‌کرد، جا بی‌گومان خو‌ ئه‌وه‌ ته‌ ئیوه‌ش به‌لگه‌ی ئاشکراو (قورئانی ره‌وانتان) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ بۆ هاتووه‌ هاو‌رپێ له‌گه‌ل هیدایه‌ت و ره‌حمه‌ت و رینموویدا (که‌چی باوه‌ری پێ نا‌هین!!)، جا کێ له‌وه‌ سته‌مکار‌تره‌ که‌ بر‌وای به‌ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی خوا نه‌هیناوه‌ و به‌فیل و پیلان رووی خه‌لکیان لێ وه‌رده‌گیرێٔ، له‌ئاینده‌یه‌کی نزیک‌دا تۆ له‌وانه‌ ده‌سینین که‌ رووی خو‌یان و خه‌لکیش وه‌رده‌گیرن له‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ و به‌سزای توندو پر ئیش و نازار گرفتاریان ده‌که‌ین، به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی رووی خو‌یان و خه‌لکیان وه‌رده‌چه‌رخاند له‌ ئایینی خوا.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انْظُرُوا
إِنَّمَا تُنظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسَتْ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يَحْزَنْ إِلَّا أَمْثَلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَذَكَرْتُ وَخَيَّيْتُ وَمَعَا فِ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنْيَ رِزْقًا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَمَلُهَا وَلَا تُزْوَارُهُ وَلَا تَزِدُكُمْ إِلَهُ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فِي شَيْءٍ كَمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
خَلْقَ الْأَرْضِ وَرِجْعَ بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَسْأَلُكُمْ
فِي مَاءٍ أَنْتُمْ كُنْتُمْ رِجَالًا سَرِيعَ الْغَوَابِ وَإِنَّ لَغَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿١٦٥﴾

(١٥٨) ئایا ئەوانە چاوەڕێی هیچ شتێک دەکەن جگە لەوەی کە
فریشتە ی گیان کیشانیان بۆ بێت؟ یان پەرورەدگارت خۆی یە کسەر
بێت بۆ چەند و چوون؟ یان هەندێک لە نیشانەکانی پەرورەدگارت
دەریکەوێت (کە بە لگە یە لەسەر بەرپا بوونی قیامت)؟ لە روژی
هاتنی هەندێک لە نیشانەکانی پەرورەدگارت (وێ کو هەڵهاتنی روژ
لە خۆراوا...)، ئەو کەسە ی ئەو روژە ئیمان و باوەر دەهێنێت، ئەو
ئیمان و باوەرە ی سوودی بۆی نابێت ئە گەر پێشتر ئیمانی
نەهێنابێت، یان کردەوێ چاکێ هاوڕێی لە گەڵ ئیمانە کەیدا ئەنجام
نەدا بێت، پێیان بۆ: چاوەڕێ بکەن (بزانین خوا چیتان بەسەر
دەهێنێت) ئیمەش چاوەروانین.

(١٥٩) بەراستی ئەوانە ی ئایە کە یان بەش بەش کردو بوونە دەستە
دەستە و پارچە پارچە (بروایان بە هەندێکی قورئان هەیه و
هەندێکی تری پشت گوێ دەخەن، ئەو لە هیچ شتێکدا تۆ لەوان
نیت، بە لکو تۆ لەوان بەریت، بەراستی ئەوانە کاروباریان بۆ لای

خوا یە و تۆ لەی لادانیان لێ دەسپێتەو، لەوە و دوا هەوایی هەموو ئەو کارو کردەوانە یان پێ دەدات کە ئەنجامی دەدەن.

(١٦٠) ئەو ی بە یەک خێرو چاکەو هاتیبێ ئەو دە چەندانی چاکە کە پاداشتی بۆ هەیه، ئەو بەش بە گوناو هەله یە کەو
هاتیبێت، ئەو پاداشت نادریتەو جگە بە ئەندازە ی تاوانە کە ی نەبێت و ئەوانە ستمیان لێناکری.

(١٦١) (ئە ی محمد ﷺ) پێیان بۆ: بەراستی من پەرورەدگارم هیدایەت و رێنمو ی کردووم بۆ رێگە و رێبازی راست و
دروست، ئایینێک کە راگری ژبانی خەلکە، ئەویش ئایینی ئیبراهیمە کە دوورە لە هەموو لادان و ناپێکیە کەو و ئەو
هەرگیز لە ریزی مشرێک و هاو لگەراندا نەبوو.

(١٦٢) (ئە ی پیغمبەر ﷺ) ئە ی ئیماندار) بۆ: بەراستی نوێژو حج و دروشمەکانی و (سەرجمە چاکە و بەندایەتیم)
هەر و هە ژبان و مردنم تاییە تە بۆ خۆی پەرورەدگاری جیهانیانەو.

(١٦٣) ئەو زاتە هیچ هاو ل و هاو بەش و شەریکیکی نیە و من بەو فەرمانم پێدراو و من یە کەم کەسی موسولمانانم.
(١٦٤) هەر و هە بۆ: ئایا رەوایە من جگە لە خوا بگەرێم پەرورەدگاریکی تر بکەمە پەرورەدگاری خۆم لە کاتی کەدا کە
ئەو زاتە خاو و پەرورەدگاری هەموو شتێکە؟ هیچ کەسیک هیچ گوناھێک ناکات لەسەر خۆی نە کەوێت، هیچ کەسیک
باری گرانی تاوانی کەسی تر هەلناکری، لەوە و دوا گەرانەو تەن هەر بۆ لای پەرورەدگارتانە، ئینجا هەوایی هەموو ئەو
شتانە تان پێ دەدات کە جیاوازی و کێشە تان تێدا هەیه.

(١٦٥) خوا هەر ئەو زاتە یە، کە ئێو ی کردووە بە جیشینی (گەلانی رابووردو) لەم زەو یەدا، چەندە ها پلەو پایە ی
هەندێکتانی بەسەر هەندێکی تر تاندا بەرز کردو تەو (لە رووی زانستی یان سامان یان هیز... هتد)، بۆ ئەو ی تاقیتان
بکاتەو بەو ی کە پێی بەخشیوون، دلێ نیش بە کە پەرورەدگاری تۆ لە تۆ لەسە ندنەو دا خیرایە (لەوانە ی
کە لە تاقی کردنەو کە دا دەرناچن) بێگومان ئەو زاتە لێخو ش بوو و میهرە بانیشە (بۆ سەرفرازان).

سوره تی (الأعراف)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سه رنجی سه ره تایی سووره تی (البقرة) بده.

(۲) ئەم قورئانه کتیبیکه و بۆت هاتوه ته خواره وه، که و ابو و با سه غله تیی له دۆل و دهروونتدا نه بیئت (له که یاندنیدا) بۆ ئەوهی خه لکی پی بیدار بکه یته وه، ههروه ها یاده وه دریشه بۆ ئیمانداران.

(۳) خه لکینه شوینی ئەو (به رنامه یه) بکه ون که له لایه ن پهروه ر دگارتانه وه بۆتان هینراوه ته خواره وه، جگه له و زاته شوینی هیچ پشتیوان و خوشه و یستیککی تر مه که ون، که چی که م یاداوه ری و په ند و ده ر گرن و بیرده که نه وه!

(۴) چه نده ها شارو دپه اتمان و یران و کاول کرد له کاتیکدا له شه ودا خه و تبوون، یان له کاتی ئیسراحه تی نیوه پودا بوون کتوپر سزاو تۆله ی ئیمه یه خه ی پیگرتن.

(۵) ئەو کاته که سزای ئیمه یه خه ی پیگرتن ئینجا قسه و

گوفتار و دۆعا و نزایان هیچ نه بوو ته نها ئەوه نه بیئت ده یانوت: به راستی ئیمه سته مکار بووین، به راستی ئیمه یاخی بوین!!

(۶) ئینجا سویند بیئت به خوا بیگومان ئیمه پرسیار ده که یین له وانه ی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، ههروه ها سویند بیئت به خوا له پیغه مبه رانیش ده پرسینه وه (ده رباره ی هه لویستی ئەو خه لکه به رامبه ریان).

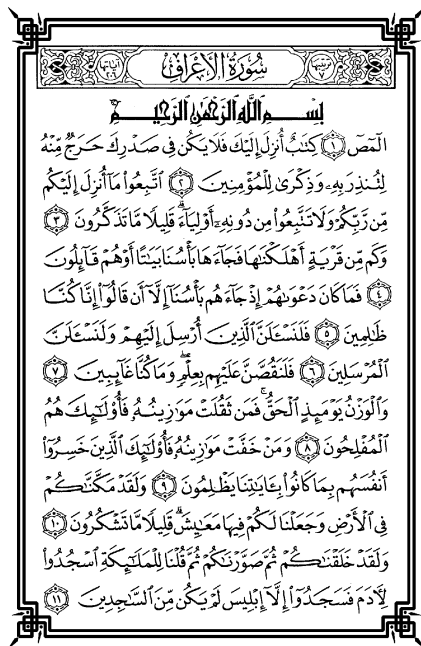
(۷) ئینجا سویند بیئت به خوا به راستی هه موو به سه ره اته کان له سه ر بنچینه ی زانیاری و ئاگاداری ته و او ده خه ی نه پروو و باسی ده که یین بۆیان، چونکه ئیمه بی ئاگا نه بووین له هه لئس و که و تیان.

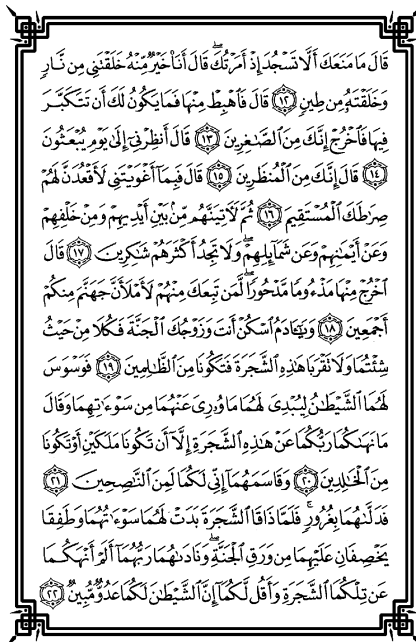
(۸) ته رازوو پیوه ری راست و دروست له و روژه دایه، ئینجا ئەوه ی تایی ته رازووی (خیر و چاکه کانی) سه نگی ن بیئت، ئەوه ئیتر ئەو جوړه که سانه سه رکه و توو سه رفرازن.

(۹) (به لām) ئەوه ی تایی ته رازووی (خیر و چاکه کانی سوک بیئت) ئەو جوړه که سانه ئەوانه ن که خو یان دۆران و خو یان له ده ستدا به هو ی ئەوه ی که پروایان به به لگه و ئایه ته کانی ئیمه نیه و سته م ده که ن.

(۱۰) سویند به خوا به راستی ئیمه ئیوه مان نیشه جی کرد له م زه ویده و ده سه لاتمان پییه خشین و جوړه ها هوکاری ژبانمان تیایدا بۆ سازاندوون (له خواردن و خواردنه وه و هوکائی گواسته وه و پۆشاک و ناومال و ئاوو هه و او... هتد، که چی له به رامبه ر ئەو هه موو ناز و نیعمه ته بی شو ماره) سوپاسی که می نیعمه ته کان ده که ن یان که متان سوپاسگوزارن.

(۱۱) سویند به خوا به راستی ئیمه (باوه گه و ره ی) ئیوه مان دروست کردو نه خش و نیگاری رواله ت و روخساری ئیوه مان کیشا، پاشان و تمان به فریشه کان: ئاده ی سوژده به رن بۆ ئاده م (سوژده ی ریزو به فره مانی خوا) جا هه موو فریشه کان سوژده یان برد جگه له ئیبلیس (که فره مانی خوی شکاندو) له سوژده به ران نه بوو.

(۱۲) خوا فەرمووی: باشە، چی بەرگری کردیت ئەی ئیبلیس که سوژدە نەبەیت کاتیک فەرمانم پیدایت؟ شەیتان وتی: من لەو چاکترم، (چونکە) تۆ منت لە ئاگر دروست کردووە و ئەوت لە قور دروستکردوووە.

(۱۳) خوا فەرمووی: دەی کەواتە دابەزە و لە بەهەشت یان لە ئاسماندا یان لە پلەو پایەیی بەندایەتی، چونکە تۆ بۆت نیە لەویدا فیزیکەیت و خۆت بە گەورە دابنیت، جا تا زوو دەرجۆ، چونکە بەراستی تۆ لە ریسواو بچوک و بی نرخەکانیت.

(۱۴) شەیتان وتی: داواکارم کە مۆلەتم بەدیت تائەو روژی کە هەموو نەوێ ئادەم زیندوو دەکێنەو.

(۱۵) خوا فەرمووی: بەراستی تۆ لە مۆلەت دراوانیت.

(۱۶) شەیتان وتی: بەهوی ئەوێ کە تۆ منت گومراو سەرگەردان کرد، ئەوێ سویند بیت منیش لە ریگە راستە کەتدا بۆیان دادەنیشم (لایان بدەم)...

(۱۷) پاشان سویند بەخوا لە بەردەمیانهو، لە پشتیانهو، لە لای راستیانهو، لە لای چەپانهو، بۆیان دیم و (دنیا)یان لاخۆشەو یست دەکەم و گومانیان دەربارەیی قیامت لادروست دەکەم و دەستت ناکەوێت زۆربەیان سوپاسگوزار بن.

(۱۸) خوا فەرمووی: لە بەهەشت دەرجۆرە دەروە بەسەر شوپی و ریسوایی و دەرکراوی، سویند بە خواتەو کەسەیی شوپت کەوت لەوان، ئەوێ بیگومان دۆزەخ پر دەکەم لە ئیوێ هەموو.

(۱۹) (توش) ئەی ئادەم، خۆت و هاوسەرە کەت لەبەهەشتدا نیشتهجی بن، جا لە هەركوێ ئارەزووتان لێ بوو (خواردەمەنی و میوێ) بخۆن، (بەلام) نزیککی ئەم درەختە مەکەون (درەختیککی تاییەتی بەرداریو، بۆ تاقی کردنەوێیان خوای گەورە بریاریدا کە هەر نزیککی نەکەون، چ جای لە بەرو بوومی بخۆن) ئەو کاتە دەچنە ریزی ستەمکارانەو.

(۲۰) شەیتان (ئەو سنوورەیی بۆ ئادەم و حەوا بەفرسەت زانی) و کەوتە فریدانی وەسوەسەو خەتەرە و خەیاڵ بۆ ناو دل و دەروونیان تائەو عەیب و عاریەیان دەرخات کە شاراوێبوو لێیان (دوایی خوی ئاشکراکرد) و پێی وتن: پەرودرگارتان ئەم درەختەیی لێ قەدەغە نەکردوون تەنھا لەبەر ئەوێ نەوێ کەوێ بێنە فریشتە، یاخود بۆ ئەوێ نەوێ کەوێ لە نەمران بن!!

(۲۱) (ئەوسا شەیتان زانی دەترسن و دوودلن) سویندی بۆ خواردن کە من بەراستی لە ئامۆزگارەم بۆ ئیوێ دلسۆزانەم!!

(۲۲) ئیتر شەیتان بەفیل و پیلان فریوی دان (بەرەولای درەختە کەیی بردن) دەستیاندایە گەلای درەختەکانی بەهەشت عەیبو عاری خوێان پێی دادەپۆشی، ئەوێ سا پەرودرگاریان بانگی کردن و فەرمووی: ئایا من قەدەغەیی ئەو درەختەم لێنەکردن و پیم نەوتن، کە بەراستی شەیتان بۆ ئیوێ دوژمنیککی ئاشکرایە؟!

قَالَ رَبِّنا ظَلَمْنا اَنْفُسَنا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلَى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهِ يَحْيَىٰ وَفِيهَا اِسْمٰءُ وَفِيهَا زَكَرِيَّا وَفِيهَا يُوْنُسَ وَفِيهَا اِسْحٰقُ وَفِيهَا يُوْسُفُ وَفِيهَا مُوْسٰى وَفِيهَا هٰارُونَ وَفِيهَا اٰدَمُ فَذَرْنٰا اَعْلٰىكَ اِلٰسا بُورِى سَوْءَ نِعَمٍ وَرِيشًا وَلِباسَ الْفَقْرِ ذٰلِكَ خَبْرُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا اِبرِيْمًا سَوْءًا يَمَيَّا اِنَّكُمْ بِرِڪَمٍ هُوُوْ قِيْلَ مِنْ حَيْثُ لَا تَرْوُوهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَّاءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاِذَا قُلُوْا فَحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلٰى اٰبائِنا وَاللّٰهُ اَمْرًا نَّاهٰى قُلُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ اَقْبَلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَمْرٌ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ وَاَقِيْمُوا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَرِيبًا هٰذِىْ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ اِنَّهُمْ اٰخَذُوا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَّاءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنْهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٩﴾

دەربەگەوێت دای ئە پۆشیت، ھەر وەھا جل و بەرگی جوانیش کە خۆتانى پێ برازیڤنەو (بەلام بیرتان نەچیت) کە پۆشاکی تەقواو خواناسی چاکتر و خێردارتر و بەفەرپرتەر، ئەو پۆشاکە (ماددى و مەعنەویانە) لە نیشانە و بەلگەکانى خۆی گەورەن بۆ ئەوێ یاداوەرى وەر بگرن و (یادی بەهەشت بکەن).

(٢٧) ئەى ئەوێ ئادەم: شەیتان، ئیوەش لە خەشتە نەبات، ھەر وەك باوك و دایكتانى لە خەشتە بردو لە بەهەشتدا بە دەركردنى دان، لە كاتیكدا دەستى كرد بە دامالینی پۆشاکە كانیان تا عەورەتیان پێشانی یە كتر بدات، بێگومان شەیتان و دارو دەستەى ئیوە دەبیینن، لە حالیکدا ئیوە ئەوان نابینن، جا دلنابین کە ئیمە شەیتانە كانمان کردووە بە یارو یاوەرى ئەوانەى باوەر ناهینن.

(٢٨) كاتیکیش (بێ باوەران) تاوان و گوناھێك ئەنجام بدەن دەلێن: باوو باپیرانیشتان دیوێ ئەم كارەیان کردووە و خۆی گەورە خۆی فەرمانی پێداوین بیکەین!! پێیان بڵێ: (نەخیر وانى یە) چونکە بەپراستی خوا فەرمان بە گوناھو تاوان و کارى نابەجێ نادات، چۆن (جەسارەت دەکەن) و شتیك ھەلەدەبەستن بۆ خوا کە ھیچ دەربارەى نازانن.

(٢٩) (ئەى محمد ﷺ) بڵێ: پەر وەردگارم فەرمانی بە دادپەر وەرى داو، لە کاتى ھەر پەرستى و نوێژیکدا، لە ھەموو مژگەوتیکدا، روى دڵ و روخسارتان بەپراستی لە پەر وەردگارتان بکەن و بپەرستن و لێى بپارێنەو، لە کاتیکدا دیندارى بپگەردو دلسۆزانە ھەر بۆ ئەو زاتە یە، چونکە ھەر چۆن دروستى کردوون لە سەر تەاو، لە تاین دەشتا ھەر بۆ لای ئەو دەگەرێنەو...

(٣٠) (جا ئەو کاتە دەبنە دوو دەستە) دەستە یەك ھىدايەت و رێنمووی وەرگرتووە، دەستە یە كیش بریارى گومرای و سەر لێشیواوی بەسەردا چەسپاوە، چونکە بەپراستی ئەوانە بێجگە لە خوا شەیتانە کانیشیان کردە پشتیوان و خوشەوێستى خۆیان، واش دەزانن کە رێگەى راست و دروستیان گرتو تەبەر.

(٢٣) (ئەو کاتە ئیتر ھەردوکیان ھەستیان بە ھەلەى خۆیان کردو) وتیان: پەر وەردگارا ئیمە ستەممان لە خۆمان کرد، خۆ ئەگەر لێمان خۆش نەبیت و بەزەبیت پێماندا نە یە تەو، ئەو بەپراستی ئیمە سویند بە خوا لە خەسارە تەمەند و زەرەمە ندانین.

(٢٤) خۆی گەورە فەرمووی: ئیتر دابەزن ھەندیکتان دوژمنی ھەندیکتان (شەیتان و دارو دەستەى دوژمنی ئیوەن و نەوێ ئادەمیش بەھوى پیلانی شەیتانەو دەوژمنایەتى یە کتر دەکەن)، بۆتان ھە یە لە زەویدا نیشتە جێ بوون و ھوى رابواردن و ژیان تا ماوێەك.

(٢٥) خوا فەرمووی (پێیان): ھەر لە زەویدا دەژین و لەویش دەمرن و (تیکەل بەخاکی دەبن، لە کاتى دیارى کراویشدا) ھەر لە ناخەوێ دەھێنرێنە دەروە (بۆ لێرسینەو).

(٢٦) ئەى ئەوێ ئادەم، ئیمە بەپراستی پۆشاکی لەبارمان بۆ فەر ھەم ھێناون، عەووەت و ئەوێ پێتان ناخۆشە

(٣١) ئه‌ى نه‌وى ئاده‌م، خۆتان برانینه‌وه به‌ پۆشاك له‌ به‌ر كردن، له‌ كاتى هه‌موو نوێژو چوونه‌ ناو مزگه‌وتیكدا، بخۆن و بخۆنه‌وه (له‌ نازو نيعمه‌ ته‌ كان) به‌لام زياته‌ په‌وى مه‌ كه‌ن، چونكه‌ به‌راستى خوا له‌ سنوور ده‌رچووان و زياته‌ په‌وانى خۆش ناوێت.

(٣٢) ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ پييان) بلي: ئه‌وه كيه‌ پۆشاك و زينه‌ت و جوانيه‌ خوايه‌ كانى له‌ به‌نده‌ كانى حه‌رام كردوه كه‌ له‌ به‌ره‌ تدا خۆى بو‌ى به‌ ده‌يه‌يانا؟ هه‌روه‌ها ئه‌وه كيه‌ پرزق و پرۆزیه چاك و پاكه‌ كانى حه‌رام كردوه؟! به‌و خه‌لكه‌ بلي: هه‌موو ئه‌و شتانه‌ بو‌ ئيماندارانه‌ له‌ ژيانى دنيا، له‌ كاتىكدا پالفته‌و تايه‌ته‌ن له‌ روژى قيامه‌ تدا، ئا به‌و شيوه‌ يه‌ تايه‌ت و فه‌رمانه‌ كان روون ده‌ كه‌ينه‌وه بو‌ كه‌سانى كه‌ بزنان و هوشيار بن.

يٰٓاٰدَمُ خُذْ زِينَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا
وَلَا تُشْرِكُوا بِنِعْمَةِ الرَّحْمٰنِ ۖ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتُ مِنَ الرِّزْقِ ۗ قُلْ هِيَ الْفَحْشَاءُ
وَالْمُنكَرُ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَفِیَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ ۖ وَأَلْبَسَ ۖ وَتَمَی ۖ وَتَمَی ۖ وَتَمَی ۖ وَتَمَی ۖ وَتَمَی ۖ
سَاطِنًا ۖ وَأَن تَقُولُوا عَلَی اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ۚ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ۚ
يٰٓيٰٓسَىٰ ۖ اٰدَمُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ رُسُلًا مِّنْكُمْ بِقُصُورٍ ۖ عَلٰی ۖ إِنَّا
أَعْتَقْنَا وَأَصْلَحَ ۖ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ ۚ وَالَّذِیْنَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنكَرُوا عَنْهَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِیْهَا خَالِدُونَ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفَرَّیْ عَلَی اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِعَٰیْنِهِ ۖ أُولَٰئِكَ یَنَالُهُمْ نَصِیْبُهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا ۖ إِنَّا مَآ كُنْتُمْ تَدْعُونَ ۖ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰی أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِیْنَ ۚ

(٣٣) پييان بلي: به‌راستى په‌ره‌ر دگه‌رم هه‌رچى گوناھو خراپه‌يه‌ حه‌رامى کردوه چ ئه‌وانه‌ى ئاشكران، چ ئه‌وانه‌ى په‌نه‌ان، هه‌روه‌ها هه‌موو گوناھو داخوازی و ده‌ستدریژیه‌ كى به‌ناحه‌قى حه‌رام كردوه، هه‌روه‌ها شتيك بكه‌ن به‌شه‌ريك و هاوێل بو‌ خوا كه‌ هيچ ده‌سه‌لاتى پيئه‌داوه، هه‌روه‌ها حه‌رامى کردوه له‌ خۆتانه‌وه به‌ناوى خواوه، دوور له‌ هه‌موو زانيارى و زانستىك شت بليين.

(٣٤) بو‌ هه‌موو نه‌ته‌وه‌يه‌ كه‌ ته‌مه‌نىكى سنووردار هه‌يه، (له‌ كاتى ديارىكراودا كو‌تايى به‌ده‌ورى ده‌هيئريت)، جا كاتىك كو‌تايى ته‌مه‌نيان هات، ئه‌وه نه‌ تاوێك دوا ده‌كه‌ون نه‌ تاوێكيش پيش ده‌كه‌ون.

(٣٥) ئه‌ى نه‌وى ئاده‌م، ئه‌ گه‌ر پيغه‌مبه‌رانتان له‌ خۆتان بو‌ هات كه‌ تايه‌ت و فه‌رمانه‌ كانى منيان به‌سه‌ردا ده‌خوينه‌وه (ئيوه‌ باوه‌ريان پي بكه‌ن) جا ئه‌و كه‌سه‌ى به‌ ته‌قواو له‌ خوا ترس بي‌ت ئه‌وه ترسيان له‌سه‌ر نيه‌ و دلگران و غه‌مبار نابن.

(٣٦) (به‌لام) ئه‌وانه‌ى به‌روايان به‌تايه‌ت و فه‌رمانه‌ كانى ئيمه‌ نه‌بووه، لووت به‌رز بوون به‌رامبه‌ريان ئا ئه‌وانه‌ نيشته‌جى ناو ئاگرى دۆزه‌خن و به‌هه‌ميشه‌ يى تيايدا ده‌بى بژين.

(٣٧) جا كى له‌وه سته‌مكار ته‌ره‌ كه‌ به‌ده‌م خواوه درو هه‌لده‌به‌ستيت، يان به‌رواي به‌تايه‌ته‌ كانى نه‌هيئناه، ئا ئه‌وانه‌ ئه‌وه‌ى كه‌ بو‌يان به‌ريار دراوه له‌ دنيا، ده‌ستيان ده‌كه‌ويت، هه‌تا ئه‌و كاته‌ى فره‌شته نيردراوه كانمان بو‌يان دىن گيانيان ده‌كيشن، ئه‌وسا پييان ده‌ليين: كوان ئه‌وانه‌ى جگه‌له‌ خوا هانا و هاورتان بو‌ ده‌بردن و ده‌تانه‌رستن؟! (به‌سه‌ر ساميه‌وه) ده‌ليين: (نازانين) لييمان وون بوون، (ئه‌وسا به‌ناچارى) شايه‌تى له‌ خويان ده‌ده‌ن كه‌ به‌راستى ئه‌وان هه‌ر بى باوه‌ر بوون.

(۳۸) (ئەوسا خوا فەرمانیدا) و فەرمووی: دە بچنە ریزی ئەو کۆمەڵانەووە که پیش ئێوە هەبوون (لە گومراکان) لە دەستە ی پەری و ئادەمیزادەکان لەناو دۆزەخدا، هەر کاتێک هەر کۆمەڵ و دەستە یەک دەچنە ناوی نەفرین دەکەن لە هاونائین و هاو بیرانیان، هەتا ئەو کاتە ی هەموویان کۆ دەکریڤنەووە و بەسەر یە کدا دەدریڤن لە ناویدا، شۆنیکە و تەکان روو بە گەورە کانیان دەلێن: پەرودرگارا ئا ئەوانە ئێمە یان گومرا کرد، دە تۆش لەناو دۆزەخدا سزای دوو بەرامبەریان بدە!! (خوا ی گەورەش دە فەرمویت): بۆ هەموو لایەک (سزاو تۆلە) دوو بەرامبەر بە ئەو ئێوە پێی نازانن.

(۳۹) (پاشان) دەستە پێشوەکان بە دوایینەکان دەلێن: وەنەبێت ئێوە هیچ ریزو فەزلیکتان هەبێت بەسەر ئێمەدا، دە ئێوەش بچێژن سزاو ئازار بەهۆی ئەو کارو کردووە نالەبارانەووە که ئەنجامتان دەدا.

(۴۰) بێگومان ئەوانە ی بروایان بە ئایەت و فەرمانەکانی ئێمە نەهێناووە و خۆیان لە ئاستیدا بە گەورە داناو، دەروازەکانی ئاسمانیان بۆ ناکرێتەووە و ناچنە بەهەشتەووە هەتا و شتر ئە چیت بەناو کونی دەرزیدا، ئا بەو شیوە یە ئێمە پاداشتی تاوانباران دەدەینەووە و تۆلەیان لێدەسێنین...

(۴۱) ئەوانە (لەناو دۆزەخدا) رایەخی ئاگریانیان هەیه، لە سەر و شیانەووە (سەقف و بەتانی و لێقە ی) ئاگرین داپۆشەر یانە، (سەر و خوار یان ئاگرە) بێگومان هەر بەو شیوە یە پاداشتی ستمکاران دەدەینەووە و تۆلەیان لێ دەسێنین.

(۴۲) (لە لایەکی ترەو) ئەوانە ی که باوەر یان هێناووە کارو کردووە چاکە کانیان ئەنجامداووە (بە مەرجێک ئێمە لە توانای هەرکەس زیاتر داخواری ناکەین، ئەوانە خاوەن و نیشته جێی بەهەشتن و ژیا نیان بەردەوام و هەمیشە ییە تیایدا.

(۴۳) (هەر لە دەروازە ی بەهەشتدا) هەرچی بوغزو کینه یەک لە دڵ و دەروون و سینه یاندا بوو ئێمە دامان پێی (تا بە سینه یەکی ساف و دڵ و دەروونیکی بێگەردەووە بچنە ناو بەهەشتەووە) که چەندە ها رووبار بە ژێر درەختە کانیاداو بە بەردەم کۆشکە کانییدا رهوان و جاری دەبێت، (ئەوسا بێتر هەمووان بە یەک دەنگ و یەک ئاواز) دەلێن: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوا یە که هیدایەت و رێنمووی کردین بۆ ئەم جیگەو رێگە خوشە، ئە گەر ئەو خوا یە هیدایەت و رێنمووی نە کردینایە هەر گیز رێگای هیدایەت مان نەدەزانی و ئەم پاداشتمان وەرنەدەگرت، سویند بەخوا بە راستی پیغەمبەرائی پەرودرگاران بە حق و راستیەو هاتن، ئەوسا بانگیان لێ دەکریت: ئەووە ئەو بەهەشتە یە که پێتان دراووە بەهۆی ئەو کارو کردووە چاکانەووە که کاتی خۆی ئەنجامتان دەدا.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا مَقِيلَهَا جَعَلَا لِأَخِيهِمْ أَوَّلَهُمْ رَبًّا وَهَؤُلَاءِ أَصْلُ نَافِقَاتِهِمْ عَذَابُ النَّافِقِينَ إِذَا قَالُوا لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخِيهِمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ فَجَرَى مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْهَرُوا فَاوْا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَنَا بِآيَاتٍ وَلَوْ وَدَّوْنَا أَنْ يَكُنْ لَكُمْ الْآخِرَةُ أَوَّلَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَنِ اقْعُدُوا مَعَنَا وَلَا تَكُنَّا فِیْهَا فَمَنْ أَذُنٌ كَذِبٍ ۚ فَأَذَنَ لَهُمْ جِبَدٌ مِنْهُمْ أَنِ
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عُوجًا وَهُمْ بِآخِرِهِ كَفُورُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا جَبَلٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَمْشُونَ كَلَّا يَسْمِعُهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ سَلِّمُوا عَلَیْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ
الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرفُهُمْ لَمْ يَكُنُوا مَعَهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا تَخُوفٌ عَلَیْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾
وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ اقْبِضُوا عَلَیْنَا
مِنَ الْعَذَابِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ خَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّبَتْهُمْ آلِهَتُهُمُ الذِّنْسَ فَالْيَوْمَ نَسْفَعُهُمْ كَمَا سُوفَا
لِنَكْفِيهِمْ يَوْمَئِذٍ هَذَا وَمَا كَانُوا يَتَنَبَّهُونَ ﴿٥١﴾

(٤٤) (پاشان) نیشته جییانی به ههشت بانگی نیشته جیکانی
دۆزه ده کهن و ده لاین: به راستی ئه و به لینهی که
پهروه دگاران پیی دابوین ده ستمانکهوت و پیی به خشین،
ئایا ئیوهش ئه و به لینهی که پهروه دگارتان دابووی به راستی
ده ستمانکهوت؟! (له وه لامدا به دل شکاوی و غهم و
به ژارهیه کی زوره وه) ده لاین: به لئی.. ئه وسا جارچیه که جاریدا
له نیوانیندا و هاواری کرد: نه فره تی خوا له سته مکاران
بیست...

(٤٥) ئه وانهی که به نهرمه بری به رهه لستی ریازی خوا
ده کهن و کۆسپ و ته گهره ده خه نه ریگهی و ریازی خویان
به خوار و خییی ده ویت، له کاتی که ده هه میسه ئه وان بی
بروان به زیندوو بوونه وه و لیبر سینه وه.

(٤٦) له نیوان به هه شتی و دۆزه خیه کاند دیاوو په رده یه که
هه یه، به سه ر شوینه به رزه کانیشه وه که سانیکی مه رد هه ن

هه ردوولا به چاکی ده ناسن به هوئی ناو نیشانه کانیانه وه (کاتی که روو ده کهنه به هه شت) بانگ ده کهن له
نیشته جیکانی و ده لاین: سلاوتان لی بیست (خو شی له خوتان)، ئه وانه هیشتا نه چو نه ته ناوی به لام به هیوان و
ئومیدیان هه یه.

(٤٧) کاتی که روویان به ره رووی دۆزه خیان و هه رده چهر خیریت ده لاین: پهروه دگارا مه مانگیره له گه ل
ده سته ی سته مکاراندا.

(٤٨) ئه وانهی که له سه ر شوینه به رزه کائن بانگی که سانی که ده کهن (له دۆزه خیان) که به پروالته و سیمایاندا
ده یاناسن و پییان ده لاین: (خو ئیستا لاتان روونه) که دارو ده سته و هیزو توانا و مال و سامانتان فریاتان
نه کهوت؟! هه روه ها فیز و لووت به رزی و خو فش کردنه وه تان به هانانانه وه نه هات!!...

(٤٩) ئایا ئه وانه ئه و که سانه که کاتی خوئی سویندتان ده خوارد ره حمه تی خوا نایانگیریتته وه! (ئه وه ته خوا پییان
ده فهرمویت): ده بچنه به هه شته وه، نه ترس و بیستان له سه ره نه غهم و په ژارهش ده خۆن.

(٥٠) (دۆزه خیان به دهم ئاهو ناله و غهم و په ژاره وه) هاواریان له به هه شتیان کردو لیسیان پارانه وه و تیان:
نه ختی که ئاومان به سه ردا بریژن، یان به شمان بدن له و رزق و رۆزیه ی که خوا پیی به خشیوون (به هه شتییه کان
له وه لامیاندا) ده لاین: به راستی خوا خواردن و خواردنه وه ی به هه شتی له سه ر بی باوه ران هه رام کردو وه...

(٥١) ئه وانهی که کاتی خوئی ئاینه که یان به گه مه و گالته گرتیوو، ژیانی دنیا غه راو سه رگه ردانی کردبوون و
خه له تاندبوونی، جا ئیمه ئه مرو ئه وانه فهرامۆش ده که یه ن، هه روه کو ئه وان ئه م رۆزه یان فهرامۆش کرد و له بیر
خویان بردبووه، هه روه ها به هوئی ئه وه شه وه که دژی ئایه ته کانی ئیمه ده وه ستان و ئینکاری و به ره ره کانیان
ده کرد.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِي بَكَتْ سُوءُ مِنْ قَبْلٍ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِن شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّكُمْ رِجَالٌ لِلَّهِ الَّذِينَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْنِي الْإِلَهَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْجُورَتٌ بِأَمْرِهِ لَا لَهَ الْخَلْقُ إِلَّا أَمْرٌ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تُوَافِقُ بَدَنَ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا نُّفَا لَا تُفْنِنُ السَّحَابَ تَبِيتَ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٥٧﴾

(٥٢) سویند بیت به خوا به پراستی ئیمه کتیبیکمان بو هیئان هه موو شتییکمان له سهر بنجینهی زانستی و زانیاری تیدا پروون کردوتهوه، هیدایهت و پهحمهت و پرینموویشه بو ئه و کهسانه ی که باوه پری پییده هیئین.

(٥٣) ئایا (بی باوه پان) چاوه پری چی ده کهن جگه له پیشهاتن و روودانی هه ره شه قورئانیه کان؟ جا ئه و روژه ی که (به لپ و هه ره شه کان) دپته دی، ئه وانه ی پیشتر فه راموشیان کردبوو ده لپن: به پراستی پیغه مبه رانی پهروه ردگارمان حه قیقهت و راسته قینه یان هیئاوو (که چی ئیمه پروامان پیته کردن، ئه وسا به که ساسیه وه ده لپن): ئایا ئه وه که سیك نیه تکامان بو بکات؟ (به لکو خوا بمانیه خشیت)، یاخود بگه ریینه وه بو دنیاو کارو کرده وه ی چاک بکه یین نه ک ئه وه ی که ئه وسا ده مانکرد، به پراستی ئه وانه خو یان دو پرا ندو هه رچیان هه له به سته بوو و باوه ریان پی هه بوو، لییان وون بوو.

(٥٤) بیگومان پهروه ردگارتان (الله) یه که دروستکاری

ئاسمانه کان و زهویه له ماوه ی شهش روژدا (مه گهر هه ر خویشی بزانیته ئه و روژانه ماوه یان چه نده)، پاشان له سهر عه رش و تهختی فه رمانه رواپی وه ستا (ئه له به ته چۆنیه تی وه ستان و تهختی فه رمانه وایه تی و گه لی شتی له و بابته تانه له راده ی بوچوونی ئیمه به دهره، ته فسیری ئهم ئایه تیه یان له پیشه و مالیک و ئه حمه د پرسبووه، له وه لامدا و توه یانه: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چۆنیه تیه که ی شاراوویه، پرسیار کردن دهر باره ی بیده یه، باوه ر بوون پیی واجبه) به شه و، روژ داده پوشیت: له کاتی که دا به شینه یی عه و داله به دوایدا، خو رو مانگ و ئه سته ره کان (هه ر هه موویان) به فه رمانی خوا که و توه نه ته گه رو له فه رمانی دهر ناچن، ناگادار بن و بزنان و تی فکرن که: هه رچی دروستکردن و بریار دانه هه ر بو ئه وه، (که واته ده با هه مووان فه رمان به ردار ی ئه و بین و له فه رمانی دهر نه چین)، موباره ک و پیرو زو گه وریه زاتی (الله) پهروه ردگاری هه موو جیهانه کان.

(٥٥) هاناو هاوار بکه ن له پهروه ردگارتان به پارانه وه ی به کول، به نه یینی (له کات و شوینی له باردا) چونکه به پراستی ئه و زاته ده ست در یژکارانی خو ش ناو یت (مه به ست ئه وانه ن که هاناو هاوار بو غه یری خوا ده بن).

(٥٦) (خه لکینه) فه سادو گونا هو تاوان ئه نجام مه دهن له زه ویدا دوا ی ئه وه ی چاکه کاریی ره نگی گرتوه و (خه لکی خه ریکن خووی پیوه ده گرن)، به رده وام هاناو هاوار بو خوا به رن له ترسی سزای دوزخ و به ئومیدی به ده سته ییانی به هه شت، به پراستی ره حمه تی خوا نزیکه له چاکه کاران و چاکه خوازانه وه.

(٥٧) هه ر ئه و خوا یه یه که با ی شه مال (هه لگری هه لمی ئا و) ده ئیری ته له کاتی که دا مزده یه (بو خه لک) له نیوان دوه ده سته ره حمه تی پهروه ردگاردا، هه تا وای لی دیت که ئه و با یه هه وری سه نگی ن هه لده گریت، ئه وسا ده نیی یین بو ناوچه و ولاتیکی مردوو، جا به هو ی ئه و ئاوه وه هه رچی به رو بوومه ده ری ده هیئین، جا هه ر ئایه و شیوه یه مردووانیش له ناخی زه وی ده رده هیئین و زیندویان ده که بنه وه، بو ئه وه ی یاداو هری وه ربگرن.

(۵۸) وولاتی به بیت و چاک و ئاوه دان، دارو درهخت و رووه کی تیدا ده پویت به فەرمانی پهروهردگاری، ئه وهش که زوڼگ و پیس و بی کهک بیت، شتی بی سوود و بی فەر نه بیت، هیچی لی پهیدا نابیت، ئا بهو شیوهیه به لگه و نیشانه ی جوړاو جوړ دهیینه وه بهو کهسانیک که دلسوزن و سوپاسی خوا ده کهن.

(۵۹) سویند به خوا به پراستی ئیمه - نوح - مان ره وانه کرد بو سهر قهومه کهی، جا پپی و تن: ئه ی گهل و هوژم ئیوه ههر خوا به پرستن، چونکه جگه لهو زاته خوایه کی ترتان نیه، به پراستی من ده ترسم له روژیکی سامناکدا توشی به لاو سزایه کی زورسهخت بین.

(۶۰) ده سته ی ده سه لاتداری قهومه کهی و تیان: به راستی ئیمه تو له نیو گومراییه کی ناشکرادا ده بینین!! (۶۱) نوح وتی: ئه ی قهوم و هوژم من هیچ گومراییه کم

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَلْبَتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوُّوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ يَتَقَوُّوا لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أُنَبِّئُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأُصْهِحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْحَيْتُمْ أَنْ جَاءَ كُرْدٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلَسْتُمْ أَتَى لَهُمْ تَرْحُمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلِكِ عَادُ الْهَامُ هُودًا قَالَ يَتَقَوُّوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَتَقَوُّوا لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

نیه به لکو من پیغه مبه ریکم و له لایه ن پهروهردگاری جیهانیانه وه ره وانه کراوم...

(۶۲) په یامه کانی پهروهردگارمتان پی راده گه یه نم، من دلسوزیتان له گهل ده کهم، ئه وهی من ده یزانم ده رباره ی گه وریه ی و بالا دهستی خوا، ئیوه نایزانم...

(۶۳) ئایا ئیوه سهرسام بوون له هاتنی بهرنامه و یادخه ره ویه که له لایه ن پهروهردگار تانه وه بو سهر پیاو یکی (راستگو) له خوتان؟ تا ییدارتان بکاته وه و دینداری و خواناسی بکه ن، بو ئه وهی سهر نه نجام ره حمتان پی بکریت.

(۶۴) (دوای ۹۵۰ سال ههول و کوشش) ههر بهرنامه که یان به دروژانی و پروایان پی نه کرد، جا ئیمهش خوی و ئه و ئیماندارانه ی له گهلیدا بوون له که شتیبه که دا رزگارمان کردن و ئه وانه ی پروایان نه هیئا به ثایهت و فەرمانه کانمان نوقمی زیریانه که مان کردن، چونکه به پراستی ئه وان گهل یکی کوړو نایینا بوون (له ئاستی راستیه کاند).

(۶۵) بو قهومی (عاد) یش (هود) ی برایانمان نارد (ههروه کو نوح) وتی: ئه ی گهل و عه شره تم ههر خوا به پرستن چونکه جگه لهو زاته خوایه کی ترتان نیه، ئایا ئه وه له خوا ناترسن؟!

(۶۶) ئه و ده سه لاتدارانه ی که بی پروا بوون له قهومه کهی و تیان: به پراستی ئیمه تو له نیو نه فامیدا ده بینین (تو ناگوړ پی و پیش ناکه ویت) و به پراستی ئیمه واده زانین تو یه کیکیه له دروژنه کان.

(۶۷) (هود) فهرمووی: ئه ی قهوم و عه شره تم من هیچ گیلی و نه فامیه کم پیوه نیه، به لکو من فرستاده یه کم له لایه ن پهروهردگاری هه موو جیهانیانه وه...

أَلَيْسَ كُمُ رَسُولَاتِي وَأَنَا لَكَ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتَ
 أَنْ جَاءَكُمُ ذِكْرُنَ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذْكُرُوا أَنْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قُورَيْشٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ أَلَّهُ لَمَلَكُورُفُلِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَلِجَنَّتَا لِلْعِبَادِ اللَّهُ وَحْدَهُ وَنَدَّرَ مَا كَانَ
 يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنبِئَا بِمَا تَعْبُدَانَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَدِّكُمْ رَجْسٌ وَعَصَبْتُمْ
 أَنْ تُجِدُوا لَوْحِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَعْيَيْنَتْهُ وَالذِّبِّ مَعَهُ رَحْمَةً مِنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَلِئِنْ سَأَلْتُمْ عَنِ السَّاعَةِ لَوَافِقًا قَالُوا لَا يَمْلِكُ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَشِيرَةٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلُ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا يُسْوَءَ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

(٦٨) په يامه کانی پهروه دگاری خوستان پي راده گه يه نم و من بو ئيوه دلسوزو نه مينم...

(٦٩) ئايا ئيوه سه رسام بوون له هاتنی بهرنامه و يادخه وه يه كه له لايه ن پهروه دگارتانه وه بو سه ر پياوړيكي (راستگو) له خوستان؟ تا بيدارتان بكاته وه، جا يادی نه و کاته بکه نه وه که خوا ئيوه ی کرده جينشين له دواي قهومي نوح، له پرووی جهسته وه زياد له وان گه وړه و تپرو ته و او به ديهيان كه واته يادی نازو نيحه ته کانی خوا بکه ن بو نه وه ی سه رفراز بن.

(٧٠) (كه چي قهومي ناله بار له وه لاميدا) وتيان: ئايا توها تويته لامان بو نه وه ی تنها خوا بسپرستين و واز له و په رستراونه بهيئين (كه ساله هايه) باو و باپيرانمان ده يانپه رستن؟! (به گالته و بي باوه پيه وه وتيان):

كه واپو و نه گهر تو له راستگو يانيت نه و به لينانه ی كه پيمان دده ديت بو مان پيش بهينه!!

(٧١) هود فهرمووی: ئيتر نه وه به لاو ناخوشي و خه شمی خوا كه و ته سه رتان، ئايا نه وه راسته ئيوه موجه له و دهمه ده مي م له گه ل ده كهن له سه ر كو مه ليك بت و په يكه ر كه خوستان و باو و باپيرانتان ناوتان ناو ن؟ بيگومان هيچ په يوه نديه كيان به خوا وه نيه، هيچ به لگه يه كه له لايه ن خوا وه دانه به زيوه كه نه وانه بچوكترين كاريان به ده ست بيت، ئيوه چاوه ري بن، منيش له گه لتاندا له چاوه پروانانم.

(٧٢) ئينجا (دواي دابه زيني خه شمی خوايی) هودو نه و ئيماندارانه ی له گه لي بوون، بهرهمه تيكي تاييه تي خو مان، رزگارمان كردن، نه وانه ش كه ئايه ت و هه ر په شه كانی ئيمه يان به درو ده زانی دواپراومان كردن چونكه باوه پردار نه بوون. (به هه ر په شه و مژده كانمان).

(٧٣) بو سه ر قهومي (ثمود) يش (صالح) ي براي انمان نارد (نه و يش پي و تن): نه ی گه له كه م خوا پيه رستن چونكه جگه له و خوايه كي ترتان نيه، نه وه تا به راستی موعجيزه ی ئاشكراتان له لايه ن پهروه دگارتانه وه بو ها تو وه، نه مه و شتر يكه له لايه ن خوا وه به تاييه ت بو ئيوه ی به ديهيانه وه (له سه ر داخوازي خوستان) كه موعجيزه يه كي ئاشكرايه، وازی لي بهيئن با بله وهر ي ت له زه و ی خوا داو ده ست دريژي مه كنه سه رو ئازاری مه ده ن (چونكه هه ر ئازارتاندا) سزاو به لايه كي به ئيش و ئازار داو ين گيرتان ده بيت...

(٧٤) یادی ئه و کاته ش بکه نه وه که خوا ئیوهی کرده جینشین له دواي قهومی عاد، ژيانی له سهر زه ویدا بو ئاسان کردن، له دهشته کاندای کوشک و ته لار دروست ده کهن، له شاخ و کپوه کانی شدا ژوور داده تاشن، که واته یادی نازو نیعمه ته کانی خوا بکه ن و تووی خراپه و فه سادو گونا ه له سهر زه ویدا مه چین.

(٧٥) (دواي ئه و یادخستنه وانهی صالح پیغه مبه ر) دهسته ی ده سه لاداران، ئه وانهی لووت به رزیان کرد له قه ومه که ی و تیان به وانهی که چه وسینراونه ته وه، له وانهی که باوه ریان هی ناوه و ئیماندارن: باشه ئیوه ده زانن که صالح له لایه ن پهروه ردگاریه وه ره وانه کراوه؟! ئیمانداران و تیان: به دلنیا ییه وه ئیمه باوه ردارین

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يَوْمًا فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّعْلَمُونَ أَنْتُمْ مَكِيدَاتُ رَسُولٍ مِنْ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَثْنَانَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا نَحْنُ نَقُوتُهُمْ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّهِمْ وَصَحَّحْنَا لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَلَيْدًا قَالُوا لَقَوْمِهِمْ أَتَأْتُونَ الْفَجْةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحْوَجَاتِ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

به و په یامه ی که به ودا ره وانه کراوه.

(٧٦) (به لام) ئه وانهی که خو یان به زل و گه و ره ده زانی و تیان: به پراستی ئیمه بی پرواین به وهی ئیوه پرواتان پی هی ناوه!

(٧٧) یه کسه ر (چوون) وشتره که یان سه ربری و له فه رمانی پهروه ردگاریان یاخی بوون و و تیان: ئه ی صالح ئه گه ر تو له پیغه مبه رانیت ئاده ی ئه و هه ره شانه ی که لیمانی ده که یت بو مان پیش بهینه.

(٧٨) ئینجا یه کسه ر (دواي سه ربرینی وشتره که) بوومه له رزه یه ک و دهنگی کی سامناک گرتنی و پیچانیه وه و دوا به دواي ئه وه هه موو له ماله کانیاندا به چوکدا هاتن و هیزی ئه ژنو یان شکاو تیاچوون.

(٧٩) (جا صالح پیغه مبه ر، پشتی تی کردن) و وتی: ئه ی قه وم و عه شره تم سویند به خوا به پراستی په یامی پهروه ردگارم به چاکی پیرا گه یاندن و دلسوزیم له گه ل کردن، به لام (به داخه وه) ئیوه دلسوزانتان خوش ناو یت.

(٨٠) یادی (لوط پیغه مبه ریش) بکه کاتی که به قه ومه که ی وت: چو ن ئیوه گونا ه و تاوانی کی وا ده کهن که تا ئیستا هیچ که س پیش ئیوه له جیهاندا گونا ه و تاوانی وای نه کردوه؟!

(٨١) چونکه ئه وه ته ئیوه ئاره زووی (جنسی) خو تان له گه ل پیاواندا ئه نجام ده دن له باتی ژنانی هاوسه رتان، نه خیر ئیوه قه ومی کی نا بوخت و سنوور به زین و زیاده ر ه ون.

(۸۲) وهلامی قهومه ناله باره که ی تهنه ئه وه بوو که وتیان: ئه وانه شار به ده رکه ن چونکه ئه وانه که سانیکن خویان پاک راده گرن (داوین پاکن و وهک ئیمه ناکه ن)!!

(۸۳) ئیمه ش لوط و خانه واده که یمان رزگار کرد، جگه له هاوسه ره که ی، چونکه ئه ویش له وه که سانه بوو که تیاچوون (له بهر ئه وه ی باوه پری به لوط پیغه مبه ره نه بوو).

(۸۴) ئه وسا (بهردمان) به سه ردابارندن، جا ته ماشا بکه وه سه رنج بده وه پهنده وهرگه وه بزانه، سه ره ئه نجامی تاوانباران و بی ره وشتان چوون بوو.

(۸۵) بو هوزی مه دیه نیش (شعیب) ی بریایمان

نارد، ئه ویش پی و تن: ئه ی قهوم و هوزو گه لم تهنه خوا بیه رستن، چونکه جگه له وه زاته خوایه کی تر تان نیه، ئه وه ته به راستی به لگه و نیشانه ی رووتان له لایه ن پهروه ردگار تانه وه بو هاتووه، که وابوو له کیشانه و پیوانه دا (فیل و ته له که مه که ن) و مافی خو ی بده نی، شتی خه لکی سووک مه که ن و بی نرخ ته ماشای مه که ن، تووی فه ساد و تاوانباری و گونا ه له زه ویدا مه چین دوا ی چاکساز بوونی، ئه وانه چاکتره بو تان ئه گه ر ئیوه باوه ردارن.

(۸۶) ههروه ها له سه ره هیچ ریگه یه ک دامه نیشن ریگه له خه لکی مه گرن و هه ره شه یان لی مه که ن به تایبه ت له وانیه ی که باوه رپان هینا وه به خوا، ریگریان لی مه که ن له گرتنی ریازی خواو بتانه ویت ریازی خوا به لاری و له ویری پیشان بدریت و پیاده ی بکه ن، یادی ئه و کاته ش بکه ن که که م و لاواز بوون، ئینجا خوا زورو به هیزی کردن، ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن و بزانه چوون بوو سه ره ئه نجامی ئه وانیه ی چینه ری تووی خراپه ن.

(۸۷) خو ئه گه رده سته یه ک له ئیوه باوه پری هینا بیته به وه بهرنامه یه ی که پی ره وانه کراوم و ده سته یه کیش باوه رپان نه هینا، ئه وه خو تان بگرن و چاوه پری بن هه تا خوا خو ی داوه ری ده کات له نیوانمانداو هه ره ئه و زاته خو ی چاکترینی دادوه رانه.

وَمَا كُنَّا جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْطِغُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَخْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تَرَكْنَاهُ مِنَ الْغَيْبِ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوُوا عَبْدُوا لِلَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بُيُوتُهُمْ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْخُسُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَفَرْتُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ أَرْسَلْنَا بِهِمْ طَائِفَةً لَأُفَوِّتُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

(۸۸) دهسته‌ی دهسه‌لاتداران، نه‌وانه‌ی لوت به‌رزيان کرد له قه‌ومه‌ک‌ی وتیان: نه‌ی شوعه‌یب سویند به‌خوا خوت و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه له‌گه‌لندا له‌شاره‌که‌ماندا دهرتان ده‌ک‌ین، یان به‌ناره‌زوی خوتان بگه‌رینه‌وه نیو‌تاینه‌که‌مان، نیمانداران وتیان: تایا نه‌گه‌ر چه‌زیشی لی نه‌که‌ین به‌دلشمان نه‌بیٔ؟! (۸۹) به‌راستی نیمه‌درمان به‌ناوی خواوه‌هله‌ستوه، نه‌گه‌ر به‌شیمان ببینه‌وه و بگه‌رینه‌وه ناو‌تاینه‌ک‌ی نیوه، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا له‌دهست (نه‌و خورافاته) رزگاری کردین، نیمه‌بومان نیه‌بگه‌رینه‌وه بو‌ناو‌تاینی نیوه مه‌گه‌ر ویستی خوا‌ی په‌روه‌دگارمانی له‌سهر بیٔ، زانست و زانیاری په‌روه‌دگارمان فراوانه‌وه هم‌و شتیکی گرتو‌ته‌وه، هه‌ر به‌خوا پشت و په‌نامان به‌ستوه، په‌روه‌دگارا خوت داوه‌ری بکه‌له‌سهر بنچینه‌ی حق و راستی له‌نیوان نیمه‌و قه‌وم و گه‌لماندا، چونکه‌تو چاکترینی

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ بِشَعِيبٍ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَمُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ
كُذِّبُوا ۖ قَدْ أَفْرَأْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّا نَعْلَمُ مَا فِي مَلِيْعِكُمْ
بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مَبْنًى وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفَتَمَحَّ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْهَرَقِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَصِيحِينَ ۚ وَقَالَ الْمَلَأُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ
ۚ فَآخَذَهُمْ الزَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنُودًا ۖ
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمُوتُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ فَنُوحِيَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُولُونَ
أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لَوْ لَبِغْتَ لَكُمُ فَكَيْفَ عَاسَى
عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمِنَا مِن نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسْوَءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرُّونَ ۚ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَالَئَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْنَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ۚ

دادوه‌رانی.

(۹۰) دهسته‌ی دهسه‌لاتداران له‌گه‌لی شوعه‌یب نه‌وانه‌ی که‌بی‌باوه‌ر بوون وتیان: سویند به‌خوا نه‌گه‌ر نیوه شویٔی شوعه‌یب بکه‌ون، به‌راستی نه‌وکاته نیوه له‌زهرمه‌ندانن. (۹۱) نینجا په‌کسهر بوومه‌له‌رزه‌یه‌ک و ده‌نگیکی سامناک‌گرتنی و پیچانه‌وه و دوا‌به‌دوا‌ی نه‌وه هم‌وو له‌ماله‌کانیاندا به‌چوکدا هاتن و هیزی نه‌ژنویان شکاو تیاچوون. (۹۲) نه‌وانه‌ی که‌به‌رنامه‌ی شوعه‌یبیان به‌دروژانی و باوه‌ریان پیی نه‌بوو (له‌ناو بران) هه‌روه‌ک له‌وا‌ه‌ده‌دا نه‌بووبن و نه‌ژبا‌بن، نه‌وانه‌ی که‌په‌یامی شوعه‌یبیان به‌دروژانی و باوه‌ریان پیی نه‌بوو تنه‌ا نه‌وان زهرمه‌ند و مالویران بوون. (۹۳) جاشوعه‌یب پیغه‌مه‌بر، پشتی تی‌هه‌لکردن و وتی: نه‌ی قه‌وم و عه‌شهره‌تم سویند به‌خوا به‌راستی په‌یامه‌کانی په‌روه‌دگارم به‌چاکی پی‌را‌گه‌یاندن و دل‌سو‌زیم له‌گه‌ل‌کردن، ئیتر من چو‌ن خه‌م بخو‌م بو‌قه‌ومی‌ک که‌بی‌باوه‌رن. (۹۴) له‌هیچ شارو و لا‌تی‌کدا هیچ پیغه‌مه‌بریکمان نه‌ناردوه (که‌خه‌لکه‌ک‌ی به‌درویان زانی بیٔ و به‌گویان نه‌کردبیٔ) مه‌گه‌رخه‌لکی نه‌و شویٔنه‌مان به‌ته‌نگانه‌و نه‌خو‌شی گیروده‌کردوه، بو‌نه‌وه‌ی (داب‌چله‌کی‌ن و تی‌فکر‌ن) و ده‌ست بکه‌ن به‌نزاو پارانه‌وه و لا‌لانه‌وه. (۹۵) پاشان شویٔی ته‌نگانه‌و ناخو‌شیه‌که‌مان گو‌ری به‌شویٔی خو‌شی و کامه‌رانی، هه‌تا به‌ته‌واوی له‌هم‌وو رویه‌که‌وه زیادیان کردو که‌وته‌نه‌و خو‌شیه‌وه و (وا‌یان لی‌هات که‌خو‌شی و ناخو‌شی به‌تاقیر‌دنه‌وه دانه‌نین) جا وتیان: به‌راستی ناخو‌شی و خو‌شی تو‌وشی باوو با‌پیرانی‌شمان بووه (نه‌مه‌شتی‌کی ئاساییه!!) نیمه‌ش کتوپر‌گرتمان له‌کاتی‌کدا نه‌وان هه‌ستیان به‌خویان نه‌کرد له‌ناومان بردن و ته‌خت و تاراجیانمان تی‌کدا.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِن السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 فِي سَبِيلٍ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَسَاتٍ
 وَهُمْ لَا يَمْلِكُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَإِنِ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُرُ
 مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
 يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ أَصْبَحْنَاهُمْ
 يَدُوبُهُمْ وَنَطَعِ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٠﴾
 ذَلِكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ
 كَذَلِكَ يَطْعُمُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِن عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يُفِرُّونَ مِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

(۹۶) خوئے گهر خه لکی شاره کان به پراستی باوهرپان بهینایه و
 خوین بپاراستایه، ئهوا بیگومان ئیمه دهرگای فهرو
 بهره که تی ناسمان و زهویان له سهر ده کردنوه، به لام ئهوان
 که په یام و پیغه مبه رانی ئیمه یان به دروزانی، ئیمه ش به هوئی
 ئه و کارو کرده وانه ی که ده یان کرد گرتانن و له ناومان بردن.

(۹۷) جا ئایا خه لکی شاره کان له وه دلنیان و ناترسن که
 توله ی ئیمه بیټ بو یان له شه ودا له کاتیکدا که ئهوان
 نوستون؟!

(۹۸) ئایا خه لکی شاره کان دلنیاشن و ناترسن له وه ی که
 توله ی ئیمه بیټ بو یان له چیشته نگاودا، له کاتیکدا که ئهوان
 سهرگرمی یاری و گه مهن.

(۹۹) ئایا دلنیاو بیټک بوون له نه خشه و پلانی خوا (له سهر
 ئاستی تاك و کو مهل یان له سهر ئاستی حکومت و گه لان)؟!
 چاکه س بیټک نایټ له نه خشه و پلانی خوا جگه له قهومی
 خه ساره تمه ندو زهره رمه ند.

(۱۰۰) ئایا دهریشه کهوت بو ئهوانه ی دین به دوا ی دهسته و چینه کانی پیش خو یان پاش له ناوچونی ئهوانه ی
 که تیایدا نیشته جی بوون که ئه گهر بمانویستایه، به هوئی گونا هه کانیانه وه تووشمان ده کردن (وهك چوَن
 خه لکانی پیش خو یانمان له ناو برد) و مورمان دهنه به سهر دله کانیاندا، ئه و سائیر ئهوان ده زگای بیستن
 له دهست ده دهن.

(۱۰۱) (ئهی محمد ﷺ) ئه و شارو ناوچانه هه ندیک له هه و آل و به سهر هاته کانیان بو ده گیرینه وه، سویند به خوا
 بیگومان پیغه مبه رانیان بو هات، هاوړی له گه ل چهنده ها موعجیزه دا، ئیتر وه نه بیټ ئهوانه باوهرپان هینا بیټ
 به وه ی که پیشتر بروایان پیی نه بوو، ئا به و شیوه یه خوا مور ده نیټ به سهر دلی بی باوهرپاندا.
 (۱۰۲) زوربه ی زوری ئه و خه لکه سهرگه ر دانه مان نه بینی که په یمان شکین نه بن، به پراستی زوربه ی ئه وانمان
 به دهرچو له ئاینی خوا بینی. (تاوانکارو تاوانبار بوون).

(۱۰۳) پاشان له دوا ی ئه و (پیغه مبه رانه ی که باسکران) موسامان هاوړی له گه ل موعجیزه ی جوراو جوردا بو
 سهر فیرعه ون و دارو دهسته که ی رهوانه کرد، که چی سته میان له خو یان کردو پیی بی باوهرپان بوون، جا ته ماشا بکه
 و بیینه و بزانه چوَن بوو سهر ته نجامی ئهوانه ی که چینه ری تووی خراپه بوون.

(۱۰۴) موسا وتی: ئهی فیرعه ون؛ چاک بزانه و دلنیا به که من رهوانه کراو و فرستاده م له لایهن په روه ردگاری
 جیهانه کانه وه...

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْتَدَّ مِنِّي بَنُو إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ
جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ قَالَ لَقَدْ
عَصَاكَ إِذْ أَهَىٰ مُّصَبِّحٌ مِّمَّنْ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَيَذَرُهَا بِيضَاءَ
لِّلنَّظِيرِ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قُوَّةٍ فَرَعُونِ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلَيْهِمْ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكَ مِنْ أَرْضِهِمْ فَمَا أَتَا مُرُورًا ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَجِئَهُ وَلِأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تَوَكُّ
يَكُلُّ سَحَرًا عَلِيمًا ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فَرَعُونَ قَالُوا إِنَّا
لَنَآ لَأَجْرٌ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُفْرَقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكَ
وَمَا أَنَا بِمُتْلَفٍ ﴿١١٥﴾ قَالُوا أَتَمْلِكُنَا لِئَلَّا نَكُفِّرَ بَدَلًا
وَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١١٦﴾ وَجَاءَهُمْ وَجَاءَهُمْ وَجَاءَهُمْ
عَظِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن ألقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ فَغُلِبُوا
هُنَاكَ وَأَتَقُوا صَنِيعَ رَبِّكَ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

(۱۰۵) هميشه سوورم له سهر ئه وهی هیچ شتیک نه لیم
به ناوی خواوه جگه له حق و راستی نه بیت، بیگومان من
به به لگه یه کی روونه وه له لایه ن پوره در دگاره وه هاتووم بو
لاتان: که واته (ئه ی فیرعه ون) داواکارم نه وهی ئیسرائیل نازاد
بکه یه، با له گه ل مندا بن و (دهست مه هیته ریگه یان).

(۱۰۶) (فیرعه ون بروای نه کرد) و وتی: ئه گهر به لگه یه کت
هیناوه، ده بیخهره روو، ئه گهر تو له راستگو یانیت.

(۱۰۷) ئینجا موسا دارعاساکه ی فرییداو دهستبه جی بوو
به ماریکی گه و ره وئاشکرا.

(۱۰۸) دهستیسی (خسته بن بالی) ودهری هیناوه خیرابوو
به (کافوری) سپی و بریقه ی ده دایه وه بو ته ماشاکه ران.

(۱۰۹) هندیك له دهسه لاتدرانی دارو دهستی فیرعه ون
وتیان: به راستی ئه مه جادووگه ریکی زور زانایه!!

(۱۱۰) (به شتانه) ده به ویت له ولات و نیشتمانتان
دهرتانیه ریئیت، جا چ فهرمانیک ده ده ن؟!

(۱۱۱) وتیان: جاری وازی لییه نه له گه ل براکه یدا و چه ند پیاویک بنیره له شاره کاند تا هه موو جادووگه ران
کو بکه نه وه...

(۱۱۲) هه ول بده ن هه موو جادووگه ریکی زاناو شاره زات بو په یدا بکه ن.

(۱۱۳) (دوای چه ند روژیک) جادووگه ران هاتن بو لای فیرعه ون وتیان: پاداشتیك، شاباشیکمان دهست
ده که ویت ئه گهر ئیمه ه له م ململانییه دا) برده مانه وه!

(۱۱۴) (فیرعه ون) وتی: به لی (ئه ی چو ن) ئیوه له نزیکان و به ریزان ده بن.

(۱۱۵) ئه موسا جادووگه ران وتیان: ئه ی موسا، یان ئه وه یه تو دهست به کار ده بیت و دایده به زینیت یان ئیمه
دهستبه کار ده بین و دایده به زینین.

(۱۱۶) موسا وتی: ده ئیوه دهست به کاربن و دایه زینن، جا کاتیك دایانه زاند، جادوو یان له چاوی خه لکی
کردو ترساندیان و جادوو یه کی زور گه وریان پیش هینا و به رپا کرد.

(۱۱۷) ئیمه ش نیگامان نارد بو موسا که دارعاساکه ت فری بده، جا دهستبه جی (هه ر که فرییدا) ئه و فرو فیله ی
که ده یان کرد هه مووی هه لלוوشی.

(۱۱۸) ئه موسا ئیتر حق چه سپاو ده رکه وت و (سیحرو جادوو) پووچه ل بو وه ئه وه ی کردیان ناکام بوو.

(۱۱۹) ئیتر له و گو ره پانه دا (فیرعه ون و دارو دهسته که ی) شکستیان پیهینرا و به سهر شو ری و شه رمه زاری
گه رانه وه.

(۱۲۰) (کاتیك دلیابوون ئه وه مو عجزیه یه و له دهسه لاتی ئاده میزادا نیه) جادووگه ران خران به رووداو
سوژده یان برد. (بو خوی گه و ره و تانک و ته نها).

(۱۲۱) جادو و گهران و تیان: ئیمه باوہ پریکی پتہ و مان هیئاوہ به پەرودرگاری جیہانیان...

(۱۲۲) که پەرودرگاری موسا و هاروونہ.

(۱۲۳) فیرعهون وتی: ئایا باوہ پرتان هیئا به پەرودرگاری موسا و هاروون، پیش ئه وهی من مؤلت و رووخسه تتان بدهم؟! به پراستی دیاره که ئه مهه پیلانیکه ساز تانداده و گیراوتانه له شاره که دا تا خه لکه که ی لی دهر به دهر بکه، جا له مه و لا ده زانن (چیتان به سهر ده هیتم)...

(۱۲۴) سویند بیت دهست و قاچتان راست و چه پ ده برم، پاشان سویند بیت هه مووتان هه لده واسم و له خاچتان ددهم. (۱۲۵) (جادو و گهرانی ئه وسا که ئیماندارانی ئیسته و) تیان: (ئیمه باکمان نیه) به پراستی ئیمه هه ر بۆ لای پەرودرگاران ده گهرینه وه...

(۱۲۶) بۆیه تۆله له ئیمه ده سینیت چونکه باوهرمان به به لگه و موعجیزه کانی پەرودرگاران هیئاوہ، کاتیک بۆمان هات، (پاشان دهستی نزاو پارانه و هیان بهرز کرده وه و تیان) پەرودرگارا خوگری و ئارامیمان به سهردا بریژه وه به موسلمانیتی بمانمرینه.

(۱۲۷) هه ندیک له دهسه لاتدارانی دارو دهسته ی فیرعهون و تیان: ئایا (هه روا به ئاسانی) واز له موسا و قه ومه که ی ده هیئت بۆ ئه وهی خراپه و تاوان بکه، له م زه ویه داو خه لکه که واز له خوت و خواکانت بهین؟! فیرعهون وتی: (چۆن وازیان لی ده هیئین) له مه و دوا به زوری کوره کانیان ده کوژین، ئافره تانیشیان به زیندویی ده هیلینه وه (بۆ که نیه کی)، به پراستی ئیمه به سهریاندای زالین و چاوپۆشیان لینا که ی.

(۱۲۸) موسا به قه ومه که ی وت: داوای کۆمه کی و پشتیوانی له خوا بکه و دان به خۆدا بگرن و ئارامگر بن، به پراستی زه وی مولکی خواجه و ده سپیریت به هه ر که س که بیه ویت له به نده کانی، سهر ته نجامیش هه ر بۆ پاریزکارانه.

(۱۲۹) (قه ومه که ی موسا دیاره زۆر له ناخو شیدا بوون) بۆیه و تیان: پیش ئه وهی تۆ بیسته ناومان و دوا ی ئه وهش که هاتوویت (بارودۆخی ئیمه نه گوپاوه) هه ر ئازاردراو بووین، موسا وتی: ئومید وایه پەرودرگارتان دوژمنه که تان له ناو ببات و بتانکاته جیشین له زه ویدا، ئه وسا سه یرتان ده کات که ئیوه چۆن کار ده که ن!!

(۱۳۰) سویند به خوا ئیمه شوینکه و توه کان و گه لی فیرعهونمان گیروده ی چه ند سالیکی گرانی و نه هاتی و که م بونه وهی رزق و رۆزی و به ربووومه کان کرد، بۆ ئه وهی ئه وان دا بچله کی و په ند وهرگرن و بیر بکه نه وه.

قَالُوا أَمْ تَارَبِ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ قَالَ
فِرْعَوْنُ أَنَا مَنَّمْ بِهِ قِيلَ أَنْ أَذَنْ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُتُهُ
فِي الْمَدِينَةِ لَنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ لَأُفْطِنَنَّ
أَيُّكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفِي ثُمَّ لَأُسَلِّتَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
قَالُوا إِنَّا إِلَٰه رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ وَمَا نُنْقِصُكَ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنَا
بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَجَاهِدٌ تَنَارِبْنَا أَفَرَحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّا مُسْلِمِينَ
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنُذِرْ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَإِنَّكَ قَالَ سَتَقْبَلُونَ أَتَأْتِيهِمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَإِنَّا لَفَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ قَالُوا أَوَإِذَا
مِن قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَذُوكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحُسْنَىٰ قَالُوا إِنَّا هَٰؤُلَاءِ حَسَنَةٌ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا هَٰؤُلَاءِ تِلْكَ آيَاتُ يَوْمِنَا ۖ بَعْدَ آيَةِ لِّسَعْرَانَا ۖ يَٰقَوْمِ نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَءَ ۚ إِنِّي مَفْضَلْتُ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لِمُوسَىٰ اذْعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ يَمَاعِدُ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ يُلَاقُونَ ۖ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ غَارَ قَنَاقَهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ يَأْتُهُمْ كَذِبًا يُكَذِّبُونَ ۖ وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعْرِبَهَا ۚ أَتَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَمَاصِبُهُمْ ۖ وَكَانَ مَثَرًا مَّا كَانَتْ يَجْعَلُ لِأَقْوَامٍ أَفْئِدَةً يَوْمَ يُغْفَرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَفِى السَّيِّئِينَ ۖ ﴿١٣٧﴾

(۱۳۱) جائهوانه کاتیک خیر و چاکه یه کیان بو بیت ئه وه ده لێن:

ئهمه حهقی خو مانه و ئیمه شایستهین، خو ئه گهر ناخوشیه کیان توش بیت ئوبال و شوومیان ده ده نه پال موساو ئه وانه ی له گه لیدا بوون، ئاگادار بن به راستی هه رچی رهشینی و گه شبینیان هه یه هه مووی له لایه ن خوا وه یه، به لام زو ریه یان ئه م راستیانه تی ناگه ن و نایزان.

(۱۳۲) (فیرعه ون و دارو دهسته ی) وتیان: هه ر چیمان بو بهیئیت له به لگه و موعجیزه تا به وهو یه وه چا وه به ستمان لیکه ی، ئه وه ئیمه هه ر پروادارن بن به تو!!

(۱۳۳) جا ئیمه ش به لای لافاو و کولله و ئه سپی و بو قی جو را و جو رو خو ینمان نارده سه ریان له کاتیکدا ئه وانه چه نده ها به لگه ی روون بوون (له سه ر تا وانباریان)، که چی ئه وان هه ر لووت به رزیان کردو خو ین به زل و گه وه زانی،

به راستی قه و میکی تا وانبارو تا وانکار بوون.

(۱۳۴) جا کاتیکش هه ر به لایه ک له و به لایانه به سه ریاندا هات (په نایان ده برد بو موسا) و ده یانوت: ئه ی موسا (فریامان بکه وه) له په ره ردگارت بیار پیره وه بو مان، به و په یمانه ی که خوا لای داناویت، سو یند به خوائه گه ر ئه م به لایانه مان له سه ر هه لگری ئه وسایگومان با وه رت پی ده که یین و نه وه ی ئیسراییلیش ئازاد ده که یین و له گه لتا ده یاننیرین.

(۱۳۵) جا کاتیک به لاکانمان له سه ر لاده بردن بو کاتیک دیار یکرا و که ئه وان پیی ده گه یشتن، ئه وه خیرا په یمانه کانیا ن ده شکاندو له سنوور ده ترازان و (ده چو نه وه دو خی جاران).

(۱۳۶) جا ئیمه ش تو له مان لیسه ندن و نوقمی ده ریامان کردن، چونکه ئه وان پروایان به به لگه و موعجیزه کانی ئیمه نه بو و به درو ین داده نا و، ئه وان خو ین لی گیل ده کرد.

(۱۳۷) ئه وسایه قه و و گه له ی لاواز ده کران و ده چه و سیترانه وه له هه موو خو ره لالت و خو رئاوای ئه و ولاته ی که په رو به ره که تمان به سه ردا رژاند بوو کردمانه جیشین، به لینی راست و جوانی په ره ردگارت (ئه ی محمد ﷺ) جیه جی بوو بو نه وه ی ئیسراییل به هو ی ئه وه ی که ئارامیان له سه رگرت، (که واته ئه گه ر ئوممه تی تو یش ئاوا خو گر بن بیگومان هه مان ئه نجام به ده ست ده یینن)، هه رچیش فیرعه ون و قه و مه که ی دروستیان ده کردو ئه و کۆشک و ته لارسازیه ی که ده یانکرد، هه ر هه موویمان کاول و و یران کرد.

وَجُوزَ نَابِيٍّ إِسْرَءِيلَ إِلَ الْبَحْرِ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا لِمَ تَعْبُدُونَ هَؤُلَاءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَرَّ اللَّهُ أَعْيُنَكُمْ وَاللَّهُ
وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَخْبَرْنَاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ السُّوءِ أَلْغَا بِقُلُوبِهِمْ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ
رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمْنَا بِهَا بَعَثَ فِتْنَتِ رَبِّهِ أَزْبَعَتِ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ خَلْفَنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تُرِنِّي وَلَكِنْ أَنْظِرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ نَرْتِيهِ فَمَا تَجْعَلِي
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَنَكَ بُنْتَ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

(۱۳۸) لهو وودوا نهودی ئیسرائیلیمان له دریا که په پړانده وه،
دواي تاویک ریپان کهوت له خه لکیک که به ده وری بته
کانیادا ده خولانه وه و ده یانپه رستن، (دهسته یه کیان) و تیان:
ئهی موسا خوايه کیش بو ئیمه ساز بکه وه کو ئه وانه ئه وه ته
چهنده خوايه کیان هیه!! موسا پیی وتن: به پراستی ئیوه
قه و میکن نه ده زانن و نه ده فامن...

(۱۳۹) بیگومان ئه وانه ئه وه دی تیدا ده ژین له ناو چووه و،
پوچه له ئه و کار و کرده وانه دی که ده بکه ن.

(۱۴۰) موسا وتی: ثایا که ی ره وایه بیجکه له خوا خوايه کی
ترتان بو بخوازم، له کاتی که ده ئه و زاته له ناو خه لکی ئه م
جیهانه دا هلی بژاردوون و ریزي زیاتری لیناوون.

(۱۴۱) یادی ئه و کاته ش بکه ن که رزگارمان کردن له دارو
دهسته ی فیرعه ون کاتی که ناسورترین شه شکه نجه یان
ده دان، به شیوه یه کی درنده نه زورینه ی کوره کانی ئیوه یان
ده کوش و ثافره ته کانی ئیوه شیان ده هیشته وه (بو که نیزه کی)، له وه شدا به لاو تاقیکردنه وه یه کی گه وړه هیه
بو تان له لایه ن په روه ردگار تانه وه (بوچی زوو فره اموشتان کرد).

(۱۴۲) به لینی سی شه ومان به موسادا (که خوا په رستی تیدا بکات، تا تاماده بیټ بو وه رگرتی ته ورات) و به
ده شه وی تر ماوه که مان ته و او کرد، ئینجا کاتی گفتوگو ی موسا له گیل په روه ردگاریدا ته و او بوو که گه یشته چل
شه و، موسا (پیش رویشتنی بو کیوی طور) به هاروونی برای وت: ئیتر تو له جیاتی من به له ناو قه ووم و
عه شره تمدا ده وری چاکسازی ببینه و نه که یت شوین ریپازی ئه وانه بکه ویت که چینه ری تووی خراپه ن.
(۱۴۳) جا کاتی که موسا هات بو کات و شوینی دیاریکرومان و په روه ردگاریشی گفتوگو ی راسته و خو ی
له گه لدا نه نجامدا (دیاره له حاله تیکی پوچی و ده ورونی زور به رزدا بووه، که وتوته جیهانیکی زور سه یرو
خو شه وه که قه لیم ناتوانیت باسی بکات و زمان ناتوانیت وه سفی بکات، ئاخر ناحه قی نیه، په روه ردگاری ئه م
بوونه وه ره گفتوگو له گیل به نده یه کی خویدا نه نجام بدات، با پیغه مبه ریش بیټ، بو یه له خوشیدا هاته گفت و)
وتی: (تو خوا، خوايه گیان، ئهی په روه ردگاری نازیم) خو تم نیشان بده تا تیر ته ماشا ت بکه م، خوا ی
گه وړه ش فره مووی: هه رگیز (له دنیا دا) نامیینیت (بو دلنیا کردنی له و دی که به رگه ی ته جه لای زاتی
په روه ردگار ناگریټ) پیی فره موو: به لام (ئه گه ر هه ر حه ز ده که یت) سه یری ئه و چیا یه بکه، جا ئه گه ر مایه وه
له جیگه ی خویدا ئه و له وه وودا تو ش من ده بینیت، جا کاتی که په روه ردگاری خو ی نیشانی کیوه که دا و ته جه لای
کرد، کیوه که ی سووتاند و ورد و خاشی کرد، ئیتر موسا که ووت و له هوش خو ی چوو، ئینجا کاتی که هاته وه هوش
خو ی (زانی داخوا یه که ی زور گه وړه بووه) وتی: ستایش و بیگه ردی و که مال هه ر شایسته ی تو یه، من
په شیمانم له داخوا یه که م و گه ر امه وه بو لای تو و من یه که م که سم له ئیمانداران.

قَالَ يٰمُوسٰى اِنِّىْ اَصْطَفٰىكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِىْ وَبِكَلِمٰى
فَخُذْ مَا اٰتٰىكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَفَصَّصْنَا لِكُلِّ
شَيْءٍ فَعِظَهَا يَفْهُوْهُ وَاْمُرْ قَوْمَكَ بِاِخْذِ الْاِحْسَنِ اَسْأُوْذِيْكُمْ
دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرَفُ عَنْ اٰتِنِىَّ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً لَا يُؤْمِنُوْا
بِهَا وَاِنْ يَّرَوْا سَيِّئًا سَيَّلُوْا الرَّثِيْدَ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا وَاِنْ يَّرَوْا
سَيِّئًا لَّنِّىْ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا
وَكَانُوْا عَمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْۢ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِ
عَجَلًا جَسَدًا اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا اَتُخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَكَاسَتْ
فِيْ اَبْصَارِهِمْ رَاۤءَا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾

(۱۴۴) (خوای گه‌وره) فہرمووی: ئے موسا بہ‌راستی
من توّم هہ‌لہ‌ژاردوہ له‌ناو خہ‌لکیدا بہ‌هوی
پہ‌یامہ‌کانمہ‌وہ، گفتوگو کردیشم له‌گہ‌ل تودا (ری‌زیکی
تایہ‌تی‌یہ)، جا ہہ‌رچیہ‌کم پیہہ‌خشیوویت بہ‌توندو
تولی بیگرہ‌وہ پہ‌یرہ‌وی بکہ‌و رای بگہ‌یہ‌نہ، ہہ‌میشہ‌و
بہ‌ردہ‌وامیش له‌سوپاسگوزاران بہ۔

(۱۴۵) له‌تابلوکانی (تہ‌وراتیشدا) له‌ہہ‌موو بابہ‌تیکمان
بو توّمار کردبوو، ناموژگاری تیرو تہ‌واو (بوہ‌موو
چالاکیہ‌کانی ژیان)، ہہ‌روہا روون کردنہ‌وہ بوہ‌موو
شتیک و ہہ‌موو بابہ‌تیک، کہ‌وابوو ئے موسا: بہ‌توندی
بیانگرہ‌وہ پہ‌یرہ‌ویان بکہ‌و فرمان بہ‌قہ‌ومہ‌کہ‌شت بدہ:
کہ بہ‌جوانترین شیوہ‌وہ‌ریان بگرن و پہ‌یرہ‌ویان بکہن،
له‌ٹايندہ‌دا خانووبہ‌رہ و شوینی تاوانبارو له‌سنوور
دہ‌رجوانتان نشان دہ‌دہم (چون ویرانی دہ‌کہ‌ین).

(۱۴۶) ئہ‌و کہ‌سانہ‌ی کہ بہ‌ناحق فیز دہ‌کہن له‌زہ‌ویداو خوایان بہ‌گہ‌ورہ‌تر دہ‌نوینن (له‌خہ‌لکی)،
لہ‌مہ‌ودوا رووی دلایان وہ‌ردہ‌چہ‌رخینم له‌تیگہ‌یشتنی ٹاہت و فہ‌رمانہ‌کانم، خو ئہ‌وانہ‌ئہ‌گہ‌ر ہہ‌ر
بہ‌لگہ‌و نیشانہ‌یہ‌ک ببینن ئہ‌وہ باوہ‌ری پی‌ناکہن، ئہ‌گہ‌ر ری‌بازی بہ‌رژہ‌وہ‌ندی دنیاو قیامہ‌ت ببینن ئہ‌وہ
نایگر نہ‌بہ‌ر، خو ئہ‌گہ‌ر ری‌بازی ئارہ‌زوو پەرستی و گومرایی ببینن، ئہ‌وہ دہ‌بگرنہ‌بہ‌رو پہ‌یرہ‌وی
دہ‌کہن، ئہ‌وہ‌ش لہ‌بہ‌ر ئہ‌وہ‌یہ‌چونکہ بہ‌راستی ئہ‌وان بروایان بہ‌ٹاہت و فہ‌رمانہ‌کانی ئیمہ‌نہ‌بوو لی
پی‌ٹاگا بوون.

(۱۴۷) جا ئہ‌وانہ‌ی کہ ٹاہت و فہ‌رمانہ‌کانی ئیمہ‌و بہ‌یہ‌کگہ‌یشتنہ‌وہ‌یان له‌دواروژدا بہ‌دروژانی،
ئہ‌وانہ‌ہہ‌موو کاروکرده‌وہ‌کانیان پوچ و بی‌نرخ و بی‌سود بوو، ٹایا پاداشتی ہیچ شتیکیان
دہ‌دریتہ‌وہ‌جگہ‌لہ‌وہ‌ی کہ دہ‌یانکرد؟!

(۱۴۸) جا لہ‌دوای چوونی موسا (بوکیوی طور) قہ‌ومہ‌کہ‌ی پہ‌یکہ‌ری گویرہ‌کہ‌یہ‌کیان له‌خشلہ‌کانیان
دروست کرد، کہ بوړہ‌یہ‌کی ہہ‌بوو!! ٹایا ئہ‌وان نہ‌یانزانی کہ ئہ‌وہ بہ‌راستی قسہ‌یان له‌گہ‌لدا ناکات و
ری‌تموویان ناکات بو ہیچ ریہ‌ک، (سہ‌یرہ‌لہ‌گہ‌ل ئہ‌و ہہ‌موو کہم و کووړیانہ‌شدا) کردیان بہ‌خوای
خوایان، ئہ‌وانہ‌ستہ‌مکار بوون.

(۱۴۹) کاتی‌کیش کہ لہ‌دہ‌ستیان چوو و پەشیمان بوونہ‌وہ و (پراستیان بو دہ‌رکەوت و گویرہ‌کہ‌بوو بہ
پہ‌ند لہ‌بہ‌ر چاویان) زانیان و دلنیا بوون کہ بہ‌راستی گومرا بوون، وتیان: سویند بہ‌خوا ئہ‌گہ‌ر
پہ‌روہ‌دگارمان بہ‌زہ‌یی پیاماندا نہ‌یہ‌تہ‌وہ و لی‌مان خوش نہ‌بیٹ، ئہ‌وہ بہ‌راستی له‌زہ‌رمہ‌ندانین.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعَهْلَ سَيْنَاهُمْ غَضِبَ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي سُجَّتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيمِينَ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو كِتَابَكَ فَأَفْعَلْ أَلَسْتُ بِرَبٍّ قَاهٍ ﴿١٥٥﴾ وَأَنْتَ وَلِنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٦﴾

(۱۵۰) جاکاتیك موسا گه پرایه وه بو لای قه ومه که ی (زانی بووی خهریکی گویره که پرستین) زور به تورده یی و پهستی و غه مباریه وه وتی: به راستی دوی روشنی من جیشینیه کی خراپی منتان کرد، ئه وه په له تان کرد له واده ی پهره ردگار تاندا؟ (نیتر له داخی ئه و لادان و سهرگه ردانیسه) تابلوکانی (تهورات) ی فریداو په لاماری قژی (هاروون) ی بریداو رای کیشا بو لای خو ی، (هاروون) وتی: کوری دایکم (خه تای من نه بو، من زور هه ولما به لام بی سود بو) به راستی ئه و خه لکه زوریان بو هیئام و هیزیان لیسه ندم، خهریک بوو بشمکوژن (کاکه گیان) که وابوو دوژمنانم پی شاد مه که و له گه ل قهومی سته مکاردا حسابم بو مه که.

(۱۵۱) (ئه وسائیتیر موسا به خویدا هاته وه و) وتی: پهره ردگارا له خو م و براکه شم خوش ببه و هه ردو و کمان

بخه ره نیو ره حمه ت و میهره بانی خوته وه چونکه تو له هه موو کهس به سوژتر و میهره بانتریت.

(۱۵۲) به راستی ئه وانه ی که گویره که که یان په رست، له تاینده دا له لایه ن پهره ردگاریانه وه خه شم و قسینان ده گاتی و زه لیلی و خه جاله تییش به شیان ده بیئت له ژبانی دنیادا، هه ر به و شیوه یه ش پاداشتی ئه وانه ده ده بینه وه که درو به دهم خواوه هه لده به ستن.

(۱۵۳) ئه وانه ش که کرداره خراپه کانیا ن ئه نجامداوه و پاشان له دوی کرداره خراپه کان ته و به یان کردو په شیمان بوونه وه و باوه ریکی دامه زراویان هیئا، ئه وه بیگومان پهره ردگاری تو (ئهی محمد ﷺ) له دوی ئه نجامدانی ئه و کارانه لیخوشبوو میهره بانه.

(۱۵۴) کاتیك تو ورده یی موسا هیور بووه، تابلوکانی (تهورات) ی هه لگرت ه وه، که له تویدا رینمووی و ره حمه ت و میهره بانی تیادا ده دره وشایه وه بو ئه وانه ی که له پهره ردگاریان ده ترسن و مه به ستیانه لیسان نه رهنجیت.

(۱۵۵) (دوی ماوه یه ک) موسا هفتا پیای له قه ومه که ی هه لپژارد (تا په شیمانی ته و او ده برن له گویره که په رستی، له کاتی دیاری کراودا بردنی بو لای کیوی طور) جاکاتیك توشی بوومه له رزه که بوون و گرتنی، موسا وتی: پهره ردگارا خو ئه گه ر بتویستایه پیشتی منیش و ئه وانیشت له ناو ده برد، ئایا ئیمه له ناو ده بهیت به هو ی ئه وه ی که ئه و نه فامانه مان کردویانه، ئه مه هیچ شتیك نیه ته نها تاقیکردنه وه یه کی زاتی تو نه بیئت که ئه وه ی به ویت پی گو مرا ده که ی ت، ئه وه ش به ویت هی دیاه تی ده ده ی ت، هه ر تو پشت و په نای ئیمه ی، جا (داواکارین) لیمان خوش بیبت و به زه بیبت پیامندا بیته وه، تو چاکترینی چاوپوشیکه رانی.

(۱۵۶) داواکارین که له دنیا دا چاکه مان بو پیش بهینیت

و له قیامه تیشدا، ئیمه به پراستی رینموویی کراوین بو
لای زاتی تو، (خوای گه وره له وه لامیاندا) فه رمووی:
سزاو تو لّم تووشی که سیّک ده که م که بمه ویت و
(شایسته بیت)، رحمت و میهره بانیشم هه موو شتیکی
گرتو ته وه، جا له مه و دو ا ئه و رحمت و میهره بانیهم
تومار ده که م و بریار ده دم بو ئه و که سانه ی که ته قواو
پاریژکاری ده که ن و زه کات ده دن و ئه وانه ش که
باوهری ته و او به ئایهت و فه رمانه کانی ئیمه ده هین...

(۱۵۷) ئەوانەي كە شويىنى ئەم (محمد ﷺ) پيغەمبەرە
 ھەوالدەرە نەخويندەوارە دەكەون ئەوہي كە (گاورو
 جوو، ناوو نيشانى) دەبىنن دەكەويٹ نووسراوہ لاي
 ئەوان لە تەورات و ئىنجىلدا، فەرمانيان پيڊەدات

بہ چاکہ و قہدہ غہی گوناھو خراپہ یان لیدہ کات و ھەرچیہ ک پا کو چاکہ بویان ھە لال دہ کات و ھەرچی پیس و نا پوختہ لیان ھەرام دہ کات، ئەرکە قورس و سەنگینە کانیش لە سەرشانیان لادەبات، ئەو کۆت و زنجیرانەش کە لە سەریان بوو لای دہ بات (وہ ک خو کوشتن لە کاتی تەوبەدا..ھتد)، جا ئەوانە ی باوہریان پێھیناوە و پشتیوانیان لیکردوہ و پشتگیریان کردوہ و شوینی ئەو نوورە کەوتوون (کە قورئانہ) و ھاوړی لە گەلیدا رەوانە کراوہ، ھەر ئەوانە سەرفرازو رزگارن.

(۱۵۸) (ئەي محمد ﷺ) بلى: ئەي خەلكىنە بەراستى من پيغەمبەرو فرستادەي خوام بۆ ئېۋە بە گشتى، ئەو خويەي كە ھەر بۆئەۋە خاۋەندارىتى ئاسمانە كان و زەۋى، ھېچ خويەك نىيە جگە لەو زاتە، دەژىئىت و دەمرىت، جاكە ۋابو باۋەرى پتەو بەيىن بەو خويەو بە پيغەمبەرە كەي، كە ھەۋالدەرىكى نەخوئىندەۋارە، (تاھىچ كەس نەلىت پىياۋىكى خوئىندەۋار بوۋە و خۆي قورئانى داناوە) ئەو پيغەمبەرەي كە خۆي باۋەرى پتەو وراست و دروستى ھەيە بە خواۋ بە فرمودە كانى، دە ئېۋەش شوئىن بىكەون، بۆ ئەۋەي ئېۋە رىنموۋىي ۋەرگرن.

(۱۵۹) له قهومی موساکه سانیک همن (ژیرو هوښمندن و شویڼی حق ده که ون و) ریڼووی خه لک ده که ون و شاره زیان ده که ون به حق و راستی، همر بهو حق خه لکی راست ده که نه وه (له لادان و سهر که شی).

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا نَأْتِيكَ قَالَ عَلَيَّ أَصِيبْ بِهِ مِنْ أَشَاءَ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمُهَا الَّذِينَ يَنْفَقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ يَخِشَوْنَ ﴿١٦٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوزًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِذْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعِزُّهُ وَنَصْرُهُ وَاتَّجَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ وَلَئِنَّكَ هُمْ الْمُنْفَلِحُونَ ﴿١٦٧﴾ قُلْ يَتُوبُ إِلَيْهَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ إِنَّكَ كُنتُمْ جَمِيعًا إِلَيْهِ لَمُتْلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رُبُّنِي ۖ وَرُبُّكُمْ فَاقْبَلُوا إِلَاءَهُ وَرَسُولَهُ يَسْمِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَيْهِ أَعْبَادَ لَكُمْ تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٦٨﴾ وَمِنْ قَوْمٍ مُوسَىٰ أَمَّهُ بِهَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٩﴾

(۱۶۰) ئیمه نه وهی ئیسرائیلیمان کرد به دوانزه تیره و تایه فیه (دواى نه وهی به بیابانی سینادا کوچیان ده کرد تووشی تینویه تیه کی زور بوون) نه وسه وه حی و نیگامان بو موسا نارد کاتیک قه ومه که ی داواى ئاویان لی کرد که: به دار عاساکه ت بماله به به رده که دا (هه ر که نه و کاره ی کرد) به رده که دوانزه کانی لی هه لقولا، بیگومان هه ر تیره و تایه فیه که کانیای خوی زانی و هه وریشان کرد به سییه به سه ریانه وه (تا گه رما زوریان بو نه هیئت) و گه زو و بالنده ی شه لاقه شمان به سه ردا باراندن، ده بخون له وه هه موو رزق و روزیه پاکانه ی که پیمان به خشیوون، جا وه نه بیئت نه وانه سته میان له ئیمه کرد بیئت (به ناشو کرى کردن و بیزاری ده برین) به لکو سته میان هه ر له خویان ده کرد.

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا ۖ أَمَّا أُوحَاثٌ إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذْ أَسْنَدَهُ فَوْمُهُ ۖ إِنَّهُ أَضْرَبَ بِعَصَاكَ الْكَجَرُ
فَأَنبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَزْلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ
وَالسَّلَوَىٰ ۖ كَلُوا مِنْ طَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاهُمْ ۖ وَمَا
ظَلَمُوا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾ وَإِذْ
قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَعْبُدُ
لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَارِبٌ إِلَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾ فَبَدَّلَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجْرَاءَ ۖ فَالْتَمَسُوا لَهَا كَافَّةً
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةً ۖ الْبَحْرُ إِذْ يَعْذُرُونَ فِي السَّبْتِ ۖ إِذْ كَاتَبْتَهُمْ
جِبَّتَانَهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا ۖ يَوْمَ لَا يَسْجُدُونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلَّوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

(۱۶۱) یادى نه و کاته بکه ره وه که پیمان و ترا: له م شاره دا که (قودسه) نیشته جی ببن و له و به رو بو و مانه ی که به ده ورو پشتیدا هه یه له هه ر شوینیک و یستان به ئاره زووی خوتان لی بخون و داواى لیخوشبوون بکه و بلین په روه دگارا لیمان خوش به و گونا هه کانمان لی هه له ورینه، جا له ده روازه ی شار وه به کرنو و شه وه بچه ژو و ره وه، نه و ئیتر ئیمه له هه له و گونا هه کانتان خوش ده بین، له ئاینده دا چاکه کاران پاداشتی زیاتریان ده دینه وه (له هه ردو و جیهاندا).

(۱۶۲) جا نه وانه یان که سته میان کرد بو و فه رموده که یان گوپی به شتی که نه و نه بوو که پیمان و ترا بوو، جائیمه ش سزاو به لایه کمان له ئاسمانه وه به سه ردا ناردن به هو ی نه و سته مه وه که ده یان کرد.

(۱۶۳) پرسیار له جووه کان بکه ده باره ی نه و شاره ی که له سه ر قه راغی ده ریا بوو، له کاتیکدا نه وانه له روژی شه ممه دا سنووریان ده شکاند (که بریار بوو روژی شه ممه ته رخان بیئت ته نها بوو خوا په رستی) کاتیک له روژی شه ممه که یاندا ماسیه گه و ره کانیا ن به سه ر ئاوه وه بو ده هاتن، نه و روژه ش که شه ممه یان نه ده بوو ماسیه کانیا ن بو نه ده هات، ئا به و شیوه یه به هو ی یاخی بوون و لادانیانه وه تا قیمان کرد نه وه.

وَأَقَاتِ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهِلَكُمْ أَوْ مَعَذَرَهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَى رَبِّكَ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَعُونَ ﴿١٦٦﴾
فَلَمَّا سُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَتَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا بَئِيسًا بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٧﴾
فَلَمَّا عَتَاوْا عَنَّا مَا هُوَ أَغْنَاهُ فَلَمَّا كُونُوا فِرْدَةً حَرِيسِينَ ﴿١٦٨﴾
وَأَذِّنْ تَذَكُّرًا لَكَ لِيَتَّبِعُنَّ عَلَىٰ هِمَّ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
يَسُوهُمْ سَوَاءٌ الْعَذَابُ لِمَن رَزَقْنَاكَ لَكْسَرِيعَ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَعَزِيزٌ جِدٌّ ﴿١٦٩﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا إِنَّهُمْ
أَصْلَحُوا وَبَيْنَهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٠﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
وَرَوَّأَ الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَلَنَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا لَتَوَخَّذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقَ الْكِتَابِ
أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارِ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ وَالَّذِينَ يَمْسُكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٢﴾

(۱۶۴) (دیاره که هندیك لهو جوله كانه فهرمانی خویان
شكاندوه، بههر فیلیك بووه راوی خویان كرده، بویه
دهسته یهك له پیاو چاكانیان كه وتوونه ته ناموزگاری كردنی
دهست دریوکاران) كه چی كاتیكیش دهسته یهك لهوان وتیان:
بوجی ناموزگاری كه سانیك ده كهن كه خوا ههر له ناوبه ریانه،
یان سزاده ریانه به سزایه کی توند (له وه لامیاندا) وتیان:
ئاخرابه لگه یه کی دلسوزی و غه مخوری بیت بولای
په روه ردگارتان و بهو هیوايه ئهوان له خوا بترسن.

(۱۶۵) جاكاتیك فهراموشیان كرد ئه وهی ناموزگاریان پیی
كرابو، ئیمهش ئهوانه ی كه قه دهغه ی خرابه یان ده كرد
رزگاران كردن و ئهوانهش كه سته میان كردو ههولیاندا بو
كردنی ئهوكاره نارهوایه، به سزایه کی سهخت گیروده مان
كردن، بهوئی ئه وهی له سنور درچوو بوون.

(۱۶۶) جاكاتیك ههر سهركهشیان كرد له وهی كه قه دهغه
كرابو لیان، ئیمهش پیمان وتن: ببته كومه له مه یمنیكي

سووك و ریسواو دوور له رهحمی خوا.

(۱۶۷) یادی ئه و كاتهش بكه په روه ردگارت (ئهی محمد ﷺ) بریاریدا و رایگه یاند كه كه سانیك دهنیریته
سهریان تا روژی قیامت، ئه شكه نجه و نازاری سهختیان بدات، چونكه بهراستی په روه ردگارت زور
به خیرایی توله دهسینیت (له سته مكاران)، ههروه ها بیگومان لیخوشبوو میهره بانیشه (بو تهوبه كاران و
ئیمانداران).

(۱۶۸) سه رته نجامیش نه وهی ئیسرائیلیمان كرد په چهند به شهوه له سه ر زه ویدا، هه یانه چاك و له خواترسه،
ههشیانه وانیه و له پله یه کی نزمدايه، په چنده ها خوشی و ناخوشی تاقیمان كردنه وه بو ئه وهی ئهوان
بگه رینه وه (بو ریازی راست و دروست).

(۱۶۹) جال له دواي ئهوان نه وه یه کی نوئی جیگه ی ئهوانی گرتوه تهوراتیان به میراتی وهرگرت، ئهوانه (به)
پهروشه وه) په لاماری كه لویه لی (هرامی) ئه م دنیا به ددهن و دهشلین چاوپوشیمان لیده کریت، خو ئه گهر
كه لویه لیکی تریان بو بیت وهك ئه و، ئه وه وهریده گرن و دهماشنه وه (چاویان تیرنابیت)، باشه، ئایا ئهوانه
له ریگه ی تهوراته وه پهیمنیان لی وهرنه گیراوه كه به ناوی خواوه شتیك نه لیجگه له حه ق و راستی؟ خو
ههرچی له تهوراتدا هه یه، ئهوانه خویندویانه و دهیزانن!! بیگومان مالی قیامت، به ههشتی بهرین، چاکتره بو
ئهوانه ی كه خواناسی و دینداری ده كه نه كالای بالایان، باشه ئه وه تاكه ی ژیرنابن؟! (بو ئه وهنده دنیا
په رستن)؟!

(۱۷۰) ئهوانهش كه به تهوراته وه پابه ندیی ده كهن (كه هانیان ددهات بو باوه رهیتان به محمد ﷺ) و نویژه كانیان
به چاکی ئه نجام ددهن، بیگومان ئیمه پاداشتی چاكسازیان بهزایه نادهین.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ وَالْإِنسَاسُ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ
بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الدِّينَ يَلْجُدُونَ فِيهِ
أَسْمَاءً سَبَّحُوتٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَنْفَعَكُمُ أَمْثَلُ الَّذِي أُخْرِجُوا مِنْكُمْ
هُوَ أَكْثَرُ مُتِمِّينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فِي بَآئِ حَدِيثٍ بَعْدَ مَا يَوْمُوكُنَّ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَ
هَادِي لَمْ يُوَدِّرْهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْصُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
إِنَّا نُرْسِلُهَا قُلُوبَنَا لِنُعَلِّمَهُمُ الْعِلْمَ فَمَنْ أَتَىٰ بِهَا لَوْ قَلِيلٌ ﴿١٨٧﴾
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْبَغْةُ يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَقِيٌّ
عَمَّا قُلُوبُنَا لِنُعَلِّمَهُمُ الْبُحْرَانِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

(۱۷۹) سویند به خوا بیگومان نیمه زور له پهری و ناده میزادمان
بو دوزخ دروست کردو، نهوانه ده زگای دلیان ههیه و کهچی
هقی پی تیناگن، چاوشیان ههیه کهچی هقی پی نابین، گویان
ههیه کهچی هقی پی نابینستن، نا نهوانه وه کو نازهل وان (له
شوینکه وتنی ناره زودا) به لکو نهوانه ویل تریشن، نا نهوانه هه
غافل و بی ناگان له حق.

(۱۸۰) هه بو خوایه هه مو ناوه جوان و پیروزه کان، جا (نه)
تیماندان، بهو ناوانه دوعا و نزا بکن و هاناو هوار بو نهو زاته
بهرن، واز بهین لهوانه که له ناوه پیروزه کانی خوادا لادان
ده کهن و (سیف و ناوه کانی خوا به کارده هین بو غیری خوا)،
له تایندهدا پاداشتی نهو کارو کرده وانه یان وهرده گرن که نه نجامیان
دهدا.

(۱۸۱) لهو خه لکهش که دروستان کردون کهسانیک هه که
(ژیرو هوشمند و شوینی حق ده کهون و) رینمووی خه لک
ده کهن و شاره زایان ده کهن به حق و ارستی، هه به و حقه ش

خه لکی راست ده که نهوه (له لادان و سه رکه شی).

(۱۸۲) نهوانه ش که به لکه و نیشانه و بهرنامه ی نیمه به درو ده زانن، له تایندهدا ورده ورده به رهو تیاچوون ده یانه یین له
کات و شوینیکدا که نهوان ههستی پینا کهن و نایزان.

(۱۸۳) من موله تیشیان ده دم، به لام که توله م لیسندن به راستی نه خشه و پلانی من توندو به هیزه.
(۱۸۴) باشه، نهوه (نهو خه لکه) بیریان نه کردو تهوه (له گوفتارو رهفتاری محمد ﷺ) خو نهو هاوه له یان هیچ نیشانه به کی
شینی پیوه نیه، به لکو نهو (به ریزه) ته نهیا بیدار که ره وه به کی ناشکرایه.

(۱۸۵) تاپا بو سه رنجیان نه داوه لهو هه مو ده سه لاته گه وره یی خوا له ناسمانه کان و زه ویداو نهو هه مو شتانه ی که
خوا به دی هیناون؟ (بو نهونده بیتاگان؟) خو به راستی ناکامیشیان نزیک بو تهوه، جا به چ گوفتاریکی تر له دوا ی قورنان
باوه ده هین؟

(۱۸۶) نهو که سه ی خوا گومرای بکات (به هو ی لاساری و بی دینی خو یه وه) نهوه هیچ رینموویکه ریکی نیه و خوایش
لییان ده گه ری له ناو سه رگه ردانی و سه رکه شی خو یاندا بسورینه وه. (تاکاتیکی دیاریکراو).

(۱۸۷) (نه ی محمد ﷺ) پر سیارت لیده کهن ده باره ی قیامت: که ی بهرپا ده بیت؟ پینان بلی: به راستی زانینی کاتی بهرپا
بوونی هه لای پهروه دگارمه، له کاتی که کاس له سات و کاتی خویدا ده ری ناخات و بهرپای ناکات زاتی پهروه دگار
نه بیت، بهرپا بوونی قیامت زور گرانه و زور ده که ویت له سه ر دانیش توانی ناسمانه کان و زهوی (چونکه شیرازه ی
هه مووی تیکده چیت و لیکه له ده و شیت) روژی قیامت بهرپا نایب کو تو پر نه بیت، له پر یه خه تان پیده گریت، و
پر سیارت لیده کهن هه وه که تو زور عه ودالی زانینی هاتنی روژی قیامت بیت و پر سیاری زورت له باره یه وه
کردیت!! پینان بلی: به راستی زانینی بهرپا بوونی قیامت ته نهیا لای خوایه، به لام زور به ی خه لکیش نایزان.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَنَ لِي مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَى السُّوءُ مِنِّي
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِن نَفْسٍ وَجَدٍ وَجَعَلَ مِن بَيْنِ زَوْجَيْهَا لِمَسْكَنٍ لِّهَا فَلَمَّا
 تَنَسَّهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَفَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَتَتْ دَعَا
 اللَّهَ رَبَّهَا لَئِنْ آتَيْتَنِي صَاحِبًا لِّتَكُونُ مِنَّا لَنَكْرِهَنَّ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهَا صَاحِبًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهَا فَتَعَلَّى
 اللَّهَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَشْرَكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَبْطِئُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ دَعَوْهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يُصِغُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتُهُمْ
 أَمْ أَنُذِرُهُمْ سَمِعُوكَ إِنَّ الَّذِينَ دَعَوْكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أُمَمٍ مُّثَلَّكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمُ الْكُفْرَانَ
 كَذَّبُوا صِدْقَينَ ﴿١٩٣﴾ أَلَمْ أَجْعَلْ يَمُسْهُونَ بِمَا أَنزَلْنَا إِلَيْهِ
 بَيِّنَاتٍ بِمَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِمَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 تَسْمَعُونَ بِمَا أَمْ لَهُمْ أَفْئِدَةٌ تَفْطِنُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٤﴾

(۱۸۸) (ئەى محمد ﷺ) پېيان بلى: كە من ناتوانم هيچ قازانچيان زەرەرىك بەخۆم بگەيەنم مەگەر ويستی خواي لەسەرييت، خو ئەگەر غەيب و شاراوە کانم بزانىايە ئەو چاکەى زۆرم کۆدە کردەو بەخۆم و هيچ ناخوشیە کيشم تووش نەدەبوو، بەلکو من تەنھا ترسيئەرم (بو ياخيە کان) و مژدەدەريشم بو کە سانيك كە باوەر دەهيئن. (بەخوا بەپايە کانی تری ئيمان).

(۱۸۹) خوا ئەو زاتەيە كە ئيوەى لەيەك نەفس و لەيەك شت دروست کردەو هەر لەویش جووتەكەى بەدى هيئا، بوئەوى ئارامى لە لا بگريت، جا کاتيک پياووە چوو لەى هاوسەرەكەى، ئەویش سکی پرپوو بە کۆرپەلەيە کى بچو و سووک، پاشان ماوێەك تپپەرى، ئينجا کاتيک هات بارى بەرەو سەنگینی چوو ئەو ژن و ميژدە لە خوا دەپارێنەو دەلێن: خوايە سویند بە تو، ئەگەر منداليکی باش و بى عەيمان پېبە خشيت، ئەو بەپراستی لە سوپاسگوزارانی تو دەبين.

(۱۹۰) کەچى کاتيک نەوێ پاك و بى عەيبى پى بەخشين ئەوان هاوێليان بو خوا دانا لەوێ كە خوا پى دابوون (بەخشینی مندال دەدەنە پال هوکارە کان، نەك دەسەلاتى خوا)، خوا بەرزترە لەوێ كە ئەوان هاوێشى بو بریار دەدەن.

(۱۹۱) ئايا كەسيك يان شتيك دەكەنە شەريك و هاوێش كە ناتوانيت هيچ شتيك دروست بكات، لە کاتيکدا خویشان دروستکراون و (هيچيان بەدەست نيه)....

(۱۹۲) ئەوانە ناتوانن سەرکەوتن بەوشتانە بێخشن و ناشتوانن يارمەتى خويان بدەن و بەرگري لە خویشان بکەن.

(۱۹۳) ئەگەر بانگيشيان بکەن بو ريبازى هيدايت، ئەو شوينتەن ناکەون، چوونێە کيشە بوتان ئايا بانگتان کردبن، يان ئيوە بى دەنگ بن (ناتوانن بيانھەژيئن ئەگەر خوا ويستی لەسەر نەبيت).

(۱۹۴) بەپراستی ئەوانەى ئيوە هاواريان ليدەكەن جگە لە خواو لبيان دەپارێنەو، چەند بەندەيە کى وەك ئيوە (هيچيان بەدەست نيه) دە هاواريان لى بکەن، بايئ بەدەمتانەو، ئەگەر ئيوە راست دەکەن (لەو داوايە تاندا)!!

(۱۹۵) ئايا ئەو پەرستراوانە قاچيان هەيە پى پرۆن بەرپو؟ يان دەستيان هەيە راي بوەشيئن و ئازارى نەيارەکانى پى بدەن؟ ياخود چاويان هەيە پى ببين؟ ياخود گوويان هەيە پى ببستن؟ ئەى محمد ﷺ پېيان بلى: داوا لە پەرستراوە کانتان بکەن و چيتان لە دەست ديئ لە پيلان گيران بیکەن و مۆلەتم مەدەن... (بزانم چيتان لەدەست ديئ).

(۱۹۶) (هه‌روه‌ها بلی) بە‌راستی پشت و پەنای من ئەو خۆایە یە کە قورئانی دابە‌زاندو، ئەو زاتە‌یش هە‌میشە سەر‌پەرشتی چاکان و پاکان دە‌کات.

(۱۹۷) ئەوانەي كە ئىۋە جگە لە خوا ھاناۋ ھاۋارىيان بۆ دەبەن ناتوانن سەرکە وتوتان بکەن، (تەنانەت) ناتوانن يارمە تي خويشيان بىدەن.

(۱۹۸) خو ئه گهر بانگیان بکهیت بو ریسبازی هیدایهت، ئه وه (بانگه وازت) نایبستن (چ جای ئه وهی یارمه تیشیت بدهن)، تو ده یانینیت ئه وان سه یرت ده کهن، له کاتیکدا که ناینن.

(۱۹۹) کاری ئاسان لىمەنكى داۋا بىكەۋ چاۋپۇشى لىمەنكى
كەمكۈرپە كانيان بىكەۋ، فەرمان بىدە بى چاكەۋ كىردەۋىيەك كە
پەسەندى شەرىعە، رۈۈش ۋەرگىرۈپ پىشت بىكە لىمەن فام ۋ تى
نەگە يىشتۈان.

(٢٠٠) ئه گهر وه سه سه يه کت له لايه ن شه ي تانه وه بو پيشهات و ويستی له خسته ت به ري ت و تووشي هه له ت بکات، ئه وه تو په نا

إِنَّ إِلَى اللَّهِ الِذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ ﴿١٦٦﴾
 وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا
 أَنْفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ ﴿١٦٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْقِتَالِ لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦٨﴾ خُذِ الْقَوَامُ
 بِالْعُرْبِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧٠﴾ إِنَّ
 الْيَتِيمَ اتَّقُوا إِذَا امْتَنَّهُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ ذِكْرٌ كَرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿١٧١﴾ وَلِخَوَلَاهُمْ يَمْدُدْهُمْ مِنَ الْغَنِيِّ
 لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِذَا هُمْ تَأْتِيهِمْ بَايَعُوا الْقَوْلَ اجْتَبَيْتُهَا
 قُلْ إِنَّمَا آتَيْتُكُمْ مَا بَوَّعْتُ لَكُمْ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهَذِي رَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٧٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٧٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٧٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْمَعُونَ عَنْ عِبَادِهِ وَلَيْسَ خَوْلَاهُمْ وَلَمْ يَسْجُدُوا ﴿١٧٦﴾

بگره به‌خواو پشت به‌و ببه‌سته، چونکه به‌راستی ئەو زاته بیسه‌ر و زانایه.

(۲۰۱) بهراستی نهوانه‌ی که پارێژگار و ته‌قوادر، کاتی‌ک خه‌ته‌ره و خه‌یالی‌ک له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه تووشیان بێت، نه‌وه خێرا بیدار ده‌بنه‌وه و خوای خوایان بیر ده‌که‌وه‌پته‌وه و هو‌شیار ده‌بنه‌وه، ئیتر ده‌سته‌به‌جی بینا ده‌بن و به‌رچاویان روون ده‌بیت (ریبازی راست به‌دی ده‌که‌ن و لی‌یان ناشی‌و‌یت).

۲۰۲) براشه‌یتانه کانیشیان کومه کیان ده‌کهن له‌گومرایی کردنیان به‌پازاندنه‌وه و جوانکردنی گونا‌هو تاوانه‌کان، پاشان کۆل‌نا‌ده‌ن و کول‌نا‌ین (له‌گومرایی کردنیاندا).

(۲۰۳) کاتیکش تو (لهسر داخوایان)، بهلگه و موعیزه یه کیان بو نه هیئت، ئه وه خوانه ناسان (به گالته پیکردنه وه) ده لئین: ده ی بو هه لت نه به ست و داتنه هیئا؟! بلی (ئه ی محمد ﷺ) من له و که سانه نیم که خو م شت هه لبه ستم) به راستی من ته نها شوینکه وه تی ئه و نیگیام که له لایه ن پهروه ردگار مه وه بو م دیت، ئه م قورئانه ی (که ئیوه باوه رتان پیی نیه) چه نده ها به لگه و به رچاو روو نیه بو دله کان له لایه ن پهروه ردگار تانه وه، هیدا یه ت به خش و ره حمه تیشه بو ئه و که سانه ی که باوه ر ده هیئن.

(۲۰۴) کاتیکیش که قورئان ده خویندریٔ، ئه وه گوٖی بو بگرن و دلی بده نی و بی دهنگ بن، بو ئه وه ی ئیوه ره حمتان پی بکریٔ و پهروه دگار به زهیی پیتاندا بیٚه وه (گوٖی گرتن به دل و بیٚه نگی کار کردی خوٖی هه به له سه ره بیسه ره، بیجگه له یاداشتی پی سنوور).

(۲۰۵) یادی پەرور دگارت له دل و دهروونی خۆتدا به لالانهوه و ترسهوه بکهو، بێ دنگ بهرز کردنهوه (له نیاو چیه و ئاشکرا دا)، له به بانیان و دهمه و ئیواراندا، له بیناگیان مهه (ئهوانه ی دلیان غافله).

(۲۰۶) به راستی نه وانه‌ی لای پوره‌ردگار تن خویان به گه‌وره ناگرن له پهرستی نه و زاته‌داو به‌رده‌وام ته‌سییحات و ستایشی ده‌کهن و سوژده و کرنووشی پو ده‌به‌ن (حق وایه سه‌رجه‌م ناده‌میزاده کانیش چاو له‌وان بکه‌ن).

سورہتی (الأنعام)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) (ئی محمد ﷺ) پرسیارت لیّ ده کهن دہربارہی دہسکەوتە کان، توّ بلیّ: ھەموو دہسکەوتە کان ھی خواو پیغەمبەرن (ھەر ئەوان بۆیان ھەبە بریاری چۆنیەتی دابەش کردنی بدن)، کەواتە لە خوا بترسن و چاکسازی نیوانی خوۆتان بکەن (مەبەلن لەسەر تەماعی دنیا نیوانتان بشیوئیت)، بەردەوام فەرمانبەرداری خوا و پیغەمبەرە کە ی بن، ئە گەر ئیوہ ئیماندارن.

(۲) بیگومان ئیماندارانی راستەقینە تەنھا ئەوانەن: (یە کەم) کە کاتیەک ناوی خوا برا، ئەوہ دلە کانیان دەرستیت و دہەژیت، (دووھەم) کاتیکیش ئایەت و فەرمانە کانی ئیمەیان بەسەردا بخوینریتەوہ، ئەوہ ئیمان و باوەریان زیاد دەکات، (سێھەم) (لە ھەموو کارو باریکیشیاندا) ھەر پشت بە پەرورەدگاری خوۆیان دەبەستن.

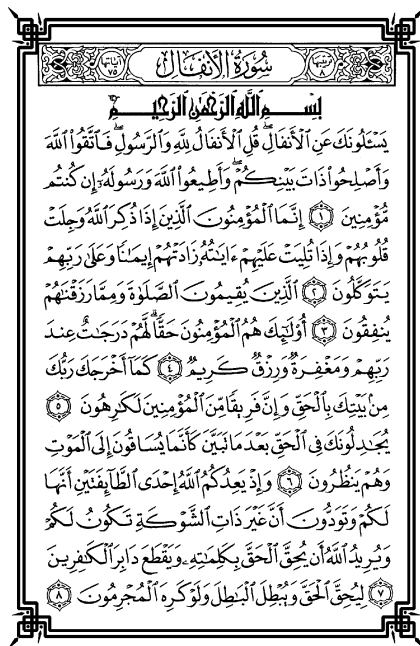
(۳) (چوارەم) ئەوانەن کە نوێژە کانیان بەچاکێ ئەنجام دەدەن، (پنجەم) ھەندیک لەو رزق و رۆزیی پیمانداون، دەبەخشن و سەرفی دەکەن...

(۴) ئائەوانە ھەر خوۆیان ئیماندارانی راستەقینەن، چەندەھا پلەوپایەیی بەرزیان بو ھەبە (لەبەھەشتدا) لای پەرورەدگاریان و لیخۆش بوون و رزق و رۆزی ھەمیشەیی لە گەل ریزدا.

(۵) (شیوہی دابەش کردنی دہسکەوتە کانی غەزای بەدر ھەندی موسلمان پیی دلگران بوون) ھەر وەک چۆن پەرورەدگارت بە حەق و راستی لە نیو مالە کەت دەری ھینایت لە کاتیکدا بەراستی کۆمەلێک لە پرواداران پیی دلگران بوون.

(۶) ئەو کۆمەلە ئیماندارە موجدەلەت لە گەل دەکەن لە شتی راست و دروستدا، دواي روون بونەوہی (جەنگیان پی ناخۆشە) وەک ئەوہی بەرەومەرگ راپیچ کرابن و بەچاوی خوۆیان ھۆکاری مەرگ ببینن. (۷) یادێ ئەو کاتە بکەنەوہ خوا بەلینی پیدابوون کە یەکیەک لەو دوو دہستەبەراستی بو ئیوہ دہبیّت (یان کاروانە کە یان سەرکەوتن بەسەر لەشکرە کەدا) ئیوہش بەراستی ئاواتە خوازن و حەز دەکەن کاروانە بی چەک و بی درک و ئاسانە کە بو ئیوہ بیّت، خوایش دہیەوئیت حەق و راستی بەفەرمانە کانی خوی بچەسپینیت و کافرانیش بنەبر بکات و ریشە کەنیان بکات...

(۸) بو ئەوہی حەق و راستی بچەسپینیت و بەتال و ناحەقیش پووج بکاتەوہ و لەناوی ببات، ھەرچەندە تاوانبارو تاوانکاران پیان ناخۆشە.

(۹) یادى ئه وکاته بکه نه وه که له پهروه دگارتان ده پارانوه و داواى يارمه تیتان لى ده کرد، خوايش خيرا هات به هاناناه وه و فره مووى به راستى من به هه زار فریشته يارمه تی و کومه کیتان ده که م که به شوین به کدا داده به زن.

(۱۰) ئه م يارمه تیه ش جگه له مژده یه کی خواى شتیکی تر نه بو، تا دله کانتان ئارام بگریت و دلنیا بن به و يارمه تیه، ئه گینا سه رکه وتن ته نها له لایه ن خواوه یه، چونکه هه ر خوا خوى بالا ده ست و دانایه.

(۱۱) ئه و مژده و ئارامى دله کاتیک بو که خواى گه و ره به وه نه وز دا یگرتن، بو ئه وه ی هیمینه ک بیت بو تان له لایه ن خویه وه و ئاو یکی شی له ئاسمانه وه به سه رتاندا باراند بو ئه وه ی خاوینتان بکاته وه پى و پوخلی شه تیتان لى دوور بخته وه (تا له رووی جهسته و دل و دهروونه و خاوی بن) و دله کانتان به هیزو دامه زراو بکات و بیانبه ستیت به خواوه و

إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَنفِ
مِّنَ الْمَلَكِ مَرَّةٍ ثَوْنِ ۖ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بَشَرًا
لِّطَمَئِينَ بِهِ قُلُوبُكُم وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِن عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۚ إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْغَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۖ
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلْتُمُوهُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فُوقَ
الْأَعْنَابِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَاؤُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابُ النَّارِ ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتَهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمْ إِلَّا ذُرِّيَعًا ۚ وَمَنِ ابْرَأَهُمْ يَوْمَئِذٍ
دُبْرُهُ إِلَّا مَنْ تَحَرَّى الْوَعَالَ أَوْ مُتَحَدِّيًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَكَءَ
بِعَظْمٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنَّه جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ ۚ

به و ئاوه پیه کانیشتان جیگرو قایم بکات.

(۱۲) ئه ی محمد ﷺ یادى ئه وه بکه ره وه کاتیک پهروه دگارت وهی و نیگای ده کرد بو فریشته کان که: به راستى من یارو یاوه رانم، که وابوو ئیوه ش دلی ئیمانداران پابه ندو دامه زراو بکه ن، له مه وودا منیش ترس و بیم ده خه مه دلی ئه وانه ی که بى باوه رن، ده ئیوه ش له سه رگه ردنی ناپاکان بدنه و ده ست بوه شین له هه موو سه ره په نجه کانیا ن (تا کافره کان شمشیریا ن پى نه گیریت).

(۱۳) ئه وه له بهر ئه وه بوو چونکه به راستى ئه وان دژایه تی و سه ریچی خواو پیغه مبه ره که یان کرد، هه ر که سیش دژایه تی و سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات، ئه وه به راستى خوا تو له سینه ریکی به زه به ره.

(۱۴) ئه وه یه (تو له ی خواى بالا ده ست له دنیا دا له نه بارانی)، ده بیچین، بیگومان سزای ئاگری دوزه خ هه میشه هه ربو بى باوه رانه.

(۱۵) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هی ناوه کاتیک به ره نگاری ئه وانه بوونه وه که بى باوه رن له کاتی له شکر کی شیدا ئه وه پشتیا ن تیمه که ن و رامه که ن...

(۱۶) هه رکه س له و روژده را بکاته دواوه و پشتیا ن تی بکات ئه وه به راستى خه شم و قینی خواى بو خوى مسو گه ر کردوه و سه ره نجام جیگه و ریگه ی دوزه خه که ناخو شترین جیگه و سه ره نه نجامه، مه گه ر ئه وکه سه مه به ستی به کار هی نا نی هونه ری جه نگ بیت یاخود مه به ستی شوین گو رین و جی گو رکی بیت بو لای دهسته یه کی تر. (ئه وه قه ینا کات).

قَالَمْ تَقُولُوا أَنَّهُ قَتَلَهُ وَمَا رَبُّكَ إِلَّا ذَرِيَّةٌ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَالْإِسْلَامُ أَلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَرِيمٌ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِئُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ حَرْجٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدُولُ نَفْعٌ عِنْدَكُمْ
فَتُحْكَمُ شَيْنًا وَلَوْ كُفِّرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عُنْفَ وَأَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ
تَحْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الْأَصْحَابِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَكْرِهُ الْعُقَابَ ﴿٢٥﴾

(۱۷) کہو ابو وہی ایمانداران: وہ نہ بیٹ ہیوہ کافرانستان
کوشتیبت، بہلکو خواکوشتنی و لہناوی بردن، توش ئہی
محمد ﷺ کاتیک مشتیک خولت روو بہ کافران فریدا ئہو کارہ
تہنہا تو نہ تکرہ، بہلکو خوا فریداو (خولی کردہ چاوی
کافرانہوہ)، تا ایمانداران تاقی بکاتہوہ بہ تاقی کردنہوہ یہ کی
چاک، چونکہ بہ راستی خوا بیسہری (دوعاو نزایانہ)، زاناشہ
(بہ نیہ تی دلیان).

(۱۸) ئہو سہرکہوتن و پشتیوانیہ بو ئیوہی ایماندارہ،
دلیاش بن کہ خوا ریسواکہری پیلانی بی باوہرانہ.

(۱۹) ئہ گہر ئیوہ داوای یارمہ تی و سہرکہوتن دہ کەن ئہوہ
بہ راستی سہرکہوتنتان بو ہات خو ئہ گہر وازبہینن لہ
سہر پیچی فہرمانہ کانی پیغہمبہر ئہوہ چاکترہ بو تان،
خو ئہ گہر بگہر پینہوہ بو سہر پیچی کردن، ئیمہش دہ گہر پینہوہ
بو شکست پیدانتان، ئہو کاتہ دہستہو تاقمتان ہہر گیز ہیچ

سوودیکتان پیناگہیہ نیٹ ہہر چہ ند زوریش بیٹ (ژمارہ تان) چونکہ لہ راستیدا ہہمیشہ خوا لہ گہل ایماندارانی
دامہزراو و لیبراودایہ.

(۲۰) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ، فہرمانبہرداری خواو پیغہمبہرہ کی بن و لہ بہرنامہی ئہوزاتہ پشت
ہلہمہ کەن، لہ کاتییکدا ئیوہ تیدہ گەن و دہ بیسن.

(۲۱) وەك ئەو كەسانەش مەبن (بەسەر زارە کی) دەیانوت: تیگہیشتین و بیستمان، گویرایہ لین، لہ کاتییکدا
ئہوان نابیستن و تیناگەن (چونکہ دل و میشکی خویان داخستوہ).

(۲۲) بہ راستی خراپترین زیندہوہران لای خوا ئہو کەسانہ کە کەرن (حەق نابیستن) و لالین (حەق بیژنین)،
ئہوانہی کە ژیر نابن (بیرو ھوشیان ناخەنہ کارو تینافکرن و بیرو میشکیان قفل داوہ).

(۲۳) خو ئہ گہر خوا خیری تیادا بەدی بکردنایہ، ئہوہ وای لیدہ کردن کە حەق و راستی بیستن، خو ئہ گہر
حەقیشیان پی بیستناہیہ (کە ئامادەنین بو وەرگرتنی) ئہوہ ہہر پشت لہ بہرنامہی خوا دہ کەن لہ کاتییکدا ئہوان
ہہمیشہ نہ یارن.

(۲۴) ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیئاوہ، بەدہم بانگہوازی خواو پیغہمبہرہوہ بچن کاتییک بانگتان دہ کات بو
بہرنامہ و ریبازیک کە دہ تانژینیٹہوہ و ژیان بہخشہ، چاک بزائن بہ راستی خوا (زور بہ ئاسانی) دہ توانیٹ
دہسہلاتی بکەوینہ نیوان ئادہمیزاد و (ئاواتہ کانی) دلیہوہ (بہ گوپینیان)، (بیرتان نہ چیٹ) بہ راستی ہہر بو لای
ئہویش کوڈہ کرینہوہ.

(۲۵) ہہر وہا خو تان بپارینن لہ بہ لایہ کە تہنہا تووشی ئہوانہ تان نایٹ کە ستہمیان کردوہ (بہلکو ہہمووان
دہ گریٹہوہ)، بشزانن کە بہ راستی خوا تولہی زور بہ زہبرہ.

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قِلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخطفَكُمُ النَّاسُ فَعَاوَنَكُمُ وَيَدَّكُم بَصَرَهُمْ يَوْمَ ذُكُرِكُمْ مِنْ الْأَطْيَبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ وَخَوْنُوا أَمْنُنَاكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ أَمُولُكُمْ وَأُولَدُكُمْ فَسِنَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنفَقُوا اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَى الْجَبَةِ لَأَقُولُ أَفَدَّ سَعْنًا لَوْ أَنَّهُ لَفُتْنًا مِثْلَ هَذَا أَتِ هَذَا لَا أَسْطِرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كُنَّا هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جُرُفًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اقْتُلْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كُنَّا اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كُنَّا اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

(۲۶) يادی ئه وکاته بکه نه وه که ئیوه زور کم و لاوازکراو و بی هیژبوون له زه ویدا، ده ترسان که خه لکی بتانرفین (بتانکوژن یان ئازارتان بدهن) جاخوای بالادهست جی و ری بو سازکردن و به هیژی کردن به سه رکه وتن و یارمه تی خوی و له رزق و روزی و نازو نیعمه ته پاکه کان به هره وه ری کردن بو ئه وهی سوپاسگوزاری بکه ن. (ئهمه ش مژده یه کی به رده واهمه و پشت به خوا به م زووانه دیته وه دی).

(۲۷) ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه: خیانت مه که ن له خوا له پیغه مبه ر ﷺ (به وه ی که م ته رخه میتان له فه رمانبه رداریاندا)، هه روه ها خیانه تیش مه که ن له ئه مانه ت و سپارده کانتان که پیتان ده سپیردریت، له کاتیکیدا که ئیوه ده زانن (ئو کاره تان خیانه ته).

(۲۸) هه روه ها بزائن به راستی مال و سامان و مندالیتان بو تاقیکردنه وه یه، به راستی خوا میه ره بانیش پاداشتی زورو بی سنووری له لایه (بو ئه و که سانه ی که نایه لن مال و سامان و مندالیان بیته کو سپ له ریگه ی جیهاد و هه ول و خه بات و کوششیاندا).

(۲۹) ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه: ئه گه ر ته قوای خوا بکه ن و پاریزکاری بکه ن، ئه وه خوا به رچاو روشنییه کی ته وواتان بو فه راهم ده هیئت (که بتوانن حق و ناحقه ی به ئاسانی له یه ک پی جیا بکه نه وه) هه روه ها هه له و گونا هه کانیشتان داده پوشت و لیتان خو ش ده یئت، (چونکه) خوا خاوه نی فه زل و ریزی گه وه و بی سنووره.

(۳۰) (ئه ی محمد ﷺ) یادی ئه و کاته بکه ره وه) کاتیکی کافره کان پیلانیان گیرا دژی تو بو ئه وه ی به ندت بکه ن، یان بتکوژن، یان ده رت بکه ن، ئه وان پیلانی خو یان ده گیرن و خوایش پلانی خو ی ده خاته کار (به بووچ کردنه وه ی پیلانه کانیان)، دلنیا بن خوا ی گه وه چاکترینی هه موو پلانسازو نه خشه سازانه (نایه لی پیلانیان سه ر بگری).

(۳۱) کاتیکیش ئایه ت و فه رمانه کانی ئیمه به سه ر بی باوه راندا ده خو ینریته وه، ئه وه ده لین: به راستی ئیمه بیستمان و ئه گه ر بمانویستایه ئه وه وینه ی ئه وه مان ده گوت!!، ئه م بابه تانه جگه له داستانی پیشینان شتیکی تر نیه!!

(۳۲) یادی ئه و کاته بکه ره وه که بی باوه ران وتیان: خوا یه ئه گه ر ئه م دین و به رنامه و قورئانه راسته، له لایه ن تۆیشه وه ره وانه کراوه، ئه وه به رد له ئاسمانه وه بیارینه به سه رماندا، یان به لاو سزایه کی به ئیشمان بو به یینه!!... (۳۳) بیگومان خوا ی گه وه (به قسه ی ئه وان ناکات) به لاو سزا نادات به سه ریاندا، له کاتیکیدا تو له ناویاندا بیست (به ئومیدی ئه وه ی که هه ندیکیان باوه ر به یین)، هه روه ها خوایش سزاده ر نیه له کاتیکیدا ئه وان داوی لیخو شبوون بکه ن.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولَآئِهِ إِلَّا الضَّالُّونَ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنْ أَلْبَسْتُمْ كُفْرًا يُفْضَوْنَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْضَوْنَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْتَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقِيلُوا لَهُمْ حَتَّىٰ
لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَّةً فَإِنَّ
أَنْتَهُوا قُلُوبَ اللَّهِ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِغَيْرِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ يُعِمُّ الْمَوْتِ وَيَعْمُ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

(۳۴) بوجی ئەوان چىن خوا سزايان نه دات؟! له کاتيکدا که ئەوان ريگري ده کهن و نايه لن خه لکی رووبکاته مزگه وتی حهرام (که عبه)، ئەوانه هه رشایسته ی ئەوه نین که سه ره پشتماری بن، هیچ تاقمیک شایسته ی سه ره پشتماری که عبه نیه بیجگه له خواناس و پارێزکاران، به لام زۆربه ی هاوه لگه ران (له و راستیانه) بێناگان.

(۳۵) ئەوانه نزا و پارانه وهشیان له لای مالی خوادا (که عبه ی پیروژ) جگه له فیکه کیشان و چه پله لیدان شتیکی تر نه بووه، که وابوو بچیز سزای کوشتن و دیلی (له غه زای به دردا) به وه ی که ئیوه بی باوه رو له خوا یاخی بوون.

(۳۶) بێگومان ئەوانه ی بی باوه رن، مال و سامانی خویان به خت ده کهن بو ئەوه ی به شینه یی به ره به ست

دانین و ریگری بکهن له بهردهم تاین و ریازی خوادا، جا مال و سامانیان له تاینده دا بو ئەو مه به سته خه رج ده کهن! پاشان ده بیته په شیمانی و داخ وحه سه رت له سه ریان، پاشانیش شکست ده هینن، بێگومان ئەوانه ش که بی باوه رن بو دۆزه خ کو ده کرینه وه و رایپچ ده کرین.

(۳۷) (به سه رهات و رووداوه کان) بو ئەوه یه که: خوا که سانی ده روون پیس و ناپاک له که سانی ده روون خاوی و پاک جیا بکاته وه و پیس و ناپاکه کانیش له سه ره یه که له که بکات و هه موویان بدات به مل یه کدا بو ئەوه ی کویان بکاته وه به گشتی، ئینجا فریایان بداته ناو دۆزه خه وه، ئا ئەوانه هه ر خویان خه ساره تمه ند و زه ره رمه ندن.

(۳۸) ئە ی محمد ﷺ به کافران بلێ: ئە گه ر کۆل بدن و واز به یین و (باوه ر به یین)، ئە وه بێگومان چاوپۆشی له گوناھی رابردوویان ده کریت، خو ئە گه ر بگه رپنه وه و به به رده وامی دژایه تی (تاینی خوا) بکهن، جا ئە وه به راستی یاسای نه ته وه یاخی بووه پێشینه کانیا ن به سه ردا ده سه پێنریت.

(۳۹) ئە ی ئیمانداران بجه نگن دژ به کافرو خوانه ناسان تا فیتنه و ئاشووب و ئازاردانی (خه لکی) نه مینیت و (ئو خه لکه سه ره به ست بن له هه لپژاردنی به رنامه و تایندا)، تا دین و فره مانبه رداری هه ر هه مووی بو خوا بییت، جا ئە گه ر بی باوه ران کۆل بدن، ئە وه بابزان به راستی خوا بینایه به هه موو ئە و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن.

(۴۰) خو ئە گه ر ئە و خوانه ناسانه هه ر پشت هه لکه ن و واز نه هینن، ئە وه بزنان که خوا پشتیوان و سه ره پشتمار تانه که پشتیوانیکی چاک و یارمه تی ده ریکی چاکه. (و ده سه لاتی بی سنوره).

(۴۱) (ئەي ئيمانداران) ئاگاداربن و بزانبه: بهراستی

هه‌رحیه‌کتان ده‌ستکه‌وت (له‌جه‌نگی بێ باوه‌پاندا) ئه‌وه
بێگومان پێنج یه‌کی بۆ خواو پێغه‌مبه‌رو خزمانی نزیک
پێغه‌مبه‌رو هه‌تیوان و هه‌زاران و رێبوارانه، (چوار
به‌شه‌که‌ی تریشی بۆ مو‌جاهیدانه‌که‌ له‌و غه‌زایه‌دا
به‌شدارییان کردوه‌) ئه‌گه‌ر ئیوه‌ باوه‌پتان هه‌یه‌ به‌ خوا
به‌وه‌ی که‌ دامانبه‌زاندوه‌ بۆ سه‌ر به‌نده‌مان (محمد ﷺ)
له‌و روژه‌ی که‌ هه‌ردوو له‌شکر به‌ره‌نگاری یه‌ک بوون،
خواش به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا ده‌سه‌لاتداره‌...

(۴۲) کاتی‌که‌ ئیوه‌ له‌ دامینی خواری شیوه‌که‌ و نزیکتر

بوون به‌ مه‌دینه و ئه‌وانیش له‌ سه‌ره‌وه‌ی شیوه‌که‌وه
بوون و دوورتر له‌ مه‌دینه، کاروانه‌که‌ش له‌ خوارتانه‌وه
بوو، خو ئه‌گه‌ر بریارو به‌لێنتان بدایه‌ به‌یه‌کتر بگه‌ن
له‌وکات و شوینه‌دا ئه‌وه‌ به‌لێنه‌که‌تان بۆ ئه‌نجام نه‌ده‌درا، به‌لام
خوا ده‌یه‌وێت بارودۆخێک پێش به‌ی‌نیت
که‌ بریاری له‌سه‌ردراوه‌ (که‌ سه‌رکه‌وتنی موسولمانانه‌ و شکستی بێ باوه‌پانه‌)، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناو بج‌یت
و به‌هانه‌ی نه‌می‌نیت ئه‌وه‌ی که‌ له‌ زانستی خوادا له‌ناوچوه‌ و بۆ ئه‌وه‌ی بژی له‌سه‌ر به‌رچاو روونی و
به‌لگه‌، ئه‌وه‌ی له‌زانستی خوادا ده‌ژی له‌سه‌ر دینداری (سه‌ره‌نجامی شه‌ری به‌در بۆ ئه‌وه‌ بوو تا
باوه‌پو بێ باوه‌پری بۆ هه‌ردوولا روون بێت) و بێگومان خوا ته‌واو بیسه‌رو زانیه‌.

(۴۳) کاتی‌که‌ خوا ئه‌وانی له‌ خه‌وتدا به‌که‌م نیشان ئه‌دایت، خو ئه‌گه‌ر ئه‌وانی به‌ژماره‌یه‌کی زۆر نیشانی
بدایتایه‌ ئه‌وه‌ ئیوه‌ لاواز ده‌بوون و تووشی نه‌هامه‌تی و کێشه‌ ده‌بوون له‌ باره‌ی جه‌نگ کردنه‌وه‌، به‌لام
خوا به‌سه‌لامه‌تی و سه‌رکه‌وتوویی له‌وترس و کێشه‌یه‌ رزگاری کردن، چونکه‌ به‌راستی ئه‌و زاته‌
زانایه‌ به‌هه‌رچی له‌ناو دل و ده‌روون و سینه‌کاندا هه‌شار دراوه‌.

(۴۴) کاتی‌که‌ش به‌یه‌کگه‌یشتن له‌ گو‌په‌پانی جه‌نگدا له‌به‌رچاوی ئیوه‌، خوا ئه‌وانی به‌که‌م نیشان ده‌دان
و ژماره‌ی ئیوه‌شی له‌به‌رچاوی ئه‌وان به‌که‌م ده‌نواند، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ پێش بێت که‌ خوا بریاری
له‌سه‌رداوه‌، هه‌ر بۆ لای خوا سه‌ره‌نجامی هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌ک ده‌گیردرێته‌وه‌.

(۴۵) ئە‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌پتان هێناوه‌: کاتی‌که‌ ده‌گه‌نه‌ ده‌سته‌یه‌ک و روو به‌ پروتان ده‌بنه‌وه‌،
ئه‌وه‌ ده‌بی‌ت خو‌پاگربن و سه‌نگه‌ر چۆل نه‌که‌ن و زۆر یادی خوا بکه‌ن و لێی بپا‌رێنه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه‌
سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوو بن...

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَلِالْيَتَامَىٰ وَلِالسَّابِقِينَ وَأَنَّ السَّبِيلَ إِن
كُنْتُمْ أَمْنًا مِّنْهُ يَأْتِيكُمْ وَمَا أَزَلْنَا عَنْ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
يَوْمَ الْتَفَىٰ الْأَحْمَعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّينِيَّةِ وَالْعُدُوِّ الْقُصُوفِ وَالرَّكْبِ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خَلْفَ لَكُمْ فِي الْعِيعَةِ
وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَاتِبٌ مَّفْعُولٌ لِّهَذَا هَلْكَ مَنْ
هَلَكَ عَنْ بَيْتِهِ وَبَيْتِ مَنْ حَيْثُ عَنْ بَيْتِهِ وَإِلَى اللَّهِ
لَسَجِّعُ عَلَيْهِمْ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا
وَلَوْ أَنَّكَ كُنْتُمْ كَثِيرًا لَّفَلَسْتُمْ وَلَنْ نَزَعْتُ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
يُرِيكُمْهُمْ إِذْ أَلْقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيَقْلِلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَاتِبٌ مَّفْعُولٌ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَأُتْبِئُوا وَأُذَكِّرُوا وَاللَّهُ كَثِيرٌ لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فِيهِ فَنفَشَلُوا وَيَذْهَبَ بِكُمْ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَاوِرَةٍ أَنْتَابٍ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَيعُمُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَنْعَمَ لَهُمْ وَقَالَ لَأَعْلَبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْقَوْمَانِ كَصُ
عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٌّ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَاتَّكِلْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
بِمَقَادِمْتِ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ غَلِيظٍ
كَذَّابٍ ؕ أَلَمْ تَرَ عَوْتَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥١﴾

(۴۶) گوپرایه لی خواو پیغهمبره که شی بکن له هممو کردارو گوفتاریکدا و ناشووب و ناژاوه مه گیرن و مه چن به گزیه کدا، خوئه گهر بچن به گزیه کداو یه کتر بشکینن، نه وه شکست و لاوازی رووتان تیده کات، هه بیته و شکواری و دهسه لاتان له بهین ده چیت، بویه ده بیته خوگرو نه فسه دریژ بن (همم له مهیدانی جه نگدا، همم له ناو یه کتردا) چونکه به راستی خوا یارو یاوه ری خوگرو نارامگرانه.

(۴۷) نه کهن وه که نهو جوړه که سانه بن که له ولات و شوینی خوین ده رچوون له بهر کهش و فش کردن و خوناندن له بهر چاوی خه لک و ده یانه ویت کو سپ بخه نه بهردهم ری بازو ثانی خوا، له کاتییکدا که خوی گه وره به ناگایه به سهره تاو سهره نجامی هه موو نهو کارو کرده وانه ی که دهیکه ن.

(۴۸) کاتییکش شه یتان (به وه سوه سه و خه یال) هه موو

کرده وه ناپه سهندو نارو واکانی بو رازاندنه وه، وتی: نه مپو هیچ کهس دهره قه تی نیوه نایهت و دلیان بن منیش پشت و په نام بو نیوه، که چی کاتییک نهو دوو له شکره یه کتریان بینی، ده سته جی شه یتان پاشه و پاش گه رایه وه وتی: به راستی من بهریم له نیوه! چونکه به راستی نهو ی من ده یسینم نیوه نایینن، (دیاره که شه یتان بینوویه تی چون فریشته دهسته دهسته داده به زن بو یارمه تی ئیمانداران، بویه له ترسا وتی): بیگومان من له خوا ده ترسم، خوایش زور سهخت و به زه بره له تولده دا.

(۴۹) کاتییک دوو پرووه کان و نه وانه ی له دلیاندا نه خوشی (بی ئیمانی) تیا جیگیر بوو (به ئیماندارانیان) دهوت: نا نه وانه ثایه که یان له خوبایی کردوون (نه گینا به و ژماره که مه وه چون خوین ده گرن)، (خواش ده فهرمو ویت) نهو ی پشت به خوا به سته یته، نهو به راستی خوا به ته وای بالاده ست و دانایه.

(۵۰) نه گهر ده تبینی کاتییک فریشته کان گیانی کافره کانیان ده کیشاو ده یانمالی بهردهم و چاو و پشتیاندا و (پایچیان ده کردن بو دوزهخ و، پیان دهوتن): ده بچیزن سزایه کی سوتینه ری (زور سهخت و سامناک)...

(۵۱) (هروه ها پیان دهوتن) نهو لیدان و سزایه خوتان ده سته یته ریتان بو کرده، چونکه به راستی خوا به هیچ شیوه یه که سته مکار نیه له بهنده کانی.

(۵۲) کارو کرده وای (خوانه ناسان له هممو سهرده میکدا) وه کو داب و نه ریتی فیرعه ون و نهو که سانه وایه که له (سهرده مه) پیشووه کانداهاتوون پیش نه مان، نه وانه پروایان نه بو به ثایهت و فهرمانه کانی خوا، جا خوایش خه شمی لی گرتن و له ناوی بردن به هو ی گونا هو تاوانیانه وه، به راستی خوا به تواناو به زه بره له تولده دا.

(۵۳) ٲو سزاو له ناو بردنه له بهر ٲوه ديه كه به پراستي پريارى خوا وايه: ٲه وزاته هيچ نازو نيعمه ٲيكي نه گوريوه كه به خشيبٲى به هر قهوم و گه ٲيك، هدا تا ٲهوان ٲهوى به خويان ده كريت نه يگورن و نه يكنه، چونكه له راستيدا خواى گه وړه به ته واوى بيسه رى (گوفتاره كانه) زانايه به كرده كان.

(۵۴) (ره وشتى ٲه مانه) هر وه كو داب و ندرٲى دارو ده ستهى فيرعه ون و ٲهوانه ي پشيان وايه، كه به لگه و فهرمانه كانى په وړه دگاريان به درو ده زانى و باوه پريان پي نه بوو، له ٲه نجامدا ٲيمهش به هو ي گونا هو تاوانيانه وه له ناومان بردن و دارو ده ستهى فيرعه ونيشمان نو قمى ده رى كرد، هم مو شيان سته مكار بوون.

(۵۵) به پراستي خراپترينى زينده وهران لاي خوا ٲهوانه نه كه كافرو بي باوه رن، چونكه ٲهوانه بريار پانداوه باوه ر نه هين...

(۵۶) ٲهوانه ي كه په يمانت له گه لدا به ستن (كه خيانه ت ٲى نه كنه) كه چى پاشان له هم مو جاريكدا هر په يمانه كه يان ده شكاند،

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِيمَانٌ أَنَّهُمْ قَوْمٌ بِهِ نَبُوءَاتٌ
مَا يَنْفَعُ سِيْرَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ ءَالِ
فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
يَذُّوْنَ بِهِمْ وَأَعْرَفْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ لِّمِيتٍ ﴿٥٤﴾
إِنَّ شَرَّ الدِّينِ وَءَالَ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
الَّذِينَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
وَهُمْ لَا يَنْفِقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِنَّا نُنْفِضُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرِدْ بِهِمْ
مِنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّا نَخَافُ مِنْ
قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ لَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْخَيْرَ لَأَحِبِّ إِلَٰهٍ
وَلَا يَخْشَى الَّذِينَ كَفَرُوا سُبُوًّا إِنَّهُمْ لَا يَعْرِضُونَ ﴿٥٨﴾
وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
تُرْهِبُونَ بِهِ ۖ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَالَخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِن جَنَحُوا
لِلسَّلَامِ فَاجْزَعْ لَهُمُ النَّوْلَ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

ٲهوانه له خوا ناترسن و پاريزكاري ناكهن.

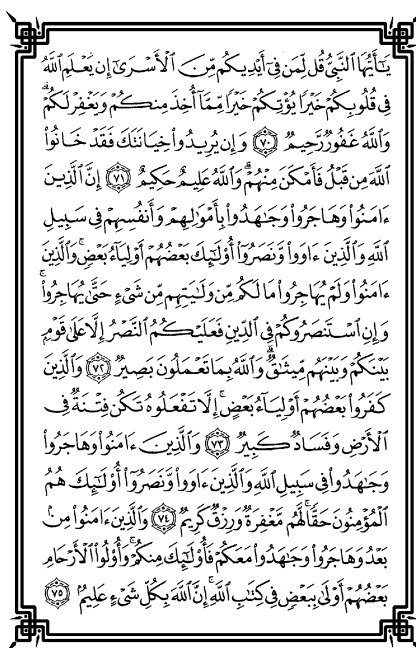
(۵۷) جا هر كاتيك روو به پروى (خوانه ناسان) بوٲه وه له جهنگدا، ٲهوه وياي لى بكه ٲهوانه ي له دوايانه وهن و يارمه ٲيان ددهن په رش و بلاو بين، بهو هيوايه ي ٲهوان په ندو عبيرهت و ٲام وژگاريى وه ربگرن.

(۵۸) خو ٲه گهر ترسايٲ له ده سته يه ك (كه په يمانت له گه لدا به ستون) په يمانه كه هه لوه شيننه وه و خيانه ت ٲى بكنه ٲهوه ٲوٲش له و كاته دا په يمانه كه بده روه به رووياندا به شيوه يه كى ريك و راست، (پيان بلل كه) په يمانه كه يان نرخى نه ماوه، چونكه به پراستي خوا كه سانى په يمان شكين و ناپاكي خو ش ناوٲت.

(۵۹) با ٲهوانه ي كه بي پروان وا نه زانن كه له ده ستمان ده رچون، به راستى ٲهوانه ناتوانن ده سه وسانمان بكهن و له ده ستمان ده رناچن.

(۶۰) (خوا فهرمان ددهات به كار به ده ستانى ده وه له تى ئيسلام): هه رچى له تواناندا هيه بو به هيز كردنى سوپاى ئيسلام بيخه نه گه رو ٲاماده يى بكهن (هيزى ٲاسمانى و ده ريايى و وشكانى... هتد) و له ٲاماده كردنى هم مو جوړه ٲه سږ و (هوكانى ترى گواسته وه) كه مته رخه مى مه كهن تا دوژمنانى خواو دوژمنانى خوتانى پي چاو ترسپن بكهن، با كه سانى ترش جگه له م دوژمنانه ي ئيسٲا، پي چاو ترسپن بين كه ئيسٲه ٲيوه نازانن كين و نايانناسن، به لكو هر خوا خو ي ده ياناسيٲ، جا هر شٲيك ببه خشن له پيناوى خوادا (بو به هيز كردنى سوپاى ئيسلام)، ٲهوه به زايه ناچٲٲ و ده ستان ده كه وٲه وه و ٲيوه سته متان ٲينا كريت.

(۶۱) جا ٲه گهر (دوژمنان) به لاي ٲاشيدا دا يانشكاند و هه زيان پيكر د ٲوش (ٲه محمد ﷺ، ٲه ي پشه و) ٲاماده يى خوٲ ده رپړه و پشت به خوا ببه سته چونكه به پراستي ٲه و زاته بيسه رو زانايه (له پيلان و نه خشه ي دوژمنان ٲاگاداره و زه ره ناكهن).

(۷۰) ئەى پىغمەبەر ﷺ: بەو دىلانى بلىٰ كە لەبەر دەستاندان، ئەگەرخوا خىر لە دلە كاتتاند بەدى بكات، ئەو دە زۆر لەو دە باشتەرتان پى دەبەخشىت كە لىتان وەرگىراو، (ئەگەر باوەر پىهين) لىتان خوش دەبىت، خوايش لىخوشبوو مېهەربانە.

(۷۱) خو ئەگەر بىانەو پىت خىانەت و پىلان دژ بە تو (ئەى پىغمەبەر ﷺ) بگىرن، ئەو بەراستى ئەوانە پىشتەر خىانەتبان لە خوا كەردووە (بەو دەى كە شەرىك و ھاوەلىان بو برىارداو)، ئىنجا خوا دەسەلاتى لىسەندن و ئىو دەى زال كەرد بەسەرياندا، بىگومان خوا زانايە (بە پىلانىان) و دانايە (بە چۆنەتى سنوور دانان بو يان).

(۷۲) بەراستى ئەوانەى كە باوەرپان هيناوە و كوچيان كەردووە و تىكوشتاوان لە پىناوى ثابنى خوادا بە خو يان و مال و سامانىانەو، ئەوانەش كە پىشوازيان لە كوچەران كەردو لەمال و حالى خو ياندا جىيان كەردنەو و پىشتگىريان كەردن، ئا ئەوانە

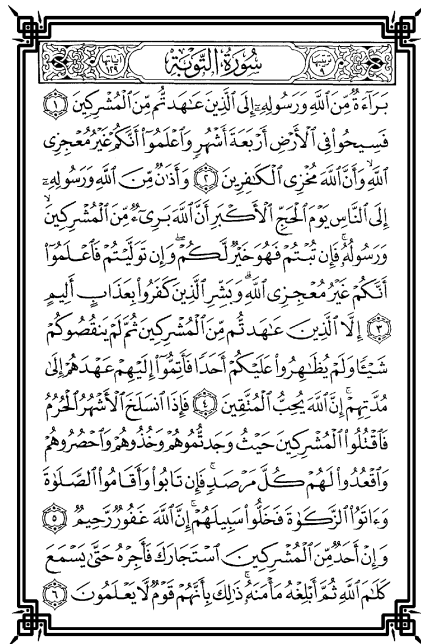
هەندىكيان پىشتىوانى هەندىكى ترىان، ئەوانەش كە باوەرپان هيناوە و كوچيان نەكەردووە، ئەو بو تان نىيە پىشتگىريان بكەن لەهېچ شتىكدا هەتا ئەوانىش كوچ دەكەن (بو بەهيزكەردنى دەولەتى ئىسلام)، خو ئەگەر ئەو ئىماندارانەى (كە كوچيان نەكەردووە) داواى يارمەتى و پىشتگىريان لە ئىو كەرد بو سەرخستنى ثابنى ئىسلام، ئەو پىويستە لەسەرتان پىشتگىريان بكەن، جگە لەسەر ئەو عەشەرت و لايەنەى كە لە نىوان ئىو و ئەواندا پەيمانىك هەبىت (ئەو پەيمانە مەشكىن)، خواى گەورەش بىنايە بەو كارو كەردەوانەى كە دەيكەن.

(۷۳) ئەوانەش كە كافرو بى باوەرپان، هەندىكيان پىشتىوانى هەندىكى ترىان و پىشتىوانى لە يەكتر دەكەن، خو ئەگەر ئىو دەى ئىماندار كو مەك يە يەكتر نەكەن و پىشتى يەكتر نەگرن ئەو لەسەر زەویدا ناخوشى و ناكوكى و گوناھو تاوانى گەورە پىش دىت (ئازار و ناخوشى بو ئىو دەى ئىماندار پىش دىت و مروفايەتى هەموى زەرەرمەند دەبىت).

(۷۴) ئەوانەى باوەرپان هيناوە و كوچيان كەردو و تىكوشتاوان لە پىناوى خوادا، ئەوانەش جىگەى كوچەريانىان كەردووە و (پىشوازيان كەردن) و يارمەتبان دان، هەر ئا ئەوانە پروادارانى راستەقەنەن، (لە بەهەشتى بەرىندا) بو يان ئامادەيە لىخوشبوون و زرق و رۆزى بەپىزو پر بەرەكەت و جوان و رازاو.

(۷۵) ئەوانەش كە باوەرپان هيناوە لە دواى كوچ كەردنى يەكەم و كوچيان كەردو هەول و كوشتىياندا (لە پىناوى گەياندى بەرنامەى خوا) لە گەل ئىو دەدا، ئا ئەوانەش لە ئىو دەن (پەلەى ئىو دەيان هەيە)، ئەوانەش كە (سەرەپاى پەيوەندى ئىمانى) پەيوەندى خزمایە تىشيان هەيە، هەندىكيان شايستەترن بەهەندىكى ترىان لە بەرنامەى خوادا (واتە ئەوان شايستەترن لە ميرات بەرىدا بو يەكترى)، بەراستى خوا بە هەموو شتىك تەواو زاناو ئاگايە.

سورہتی (التوبة)

(۱) ئەمە بەری بوونیکی گەورە و گرنگە لەلایەن خواو پیغەمبەرە کە یەوہ بو ئەوانە ی کە پەیمانتان لە گەلدا بەستبوون لە ھاوہلگەران (واتە کۆتایی و نەمانی ئەو پەیمانانە یە کە لە گەل ھاوہلگەراندا بەستراوہ، چونکە ئەوان دەست پێشخەر بوون لە شکاندنی پەیمانە کەدا).

(۲) جا کە واتە ئەو ھاوہلگەران بو تان ھە یە چوار مانگ بەسەر زەویدا بگەرێن (تا شوینیکی بو نیشتە جی بوونی خۆتان دەدۆزنەوہ)، بشزانن بەراستی ئیوہ دەسەوسانکەری خوانین و لە دەست ئەو دەرناچن، بەراستی خوا ی گەورە ریسواکەری بی باوہرەنە.

(۳) ئەمەش بانگەوازو راگە یاندنیکی لەلایەن خواو پیغەمبەرە کە یەوہ بو ھەموو خەلکی، لە روژی ھە جی گەورەدا کە: بەراستی خواو پیغەمبەرە کە ی بەرین لە

موشریک و ھاوہلگەران، جا ئە گەر ئیوہ تەوہ بەکن و بگەرێنەوہ لە بی باوہری ئەوہ چاکترە بو تان، خۆ ئە گەر ھەر یاخی بن و پشت ھەلکەن، ئەوہ چاک بزانی بەراستی ئیوہ دەسەوسانکەری خوانین و لە دەسەلاتی دەرناچن، مژدەش بدە بەوانە ی کە بی باوہرن، بەسزایە کی پر ئیش و ئازار!!...

(۴) بەلام ئەو ھاوہلگەرانە ی کە پەیمانتان لە گەلاند بەستوہ، پاشان پابەندی پەیمانە کە بوون و ھیچیان لی کەم نە کردوہ و یارمەتی کە سیشیان نە داوہ دژتان، ئەوہ ئیوہ پەیمانە کە یان بو بەرنە سەرو تەواوی بکەن، تاکاتی دیاری کراویان، چونکە بەراستی خوا پارێزکارانی خۆش دەوێت.

(۵) جا کاتیکی مانگە ھەرامەکان بەسەرچوون (کە بریتیە لە: ذوالقعدە، ذوالحجە، محرم، رجب) ئەوہ ھاوہلگەرانە ی پەیمان شکین بکوژن لە ھە رکۆی دەستان لییان گیر بو، یاخود بە دیل بیانگرن، سنوور دانین بو چالاکیان، ھەروہا کە مین و بۆسە یان لە ھەموو شوینیکی لە باردا بو دانین، جا ئە گەر (پیش ئەوہ ی دەستی ئیوہ یان بگات) تەوہ یان کردو وازیان ھینا لەو کارە یان و نوێزیان کردو زە کاتیاندا، ئەوہ وازیان لیھین و رییان بو چۆل بکەن، چونکە بەراستی خوا لیخۆشبوو دلۆفانە (ئە گەر راست بکەن، خۆ ئە گەر بە راستیشتان نە بیست ئیوہ ھەر حسابی روالەت بکەن).

(۶) خۆ ئە گەر کەسیک لە ھاوہلگەران داوای پەنای لی کردیت (ئە ی پیغەمبەر ﷺ، ئە ی ئیماندار)، ئەوہ تۆیش پەنای بدە ھەتا گوێی لە فەرموودە کە ی خوا (قورئان) دەبیست، پاشان بیگە یەنە بەو شوینی دە یەوێت و (مال و گیان و ژیا نی) تیایدا پارێزراوہ، ئەم میھەرە بانیە لە بەر ئەوہ یە ئەوانە کە سانیکن نازانن (خواناسی چیه ئایین چیه؟! مەبەست لە دروستبو نیان چیه?!).

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رُسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا تَرْفُقُوا بِهِمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْرَهُمُ فَسْقُوتٌ ﴿٨﴾ أَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَوَسَدُوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا تَرْفُقُوا فِي مَوْنِهِمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَأَلَّوْا وَآثَمُوا الْبُطْلَانَ وَءَاثَرُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا فِي الَّذِينَ وَفَّقُوا لَاقِبَتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ أَيْمَنُكُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكَافِرِ إِنَّهُمْ لَا يَأْمِنُونَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ يَنْتَهُرُوا ﴿١٢﴾ أَلَا تَنْتَهُرُونَ قَوْمًا نَكَتُمْ أَيْمَنَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ هُمْ بَدَلُكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً آخِذْتُمْهُمْ فَلَلَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

(۷) چوں په یمان ده بیټ بو هاو لگه ران (ئوانه ی که چنده ها جار په یمان ده شکیڼ)، لای خواو لای پیغه مبه ره که ی، جگه له وانه ی که له پال مزگه وتی حرام و (که عبه دا) په یمانتان (له گه لیاندا مور کرد) هه تا ئه وان پابه ند و راست و دروست بن له سهر په یمانه که یان بهرام بهر ئیوه، ئه وه ئیوه ش پابه ندو راست و ره وان بن بویان، چونکه بهراستی خوا پاریز کارانی خوش ده ویت. (ئوانه ی که په یمان شکیڼ نین).

(۸) (ئو هاو لگه رانه) چوں (پابه ندی په یمان ده بن له گه ل ئیوه دا، کاری چاک له وانه ناو ده شیته وه) خو ئه گهر ده ستیان بروات به سهر تاندا ئه وه هیچ سنووریک ناپاریزن، نه خمایه تی ده فامن، نه په یمان، به دهم و زاریان رازیان ده کهن، دله کانیشیان دژو بیزارن له وه ی که به دهم ده یلین (دژو راگرتنی په یمانه که یانن) زور به شیان له سنوور ده رجون و په یمان شکیڼ.

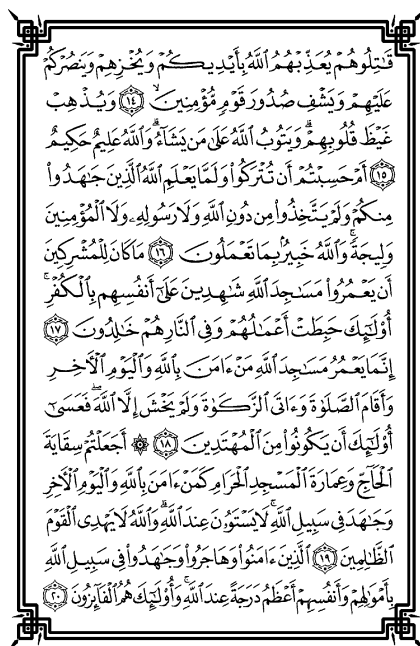
(۹) (هاو لگه ران نرخیان بو ئایه ته کانی خوا ی گه وره دانه ناو ده) ئوانه به ئایه ته کانی خوا پاره و ده ستمایه یه کی که می دنیا یان کړی و گوړپانه وه (ئایه ته کانی خوا یان گوړپه وه به نرخیک کی کم و هه رزان)، ئینجا پشتیان کرده بهرنامه ی خوا، ریگریان له خه لکیش کرد، بهراستی ئوانه ئو کارو کرده وه یه کی که ده یان کردو ئه نجمیان ده دا زور ناپه سه ند بوو.

(۱۰) ئوانه ده رباره ی هیچ ئیمانداریک سنووری خمایه تی و په یمان ره چاو ناکه ن و ناپاریزن، هه ر ئا ئه وانه شن ده ستریز کاران.

(۱۱) جا ئه گهر ته و به بکه ن و په شیمانی ده برن و نویژه کانیان ئه نجام بده ن و زه کات له مال و سامانیان ده رکهن، ئه وه برای دینی ئیوه ن، ئیمه ییش ثابته و فره مانه کان روون ده که ینه وه بو که سانیک که ده یزانن و تیډه گهن.

(۱۲) خو ئه گهر ئه وانه په یمانه کانیان بشکیڼ له دوا ی به ستنی و گالته و تانه و ته شه ریان له ئاین و بهرنامه که تان دا، ئه وه بجه ننگن دژو سهرانی کوفر، بهراستی ئه وان هیچ په یمانیکیان نیه، بو ئه وه ی کول بده ن. (و واز له سته م و ده ستریز ی به ینن).

(۱۳) باشه، ئایا ئیوه ناجه ننگن دژو که سانیک که به لین و په یمانه کانیان هه لوه شان دوه و هه ولیشیاندا که پیغه مبه ر ﷺ ده رکهن له شاری (مه که که)، هه ر ئه وانیش یه که مجار ده ستیان کرد به دژایه تیتان، ئایا له وان ده ترسن؟ جا خو هه ر خوا شایسته یه که لئی بترسن ئه گهر ئیوه ئیماندارن.

(۱۴) (تہی ئیمانداران) بجهنگن دژی بی باوہ پان، تہوہ خواہیہ کہ بہدہستی ئیوہ سزایان دہدات و سہرشوړو خہ جالہ تیان دہ کات و ئیوہ بہ سہریاندا سہر دہ خات، دل و سینہی گروئی ئیماندارانیش گوشادو ئاسوودہ دہ کات و دل و دہرونیان سارپژ دہ کات (چونکہ کاتی خوئی کافرہ کانی مہ ککہ زور ئازارو تہ شکہ نجہی ئیماندارانسان دہداو بی بہزہ بیانہ ہنہندیکیان لی شہید کردن)...

(۱۵) ہہرچی ئازارو کینہش ہہیہ لہدلی ئیمانداراندا لای دہبات و نایہیلٹ، خوای گہورہش تہوہو بہ شیمانی لہو کہسہ و ہر دہ گریٹ کہ خوئی دہیہ ویت و (شایستہیہ)، خوای گہورہ زاناو دانایہ.

(۱۶) (تہی ئیمانداران) ثایا پیٹان وابوو و واتان دہزانی ہہروا وازتان لیڈہ ہینریٹ (بی تأقیکردنہوہ) لہ کاتیکیا ہیشتا خوا دہری نہخستوہ تہوانہی جیہادیان کردوہو تیکوشاون

لہ ئیوہ، جگہلہ خواو پیغہمبہرہ کہی و ئیمانداران کہسانی تریان نہ کردوہ بہ جیبی متمانہو رازو نہنی خویان؟! خوایش ہہمیشہ ئاگادارہ بہ ہہموو تہو کارو کردہوانہی کہ تہنجامی دہدن (بہ لام دہیہ ویت ہہموو راستیہ کان دہرکون و بینہروو).

(۱۷) شیاو و شایستہ نہبوہ بو موشریک و ہاوہ لگہران کہ مزگہوتہ کانی خوا ئاوہدان بکہنہوہ، لہ کاتیکیا خویان شایہ تن لہسہر خویان کہ بی باوہ پان، تہوانہ ہہموو کارو کردہوہ کانیان بی نرخہ و پووجہل بوٹہوہ، تہوان لہناو ئاگری دوزہ خدا (لہ ژبانی کولہ مہرگیدا) بہر دہوامن.

(۱۸) بہراستی تہنہا تہو کہسہ (بہدل و بہگیان) مزگہوتہ کانی خوا ئاوہدان دہکاتہوہ (بہ خواپہرستی و نویکردنہوہی) کہ باوہ پری پتہوی بہ خواو بہروژی دوایی ہیناوہ و نوپژہ کانی بہچاکی تہنجام داوہوہ زہ کاتیشی (لہ مال و سامانی) دہر کردوہ و لہ کہسیش نہترساوہ جگہ لہ خوای بالادہست، جا ئومیدہ تہو جورہ کہسانہ لہ ریزی رینمووی کراواندا بن.

(۱۹) ثایا ئیوہ بہرہواو دروستتان دانا ئاوہخشین بہ حاجیان و ئاوہدان کردنہوہی مزگہوتی حہرام (کہعہ)، وک تہو کہسہ و ابیت کہ باوہ پری پتہوی بہ خواو بہروژی دوایی ہیناوہو تیکوشاوہ لہ پیناوی ریباری خوادا؟ تہو دوو دہستہیہ وک یہک نین و لہیہک ئاستدا نین لای خوا، خوای گہورہش ہیدایہت و رینمووی قہومی ستہمکار نادات.

(۲۰) تہوانہی باوہ پریان ہیناوہ و کوچیان کردوہو و جیہادو ہول و کوششیان تہنجامداوہ لہ پیناوی ریبارو رہزامہندی خوادا بہ مالیان و بہ گیانیان، پلہوپایہو پاداشتیان لای خوا زور بی سنوور و گہورہیہ، ہہر تہوانیش سہر فرازو بہختہوہرن...

(۲۱) (جا ئهوانه) پهروهردگاريان مژدهيان ددهداتى به رهحمهت و ميههربانى تاييه تى له لايهن خوښه وه، هاوړې له گهل رهامه ندى و خوشنوودى و بههشت و باخى بى شومار، له كاتيكدا بو ئهوان ههيه له و بههشتهدا نازو نيعمه تى نه پراوه كه پيشكه شيان ده كړيت...

(۲۲) له ههمان كاتدا له و بههشتهدا بو ههميشه و بهردهوام ژيان ددهبته سهر، بهراستى خواى بهخشنده پاداشتى گه وړه و بى سنوورى له لايه.

(۲۳) ئه ئه كهسانه ي باوهرتان هيناوه، باوو باپيران و براكانتان مه كه نه پشتيوان و خوشه ويستى خوتان، ئه گهر ئهوان بى باوهرپريان خوش ويست و ههليانېژارد به سهر ئيمان و باوهردا، ههركهس له ئيوه پشت بهوان بيهستيت

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَتِهِ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَلَّيْنِ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِِبَاءَ كُمْ وَلِخَوَنَتِكُمْ ءَوَلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَّخِذْهُمُ زُكُومًا فَلَيْسَ لَهُمْ مِنْكُمْ ءَوْلِيَةٌ لَهُمْ أَظْلَلْتُمْ أَفْئِدَتَكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ ءِِبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يُدْرِكُ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُنُفُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شِئًا وَضَافَتْ عَلَيْكُمْ ءَلَارِضٌ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

و خوشى بوين، ئانهوانه ههر سته مكارن.

(۲۴) (ئهى محمد ﷺ پييان بلئ: ئه گهر باوو باپيرتان و رو له و نه وه كانتان و براكانتان و هاوسه رانتان و عه شرت و هو زتان و مال و سامانيك كه به دهستان هيناوه، ياخود بازرگانيه كه ده ترسن كه شكان و بى بازاري رووى تبيكات ههروها خانوبه ره و كوشك و ته لاريك كه حمز ده كهن ليتان تيك نه چيت و دلخوشن پي، لاتان خوشه ويسترو نازدار تر بيت له خواو پيغه مبه ره كه ي و جيهادو تيكوشان له پيناو ريبازى ئه و زاته دا، ده ئه وه چاوه پروان بن، هه تا خواى گه وړه فه رمانى خو ي دهرده كات و (توله تان لئ ده سيئت)، خواى پهروهردگاريش هيدا يهت و رينموويى قه ومى ياخى و له سنوور دهرچوو نادات.

(۲۵) سويند بيت خواى گه وړه له زور شويندا سهرى خستن (به سهر بى باوهراندا)، له روژى حونه نيش كاتيك كه زور يي ژماره ي خوتان سهر سامى كردبون، (بينيتان) ئه و زوريه هيچ فرياتان نه كه وت و بى نيازى نه كردن، زه و يش چه نده فراوانه ليتان هاته وه يه ك و ته نگ به وه، له وه وودوا هه موو پشتان هه لكردو راتانكردو هه لاتن...

(۲۶) پاشان خواى گه وړه ئارامى و ئاسووده يى دابه زانده سهر پيغه مبه ره كه ي و سهر ئيماندارانيش، سهر بازانيكى دابه زان كه نه تانده دين، سزاي ئه وانه شي دا كه بى باوهر بوون، ههر ئاواشه سزا و پاداشتى كافرو بى باوهرن...

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قِيلَ لِّلَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا يَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ إِنَّ اللَّهَ فَقَلْتُ لَأَنصُرِي
 الْمَسِيحَ أَنْتَ اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَسَاءَ لَكُمُ
 اللَّهُ أَنْ تُوَفَّقَكُورَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْكَبًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا
 لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

(۲۷) تینجا دوائی تہوہ خوائی گہورہ لہ ہر کہ سیک کہ
 بیہویت و شایستہ بیت تہوبہ و پہشیمانی و ہردہ گریٹ
 خوائی گہورہ تہواو لیخوشبوو میہرہ بانہ.

(۲۸) تہی تہو کہ سانہی باوہرتان ہیٹاوہ چاک بزائن کہ
 موشریک و ہاوہ لگہران ناپوخت و پیسن، ئیتر لہم
 سالہیان بہدواوہ نابیت نزیکی مزگہوتی حہرام
 (کہ عہی پیروژ) بکہون، خو تہ گہر دہترسن لہ ہہزاری
 و نہداری و بی بازاری تہوہ بزائن کہ لہ ٹائندہدا خوائی
 گہورہ لہ فہزل و بہخشندهی خوی دہولہ مہندتان
 دہکات ہر کاتیٹک بیہویت (بیگومان سامانی نہوت و
 کاتزاکان بہشیکن لہو مژدہیہ) بہراستی خوا تہواو زاناو
 دانایہ.

(۲۹) (تہی ئیمانداران) بچہنگن دژی تہوانہی کہ باوہری (راست و دروستیان) بہخواو بہروژی
 قیامت نیہ و تہو شتانہی خواو پیغہ مہرہ کہی بہحہرامیان داناوہ بہحہرامی نازائن و پہیرہوی دینی
 حق ناکہن، لہوانہی کہ کتیپیان پیڈراوہ لہ (گاورو جوو)، ہہتا تہو کاتہی بہناچاری باج پیشکەش
 بہدہولہ تی ئیسلام دہکہن، (لہجیاتی تہوہی کہ گیان و مال و سامانیان پایژراوہ و بہشداری جہنگ
 ناکہن، تہمەش بو تہوکاتہیہ کہ تہوان ئیعلانی جہنگیان کردیبت و مسلمانانیش خاوہنی دہولت بن).
 (۳۰) جولہ کہ وتیان: عوزہیر کوپری خوایہ، گاورہ کانیش وتیان: مہسیح کوپری خوایہ!! تا تہو بوختانہ
 (نابہ جیانہ) قسہی تہوانہو بہدہم دہیلین و لیئی تیناگہن (بیریٹک ناکہنہوہ، تینافکرن) تہو گوفتارہیان
 لاسایی کردنہوہی تہوانہیہ کہ پیشتر بی باوہر بوون (لہوہدا کہ دہیانوت فریشتہ کان کچی خوان)،
 دہک بہکوشت چن و خوا لہناویان بہریٹ، ئاخر تہم بوختانہ نارہوایانہ چون ہلدہ بہستن.

(۳۱) (گاورو جوو) حاخام و قہشہکانی خویان کردو تہ پەرودہ دگاری خویان لہ جیاتی خوا (ملکہچ و
 فہرمانیہرداریان، تہوانیش بہئارہزووی خویان شتیان بو حہلالیان حہرام دہکہن) ہرہوہا مہسیحی
 کوپری مہریہمیش (بہکوپری خوا دہزانن) لہ کاتیٹکدا کہ فہرمانیان پینہدراوہ جگہ لہ پہرستنی تاکہ
 خوایہک، بیگومان جگہ لہوزاتہ خوایہکی تر نیہ، پاکی و بیگہردی و ستایش بو تہو زاتہیہ، کہ (تہو
 نہفامانہ) ہاوہلی بو بریار دہدہن.

(۳۲) (ئەوانە بەو بیروباوەرە پوچانەیانەو) دەیانەوێت نوورو ئاینی خوا بەقالە ی دەمیان بکوژینەو و خاموشی بکەن (بەلام خەیاڵیان خوا) خوا ناھیلێت ئاواتیان بێتە دی ئاین و نووری خوێ هەر سەر دەخات و نووری خوێ تەواو دەکات و دەری دەخات، هەرچەندە کافرو بێ باوەران پێی سەغڵەت و دلتەنگ بن.

(۳۳) هەر ئەو زاتە بۆیە پیغەمبەرە کە ی هاوڕی لە گەڵ هیدایەت و رێنمووی و ئایینی راست و دروستدا رەوانە کردوو تەسەری بخت بەسەر هەموو بەرنامە و ئاینەکانی تردا، هەرچەندە موشریک و هاوێلگەران پێی سەغڵەت و دلتەنگ بن.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ أَنْ يُدْفَعَ نُورُهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفْرِ كَيْدًا مِنْ الْأَجْدَادِ وَالْهَبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ يُصْذَوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخَيَّرُ عَلَيْهِمْ فِي نَارِجَهِنَّ فَتَكُونُ بِهَا جَاهُهُمْ وَجُودُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُونَ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثَرُ عَشْرِ شَهْرٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ يَخْلَقُ السَّمَكُونَ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ الْفَسِمُ فَلَا تَنْظِلُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِّلُوا الْمُشْرِكِينَ كَقَتْلِهِ كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَقَتْلِهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

(۳۴) ئەو ئەو کەسانە ی باوەرتان هیناوە، چاک بزانی کە زۆربە ی حاخام و مالومەکانی جوو و قەشە ی گاوران، مال و سامانی خەلکی بەناحەق دەخۆن، بەرھەلستی رێباز و ئاینی خوا دەکەن، جا ئەوانە ی کە ئالتون و زیو کو دەکەنەو و قایمی دەکەن و لە پیناوی رێبازی خوادا و بو رەزامەندی ئەو، نایبەخشن، ئەو مژدە ی سزایە کی پر ئیشیان بدەری!!

(۳۵) (ئەو سزا سەختە) لە روژیکدا دەبێت ئەو پارە و سامانە ی کوێان کردۆتەو، لە دۆزەخدا سوور دەکرێتەو، ناوچاو و لاتەنیش و پشتیان پێ داخ دەکرێت، ئینجا پێیان دەوترێت: ئەمە ئەو سامانە یە کە کوێان دەکردووە بو خۆتان و (زە کاتتان لێ نەدەدا)، دە بچێژن سزای ئەو ی کە بو خۆتان کوێ دەکردووە. (۳۶) بیگومان ژمارە ی مانگەکان لای خوا دوانزە مانگە، لە کتیبی خوادا (لە لوح المحفوظ) دا دیاریکرا، هەر لەو روژەو کە ئاسمانەکان و زەوی دروست کردووە، چوار مانگی بە حەرام داناوە (واتە جەنگ تیایدا ناییت بە پا بییت)، هەر ئەو یە ئایین و بەرنامە ی راست و دروست، کە وابوو لەو مانگانە دا ستم لە خۆتان مەکەن و جەنگ بەرپا مەکەن، بەلکو تەنھا دژی موشریکانی (شەرەنگیز) هەموو تان بجەنگن بە گشتی هەروە کو ئەوان دژی ئیو دەجەنگن بە گشتی، ئینجا بشزانن کە خوا یارو یارەری ئەو کەسانە یە کە لێی دەترسن و پارێزکارن .

إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِيَّةِ رَبُّكَ الَّذِي فِي الْكُفْرِ يُصَلُّ بِهِنَّ الْبَنِيَّةُ كَفَرُوا
يُحْلُونَ عَمَّا وَبِحَرْمُونَهُمَا لِيُطَوَّعَا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فِي حِلِّهِمَا مَا حَرَّمَ اللَّهُ رَبُّكَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَالُ كُفْرٍ إِذْ قِيلَ لَهُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْنَا
إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِيئُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَنَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾
إِلَّا تَنْفِرُوا يَمْدُ بَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَانِي أَتَيْنَ لِيُفْخَرُوا فِي الْفَارِ إِذْ
يَقُولُ لِيَصْحَبِي لَا تَخْزَنَ إِنَّكَ اللَّهُ مَعَنَا فَانْزَلِ
اللَّهُ سَكِينَتًا عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

(۳۷) بهراستی دواختن و دهستکاری کردنی ئەو مانگانەى
که جهنگ تیاياندا حەرامە، بۆ کاتیکی تر؛ سەرکەشی و
روچونیکی زیاترە لە کوفرو خوانەناسیدا، ئەوانەى که بێ
پروا بوون پێی گومرا دەکرین، سالتیک ئەو دەستکاریە
بەحەلال دادەنێن و سالتیکیش بەحەرام، بۆ ئەوەى ئەو
مانگانە رێک بکەن لە گەڵ ژمارەى ئەو مانگانەى که خوا
حەرامی کردوون، بەم جوړە ئەوەى خوا حەرامی کردو
حەلالی دەکەن، ئەوانە کردارە ناپەسەندەکانى خویان لاجوان
کراوە، خواش هیدایەت و رینموویى ھۆزى بێ باوەران
ناکات.

(۳۸) ئەى ئەو کەسانەى ئیمان و باوەرتان ھێناوە: ئەو بۆچی
کاتیک پێتان دەوتریت راپەڕن و ئامادەبن و ھێرش بەرن لە
پێناوی ئاینی خوادا (دژی ئەو خوانەناسانەى که خویان ئامادە
کردووە بۆ کوژاندنەوى نوورى خوا) ئیوە لەشتان

دادەھێزیت و دەلکین بەزەویداو زەمین گیردەبن (ئەلبەتە ئەم بانگەوازە ھەركاتیک لەلایەن سەرکردایەتى
حەکیم و داناو پروا پێ کراوەوە پریار درا، کە ھەلقولای ناو کۆمەلگەى ئیماندارانە و ئەزمونی سالھە جیھادو
خەباتى ژێر زەمینی ھەیە، دەبێت لەلایەن ھەموو ئیماندارانەوە پەرەوى بکەیت) ئایا ئیوە رازین بە ژبانى
دنیاو بەگرنگترى دەزانن لە ژبانى نەپراوەى قیامەت لە بەھەشتى بەرین، بێگومان ژبانى دنیا بە بەراورد
لە گەڵ ژبانى پر لە شادیی قیامەتدا زۆر زۆر کەم تەمەن و کەم خوشی یە.

(۳۹) ئەگەر (بۆ جیھاد) رانەپەڕن و دەستبەکار نەبن، ئەو سزایە کى زۆر بە ئیشتان دەدات و کەسانیکى تر
دەھێتێتە کایەو و دەک ئیوە نەبن، وەنەبێت ئیوە بتوانن ھیچ زەرەرو زیانیك بە خوا بگەینەن، (بەنەچووتان بە دەم
بانگەوازی خواوە، بەلکو نافەرمانى و دنیاپەرستى ھەر زیان لە خۆتان دەدات)، خواش ھەمیشە بەسەر
ھەموو شتیکدا دەسەلاتدارە.

(۴۰) ئەگەر ئیوە پشتگیری پێغەمبەر ﷺ نەکەن و یارمەتى نەدەن، ئەو بەراستى خوا پشتگیری کردو سەرى
خست، کاتیک ئەوانەى بێ باوەر بوون دەریان کرد لە شارى مەککە و یەکیك بوو لە دوو کەس کاتیک
ھەردووکیان لەناو ئەشکەوتە کەدا بوون (کاتیک بێ باوەرەکان گەشتبوونە دەورووبەرى ئەشکەوتە کە
ئەبوبەکرى ھاوێلى خەمى لیھات) پێغەمبەرىش ﷺ دلى دایەو و پێى ووت: خەفەت مەخۆ، دلنابە خوامان
لەگەلە، ئەوسا ئیتر خوا ئاسوودەى و ئارامى خۆى دا بەزاندە سەرى و پشتگیری و بەھیزی کرد بە سەربازانیك
کە ئیوە نەتاندە بینین و بەرنامەو ئاینى بێ باوەرانی دانەواند و ریسواى کرد، بەرنامەو ئاینى خواى بەرزو
بلند کرد، خواى گەورە ھەمیشە بالادەست و دانایە.

(۴۱) (ئەي ئيمانداران هەر كاتيك داواكران بۆ غەزا لەلايەن سەركردايەتيە كى متمانه پيكر اووه): ئيوه بەچە كى سووك و سەنگين و بەسوارە و پيادە تانەوہ راپەرڻ و ئامادەبن و جيهاد و تيكوشان بكەن بەمال و سامان و گيانتان لە پيناوی خوادا، ئەوہ چاكترە بۆتان ئەگەر ئيوه بزائن و تيبگەن.

(۴۲) ئەگەر (غەزاي تەبووك) دەستكەوتيكى ئاسان و نزىك بوايە، يا سەفەريكى ئامانجدار بوايە، ئەوہ دوورووہ كان شوينت دەكەوتن، بەلام ريگەي دوورو پر مەينەت بۆ ئەوان زەحمەتە، (جالەوہودوا دین) و سویند بەزاتى خوا دەخۆن و دەلین: ئەگەر بمانتوانايە ئەوہ لەگەڵ ئيوەدا دەردەچووين و دەهاتين بۆ غەزا، ئەوانە بەو رەفتارو درويانەيان، خويان تيا دەبەن، خوايش چاك دەزانيت ئەوانە درۆزن.

(۴۳) خواليت خوش بيت (ئەي پيغمبەر ﷺ)! بۆ مۆلەت

دانى (نەدەبوايە مۆلەتيان بدەيتى) هەتا بەچاكى بۆت دەرەكەويت، كى راستە و باوەر دامەزراوە، كيش درۆزن و دوورووہ.

(۴۴) (بەلام) ئەوانەي باوەرپان بەخواو بە روژى دوايى هەيە مۆلەت لى ناخوازن (خۆ نادزەنەوہ لە جيهادو لە غەزا)، چونكە ئامادەن مال و سامان و گيانيان بەخت بكەن لە پيناوی خوادا، خوايش زانايە بە خاوەن تەقواو پاريزكاران.

(۴۵) (بەلكو) بەراستى تەنها ئەوانە مۆلەت لى دەخوازن كە باوەر بەخواو بە روژى دوايى ناھيئن، ئەوانە هەميشە دوودلن و دلە راوكييانە، بەردەوام لە گوماني خوياندا سەرگەردان و ويلن و دين و دەپۆن.

(۴۶) ئەگەر ئەو دوورووانە بيانويستايە دەرچن (بۆ غەزا) ئەوہ خويان بۆ ئامادە دەکرد، بەلام خوا چالاكى نواندن و دەرچوونى ئەوانى نەويست (چونكە دل و دەروون نەخۆش بوون)، لەبەر ئەوہ سستى كردن و لەشى قورس كردن پييان و ترا: دانيشن بۆ خۆتان لەگەڵ پيرو منال و پەككەوتە كاندا.

(۴۷) ئەوانە ئەگەر دەرچوونايە و لەناوتاندا بوونايە هيچيان بۆ ئيوه زياد نەدەکرد بيچگە لە سستى نەبيت (لە ئاشووب و گيرە شيوينى زياتريان لە دەست نەدەهات) و دەستيان دەکرد بە چرب و چاپ لەناوتاندا و دەگەران بۆ دوزينەوہي كە لينيك، بەئاواتى ئاشووب هەلگيرساندن لە نيوانتاندا، كەسانيكيش هەن لەنيو ئيوەدا، گوييان بۆ دەگرن، خوايش چاك ئاگادارە بە كاروكردەوہي ستمكاران.

أَفِرُّوْا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجِهْدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْزَيْبُ صَدَقُوا وَتَعْلَمُوا الْكَذِبَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ يُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ الْوَعْدُ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَزَانَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٤﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لَهُمْ عَسَدًا وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِنِعَاتِهِمْ فَتَبَطَّحُوا وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٥﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا ضَعُفًا جَلَلَكُمْ يَعْزُبُ عَنْكُمْ الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا الْمَوْرِحِيُّ
 جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَتَذُنُّ لِي وَلَا تَذُنُّ لِيَ الْفِتْنَةَ
 سَقَطُوا وَإِنْ جَهَنَّمُ لَمُجْطَأٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
 إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ
 مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَكَانُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
 اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾
 قُلْ هَلْ تَرْضَوْنَ بِنَا أَلَا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ
 نَرَبُّكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْ عَذَابٍ
 أَوْ يَأْتِيَنَّكُمْ فَرَضُوا إِنْ أَمْرًا مَعَكُمْ مَرْضُوعُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
 أَنْتُمْ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُفَقِّلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَقْبَلُوا نَفَقَتَهُمْ
 إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
 إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَذِبُونَ ﴿٥٤﴾

(۴۸) سویند به خوا (ئەدوو پرووانە) پیشتیش هەولیان داوێ
 فیتنە و ئاشووب (لە نیوان ئیمانداراندا) بەرپا بکەن و
 چەندەها پلان و نەخشەیان گوێی بۆ ئەوێ قیلت لێ بکەن
 و وەرەت بروخین، هەتا خوا کردی حەق هات و سەرکەوت و
 دینی خوا پایەدار بوو، لە کاتی کێدا ئەوان هەمیشە سەغەلەن
 (بە پایەداریی ئیسلام).

(۴۹) (لەو دوو پرووێ بێ چاوی رووانە) کە سانیکی هەن کە
 دەلێن: مۆلەتم بەدوێ تووشی گوناھو سەرپیچیم مەکە!! (بە
 بیانوی ئەوێ لە غەزادا، لەوانە یە تووشی گوناھو هەلە
 بێت!!) لە حالیکدا ئەو جوێرە کە سەنە با چاک بزانی کە لە
 گوناھو تاواندا روچوون، بێگومان دوێرە خێش گەماروێ بێ
 باوەرانی داوێ و (پزگاریو نیان ئەستەمە).

(۵۰) (ئەو پیغەمبەر ﷺ) ئەگەر خێر و چاکە یەکت تووش
 بێت، ئەو ئەوان پێی داتەنگ و سەغەلەت دەبن، خو ئەگەر
 بەلاو ناخۆشیەکت تووش بێت ئەو دەلێن: ئیمە پیشتەر دەستی خویمانمان وەشاندا (باشمان کرد نەچوین بۆ
 جەنگ، پیشتینی ئەمەمان دەکرد)، ئیتەر پشت هەلە کەن لە کاتی کێدا ئەوان دلخۆش و شادمان! (بەو
 هەلوێستەیان)...

(۵۱) (ئە پیغەمبەر ﷺ) تۆش بلی: هەرگیز ئەوێ زیاترمان بۆ پیش نایەت و تووشمان نایەت جگە لەوێ کە
 خوا بۆی نوسیوین (هەر چیش بۆمان پیش دێت هەر خێرە بۆمان)، ئەو زاتە هەمیشە یارو یاوێرو پشتیوانمانە،
 دەبا ئیمانداران هەر پشت بەو خوا یە ببەستن.

(۵۲) (بە دوو پرووێ کان و بێ باوەرپان) بلی: ئایا ئێوێ لە یەکیک لەو دوو سەرئەنجامە چاکە زیاتر چاوەروانی
 چیمان بۆ دەکەن، لە کاتی کێدا هەردووکیان چاکن و ئاواتیان بۆ دەخوازین (کە: یان سەرکەوتنە، یان شەهید بوون)
 ئیمەش هەمیشە چاوەرپی ئەوێ دەکەین خوای گەورە بەلاو سزایەکی تایبەتی خوێتان بەسەردا ببارین، یان
 بە دەستی ئیمە تووشی شکستی و نەهامەتی ببین، دە ئیتەر ئێوێ خوێتان مەلاسی بدەن و چاوەرپی بن، بە راستی
 ئیمەش لە گەلێندا چاوەرپین.

(۵۳) بە دوو پرووێ کان (کە دەیانەوێت لە مال بەخشین خوێان بشارنەوێ) بلی: هەرچی دەبەخشن بە
 رەزامەندی یان بە ناچاریی هەرگیز لێتان وەرناگیریت، چونکە بە راستی ئێوێ کە سانیکی گوناھارو باوەر
 دانەمەزراون.

(۵۴) هەر بۆیەش ئەوێ کە دەبەخشن لێیان وەرناگیریت، چونکە ئەوانە باوەرپان بە خواو
 بە پیغەمبەرە کە ﷺ نیە و نایەن بۆ نوێژ، مەگەر بە لەش بەباری و تەمەلی نەبێت، مال و سامانیشت نەبەخشن
 مەگەر (بۆرو پامایی) لە کاتی کێدا کە ئەوان نایەل و سەخلەن.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ يُنْسِكُمْ وَمَا هُمْ بِمُكْرِهِمْ
 قَوْمٌ يُفْرُتُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يُجَادُونَكَ مُلْكًا أَوْ مَغْرَبًا
 أَوْ مَدْعَاً لَوْلَا إِلَهِهِ وَهُمْ يَحْمِلُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلِرُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ سَخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرُسُلُهُمْ وَقَالُوا احْسِبْنَا اللَّهُ سَيِّئِينَ اللَّهُ يَنْفُلُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَرُسُلُهُمْ إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَدَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ قُلْ أَذُنُ خَيْرٍ
 لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ لَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا بِكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

(۵۵) (ئەى پىغەمبەر ﷺ ئەى ئيماندار) مالى و سامان و
 نهوى ئەو دوورپوانه سهرسامت نهكات چونكه بهراستى
 خواهر دهيهويټ له ژيانى دنياى توشى بهلاو سزايان
 بكات له ريگهى مالى و سامان و نهويهانوه، سهرتهنجام
 گيانيان دهريټ، لهكاتيكدا كه ئەوان كافرو بىباورن.

(۵۶) ئەوانه سوڤنديش به خوا دهخون كه بهراستى له ئيوهن،
 (بهلام درو دهكن) ئەوانه هيچ كاتيك له ئيوه نين، بهلكو
 ئەوانه كهسانيكن كه له ترسا خهريكن زيهره بكن و
 ترسون.

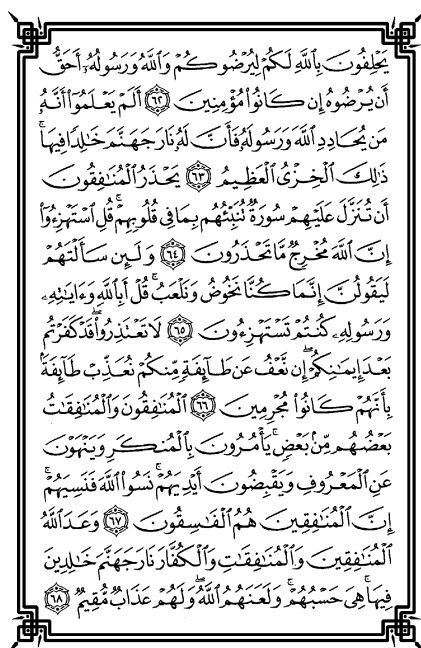
(۵۷) خوټه گهر بهنايهك يان چهنده شكهوتيك يان ژير
 زهمنيكيان دهست بكهويټ ئەوه بهپهله روى تيدهكه،
 لهكاتيكدا ئەوان هيچ شتيك جلهويان ناگريټ له خودزينهوه
 (ئهوئنده له بهشداربوني غهزا دهترسن).

(۵۸) ههياه تانهو تهشهر له توټ دهوات له دابهشكردى
 زهكات و دهستكهوتدا (پروپاگهئنده دهكات كه گوايه عهدهالت و دادى تيداينه)، جائهوانه ئەهه گهر بهشيان بدرټ
 رازين، ئەهه بى بهش بكرين لى ئەوه خيرا ئەوان رق ههلههگرن و كينه له سينه دهگرن.

(۵۹) خوټه گهر ئەوانه رازى بوونايه بهو بهشهى خوا به نسيبى كردون و پىغەمبەر ﷺ پى بهخشيون و به
 دل بيانوتايه: خوامان بهسه (كه ليمان رازى بيټ)، ئيمه فهراموش ناكات لهتايندهدا ههر پيمان دهبهخشيت له
 فەزل و زياته ريزى خو، پىغەمبهره كهشى لهوى دهستى دهكهويټ پيمان دهبهخشيت، بهراستى ئيمه ئاوات و
 مهبهستمان گهرايهويه بو لاي خواو به دهستهياني رهزانهديى ئەوه (ئهو كاته پاداشتى ههردوو جيهانيان بو
 خويان مسوگهر دهكرد).

(۶۰) بيگومان زهكات تنها بو ههزارو نهداران و ئەوه كهسانهى كه كارمهندن بهسهرپهوه و بهو موسلمانه
 نوڤيانهى كه هيشتا ئيمان جيگير نهبووه لهدياندا و بو ئازادكردى كويلهكان و بو (يارمهتيدانى) قهرزدارهكان و
 بو گهياندى ئاينى خوايه (ههريواريك كه خزمهت بهبانگهوازي ئيسلام بكات و ئاينى خوا بهرهو پيش و
 سهركهوتن ببات) ههروهها بو ئەو ريبوارانهش كه پارهيان لى دهبرټ و نهدار دهكون، (دابهشكردى زهكات
 بهو شيويه) فهرزه له لايه خواوه لهگهردنى ئيمانداراندا، خواش زاناو و دانايه (له سامان بهخشين وفهرز
 كردنى زهكاتدا).

(۶۱) ههنديكى تر (له دوورپوهكان) ئەوهئنده نهفامن، ئازارى دلى پىغەمبەر ﷺ دهدهن، بهوى كه دهلين:
 (محمد) گوټى بو ههموو كهس دهگريټ، پيشان بلى: گوټى بيسي خيره بوتان، باوهري پستهوى بهخواهيه،
 باوهري (به راستگوټى) ئيماندارانيش ههيه، رهحمهتيشه بو ئەوانهتان كه باوهريان هيئاوه، (بهلام) ئەوانهى
 ئازارى پىغەمبهرى خوا دهدهن سزايه كى بهئيش بويان ئامادهيه.

(۶۲) دوپرووہ کان، سوڀندتان به خوا بۆ دهخون تا پرويان پيڳهه و رازيتان بگه، له کاتيکدا که حهق وایه خواو پيڳهه مبه ره که ی رازی بگه نه گه ره وانه باوه پردان...

(۶۳) مه گه ره وانه نازانن ئه وه که سه ی که دزايه تی خواو پيڳهه مبه ره که ی بکات، ئه وه به راستی ئاگری دوزه به شیه تی و بۆ ئاماده یه هاوړی له گه ل ژيانی نه پراوه شدا، ئا ئه وه ريسوايی و خه جاله تیه کی زور گه و ره یه.

(۶۴) دوپرووہ کان ده ترسن له وه ی سووره تیک دابه زیريته سه ريان، هه واليان بداتی به وه ی له دل و دهروویناندا یه، پييان بلی: گالته بگه! بيگومان ئه وه ی ليی ده ترسن خوا هه ر ئاشکرای ده کات (بۆ خوتان و بۆ خه لکيش).

(۶۵) (کاتيک تو ئی پيڳهه مبه ره ﷺ له گو فتاری نابه جييان ئاگدار ده بیت) و لييان ده پرسیت: (ئه وه خه ريکی چين؟!) ئه وه ده ليان: به راستی ئيمه ته نها ده مه ته قی و گه مه و گالته مان ده کرد، پييان بلی: ئایا ئيو به خواو ئایه ت و فه رمانه کانی و پيڳهه مبه ره که ی گالته تان ده کرد؟!)

(۶۶) (ئيتير بی سووده) پا کانه مه که ن، چونکه به راستی ئيو هه ر کافرو بی باوه ر بوون دوا ی ئه وه ی له رواله تدا باوه رتان هي نابوو ئه گه ره له ده سته یه کتان خوش بيبين (دوا ی ته وه ی راسته قينه) ده سته یه کتان هه ر ئازار ده ده ين (به هو ی کاری نابه جييه وه) چونکه به راستی ئه وانه تاوانبار و تاوانکارن.

(۶۷) دوپرووہ کان له پياوان و له ژنان سه ره به یه کترن و وه ک یه کن له م رفه تارانه دا: فه رمان به گونا هو خراپه و تاوان ده ده ن و قه ده غه ی خيرو چاکه ده که ن و ده ستیان ده نو قينن (مال و سامان به شی که س ناده ن)، ئه وانه خوايان فه راموش کردوه، خوايش ئه وانی یشت گوی خستوه، به راستی دوپرووہ کان هه ر خویان یاخی و له ئايين ده رچوون.

(۶۸) خوا (هه ره شه ی کردوه و) به ليانی ئاگری دوزه خی به دوپرووہ کان له پياوان و ژنان و کافرو بی باوه رانیش داوه، که به رده وام و نه مر ن تیايدا، ئه و دوزه خه یان به سه و کالآ به قه د بالایه و خوا نه فره تی لي کردوون و سزای به رده واميش به شيانه و بۆيان ئاماده یه.

(۶۹) (ئیوہش ئی بی باوہ پان) وەك ئەو بی باوہ پانەى پېش خۆتانن، ئەوان لە ئیوہ بەهیزتر بوون و مال و مندالیشان لە ئیوہ زیاتربوو، ئینجا ماوہیەك بەو بەشەى كە هەیانبوو رایانبۆرد، ئیوہش ماوہیەك راتانبۆرد بە بەشەكەى خۆتان، هەروەك چۆن ئەوانەى پېش ئیوہ رایانبۆرد بە بەشەكانى خۆیان!! ئیوہش روچوون لە ئارەزووبازیدا وەك چۆن ئەوان روچوون لە ئارەزووبازیدا، ئا ئەوانە هەموو كارو کردەوہیەکیان پوچەل بۆتەو و بەكەکیان نەهات لە دنیا و قیامەتدا ئا ئەوانە هەر خۆیان رەنج بەخەسارن.

(۷۰) ئایا ئەوانە هەوالی گرنگی قەومەكانى پېش خۆیان پى نەگەشتوو (بەتایبەتى) قەومى نوح و عاد و ثمود، قەومى ئیبراھیم و نىشتە جىكانى مەدیەن (قەومى

شوعەیب)، هەروەها رەفتار نزم و بى رەشتەكان (قەومى لوط)، جا هەموو ئەو نەتەوانە پېغەمبەرەکانیان بەلگەو نیشانەى ئاشکرایان بۆ هینان، جا وەنەبیت خواستەمى لیکردین، بەلکو ئەوان خۆیان ستەمیان لە خۆیان کرد.

(۷۱) (لەو لاشەو) ئیمانداران لە پیاوان و لە ئافرەتان هاوسۆزو و پشتگیری هاوکاری یەكترن (ئەمەش هەندیک سیفەتیانە): فەرمان بە چاکەدەدەن و قەدەغە لە خراپە دەکەن و نوێژەکانیان بەچاکی ئەنجام دەدەن و زەکاتى مالیشان دەبەخشن و گوپراپەل و فەرمانبەردارى خواو پېغەمبەرەكەى دەکەن، ئا ئەوانە لە ئاییندەدا خوا رەحمیان پى دەکات و سۆزى دەبیت بۆیان، بەراستى خوا بالادەست و دانایە.

(۷۲) خواى گەورە بەئینى داو بە ئیمانداران لە پیاوان و لە ئافرەتان، بەوہى كە باخەكانى بەهەشتیان پى دەبەخشیت كە چەندەها روبار بەژىر درەختەکانیدا دەروات و جارى یە، بە بەردەم كۆشكەکانیاندا، هاوپی لە گەل ژيانى هەمیشەیی و نەپراوہ تیايدا، هەروەها چەندەها جیگە و ریگە و كۆشك و تەلارى خۆش و رازاوہى تايبەتى لە بەهەشتداو لەناو باخى چروپرى (عەدن) دا بۆ ئامادە کردون، لە گەل رەزامەندى خواى گەورەدا، كە لە هەموو نازو نىعمەتەكان بەنرخترو مەزنترو گرنگترە، ئەوہ خوى سەرفرازیەكى زور گەورە و بى ئەندازەيە.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
كَأَنَّمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
كَالَّذِينَ خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثَمُودَ وَقَوْمُ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
رُسُلُهُمْ يَأْتِنْدُبُ فَمَا كَانُوا يَنْصَرِفُونَ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

(۷۳) ئی پیغمبر ﷺ دژی کافرو دوپرووه کان بجه نگه و تی بکوشه و توند و تیزبه له سهریان، ئهوانه سهره نجام و مه نزلگه یان دوزه خه، ئای که سهره نجامیکی خراب و ناشرینه.

(۷۴) (دوپرووه کان) سویند به خوا دهخون که قسه یه کی نابه جییان نه کردوه، که چی سویند به خوا ئهوانه درو ده کهن، به لکو گو فتاری کوفرو بی باوه پری هات به ده میاندا، ئهوانه دوای موسلمان بوونیان بی باوه پ بوونه وه، خریکی (پیلان) و نه خشه یه ک بوون به لام بویان نه لواو پی نه گه یشتن (که شهید کردنی پیغمبر بوو ﷺ)، هیچ شتی که ئهوانی تووړه نه کردوه، ته نها ئه وه نه بیست: خوا، پیغمبره که ی ﷺ و ئیماندارانیان دهوله مه ند و به ره وه در کرد له فەزل و زیاده ریزی خوی، جا ئه و دوپرووه ئه گهر ته وه به کهن و له ره فتاری نادروستیان پاشگه ز بینه وه ئه وه چاکتره بویان، خو

ئه گهر پشت هه لکه ن و (هه ره خه یکی نه خشه و پیلان بن) ئه وه بیگومان خوا سزای به تازاریان ده دات له دنیا و قیامه تدا، که سیش یارو یاوه رو پشتیوانیان نایب له زه ویدا.

(۷۵) (له دوپرووه کان) که سانی که هه ن که په یمان و به لینی به خوا داوه و تویه تی: سویند به خوا ئه گهر خوا مال و سامان و دارایمان پیبیه خشیست، به راستی زه کات و خیری لیده که بن و بیگومان له ریزی که سانی چاک و خواناسیشدا ده بین.

(۷۶) جا کاتی که خوا له فەزل و به ره که تی خوی پیدان و به ره وه دری کردن، ئه وان ره زیلیان تیدا کردو پشتیان له به لینه که یان کرد له کاتی که ده ئه وان هه میسه له به لین و په یمان پشت هه لکه رن.

(۷۷) ئه وسایتر به هوئی ئه و به لین شکانده یانه وه، خوا نه خوشی دوپروویی له دل و ده روونیاندا چه سپاندو دامه زراند تا ئه و روزه ی ئاماده ده بن (له به رده م دادگای خوا بیدا) بو لیسپر سینه وه، چونکه نافه رمانی و سه ریچیان کردوه له و به لینه ی که دایان به خوا و به هوئی ئه وه شه وه که هه میسه درو یان ده کرد.

(۷۸) مه گهر ئهوانه نه یانده زانی به راستی خوی گه وه ئاگاداره به نه یی و چه و سرتیه یان؟ ئایا نه شیانده زانی که به راستی خوا به ته وای زاناو ئاگایه به هه مو نه یی و شاراهه کان؟

(۷۹) ئه و بی باوه رانه ی که پلار ده گر نه ئه و ئیماندارانه ی که به ویستی خویان زیاده به خشن له خیر کردندا له ریگه ی خوا و پلاریش له ئیماندارانی هه ژار ده گر نه که بیجگه له رهنجی شانی خویان هیچی تریان ده ست ناکه ویت، ئینجا هه رگالته شیان پیده کهن، ئهوانه خوا توله یان لی ده سینیت و ریسوایان ده کات، به هوئی ئه و گالته کردنه یانه وه، سزای به ئیش و تازاریش به شیان.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهِدُوا الْكَافِرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ ذَلِكَ هُمْ
وَهُمْ أُولَاؤُا لِمَا كَانُوا يَعْتَمِدُونَ ﴿٧٤﴾ أَلَا أَنْ أَعْلَنَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ تَوْبُوا لَكُمْ فَاتَّخِذُوا الْحَمْدَ وَإِنْ سَوَّوْا لَكُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٥﴾ وَمَنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ
آتَيْنَاهُمْ فُضْلًا لَنْ يَقْبَلُوهُ وَهُمْ يُغْلِبُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا آتَاهُمُ
مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٧﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ
الْغُيُوبَ ﴿٧٩﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

(۸۰) ئەى پېغمبەر ﷺ: ئەگەر داواى لِيخوش بوون بۆ ئەو دوورپروانه بکەیت يان داواى لِيخوش بوونيان بۆ نه کەیت چوونيه کە، تەنانهت ئەگەر حەفتا جاریش داواى لِيخوشبوونيان بۆ بکەیت، ئەوە خوا هەرگیز لِييان خوش ناييٓت، چونکە بە راستى ئەوانە باوەرپان بە خواو پېغمبەرە کەى نيه، خوايش هيدايت و رينموويى کەسانى گوناھکارو له سنور دەرچوو نادات.

(۸۱) (دوورپروەکان)، ئەوانەى کە بە جِيهْلان لەناو مەدينەدا شادمان بوون بەدانىشتيان و دواکەوتيان له پېغمبەرەو نه چوونيان بۆ غەزا، حەزبان نه کرد جيهادو تِيکۆشان بە خويان و ماليان له پيناوى خوادا بکەن و بە ئيماندارانيان دەوت: لەم گەرمایەدا دەرمان چن بۆ جيهاد، ئەى محمد ﷺ پِيان بلي: ئاگرى دۆزەخ بەتینترو بەهيزترە له گەرمیدا ئەگەر تى بگەن و بيرو هوشيان بخەنە کار.

(۸۲) جا (وازيان لى بهينه) ياکەميک پيکەنن (له دنيا)دا چونکە دەبيٓت زۆر بگريڻ (له قيامەتدا) له پاداشتى ئەو کارو کردەو (نالەبارانەى) کە دەيانکرد.

(۸۳) ئەى پېغمبەر ﷺ: ئەگەر خوا (له غەزای تەبووک) تۆى گەپاندەو بۆ مەدينە، پاشان دەستەيهک لەو (دوورپروە دنيا پەرستانە) مۆلتيان لى خواستيت تا له ئايندەدا بەشارى غەزا بکەن و دەرچن له گەل ئيوەدا، ئەوە توش پِيان بلي: ئيتتر هەرگیز له گەل مندا دەرناچن و هەرگیز ناييٓت له گەل مندا بجەنگن دژ بە دۆژمن، چونکە بەراستى ئيوە لەسەرەتاوہ رازى بوون بەدانىشتن و نههاتن، دەئيتتر هەر دانىشتن له گەل ئەوانەدا کە مانەوہ دواکەوتن و نههاتن.

(۸۴) هيچ کات لەسەر هيچ کەس لەو دوورپروانە نوٓيٓز نه کەى کە مرد، لەسەر گوٓرە کەشى مەوہستە، چونکە بەراستى ئەوانە باوەرپان بە خواو بە پېغمبەرە کەى نەبوو و مرديشن له کاتيٓکدا له دين دەرچوو بوون. (ئەوانە بە کافرى مردون).

(۸۵) (ئەى پېغمبەر ﷺ ئەى ئيماندار) مال و سامان و نەوہيان سەرسامت نه کات و بەباشيان بزانيت، چونکە بەراستى خوا هەر دەيهويٓت له ژيانى دنيادا تووشى بەلاو سزايان بکات له ريگەى مال و سامان و نەوہيانەوہ و گيانيان دەربيٓت، له کاتيٓکدا کە ئەوان بى باوەرن. (بە ئاينى خوا).

(۸۶) کاتيٓکيش سوورەتيٓک له قورئان دابەزيتٓيٓت و (داوايان لى بکات) کە باوەر بەخوا بهيٓنن و له گەل پېغمبەرە کەيدا جيهاد بکەن و تى بکۆشن و بچن بۆ غەزا، ئەوہ دەسەلاتدارو سەرمایەدارەکانيان (له دوورپروەکان) مۆلتەت لى دەخوازن و دەليٓن: وازمان لى بيٓنە تا له گەل پەککەوتە و دانىشتووەکاندا بۆ خۆمان دانىشتين.

أَسْتَغْفِرُكُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ إِنِّي سَأَغْفِرُكُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَسَحَّ الْمُحَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكِوْا كَثِيرًا وَجَاءَ يَمَّا كَانُوا يُكَاسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْعَوْهُمْ لِلْحُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَضِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَرْبِهِمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَمَّاوُا وَهُمْ فَتَشْكُونُ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُنْجِيكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَدُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِآفٍ فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِئُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّلُوفِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَيْكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَعُنْتُهُمْ فَخِضَ مِنْ الْأَذَى حَرَجًا لَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

(۸۷) (سیره) ئەو - بەناو پیاوانە - رازی بوون کە لە گەڵ پیرە ژناندا بن و بمیننەو، چونکە دلیان مۆری بەسەردا نرابوو، ئەوانە (لە حەقیقەتی ئاین و پاداشتی جیهاد) حالی نین و تیناگەن.

(۸۸) بەلام پیغمبەر ﷺ و ئەوانە ی کە لە گەڵیدا باوەربان هیناو، جیهاد و تیکۆشانیان کردوو (بۆ چەسپاندنی ئاینی خوا) بە مال و سامان و گیانیانەو، ئا ئەوانە هەرچی خێرو خوشی هەیە بەشیانە و ئەوانە سەرفرازو سەربەرز و رزگاران.

(۸۹) (ئەو بەختەوانە) خوا چەندەها باخی بەهەشتی بۆ ئامادە کردوون ک چەندەها روبار بە ژێر (درەختەکانی و بەبەردەم کۆشکەکانیدا) دەروات، هاوپی لە گەڵ ژیاانی هەمیشەیی و نەبراوە تیایدا، ئەو سەرهێنەجامە سەرکەوتن و سەرفرازیەکی زۆر گەورە یە.

(۹۰) (لە کاتی غەزای تەبووکدا) پاكانە کەران لە بیابان نشینانی عەرەب هاتنە (خزمەتی پیغمبەر ﷺ) بۆ ئەوێ مۆلەتیان بدریشت کە نەچن بۆ جیهاد، هەروەها ئەوانەش کە دروێان لە گەڵ خواو پیغمبەرە کەیدا دەکرد دانیشن و بەشداری غەزاکیان نە کرد، ئەوانە ی کە بۆ باوەر بوون لەناو ئەوانەدا لە ئاییندەدا سزایەکی پڕ ئیش و ئازاریان تووش دەبێت.

(۹۱) لاوازو نەخۆش و ئەوانەش کە خەرجی یان دەست ناکەوێت، هیچ گوناھو گەلییەکیان لەسەر نیە (لە بەشداری نەکردنی غەزادا) کاتی کە دلسۆز بن بۆ خواو پیغمبەرە کە ی، لەسەر ئەو چاکەخواز و پاكانە هیچ جوورە گەلیی و رەختە یە ک نیە، خوای گەورە تەواو لیخۆش بوو و میهرەبانیشە.

(۹۲) هەروەها گەلیی و رەختە نیە لەسەر ئەو کەسانە ی کە دین بۆ لای تۆ بۆ ئەوێ و و لاخی سواریان بۆ پەیدا بکەیت و بێت بۆ جیهاد، تۆش وت: هیچ شک نابەم تا بتاندەم بۆ سواریی (ئیتەر بە ئاومیدی) گەڕانەو و چاویان فرمیسکی لێ دەپژا لە خەفەتدا و ئەسرینی لێ دەباری، چونکە هیچ شک نابەن بیبە خشن و خەرجی بکەن (لە پیناوی خوادا، بۆیە لە غەزا دواکەوتن)!!..

(۹۳) بە لکو تەنھا گەلیی و رەختە لەسەر ئەوانە ی کە مۆلەت لێ دەخوازن و خۆ دەدزنەو، لە کاتی کەیدا کە دەوڵەمەند و دەست رویشتووشن، رازین لە گەڵ پیرە ژنان و پە ککەوتواندەبن و بمیننەو، خوایش مۆری ناو بەسەر دلیاندا، بۆیە ئەوانە نازان (خیر لە چیدا یە).

(۹۴) کاتیك ئیوه له غهزا ده گه پینه وه دوو پرووه کان دین بو لاتان و داوای لی بووردنتان لی ده کهن!! پیمان بلی: داوای لی بووردن مه کهن، ههر گیز باوه پتان پیناکهین، خواش ئاگاداری کردوین له هه موو هه و آل و هه لس و کهوت و گوفتارو نیه تیکتان، له ئاینده دا خواو پیغه مبه ره که ی کارو کرده و تان ده بینن (له سه ر کوفر ده مینه وه یاخود په شیمان ده بنه وه؟)، پاشان ده برینه وه بو لای ئه و زاته ی که زانا و ئاگای په نهان و ئاشکرایه، ئینجا ئاگادارتان ده کاته وه به و کارو کرده ویه ی که جارن ده تان کرد.

(۹۵) جا کاتی ئیوه گه پانه وه (له غهزا) بو لایان سویندتان بو ده خۆن به خوا بو ئه وه ی وازیان لی بهین و سه رزه نشیان نه کهن، جا ئیوه ش وازیان لی بهین و

بَعْدُ رَوْتُ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْدُوا لِي
لَنْ يُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ
وَاللَّهُ هَدَىٰ قَبْلَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُتْرَضُوا عَنْهُمْ قَالُوا
عَنْهُمْ لَنُحْشَرُ بِمَا وَكُنَّا بِهِ نَحْنُ كَاذِبُونَ ﴿٩٥﴾ سَيَحْلِفُونَ
لَكُمْ لَنُتْرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرَضُوا عَنْهُمْ فَلْيَكُ اللَّهُ لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوِّمِ
الْأَعْرَابُ أَشَدَّ كُفْرًا وَفَقَا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٦﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابُّ
عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا يُؤْتِيَهُ
لَهُمْ سَيِّدٌ خَلْفَهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾

پشتیان تیبه کهن، چونکه به راستی ئه وانه (دل و دهروون) پیسن، شوین و جیگه یان دۆزه خه له پاداشتی ئه و کارو کرده وه ی که ده یان کرد.

(۹۶) ههر سویندتان بو ده خۆن تا لیان رازی بن و چاوپوشیان لیبه کهن، خو ئه گهر ئیوه رازی بن لیان، ئه وه بیگومان خوا له کهسانی له ئاین ده رجوو رازی ناییت.

(۹۷) زۆریه ی عه ره به کوچه ری و دیهاتی و بیابان نشینه کان (له عه ره به شار نشینه کان) دل ره قترن له باره ی کوفر و دوو پروویه وه (چونکه دوورن له سه رچاوه کانی زانست و مه ده نیه ته وه)، شایسته ترن ئه و سنوورانه نه زانن که: خوا ناردوویه تیه خواره وه بو پیغه مبه ره که ی (ده رباره ی حه لال و حه رام) خوا ی گه وره ش زاناو دانایه (به به نده کانی).

(۹۸) ههر له و عه ره به بیابان نشینانه، که سانیکیان هیه که ئه وه ی ده یبه خشیت به سه رانه و غه رامه ی ده زانییت، چاوه رپی ئه وه ش ده کهن چه نده ها به لاو ناخۆشی بیته سه رتان، یاخوا مهینه تی خراپ به سه ر ئه وانداییت، خواش هه میشه بیسه ره (به گوفتاریان)، زانایه (به نیه تیان).

(۹۹) له و عه ره به بیابان نشینانه کهسانی تریان هیه که ئیمان و باوه ر به خواو به روژی دوا یی ئه هیین و ئه وه ی خه رجی ده کهن و ده یبه خشن به چه نده ها هه نگاوی نزیک بوونه وه ی لای خوا ی داده نیین و ده یانه ویت به هره مه ند بن له دوعا و نزا ی پیغه مبه ر ﷺ، - ئاگادار بن و بزائن - به راستی ئه و به خشینه یان مایه ی سه رفرازی و نزیک بوونه ویه یانه له خوا، سه ره ئه نجام خوا ده یانخاته ژیر سایه ی ره حمه تیه وه، به راستی خوا لیخۆشبوو میه ره بانه.

(۱۰۷) ټو (دوړپروانهی) که مزگه وتیکیان دروستکرد
بو زهرردان و بلاوکردنه و دی بی باوهری و دوهره کی
له نیوان ټیمانداراندا و بو چاوهروان کردنی ټو که سانه ی
که پیشتروژمنایه تی و جه نگیان دژی خواو
پیغمبره کی ده کرد، بیگومان سویند ده خون که: نیمه
ته نها مه به ستمان چاکه بووه، (له کاتیکدا) خوایش
شایه تی ددهات که به راستی ټه وانه دروزنن.

(۱۰۸) هه رگیز لهو مزگه و ته دا رامه وهسته بو نویت کردن
(چونکه) به راستی مزگه وتیک شایسته یه که تو تیایدا
بوه ستیت بو نویت کردن که هر له یه که م روژه وه له سهر
بنچینه ی ته قواو خواناسی دروست کرایت، (چونکه) لهو
مزگه و ته دا که سانیکي مەردی تیادایه که زور حز ده که ن
خویان خاوین رابگرن (له دهر وون و رواله تدا)، خوایش
به رده وام ټه وانه ی خوش ده ویت که خویان پاک راده گرن.

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمْسَجُوا بِأَعْيُنِهِمْ أَقْرَبُوا إِلَى اللَّهِ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ إِذَا أَقْبَضُوا عَيْنَهُمْ إِذَا لَمْ يَقْبَضُوا وَتَنَادُوا لِقَوْلِهِمْ إِنَّا زُكِرْنَا بِكُمْ فَبُذِلُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمْسَجُوا بِأَعْيُنِهِمْ لَقَوْلِهِمْ إِنَّا زُكِرْنَا بِكُمْ فَبُذِلُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمْسَجُوا بِأَعْيُنِهِمْ لَقَوْلِهِمْ إِنَّا زُكِرْنَا بِكُمْ فَبُذِلُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَمْسَجُوا بِأَعْيُنِهِمْ لَقَوْلِهِمْ إِنَّا زُكِرْنَا بِكُمْ فَبُذِلُوا

(له ناخو رواله تدا).

(۱۰۹) داخو ټو که سه ی که مزگه و ت و کارو شوینی له سهر بنچینه ی ته قواو له خواترسان دروست
کردییت و ده زامه ندی خوی مه به ست بیت چاکتره؟! یاخود ټو که سه ی که بینای مزگه و ت شوین و
به رنامه و کاری له سهر لیواری که ننده لانیکی بی هیزو روخواو دامه زرانیدییت، ئینجا له گه ل خویدا
بروخیته ناو ناگری دوزه خه وه، خوی گه ورهش رینمووی ټو دهسته سته مکاره ناکات.
(۱۱۰) ټو بینایه ی دوړپرووه کان دروستیان کرد به رده وام هو ی گومان و زیادبوونی دله پراوکییه له
دلیاندا، هه تا ټو کاته ی که دلیان ده پچریت و ده مرن، بیگومان خوا زانایه (به پیلانی دوړپرووه کان)
دانایه (له هه لوه شانده وه و پوچ کردنه وه یدا).

(۱۱۱) به راستی خوا، گیان و مالی له ټیمانداران کړیوه به و دی که به هشت بو ټه وانه و به شیان
(به راستی په روه دگاریکی به خشنده یه، هه خوی به خشینه ری گیان و مال و سامانه، که چی تاوا
مامه له ده کات له گه ل ټیماندارانداو نرخیکی نه پراوه، نرخیکی زور گه وری بو پریارداوه، کاتیک له
پیناوی ټه ودا ده بیه خشن) ټه وانه ده جه نگن له پیناوی ټاینی خوادا، دوژمنانی ټاینی خوا ده کورن (له
گورده پانی جه نگدا)، یان ده کوژرین و (شه هید ده کرین)، ټو پاداشت و به لینه به راستی له سهر خوایه و
باس کراوه له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا، جاکي هه یه به قه در خوا به و هفاو به ټه مه ک بیت بو جی
به جیکردنی به لینه کانی، که واته زور دلخوش و کامه ران بن به و مامه له یه ی که ټه نجامتاندواوه و به و
فروشتن و کرینه ی که له سهری ریککه و تون، بیگومان هه ټه وه شه سهر فرازی و سهر که و تنی
نه پراوه و بی سنوور.

التَّائِبِينَ الْعَمْدُونَ الْعَمْدُونَ أَلَمْ تَكُنْ مِنْ
الْمُتَكِبِينَ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَتِ اللَّيْلِ وَالْأَيَّامُ
يَسْتَفِرُّوْنَ لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ
مَا نَبِذَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَصْحَابَ الْحَجَرِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَتْ
أَسْتَفْغَارُ إِتْرَاهِيمَ إِذْ يَبْعَثُ عَنْ قَوْمِهِ لَوَدَّ هُوَ
فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُمْ إِنَّ إِتْرَاهِيمَ لَوَدَّ هُوَ
﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَتِ اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى
يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءٌ عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ أَتَوْا فِي
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

(۱۱۲) (جا ئهوانه‌ی ئه‌و مامه‌له‌یه ده‌کهن پیشتتر به‌م سیفه‌ته پیروژانه خو‌یان رازاندو‌ته‌وه): ته‌وبه‌کارن و له‌هه‌له‌کانیان په‌شیمانن، خواپه‌رستن (له‌هه‌موو هه‌لس و که‌وتیاندا)، سوپاسگوزارن (له‌سه‌ر هه‌موو نازو نیعمه‌تیک)، گه‌روکن (له‌سه‌ر زه‌ویدا، ئه‌ندیسه‌و بیرو هوش به‌کارده‌هینن بو‌بیرکردنه‌وه له‌بوونه‌وه‌رو ده‌ورو به‌ر)، سوژده‌به‌رو کړنو و شبه‌رو نویژ خوینن، فرمانده‌رن به‌هه‌موو چاکه‌یه‌ک، قه‌ده‌غی خراپه‌و هه‌موو نادروستیه‌ک ده‌کهن و پاریزه‌رن بو‌سنووره‌کانی خواو قه‌ده‌غی کراوه‌کانی، ئینجا مژده‌بده به‌ئیمانداران (ئه‌وانه‌ی ئه‌و سیفاتانه له‌خو‌یاند ده‌هیننه‌دی).

(۱۱۳) بو‌پیغه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه، ره‌وا نیه‌داوای لی‌خو‌شبوون بو‌موشریک و هاوه‌لگه‌ران

بکه‌ن هه‌ر چنده‌ئه‌وانه‌خزمی نزیکیش بن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌بو‌یان روون بو‌ته‌وه‌که‌به‌راستی ئه‌وانه‌نیشته‌جیی دوزه‌خن (به‌هوی بی‌دینی و تاوان و گونا‌هیانه‌وه).

(۱۱۴) جا داوای لی‌خوش بوونی ئیبراهیم بو‌باوکی له‌به‌ر به‌ئینیک بوو که‌پیی دابوو، کاتیک بو‌ی ده‌رکه‌وت به‌راستی باوکی دوژمنی خواپه، ئیتر خو‌ی لی‌به‌ری کرد، به‌راستی ئیبراهیم زو‌ربه‌سو‌زو دل‌نهرم بوو و زو‌ر خاوه‌ن حیل و له‌سه‌رخو‌بوو.

(۱۱۵) هه‌رگیز خوا‌که‌سانیک گومرا ناکات دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌هیدایه‌تی داوون، هه‌تا بو‌یان روون نه‌کاته‌وه‌که‌ده‌بی‌ت له‌چی خو‌یان بیاریژن، به‌راستی خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه.

(۱۱۶) به‌راستی هه‌ر بو‌خواپه‌خواه‌نداریه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، ئه‌و خواپه‌ژیان ده‌به‌خشیت و مردنیش پیش ده‌هینیت، هه‌رگیز جگه‌له‌خوا‌که‌ستان ده‌ست ناکه‌وی‌ت که‌یارو یاوه‌رتان بی‌ت و پشتیوانیتان لی‌بکات.

(۱۱۷) سویند بی‌ت خوا ته‌وبه‌ی قبول کرد له‌پیغه‌مبه‌رو کوچه‌به‌ران و پشتیوانان، ئه‌وانه‌ی که‌شوینی پیغه‌مبه‌رکه‌وتن له‌کاتی سه‌غله‌تی و ته‌نگانه‌دا (له‌غه‌زای ته‌بوو کدا)، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌خه‌ریک بوو دلی‌ده‌سته‌یه‌کیان له‌خشته‌بجیت و (بی‌زاری ده‌رپریت)، له‌وه‌ودوا ته‌وبه‌و په‌شیمانی ئه‌وانیشی قبول کرد، چونکه‌به‌راستی ئه‌و په‌روه‌ردگاره به‌سو‌زو میهره‌بانه له‌گه‌لیاندا.

(۱۱۸) ههروهه تهوبه ی ئه و سى كه سه شى وه رگرت كه (له غه زای ته بوك) دواخران دواى ئه وه ی كه زهوى چهنده فراوانه لیان تهنگ بووه، خویشیان له خویمان بیزار بوون، دلنیاش بوون كه هیچ په نایه ك نیه (له خه شم و قینی خوا بیانپاریزیت) جگه له وه ی خویمان بده نه په نای ئه و زاته، پاشان تهوبه ی لى وه رگرتن، تا تهوبه بكن، به راستی هه رخوا تهوبه وه رگرو میهره بانه.

(له غه زای ته بوكدا سیان له هاوه لان بى هیچ بیانویه ك خویمان دواخت كه بریتی بوون له (كه عبی كوری مالیک) و (مه راره ی كوری ره بیع) و (هیلالی كوری ئومه یه)، كاتیك پیغمبه ر ﷺ گه پرایه وه، دوپروه كان دههاتن و هه ریه ك به بیانویه ك پاكانه یان ده كرد، به لام ئه و سى ئیمانداره هیچ بیانویه كیان نه بوو، دانیان به هه له ی خویندا نا، پیغمبه ریش ﷺ فرمانیدا كه كهس

قسه یان له گه لدا نه كات و ده بیته نه چن به لای خیزانه كانیانا، ئه م ته می كرده ش، په نجا شهوى خایاند.

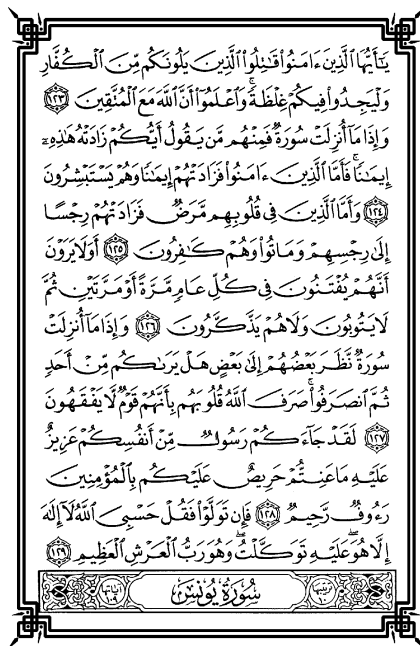
(۱۱۹) ئه ی ئه وانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزكار بن، هه ول بدهن هه میشه له گه ل راستگوییان و راستاندا بن.

(۱۲۰) ره وانه یه بو دانیشتوانی مه دینه و بیابان نشینانی ده و روبه رى دوا بكهون (له جیهادو غهزا) له خزمهت پیغمبه رى ﷺ وه خویمان خوشترو بویته لهو، چونكه ئه وه به راستی هیچ تینویه تی و ماندوو بوون و برسیته یان تووش نه دههات له پیناوی خوادا (بهزایه بچیت) و نه ده چوونه هیچ شوینیك و پیمان نه ده خسته هیچ جیهك بى باوه ران پى سه غلهت بن و دهستیان له هیچ دوزمنیك نه ده وه شان، كه نه بیته هوى ئه وه ی به كارو كرده وه یه كى چاك بویان تومار نه كریته، به راستی خوا پاداشتی چاكه كاران به زایه نادات.

(۱۲۱) ههروهه هیچ به خششیکیان پیشكهش نه ده كرد بچوك یان گه وه و به هیچ دۆل و شیویكدا تی نه ده په رین، به چاكه بویان تومار نه كریته، تا خوا به چاكترین شیوه پاداشتی ئه و كرده وانه یان بداته وه كه كاتی خو ی ده یانكرد.

(۱۲۲) جا ره وانه یه هه رچی ئیمانداران هه یه به جارێك بچن بو غهزا (یان بو هه ركارێكى پیویست)، ده ی بوچی له هه ر هوزو دهسته یه ك، كه سانیك ناچن بو خویندن تا شاره زاین له تاییه تییگه ن و فیڕبن و پاش گه رانه وه قه ومه كه شیان تییگه یه نن و فیڕیان بكن، بو ئه وه ی ئه وان هوشیار ببنه وه خویمان بیاریزن له گوناھو خوا له خو نه ره نجین.

وَعَلَى الَّذِينَ الذَّبِيرُ خَلْفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ تَابَ اللَّهُ الذَّبِيرَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا عَمَلَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْلُوتُ مَوْطَأًا يَعْصِطُ الْكُفَّارُ وَلَا يَتَأَوُّونَ مِنْ عَذْوَتِهِمْ إِلَّا أَكْثَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِينِ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُفْقِدُونَ نَفَقَةَ صَدَقَةٍ وَلَا كَيْدَةٍ وَلَا يُنْقَطُ وَادٍ بِلَا أَكْثَبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانِ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا تَفَرُّدُ كُلِّ جُفَاءٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَيَسُفَّهَوا فِي الَّذِينَ وَلِيْنَدْرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

(۱۲۳) ئەى ئەوانەى باوەرپەتان هێناو بەجەنگەن دژى ئەو بێ باوەرپەنەى كە لێتەنەو نەزىكەن و بەدەورو بەرتاندا (نیازی شەڕ فرۆشتنیان هەیه)، ئەوانە باتوندو تیژى و هێزو تواناتان تێدا بەدى بكەن، بشارەن بەراستى خوا یارو یاوەرى پارێزكارانە.

(۱۲۴) كاتیكیش سوورەتێك لە قورئان دا بەزێنرا، هەندێك لە (دووڕووكان بەگالته پێ كردنەو) و تیان: كێتان ئەم سوورەتە باوەرپى زیاد كردووە؟! جا ئەوانەى كە باوەرپیان هێناو ئەوەندەى تر ئیمان و باوەرپى پتەوتر كردن، ئەوانیش مژدە بەیەكتر دەدەن (دەربارەى سەرکەوتن و خوشى هەردوو جیهان).

(۱۲۵) ئەوانەش كە نەخوشى بێ دینی و دووڕوویی لە دڵیاندا، ئەو سەربارى پیسی و ناپوختى خویان

ئەوەندەى تر سوورەتە كە (رقیان هەلدەسێنێت) و پیسی و ناپوختیان زیاد دەكات، دەشمرن بە كافرێ. (۱۲۶) ئایا (دوو ڕووكان) نابین و نازان بەراستى ئەوان لە هەموو سالیكدە جاریك یان دووجار تاقى دەكرێنەو، پیلان و نەخشیان دەردەكەوێت و (سووك و ریسوا دەبن)، پاشان تەوبە ناكەن و پەشیمان نابنەو و یاداوەریش وەرناگرن و بیرناكەنەو.

(۱۲۷) كاتیكیش سوورەتێك لە قورئان دا بەزێنرا (ئەوانە سەغله‌تن)، هەندێكیان تەماشای هەندێكى تریان دەكەن (حەز دەكەن زوو ئەو شوینە جێ بهێلن، بەچەیان بە ئیشارەت) دەلێن: ئایا هیچ كەس دەتانییێت (لە ئیمانداران)، پاشان بەنهیى خویان دەدزەنەو دەڕۆن، لە كاتیكدە خواى بالا دەستیش دلى ئەوانى وەرچەرخاندووە، چونكە بەراستى ئەوانە كەسانێكن كە تێ ناگەن و حالى نین لەراستە یكان و (ناشیانەوێت تێبگەن).

(۱۲۸) (ئەى خەلكینە) سوێند بەخوا پیغه‌مبەرێكتان بۆ ره‌وانە كراوە كە هەر یەكێكە لە خۆتان، زۆر سەختە بەلایەو تەووش بوونتەن بەبەلاو ناخوشى، زۆر بەتەنگیشتانەو یە و پەرۆشە بووتان، زۆر دڵسۆزى ئیماندارانە و میهرەبان و دڵۆقانه بۆیان. (هەزاران سلاوى لێ بێت).

(۱۲۹) جا ئەگەر ئەوانە (لەگەڵ ئەو هەموو دڵسۆزى و میهرەبانیه‌ى تۆدا) هەر پشت بكەن و گوێت بۆ نەگرن، ئەو ئێتر تۆ بلى: من خوام بەسە یارو یاوەرم بێت، كە پشتگیرو یاریدەدەرم بێت، هیچ خوایه‌ك نیه جگە لەو، هەر پشت بەو دەبەستم، ئەو زاتەش پەرودەگارى عەرشى گەورەیه.

سوره تی (یونس)

به ناوی خوی به خشنده و میهربان

(۱) سهرنجی سهره تای سوورده تی (البقرة) بده، ئه و
ثایه ت و فره مانانه ی (له م سوورده تدها هه یه) چهنده ثایه ت
و فره مانیک ی ئه و قورئانه پر له دانایی یه یه.

(۲) ئایا چ سهرسو پمانیک ی بۆ خه لکی تی دایه که ئیمه
وه حی و نیگامان نارد بۆ پیاویک له خویان که: خه لکی
بی داری بکه ره وه و دایان بچله کینه (تا خواناس و
خوا به رست بن)، مژده ش بده به وانیه با وه پریان هینا وه
که بیگومان پله و پاییه به رزو باندیان بۆ هه یه لای
په ره درگاریان، که چی کافران ده لاین: به راستی ئه م
(محمد ناوه) جادوو گهریک ی ئاشکرایه!.

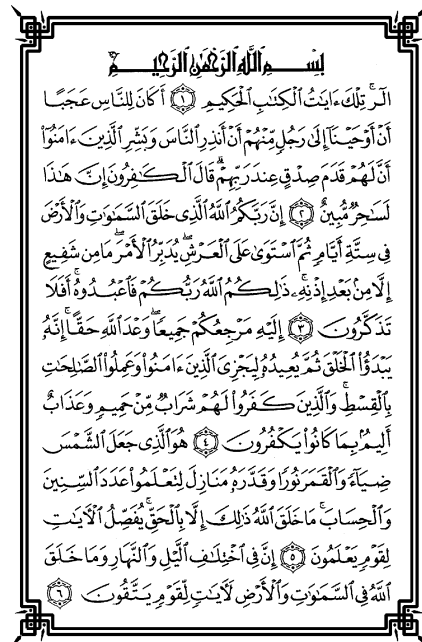
(۳) به راستی په ره درگاری ئیوه (الله) یه، ئه و زاته یه که
ئاسمانه کان و زه وی له شه ش روژدا دروست کردو وه،
له وه دووا له سه ر ته ختی فره مانره وایی وه ستا (ئه لیه ته
چۆنیه تی وه ستان و ته ختی فره مانره وایه تی و گه لئ شتی

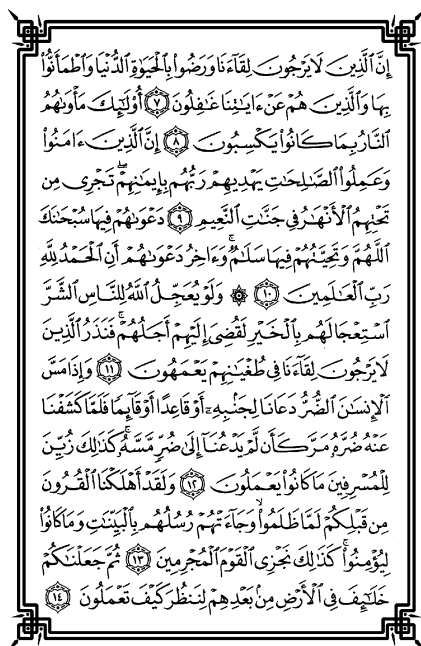
له و باب ته تانه له راده ی بۆ چوونی ئیمه به دهره، ته فسیری ئه م ثایه ته یان له پی شه و مالیک و ئه حمده
پرسیوو ه، له وه لامدا و توویانه: وه ستانه که حه قیقته تی هه یه، چۆنیه تی هه یه، شاراو هیه، پرسیار کردن
ده ربارده ی بیدعه یه، با وه پ بوون پیی واجبه)، هه ر خۆشی پلانی هه موو شتی ک داده نی ت و هه موو شتی ک
ریک ده خات، هه یج که س نیه شه فاعه تخواز و تکا کار بی ت، مه گهر دوای مۆله تی ئه و زاته، ئائه و خوا یه
په ره درگارتانه، که و ابوو بی به رستن، جا ئایا بۆ چی یاده وه ری وه رنا گرن و بیر ناکه نه وه؟!.

(۴) گه پانه وه ی هه ره موو تان بۆ لای ئه و زاته یه، به لئینی خوا هه می شه راسته و دروسته و نه گو په،
به راستی خوی سهره تا دروست کراوان به دی ده هی نی ت و پاشان وه ک خویان لی ده کاته وه (تا له قیامه تدا)
ئه وانیه که با وه پریان هینا وه و کارو کرده وه چاکه کان یان ئه نجامدا وه به داد په ره ری پاداشتیان بداته وه،
ئه وانیه که بی با وه پ بوون خواردنه وه ی له کو ل و سزای به ئیش و ئازاریان بۆ ئاماده یه به هو ی ئه وه ی
که بروایان نه بوو به وزاته.

(۵) خوا ئه و زاته یه که خۆری کردو وه به سه رچا وه ی تیشک و رووناکیه کی پرسنگدار، مانگیشی
کردو وه به سه رچا وه ی رووناکی، چهنده ها جیگه ی هه له اتن و ئاوا بوو نی شی بۆ دیاری کردو وه (جگه
له وه ی هه ر شه وه به شی وه یه ک خوی ده نوینی ت) تا بزنان و بی که نه بنه مای سالتز می ری و حساب راگرتن،
خوای گه و ره ئه وه ی به بی مه به ست دروست نه کردو وه، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حه ق و
راستی به دی هینا وه، به و شی وه یه ئه و زاته ثایه ت و به لگه و مو عجزه کانی روون ده کاته وه بۆ که سانی ک
که بیانزان و تی بگهن.

(۶) به راستی له جیاوازی شه و روژو ئه و شتانه دا که خوا له ئاسمانه کان و زه ویدا دروستی کردوون،
به لگه و نیشانه ی زو ره یه بۆ که سانی ک که له خوا بترسن و دینداری بکهن.

(۸) ئا ئەوانە هەمویان شوێن و جێگەیان ئاگرى دۆزەخە بەهۆی ئەو كردهوانەى كە كاتى خۆى دەیانكرد.

(۹) به پراستی ئەوانەى كە باوەریان هێناوە و كارو كردهووە چاكە كانیان ئەنجامداوە، پەرورەدگاریان بە هۆى ئیمان و باوەرى (پێك و پێك و دامەزراویانەو) هیدایەت و رێنموویان دەكات (بۆ ئەنجامدانی هەموو كارو كردهووەیه كى چاك، لەو جیهانیشتا) لەناو بەهەشتە جوړاوجۆره پر لە نازو نیعمەتەكاندا چەندەها روبار بەبەردەمیاندا دەپروات.

(۱۰) دوعاو نزاو پاراڤانهوێان (لە بەهەشتدا ئەمەیه): پەرورەدگارا، پاکی و بێگەردی و ستایش شایستەى تۆیە ئەى خوای میهرەبان، چاك و چۆنیشیان لەوێ سەلامكردنە،

دواھەمین گوفتاریشیان دواى هەموو نازو نیعمەتێك، دواى هەموو بەخششێك ئەوێهە كە: پر بە دل، لە ناخى دەروونیانەو بەسۆزەو دەلێن: الحمد لله رب العالمین.

(۱۱) ئەگەر خوا خەلكى تووشى شەپرو ناخۆشى بە زوویى بكردایە (لەسەر داخوازی خویان كاتیك تەنگەتاو دەبن) هەرەكو چۆن بۆ داخوازی خێر پەلەیانە، ئەو هەر هەموویان كۆتایی بە ژبانیان دەهێنرا (بەلام خوای گەورە واناكات، بەلكو دەفەرموێت) جا ئەوانەى بە تەمانین ئامادەى بەردەم بارە گای ئیمە ببنەو (باوەریان پێی نیه)، ماوێهەك وازیان لێدەهێنین تا لە ستمیاندا رۆبچن و سەرگەردان بن.

(۱۲) كاتیكیش ئادەمیزاد (ئەوانەیان كە باوەر لە دەروونیاندا بەچاكى دانەمەزراوە) زیان و ناخۆشیەكى تووش بێت، ئەو هاناو هاوار بۆ ئیمە دەهێنێت بۆ لاپردنى، لە كاتى راکشاندا، یان بە دانیشتنەو، یان بە پێو، جا كاتیك زەرەر و زیانەكەى لێ دوور دەخەینەو و دەكەوێتەو بەرى ئاسایی، هەروا دەپروات بەریدا بارودودوخی ئەوسای فەرامۆش دەكات، هەرەك روژى لە روژان هاواری لە ئیمە نەكردبێت و لە ئیمە نەپارابێتەو تا ناخۆشى و زیانیك كە تووشى بوو لێى دوورخەینەو، ئا بەو شیوێهە بۆ لە سنوورەدەرچووان ئەو كارو كردهوانەى كە دەیکەن رازینراوەتەو.

(۱۳) سویند بە خوا بێگومان ئیمە لە سەدەكانى پێش ئێوەدا خەلكێكى زۆرمان لەناو بردووە كاتیك ستمیان كردووە و رۆچوون تیایدا، لە كاتیكیشدا پێغەمبەرەكانیان بە بەلگەى زۆرەو بۆ هات و (پەيامى خوایان پێی راگەیاندن) وەنەبوو باوەریان پێیكەن، (ئیمەش تۆلەمان لێسەندن) ئا بەو شیوێهە تۆلە لە قەوم و گەلانى تاوانبار دەكەینەو.

(۱۴) پاشان ئیمە ئێوەمان كردە جێنشین لە زەویدا لەدواى لەناوبردنى ئەوان، تا ببینین ئێوێ چى دەكەن و چۆن دەكەن!

وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ رَبُّنَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ لِكُلِّ مَسْجِدٍ لَّكُمْ وَفِي الْمَآءِ وَمَا يُحِيطُ بِمَا تَكُونُونَ ۚ إِنَّكُمْ لَعِنَانِ عَصِيْبٍ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٥ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ قُرْآنًا وَلَا أَدْرَأَكُم بِهِ فِقْدَانًا ۝١٦ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّكُمْ لَا يُفْلِحُ الْمُبْرِمُونَ ۝١٧ وَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُشْفَعُونَ ۖ اللَّهُ يَمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝١٨ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَفُتِحَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝١٩ وَقُولُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ۝٢٠

(۱۵) کاتیکش نایه ته کانی نیمه که روون و ئاشکرایه به سهریابدا بخوینریته وه، نه وه نه وانه ی که به ته مانین ناماده ی به رده م باره گای نیمه بین ده لین: قورئانیکی جگه له مه بهینه و بیخوینه روه، یان بیگوړه (به شیوه کی تر)، تویش نه ی محمد ﷺ بیان بلئ: من بوم نیه له خومه وه بیگوړم، من شوینی هیچ شتیك ناکه وم جگه نه وه نه بیئت که به وه حی پیم ده گات، به راستی من ده ترسم نه گهر یاخی بم له پروه ردگارم و نا فرمانی بکه م گیروده ی سزایه کی سهختی روژیک ی زور سامناک بم.

(۱۶) بیان بلئ (نه ی پیغمبر ﷺ) نه گهر خوا بیویستایه نه وه قورئانم به سهردا نه ده خویندنه وه، خوایش ئاگاداری نه ده کردن پی، چونکه به راستی ئاشکرایه که من ته مهنیکی دوورو دریژم له ناواتاندا به سهر بردووه پیش هاتنی قورئان (بی نه وه ی وشه یه که لم قورئانه بزنام) که واته بوچی عه قل و بیرو هوشتان ناخه نه کار (که سیک ی نه خویندنه وار تا ته مهنی چل سالی هیچ نه لیت،

به مهرچیک ناو بانگی ده رکردیئت به راستگویی و نه مینداری، که چی له و ته مهنه به دواوه نه م قورئانه ریک و پیکه رابگه یه نیئت، ئایا ره وانه هه ر که س ده بیسیستیت خیرا پروا به نیئت به نیرهری قورئان و نه وه که سهش که بوی ره وانه کراوه؟)

(۱۷) جاکئ له وه سته مکارتره که درو به دهم خواوه هه لده به ستیئت، یاخود ئایاته کانی به درو بزانیئت و بروای پی نه بیئت، به راستی تاوانباران سهر فراز نابن.

(۱۸) (موشریک و خوانه ناسان) شتیك ده پرستن له جیات ی خوا نه زیانیان پیده گه یه نیئت نه قازانج، ده شلین: ئاه و بت و شتانه تکا کارمانن لای خوا، بیان بلئ نه ی محمد ﷺ: باشه ئایا نیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتیك که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بیئت و خوا نه یزانیئت؟! خوی پروه ردگار پاک و بیگهرده و به رزو بلنده و دووره له وشتانه ی که نه فامان ده یکه ن به هاوه لی.

(۱۹) خه لکی له سهره تای په یدا بوونیاندا بهش بهش نه بوون به لکو یه ک پارچه بوون، یه ک ئاین بوون، یه ک بیرو باوه ر بوون، جا که (زه مان تیپه ری و زور بوون و له سهرچاوه ی نوری پیغمبریه رایه تی دوورکه وتنه وه) ناکوکی و جیاوازی له نیوانیاندا په یدا بو بهش بهش بوون، خو نه گهر بریار داده ی پیشتر له لایه ن پروه ردگار ته وه نه بوایه، نه وه دادپه روه ری هه ر له دنیا دا له نیوانیاندا نه نجامده درا، (حق و راستی روون ده کرایه وه) له و شتانه دا که کیشه و جیاوازی تیذا ده که ن و (راستیه کانیان لا روون نیه).

(۲۰) (هه روه ها بی باوه ران) ده لین: بو موعجیزه و به لگه یه که دانه به زینرایه سهری له لایه ن پروه ردگاریه وه؟! نه وه له وه لامیاندا بلئ: به راستی موعجیزه و نه یئی و شارواوه کان ته نها به ده ست خوایه، جا نیوه چاوه وانی بکه ن، بیگومان منیش له گه لتاندا له چاوه روانانم.

وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ عَذَابٍ مَسْتَمِرٍّ إِذْ هُمْ كَرُّفٍ
 ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مُكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾
 هُوَ الَّذِي يُسَوِّرُكَ فِي الْبَرْقِ حَقِّقْ إِذَا كُنْتَ فِي أَلْفَاكٍ
 وَجَرَيْنَ بِحِمِّ رِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَاهُمْ مِنْ هَذَا غَدًا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَثْنَاهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ مَنَعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ أُولَئِكَ جَعَلْنَا أَعْيُنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَافِتٍ وَتَوَلَّى
 وَصَّيْهُمُ الْعَذَابُ أَزْلًا لَمْ يَنْفَعِهِمْ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْطَبُوهُ
 نَبَأَتْ الْأَرْضُ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا الْأَرْضَ
 زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظَلَمَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ ﴿٢٣﴾ عَلِيمًا
 أَنْتُمْ أَنْتُمْ لَيْلًا وَأَنْتُمْ نَارًا فَجَعَلْنَا هَاجِسًا لَكُمْ لِمَنْ تَعْبُدُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

(۲۱) کاتیکیش خەلکی لە دوای ناخۆشیهک کە بویان
 پیش دیت لە رحمت و بەخششی خۆمان بەهەرودریان
 دەکەین، ئەو یە کسەر پیلانگیری کاریانە دژ بە ناین و
 فەرمانەکانی ئێمە، ئەو محمد ﷺ پێیان بۆی: خوا
 خیراتەر لەوان لە نەخشە و پیلاندا، بەراستی
 فریشتەکانمان هەموو پیلان و فیلێک کە ئەوانە دەیکەن
 توواری دەکەن.

(۲۲) (خەلکینە) خوا ئەو زاتە یە کە لە وشکانی و دەریادا
 هاتوچۆتان پێدەکات، هەتا ئەو کاتە ی کە لە کەشتیەکاندا
 دەبن و دەیانگوزننەو بەهۆی با و شەمالیکی پاک و
 ئارامووە و هەمووان دلخۆشن پێی، ئەو بەیەکی توندو
 بەهێز و سەخت بەرەو کەشتیە کە بێت و هەلبکات، لە
 هەموو لایە کەوێ شەپۆل بویان بێت، تێتر و ابزانن کە
 دەورە دراو و (رێزگار بوونیان ئەستەمە، ئا لەو کاتەدا
 خەلکە کە بەسۆزەو) هاناو هاوار بوو خوا دەبن، دلێیان
 خوا نەبێت کەس ناتوانێت فریایان بکەوێت، لە کاتیکدا
 بیرو باوەرو ئاینیان بەتەواویی پاک و پوخت و یەکلایی

دەکەنەو بوو، بۆیە بەسۆزە دەلێن: سوێند بەخوا ئەگەر لەم بەلایە، لەم تەنگانە یە، رێزگارمان
 بکەیت، ئەو بەراستی دەچینە ریزی سوپاسگوزارانتهو.

(۲۳) جاکاتیک خوا رێزگاری کردن، خیرا ئەوان بەناحق دەست دەکەنەو بەستەمکاری لە زەویدا، ئەو
 خەلکینە: بەراستی ستم کردنتان تەنها لەسەر خۆتان دەکەوێت و بەزیانی خۆتان تەواو دەبێت، ئێو
 بەو ستمکاریە خۆشی و رابواردنی ژبانی دنیاتان دەوێت، لەو دەوادا گەرانەو تان هەر بوو لای ئێمە یە
 و ئەوسا ئاگادارتان دەکەینەو بەهەموو ئەو کارو کردەوانە ی کە دەتانکرد.

(۲۴) بێگومان نمونە ی ژبانی ئەم دنیا یە، هەر لەو بارانە دەچێت لە ئاسمانەو دامانباراندووە جا
 بەهۆیەو رووەکی زەو ی گەشە دەکات و بەیە کدا دەچێت (بەرو بوومی خۆی پێشکەش دەکات) لەو
 خۆراکانە ی کە هەم خەلکی و هەم ئازەلێش لێی دەخۆن، هەتا کاتیک وای لێ دیت زەو ی، بەجوانی
 نەخش و نیگاری خۆی دەردەخات و خۆی دەپازێنێتەو، خەلکە کە وای گومان دەبەن کە تێتر بوو هەمیشە
 دەسلەتداری تەواو بەسەریدا (ئا لەو کاتەدا کە خەلکی خراب و غافل و دلێان بە دنیا خۆشە و
 هەرچی گوناھو تاوانە دەیکەن) ئەو فەرمانی ئێمە یان بوو دەردەچێت لە شەودا یان لە روژدا، ئەوسا
 وەک کشتوکالی دروینە کراوی لێ دەکەین، هەر وەکو دوی ئێ نەبوو بێت، ئابە و شیو یە ئابە تەکانی خۆمان
 روون دەکەینەو بوو کە سانییک بیربەکەنەو و تێفکرن (وا دیارە روژیک دیت پێشکەوتنی زانستی
 دەگاتە ئاستیکی زۆربالا، خەلکی ئەو سەردەمە زۆر غەرا دەبن، بەلام لە پڕیکدا خا کو تایی بەهەموو
 شتیێک دەهێنێت).

(۲۵) خۆی گەورەش بانگەواز دەکات بوو بەهەشتی پر لە شادی و ناشتی و ئاسایش، هەر کەسیێک ئەو
 زاتە ببەوێت (خۆشی هەول بەدات بوو بە دەستەهێنانی) رێنمووی دەکات بوو رێگە و رێبازی راست و
 دروست. (رێگە ی سەرفەرازی بەختیار و کامەرانی نەپراو).

(۲۶) بۆ ئەوانەى چاکەیان کردوو، پاداشتی چاکترو بهههشتی بهرین و زیاتریش ئامادهیه به چهندهها قات، (له ریوایه تیکدا که پیشه‌وایان ئەحمەدو موسلیم ریوایه‌تیان کردوو، ئەو زیادهیه، ته‌ماشاکردنی روخساری پر له‌ نوورو قه‌شه‌نگی زاتی په‌روه‌ردگاره‌) ئیتر روخساری ئەوه‌خته‌وه‌رانه‌ ره‌شی و زه‌لیلی و ماندویتی پیوه‌ دیارنیه‌، ئا ئەوانه‌ نیشته‌جیی بهههشتن و بۆ ههمیشه‌ ژیانی تبادا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۲۷) ئەوانه‌ش گوناھو تاوانیان ئەنجامداوه‌، هه‌رچه‌نده‌ پاداشتی هه‌ر گوناھو تاوانیک به‌ قه‌ده‌ر خۆی ده‌دریته‌وه‌ (به‌لام هه‌ندیک ئەوه‌نده‌ تاوانبارن) خه‌ج‌اله‌تی و سه‌رشوپی و روو ره‌شی ماندووی کردوون، که‌س نیه‌ په‌نایان بدات و بیانباری‌ت له‌ (خه‌شم و قینی) خوا، ئەوه‌نده‌ روو ره‌شن هه‌ر ده‌لیی پارچه‌یه‌که‌ له‌ شه‌وی تاریک روخساری داپۆشیوون، ئا‌ه‌وانه‌ نیشته‌جیی ناوناگری دۆزه‌خن و بۆ ههمیشه‌ ژیان له‌ ناویدا ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۲۸) ئەم به‌سه‌ره‌هاتانه‌ش له‌ روژی‌کدا ده‌بی‌ت که‌ هه‌ر هه‌موو خه‌لکی کو‌ده‌که‌ینه‌وه‌ بۆ لیپرسینه‌وه‌، پاشان به‌وانه‌ ده‌لیین: که‌ شه‌ریک و هاوه‌لیان بۆ خوا بریارداوه‌: خۆتان و ئەو شتانه‌ی که‌ ده‌تانپه‌رست، له‌ جیی خۆتان بوه‌ستن و مه‌جولین، ئەوسا موشریکه‌کان له‌ په‌رستراوه‌کانیان جیا ده‌که‌ینه‌وه‌، خوا بت و په‌رستراوه‌کان، ده‌هی‌نیه‌ قسه‌ و ئەوانیش به‌یه‌که‌ ده‌نگ ده‌لین: ئیوه‌ درۆ ده‌که‌ن ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست!!

(۲۹) ئینجا خوا به‌ سه‌ که‌ شایه‌ت بی‌ت له‌ نیوان ئیمه‌ و ئیوه‌دا، به‌راستی ئیمه‌ ئاگاداری په‌رستن و پارانه‌وه‌ی ئیوه‌ نه‌بووین. (له‌خو‌را خۆتان ماندو ده‌کرد).

(۳۰) ئا له‌ویدا (له‌ گو‌ره‌پانی مه‌حشه‌رو لیپرسینه‌وه‌دا) هه‌موو که‌س ده‌رئه‌نجامی کاروکرده‌وه‌ی رابووردووی هه‌ست پی‌ ده‌کات که‌ پیش خۆی ره‌وانه‌ی کردوو، ئەوسا هه‌مووان ده‌گه‌رنی‌نیه‌وه‌ بۆ لای خوا، خاوه‌نی راسته‌قینه‌ و په‌روه‌ردگاری حه‌ق، هه‌ر چه‌یه‌ کیش به‌ناحه‌ق خاوه‌ناسان ده‌یانپه‌رست و هه‌لیانده‌به‌ست و پی‌ هه‌لخه‌له‌تاو بوون، ون ده‌بی‌ت و له‌ناو ده‌جی‌ت...

(۳۱) (ئهی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پیا‌ن بلی): کچی هه‌یه‌ له‌ئاسمانه‌وه‌ (به‌هۆی تیشکی خو‌رو بارانه‌وه‌) و له‌ زه‌ویه‌وه‌ (به‌هۆی خا‌ک و ئاو هه‌واوه‌) رزق و رو‌زیتان بۆ فه‌راهه‌م به‌ی‌نی‌ت و پیا‌ن به‌خشیت، ئهی کچی هه‌یه‌ خاوه‌نی ده‌زگا‌کانی بیستن و بینین بی‌ت (توانای بیستن و بینان پی‌ به‌خشیت) ئهی کچی زیندوو له‌مردوو ده‌رده‌هی‌نی‌ت و مردوو له‌ زیندوو ده‌رده‌هی‌نی‌ت، هه‌روه‌ها‌کچی به‌ که‌ هه‌موو کارو فرمانه‌کان جی‌به‌جی ده‌کات و گو‌رانکاریان به‌سه‌ردا ده‌هی‌نی‌ت (له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو ئەو په‌رسیاران‌ه‌وه‌) خه‌لکی ده‌لین: الله، خوا (هه‌موو ئەو کارانه‌ و زیاتریش زۆر به‌ئاسانی ئەنجام ده‌دات له‌ ری‌گه‌ی یاساو به‌رنامه‌یه‌که‌وه‌ که‌ هه‌ر خۆی دا‌پرشتوه‌)، که‌واته‌ پیا‌ن بلی: ئایا ناترسن له‌ سه‌ره‌نجامی یاخی بو‌وتان، ئایا ناترسن له‌ خه‌شم و قینی خوا؟!

(۳۲) جا هه‌ر ئەو زاته‌یه‌ په‌روه‌ردگاری راست و دروستتان، (باشه‌) دوا‌ی حه‌ق و راستی چی هه‌یه‌ جگه‌ له‌ گو‌مرا‌یی و سه‌رگه‌ردانی؟ (ئیتر ئیوه‌ بۆ بیرناکه‌نه‌وه‌) چۆن لاده‌درین (له‌ ری‌بازی حه‌قه‌وه‌ بۆ ری‌بازی به‌تال)؟!

(۳۳) ئا به‌و شیوه‌یه‌ (چونکه‌ له‌گه‌ل ئەو هه‌موو به‌لگه‌یه‌دا هه‌ر تاوانبارن و سه‌رکه‌شی ده‌که‌ن) بریاری په‌روه‌ردگارت له‌سه‌ر ئەوانه‌ی که‌ له‌ سنوور ده‌رچوون براوه‌ته‌وه‌، ئەوانه‌ هه‌ر ئیمان و باوه‌رناهی‌ن.

لَّذِينَ أَحْسَنُوا لِمُنَاسِقٍ وَرِزَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَوْمَئِذٍ وَرَهَقَهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ فَائِدَةٍ كَانُوا أَكْثَرُ غَوًى وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَّكَاؤُكُمْ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي سُورٍ مِمَّا نَحْنُ مُعْتَبِدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلَوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَيَقُولُوا اللَّهُ فَعَلْ فَلَا تَنْفِقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعُدَ الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَن تَضُرُّوهُ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ لِكُلِّ رَبِّكٍ عَلَى الدِّينِ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

(۳۴) (ئەي محمد ﷺ) پييان بلي: باشه ئايا لەو شتانهي که ئيوه له جياتي خوا (دهيه رستن) که سيک ههيه که بتوانيت شتيک دروست بکات له نه بون، پاشان که نه ما، ئايا ده توانيت سهر له نوێ بيهيئيه وه کايه؟! ئەي پيغه مبه ر ﷺ تو بلي: هه رخوا، الله، هه ر ئەو ده توانيت له سهره تاو نه بونه وه خه لکی و هه مووشت دروست بکات و پاشان دواي مردن و نه مان دووباره ي بکاته وه، که وابوو چۆن لاده درين له حق به هو ي درۆ و پرو پاگه نده وه؟!

(۳۵) هه روه ها پييان بلي: ئايا که سيک يان شتيک ههيه له په رستراوه کاتان، هيدايت و ريئمووي بکات بو ريئبازي حق و راستي (بيگومان نه خير) ده ي پييان بلي: خوا ريئمووي ده کات بو حقو راستي هه ر خويسي شايستهيه که په يره وي بکري، يان ئەوه ي ريئمووي وهر ناگريئ مه گه ر ريئمووي بکري؟ ئەوه چيتانه چۆن برياري وا ده ده ن؟ فه رماني وا ده رده که ن؟

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَبْدُؤُاَ الْخَلْقِ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ لِلْإِلَهِ يَسْبُدُوا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ فَأَنْتُمْ تُفَكِّكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَبْدُؤُاَ
إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
يُنْزِلَ مِنَ الْغَيْثِ إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَأَلْكَرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾
وَمَا يَنْصِبُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظُلْمًا إِنَّ الظُّلْمَ لَا يُغْنِي مِنَ الْعَقَبِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلْ فَانْظُرُوا يَسُورَ
يُنْزِلُهُ وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعَتْهُمُ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ
كَذَّابٌ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
وَمَنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَنْتُمْ رَافِعُونَ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الضُّمُومَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

(۳۶) زۆربه يان شويني ههچ شتيک ناکه ون ته نه ها گومان نه بيت، به راستي گومانيش ههچ سووديک به خاوه نه که ي ناگه يه نيئ له باره ي حقو راستيه وه، به راستي خوا زانايه به هه مو و ئەو کارو کرده وانه ي که ئەنجامي ده ده ن.

(۳۷) وه نه بيت ئەم قورئانه له لايه ن که سيک وه دارپژرا بيت و هه لبه ستراييت جگه له خوا، به لکو راستي و ره واني کتيه ئاسمانيه کاني پيش خويسي دووپات ده کاته وه، هه روه ها روون که ره وه ي بيرو باوه رو ئه رکه کانه، به راستي ههچ گومان له وه دا نيه که ئەم قورئانه له لايه ن په ره وەر دگاري هه موو جيهانه وه ره وانه کراوه.

(۳۸) به لکو (له گه ل ئەو هه موو به لگانه دا) ئەوانه ده لين که محمد ﷺ قورئاني هه لبه ستوه، بلي: ده ئيوه ش سووره تيک وه که سووره ته کاني دارپژن و بيهين، داوا بکه ن له هه ر که سيکي تر که ده توانن جگه له خوا (که يارمه تپتان بدات) دريغي مه که ن ئەگه ر راستگۆن.

(۳۹) به لکو سه ره پاي ئەو هه موو به لگانه ئەوانه بروايان به قورئان نه کرد، چونکه زانياريان ده رباره ي نيه، هه روه ها زۆريکيش له مه رame کاني لاي ئەوان رۆن نيه هه ر به و شيويه ئەوانه ي پيش ئەمان به رنامه ي خوايان به درۆزاني و بروايان پي نه بوو، ده ته ماشا بکه و سه رنج به بزانه سه ره نجامي سته مکاران چۆن بووه.

(۴۰) له و خه لکه دا که سانيک هه ن ئيمان و باوه ر به قورئان ده هين و هه شبانه ئيمان و باوه ري پينا هينيئ، په ره وەر دگاري تويش هه ميشه ئاگاداره به وانه ي که تووي خراپه ده چين. (و دژايه تي ئەم قورئانه ده که ن).

(۴۱) ئەگه ر برواشيان پينه کرديت و به رنامه که ي تويان به درۆزاني، ئەوه تو ش بلي: کارو کرده وي خۆم هه ر بو خۆمه و کارو کرده وي خۆتان هه ر بو خۆتانه، ئيوه به رين و ليپرسراو نين له هه رچي من ده يکه م، منيش به ريم و ليپرسراو نيم له هه رچي که ئيوه ده يکه ن.

(۴۲) (له و بي باوه رانه) که سانيک هه يه گويت بو هه لده پخات (کاتيک قورئان ده خوينيئ)، جا ئايا تو ده توانيت قسه و گوفتاري خۆت به دي به گوئي که سانيکدا که که ره واله ن نايستن، چونکه عه قل و ژيريان ناخه نه کار.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ وَلَكِنَّ الْإِنْسَانَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَانُورًا يَلْقَاوْنَ سَاعَةً مِّنَ النَّارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ وَكَانُوا مُكْذِبِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّمَا تَرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نُودِمُ وَأَنُودِيكَ فَإِنَّمَا تَرْجِعُهُمْ إِلَى اللَّهِ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْرُ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَئِن كُنْتُمْ إِلاَّ مَآشَاءَ اللَّهِ لَكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَذَابِي بَيْنَنَا أَوْ هَآرًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَنْتُمْ إِذَا مَآقِعَ آمَنَ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي وَرَبِّي إِنَّهُمْ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

(۴۳) هه‌شیانه سه‌رنجی تو ددهات و له هه‌لس و کهوت و گوفتارو ره‌فتاری تو ورد ده‌بته‌وه، جا ئایا تو هیدایه‌تی کو‌یرو نابینایان دده‌دیت؟! نه‌گهر کو‌ی‌راییان داهاتی‌ت و نه‌بین؟! (دیاره که نه‌وانه دلیان کو‌ی‌ره و ده‌روونیان تاریکه و نایانه‌وی‌ت نوری ئیسلام دل و ده‌روونیان رووناك بکاته‌وه).

(۴۴) به‌راستی خوا هیچ جو‌ره سته‌میک له خه‌لکی ناکات، به‌لکو خه‌لکی خو‌یان سته‌م له خو‌یان ده‌کهن.

(۴۵) روژیک دیت خوا ههر هه‌موویان کو ده‌کاته‌وه، وا هه‌ست ده‌کهن ته‌نها سه‌عاتیک له روژیان پی‌چووه (خزمان و ناسی‌وان) هه‌مووان یه‌کتر ده‌ناسته‌وه، بی‌گومان نه‌وانه‌ی که به‌روایان نه‌بوو به‌ئاماده بوونی به‌رده‌م دادگای خوا، خه‌ساره‌تمه‌ندی و زه‌ره‌مندی‌ه‌کی زور روویان تی ده‌کات، به‌راستی نه‌وانه هیدایه‌ت و هرگر نه‌بوون.

(۴۶) خو‌نه‌گهر هه‌ندی له هه‌ره‌شه‌کانی خو‌مان (بو‌خوانه‌ناسان) پیش به‌ی‌نین و نیشانی تو‌ی بده‌ین، یاخود پیشتر گیانت بکیشین و ناکامیان نه‌بینیت، نه‌وه گه‌رانه‌وه‌یان

ههر بولا‌ی ئیمه‌یه (له ده‌ستمان ده‌ریاز نابین)، له‌وه‌ودواش خوا خو‌ی شایه‌ته له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وه کارو کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامی دده‌ن.

(۴۷) بو هه‌موو قوم و گه‌لیک پی‌غه‌مبه‌ریک هه‌بووه، جا کاتیک (له گو‌ره‌پانی مه‌حشه‌ردا) نه‌وه پی‌غه‌مبه‌ره‌یان ئاماده ده‌بیت، له‌سه‌رینجینه‌ی دادپه‌روه‌ری داوه‌ری ده‌کریت له نی‌وانیاندا و هیچ جو‌ره سته‌می‌کیان لی‌ناکریت.

(۴۸) (بی‌باوه‌ردان) ده‌لین: کوا، که‌ی نه‌وه به‌لینه پیش دیت؟ که‌ی روژی قیامه‌ت به‌ریا ده‌بیت؟! نه‌گهر ئیوه راست ده‌کهن!

(۴۹) پی‌یان بلی (من ته‌نها پی‌غه‌مبه‌رم) توانای نه‌وه‌شم به‌ده‌ست نیه که زه‌ره‌ریک یان قازانجیک به‌خوم بگه‌یه‌نم مه‌گهر نه‌وه‌ی که ویستی خوی له‌سه‌ر بیت، هه‌موو قه‌ومیک کاتی دیاری کراوی خوی هه‌یه بو کو‌تایی هاتنی، ههر کاتیک نه‌وساته‌گه‌یشت، نه‌وه نه‌تاویک دوا ده‌کهن، نه‌ساتیکیش پیش ده‌کهن.

(۵۰) بلی: هه‌والم بده‌نی باشه نه‌گهر سزاو تو‌له‌ی خوا له شه‌وگاردا یان له روژگاردا یه‌خه‌ی پی‌گرتن، تاوانباران (به‌ته‌مای چین؟) ناخو بوچی په‌له ده‌کهن؟!

(۵۱) دوا‌ی نه‌وه ئایا که (قیامه‌ت) رو‌پیداو به‌ریا بوو باوه‌ری پی ده‌هین؟! نه‌وسا پی‌یان ده‌وتریت: ئایسته باوه‌ری پی ده‌هین؟ کاتی خوی (به‌گالته‌وه) په‌له‌تان ده‌کرد له پیشهاتنی و (برواتان پی نه‌بوو)!

(۵۲) پاشان په‌وانه‌ی که سته‌می‌ان له خو‌یان ده‌کرد ده‌وتریت: ده‌بچیز سزاو ئازاری نه‌پراوه، مه‌گهر پاداشتان له به‌رامبه‌ری کارو کرده‌وه و هه‌وله‌کانی خو‌تانه‌وه نادریته‌وه که جارن ده‌تانکرد؟!

(۵۳) (بی باوه‌ردان به‌گالته‌وه لیت ده‌پرسن): ئایا به‌ریابوونی قیامه‌ت راسته؟ (شتی و پیش دیت؟!): بلی: به‌لی، راسته، سو‌یند به‌په‌روه‌ردگارم به‌راستی نه‌وه حه‌قیقه‌تیکه و (ههر پیش دیت و) ئیوه ناتوانن خوا ده‌سته‌وسان بکه‌ن.

(۵۴) (له قیامه تدا) ئه گهر ههرچی له زه ویدا ههیه که سیک که سته می کردوه خاوه نی بیټ ئامادهیه ههر هه مووی بکاته قوربانی خوئی و بیه خشیت، ئه وانه له دهروونه وه زور په شیمانن کاتیگ سزاو ئازاری چاوه پروان نه کراو ده بینن، ئه و سداوه ری له نیوانیاندا له سهر بنچینه ی دادپه روه ری ئه نجام ده دریت و ئه وانه هه یج جوړه سته میکیان لینا کریت.

(۵۵) (خه لیکنه) ئاگادارین و بیرتان نه چیت که به راستی ههرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه ههر هه مووی بو خوایه، ئاگادارین که به لینی خوا راست و دروسته (قیامت به رپا ده کات و پاداشت و سزا له سهر بنچینه ی ئیمان و کرده وه دیاری ده کات) به لام زوربه ی خه لکی له م راستیه بی ئاگان و نایزان.

(۵۶) ههر خوا ژبان ده به خشیت و مردن پیش ده هیئت، ههر بو لای ئه ویش ده برینه وه.

(۵۷) ئه ی خه لیکنه، به راستی ئیوه ئاموژگاریه کی گه وړه و گرنگتان له لایهن په روه ردگارانه وه بو هاتووه که (قورئانه) شیفا و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهروونه کان و ری نیشاندرو ره حمه تیشه بو ئیمانداران.

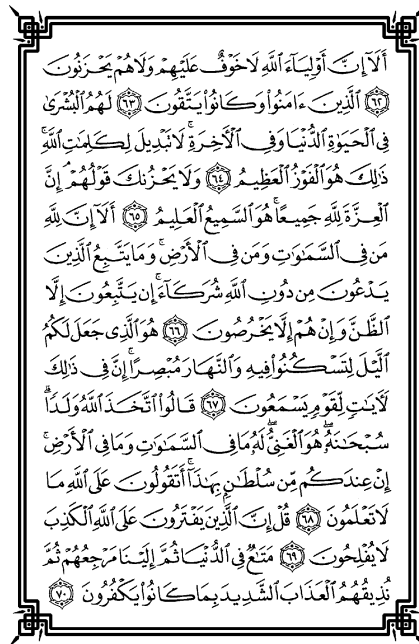
(۵۸) (ئهی محمد ﷺ) به ئیمانداران بلئ: با دلشاد و شادمان بن به فه زل و به خشش و ره حمه تی خوا یی (که قورئان و به رنامه ی خوایه)، که وابوو با ههر به و دلخوش بن، ههر ئه وه ش چاکتره بو یان له هه موو ئه و شتانه ی که خه لکی خه ریکن کوئی ده که نه وه که له که ی ده که ن.

(۵۹) بلئ پییان: هه والم به نه ی، تئیه چو ن له خو تانه وه ئه و رزق و روزیه ی که خوا پیی به خشبیون دابه شی ده که ن و هه ندیکی به چه رام داده نی و هه ندیکی به چه لال (که چی باوه رتان به به رنامه ی خوا نیه)، پییان بلئ: ئایا خوا خوئی مو له تی ئه و کاره ی پیداون؟! یا خود له خو تانه وه شت به دم خوا وه هه لده به ستن؟!

(۶۰) باشه، ئاخو له روژی قیامه تدا گومان و بو چوونی ئه و که سانه چو ن بیټ که درو به دم خوا وه هه لده به ستن؟ (ئایا واده زانن لی پرسینه وه نیه؟) به راستی (له گه ل لاری زوربه ی خه لکید) خوا هه رخواه نی فه زله به سه ریانه وه، ههر چه نده زوربه یان سو پاس ناپه زی و بی ئه مه کن.

(۶۱) (ئهی پیغه مبه ر ﷺ) تو به هه یج کاریگ هه لئاسی، هه یج به شیک له قورئان نا خو یئینه وه (که ئیمه ئاگادار نه بین، ئیوه ش ئه ی خه لیکنه) به هه یج هه لسو که و تیک هه لئاسن که ئیمه شایه ت نه بین به سه ریانه وه له کاتیگدا ئه نجامی ده دن و تیایدا رو ده چن، هه یج شتیکش له په روه ردگاری تو، ون نایټ له پارچه ئه تو میکه وه بگره له زه وی یان له ئاسماندا، بچو کتر بیټ یان گه وړه تر، که له دو سیه یه کی تایبه تی ئاشکرادا لای ئیمه تو مار نه کرایټ.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَأِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ فَسْمِعُوا لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ يَفْضِلُ اللَّهُ وِجْهَهُ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
فَعَمَلْتُمُوهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَزْكَىٰ لَكُمْ أَعْمَلَ اللَّهُ
تَعْمَلُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْعَلُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

(۶۲) ئاگاداربەن، بەپراستی چاکان و خوشەوێستانی خواى میهرەبان نەترس و بیم روویان تێدەکات (لە سەرەمەرگ و لە روژی لێ پرسینەویدا)، نەغەم و پەژارە و دلته‌نگی دایان دەگریت (بەلکو فریشتەکان بەروو خوشیەوێ مژدەى سەرفرازی و خوشنوودیان دەدەن)...

(۶۳) (ئەو بەختەوێرانە) ئەو کەسانەن کە کاتی خۆی باوەری بەتین و دامەزراو پرسۆزیان هێناوە بە پەرورەدگاریان و خوشیان دەپاریزن لە خەشم و قینی خوا (بەهۆی ئەنجامدانی فەرمانەکانی خوا و تەریز کردنیان لە حەرام)...

(۶۴) هەر بۆ ئەوانیشتە مژدەى (کامەرانى و بەختەوێرى) لەژیانی دنیادا (کە مژدەى قورئان و فەرموودەیه) لە قیامەتیشدا (مژدەکان دەبنە واقع و، هەموو مژدە قورئانیەکان بە زیادەوێ دێنە دی)، بیگومان ئەو بەلێنەى خوا هەر دێنە دى و هیچ گۆرانیکیان بەسەردا نایەت، ئا ئەوێه سەرفرازی و کامەرانى گەورەو مەزن.

(۶۵) (ئەى محمد ﷺ) گوشتارى نابەجێ و نادروستی خوانەناسان خەفەتبار و غەمگینت نەکات، چونکە بەپراستی عێزەت و بەرزى و بێندى هەر هەمووى هى خوايه، ئەو زاتە هەمیشە بیسەر و زانیە.

(۶۶) ئاگاداربەن کە بەپراستی هەر کەس لە ئاسمانەکان و لە زەویدا هەیه خواخواهێانە، ئەوانەى جگە لە خواشتى تر دەپەرستن و پەیرهوى رێبازى تر دەکەن (وەنەبێت شوێن رێبازىکى چاک کەوتبێ) ئەوانە تەنها شوێنى گومان کەوتوون، ئەوانە جگە لە درۆکردن و گۆتەرەکارى هیچى تر ناکەن. (قور بەسەریان بۆ بۆچون و رەفتاریان).

(۶۷) هەر زاتى خوايه کە شەوى بۆ بەدیھێنان و تاوێ کو تیايدا بحەوێنەو، روژیشى کردووە بە رووناککەرەو، (تا کارو کاسپى تیايدا ئەنجام بدەن)، بەپراستی ئا ئەو دیاردانەدا بەلگە و نیشانەى زۆر هەن (لەسەر دەسەلات و توانایی پەرورەدگار) بۆ کەسانیک کە بیستن و تیبگەن.

(۶۸) (خوانەناسان) دەلێن: خوا مندالى بۆ خۆى بریارداوە! پاکی و بێگەردى شایستەى ئەو خوايه، ئەو زاتە بێ نیازە (پێوستى بە کور و کچ نیە)، هەرچى لە ئاسمانەکان و لە زەویدا هەیه هەر خواخواهێانە، بیگومان هیچ بەلگە و نیشانەیه کتان نیە بۆ ئەم بوختانە نارەوايه، ئایا شتیک هەڵدەبەستن بۆ خواو (بێ باکانە) دەلێن، کە هیچى لێ نازانن و هیچ بنەمايه کى نیە؟!

(۶۹) (ئەى پیغەمبەر ﷺ تۆ) بلێ: بەپراستی ئەوانەى درۆ بوختان بەدەم خواو هەڵدەبەستن، ئەو سەرفراز و رزگار نابن.

(۷۰) (بەلکو هەموو دەسکەوتە کەیان) ژيانى دنیاو رابواردنى دنیايه، لەوێدوا گەرانەوێیان بۆ لای ئێمەیه، ئەو سەزای بە ئێشيان دەدەین و تالاو دەکەین بەگەر و وێاندای بەهۆى ئەوێ کە لە ژيانى دنیادا برۆیان بەو زاتە نەبوو.

(۷۱) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) بەسەرھات و ھەوالى نوح بەسەر ئەو خەلکەدا بخوینەرەو، کاتیک بە قەومە کەى خوى وت: ئەى قەوم و کەسم، ئەگەر ئیو سەغلەتن، بەمانەو ھى من لەناوتاندا و یادخستەو ھى ئایاتە کانى خواتان لاگرانە ئەو دلسیاین کە من کۆل نادەم، لەھەمانکاتدا پشتەم بە خوا بە ستوو لەو کارەمدا، (ئیتەر ئیو چیتان لە دەست دیت درىغى مەکەن) خوۆتان و بتە کانتان و ھاوپیرو باوەرە کانتان بکەو ھەو ھەو خوۆ رای خوۆتان کوۆبکەنەو، پاشان بەناشکرا چى دەکەن بیکەن، ھەرچیتان لە دەست دیت دژ بە من ئەنجامى بەدن (منەتتان نەبیّت)، مۆلە تیشم مەدەن.

(۷۲) جا ئەگەر پشتەم تیبکەن و باوەرەم پینە کەن (پیم سەیرە چونکە): خوۆ من ھېچ پاداشتیک و ھېچ شستیکم لە ئیو داوا نەکردو، بەلکو پاداشتەم تەنھا لەسەر خواپە، من فەرمانەم پیدراو ھە کە لە پرێزى موسولماناندا بەم.

﴿وَآتَىٰ عَلَيْهِم نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَّبِعُونَ مَن كَانَ كُفْرًا عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذَكَّرِي بِسَائِتِ اللَّهِ فَعَلِيَ اللَّهُ تُوكَلَّتْ مَا جُمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن لَّيْسَ لَكُمْ مَآسَاءُ لِّشُرِّكَائِمْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرُ أَن أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِ وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَافَةً وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الْعَذْرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا فَكَانُوا يُؤْمِنُونَ أَوْ يَكْفُرُونَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَكُلَّ ذَلِكَ نَظُمُ عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَمْ أَبْصَرْتُمْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ أَمْ لَمْ يُنْزِلْ مِنَ السَّمَاءِ لُطْفٌ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَكَ وَأَعْبَدُوا آبَاءَنَا وَنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

(۷۳) کەچی بانگەوازە کەیان بە درۆ زانی، ئیمەش نوح و ھەموو ئەوانەى کە لەگەیدا بوون لە کەشتیە کەدا رزگارمان کردن و کردیشمان بە جیشین، ھەموو ئەوانەمان نوقمى رەھیل و زریانە کە کرد کەبروایان بەئایەت و فەرمانە کانی ئیمە نەبوو، ئینجا تەماشاکەو سەرنج بەدە و بزانی سەرئەنجامى ئەو کەسانە چۆن بوو کە پیدار کرابوونەو و ھۆشیاریان پیدراو.

(۷۴) پاشان دواى نوح، پيغەمبەرانی ترمان نارد پۆ سەر قەومە کانیان، ئەوانیش بە چەندەھا بەلگەو نیشانەو موعجیزەى زۆرەو ھاتن، کەچی ئەو خەلکە باوەرپیان نەدەھینا بەو ھى کە پيشتر باوەرپیان پي نەبوو، ئابەو شیوەیە ئیمە مۆر دەنیین بەسەر دلى دەستدریژکاراندا.

(۷۵) دواى ئەوانیش موسا و ھاوونمان رەوانە کرد پۆ فیرعەون و دارودەستە کەى، ھاوړى لەگەل موعجیزەى زۆردا کەچی ئەوان خوۆیان بەگەرە زانی و پروایان پي نەکردن، ئەوانە کەسانیکى تاوانبار و گوناھباربوون.

(۷۶) جا کاتیک حەقیقەتیان لەلایەن ئیمەو (لە ریگەى موساو) بوۆ ھات و تیان: بەراستى ئەمە جادوو یە کى ناشکرایە!!

(۷۷) موسا پي وتن: باشە ئیو بەم حەقیقەت و راستیەى کە پۆم ھیناون دەلین: (جادوو)؟! ئایا ئەم موعجیزە جوۆا جوۆرانە جادوون؟! خوۆ جادووگەرەن سەرفراز نابن؟!

(۷۸) (فیرعەون و دارو دەستەى) و تیان: باشە توۆ پۆ ئەو ھاتوویت کە ویلمان بکەیت لەو بیروباوەرپو بەرنامە یە کە باوو باپیرانمان لەسەرى بوون و لەوانەو بوۆ ئیمە ماو تەو؟ (ئایا بەم ریبازە) دەتانهو پت دەسەلاتداری و گەرەبى پۆ خوۆتان لەسەر زەویدا بەدەست بەینن؟! ئیمە برواتان پي ناکەین!! (خوانەناسان ھەمیشە بەبیانون تا لە ئیمان و باوەر خوۆیان بەزەنەو)

(۷۹) ئینجا فیرعه ون فه رمانیدا) وتی: ئاده ی هه رچی جادووگه ری زاناو شاره زا هه یه بیه یئن و بوم کو بکه ونه وه.

(۸۰) جا کاتیك جادووگه ران هاتن و (بریار درا جادووگه ری خویان بنویئن و موعجیزه ی موسا به تال بکه ونه وه) موسا پیی وتن: ده ی چیتان هه یه فریی بده ن و بیخه نه روو!!

(۸۱) ئه وسا (جادووگه ران، جادووی خویان نواند) موسا وتی: هه رچی کردووتانه و نیشانی ئه وه خه لکه تانداوه هه مووی جادووه و هیچی تر، بیگومان خوا دوی تاویکی تر پوچی ده کاته وه، به راستی خوا کرده وه ئه وانیه که تووی خراپه ده چیین چاک و سه رکه وتوو ناکات.

(۸۲) به لکو خوا حق و راستی ده چه سیییت به فه رمان و ویسته کانی خوی ئه گه ر چی تاوانکارو تاوانباران پییان ناخوش بیئت.

(۸۳) سه رئه نجام که س باوه ری به موسا نه هیئا جگه له چه ند لاویک (چونکه زوړبه ی خه لکه که) ده ترسان له فیرعه ون و داروده سته ی که به لایان به سه ربه یئن و تووشی ئازارو ئه شکه نجه یان بکه ن، به راستی فیرعه ون خوی به گه وروه بلند ده زانی له زه ویدا، به راستی ئه وه له سنوور ترازوان بوو.

(۸۴) موساش به قه ومه که ی وت: ئه ی قه وم و عه شره تم، ئه گه ر ئیه به راستی باوه رتان به خوا هیئاوه، ئه وه ئیتر هه ر پشت به و به به ستن ئه گه ر موسولمان و ملکه چن.

(۸۵) ئه وسا (ئیمانداران) وتیان: ئیمه ئیتر هه ر پشتمان به خوا به ستوه، په روه ردگارا مه مانگی ره به هوکاری سه رگه ردانی بو قه ومی سته مکاران (که هه م ئیمه ئازار بده ن هه م خویشان گونا هبار بین و دووور بکه ونه وه له ئیمان).

(۸۶) هه روه ها به ره حمه ت و میهره بانی خوت (دهرووی خیرمان لی بکه ره وه) رزگارمان بکه له ده ست هوژ و ده سته ی بی باوه ران.

(۸۷) ئینجا ئیمه نیگامان کرد بو موسا و برا که ی تا له میسر دا چه ند ژووریك ئاماده بکه ن و ئه و ژوورانه ش بکه نه شوینی خوا په رستی و رووی تیبه کن و پیمان وتن نویره کانتان به چاکی ئه نجام بده ن، مژده ش بده به ئیمانداران.

(۸۸) (جا کاتیك سته می فیرعه ون له سنوور ده رچوو) موسا نزای کردو و وتی: په روه ردگارا، به راستی تو له ژیانی دنیا دا ناز و نیعمه ت و مال و حال و جیگه و ریگه ی خوش و رازاوه ت به خشیووه به فیرعه ون و داروده سته ی، په روه ردگارا: ئه و شتانه بووه ته هو ی ئه وه ی که خه لکی له ریبازو به رنامه ی تو ویل و گومراین، په روه ردگارا: مال و سامانیان ته فرو تونا بکه و کویری بکه ره وه، دلپان بگو شه (تا هه ست به خوشی نه که ن)، ئه مانه باوه ر نا هیئن هه تا سزاو ئازاری به ئیش نه بیئن.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُخَيِّطُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ مِّنْ لِّمُوسَى إِذِ ادْرَأْتَهُ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ لِكُلِّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَلْيَيْنَاهُ أَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَىٰ بَصُرَتُنَا وَرَاجِعْ لِّأَيُّكُمْ قِتْلَةٌ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبِشْرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَبِغُوا سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَنُوزًا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
 فَأَتَيْنَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ
 الْغَرَقُ قَالَ أَمُنتُ أَنَّمْ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ الْفَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلَيْكُمُ نَجِيكَ بِذِكْرِكَ لَكُوتُ لِمَنْ
 خَلَقَكَ آيَةً وَإِنْ كِيدَا مِنْ النَّاسِ عَنْ أَيْنَا لَعَنُفُلُوتُ ﴿٩٢﴾
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَءَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ طَلْيَبَتٍ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْوَعْدُ إِنَّ رَبَّكَ بَفْضِ بَيْنِهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَنْهُمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يَوْمُوتُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى رَوَوْا أَلْعَادَابَ الْأَلِيمِ ﴿٩٧﴾

(۸۹) په‌روه‌ردگار فہرمووی: پیگومان دوعای هہردو وکتان وه‌رگیرا (وادیاره هاروون (به‌کول ئامینی کردوه)، به‌لام نیوه هہر به‌رده‌وام بن له‌سہر ریبازی راست و دروستی هیدایهت و شوین ریبازی ئه‌وانه مه‌که‌ون که حق نازانن و نافامن.

(۹۰) ئه‌وسا نه‌وهی ئیسرائیلیمان به‌ده‌ریادا په‌راندہ‌وه، فیرعه‌ون و سه‌ربازانی بو سته‌م و ده‌ستدریژی شوینیان که‌وتن، تا ئه‌و کاته‌ی (که‌ ئاوه که‌ چوه‌وه باری ئاسایی خو‌ی) فیرعه‌ون خه‌ریک بوو ده‌خنکا تا له‌و کاته‌دا وتی: وا ئیتیر باوه‌رم هینا به‌وه‌ی که‌ هیچ خوايه‌ک نیه جگه له‌و خوايه‌ی که‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل باوه‌ریان پیه‌یناوه، من ئیتیر له‌ موسولمان و ملکه‌چانم!!

(۹۱) (به‌لام پی و ترا) ئایا ئیسته، (باوه‌ر ده‌هینیت!) له‌کاتیدا به‌راستی پیشتیر یاخی بوویت و له‌ریزی ئه‌وانه‌دا بوویت که‌ تووی خراپه‌یان ده‌چاند؟!

(۹۲) ئه‌مرو ئیتیر لاشه‌ی تو رزگار ده‌که‌ین تا ببیته موعجیزه و په‌ند و ئاموزگاری بو ئه‌وانه‌ی دواى تو دین (دیاره خواى

گه‌وره لاشه‌که‌ی پاراستووه له‌وه‌ی که‌ ماسی بیخوات، شه‌پولی ده‌ریا گه‌یاندیه که‌نار، تا ئه‌وانه‌ی که‌ به‌خوایان ده‌زانى به‌چاوى خو‌یان ببینن که‌ فیرعه‌ون ئاده‌میزادی‌که‌ وه‌ک ئه‌و خه‌لکه‌ و ببیته په‌ند، بو هه‌موو پاشاو زو‌رداره‌کانى سه‌ر زه‌وى که‌ ئه‌وه سه‌رئه‌نجامی مسوگه‌ری هه‌موویانه)، به‌لام به‌راستی زو‌ربه‌ی خه‌لکی له‌ ئایه‌ت و موعجیزه‌کانی ئیمه‌ غافل و بیئاگان.

(۹۳) (له‌وه‌دوا) ئیمه‌ ده‌روومان له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل کردوه و شوین و جیگه‌و ریگه‌ی خوشمان پییه‌خشین و له‌ چه‌نده‌ها رزق و رو‌زی چاک به‌هه‌روه‌رمان کردن، جا ئه‌وان جیاوازی و ناکوکیان نه‌بوو هه‌تا زانست و زانیاری ته‌واویان بو هات (که‌چی ئه‌وان دینی خوا که‌ هو‌ی یه‌ کب‌وون و یه‌ کگرتووییه کردیانه هو‌ی دووبه‌ره‌کی و جیاوازی، هه‌رچه‌نده زانست و زانیاریشیان له‌و باره‌یه‌وه هه‌بوو)، به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو (ئه‌ی محمد ﷺ) داوه‌ری ده‌کات له‌ نیوانیاندا له‌ رو‌زی قیامه‌تدا له‌و کیشه‌و شتانه‌دا که‌ ئه‌وان جیاوازی و ناکوکی تی‌دا ده‌که‌ن.

(۹۴) جائه‌گه‌ر تو (ده‌ریاره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که‌ بو‌مان دابه‌زاندوویت له‌باره‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیله‌وه له‌ شک و گوماندایت، ئه‌وه پرسیار بکه‌ له‌و که‌سانه‌ی پی‌ش خو‌ت که‌ له‌ ته‌ورات شاره‌زان و ده‌یخویننه‌وه، سویند به‌ خوا حق و راستیت له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بو هاتووه، که‌وابوو به‌هیچ شیوه‌یه‌ک گومانته‌ نه‌بیت و مه‌چۆره‌ریزی گوماندارانه‌وه.

(۹۵) (هه‌روه‌ها) نه‌که‌یت بجیته‌ریزی که‌سانیکه‌وه که‌ باوه‌ریان به‌ موعجیزه و نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتداریتی) خوا نی‌یه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر واییت، ده‌چیته‌ریزی خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندانه‌وه.

(۹۶) به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌ وه‌ک فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌ی سته‌مکارو تاوانبارو گوناهاکارن، به‌ریارداده‌ی په‌روه‌ردگارته‌ له‌سه‌ریان چه‌سپاوه، ئه‌وانه: باوه‌ر ناهینن. (به‌هیچ به‌لگه‌و موعجیزه‌یه‌ک).

(۹۷) ئه‌گه‌ر چی هه‌رچی به‌لگه‌و موعجیزه هه‌یه‌ پیشانیان بدریت، ئه‌وانه هه‌ر باوه‌ر ناهینن هه‌تا سزای به‌ئیش و تازار ده‌بینن. (ئه‌وکاته‌ش باوه‌ر سودی نیه).

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمَرَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْمَلُ الْخَيْرَ عَلَىٰ الدِّينِ لَا يَتَّبِعُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذِيرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا امْتِلَ الْأَيُّمُ الْأَيُّمُ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنْ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نَبِّئِ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَسِجَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُعْبِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ إِذَا كُنْتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَفَعَىٰ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

(۹۸) جاده بوايه خه لکی ئه و شارو شارو چکانه ی هه ره شه یان لیکرابوو باوه دریان بهینایه و باوه ره که یان سوود به خش بوايه بویان، به لام باوه دری هیچ کامیان سوودی یینه که یاندن جگه له قهومی یونس (ﷺ) نه بیئت کاتیك که باوه دریان هیئا سزای سهر شوړیمان له ژبیانی دنیا دا له سهر هه لگرتن و تا ماوه یه که له نازو نیعمه ت به هره وهرمان کردن.

(۹۹) خو ئه گهر په روه ردگارت بیویستایه (دهیستوانی به زوړو به ناچاری) ههر هه موو دانشیتوانی سهر زهوی باوه په بهین (به لام په روه ردگاری مه زن ریژی بو ئاده میزاد داناوه و سهر پشکی کردوه)، باشه، تو ئه ی پیغمه بهر ﷺ، ئه ی ئیماندار) ئه ته وئی زوړ له خه لکی بکه یت بو ئه وئی بروادار بن؟!

(۱۰۰) هیچ که س بوی نیه باوه په بهینیت (هه تا هه ول نه دات و خوئی ماندوو نه کات و بیر نه کاته وه) ده بی وستی خوایشی له سهر بیئت، سزای توند و ریسوا که ریش ده خاته سهر ئه و که سانه ی که عه قل و ژیری به کار ناهینن.

(۱۰۱) پبیان بلئ: ته ماشا بکه ن و سهرنج بدن: خوا چی دروست کردوه له ئاسمانه کان و زه ویدا، که چی به لکه و نیشانه و ئاگاداریه کان سوو دریان نیه بو ئه و که سانه ی که باوه په ناهینن و (پریازی ئیمان ناگر نه بهر).

(۱۰۲) (ئو بی باوه پرانه) چاوه ری چی ده کهن، مه گهر هه رچاوه پری ئه وه ناکهن که روژگار یکیان به سهر بهینن وه که ئه وئی به سهر ئه وانه ی پیشیاندا هیئامان؟ بلئ: جا ئیوه چاوه دری بن، به راستی منیش له گه ل ئیوه دا له چاوه پروانانم.

(۱۰۳) له وه وودوا (کاتیك بریارماندا خوانه ناسان له ناو بهرین) پیغمه بهرانی خو مان و ئه وانه ی که باوه دریان هیئاوه رزگار ده گه یین، ههر بهو شیوه یه به ئه رکی خو مان ی ده زانین که ئیمانداران رزگار بکه یین.

(۱۰۴) بلئ: ئه ی خه لکینه ئه گهر ئیوه گومانتان هه یه له ئاین و بهرنامه ی من، ئه وه چاک بزائن که: من هه رگیز ئه و شتانه ناپه رستم که ئیوه له جیاتی خوا ده یان په رستن، به لکو ئه و خوا یه ده په رستم، که مردنی ئیوه ی به ده سته و من فه رمانم پیډراوه که له ده سته ی باوه رداران بم.

(۱۰۵) هه روه ها فه رمانم پیډراوه که: ئه ی محمد ﷺ به راست و ره وان روت بکه ره ئاین و دینداری به و په دری ملکه چی و دلسوزیه وه، هه روه ها فه رمانم پیډراوه که: نه که یت له ده سته ی موشریک و هاوه لکه ره ان بیت.

(۱۰۶) هاناو هاواریش نه به یت بو که سیك یان شتیك له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیئت نه زیان (چونکه قازانج و زیان ههر به ده ست خوا یه)، خو ئه گهر کاری وانه نجام بده یت، ئه وه به راستی تو له سته مکارانیت.

(۱۰۷) (ئەي ئىنسان) ئەگەر خوا تووشى ناخوشى و زىانيكت بكات، ئەو ھېچ كەس ناتوانيت فريات بكه ویت و لەسەرتى لا بەريت جگە لەو زاتە، ياخود ئەگەر بيه ویت تووشى خيرو خوشيه كت بكات، ئەو ھېچ كەس ناتوانيت بەرى فەزل و بەخشى خوا بگريت، ھەركام كە بيه ویت لە بەندە كانی بە ھەر ھەر دەكات (لە نازو نيعمه تانی بى شومار) ئەو زاتە ھەميشە ليخوشبوو ميھەرەبانە. (بو پرواداران).

(۱۰۸) (ئەي پيغمبەر) بلي: ئەي خەلکينە بەراستی ھەق و راستيتان لە لاين پەرورەدگارتانەو ھەتو، ئەو ھى ريبازى ھيدايەتى وەرگرتيت ئەو ھە سوودی بو خويەتى، ئەو ھە گومرا بوويت و ريبى ون کرديت، ئەو گومرايە ھە لەسەر خوئ دە ھە ویت، منيش ليپرسراو و چاودير نيم بەسەرکارو کردەوئى ئیو ھەو.

(۱۰۹) تو (ئەي پيغمبەر ﷺ) ھەر شوینی ئەو (بەرنامە ھە) بکەو ھە کە لە ريگە ھە وھى و نياگەو بە تو دەگات، لە ھە مانکاتدا ئارامگرو خو گریه (لە ھە رامبەر ھەر کيشە ھە کەو ھە خوانە ناسان بوئ پيش دەھينن) ھە تا خوا خوئ داو ھەرى دەكات، ئەو زاتەش چاکترين و دادپەرورەرتينى دادو ھەرانە.

سوره تی (هود)

بەناوی خوای بەخشندە و میھەرەبان

(۱) (الر) لەسەرەتای سورەتی (البقرة) رافە کراو. ئەمە کتیب و پەيامیکە (لەو پیتانە پیکھاتو ھە) کە ئایەت و یاساکانی بەشیو ھە کی راست و دروست پیکھو ھە پەيو ھەست کراون و جوشدراون، پاشان درێژەیان پیدراو ھە روون کراون ھەتو ھە لەلاين زاتیكەو ھە کە داناو بە ئاگاو لیزانە.

(۲) (گرنگترین پەيامی ئەو ھە ھە) کە: جگە لە خوا کەس مەپەرستن، بەراستی من (واتە محمد ﷺ) لەلاين خواو ھە ترسینەرو مژدەدەرم بوئان. (ترسینەری کافرانم، مژدەبەخشم بە پاو ھەداران).

(۳) ھەرو ھە (خەلکينە)! داوای لیخوشبوون لە پەرورەدگارتان بکەن، لەو ھە دوو بگەرینەو ھە بو لای، ئەو کاتە بەچاکى دەتائزینیت بەژیانیکی چاک، تا کاتیکی دیاریکراو، ھەرو ھە پاداشتی ھەموو خاو ھە چاکە ھە بەزیدادەو ھە دەداتەو ھە، خو ئەگەر ئیو ھە پشت ھەلکەن و گویرایەلی فەرمانی خوا نەبن، ئەو بەراستی من دەترسم کە سزای روژیکی گەو ھە و سەخت یەخەتان پي بگريت (کە روژی قیامەتە، یان ئەو روژی خوای گەو ھە لە ناوتان دەبات).

(۴) خەلکينە گەر ھەرانەو ھە ھە بو لای خوا ھە، ھەر ئەویش دەسەلاتی بەسەر ھەموو شتی کدا ھە ھە.

(۵) ئاگاداربەن بەراستی ئەو (خوانە ناسانە) خویان دادەنەوینن، بو ئەو ھە (بەخە یالی خویان) بەو خویان لەخوای گەو ھەیان لە پیغمبەر بشارنەو ھە، ئاگاداربەن کە خوا ئاگای لییانە، کاتیك دەچنە ناو جیگەو ھە و خویان دادەپوشن، ھەرو ھە دەزائیت چی دەشارنەو ھە و چی ئاشکرا دەکەن (لە کردارو گوفتارو نیەتیان) چونکە بەراستی ئەو خوا ھە زانایە بەو ھە لە دل و دەروون و سینە کاندە ھەشار دراو ھە. (چونکە ھېچ شتی ک لەو پەنھان نیە).

(۶) هیچ زینده و هریک نسیه لهم زهویه دا رزق و روزیه که ی له سهر خوا نه بییت، ناگاداریشه به شوینى حه وانه وه و شوینى ده رجوونیان، چونکه هه موو شتیك توماره له دوسییه ی ناشرکادا له (لوح المحفوظ) دا.

(۷) ئەو خواجه زاتیکه ئاسمانه کان و زهوی له ماوه ی شەش رۆژدا دروستکرد، تهختی فەرمانه وایه تی (که دروستکراویکی زور گه وره و شکومه نده) له سهر ئاو بوو، (پاشان ئیوه ی دروستکرد) تا تاقیتان بکاته وه که کیتان کاری چاکتر نه نجام ده دات (فه رمانیه رداریکی چاکه) و سویند به خوا نه گهر (به و خه لکه) بلیت ئیوه زیندوو ده کړینه وه دواى مردن، که چی نه وانه ی کافرو بى باوه رن ده لئین: ئەم قسه و باسه، ته نه ا جادویه کی ناشرکایه.

(۸) سویند به خوا نه گهر سزادانیان دوا بخه یین تا چه ند ساتیکی دیاریکراو، ئەوه (به گالته وه) ده لئین: چی ئەو سزایه ی به ند کردووه و دواى خستووه، کوا بو پیش نایه ت؟ ناگدار بن ئەو رۆژه ی یه خه یان ده گریت که سیان لیى دهر باز نابییت و له کولیان نابیته وه، ئەو سزایه ش که ئەوان گالته یان پیده کرد، ده یانگریته وه.

(۹) سویند به خوا نه گهر خیر و خوشی و ئاسوده ییه کان به ئاده میزاد بچیژین، له وه دوا (بو تاقیکردنه وه) لیى بسینینه وه، ئەوه به راستی ده بینیت ئەو که سه نائومیدو بى هیوا و سوپاس ناپه زیره، قسه و گوفتاری بو نی بى باوه رى و خوانه ناسی لی دیت.

(۱۰) هه روه ها ئە گهر دواى ئەو ته نگانه و ناخوشیه ی که تووشی بوو، نازو نیعمه تی پى بچیژین، ئەوه بیگومان ده لیت: ئیتتر هه رچی هه ژاری و ناخوشیه له کولم بوته وه و به سهر چووه، ئیتتر زور خوشحاله و شانازی به خویه وه ده کات و له خوی بابی ده بییت (وا ده زانیت هه روا ژیانى به رده وام ده بییت).

(۱۱) جگه له وه که سانه ی که خوگرو ئارامگر بوون و کارو کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامدا وه (له خوشی و ناخوشیدا سروشتی خواناسییان ناگو ریت) ئا نه وانه لیخوش بوون و پاداشتی گه وره و فراوانیان بو ئاماده یه (له به هه شتی پرله نازو نیعمه تدا).

(۱۲) جا له وانه یه تو (ئهی پیغه مبه ر) واز به یینیت له هه ندی له و باسانه ی که به (وحی) بو ت ره وانه کراوه و دلته نگ و سه غله ت بیت نه وه کو بلین: ئەوه بو گه نجینه یه ک (له زیرو زیو) دانه به زیوه ته سه ری، یان فریشته یه ک بو گه یاندنی په یامه که نه ها تووه له گه لیدا، (تو خه فته مه خو) چونکه به راستی تو ته نه ا ترسینه ری، خوا خویشی ناگادارو چاودیره به سهر هه موو شتیكدا (حسابیان بو ده کات و له پرو بیانویان ده خات).

وَمِنْ دَانِي فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُفُوعُهَا وَنُقُودُهَا وَمَنْ دَانِي فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِسْمَةِ آبَائِهِمْ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ يَلْبُثُكُمْ أَنْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَيْتَ قُلْتِ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُبِينٌ وَلَيْتَ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَيْنَا أَتَوْا مُعْذِرُونَ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْعَلُهُ الْيَوْمَ بِأَيِّهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَيْتَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْكُمْ كَفُورٌ وَلَيْتَ أَذَقْنَاهُ نَعْمَةً بَعْدَ ضَرِّهِ لَيَكُونُ مِنْهُمْ نَكَارٌ لَيَقُولَنَّ دَعْبُ اللَّهِ يَتْلُو آيَاتِهِ لَعَجْ فُجُورٌ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ نَارُكَ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ يُصَدِّرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كُتُبًا وَجَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

(۱۳) به لکو (له گهل ئه وه موو به لگانه دا) ئه وانه ده لئین که محمد قورئانی هه لبه ستووه، پێیان بلی: جا ئیوهش ده سووره تی هه لبه ستراو وینه ی ئه م قورئانه به ئین، هه ر که سیش له خوی گه وره به ده ر، ده توان، بانگ بکه ن (بو هاو کاریتان په نای بو به رن) ئه گه ر راست ده که ن.

(۱۴) جا ئه گه ر (خوانه ناسان) نه هاتن به ده م ئه م داوایه تانه وه، ئه وه ئیتر چاک بزانی و دنیابن که به راستی ئه م قورئانه هه ر به ئاگاداری خوی گه وره دابه زینراوه و بشزانی جگه له وزاته خوییه کی تر نیه، ئایا ئیتر ئیوه (ئه ی بی باوه ران) ملکه چ و مؤسلمان ده بن؟

(۱۵) هه ر که سیك ته نه ا ژیا نی دنیا و رازاوه یی و (خوشگوزهرانی) به که ی بویت، ئه وه (هه ندی جار) پاداشتی هه ول و کوششی ئه و جو ره که سانه ده ده ی نه وه له دنیا دا، ئه وانی ش تییدا هیجیان لیکه م نا کریته وه.

(۱۶) ئا ئه و جو ره که سانه که له روژی دوایدا جگه له ئاگری دۆزه خ هیچی تریان بو نیه و ئه وه ی که دروستیان کرد له دنیا دا پووچه ل و بی نرخ بو، هه روه ها ئه و کارو کرده وه ی که جاران ده یان کرد به تال و پووچ و بوش و بی سود ده رچوو.

(۱۷) (ئایا ئه و جو ره که سانه ی که باس کران) وه کو ئه و که سه وایه که له لایه ن په روه ردگاریه وه هه موو شتیکی بو روون کراوه ته وه، (ئه میش باوه ری پیه تی چونکه) پیغه مبه ریک به لگه نامه ی خوا ده خو ئیته وه و له پێش ئه میشه وه په یامه که ی موسا (که ته وراته) پێشه وا و رحمه ت بووه، ئه و جو ره که سانه ی (که ژیر و هوشمه ندن) باوه ری پێ ده ئین، جا ئه و ده سته و کو مه لانه ی که باوه ر به م په یامه ناکه ن، ئه وه ئاگری دۆزه خ چاوه رپیان، نه که یت تو له جو ره گومانیکدا بیت له م قورئانه و له م په یامه، چونکه به راستی ئه وه حه قیقه ته و له لایه ن په روه ردگار ته وه بو ت ره وانه کراوه، به لام زو ره ی خه لکی باوه ر ناهین.

(۱۸) کی له وه سته مکار تره که درو به ناوی خوا وه لبه ستیت (به وه ی که بلی خوا هاوه ل یان کوپی هه یه) ئه وانه نیشانی په روه ردگاریان ده درین و شایه ته کانی قیامه ت، که فریشه و پیغه مبه ران و بانگخوازان ده لئین: ئا ئه وانه ئه و که سانه درو یان کرد به ده م په روه ردگاریانه وه، ئاگادار بن! نه فره تی خوا له سه ر سته مکارانه...

(۱۹) ئه وانه ی به نه رم و نیانی و جو ره هاشیوه به ره لستی په یامی خوا ده که ن و به لاری ده یانه ویت، یاخود ده یانه ویت به هه له واته وای بیناسین به خه لکی دیاره ئه وانه به روژی دوا یی باورپان نیه.

أَمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَبُّهُمُ قُلٌّ فَأَتُونَا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِينَ
وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعَتْهُمُ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَلَا تَنْتَفِعُوا لَهُمْ أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّكَ أَنْتَ الْبَرُّ الْكَافِرُ أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٤﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِئَةُ الَّتِي هُمْ أَكْثَرُ مِنْكُمْ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٥﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِئَةُ الَّتِي هُمْ أَكْثَرُ مِنْكُمْ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِئَةُ الَّتِي هُمْ أَكْثَرُ مِنْكُمْ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِئَةُ الَّتِي هُمْ أَكْثَرُ مِنْكُمْ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾
أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِئَةُ الَّتِي هُمْ أَكْثَرُ مِنْكُمْ قُلْ أَتَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٩﴾

(۲۰) (بِیْگومان) ئەوانە خویان دەستەوستان نە کردوو
 لە زەویداو لە دەستی پرقودرەتی خوا دەرنانچن، بێجگە
 لە خوایش هیچ پەناو یارمەتیدەریکیان نیە (فریایان
 بکەوێت) ئەوانە سزایان بۆ چەند بەرەبەر دەکریت،
 چونکە لە دنیا دا ئەوانە رقیان لە حەق و رێگە ی خوا
 بوو، نەیان دەتوانی گۆی بۆ حەق بگرن و راستی ببینن.
 (۲۱) ئا ئەوانە ئەو کسانەن کە خۆیان فەوتاند و ئەو
 باس و دروێانە ی کە لە دنیا دا هەڵیان دەبەست لێیان ون
 بوو (ئاسەواری نەما).

(۲۲) گومانی تیدا نیه که ئهوانه له قیامه تدا زوړ
خه ساره تمه ند و دوړاوترن له گه لیک کافری تر.

(۲۳) له‌راستیدا ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه به‌خواو راستی به‌رنامه‌که‌ی و دلیان نه‌رم بووه بوخواپه‌رستی، کرده‌وه چاکه‌کانیشیان ئه‌نجامداوه و ملکه‌چ و دل‌ئارام بوون له

بهرامبهر فرمانه کانی، ئا ئه وانه خاوه ن و نيشته جيئى به هه شتن و به هه تا هه تايى تاييدا ده ميئنه وه .
(٢٤) و يئى ئه م دوو کوّمه له (کوّمه لي ئيماندارن و کوّمه لي بئى باوه ران) وه ك کوړو كه پ، چاوساغ و بيسهر وايه، ئايا ئه م دووانه و يئيه يان وه كه يه كه، ئه وه پو بير ناكه نه وه؟!

(۲۵) سویند به خوا ئیمه نوح مان نارد بۆ لای قهوم و خزمه کانی، (پیی و تن) بیگو مان من بۆ ئیوه داچله کینه ریکی ئاشکرام (ئه گهر له قهرمانی خوا دهرچن تووشی سزا دهبن، خو ئیوه باش من ده ناسن که دلسۆز تانم و خیرم بۆتان دهویت)...

(۲۶) که جگہ لہ خوا (کھس و ہیچی تر) نہ پەرستن، چونکہ من دہ ترسم سزای روژیکی بہ ئیش
یہ خہ تان پئے بگریٹ (ہہ مووتان لہ ناو بچن لہ دنیا دا و ریسواش بین لہ قیامہ تدا).

(۲۷) جا ٿو دہستہ دہسہ لاتدارہی کہ بئ باوہر بوون لہ ھوڙی نوح وتیان: ئیمہ تو تنہا وەك یه کیك لہ خو مان دہیین و ناییین ٿوانہی شوینی تو کہ وتوون جگہ لہوانہی کہ ھه ڙارو داماوہ کانمان و دووربین نیں و ڙیریان کہمہ و سادہن، ھهروہا ناییین ئیوہ ھیچ شتیکی زیاترتان بہسہر ئیمہدا ھہیت، بہ لکو ئیمہ واگومان دہہین کہ ئیوہ دروژن.

(۲۸) نوح وتی: ئه‌ی خزمه‌کانم هه‌والم بده‌نێ: ئه‌گهر من له‌سه‌ر ریگه‌و به‌رنامه‌یه‌کی راست و دروستیم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه و خێرو چاکه‌و به‌زه‌یی خو‌ی پێ به‌خشیم له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه، که‌چی ئه‌و شتانه‌ هه‌موی له‌ ئیوه‌ شاراهه‌ته‌وه و نایبین؟! ئایا به‌زو‌ر ئیمان له‌ دلتاندا دروست بکه‌ین و بتوانه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌م ریگه‌یه‌، له‌ کاتی‌که‌دا ئیوه‌ لێ بێزارن و خوا‌زاری نین؟!!!

[illegible]

وَيَقُولُ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنِّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِبَارِدُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلِنُكْفِيَ عَنْكُمُ قَوْمًا يَكْفَهُ لَكُمُ ۖ وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ ۖ فَلَا تَذْكَرُونَ ۚ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ ۖ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ قَالُوا يَنْبَغِي قَدْ جَدَلْنَاكَ فَأَكْفَرْتَ جَدَلْنَا فَاتَّبَعُوا أَمْرَنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ قَالُوا إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهَ الْهُدَىٰ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۖ وَلَا تَنْفَعُكُمْ نَصْحِي إِن رَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَدْنَاهُ قُلْ إِن أَفَرَدْنَاهُ فَعَلَىٰ جِبْرَائِيلَ ءَوَّلَ نَزَّلْنَاهُ مِنْ قَوْمِكَ ءَمِنَ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ ءَمِنَ قَدْ ءَمِنَ فَلَا تَنْصَحْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَحْطَبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ۖ

(۲۹) ئەى خزمەکانم (خۆ من) لە برى ئەم بانگەواز و ئامۆژگاریانەم داواى هیچ مالى و خەرجیتان لێناکەم، کرێ و پاداشتم تەنھا لای خوايە، من ھەرگیز ئەوانەى برۆيان ھێناوھ لە خۆمیان دوور ناخەمەوھ و دەریان ناکەم، چونکە بێگومان ئەوان دەگەن بەخوای خوایان، حیسایان لای خوايە، بەلام بەراستی من ئێوھ دەبینم ھۆزیکن خۆتان گیل و نەفام دەکەن (بەوھى بە کەم سەیرى ئیماندارانى دەورى من دەکەن لەبەر بى کەسى و ھەژاریان).

(۳۰) ئەى خزمەکانم کى دەتوانىت یارمەتیم بدات بەرامبەر خوای گەورە (لە سزای خوا بمپاریزىت) ئەگەر ئەو ئیماندارو دوستانەى خوا دەربکەم و لە خۆمیان دوور بخەمەوھ، ئایا بیرناکەنەوھ (کە شتى وا ناشىت و دروست نیە بۆ کەسێک خواناس بىت)؟

(۳۱) خۆ من پیتان نالیم گەنجینەکانى خوا لای منە و من شتى نادیارو غەیبیش نازانم، ناشلیم بەراستى من فریشتەم، ھەروەھا نالیم بەو ئیماندارانەى لەبەر چاوى

ئێوھ کەم نرخن، خوای گەورە ھەرگیز خیریان بەسەردا نازىنیت، خوا خۆى ئاگادارە بەوھى لە دەروونیاندا ھەيە، بێگومان من ئەو کاتە (ئەگەر وابکەم) لە ستمەکارانم.

(۳۲) (خەلکە کە) وتیان: ئەى نوح بەراستى زۆر لەسەرى چوویت و زیاد لە پێویست بەرەبەرەکانى و شەرە قسەت لە گەلدا کردین دەى ئەو سزایەمان بۆ بەیئە کە ھەرپەشەى پێدەکەیت و ھەمیشە باسى دەکەیت و دەمانترسىنى پێى، ئەگەر تۆ لە راستگويانیت!!

(۳۳) نوح لە وەلامدا وتى: ئەوھ بە دەست خوايە و ھەر خۆى بۆتان پێش دەھيئیت ئەگەر بێوھیت، ئێوھ دەستەوسانکەرى خوا نین ناتوانن لە تۆلەى خۆ دەرباز بکەن.

(۳۴) (وادیارە) ئامۆژگارى و دلسۆزیم سوودتان پیناگەيەنیت ئەگەرچى بمەوێت بەردەوامیشبم لەسەر ئامۆژگاریتان، ئەگەر خوا بێوھیت سەرگەردانتان بکات ئەوھ ئەو زاتە پەرورەدگارتانە و ھەر بۆ لای ئەویش دەبرینەوھ. (بۆ لێپرسینەوھ).

(۳۵) بەلکو (پێى باوھپرانى مەککە) دەلین: ئەم باس و بابەتانە (محمەد) خۆى ھەلى بەستووە، تۆیش بلێ: ئەگەر من ھەلبەستەم ئەوھ تاوانەکەى لەسەر خۆمە و منیش دوورە پەریزۆ بەریم لەو تاوان و گوناھانەى کە ئێوھ دەیکەن.

(۳۶) (سەرەنجام) وەحى و پەيامى خوا رەوانەکرا بۆ نوح کە چاک بزائە بەراستى ھەرگیز کەسى تر برۆا ناھيئیت لە قەومە کەت جگە لەوھى کە بەراستى برۆای ھێناوھ، کەوابو خەفەتبار مەبە بەو کردەوھ ناشیرین و ناپەسەندانەى ئەنجامى دەدەن.

(۳۷) کەشتیپە کەش دروست بکە بەچاودێرى و فەرمانى ئیمە، (کاتى تۆفانە کە) تکامان لى نەکەیت بۆ ئەوانەى لە سنوورى راستى دەرچوون و تاوانبارن، چونکە بەراستى ئەوانە برپارى خنکاندن و تیاچوونیان بۆ دراوھ.

وَصْنَعُ الْفُلِ وَكَلَّمَ مَرْعِيهَ مَلَأَيْنِ قَوْمَهُ سَجَرُوا
مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٢٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُفِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ أَمَّا مَن وَمَاءٍ مِّن مَّعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ يَجْرِبُهَا وَرُسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ وَهِيَ
تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ سَتَدِينُنِي وَإِنَّ جِبْلِي بِعَصْفِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِن أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمَغْرِبِ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَكَسِمَاءُ
أَقْلَبِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
أَبْنِي مِن أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٣٥﴾

(۳۸) (نوح) يش دهستی کرد به دوستکردنی که شتییه که،
هر جاریک تاقمیک له هوزه کهی به لایدا تیدیه پهرین،
گالته یان پی ده کرد، (نوح) يش ده یوت: نه گهر نیسته نیوه
گالته به نیمه ده کهن، نه وه به راستی نیمه ش روژیک دیت
گالته به نیوه بکهین وهک چون نیوه گالته به نیمه ده کهن...
(۳۹) جا له داهاتودا ده زانن کئ سزایه کی بو دیت که
ریسوی بکات، پاشان له قیامه تدا دوو چاری سزایه کی
به رده وام و همیشه ده بیئت.

(۴۰) (نهم کیشیه به رده وام بوو) هه تا نه و کاتهی
بریارمان هات و فهران دهرچوو (به له ناوبردنی
بی باوه پره کان) و له تنوره پر له ناگره که وه ناو فواره ی
کرد (که نه وه نیشانه ی ده ست پیکردنی توله خواویه که
بوو) نه وسا و تمان: نه ی نوح، له هه موو نیرو مییه که دوان
هه لگره له که شتییه که داو مال و خیزانیش، جگه
له وانه ی که بریاریان له سهر دراوه تووشی توله بسن
به هیئو بی باوه پریانه وه، هه روه ها نه وانه ش هه لگره که باوه پریان هیئو (شایانی باسه) که سیش نیمانی
نه هیئو پروای به نوح نه کردو له گه لیدا نه بوو، جگه له که سانیکی که نه بیئت.

(۴۱) ئینجا نوح وتی: سوارین و برونه ناو که شتییه که وه، به ناوی خواوه یه رویشتنی و وه ستانی،
بیگومان په روه ردگارم زور لیخوشبووه و زور به به زه ییه. (بو نیمه مانان).

(۴۲) ئیتر که شتییه که ده بیردن به ناو شه پولی وهک چیدا، نوح یانگی کرده کوره کهی (نه و یان که بی باوه پ
بوو) له شوینیکی چه په کداگیری خوارد بوو، پی وت: روله گیان، له گه ل نیمه دا سوار به و له گه ل
بی باوه پراندا مه به.

(۴۳) که چی کوره کهی وتی: په نا ده به مه لای نهو چیا به و ده میاریزیت له م زریان و ناوه، (نوح) وتی:
نه مرو هیچ په نادریک نیه له توله و خه شمی خوا که س ناپاریزیت مه گهر که سیلک خوا خو ریهمی پی
بکات، نه وسا (دوای نه م ووت و ویره) شه پولی ناو دای به نیوانیاندا و چوه ریزی خنکاوه کانه وه.

(۴۴) نه وسا فهراندره به زه وی: ناوه که ت با روچیت به ناختدا، نه ی ئاسمان: توش با به س بیئت و
باران مه بارینه، ئیتر ناوه که روچوو، فهرانیش به ریکی و ته وای نه نجامدرا، که شتییه که ش له سهر
کیوی جودی (که له کوردستانی باکووره) وه ستاو له نگه ری گرت ئینجا وترا: دهک دووری له به زه یی
خواو تیاچوون بو به رهی سته مکاران.

(۴۵) (پاش هیور بوونه وهی زریانه که) نوح هاواری له خوا کردو وتی: نه ی په روه ردگارم کوره کهم له
خیزانی من بوو، بیگومان په یمانی توش راسته و (کاتی خو فهرمووت خیزانی توو رزگارن له
تیاچوون) توش زانترین و داد په روه رترینی فهرانره وایانیت.

(۵۴) ئیمه لهو پروایه داین که: وا دیاره هندی له خواکانمان به خراب دهستیان لی وه شانددویت!! هود وتی: دهی من به راستی خوا ده کم به شایهت و ئیوهش به شایهت بن که من بهریم له وهی ئیوه دهیکه نه شهريک و هاوئل بو خوا...
(۵۵) جگه له خوا خوتان به پرستراوه کانتانه وه فیل و پیلانم لی بکه ن ههر همووتان، کوپبنه وه و نه خشه بکیشن بو له ناو بردنم، پاشان مو له تیشم مه ده ن!...

(۵۶) چونکه به راستی من پشتم به خوا به ستوه، که پهروهردگاری من و پهروهردگاری ئیوه شه، هیچ گیانه به ریک نیه جلهوی به دهست خوی گه وروه نه بی، بیگومان پهروهردگرم له سهر بهرنامه و ریپازیکی راست و دروسته.
(۵۷) خو ته گهر ئیوه گویم بو نه گرن و پشت بکه نه هم بهرنامه یه، نه وه بیگومان من پیم راگه یاندن نه وه بهرنامه و په یامه خوییهی به مندا نیرواوه بوتان و (ته گهر ملکه چ نه بن)

پهروهردگرم ئیوه له ناو ده بات و هوژیکی تر ده خاته شوینی ئیوه، ئیوه ناتوانن هیچ زیانیک بهو بگه یه نن به راستی پهروهردگاری من به سهر هموو شتی کدا چاودرو به توانایه.

(۵۸) کاتیکیش فهرمانی ئیمه ده رجوو (که بریاری تیاچوونی هوژی عاد بوو) و نه وه هود و نه وانه ی پروایان هی ناو بو له گهل نه ودا رزگارمان کردن به هو ی به زه یی و لیپورده یی خومانه وه له سزایه کی زور قورس و گران.
(۵۹) به لی! نه وه هوژی عاد بوو، بی باوه ر بوون و ئیمانیا ن نه هی نا به فهرمانه کانی پهروهردگاریان، لاشیاندا له بهرنامه ی پیغمه به رانی خواو شوین فهرمانی هموو زوردارو سه رسه خت و خوانه ناسپک که وتن.

(۶۰) جا ههر له م جیهانه دا نه فرین لیکراو بوون و دوور بوون له به زه یی خوا، له روژی قیامه تیشدا (ههر نه فرین لیکراو ده بن) ئاگادار بن که هوژی عاد بی باوه ر بوون و بی وه فایان ده بری بهرامبه ر پهروهردگاریان، ئاگادار بن که دووری و بی ترخی بو هوژی عادی قهومی هود.

(۶۱) بو هوژی شمودیش، صالح ی برایانمان ره وانه کرد، وتی: ته ی خزمه کانم گو پرایه لی خوی گه وره بکه ن جگه له و زاته هیچ خوایه کی تر تان نیه، نه وه بهرپای کردوون له زه ویداو داوای لیکردوون که ناوه دانی بکه نه وه، جا که وایو داوای لی خوشبوونی لی بکه ن پاشان بگه ری نه وه بو لای و فهرمانه کانی به جی بهینن، چونکه به راستی پهروهردگاری من زور نزیکه و نزا وه رگه (له و که سانه ی لی ده پارینه وه و داوای لی خوشبوونی لی ده که ن).
(۶۲) خه لکه که وتیان: ته ی صالح، به راستی پیش ته م باسانهت تو له ناو ئیمه دا شوینی هیوامان بوویت، ئایا بهرگری نه ومان لی ده که یهت که شوین شتی که بکه وین که باوو باپیرانمان شوینی که وتوون و په رستویانن؟! ئیمه به راستی له گوماندا ین له وهی که تو بانگی ئیمه ده که ی بولای و به دینین لی!!

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْرَبْنِكَ بَعْضُ الْهَيْئَةِ يَسُوءُ قَالُوا إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَاقٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِنَا رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾
إِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُمْ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ
الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَكَ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكَ إِنَّكَ إِذَا
قُلْتَ شَيْئًا أُنْزِلَ إِلَيْكَ سَابِقُ الذِّكْرِ الْوَعْدِ الَّذِي لَكَ وَرَبُّكَ
يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ ﴿٥٩﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَكَ
رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكَ إِنَّكَ إِذَا قُلْتَ شَيْئًا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
سَابِقُ الذِّكْرِ الْوَعْدِ الَّذِي لَكَ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ ﴿٦٠﴾

قَالَ يَنْفَعُكُمْ أَرْبَعُ بَشَرٍ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَنِي
 مِنهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَحْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَنْفَعُكُمْ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ لَا تَمْسُوهُا بِسُوءٍ وَلَا تَحَدِّثْ
 عَذَابَ قُرَيْبٍ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَعُّوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكُمْ وَعَذَابُ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَمِن خِزْيِ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَقْوَىٰ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّبِيحَةَ فَاصْبِرُوا فِي دَيْرِهِمْ حَتَّىٰ يَكُونُ
 لَيْثُمُودٌ ﴿٦٧﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا إِلَىٰ هَٰئِهِم بِالْبَشَرِ قَالُوا
 سَلِّمُوا قَالُوا سَلِّمُوا لِمَا لَيْتُمْ وَكَلِمَاتٍ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٨﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْا آيَاتِهِمْ لَا يَقُولُ لَهُمْ نَصْرُهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا لِنُفَوِّطَ لَكَ قَوْمَ لُوطٍ ﴿٦٩﴾ وَأَمْرًا لَهُ قَائِمَةٌ
 فَضَحَّكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٠﴾

(۶۳) صالح وتی: ئەی خزمەکانم چاوتان بکەنەوه: ئەگەر من لەسەر رێگە و بەرنامەیەکی راست و دروست بسم لەلایەن پەرورەدگارمەوه و خێرو چاکەو بەزەیی خۆی پێ بەخشی بسم لە خۆیەوه و رەحمەتی تایبەتیشی پێ بەخشیم، باشە کێ یارمەتیم دەدات و لە سزای خوا رزگارم دەکات ئەگەر لە فرمانی لایەم و پەیامەکی بە رێک و تەواوی نەگەیەنم، جا ئێوه بەم هەلوێستەتان جگە لە خەسارەتمەندیی بو من هیچ سوودیکی ترم پێناگەیەنن...

(۶۴) ئەی خزمەکانم ئەمە ووشترەکەیه کە لەلایەن خواوە کراوە بە موعجیزە و نیشانەیەکی تایبەت (لەسەر دەسەلاتی خۆی و راستی پێغەمبەریتی من) جا وازی لێ بهێنن بە لە زەوی خوادا بلەوەریت، بەنیازی خراپەوه دەستی بو نەبەن، ئەگینا سزایەکی نزیک دەتانگریت...

(۶۵) کەچی یەكسەرچوون سەریان ببری، (صالح) یش پێی وتن: رابوین لە مال و مەنزلی خۆتاندا بو ماوهی سێ رۆژ،

(دوای ئەو ماوه دیاری کراوە تیادەچن) ئەوهش بەلێنیکەو هەرگیز بەدرو ناخێتەوه.

(۶۶) جا کاتێک فرمانی ئیمە دەچوو بریاردار لە کاتی دیاری کراودا، صالح و ئەوانە ی بروایان هێنابوو لە گەلیدا رزگارمان کردن بە میهرەبانی و بەزەیی خۆمان، لە سەر شوپری ئەو رۆژەش پەناماندان، بەراستی پەرورەدگارت هەر خۆی خاوەنی هیژە و بالادەستە. (بەسەر هۆزی کافراندا لەهەموو سەردەمیکیدا).

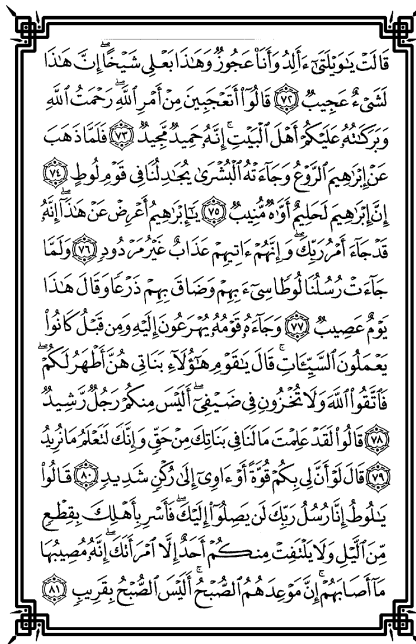
(۶۷) جا ئەو دەنگە سامناکە بوو هۆی تیاچوونیان هەموو ئەوانە ی گرت کە تاوان و سستە میان کردو فرمانبەرداری پەرورەدگاریان نەبوون، سەرەنجام هەموویان لە بەرەبەیاندا... لە شوینەکانی خۆیاندا کەوتن بە پرووی زەویدا و تەخت بوون و تیاچوون ...

(۶۸) وەك ئەوهی کە هەر لەو شوینەدا نەبووبن و تیایدا نەژیابن، ناگادارب، بەراستی هۆزی ئمود بێ بروا بوون بە پەرورەدگاریان و بێ وەفا بوون بەرامبەری، ناگادارب بیریاری دووری لە بەزەیی خوا، درا بو هۆزی ئمودیش.

(۶۹) سویند بەخوا بێگومان وەفدیکی رەوانە کراوی ئیمە (لە فریشتە) هاتنە لای ئیبراهیم بە مژدەوه (مژدە ی بوونی مندالیک) و ووتیان: سلاوی خوات لێ بیت، ئەمیش وتی: سلاوی خوا لە ئێوهش، دوای بەخیر هاتیان رویش و زۆری پێ نەچوو گەراپەوه بە گوشتی گوێره کەیهکی برژاوهوه.

(۷۰) کاتێک (ئیبراهیم) بینی دەستی بو نابه، کارەکیانی بە نااسایی دانو لەدلی خۆیدا لێیان ترسا، ئەوانیش هەستیان پیکردو وتیان: مەترسه، بەراستی ئیمە ئێردراوین بو لای قەومەکی لوط.

(۷۱) لەو کاتەدا خێزانەکی وەستابوو، یەكسەر پیکەنی، (خوای گەوره دەفەر مویت): ئیمەش مژدەمان دایە کە ئیسحاق پێدەبەخشین و لە دوای ئەویش یەعقوب، لە نەوهی ئیسحاق دێتە دنیاوه.

(۷۲) خیزانی ئیبراهیم وتی: ودى رۆ (شهرمه زار خوم)! چۆن مندالم دهییت من بیرم و ئهمه ش میرده کهمه، پیر و به ساللا چوه، به راستی ئهمه شتیکی سهر سورپهینه ره!

(۷۳) فریشته کان وتیان: ئایا سه رسام ده بییت له فرمان و کاری خوا؟! ره حمهت و بهر که تی خواتان له سه رییت ئه ی خیزانی ئهم ماله پیروژه، (بیگومان خوی گه وره مندالستان پی ده به خشیت) چونکه هه میشه ئه و زاته سو پاسکراوه و خاوه نی به رزی و ده سه لاتیشه.

(۷۴) جاکاتیك ترسه که له دلی ئیبراهیم ده رچوو (هیمن بووه) و مژده که شی بو هاتبوو، دهستی کرد به باس کردن و موجداده له ده ربارهی قهومی (لوط).

(۷۵) به راستی ئیبراهیم زور له سه رخو و به ئارام و خه مخور و دلگهرم بوو هه میشه دلی لای خوی پهره ردگار بوو.

(۷۶) (فریشته کان وتیان): ئه ی ئیبراهیم واز بهینه له و باس و کیشه یه، دنیایه به راستی پهره ردگارت فرمانی داوه و (کار

ته و او بووه) و بیگومان سزایه کیان توش دیت که هیچ هیژیک ناتوانیت بهری بگرییت.

(۷۷) کاتیکیش وه فدی فریشته کانی ئیمه هاتنه لای لوط، ناره حهت بوو پییان، زور دلته نگه بوو (چونکه له شیوه ی چه ند لاویکی پیکه وتوودا هاتبوون، له دلی خویدا) وتی: ئهمه روژیکی سه خته (منی تیکه وتووم).

(۷۸) هۆزه که شی به بیستنی هاتنی ئهم میوانانه، به په له و بی شهرمانه کشان بو لای، پیشتریش کرداره خراپه کانیان ده کرد، (کاتیك لوط ئهم دیمه نه ناشیرینه ی بینی) وتی: ئه ی خزمه کانم ئانه وانه کچه کانمن و ئه وان پاک و خاویین بو ئیوه (وه رن له ناو هۆزدا کیشان به دله به شیوه یه کی شرعی و په و لیتان ماره بکه م) جا له خوا بترسن و شهرمه زارم مه که ن له ناو میوانه کانمدا، ئایا پیاویکی ژیرو مه ردتان تیدا نیه (که له کاری ناره وای ئاوا جله وگیری بکات)؟!

(۷۹) ئه وانیش بی شهرمانه وتیان: تو چاک ده زانی که ئیمه هیچ حه قیکمان نیه به کچه کانی تووه، دنیاشین توو ده زانیت ئیمه چیمان ده ویت!

(۸۰) لوط وتی: خوژگه هیژیکم ده بوو له خوتان (بو به رامبه ری ناپاکه کانتان) یان په نایه کی به هیژم ده ست ده که وت و ده رویشتم بو (تا توله تان لی بکه مه وه و ته مینان بکه م).

(۸۱) میوانه کان وتیان: ئه ی لوط به راستی ئیمه فریشته ی نیراوی پهره ردگاری توین، ئه و تاوانبارانه هه رگیز ناگه نه لات (تابتوانن ده ستریی بکه نه سهر ئیمه)، جا تو خاوو خیزانت له به شیکی شه ودا ده ربه که و که س له ئیوه لانه کاته وه و ئاور نه داته وه، جگه هاوسه ره که ت (که لاساره و به گویت ناکات) چونکه به راستی ئه و سزایه ی که تاوانبارانی گرتو ته وه ئه ویش ده گریته وه، به راستی کاتی سزاکه شیان له به ره به یاندایه، ئایا به ره به یانی ئه مشه و نزیك نی یه؟!

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَاقِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِسْرَةً مِّن سِجِلِّ مَنُشُورٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ
 شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ عَذَابٍ
 وَلَا تَنْقُصُوا أَلِيمَ كَيْالٍ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرْدُكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ يُخْطِطُ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوَّمُوا
 أَوْفُوا أَلِيمَ كَيْالٍ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
 يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِخَفِيضٍ ﴿٨٦﴾ قَالَ لَوِ اشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 تَتْرَكَ مَا يَعْصِدُ آبَاؤُنَا أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْكُو
 إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 كُنْتُ عَلَى بَيْنٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مَنَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِسْلَامَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

(۸۲) جا کاتیک فرمانی نیمه بو تیاچوونیان دهرچوو شاروچکه که یانمان ژیره و ژور کرد و به قوری سووره وه کراوی وه که بهرد، چین له سهر چین بهرد بارانیسمان کرد.

(۸۳) هه موو ئهو بهردانه دیاری کراو بوون، له لایه ن پهروهردگار ته وه (که بدات به سهر ته وهه سهری کیدا) ئهم کاره سات و ئهم بهرد بارانهش وه نه بیئت زور دور بیئت له سته مکارانه وه (له هه موو سهرده مییدا، کاتیک روده چن له تاوانکاریدا).

(۸۴) بو لای خه لکی مه دیه نیش براو که سی خو بیان (شوعه یب) مان به پیغه مبه ریتی رهوانه کرد، ئه ویش وتی: ئه ی خزمه کانم به ندایه تی خوا بکه ن، هیچ خواهه کی ترتان نیه جگه لهو، ههروه ها کهم و کوو پش مه که ن له پیوانه و کیشانه دا، به راستی من به چاک ده تانیسم و رزق و روزیتان باشه و له خوشیدان، بیگومان من ده ترسم ئه گهر له فرمانی خوا دهرچن ئیوه تووشی سزای روژیک بین که گه ماروتان بدات و لئی رزگارو دهر باز نه بین.

(۸۵) ئه ی قهوم خزمه کانم، با پیوان و کیشانتان تیرو ته وای بیئت و به دادپهروه رانه ئه نجامی بده ن، شتومه کی خه لکی کهم نرخ مه که ن و (فیلیان لی مه که ن) و خراپه کاری مه که ن له زه ویدا و تووی خراپه مه چیین. (چونکه سهر ته نجامی باش ناپیئت).

(۸۶) ئه وه ی خوا ی گهوره بو تان ده هیلیته وه له قازانج و حه لالی کردووه بو تان، ئه وه چاکتره له زوریکی حه رام، ئه گهر ئیوه ئیماندارن، منیش لیبرسراو نیم به رامبه ر ئیوه و ناتوانم له سزای خوا بتانپاریزم (به لکو حه ق و راستیتان پی راده گه یه نم).

(۸۷) خه لکه که وتیان: ئه ی شوعه یب، ئایا نو یژه که ت فرمانت پیده کات که نیمه واز به یین له وه ی باوو با پیرانمان په رستوو یانن، یا خود له مال و سامانماندا به ئاره زوو ی خو مان چیمان بو یئت بیکه ین و به راستی تو زوره یمن و خاوه ن ژیریت؟! (وادیاره گالته یان پی کردووه، یان قه ناعه تیان به ژیری و له سه رخویی بووه و سه ریان سو پرما وه له وه ی که ده یه ویئت له داب و نه ریتی باوو با پیران دهر بچیت).

(۸۸) شوعه یب وتی: ئه ی قهوم و خزمه کانم باشه ئه گهر منتان بیینی و بو تان دهر که وت که له سهر به رنامه یه کی ریگ و رو شنم له لایه ن پهروهردگار مه وه و هه ر له لایه ن خو شیه وه رزق و روزی جوان و باشی داومه تی، (منیش سو پاسگوزارم) جا نامه ویئت قه ده غه ی شتیکنان لی بکه م، وه که ئیوه نه که م (چی به ئیوه بگه یه نم خو م له پییدا ئه نجامی ده ده م) من هیچم ناویئت ته نها چاکسازی نه بیئت، به گو یه ی توانم، ریگ خستنی کارم به ده ستی که س نیه به ده ستی خوا نه بیئت، پشت و په نام هه ر به و به ستووه و هه ر بو لای ئه ویش ده گه ریمه وه.

(۸۹) ئەى قەۋم و خزمانم ناكوڭكى و دژايە تيتان لە گەل
مندا، واتان لى نه كات (ئەو ئايين و بىرو باوەره‌ى
هينامه له لايەن خواوه بە درۆى بزائن) چونكه ئەو كاته
ئەوه‌ى تووشى ھۆزى نوح و ھود و صالح بوو لەوانەيه
تووشى ئىيوەش بىيت، خو ھۆزى لوط لىتانه‌وه دوور نيه.
(۹۰) داواى لى خو شېوونيش له پەروەردگارتان بكن و
واز بهيئن له تاوان و خراپە كارى و پاشان بگه‌رێنەوه بو
لاى خوا بە تەو به‌و پەشيمانى، بىگومان پەروەردگارى
من زۆر بە بەزەيه‌ى و ميھربانە، زۆر بە سوژ و دلوڤانە.
(۹۱) خزمانى نالەبار و تيان: ئەى شوعەيب، ئيمە
تينگەين له زۆريەى ئەو باسانەى كه تو باسى دەكەيت،
بە پراستى ئيمە تو بە لاواز دەبينين لە ناو خو مانددا
(وادەزائين ناتوانيت بەرەنگارى ئەم ھەموو خەلكە
بكەيت، ئەمەى تو باسى دەكەيت پىويستى بە ھېزو
نەبوايه بەرد بارانمان دەكرديت، وەنەيت تو ھېچ تواناو

وَيَقُولُوا لَا يَنْجِيكُمْ مِنْكُمْ شَيْءٌ إِنَّ يَصِيبُكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَقَوْمَ هُودٍ أَقَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بَعِيدٌ ﴿٨٥﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثُبُوا إِلَى إِلَهِكُمْ رَبِّ
رَحْمَةً وَرُودُ ﴿٨٦﴾ قَالُوا أَتَشْعَبُ مَا نَفَقْنَا كَثِيرًا إِمَّا نَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِتْنًا صَعِيمًا وَلَوْلَا هَظْكَ لَرَجَعْنَا وَمَا أَتَتْ
عَلَيْنَا بَعْرٌ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقُولُوا أَرْهَىٰ أَعْرَضَ عَلَيْكُمْ مِنْ
اللَّهِ وَاتَّخَذَ شُوعًا وَرَأَاكُمْ ظُهُورًا لِّلْآلِ رَبِّ بِمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿٨٨﴾ وَيَقُولُوا عَمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ بَآئِهِ عَذَابٌ غَوِيٌّ وَمَنْ هُوَ
كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٨٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُ
أَمْرًا خَفِيًّا شُعْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ يَرْجِعُوهُنَا وَأَخَذَتْ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّخْرَةَ فَصَبَّحُوا فِي دِرْعِهِمْ جَبْشِيَّةٌ ﴿٩٠﴾
كَأَنَّهُمْ يَبْتَغُونَ فِيهَا آتِ الْبَعْدِ الْمَلِئِينَ كَمَا بَعْدَتْ شُوعًا ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسَطَلْنَا شِيثَ ﴿٩٢﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةً فَاغْوُوهُ أَفْرَعُونَ وَمَا أَرْفَعُونَ بِرَشِيدٍ

دهسه لاتیکت هه پیٔ به سه رماندا.

(۹۲) شوعه ییب وتی: ئه ی هۆزو خزمانم ئایا کهس و کارم به لای ئیوه به تواناو دهسه لاتدارتره له خوا؟! له کاتیکیدا ئه و زاته تان فهرامۆش کردوو و گوێ نادهن به فهرمانه کانی، به پراستی پهروهردگارم ئاگاداره به وهی ئیوه ئه نجامی دهدهن.

(۹۳) ئەى ھۆزۈ خىزمەت ئىۋە كارى خۇتان بىكەن چەندە تواناتان ھەيە، مەنىش كارى خۇم لەسەر بەرنامەى خۇم ئەنجام دەدەم، لەمەولا دەردەكەۋىت و دەزانن كى سزايە كى بۇ دىت كە سەرشۈپرى دەكات، كىش درۈزنە، ئىۋە چاۋەرى بن بەراستى مەنىش لەگەلتاندا چاۋەرىم.

(٩٤) کاتیک فرمانی ئیمه ده‌رچوو بو تیاچوونیان، شوعه‌یب و ئه‌وانه‌ی پروایان هی‌نابوو له‌گه‌لیدا به‌هوی به‌زه‌یی و لوتفی خۆمان رزگارمان کردن، ده‌نگ و نرکه‌ی تیاچوون تاوانکارو بی‌برواکانی گرتوه، جا هه‌موویان له‌شوین و جیگه‌ی خۆیادا تیاچوون و به‌جۆدا هاتن له‌به‌ره‌بایندا.

(۹۵) ھەروەك لەوى نەژىيان، ئاگاداربىن، دەك مەدەيەن لەو ھەولەتە بچىت ھەروەك ئىمۇد لەو ھەولەتە چوو.

(۹۶) سویند بیت موسا پیغہ مبرمان نارد بہ چہ ندہا بہ لگہ و فرمانی دروستہ وہ، ہاوریٰ لہ گہل

موعجيزه و شتى سهر سورهيڻهري ئاشكرادا...

(۹۷) بۆلای فیرعهون و دارو دهستهی، که چي خه لکه که شوین فهرمانی فیرعهون کهوتن، له کاتی کداکه

کارو فەرمانی فیرعه‌ون هه‌رگیز راست و دروست و ژیرانه نه‌بوو (به‌لکو سته‌مکار بوو خو‌ی به‌خوا

ناوزه د کردبوو!!)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْدَحَهُمُ الشَّارِقَ وَيُقْسِ الْأَوْرَدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقْسِ
 الْأَوْدُ الْمُرُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى نَقْصُهُ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَىْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَنْبِيْپًا ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَى وَهِيَ ظَلِيمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمَعُ لُهُ الْأَنْفُسُ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودٍ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجْلِ مُعَدِّدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكُنْ لَكُمْ فُتُوسٌ
 إِلَّا لِأَذْنِ بَعِثْنَا سَنَئِي وَسُوءًا ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَوْا فَنُفِ
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلَدُوا فِيهَا مَا مَدَامَتْ
 أَلْسِنَتُهُمْ وَالْأَرْضُ لِلْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكَ لَفَاعِلٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَنُفِ الْبَنَاتُ خَلَدُوا فِيهَا مَا مَدَامَتْ
 أَلْسِنَتُهُمْ وَالْأَرْضُ لِلْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكَ لَفَاعِلٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

(۹۸) له رۆژی قیامه تیشدا فیرعهون پیش قهوم و شوینکه وتوانی ده که ویت و ئینجا ده یانباته ناو ئاگری دۆزهخ، ئای چهند خراپه ئه و چوونه ژووره وهیه و ئه و شوینهی ده چنه ناوی.

(۹۹) ئه وانه له م دنیا دا نه فرین و دهنگوباسی خراپ شوینیشیان خرا، له رۆژی قیامه تیشدا، (بهشیان هه ر دووریه له رهحم و بهزهیی خوا) ئای چهند خراپه ئه و بهخشینهی پیاو به خشراوه.

(۱۰۰) ئه وهی که باسکرا هه ندیک بوو له هه واللی خه لکی ئه و شارو شارو چکانه، بو ت ده گیرینه وه، هه ندیک له و شارو دیهاتانه ماون و هه ندیکتری به ته وای ویران بوون.

(۱۰۱) خو و نه بی ت ئیمه سته ممان لی کردین به لکو هه ر خو یان سته میان له خو یان کرد، ئه وسا ئه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتییک فه رمانی

په روه ردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تیاچوون نه بی ت.

(۱۰۲) ئا به و شیوهیه تو له سه ندنی په روه ردگاری تو، کاتییک تو له ده سی نی ت له خه لکی شارو دیهاته کان له حالیکدا که یاخی و سته م پیشه بوون، به راستی تو له سه ندنه که ی زور به ئیش و به هیو تو وندو به زه بره.

(۱۰۳) بیگومان له و به سه رهاته دا نیشانه و په ندو ئاموژگاری هه یه بو که سی ک له سزای رۆژی دوا یی بترسی ت، ئه وه رۆژی که خه لکی بو ی کو ده کرینه وه، ئه وه رۆژی که خه لکی هه موو ئاماده کراون و هه مووان له به رچاون ده بن تیایدا.

(۱۰۴) ئیمه به ریابوونی ئه و رۆژه دواناخه یان مه گه ر بو کاتییک که م و سنووردار نه بی ت.

(۱۰۵) ئه و رۆزه ی که ئه و روودا وه پیش دی ت مه گه ر خوا یی گه وه مو له ت بدات، ئه گینا که س بو ی نیه قسه بکات، ئه وسا خه لکه که ده بنه دوو کو مه ل، کو مه لی ک به ده بخت و چاره رهش، کو مه لی کیش به خته وه رو کامه ران.

(۱۰۶) جا ئه وانه ی به ده بخت و چاره رهش بوون، ئه وه له ناو ئاگردان، هه ناسه هه لمزین و هه ناسه دانه وه یان زور سه خت و دژواره.

(۱۰۷) بو هه می شه ش تیایدا ده مینه وه تا ئاسمانه کان و زه وی هه بی ت (که ئه ویش بو هه تاهه تای یی دروست کرا وه له قیامه تدا) مه گه ر په روه ردگارت ویستی (گوپرانکاری) هه بی ت، به راستی په روه ردگارت کارایه بو هه رشتی ک بیه ویت.

(۱۰۸) ئه وانه ش که کامه ران و به ختیار کراون ئه وه له به هه شتدان، بو هه تاهه تای یی تیایدا ده مینه وه هه تا ئاسمانه کان و زه وی هه بی ت (که ئه ویش بو هه تاهه تای یی دروست کرا وه له قیامه تدا)، مه گه ر په روه ردگارت ویستی (گوپرانکاری) هه بی ت، ئه مه ش به خششی که هه رگیز کو تای یی نایه ت.

(۱۰۹) جا هيڃ له گوماندا مهربه له پوډچلۍ و بۍ
سوودی ئه وهی ئه و بۍ بروايانه دهیپه رستن و شوینی
که وتوون، چونکه ئه وهی دهیپه رستن هيڃ نیه جگه
وینهی ئه وه نه بیټ که باوو باپیریان پیشتړ ده یانپه رست،
بیگومان نیمه ش به تیر و ته وای بۍ که م و کووری
پاداشتی کار و کرده و یان ده دهینه وه.

(۱۱۰) سویند به خوا ئیم بهرنامه مان به موسا به خشی،
که چی جیاوازی تیدا دروست کرا، جا له بهرئه وه نه بوايه
که خواى تو بریار دیداوه (دادگایان دوا بخت) هه
ئسته دادگایی ده کردن و توله ی لئ ده سەندن، که چی ئه
بئ بروایانه هه له گوماندان لی و خه لکیش تووشی
گومان ده کهن.

(۱۱۱) به‌راستی هم‌وو ئه‌وانه په‌روه‌ردگارت پاداشتی
کرده‌وه‌کانیان به‌ته‌واوی ده‌داته‌وه، بی‌گومان ئه‌و زاته

فَلَا تَكُ فِي مِرَّةٍ وَمَا يُعِيدُ هَوَاً مَّا يُعِيدُونَ إِلَّا كَمَا يُعِيدُ
آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ﴿١٥٨﴾ فَصَبِّحْهُمْ غَيْرَ مُتَوَسِّلِينَ ﴿١٥٩﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاسْتَخْلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٦٠﴾
وَإِن لَّا لَمَّا الْوَيْفِيُّهُمْ رَبَّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّمَا يُعْمَلُونَ
خَيْرٌ ﴿١٦١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّمَا يُعْمَلُونَ بِبَصِيرَةٍ ﴿١٦٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا آلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمْسَكُوكُمُ النَّارَ وَمَا لَكُمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ﴿١٦٣﴾ وَأَعِزَّ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْبَلَاءِ وَزَلْزَلَاتِ
الْأَرْضِ وَإِن لَّا حَسْبَتْ يَدَايَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ دَوْرُ الَّذِينَ كَفَرُوا
﴿١٦٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٥﴾ فَتَوَلَّوْا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقَاةً يَسْتَخِفُّونَ عَنِ الْفَسَادِ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا لَئِيلًا رِمْنَا تَعْمِلُنَّ مِنْهُ غَالِبًا وَأَنْتَ الَّذِي
ظَلَمُوا مَا أَتَرَوْا بِعِصْيَانِهِمْ وَكُنَّا مُجْرِمِينَ ﴿١٦٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُفْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُخْلِشُونَ ﴿١٦٧﴾

زور ٿاڳداره بهوهي ٿهوان ٿه نجامي دهدهن و دهيكهن.

(۱۱۲) (ئەي محمد ﷺ) كەوابوو چۆن فەرمانت پيڭدراوه، ھەروا بەرپاست و بەرپيكي فەرمانەكان بەجۆر بھيڻە، ھەر وھا ئەو كەسانەش لە گەل تۆدان و گەرپاونەتەو بۆ لای خواو تەوبەيان كردووه، نەكەن لە سنووری فەرمانی خوا دەرچين، چونكە بەراستی ئەو زاتە زۆر بينايە يەو كردهوانەي كە دەيكنە.

(۱۱۳) نه کهن مهیلی دلتان له گه‌ل^۱ نه‌وانه‌دا بیټ که سته‌میان کردووه و له‌خو یاخی بوون، چونکه نه‌و کاته ناگر ده‌تانسو تیټټ، که‌سیش جگه له‌خو پشتیوانتان نایټ، له‌وه‌ودوایش یارمه‌تی نادرین.

(۱۱۴) نویژیش به چاکی ئه نجام بده له ههردوو جهمسه‌ری رۆژدا (واته به‌یانی و ئیواره‌دا) و له به‌شیکی سه‌ره‌تای شه‌ویشدا، چونکه به‌پاستی کرده‌وه چاکه‌کان کرداره خراپه‌کان لاده‌به‌ن و گونا‌هه‌کان ده‌شۆنه‌وه، ئه‌وه ئامۆژگاری و بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن.

(۱۱۵) خوشت بگروه به ئارامبه، چونکه بیگومان خوی گه‌وره پاداشتی چاکه‌خواران به‌زایه نادات.

(۱۱۶) جا ئەوھ بۆلەنەو خەلکی زەمانی پېش ئیوھدا کەسانی ژیرو دیندار نەبوو، کە بەرگریان لە خراپەو تاوان بکردایە لە زەویدا، مەگەر کەمێک نەپیت لەوانە ی کە رزگارمان کردن لێیان، چونکە زۆربەیان لە سنووری فەرمانی خوا دەرچوون و شوین رابواردنی دنیاو ئارەزوو کەوتن، ئیتیر بەو کردەوه ناسرینەیان چوونە ریزی تاوانبارو خراپکارانەوه.

(۱۱۷) په‌روه‌ردگار ته ستم څه‌لکي شاره‌و دې‌ها ته‌کان له‌ناو ناباته، له‌کاتې‌کدا څه‌لکه‌که‌ی چا‌که‌خو‌از و‌چا‌کس‌از بڼه.

(۱۱۸) خوڻه گهر په‌روه‌ردگارت بيوستايه ټه‌وه هه‌موو
خه‌لکي ده‌کرد به‌يه‌ک تاقم و کوومه‌ل، (به‌لام)
به‌رده‌واميش ټه‌و خه‌لکه جياوازن له‌نيواني يه‌کتردا له
ټايين و به‌رنامه و پوچووندا...

(۱۱۹) مه گهر ئه وهی به زهیی پهروه دگارت گرتیتیه وه،
ههر بو ئه مه بهستهش خوی گه وه دروستی کردوون،
(واته: به شیوه یه که دروستی کردوون بتوانن ئازادی
پهرواوه رو بوچوونیان هه بیته، ئینجا ریگهی راستیان پی
بلیت و بویان روون بکاته وه) و بریاری پهروه دگاری
تۆده رچووه و تهواو بووه، که: دۆزخ پر ده که مه له گرووی
یه ری و خه لکی (ئه وه نهی خویان شیای و ئاگر ده که ن).

(۱۲۰) (ئەي محمد ﷺ) ھەموو ئەوانەشت بۆ دەگىرىنەوہ لہ چيروڭ و ھەوالی پيغەمبەران، بۆ ئەوہی کہ دلّی توّی پي دابمەزینين و دلیات بکہين، دلّینیش بە کہ لہم ھەوالانەدا ھەق و راستیت بۆ ھات و بۆت روونکرایوہ، ھەروہا ئامۆزگاری و بیر خستەوہی باش، تیداو بۆ ئیمانداران.

(۱۲۱) بَلَّيْ به‌وانه‌ش ئیمان ناهئین و نیازیان وایه فه‌رمانبه‌رداری توّ نه‌بن، ئیوه له شوینی خوٚتانه‌دا کاری خوٚتان بکه‌ن، به‌راستی ئیمه‌ش هه‌میشه‌ خه‌ریک ده‌بین و کاری خوٚمان ده‌که‌ن.

(۱۲۲) بهره‌و امیش چاوه‌ریی دهرئه نجامی کاری هه‌ردوو لا بکه‌ن و ئیمه‌ش به‌راستی چاوه‌ریین.

(۱۲۳) هەر بۆ خواجه نهیڤی و نادیاره کانی ئاسمانه کان و زهوی، هه موو کارو فه رمانیش هه ر بۆ لای ئه و زاته ده گهریته وه، ده ی که و ابو و ئه و بیه رسته و ته نها پشت به و به سه ته، هه رگیز خوا ی به ر وه ردگارت بی ئاگا نیه له و کارو کر ده وانه ی که ئی وه ده ی که ن و ئه نجامی ده ده ن.

سورہتی (یوسف)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سهرنجی سهره‌تای سووره‌تی (البقرة) بده، ءهو ئايه‌تانه‌ی لهم سووره‌ته‌دا هاتووه چهنه ئايه‌تيکی ءهو قورئانه روون و ئاشکرايه.

(۲) به رَاسِتی نِیمه ئه‌م ئایه تانه مان دابه زاندوو له شیوهی قورئانیکی پاراودا به زمانی عه‌ره‌بی بو ئه‌وه‌ی ئیوه له تِیگه‌ن و ژیریتان ب‌خه‌نه‌کار.

(۳) ئىمە چاكتىرىن و جوانترىن چىروڭ و بەسەرھاتت بۇ دەگىرىنەو (ئەى محمد ﷺ) بەھوى ئەم قورئانەى كە نىگامان كىرد بۇ لای تو، لە كاتىكدا بىگومان تو لە پىش ئەم قورئانەدا لەم بەسەرھاتە بى ئاگا بو وىت.

(٤) کاتیک یوسف به باوکی وت: باوکی به ریزم بیگومان من له خه ونمدا یازده ئه ستره و خورو مانگم بینی کرنوشیان بو ده بردن.

(۵) باوکی وتی: رۆله گیان خه وه کهت مه گیره وه بو براکانت، نه وه کو به هوئی شه وه وه فیلیکت لیبکه ن و توشی به لایه کت بکه ن (چونکه شه وه داهاتوویه کی بلند بو تو ده گه یه نیّت، شه وانیش حه سویت پیده به ن) به راستی شه یتانیش دوژمنیکی ناشکرای ئاده میزاده...

(۶) بهو شیوه یه ش خوای په روه ردگارت تو دیاری ده کات و هه لنده بژی ریّت (بو پیغه مبه ریّتی) و هه ندیک لیكدانه وهی خه وت فیّر ده کات و نیعمه ته کانی خویتی به سه ردا ته واه ده کات، هه روه ها به سه ر نه وه کانی په عقوبیشدا، هه روه ک چون پیشتی نیعمه ت و پله و پایه ی بلندی به خشی به با پیرانت که ئیبراهیم و ئیسه حقن، به راستی په روه ردگارت ته واه زانا و دانایه.

(۷) سویند به خوا له م رووداوه ی یوسف و براکانیدا نیشانیه ی زوری (پیغه مبه ریّتی محمدي) تیدا به بو که سانیک پرسیار ده که ن له و باره یه وه (به شوین راستیدا

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْعِلُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ لَهُ الْيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحِبُّ إِلَيْنَا آيَاتِنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَاءَنَا لَنَازِلِينَ صَلَٰلٍ مِّنْ سَمِينٍ ﴿٨﴾ أَفَتُلَٰوُوا يُوسُفَ وَأَظْهَرُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْنَلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمَ فِي غِيبَتِ اللَّجْمِ ۖ يَلْقَاكُمْ بَعْضُ السَّيَئِرِ إِن كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصَحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَخَزَنَتُنِ ۖ إِن تَدْهَبُوا بِهِ وَآخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الدَّيْتُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الدَّيْتُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّا إِذَا لَخَاشِعُونَ ﴿١٤﴾

ده گه ریّن).

(۸) روژیک براکانی یوسف وتیان: به راستی یوسف و براکه ی (بنیامین) لای باوکمان، له ئیمه نازدارو خوشه و یسترن، له کاتی که دا ئیمه کو مه لیکی به هیژین، به راستی باوکمان له سه رلیشیواویه کی ناشکرادایه. (۹) (له نیوان خویندا هه ندیکیان وتیان) یوسف بکوژن، یان فری بدنه شوین و زهویه کی دوور، شه کاته رووی باوکتان یه کالایی ده بیته وه بو ئیوه و خوشه و یستیه که ی هه مووی بو ئیوه ده بیّت، شه وسا دوا ی نه مانی یوسف ده بنه پیرو نه وه یه کی چاک و ریّک و پیّک.

(۱۰) یه کیّک له براکانی وتی: یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه ناو بیریکی قووله وه، دوا یی کاروان دیت و ده یدوژنه وه و ده بیه ن، شه گه ر پریار بیّت هه ر شتیکی لی بکه ن.

(۱۱) (دوا ی شه و بریاره هاتنه لای باوکیان و) وتیان: شه ی باوکه شه وه چیه له ئیمه دلنیانیت له باره ی یوسفه وه، به راستی ئیمه زور دلسوژی شه وین و زور خوشمان ده ویت.

(۱۲) به یانی بینیره له گه لمان با بای بالی خو ی بدات و گه مه و یاری بکات، بیگومان زور پاریزگاری لی ده که یین و ئاگامان لی ده بیّت و نایه لین توشی هیچ سه غله تیه ک بیّت.

(۱۳) باوکیان وتی: من زور غه م و په ژاره ده مگریّت له وه ی که ئیوه بییه ن، ده ترسم گورک بیخوات له کاتی که دا که ئیوه لی بی ئاگان (له بهر یاری و گه مه ی خو تان).

(۱۴) کوره کان وتیان: سویند به خوا شه گه ر بیّت و یوسف گورگ بیخوات، له کاتی که دا ئیمه کو مه لیکی به هیژین، به راستی شه و کاته ئیمه خه ساره تمه ندین (زه رهمان له خو مانداه و شه رمه زاری لای خوا ولای توش بووین).

(۱۵) جاکاتیك (سهره نجام باوکیان رازی کردو) یوسفیان بردو هه موو هاتنه سهر ئه و بریاره ی که بیخه نه ناو تاریکایی بیره که وه، له و کاته دا نیگامان بو نارد که: هه والی ئه م به سهر هاته له ئاینده دا به براکانت ده دیته، کاتیك ئه وان ئاگیان له خوینان نابیت و له بیریان چۆته وه و ههستی پیناکه ن.

(۱۶) پاشان که تاریک داهات هاتنه لای باوکیان، ده گریان... (به دروه).

(۱۷) وتیان ئه ی باوکی به ریزمان: به راستی ئیمه رۆشتین پشیر کیمان ده کردو یوسفمان لای که ل و په له که مان به جی هیشت، به داخه وه گورگ په لاماری داو خواردی، به لام تو هه میسه بروامان پیناکه ییت ئه گهرچی ئیمه راستگۆش بین...

(۱۸) ئه وسا براکانی هاتن به هه ندی خوینی ساخته وه که داویان له کراسه که ی و هینایان (بو باوکیان) ئه ویش وتی: نه خیر بروانا که م، به لکو هه ر خۆتان نه خشه یه کتان

کیشاهه، جا چارم ته نها خوگرایی و ئارام گرته نه به جوانترین شیوه، هه ر له خوایش داوی کومه کی و یارمه تی ده کریت له سهر ئه و باسه ی ئیوه ده یکه ن.

(۱۹) دواتر کاروانیک هات و ئاو هیته ره که یان نارد ئاو بهییت (ئه ویش چوه سهر بیره که) و سه تله که ی داهپشته ناو بیره که وه، کاتیك هینایه سهر وه له جیاتی ئاو یوسف هاته ده ره وه، کاتیك کابرا بیینی، وتی: خه لکینه مژده بیت ئه مه لایکه (ئه وسا هه ر که سیك بدو زرایه ته وه ده کرا به به نه وه ده فروشا) ئیتر یوسفیان شارده وه و کردیانه که ره سه ی فروشتن، خوی گه وره ش زاناو ئاگیه به و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن (چاودی یوسف ده کات و کاریکی گه وره ی پییه تی).

(۲۰) سهر ئه نجام (بردیان و) فروشتیان له بازاری کۆیله فروشه کاندایه میسر، به نرخیکی هه رزان، چهند دره همیکی که م، له فروشتنیدا هیچ گرنگیان پینه داو که م ته ماع بوون (چونکه پشتیان پیوه ی نه ئیشا بو).

(۲۱) جا ئه و که سه ی یوسفی کری له میسر، به هاو سه ره که ی وت: ریز بگره له شوین و جیگه ی ئه م لاوه، به ئومیدی ئه وه ی سوودمان پیگه یه نیته، یان بیکه یه کوری خۆمان، ئا به و شیوه یه یوسفمان جیگیر کرد له زه ویدا و پایه دارمان کرد، بو ئه وه ی پیی بکه یین چۆن خه و لیک بداته وه و رووداوه کانی چوار ده وری وه ک خوی تیگات، خوی گه وره زاله به سهر کارو فره مانه کانی خۆیدا، به لام زۆربه ی خه لکی به مه نازانن.

(۲۲) کاتیکیش که یوسف پیگه یشت و گه یشته ئه و په ری توند و تۆلی (له پروی لاشه و ژیری یه وه) ئیمه پله ی فره مانه وایی و دانایی و زانیاری و شاره زایی باشمان پییه خشی، هه ر به و شیوه یه ش پاداشتی چاکه کاران ده ده یه نه وه.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِرَبِّهِمْ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَهُمْ أَبَاهُمْ عِشَاءً يُبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا إِنَّا نَأْذَنُكَ هَذَا نَسْتَبِشُ وَرَكْعَتَيْنِ يُوسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا فَكَلِمَةَ الذُّبِّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَهُ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَوِيدٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوً قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضْعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَّةَ أَكْرَمِي مَوْنَهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

(۲۳) (روژیک) ئەو ئافره تی که یوسف له ماییدا بوو هه ولیدا یوسف له خشته بیات و دلی رابکیشیت بولای خوئی، هه موو ده رگا کانیشی داخست و وتی: وهره پیشه وه خوتم بو تو ناماده کردوه، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا، کاری واناکه م، چونکه په روه ردگارم ده رووی لی کردوومه ته وه، هه روه ها میرده که شت چاک ره فتار بووه له گه لمد (چون خیانه تی لی ده که م)، چونکه من دلنیا م سته مکاران سه رفراز نابن.

(۲۴) سویند به خوا ژنه که په لاماری یوسفی داو ئه ویش گیری خواردبوو به ده سته وه ئه گهر به نوری ئیمان ناخی روناک نه بوایه (و به رونی ده رنه نجامی تاوانی نه دیبایه و به لگهی له لایه ن په روه ردگار یه وه بو ئاشکرا نه بوایه) ئا به و شیوه یه هه رچی گونا هو تاوان و خراپه یه لیمان دوور خسته وه، به راستی ئه و له به نده هه لئارده و پا که کانی ئیمه یه.

وَرَوَدَتْهُ الْمَرْءُ فَقَسَّ عَلَىٰ نَفْسِهِ. وَهَلَّكَ الْأَكْتُوبَ
وَقَالَتْ هِيَ لَأَكْتُوبَ. قَالَتْ مَعَاذَ اللَّهِ إِنِّي فَرِحْتُ بِأَحْسَنِ مَثْوَى
إِنَّكُمْ لَا تَفْلِحُونَ ۖ وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ. وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَن رَّأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ. كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفِتْنَةَ. إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۖ وَأَسْبَقَ
الْكَافِرُ. وَقَدْ تَقَبَّضُوا مِنْ دُبُرِ الْفَيَّاسِ. لَهَا لَدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۖ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
أَهْلِهَا إِن كَانَتْ قَمِصُهُ قُدِّمَ مِنِّي فَوَقَدْتُ. وَهُوَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ۖ وَإِن كَانَ قَمِصُهُ قُدِّمَ مِنِّي فَكَذَّبْتُ. وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِصُهُ قُدِّمَ مِنِّي قَالَ إِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ. إِن كَذَبْتُمْ عَظِيمٌ ۖ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
هَذَا وَاسْتَفْتَىٰ لَدَيْكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ
ۖ وَقَالَ يَسُوْفُ فِي الْمَدِينَةِ أُمَّرَأَتُ الْعَزِيزِ تَزُوْدُ فَنَدَهَا
عَنْ نَفْسِهِ. فَدَشَقَهَا حَجًّا. إِنَّا لَنَرِيهَا فِي صِلَابٍ مُّبِينٍ ۖ

(۲۵) سه رنه نجام هه ردو وکیان پیشبرکیان کرد بو ده رگا که (یوسف بو کردنه وه و ئه ویش بو داخستن) ژنه که توانی دهستی له کراسه که ی گیر بکات و له پشته وه دراندی، ئه وسا هه ردو وکیان له به رده می ده رگا که دا تووشی میرده که ی هاتن، خیرا زلیخا هاته قسه و ویستی یوسف تاوانبار بکات بو یه وتی: باشه ئاخو سزای ئه و که سه چیه که ویستی خراپه له گه ل خیزانه که تدا بکات، جگه له وه ی به ند بکریت یان سزایه کی به ئیش بدریت.

(۲۶) یوسف وتی: (نه خیر وانیه) ئه و ویستی له خشته م به ریت، یه کی که له خزمانی ژنه که (که گوئی له به سه رهاته که بوو، دیار بوو که بیایوکی زیره ک و دنیا دیده بوو) شایه تیداو وتی: ئه گهر کراسه که ی یوسف له پیشه وه درابیت ئه وه ژنه که راست ده کات و ئه و کاته یوسف یه کی که له دروژنان.

(۲۷) خو ئه گهر کراسه که ی له پشته وه درابیت ئه وه ژنه که درو ده کات و یوسف یه کی که له راستگو یان. (۲۸) کاتی که میرده که ی بینی کراسه که ی یوسف له پشته وه دراو، به ژنه که ی وت: به راستی ئه مه پیلان و نه خشه ی خواتانه، بیگومان قیل و ته له که و نه خشه و پیلانی ئیوه زور گه وره یه (له م جو ره شتانه دا). (۲۹) ئینجا رووی کرده یوسف و وتی: ئه ی یوسف، ئه م باسه فه رامو ش بکه و گوئی مه ده ری، به زلیخاشی وت: توش داوای لیخو شبوون و لیبوردن بکه له هه له و تاوانه که ت چونکه به راستی تو له گونا هباران و به هه له چواندایت.

(۳۰) دوا ی ماوه یه که هندی له ئافره تانی شار ئه م ده نگ و باسه یان بیست بو یه وتیان: سه یره! ژنه که ی عه زیزی میسر ده یه ویت به نهرم و نیانی سه رنجی لا وه که ی خو ی رابکیشیت بولای خو ی، به راستی ئه وینداریه که ی بو ی هه موو په ره کانی دلی دا گیر کردووه، بیگومان ئیمه ئه و ژنه له ناو سه رگه ردانیه کی ئاشکرا دا ده بینین.

(۳۱) جا ئه وه بوو کاتیک که زلیخا توانج و پلاره که ی ئه وانی بیست، ناردی به شوینیا ندادو جیگه یه کی خوشی بو ئاماده کردن، چه قووشی (بو میوه خواردن) دایه دهستی ههریه که یان، ئینجا فرمانیدا به یوسف و وتی: ئاده ی وهره دهره وه بو لایان (با بتیین)، کاتیک که بینیان به گه وهره و گرنگیان زانی و (الله اکبر) یان بو کردو به بیثاگایی دهستی خو یان بری و تیشیان: پاکی و بیگه ردی و دووری له هه موو ناته و او یه که شایسته ی خواجه که ئه مه ی دروست کردو وه! ئه مه به شهرنیه، ئه مه ته نه ا فریشته یه کی جوان و به ریزه.

(۳۲) ئینجا ژنه که وتی: ئه وه ئه و که سه یه که ئیوه لومه و سه رزه نشتی منتان ده کرد له باره یه وه، به راستی من زوړ هه ولمدا له خشته ی به رم، که چی ئه و هه ر خو ی گرت و پاک و خاوینی ویست، سویند به خوا ئه گه ر ئه وه ی من فرمانی پیده ده م نه یکات، ئه وه به راستی به ند ده کریت و زه لیل ده بیث و به که م ته ماشا ده کریت.

(۳۳) یوسف که ئه مه ی بیست وتی: په رو په دگارا من زیندانم له لا خوشه ویستتره له وه ی که ئه و ان بانگم ده که ن بو ی، خو ئه گه ر له فیل و ته له که ی ئه وانه رزگارم نه که یت و له پیلان و نه خشه کانیان دهر بازم نه که یت و لام نه ده یت، له وانه یه منیش مه یلم بو دروست بیث و ئاره زوویان بکه م و پاشان بچمه ریزی نه فام و گونا هبارانه وه.

(۳۴) جا په رو په دگاری به هانایه وه چوو نزاکه ی گیرا کردو له ته له که و فیلی ژنان پاراستی و لایدا، چونکه به راستی هه ر ئه و زاته بیسه ری نزاکانه و زانایه (به دل و دهروونه کان).

(۳۵) پاشان، له دوای ئه وه ی که به لگه ی زوړیان بینی له سه ر پاکی یوسف، بو یان دهر که وت و وایان به چاک زانی تا ماوه یه که به ندی بکه ن. (تا شازن و ژنانی تر له بییری بکه ن).

(۳۶) ئه و سا دوو لای تریش (به تاوانی جیاجیا) له گه ل یوسفدا خرا نه به ندی خانه وه، (ههریه که یان خه و یکی بینی بو) یه کیکیان وتی: بیگومان من خو مم ده بینی له خه و نمدا تریم ده گو شی و شه را بم لی دروست ده کرد، ئه و ی تریشیان وتی: به راستی من خو مم ده بینی له خه و نمدا که نانم به سه ر سه ر مه وه هه لگرتبو بالنده لی ده خوارد، ئاگادارمان بکه به لیکدانه وه ی ئه م خه و نه، چونکه به راستی ئیمه ده بینین تو له چاکه خوازانی و (شاره زای له لیکدانه وه ی خه وندا)...

(۳۷) یوسف وتی: (من ته نه ا لیکدانه وه ی خه و ن نازانم به لکو جگه له وه ش) هیچ خواردنی کتان بو نایه ت که ده ر خواردتان بدریت که من نه زانم چیه و چونه پیش ئه وه ی بگاته لاتان (ئه مه ش ئازایه تی خو م نیه) به لکو ئه وه هه ندیکه له وه ی په رو په دگارم فیری کردو وم، چاک بزانی من به رنامه ی قه و میکم واز لیهنه وه که با وه پ به خوا ناهین و بروایان به قیامه تیش نی یه.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَكْثًا وَعَازَتْ
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا لَمَلَكٌ
كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودَتْهُ عَنْ
نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا مَأْمُورٌ لِّيَصْجَنَ وَلِيُنَظَّرَ
مِنْ الصَّغِيرِ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ وَمَا يُدْعُونِي
إِلَيْهِ إِلَّا لِتَنصِرَفَ عَنِّي كِيدَهِنَّ أَصْبَأ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ فَصَرَفَ عَنْهُمْ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَسْجُنَهُ
حَتَّىٰ جِئَ مِنْهُم مَّعَهُ السِّجْنُ فَتَبَيَّنَ قَالُوا أَحَدُهُمَا
إِنِّي أَرْنِي بَعِثَ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَخَذَ حُلًّا
فَوْقَ رَأْسِي خَرْنَا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتَأُ بِطَائِلِهِ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُزْفَاهُ وَلَا نَبَاتٌ كَمَا
يَبْتَاعُ بِلَهْوِهِ قِيلَ لَّانِ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَا رَبِّي أَنِّي تَزْكُمُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يَأْمُرُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

(۳۸) بهلکو شوینی ئایین و بهرنامهی باو و باپیرانم ئیبراهیم و ئیسحاق و یهعقوب کهوتووم، ههرگیز پهوا نییه بو ئیمه هیچ جوړه شتیک بکهینه هاوډل و شهریک بو خوا، نهوهدش فزل و ریژی تاییهتی خوایه لهسهه ئیمه و لهسهه خه لکیش، بهلام (بهداخهوه) زوړبهی خه لکی سوپاسگوزاری ناکه.

(۳۹) (هوسا پروی تیکردن و وتی): ئهی هاوډلانی زیندانیم؛ ئایا چند خوایه کی ههمه جوړ و جیاواز (بپه رستړن) چاکتره، یاخود خوایه کی تاك و تنهها و زال بهسهه ره موو شتیکدا؟

(۴۰) جا ههرچی ئیوه دهپه رستن جگه له خوا، تنهها خوټان و باو و باپیرانتان ناوتان لیټاون (تنهها ناو و

ناوهړوکیان نییه)، ههرگیز خوا بهوه رازی نییهو، هیچ بهلگه یه کیشی په وانه نه کردووه لهسهه په سهند کردنیان، بهراستی حوکم و فهرمانه وایی جگه له خوا شایسته کی کهسی تر نییه، فهرمانیشی داوه جگه له خو کی کهسی تر نه په رستن، ههر نهوهدشه ئایین و بهرنامهی په سهند و راست و دروست و بهنرخ، بهلام زوړبهی خه لکی هم راستیانه نازان و لی بی ناگان.

(۴۱) ئهی هاوډلانی زیندانیم، نهوهدتان له خه ونیدا ترپی دهگوشی نهوهده بیته ساقی پاشا و رزگاری ده بیته و شهرابی پیشکesh دهکات، نهوی تریش له خاج دهدریت و بالنده لهسهه رووخساری دهخوات، ئیتر نه مهش وهلامی لیکنده وهی خه ونه کانتانه و ههر نهوهدش بریار دراوه.

(۴۲) نهوسا یوسف بهو کهسه یان کهوای دهزانی رزگاری ده بیته و ده بیته ساقی پاشا وتی: باسم بکه لای پاشات (که به بی تاوان من بهند کراوم)، بهلام شهیتان بیرى کابرای بردهوه که له لای پاشای باسی بکات، ئیتر چند سالیك (یوسف به بی تاوان) له بهندینخانه دا مایه وه.

(۴۳) (شهویك پاشا خه ونیکى سهیری بینى و، بوو بهمهراقى و له کوږونه وهیه کدا) وتی: بهراستی من له خه ونمدا بینیم که حهوت مانگای قهله و له لایه ن حهوت مانگای له پرو لاوازه وه خوران، حهوت گوله گهنمی سهوز و جوان و حهوتى وشکیشم بینى، ئهی زاناو شاره زایان هم خه وهه بو لیك بدهنه وه نهوهد گهر خه ون لیك دهدهنه وه...

وَأَتَعَثَّ مَلَّةً أَبَايَ إِزْهِيْمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْنَعِي السِّجْنَ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرًا أَلَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْشُرَ وَابَاءَكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْنَعِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْتَفِي رَبُّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَنَّا كُلَّ الظُّلُمِ مِنْ رَأْسِهِ فَمَضَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكُرَنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَنَهُ السَّيْطَانُ فَكَرَّرَ بِهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْيَلِيكُ إِنْ أَرَى سَمَّ بَقَرَتٍ سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَمَّ عَجَافٍ وَسَمَّ سُبُلَتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَأَسْتُ بَنَاتِيَا أَلَمْ أَقْتُوْنِي فِي رَبِّي إِنْ كُنْتُ لِلزَّهْرَةِ مُعْبُودًا ﴿٤٣﴾

(۴۴) ئەوانیش وتیان: ئەم خەونە بێ سەرو بنە و هیچ نیە، ئیمە لە لیکدانەوهی خەونی بێ سەرو بن شارەزانین.

(۴۵) ئینجا ئەوهیان کە زرگاری بوو بوو، بیری کەوتەوه دواى ئەو هەموو ماوهیه و وتی: داواکارم ببنێرن (بۆ لای یوسف) من هەوالی (لیکدانەوهی ئەو خەونەتان) بێ رادەگەینەم.

(۴۶) (ساقی چوێ بۆ زیندانە کە بۆ دیداری یوسف وتی): یوسف، ئەى هاوێلى راستگۆم، ئەم خەونەمان بۆ لێک بدەرەوه (لە خەونیکی پاشادا) حەوت مانگای قەلەو لەلایەن حەوت مانگای لەرو لاوازەوه خوراو، هەرۆهالە بەبارەى حەوت گولە گەنمی سەوزو جوان و حەوتى تری و شەك بۆمان لێک بدەرەوه، بۆ ئەوهى بگەرێمەوه بۆ لای خەلکی تا وەلام بزائن. (یوسف) وتی: حەوت سالی بەردەوام کشتوکال دەکەن و دانەوێڵە دەچین، ئەوهى کە دروینەتان کردوو، لێتان زیادبوو بە گولە کە یەوێ پێهێلنەوه، مەگەر ئەو کەمەى کە دەبخۆن (دانەوێڵە بە گولە کە یەوێ هەلبگیرێت لە کرم و ئەسپێ و زایە بوون بە دوور دەبێت).

(۴۸) پاشان لە دواى ئەوه حەوت سالی گرانیی و سەختی پیش دیت، ئەوهى کە زەخیرەتان کردوو بۆ ئەو سالانە هەمووی دەخۆن، مەگەر کەمێکی نەبێت کە هەلى دەگرن (بۆتۆ).

(۴۹) لەوهودوا سالیکی باراناوی و پەربەرە کەت دیت کە خەلکی بەرو بوومی زوریان بێ دەبەخشریت، میوه دەگوشتن و شەرەتی لێ دروست دەکەن.

(۵۰) (ساقی گەرپایەوه بۆ لای پاشا و لیکدانەوه کەى یوسفی بۆ باس کرد، زۆری بەدل بوو، بۆیه پاشاش وتی): ئادهی بچن بۆم بهین، جا کاتێک کە پەوانە کراوە کەى پاشا گەیشته لای یوسف و (وتی: پاشا دوات دەکات، یوسف) وتی: بگەرێرەوه بۆ لای پاشا و پێی بلێ: هوی چی بوو ئەو ئافەرەتانه کاتی خۆی دەستی خویان پەری و برینداریان کرد (ئایا من هیچ تاوانێکم لەوهدا هەیه؟! بەراستی هەر پەروەردگارم بە ناگایە لە فیل و تەلە کە و پیلانیان.

(۵۱) (پاشا ئەو ئافەرەتانهی هەموو کو کردەوه) و پێی وتن: ئەو کارە گرنگەتان چی بوو کاتێک کەوا ئیوه ویستتان یوسف لە خشتە بەرن (ئایا ئەو هیچ تاوانێکی هەبوو؟) هەموو وتیان: پەنا بە خوا (ئیمە بوختانی بۆ بکەین) ئیمە هیچ جوړە هەلەو ناشڕینیە کمان لێ نەدیوو و نەزانیوو، (ئەوسا زلیخا) وتی: ئا ئیسته ئیتر راستی روون و ئاشکرا بوو (دان بەراستیدا دەنیم)، خەتای من بوو دەمویست لە خشتەى بەرم، بەراستی یوسف یەکیکە لە راستگۆیان و (لە پاکان).

(۵۲) (ئینجا یوسف) وتی: ئەوه (بۆیه وام کرد) تا (پاشا) چاک بزانی و دلتیا بێت بەراستی من لە نهنیشدا خیانهتم لێ نەکردوو، بێگومان خوای گەورە فیل و تەلە کەى خیانهتکاران بەئەنجام ناگەینیت.

(یاخود ژنە کە وتی): تا یوسف دلتیا بێت کە لە نهنیدا (پێسته کە ئەو لێرە نیە) خیانهتی لێ ناکەم و بوختانی بۆ هەلناهستم، چونکە (بۆم دەرکەوتوو) کە خوا فیل و تەلە کەى خیانهتکاران بەئەنجام ناگەینیت.

قَالُوا أَضَلَّتْ أَهْلَكُمْ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مَتَمَّا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَنَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُوءِ مُسْأَلٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى يَسْتَلْعِي أُنَجِّمُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ فَرْعَوْنُ سَبْعَ سِنِينَ دَا بَا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنْبُلِهِ لَا فَيَلا وَمَا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِلُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ اللَّهُ أَتُؤْنَوْنَ بِهِ فَلِمَا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلْهُ مَا بَالُ الْمَسْئُورِ أَلَمْ يَقَعْ لَيْدِيهِنَّ إِنَّ رَبِّي يَبَوِّدُهُنَّ عَنِّي مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ كُنَّ فَصِصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَهُوَ لَعِينٌ الصِّدِّيقُ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ لَعَلَّمْنَا أَنَّى لَمْ أَكُنْهُ بِالْعَلِيِّ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥١﴾

(۵۳) (دهشیت یوسف یان زلیخا و تیبیتی): منیش نهفسی خوّم بهری ناکه، چونکه بهراستی نهفس (تهگهر به نووری خواناسی ناوهدان نهبیت) زور فرماندیره به گوناوه ههلهو تاوان، مهگهر نهفسیک که پهروهر دگارم میهره بانی پی کردیبت، بهراستی پهروهر دگارم لی خوشبوو میهره بانه.

(۵۴) (ئوسا پاشا که راستیه کانی به تهوایی بو دهرکوت نهوندهی تر یوسفی لا بهریزو بهنرخ بوو بویه) فهرمانیداو وتی: ئادهی بچن بوم بهین، ئهو (لاوه پاکه ژیره زانایه) بوئوهی تاییه تی بکهه بوخوم و له نزیکانی من بیت، جا کاتیک (هینایان) و پاشا قسهی له گهل کرد، وتی: ئه مروئیتتر بهراستی تو لای ئیمه خاوهنی پلهو پایه و جیگه ی متمانه و باوهری.

(۵۵) یوسف وتی: پیم باشه بمکهیت به لیسرسراو بهسهرگهنجینه کان و سامانی سهر زهوی ئهم ولاته، (میسر) بهراستی من پاریزه ریکی زانام (له خوّم رادهبینم که شت بیاریزم و زاناشم که چون دهپاریزم بو سالانی گرانی).

(۵۶) (خوا دهفرمویت) ئا بهو شیوهیه دهسه لاتمان دا به

یوسف و جیگیر و پایه دارمان کرد له خاکی میسر دا، ههر پلهو پایه یه کی دهویست لهو ولاته دا دهستی دهکوت و بوی ساز دهبوو، (بیگومان) ههر که سیك، ههر دهسته یه ک بمانه ویّت بههره وهری دهکهن له رهحمهت و بهخششه کانمان و پاداشتی چاکه کاران بهزایه نادهین. (لههمو زهمان و زهمنیکدا)...

(۵۷) لهراستیدا پاداشتی ئهو جیهان (له بهههشتی بهریندا) چاکتره بو ئهوانه ی که ئیمان و باوهریان هیناوه و لهژیانی دنیا دا کاتی خوئی خوین دهپاراست له همو گوناوه ستهم و تاوانیک.

(۵۸) (سالانی گرانی هاته پیشهوه) براکانی یوسف (هاتن بو میسر) و چوونه دیوانی، ئهو ئهوانی ناسیهوه، بهلام ئهوان ئه میان نه ناسیهوه (چونکه پوشاکی پاشایه تی له بهردابوو، ههرگیز شتی وایان چاوهروان نه ده کرد).

(۵۹) (ئویش ریزی گرتن و دواندن) و پپی دهرخستن که برایه کی باوکیان ههیه و نه یانهیناوه له بهرئهوه (له کاتیکدا ریکی خستن و بارگه و بنه ی بو پیچانهوه وتی: (من ههز دهکهم) ئهو برا باوکیه تانم بو بهین، مهگهر نابین من چون کیشانه و پیوانهم تیرو تهواوه و، چون ریز له میوان دهگرم (یارمه تی ههژاران دهدهم).

(۶۰) خو ئه گهر ئهو برایه تانم بو نههین، ئهوه ئیتتر هیچ موعامله و کیشانه و پیوانه ی ئیوه لای من نیه و نزیکم مهکه ونهوه. (چونکه من واده زانم وه کو پیویسته ریزی ناگرن).

(۶۱) (له وهلامیدا) وتیان: ئیمه بههموو شیوه یه ک ههول دهدهین و نهخشه دهکیشین بو ئهو مه بهسته ههتا باوکی رازی بکهین (ئهم جاره بههین، بیگومان ئیمه ئهو کاره دهکهن).

(۶۲) (له فرسه تیکدا) یوسف بهلاوه کانی بهردهستی وت: ههرچی شتومه ک و کهلو په لیکیان هیناوه بیخه نهوه ناو باره کانیان، بو ئهوه ی بیناسنه وه کاتیک دهگهرینه وه بو لای کهس و کاریان بو ئهوه ی (بیته هاندهریک و) بیینه وه.

(۶۳) جا کاتیک گهرانه وه بو لای باوکیان وتیان: باوکی بهریزمان، (کیشان و) پیوانمان لی قهدهغه کراوه (تا بنیامینی برامان له گهل خو ماندا نه بهین)، کهواته براکه مان له گهل بنیره تاپیوانه بکهین (بهدهست بهتالی نه گهرینه وه)، بهلین بیت پاریزه رین بوی و نه یه لین توشی هیچ شتیک بیت.

وَمَا أُتِرْتُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجَعْتُ
رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْتُونِي بِهَذِهِ أَسْتَصَلِّصُهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ
أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا جُرْ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ إِخْوَهُ
يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا
جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَنْ يَكُنْ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ أَلْأَتْرُونَ
أَنْ أَرَى الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرٌ مِنَ الَّذِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِي ﴿٦٠﴾ قَالُوا اسْتَزِدْ عَنَّا أَبَاهُ
وَأَنَا نَفْعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتْنِهِ أَجْعَلُوا بِصَنَعَتِهِمْ فِي رَحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَ إِذَا أَنْصَلُوا إِلَيْنَا أَهْلُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَيْنَا أَنَا وَآبَاؤُنَا أَتَيْنَا مِنَ الْكَيْلِ
فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا آخَنَانَ نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ حَفِيظُونَ ﴿٦٣﴾

(۶۴) یه عقوبی باوکیان وتی: (ئهمه داخوایه کی سهیره) ثایا ههروا متمانه تان پی بکهه له سههری مه گهر ههروه ک پیشتەر متمانهه پیکردن له سههری یوسفی برای؟! (سههه نهجام رازیان کرد و، ئه ویش وتی) که واته خوا چاکترین پاریزه وه ههه ئه و میهره بانترینی میهره بانانه.

(۶۵) کاتیکیش که لویه له و بارگه و بنه کانیان کرده وه بینیان ههه چی شتومه کیانه ههه ئه وه خراوه ته وه باره کانیان و گهرینه راوه ته وه بویان، (ئینجا باوکیان بانگ کردو) وتیان: باوکی بهه ریزمان ئیمه چی بکههین، چی بلین (له بهه رامبهه ئه و پاشا بهه ریزه وه) ئه وه ته ههه چی که له و پهلمان ههیه گهرینه راوه ته وه بویمان، (تو ئه گهر موله تی بنیامین بدهی) رزق و رۆزی زور دههینین بو کهس و کارمان، براکه شمان دهه پاریزین و باری و شتریکیش زیاتر دههینین، ئه و بارهش شتیکی ئاسانه. (بو پاشا و کهه میس نیه).

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنُكُمْ عَنْ آخِسِهِمْ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَبِيرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بَلْ آتَانَا مَا نَبِئُ هَذِهِ بَضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدُكَ بِعِزِّكَ كَيْلَ بَيْعٍ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرسِلَ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ لَأَتُنَّ بِهُمْ وَلَا أَنْ يَحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابِ وَجِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَوْدٍ مُنْقَرِفٍ وَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ إِلَهُكُمْ إِلَّا إِلَهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَأَنَّهُ لَدُوْلِعِلْمًا عَلَّمَنَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَّعَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

(۶۶) یه عقوب وتی: ههه گیز له گه لئاندا ناینیم هه تا په یمانیکی خوا بیه پی نه دهه و (سویند نه خو) که بیگومان بههیننه وه بو لام، مه گهر دهه وه بدرین و هیچ دهه لانتان نههینیت، جا کاتیکی په یمانه که یان دایه و سویندیان بو خوارد، یه عقوب وتی: خوا خوئی ناگادارو چاودیره به و په یمانه کی که بریارمان له سهه راوه.

(۶۷) ههروه ها وتی: کوره کانم، هه مووتان له پهه دهه روزه وه مهه چنه ژووره وه، بهه لکو له چه نه دهه روزه کی جیا جیاوه خو تان بکهه بهه شاردا دلنیش بن که من ناتوانم هیچ شتیکی له و بهه لا و پیشتانانه کی که بریاری خوی له سههه بهه گهرمه وه له ئیوه، هیچ فهه مان و بریاریکیش بو کهس نییه، تهه نا بو خوا نههیت، پشتم ههه بهه بهه ستووه و پشت و په نام ههه ئه وه، دهه ئه وانه کی که پالپشت و پشتیوانیان دههیت ههه پشت بهه بههستن.

(۶۸) کاتیکی چوونه ناو شاره وه بهه شیوهیه کی که باوکیان فهه مانی پیدابوون، خو وه نههیت باوکیان توانیبتی فریایان بکهه ویت و له هیچ پیشتاتیکی رزگاریان بکات که بریار داده کی خوی له سههه، (ئه و رینمووییه) تهه نا پیداو یستیه کی دهه وونی یه عقوب خوئی بوو، رایگه یاند، بهه راستی یه عقوب خاوه نی زانستیکی تاییه تی بوو، که ئیمه فیهمان کردبوو، ههه چه نه دهه زوره ی خه لکی راستیه کان نازان.

(۶۹) کاتیکیش که کوره کان چوونه ژووره وه بو لای یوسف، بنیامینی برای نزیک کرده وه له خوئی و (له فهه تیکدا) پیوت: من یوسفی براتم، خه فهت مه خو و خه مت نههیت بهه هه لئس و کهه ته ی ئه وان کاتی خوئی کردیان (هه ساده تیان پی بردم و خهستیمانه بیره وه، چونکه من نهه شهم کیشاوه تو بهه لمه وه، تا له لای خووم ژیان بهه سهه بهه ریت).

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَابَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا آلُ عِمْرَانَ لَكُم بَسْرَةٌ ۖ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۖ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ
وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ جِمْلَ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۖ قَالُوا تَاللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَاجِدَ الْفَيْسِدِ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ
ۖ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۖ قَالُوا جَزَاؤُهُ
مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الْفَاطِلِينَ
ۖ قَالُوا يَا زَعِيمٌ قَبْلَ وَعَاةٍ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخَرَجَهُمِنْ
وَعَاةٍ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَذَبَ الْيُوسُفُ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَتٍ مَنْ تَشَاءُ
وَقَوْفَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ۖ قَالُوا إِنْ بَسْرٌ
فَقَدْ سَرَقَ أَحَدٌ لَنَا مِنْ قَبْلِ فَاسْرُهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْرِهَا لَهُمْ قَالُوا أَنْتُمْ سَرَقْتُمْ كَاذِبُونَ ۖ قَالُوا
نَصِفُوهُمْ ۖ قَالُوا أَتَأْتِيهَا الْعَزِيزُ إِنْ لَهُ آيَاتٌ مُبِينَاتٌ
فَخُذْ أَحَدًا مَكَاةً ۖ إِنَّكَ أَنْتَ زَيْدُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۖ

(۷۰) جا کاتیک یوسف بارگه و بنه‌ی بو پیچانه‌وه و سازی کردن خوراک و دانه‌ویل‌ه‌ی پیوستی پییه‌خشین جامولکه‌ی کیشان و پیوانی خسته ناو باری بنیامینی بریاده‌وه، پاشان جارچی‌ه‌ک به‌ده‌نگی به‌رز و تی: ئه‌ی کاروانچیان ئیوه به‌راستی دزن؟!

(۷۱) ئه‌وانیش به‌په‌له‌گه‌رانه‌وه و هاتن به‌ره‌و روویان و وتیان: چی دیار نیه؟ چیتان لی ون بووه؟

(۷۲) پاسه‌وانه‌کان و تیان: جامولکه و ده‌فری پاشامان لی ون بووه و بو‌ی ده‌گریین، هه‌ر که‌سیک هینای باری و شتریکی بو هیه (لپیر سراوه‌کیان و تی): من ده‌بمه زامنی ئه‌و به‌لینه.

(۷۳) کوره‌کان و تیان: سویند به‌خوا، ئیوه چاک ده‌زانن که ئیمه بو ئه‌وه نه‌هاتووین فه‌سادو خراپه له‌زه‌ویدا بکه‌ین

و ئیمه دزین و هه‌رگیز دزیمان نه‌کردوه.

(۷۴) پاسه‌وانه‌کان و تیان: ئه‌گه‌ر (ده‌رکه‌وت) ئیوه درۆزن بوون، که‌وابوو پاداشتی ئه‌ودزه‌چییه؟ (۷۵) کوره‌کان و تیان: پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌فره‌دزراوه‌که له‌باره‌که‌یدا ده‌دۆزیته‌وه، هه‌ر ئه‌وه پاداشته‌که‌یه‌تی (که‌بریتیه له‌وه‌ی بارمه‌ت بی‌ت لای خاوه‌نی شته‌دزراوه‌که)، ئیمه ئا به‌و شیوه‌یه تو له‌سته‌مکاران ده‌سینین. (له‌شه‌ریعه‌تی خو‌ماندا).

(۷۶) ئینجا یوسف خوی ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌باره‌کاندا پێش ئه‌وه‌ی باری بنیامینی برای پېشکینیت، له‌وه‌ودوا له‌باری براکه‌یدا ده‌ری هینا، ئا به‌و شیوه‌یه یوسفمان فی‌ری نه‌خشه‌ی گلدانه‌وه‌ی براکه‌ی کرد، نه‌ده‌بوو به‌ده‌ستووری پاشا براکه‌ی گل بداته‌وه، مه‌گه‌ر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بی‌ت، به‌و شیوه‌یه چه‌نده‌ها جار پله‌و پایه‌ی هه‌رکه‌س که بمانه‌ویت به‌رزو بلند ده‌که‌ینه‌وه، له‌سه‌روو هه‌موو خاوه‌ن زانست و زانیاریه‌که‌وه زانا و شاره‌زاتر هیه.

(۷۷) براکانی و تیان: ئه‌گه‌ر ئه‌و دزی کردیبت، ئه‌وه براکه‌شی کاتی خوی دزی کردوو، یوسف ئه‌و قسه‌ناره‌واو تۆمه‌ته‌ناقولا‌یه‌ی له‌دلی خویدا هه‌شته‌وه نه‌یدا له‌رویان به‌لام و تی: ئیوه له‌که‌سانیکی باش ناچن، جا خوا خوی له‌هه‌موو که‌س زاناتره به‌وه‌ی که ده‌یلین و باسی ده‌که‌ن.

(۷۸) براکانی و تیان: جه‌نابی پاشا، به‌راستی ئه‌م کوپه‌باوکیکی پیری به‌سال‌چووی هیه، داواکارین یه‌کیک له‌ئیمه له‌جیاتنی ئه‌و گل بده‌ره‌وه، چونکه به‌راستی ئیمه، تو به‌پیاو چاک و چاکه‌خواز ده‌زانین.

(۷۹) یوسف وتی: په نا به خوا، ته گهر هله ی واکه یین و تنه ا نه و که سه گل نه دینه وه که شتومه که که مان له لای دوزیوه توه، خو ته گهر وانه که یین، ته وه ئیتر ئیمه به راستی سته مکارین.

(۸۰) ئینجا کاتیک که نائومید بوون له یوسف، له که ناریکه وه بو خویان ده ستیان کرد به چپه و راگوپینه وه، گه وره که یان وتی: باشه، ته ی نازان باوکتان په یمانیکی لی وهرگرتن و خواشی کرد به شایهت به سهر تانه وه، پیشتیش خوتان ده زانن چیتان کرد به یوسف و چ پیلانیکتان گیرا دژی، ئیتر من هه رگیز هم سهر زه مین و ولاته به جی ناهیلیم هه تا باوکم مو له تم نه دات، یاخود خوا فهرمانیک بدات له قازانجم بیت، ته و زاته ش چاکترینی دادوهرانه.

(۸۱) بگه پینه وه بو لای باوکتان و پی بلین: ته ی باوکی به ریزمان، کوره کهت دزی کردو ئیمه ناگمان لی نه بووه، ئیمه شایه تی له سهر ته وه ده دین که دیومانه، ئیمه له شاروه و نه پینه کان شاره زانین (نازانین ته و کوره بو وای کرد)...

(۸۲) (حه ز ده کهیت، له خه لکی) ته و شاره ش پیرسه که ئیمه ی لی بووین، له و کاروانه ش پیرسه که ئیمه ی تیدا بووین و پیکه وه هاتینه وه ئیمه به دنیا ییه وه راست ده لین و راستگو شین.

(۸۳) (کاتیک کوره کان گه یشتنه وه لای باوکیان و به سهراته که یان بو گیرایه وه) وتی: (وانیه) به لکو دیسانه وه خوتان پیلانیکی تران ریڅ خستوه، چاریشم نیه خو گریه کی جوان نه بیت، ئومیده په روه دگار هه موویانم بو به نیتته وه و به هه موویان شاد بیم، به راستی ته و زاته زاناو دانایه.

(۸۴) (ته و سا چوه که ناریکه وه) و لین دوور که و ته وه و (به دهم هه ناسه ی ساردو ته سرینه وه) وتی: ته ی داخم بو یوسفی نازدار، (له دلم دهرناچیت یوسفی جوان خاس و خواناسم ته و نه دنده گریاو فرمیسکی هه لوه ران)، چاوه کانی سپی هه لگه پراو ئاوی سپی تیزاو بینینی نه ما له ناخ و داخ و خه فته و ئیشتا، هه ر خه م و په ژاره ی خوی ده خوارده وه.

(۸۵) (کوره کان به زه بیان به باوکیاندا هاته وه و) وتیان: سویند به خوا تو هه ر واز ناهینیت یادی یوسف ده کهیت و ناوی ده بهیت تا وات لی دیت په کت ده که ویت یاخود له تیاچوان ده بیت.

(۸۶) (له وه لامیاندا) وتی: به راستی من باسی سکا لاو غه م و په ژارهم هه ر بو لای خوا ده به م، ته وه ی من ده یزانم له لایه ن خواوه (له نه خشه و حکمه ته کانی، له پیشهات و رووداوه کاندا) ئیوه نایزان.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَّعِنَا بِهِ إِنَّ
إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَمَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا حَيًّا
قَالَ كَيْفَ هُمْ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُم قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُم
مُؤَقَّتًا مِّنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلَ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنَ بَرَّحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ أَيْ أَوْصِيَكُمْ اللَّهُ بِهُ وَهُوَ خَيْرُ الْوَصِيِّينَ
﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا إِنَّا نَايِلُونَ إِنَّكَ سَرَقٌ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
﴿٨١﴾ وَسَأَلَ الْقَرِيَّةَ الَّتِي كُنَّ فِيهَا وَالْعِمْرَةَ الَّتِي أَقْبَلْنَ فِيهَا
وَأَنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ بِجَمِيلٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَقِ عَلَى
يُوسُفَ وَأَبِصْرْتُمْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَضُّنَا نَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَشْكُوا بِنُسْؤِ
وَحُرِّهِ إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

يٰٓيٰٓسَٓءُ اٰذْهٰٓؤُا فَيَحْشَسُوْا مِنْ يُّوسُفَؕ وَاٰخِرِهٖ وَلَا تَأْتِسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُوْنَ
(۸۷) فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسْنَا وَاَهْلُنَا الضُّرُّ
وَجُنَا يَصُدُّعُوْا مُرْجَدَةً قَاوِفْ لَنَا الْكُلَّ وَنَصَدِّقْ عَلَيْنَا
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ (۸۸) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ
بِیُّوسُفَؕ وَاٰخِرِهٖ اِذْ اَسْتَعْجِلُوْا (۸۹) قَالُوْا اِنَّكَ
لَاَنْتَ یُّوسُفُؕ قَالَ اَنَا یُّوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ قَدْ مَرَّ بِاللّٰهِ
عَلَيْنَا اِنَّكُمْ مِنْ بَنَاتٍ وَیَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ (۹۰) قَالُوْا تَاَللّٰهُ لَقَدْ اٰتٰكَ اللّٰهُ عَلٰی سَنَآ
وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِیْعِيْنَ (۹۱) قَالَ لَا تَتْرِبْ عَلَیْكُمْ
اَلْیَوْمَ یَعُوْذُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ (۹۲)
اٰذْهٰٓؤُا یَقْمِیصِیْ هٰذَا قَالُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبٰی یَّا بَصِيْرًا
وَاَنْتُوْنِیْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ (۹۳) وَلَمَّا فَصَلَتِ
اَلْعِیْرَ قَاكَ اَبُوْهُمُ اِنِّیْ لَاجْدُرِبِمَّ یُّوسُفَؕ لَوْلَا اَنْ
تُقِنْدُوْنَ (۹۴) قَالُوْا تَاَللّٰهُ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلٍ اَلْفَکِیْدِیْ (۹۵)

(۸۷) (دوای چهنه رۆژیک یسه عقوب فهرمانیدا به کوره کانی) وتی: کوره کانم بچنه وه و گوی هه لخنه بو یوسف و براهکی، له سوزو میهره بانی خوایش نائومید مه بن، چونکه به راستی کهس نائومید نابیت له سوزو میهره بانی خوا جگه له کهسانی خوانه ناس و بی باوه پ. (۸۸) کاتیك (گه بشته میسر) و چونه باره گای یوسف وتیان: جه نابی پاشا ئیمه و کهس و کارمان نه هاتی و گرانی و کویره وهری زورمان توش هاتووه و کهل و په لیکي تیکه ل و پیکه ل و بی نرخیشان هیناوه، که واته لوتف بفرموو چیمان پیویسته بو مان پیوه و خیریشان پی بکه، بیگومان خوا پاداشتی خیر خوازان ده داته وه. (۸۹) (ئینجا یوسف زانی کاتی ئه وه هاتووه که خوی بناسینیت بویه) وتی: ئایا دیسته وه یادتان و له بیرتانه چیتان کرد به یوسف و به براهکی کاتیك ئیوه نه فام بوون و

(ترسی خواتان له دلدا نه بوو؟)

(۹۰) (هه موو به سه ره سو پرمانه وه چاویان ئه بله ق بوو سه رنجیان داو) وتیان: ئایا به راست، بوچی تو یوسفیت؟! وتی: به لی، من یوسفم و ئه مهش (بنیامین) ی برامه، به راستی خوی میهره بان ریژی لینا وین و به هره مه ندی کردو وین، بیگومان ئه وه ی خو پاریز بییت له گوناوه خوگر بییت (له به رامبه ره پیشهاته کانه وه، خوی گه وه ره ده رووی لی ده کاته وه) ئه وه به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان به زایه نادات. (له ته نگانه رزگاریان ده کات و سه ره به رزی هه ره دو جیهانیان ده کات). (۹۱) ئینجا براکانی وتیان: سویندمان به خوا به راستی خوی گه وه ره ریژی تو ی داوه به سه ره ئیمه دا، ئیمه له راستیدا کاتی خوی به هه له دا چووین و گونا به ارین. (۹۲) یوسف وتی: خه متان نه بییت ئه مه رو ئیتر هیچ سه ره زه نشیتیکتان له سه ره نی یه، خوا لیتان خوش بییت، بیگومان ئه وه زاته له هه موو میهره بانان میهره بانتره. (۹۳) (یوسف هه والی باوکی پرسی، که زانی نابینا بووه به هه ندی له پیاهه کانی وت): برۆن و ئه م کراسه م به رن و بیده به سه ره رووی باوکمدا بینایی بو ده گه ریته وه و چاوی چاک ده بیته وه، پاشان هه موو کهس و کارتانم بو بهینن به گشتی. (۹۴) کاتیك کاروان ئاوه دانی به جیهیشت و که وه ی ری، باوکیان وتی: به راستی من هه ست به یونی یوسف ده که م ئه گه ره به بی هوش و خه له فاوم نه زانن و (بروام پییکه ن). (۹۵) ئه وه که سه انه ی که له لای بوون وتیان: سویند به خوا تو هه ره له ناو سه ره گه ردانی و خه پاله کۆنه که ی خو تدایت!!

(۹۶) ئینجا که مژده هیئره که گه یشت و کراسه که یدا به سهر دهم و چاویدا، خیرا بینایی بو گه رایسه وه، چاوه کانی گه شایه وه، وتی: مه گهر من پیمن نه وتن، به راستی ئه وهی من ده یزانم له لایه ن خواوه، ئیوه نایزانن؟!

(۹۷) (دوای ماوه یه کوره کان گه یشتن و هه موو شتیك ئاشکرا بوو) وتیان: ئه ی باوکی به ریژمان داوای لیخوشبوونی گوناوه کانمان بو بکه (له خوای میهره بان) به راستی ئیمه گوناوه کار بووین و به هه له دا چوو بووین. (۹۸) باوکیان وتی: له تاینده دا داوای لیخوشبوونتان له پهروه دگرم بو ده کهم، به راستی ئه و زاته لیخوشبوو میهره بانه.

(۹۹) ئینجا (که هه موویان گه یشتنه میسر) چوونه لای یوسف، باوک و دایکی هیئایه نزیکی خوی و (ریزی زوری بو ده برین، ئاخو چه نده دلخوش و کامهران بووین، دوای ئه و ماوه دوورو دریژه به کوری جوان

کردارو خواناسیان شاد بوون، که ئیستا پاشای میسر) و پیی وتن: ان شاء الله، ئه گهر خوا ویستی له سهر بیت به یه کجاری وهرن بو میسرو، به وه پری شادی و ئارامی و کامهرانی نیشته جی بین.

(۱۰۰) ئه وسا دایک و باوکی به رز کرده وه بو سهر ته ختی پاشایه تی و حوکرانی خوی، هه مووان کرنووشیان بو برد (دیاره که ئه وسا دروست بووه و نیشانه ی ریژو پیژانین بووه)، یوسف که ئه مه ی دی وتی: باوکی به ریژم ئه مه لیكدانه وهی خه ونه که ی ئه وسامه که به مندالی بینیم، ئه وه ته پهروه دگرم هیئایه دی و به راست ده رچوو، به راستی ئه و زاته چاکه ی له گه لدا کردم و به سوز بوو بوم، کاتیك له زیندان رزگاری کردم، ئه وه ته ئیوه ی له بیابانه وه هیئانه وه (به یه ک شادی کردینه وه) دوای ئه وه ی شه یتان نیوانی من و براکانمی تیكدابوو، به راستی پهروه دگرم به سوزو به لوتفه بو هه رشتیك که ده یه ویئت (په له ی نیه و ریگه ی به شینه یی بو خوش ده کات)، بیگومان ئه و زاته ته واو زانایه (به نه یینی و ئاشکرای دروستکراوانی) و ته واویش دانایه (به نه خشه ی ورد، هه رچی به یه ویئت نه نجامی ده دات).

(۱۰۱) (ئینجا یوسف پیغه مبه ر چوه که ناره وه و ده سته کانی هه لبری و نزی کردو وتی): پهروه دگارا به راستی تو پاشایه تی پئی به خشییم و له لیكدانه وهی خه ونیش شه رزات کردم، ئه ی به دیه یینه ری ئاسمانه کان و زه وی، تو پشت و په نا و یارو یاوه ری منیت له دنیاو قیامه تدا، داواکارم که به موسلمانم بمریئت و بمخه یته ریزی پاکانه وه و بمگه یه نیت به کاروانی چاکان.

(۱۰۲) ئه ی محمد ﷺ ئه م به سه رهات و سه رگوزشته یه ی یوسف که بوئت نیگا ده که بن له هه وال و به سه رهاته شاراهه کانه، خو تو له لای براکانی یوسف نه بوویت کاتیك که هه موویان بریار باند و پیلانیان ده گیرا...

(۱۰۳) (دلنیش به) که زوری به ی خه لکی باوه دارنین، هه رچه نده تو زور خه مخور و به په رورش بیت و هه ول به دیت و تی بکوشیت.

فَلَمَّا أَتَتْهُ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا بَلَىٰ إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِخَبَرٍ مِّن دُونِنَا إِنَّا كُنَّا مُخْطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيَّهُ وَقَالَ ادْخُلُوا امْرُؤًا مِن شَآءِ اللَّهِ ءَامِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبْوِيَّهُ عَلَىٰ الْحَرِيشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَبْنَوتُ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْأَدْنَىٰ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ الْخَوْفِ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَآئِشَاءِ إِنَّمَا هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِمَّا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنتَ وَلِيُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِن أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

(۱۰۴) (ئەى محمد ﷺ) خو تو هيچ پاداشت و به خششيك لييان ناويت له سەر گه ياندنى په يامه كه، دلنپابه كه ئەم قورئانه تهنها يادخه ره وهيه بو هه موو خه لكى جيهان.

(۱۰۵) چندهها به لگه و نيشانه له ئاسمانه كان و زهويدا هه ن (له سەر دهسه لاتداريتى و جوانكارى خواى په روهردگار) كه چى زوربهى خه لكى به لايدا تيده پهرن و تينافكرن و پشتى تيده كه ن.

(۱۰۶) جا زوربهى زورى خه لكى باوه پناهين به خواى تاك و تهنها، بى ئه وهى هاوه لى بو بريار نه ده ن (بيگومان ئيمان و باوه رى وا هيچ نرخى نيه و خواى گه و ره له و تاوانه خوش نابيت).

(۱۰۷) ئايا ئه وانه له وه ئه مين و ناترسن كه سزايه كى خوايى هه موويان بگريته وه و (له ناويان به ريت)، يا خود كوتوپر قيامت به رپا بيت له كاتيكا ئه وان هه ست به نزيكى به رپا بوونى نه كه ن.

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسَبْحَنَ اللَّهُ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَا يَسِيرُونَ ﴿١٠٩﴾ وَالْأَرْضَ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ نَافِئٌ مِنْ دُونِ مَا كَانُوا يَسْتَغِيثُونَ ﴿١١١﴾ وَلَقَدْ كَانَ مِنْ قِصَصِهِمْ عَذَابٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلٌ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

(۱۰۸) (ئەى پيغمبەر ﷺ!) تو بلى: ئا ئەمه ريگه و ريبازمه: من و شويئكه وتوانم بانگ ده كه ين بو لاي خواى په روهردگار له سەر بنچينه و بناغه يه كى روون و ئاشكرا، پاكي و بيگهرديش بو زاتى په روهردگار، من هيچ كاتيك له موشريك و هاوه لگه ران نيم.

(۱۰۹) ئيمه كه سمان نه ناردوو له پيش تودا جگه له پياوئيك كه هه لمان بزاردوون له خه لكى شارو شويئكه كان و نيگايان بو ده نيرين (تا په يامى ئيمه به روونى بگه يه ن)، ئايا نه گه راون له زهويدا، تا ته ماشا بكه ن و سه رنج بده ن كه: چو ن بوو سه رنه نجامى ئه وانه ي پيش ئه مان (كاتيك ياخى بوون)، له حالكا كدا جيگه و ريگه و خانو به ريه به هه شت له قيامتدا چا كتره بو ئه وانه ي كه خواناس بوون و پاريزكاريان كردوو، ئايا ئه وه عه قل و ژيريتان ناخه نه كار؟!

(۱۱۰) (ئەى پيغمبەر ﷺ) وا مهزانه كه ئەم ريگه يه به گول و گولزار چينراوه، به لكو پره له ناخوشي و ئازارو گه يشتوو ته راده يه ك كه: هه تا بگه ره كاتيك پيغمبهران تووشى نائوميدي و بى هيوايى ده بن و گومان واده يه ن كه (به رنامه كه يان) به درو زانراوه، و سه ركه وتتن له دنيا دا نيه، ئا له و كاتى بى هيواييه دا، سه ركه وتنى تايبه تى ئيمه يان بو ديت، ئه وسا ئه وهى بمانه ويئ و شايسته بيت رزگارى ده كه ين، جا كه س نيه بتوانيئ توله ي توندو تيژى ئيمه له كه ساني تاوانبارو تاوانكار بگيرپته وه و به رپه رچى بداته وه.

(۱۱۱) سويند به خوا له سه رگوزه شته و به سه رهاتى پيغمبهراندا په ندو ئاموزگارى هه يه بو كه ساني ژيرو هو شمه ند، وه نه بيت ئەم قورئانه قسه و باسيك بيت هه له سترابيت، به لكو به راست دانهرى (ته ورات و ئينجيلى) پيش خو يه تى و روونكه ره وه و جيا كرده وهى هه موو شتيكى پيوسته له نايندا، رينومي و ره حمه تيشه بو كه سانيك كه باوه ده يين.

سورہ تی (الرعد)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

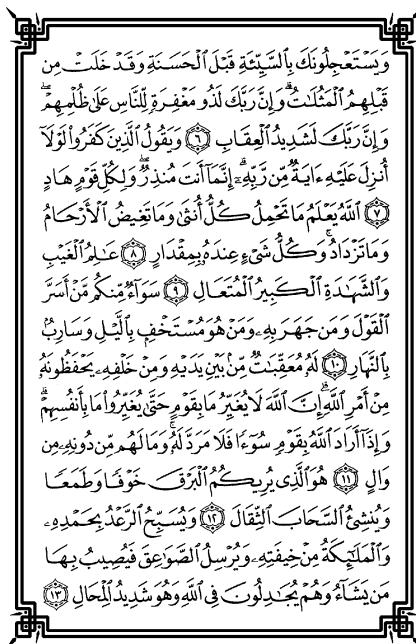
(۱) سهرنجی سهره‌تای سووره‌تی (البقرة) بده، جا ئه‌ودی له‌م کتیبه‌دا هه‌یه‌ ئایاته‌کانی قورئانی پیروژه‌ و ئه‌ودی که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری ئه‌م قورئانه‌دا بو‌تو ئه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ دا به‌ زیره‌وه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ر دگاره‌توه‌، راستی و سه‌قیقه‌ته‌، به‌لام زوره‌یی خه‌لکی باوه‌ر ناهه‌ین.

(۲) خوا ئه و زاته يه که به جاوی خوتان ده بښن چوَن
 ئاسمانه کانی به یې کوله که و ستوون بهرز کړدو ته وه و
 رایگرتو وه، له وه دودا له سهر ته ختی فرمانره وایی وه ستاوه
 (ئه لبه ته چوښه تی و هستان و ته ختی فرمانره وایه تی و گه لې
 شتی له و بابه تانه له راده ی بو چوونی ټیمه به دهره، ته فسیری
 ئه م ئایه تیه یان له پیښه و مالیک پرسو وه، له وه لامدا
 و توو یه تی: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چوښه تیه که ی

(۳) هەر ئەو زاتەشە کە زەوی پان و بەرین کردو، (هەرچەندە لە شیوەی گۆدایە)، کەژو چیاو رووباری زۆری تێدا داوین کردوو، لە هەموو بەرو بوومیکی جووتییکی فەرەهەم هیناو، شەوی و الێکردوو کە روژ داپوشییت، بەراستی ئا لەو شتانەدا بەلگە و نیشانەی زۆر هەن بۆ کەسانێک بێرێکەنەوه.

(۴) لهسەر رووکاري زهوى پارچهى جوړاو جوړ هه يه له پال يه کدا (که کارکرديان هه يه لهسەر چوښه تي و بده رهمي رووهک، جگه له وهى جياوازيان نيشانهن بوکنازا جوړاو جوړه کان)، هه روه باخي رهى تري، کشتوکالي هه مه جوړ له دانه وپله و بيستانه کاندا، دارخورماي يه ک قه دوو قه، هه مو ئه مانه به يه ک ئاو ئاو ديږ ده کړي و له يه ک جوړ ئاو ده خوښه وه (به لام سره نجام ئه وه موو به روو بوومه جياوازه له قه راره و تام و بو و رنګ و شپوازا، په پيدا دهن) و هه نديکيانمان له هه نديکي تر بو خوراكي ئاده ميزاد نازدارتر و په سه ندرتر کردوه، به راستي ئا له و شتانه شدا به لگه و نيشانهى زور هن بو که سانیک عه قل و ژبري خوښان بخه نه کار.

(۵) خو ئه گەر تو بهشتيک سهرسام بيت و پيٽ سهربيٽ، ئه وه قسه ي بي باوه ران جيگه ي سهرساميه که ده لپن: تايا کاتيک بوينه وه به خاک و خول، تايا سهر له نوٲ زيندو ده کريينه وه دروست ده بينه وه؟ ئا ئه وانه (که ئه وه قسه يه ده که ن) ئه وانه که کاتي خوٲ باوه ريان نه بو به په ره ره دگاريان، ئا ئه وانه زنجيره کان له گهرديان ئالاه، ئه وانه نيسته جيٲ ناو ئاگري دوزه خن و هميشه ده ٲي تايادا بمينه وه.

(۶) (لارو ویری خوانه ناسان گه یشتو ته راده یهك كه): په له ت لیده كهن له پیشهاتنی به لاو ناخوشی پیش ته وهی داوای چا كه و خوشی بكن، له كاتیکدا پیشتر باسی تیاچون و ریسوا بوونی خوانه ناسان كراوه، بیگومان په روه ردگاری تو (ته ی پیغمبر ﷺ) خاوه نی چاوپوشی و لیخوشبونه بو خه لكی، سه ره رای سته میان (ته گهر بگه ریڼه وه بو لای ئیمان و خواناسی)، له هه مان كاتدا په روه ردگاری تو زور توله سینه ریكي به هیزه (له و كه سانه ی كه دزایه تی به رنامه به نرخه كی ده كهن).

(۷) ته وانه ی كه بی باوه رن ده لین: ته وه بو به لگه و نیشانه یهك له لایه ن په روه ردگاری وه دانه به زینرایه سهری (كه پیغمبر ﷺ خواجه) بیگومان، ته ی محمد ﷺ تو ته نها ترسینه رو بیدار كه روه ی ته و خه لكه یت، بو هه ر میلیه تیکش پیغمبر ﷺ چاوساغ و ریپیشاند ریك هه یه.

(۸) خوا چاك ده زانیت به وهی كه هه ر مینه یهك چی له سكیدا هه لگر توه (نیره یان می، ته واوه، یان ناته واو، رهنگی رووخساری، قه باره ی... تد) هه روه ها ده زانیت به وهش كه

ده پوكیته وه له بار ده چیت، به وهش كه زیاد ده كات و گه وره ده بیت، هه موو شتیک لای ته و زاته به نه ندازه و پیوانه یه كی زور ورده..

(۹) ته و زاته زانای نهینی و شاراوه كانه هه روه ها زانای ناشكراو بینراوه كانیشه، زاتیكي زور گه وره به شكور بلندو پایه داره.

(۱۰) چونه كه لای ته و زاته، ته گهر كه سیكتان قسه بشاریته وه، یان بیلیت و ناشكرای بكات، هه روه ها ناگاداری ته و كه سیه كه له تاریکی شهودا خوی ده شاریته وه، ته وهش كه په روژدا دهر واو ناشكراو دپاره.

(۱۱) بو خوا هه یه فریشته ی بی شو مار كه به نوره په دوا یه كدا دین تا چاودی ری ناده میزاد بكن له په رو پشت و له هه موو لایه كه وه بیبارین به فهرمانی خوا، بیگومان خوا بارودوخی هیچ قه وم و گه لك ناگوریت (له خوشبیه وه بو ناخوشی، یان له زه لیلیه وه بو سه ره رزی، یان له گرانیه وه بو هه ر زانی) هه تا ته وان ته وه ی به خویان ده كریت نه یگورن و نه یكهن، كاتیکش خوا بیه ویت به لایهك به سهر هه ر میلیه تیکدا بهینیت (له دهر نه نجامی سه ركه شی و یاخی بوونبان)، ته وه هیچ هیژك ناتوانیت به ری بگریت، هیچ كه سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بكه ویت و رزگاریان بكات.

(۱۲) خوا ته و زاته یه كه هه وره بروسكه تان نیشان ددهات، هاوری له گه ل ترسدا (به هو ی رووناکی به هیزو دهنگی سامناکی، كه دهوریان هه یه له به پیز كردنی خاکی زه وی و ته قانده وهی تو وه كاندا، هه روه ها ئومید و هیوا به خشیشه (به سالیكي پر به ركه ت)، هه ر ته و زاته هه وری قورس و سهنگین و ئاودار به دی ده هیئت.

(۱۳) هه وره تریشقه (به دهنگی گه وره و سامناکی) ته سیبحات و سوپاس و ستایشی (به دیهینه ری ده كات) و فریشته كانیش له ترسی ته و زاته (سه رگه رمی ته سیبحات و ستایش و سوپاسگوزارین)، هه روه ها (جاری واهه یه) هه وره بروسكه ده نیریت و ده یمالیت به كه سیكدا كه خوا ویستی له سه ره و روژی ته واو بووه (جا له گه ل ته م هه موو به لگه و نیشانه به هیزه دا) ته وانه هه ر له ده مه ده می و مشتمردان دهر باره ی خوا (دوور له بنه مای زانستی) له كاتیکدا ته و زاته ده سه لاتی زور به هیزه و توله سندننی (له خوانه ناسان) توندو تیژه.

(۱۴) هەر بۆ خوايه بانگه‌وازی حق و راستی، (به‌لام)
ته‌وانه‌ی هاناو هوار بۆ که‌سیکی تر ده‌به‌ن جگه له‌و زاته،
هوار لیکراوان به‌هیچ شویه‌یه که به‌هانا یانه‌وه نایه‌ن و ده‌لامیان
ناده‌نه‌وه، مه‌گهر وه‌کو که‌سیک (تینووی بی‌ت له‌ دووره‌وه)
ده‌سته‌کانی دریژ بکات بۆ ئاو تا بی‌گه‌یه‌نیته‌ ده‌می، که‌چی
بی‌سووده‌و ناگاته‌ ده‌می، بی‌گومان دوعاو نزای بی‌باوه‌پران
ته‌نها له‌ناو تاریکه‌ و گو‌مرا‌یدایه‌.

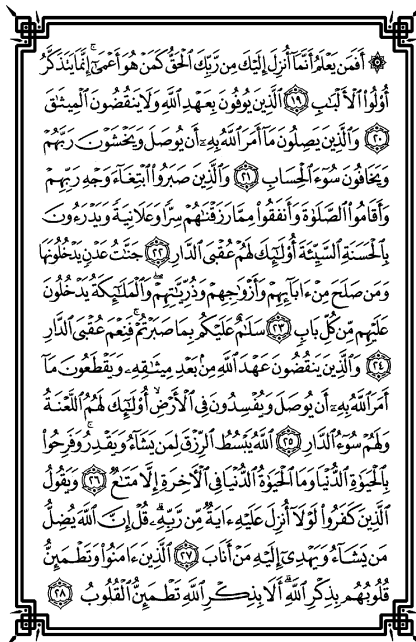
(۱۵) هەرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه، له سه‌ر
ره‌زانه‌ندیی خویان بۆ یان‌به‌ناچاریی سوژده بوو خوای
به‌دییه‌یه‌ر ده‌بن هاوڕێ له گه‌ل سییه‌ره‌ کانیاندا له به‌ره‌به‌یان و
ده‌مه‌ ئێ‌دا انداز.

(۱۶) (ئەي محمد ﷺ) بە خوانە ناسان) بىلى: كىي پەرودەر دگارى ئاسمانە كان و زەويه؟ (ئە گەر ئەوان بىي دەنگ بوون) تو بىلى: الله پەرودەر دگاريانه، (چونكه ئەوانه كپرو كو پرو لالنه لوانه يه دان بهو راستيه دا نه نين) پاشان پييان بىلى: تايا رهوايه جگه لهو خوايه پشت به شتى تر ببهستن و بيانكه نه پشتيوان و خوشهويست، كه ئەوانه تهنانهت بو خوشييان قازانج و

زهره ريان به ددست نيه؟! ههروها بلې: باشه تاخر کويړ و چاو ساغ وهك يه كن؟! تاريخي و رووناكي چوپنځيه كن؟! (دياره خوانه ناسي و بې ديني کويړي و تاريخي، ئيمان و باوهړو خواناسيش چاو ساغي و رووناكيه)، بهلكو چهند هاوبه شيكيان دانپوه بو خوا، كهشتيان دروستكردووه وهك دروستكراوه كاني خواو دروستكراوه كانيان لي شيو او؟! پيان بلې: الله به دپهينځه دروستكاري هه موو شتيكه و ئهوزاته تاكوته نهاو به ددهسه لات و به هيږو به تانا به.

(۱۷) هدر ٿو زاتہ لہ ٿاسمانوہ بارانی باراندوہ، بہ ٿہ ندازہی ٿو بارانہ ڏوڻ و تشیوہ کان پڙ دہبن (ٿینجا لافاوڻیک دروست دہیٿ، ٿو لافاوہ کف و کولی ھلگر توہ، (ٿمہ نمونہ ی ۛ کھمی حق و ناحقہ، ٻو نمونہ ی دوہم دہفرمو ٻٿ) ھروہ ٻا لہسر رووی ٿو کانزایانہ ی کہ ٿاگری تیہر دہدہن و دہیٿنہوہ بہ ٿاگر ٻو دروستگردنی خشل و ھکو (ٿالتون و زیو ٻلاتین) یاخود ٻو پیٻوسی تر (وہ کو ٿاسن و مس و قورقوشم) کف و کول دروست دہیٿ و ھک کف و کولی سہر ٿاوہ کہ، ٿا بہ شیوہ یہ خوا نمونہ دہیٿتہوہ ٻو حق و ناحق، ٻو راست و ناراست، جا ٿوہ ی کف و کولہ و بی سوود و بی کہ لکہ دہروات و دہوکیٿتہوہ، بہ لام ٿوہ ی کہ سوود بہ خش و بہ کہ لکہ ٻو خہ لکی لہسر زہویدا ھڙ ٿوہ دہمیٿتہوہ، ٿا بہو شیوہ یہ خوا نمونہ جوړاوجوړ کان دہیٿتہوہ، (دیارہ کہ بہ ٿال و ناحقی کف و کولن و تہمہن کوٿان، حق و راستیش ٿاوہ یا کہ کہ یہ و کانزا بہ سوودہ کانن دہمیٿنہوہ لہ زہویدا).

(١٨) (هلوښتی ئو خه لکه له بهرامبهر بانگه‌وازی په‌روه‌ر دگاریانه‌وه دوو جوړه) بو‌ته‌وانه‌ی که به‌دهم بانگه‌وازی په‌روه‌ر دگاریانه‌وه چوون، هه‌موو خو‌شی و شادی و کامه‌رانی و ئاسو‌وده‌ییه کیان بو‌ ئاماده‌یه، ئه‌وانه‌ش که به‌دهم بانگه‌وازه که‌یه‌وه نه‌چوون، ئه‌گه‌ر به‌راستی خاوه‌نی هه‌ر هه‌موو شت‌یک بن له زه‌ویداو ئه‌وه‌نده‌ی تری‌شی له‌گه‌لدا بیټ، ئه‌وه‌ دیان‌کرده قوربانی خو‌یان و، له‌ پیناو‌ی رزگاری خو‌یاند ده‌یان‌به‌خشی، (چونکه) ئا‌ئو جوړه که‌سانه به‌ خراپ‌ترین شیوه‌ حسایان له‌گه‌لدا ده‌کریټ، سه‌رئه‌نجام‌یش، جیگه‌یان دو‌زه‌خه، ئای که‌ شو‌نیکه‌ خرايه.

(۱۹) باشه، نایا ئەو کەسە ی کە دنیایە و دەزانیی بیگومان ئەم قورئانە ی کە لە لایەن پەرورەدگار تەووە بۆت دابەزێنراوە حەق و راستە قینە یە، وە کۆ ئەو کەسە وایە کە کۆیەرە لە ئاستیدا؟ بە راستی هەر خاوەن بیرو هۆشە کان لە راستی تێدە گەن و تێدە فکرن...

(۲۰) ئەوانیش ئەو کەسانەن کە وەفا دەکەن و بە ئەمە کن لە بەرامبەر ئەو پەیمانە وە کە هە یانە لە گەڵ خوای پەرورەدگار داو، ئەو پەیمانەش ناشکێنن و بە لێن هەلناوە شیننە وە...

(۲۱) هەر وەها ئەوانە ی کە هەر چی خوا فرمانی بە گە یاندنی داو دە یگە یە نن و بە دڵ لە پەرورەدگاریان دە ترسن (نەوە کۆ لێیان بەرەنجیت) و لە لێسڕسینە وەو حسابی توند و تیژی قیامە تیش سل دە کە تەووە.

(۲۲) ئەوانەش کە دانیان بە خۆدا گرت و بە ئارام بوون بو خۆ بە دەستە یێنانی رەزامە ندیی پەرورەدگاریان و نوێزە کانیشیان بە چاک ی ئەنجام دە دەن و لەو رزق و رۆز یەش کە پێمان بە خشیوون دە بە خشن، بە نە ییی و بە ئاشکرا، هەر وەها بە چاکە کاری و شیوازی جوان پال بە نادروستی و هە لە و

خراپ کاری وە و دە یێن، ئا ئەوانە سەرەنجامە کە یان کۆشک و تەلاری (رازاو یە یە لە بە هەشتدا)...

(۲۳) کە باخە کانی بە هەشتی - عەد نە -، بۆ یان رازاو تەووە، بە شادی وە دە چنە ناوی، هاوړی لە گەڵ هەر کە سیك چاک و پاک و خواناسە لە باووبایران و هاوسە رانیان و نەوە کانیان، جا فریشتە کان دە چن بۆ سەردانیان لە هەموو دەروازە کانه وە...

(۲۴) دە لێن: سلاوتان لێ بیت بە هو ی خۆ گرتنتانە وە (لە بەرامبەر کیشە کانی ژبان، لە بەرامبەر گالته چاری خوانە ناسان...) ئای چە ندە جیگە و ریگە یە کی خۆش تان بۆ خۆ تان مسوگەر کرد.

(۲۵) (بە لام) ئەوانە ی کە پەیمان ی خۆا دە شکێن دوا ی ئەو ی کە پێشتر توندو تۆل بوو (لە سەر و و هەموو یانە وە پەیمان ی فیتە د و بە ندایە تی)، هەر چی پە یو ند یە کیش خۆا فرمانیدا وە بە گە یاندنی ئەوان دە ییرن و دە ییچر یێن، هەر وەها تۆوی فەساد و گوناھو تاوان دە چێن لە زە ویدا، ئا ئەوانە نە فرە د و خە شمی خۆایان لە سەر وە هەر وەها جیگە و ریگە ی ناخۆش و نالە بار (لە دۆزە خدا) بۆ ئەوان هە یە.

(۲۶) هەر خوایە، رزق و رۆزی فراوان دە بە خشییت بە هەر کەس کە بیە ویت، یان تەنگ و کە می دە کاتە وە (بە حیکمە ت و دانایی) کە چی زۆر یە ی خە لکی هەر دڵخۆش بە ژیا نی دنیا، لە کاتی کدا کە ژیا نی دنیا لە بەرامبەر ژیا نی قیامە تە وە (لە پە هشتی بەریندا) تە نها را بوارد نیکی کە م و تە مە ن کۆ تایە.

(۲۷) خوانە ناسان دە لێن: ئەوە بۆ چی موعجیزە یە ک بۆ محمد ﷺ لە لایەن پەرورەدگاری وە دانە بە زێنرایە سەری، (بە مەر جیک - موعجیزە - هیچ کات نە بوو تە هو ی ئیمان هیانی خە لکی، بە لکو بیانو یە کە و هە می شە خوانە ناسان و رکبان لێ گرتو وە) پێیان بلی: بە راستی خۆا، هەر کە سیك کە بیە ویت گومراو سەر لێشی وای دە کات، لە هە مان کاتدا هی دایە تی ئەو کە سانە دە دات کە روو لە پە یامە کە ی دە کە ن و بە ندایە تی دە کە ن و گە را و نە تە وە بۆ لای بە تە و یە و پە شیمانی...

(۲۸) ئەوانە ی باوەر یان هی ناو و دڵ و دەروونیان ئارام دە ییت بە قورئان و پە یامە کە ی خۆای پەرورەدگار، ئا گادار یێن دڵە کان: هەر بە قورئان و یاد ی خۆا (پا بە ند بوون بە ئاینە کە یە وە) خۆش نوود دە بن و دە حە وینە وە.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ
مَثَابٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ﴿٣٠﴾
وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَغَلَبَ
بِهِ الْمُؤْمِنِينَ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الْبَشَرَ الْبَيِّنَاتُ
أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي صُلُبِهِمْ يَمْسَعُونَ قَارِعَةً أَتَوَلَّوْا قُرْبَانًا دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ
وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْأَعْوَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَأَتْ لَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَخْذِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
عِقَابٌ ﴿٣٢﴾ أَفَمَنْ هُوَ أَقْبَرُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَجَعُوا
لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
يُظْهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ أَمْ عَادِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ رَاقِبٍ ﴿٣٤﴾

(۲۹) ئەو كەسانەى كە باوەرپان هێناوه و كارو كردهوه چاكه كانيان ئەنجامداوه، بههشت و نازو نيعمهتى جوان و رازاوه و جېگه و ريگهى خوش بۆيان ئامادهيه.

(۳۰) ئا بهو شيوهيه توهمان رهوانه كردوهو بۆ سەر ئوممهتێك كه پێش ئەمان ميللهتانی تریش ههبوون، تا ئەم قورئانهى كه بهوهحى بۆمان رهوانه كردویت بهسهریاندا بخوێنیتوه، كهچى زۆرپهیان باوهر بهخوای مهیرهبان ناهێن، ئەى پیغمهبر ﷺ تۆ بلى: ئەو زاته پهرهردگارى منه و بيجگه لهو خوايهكى تر نيه، من هەر پشتم بهو زاته بهستوه، گهراوهدهشم هەر بۆ لای ئەوه.

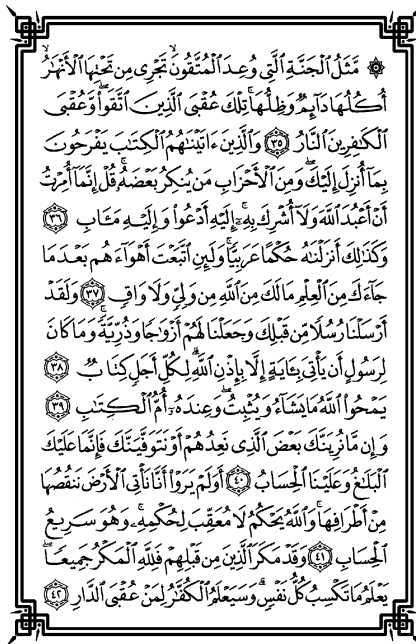
(۳۱) خو ئەگەر بهراستی له جياتى ئەم قورئانه، خوا قورئانیكى رهوانه بكرديه كه كيوهكان پێی برویشتنايه، یان زهوى پێی ههلهكهنايه و لهت بکرايه، یان مردوهكانى پێی بهاتايه ته قسهو گفتوگۆی له گهلهدا بکرايه، خوانه ناسان هەر بروایان نهدههینا، بهلام دنیابن كه ههموو کاریك و ههموو

شتێك بهدهست خوايه، باشه، ئایا ئەوانهى ئيمانپان هێناوه نائومید نهبوون (له بى دين و خوانه ناسان، خو هيدايت بهزۆر نيه؟) جا ئەگەر خوا بيوستايه ههموو خهلكى ناچار دهكرد كه هيدايت وهرگيرن (خوانه ناسان ودهنیهت ژيانى دنيا بهخوشى بهرنهسەر، بهلكو) بهردهوام ئەوانهى كه بى باوهرپن به لای سهخت و ناخوشيان تووش دهبيت بههوێ ئەو كارو پيشهپهوه كه ئەنجامیان داوه، ياخود ئەو به لای سهختانه له نزیک ماله كانیانهوه دادهبهزیت و سههرهلهدهات، ههتا بهلێنى خوا دیته دى، بهراستی خوا پهیمانى ناشکییت و دهیهیتته دى.

(۳۲) (ئەى پیغمهبر ﷺ) ئەگەر خوانه ناسان گالته دهكهن به تۆ یان به ئایینه كهى تۆ، خهفته مهخو چونكه سویند بهخوا گالته كراوه به پیغمهبرانى پێش تۆش، جا من ماوهیهك مۆله تمدا بهوانهى كه بى باوهر بوون پاشان خهشم و قینی خۆم لیگرتن، جا چۆن تۆلهیهك بوو تۆله كهه؟ (له میژوو بپرسه و سهرنجى ئاسهواریان بده)!

(۳۳) جا ئایا ئەو زاتهى كه سههرپهشتیار كارو كردهوى ههموو كهسیكه و دهزانیت چیان كردهوه (وهكو پهراسترو و بتهكانى تر وایه كه خهلكى هانا و هاواری بۆ دهپهن؟)، كهچى له گهل گهورهیى و بالادهستى ئەو پهروهردگارهدا نهقامان شهريکیان بۆ خوا بریارداوه، تۆیش بلى: ئادهى ناوى ئەو بت و هاوه لانهم بۆ بنین كه له جياتى خوا دهیانپهستن؟ ياخود (به ههموو عهقلێكتانهوه) دهتانهویت خوا ئاگادار بکه نهوه بهشتێك كه ئەو زاته نایزانیته له زهويدا؟!، یان هەر ئەتانهویت ئاگادارى بکه نهوه بهقهسى سهرزاره کیتان، نهخیر راستى هەر ئەوهیه كه فیل و تهلهكه و پیلانی ئەوانهى كه بى باوهر بوون بۆیان رایزنراوه تهوه و له رییازی راست و پیل کراون، جا هەر كهس بههوێ كارو كردهوى خراپهوه رییازی خوا ون بکات، ئیتر كهس نیه هيدايتى بدات.

(۳۴) ئەوانه هەر له دنیادا تووشى سزایه کیان دهكهن، بیگومان سزای قیامهتیشیان سهختره و هیچ كهس و هیچ شتێك نیه له سزای سامناكى خوایى رزگاریان بکات و پهنايان بدات.

(۳۵) ویسنه و نموونهی ئه و بههشتهی بهلین دراوه به پارێزکاران (بێ وینه و رازاواهیه) چهندهها رووبار رهوان و جاریه (بهزیر درهخته کان و به بهردهم کوشکه کانیدا)، خواردن و خواردنهوهی (همه جوړ و همه پرهنگی) بهردهوامه هاوړی له گهل سیبهری خوش و (ههواى سازگارو شنهى شه مالدا) ئهوهیه سهر ئه نجامی ئهوانه ی له توره یی خوا خویان پاراست، سهر ئه نجامی بێ باوهړ و خوانه ناسانیش ئاگری دوزه خه.

(۳۶) دهسته یه که لهوانه ی که کتیبی ئاسمانیان پی به خشیوون (شونکته و تهی حق و راستین) دلخووش و شادمان دهبن به و قورئانه ی که بو تو دابه زینراوه، هه ندی گرپ و دهسته ی تریش هه یه ئینکاری هه ندیکی ده کات.. پیشان بلی: به راستی من فه رمانی ئه و هم پی دراوه که تنها خوا بیه رستم و هیچ شه رپک و هاوه لیشی بو بریار نه دهم، هه ر بو لای ئه و زاته ش خه لک بانگ بکه م، گه رانه وه ش هه ر بو لای ئه و.

(۳۷) هه ر به و شیوه یه (پیشتر کتیبی ئاسمانیان به زمانی جوړاو جوړ رهوانه کردوه) قورئانمان وه کو داوه ریک به عه ره بیه کی

پاراو دابه زاندوه، سویند به خوا ئه گه ر شوینی ئاره زوه کانی ئه وان بکه ویت، دوا ی ئه وه ی زانستی و زانیاری ته واوت (له لایه ن خواوه) بو هات، ئه وه هیچ پشتیوان و پارێزه ریکت ناییت له سزای خوا بته پارێزیت.

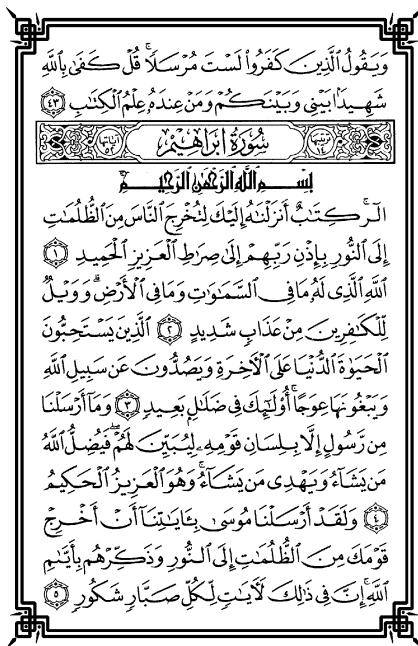
(۳۸) سویند به خوا بیگومان پیش تو پیغه مبه رانی ترمان رهوانه کردوه و هاوسه رو نه وه شمان پی داو، هیچ پیغه مبه ریکش بو ی نه بووه به ویستی خوی موعجیزه نیشان بدات ئه گه ر ویستی خوی له سه ر نه بوو ییت، بو هه موو کارو رووداو یکیش بریار یکی تاییه ت هه یه.

(۳۹) خوا ویستی نه مانی له سه ر هه رچه ک بیت، له ناوی ده بات و ده ی کوژنیته وه، یانده یه لیتته وه و پایه داری ده کات، سه رچاوه ی تو مارکراوی هه موو رووداوه کان لای ئه و زاته یه، (یاخود خوا ئایینه پیشووه کان له مه پیداندا ناهیلیت و دوا هه مین ئاین و به رنامه ی که ئایینی ئیسلامه ده یچه سیپنیت و پایه داری ده کات).

(۴۰) جا ئه گه ر هه ندی له هه ره شه کانی خو مانیان بو پیش به نین و نیشانت بده ی، یاخود بتمرینین و سه ر ئه نجامی ئه وان نه بینیت، خه فته مه خو چونکه تو تنها گه یاندنی په یامه کت له سه ره، لپه ر سیته وه ش له سه ر ئیمه یه.

(۴۱) ئایا خوانه ناسان نه یانینیوه، ئیمه چو ن ئه م لاو ئه و لای زه وی که م ده که یته وه (ده سه لاتی خوانه ناسان ناهیلین له روژه لات و روژئاوای زه ویدا، سه ره نجام به رنامه و ئومه تی میانه پره و سه ر ده خه ی) و خوا هه ر خویشی داوه ری ده کات و (گوپانکاریه کان تاوتوی ده کات)، که س ناتوانیت مو حاسه به ی بکات و کو سپ و ته گه ره به نیتته ری، ئه و زاته ش زو ر به خیرایی هه موو شتیک تاوتوی ده کات و له هه مووان ده پرسیتته وه.

(۴۲) بیگومان خوانه ناسانی پیش ئه مانیش پیلانیا گه ر، به مه رجیک پیلانه کانیا ن هه ر هه مووی لای خوا روون و ئا شکاریه، ده زانیت هه ر که س چی ده کات و چی ده ستیشخه ری ده کات، بێ باوهړو خوانه ناسانیش له ئاینده دا ده زان که سه ره نجامی ئه م جیهانه و ئه و جیهانیش بو کی ده بیت...

(۴۳) ئەوانەى كە كافرو بى باوەرپن دەلین: تو ئەى محمد ﷺ پیغمبەرو رهوانه کراوى خوا نیت، له وه لامیاندا بلێ: هەر خوا به سه که شایهت بێت له نیوان منیش و ئیوهشدا، ههروهها ئەو که سهش که شارەزای قورئان و کتیبه ئاسمانیه کانه.

سوره تی (ابراهم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

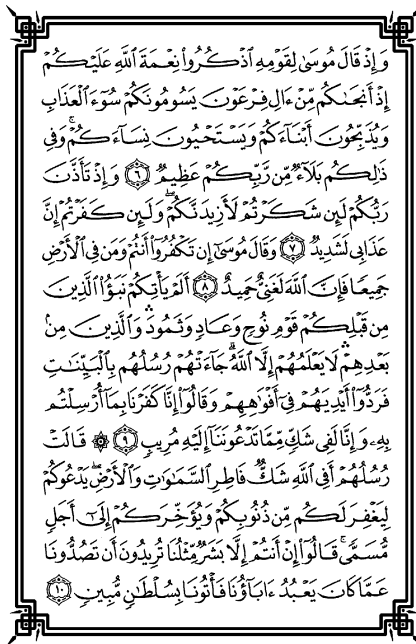
(۱) سه رنجی سه ره تای سوره تی (البقره) بده، ئەم قورئانه کتیبه که دامانه زاندوووه بو ت ئەى محمد ﷺ تا خه لکی له تاریکيه کانی (بى باوهری و نه زانی و سه رلیشواوی) ده ره بھینیت، به ره و نوورو ری بازی روشنایی ئیمان، به ویستی پهروه ردگاریان بیانیه ت، تا ده گه نه ری بازی راستی خوی بالاده ست و شایسته ی سوپاسگوزاری.

(۲) ئەو خوییه ی که هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه هه ر ئەو خاوه نیانه، هاوار و ئاهو ناله بو ئەو که سانه ی که بى باوهرپن له سزایه کی زور توندو تیز...

(۳) ئەوانه ی که ژیا نی دنیا یان لا به نرخترو خو شه ویستتیه له ژیا نی جیهانی دوا یی، هه میشه به ره به ست ده خه نه بهر ری بازی خواو ده یانه وی ت له ریره وی خو ی ده ره بچیت و بتراییت، (یاخود په سه نده لایان، به لام به مه رجیک له خزمه ت پلان و نه خشه ی ئەواندا بێت) ئا ئەوانه له گومراییه کی قوول و بى سه رو بندا سه رگه ردانن و ده میننه وه.

(۴) ئیمه هه یج فرستاده یه کمان رهوانه نه کردوووه ته نها به زمانى قه ومه که ی نه بیت، (یه کیك بووه له خویان و به زمانى ئەوان دواوه) تا هه موو شتیکیان بو روون بکاته وه، ئینجا خوی گه وه ئەو که سه ی گومرا کردوووه که ویستوو یه تی (چونکه گو یی بو بانگه وازی حه ق نه گرتوووه)، ئەوه ش که ویستوو یه تی هی دایه تی داوه (پهروه ردگار پالپشتی ژيرو هوشمه ندانه)، هه ر ئەو زاته ش بالاده سته (ویستی ئەو له سه روو هه موو ویسته کانه وه یه)، ته واو دانا یه و (ده زانی ت کی شایسته ی ئەو ره حمه ته به نرخه یه).

(۵) سویند به خوا به راستی ئیمه موسامان رهوانه کرد، هاوړی له گه ل موعجیزه ی زوردا (فه رمانمان پیدا) که قه وم و عه شه ت له تاریکيه کان رزگار بکه و به ره و نوورو رووناکی بیانیه، روژه کانی خویان به یینه ره وه یاد (ئەو روژانه ی که توله ی له بى باوهرپان سه ند و ئیماندارانی سه رخست)، بیگومان ئا له و به سه ره اتانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن، بو هه موو ئەو که سانه ی که زور خو گر ن (له کاتی ته نگانه دا)، زور سوپاسگوزاریش (له کاتی خو شیدا).

(۶) (یادیان بهینه‌ره‌وه) کاتیک موسا به قه‌ومه‌ک‌ه‌ی وت: یاد‌ی نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا بکه‌ره‌وه له‌سهرتان، کاتیک له دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون رزگاری کردن که به‌ناخوشرین شیوه سزای دده‌دان، کورانی ئیوه‌یان سهر ده‌بری و نافرته‌انی ئیوه‌یان ده‌هیسته‌وه (بو‌کاره‌ک‌ه‌ری)، بیگومان نا له‌و پیشه‌تانه‌دا به‌لاو تا‌قی کردنه‌ویه‌کی گه‌وره له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌تان ساز درابوو.

(۷) له‌یادتان بیت‌که: په‌روه‌ردگارتان بریاری داوه‌و سویندی خواردوه: خه‌لکینه‌ته‌گهر سوپاسگوزارو شوکرانه‌ب‌زیر بن، رزق و روزی و نازو نیعمه‌تتان به‌سهردا ده‌رژینم و زیادی ده‌که‌م، به‌لام: ته‌گهر ناشوکرو سوپاس ناپه‌زیر بن، به‌راستی ته‌و کاته‌ئیر توله‌و سزای من زور به‌نازار ده‌بیت.

(۸) موسا وتی: خه‌لکینه‌ته‌گهر ئیوه‌و هه‌موو دانیشتوانی

سهر زه‌وی به‌گشتی خوانه‌ناس و بی‌باوه‌ږ بن، ته‌وه‌و بیگومان ههر خو‌تان زهره‌ر ده‌که‌ن، چونکه‌خوا ههر خو‌ی بی‌نیازه‌و شایسته‌ی سوپاسه.

(۹) باشه، ثایا هه‌والی قه‌ومه‌و پی‌شووه‌کانتان پی‌نه‌گه‌یشتوه، قه‌ومی (نوح و عاد و ثمود)، ته‌وانه‌ش که له‌دوای ته‌وان هاتوون، ته‌نها خوا نه‌بیت که‌س نازانیت چه‌نده‌بوون و چیان به‌سهر هاتوه، ته‌وانه فرستاده‌کانیان به‌به‌لگه‌ی زوره‌وه هاتن دوو‌پاتیان ده‌کرده‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگارن، که‌چی خوانه‌ناسان یان به‌ده‌ستیان ناما‌ژه‌یان ده‌کرد بو‌ پی‌غه‌مبه‌ران که بی‌ده‌نگ بن، یاخود ده‌ستیان ده‌برد بو‌ ده‌می خو‌یان و (ده‌یانکرده‌فیکه‌و هو‌سه و گالته‌جاری) و ده‌یانوت: بیگومان ئیمه‌باوه‌ږمان به‌م په‌پام و به‌رنامه‌به‌نیه‌که به‌ئیوه‌دا ره‌وانه‌کراوه، به‌راستی ئیمه‌له‌دوو دل‌یه‌ک‌داین که خه‌لکیش ده‌خاته‌گومانه‌وه له‌وه‌ی که ئیوه‌بانگه‌وازی ئیمه‌ی بو‌ده‌که‌ن.

(۱۰) پی‌غه‌مبه‌ران یان وتیان: باشه، ئاخر گومان له‌چی ده‌که‌ن؟ ثایا له‌خوای په‌روه‌ردگارا گومان هه‌یه؟! به‌دی‌هینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی؟! ته‌و زاته‌بانگتان ده‌کات بو‌ته‌وه‌ی لی‌تان خو‌ش بی‌یت، بو‌ته‌وه‌ی له‌هه‌له‌و گونا‌هه‌کانتان چاو‌پو‌شی بکات و مو‌له‌تیشان ده‌دات تا کاتیک‌ی دیاریکراو، که‌چی (خوانه‌ناسان روو به‌پی‌غه‌مبه‌ران) وتیان: ئیوه‌ته‌نها به‌شهرن وه‌کو ئیمه‌(له‌باتی سوپاسی خوا بکه‌ن که ته‌وه‌نده‌ئاده‌میزاد ری‌زداره، نوی‌نهر له‌خو‌یان هه‌لده‌ب‌زیریت)، که‌چی ره‌خنه‌یان گرت و وتیان: ئیوه‌ده‌تانه‌وی‌ت ری‌گرو دژ به‌وه‌بن که‌باو و با‌پیرانمان ده‌یانپه‌رست (ده‌ی ته‌گهر راست ده‌که‌ن) به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرانمان بو‌به‌ینن و نیشانمان بده‌ن؟!

(۱۱) پیغمبه رانیان پیمان وتن: ئیمه تنهها به شه ریکن وه کو ئیوه به لام خوا ویستی خیری بو هه رکه سیک بییت له بهنده کانی خو، منهت ده خاته سه ری (هه لیانده بژی ری بو گه یاندنی په یامه پیروژه که ی)، ئیمه بومان نه بووه هیچ به لگه و موعجیزه یه کتان بو بهینین مه گه به ویست و موله تی خوا، دهبا ئه وانه ی که ئیماندارن هه ر پشت به خوا بیهستن.

(۱۲) پیغمبه ران وتیان: باشه؛ ئه وه ئیمه چیمانه و بوچی پشت به پهروه ردگاری مه زن نه بهستین، له کاتی کدا که ئه و زاته هیدایهت و رینمووی کردوین بو هه موو ریگه و ری بازیک ی چاک و به سوود، مه رج بییت له بهرامبه ر ئه و هه موو ناخوشی و ئازاره وه که ئیوه بو ئیمه تان پیش هیئا، خوگرو به ئارام بین، دهبا ئه وانه ی که پشتیوانیان پیویسته هه ر پشت به خوا بیهستن.

(۱۳) ئه وانه ش که بی باوه ر بوون به پیغمبه رانی خو یانیان وت: (ئه گه ر کو ل نه ده دن) به راستی له ولاتمان ده رتان ده که ی، یان ده بییت بینه وه ریزی ئاینه که ی ئیمه، ئه وسا پهروه ردگاریان په یامی بو ناردن که: دلناین ئیمه سته مکاران (به م زووانه) له ناو ده به ی و ده یانغه وتینین...

(۱۴) بیگومان نیشته جیتان ده که ی له و ولاته ده له دوا ی ئه وان، ئه وه ش بو هه موو ئه و که سانه یه که له وه ستانیان له بهرده م ده سه لاتی مندا ده ترسن و له هه ره شه کانی من بیم و ترسیان هه یه.

(۱۵) ئه وسا ئیتر پیغمبه ران داوا ی سه رکه وتیان له پهروه ردگاریان کردو هه موو زوردارو سته مکارو سه رسه خت و دل ره شیک نائومید و مایه بووچ بوو.

(۱۶) (هه ریه که له وانه) له داها توودا دۆزه خ چاوه رییه تی و تیایدا کییم و زووخوا ی ده رخوارد ده دریت...

(۱۷) جا هه ریه که له و تاوانبارانه ئه و کییم و زووخوا به ناچاری ده خاته وه و به ئاسانی بو ی قوت نادریت، مه رگیش له هه موو لایه که وه هی رشی بو ده هی نییت، که چی ناشم ری، له وه و دواش سزاو ئازاری هه مه جو رو ناخوش و گران یه خه ی به رنادات.

(۱۸) نمونه ی ئه وانه ی که باوه ریان نه هی ناوه به پهروه ردگاریان، کرده وه کانیان وه کو خو له می شیک وایه که ره شه بایه کی سه خت له روژی کی گه رده لوودا به توندی لپی بدات، (بیگومان) له و هه ول و کوششه ی که داویانه هی چیان ده ست ناکه ویت، ئه وه یه ئه و گو مراییه ی که له حه ق و راستیه وه دووره و سه رلی شیواوییه کی بی ستوره.

قَالَ لَهُمْ مُسْلِمُهُمْ إِنَّ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ. وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
(١١) وَمَا لَنَا أَلَّا نَنزِلَ كُلَّ أَلْفٍ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلًا
وَلَنَضْرِبَكَ عَلَىٰ مَاءٍ أَدْبُسْمُونًا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
(١٢) وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَتُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ (١٣) وَلَتُسْجَنَنَّكُمْ مِنَ الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ (١٤) وَأَسْقَتْهُمُ
وَحَابَ كُلُّ جُنَّارٍ عَنِيدٍ (١٥) مِّن رَّأْيِهِ جَهَنَّمَ وِسْقَتْ
مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ (١٦) يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ لِشِبْغِهِ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن
رَّأْيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ (١٧) مِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
أَعْمَلْتُمْ كُرْهًا وَاسْتَدْتُم بِهِ الْبَيْعَ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مَعَآكُ سَبُّوا عَلَىٰ فُتُوٍّ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَٰلُ الْعِيدُ (١٨)

الَّذِينَ كَفَرُوا أَتَى اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحَقَّ بِكَلَمَاتٍ لَّيِّنَةٍ وَمَا نَسَاكَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتُ اللَّهِ أَنْ تَقُولَ سَوَاءٌ عَلَيَّ كُلِّ آيَةٍ لَّا تَقُولَ شَيْءٌ وَلَا تُخَالِفُوا بِحُكْمِ اللَّهِ فَاذْكُرُوا آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢٠

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَتَى اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحَقَّ بِكَلَمَاتٍ لَّيِّنَةٍ وَمَا نَسَاكَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتُ اللَّهِ أَنْ تَقُولَ سَوَاءٌ عَلَيَّ كُلِّ آيَةٍ لَّا تَقُولَ شَيْءٌ وَلَا تُخَالِفُوا بِحُكْمِ اللَّهِ فَاذْكُرُوا آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢٠

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَتَى اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحَقَّ بِكَلَمَاتٍ لَّيِّنَةٍ وَمَا نَسَاكَ عَلَى الْقُرْآنِ إِذَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتُ اللَّهِ أَنْ تَقُولَ سَوَاءٌ عَلَيَّ كُلِّ آيَةٍ لَّا تَقُولَ شَيْءٌ وَلَا تُخَالِفُوا بِحُكْمِ اللَّهِ فَاذْكُرُوا آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢٠

(۱۹) ئایا نه تیبینیوه و نه تزانیهوه که خوا ئاسمانه کان و زهوی له سهر بنچینهی حهق و راستی به دیهیناوه، ئه گهر بیه ویت ئه وه ئیوه له ناوده بات و ناتانهیلت و کهسانی تازه دههینیه کایه وه...

(۲۰) ئه وه گورانکاری و ئه وه جوره شتانه لای خوی به دهسه لات گران نیه و زور ئاسانه.

(۲۱) (ئو روژی که قیامت بهرپا دهیبت) ههموان له بهردهم دهسه لاتى خوادا درده کهن، ئینجا لاوازو بی دهسه لاته کان (ئهوانه) کوپرانه شوین ملهپور و سته مکاران که وتیوون دهلین: بهوانه که خویان بهزل و گه وه دانا بو، بیگومان خو ئیمه شوین ئیوه که وتیوین (ئیمه گوپرایه) و فهرمان بهرداری ئیوه بووین!)، جا ئایا ئیوه ئه مروه ناتوانن هه ولێک بدن تانه دازه که سزای خوا له سهرمان کهم بیته وه، له وه لامیاندا وتیان: ئه گهر خوا هیدایه تی ئیمه ی بدایه، ئیمه ش هیدایه تی ئیوه مان دهدا، (ئه لیه ت روون و ئاشکرایه که ئهوانه به

دهسه لاتدارو بی دهسه لاتیان وه له دنیا دا نه که هیدایه تیان نه ده و یست به لکو دژی ده وه ستان و پیلانیا نه ده گیرا، ئیتر چون خوی گه وهره هیدایه تی ئه وه جوره که سانه ده دات، خو هیدایه ت به زور نیه) ئیسته ش بو ئیمه چو ئیه که، هاوارو ئه وه ناله بکهین، یان دان به خو دا بگرین، چارمان نیه و زرگار بوونمان ئه سته مه.

(۲۲) (کاتی ههمو وشت ته واده بیبت به هه شتیه کان ده چنه به هه شته وه و دوزه خیه کان ده خرینه دوزه خه وه) شهیتان (به فهرمانی خوا) دپته قسه و (رو به پهیره وانی) ده لیبت: به راستی خوا به لینی راست و دروستی پی راگه باندیوون منیش به لینی درو و نادروستم پیدان و توانیم گومراتان بکه و له ریبازی راست و لیتان بکه، وه نه بیبت من هیچ زور و دهسه لاتیکم به سهر ئیوه دا هه بوو بیبت، جگه له وهی (به وه سه وه سه وه تهره و خه یال) بانگم کړدن (بو خوانه ناسی و تاوان) ئیوه ش به ده ممه وه هاتن و به قسه تان کردم، ئیتر سهرزه نشت و لومه ی من مه کهن، به لکو سهرزه نشت و لومه ی خو تان بکهن (که ئاوا گیلانه، بی بیر کردنه وه به قسه تان کردم، ئه مروه) من ناتوانم به هانا و هاواری ئیوه وه بیم، ئیوه ش ناتوانن به هانا و هاواری منه وه بین، بیگومان من با وه پرم نه بو به وهی که جارن منتان کردبو به شه ریکی خوا به راستی ئه مروه سته مکاران سزای زور به ئیش ده درین.

(۲۳) (له و لاشه وه) ئهوانه ی ئیمان و باوه ریان هی نا بو، کارو کرده وه چاکه کانیا نه ئه نجام دا بو به ره و به هه شت بهرپی کران، چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کان و به بهردهم کو شکه کانیدا ده پروات، له وجیگه و ریگه خوشه دا ژیا نی هه می شه یی و بهرده وام ده به نه سهر به فهرمان و ره زامه ندی پهروه ردگاریان و چاک و چو نیان له وه به هه شته دا - سلا و کردنه -

(۲۴) ئایا نه تانبینیوه و نه تانازیوه چون خوا نمونه دههینیه وه به گو فتاری چاک و پاک، که وه دره ختی چاک و بهردار وایه، ره گی به توندی دا کو تا وه له زه ویدا، لق و پویه کانیشی به ئاسماندا بلا و نه ته وه.

(۲۵) ئەو درهخته هه موو کات و ده میك بهرو بوومی (پاك و جوان و بیگه ردی) ده به خشیت به ویستی پهروه پدگاری، چا خوی پهروه ردگار ئەم نمونانه ده هیئتیه وه بو خه لکی، به لکو یاداوهری وهرگرن (له راستیدا دین و بهرنامه ی خوادره ختیکی ئاوا پیروژه، ره گ و ریشالی خیر به خشه، چونکه خاکی زهوی له دامالین ده پاریزیت، لق و پویی به سووده، سیبه ره ده کات، گه لاوگولی بو داوو دهرمان و مالات، بهرو بوومی بو ئاده میزاد، بالنده کان په ئاوازی خوش له سه ری ده خوین و ته سیبحات ده که ن و دلخوشمان ده که ن؛ ئوکسجین ده به خشیت... هتد).

(۲۶) نمونه ی قسه و گوفتاری پیس و ناپوختیش وه کو دره ختی زرو پیس و بی سوود وایه، که هه لکیشرا بیئت و له سه ر رووکاری زهوی فری درا بیئت، به هیچ باریکدا خوی نه گریت (بو سووتاندن نه بیئت بو هیچی تر چاک نیه، ئەم نمونه یه ش ئامازه یه بو هه موو سه رگه ردانیه که له دنیا دا خیر نه داته وه، له قیامه تیشدا ریسوایی له دوا بیئت).

(۲۷) ئەوانه ش که باوه پریان هیئاوه، خوی گه و ره پایه داریان ده کات له سه ر گوفتاری به جی و دروستیان له ژبانی دنیا دا، له سه ره مه رگ و له قیامه تیشدا، (باوه ری دامه زراو فریایان ده که ویت و) گوفتاریان ریك و پیك و دامه زراو ده بیئت و به ئیمانیه وه دهرن، له ولاشه وه هه ر ئەو خوا به سته مکاران گومرا ده کات و ئەوه ی پهروه ردگار بیهیئت هه ر ئەوه پیش دیت و ده کریت (دور له هه مونادادی وسته میك).

(۲۸) ئایا سه رنجی ئەوانه نادهیت که نازو نیعمه ته کانی خویان به هه رام گیراوه (بو گوناوه خراپه به کاری ده هیئن) و بوونه ته هوی سه رگه ردانی و تیاچوونی قه ومه که ی خویان.

(۲۹) (ئەوانه) سه ره نه نجام ده چنه ناو دوزه خ، که جیگه یه کی زور ناخوشه بو نیشته جی بوون.

(۳۰) خوانه ناسان هاو هل و شه ریکیان بو خوا بریاردا، بو ئەوه ی خه لك ویل بکه ن له بهرنامه و ئاین و ریبازی خوا، پێیان بلێ: رابویرن و ژبان به سه ره بهرن، چونکه به راستی سه ره نه نجامتان به ره و دوزه خه.

(۳۱) (ئە ی محمد ﷺ) به و به ندانه م که باوه پریان هیئاوه بلێ: یا نویره کانیان به چاکی ئەنجام به دن و له و رزق و رۆزیه ی که پیمان به خشیوون به خشن به نه یینی (بو ئەوه ی ریاو روو پامایی تیکه ل نه بیئت) و به ئاشکرا (بو هاندانی که سانی تر)، پیش ئەوه ی رۆژژیک بیئت نه کرینی تیا دایه، نه فروشتن (تا به هوی پارو سامانه وه خوتان دهر باز بکه ن) نه دوستانه تیشی تیا دایه (تا دوستان و هاو هلان هه ولیک به دن).

(۳۲) خوا ئەو زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی به دیه یئاوه، له ئاسمانه وه بارانی باراندووه و به هوییه وه به رو بوومی له ناخی زهوی بو ئیوه دهر هیئاوه، ههروه ها که شتی له دهریادا بو ئیوه بار هیئاوه تا به فهرمانی ئەو زاته بروات (به سه ریه وه، هه ر خوا به دیه ینه ری ئەو مادانه ی که که شتی لی دروست ده کریت، هه ر ئەو زاته یه به دیه ینه ری وزه و ئاو هه و... هتد)، ههروه ها رووباره کانیشی بو رام کردوون (که جو ره ها سوودیان هه یه).

(۳۳) خو رو مانگیشی بو رام هیئاو و له چه رخ و خولدان، شه و و رۆژیشی بو خزمه تگوزاری ئیوه رام هیئا.

تَوَاتُرُ أَكْثَرِهَا كُلِّ حِينَ يَأْذَنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَكْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يٰبَنِي آدَمَ اذْخُرُوا مِنْ هَذِهِ الْأَرْضِ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
الَّذِينَ لَا تَرْضَوْنَ الْآخِرَةَ وَفَضَّلْتُمْ الْآلَافَ الْبَالِغَةَ
وَفَعَلْتُمْ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَوْا إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قُلُوبَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيُسَكِّنُ
الْفَرَارِ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا لِيُضِلُّوهُ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِمَا دُعِيَ الْإِنْسَانُ
أَمَّا يُعِظُمُوا الصَّلَاةَ وَيُفْقَرُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنفَعُ فِيهِ وَلَاحُدٌ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٢﴾

(۳۴) له ههرچی شتیک داواتان کردییت و پیوستان بییت، پیی بهخشیون، خوئه گهر نازو نیعمهت و بهخشه کانی خوا ژماره بکهن، ناتوانن بیانژمیرن (بهلکو یهک نیعمهت ناژمیردیت، ئهوهنده لق و پویپی لی دهبیتهوه)، بهراستی زوربهی ئینسانه کان زور ستهمکارو خوانه ناس و سپلهن.

(۳۵) (بهیاد بینه) کاتیک ئیبراهیم نزی کردو وتی: پهروهردگارا، بالی هیمنی و ئاسایش بکیشه بهسهر ئهه شارو ولاته داو خوم و نهوه کانیشم بپاریزه لهوهی که بته کان بیهرستین.

(۳۶) پهروهردگارا، بهراستی ئهه بتانه زور کهسیان گومرا کردو، زور خه لکیان سه رلیشیواو کرد، جائه وهی شوینی من بکهویت و به گوپی من بکات، ئهوه بیگومان له پهیرهوانی منه، ئهوهش که لیم یاخی دهبییت، ئهوه

وَأَنْتُمْ مِنْكُمْ مَن كَلَّمَكَ مَا سَأَلْتَهُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَيْتَ آمِنًا وَاجْعَلْنِي وَبَنِيَّ أَقْبَدًا لِلْعَذَابِ رَبِّ إِنَّهُمْ ضَلُّوا كَبِيرًا مِنَ النَّاسِ ﴿٣٥﴾ فَمَنْ يَنْعَمِ فَلَهُ مَنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَتُكَّنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا تُخْفِي وَمَا تُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دَلِيلٌ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِي ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ عَفِيفٌ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ يَوْمَ تَشْخِصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

بیگومان تو زور لیخوش بوو میهره بانیت.

(۳۷) پهروهردگارا بهراستی من هندی له وهچه و خیزانم له دولیکی وشکی بی کشتو کالدا جینشین کرد؛ له پال ماله پیروزه که تدا، له پال (بیت الحرام) دا، پهروهردگارا، بویه لیره نیشته جیم کردن تا به چاکی نویژو خواجه رستی نه نجام بده، جا داواکارم دلی هندی که لهو خه لکه که مه ندکیش بکهیت بو لایان و له رزق و روزی جوراو جور به هره مه ندیان بکهیت، بویه وهی سو پاسگوزاری بکهن.

(۳۸) پهروهردگارا، بهراستی تو ده زانیت چی ده شارینه وه و چی ئاشکرا ده که ین (له کارو کرده و مان) و هیچ شتیک له زهوی و له ئاسماندا له خوی گهوره پنهان نابییت.

(۳۹) سو پاس و ستایش بو ئهه خوایهی که له ته مه نی پیریدا ئیسماعیل و ئیسحاقی پی به خشیم، بهراستی پهروهردگارا بیسه ری دوعا و نزایه. (له کات و ساتی خویدا گیرای ده کات).

(۴۰) پهروهردگارا، خوم و نهوه کانم بگیړه لهو که سانهی که ئه نجامده ری نویژ بین به چاکی، پهروهردگارا، دوعاو نزام گیرا بکه.

(۴۱) پهروهردگارا، له خوم و دایک و باوکم و ئیمانداران خوش ببه، لهو روزه دا که لیپرسینه وه بهرپا ده بییت.

(۴۲) (ئهی پیغمبر ﷺ، ئهی ئیماندار) واگومان مه به که خوا بی ئاگایه لهو کارو کرده وهیهی سته مکاران ده بکهن، بهراستی (جاری و اهه یه) خوا سزا که یان دوا ده خات بو روژیک که چاوه کانیان تیایدا ته بله ق ده بییت (جاری و ایش هه یه هه ر له دنیا دا سته مکاران ریسوا ده کات و توله یان لیده سینیت و له ناویان ده بات).

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
 هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرُ نَا إِلَٰهٍ أَحْمِلْ فَرِيقَ حِجَابٍ دَعَوْتِكَ وَتَنْجِ
 الرُّسُلَ أُولَٰئِكَ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ
 مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَكَانَتْ فِي مَسْجِدِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنْفُسُهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
 لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَئِنْ زُلْ مِنْهُ الْجَبَالُ
 ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِطُهُمْ مِنْ طَبَارِقٍ وَنَعْنَعِي
 وَجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَدٌ لِلنَّاسِ وَلِيُذْذَرُوا
 بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَجَدُّ وَلَدٌ كَرُّ أُولَٰئِكَ ﴿٥٢﴾

(۴۳) ئەو کاتە بە پەلە و شپەزییەوه دین، سەریان بەرز کردۆتەوه، ئە ترس و سامناکی چاویان ناتروکی، دلە راوکییانەو دل و دەروونیان بەتالە و هیچ حالی نین.

(۴۴) ئەی محمد ﷺ خەلک بترسینە و بیداریان بکەرەوه لەو روژەی کە سزاو ئازار یەخەیان پێ دەگری، جا ئەوانەیی کە ستمیان کردوو دەلین: پەرەردگارا بو ماوێه کی کەم و نزیک مۆلەتمان بدە تا بە دەم بانگەوازه کەتەوه بچین و شوینی پیغەمبەران بکەوین، (بەلام تازە کار لە کار ترازاو و گەرانهوه ئەستەمه، بۆیە پێیان دەوتریت) مەگەر کاتی خۆی سویندتان نەدەخوارد کە دنیا بەرەوامەو ئیوه تیاچوونتان نایت؟! (۴۵) ئیوه کاتی خۆشی نیشتهجی بوون لە مال و حال و شوینی ئەوانەدا کە ستمیان لە خۆیان کردو (ریگەیی ئیمان و خواناسیان نەگرت) بۆتان دەرکەوت کە چیمان پیکردن و چیمان بەسەرھێنان، نموونە و باسی زۆریشمان بو

هیناوتەوه (دەربارەیی سەرئەنجامیان).

(۴۶) بێگومان (خوانەناسان) پیلان و تەلەکەیی خۆیانیان گیرا، فیل و فری زۆریان کرد، بەلام هەموو پیلان و فیلان لای خوا تاشکراو دیارە (بەسەر خۆیاندا دەیشکییتەوه) هەرچەندە پیلان و فیلان کیو کانیشت لە بن بهینیت. (۴۷) کەواتە، وا حساب مە کە (ئەیی پیغەمبەر ﷺ، ئەی ئیماندار) خۆی گەورە بەلینی خۆی بو پیغەمبەران ناباتە سەر (بەسەر خستن و مانەوێ بەرنامەیان لە دنیاو سەرفرازی هەمیشەییان لە بەهەشتی بەریندا) چونکە بەراستی خوا بالادەستە و خاوەنی تۆلەیه (لە ستەمکارو خوانەناسان).

(۴۸) روژیک دیت کە ئەم زەویە دەگوڕیت بە زەویەکی ترو هەرەها ئاسمانەکانیش دەگوڕین بە شیو و شیوازیکی تر، هەموو خەلکیش بەدەرەو و ئامادەن لە بەردەم دادگای خۆی تاک و تەنهاو بەدەسەلات و خەشمگیر لە کافران.

(۴۹) لەو روژەدا تاوانباران و گوناھکاران دەبینیت کووت و زنجیر کراو تە دەست و پێ و گەردنیان و بەیەکەوه بەستراون.

(۵۰) کراسەکانیان لە قەترانە (کە ماددەیهکی رەشی بۆ ناخۆشە و بەخیرایش دەسووتیت) و بلیسەیی ئاگریش رووخساریانی داپۆشیو (زۆر لە سەغله تیدان).

(۵۱) ئەم تۆلەسەندە لە ستەمکاران بو ئەوێه کە خوا پاداشتی هەر کەسیک بەگوێرەیی ئەوێه کردوویەتی بداتەوه، چونکە بەراستی خۆی گەورە بەخیرایی لپرسینەوه کان ئەنجام دەدات.

(۵۲) ئەم (قورئانە) راگەیانندیکە بو خەلکی بەگشتی تا بەهۆیەوه وریا بکریتنەوه و ئامۆژگاری پێ وەر بگرن، بو ئەوێ بزانی و دلنیا بن ئەو زاتە خواپەکی تاک و تەنهایه، (هەرەها بو ئەوێه کە) خاوەن بیرو هۆشەکان یاداوێ وەر بگرن و تیغکرن (لە هەولی ئەوێه بن خۆشیان و خەلکیش لە سزای دۆزەخ رزگار بکەن).

سورهتی (الحجر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سه رنجی سه رتهای سوره تی (البقرة) بده، نه و
ثایه تانه ی له م سووره ته دا هاتوه چند ثایه تیکی نه و
قورثانه روون و ناشکرایه یه.

(۲) له ناینده یه کی نزدیکدا کافرو بی باوه ران ثاواته خواز
دهین که خوزگه موسلمان بوونایه، خوزگه ئیماندار
بوونایه.

(۳) (ئی محمد ﷺ، ئهی ئیماندار) جاری وازیان لی
بهینه با بخون و رابویرن و هیواو ثاواتیان سه رگهرم و
بی ئاگیان بکات، سه رهنجام خوین ده بیننه وه (چیان
به سه ردیت).

(۴) هیچ شارو شارو چکه یه کمان ویران نه کردوه که له و
کاته دا نامو کتیییکی دیاری کراوی نه بوو بییت.

(۵) هیچ میلله ت و گه لیک پیش کاتی دیاری کراوی
له ناو بردنی خوی ناکه وپت و (هه رگیز) دواش ناکه ویت

له واده ی خوی (هه موتا ک و هه موکو مه لیک ده بی سه رزه وی به جی بهیلن).

(۶) خوانه ناسان به گالته وه به پیغه مبهریان ﷺ دهوت: ئهی نه و که سه ی که قورثان دابه زینرا وه ته
سه رت تو شیئی!!!

(۷) نه وه بوچی فریشته ت بو نه هینان نه گهر تو له دهسته ی راستگو یانیت (تا شایه تی له سه ر راستی تو
بدهن)!

(۸) (خوی گه وره ش بو به ره ره چدانه وه یان ده قهرمویت) ئیمه فریشته دانه زینن ته نها بو چه سپاندنی
حق و پشتگیری راستی نه بییت، نه و کاته ش (که دابه زین، خوانه ناسان) مو له ت نادرین و (له ناو
ده برین).

(۹) به راستی هه ر ئیمه قورثانمان دابه زاندوه و هه ر ئیمه ش پاریزگاری ده کین و (نایه لین دهستی
خیانه تکار هیچ جو ره دهستیکی تی بخت و هه مو و هه وللیک بو دهستکاری کردنی نه زو که).
(۱۰) سویند به خوا ئیمه پیغه مبهریانمان پیش تو ره وانه کردوه، بو سه رگه ل و هو زو میلله تانی پیشوو
(هیچ هو زو که لیک فهراموش نه کراوه).

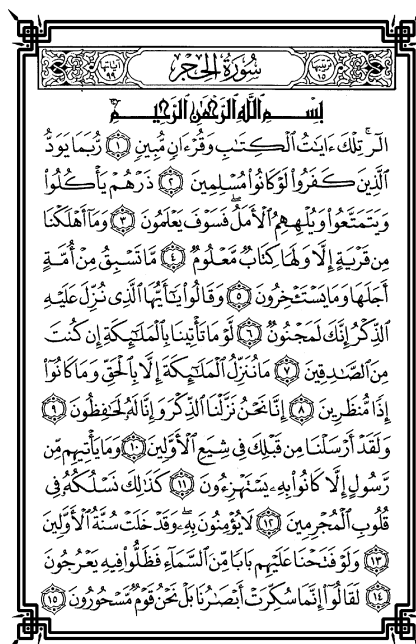
(۱۱) خوانه ناسان هیچ پیغه مبهریانمان بو نه هاتوه که گالته یان پی نه کرد بییت.

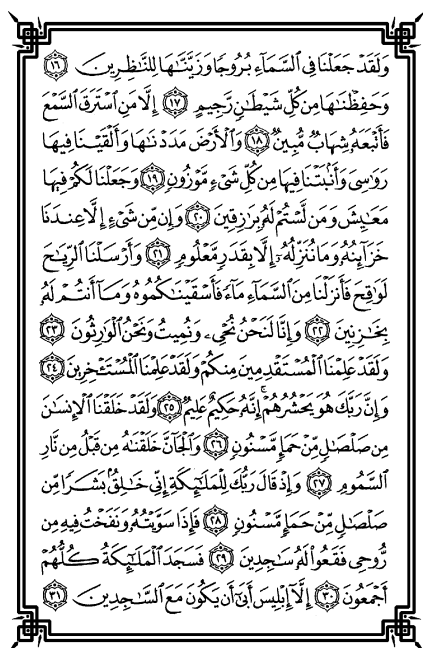
(۱۲) تا به و شیوه یه ئیمه قورثان ده دهین به گوئی و دلی تاوانباران و تاوانکاراندا (تا به لگه بییت
له سه ریان).

(۱۳) له کاتی کدا نه وان هه ر باوه ری پی ناهین و هه ر له سه ر بهرنامه ی پیشینان ده رۆن.

(۱۴) (نه و بی باوه رانه) نه گهر ده روازه یه کیان له ئاسمانه وه بو بکه ینه وه تا پیدایا سه ربکه ون و
تیپه ربین و (نهینی دروستکراوانی ئیمه ببین، هه رباوه ر ناهین)...

(۱۵) به لکو هه ر ده لین: چاوبه ستمان لیکراوه، یاخود ئیمه که سانیکی جادوو لیکراوین!!

(۱۶) سویند به خوا ئیمہ له ئاسماندا چہند خولگہ یہ کی گہورہ مان بہ دی ہیئاوہ بو ئہ ستیرہ کان و رازاندو ومانہ تہوہ بو ئہوانہ ی کہ بہ وردی تہ ماشای دہ کەن (تا گہورہ یی دہ سہ لاتی پەرورہ دگاریان بو دہر بکە ویت).

(۱۷) ھەر وھا پاراستو ومانہ له (پیلان و دہست در یژی) ھەموو شەیتانیکی رەجم کراو و نەفرین لیکراو.

(۱۸) مەگەر شەیتانیکیک لە خۆی بایی ببی و بەرز ببیتەو و بە ھەواییک بزانی و بیدزیت، ئەوسا خێرا پارچە ئاگریکی ئاشکرای بو دہ کشیت و تەفر و تونای دہ کات.

(۱۹) زەویشمان راخستوو، چیاو کیوہ کانمان لە سەر داناو، لە ھەموو جوړە رووہک و بەرو بوومیکنان تیایدا رواندووہ بەشیوہ یەکی ریک و پیک و بەئەندازە ی پیویست و دیاری کراو.

(۲۰) لە سەر زەویشدا بژیوی روژانە مان بو ئیوہ دا بین کردووہ، ھەر وھا بو ئہوانەش کە ئیوہ ناتوانن روژیان بو دا بین بکەن.

(۲۱) ھەرچی ھە یە (لە بە ھەر و نازو نیعمە تە کان) گەنجینە کانی لای ئیمہ یە، ئیمہش بەئەندازە یە کی دیاریکراو لە کاتی لەباردا دہییە خشین.

(۲۲) (یە کیکیک لە بەخششە کانی خوا ئہوہ یە) ئیمہ شەبامان ناردووہ کە پیتنەری رووہک و دارو درەختە، ھەر وھا بارانمان لە ئاسمانەوہ باراندووہ و ئیوہ ی پی تیرو دہ کە یین (سەرە پای کشتوکال و زیندەوہ ران) بی ئہوہ ی ئیوہ ئو ئاوانەتان زەخیرە کردیبت (ئیمہ لە ژیر زەویدا بو مان دا بین کردوون، بەھوی کانی، یاخود بیرەوہ دہستان دہ کە ویت و لە وشکە سالیدا سودی لی وەر دہ گرن).

(۲۳) بەراستی ھەر ئیمہ ژیان دہ بەخشین و مردنیش پیش دہ ھینین، سەرئەنجام ھەر ئیمہش خاوەنی ھەموو جیھانین.

(۲۴) سویند بە خوا ئیمہ ئاگادارین لە پیشینانی ئیو، ھەر وھا ئاگادارین لە نەوہ کانی داھاتویش.

(۲۵) بەراستی پەرورە دگاری تو ھەر خوی ھەمووان کو دہ کاتەوہ و ھەر ئو زاتەش تەواو داناو زانایە.

(۲۶) سویند بە خوا ئیمہ سەرە تا ئینسانمان لە قوریکی وشک دروست کرد کە پیشتر قوریکی رەشباو و ترشاو بوو.

(۲۷) جنو کە یشمان پیشتر لە ئاگریکی بە تین دروست کرد کە بەوردیلە کونە کاندایدە پەریت.

(۲۸) یادی ئوہ بکەرەوہ کاتیکی پەرورە دگارت بە فریشتە کانی وت: بەراستی من دروستکاری بە شەریکم لە قوریکی وشک کە پیشتر قوریکی رەشباو و ترشاو بوو.

(۲۹) جا کاتیکی ریک و پیک و تەواوم کرد، لەو روخە تاییەتیە ی کە من (بەدییەنەری ئوہم)، پیمبە خشی، ئوہ ھەمووتان کرنووشی بو بەرن (کرنووشی ریزو بە فەرمانی خوا).

(۳۰) ئینجا فریشتە کان (فەرمانی پەرورە دگاریان بە جی هیئاو) ھەموویان بە گشتی کرنووشی ریزیان بو.

(۳۱) جگە لە ئیبلیس (شەیتانی گەورە) سەرپیچی کرد کە لە گەل کرنووش بەراندایبت.

(۳۲) ئەوسا خوا فەرمووی: ئەی ئیبلیس ئەو بە ئۆلگەل

کرنوش بەراندانیت؟!

(۳۳) شەیتان لە وەلامدا وتی: من ئەوەندە (نزم و بچوک)

نەبوم کرنوش بەرم بۆ بەشەرێک کە تۆ دروست کردووە لە

قورپکی و شک کە پیشتەر قورپکی رەشباو و ترشاو بوو؟!

(۳۴) خوا فەرمووی: (چونکە لە فەرمانی من سەرپێچیت کرد،

دەبێت لەم شوێنە نەمێنیت، کە بەهەشتە یان ئاسمان) کەواتە

دەرچۆ لێرە چونکە بەراستی تۆ نەفرین لیکراویت.

(۳۵) بیگومان نەفرینی خوات بەردەوام لەسەرە هەتا روژی

دوایی و قیامت.

(۳۶) شەیتان وتی: پەرەردگارا، مۆلەتم بەدە هەتا ئەو روژی

هەمووان زیندوو دەکرێنەو.

(۳۷) تاروژی کاتە دیاریکراو و زانراوە کە (لای خوا).

(۳۸) خۆی گەورە فەرمووی: تۆ لە مۆلەت پیدراوانیت...

(۳۹) ئیبلیس (بەبوغزو کینەو حەسەدەتەو) وتی:

پەرەردگارم، مادەم بەهۆی ئەم ئینسانەو مەنت سەر لێشیواو

کرد، شەرت بێت لە زەویدا هەموو گوناھو لادان و تاوانیکیان

لاجوان و شیرین بکەم و هەر هەموویان سەر لێشیواو و

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَا تَتَكُوْنُ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
لَا سَجْدًا لِّشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰوٰتٍ مِّنْ حَمَلٍ تَسْتَوِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ
فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلَى يَوْمِ
الَّذِيْنَ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِيْ اِلَى يَوْمِ يُعْتَوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
مِنَ الْمُنظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
اَعُوْذُنِيْ لَا تَرٰنِيْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِى سَمٰوٰتِهِمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾
اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخَلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَن
اَتَعٰكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٣﴾
لَمَّا سَبَعُ الْاَوْبِلِ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ
الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنَّتٍ وَعَمِيْنٌ ﴿٤٥﴾ اَدْخُلُوْهَا سَلٰمًا اٰمِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُوْرِهِمْ مِّنْ عِلٍّ اِِخْرٰنًا عَلٰى سُرٍّ مُّفْقِلِيْنَ ﴿٤٧﴾
لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِيْنَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَادِيْ اِنَّ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنْ عَذٰبِيْ
هُوَ الْعَذٰبُ الْاَلِيْمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ صٰفِيٍّ اٰتٰرِهِمْ ﴿٥١﴾

سەرگەردان بکەم...

(۴۰) بیجگە لە بەندە پوخته و دڵسۆزەکانی خۆت نەبێت (چونکە دلیان بە باوەر بە تۆ یادی تۆ ئاوەدانە، هەول و کۆششی من بۆ وێڵ کردیان ناکامە).

(۴۱) خۆی گەورە فەرمووی: ئا ئەو رێگەو رێبازیکی راست و دروستە هەر بۆ لای من دێت و هەر من چاودێری دەکەم. (کە رێگەو رێبازو بەرنامە ی پیغمبەرە).

(۴۲) بەراستی بەندەچاک و پاکەکانی من بە تۆ فریو نادرین و تۆ هیچ دەسەلاتێکت نیە بەسەریناندا، جگە لەوانەی کە شوێنت دەکەون لە سەرکەش و یاخی و سەرگەردانەکان. (ئەوانە ی دەبنە ئەلقە لە گۆیی تۆ).

(۴۳) بیگومان دۆزەخیش بەلێنگای هەر هەموو ئەوانە بەگشتی. (کە تیایدا کۆ دەکرێنەو).

(۴۴) حەوت دەروازە ی گەورە ی هەیه، هەر دەروازە یەکیشی چەند دەرگا و چەند بەشیکی کە دەستە ی دۆزەخیان، بە گۆڕە ی تاوان و گوناھیان راپێچ دەکرێن بۆ ناوی. (تا تێیدا بۆ هەمیشە بمێننەو).

(۴۵) (لەولاشەو) بەراستی خواناس و پارێزکاران لەناو باخەکانی بەهەشت و کانیواوە سازگارەکاندان.

(۴۶) پیاوان دەوترێت: فەرموون بچنە ناوی بەسەلامەتی و سەلامتان لەسەر بێت، ژبانی پر لە ئاسوودەیی تیا دا بۆ هەمیشەو هەتا هەتایی بەرنە سەر.

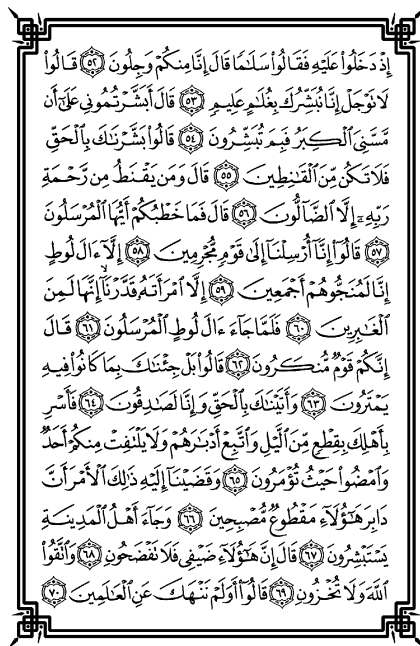
(۴۷) لە کاتی کەدا هەرچی کینەو بوغزە لە دڵ و دەروونیاندا دەرمان کێشاووە ئەو بەختەوێرانە برای یە کترن و لەسەر کورسی و قەنەفە رازاوەکان لە بەرامبەر یە کەووە دانیشتون (لە بەیە کگە یشتەوێەکی پرسۆزو خۆشەوێستیدا، تەماشای یە کتر دەکەن و سەلام لە یە کتر دەکەن و سوپاس و ستایشی پەرەردگار دەکەن).

(۴۸) هیچ جۆرە بێ تاقەتی و بێزاری و ناخۆشی و پەستیە ک دووچار یان نابێت و هیچ کات ئەوان لەو بەهەشتە دەرناکری. (بەلکو خۆی گەورە مژدە ی خواوەنداریتی هەمیشەیی پێداون).

(۴۹) ئە ی پیغمبەر ﷺ هەوڵ بە بەندەکانم کە هەر من بەراستی لیبوور دە ی میهرەبانم (بۆ باوەرداران).

(۵۰) بیگومان هەر سزاو تۆ لە ی منیش، سزاو تازاریکی زۆر بەئێشە (ئامادەم کردووە بۆ سەرکەش و یاخیەکان).

(۵۱) هەر وەها هەواییان بەدری دەربارە ی میوانەکانی ئیبراهیم. (کە کوتوپر بوون بە میوانی).

(۵۲) کاتیک کتوپر خویان کرد به مالدو و تیان: سلاو (ٹیبراہیم دواى وه لامدانه وهى سلاوه که بان) وتی: (ٹیوه کی؟) به راستی ٹیمہ لیٹان دہ ترسین!!...

(۵۳) فریشتہ کان و تیان: مہ ترسہ، لہ راستیدا (ٹیمہ لہ لایہن خواہہ رہوانہ کراوین) وہ مژدہی (لہ دایک بسوئی) کورپکی زور زانات پی دہدہین.

(۵۴) ٹیبراہیم وتی: ثایا مژدہم دہدہنی لہ کاتیکدا کہ ناوا پیری یہخہی پیگرتووم!!... جا بہ چی مژدہی دہدہنی؟!

(۵۵) فریشتہ کان و تیان: بہ راستی مژدہت دہدہنی، نہ کہیت لہو کہسانہ بیت کہ نائومیڈ (لہ بہخششہ کانی خوا).

(۵۶) ٹیبراہیم وتی: جا داخو کی نائومیڈ دہبیت لہ رہحمہت و بہخششہ کانی پەرورددگاری، مہ گہر کہسانیک کہ گومراو سہرگہردانن.

(۵۷) (ٹینجا دواى ٹہوہی دلنباوو لیان) وتی: ٹہی فریشتہ نیبراوہ کان چ کاریکی گرنگنان بہ دہستہوہی؟! (جگہ لہم مژدہیہ)

(۵۸) فریشتہ کان و تیان: بہ راستی ٹیمہ نیبراوین بو سہر قہوم و هوژیکی زور تاوانبار...

(۵۹) بہلام خانہوادہی لوط ہموویان رزگار دہکہین. (لہ تیاچوون).

(۶۰) جگہ ہاوسہرہ کہی، بہ راستی بریارمانداوہ ٹہویش لہ ریزی تیاچوہ کاندہ بمینیتہوہ چونکہ پی باوہرہ.

(۶۱) ٹینجا (دواى ٹہوہی ٹیبراہیمیان بہجی ہیشت، فریشتہ کان بہرہو شارہ کہی لوط رویشتن) کاتیک ٹہو فرستادانہ ہاتنہ ناو خانہوادہی لوط...

(۶۲) پی وتن: (داواى لیبورن دہکہین، جہنابتان کی؟) بہ راستی ٹیوہ کہسانیک نہ ناسراون...

(۶۳) دواى ٹہوہی فریشتہ کان خویان پیناساند و تیان: دلٹ ہیچ نہ کات بہ لکو ٹیمہ ہاتوون بو لای تو بو ٹہوہی ٹہو ہہرہ شانہی تو دہتکردو ٹہو بی رہوشتانہ گومانیان لیڈہ کرد، بیہینینہ دی...

(۶۴) ٹہمرو ٹیتر بو بہرپا کردنی ٹہو راستیہ ہاتوون و بیگومان راستیش دہلیین...

(۶۵) بہشیکی شہو بمینیت خوت و خانہوادہت دہرچن و تو دوايان بکہوہ، با ہیچ کامتان ناوہ نہداتہوہ، پرون بہرہو ٹہو شوینہی کہ فہرمانتان پی دہدریت. (تا ٹیوہ رزگارین و بہدرہوشتان تیاچن).

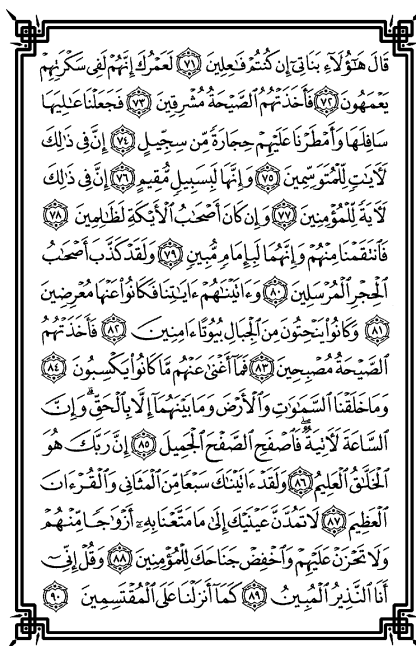
(۶۶) ٹہوسا ٹیتر ٹیمہ نیگامان نارد بولای - لوط - وئاگادارمان کرد کہ بریارمانداوہ لہ کاتی بہرہبہیاندہ دواى ٹہوانہ براوہ و دہیاریان نہماوہ و ہمووتیاچوون.

(۶۷) کہچی خہلکی ناپوخت و بی رہوشتی ٹہو شارہ (زانیان بہ میوانہ بہرپڑہ کان) ہاتن (بہ گرمہو گالہوہ و مژدہی ناپوختیان بہیہ کتری دہدا!)

(۶۸) لوط وتی: بہ راستی ٹہوانہ میوانی منن و حہیای من مہبہن، شہرمہزارم مہکہن و ٹاپرووم مہبہن.

(۶۹) لہ خوا پترسن و ریسوام مہکہن (لہ شہروال پیسی کوڈ بدہن).

(۷۰) (شہروال پیس و ناپوختہ کان) و تیان: ثایا ریگری ٹہوہمان لی نہ کردیت کہ حہقی کہست نہبیت و بہرگری لہ کہس نہ کہیت!

(۷۱) لوط وتی: نا ته وانه (شافره تانی شار) هه موو وهك كچى منن
(ته گهر ده تانه ویت ته وانه تان لی ماره ده كم، تا ئاره زووی خو تان
له ریگه ی دروستی خو یوه ته نجام یدهن) ته گهر نامادهن.
(۷۲) (تهی محمد ﷺ) سویند به گیانی تو ته وانه له سه رخوشی خو یاندا
بو گونا له سه رگه ردانیدا ده تلانه وه.
(۷۳) ته وسه ئیتر هه ر له به ره به یاندا ده نگه سامناكه كه و
بوومه له زه یه كه په خه ی پیگرتن...
(۷۴) ئینجا شاره كه مان ژیره و ژور كړو به به ردی سه ننگل به رد
بارنامن كړدن.
(۷۵) بیگومان نا له و به سه رها ته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو
كه سانیك كه په ند و ناموژگاری وه رگرن.
(۷۶) بیگومان ته و شاره ویرانه ده كه ویته سه ره ریبه كی به رده وامی
كاروانچپانه وه (نیشانه ی خشم و قینی خواپه له بی ره وشتان، تا
خه لكی تیغ كړن).
(۷۷) به راستی له و به سه رها ته دا به لگه و نیشانه یه كی روون و ناشكرا
ده رده كه ویت بو ئیمانداران (كه هیزو ده سه لاتی په روه ردگاریان بی
سنوره و له كاتی له باردا ده یخاته كارو شارو دیهاتی خانه ناسان و بی

ره وشتان كاو له ده كات).

(۷۸) دانیشنوتی باخچه و باخ و باخاته كانیش (وه كو و قهومی لوط) سته كار بوون.
(۷۹) ئیمه توله مان له وانیش سهند، هه ردو و شوینه واره كه به ناشكرا دیارن (چیمان به سه ره هیناون).
(۸۰) سویند به خوا دانیشنوتی (حجر) یش پروایان به به رنامه ی پیغه مبه ران نه كړد (حجر: شویتيكه له نیوان ته بووك و مه دینه دا،
قهومی ته مود، تیایدا ژیاوه)
(۸۱) ئیمه نیشانه و به لگه كانی خو مانمان پیبه خشین كه چی ته ومان گویان پیینه داو پشتیان تیکرد.
(۸۲) ته وانه له چیاكاندا خانو به رهیان ده تاشی و، به تاسووده پیه وه ژیانیان تیدا ده برده سه ر.
(۸۳) ته وانیش ده نگیکي سامناك و بوومه له زه یه كی سه خت په خه ی پیگرتن له به ره به یاندا.
(۸۴) ته و كارو كړده ی كه ده یانكرد فریایان نه كه وت و (له توله ی خواپی نه پیاراستن).
(۸۵) ئیمه تاسمانه كان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندا یه دروستمان كړدوه، به مه به سته چه سپاندنی حقو راستی. (هیچ شتیك له
دروست كراوان بی مه به ست نیه، هیچ شتیك بی ثامانج نیه...)، به راستی روژی قیامه تیش به ریو ده و هه ر دیت و تو (ته ی
پیغه مبه ر، ته ی ئیماندار) به شیوازیكی جوان چاوپوشی بكه و لیبوره به (له ره فتاری نادرستی نه فامان).
(۸۶) به راستی په روه ردگاری تو هه ر خو ی به دیهینه ریكی شاره زاو زاناو لیزانه.
(۸۷) سویند بیت ته ی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه حموت نایه تمان پیداویت (كه بریتی به له سووره تی فاتحه) هه روه ها قورثانی گه وره و
مه زنیشمان پی به خشیوویت.
(۸۸) جا تو نه كه یت چاوه كانت بیرته ته و كه سانه ی كه له هه ندیک نازو نیعمه تی دنیا به هه روه رمان كړدوون، خه فته مه خو لییان
(كاتيك ده بینیت شوینی حق ناكه ون)، بالی به زه بییت نهوی بكه بو ئیمانداران (واته خوشت بوین و به سوژ به بویان).
(۸۹) بالی: به راستی من بیدار خه روه یه كی ناشكراو دیارم (ته گهر سه ركه شی بكه ن سه رته نجامی سامناك چاوه ریثانه).
(۹۰) هه روه كه كتیبی تاسمانیمان دابه زانده سه ر بهش به شكه ران (كه مه به ست جووله كه و گاوره، باوه ر به هه ندیکي ده كه ن و
په روه ی هه ندیکي ناكه ن، یاخود به شیکي زوریان ده ستکاری كړدوه).

(۹۱) ئەوانەى رايان دەربارەى قورئان جوړاو جوړه، بهه نديکى باوه ريان هه يه و، هه نديکى ناچيته ميسکيانه وه، ياخود هه نديکى په يره وى ده کهن و هه نديکى په يره وى ناکهن. (۹۲) سويند به په يره وى دگارت پرسپار له هه موويان ده کهن به گشتى (له بيرو باوه وى هه موويان ده کولينه وه)...

(۹۳) له و کارو کرده وانهش که جارن ده يانکرد.

(۹۴) هر فهرمانکت پيدراوه (ئەى محمد ﷺ به ريك و پيکى) ئەنجامى بده و گوئ مه ده به بوختان و رەفتارى موشريک و هاوه لگه ران.

(۹۵) ئيمه تو ده پاريزين (له شهرو پيلانى) گالته چى و گالته جارن.

(۹۶) ئەوانەى له گه ل خواى گه ورده دا خوايه کى تر بريار ده دهن، جا له ئاينده دا هه موو راستيه کيان بو روون ده بيته وه و ده يزانن.

(۹۷) سويند به خوا ئيمه چاک ده زانين که به راستى دلبي تو تەنگ ده بيت به و گوفتاره نابه جييهى که خوانه ناسان ده يلين.

(۹۸) (جا له هه موو کاتيکدا، به تاييه ت له کاتى دل ته نگيدا) ته سبيحات و سوپاس و ستايشى په يره وى دگارت بکه و له ريزى سوژده به راندايه.

(۹۹) به رده و اميش په يره وى دگارت بيه رسته هه تا مردن يه خه ت پيدە گريئ (ئەو کاته ئيتر به يه ک جاريى رزگارت ده بيت له هه موو ناخوشيه کان).

سورہتی (النحل)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ريان

(۱) فهرمانى خوا به يره ويه و واگه يشت، په لى ليمه کهن و په له تان نه بيت، پاکی و بلندی بو ئەو زاته يه له وى که هاوه لگه ران ده يکهنه هاوه ل و شهريک بو ئەو زاته بي شهريک و هاوتايه.

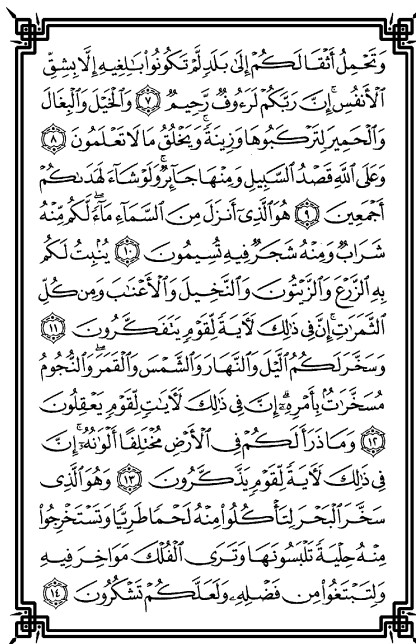
(۲) په يره وى دگارت، خوئ فرشته کان به رهمه ت و ژيانه وه (که وهى ئاسمانيه) ده نيترت بو هه رکه س بيه ویت له به نده کانى (که پيغه مبه رانن)، فهرمانيان پيدهدات که: خه لکى بيدار بکه نه وه له وى که به راستى جگه له من خوايه کى تر نيه، له بهر ئەو له خه شم و قينم خوئان بپاريزن (چونکه له و که سانه خوئ نابم که غه يری من ده پرستن).

(۳) (ئەو زاته) ئاسمانه کان و زه وى له سه ر بنچينه ي حه ق و راستى دروست کردوه، به رز و بلنډه له وى که نه فامان) شهريک و هاوبه شى بو بريار بدن.

(۴) ئاده ميزاديشى له تا که نو تفه يه ک به ديهي ناوه، که چى ئەو، دواى ماوه يه ک که خوئ ناسپوه بوو ته دوژمنيکى ئاشکرا (بي ئەو هى هيچ خراپه يه کمان بو بوييت جگه له چاکه).

(۵) مالاتيشى دروست کردوه بو خزمه تى ئيوه، (له خوړى و موو پيسيتيان جوړه ها پوښاک و رايه خ دروست ده کهن) که گهرميتان پي ده به خشيت (له سه رماو سوله دا)، هه روه ها جوړه ها سوو دى تری لئ ودرده گرن له شيرو گوشته که شى ده خون...

(۶) کاتيک مالاته کان ده يبنه وه له ئيوارندا (به تيرو و شيره وه)، له به ربه يانه کانيشدا که له مال دهر يان ده کهن، ديمه نيکى جواتنان بو ده نوين (دهرونى ئيماندار ده خروشينن، به جياوازي شيوازو قه باره و دنگ و رەنگ و يارى و گه ميان).

(۷) هه نديک لهو مالاناهه بارو کهل و په لی سه نگیستان هه لده گرن بو و لات و شوییک که ئیوه دواي زه حمهت و ماندوو بوونیکی زور نه بیست پی نه ده گه یشتن، به راستی په روه ردگارتان زاتیکی زور به سوژو میهره بانه (بو نه وه کانی نادهم).

(۸) هه روه ها چنده ها جوړی ته سپ و ماین و هیسترو گویدرېزی بو به دیهیناون تا بو سواری و گواستنه وه به کاری بهین، سهره رای دیمه نی قه شه نگیان (به تاییهت ته سپ و ماین، که له سهرده می زانستی و ته کنولوزیادا هه ر به کار دین) و شتی تریش دروست ده کات که ئیسته ئیوه نایزان (ته م ناماژه قورثانیه، هه موو هو یه کانی گواستنه وه ی ناسمانی و ده ریایی و زه مینی ده گریته وه که ناده میزاد په ی پی بردوو و په ی پیده بات، چونکه ناده میزاد خو ی و زانیاری و زانسته که ی و که رسته خاوه کان، هه ر هه مووی به خششی خوا ی به دیهینه ری

تواناو زانایه).

(۹) روونکرده وه ی ریازی راست و به رنامه ی دروست له سهر خوايه (ده بیست وریا بن) هه نديک ریازی لارو چه وت و ناریکیش هه یه، خو ته گهر بیویستابه هیدایه تی هه ر هه موواتانی ددها به گشتی (سهرپشکی نه ده کردن، به لام ریزی لیناون، نازادی پی به خششون).

(۱۰) په روه ردگار ته و زاته یه که له ناسمانه وه بارانتان بو ده بارینیت که لی ده خونه وه، هه روه ها تیکه ل به جوړه ها شهره بت و شله مه نیش ده یخونه وه و ده بیته هو ی روان و گه شه کردنی درخت و گزوگیاو مالاتی تیا دا ده له وه پین.

(۱۱) هه ر به و بارانه خوا ی گه وړه جوړه ها کشتوکال ده هیئته به رهم بو تان، هاوړی له گه ل زه یتون و خورماو جوړه ها تری، له هه موو جوړه به روو بوومیکی تریش (جوړه ها سود وهرده گرن)، به راستی ئا له وه دا به لگه و نیشانه ی ته و او هه یه بو که سانیک که بیربکه نه وه.

(۱۲) هه روه ها شه وو روژو خوړو مانگی بو ئیوه رام هیناوه، ته ستیره کانیش به فهرمانی ته و زاته رام هیناون، به راستی ئا له و دیارده و دروست کراوانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو که سانیک که عه قل و ژیریان بخه نه کار.

(۱۳) هه روه ها شتی زور و جوړاو جوړو هه مه رهنگی له زه ویدا بو به دیهیناون، که به راستی ئا له وه شدا به لگه هه یه بو که سانیک که یاداوهری وهرده گرن. (به چاوی دل بو شته کان ده روان).

(۱۴) هه ر ته و زاته یه که ده ریایی بو بار هیناون تا گوشتی ته رو تازه ی لی بخون، تا له ناویدا جوړه ها گه وه هرو مرواری ده ریئین و له ده ست و ملی بکه ن، هه روه ها که شتی کان ده بیئیت ده ری له ت ده که ن، تا فه زل و به خششی تری په روه ردگار به ده ست بهین، بو ته وه ی سوپاسگوزاریش بکه ن.

(۱۵) ھر ڇو اھ سھر رووڪاري زھوي چيڪاني چھسپاندوھ تا لھنگھري بگريٽ و ٿيوھ نھ لھرزئيٽ و لارتان نھ کاتھوھ و ٿيوھ و ٿوور نھ بن، ھروھھا چھم و رووبار و ريگھوباني تيادا بهديھيناوھ، بو ٿوھي ري ڊھرڪھن و بهمھرامي ڇوٽان بگھن.

(۱۶) ھروھھا نيشانھي زوړو زھبھندھي لھ زھويدا ڊاببن ڪردوھ (وھ ڪو ڪھ ٿو ڪيوھ ڪان و، چھم و رووبارھ ڪان و بهرزي و نشيوھ ڪان، سا ون نھ بن، لھ شھوگاريشدا) بهھوي ٿھستيوھ ڪانھوھ ڇھلڪي ربي ڇويان ڊھربڪھن.

(۱۷) (باشھ ٿي ھو شھمنڊھ ڪان) ٿايا ٿو زاتھي ٿھم ھھموو ڊروستڪاوھ سھر سورھيھرانھي بهديھيناوھ، وھ ڪو ٿو ڪھسھ وايھ ڪھ ناتوانيٽ ھيچ بهدي بهئيٽ، ٿايا ٿوھ بو ليڪي نادنھوھ و ياداوھري وھرناگرن؟

(۱۸) ڇو ٿھ گھر بين و بتانھوٽ نازونيھمھتھ ڪاني ڇو بڙميرن، بوٽان نازميڊريٽ (لھ ٿھندامھ ڪاني ڊھروھو ناوھوھي ڇوٽان و ٿو رزق و رويانھي ڪھ ڊھيڇو و ٿو پوڻاڪ و رايھ و ناومالھي به ڪاري ڊھيٽن... ھتڊ، سھرھري ھزاران ھزار ڊروستڪراواني تري ڊيارو ناديار لھ جيھاني مادھ و رووھ و گياندارو... ھتڊ)، سھرھري ڪھم سوپاسيتان لھو ھھموو نازو نيھمھتھ بي شومارھ) بهراستي ڇوي پھروھرڊگار ھر ليڇوڻ بوو ميھربانھ.

(۱۹) ھروھھا ٿو ڇوايھ ڊھزانيٽ چي ڊھشارنھوھ و چيش ڊھرڊھخن و ٿاڪراي ڊھڪن لھ (گفتوگو نيھت و ڪارو ڪرڊھوھتان ھيچ شتيڪ لھو زاتھ پھنھان نيھ).

(۲۰) ٿو بت و ڪھس و شتانھي ڪھ ھاواريان لي ڊھڪن و ڊھيانپھرستن جگھ لھ ڇوا، ھيچيان پي ڊروست ناڪريٽ، لھ ڪاتيڪڊا ڪھ ڇويان ڊروست ڊھڪريٽ.

(۲۱) ٿوانھ مردوون و زيندوون نين، ھستيش ناڪھن ڪھي ڇويان و ڇھلڪي زيندو ڊھڪريٽھوھ. (بو ليپرسينھوھ). (۲۲) ٿو پھروھرڊگاري ٿيوھ (ڪھ حق وايھ ھر ٿو بهرستن) ڇوايھ ڪي تاڪ و تھنھايھ، جا ٿوانھي باوھريان به قيامت نيھ ڊلھ ڪانيان ھميشھ ٿينڪاري ھھموو راستيھڪ ڊھڪات، لھ ڪاتيڪڊا ٿوانھ ڇويان به گھورھ ڊھازنن و فيزڊھڪن و ڇويان بهزل ڊھزانن.

(۲۳) شتيڪي راستھو گوماني ٿيڊانيھ ڪھ ڇوي گھورھ ٿاگايھ بهوھي پھنھاني ڊھڪن و ڊھيشارنھوھ، بهوھش ڪھ ڊھري ڊھخن و ٿاڪراي ڊھڪن، بهراستي ٿو زاتھ ٿو ڪھسانھي ڇوش ناويٽ ڪھ لووت بهرزه و ڇو به گھورھ ڊھنوٽن.

(۲۴) ڇو ٿھ گھر به (بي باوھران) بوٽريٽ: ٿوھ پھروھرڊگارتان چي ڊاھبھزانڊوھوھ؟! ٿوھ (بي شھرمانھ) ڊھليٽن: چيروڪ و داستاني ڪو و ڇھيالي پيشينانھ!!

(۲۵) ٿوانھ ڊھبيٽ لھ روڙي قيامتڊا ڪولي گوناھو تاواني ڇويان بهتھواوي ھلگرن، ھروھھا لھ گوناھي ٿوانھش ھلڊھگرن ڪھ گوماريان ڪردوون بي زانستي و زانياري (بي ٿوھي لھ ڪول و باري ٿوان ڪھم بيٽھوھ)، ٿاگادارين! چھنڊ خراب و ناشرينھ ٿو بارھ گرانھي ڪھ ھلي ڊھگرن (چ گيريڪيان ڇواردوھ).

(۲۶) بيگومان پيش ٿھمانيش (ڇوانھناساني) پيشو پيلانيان گيرا (ڊڙ بهٽايني ڇوا)، ڇوي بهڊھسھلاٽيش ڪوشڪ و تھلارو نھخشھياني لھ بن و بيڇ ڊھريٽنا، سھقفھ ڪھشي لھ سھرھوھ ڊارمان بهسھريانداو لھ شوينيڪھوھ بهلاو سزا يھڊھي پيگرتن ڪھ ھستيان پي نڊھ ڪرڊو بهتھماي نھبوون (ٿھليھتھ ٿھم ھھرھشيھ پيلانگيرياني ھھموو سھرڊھميڪ ڊھگريٽھوھ، ڇوي گھورھ لھ ڪات و ساٽي ڇويڊا نھخشھ ڪانيان پوچ ڊھڪاتھوھ).

(۲۷) لهو و دواش، له روژی قیامه تدا خوا ئه و پیلانگیرانه خه جاله ت و ریسوا ده کات و پیان ده لیت: کوان و له کوین هاو ده له کام؟ ئه وانه ی که دژایه تی سه رسه ختتان ده کرد له باره یانه وه، (ئیمانداران) ئه وانه ی که زانیاری و زانستی خواناسیان پیدراوه ده لین: به راستی ئه مرو سه رشوپی و خه جاله تی و نه هامة تی و سزا له سه ر بی باوهرانه.

(۲۸) ئەوانەى كە فريشته كان له سه‌رده‌مه‌رگدا گىيانيان ده‌كيشن، له‌كاييكداه به‌رده‌وامن له‌سه‌ر سته‌م له‌خويان (به‌هوى بى‌باوه‌رى و ياخى بونيانه‌وه) ئينجا به‌ناچارى ته‌سليم‌ن و ده‌لّين: ئيمه‌ هيچ گوناھو هه‌له‌يه‌ كمان نه‌ كردووه، فريشته‌كان ده‌لّين: نه‌خىر وا نيه‌ (ئه‌وه ئيوه‌ له‌ بىرتان كردووه) ئه‌گينا به‌راستى خوا ئاگادارو زانايه به‌هه‌موو ئه‌و كارو كرده‌وانه‌ى كە ده‌تانكرد و ئه‌نجامتان ده‌دا.

(۲۹) که واته له دەر وازه کانی دوزخه وه بچنه ژووره وه و
بو هه میسه یی و نه پروا وهش تیا دا بن، ئای که جیگه و

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُدْعَوْنَ بِهِمْ أَنْ تَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَلَكُوتُ الْيَوْمَ وَالسَّوَاءُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوْفَقْنَاهُمْ لِمَلَائِكَةٍ عَلَا لِيَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَوْلَا السَّلَامَةُ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَاذْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَتًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا يُجْرُونَ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوْفَقْنَاهُمْ لِمَلَائِكَةٍ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ الَّذِينَ آذَخْنَا الْجَنَّةَ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّيكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَنَّهُمْ بِاللَّهِ وَلاَ لِكُنُوزِهِمْ أَنَّهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٣﴾ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَاعَاتٍ مَا عَمِلُوا وَأَصْحَابُ بَيْتِهِمْ يَسْتَغْفِرُهُمْ ﴿٣٤﴾

رِیْگه‌ی خو به زل زانه کان ناخو‌ش و ناله بارو ناسوره.

(۳۰) لهولاشهوه بهو کهسانه دوتریت که خواناسی و پارېزکاریان کردووه: پهروهردگارتان چی رهوانه کردووه؟ چ بهرنامه و کتیبکی دابهزاندووه؟ ههمووان دهلین: خبرو بهره کهت، (بو همدردو جیهان)، بو تهو کهسانه ی که لم جیهانه دا چاکه یان کردووه، چاکه دیتهوه ریبان، بیگومان جیگه و ریگه ی تهو جیهان خوشترو چاکترو سازگارترو پر له نازو نیعمه تره (ههر بهراورد ناکریت له گهل دنیا دا) نای که چهنده جیگه و ریگه و کوشک و تهلاری خواناس و پارېزکاران سازگارو خوش و جوان و رازاوه یه....

(۳۱) (ئەو جىگە و ريگەيە) باخە كانى بەھەشتى - عەدنە - بەختە وەرەن دەچنە ناوى، چەندەھا رووبار بە بەردەم كۆشكە كان و بە ژىر درەختە كانيدا جارى و رەوانە، ھەرچەك بخوازن و ھەرچى ئارەزوو بىكەن و ھەرچى داوا بىكەن، بۆيان ئامادەيە تىيىدا، ئا بەو شىۋەيە خۋاى مېھرەبان پاداشتى خۋاناس و يارىزكاران دەداتەو....

(۳۲) ئەوانەى كە لە سەرەمەرگدا فریشتەكان دىن بۆ لایان لە كاتیدا گیانى پاك و پیروزیان دەكێشن؛ و پێیان دەلێن: سلاوتان لى بێت (ئیتەر رزگارتان بوو، ئیتەر ناخۆشى نەما) دەبچنە ناو ئەو بەهەشتەو، بە ھۆى ئەو كارو كردەوانەو كە كاتى خۆى دەتانکرد.

(۳۳) ئايا خوانه ناسان چاوه پېي چى ده كه؟ مه گهر ههر چاوه پېي ئه وه بن كنوپر فريسته ي گيانكيشان يه خه يان پيده گريت، يان فهرمانى پهروه دگارت دهر پيچت بو توله سه ندن، ههروه ها ئه وانى پيش ئه مانيش ههر رهفتارى ناله بارى وايان ئه نجام دده، جا وه نه بيئ خوا سته مى ليكردين به لكو ههر خويان سته ميان له خويان ده كرد.

(۳۴) سهره نجام هه‌رجی گونا‌هو خراپه‌یه کیان ئه نجام دابو و هاته‌وه رییان، ئه‌و هه‌ره‌شه و دۆزه‌خه‌ی که گالته‌یان بیده‌کرد به‌خه‌ی پی‌گرتن و ده‌وره‌ی دان.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا أَخْرُسْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الصَّلَاحَاتِ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمِنْهُمْ أَفِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ تَحْرِيضَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلْ وَعَدَ عَلَيْهِمْ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ لَكُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنُودَنَّهُمْ فِي اللَّيْلِ حَسَنَةً وَلَا تَجْرَأُ الْآخِرَةُ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

(۳۵) ئەوانەى ھاوەلیان داناوە بو خوا دەلین: ئەگەر خوا ویستی لەسەر بواىە هیچ شتیکیان لەجیاتى ئەو نەدەپەرست، نە ئیئمەو نە باوو باپیرانیشمان، هیچ شتیکیشمان لە خویمان حەرام نەدەکرد بەبێ ئەو، خوانەناسانى پێش ئەمانیش ھەروایان دەکردو ھەر وایان دەوت، مەگەر ئەركى سەرشانى پیغمبەرەن ھەر ئەو نە ئەو ئایینی خوا بە روونی رابگەین؟

(۳۶) سویند بەخوا ئیئمە لەناو ھەر گەل و نەتەوہیە کدا پیغمبەرێکیان رەوانە کردووہو پیمان رابگەیانندوہ کە پێیان بلیت: تەنھا خوا بپەرستن، خوتان دوورە پەرێز بگرن لە ھەموو پەرستراویکی تر، جا ھەبوو لەو خەلکەى (کە بیرو ھوش و ژیری خوێ خستە کارو بەشویں راستیدا دەگەر) خواش ھیدایەتى دەدا، ھەشیان بوو خوێ شایستەى گومراپی دەکردو بەسەریدا دەچەسپا، کەوابوو بگەرێن بەسەر زەویداو سەرئنج

بەدەن، بزانی چۆن بوو سەرەنجامی ئەو کەسانەى بروایان بە بەرنامەى ئیئمە نەبوو.

(۳۷) خو ئەگەر تو زور سوور بیت لەسەر ھیدایەتدانى ئەوان، ئەو تو ناتوانیت، چونکە بەراستى خوا رێنمووی کەسیک ناکات کە خەلک گومرا بکات، ئەوانە (لە قیامەتیشدا) هیچ جوړە پشتیوانیکیان نە. (تا لە سزای خوا بیانپارێزێت).

(۳۸) بێ باوەران سویندیان دەخواردو جەختیان لەسەر سویندە کەیان دەکردو دەیانوت: ئەوہى بمریت خوا زیندووی ناکاتەوہ! نەخیر، زیندووی دەکاتەوہ، ئەو بەلێنیکى راست و دروستى خواہ و لێى پاشگەز ناییتەوہ، بەلام زۆربەى خەلکى ئەم راستیە نازانن و بروای پێناکەن.

(۳۹) بێگومان خوا ھەمووان زیندوو دەکاتەوہ تا بوایان روون بکاتەوہ و بوایان دەربخات، ئەوہى ئەوان کێشەیان لەسەرى ھەبوو، بروایان پێی نەبوو (کە زیندوکردنەوہیان بو لێرسینەوہ) ھاتە دى، جا ئەوانەى کە بێ باوەر بوون ھەر ئەوانیش درۆزن دەرچوون.

(۴۰) بەراستى کاتیکی زیندوو کردنەوہ و بەدیھێنانى ھەر شتیکیان بویت، تەنھا ئەوہندەى دەوێت پێى بلین - بپە - دەستبەجێ ئەو شتە دەبیت و پێش دیت.

(۴۱) ئەو کەسانەى لەبەر خواو بو خوا کوچیان کرد (بو پاراستنى ئیمانە کەیان) دواى ئەوہى کە ستەمیان لیکرابوو، ئەو ھەر لە دنیا دا بەچاکى و ریزەوہ نیشتەجیان دەکەین، بێگومان پاداشتى ئەو جیھان گەورەترو فراوانترە بوایان، ئەگەر دەیانزانى. (کە ھەول و خەبات بو گەیاندى ئاینى خوا چەندە ریزدارە).

(۴۲) ئەوانەش ئەوانەن کە ھەمیشە بە ئارام و خوگرن و پشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن. (لە ھەمو بارودۆخی کدا).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحي إِلَيْهِمْ فَهُمْ يَكْفُرُونَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَتَعَمَّقُونَ ﴿١٧﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ الرَّسْمَ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿١٨﴾ أَفَلَمْ يَلْقُوا الَّذِينَ مَكُرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَغْلِيهِمْ فَهُمْ بِمُتَعَمَّرِينَ ﴿٢٠﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ أَرْمُوفٌ رَجِيمٌ ﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَعُهُمْ يُظْلَمُونَ عَنْ الْقِيَمِ وَالشَّمَائِلِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا يَخْرُونَ
﴿٢٢﴾ وَلِلَّهِ سَجْدٌ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْكَرُونَ ﴿٢٣﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَجَدَّؤُنَا فِي الْهَيْئِ
اتَّبِعُوا أَمْرًا هَدًى وَاجِدُوا إِلَى قَارِعَتَيْنِ ﴿٢٥﴾ وَلَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِ الَّذِينَ وَاصِبًا أَفَعَدَّ اللَّهُ لَكُمْ عَذَابًا وَمَا يَكُمُ مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنْ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضَّرُّ فَإِنَّه يُخْرُجُكُمْ مِنْهُ ثُمَّ
إِذَا كُفِيَ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٢٦﴾

(۴۳) ئيمه پيش توڻ جگه له پياوani (راستگور چاڪ و پاڪ نه بيب) كه سي ترمان رهوانه نه كردوه و وهيمان بو نه ناردوه، ته گهر هر پروا ناكه و نازانن ده ئيوه له شاره زيان پرسن؟ (كه رهوانه كراواني ئيمه پياوانيكي ناسراو بوون له ناو قهومه كانياندا).

(۴۴) ئيمه نه وانمان رهوانه كردوه هاوري له گهل به لگه و نيشانه و (موعجزه) زور و كتيبي ناسماندا، ئيمه قورئانمان بو تو دابه زاندا، تا بو خلكي نه وه روون بكه يته وه كه بويان هيتراوه ته خواره وه، بو نه وه ييريك بكه نه وه و تيفكرن.

(۴۵) جا ئايا نه واندي كه چهنده پيلان و نه خشي خراپيان كيشاوه دلنيان له وهدي كه خوا نايانبات به ناخي زهويدا، ياخود له لايه كه وه سزاو توله يان بو بيت كه هر هستي پينه كه؟!... (۴۶) ياخود له كاتي ها توچو و سرگرم بوونيان بو كاروباره وه له ناويان ببات، نه وانيش دهسته و سانه ري خوانين؟!... (۴۷) ياخود (پهرو دگار به توانايه) له كاتي ترس و ناخوشي و بيمدا... بيانگري و له ناويان به ريت، به لام (مولهت ده دات تا به لكو رووبكه نه ئيمان) چونكه به راستي پهرو دگارتان به سوزو ميه ره بانه.

(۴۸) ئايا نه وه نه يانروانيوه ته نه و شته بي شومارانه دي كه خوا دروستي كردوه؟ كه سي به ره كه دي به لاي راست و به لاي چه پيانه وه ده سوپي ته وه، له كاتي كدا هم موويان ملكه چ و فرمانبه ردارن بو پهرو دگار، له حال كيشدا خاوه ن سي به ره كان ملكه چ و زه ليلي و يستي خواين.

(۴۹) هر چي له ناسمانه كان و هر چي له زهويدا هيه سوژه ده بهن بو خوي به دي هينريان، هر وه ها هم مو زبنده وهران، فرشته كانش به تاييه ت سوژه ده بهن بو خواو خو به گوره نازانن له هيچ فرمانيكي خوا لاندانن. (۵۰) (جگه له وهش) نه و فرشته نه له پهرو دگاريان ده ترسن كه فرمانره وايه به سه ريانه وه، هر چي فرمانيكان بي بدري به چاكي نه نجامي ده دن. (سهر پيچي لاي نه وان تهسته مه).

(۵۱) خوا فره موويه تي: هر گيز نه كه ن دوو دانه خوا بو خوتان بريار بدن، چونكه نه و خوايهي كه پيوسته ئيوه بيه رستن خوايه كي تاك و ته نهايه، كه و ابو و بيم و ترستان با هر له من بيت. (۵۲) هر چي له ناسمانه كان و زهويدا هيه هر نه و زاته خاوه نيانه، هميشه و به رده وام هر نه و زاته به كه شايسته ي نه و بيت ثاين و به رنامه و فرمانره وايي له و و به رگيري و ملكه چي هر بو نه و بكريت، ئايا ره وايه بيجگه له خوا له كه سي تر ترسن و حسابي بو بكه ن؟

(۵۳) هر چي نازو نعيمه تيكتان هيه هم مووي به ره و به خششي خوايه، پاشان كاتيكي ناخوشي و به لايه كتان بو پيشهات، نه وه هاناو هاوارو په نا هر بو لاي نه و ده بهن و هر له و زاته ده پارينه وه. (۵۴) له وه و دوا كاتيكي به لاو ناخوشي له سهر لابر دن، ده سته جي ده سته يه كه له ئيوه هاوه ل و شه ريكي بو پهرو دگاريان بريار ده دن!! (خوي گه و ره فره اموش ده كه ن و په نا بو گورو شتي تر ده بهن).

لَا يَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا بِسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللّٰهُ لَتَسْتَأْذِنَ عَنْكُمْ كَثْرَةُ
تَفَرُّونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيَسْكَرُ عَلَىٰ هُونٍ
أَوْ يَسْتَمُ فِي الْأَرْبَابِ الْأَسَاءَةِ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مِثْلُ النُّوٓءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ رَأَوْا إِلَٰهَ النَّاسِ بِظُلْمٍ لَّمَّا تَرَوْهُم مَّا تَرَوْهُ وَلَكِنْ
يُؤْخِرُهُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَيَأْتِيهِمْ لَاسْتَغْفِرُوا رُبَّكَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنَّ لَهُمُ لَبْسًا لَهُمْ لَاجْرَمٍ أَنَّ
هُمْ الْتَأْرَوْا أَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن
قَبْلِكَ فَرِيقٌ مِّنَ الْمُرْسَلِينَ أَعْمَلُوا فَمَا هُمْ بِفَاعِلِينَ ﴿٦٣﴾ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي أُخْتَلِفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٥﴾

(۵۵) (وازیان لئی بھینہ) با ہر ناشوکرو سوپاس ناپہرئ بن لہ
بہرامبہر ٹہو ہمموو بہخشش و نازو نیعمہ تانہوہ کہ پیمان
بہخشیون، جاری رابویرن لہ ٹايندهدا دہزانن چیتان بہسہر
دیت!!

(۵۶) خوانہ ناسان، ہہندیک لہو شتانہی کہ ئیمہ پیمان
بہخشیون، دادہئین و بریاری دہدن بو ٹہوانہی کہ نہزان و
نہفام و بی دہسہ لاتن (کہ پہرستراوہ کانینان)، سویند
بہخوایر سیارتان لیڈہ کریٹ دہربارہی ہمموو ٹہو درو و پرو
پاگہندہیہی کہ ہلٹان دہبہست.

(۵۷) ٹہو نہفامانہ کچان دہدنہ پال خوا (گویاہ فریشتہ کان
کچی خوان)، پاکی و بیگہردی شایستہی ٹہو زاتہیہ، ہیچ
پیوستیہ کی بہ کچ و کور نیہ لہ کاتیکدا بو خویان حہز بہچی
دہکەن ٹہوہ بو خویان دادہئین!!

(۵۸) خو ٹہگہر مژدہی بوونی کچ بدریت بہ بہ کیک لہو
نہفامانہ، رووی گرژو تال دہبیت و رہش دادہ گیرسیٹ و
سینہی پر دہبیت لہ خہم و پہژارہ...

(۵۹) لہ داخ و خہفتہی ٹہو مژدہ ناخوشہ، خوئی دہشاریتہوہ لہ
خہلکی و بہتہنہا (بیردہ کاتہوہ): ئایا بیہیلٹہوہ بہ زہلیلی و سووکی و بی نرخی، یاخود زیندہ بہچالی بکات و
بیخاتہ توئی خاکہوہ، ٹاگادارین؟! ئای کہ چہندہ خراپہ ٹہو بریارہی کہ دہیدہن!! (وہچہو نہوہی خویان زیندہ
بہچال دہکەن و کچان بہ چاوی سوک تہماشادہکەن).

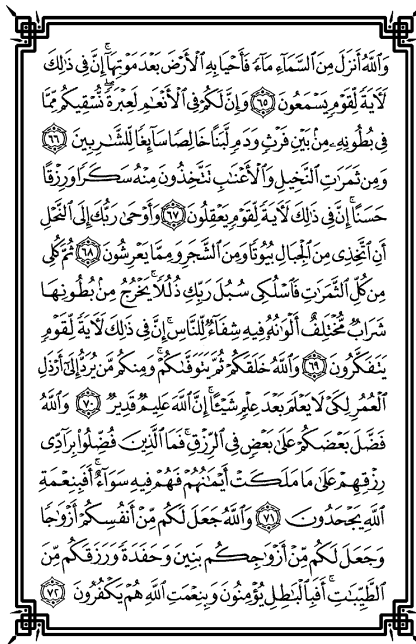
(۶۰) سیفہت و ناویشانی ناشیرین و نرم و خراپ شایستہی ٹہوانہیہ کہ باوہر بہقیامت ناکەن، خوای
پہرودر دگاریش خاوہنی ہمموو سیفاتی بہرزو بلندو پیروزہوہ ٹہو زاتہ ہہر خویشی بالادہست و دانایہ.

(۶۱) خو ٹہگہر خوا خہلکی لہناو ببات و بیانیچیتہوہ بہہوی ستمیانہوہ (ٹہوہندہ گوناہو تاوان زورہ)
زیندہوہر لہسہر زہویدا نایہلٹ (یہعنی ہہر زہوی خاپور دہکات بہہموو گیانلہ بہرانہوہ، بہلام ٹہو خواہیہ
ٹارامی و خوگری بی سنوورہ) لہبہر ٹہوہ تا کاتیکی دیاری کراو موٹہتی ٹہو خہلکە دہدات و دواپان دہخات، جا
کاتیک کاتہ دیاری کراوہ کەیان ہات، نہتاویک دواوہکەون، نہتاویک پیٹ دہکەون (بہلکو لہ چرکە دیاری
کراوی خویدا لہناو دہبرین).

(۶۲) خوانہ ناسان ٹہوہی بو خویان پیان خوش نیہ و نایانہوٹ بو خوی بریار دہدن، (گویاہ فریشتہ کان کچن و
کچی خوایشن) لہ کاتیکدا زمانیان باس و خواسی درودہکات کہ بہنیازن لہو دنیاش بہہشت و خوشی بو ٹہوان
بیٹ، بہلام ٹہوہی کہ راستہو گومانی تیدانیہ ٹاگری دوزخ بو ٹہوانہ و بہپہلہ فری دہدرینہ ناوی و فہراموش
دہکریں.

(۶۳) سویند بہخوا پیٹ تو بوگہل و قہومہکانی تریش پیغہمبہر انمان رەوانہ کردوہ، بہلام شہیتان
کارو کردوہی (نادروست و ہلہیانی) بو رازاندوونہتہوہ، ٹہمرو لہ دنیادا ہہر ٹہو پشتیوانیانہ و سزای بہئیش
بو ٹہوجورہ قہوم و کەسہ نالہبارو ناحالیانہ ٹامادہکراوہ.

(۶۴) ئیمہ ٹہم قورٹانہمانہمان دانہبہزاندوونہتہ سہر تو بو ٹہوہی ہہرجی ٹہو خہلکە کیشہی لہسہری ہہیہ (لہ
بابہتہکانی دنیو دین) بوپان روون بکەینہوہ و بیکەینہ ہوی ہیدایت و رحمتہ تیش بو ٹہو کەسانہی کہ ئیمان و
باوہر دہہئین. (بہ بنچینہ کنی ئیمان و لہ ژایانی روزانہدا پیادہی دہکەن).

(۶۵) هر خوا بارانی له ئاسمانه وه باراندوه وه زهوی پی زیندوو کردو ته وه دواي ته وهی که مردبوو، بهراستی ئا له و دیارده یه دا نیشانه و بهلگه ی ته و او هه یه بو که سانیك که گوی بو راستی ده گرن.

(۶۶) بهراستی له بوونی مالات و (زینده وه رانی جورا و جوردا) په ندو ناموزگاری هه یه بوتان و جیگه ی سه رنج و تیرامانه، له نیوان ته و شتانه ی که له سکیاندا هه یه، له گز و گیای هه رس کراو و خویندا، شیریکی پاک و بیگه ردو خوش و به تام و گه وارا به رهه م ده هیین بو ته وانه ی ده یخونه وه.

(۶۷) له به رو بوومه کانی دارخورما و رهزی تریکانیش (هه ندی جار) شتی سه رخوشکه ر دروست ده کهن، (گه لی جاریش) به رهه می چاک و به سوود (وه کو دوشاو و میوژ و شه ربه ت... هتد)، بهراستی ئاله وه شدا بهلگه و نیشانه ی ناشکرا هه یه بو که سانیك عه قل و ژیری خو یان ده خه نه کار، (تا به یربکه نه وه چون له م دارو دره خسته رهق و ته قانه ئه م به رهه مانه دروست ده پی، چ کارخانه یه که له ناوکی خورما و تری و میوه جورا و جوره کانداه شار دراوه تا له بارودوخی خویدا بکه و پته کارو خزمه ت به ئاده میزاد بکات... هتد).

(۶۸) پهروه ردگاری تو (ئه ی ئینسان) نیگا و ئیلهامی کردوه بو ههنگ که جیگه بو خو ی سازبکات له کون و که لینی چیاکاندا، ههروه ها له که له بهری دره خته کان و له و شو یانه ش که ئاده میزاد بو ی ئاماده ده کات...

(۶۹) له وه ودوا (فی زمان کردوه که) له هه موو بهرو بووم و (شیله ی گولان و شتی به سوود) بخوات و پیمان راگه یاندوه وه: ته و نه خشانه ی که پهروه ردگارت بو ی کیشایوت به ملکه چیه وه ته نجامی بده، (له دروست کردنی شانه و مژینی شیله و دروست کردنی ههنگوین و پوره دان به ده وری شازندا و به خپو کردنی گه راکان... هتد)، جا له ناو سکی ته و ههنگانه وه شیله یه کی رهنگ جیاواز دپته دره وه که شیفای تیادایه بو (زور نه خوشی) خه لکی (سه ره پای تامی شیرین و خوشی)، بهراستی ئاله مه شدا بهلگه و نیشانه ی به هیژ هه یه بو که سانیك بیر بکه نه وه (سه رنج پده له ههنگ و شانه کانی له فرین و هاتووچو ی، له ههنگوین و تام و بو و رهنگی، له... هتد).

(۷۰) (خه لکینه) بهراستی هه ر خوا دروستی کردوون و پاشان هه ره ویش ده تانمرینیت، هه تانه ته مه نی در یژده پی و ده بر پته وه بو سه رده می ته مه نی لاوازی و بی هیژی و که نه فتی و که فته کاری، تاوه کو ده گاته راده یه که دواي ته و هه موو زانستی و زانیاری و تیگه پشته ی که هه ی بوو، هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه و هیهچ نازانیت، بهراستی هه ر خوا ته و او زانا و به ده سه لاته. (به سه ر ئاده میزادو هه موو دروست کراوانیدا).

(۷۱) خوا له به خشیینی رزق و روژیدا به شی هه ندیکتانی زور ترداوه له هه ندیکی تر تان (بو تاقیکردنه وه تان)، جا ته وانه ی که رزق و روژی زیاتریان پیدراوه ئاماده نین که بهنده کانیان و به رده سته کانیان به یینه ریزی خو یان و بیانکه نه شه ریک (له خانو و به ره و مال و سامانیاندا)، ئینجا ته و انیش یه کسان بن تیایدا (ئیوه له ژبانی دنیای خوتاندا کاری واکه ن و به ره وای نازان، ئیتر چون بو خوی گه و ره، به ره وای ده زانن که بهنده کانی ببنه شه ریکی و یاسادانه ر) جا ئایا ته وانه ئینکاری نازو نیعمه ته کانی خوا ده کهن؟!

(۷۲) خوا هه ر له خوتان هاو سه رانی بو فه راهه م هی ناوون، هه ر له ریگه ی هاو سه رانته وه کو رو کو ره زاو کچ و کچه زای پی به خشیوون و له هه موو رزق و روژه کی چاک و پاک و به سوود به ره وه ری کردوون، (له گه له ته و راستیانه دا) ئایا ته وانه هه ر بروا به شتی پو وچ و ناچه قی ده کهن و له به رامبه ر نازو نیعمه ته کانی خوا وه ته وانه هه ر ناشوکرو سو پاس نا په زیری و بی باوه پی هه لده بیژرن؟!

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لهُم رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّهُمُ الْأَمْثَالُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمِن رَّزْقِنَا مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ يَوْمًا وَجَهَرًا هَلْ يَسْتَوِي هَذَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَتَىٰكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ عِزُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
أَلَمْ يَرْوُا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

(۷۳) ۛو (خەلکە سەرگەردانە) شتێک دەپەرستن لە
جیاتی خوا، کە هیچ جوړه رزق و روزیه کی ۛهوانی
بەدەست نیه لە ئاسمانە کان و زەویدا، ناشتوانن هیچ
بەدەست بن!!

(۷۴) کەوابوو ئیوه ئه‌ی خوانەناسان نمونە مەهیننەوه
بۆ خواو بەراوردی هەلە مەکەن (دەیانوت پیاوانی پاشا
خزمەتکاریان هەیه، پیاوانی پاشاش خزمەتکاری
پاشان!!)، چونکە خوا خۆی هەموو شتێک چاکدەزانیت،
بەلام ئیوه نەزان و نەفامن.

(۷۵) خوا نمونە‌ی هیناوتەوه بە کەسیکی بەندە کە
بێ دەسەلاتە و هیچ شتێکی نیه، لە بەرامبەر ۛو کەسەدا
کە لە رزق و روزی چاک و زۆر بەهەرەورمان کردووه،
بەئارەزووی خۆی لێی دەبەخشیت بەنهیی و ئاشکرا،
ئایا ۛو دوو کەسە وه‌ک یه‌کن؟! سوپاس و ستایش بۆ خوا
(کە پەرەردگاریکی کاربەجی‌یه) بەلام زۆربە‌ی ۛو خەلکە نازانن و لەم راستیانە سەریان دەرناچیت
(چونکە تەنها دنیا دەبینن).

(۷۶) هەر وه‌ها خوا نمونە‌ی هیناوتەوه بە دوو پیاو کە یه‌کیکیان لال بێت و هێچی بۆ نەوتربیت و
هێچی بۆ نەکریت و بووبیتە بار بەسەر هاوێ و کەس و کاریه‌وه، بۆ هەرچی و بۆ هەر کوێ ره‌وانه
بکریت خیر ناداته‌وه، ئایا ۛو کەسە، وه‌کو ۛو کەسە وایه‌ کە (بەوپه‌ری ئازادیه‌وه)، فەرمان بە دادو
دادپه‌روه‌ری بدات و رییازی راست و دروست ده‌گریته‌ به‌ر؟!

(۷۷) هەرچی نەهینی و شاراو هەیه لە ئاسمانە کان و زەویدا هەر بۆ خوایه و بەرپا بوونی قیامەت وه‌ک
چاو تروکاندنێک یان کەمتر له‌وه‌ش پێش دیت، بەراستی خوا دەسەلاتی بەسەر هەموو شتێکدا هەیه.
(۷۸) خوا ئیوه‌ی لە سکی دایکتان دەر هیناوتەوه بۆ ۛهوه‌ی هیچ شتێک بزانی، ئینجا ده‌زگای بیستن و بینین
و تێگه‌یشتنی بۆ دا بین کردوون، بۆ ۛهوه‌ی سوپاسگوزاری بکەن.

(۷۹) ئایا بالندەکانیان نەبینووه و سەرنجیان نەداون چون لە هەوای ئاسماندا بارهینراون بۆ فرین؟، کی
ده‌توانیت رایان بگریت بە ئاسمانه‌وه جگه‌ لە خوای گه‌وره‌ (هه‌وا، چریه‌کە‌ی زۆرکەمه‌، کەچی ۛم هەموو
جوړه‌ باله‌ فره‌ تیایدا بە سەر به‌ستی ده‌فریت، بێگومان ۛم ره‌حمه‌ته‌ی خوا هەموو فروکه‌ و باله‌ فریکی
ده‌ست کردی ئاده‌میزادیشی گرتۆته‌وه، کە لە بنه‌رته‌دا ده‌ستکاری خوای بالا‌ده‌ستن)، بەراستی ئا له‌وه‌دا
به‌لگه‌ و نیشانه‌ی زۆر هەن بۆ کەسانێک باوه‌ر ده‌هینن. (بە پەرەردگاری زانا).

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوُمْتَعًا إِلَىٰ جِبِ
۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ
الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلْعُ الْمَظِينُ ۞ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ كُفُّوا عَنْهَا
وَكَفَرُوا ۚ لَكُفْرُوتُ ۞ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُذَنِّبُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
۞ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ۞ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَ هُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِن دُونِكَ
قَالَ لَقَوْلِهِمْ الْقَوْلُ لَكُمْ لَكُذُوبٌ ۞ وَالْقَوْلُ
إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلٰوُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۞

(۸۰) هر خواجه (که هموو شتیکی بو رهخساندوون تا مال و خانوبه ره بو خوتان دروست بکن) ماله کانتانی بو کردوون بهوی نارامگرتن و حهوانه وه، له پیست و مووی مالاتیش دهتوانن شوین و جیگه بو خوتان بسازین، پاشان بهناسانی پیگوینزه وه له کاتی کوچتاند، ههروه ها بهناسانی ههلی بدن له کاتی نیشته جی بووتاند، له خوری و کولک و موه کهشی، دهتوانن کهل و پهل و شتومه که بو خوتان دروست بکن و تاماوهیه که سوودیان لی وهر بگرن.

(۸۱) خوا لهو شتانهی که دروستی کردووه سیهیری بو ئیوه رهخساندووه، له کیوه کانشدا کون و کهلین و نه شکه وتی سازاندووه و پوشاکی بوتان به دیهیناوه تا له گهرما و سه رما بستنپاریژیت، ههروه ها جورها پوشاکی تری بو به دیهیناون بو پاراستنی گیانتان له کاتی جهنگ و شهرو شوپدا (وه کو زری و شتومه کی تر)، ئا

بهو شیوهیه پهروه ردگارتان نازو نیعمه تی خویتان به ته وای به سه ردا ده رژیژیت بو ئه وهی ملکه چ و فرمانبه رداربن. (بو ئه و زاتهی که خاوه نی نازو نیعمه تی بی شو ماره).

(۸۲) (له گهل ئه م هموو به لگه و نازو نیعمه تاندا) ئه گهر ئه وانه ههر پشتیان هه لکه و روو وهر بگپرن (ئه وه خه مت نه بیست ههر خویان زه ره ده که ن) چونکه به راستی ئه رکی سه رشانی تو ئه وهیه که به جوانی و تیرو ته وای بانگه وازه که بگه یه نیت.

(۸۳) (بی سه لیه و نه فامان) نازو نیعمه ته کانی خوا ده ناسن و به هرهی لی ده بن، پاشان ئینکاری ده که ن و قه دری نازانن (به دنمه ک و سپهن) زور به شیان بی دین و بی باوه رن.

(۸۴) روژی که دیست له ههر گهل و نه ته وهیه کدا پیغه مبه ری که بو شایه تی ده هینینه مه یدان، له وه وودوا به هیچ جوریک موله ت به وانه نادریت که بی باوه ر بوون و پا کانه یان لی وهر ناگیریت.

(۸۵) کاتی که سته مکاران سزای سه ختی دوزه خ ده بینن (داوای سووک کردنی ده که ن) به لام سووک ناکریت له سه ریان، هیچ جوره موله تیکی شیان نادریت.

(۸۶) (له ناو دوزه خدا) کاتی که ئه وانه ی که شه ریکیان بو خوا بریار داوه، بته کان و ئه و که س و شتانه ده بینن که جاران ده یان په رست، ده لین: پهروه ردگارا ئا ئه وانه، ئه و شتانه ن که له جیاتی تو هاناو هاوارمان بو ده بدن، ئه وانیش قسه که ده ده نه وه به سه ریاندا و ده لین: به راستی ئیوه درو ده که ن و راست ناکه ن. (ئیمه ناگامان له هیچ نه بووه).

(۸۷) ئه و روژه هه موویان خویان ته سلیمی خوا ده که ن به ملکه چی و زه لیلی، هه رچیش هه لیانده به ست و ئومیدیان پی بو لیان بزر بوو (ئیتر بو هه میشه هه ناسه ساردو ریسوان).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا إِنْ أَلْفَعَلْتُمْ مَا اقْعَلْتُمْ لَا تُكَفِّرُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزَاهُمْ بَعْدَ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ زُجْرًا لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنْ أُمَّةٍ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُوءُ كُمْ اللَّهُ بِوَعْدِهِ وَيَلَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخِلُّفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

(۸۸) ئەوانەى كە كاتى خۆى بى باوەر بوون و بەرەستيان دادەنا لە بەردەم رىبازى خواداو كووسپيان دادەنا لە بەردەم ئاينى خوادا، سزايان لەسەريەك بو كە لە كە دەكەين، بەهوى ئەووە كە زور هەول و كوششيان دەدا بو بلاوكردنهوى فەسادو تاوان و خراپە (لەناو خەلكيدا).

(۸۹) روژيك ديت لە هەموو ئوممەت كيدا شايبە تيك دەنيرين لە خويان بو سەريان، توشمان هيناوە (ئەى محمد ﷺ) كە شايبە بيت لەسەر ئەو خەلكە، قورئانيشمان بو تو دابەزاندوو، روونكەرەوى هەموو شتيكە، هيدايت بەخش و رەحمەتە و مزگينيشە بو موسلمانان.

(۹۰) بەراستى خوا فەرمان دەدات بە دادپەرورەى و چاكەكارى و يارمەتيدان و بەخشندەبى بەخزمان و قەدەغە لە گوناھو تاوان و دەستدرىژى دەكات (بو سەر مال و نفەس و ناموس)، ئاموژگاريتان دەكات بو ئەووى ياداوهرى وەرەگرن و تيفكرن و (هەر چاكە بكەن).

(۹۱) بە وەفاو بە ئەمەك بن بو ئەنجامدانى پەيمانى خوا كاتيك بريارى دەدەن و سويند و پەيمان و بەلئيتان هەلمەو هەشبننەو دواى ئەووى كە دووپات كرابوو و تەئكيدى لەسەر كرابوو، لەكاتيكدا كە ئيوە خواتان كر دوو تە كەفيل و زامن بەسەر خو تانەو، بىگومان خوا دەزانيت بەو كارو كر دەوانەى كە ديكەن. (چونكە هيج شتيك لەو زاتە پەنھان نيه).

(۹۲) (كاتيك بەلئين و پەيمانك دەدەن ئەمەك و وەفاتان هەبيت بو ئەنجامدانى) وەكو ئەو ئافەرەتە مەبن كە ريسە كەى دەكر دەو بەخورى، دواى رستن و توكمە كردنى هەلى دەو شاندەو، ئيوەش نەكەن بەلئين و سويندو پەيمانان بكەنە هوى فيل و تەلەكە لە نيواتاندا، پەيمانەكانتان هەلبوشينەو، نەكەن دەستەو كۆمەلەكى ژمارە زورو دەسەلاتدار پەلامارى دەستەيە كى ترى كەم دەست و لاواز بدات، بىگومان خوا بەو جوړە شتانە تاقيتان دەكاتەو، سويند بە خوا هەموو ئەو شتانەتان بو روون دەكاتەو كە جياوازى و كيشەتان تيیداھەيه.

(۹۳) خو ئەگەر خوا بيوستايە دەيكردن بەيەك ئوممەت (بەلكو ريزى بو داناون و موڵەتى داون و سەربەستى كر دوون)، بەلام ئەووى خوا بيهويت گومراى دەكات و ئەووى بيهويت رينمووى دەكات (ئەلبەتە وىستى خوا دژايەتى وىستى ئادەمیزاد ناكات، ئەووى بيهويت رىبازى هيدايتە بگریت رينمووى دەكات، ئەووش رىبازى گومراى بگریتە بەرموڵەتى دەدات و زورى لى ناكات)، بىگومان پرسيارتان لى دەكریت دەربارەى ئەو كارو كر دەوانەى كە ئەنجامتان دەدا. (لە دنيا دا).

(۹۴) نہ کہن پہیمان و سویندہ کانتان بکہنہ ہوی پیلان
گیران و قبل و تہلہ کہ لہ نیواتاندا، (تہو بریارو پہیمانانہ
ہلہنہ و شینن) تا پی ہلہنہ خلیسکیت دواۓ تہوہی کہ
قایم و ہستابوو، بو تہوہش تالاولی ناخوش نہ چژن کاتیک
بہ ہوی تہو کارہ تانہوہ بہ ربہست دہخہنہ بہردہم ریباری
خو، (تہ گہر و ابکہن) تہو کاتہ سزایہ کی گہورہ تان بو
ہہیہ.

(۹۵) (پہیمانی خوا مہشکینن) و بہ ہلہلہ شاندنہوہی
بہ نرخیکی کہم مہیگورن، (تہو نرخہ ہہرچہند بی ہہر
کہمہ) چونکہ بیگومان تہو بہ شہی لای خواہیہ لہ
بہ ہشتدا ہہر تہوہ چاکترہ بوتان تہ گہر بزائن و تیگہن.
(۹۶) تہوہی لای نیوہیہ و بہ تیوہ بہ خشراوہ، تہواو
دہیبت، بہ لام تہوہی لای خواہیہ و (لہ پیناوی تہودا
دہیہ خشن) ہہر دہمیبتہوہ، (کہ پاداشتی بہ ہشتی
بہرین و نہ براوہیہ) سویند بہ خوا بیگومان پاداشتی

تہوانہی کہ خوگرو نارامگر بوون بہ جوانتر دہدہینہوہ لہوہی کہ تہوان دہیانکرد.

(۹۷) تہوہی کارو کردہوہی چاکہی کردیبت، پیاو بیٹ یان ثافرت، لہ کاتیکدا پروادار بیٹ، سویند بہ
خوا بہ ژیانیکی کامہران و ئاسوودہ لہ دنیاا دہیژنین، لہ قیامہ تیشدا پاداشتیان بہ جوانتر دہدہینہوہ
لہوہی کہ تہوان جارن دہیانکرد. (لہ پەرستن و کارو کردوہ جوانہ کان).

(۹۸) (تہی پیغہ مہر ﷺ تہی ئیماندار) ہہر کاتیک قورئانت خویندو دہورت کردہوہ، تہوہ پہنا بگرہ
بہ خوا لہ شہیتانی نہفرین لیگراو...

(۹۹) بیگومان شہیتان دہسہلاتی نیہ بہ سہر تہوانہدا کہ باوہریان ہیئاوہ و پشت بہ پەرورہدگاریان
دہبہستن...

(۱۰۰) بہلکو شہیتان تہنہا دہسہلاتی بہ سہر تہوانہدا ہہیہ کہ پشتیان پی بہستوہ و ملکہچ و
فہرمانبہرداری تہو دہبن، ہہروہا تہوانہش کہ شہریک بو پەرورہدگار بریار دہدہن.

(۱۰۱) کاتیکیش ئایہ تیگ دہخہینہ جی ئایہ تیگی تر (بو تہوہی پلہ بہ پلہ شتیگ حہرام بکہین، یان
دیاردہیہ کی نہفامی لاہرین) خوایش خوۓ دہزانیٹ چی دادہبہزینیٹ و چ فہرمانیک دہدات، تہوہ
نہفامان دہلین: (تہی محمد ﷺ) بیگومان تو ہہر لہ خو تہوہ شت ہلہدہبہستیت، نہخیر وانیہ، (تہو لہ
خویہوہ شت نالیٹ) بہلکو زوربہی تہو نہفامانہ تیئاگہن و نازائن. (لہم قورئانہ پیروژہ).

(۱۰۲) تہی محمد ﷺ بیان بلی: روح القدس، (جوبرہیل، تہم قورئانہی) لہلایہن پەرورہدگار تہوہ بہ
حہق و راستی دابہزاندوہ، بو تہوہی تہوانہی باوہریان ہیئاوہ دامہزراو پایہدار بکات و رینمووی
و مژدہشہ بو موسلمانان.

وَلَا تَجِدُوا أَلَيْمَنَ كُمْ دَخَلَ بَيْتَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدِ بَيْتِهَا
وَيَذُوقُوا أَلْسُوهُمَا صَدَقَتْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكِنَّ عَذَابُ
عَظِيمٍ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرُ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
أَوْ اُنْتَفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ أَفْرَآءَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزَكَّرُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّقٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

(۱۰۳) سویند به خوا ئیمه چاک ناگامان لی یه که بی باوه پان ده لّین: ئەم قورئانه تهنه که سیڤ فیڤری ده کات، (به مەرجیڤ) زمانی ئەو که سهی ئەوان ده لّین قورئان فیڤری محمد ده کات، عه جه میه و عه ره بی نیه و ره وان نیه، له حالیکدا ئەم قورئانه به زمانی عه ره بی پاراو و روون و ئاشکرا دارێژراوه.

(۱۰۴) به پراستی ئەوانه ی که پروایان به ئایات و موعجزه کانی خوا نیه، خوی گه وره هیدایهت و رینموو بیان ناکات، به لکو سزای به ئیشی بو ئاماده کردوون.

(۱۰۵) بیگومان هه ره ئەوانه درۆ هه لده به ستن که

باوه پان به ئایه ته کانی خوا نیه، هه ره ئه وانیش درۆزن و درۆیان کردۆته پیشه.

(۱۰۶) ئەوه ی پاشگه ز بیته وه له خواناسی، دوا ی باوه پهیانی، جگه له وانه ی که ناچار ده کریڤ وشه ی کوفر بیته به سه ره زاریاندا، له کاتی کدا دلیان پره له ئیمان، به لام ئەو که سه ی دلی به کوفرو بی دینی خو ش کرد بیته، ئەوانه خه شم و قینی خویان له سه ره و سزای گه وره و سه خت و دژواریان بو هه یه.

(۱۰۷) ئەو خه شم و قینه ش له به ره ئەوه یه چونکه به پراستی ئەوانه کاتی خوی هه ره ژایانی دنیایان خو ش وویستوه تا ژایانی دوا پوژ، بیگومان خوا هیدایه تی قوم و که سانی بی باوه پ و خوانه ناس نادات...

(۱۰۸) ئەو جو ره که سانه، ئەوانه ن که خوا مو یری ناوه به سه ره دل و ده روون و ده زگای بیستن و بینینیاندا، ئەوانه غافل و بی ناگان (له حه قیقهت و راستیه کان).

(۱۰۹) شتیکی راسته و گومانی تی دانیه ئەوان له روژی قیامه تدا خه ساره تمه ند و ریسوا و زه ره رمه ندن. (له هه موو رویه که وه).

(۱۱۰) پاشان (ئهی محمد ﷺ) په ره وردگاری تو به نیسه به تی ئەوانه وه که کو چیان کرد، دوا ی ئەوه ی ئازار و ئەشکه نه دران، له وه و دوا جهاد و کو شش خو گریبان به رده وام بوو، به راستی په ره وردگارت دوا ی ئەو پیشهاتانه ته واو لی خو ش بوو میهره بانه (به رامبه ره ئەو ئیماندارانه).

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّلسَّاتِ
الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْصَى وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٥﴾
مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ لَوْلَا
أُولَئِكَ هُمُ الْفَافِقُونَ ﴿١٠٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّنَا
الْآخِرَةَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّنَا
لَيَكُونَنَّ هَٰؤُلَاءِ مِنَ الَّذِينَ أَجْعَلُوهَا جَهَنَّمَ
وَصَبَّوْا فِيهَا مِنْ بَعْدِهَا لَعَنُوا رَجِيمٌ ﴿١١٠﴾

(۱۱۱) رَوَّيْكَ دَيْتْ كه هه موو كهس خه می خوویه تی، بهرگری له خوئی ده کات، پاكانه بوّ خوئی ده کات، (گوی به كه سی تر نادات، ئه و روژه) هه ركهس پاداشتی كرده وه كانی ده درسته وه و ئه و خه لكه سته میان لی ناکریت.

(۱۱۲) خوا نمونه ی هیئاوه ته وه (به دانیش توانی) شاریك كه ژیا نیان به هیمنی و ئاسووده بی ده برده سهر، له هه موو لایه كه وه رزق و روزی جوړاو جوړیان بوّ ده هات (به لام له جیاتی سوپاسگوزاری) ناشو كرو قه درنه زانی نازو نیعمه ته كانی خوا بوون، ئینجا خوی گه و ره پو شاكی برسی تی و ترسی كرده كالای بالایان و تالای نه داریی و ترسی پی چه شتن له سهر نه نجامی ئه و ئیش و كاره (ناپوخت و نارپكانه دا) كه جاران كرده بویانه پیشه ی خو یان.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَصَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مَّتَطَمِّئِنَ بِأَنْبِيَآئِهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفَ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا لِنِعْمَتِ اللَّهِ إِنَّ كُفْرَآئِهِ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلُ الْبَيْتِ وَاللَّهُ بِهِ فَاعْلَمُوا أَضْطَرَّ عَلَيْهِمْ وَلَا عُدْوَانٌ عَلَى اللَّهِ عَفْوٌ وَرَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا نَصَبْنَا لَكُمْ مِنَ الْكُذْبِ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعْ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

(۱۱۳) سویند به خوا به راستی ئه وانه پیغه مبه ریکیان هه ره له خو یان بوّ هات، كه چی به درو یان زانی و برو یان پی نه كرد، ئه و سا سزای سه ختی خویای گرتنی و له ناوی بردن له كاتیكدا ئه وانه سته مكار بوون. (كه واته خه لكینه وریابن با وه كو ئه و انتان به سهر نه یه ت).

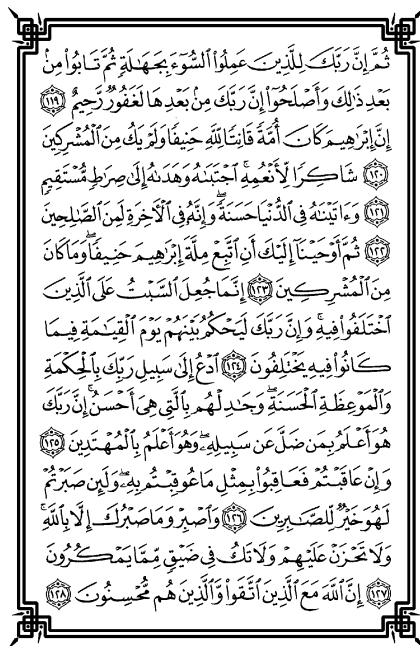
(۱۱۴) جا ئیوه ئه ی ئیمانداران بخون له و رزق و روزیه حه لال و پاكه ی كه خوا پی به خشیوون، هه می شه شوكر و سوپاسی نازو نیعمه تی خوا بكهن، ئه گه ر ئیوه ته نه ا ئه و زاته ده په رستن.

(۱۱۵) (خوی په و ره دگار) ته نه ا مر داره وه بوو، خوین، گوشتی به راز، ئه و مالآ تانه ی كه ناوی غهیری خویان له كاتی سهر بریندا له سهر ده هیئ ریت، هه رامی كرده وه لی تان، جا ئه گه ر كه سیك پیویستی ناچاری كرد به خواردنیان بی زیاده په وی و له سنوور ده رچوون، ئه وه به راستی خوا زوړ لیخو شبوو به به زه یی و دلوقانه.

(۱۱۶) نه كهن به قاله ی دهم و زمانتان بلین ئه مه حه لال و ئه مه هه رامه، بوّ ئه وه ی درو به ناوی خواو ئاینی خوا وه له به ستن، (دیاری كردنی حه لال و هه رام به ده ست ئیوه نیه، چونكه) به راستی ئه وانه ی درو بوّ خواو ئاینی خوا هه لده به ستن سهر فرازو سهر كه وتوو نابن.

(۱۱۷) (ئه وانه له دنیا دا) كه میك راده بوین، به لام له قیامه تدا سزای به ئیش و ئازاریان بوّ ئاماده یه.

(۱۱۸) له سهر ئه وانه ش كه بوونه ته جوو، هه موو ئه و شتانه مان له سهر هه رام كرده وون كه پیشتر بوّ تو مان باس كرده وه (له ئایه تی ۱۴۶ سوره تی الانعام دا) جا وه نه بی ت ئیمه سته ممان لیكرد بن به لكو هه ره خو یان سته میان له خو یان ده كرد.

(۱۱۹) پاشان، بهراستی پهروهر دگاری تو بو که سائیک که گوناھو تاوانیان نه نجامداده به نه فامی، له وه ودوا په شیمان بونه ته وه و ته و به بیان کردوه و چاکسازیان نه نجامداده، بیگومان پهروهر دگاری تو دواي ته وه ته و به و چاکه کاریه زور لیخو شبوو میهره بانه.

(۱۲۰) بهراستی ئیبراهیم ﷺ هر خوی ئومه تیک بوو، (هر خوی پیشه وایه که بوو) ملکه چ و فرمانبرداري خوا بوو و له ههمو و بیرو باوه پیکي چهوت به دوور بوو، له موشریک و هاو له گرانیش نه بوو...

(۱۲۱) هروه ها زور سوپاسگوزاری خوا بوو له بهرامبهر نازو نیعمه تی بی شوماری پهروهر دگاریه وه، نه ویش هلی بژاردو رینمویی کرد بو ریازی راست و دروست.

(۱۲۲) نیمه هر له دنیا دا چاکه مان پیبه خشی و پاداشتی چاکه مان دایه وه (به به خشی نی هاوسه ری پاک و نه وه ی خواناس) بهراستی ته وه له جیهانی داهاتوودا له ریزی چاکاندا به (که ریژدارو به خته وهر کامه ران).

(۱۲۳) له وه ودوا (دواي چنده ها سه ده) وه چی و نیگامان بو تو (ته ی محمد ﷺ) نارد که شوی نی ثاین و بهرنامه ی ئیبراهیم بکه ویت که به دوور بووه له ههمو و بیرو باوه پیکي چهوت، هروه ها له دهسته ی موشریکانیش نه بوو. (۱۲۴) بهراستی قه ده غه کردنی کاروباری دنیایی له روزانی شه موواندا تنه ها له سهر نه وانه بریار درا که کیشه یان هه بوو تیایدا، بیگومان پهروهر دگاری تو فرمانره وایی ده کات له نیوانیاندا له روزی قیامه تدا له سهر ته و شتانه ی که ته وان کیشه و جیاوازیان تیدا ده کرد.

(۱۲۵) (ته ی پیغه مبهر ﷺ، ته ی ئیماندار) بانگه واز بکه بو لای بهرنامه و ریازی پهروهر دگارت به حکیمه ت و دانایی (بو هندیک) و ناموژگاری جوان و به چی، (بو هندیکی تر)، گفتوگو و موجداده له ش به جوانترین شیوه (له گهل هندیکی تر) دا به تایبه تی خاوه ن کتیه کان، نه نجام بده چونکه بهراستی پهروهر دگارت هر خوی زانایه، که کئی گومرایه، هروه ها هر خویشی زانایه به هیدایه ت وهر گران.

(۱۲۶) ته گهر و یستتان توله بکه نه وه، ده بی ت هر به قه دهر ته و سته مه ی که لی تان کراوه توله بکه نه وه، خو ته گهر نارام گرو خوگر بن، ته وه چاکتره بو نارام گرو خوگران...

(۱۲۷) (ته ی پیغه مبهر ﷺ، ته ی ئیماندار) خوگر و نارامگریه و خوگری و نارامگریه که شت تنه ها به کومه کی و یارمه تی خوا ده بی ت به که سی تر ناکریت، خه فه تیش مه خو له خوانه ناسان که باوه ر ناهینن و دلته نگ مه به له بهرامبهر ته و پیلان و نه خشانه ی که دوژمنان ده یگیرن...

(۱۲۸) چونکه بهراستی خوا له گهل ته و که سانه دایه که خویان پاراستوه له گوناھ، هروه ها ته وانه ش که چاکه کارو چاکه خوازن. (به مهستی به ده ست هی نانی ره زامه ندی خواو خوشه ویستکردنی ثایه که ی).

سوره نبي (الإسراء)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) پاکي و بیگهردی و ستایش بو ئه و زاتهی که شه و ره وی کرد له به شیکی که می شه و دا به به ندهی خوی (محمد ﷺ) له مزگه وتی (حرام، که عبهی پیروزه وه) بو مزگه وتی (الاقصی) له (بیت المقدس) که ده و رو به ریمان پیروزو پر به ره که ت کرد و وه، تا هه ندیک نیشانه و به لگه و ده سه لاتداری و توانایی خوامانی نیشان بدهین، به راستی ئه و زاته به ته و او ی بیسه رو بینیه.

(۲) ئیمه کتبی (ته و راتمان) به خشی به موسا و کردمانه هو ی هیدایه ت و رینمووی بو نه و هی ئیسرائیل، بو نه و هی که سی تر جگه له من نه که نه پشتیوان و یاریده دهر بو خویان.

(۳) (ئه مانه و خه لکی تریش) نه و هی ئه و که سه سانه ن که (له که شتیبه که دا) له گه ل نوح دا هه لمان گرتن (تا سو پاسگوزار بن و قه دری نازو نیعمه ت و به خششه کان بزائن)، چونکه به راستی (نوح) به نده یه کی زور سو پاسگوزار بو.

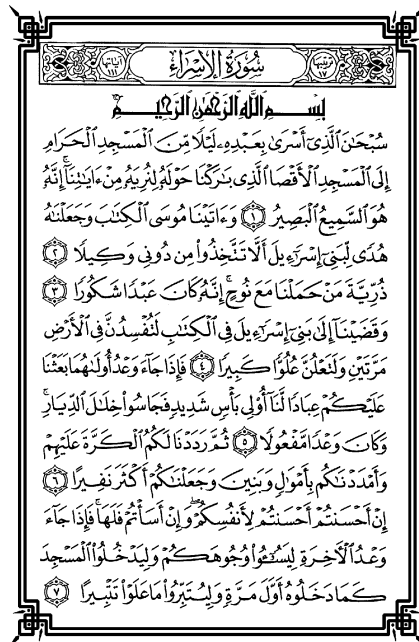
(۴) له کتبی ته و راتدا یان له لوح المحفوظ دا بریارمان داوه و

پیمان راگه یاندوون که سویند به خوا ئیوه (له بهرنامه ی ئیمه لاده دن و یاخی ده بن) و فساد و خراپه دوو جار له زویدا بهرپا ده کن، (له غه فله تی خه لکیدا) زورگه شه ده کن و ده سه لاتیکی زور گه و ره به ده ست ده هیئن (له م سه رده مه دا دوو باره ئه م هه واله قورئانیه ها تو ته وه دی، ئومیده خوی گه و ره ئه مجاره ش کو تایی به ده سه لاتیان بهیئی).

(۵) جا کاتیکی (ئه ی جووه کان) به لینی یه که میان دیت (که توله تان لی بکهینه وه) به نده تاییه تیه کانی خومان ده نیینه سه رتان که خاوه نی هیزو توانای زورن، ئیتر ئه وان به هه موو کون و که لینیکی قه لاو شارو چکه کاندایه سپورینه وه و ده گهرین به شوینیاندا، ئه م هه ره شه ی توله یه به لینی خاویه و ده بیته بیته دی (زانایانی سه رده م ده لین، - عبادا لنا - مه یه ست ها وه لانی پیغه مبه ره که قورئان وه سفی کردوون به و هی که توندو تیژن دژ به خوانه ناسان له کاتی جه نگدا).

(۶) له دوا ی ئه و لاو زیه تان (ئه ی جووه کان، له غه فله ت و دوا که وتنی جیهانی ئیسلامدا) نوره تان ده ده ینه وه و ده سه لات به سه ر و لاتنی ئیمانداراندا پهیدا ده ده کن مال و سامان و کوپی زورتان پیده به خشین و واتان لیده که یین که زور ئاماده بن بو هیرش بردن و په لاماردان و پروپاگه نده کردن.

(۷) ئه گهر (له کاتی ده سه لاتدا) چاکه بکه ن، ئه وه هه ر بو خوتان چاک و به سووده، ئه گهر خراپه و تاوانیش بکه ن ئه وه هه ر یه خه ی خوتان ده گریته وه، جا کاتیکی که نوره ی ئه نجامدانی به لینی دوا جار دیت، ئیمانداران کاریکتان پی ده کن که له رو خسارتاندا رهنگ بداته وه (چونکه ئه وان دلنیان که هه موو ئه و به لاو ناخوشیانه ی به سه ر گه لانی موسولماندا به گشتی، ها تو وه به شیوه یه کی راسته و خو یان ناراسته و خو دهستی ئه وانی تیادایه)، ئه و سا ده با ئیمانداران بچه مزگه وته که وه هه ر وه کو یه که مجار چونه ناوی، ده با ئیتر ئیمانداران توله ی خویان بکه نه وه و ده ستیان به سه ر هه ر چیه کدا ده روات دریغی نه که ن (چونکه ئه وان له سته م و زورداری و خوین ریژی دریغان نه کرد).

(۸) ئىنجا دورى، پەرور دگارتان بەزەي پياتاندا يېتەو و رەحمتان پى بکات ئە گەر بە خوتاندا يېنەو و تەو بە گەر، خۇ ئە گەر بگەر يېتەو بو پيلانگىران و خويىرىزى ئيمەش دەست دە کە يەو بە تولە سەندن و تە مېکردنتان، جگە لەو دۆزە خېش دە کە يەن بە زېندان بو کافران کە تبايدا گېر بخۇن.

(۹) بهر پستی هم قورئانه هیدایت به خشه بو چاکترین ریگه و رییزو بهرنامه، مژدهش دهدات بهو ئیماندارانیه که کارو کرده و چاکه کان ده کهن که بیگومان پاداشتی زو و بی سنوور جاوه بانه.

(۱۰) بهر آستی ته وانهش که باوهر بهر وژي دوايي ناهين،
سزايه کي به تش و نازمان بو تاماده کردون.
(۱۱) نينسان (کاتيک ته نگه تاو ده بيت) دوعا و نزي شهر
ده کات، ههروه ک چون له کاتي ناسيدا دوعاي خير ده کات،
نينسان هه ميشه و بهر دوام به له له و هه له شه به.

(۱۲) ئېمە دياردهی شهو و روژمان کردوه بهدوو بهلگه و
نیشانه (لهسه دهسه لاتي خو مان و بو حسانه وه و

ئەنجامدانی کاروبارتان و راگرتنی پلەیهکی گەرمای لەبار بو ژایانتان)، ئیجنا ئیمە تاریکیمان بەسەر دیاردە
شەودا هیئەو دیاردە روژیشمان بە ئاشکراو دیارو بینراو سازندوو، تا لە نازو نیعمەتی پەرورەدگارتان
بەهرەوەر بین، تا ژمارە سەلەکان بزانی و حساب راگرن (کە زۆر پێویستە بو ریکخستنی کاروباری ژیان) ئیمە
هەموو شتیکی پێویستی ئێوەمان بەفراوانی و بەر بلاوی روون کردۆتەو.

(۱۳) نامہی کردوہی ہەرکەسیکیشمان هه‌ئاسیوو به‌گەردنیداو له‌روژی دواپییدا کارنامە‌ی کردو‌هەکانی بو‌ددەرده‌هینین و به‌کراوه‌یی ده‌یخه‌ینه‌ به‌رده‌ستی (ناشکرایه‌ که‌ ئه‌و ده‌زگایانه‌ی کارو کردو‌ه‌ی ئیمه‌ی له‌سه‌ر تو‌مار ده‌گرت زور بی‌شکه‌وتوو ته‌ له‌وه‌ی که‌ ئاده‌میزاد به‌ی پێ بردوو‌ه‌ به‌ی پێ ده‌بات).

(۱۴) ئەوسا پىي دەۋى تىرىت: دەي نامەي كىردەۋە كانت بىخىنە رەۋە و تە ماشاي بىكە، ئەمرو ھەرخوت پىريار بدە و حساب بو خوت بىكە (شايستەي چ جورە يادا شىكىت؟!)

(۱۵) ئەوہى ھەولۋى دايىت رىيازى راست و دروست بگريت، ئەوہ بەراستى بەقازانچى خۇى تەواو دەبيت و ھەر خۇى بەھرە لە ھىدايەتە كەى وەر دە گريت، ئەوہ ش گومرا بووہ و رىيازى سەرلشپاويى گرتوتەبەر، ئەوہ بېگومان ھەر خۇى زەرەر دەكات و گومرايىە كەى لە سەرى دە كەويت، كەس گوناھى كەس ھەلناگريت، كەس بەرپرسيار نىبە لە ھەلەى كەسانى تر، ئىمەش سزاي ھىچ قەومو گەلەك نادەين تا بىغەمبەرىكى بۆ نەئيرين.

(۱۶) کاتیک بمانه ویټ دانیشتوانی شارو شارو چکه یه ک له ناو بیه یڼ، ټوه سه رها ته فرمانی گوړایه لی دده یڼ به دده ولمه ننده کان (که گوړی به حه رام و حه لال نادهن، که چاکه و چاکه کاری بکهن) که چی ټه وان یاخی ده بن و خراپه کاری ده که ن له ولاتدا، ټه وسا ئیتر شایسته ی ټوه ده بن که بریاری ئیمه به سه ریاندا سه پیڼریت، ټه وسا ئیمه ش کاو لی ده که یڼ به سه ر به کداو دارو به ردی به سه ر به که وه ناهیلین.

(۱۷) چه نندها نه وه مان له دواى نوح له ناو پردووه، ئه وه نندهش به سه بو په روه ردگارى تو که ئاگادارو بينايه به گوناهاو تاوانى به نده کاني، هيچ شتي کي لې شاراو نه.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ عَجَلْنَا لَهَا مَآثِمَهَا لِمَنْ يُرِيدُ نَجْدًا
جَعَلْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ يَصْلَحُهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا تَبْذُرُهُمْ كَمَا تَبْذُرُ الْبَذَرِ
رَبُّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُورًا ﴿٢٢﴾
﴿٢٣﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَإِلَّا يَلِدِينَ يَحْسَبُ أَنَّ مَا
يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدٌ هُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهَا
أَنْ لَا تَنْهَرُ هُمَا وَقُلْ لَهَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٤﴾ وَأَخْفِضْ
لَهَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿٢٥﴾ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَأَنْتُمْ كَانُوا لِلَّهِ أَقْرَبَ غُفُورًا ﴿٢٦﴾ وَءَاتَا الْفِرْعْنَ حَقَّهُ
وَأَلْمَسَكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرُوا ثَمَارَكُمْ إِنْ الْإِنْسَانُ
كَانُوا خُوفَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

(۱۸) تہوہی مہبہستی تہنہا دنیاہیت کہ بہہلہو بہخیرایی تیدہپریت، تہوہ ئیمہ (بہ ئارہزووی کہس ناکہین بہلکو) ہرچیمان بویت بہزووی، بہویستی خومان و بہہرکس کہ ہمانہویت دہبہخشین، پاشان (لہو جیہان) تہو جوہ کہسانہ (واتہ دنیا پەرستان) دہخہینہ ناو دوزخہوہ، بہ سہرزہنشت کراوی و راوئراویہوہ (کہ بہرہدوام فریشتہکان ئیش دہکن بہدلیاندا و نایہلن پشوو بدن، ہر راویان دہنین بہناو تونیل و شونہ سامناکہکاندا)۔

(۱۹) (بہلام) تہوہش مہبہستی بہشی تہو جیہان بیت و ہول و کوششی چاکي بو بدات، لہ ہمان کاتیشدا ئیماندار بیت، ہول و کوششی تہو جوہ کہسانہ جیگہی ریزو سوپاسہ و سوپاسکراون۔

(۲۰) ئیمہ ہرہدولا (دنیا پەرستان و خوا پەرستان) لہ بہخششی پەرہردگارت بہرہوہر دہکہین، بیگومان بہخششی پەرہردگارت سنووردار و قہدہغہ کراو نیہ لہ دنیادا۔

(۲۱) تہماشاکہ و سہرنج بدہ چون ریزو پلہ و پایہی ہندیکیانمان داوہ بہسہر ہندیکی تریاندا، بیگومان پلہ و جیاوازیہکانی تہو جیہان زور گہورہتر و زور زیاترن۔

(۲۲) (تہی ئینسان) ہرگیز نہ کہیت خواہی کی تر بکہیتہ ہاوتای خواو ہاوہلی بو بریار بدہیت چونکہ بہو کارہت زہبون و خہجالہت دہبیت۔

(۲۳) پەرہردگاری تو بریاریداوہ کہ جگہ لہو کہسی تر نہ پەرستن، ہرہوہا بریاریداوہ چاکہ کاریش بن لہ گہل دایک و باوکتاندا، ہرکاتیک یہ کیکیان یان ہرہدوکیان بہ پیری کہوتنہ لای تو (تہناتہ) ئوفیان لہ دہست مہکہ و (ہرگیز) پیااندا ہلہمشاخ و ہاواریان بہسہردا مہکہ، بہرہدوامیش قسہ و گفتوگوت لہ گہلیاندا با چاک و جوان و بہجی بیت...

(۲۴) ہرہوہا بالی میہرہبانی خوتیان بو راخہ و ملکہج بہ بویان، نزا بکہ و بلی: پەرہردگارا رہحمیان پی بکہ و میہرہبان بہ بویان، ہرہوہکو چون تہوان رہحمیان بہمن کردو و منیان پەرہردہو بہخیو کرد بہ بجوکی و مندالی۔

(۲۵) پەرہردگارتان زور زانترہ لہخوتان بہوہی کہ لہدل و دہروونتاندا ہہیہ، خو تہگہر چاک و پاک و ریکو پیک بن، تہوہ بہراستی ئیتر تہو زاتہ بو تہوبہکاران و پہشیمانان تہواو لیخوشبوو بہخشنہیہ۔

(۲۶) مافی خزم و خویشان بہجی بہینہ و پہیوہندیہکان (لہ چوار چوہی شہرعدا چاودیتری بکہ) ہرہوہا مافی ہہژانیش (بہ یارمہتیدانیاں بہگویرہی توانا) تہنجام بدہ ہرہوہا مافی ریسواریش (بہدہستگیروی و ری نیشانان) جیہجی بکہ، دہست بلاویش مہبہ و مال و سامانت بہفیرو مہدہ۔

(۲۷) چونکہ بہراستی تہوانہی مال و سامانیاں بہفیرو دہدن (لہ ریگہی خراپدا سہرفی دہکن)، تہوانہ ہہمیشہ وک برای شہیتانہکان وان، شہیتانیش لہ بہرامبہر (نازو نیعمہتہکانی) پەرہردگاریہوہ زور ناشوکرو بہدنمہکو سپلہیہ۔

وَأَمَّا نُرْضِیَنَّهُمْ أَتِیَعًا رَّحْمَومَیْنِ رَبِّكَ تَرْجُوهُمَا فَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
مَّیْسُورًا ﴿۲۸﴾ وَلَا تَجْعَلْ یَدَکَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِکَ وَلَا تَبْسُطْهَا
کُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿۲۹﴾ إِنَّ رَبَّکَ بِبَسْطِ الرِّزْقِ
لَیِّنٌ دَشَاءٌ وَیَقْدِرُ إِنَّکَ بِعِبَادِهِ خَبِیرٌ بَصِیرٌ ﴿۳۰﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَکُمْ خَشِیَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا کَرِهُمُ قَتْلَهُمْ کَانَ
خَطًّا کَبِیرًا ﴿۳۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِیْ کَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿۳۲﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِیْ حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّیْهِ سُلْطَانًا فَلَا یُسْرِفُ فِی
الْقَتْلِ إِنَّکُمْ کَانَ مَظْهُورًا ﴿۳۳﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْیَتِیْمِ إِلَّا بِالْأُکْلِ
هِیَ أَحْسَنُ حَقِّ بَلَغٍ أَشْدُّ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ کَانَ
مَسْئُولًا ﴿۳۴﴾ وَأَوْفُوا بِالْکَلِّ إِذَا کَلَّمْتُمْ وَرَبُّوهُ بِالْقِسْطِ اسْمُ السَّقَمِ
ذَٰلِکَ خَبْرٌ أَحْسَنُ تَأْوِیْلًا ﴿۳۵﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَیْسَ لَکَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ کُلٌّ أُولَٰئِکَ کَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿۳۶﴾
وَلَا تَمْشِ فِی الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّکَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿۳۷﴾ کُلُّ ذَٰلِکَ کَانَ سَبْعُمُ عَشَرَ مَكْرُوهًا ﴿۳۸﴾

(۲۸) خُوْ ئه گهر نه تتوانی یارمه تی ناوبراوان بدهیت و به ئومیدی ره حمه تی پهروه ردگارو به خششی ئه و بویت ئه وه ده کریت به گوفتاری جوان و قسه ی خوش رازیان بکهیت.

(۲۹) نه کهیت ئه وه نده دهست نوقاو بیت وه که ئه وه ی که دهستی به کوْت و زنجیر به گهر دیندا هه لواسرابیْت، ههروه ها ئه وه ندهش دهست بلا و مه به (هیچیت به دهسته وه نه مبییْت) له وه ودوا بکه ویت به ردهم لوْمه و سه رزنشی ئه مو ئه وو به هه ناسه ساردی و ناومیدی بوْی دانیشت. (۳۰) به راستی پهروه ردگارت به هه رکهس که بیه ویت رزق و رُوْزی فراوان ده به خشیت، یاخود کهم و سنوورداری دهکات، بیگومان ئه و زاته ئاگادارو بینایه به بنده کانی، (به خشین و نه به خشینی هه رکه مه کی نیه).

(۳۱) نه کهن منداله کانتان له ترسی گرانی و برسیتی بکوژن (چونکه پهروه ردگارتان رُوْزی به خش و میهره بانه، ئیمه رزق و رُوْزی ده به خشین به وانیش و به ئیوهش، له راستیدا کوشتنی ئه وان گوناھو تاوانیکی زوْر گه وره یه و ناوْلا یه.

(۳۲) هه رگیز نه کهن توخنی زینا بکه ون و لئی نزیك بینه وه، چونکه ئه وه به راستی گوناھو تاوان و هه له و ریچکه یه کی زوْر خراب و نادروسته (بوْ ئه نجامدانی ئاره زوی جنسی).

(۳۳) نه کهن که سیك بکوژن که خوا کوشتنه که ی حه رام کرد بیْت مه گهر به هوْی تاوانیکه وه شایسته بیْت و کوشتنی ره وای بیْت، ئه وهش که مه زلومانه و بی تاوان ده کوژریْت، ئه وه ئیمه به راستی ماف و دهسه لا تمان داوه به نزیکترین که سی که توْله ی بوْ بسییْت، ئه ویش نابیْت زیاده وه یی بکات له کوشتن و توْله سه ندنه وه دا، (خُوْ ئه گهر له خواترس و فره مان به ردار بو و له و کارهیدا) ئه وه له لایه ن خواوه سه رکه و توو و پشتیوانی لیکراوه هه وره ها له لایه ن دهسه لاتی ره و اشه وه.

(۳۴) نزیك مالی هه تیوو مه که ون مه گهر به جوانترین شیوه (وه که ئه وه ی بیخه نه بازرگانیه که وه تاگه شه بکات) هه تا ئه گاته هه ره تی لاوی، وه فا بکه ن به به لئین و په یمان، چونکه به راستی بهر پرسیارن له به رامبه ر به لئین و په یمانه وه.

(۳۵) هه رکاتیك کیشان و پیوانتان ئه نجامدا به ریک و پیکی و تیرو ته وای ئه نجامی بدن، ئه و شیوه یه چاکتره و جوانترین ئه نجامی هه یه (له دنیا دا ئاسوده ده بن و پاداشتی قیامه تیش به دهست ده یئین).

(۳۶) (ئهی ئینسان) له شتیك مه دوْی و شوینی شتیك مه که وه که زانست و زانیاریت ده باره ی نیه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره هه مووی ئاده میزاد بهر پرسیاره له به رامبه ر یه وه...

(۳۷) ههروه ها به سه ر زه ویدا به کهش و فش و له خوْبا یی بوونه وه مه روْ، چونکه توْ هه رگیز ناتوانیت زه و ی کونا و ده ر بکهیت، ناشگه یته به رزی چیاکان (ئیتیر ئه م که شخه و شانازیته له چی یه؟).

(۳۸) هه موو ئه و شتانه ی که له ئایاته کانی پیشوودا باسما ن کرد، خراپه کانی لای پهروه ردگارت ناپه سه ندو نابه جییه (هه وْل یه هه میشه دووره په ریژیْت لیان).

(۳۹) تھو رینمویبانیہ کی کہ پھر وہ ردگارت بہ وہ حی بوی
رہوانہ کردیت بہ شیکن لہ حکمت و دانایی، نہ کہیت
خواہ کی تر بہاوتای خوی بالادہست بزانت، چونکہ تہ گہر
وابیت، فری دہریتہ ناو تاگری دوزخہوہ بہ سہرزہشت
کراوی و ریسوایی و شہرمہزاری و دوور خراوہی لہ بہزہیی
خوایی.

(۴۰) تینجا روو بہاوہ لگہران دہفہرمویت: ثایا رہوایہ خوا
ئیوہی ہہ لہزار دبیٹ تا کورتان پی بہخشیت و خوی
فریشہکانی ہہ لہزار دبیٹ تا بیانکات بہ کچی خوی؟ (تہم
بیروباوہرہ پوچ و بی سہروو بنانہ، کہی رہوایہ؟ مہ گہر کوپ
و کچ ہہر خوا نایانہخشیت؟)، بہراستی ئیوہ قسہ و
گوفتاریکی نابہجی و گہورہ و ناقولا دہکھن.

(۴۱) سویند بہ خوا ئیمہ لہم قورٹانہدا بہ چہندہا شیوہ لہ
ہہموو مہبہستہکان دواوین تا بیریکہنہوہ و یاداوہری
وہر بگرن، کہچی قورٹان بو خوانہناسان بو بہہوی دورہ
پہریزی و سہرگہردانی.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
ءَاخَرَ فَلَنَقُيَ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفِدُكُمْ رَبُّكُمْ
بِالْبَيْنِ وَأَتَّخِذُ مِنَ الْمَلِكِ كُوْنًا إِنَّا إِنَّا لَنَقُولُ فَوَلًّا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَنَبْعَثُ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَعُتِلَ عَمَّا يَقُولُونَ عَلُوا كِبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحُ الْمُسْتَخَوِّثِ
الَّتِي سَمِعَ وَأَلَامَ وَمِنْ فَيْتٍ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا سَمِعُ بِهِ وَكَانَ
لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا حَلِيمًا عَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ جَبَابًا
مُّسْتَوْرًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَتُمْ فِي الْقُرْآنِ وَحُمِدُوا وَلَوْ أَنَّ آذُنَهُمْ تَفُورًا
﴿٤٦﴾ تَحْنُ أَعْمَىٰ سَمِعُوا بِحُجَّتِهِ لَاحْتِجُوا إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ بِخَوِّ
إِذْ يَقُولُ الْقَافِلُونَ إِنَّا لَا نَسْمَعُ وَلَا نَبْصُرُ أَلَمْ نَقُلْ
كَيْفَ صَرَّفْنَا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَعِينُونَ سَبِيلًا ﴿٤٧﴾
وَقَالُوا أَوَآدَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْنَا أَلَمْ نَلْعَبُوتُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٨﴾

(۴۲) تہی پیغمبر ﷺ بہو موشریکانہ) بل: تہ گہر خوی تریش ہہبواہی لہ گہل خوی پھر وہ ردگارتا ہہر وہ کو
تہوان دہلین.. تہو کاتہ تہوانہ ہہولیانہدا کہ دہسلات لہخواہنی عہرش و تہختی فہرمانرہوایہتی زہوت بکہن.
(۴۳) ستایش و پاکی و بلندی بو تہو پھر وہ ردگارہیہ (کہ تہو نہفامانہ دہربارہی تہو ہہموو نارہوایہ دہلین) تہو
زاتہ زور بہرز و بلند و گہورہترہ (لہ بوچوونی تہوان).

(۴۴) ہہر حہوت ئاسمانہکان و زہوی و ہہموو تہوانہی کہ تیایاندا ہہن، تہسبیحات و ستایشی تہو زاتہ دہکھن،
ہیچ شتیک نی یہ لہم بوونہوہردا کہ تہسبیحات و ستایش و سوپاسی تہو زاتہ نہکات، بہلام ئیوہ لہ تہسبیحات
و ستایشی تہو شتانہ تیناگہن، بہراستی تہو زاتہ ہہمیشہ و بہردہوام خوگر و بہ حہوسہلہیہ (لہبہرامبہر لادانی
خہلکیہوہ) لیخوشبووہ و چاوپوشی دہکات (تہ گہر رووی تییکہن و باوہری پی بہین).

(۴۵) کاتیک کہ قورٹان دہخوینیت ئیمہ بہرہستیکی نادیارو شاراوہ، دہخہینہ نیوان توو تہوانہی باوہر بہ روژی
دوایی ناہین.. (چونکہ سوودی لی وہرناگرن)

(۴۶) (چونکہ مہبہستیان نیہ تییکہن) ئیمہش پھر دہدہہین بہسہر دلپاندا تا ہہرتی نہگہن، گویشیان سہنگین
دہکہین تا نہبیستن، جا کاتیک لہ قورٹاندا تہنہا ناوی پھر وہ ردگارت دہبہیت (باسی بت و بہرنامہیان ناکہیت)،
تہوہ پشت ہہلدہکھن و روو وہردہگیرن و بیزاری دہردہبرن و دہرون.

(۴۷) ئیمہ لہ ہہموو کہس چاکتر دہزانین کہ خوانہناسان بوگویت بو دہگرن، تہوانہ کاتیک گویت لی دہگرن، چہ
چپ و سرتہ سرت دہکھن، تہوسا ستہمکاران بہیہ کتر دہلین: ئیوہ ہہر شوین پیاوکی جادوو لیکراو کہوتون!!

(۴۸) سہرنج بدہ چو تہو دہکھن بہ نمونہ (تاویک دہلین: جادووگہر، دہمیک دہلین: شاعیر... ہتد) سہرئہنجام
خویان گومرا کردوہ و ناتوان ریگہ و ریبازیکی چاک و دروست بگرنہبہر.

(۴۹) تہوانہ بہ سہرسامیہوہ دہلین: باشہ تہ گہر بووینہ ئیسکی رزیو و پرتوکاو، تہوہ سہر لہ نوی زیندوو
دہکریینہوہ؟!

(۵۰) ئى محمد ﷺ پييان بلى: بېنە بەرد يان ئاسن...

(۵۱) يان ھەر شتيك و ھەر دروستكراويك كه زور سەخت و گرنگ و گەورەيە لە بېرو ھۆشتاندا، كەچى (بە سەرسامىيەو) دەلین: دەى باشە، كى زىندوو مان دەكاتهو؟ بلى: ئەو زاتەى كه يەكەمجار بەدھيئان (زور لای ئاسانە زىندووتان بکاتهو)، ئەوسا سەريان شوڤدەكەنەو بەلات و سەر بادەدەن و دەلین: ئەو كەى زىندوو دەكریئەو؟ كەى قىامەت بەرپا دەبیت؟ پييان بلى: لەوانەيە بەم نزيكانە پيش بېت.

(۵۲) روژيك ديت پەرورەدگارتان بانگتان لى دەكات، بەدەم سوپاس و ستایشیەو (زىندوو دەبنەو و ملکەچ و فەرمانبەردارن) واگومان دەبنەم كە ماوہيە كى كەم نەبیت لە دنياا نەژياون (ياخود دواى مردنتان ماوہيە كى زور كەم لە گوڤدا بوون).

(۵۳) ئى پيغەمبەر ﷺ بەبەندەكانم بلى: چاكترين گوڤتار بليان (جوانترين گوڤتار بنووسن) چونكە شەيتان بەپراستی دەيەويت نيوانيان تيک بدات (ھەميشە ھانيان دەدات پىو وتى گوڤتارى ھەلە و خراپ)، بەپراستی شەيتان دوژمنى ئاشكراى ئينسانەو (دەبیت و ريبايت تووشى ھەلەى نەكات).

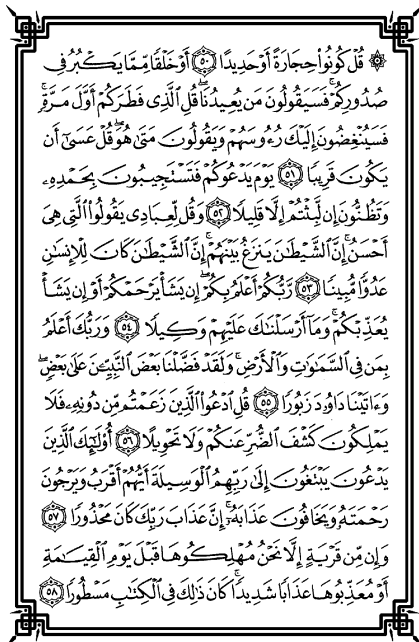
(۵۴) پەرورەدگارتان چاكتان دەناسيت، ئەگەر بىەويت رەحمتان پى دەكات (كاتيك ريبازى چاكە دەگرەنە بەر)، يان ئەگەر بىەويت سزاتان دەدات (كاتيك ريبازى خراپە دەگرەنە بەر)، ئيمە تو مان بو ئەو رەوانە نەكردووہ كە چاودپرو پاريزەرى ئەوان بيت (تا ئەوان بە ناچارىي باوہر بھيئن).

(۵۵) پەرورەدگارت چاك دەزانيت بەھەموو ئەوانەى لە ئاسمانەكان و زەویداىە (ھەريەكەيان سەرگەرمى چين)، بيگومان ئيمە ريزى ھەندى لە پيغەمبەرنامان لەلا زياترە لە ھەنديكى تريان و (كتيبي) زەبووريشمان بە - داوود - بەخشيووہ.

(۵۶) ئى پيغەمبەر ﷺ بە ھاوہلگەران بلى: ئادەى ھاناو ھاوار بکەن لەوبت و كەسو شتانەى كە لەجياتى خوا دەيانپەرستن (تاي ھيچيان لە دەست ديت؟ دلنيابن كە ئەوانە) نە دەتوانن بەلاو ناخوشیەكتان لەسەر لابەرن، نەدەتوانن بارودوخ بگورن. (چونكە ھەموو ئەو شتانە بەدەست خوايە).

(۵۷) ئا ئەوانەى كە ئەوان ھانا و ھاواريان لى دەكەن، خويان ھاوار لە خوا دەكەن و داواى نزيك بوونەوہ لە پەرورەدگاريان دەخوازن و چاوەروانى رەحمەتى دەكەن، لە سزاو تۆلەشى دەترسن، بەپراستی سزاي پەرورەدگارت مەترسى ليکراوہ.

(۵۸) ھيچ شارو شاروچكەيەك نىيە كە ئيمە بريارمان داييت پيش بەرپابوونى روژى قىامەت لە ناوى بەرين، يان سزايەكى سەختى بەدين، لە كتيب و دوسيەى (تايبەتدا، لە لوح المحفوظ دا) تۆمار نەكرا بېت.

(۵۹) هیچ شتیک نہ بووہ بہوئی ئوہدی کہ ئیمہ موعجزہ بہریا نہ کہین ئوہ نہیبت کہ (جورہا موعجزہمان نیشانی پیشینہ کان دا)، بہلام ئوان ہر پروایان پی نہ کرد؛ ئیمہش لہناومان بردن، حوشرہ تایبہ تہ کہ شمان بہ ناشکراو روون بہ قہومی (ثمود) بہخشی، کہچی ستمیان لیکردو (سہریان بری)، بہراستی ئیمہ تنہا بو ترس و داچلہ کاندن نہیبت، هیچ جورہ موعجزہ بہک نانیرین.

(۶۰) ئہی محمد ﷺ یادی ئوہ بہک کاتیٹک پیمان وتی: بہراستی پەرورہدگاری تو دوری خہلکی داوہ و ئاگادارہ بہہموو شتیکیان و ئوشتانہش کہ لہ خہوندا نیشانمان دایت تہنہا تاقیکردنہوہ بوو بو خہلکی، ہرورہا بہباسی درہختہ نہفرین لی کراوہ کہش کہ لہقورئاندا ناو براوہ تاقیانده کہینہوہ (کافرہ کان کردیانہ گالته چار و وتیان: چون درخت لہناو ئاگردا دہرویت، عہقلیان کول بوو لہئاستی توانای بی سنووری خاوییدا)، بہمہرجیک ئیمہ دہمانہویت بہم باسانہ بیانترسینین، دایانچلہ کینین، کہچی ئو باسانہ ہیچیان بو زیاد ناکات تہنہا لادان و یاخی بوونیککی گہورہ و بی سنوور نہیبت.

(۶۱) (بیریان بہینہرہوہ) کاتیٹک بہ فریشته کانمان وت: ئادہی سوژدہ بہرن بو ئادہم، ہہموو سوژدہیان برد جگہ لہ (تیبلیس)، کہ وتی: ئایا چون سوژدہ دہبہم بو ئو کہسہی کہ لہ قور دروست کردوہ؟! (۶۲) (پاشان بی شہرمانہ) وتی: ئا ئہمہیہ کہریزت داوہ بہسہر مند؟! سویند بہ خوا ئہگہر دوام بخہیت تا روژی قیامت ئوہ بیگومان ہہموو نہوہ کانی گومراو سہرگہردان دہکہم جگہ لہ کہمیکیان (کہ دہسہلاتم بہسہریاندا نیہ).

(۶۳) خوی پەرورہدگار فہرمووی: برو ئوہدی شوینی تو بکہویت لہوان، ئوہوہ بیگومان دوزخ پاداشتی ہہموانتانہ، کہ پاداشتیکی مسوگہرہ و جیگہی ہہمووتانی تیدا دہیبتہوہ...

(۶۴) برو چیت لہ دست دیت دریغی مہکہ، ہہرکس کہ توانیت (لہو بہدبہختانہ) بہبانگ کردن و ہاندانیان بو تاوانکاری، دایانبرہ، بہوئی لہشکری سوارہو پیادہی خوتہوہ ہیرشیان بو بہرہو ہاوبہشییان بکہ لہ مال و سامان و مندال و نہوہیاندا (بہسامانی ہہرام و مندالی زول... ہتد)، ئوہندہش بہلین و ئومیدیان پی بدہ، سہریان لی بشیوینہ، ہہرچہندہ بہلین و ہاندانی شہیتان جگہ لہ فریودان و فیلکردن و ساختہ، شتیکی تر نیہ.

(۶۵) بہراستی بندہکانی من (ئہی شہیتانی نہفرین لیکراو) ہیچ دہسہلاتی تویان لہسہر نایبت و ہہول و کوششی تو کاریان تی ناکات و پەرورہدگاری تو (ئہی ئیماندار) بہسہ بو پاریزگاری و پاراستنت.

(۶۶) پەرورہدگارتان ئو زاتہیہ کہ کشتی بہ دہریادا ہاتوچو پی دہکات بو تان، تا لہ فہزل و بہخششی (بیشوماری) بہرہوہر بین، بہراستی ئو زاتہ ہہمیشہ و بہردہوام بہرحم و میہرہبانہ بوتان.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا الْفَأَقَ مَبِصْرَةً فَطَلَمُوا بِهَا وَمَا تُرْسِلُ إِلَّا آيَاتٍ
لَا تَقُوبُ إِلَّا أَنْ تَرَى أَنَّ رِبِّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا إِلَّا آيَاتٍ لِّلَّذِينَ لَا يُفْقَهُونَ لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُفُوهُمْ فَمَا يُرِيدُهُمْ إِلَّا لِيُفْقِنَهُمْ أَعْيُنًا كَبِيرًا
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ قَالَ لَكَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَىٰ لَيْلٍ أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا خَيْرَ لَكَ
فِيهِ إِلَّا قَلِيلًا قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنِ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ وَكُفْرًا مَّوْفُورًا وَاسْتَغْرَزَ مِنْ آسَاطِنَ
مِنْهُمْ يَصُونُوكَ وَاجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجُلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلًا رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ
فِي الْبَحْرِ لِيَنْبَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّكُمْ كَأَنْتُمْ رَجِيسًا

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُنا فَلَمَّا نَجَّدْكُمْ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْاِسْتِغَاثَةُ كُفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمْسَرْتُمْ أَنْ يَخْفَى
بِكُمْ جَانِبُ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمْسَرْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاِصْفًا مِنْ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقَهُمْ مِنْ فَضْلِنَا وَلَقَدْ كَرَّمْنَا نُوْحًا إِذْ
كَلَّمَهُمْ مِنْ خَلْقِنَا فَخَصَّيْنَا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بِإِمْلَئِهِمْ فَمَنْ أَؤْتَى كِتَابًا بِمِيسِرَةٍ فَقَالَ لَا يَأْتِيكُ بِقُرْءٍ وَنَ
كَتَبْنَاهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَتَبَيَّنَّا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ
أَعْمَى فَهُوَ مِنَ الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِیْنَآ إِلَيْكَ لِتَفَرِّغَ عَلَيْنَا عِشْرَةَ
وَأَذًا لَتَعَذُّوكَ خِلَالًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُبَشِّرَ لَقَدْ كُنْتَ
تَرَكُنَّ إِلَيْنَا شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ
الْحَيَوَةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

(۶۷) (خه لکینه ئیوه) کاتیک له ده ریادا ناخوشی و تهنگانه تووشتان ده بیټ، ئه وه هه رچی په رستراو هه یه له بیرو هوش و باوه رتاندنا نامینیت و ون ده بیټ جگه لهو زاته (هاناو هاوار هه ر بو زاتی خوا ده بهن تا رزگارتان بکات) به لام کاتیک (فریاتان ده که ویت) و رزگارتان ده کات و ده تانخاته و شکانیه وه، ئیوه پشت له بهر نامه که ی ده کهن و روو وهرده گیرن و نایناسن، به لکو زور به ی ئینسانه کان ناشو کرو سپلن.

(۶۸) خه لکینه نایا ئیوه له خوتان نه مینن خوا نه تانبات به ناخی زه ویداو لایه کی و شکانی نه پوځینیت به سهر تاندا، یاخود به رد بارانتان نه کات؟! له وه وودوا هیچ کهستان ده ست ناکه ویت فریاتان بکه ویت و په ناتان بدات (ته گهر له سهر تاوانکاری به رده وام بن).

(۶۹) نایا دلنیان و ناترسن له وه ی که جاریکی تر له که شتیدا ریټان بکه ویت ناو ده ریاده، ئه وسا بایه کی به هیزی سهخت هه لکاته سهرتان، ئینجا به هو ی کافر بوون و یاخی بوونانه وه نوقمی ده ریاتان بکات؟! له وه وودوا که سیهشتان ده ست نه که ویت بتوانیت داکو کیتان لی بکات لای ئیمه!!

(۷۰) سویند به خوا ئیمه ریزمان له نه وه ی ئاده م گرتوه و به سهر و شکانی و ده ریادا (به جوړه ها هوکاری گواستنه وه) هه لمان گرتوون و له رزق و روزی پوخت و چاکی جوړاو جوړ به هر وه رمان کردوون (له خوراک و پوشاک و مال و ناو مال و.. هتد) به راستی ئیمه ریزی زیاده ی ئه وانمان داوه به سهر زور به ی ئه وه به دی هینراوانه دا که دروستمان کردوون (له هه موو روویه که وه، تا قه درو ریزی خو یان بزائن).

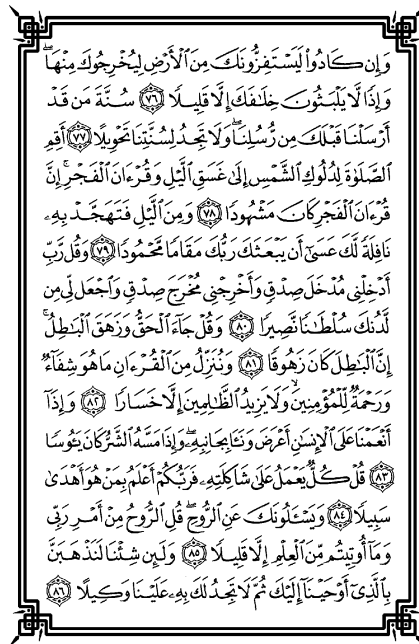
(۷۱) یادی ئه وه روژه بکه که هه موو کو مه له خه لکیک به ناوی پی شه واکه یانه وه بانگ ده که بن، جا ئه وه ی نامه و دوسی به ی کرده وه کانی بدریټه ده ستی راستی، ئه وانه (به خو شیه وه) سه یری نامه ی کرده وه کانی خو یان ده کهن و ده یخویننه وه و به قه در تاله باریکه که ی ناوکی خورما سته میان لی ناکریت (که شتیکی بی نرخه).

(۷۲) جا ئه وه ی له م دنیا یه دا (دل و دروون و بیرو هوشی) کویر بیټ، ئه وه له قیامه تدا چاوی کویره و زور سه رگه ردانتر و سه رلشیواوتره (چونکه چاوی سه ری بو بینایی و تیفران به کار نه هیناوه له دنیا دا).

(۷۳) ئه ی پیغه مه ر ﷺ موشریک و هاوه لگه ران خه ریک بوو تو لا بدن له وه ی که به وه حی و نیگا بو مان ره وانه کردوویت، تا شتیکی ترمان بو هه لبه ستیت و شیوازی کارو بانگه وازت بگو ریت، ئیتر ئه وه کاته ته گهر به قسه ی ئه وان بکه ییت ئه وان تو ده که نه هاوه ل و خو شه ویستی خو یان (چونکه به دلی ئه وانه کردووه)!!!

(۷۴) خو ته گهر ئیمه تو مان پایه دارو دامه زراو نه کردایه، ئه وه به راستی نریک بوویت (به مه زنده ی خوت، بو به رزه ونه دیی بانگه وازه که ت) که میک به لایاندا مه یل بکه ییت و به دلی ئه وان بکه ییت!!

(۷۵) ئه وه کاته ئیتر دوو به رامبه ری (هاوه لگه ران) له دنیا داو به دوو به رامبه ری ئه وان له دوا ی مردن سزاو نازارمان پی ده چه شتیت، پاشان که سیهشت ده ست نه ده که وت فریات بکه ویت و له ده ستی ئیمه رزگارت بکات.

(۷۶) ئەو موشرىكانە خەرىكىبو زۆرت بو بهيئن و ئازارو ناخوشىت بو پيش بهيئن تا لەسەر زەوى (مەككە) دەرت پەريئن و دەربەدەرت بكەن، ئەو كاتە ئيتەر تەنھا ماوہىەكى كەم نەبيت نەدەمانەوہ (زوو بەزوو بە بەلايەكى سەخت لەناومان دەبردن).

(۷۷) (لەناوبردن) بريارو ياساى ئيمە بووہ پيش تو (بو قەومە خوانەناسەكان) كاتيك پيغەمبەرانىيان دەركردبيت، بيگومان نابييت سوننەت و بەرنامەى ئيمە گوراني بەسەردا بيت.

(۷۸) (ئەى پيغەمبەر ﷺ، ئەى ئيماندار) نويز ئەنجام بەدە كاتيك خور نيوەى ئاسمان بەجى دەهيئت (ئامازەيە بو نويزى نيوەروو عەسر) لە تاريكى شەو ویشدا نويزى (مەغريب و عيشا) ئەنجام بەدن، نويزى بەيانيانيش (كە زور قورئانى تيدا دەخوينريت فراموشى مەكە) بەپراستى قورئان خویندنى نويزى بەيانى دەبيريت (لەلايەن فریشتەكانیشەوہ).

(۷۹) ئەى پيغەمبەر ﷺ، لە بەشيكي شەوگارداد خوت ماندوو بكە بە دەورکردنەوہى قورئانەوہ لە شەو نويزدا كە زيادە

ئەركيكە لەسەر تو، بو ئەوہى پەرورەدگارت بتخاتە شوين و جيگەى پەريزەوہ كە تيايدا سوپاسكراو بيت.

(۸۰) بلي: پەرورەدگار يا رەمەتيم بەدە تاهەركاتيك دەستەكارى (هەرخيريك بووم) بەچاكى و راستى و دروستى ئەنجامى بەدەم و لە هەر كارىك بوومەوہ و ئەنجامدا سەرەنجاميكي چاكى هەبيت و بەجوانى لىسى دەرجەم و هەميشە بەردەوام لەلايەن خوتەوہ دەسەلاتيك پى بەخشە كە بييتە هوى سەرکەوتنى بەردەوام.

(۸۱) هەرورەها بلي: تازە ئيتەر حەق و راستى هاتووہ و بەرپا بووہ و بەتال و ناحەقى، پوچ و تەفرو تونوا بووہ، بەپراستى ناحەق و بەتال هەرتياچووہ و جيگير نەبووہ و بەزيووہ. (با لەروالە تيشدا وا نەنويزى).

(۸۲) ئيمە لە قورئان ئايەت و سوورە تانيك دادەبەزيئن، كە بييتە هوى شىفاو چارەسەر بو نەخوشىە دەروونى و جەستەبيەكان هەرورەها رەحمەت و ميهرەبانىش، بو ئيمانداران، بو ستەمكارو خوانەناسانىش هەر زياد كردنى زەرەر و زيانەو، هيچ بەهرە و سوودىكى لى نابەن.

(۸۳) كاتيكيش نازو نيعمەت ببەخشين بە ئينسانى (خوانەناس) روو وەرەگيريت و فيز دەكات و هەر خەمخورى خويەتي، كاتيكيش ناخوشى و تەنگانەى تووش ديت، ئەوہ نائوميد و پەست و غەمگين دەبيت.

(۸۴) بلي: هەموو كەس لەسەر سەروشت و فيترەتى خوى كاردەكات، جا پەرورەدگارتان چاك دەزانيت كى ريگەو ريبازو بەرنامەى راست و دروستى گرتوتە بەر.

(۸۵) پرسیارت لى دەكەن دەربارەى رۆح (كە چيە و چۆنە؟) بلي: رۆح بەشيكە لە فەرمانى پەرورەدگارم و بەدەست ئەو (من نازانم چيە و چۆنە) لە عيلم و زانستيش تەنھا شتيكى كەمتان پى بەخشاوہ.

(۸۶) سویند بە خوا ئەگەر پمانەويت هەموو ئەو قورئانەى كە بە وەحى بۆمان رەوانە کردوويت، لە دل و دەروون و لا پەرەكاندا نايهيلين، پاشان كەسيكت دەست ناکەويت بتباريزيت و بەرگريت لى بكات و هەوليكت بو بدات تا لەو بەهرەيە پى بەهرە نەبيت. (لە بەر ئەوہ دليابە لە قورئان).

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَكَ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾
لَئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِرَ بِكَ حَقٌّ نَنْفِرُ لِنَاوِي
الْأَرْضِ بَلْوَغًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَعَنْتَ
فَنَفَعِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِغًا أَلَمَلٍ كَذِبًا ﴿٩٢﴾
أَوْ تَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرٍ أَوْ تَقِىَ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِرَ
لِرَفْعِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ فَلْيُصْبِحَنَّ رَضًى هَلْ
كُنْتَ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدًى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا
فِي الْأَرْضِ مُلْكًا لَمَنْشُورٌ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كُنْ مِنْ أَعْيُنِ
شَيْءٍ أَوْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ إِنْ كُنَّا بِعَبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

(۸۷) (بہ لَام ئیمہ ءو کارہ ناکہین) چونکہ ءمہ رھمہ تیکہ لہ لایہن پەرورہ دگارتہ وہ، بہ راستی فہزل و بہ خشندهی ءو زاتہ (بُو تُوو بُو ھموو ئیمانداریک) زور گہورہ و فراوانہ.

(۸۸) ءہی محمد ﷺ پیمان بلی: سویند بہ خوا ءہ گہر ھموو ئادہ میزاد و پہریہ کان کو ببنہوہ و (ھہو لی بہرہ دوام بدہن تا) قورئانیکی و ھکو ءمہ دانین و بیہینہ (مہیدان) ناتوانن کاری و ابکہن و ناتوانن لہ وینہی بہین، ءہ گہر چی ھموو لایہ کیان ببنہ پشتگیرو یارمہ تیدہری یہ کتر.

(۸۹) سویند بہ خوا ئیمہ لہم قورئانہدا لہ ھموو جوړہ نمونہ یہ کمان بُو خہ لکی ھیناوتہ وہ (تا تیفکرن و بیر بکہنہوہ) کہ چی زور بہی خہ لکی تہنہا ریازی کوفرو خوانہ ناسی نہ بیت ہیچی تر و ھر ناگرن...

(۹۰) (ھہندیکیان بیانوویان گرت و) وتیان: ھہر گیز ئیمہ باوہر بہ تُو ناکہین تا کانی و سہرچاویہ کمان لہ زہویہ وہ بُو ھلنہ قولینیت...

(۹۱) یاخود دہبیت خواوہنی باخیک بیت کہ پر بیت لہ دارخورماو رھزو چہندہا رووبار لہ ناویدا ھہلقولینیت و بہخورو رھوان بہریریاندا بروات...

(۹۲) یاخود ئاسمان پارچہ پارچہ بہ سہرماندا، ھہر و ھکو خوت پرو پاگہندہ دہکے دابارینہ، یاخود خوا ی گہورہ و فریشته کانی بہینہ و رو بہ پرومانی بکہ!!...

(۹۳) یان باکوشک و تہلارو مالیکت ھہبیت کہ بہ (تالتون و زیوو شتی جوان) نہ خشینرابیت و زہخرہفہ کرابیت، یان (ببینین) کہ بہرہ و ئاسمان بلندو بہرز دہبیتہوہ، ئیمہ ھہر گیز بہوہش باوہر ناکہین ھہتا کتیبیک دانہ بہزینیت و بیخوینینہوہ، توش پیمان بلی: پاکی و بیگہردی بُو پەرورہ دگارم... (باشہ، کہی ءہوانہ لہ دہست مندایہ) من تہنہا پیغہ مہر یکم لہ گرو ی ئادہ میزادو ہیچی تر نسیم (ئیوہش لہو ئاستہدا نین ءہو بیانوانہ تان جیبہ جی بکرت).

(۹۴) ھیچ شتیک نہ بووہ تہ کو سپ لہ ریگہی ءہوہدا خہ لکی باوہر بہین - کاتیک ھیدایہ تیان بُو ھات - تہنہا ءہوہ نہ بیت کہ وتیان: ئایا خوا مروقیکی بہ فرستادہ ناردوہ؟! (لہ باتی ءہوہی زوو بہدہم بانگہ وازی خواوہ بچن و ءہوہ بہر یز بُو خویان بزائن، کہ نوینہریان لی ھہلدہ بڑیریت و ئیمانی پی بہین، زور بہی خہ لکی لہ سہر دہمہ کانی پیشوودا عہ قلیان کول بووہ لہ ئاستی ءہو ریزہ تایبہ تہدا).

(۹۵) پیمان بلی: ءہ گہر لہ سہر زہویدا فریشته ھہبو نایہ و بہ دلنیا بیہوہ ھاتوچویان بکر دایہ و ژیانیان ببردایہ تہ سہر، ءہوہ ئیمہ ھہر لہ ئاسمانہوہ فریشته یہ کمان دادہ بہ زانده سہریان (لہ شیوہی ئادہ میزاد) تا پیغہ مہر و فرستادہ بیت بو یان (چونکہ فرستادہ دہبیت لہ جوړی خویان بیت).

(۹۶) بلی: ھہر خوا بہ سہ کہ شاہت بیت لہ نیوان من و ئیوہدا کہ چون بہ ریکوپیکی پہیامی پەرورہ دگارم پی راگہ یاندوون، بہ راستی ءہو زاتہ ھہمیشہ بہ بندہ کانی ناگدارو بینایہ.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبِهْدِ اللَّهُ فَتُفْهِمُ هُتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا تُفْهِمُ أُولَئِكَ
مِنْ دَوَائِهِ وَيَحْمِلُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عِمَامُهُمْ وَكَذَلِكَ
وَصُمَّا مَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا تَبِخْتُ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٧﴾
ذَلِكَ جَزَاءُ أَهْلِهِمْ كَدُّوا آيَاتِنَا وَقَالُوا إِنَّ كَاغَاظُنَا
وَرَفَاتُنَا أَلَّا نَلْبِغُوهُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٨﴾ أُولَئِكَ يَرْوُونَ أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِنْهَا هُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجْلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَا كُدُّوا ﴿١٩﴾
قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَسْكَنْتُكُمْ حَشِيَّةَ
الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ شَكُورًا ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى إِسْحَاقَ
عَائِدَتِ بَيْنَتِ فَقَسَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِلَ إِجَاهَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ عَزَّ
إِنِّي لَأُطَاعُكَ يَمُوسَى مُسْخُورًا ﴿٢١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ
هُوَ إِلَا إِلَى الْأَرْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَارًا وَإِنِّي لَأُطَاعُكَ
يَفْرَعُونَ مُنْجُورًا ﴿٢٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَعْرَضَهُ وَمِنْ مَعَهُ جِبْعًا ﴿٢٣﴾ وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَسْكَنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَهُ وَعَدُ الْآخِرَةِ جُنَّتِ بِكُلِّ لَفِيفَةٍ ﴿٢٤﴾

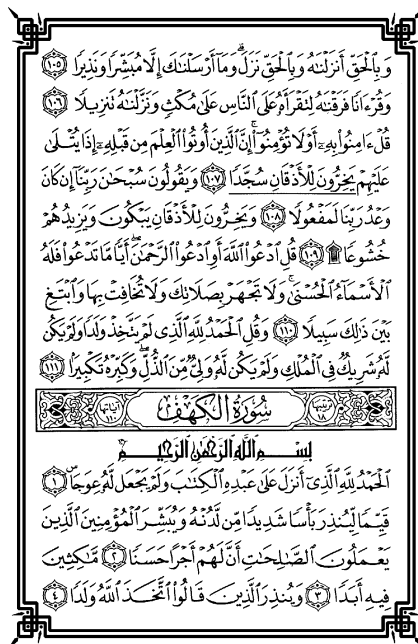
(۹۹) آیا ثوانه نه‌یانینووه ټو خوایهی که ئاسمانه‌کان و زهوی دروست کردووه به‌توانایه که وه‌ک ټوان دروست بکات و (وه‌ک خو‌یان به‌دیان به‌نیټیټ‌وه)، دیاره که روژو کاتیکی کردنه‌دیان) که هیچ گومانی تی‌دا نیه (له‌گه‌ل ټو به‌لگه یوو و سه‌ره‌کشی و کوفری‌نداوه).

(۱۰۱) سویند به خوا ئیمه نو مو عیزه و به لگه و نیشانه ی ئاشکرمان به موسا به خشی، (جا ئه ی پیغمبر ﷺ له نهو دی ئیسرائیلی (زهمانی خو ت) بپرسه کاتی ک موسایان بو هات (چیان وت؟) ئه وه بوو فیرعه ون پپی وت: ئه ی موسا به راستی من واگو مان ده به م که تو جادووت لی کراوه!!

(۱۰۲) موسا وتی: سوڀند به خوا (ئەى فيرعهون) تۆ چاڭ زانيوتە كە ئەو (معجزانه) كەس ئاوا پيشى ناهييت جگە لە پەرورەدگارى ئاسمانە كان و زەوى، تا بەرچا و روونكەرەوہ بىت و (خەلكى) بەروشنى حق و ناحەق بيبين و لە يەكى جيا بكنەوہ) بەرپاستى من دلنيام ئەى فيرعهون كە تۆ تيا دەچيت و لەناو دەبرييت (ئەگەر هەر ئاوا بيريكنەيتەوہ).

(۱۰۳) جا فیرعهون ویستی له سه‌ر زهوی میسر بهیه کجاری و به سوکایه‌تی کردنه وه در به ده‌ریان بکات، ئیمه‌ش نوومی ده‌ریامان کرد، خۆی و هه‌رچی ئه‌وانه‌ی که له گه‌لیدا بوون.

(۱۰۴) له‌دوای له‌ناوېرښی فەرمانماندا بڼه‌وه‌ی ئیسرائیل و وتان: که له‌سړ زوی (فه‌له‌ستین) نیشته‌جی بین (کاتیک به‌ته‌وای ریږازی خویان گرت‌به‌رو، ئیماندارۍ چاک و پاکی زوړیان تیدا هه‌لکه‌وت، هندی جار پیغمبره‌کانیان فەرمان‌ره‌وایه‌تیاڼ ده‌کردن، وه‌ک له‌سړ ده‌می حه‌زړه‌تی داودو سلیماندا بووه، به‌لام به‌داخه‌وه جووله‌که‌ی ئم سړ ده‌مه‌ ریږازی دوژمنایه‌تی هه‌موو خه‌لکیان گرتو ته‌ به‌ر، به‌ تاییه‌تی ئومه‌تی ئیسلام، به‌لام به‌ پشتیوانی خوی گه‌وره‌ کو تایی هیڼان به‌ ده‌سه‌لاتیاڼ نزیکه)، کاتیک به‌لینی دواپی هات ده‌سته‌ ده‌سته و پوډ بول (له‌سړ زوی فه‌له‌ستین) کو تان ده‌که‌بڼه‌وه.

(۱۰۵) ئیمہ قورئانمان لہ سہر بنچینہی حہق و راستی دابہ زاندوہ، بو چہ سپاندنی حہق و راستیش دابہ زیوہ، ئیمہ تو مان رہوانہ کردوہ تہنہا بو ئوہی کہ مژدہ بہ خش بیت (بہ ئیمانداران) و ترسینہر بیت (بو خوانہ ناسان).

(۱۰۶) ئیمہ قورئانیشمان بہش بہش کردوہ تا بہ شینہی و بہ ئارامی بیخوینتہوہ بہ سہر خہ لکید، ہەر ئیمہ ش بہو شیوہ بہ دمانبہ زاندوہ (کہ تو رایدہ گہ بہ نیت).

(۱۰۷) پیان بلی: (ئہی خوانہ ناسان) باوہر بہ قورئان بہینن یان باوہری پی نہہین (بہ دہست خو تانہ و ئہ مرو سہر بہ ستن، بہ لام بزائن) بہ راستی ئہوانہی پیشتر زانیاریان پیڈراوہ (دہربارہی تہورات و ئینجیلی دہستکاری نہ کراو، چاک دہ زانن کہ ئہم قورئانہ لہ ہہمان سہر چاوہوہیہ، ہەر بوہیہ) کاتیئک بہ سہریاندا دہ خویند ریتہوہ (خو یان پیانگیریت) خیرا سہری ریزو نہوازشی بو دادہ نہوینن و سوژدہ (بو نیہرری قورئان دہ بہن)...

(۱۰۸) دہ شپلین: پاکی و بیگہردی بو پەرہردگارمانہ، بہ راستی بہ لینی پەرہردگارمان ہەر دیتہ دی (بہ سہر خستنی ئیمانداران لہ دنیا دا و سہر فرازان لہ قیامہ تدا).

(۱۰۹) ئہوانہ سوژدہ و کر نووش دہ بہن و دہ گرین و ئہ سرنی خوشہو یستی پەرہردگار لہ چاوانیان دہباریت، فرمیسکی ئیمان و شادی ہلڈوہ رینن، تادیت زیاتر ملکہ چ و فرمانبہ دار و دل پر لہ ئیمان دہ بن.

(۱۱۰) پیان بلی: ئیوہ لہ نزاو دوعاتاندا ہاوار لہ (اللہ) بکہن، یان بہ سیفہ تی پیروزی (الرحمن) ہانای بو بہرن، بہ ہەر ناوو سیفہ تیکی جوان و بہرز ہاواری لییکہن و نزا بکہن دروستہ، چونکہ ئہو خاوہنی ہہموو سیفات و ناوہ پیروزو جوانہ کانہ، بہ ہەر سیفہ تیئک کہ لہ گہل داخوازیہ کاتناندا گونجا، داوای لی بکہن، لہ کاتی داواکردنی رزق و روژیدا بہ (یا رزاق، یا وہاب) لہ کاتی داوای سہرکہوتندا بہ (یا قوی یا متین یا عزیز یا... ہتد، ئہی ئیماندار) لہ کاتی خویندنی قورئان لہ نوژہ کانددا دہنگ بہرز مہ کہ و زوریش نرمی مہ کہ، لہو نیوانہدا حالہ تیکی لہ بارو مامناوہندی ئہ نجام پدہ...

(۱۱۱) بشلی: سوپاس و ستایش بو ئہو خواہی کہ کہسی نہ کردوہ بہرولہی خوئی و رولہشی ہەر پییہ، ہرہوہا لہ مولک و مہملہ کہ تیدا کہسی نہ کردوہ بہ شہریک و ہاوتای خوئی، ہەرگیز بہوئی بی دہ سہلاتی و کہم توانینہوہ کہ سیشی نہ کردوہ بہ یاوہرو یاریدہ دہری خوئی، لہ بہر ئہوہ ہہمیشہ (اللہ اکبر) بلی و ئہو زاتہ بہ گہورہ و مہزن بزائہ.

سورہتی (الکھف)

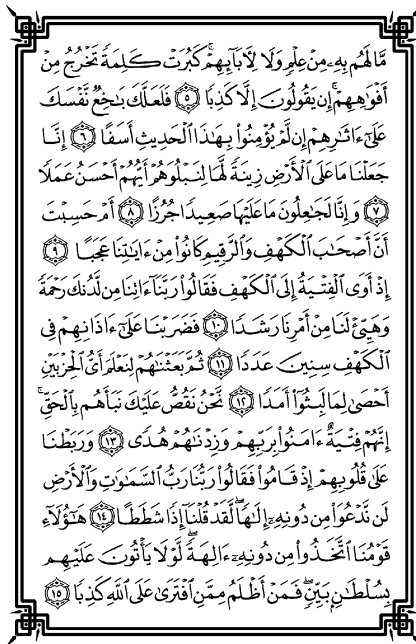
بہ ناوی خوائ بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) سوپاس و ستایش بو ئہو خواہی ئہم کتیبہ قورئانہی بو سہر بہندہی خوئی (محمد ﷺ) دابہ زاندوہ، ہیچ کہم و کووری و ناتہواویہ کیشی تیدا بہدی ناکریت.

(۲) کردوویہ تی بہ چاودیری ہەرچی بہرژوہندیہ کانی ئادہمیزادہ و ریک و راستہ لہ ہہموو شتیئکدا، بو ئہوہی یاخیہ کان لہ سزایہ کی سہخت بیڈار بکاتہوہ کہ لہ لایہن خواوہ (لہ دنیاو قیامہ تدا) یہ خہیان پی دہ گریٹ، مژدہ ش بدات بہو ئیماندارانہی کہ کاروکر دہوہ چاکہ کان ئہ نجام دہدہن بہوہی کہ پاداشتی زور چاکیان بو ئامادہیہ.

(۳) بہردہوام و بو ہہمیشہ لہو بہ ہہشتہ سازگارہدا دہمیننہوہ.

(۴) ہرہوہا بو ئہوہی ئہوانہ بترسینیت و بیڈاریان بکاتہوہ، کہ دہلین: خوا مندالی بو خوئی بریارداوہ!!

(۵) بهمهرجی ئەوانه نهخۆیان و نهباوو باپیرانیان له رووی زانست و زانیاری و تیگه‌یشتنهوه ئەو گوشتاره ناخۆلایه نالین، ئەو بوختانهیان قسه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و نارێکه که له ده‌میان ده‌رده‌چیت، ئەوانه هەر دروو گوشتاری نابەجێ ده‌لێن.

(۶) جا تۆ له‌وانه‌یه له خەم و په‌ژاردا له سه‌رده‌نجامی ره‌شی ئەوانه‌ی که باوه‌ر به‌م قورئان و فه‌رمووده‌یه ناهێنن خۆت له‌ناو به‌ریت و له داخ و خه‌فه‌تدا به‌مریت.

(۷) بێگومان ئێمه هه‌رچی له‌سه‌ر رووی زه‌ویدا هه‌یه کردوو‌مانه به‌هۆی رازاندنه‌وه‌ی، تا تاقیان بکه‌ینه‌وه کامیان کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ترو رێک و پێک‌تر ئە‌نجام ده‌دات (نازو نیه‌مه‌ته‌کان بۆ چاکه به‌کار ده‌هێنیت).

(۸) بێگومان ئێمه سه‌رئه‌نجام هه‌رچی له‌سه‌ر ئهم زه‌ویه‌دا هه‌یه ته‌ختی ده‌کین و ده‌یکه‌ینه‌گۆره‌پانیکی وشک و برنگ و ساف.

(۹) (به‌لگه‌یه‌کی‌تر له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه ئەوه‌یه که خوای گه‌وره ده‌پرسی‌ت) ئایا وا دانانی‌ت که یارانی ئە‌شکه‌وت و تابلۆ

(که ناویانی له‌سه‌ر نووسراوه) له‌نیشانه‌و به‌لگه سه‌رسو‌په‌یه‌ره‌کانی ئێمه‌ن؟! (له سه‌رده‌می پاشایه‌کی زۆرداری خوانه‌ناسدا چه‌ند لاویکی ئیماندار هه‌ست ده‌کەن که ئیمان و ژیا‌نیان له مه‌ترسیدایه بۆیه روو ده‌که‌نه ئە‌شکه‌وتی‌ک له‌ویدا ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ خوای گه‌وره خه‌ویان لێ ده‌دات)...

(۱۰) کاتی‌ک لاوه‌کان په‌نایان برده به‌رئه‌شکه‌وته‌که و نزایان کردو وتیان: په‌روه‌ردگارا له‌لایه‌ن خۆته‌وه ره‌حمه‌ت و مېه‌ره‌بانی تایه‌تیمان پێ‌به‌خشه و له‌سۆزی خۆت به‌هه‌روه‌رمان بکه‌و رێگه‌ی رزگاری و سه‌رفرازیمان بۆ بسازینه له‌م کاره‌ماندا.

(۱۱) ئینجا (ئێمه‌ش نزامان گیراکردن) په‌رده‌مان هێنا به‌سه‌ر گو‌ییا‌ندا، (تا به‌ئارامی) چه‌نده‌ها سال له ئە‌شکه‌وته‌که‌دا بۆ خۆیان (به‌خه‌وتوویی) به‌مێننه‌وه.

(۱۲) پاشان (دوای ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ) له‌خه‌و خه‌به‌رمان ک‌ردنه‌وه و له‌نوستن هه‌ستان، تا بزانی‌ن ک‌پام ده‌سته‌یه‌یان ده‌زانن که چه‌نده‌خه‌ویان لێ‌که‌وتوه (ئە‌وانه‌یان که ده‌لێن روژیک یان که‌متر، یان ئە‌وانه‌یان که ده‌لێن مه‌گه‌ر هەر خوا بزانی‌ت چه‌نده‌خه‌وتووین).

(۱۳) ئێمه به‌پراستی و دروستی هه‌والی به‌سه‌رهاتی ئە‌و لاوانه‌ت بۆ ده‌گیرینه‌وه، به‌پراستی ئە‌وانه لاوانی‌ک بوون باوه‌رێ دامه‌زراویان هێنا‌بوو به‌په‌روه‌ردگاریان، ئێمه‌ش زیاتر له‌نووری ئیمان و هیدایه‌ت به‌هه‌روه‌رمان ک‌ردن. (۱۴) دله‌کانیا‌نمان دامه‌زراو کردو ترسمان تێدا نه‌هێشت (به‌یاریا‌ندا کۆمه‌لگه‌ی نه‌فامی به‌جیه‌یلن) ئە‌وه بو هه‌ستان و وتیان: په‌روه‌ردگاری ئێمه په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، هه‌رگیز هاناو هاوار بۆ هیچ خوایه‌کی‌تر نابه‌ین جگه‌ له‌و، ئە‌گه‌ر له‌و راستی‌یه‌ لایه‌دین، سو‌یند به‌خوا ئە‌وه قسه‌یه‌کی نابەجێ و نادروستمان ک‌ردوه.

(۱۵) ئا ئە‌وانه قه‌ومه‌که‌ی خۆمان (له‌رێبازی راست لای‌نداوه له‌جیاتی خواناسی) شتی‌تریان ک‌ردوه به‌خوای خۆیان، ده‌با به‌لگه‌یه‌کی ئاشک‌راش به‌یئن له‌سه‌ریان، جا ک‌ئێ سته‌مکار‌تره له‌وه‌ی که درۆ بۆ خوا هه‌لده‌به‌ستیت؟!

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّاى إِلَى الْكَهْفِ
 يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهْدِيَكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٦﴾ وَزَيَّ السَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوْنَهَا كَهْفِهِمْ ذَاتَ
 الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
 مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ فَهْوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
 يُضِلِّ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آفَاكًا
 وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكُلُّهُمْ
 بِسِطْرٍ ذَرِيعَةٍ بِالْوَصِيدِ لُوِطِعَتْ عَلَيْهِمْ لَوْلِيَّتٌ مِنْهُمْ
 فَزَارَا وَلَمْ يَلْتَمِسْ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
 لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
 أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
 بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَكْبَدَا ﴿٢٠﴾

(۱۶) (هندیکیان و تیان) جا نیسته که ئیوه بریار تانداوه
 خوتان دووره پریز بگرن لهم خه لکه و له و شتانه که له
 جیاتی خوا ده یانپه رستن، ته نها خواپه رستی بکه ن، ده
 په نابهرنه شه که و ته که، شه و کاته په روه ردگارتان
 ره حمه ت و میهره بانی خوتان به سهردا په خش ده کاته وه
 و هوکاری حه وانه و تان بو دابین ده کات.

(۱۷) کاتیکیش که خوړ هه لدیت، تیشکه که ی ده بینیت له
 لای راستی شه که و ته که وه ده دات و تیپه ر ده بیت،
 کاتیکیش که ئاوا ده بیت له لای چه بی ده دات و
 تیشکه که یان به سهردا تیپه ر ده بیت، له و کاته دا شه و لا وانه
 له ناو بوشایی فراوانی شه که و ته که دا راکشاون، شه وه
 هه مووی به لگه و نیشانه یه که له به لگه و نیشانه کانی
 خوا، شه وه ی خوا هیدا یه تی بدات هه ر شه و هیدا یه ت
 دراوه و رینمووی و هرگرتوه، شه وه ش خوا گومرای

بکات، شه وه هرگیز که سیکت ده ست ناکه ویت که پشتیوانی بکات و رینمووی بکات.

(۱۸) (پاشان دیمه نیان ده هیئت به رچاو و ده فرمویت): که سه یریان ده که یت واده زانیت به خه به رن
 له کاتیکیدا به خه و تویی راکشاون، نیمه شه دیو و شه دیوان پیده که ین و به لای راست و به لای چه پیاندا
 هه لیان ده گیرینه وه (بو شه وه ی زه وی جه سته یان نه خوات و هه وای پاک لیان بدات)، سه که که شیان
 چه مولی دادوا له به رده م که له به ری شه که و ته که دا، شه گهر تو (شه پیغه مبه ر ﷺ، شه ی ئیماندار)
 سه ریکت بکیشایه بو سهر دیمه نیان، به په له هه لده هاتیت و ترسیکی زور له دیمه نیان ده چوه دلته وه.
 (۱۹) هه ر به و شیوه ی خه ومان لیخستن، خه به رمان کردنه وه، بو شه وه (له ماوه ی خه و تته که یان)
 له یه کتر بیرسن یه کیکیان و تی: باشه شه شه ئیوه واده زانن چه نده خه و تون، هندیکیان و تیان: روژیک
 یان که متر له روژیک خه و تون، هندیکی تریان و تیان: مه گهر په روه ردگارتان خو ی بزائیت چه نده
 خه و تون، دیاره هه ستیان به برسیتی کردوه، بویه لاویکیان پیشناری کردو و تی: ده یه کیکتان بنیرن
 بائهم پاره زیوه تان بیات بو شار، جا سه رنج بدات، بزائیت کی خا وینترین خوراکی هه یه، با له و
 خوراکه تان بو بکریت و بوتان به ینیت، با وریا و نهرم و نیان و له سهر خوش بیت، با که سیش ناگادار
 نه کات به کار و بارتان...

(۲۰) چونکه به راستی شه و بت په رستانه شه گهر پیتان بزنان، به رد بارتان ده که ن، یان ده تانگیر نه وه بو
 ناو ئیینی خویان، شه و کاته ئیتر هه رگیز سهر فراز نابن.

(۲۱) (وادیاره که یه کیکیان نارودوه بو کرینی خواردمه‌نی و پاره زیوه‌کی دهره‌یناوه، کابرای دوکاندار خه‌لکی له ده‌ور کو کردو ته‌وه، چونکه میژووی سکه‌ی پاره‌که زور کون بو، ئیتر بو‌یان دهرکه‌وت، ثم لاوه یه کیکه له‌وانی که چند سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌یه‌ر له ده‌ست پاشای بت په‌رست و سته‌مکار هه‌لا‌تون، خه‌لکه که له‌گه‌ل لاوه‌که‌دا به‌ره‌وئه‌شکه‌وته که بو سه‌ردانی ئه‌وانی تر چون،) ئا به‌و شیویه خه‌لکیان رینمویی کرد تا بیاندۆزنه‌وه و بزنان و دل‌نیا‌ین که به‌ئینی خوا له‌زیندوو کردنه‌وی مردوه‌ی کانداه‌ق و راسته‌و قیامه‌تیش هه‌ر دیت و هه‌چ گومانی تیدا نیه (له‌وی که به‌دیداریان شادبون، لاوه‌کان خه‌وی یه‌کجاریان لیکه‌وت) له‌کاتی‌کدا ئه‌و خه‌لکه کی‌شه‌یان بو له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی زیندوو بو‌ونه‌وه، ئینجا هه‌ندیکیان وتیان: با خانویه‌کیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ین، په‌روه‌ردگاریان زانایه‌ پیا‌ن، به‌لام ئه‌وانه‌ی که ده‌سه‌لا‌تیا‌ن هه‌بو به‌سه‌ر کارو باری خه‌لکیدا، وتیان: بی‌گومان مرگه‌وتیکیان به‌سه‌ره‌وه دروست ده‌که‌ین (که ئه‌مه‌ش شتیکی داه‌پراو بو له‌ئینی

وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُهُمْ لِيُعْلَمَ أَنَّكَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّلُ عَنَّا بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا
أَنبَأُوهُمْ عَلَيْهِمْ سُبْحَانَ رَبِّهِمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلِمُوا عَلَى
أَمْرِهِمْ لَسَخَدَتْ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿١٦﴾ سَيُفْهَمُ فَمَنْ تِلْكَ
رَأَيْبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَيَقُولُونَ خَسَفَ سَادُهُمْ كُلُّهُمْ رَجَاءً
بِالْقَبْرِ وَيَقُولُونَ سَخَفَ وَثَائِمُهُمْ كُلُّهُمْ قُلْ لِي فِي أَعْمَ
يَعْبُدُهُمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَاصْطَلِمُوا فِيهِمُ الْأَمْرَ طَهْرًا
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُشَاءُ
إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿١٨﴾ إِلَّا نِيَّاشَةُ اللَّهِ وَأَذْكُرُ بِكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
﴿١٩﴾ وَيُلَاقُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَعَمُّعًا
﴿٢٠﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُوا أَلَمْ يَعِيبْ الْمَشْرُوبَ وَالْأَرْضَ
أَبْصَرِيهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشِيرُ
فِي حَكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢١﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ لَا يَبْدُلُ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مِثْلًا حَكِيمًا ﴿٢٢﴾

گاوریدا که لهسه رگوری پیاو چاکان په رستگایان دروست ده کرد.

[illegible]

(۲۳) هەرگیز دەر باره‌ی هیچ شتیک و هیچ کاریک مه‌لێ، من سبه‌ینی ئه‌نجامده‌ری ئه‌و کاره‌م...

(۲۴) مه گهر بلییت: نه گهر خوا بیهویت و ویستی په‌روه‌ردگاری له‌سه‌ریټ، یادی په‌روه‌ردگاریشت بکه کاتیځ که له بیرت چوو بلیټ (إن شاء الله) له نه‌نجامدانی هەر کاریکدا بلی: ئومیده‌وارم په‌روه‌ردگارم ریټمویم بکات بو به‌لکه‌یه‌کی زی‌کتر له‌مه تا به‌و شیوه‌یه‌ی که پی‌چاکه و لای په‌سه‌نده جیبه‌جی بکه‌م.

(۲۵) ئەوسائىتىر يارانى ئەشكەوت سى سەد سالى تەواۋى (ھەتاۋى) لە ئەشكەوتە كەينىدا مانەۋە (ئەگەر بە سالى مانىكى حسابى بىكەيت) نۆ دانە سالى تىرىشيان خستە سەر (ۋاتە دە كاتە ۳۰۹ سالى خەۋيان لىكەۋت).

(۲۶) پيآن بلي: خوا خوۍ ده زانېټ به ماوډى مانو هډيان له شه شكه و ته كه دا، هر يو خوايه زانينى نهينى ناسمانه كان و زهوى، ئاى كه چنده بينه رو بيسه ره خواى گه وړه! هيچ كهس نيه جگه له و زاته پشت و په ناي خه لكى بيت، بيگومان نه و خوايه له كارو فدرمانه و ايه تيه كه ېدا هيچ كهس ناكات به هاو تا و هاويه شي خوۍ.

(۲۷) (تہی پیغمبر ﷺ) تہوی بہوہ حی رہوانہ کراوہ پۆ تۆ، لہ قورئانی پەرہوردگارت دہوری بکہرہوہ، گوفتاری تہو زاتہ گورپینی بہسہردا نایہت، دلنیاش بہ کہ ہہرگیز پہناگاو یاریدہدہریکی وہ کو تہو زاتہت دہست ناکہویت.

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قُلُوبَهُ عَنْ دُرَرِكُنَا وَأُتْبِعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُ فِرْعَوْنَ ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَأَنْ يَسْتَعِثُوا بِعَصَاهُمْ أَوْ أَنْ يُمْسِكُوا بِالْأَصْبَاحِ أَلَمْ نُعَمِّرْكُم مِّنْ
قَبْلُ وَلَمْ تَكُن لَّهُمْ فِيهِ حَاكِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
أَنْ يَخْلُقُوا حُلُوفًا فَأَوْفَيْنَاهُمْ بِمَا عَاهَدُوا فَلَمْ يَكُن لَّهُمْ
فِيهِ حَاكِمِينَ ﴿٣٠﴾ وَبِذِكْرِ الرَّسُولِ هُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ وَبِذِكْرِ
الرَّسُولِ هُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾ وَبِذِكْرِ الرَّسُولِ هُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

(۲۸) نارام بگره و خوت رابگره له گهل ٲهو كه سانه دا كه
خوابه رستی ده كهن و یادی پهروه ردگاریان ویردی
سه رزاریانه له بهر په یان و دهمه و ئیواراندا، مه به ستیانه و
ده یانه ویت كه ٲهو زاته له خو یان رازی بكن، روو له وان
وهرمه گیره و (روومه كه دنیا په رستان و دوه له مه ندان) مه گهر
تو زینه ت و رازاوه یی ژبانی دنیا ت ده ویت؟! نه كه یت به گو یی
ٲهو جوړه كه سه بكه یت كه دلسمان غافل كړدووه له یادی
خومان (به هو ی دنیا په رستی هوه) شو یی ٲاره زووی خو ی
كه و توه و هه رچی كاروباری هه یه بی سهر و بنه و له
سنو و رده رچووه.

(۲۹) ٲی یان بل ی: حه ق هه ر ٲه و ده كه له لایه ن
پهروه ردگار تانه وه بو تان ره وانه كراوه، جا ٲه و ده ی ده یه ویت با
باوړ به یت و ٲه و ده ی ده یه ویت با كافرو بی باوړ بی ت،
بیگومان ٲیمه دوزه خیكمان ٲاماده كړدووه بو سته مكاران كه له
هه موولا په كه وه دهره یان ددات و دیواری بل ٲسه داری

ٲابلوقه ی داو، خو ٲه گهر هاوار بكن له ٲازارو تینویه تیدا، ٲه و ٲه ٲاو دهر یی به ٲاویكی گهر می ٲیس و بو ن
ناخوش كه وه كو خله ی كانزایی ٲواوه وایه، ٲه و نه ده ش گهر مه دهم و چاویان هه لده كوړو زیت و ده یر زیت،
ٲای كه چند خوار دنه و ده یه کی ٲال و ناخوشه، چند ه جیگه و ریگه یه کی ٲر له ٲازاره و ناخوش و ناسازه.

(۳۰) له ولاشه وه، بو ٲه وانه ی كه به راسی ٲیمان و باوړ ٲیان هیناوه و كارو كړدووه چاكه كانیان ٲه نجامداده، با
دلنیابن ٲیمه ٲاداشتی ٲه و كه سه به زایه ناده یی كه كړدارو ره فتاری جوان و په سه ندده....

(۳۱) ٲا ٲه وانه باخه كانی به هه شتی - عه دن - بو یان ٲاماده یه، كه چند هه روو بار به به رده میاندا جاری و ره وانه،
بازو و ده ست به ندو (سه عاتی) ٲالتونیان له ده ست ده كړیت، ٲوشاکی سه وزی جوان ده ٲوشن كه دوو تو ییه، چینی
ژیره وه ٲاوریشمی ٲه ستووره، چینی سه رده وه ٲاوریشمی ته نكه، (جا به كه مالی شادی هوه) له سه ر كورسی و قه نه فه
رازوه كان شانیان داداوه، به راسی ٲه و به خته وه رانه چاكترین و جوانترین و خوشترین ٲاداشتیان ده سته كه و توه،
هاوړ ی له گهل خوشترین و سازگارترین جیگه و ریگه دا.

(۳۲) ٲه ی محمد ﷺ، (دهرباره ی دوزه خیان و به هه شتیان) نمونه یان بو به ٲنه رده وه به دوو ٲیاو كه یه كیكی انمان
كړدووه به خاوه نی دوو باخی ره زو، ده وری هه ردوو باخه كه مان به دارخورما ته نیوه و له نیوانیاندا باخ و
ٲیستانمان فه راهم هیناوه....

(۳۳) هه ردوو باخه كه ش میوه ی چاكیان به ره هم هیناوه و هیچیان لی خه سار نه بووه و له نیوان هه ردوو
باخه كه شدا روو بار یكمان هه لقولا ندووه....

(۳۴) چا ٲه و خاوه ن باخه، زوړ سه رده و سامانی تری هه ٲو، (كا برای خاوه ن باخ غه رابو و به سامانه كه ی) ٲویه
به هاوه له هه ژاره ٲیمانداره كه ی و ت كاتیک گفتوگو ی له گهلدا ده كړد: من سامانی زوړ زیاترم هه یه له تو، مال و
مندالیشم به هیژ تره له وانه ی تو.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا
﴿٣٧﴾ لَيْكَآ هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن كَرِهَ أَنَا
أَقُلُّ مِنْكَ مَا لَا وُلْدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّن
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلِقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَّاجُوا فَنَسْتَطِيعُ لِمَطْلَبًا ﴿٤١﴾
وَأَحِيطْ بِشَمْرِهِ فَاصْبِرْ يَلْبَسْ لِمَ أَشْرَكَ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
فِتْنَةً بَصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرِفًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ تَوَّابًا وَخَيْرٌ عَقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَوَّةِ
الَّتِي كَانُوا أَزْلَمُوا مِنَ السَّمَاءِ فَاسْتَطَلَّ بِهِنَّ نَبَاتُ الْأَرْضِ
فَاصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

(۳۵) روژیک چو بو سهردانی یه کیک له باخه کانی (له گهل
هاوه له کهیدا) له کاتیکیدا که ستمکار بوو له خوئی (به هوئی له
خوبایی بوونیه وه)، بویه له بهر خویه وه وتی: گومان نابه م که
ئه م باخ و باخاته ههرگیز له ناو بیجیت...

(۳۶) واشنازانم قیامت بهرپا بییت، سویند به خوا ئه گهر
بمگیرنه وه بو لای پهروهردگارم دواى مردنم، ئه وه دلنیام
که لای ئه ویش جیگه و ریگه و چهنده ها باخی رازاوهی له مه
باشترم بو ئاماده کراوه.

(۳۷) هاوه له ئیمانداره کهی له کاتیکیدا که گفتوگویی له گهلدا
ده کرد پیی وت: ئایا باوه رت نه ماوه به و زاتهی که سهره تا
توی له خاک دروست کردوه؟! له وه دوا نوتفه یه که بسویت،
پاشان کردیتی به پیاو؟!...

(۳۸) به لام من به دلنیا ییه وه ده لیم که: - الله - (به دیهینه ری
هه موو بوونه وه)، پهروهردگارمه، هیچ جوړه هاوه ل و
شهریکیک بو ئه وه پهروهردگار هشم بریار ناده م...

(۳۹) ده بو کاتیکی چو ویته ناو باخه که ته وه، بتوتایه: ماشاء الله،

ههرچی خوا ویستی له سهر بییت ههر ئه وه پیس دیت ئه م هه موو نازو نیعمه ته به خششی خواجه و به ههر کهس
بیه ویت ده بیه خشیت، هیچ هیزو توانایه که بو هیچ کهس نی یه تنه ها به هوئی خوا وه نه بییت، کاتی تو من ده بینیت مال
و سامان و نه وه م له تو که متره. (ده بو زور سوپاسگوزاری خوا بوتایه).

(۴۰) ئه وه نزیکه و ئومیده وارم پهروهردگارم له و باخه ی تو چاکترم پیی به خشیت (له دنیا دا یان له قیامتدا)
به لایه کیش له ئاسمانه وه بو باخه که ت بنیریت و، بیکاته زهویه کی روت و خلیسک و وشک...

(۴۱) یاخود (دوور نیه) ئاوی باخه که رو بیجیت و ههرگیز نه توانیت به دهستی بهینیت.

(۴۲) (سهرته نجام پیشینی هاوه لی خواناسی هاته دی) سهره وت و سامانی به با دراو له ناو برا، ئینجا (به ده م ناخ و
داخ و هه ناسه ی سارده وه)، دهستی ددها به یه کداو له سهرته و مه سره فه ی که تیدا کرد بوو، له کاتیکیدا باخه که
به سهریه کدا ته پی بوو، له جی خویدا کاول بوو، له بهر خویه وه ده یوت: خوژگه من هیچ جوړه شریک و هاوه لیکم
بو خوا بریار نه دایه (باوه ری دامه رزوم تنه ها به و هه بوايه).

(۴۳) ئیتر هیچ دهسته و تاقمیک نه بوو جگه له خوا فریای بکه ویت و له خه شمی خوا ده ربازی بکات، به هیچ
شیوه یه که سهرکه و تووش نه بوو.

(۴۴) ئا له و کاتانه داو له و جوړه حالانه دا یار مه تی و کو مه که تنه ها له خوا، پهروهردگاری حه ق و راست و
دروست و ورده گیریت، ههر خوئی چاکترین پاداشتی ئاماده کردوه، چاکترین سهرته نجامیش چاوه ریپی
به خته وه رانه.

(۴۵) (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) نمونه یان بو بهینه ره وه که ژبانی دنیا وه که ئه و ئاوی بارانه وایه که له ئاسمانه وه
ده یارینین و رووه کی زهوی به هویه وه به یه کدا دین و (زهوی خوئی ده رازینته وه، به لام) له دواى ماویه کی که م
(هه موو ئه و رووه که و گژو گیایه) ده بیته پووش و په لاشیکی ورد و خاش، ره شه با به م لاو لادا بلاوی ده کاته وه،
خوا ی گه وره ش هه میشه و به رده وام ده سه لاتى به سهر هه موو شتیکیدا هه یه.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَفِئْشَىٰ جَدَلًا ﴿١﴾ وَمَنْعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمَرُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا وَلِيْنَ أَوْيَأِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٢﴾ وَمَا يُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمُجَدِّلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ لِيُدْخِلُوا فِي الْخُلُقِ وَالْخُدُوءِ الْبَقِيَّةَ وَمَا أَزِدُّهُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣﴾ أَطْلَمُ مَنْ ذَكَرْتِ رَبَّهُ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَهُ إِنَّ جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٤﴾ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَيْدِيَّ ﴿٥﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْهُمْ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ الْقُرْآنُ أَهْلُكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٧﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا آتِبُ حَقَّ أَتْلَعُ مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٨﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٩﴾

کردویانہ به گالتہ جار.

(۵۴) سویند به خوا بیگومان ئیمہ لہم قورئانہدا له هه موو جوړه نمونہ یه کمان هیئاوہ تہوہ بو خہلکی (تا پەندو ئاموژگاری لئ وەر بگرن) له کایتکدا ئینسان له هه موو شتیک زیاتر موجدە له ده کات و له شت ده کوئیتەوہ.

(۵۵) خەلکی خوانەناس ئه وەیان کردو ته کو سپ له ریی باوهر هیئانیاندا کاتیك كه هیدایه تیان بو ره وانه کراوه و داوی لیخو شبوون بکهن له پەروەردگاریان، مه گهر ئه وە ی که یاسای پیشینان به سهریاندا بسه پیٹ (به له ناو بردنیان) یاخود سزا روو به پرویان بیته وە (له قیامه تدا).

(۵۶) ئیمه پیغمه بهران ته نها به مژده دهر و ترسینه ر ده نییرین که چی ئه وانه ی کافرو بی باوهر پ هه ر موجدە له و ده مباری ده کهن به به لگی پرو پووج، بو ئه وە ی (به خه یالی خو یان) حه ق و راستی به تال بکه نه وە و بیترازین، هه روه ها ئایه ت و فه رمانه کانی من و ئه وە ی ئه وانی پی هوشیار کراوه ته وە

(۵۷) کئ له وە سته مکار تره که یاداوه ری کرایت به ئایه ت و فه رمانه کانی پەروەردگاری، که چی رووی لئ وەرگیراون و لووتی به رز گرتووه و ئه وە شی له یاد کردووه که چ ده ستیشکهریه کی کردووه له گونا هو تاوان، ئیمه به راستی په رده مان هیئاو ه به سهر دلپاندا تاله ئایه ته کانی ئیمه تینه گهن و قورسی و که پریشان کردو ته گو ییانه وه، خو ئه گهر بانگیان بکه یت بو ری بازی هیدایه ت و دینداری، ئه وە هه رگیز ئه وانه ئه و هیدایه ته وەر ناگرن.

(۵۸) په روه ردگاری تو لیخو شبووه و خاوه نی ره حمه ت و میهره بانیه، ئه گهر به کرده وە ی ئه و خه لکه بکات هه موویان به خیرایی ده پیچیته وە و به سزای سه خت دایانده گریت، به لکو کاتی دیاریکراویان بو هه یه (هه ر کاتیك یه خه ی پیگرتن) هه رگیز په نایه کیان ده ست ناکه ویت بیجگه له په نای خوا.

(۵۹) ئه وە ته ئه و شارو شارو چکانه (که باسیانتان بیستووه، یاخود به چاوی خوتان ده یینن) له ناومان بردوون و کاو لمان کردوون کاتیك که (دانیشتوانی) سته میان کردووه و بو له ناو بردنیان کاتی دیاریکراومان بریار داوه.

(۶۰) (یادیان بینه) کاتیك موسا به هاوه لی لاوی خوی وت: من کو ل نادهم و ده روم، ئه گهر چه نده ها روژم پی بچیت تا ده گمه ئه و شوینه ی که دووه دریا که یه کده گرن یان ده گمه ئه نجام، یاخود ماوه یه کی زور ده روم و ده گهریم (خوا ی گه وره و یستوویه تی موسا پیغمه به ر ﷺ تیبگه یه ئیت که به نده ی هه یه له بواری تر دا شاره زان، له به ر ئه وە رینمووی کردووه تا بگه ریت به شوین ئه و جوړه که سانه دا و له وانیش سوود وەر بگریٹ).

(۶۱) کاتیك گه یشتنه ئه و شوینه ی که دوو ده ریا که به په ک ده گهن، ماسیه که یان که له گه ل خو یاندا هه لیان گرتبوو بو تویشووی سه فهر، فه راموشیان کردبوو، ئه ویش هه لبه زی بووه و ریگه ی ناو ده ریای بو خوی گرت به ر.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا عَدَاءٌ لِّمَا لَقَدْنَا مِن سَفَرِنَا
هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الْغَصَصَةِ فَإِنِّي تَسَمَّيْتُ
الْخُوتَ وَمَا أَفْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْيَمِّ حِجَابًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
فَصَصَا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا نَافَعَلْنَا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُمُوسَى هَلْ أَتَيْتُكُمْ
عَلَىٰ أَن تَعْلَمَنَ مِمَّا عَلَّمْتُ رَبِّي قَالَ إِنَّا كُنَّا نَسْتَطِيعُ
مَعَهُ صَبْرًا ﴿٦٦﴾ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
إِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُخْبِرَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
﴿٦٩﴾ فَأَطْلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقَهَا
لِنُفْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٠﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُزَيِّغْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٢﴾ فَأَطْلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
قَالَ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧٣﴾ فَقَالَ بَعْدَ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

(۶۲) جا کاتیک تیپه‌رین (لهو شوینه و، له جیبه کی تر لایاندا) موسا به‌هاوه‌له‌که‌ی وت: ناده‌ی خوارده‌که‌مان بهینه، چونکه به‌پراستی لهم سه‌فه‌ره‌ماندا زور هیلاک ماندوو بووین.

(۶۳) لاوه‌که‌وتی: نه‌گهر له بیرت بیت ته‌و کاته‌ی که چووینه سهر بهره‌گه‌وره‌که (بو حه‌وانه‌وه) من بیرم چوو باسی ماسیه‌که‌ت بو بکه‌م، که‌سیش له بیرى نه‌بردمه‌وه شه‌یتان نه‌بیت، که بو‌تی باس بکه‌م، له‌پراستیدا ته‌و ماسیه (زیندوو بو‌وه) به شیوه‌یه‌کی زور سهر خوی کرد به‌ناو ده‌ریادا.

(۶۴) موسا وتی: ههر ته‌وه‌بوو که ئیمه ده‌مانویست (واته: ده‌بوو تا لهو شوینه‌دا چاوه‌پری بوینایه) ئیتیر به‌ناچاری گه‌پانه‌وه بو ته‌و شوینه‌ی که به جیپان هیشتبوو.

(۶۵) له‌وی به‌بنده‌یه‌ک له‌بنده‌کانی ئیمه ناشنا بوو که له ره‌حمه‌تی تاییه‌تی خومان به‌هه‌ره‌وه‌رمان کردبوو، زانست و زانیاری تاییه‌تی خومانمان پی به‌خشیبوو.

(۶۶) موسا پیی وت: ئایا مو‌له‌تم ده‌ده‌یت که شوینت بکه‌وم تا لهو زانست و زانیاریه‌ی بیت به‌خشاوه‌ منیش به‌هه‌ره‌دار بکه‌یت؟

(۶۷) زاناکه‌وتی: به‌پراستی تو هه‌رگیز ناتوانیت له‌گه‌ل مندا خوراگر بیت (بیده‌نگ بیت به‌رامبه‌ر ره‌فتار و کردارم، چونکه من شتی سه‌رسوره‌یه‌نر ده‌که‌م و تو له نه‌هینه‌که‌ی تیناگه‌یت).

(۶۸) جا چون خوده‌گریت له به‌رامبه‌ر شتی‌که‌وه‌که هه‌والت لیی نیه و ته‌م سه‌رو ته‌و سه‌ری نازانیت.

(۶۹) موسا وتی: ده‌میینیت ته‌گهر خوا ویستی له‌سه‌ر بیت خوراگر ده‌یم و له هیچ فه‌رمانیکت ده‌رناچم.

(۷۰) زاناکه‌وتی: جا ته‌گهر شوینم که‌وتیت ته‌وه پرسیارم له‌هیچ شتی‌ک لی مه‌که، هه‌تا خوم له‌نه‌هینه‌که‌ی ناگادارت نه‌که‌م.

(۷۱) هه‌تا کاتیک پیکه‌وه ده‌رچوون و سواری که‌شتیه‌که‌ بوون، زاناکه ده‌ستی کرد به‌کون کردن و عه‌بیدار کردنی، موسا (خوی پینه‌گیراو) وتی: باشه، ناخر، ته‌وه تو ته‌م که‌شتیه‌کون ده‌که‌یت، ده‌ته‌ویت هه‌رچی سه‌رنشینه‌کانی هه‌یه‌نوقمی بکه‌یت، به‌خوا کاریکی ناشایسته‌ی گه‌ورده‌ت کرد!!

(۷۲) زاناکه‌وتی: نه‌م وت: تو هه‌رگیز ناتوانیت له‌گه‌ل مندا خوراگر بیت!!

(۷۳) موسا وتی: لیم مه‌گره چونکه مه‌رجه‌که‌م فه‌راموش کردو فی‌ربوونی ته‌م زانیاریه‌ی که ده‌مه‌ویت له‌تووه فی‌بریم له‌سه‌رم قورس و گران مه‌که.

(۷۴) (دوایی دابه‌زینه سهر وشکانی) که‌وته‌ن ری، هه‌تا گه‌یشتنه‌مندالیک، زاناکه‌گری و کوشتی، موسا وتی: سه‌یره، ته‌وه بوچی که‌سیکی بی‌گوناخت کوشت بی ته‌وه‌ی ته‌و تاوانیکی وای کردییت و (شایسته‌ی کوشتن بیت) سویند به‌خوا کاریکی ناپه‌سه‌ند و ناره‌وات ته‌نجامد!!

(۷۵) زاناکه وتی: پیّم نه وتیت که تو هه رگیز ناتوانیت له گهّل مندا ئارام بگريت و دان به خو تدا بگريت.

(۷۶) موسا وتی: ئه گهر دواى ئهمه پرسىارى هه ر شتىكى ترم لى كردیت، ئه وه هاوړپیه تیم مه که، به پراستی به پرای من مافى خو ته و له لایه ن منه وه لى بووردراویت (چونکه من به ئاسانى له هه لى سوکه وتی تو تینا گهم).

(۷۷) پاشان ده رچوون و رویشتن هه تا گه یشتنه ناو خه لکى شاروچکه به ک (برسیان بو) داواى خوړاکیان له خه لکه که کرد، که چى ده ستیان نا به روویانه وه و میواندریان لى نه کردن، ئه وسا له ناو شاره که دا دیواریکیان به دى کرد خه ریکبوو ده رخوا، به لام زاناکه هه لیچینه وه و چاکى کرده وه و به رزی کرده وه، موسا وتی: ئه گهر بتویستایه، کرییه کت به رامبه ر ئهم کاره وهرده گرت (ده ماندا به خوړاک و پیى تیر ده بوین).

(۷۸) زاناکه وتی: ئیتر ئالییه به دواوه کاتى جیابوونه وه ی نیوانى من و تویه، من تاویکی تر تو

قَالَ اَلَمْ اَظَلْ لَكَ اِنْكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۷۵ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝۷۶ فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا اَنْبَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اَسْتَظْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبْوَا اَنْ يُّصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جَدَارًا رُّبِيْدًا اَنْ يَنْقُضَ فَاَقَامُوْهُمَا ۝۷۷ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِمْ جَزًا ۝۷۸ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ۚ سَابِقَتِكَ اَنْ وَاٰىلَ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِمْ صَبْرًا ۝۷۹ اَمَّا اَلْسَفِيْنَهُمَا فَكَانَتْ لِمُسْكَيْنٍ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اُعِيْبَهَا وَكَانَ وَّرَءَهُمْ مَلِكٌ يَّاخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ۝۸۰ وَاَمَّا اَلْعُلَاقُ فَكَانَ اَبْوَاهُ مُّؤْمِنِيْنَ فَخَشِيْنَا اَنْ يُّرْهَقَهُمَا طَعْنًا وَكُفْرًا ۝۸۱ فَاَرَدْنَا اَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَهْمًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَّاَقْرَبَ رَحْمًا ۝۸۲ وَاَمَّا اَلْجَدَارُ فَكَانَ لِقَوْمٍ مِّنْ بَنِيْ اِمْلَاقٍ ۚ وَكَانَتْ تَحْتَهُ كَتُِبٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلَغَا اَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِيْ ۚ ذٰلِكَ نَأْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِمْ صَبْرًا ۝۸۳ وَيَسْأَلُوْنَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۚ قُلْ سَأَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝۸۴

ئاگادار ده کهم له حقیقه ت و سه رهنجامی ئه و شتانه ی که نه تتوانی ئارام بگريت له به رامبه ریان هه وه. (۷۹) ئه و که شتییه ی (عه بیدارم کرد چند هه ژاریک خاوه نی بوون له ده ریادا کاریان ده کرد، جا منیش ویستم عه بیداری بکه م، له کاتی که دا له و ناوه دا پاشایه ک هه بوو که هه موو که شتییه کی (چاک و ریکو پیکی) داگیر ده کرد.

(۸۰) مندا له که ش (که کو شتم) دایک و باوکیکی ئیماندارى هه بوو، ترساین له وه ی که به سه رکه شی و بی دینی و خاوه ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه هه ر له ئیستاوه سه رکه شی و لاساری پیوه دیار بو).

(۸۱) (به و کاره مان) ویستمان که په روه ردگاریان (له جیاتی ئه و) پاکترو چاکتریان پیی به خشییت و به مندالیکی خاوه ن به زه بی و میهره بانتر به هره وه ریان بکات (منداله که ش به هه شتی بیّت).

(۸۲) دیواره که ش که چاکم کرده وه، خاوه نه که ی دوو مندالی هه تیوی شاروچکه که بوون، له ژیریدا گه نجینه به کی (ژیرو زیویان) هه بوو (که باوکیان بو ی شار دبوونه وه، ئه گهر گویمان پی نه دایه، باران و لافاو ده ری ده خست و ئه و خه لکه ره زیله ی که میوانداریان لى نه کردین، ده ستیان ده که وت)، باوکی ئه و دوو منداله ش خواناس و چاک بو، جا په روه ردگارت ویستی کاتی که گه نجینه که یان ده ست بکه ویت که گه وره و به هیژین، ئه وسا ده ری به یژین، ئه مه ش وه کو ره حمه تیکی تاییه تی له لایه ن په روه ردگارت ه وه (له بهر خاتری باوکیان)، دلنیا شبه که من ئه و کارانه م له خو وه نه کردووه، ئیتر ئه وه بوو راز و نه یینی ئه و شتانه ی که خو ت بو نه ده گیرا کاتی که ئه نجامم ده دان.

(۸۳) ده رباره ی (ذوالقرنین) یش پرسىارت لى ده که ن، پیان بلای: گو شه یه ک له به سه ره اتی ئه وتان بو باس ده که م.

(۸۴) ئیمہ توانا و دەسەڵاتمان لە زەویدا پێ بەخشی بوو، بۆ ھەشتیکێ پێویستی ئەو سەردەمە ھۆکارە کە یمان بۆ رەخساندبوو.

(۸۵) ئەویش کەلکی تەواوی لە ھۆکارەکان وەر دەگرت.

(۸۶) (خۆی و لەشکرە کە ی) کەوتە رێ ھەتا کاتیەک گەیشتە ناوچەکانی خۆرئاوا، (کەوا دەھاتە بەرچاو) لە گۆمیکێ قورائودا، رۆژ، ئاوا دەبێت، لەو ناویدا رێی کەوت لە قەومیکی (خوانەناس و بێ دین)، ئیمەش پیمان وت: ئە ی (ذوالقرنین) یان ئەو یە بە سزا لە ناویان دەبەیت (ئەگەر لەسەر کوفر و تاوانیان بەردەوام بوون) یان چاکە یان لە گەلدا دەکەیت (ئەگەر شوینی ئیمان و چاکە کەوتن).

(۸۷) (ذوالقرنین) وتی: بێگومان ئەو ی ستەمکار بێت ئیمە سزای دەدەین، لەو دەودا ییش کە گەرایسەو بە بۆ لای پەرورەدگاری سزایەکی زۆر سەخت و گرانی دەدات.

(۸۸) بەلام ئەو ی ئیمان و باوەر بەھێنیت و کارو کردەو ی چاکە ئەنجام بدات، ئەو پاداشتی چاک بۆ ئەو، لەمەودوا قسە ی خۆش و فەرمانی ئاسان و کاری سووکی دەدەین بەسەردا.

(۸۹) لەو دەودا کەلکی تەواوی لە ھۆکارەکان وەر گرت و بەشوینیاندا گەرا.

(۹۰) ھەتا کاتیەک گەیشتە ناوچە ی خۆرھەلاتی (دوور)، بینی خۆر ھەلدی بەسەر قەومیەک کە پەناگایەکیان نیە تا لەتینی خۆیان بپاریزن.

(۹۱) ھەر بەو شیو یە رەفتاری کرد، کە لە گەل خەلکی خۆرئاوا دادا کردی، بێگومان ئیمە بەتەواوی ئاگاداربووین لەو کارو کردەوانە ی کە ئەنجامی دەدا.

(۹۲) لەو دەودا ھەر دەستبەرداری ھۆکارەکان نەبوو، بەشوینیاندا گەرا.

(۹۳) ھەتا کاتیەک گەیشتە نیوان ھەردوو بەر یەستە کە، کە لە نیوانیاندا قەومیەک ھەبوو کە لە ھیچ قسە یە ک تێ نەدەگەشتن (مەگەر زۆر بەدەگمەن).

(۹۴) کاتیەک دەسەلاتی (ذوالقرنین) یان بینی وتیان: ئە ی (ذوالقرنین) بەراستی یەئجوج و مەئجوج تۆ ی خراپە و تاوان دەچێن لە زەویدا، ئایا خەرجیە ک و پارە یە کت بۆ کۆ بکە ینەو، تا بەر یەستیەک لە نیوان ئیمە و ئەواندا دروست بکەیت؟

(۹۵) (ذوالقرنین) وتی: ئەو دەسەلات و زانیاری و شتانە ی پەرورەدگارم پێی بەخشبووم چاکترە بۆ من (لە پارە و سامان) جا ئیو بەھیزی بازوو یارمەتیم بدە تا بەر یەستیکی بەھیز لە نیوان ئیو و ئەواندا دروست بکەم.

(۹۶) پارچە ئاسنم بۆ بەھین و (کەلە کە ی بکەن) ھەتا ئەمبەر و ئەو بەری ھەردوو کێو کە ی پر کرد، ئەوسا فەرمانیدا، تا بە (موشەدەمە) فوو بکەن لەو ئاگرە ی کە لە ژیریدا کرا بۆو، ھەتا کاتیەک ھەمووی کرد بە ئاگر، ئینجا (ذوالقرنین) وتی: ئادە ی مسی تەواوم بۆ بەھین تا بیکەم بەسەریدا (مس لە گەل ئاسندا تیکەل بکریت) پیکھاتە یە ک ی بەھیزی لێ دروست دەبێت.

(۹۷) ئەوسا ئیتر (یەئجوج و مەئجوج) نە توانیان سەربکەون، نە توانیان کوناو دەری بکەن.

إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَعَائِدَةً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ ۝۸۴
 ۝۸۵ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْجُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّاقُوا الْعَذَابَ إِنَّكُمْ لَعَذَابُكُمْ أَتَمُّ
 مِنْكُمْ حَسْبًا ۝۸۶ قَالَ أَمَأْمَنَ ظَلَمَ فُسُوفُ تُعَذِّبُهُمْ ثُمَّ يُرَدُّ لَكُمْ رِيءُ
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا لَئِيمًا ۝۸۷ وَأَمَأْمَنَ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ جَزَاءُ
 الْحَسَنِ وَسَنَقُولُ لَهُمْ إِنَّمَا أَمْرًا يُسْرَرُ ۝۸۸ ثُمَّ أُنْبِئَهُمْ أَنَّ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ دِينًا
 دُنيَا سِرًّا ۝۸۹ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِمْ خَبْرًا ۝۹۰ ثُمَّ أُنْبِئَهُمْ
 أَنَّ سُبْحَانَ ۝۹۱ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۹۲ قَالُوا يَذَّاقُوا الْعَذَابَ إِنَّ الْفِئْتَانِ
 مُمْسِكَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكُم خَرِجًا عَلَيْهِ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَدًّا ۝۹۳ قَالَ مَا مَكْرِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقَوْلٍ أَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ رَمَةً ۝۹۴ أَلَا تُؤْنِسُ زُمُورًا لَدِيٍّ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 قَالَ أَنْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلْنَا نَارًا قَالُوا أَلَا تُؤْنِسُ عَلَيْهِمْ قَطْرًا
 ۝۹۵ فَمَا أَصْطَفَوْا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا أَشْطَفَوْا لَهُ نَقْبًا ۝۹۶

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُغًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٥٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُم يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَعَلْنَاهُمْ جُجًا ﴿٥٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿٦٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٦١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَنجُوْا عِبَادِي مِن دُونِي أُولَئِكَ إِنَّا نَعُدُّهُمْ لِّلْجَهَنَّمَ لَّكَفَرِينَ نَّزُلًا ﴿٦٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿٦٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿٦٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَبُطِلَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَوَلَّوْا إِلَهِي وَرُسُلِي هَرَوًا ﴿٦٦﴾ إِنَّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿٦٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا ﴿٦٨﴾ قُلْ لَّوْكَانَ الْبَحْرُ مِلْحًا لَّكُنْتُ مِنِّي لَنُفِذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَذَ لَكُنْتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَعْدَدًا ﴿٦٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ إِنَّهُ كَانَ يُخَافُ

(۹۸) (ئەوسا ذوالقرنین) وتی: دروستکردنی ئەم بەرپەستە رەحمەتیک بوو لەلایەن پەروەردگار مەو، ھەر کاتیگ پەروەردگارم برباری تیکدانی بدات، ورد و خاشی دەکات، بێگومان بەلینی پەروەردگارم حەقیقەت و راستە قینە یە. (۹۹) لەو رۆژە بەدواوە وازمان لێھێنان تا وەك شەپۆل بەناو یە کەدا بێن، یاخود وازمان لێھێنان بو ئەو رۆژە (کە) بەرپەستە کە دەشکێت و بەپەلە) وەکو لێشاودینە دەری و شەپۆل دەدەن بەناو یە کەدا (کە یە کێکە لە نیشانەکانی کۆتایی ھاتنی دنیا)، ئەوسا فوو دەکرێت بە - صور - دا، بەو ھۆیەو ھەر ھەموو خەلکی بە تەواوی کۆ دەکەینەو (بو موحاسەبە و لێپرسینەو).

(۱۰۰) ئیتەر ئەو رۆژە دۆزەخ نیشانی کافران دەدەین و بەتەواوی دەری دەخەین (ھەمووشیانی تبادا کۆ دەکەینەو). (۱۰۱) ئەوانە ی کە پەرە بەسەر چاویاندا ھاتبوو (نەیان دەویست نیشانەکانی دەسلەتاری ئیمە بێن) و یادی ئیمە بکەن و توانای بیستی (قورئانی ئیمەیان نەبوو، حەزیان لێ نەدەکرد).

(۱۰۲) ئایا ئەوانە ی کافرو بێ باوەر بون و دەزانن کە ھەروا بۆیان دەچیتە سەرو چاوپۆشیان لێ دەکەین لە کاتیگدا کە

ئەوان بەندەکانی ئیمە دەکەنە یارو یاوہری خۆیان و پشت بەوان دەبەستن و ئیمە فەرماوش دەکەن، ئەوانە بازانن کە بەراستی ئیمە دۆزەخان ئامادە کردوو پۆ بێ باوەران کە لەوێ دادەبەزن و نیشتەجێ دەبن. (۱۰۳) ئە ی محمد ﷺ بێیان بلی: ئایا ھەوالی ئەو کەسانەتان بەدەمی کە لە کارو کردووە یاندا زۆر زەرەرمەند و خەسارەتمەندن؟!

(۱۰۴) (ئەوانە) ئەو کەسانەن کە ھەول و کۆششیان لەژیانی دنیا، بەزایە و بەھەدر چوو بەمەرجیک وایان دەزانی کە کاری چاک دەکەن و کردووی رەوا ئەنجام دەدەن.

(۱۰۵) ئەوانە کەسانیکن کە باوەریان بە بەلگەو نیشانەکانی پەروەردگاریان نەبوو بەنیازی ئامادەبوونی بەردەم بارەگای خوایی نەبون، ئیتەر ھەموو کارو کردووەکانیان بێ نرخ و پوچ بوو، لە رۆژی قیامەتیشدا ھیچ جوړە باخ و ترخیکیان بو دانانین.

(۱۰۶) ئەوانە پاداشتیان ناگری دۆزەخە بەھوی ئەو ی کە باوەریان نەبوو و گالتەجاریان بەبەلگەو نیشانەکان و پیغەمبەران ی ئیمە کرد.

(۱۰۷) بەراستی ئەوانە ی کە ئیمان و باوەریان ھێناو و کردووە چاکەکانیان ئەنجامداو، ئیمە ھەر لە زوووە بەھەشتی فیردەوسمان بو ئامادە کردوون، تا لەوێ داوەزن و ژبانی کامەران ی تبادا بەرنەسەر.

(۱۰۸) ژبانیان تبادا بەردەوام و نەپراوہیە، نایانەوێت بگوێزینەو پۆ شوێنیک تر (لەبەر چاویان ناکەوێت).

(۱۰۹) بێیان بلی: ئەگەر دەریا ھەمووی مرەکەب بێت و زانست و زانیاری پەروەردگاری بێ بنووسرایە، دەریا تەواو دەبوو پێش ئەو ی زانست و زانیاری پەروەردگارم تەواو بێت، ئەگەر چەندەھا ئەوئەندە ی تر دەریاش بەین و بیکەنە مرەکەب، چونکە زانست و زانیاری پەروەردگار کۆتایی نایە و بێ سنوورە.

(۱۱۰) (ئە ی پیغەمبەر ﷺ بێیان) بلی: بەراستی من تەنھا ئادەمیزادیکم وەك ئیو، بەلام ئەوئەندە ھە یە وەحی و نیگام بو دیت (ئەم راستیەتان تیبگە یەنم) کە: بێگومان خوی ئیو خویەکی تاک و تەنھایە، جائەو ی دە یەوێت بەدیداری پەروەردگاری شادبیت، بەخۆشنودیەو بە کارو کردووی چاک و دروست ئەنجام بدات و بەھیچ شیوہ یە کە پەرستیدا ھیچ کەسیک و ھیچ شتیک نەکاتە ھاوێل و شەریک بو ئەو پەروەردگاری.

سورہ تی (مریم)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) سہرنجی سہرہ تائی سورہ تی (البقرہ) یدہ.

(۲) ئہی پیغہ مہر ﷺ، ئہم باسہ (باسی رہ حمہ تی

پہرہ ردگار تہ، دہربارہی بہندہی خوی زہ کہریا.

(۳) کاتیئک لہ (پہرستگای خویدا) ہانا و ہاوار ی برد بو

پہرہ ردگاری بہ پنهانی. (وہ بہ سوژہ وہ)...

(۴) وتی: پہرہ ردگار، بہراستی من ئیسیکہ کانم لاواز

بوون و قزی سہرم ہہر ہہ مووی سیپتی دایگرتوہ،

بہ لام من ہہرگیز لہ دوعاو پارانہ وہم لہ زاتی تو نائومید

نہ بووم و (دہست نہ ناوہ بہروومہ وہ).

(۵) بہراستی من لہ وہ ترساوم کہ خزم و خویشان و

عہ شہرت دوا ی مردنم سہرگہردان بن، (چونکہ کہ سیکی

وایان تبادا بہدی ناکہم کہ شایستہی گہ یاندنی

پہیامہ کہت بیٹ، خوٹ دہ زانیت) خیزانہ کہ شم مندالی

نائیت، بویہ داواکارم لہ بہ خششی خوٹ بہرہ و ہرم بکہیت و مندالیکم پی بہ خشیت کہ بتوانیت

جیگہی من بگریتہ وہ...

(۶) تا میراتی پیغہ مہر ایہ تی من و نہ وہی بہ عقوب و ہر بگریٹ، ہہرہ وہا پہرہ ردگارا بیکہ

بہ کہ سیکی وا، کہ توش و بہندہ چاکہ کانیشٹ لی رازی بن (ئہ و ہندہ چاکہ کارو چاکہ خوازو دیندارو

بانگخواز بیٹ).

(۷) خوی گہورہ نزاکہی گیرا کردو فہرمووی: ئہی زہ کہریا بہراستی ئیمہ مؤدہت دہدہنی بہ وہی کہ

کورپکت پی دہ بہ خشین و ناویشی - یہ حیا - یہ، پیش ئہ و کہ سمان ہاوناوی ئہ و نہ کردوہ.

(۸) زہ کہریا وتی: پہرہ ردگار بہ چ شیوہ یہ کورپ پی دہ بہ خشیت، لہ کاتیئکدا ہاوسہرہ کہ شم مندالی

نائیت و منیش گہیشٹوومہ تہ ئہ و پیری و پہ ککہ و تہیی (بہ لام ہہموو شت لای تو سادہ و ئاسانہ).

(۹) فریشٹہ کہ وتی: پہرہ ردگاری تو ہہر بہو شیوہیہ بریاری داوہ و فہرمووشیہ تی ئہ و کارہ لای من

زور ئاسانہ، بہراستی پیش تریش تووم دروست کردوہ، و ہنہ بیٹ شتیئک بوو بیت (نہ ناوت ہہ بوہ نہ

قہ بارہ و بوون)...

(۱۰) زہ کہریا وتی: پہرہ ردگار نیشانہ یہ کم پی بہہ خشہ تادلنیابم، کہ ئہ و مؤدہیہ ہاتو تہدی، خوی

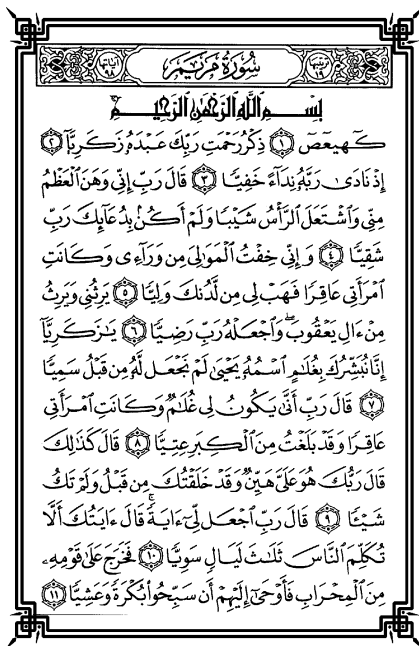
گہورہ فہرمووی: نیشانہ و بہ لگہت ئہ وہ یہ (لہ سہر بوونی ئہ و کورہ) کہ تو نائوانیت سی شہوی

تہواو (بہ روژہ کانپہ وہ) قسہ لہ گہل خہ لکیدا بکہیت! (تہنہا دہ توائیت ستایشی بکہیت).

(۱۱) (ئہ و سا دوا ی دلنیابوون) لہ پەرستگاہی ہاتہ دہرہ وہ بو ناو قہ و مہ کہی و ئامارہی بو کردن (کہ

لہ بہرامبہر نازو نیعمہت و بہ خششہ کانی خواوہ) بہ یانیان و ئیواران تہ سیبہات و ستایش بکہن.

(شوکرانہ بژیرو سوپاسگوزار بن).

(۱۲) پاشان که یه حیا گه وره بوو فرمانمان پیدّا ئه ی یه حیا کتییی (تهورات) به توندی بگره و پایه ندی به، ههر له ته منه ی نه وجه وانیدا، توانای جیا کردنه و دی راست و اراستمان پییه خشی، به دادوهریه کی ریځ و پیک کیشی خه لکه که ی چاره سهر ده کرد.

(۱۳) یه حیا دل و دهر و نیکی پر له سوژو خوشه ویستی و پاک و خاوینی هه بوو که له لایه ن خو مانه وه پیمان به خشیوو و ئه و زور خواناس و پاریزکار بوو.

(۱۴) ههروه ها چاک رهفتارو جوان رهفتار بوو له گه ل باوک و دایکیدا، وه نه بیّت ئه و که سیکی دلره ق و ناله بارو له خودا یاخی نه بوو.

(۱۵) درودو سه لامی خوی له سهر بیّت له و روژدها که له دایک بوو، له و روژدها که وهفات ده کات، له و روژدها که هه لده سیّت و زیندوو ده بیته وه.

يٰۤيَحْيٰۤى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّ اٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا
وَحَنّٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّ كَاَنَّا تَفِيًّا ۝۱۲
يٰۤكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۳
وَسَلَّمْ عَلٰى يَوْمٍ وَّلِدَ وَّ يَوْمٍ يَّمُوْتُ
وَيَوْمٍ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۴
وَ اذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبِذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ۝۱۵
فَاَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝۱۶
قَالَتْ اِنِّىۤ اِنۡتَبِذْتُ
اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝۱۷
قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ
رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ عَلَمًا ۝۱۸
قَالَتْ اَنِّىۤ يَكُوْنُ لِيْ
عَلَمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيۤ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۝۱۹
قَالَ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓؤُلَاءِ وَّلَيُّكُمْ وَاِنۡ لَّا تِلٰكُمۡ وَرَحْمَةٌ
مِّنَّا وَّ كَاَنَّا مُقَضِّيًّا ۝۲۰
فَحَمَلَتْهَا فَاتَّبَعَتْ
بِهٖۤ مَكَانًا فَصَبَا ۝۲۱
فَلَمَّاهَا الْمَخَاضُ اِلَىٰ جَنۡعِ النَّخْلِ
قَالَتْ يٰۤاَيَّتِيۤ يَمِشُّ قَبْلُ هٰذَا وَاَكُنْتُ نَسِيًّا مُّنۡسِيًّا ۝۲۲
فَاَدۡنٰهَا مِنْ تَحْتِهَا لَا تَخَرِّىۤ قَدۡ جَعَلَ رَبُّكَ تَحَنُّنًا
وَهَرٰىۤ اِلَيْكَ جَنۡعُ النَّخْلِ فَسَقَطَ عَلَیْكَ رُطَبًا حَنِيًّا ۝۲۳

(۱۶) ئه ی پیغه مبه ر ځله قورئاندا باسی به سهرهاتی مهریم یاد بکه، کاتیک که نارگیری کرد له که سوکاری و شوینیکی له روژه لاتى (بيت المقدس) هه لئارد (بو خواپهرستی).

(۱۷) ئینجا له نیوان خوی و ئه واند پهرده یه کی رایه ل کرد (تادوور له خه لکی به سوژه و خواپهرستی بکات) ئیمه ش جوهره یلی فرشته مان نارد بو لای، وه کو به شه ریکی ته و او (خوی خسته بهرچاوی).

(۱۸) مهریم وتی: په راستی من په نا ده گرم به خوی میهره بان له تو ته گهر که سیکی به ته قواو له خواترس نه بیت.

(۱۹) جوهره یل وتی: (مه ترسه) دلنیا په من ته نه نیردراوی په وهر دگاری تو، تا مندالیکى خاوینت پی به خشم.

(۲۰) مهریم وتی: جا چون من مندالم ده بیّت، له کاتیکدا هیچ به شه ریځ تو ختم نه که و تو وه و داوین پیسیش نیم.

(۲۱) جوهره یل وتی: ئه و قسانه ی تو راست و دروستن، به لام ئه وه پریاری په وهر دگاره و ده فره مویت: ئه و کاره لای من ئاسانه (که به یی باوک ئه و منداله به ینمه کایه وه)، بو ئه وه ی بیکه مه نیشانه و موعجیزه یه ک بو خه لکی، ههروه ها رحمه تیکی تاییه تیش بیّت له لایه ن ئیمه وه، ئیتر ئه و کاره ش پریاری له سهر دراوه و براوه ته وه.

(۲۲) ده سته جی مهریم سکی پر بوو، (به غه م و په ژاره وه) به ره و شوینیکی دوور رویش.

(۲۳) ئینجا ژانی مندالبون گرتی و بردی بو لای قه دی دارخورمایه ک، (به دهم ئاهو ناله وه) ده یوت: خوژگه پیش ئه م حاله ته به ردمایه و ده ک شتیکی بی نرخ فره اموش بکرامایه.

(۲۴) (ئه و منداله ی که له داوینی به ربو وه) له ژیره وه (بانگی کردو وتی: دایه گیان) خه فته مه خو، ئه وه ته په وهر دگارت به به ردمندا جوگه له یه کی جاری کردوه.

(۲۵) ئه و دارخورمایه ش (که پالت پیوه داوه) که میځ رایوه شینه خورمای گه ییوت به سهردا ده بارینیت.

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَفَرِيْ عَيْنًا فَاِمَاتَيْنِ مِنْ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقَوْلِيْ
 اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٣٦﴾
 فَاتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلًا فَلَا اَبْرَءُ لَكَ مِنْ شَيْءَا
 فَرِيًّا ﴿٣٧﴾ يَتَّخِذُ هٰذُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ
 اُمُّكَ بِعَيْنَا ﴿٣٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ تُكَلِّمُنَّ مَنْ كَانَ فِي
 الْاُحْصٰنِ صَبِيًّا ﴿٣٩﴾ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ اَنْتَنِي الْكِتٰبُ وَجَعَلَنِيْ
 نَبِيًّا ﴿٤٠﴾ وَجَعَلَنِيْ مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ
 وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٤١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِيْ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ
 جَبًا اَشَقِيًّا ﴿٤٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلٰى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمٍ اَمُوْتُ
 وَيَوْمٍ اُبْعُثُ حَيًّا ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
 الَّذِيْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٤٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَخْذَلَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَہٗ
 اِذَا قَضٰى اَمْرًا اِنَّمَا يَقُوْلُ لَمْ يَكُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ
 بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْرِىْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٤٧﴾ اَتَمِيعُ يَوْمٍ
 وَاصْبِرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَ اَلَكِنَّ الظَّالِمُوْنَ اَلِيَوْمِ فِيْ سُلٰكٍ مُبِيْنٍ ﴿٤٨﴾

(۲۶) تینجا لہو خورمایہ بخو، لہو پناوہیش بخورہوہ، خہ میشت نہ بیت، تہ گہر کہ سیکت لہ خہ لکی بینی و (پرسیاری لی کردی)، تہوہ بہ تیشارہت تی بگہ یہ نہ پی بلی: بہ راستی من بریارمداوہ و نہ زرم کردوہ بہ روژوو ہم بو خوی میہرہ بانم، لہ بہر تہوہ تہ مرو من ہر گیز قسہ لہ گہل کہ سدا ناکہم.

(۲۷) تہوسا مہریمہ مندالی نازداری خو لہ باوہش گرت و بردی بو لای خزم و کہس و کاری (ہہموو بہ سہرسامیہوہ) وتیان: تہی مہریمہ بہ راستی کاریکی نالہ بارو ئاپروو بہرت تہ نجامداوہ.

(۲۸) تہی خوشکی ہاروون (لہ بہر تہ قواو خواناسی تہو ناز ناوہیان پیداوہ) تو نہ باوکت کہ سیکی خراپ و (شہروال پیس بوہ) نہ دایکشت نافرہ تیکی داوین پیس!!

(۲۹) (مہریمہ میشت ہیچی نہ گوت) بہ لکو نامازہی بو رولہی نازداری کرد (تا لہو پیرسن)، ہہموو (بہ سہرسامیہوہ) وتیان: چون قسہ لہ گہل مندالی ناو بیشکدا دہ کریت.

(۳۰) (تینجا مندالی ساوا ہاتہ گفت و بہدہنگہ ناسکہ کہی)

وتی: بہ راستی من بہندہی خوا، کتبی تینجیلی پی بہ خشیووم و کردوومی بہ پیغہ مہری خو.

(۳۱) منی موبارہک و پیرویش کردوہ لہ ہر کویدا ہم و ناموزگاری کردووم کہ نوژہ کانم تہ نجام بدہم و لہ زہ کاندانیش دریغی نہ کہم ہہ تا لہ ژاندا ہہم.

(۳۲) (ہرودہا فرمانی پیداوم کہ) چاک رہفتار ہم لہ گہل دایکم دا و نہ یکردووم بہ کہ سیکی زوردارو بہ درہفتار...

(۳۳) سلاوی پەرودہر دگارم لہ سہرہ تہو روژہی کہ لہ دایک بووم و تہو روژہش کہ دہمرم، تہو روژہش کہ زیندوو دہ کریمہوہ.

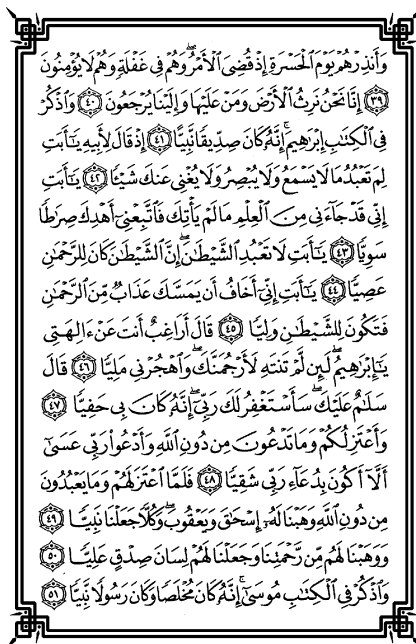
(۳۴) تا تہوہ یہ عیسای کوری مہریمہ، ہر تہوہ شہ قسہی راست و دروست دہر بارہی، کہ تہوانہ (واتہ جووہ کان) گومان بہدہوریدا دروست دہ کہن (گاوران، بہ کوری خوا لہ قہلہمی دہدہن).

(۳۵) بیگومان ناگونجیت بو خوی گہورہ، کہس بکاتہ رولہی خو (چونکہ پیوستی پی نیہ) پاکی و بیگہردی شایستہی تہوہ، کاتیک ہرشتیک بریار بدات، تہوہ بہ راستی تہنہا تہوہندہی دہویت کہ فہرمان بدات و بلیت: بیہ، دہستہ جی دہ بیت.

(۳۶) بہ راستی ہر خوا پەرودہر دگاری منیش و پەرودہر دگاری ئیوہ شہ، کہو ابوو بیہرستن، تہمہ یہ ریازی راست و دروست (ریازی دینداری و سہرفرازی ہر دو جیہان).

(۳۷) (لہ گہل تہو ہہموو راستیانہ دا) گروو دہستہ کان لہ نیو خویاندا راو بوچوونی جیاوازیان بو پہیدا بوو، ہاوارو تہو نالہ بو تہوانہی کہ بی باوہرن و (بروا بہو راستیانہ ناکہن) کاتیک قیامت بہرپا دہ بیت و دیمہنی سامناک و بہ سہرہاتی گہورہ دہ بینن (کہ ئیستہ بہدووری دہزان).

(۳۸) تہو روژہی (کہ تہو خوانہ ناسانہ) نامادہ دہ کرین و دین بو لامان، (زور سہیرہ!) تہی کہ چہندہ دہزگای بیستن و بینینان بہ ہیژہ، بہ لام ستمکاران تہ مرو لہ گومرایہ کی ناشکرا دہژین.

(۳۹) ئەى پېغمبەر ﷺ، ستمكاران ئاگادار بىكە لە رۆژى ئاھو نالە و پەشیمانی كاتىك كار لە كار ترازاو، لە كاتىكدا ئەوانە ئىستا لە غەفلەتدان و باوەر ناهيئن.

(۴۰) بەپراستی سەرەنجام هەر ئیمە دەبینەوه خاوەن و میراتگری سەر زەوى و هەموو ئەو خەلكەى كە لە سەریەتى و بۆ لای ئیمەش دەگەرینەوه.

(۴۱) هەروەها لە قورئاندا باسی (گۆشە يەك لە بەسەرھاتی) ئیبراھیم بۆ ئەو خەلكە بگێرەوه، بەپراستی ئەو كەسایەتیه كى راستگو بوو، لە پېغمبەرانیش بوو.

(۴۲) كاتىك بەباوكى وت: باوكى بەرپۆرم! ئەو تۆ بۆچى شتىك دەپەرسیت كە نەگوێ بیستە، نەكەس بەرچاو روون و روشنیبەر دەكات، نە هیچ سوودپەكت پێ دەگەيەت.

(۴۳) ئەى باوكى بەنرخم! بەپراستی ئەو زانستى و زانیاریه كە بۆ من ھاتوو، (دەرباره دەسلەلات و توانای بەدیھینەرى ئەم جیهانە) بېگومان بۆ تۆ نەھاتوو، كەواتە پەیرەوى من بىكە رېنموویت دەكەم بۆ رېگە و رېبازىكى راست و دروست.

(۴۴) ئەى باوكى ئازیزم! شەیتان مەپەرستە، چونكە بەپراستی شەیتان یاخی یە لە خواى میھربان و سەرکەشیی کردوووە لەسنور دەرچوو.

(۴۵) ئەى باوكى بەرپۆرم! بەپراستی من دەترسم سزایەك لەلایەن خواى میھربانەوه یەخەت پێ بگریت، ئەوكاتە ئیتر دەبیته یارو یاوەر و پشتگیری شەیتان.

(۴۶) (باوكى ئیبراھیم بەسەغەتیهوه) وتی: بۆچى ئەى ئیبراھیم تۆ (ئەوئەندە) لە خواکانى من بېزارى، بەپراستی ئەگەر كۆل نەدەیت و واز نەھینیت (چاوپۆشیت لى ناکەم) بېگومان بەرد بارانت دەكەم، بۆ، ون بە لەبەرچاوم ھەر نەتبیمنەوه.

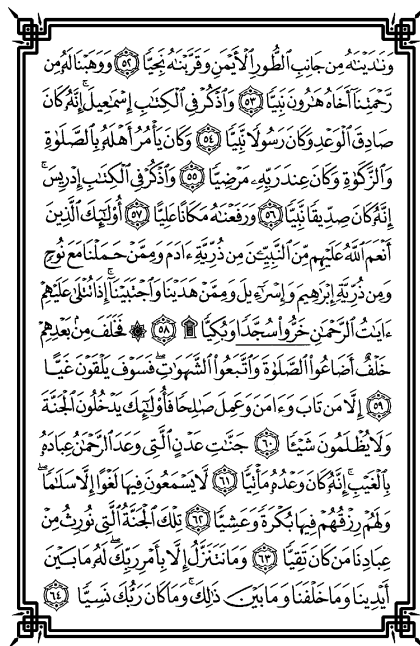
(۴۷) ئیبراھیم وتی: سلاوت لى بېت (وا من دەپۆم) لەمەولا داواى لىخۆشبوون و (هیدایەت) لە پەروردگارم بۆ دەخوژام، چونكە ئەو زاتە زۆر منى خۆش دەویت و ریزی بۆ دانانوم.

(۴۸) وا من دوور دەكەومەو و كەناریگری دەكەم، لە ئیو و لەو شتانەى كە لەجیاتى خوا دەپەرستن، من تەنها ھاناو ھاوار بۆ پەروردگارم دەبەم و ھەر ئەو دەپەرستم، ئومیدەوارم كە پەروردگارم نائومید و رەنجەپۆم نەكات و دوعاو نزاو پەرستم لى وەرگریت.

(۴۹) جا كاتىك ئیبراھیم رۆشت و دوور كەوتەوه لەو خەلكە گومرايە و لەو شتانەى كە لەجیاتى خوا دەیانپەرست، ئیمە ئیسحاقمان پېبەخشی و بە ئیسحاقیش، یەعقوبمان بەخشی، ھەریەك لەوانیشمان كرده پېغمبەر.

(۵۰) ئیمە لە رەحم و بەخشندەیی خۆشمان ھەموویانمان بەھرەوەر کرد، جا ئیمە زمانى خەلكى دیندارمان ھیناوتە گو (ھەتا دنیا دنیا) باسى ئەوانە بەچاکی و پاکی و بلندی پکەن.

(۵۱) یادى موساش باس بىكە لە قورئاندا، بەپراستی ئەویش كەسیكى ھەلپژاردە و دلسۆزو پېغمبەر و فرستادە بوو.

(۵۲) له لای راستی کی پوی - طور - هوه بانگمان لی کرد، گفتوگوی نهییمان له گه لدا کردو نزدیکان خسته وه.

(۵۳) هروه ها بهرهمهت و به خشندهیی خویمان هاروونی برایمان کرده پیغمبر و (هاوکار) بوی.

(۵۴) ئیسماعیلش باس بکه له قورئاندا، به راستی ئه وه له به لئین و په یمانه کانیدا راستگو بوو، ئه وه پیغمبره وه رهوانه کراوی ئیمه بوو.

(۵۵) (ئسماعیل) همیشه وه بهرهمهت، فرمانی ددها به خیزانی و خزمانی، که نویژه کانیا (به ریگ و پیکی و له کاتی خویدا) نه نجام بدنه و زه کاتیش بهراموش نه کهن، ئه وه لای پهروه دگاری شایسته ی ریزو ره زامه ندی بوو.

(۵۶) هروه ها له قورئاندا باسی ئیدریس بکه، چونکه ئه ویش پیغمبریکی زور راستکارو راستگو بوو...

(۵۷) بویه ریزی زورمان لیگرت و پایه دارو بهرزو بلندمان کرد له جیگه و ریگه ی تاییه تدا.

(۵۸) ئا ئه وانه که سانیکن که خوی گه و ره نازو نیعمه تی به سهردا رشتون له پیغمبره مان، له نه وه ی ئاده م و ئه وانه ش (که له که شتیبه که دا) له گه ل نوحدان سوارمان کردن و له نه وه ی ئیبراهیم و یه عقوب و له وانه ی که هیدایه تمان داو و هلمان بژاردوون، ئه وانه، هه رکاتیکن ئایه ته کانی خوی میهره بانیا به سهردا بخویرتیته وه، به په له سوژده ده بن و ئه سرین له دیدیه ان ده باریت، (له سوژو خوشه ویستی پهروه دگاریان دلانی پر له نوورو ئیمانیان ده کویت) و ده گرین.

(۵۹) له دوی ئه وان که سانیکن له نه وه کانیا بوونه جیشین، که نویژه کانیا به زیه داو شوینی ئاره زو وه کانی نه فسیان که و تن، ئه وانه تووشی گومرای و سهرگه ردانی و سزا ده بن (له دنیاو قیامه تدا).

(۶۰) جگه له وانه ی که ته و به ده کهن و باوه ری دامه زراو ده بین و کارو کرده وه ی چاک نه نجام ددهن، ئا ئه وانه ده چنه به هه شته وه و هیچ جوړه سته میکیان لی ناکریت.

(۶۱) ئه وه به هه شته پر له باخه چرانه ی که خوی میهره بان به لئینی به بنده کانی داوه له جیهانی شاره ودا، به راستی ئه وه به لئینه ی خوا، به ریو به و هه ر دیته دی.

(۶۲) ئه و سا له وئی هیچ گوشتاریکی نابه جی نابین، جگه له سلاو کردن و (گوشتاری خوش و به جی) نه بییت، له به یانیا و ئیواراندا (له هه موو کاتی که دا) رزق و روزی (خواردن و خواردنه وه ی خوش و به تام) بویان ئاماده یه.

(۶۳) ئه وه به هه شت و شوینه خوشه، به و به ندانه مان ده به خشین و ده یانکه یه ناوه نی، که خواناس و پاریزکارن.

(۶۴) (ماوه یه که وه حی و هستا، پیغمبر ﷺ له فریشته جوهره یلی پرسی، خوی گه وره ش له قورئاندا وه لامی دایه وه): ئیمه ته نها به فرمانی پهروه دگارت نه بییت دانا به زین، هه چی داهاتو و رابوردو مان هیه وه ئه و هه ش له ئیوانیاندا هیه، بو ئه وه پهروه دگاره یه، وه نه بییت پهروه دگاری تو هیچ شتیکن بهراموش بکات.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادِهِ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِنَّا دَامَتْ لَسُوفَ أُخْرَجَ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَّيْكَ لَنَحْشُرْهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَجْرًا ۚ وَاللَّيِّنُ عَلَى الرَّحْمَنِ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنَ كُلِّ شِيعَةٍ أَجْرًا ۚ وَاللَّيِّنُ عَلَى الرَّحْمَنِ عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾ هُمُ الْأُولَىٰ بِهَا صِلَاتُ ۚ وَلَئِن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٠﴾ ثُمَّ نَسِخَ الَّذِينَ أَتَقُوا وَنَدَّرُ الظَّالِمِينَ فَبِأَيِّ حَيْثُ ۚ وَإِذَا نُنَادِيهِمْ إِنَّا بِكُم بَيْنَتٌ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدْيًا ﴿٧١﴾ وَكَوْا أَهْلَكَا قُلُوبَهُمْ مِنْ قَوْلِهِمْ أَكْثَرُ أَكْثَرًا وَرَبِّكَ قَلَمٌ كَانَ فِي الصُّلَّةِ فَلْيَمْدُدْهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَلَئِنَّا لَلسَّاعَةِ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٢﴾ وَيَرْبُدُّ اللَّهُ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًىٰ وَالْبَقِيَّةَ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٣﴾

(۶۵) ئەو زاتە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ھەموو دروستکراوانی نیوانیانە، کەواتە، ھەر ئەو بپەرستە و زۆر بەردەوام و خوگرەبە لە پەرستنیدا، ئایا کەس شک دەبەیت ھاوانای ئەو و ھاوتای ئەو بێت؟ (خاوەنی سیفەتی بەرزو بلندو پیروزی بێت وەک ئەو؟!)

(۶۶) ئادەمیزادی (بێ باوەڕ) دەلێت: ئایا کاتێک مردم، جاریکی تر لە ناینەدا زیندوو دەکریمەو؟!.

(۶۷) باشە ئاخر ئادەمیزاد بو ئەو یاد ناکات و لەبیری دەچێت کە ھەر ئێمە پێشتر دروستمان کرد، خو ھەر ھیچ نەبوو؟

(۶۸) سویند بە پەرورەدگارت خاوەناسان و شەیتانەکان کو دەکەینەو، پاشان ھەموویان بە دەوری دۆزەخدا بەچوکدا دەھێنین و (دەیانخەینە ناوی).

(۶۹) لەو دەودا لە ھەر گرو و دەستەیک، ئەوانە دەرەکیشین کە زۆر یاخی بوون لە خوای میھرەبان (دژایەتی دین و بەرنامەکیان دەکرد).

(۷۰) پاشان زورچاک ئاگادارین بەوی کە کئی لەوانە لە پێشتر و شایستەترە بەوی کە زوو بخریتە ناو ئاگری دۆزەخەو (تا بیری تیایدا).

(۷۱) ئیو (خەلکینە) کەستان نی یە تیپەر نە کات بەسەر دۆزەخدا، (ئیمانداران بو ئەوی زیاتر قەدری بەھەشت و رحمتی خوا بزانن، کافران بو ئەوی بکەونە ناوی) ئەم پێشھاتە شتیکی بپاردراو ھەر جیھە جی دەکریت...

(۷۲) لەو دەودا ئەوانە رزگار دەکەین کە پارێزکارو خواناس بوون، ستەمکارانیش لەناو دۆزەخدا بەچوکدا دەھێنین.

(۷۳) کاتێک ئایەتەکانی ئێمە بەسەر بێ باوەراندان بە روون و ئاشکرا بخوینریتەو، ئەوانە ی کە بێ باوەر بەوانە دەلێن کە باوەریان ھیناوە: باشە کام لەو دوو دەستەیک، جیگەو ریگە ی خوش و ژیا نی پر عیش و نوشی بو لواو!! (نەفامان پیوەریان ژیا نی دنیای تەمەن کو تایە).

(۷۴) (بیر ناکە و نەو) چەندەھا قەوم و خەلکی نالەبارمان پێش ئەمان لەناوداوە، کەلوپەل و ناوماڵیان لەمان چاکتر بوو، سیمو قیافەشیان لەمان ریکو پیکتر بوو (کوان؟... لە کوین؟... بو دیار نین؟...)

(۷۵) (ئە ی پیغەمبەر ﷺ تۆ) بلێ: ئەو ی لە گومرای دایە باھەرخوا میھرەبان تەمەنی درێژو مال و سامان و دنیای پێ ببەخشیت (بەچی دەچیت، بو کو یی دەبات، ئەو پەری ئەو یە) ھەتا کاتی پێشھاتی ئەو ھەرەشانەیکە دەیبینن، یان سزاو ئازاری دنیایە، یان بەرپابوونی قیامەتە، جا خاوەناسان لەناینەدا دەزانن کئی جیگە و ریگە ی ناخۆشەو کئی لەشکرو سەربازانی لاوازە.

(۷۶) (لەولاشەو) ئەوانە ی ریبازی ھیدایەتیان گرتو تەبەر خوا زیاتر ھیدایەتیان دەدات، بەلام دنیابن کە ھەر کردەو چاکەکانە کە بەرھەمیان دەمییتەو پاداشتیان چاکترە لای پەرورەدگارت و باشتەری سەرەنجامیش دەستەبەر دەکەن.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَا وِلْدًا
 ﴿٧٧﴾ أَطْلَعَ الْعَرَبُ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
 سَكَتَ مَقْبُولٌ وَمَنْ دُلَّ مِنَ الْعَذَابِ مَذًا ﴿٧٩﴾ وَتَرْتُمُهُ
 مَائِقُولٌ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عَزَا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِبَسَادِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ جُذَا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرَهُمْ آذًا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا
 يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٤﴾ وَسَوْفَ الْعَجْرَبِينَ
 إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٥﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٦﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٧﴾ لَقَدْ
 جَعَلْتَ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٨﴾ تَكَادَ السَّمَوَاتُ يَفْطُرْنَ مِنْهُ
 وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَيَخِرُّ الْمِيَالُ هَذَا ﴿٨٩﴾ أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ﴿٩٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩١﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي رَأْيِ الرَّحْمَنِ عِبَادًا ﴿٩٢﴾ لَقَدْ اخْتَصَمُوا
 وَعَدَّهُمْ عَذَابًا ﴿٩٣﴾ وَلَهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٤﴾

(۷۷) ثایا ئەو چۆرە کە سەنەت بێنیو، کە باوەری بە ئایەت و
 فەرمانەکانی ئیمە نەبوو دەلیت: سویند بە خوا من سامان و کوپو
 نەوهم بێ دەدری!

(۷۸) باشە، ئاخو (ئەو بەندە یاخێ) بە نەینی و شاراوەکانی
 زانیو، یاخود بە لینی وەرگرتوو لە خوای میهرەبان (کە دنیا
 بە دلی ئەو بێت؟!).

(۷۹) نەخیر، وانی یە (بە دلی ئەو ناییت) ئەو ی کە دەلیت لە
 ناییندەدا تواماری دەکەین لەسەری و سزای دوور و درێژی بو
 ساز دەکەین.

(۸۰) بێگومان ئەو ی ئەو دەلیت: بە میراتی لێ دەسینیەنەو،
 بە تەنەش دپتە لامان (بو لپرسینەو).

(۸۱) ئەو بێ باوەرانی لە جیاتی خوا چۆرە هاشتی تریان کردو تە
 خوای خوایان تا پایەداری و دەسەلاتیان (بە خەیاالی خوایان)
 دەست بکەوێت.

(۸۲) نەخیر، وانی یە (خەیاالیان خواو)، ئەو شتانی ئەوان
 دیپەرستن، (لە روژی قیامەتدا) باوەریان بە پەرستنی ئەوان
 نیە و نەرەزایی دەردەبرن، (بە لکو بە سەختی) دژایەتیان دەکەن
 و بەرپەرچیان دەدەنەو.

(۸۳) ثایا نایینیت بە راستی ئیمە چۆن شەیتانەکان دەنیرینە سەر خوانەناسان، بە گەرمی هانیان دەدەن بو تاوان و
 گوناھو خراپە.

(۸۴) (ئە ی پیغمبەر ﷺ) پەلەیان لێ مەکە، چونکە بێگومان ئیمە بەوردی هەر هەموو کارو کردەویان بە ژمارە
 توامار دەکەین.

(۸۵) روژیک دپت دەستە دەستە خواناس و پارێزکاران بو لای خوای میهرەبان بە رێ دەکەین (تا بە دیداری
 شادبین و بیانخاتە بەهەشتەو).

(۸۶) تاوانبارو گوناھکارانیش بە پەلەو بە تینویەتی رابپچ دەکەین بو ناو دۆزەخ.

(۸۷) ئەوانە خواوێنی تکانین و کەس تکانیان بو ناکات، مەگەر ئەو کەسە کە لە کاتی خویدا خوای میهرەبان
 بە لینی پیداییت کە تکان بکات یان تکانی بو یکریت.

(۸۸) (جوولە کە و گاورو بت پەرستان) دەیانوت: خوای میهرەبان رۆلە و نەو ی بو خۆی داناو!!

(۸۹) سویند بە خوا بە راستی بوختانیکی ناقلو دەکەن و گوفتاریکی ناشایستە و سەر سۆرەینەر دەلین...

(۹۰) خەریکە ئاسمانەکان لە ناقلایی ئەو گوفتارە نابەجییە، لەت و پەت بپیت، زەوی خەریکە شەق بەریت و
 رۆبچیت، کیو کانیخ خەریکە بکەون و ورد و خاش پین...

(۹۱) کاتی کە نەفامان بوونی رۆلە و نەو یان دایە پال خوای میهرەبان...

(۹۲) لە کاتی کە بو خوای میهرەبان نەهاتوو و رەوانیە کە نەو بو خۆی بریار بدات...

(۹۳) هیچ کەسیک نی یە لە ئاسمانەکان و زەویدا، کە بەندە ی ملکەچی خوای میهرەبان نەبیت...

(۹۴) سویند بە خوا بێگومان هەر هەموویانی سەرژمیر کردوو و یە ک یە ک ژمارە ی کردوون (کەسی لێ ون
 ناییت)، هەر هەموویان روژی قیامەت دپتە پشەو، بو لای بە تا ک و تەنها (بێ پاسەوان و بێ کەس).

(۹۵) یە کە یە کە ی ئەو خەلکە بە تا ک و تەنها ی دپت ئامادە دەکریت لە بەردەم دادگای پر لە دادوهری خوادا.

(۹۶) بہرستی ئوانہی کہ باوہریان هیئانہ و کارو کردہوہ چاکہکانیان ئہنجامداوہ، لہ ٹایندهدا خوای میہرہبان بہسوزو خوشہویستی و ریژی (تایبہتہوہ) پیشوازیان دہکات، (ہہروہا لہ لایہن فریشتہکان و ٹیمانداران و نیشٹہجیکانی بہہشتہوہ) خوشہویستی و ریژدارن.

(۹۷) جا بیگومان ئیمہ ئہم قورئانہمان ئاسان کردوہ و ہہر بہزمانی تو رہوانہمان کردوہ، بو ئہوہی مژدہی پی بدہیت بہپاریژکارو خواناسہکان، ہہروہا کہسانی سہرسخت و کہللہرقی پی بترسیئیت.

(۹۸) ئیمہ چہندہا قہوم و خہلکی نالہبارمان پیش ئہمان لہناوبردوہ، ئایا ہست دہکیت کہ یہ کی لہوانہ ماییت، یان سرتہیہک، چرپیہک، مشیہکیان، لیوہ بیت؟!

سورہتی (طہ)

بہناوی خوای بہخشنده و میہرہبان

(۱) سہرنجی سہرتای سورہتی (البقرہ) یدہ.

(۲) ئہی پیغہمبہر ﷺ ئیمہ ئہو قورئانہمان

دانہبہزاندوہ بو سہر تو تاتووشی خہفت و غہم و پہزارہ بیت...

(۳) بہلکو یادخہرہوہیہ کہ، بو ئہو کہسہی کہ لہ لیپرسیئہوہی پەرورہگار دہترسیئیت.

(۴) قورئان، لہ لایہن زاتیکیہوہ بہش بہش دابہزیوہ، کہ زہوی دروست کردوہ و ئاسمانہ بلندہکانی بہدی ہیئانہ. (زانایانی ئہستیرہناس سہرسانمن لہ گہوہیی و فراوانی و توکمہیی و سوپانہوہی ئہستیرہکانی).

(۵) خوای میہرہبان بہسہر تہختی فہرمانرہوایہتی خوئیہوہ و ہستاوہ (عہرشی ئہو زاتہ لہ سہرو حہوت چین ئاسمانہوہیہ و لہو یوہ سہرپہرشتی ہہموو بہدیہیئرناوہکان دہکات، سہرنجی لاپہرہ ۲۴۹ ئایہتی ژمارہ ۲/ الرعد).

(۶) ہہرچی لہ ئاسمانہکان و ہہرچی لہ زہویداو ہہرچی لہ نیوانیاندا ہہیہ و ہہرچی لہ ژیرخاکدایہ (ہہر ہہمووی) خواوہنیانہ. (چونکہ بہدیہیئنہری ہہمویانہ).

(۷) خو ئہ گہر بہئاشکرا قسہ بکہیت، ئہوہ بیگومان ئہو زاتہ بہنہیئنی و لہ نہیئیش پہنہاتر دہزانیت.

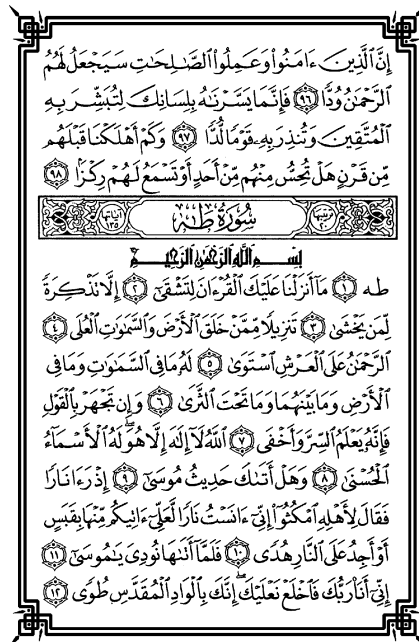
(۸) اللہ زاتیکیہ کہ جگہ لہو خوایہکی تر نیہ، ہہرچی ناوہ پیروژو سیفاتہ جوانہکان ہہیہ ہہر شایستہی ئہوہ.

(۹) ئہی پیغہمبہر ﷺ ئایا ہہوآلی بہسہرہاتی موسات پیگہیشتوہ؟!

(۱۰) کاتیک ئاگریکی بینی (لہ گہرانہوہیدا بو میسر، لہ شہویکی ساردا، لہ بیایانی سینادا) بہخیزانہ کہی وت: ئیوہ لیہ بن، بہرستی من ئاگریکم بہدی کردوہ، (با بروم) بہلکو سہلکہ بزوتیکتان بو بہیئم، یان کہسیکم دہست بکہوئیت رینموویم بکات. (لہم شہوہ تاریک و ساردهدا).

(۱۱) جا کاتیک نزدیکی ئاگرہ کہ بوہ، بانگی لیبرا: ئہی موہسا...

(۱۲) (خوای گہورہ و بالادہست و میہرہبان فہرموی): دلنیابہ من پەرورہدگاری تو، کہواتہ پیلاوہکانت دا بکہنہ، چونکہ تو لہ دولی پیروزی - طوی - دایت.

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿٢٣﴾ إِنَّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿٢٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ فَلَا يُصَدِّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿٢٥﴾ وَمَا تَلَاكَ بِبَيْتِكَ يَمْشِي ۖ يَمْشِي ۖ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكَ ۖ وَأَعْلَيْهَا وَاهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أَخْرِجْ ۖ قَالَ أَلْقَاهَا يَمْشِي ۖ قَالَ لَقَدْهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةُ شَعِيرٍ ﴿٢٦﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢٧﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ وَخُزْ بِبَصَائِرِكَ مِنَ الْغُيُوبِ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْذَّاكِرِينَ ﴿٢٨﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٣٠﴾ وَبَسِّرْ لِي أُمْرِي ﴿٣١﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٣٢﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٣٣﴾ وَاجْعَل لِّي زُرَّامًا مِّنْ أَهْلِ هَرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْحَىٰ ۖ أَشَدُّ دُؤِبًا ۚ أَرَأَيْتَ إِذَا يَتَّبِعُكَ الْكَافِرُونَ ۖ أَتَدْرِكُهُمْ ۖ أَمْ يَدَّرُونَ مِنْكُمُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ أَوَلَيْتَ سُلُوكُ يَمْشِي ۖ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٦﴾

(۱۳) من ئیتەر هەلەم بژاردوویت (بۆ رابەراییه تی و پیغمبراییه تی) جا گوئی بگره بۆ ئەو شتانهی له ریگهی وهی و نیگاوه پیت راده گهیه نریت.

(۱۴) به راستی هەر من (الله)م، من خوام، هیچ خوایه ک نیه جگه له من، کهواته هەر من بهرسته و نوێزه کانیشته به چاکى ئەنجام بده، تا ههمیشه منت له یاد بپیت.

(۱۵) بېگومان روژی قیامهت بهرپوهیه و هەر دیت، خهریکه بېشارمهوه، بۆ ئەوهی ههموو کهسیک به گوێرهی کارو کردهوه و ههول و کوششی پاداشت بدریتهوه.

(۱۶) (ئهی موسا)؛ نهیه لیت ئەو کهسانهی که باوهریان به قیامهت نیه و شویی ئاره زوی خویان که وتون، (لهو راستیه) و یسالت بکهن، چونکه ئەوسا تیا ده چیت و زهره ده کهیت.

(۱۷) (ئینجا خوی گهوره پرسی) ئهی موسا: ئهی ئەوه چیه، به دهستی راستهوه (گرتوته).

(۱۸) موسا وتی: ئەوه گۆچانه کهمه، خۆمی به سهردا دهدهم و (دهیمالم به دره ختدا) تا گه لا بوهرینم بۆ مه ره کانم، چه ند مه به ستیکی تریشم تپیدا ههیه که پیتی ئەنجامی دهدهم.

(۱۹) خوا فهرمووی: ده فری بده ئهی موسا.

(۲۰) جا هەر که فری دا، یه کسه ر بوو به ماریکی زیندوو، به خیرایی ده جولا یه وه.

(۲۱) خوا فهرمووی: بېگره و مه ترسه، وهک ئەوسای خوی لی ده کهینه وه.

(۲۲) ده ستیشته بخهره ژپر بالته وه، ئەو کاته به رهنگی سپی و دره وشاوهی دیته دره وه، بپی ئەوهی عه بیدار پیت، ئەوهش نیشانه و به لکه یه کی تره. (بۆ تاینده سودی لی وهرده گریته).

(۲۳) (ئهم شتانه بۆ ئەوهیه) تا هه ندیک له موعجیزه گه وره کانی خۆمانت نیشان بدهین.

(۲۴) ده بچۆ بۆ لای فیرعه ون چونکه بېگومان یاخی یه و له سنوور ده رچووه. (لافی خوایه تی لی ده دات).

(۲۵) (موسا کهوته نزا کردن) وتی: په ره ردگارا سینه و دل و دهروونم ئاسوده و گوشاد بکه...

(۲۶) ئیش و کارو ههول و کوششم بۆ ئاسان بکه...

(۲۷) گریی زمانم بکه ره وه و زمانم گویا و پاراو بکه...

(۲۸) تا له قسه و گوفتارو مه رامم تپیکه ن...

(۲۹) له کهس و کاریشم هاوکار و یارمه تیده ریکم بۆ پریار بده...

(۳۰) (حه ز ده کهم) هاروونی برام پیت...

(۳۱) خوایه پشتمی پی به هیز بکه...

(۳۲) بیکه هاویهش و یاری ده ده رم، له گه یاندنی (په یامه که تدا)...

(۳۳) تا ته سییحات و ستایشی تۆ زۆر بکهین...

(۳۴) زۆر یادی تۆ بکهین و ناوی تۆ به رین...

(۳۵) چونکه به راستی تۆ ههمیشه بینای به حالی ئیمه، به هه لس و کهوتی ئیمه، به ههموو شتیکی ئیمه.

(۳۶) (خوای گه ورهش) فهرمووی: ئهی موسا ههموو داخوازیه کانت به جی یه و په سه نده و ههموویانت پیدرا.

(۳۷) سویند به خوا بېگومان ئیمه جاریکی تریش منه تمان ناوه ته سه ر تۆو لای ره حمه تمان لی کردوو ویته وه...

إِذَا وَجِئْنَا لَكَ أَمْرًا مَّا يُوحَىٰ ۖ أَنْ أَقْبِرْ بِهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْرِئْهُ
فِي الْبَيْتِ فَلْيَقْرَأْ لَيْلًا يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ وَعَدُوٌّ لَمْ يُؤْمَرْ بِالْقُرْآنِ
عَلَيْكَ حِجَابٌ مِّنِّي وَلِيُصْنَعَ عَلَىٰ عِبْنِي ۖ إِذْ تَمَثَّلَ لَهَا
فَقَوْلُهَا هَلْ أَذْكَرُ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُمْ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَّتِ نَفْسُنَا فَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ وَفَنَّا فَنُونًا
فَلَمَّا نَسَبْنَا سَنَاسَةً مِّنْ أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰی قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ۖ
وَاصْطَنَعْنَاكَ لِلنَّفْسِ ۖ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِنَا وَلَا تَنبَأُ
فِي ذِكْرِ ۖ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ فَقَوْلَا لَهُ مَوْلَايَا
لَعَلَّكَ بَدِئْتَ كَرًّا وَنَحْسًا ۖ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ أَن كَفَرْتَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۖ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ سَأَسْمَعُ وَأُرَىٰ
ۖ فَأَيُّهَا فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَا تَقْعُدْ بِهِمْ فُلْجًا وَنَحْنُ نَذِيرُكَ ۖ قَالَ رَبِّكَ وَسَلِّمْ عَلٰی مَنْ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ ۖ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
وَقَوْلُهَا قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ ۖ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ

(۳۸) کاتیک ئیمه ئه‌وهی پووست بوو به‌دایکت رابگه‌یه‌نریت، پیمان گه‌یاند...

(۳۹) که بیخه‌ره ناو تابوتیکی تاییه‌ته‌وه، ئینجا بیخه‌ره ده‌ریاوه، با ده‌ریا به‌ره‌وه‌که‌نار بیبات، تا سه‌ره‌نجام دوژمنه‌که‌ی من و دوژمنه‌که‌ی ئه‌و بیگریته‌وه، هه‌روه‌ها خوشه‌ویستیم رزاند به‌سه‌رتدا، تا له ژیر چاودیری مندا گه‌وره‌بیبت.

(۴۰) (له‌بیرت نه‌چیت) کاتیک خوشه‌که‌ت ده‌رویش و چاودیری توی ده‌کرد، (له‌نزیکی کوشکی فیرعه‌ونه‌وه، بینی گیریان خواردوه به‌ده‌سته‌وه) ئه‌وه بوو وتی: باشه، ئایا که‌سیکتان پی بلیم تا بو‌تان به‌خیو بکات، ئه‌وسا تو‌مان گه‌رانده‌وه بو‌لای دایکت، تا چاوی روون بی‌ت و خه‌ف‌ت نه‌خوات، (ئه‌وه‌بوو که گه‌وره‌بوویت به‌هه‌له‌) که‌سیکت کوش، ئینجا ئیمه رزگارمان کردیت له‌و غه‌م و په‌زاره‌په‌ش، به‌جو‌ره‌ها شیوه‌ تو‌مان تا‌قی کردو‌ته‌وه، ئیتر ئه‌وه‌بوو س‌اله‌ها له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا مایته‌وه، (به‌شوانکاری ژبانی خو‌تت برده‌سه‌ر) ئینجا ئه‌ی موسا له‌کاتی دیاری کراودا هاتوویت (تا په‌یامی ئیمه‌ وه‌برگریت و رای بگه‌یه‌نیت)...

(۴۱) (جا چاک بزانه) من تو‌م دروست کردوه بو‌خو‌م، (تا

په‌یامی من رابگه‌یه‌نیت)...

(۴۲) ده‌ی برو‌ خو‌ت و برا‌که‌ت هاو‌ری له‌گه‌ل موع‌جیزه‌کانمدا، نه‌که‌ن له‌گه‌یاندنی په‌یامی مندا سستی و خاوی و که‌مه‌ترخه‌می بکه‌ن...

(۴۳) هه‌ردووکتان بچن بو‌لای فیرعه‌ون، چونکه به‌راستی ئه‌و له‌سنوور ده‌رجووه و له‌مه‌رزی به‌ندایه‌تی ترا‌زوه... (ده‌م له‌خوا‌یه‌تی ده‌کو‌تی).

(۴۴) هه‌ردووکتان به‌نه‌رمی و به‌جوانی گف‌تو‌گو‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن، به‌لکو یاداو‌ه‌ری وه‌برگریت، یان ترسی (س‌زای ئیمه‌) له‌ده‌روونیدا جی بگری‌ت و (خوی بناسی‌ت).

(۴۵) موسا و ها‌روون و تیان: په‌روه‌ردگا‌را! ئیمه به‌راستی ده‌ترسین په‌لامارمان بدات و له‌ناومان به‌ری‌ت (پیش ئه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌تی پی رابگه‌یه‌نین)، یان زی‌اتر سه‌ره‌که‌شی بکات.

(۴۶) خا‌ی گه‌وره‌فه‌رمو‌وی: مه‌ترسن من به‌راستی له‌گه‌لتاندام، ده‌بیستم و ده‌بینم (نایه‌لم ده‌ستدریژی بکاته سه‌رتان)...

(۴۷) ده‌ی بچن بو‌لای و پی بلین: ئیمه هه‌ردوو‌کمان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگا‌ری تو‌وه ره‌وانه‌کراوین، (باوه‌ری پی به‌ینه‌) و نه‌وه‌ی ئیس‌رائیلیش ئازاد بکه‌، با له‌گه‌لماندا بن، س‌زاو ئازاریان مه‌ده‌، به‌راستی ئیمه‌، هاو‌ری له‌گه‌ل موع‌جیزه‌ی تاییه‌تی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگا‌رتوه‌ ره‌وانه‌کراوین، س‌لاویش له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ بی‌ت که‌ شو‌ینی هیدایه‌ت و ری‌بازی راسته‌قینه‌که‌وتوون.

(۴۸) بی‌گومان ئیمه ئاگادارکراوین، که س‌زاو ئازارو به‌لا له‌سه‌ر ئه‌وانه‌یه‌که راستیه‌کان به‌درو‌ ده‌زانن و پشتی تی ده‌که‌ن لی‌ی یاخی ده‌بن و (باوه‌ری پی ناکه‌ن).

(۴۹) فیرعه‌ون به‌فیزه‌وه وتی: باشه ئه‌ی موسا په‌روه‌ردگا‌ری ئیوه‌کیه‌؟!

(۵۰) موسا وتی: په‌روه‌ردگا‌رمان ئه‌و زاته‌یه‌که هه‌موو شتیکی به‌تاییه‌تی و ریکو پیکی دروست کردوه، پاشان رینمو‌ویی کردوه، تا به‌چاکی ده‌وری خو‌ی ببین‌ت و (له‌خزه‌تی ئاده‌میزادا بی‌ت).

(۵۱) فیرعه‌ون وتی: ئه‌ی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی که له‌وه‌و پیش تیاچوون، چیان لی‌هات و سه‌ره‌نه‌نجامیان چونه‌؟!

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ إِلَى رَفِيٍّ وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَحْتِ ثَمَرَاتٍ ﴿٥٣﴾ كَلُوا
 وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ أَلْبَسُوا ﴿٥٤﴾ وَفِيهَا
 خَلَقْنَاهُمْ وَفِيهَا نَعْبُدُهُمْ وَمِنَهَا نُخْرِجُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا آدَمَ إِلَى أَهْلِهَا فَأَكْذَبُوا وَابْنُ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجَعَلْنَا الْإِنْسَانَ خَلْقًا
 مِنْ أَرْضٍ نَحْنُ بَعِيدُونَ ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا أَيْنَكَ بِسُحْرِ مَوْلَاهُ
 فَاجْعَلْ يَدَيْنَا بَيْنَكُمُ مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُمْ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشِرَ الْإِنْسَانُ مَشِيَّ
 ۞ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٥٩﴾ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَآلِهِ لَا تَقْرَبُوا عَلَى اللَّهِ كَيْدًا فَيَسْجُدَ لِعَبَادِ اللَّهِ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ آفَاتِنَا ﴿٦٠﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 الْيَحْيَى ﴿٦١﴾ قَالُوا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسُحْرِ هَامَانَ وَبِطَرِيقِكُمْ لَلْمَلَكِ ﴿٦٢﴾ فَاجْتَمَعُوا
 كَيْدَهُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفَا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَا اسْتَعْلَى ﴿٦٣﴾

(۵۲) موسا وتی: زانیاری ئهوانه، لای پهروه دگارمه و له دوسیه کانی (لوح المحفوظ) دا پاریزراوه، پهروه دگاری من، هیچی لای ون ناییت، هیچ شتیکیش فهراموش ناکات.

(۵۳) ئه و زاته ی که زهوی بو ئیوه بار هیناوه، وهکو لانکه و بیسکه (له سهری دهحه وینه وه)، ههروه ها جوړه ها ریگه ی (زه مینی و ئاسمانی و هه وایی) تیایدا بو فهره هم هیناون، له ئاسمانیسه وه باران داده به زینیت، که به هوی وه چهنده ها جووت رووه کی پئی دهر وینیت.

(۵۴) خه لکینه بخون (له و بهرهم و بهر که ته)، مالاته کانیشن تان بله وهر پین، به راستی ئا له و شتانه دا به لگه ونیشنانه ی زور هه یه بو کهسانی ژبرو هو شمه ند.

(۵۵) ئیمه ئیوه مان هه ر له م زهویه دروست کردووه، (دوی ماوه یه) ده تانخه ی نه وه ناوی، پاشان جاریکی تر دووباره له و زهویه دهر تان ده هیینه وه (بو لیسر سینه وه و وه گر تتی ئه و پاداشته ی که شایسته ن).

(۵۶) سویند به خوا ههرچی په لگه و موعجیزه هه بوو نیشانی فیرعه ونماندا که چی هه ر هه مووی به دروزانی و ئاماده نه بوو باوه ر بهینیت، به لکو هه ر سهری باداو یاخی بوو.

(۵۷) فیرعه ون (به نار ه زاییه وه) وتی: ئه ی موسا هاتووی بو لامان، تا له سهر زهوی خو مان به دهر کردنمان به دیت و ئاواره مان بکه یت، به هوی جادوو گه ریه که ته وه؟!

(۵۸) که واته سویند بیست ئیمه ش جادوو یه کت بو دهینین وه که ته وه ی خوت، جا شوین و کاتیک بو ئیمه و بو خوت دابنئی، نه ئیمه سهر پیچی لای بکه ی نه توش، تا له یه که شوین و کاتدا ده سته کار ببین له شوینیکی ریک و پیکدا.

(۵۹) موسا وتی: کاتی دیاریکراومان روژی رازانده وه بیست و له کاتی چیشته نگاودا خه لکی کو بکریته وه.

(۶۰) فیرعه ون ئه و دانیشننه ی به جی هیشت و ههرچی فیل و ته له که ی هه بوو خسته کارو پاشان (له کاتی دیاری کراودا) هات (به له خوبایی بوونه وه، وای ده زانی سهر که وتن به ده ست ده هیینت).

(۶۱) موسا به جادوو گهرانی وت: هاوار له ئیوه، نه که ن درو به ناوی خواوه هه لبه ستن، (هاوه لی بو بریار بده ن، باوه ر به پیغه مبه رانی نه که ن) چونکه ئه و زاته به توانایه به به لایه که هه مووتان له او بیات و بتانفه و تینیت، چونکه ئه و که سه ی که شتی نار ه واهه لده سته یست و پرو پاگه نده ی درو ده کات ئاومید و بی هیواو ره نجه رو یه.

(۶۲) (گوفتاری موسا کاری تی کردن) که و تنه باس و خواس له نیوان خو یاندا و به نهیننی چپ و هو ریان ده کرد.

(۶۳) (هه ندیک له دارو ده سته ی فیرعه ون) وتیان به (جادوو گهران) به راستی ئه م دوانه، دوو جادوو گهرن و ده یانه ویت، له وولات و نیشتمانی خوتان دهر تانیه پین، ههروه ها به هوی جادوو که یانه وه و ئه م ریگه و بهرنامه گرنگ و بهرزه ی ئیوه له ناو بهرن...

(۶۴) جا ههرچی تواناو ده سلات و جادوو یه کتان هه یه بیخه نه کارو یه که پارچه و یه که ده ست، ده سته کار بن، بیگومان ئه وه ی ئه مرو ده یباته وه سهر فرازو سهر که وتو و به هره مه نده!!

قَالُوا يَمْوَسِيَّ اِمَّا اَنْ تَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ جَحِلٌ اَلْيَؤْمِنُ سِحْرَهُمْ اَمْ اَلْاَنَسَى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّؤْمِنٍ ﴿٦٧﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا اَلْمَاصِعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتَى ﴿٦٩﴾ فَاَلْقَى السَّحْرَ سِحْرًا قَالُوا هَٰذَا سِحْرُ رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ هَٰذَا اَمْرٌ لِّمَنْ لَّمْ يَلْمِ اَنْ اَدَّٰنَ لَكُمْ اِنَّكُمْ لَكِيْرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمْ السَّحْرَ فَلَا قُطْعَ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَبِيْرُكُمْ فِي جُذُوْعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ اِيْنَا اَشْدُّ عَذَابًا وَاَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا اَنْ تُؤْزِرَكَ عَلٰى مَا جَاءَ نَاوِرُ الْاَيْبَتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقِصٌ مَا اَنْتَ فَاِضٍ اِنَّمَا نَقْضِيْ هٰذِهِ الْاَمْرَ اَلْذِيْكَ اِنَّمَا نَرْبُّنَا لِيَعْرِفَنَّ اَخْطَاؤُنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا عَلٰى مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقَى ﴿٧٢﴾ اِنَّهُمْ مِنْ بَٰتِلٍ رَبِّهِمْ يَجْهَرُ مَا فَاِنْ لَّمْ يَجْهَرْ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٣﴾ وَمَنْ يَّأْتِيْهِ مَوْءَاظٌ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَلْاُخْرٰى اَلْعُلَى ﴿٧٤﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكٰى ﴿٧٥﴾

(۶۵) ئەوسا جادوگرەران وتیان: ئەی موسا؛ یان تۆ دەستبەکاربە و دار عەسای خۆت فری بده، یان ئیمە سەرەتا دەست پێ دەکەین و فری دەدەین؟

(۶۶) موسا وتی: نه‌خیر؛ ئیوه له پێشدا دەست پێ بکەن، جا هەر که دەستیان پێکرد پەت و گوریس و دارو چیۆه‌کانیان وا دەهاتنه‌ به‌رچاوی موسا به‌هۆی جادووه‌که‌یانه‌وه که هەمویان بونه‌ته‌ ماری گه‌وره و به‌خێرایی ده‌پۆن و ده‌چۆلین.

(۶۷) ئەوسا موسا هەستی کرد به‌ ترسیک له‌ دل و ده‌روونیدا.

(۶۸) (ئیمەش نیگامان بو‌ کرد) وتیمان: مه‌ ترسه و دل‌سنايه چونکه به‌راستی هەر تۆ به‌رزو سەرکه‌وتوویت.

(۶۹) ئەوهی له‌دهستی راستدایه (واته‌ عەساکەت) فری بده، هه‌رچی ئه‌وانه‌ کردوویه‌انه‌ ده‌یماشیت‌ه‌وه و و‌قوتی‌ ده‌دات، چونکه‌ بی‌گومان ئه‌وه‌ی کردوویه‌انه‌ ته‌نها فی‌ل و ته‌له‌که‌ی جادووه‌گه‌ره، جادووه‌گه‌ریش بو‌ هه‌ر کوی‌ بجیت و هه‌رچی بکات سەرکه‌وتوو ناییت.

(۷۰) ئەوسا ئیتر هه‌موو جادووه‌گرەران، که‌وتن به‌ رووداو

سوژده‌یان برد بو‌ خوا (راستیان بو‌ ده‌رکه‌وت) و وتیان: ئیتر ئیمە باوه‌پێکی به‌تینمان هێناوه‌ به‌په‌روه‌ردگاری هاروون و موسا. (حه‌قیقه‌ت و راستیمان بو‌ ده‌رکه‌وت).

(۷۱) فیرعه‌ون وتی: ئایا ئیوه‌ هه‌ر ئاوا باوه‌رتان پێ هینا پێش ئه‌وه‌ی مۆله‌تتان بده‌م و رازی بم؟ به‌راستی دیا‌ره‌ موسا گه‌وره‌ و مامۆستاتانه‌ و هه‌ر ئه‌وه‌ فیری جادووه‌گه‌ری کردوون، شه‌رت بی‌ت ده‌ست و قاچتان به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌ بقرتینم و هه‌لتانواسم به‌قه‌دی دارخورمادا ئه‌وسا چاک ده‌زانن که کامان (من، یان خوی موسا) سزaman توندو تیژو به‌رده‌وامه‌!

(۷۲) (جادووه‌گرانی تاوێک له‌مه‌وه‌به‌ر، به‌باوه‌پێکی به‌تینه‌وه‌) وتیان: هه‌رگیز تازه‌ باوی تۆ ناده‌ین به‌سه‌ر ئه‌م به‌لگه‌ و نیشانه‌نه‌دا که بۆمان هاتووه‌ سویند به‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ دروستی کردوین، چیت له‌ده‌ست دیت ئه‌نجامی بده و درییی مه‌که‌، به‌راستی تۆ هه‌ر ده‌توانیت ژیا‌نی ئه‌م دنیا‌یه‌مان لێ زه‌وت بکه‌یت.

(۷۳) ئیمە ئیتر به‌راستی باوه‌رمان هیناوه‌ به‌ په‌روه‌ردگارمان، تا له‌ گونا‌هه‌کانمان خۆش بی‌یت و له‌وه‌ جادووه‌گه‌ریه‌ش که به‌ زۆر پی‌ت کردین، ئیمە دل‌نیا‌ین که پادا‌شتی خوی گه‌وره‌ چاک‌تره‌ و سودو قازانجی به‌رده‌وام‌تره‌ و ناب‌ریت‌ه‌وه‌.

(۷۴) ئیمە دل‌نیا‌ین له‌وه‌ی، که ئه‌وه‌ی به‌ تاوان و گونا‌هه‌وه‌ بگه‌ریت‌ه‌وه‌ بو‌ لای په‌روه‌ردگاری، بی‌گومان ئه‌وه‌ دۆزه‌خ بو‌ی ئاماده‌یه‌ که نه‌ده‌مریت تیا‌یدا (تا له‌ سزا رزگاری بی‌یت) نه‌ ده‌ژی (به‌ ئارامی و ئاسووده‌یی).

(۷۵) ئەو که‌سه‌ش په‌ ئیمانه‌وه‌ بگه‌ریت‌ه‌وه‌ بو‌ لای و به‌راستی کرده‌وه‌ چاکه‌کانی ئه‌نجام دا‌ییت، ئه‌وه‌ بو‌ ئه‌وانه‌ پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلند ئاماده‌یه‌....

(۷۶) به‌هه‌شتی - عه‌دنه - که با‌خه‌کانی چرو پره‌ ده‌چنه‌ ناوی، چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌پ‌روات، هاو‌ری له‌گه‌ل ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌دا، ئه‌وه‌ش پادا‌شتی که‌سب‌که‌ دل و ده‌روون و ره‌وشتی خوی خا‌وین کرد‌ییت و له‌یاخی بوون به‌دوور بی‌ت.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي فَأَضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تُخْشَى ۚ (٧٧) فَأَتَيْنَاهُمُ فِرْعَوْنَ
 بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشَّيْنَاهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَشَوْنَ (٧٨) وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ
 وَمَا هَدَىٰ (٧٩) بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَجْنَبْنَاكَ مِنَ عَذَابِكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلَوى (٨٠) كُلُوا
 مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ (٨١) وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ (٨٢) وَمَا أَعْجَلَك عَنْ
 قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ (٨٣) قَالَ هُم أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَىٰ (٨٤) قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ (٨٥) فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ
 يَقُولُونَ لِمَ جِئْتُم بِكُمْ رَبُّكُم وَعَدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي مِن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
 مَّوْعِدِي (٨٦) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ (٨٧)

(۷۷) (دوای نیپہر بوونی چہند سالیک) سویند بہ خوا نیگامان
 یو موسا کرد کہ شہورہوی بکہ بہہندہ کانم و ریگہیہ کی
 وشکیان لہ دہریادا بو دابین بکہ ترسی ئہوہشت نہ بیت کہہ
 پیٹ بگہن و خہمی نوم بوون و تیاچوونیشٹ نہ بیت.

(۷۸) ئہوسا فیرعہون بہ سہربازانیہوہ شوینیان کہوتن،
 کوتوپر لہناو ئاوہ کہدا شہ پولی دہریا دای بہ سہریانداو
 ہہموویانی داپوشی بہج داپوشینیک!

(۷۹) فیرعہونیش قہوم و گہلہ کہی خوی گومرا کردو
 رینمووی نہ کردن. (بو ریباریکی چاک).

(۸۰) (پاشان خوا؛ روو بہ نہوہی ئیسرائیل دہفرمویت): ئہی
 نہوہی ئیسرائیل بیگومان ئیمہ ئیوہمان لہ دہست دوژمنہ کہتان
 رزگار کردو بہ لینیشمان دانئ کہ لہلای راستی کیوی طوردا
 (بہیماننان لی و ہربگرین)، گہزو و شہلاقہشمان بو دابین
 کردن.

(۸۱) بخون لہو رزق و روزیہ پاک و چاکانہی کہ پیمان

بہخشیوون و زیادرہوی و گوناہکاری و فیل و تہلہ کہی تیدا مہ کہن، بو ئہوہی خہشم و قینی من
 داتان نہ گریتہوہ، بیگومان ئہوہی خہشم و قینی من دایبگریٹ، ئہوہ ئیتر کہوتوہ و تیاچوہ و سہرگہردان بوہ.

(۸۲) دلنیش بن بہراستی من زور لیخوش بووم لہو کہسہی کہ تہوبہ دہکات و باوہر دہہینیت و کاروکردهوی
 چاکہ دہکات، لہوہودوا (تا دوا ہہناسی ژیانی) بہردہوام دہبیت لہسہرئہو ریبارہ.

(۸۳) (لہوہودوا موسا خوی گہیانده کیوی طور، خوی گہورہ لیی پرسی): ئہی موسا بچی تو پہلہت کردو
 قہومہ کہت بہجی ہیشت.

(۸۴) موسا وتی: ئہوان لہسہر ریباری من دہرؤن، (بہلام من ئارہزوومہندی گفتوگوٹ بووم) بویہ بہپہلہ ہاتم تا
 تو ئہی پەرورہدگارم لیم رازی بیت (ہہروہا فہرمان و رینمونہ پیروژہ کانیشٹ و ہربگرم).

(۸۵) پەرورہدگار فہرمووی: بیگومان ئیمہ قہومہ کہتمان لہ دوای ہاتنی تو تاقیکرہدوہ (کہچی سہرکہوتوہ
 نہبون، باوہر دامہزراو نہبون) کابرای سامیری گومرای کردن.

(۸۶) پاشان موسا گہرایہوہ بو ناو قہومہ کہی، بہتوہری و داخ و خہفہ تیکی زورہوہ، وتی: ئہی قہومہ کہم،
 مہگہر پەرورہدگارتان بہلینی چاکی نہدابوونئ (کہ سہرفرازتان بکات لہ دنیاو قیامہدا) ئایا ئہو بہلین و
 پہیمانہ زوری پیچوو؟ یاخود ویستتان خہشم و قین لہلایہن پەرورہدگارتانہوہ داباریٹ بہسہرئاندا، بویہ ئیتر
 ئیوہ ئہو بہلینہی دابوتان بہ من نہتان بردہسہر (کہ پابہندیی یہ کخواناسی بن؟!).

(۸۷) خہلکہ کہ وتیان: ئیمہ سہرپیچی کردنمان لہ بہلینہ کہی تو بہئارہزووی خویمان نہبوہ، حہزمان لہ
 سہرپیچی نہکردوہ، بہلام ئیمہ زیرو زیویکی زوری - قبطی - یہکان دراہو بہسہرماندا، جا ئیتر فریمانداو
 سامیریش بہو شیوہیہ تواندیہوہو ئہوہی کرد کہ کردی.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَأَلَهُ مُوسَى فَقَسَى ۖ أَفَلَا يَرْجِعُونَ ۚ أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ۖ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى
ۖ قَالَ يَهْتَرُونَ بِكَ إِذْ أَنْتَ مُنْصَلٍ ۖ قَالُوا لَا تَتَّبِعْ
أَفْعَصَبْتَ أَمْرِي ۚ قَالَ يَبْتَدِئُونَكَ أَنْ تُقْبِلُ عَلَيْنَا ۚ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
عَنْ خَيْبَتِ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْفَعْ
قَوْلِي ۚ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِعُ ۚ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَصُورْ ۖ وَأَيْهَ فَقُبِضْتُ فَبُضِعْتُ مِنْ أَفْرِ الرُّسُولِ
فَقَبَضْتُهَا بِرِكَ ذَٰلِكَ ۖ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۚ قَالَ
فَآذِ هَبْ فَاذْكُ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۚ كَذَّبُوا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ

(۸۸) بهو زیرو زیوه په یکه ری گویره که یه کی بو دروست
کردن (جارجار) بوړپه کی ده کرد، (سامیری و بی دینه کان
بی شهرمانه) وتیان: ته مه خوی تیوه و خوی موسایه،
ته و له بیرې چوه و (به شوینیدا ده گه پرت).
(۸۹) باشه! ته ونه فامانه نازانن ته و گویره که یه و ه لاسی
هیچ قسه یه کیان ناداته وه؛ هیچ زهره، یان قازانجیکی
بویان نیه؟!

(۹۰) خو پیشتیش هاروون پی و تن: ته ی قهومی من؛
تیوه بهم گویره که زیرینه تووشی تاقیکردنه و ده یه کی
سهخت بوون و تیایدا دهرنه چوون، دلنیا بن که
په روه ردگارتان خوییه کی میهره بانه، شوینی من بکهون و
گویرایه لی فرمانی من بن.

(۹۱) که چی وتیان: هه رگیز وازی لی ناهینین و
به ده وریدا دیین و ده پیهرستین هه تا موسا خوی
ده گه پرت ته وه!!

(۹۲) (موسا، که گه راپه وه به توره پیه وه) وتی: ته ی

هاروون، چی وای لی کردیت (بی دنگ بیت) و هیچ نه که یه، کاتیک بینیتن ناوا گومرا بوون؟

(۹۳) چی وای لی کردیت پهیره وی من نه که یه؟! تایا له فرمانی من یاخی بوویت؟!

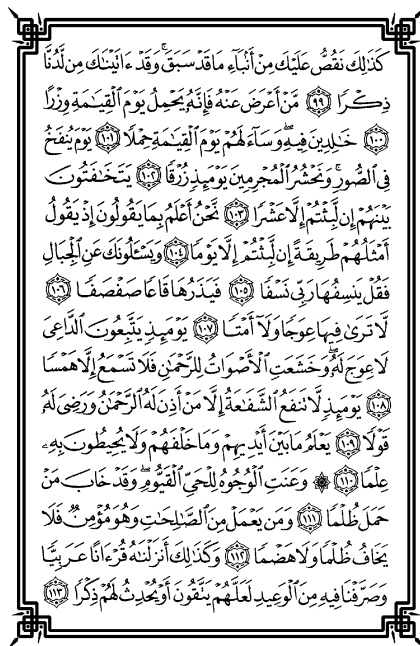
(۹۴) هاروون وتی: کوری دایکم (بو ته وه ی سوژی بجو لیت) ریشم مه گره و قزم رامه کی شه، (من
بو یه زور له سهری نه چووم) ترسام دواپی پیم بلیت: تو جیاوازیت خسته ناو نه وه ی ئیسرائیله وه و
گویت به قسه ی من نه دا.

(۹۵) (ئینجا موسا رووی کرده کابرای سامیری) وتی: ته ی سامیری، ته و کاره خه تهرناکه چی یه که
ته نجامت داوه؟ (ته م پیلان و ته له که و فیله چی یه دروستت کردوه)؟!

(۹۶) سامیری وتی: ته وه ی من بینیم، ته وان نه یانین، من مشتیکم له شوین پی (ته سپه که ی)
جو بره نیل هه لگرت و فریمدایه ناو په یکه ره که وه، بهو شیوه یه نه فسی به دکردارم ته و کاره ی پیکردم
(یاخود ده گونجیت سامیری درو بکات، تا خوی له خشمی هه زره تی موسا رزگار بکات و جادویه کی
ته نجام داییت).

(۹۷) (موسا به سامیری) وت: ده برو تا ماوی له زیاندا (هه ر که سیک نریکت که و ته وه ده بیت) بلیت: به
هیچ شیوه یه که به ریه که و تن نی یه (دیاره که دهستی هه ر که سی به رکه و تیبت تووشی ئازاریکی
زور بووه)، دلنیاش به که کاتیک تریشت بو دیاری کراوه، که هه رگیز ناتوانیت لی دهر باز ببیت،
سه رنجی خوا که شت بده که به ده وریدا ده سورایته وه و ده پیهرست، ده بیت بیسو تینین و هه لا هه لای
بکه ین و بیخه یه ناو دهریاوه.

(۹۸) خه لکینه؛ تیوه دلنیا بن که په روه ردگارتان ته نها ذاتی (الله) یه، جگه له و خوییه کی تر نیه، زانیاری
و زانستی ته و زاته هه موو شتیکی گرتو ته وه.

(۹۹) ئی محمد ﷺ: ئیمہ بہو شیوہیہ ھندیک لہ بہسہرہاتی
ئہوانہی رابوورد بوٹ دہگیرینہوہ، دلنباہ ئیمہ لہ لایہن
خومانہوہ قورئانمان پی بہخشیوویت کہ یاداوہری بیت لہ
ھہمو روویہ کہوہ.

(۱۰۰) ئوہی پستی تی کردیت، ئوہ بیگومان لہ روژی
قیامہ تدا کوئیک گوناھ ھلہ گریٹ.

(۱۰۱) (ئو جوڑہ کہسانہ) لہ ناو سزادا بو ھہمیشہ دہمینہوہ،
ئای چہند خراپہ ئوہ کوہ قورسہی کہ لہ قیامہ تدا
بہ کوئیانہوہیہ.

(۱۰۲) روژیک دیت فو دہ کریت بہ - صور - دا، ئو روژہ
تاوانباران چاویان کویرہو شین ھہلگہ راوہ (دیمہ نیکی
ناشیرین و سامناکیان ھہیہ).

(۱۰۳) بہ چپہو سرتہ بہیہ ک دہلین: تہنہا دہ شہوتان؛ (لہ دنیا دا
یان لہ جیہانی بہرہ خدا) پیچوہ.

(۱۰۴) ئیمہ چاک دہ زانین سہرہ نجام چی دہلین چونکہ ژیرترین
و وریاترینان دہلین: تہنہا روژیکتان پیچوہ!!

(۱۰۵) پرسارت لیدہ کەن دہربارہی کیوہ کان (کہ لہ بہرپا بوونی قیامہ تدا چیان بہسہر دیت)، ئی محمد ﷺ تو
پیان بلی: بہرہ ردگارم ھہلی دہ تہ کینیت و وردو خاشی دہ کات...

(۱۰۶) پاشان پەرش و بلاوی دہ کاتہوہ و دہیکاتہ زوہی کی پان و تہخت و بہرین...

(۱۰۷) ھیچ خوارو خیچی و بہرزی و زمیہ ک لہسہر رووکاری نابینیت.

(۱۰۸) لہو روژہ دا ھہمو خەلکی شوینی جار دہری کو کردنہوہ دہ کەون، ھیچ سہریچی و لاریہ ک ناکریت،
ھہمو دہنگہ کان لہ بہر بہرہ ردگاری میہرہ بان نزم و بہیواشی دہدوین، تہنہا چپہ و سرتہیہ کی کہم
دہ بیستیت.

(۱۰۹) لہو روژہ دا تکاو شہ فاعہت وەر ناگیریت و بی سووہ، مہ گەر لہ کەسیک خوی میہرہ بان موہ تی بدات و
رازی بیت بہوہی قسہی بو بکریت و قسہی لی وەر بگریٹ.

(۱۱۰) خوا بہ ھہمو ئوہ شتانه دہ زانیت (کہ لہ قیامہ تدا) چاوہریانہو بہ ھہمو ئوہ شتانهی (کہ لہ دنیا دا)
ئہ نجامیان داوہ و ئوہ خەلکە ھەرگیز ناتوانن ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری ئوہ زاتہ بین و پەی بہن.
(۱۱۱) ھەرچی روو خسارہ کانه (لہ روژی قیامہ تدا) ملکہچ و فەرمانبہردارن، بو ئوہ زاتہی کہ ھہمیشہ زیندوہ
و دہسہلاتی بی سنووری ھہیہ، بیگومان ئوہی ستہمی کردوہ: رەنج بہ خەسارو ناو میدو بی ھیوایہ.

(۱۱۲) ئوہش کہ کارو کردوہ چاکہ کان ئہ نجام دہدات، لہ ھہمان کاتدا باوہرداریکی ئیمان دامہ زراوہ، ئوہ ئیتر
ناترسیت لہوہی ستہمی لی بکریت یان مافی پیشیل بکریت.

(۱۱۳) ئا بہو شیوہیہ ئیمہ قورئانیکی عہرہی و پاراو و رەوانمان دا بہ زاندوہوہ، جوڑہا ھەرہ شہمان تیادا باس
کردوہ (لہ یاخیہ کان) بو ئوہی لہ خوا بترسن، یاخود بیئتہ ھوی ئوہی کہ یاداوہریان تیادا بەدی بہینیت.

فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۚ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عِزْمًا ۚ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرِجْلِكَ فَلَا تَخْرُجْكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۚ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۚ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۚ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّذَرُكَ هَٰذَا شَجَرٌ خَالِدٌ وَمَلَكٌ لَا يَبُولُ ۚ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوْءٌ ۖ ثُمَّ بَصَفَا بَصَفًا ۚ ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبُّهُمَا عَنْهَا ۚ وَهَدَىٰ ۚ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَصِلْ إِلَىٰ يَشْقَىٰ ۚ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ۚ وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۚ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۚ

(۱۱۴) خوی گهوره زور پایه بهرزو بلند و پاشای به حق و راسته قینه یه، (ئهی محمد ﷺ) نه کهیت له خویندنی قورئاندا په له بکهیت؛ پیش ئه وهی وهی و نیگای ئه و قورئانه دایه ییت بو لای تو (چونکه ئپمه نایه لین فه راموشی بکهیت) نزا بکه و بشلی: پهروه دگارا، بهرده وام زانست و زانیاری زورترو زیاترم پی به خشه.

(۱۱۵) سویند به خوا بیگومان ئیمه پیشتو په یمانمان له ئادهم وهرگرت (که نزیکي درهختی قهدهغه کراو نه که ویت) که چی بیري چوو، ته بتوانی سنوره که بپاریزیت و خاوه نی برپارییت و پابه ندی فه پرمانی ئیمه ییت.

(۱۱۶) سهرده میک به فرشته کانمان وت: سوژده بهرن بو ئادهم، هه موو سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس که سهرسهخت و یاخی بوو.

(۱۱۷) ئهوسا وتمان: ئهی ئادهم، بهراستی ئهم (ئیبلیسه)

دوژمنی خوټ و هاوسه ره که ته، وریابن له بههشت بهدوژمنان نه دات، بهو هو یه وه توووشی ناخووشی و نه گبه تی و دهر به دهری بین.

(۱۱۸) دنیاشبه تو له بههشتدا نه برسیت ده ییت نه رووت و ره جال ده ییت و...

(۱۱۹) نه تینو وشت ده ییت و نه گه پرماش زورت بو ده هیئت.

(۱۲۰) جا شه یتان گومانی خسته دلیه وه و پیی وت: ئهی ئادهم پیټ بلیم و نیشانت بدهم درهختی نه مری و مولک و داراییه که به سهرناچیت کامه یه؟!

(۱۲۱) (شه یتان هه کولی نه دا تا فربوی دان) هه ردو وکیان له بهروبوومی درهخته که یان خوارد (ئیتو جل و بهرگ و پوشاکیان دامالرا)، عه یب و عاریان دهرکهوت، به په له هه ولیاندا به گه لای درهخته کانی بههشت (خویان داپوشن) ئابه و شپوه یه ئادهم یاخی بوو له پهروه دگاری و فربوی خواردو ریگای لی تی کچوو، پاشان پهروه دگاری هه لی بژارد و (کردی به پیغه مبه ر) و ته وهی لی وهرگرت و هیدایهت و ریتمووی کرد.

(۱۲۲)

(۱۲۳) (ئهوسا خوی گهوره فه رمانیدا) و فه رمه وی: ئیتو هه ردو وکتان ده یی له بههشت دایه زن، هه ندیکتان دهنه دوژمنی هه ندیکتان، جا ئه گه ر هیدایهت و ریتمووی من بو ئیوه هات، ئه وهی شوینی بهرنامه کهم بکه ویت، نه گومرا ده ییت، نه ناخووشی و ناره حه تی و ناسور دپته ری.

(۱۲۴) ئه وه ییش روو وهرپگی ریت له بهرنامه و یادی من و پشتی تی بکات، بیگومان بو ئه و جوړه که سانه ژیانیکي ترش و تال و ناخووش پیش دیت، له روژی قیامه تیشدا به کویری حه شری ده که یین...

(۱۲۵) ئه و جوړه که سه ده لیت: ئهی پهروه دگار بو به کویری حه شرت کردم خو من کاتی خو ی چاوساغ و بینا بووم.

(۱۲۶) (له وه لاما خوا) ده فەرموئیت: تۆ ھەر بەو شیوہیە بوویت (کویر بوویت لە ئاستی) ئایەت و بەلگەکانی ئیئەدا کاتیکی پێت رادەگەینەرا، ئیئەش ئەمرۆ ئاوا مامە لەپ کەسیکی لەبیر کراوت لە گەلدا دەکەین (لە سزاو ئازاردا دەھیلایتەوہ).

(۱۲۷) ئا بەو شیوہیە، تۆلە دەکەیتەوہ لەو کەسە کە لە سنوور دەترازێت و باوەر بە ئایەت و فەرمانەکانی پەرورەدگاری ناھێت، بێگومان سزای قیامەت زۆر سەخت تر و بەر دەوامترە (لە سزای دنیا).

(١٢٨) ئايا بۆيان روون نه بۆتوه كه چهنده ها نه وه مان پيش
تهمان له ناو بردوه، به ناو شويته وارو مال و حالياندا ها توچو
ده كه، به راستي ئا لهو به سه ره تاندا به لگه و نيشانه ي
زوره يه بۆ خاوهن بپرو هوشمه نده كان.

(۱۲۹) خو ته گهر بریارېك له لايهن پوره ردگار ته وه پيش نه كه و تايه و موله تي ديار يکړاويش نه بوايه، نه وه له ناو بردني خوانه ناسان شتي کم، نه نجام دراو ده بوو.

(۱۳۰) كه واته ئه‌ی محمد ﷺ، ئه‌ی ئيماندار خوراگر به بهرامپەر ئه‌و گوفتاره نابه جيانه يان كه ده‌يلين، تو هەر ته‌سييحات و ستايش و سوپاسی پەرهر دگارت بکه، پيش هه‌لهاتنی خوړو پيش ئاوابونی، له هه‌نديك كاته كانی شه‌ودا هەر ته‌سييحات و ستایشی بکه، له به‌شه جيا جيا كانی روژيشدا هەر ته‌سييحات و ستایشی بکه، بو ئه‌وه‌ی له ره‌زامه‌ندی پەرهر دگار به‌هه‌مه‌ند ببيت.

(۱۳۱) (ئەي ئيماندار) تۆ چاۋەكانت مەبرە ئەو نازو نىعمەتانەي كە ھەندىك خانەوادەو خەلكمان لى بەھرەوەر كىردوۋە، ئەو زىنەت و رازاۋەي زىانى دىنيە، بۆ ئەۋەي بەو نازو نىعمەتانە تاقىيان بىكەينەۋە، يىگومان رىزق و رۆزى پەرۋەردگارت (لە بەھەشتا) جاكىترو بەردەۋامىترە (بۆياۋەرداران).

(۱۳۲) (ئەي پيغمبەر ﷺ ئەي ئيماندار) فەرمان بدە بە ھەر ھەموو تاکە کانی خيزانت، تا نوڤدە کەيان (بە چاکی ئەنجام بدەن، چونکە خوراکي رۆحە)، بەردەوام و کوولنەدەر و خوراکريش بە لەسەري، ئيمە بيگومان داواي رزق و رۆزي لە تو ناکەين، بەلکو ئيمە رزق و رۆزي بە تو ددەبەخشين، سەردەنجامي چاڭ ھەر بو خواناسي و دينداريە.

(۱۳۳) (کافرە کانی مەککە) وتیان: باشە، ئەو بە لەلایەن پەروردگار يەوہ موعجيزە يە کي بو ئيمە نەھيئاو (نیشانی نەداين)، مە گەر باسي (ئەو موعجيزانە) لە کتیبە پيشووە کاندا روون نە کراوہ تەوہ؟ (کاتی خو ي نیشانی قەومە پيشووە کانمان داوہ بەلام خو باوہريان نەھيئاوہ، بو ئەمانيشي پيش بەئين ھەر باوہر ناھيئن).

(۱۳۴) خو ئه گەر بهراستی ئىيمەش پېش ناردنى قورئان و پېغەمبەر له ناومان ببردنايه، بېگومان ده يانوت: پەروەردگار، بوچی پېغەمبەرىکت بو رهوانه نه کردین، تا شوینی بهرنامه و ئایه ته کانی تو بکهوین پېش نه وهی زهلیل و ریسوا بیین.

(۱۳۵) (ئەي پيغمبەر بە دوژمنانی دين) بلي: هه موولا يەك چاوه‌پوانن، دە ئيوه‌ش چاوه‌ري بن له تائينده‌دا ده‌زانن كه كۆ، خاوه‌ن، به‌رنامه و ريبازي راست و دروسته و كۆش ريبازي هيدايت، گر تو ته به‌ر.

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٦﴾ وَكَذَلِكَ
تَجْرَى مِنْ أَسْرَفٍ وَلَمْ تُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأُنْفَى ﴿١٧﴾ فَلَمْ يَهْدِهِمْ كُمْ هَلْكَاءَ قُلُوبِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ مَشْهُونَ
فِي سَمَكِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَرْنَا مُعَلِّمُونَ ﴿١٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَى
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ بَيْنَائِهَا الثَّلَاثِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿٢٠﴾ وَلَا
تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَهُمْ زُجُجًا وَمَتَّعْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ ذُرِّيَّةً لَّخِيْرَةً ۚ
لَنَنْتَقِمَنَّهُمْ يَوْمَ يُرْفَخُ الْأَوْدَانُ ﴿٢١﴾ وَأَمَّا هَلَكُومُ الْبَاصِلَةِ
وَأَصْطِرَ عَلَيْنَا لَنَسْلُكَنَّ رُفُقًا لَمْ نَحْزَنْ زُرُوكَ وَالْعَبِيَّةَ لِلنَّفُورِ
﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا آيَاتُنَا يَا مَعْشَرَ رَبِّهِ ؕ أَوَلَمْ نَأْتِهِمْ بِدُفَابٍ
فَلْيَا أُولِي الْأَبْصَارِ ؕ أَلَمْ نَسْلُكْ لِنَارِ سُبُلًا فَنَنْفِخْ فِيهِمَا نَارًا
فَقِيلَ إِنَّ نَزْلَ الْغَزَىٰ ﴿٢٣﴾ فَلِكُلِّ مَرْتَبِعٍ مَرْتَبُوعٌ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَبُ الْأَصْرَاطِ السَّوِيَّ وَمَنْ أَهْتَدَىٰ ﴿٢٤﴾

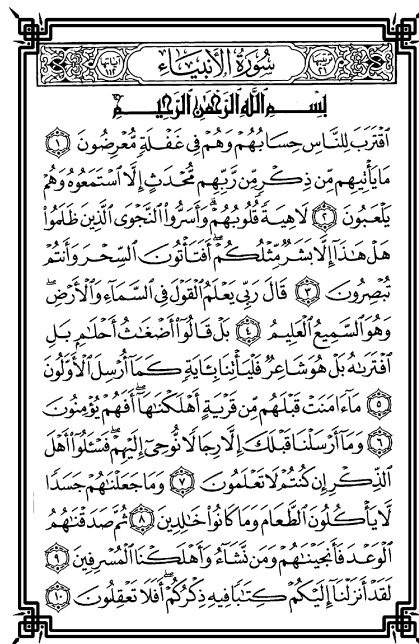
سورهتی (الانبیاء)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) وادهی موحاسه به و لی پرسینه وهی خه لکی نزیک بوته وه، له کاتی کدا (زور بهی) ئه وان بی ئاگا و غافلن و پشتیان له ئاینی خوا کردووه و روو وهرگیرن (له بهرنامه که ی).

(۲) هیچ یاداوهریه کی تازه دیان له لایه ن پهروه ردگار یانه وه بو نایه ت که ئه وان گوئی بیستی بن له کاتی کدا که سه رگه رمی یاری و گه مه ی نابه جین...

(۳) ئه وانه دله کانیا ن بی ئاگا و سه رگه ردانه، ئه وانه ش که سته میان ده کرد، قسه کانیا ن شارده وه (به نیی ده یانوت) ئایا ئه مه ته نها به شه ری ک نیه وه ک ئیوه؟! ئایا ئیوه به ده م جادوو گه ریه وه ده چن؟! له کاتی کدا ئیوه چاوتان هه یه و

ده بین!!

(۴) خوی گه و ره پیغه مبه ره که ی له باس و خواسیان ئاگادار کرد بو یه) وتی: پهروه ردگارم ئاگاداری هه موو قسه و گوفتاری که له ئاسمان و زه ویدا و ئه و زاته بیسه رو زانایه.

(۵) به لکو (شتی تریشیان) ده وت: (وه ک ئه وه ی گوا یه ئه م قورئانه بی سه رو بنه، یا خود خوی هه لی به ستوه، به لکو ئه و که سیکی شاعیره، ده با به لکه و موعجیزه یه ک به نیی و ده کو پیغه مبه رانی پی شو!! (۶) ئه و شارو شارو چکه و دیهاتانه ی پیش ئه مان (که داوای موعجیزه یان کردووه و دوایی باوه پریان نه هیئا وه) له ناو مان بردوون، ئایا ئه مان باوه پ ده هیئن؟! (ئایا ئه وان باوه پریان هیئا؟!)

(۷) ئیمه پیش تو که سانی ترمان ره وانه نه کردووه، جگه له پیانویک (که هه لمانبژاردوون)، وه حی و نیگاشمان بو ره وانه کردوون، ده بیرسن له خاوه نی کتیبه کانی پی شوو ئه گه ر ئیوه ئه م راستیانه نازانن. (۸) ئیمه وه نه بیی ئه و پیغه مبه رانه مان له په یکه رو لاشه یه ک دروست کرد بیی که خواردن نه خو ن و ژیا نی هه می شه بی شمان پی نه به خشیوون. (ئه وان مرو قیک بوون وه کو ئه و خه لکه).

(۹) له وه و دوا به لینی خو مانمان بو بردوونه ته سه ر، جا رزگارمان کردوون له گه ل ئه وانه دا که ویستومانه و (باوه پریان هیئا وه) سه رکه ش و له سنوور ده رچووه کانیشمان له ناو بردووه.

(۱۰) سویند به خوا ئیمه کتیبی کمان ره وانه کردووه بو تان که یاداوهریه و سه ره رزی ئیوه له شوینکه وتنیایه تی، ئایا ئه وه بیرو هوشتان ناخه نه کارو ژیرنابن؟ (بو ئه وه ی سه رفه رازی هه ر دو جیهان به ده ست به یئن).

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ طَائِفَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَائِهِمْ وَنُبَاهِ كُفْرُونِ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكَنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا بَلْ أَتَيْنَا نَارًا كَاظِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلِيفِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَجَبٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَنْزِلَ هُكُومًا
 لَا تَخَذَلُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَكُمْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ مِنْ عِنْدِمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ أَثِيلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبْشِرُونَ ﴿٢١﴾
 لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يَسْتَلِعْ عِمَافِعِلٌ وَهُمْ بَشِيرُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ عَنِ
 وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ الْكُفْرِ لَعَلَّكُمْ
 تَكُونُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

(۱۱) چهنده‌ها شارو شاروچکه‌مان کاول کرد که خه‌لکه‌کی

سته‌مکار بوون، به‌دوایاندا گه‌لانی ترمان هیناوه‌ته مه‌یدانه‌وه.

(۱۲) جاکاتیگ ئه‌و خوانه‌ناسانه هه‌ستیان کردووه که تو‌له و

سزای ئیمه به‌ره‌و روویان هاتووه و نزیکه یه‌خه‌یان بگریت،

ئه‌وه ده‌ست به‌جی رایانکردووه لی و سه‌ریان لی‌شیواوه.

(۱۳) (ئه‌وسا به‌گالته پی‌کردنه‌وه پیان و تراوه) رامه‌کهن و

بگه‌رینه‌وه بو ئه‌و رابواردنه و بو ئه‌و مال و حاله‌ی که تیایدا

ده‌ژین، بو ئه‌وه‌ی پرس و راتان پی بگریت و کاریک یان

ئیشیک چاوه‌رپیتان ده‌کات تا ئه‌نجامی بده‌ن!!

(۱۴) (ئه‌وسا به‌دم راکردنه‌وه) ده‌لین: هاوار بو ئیمه به‌راستی

ئیمه سته‌مکار بووین.

(۱۵) جا به‌رده‌وام هه‌ر ئه‌وه قسه‌یانه، هه‌تا هه‌موویانمان

دروینه و خاموش کرد.

(۱۶) ئیمه ئاسمان و زه‌وی، هه‌رچیش له‌ نیوانیاندا یه‌ گالته

(بی مه‌یه‌ست) دورستمان نه‌کردووه.

(۱۷) ئه‌ گه‌ر بمانویستایه یاری و گه‌مه‌یه‌ک بسازینین، له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه ده‌مانسازاند، ئه‌ گه‌ر بریار بیت کاری وا

بکه‌ین...

(۱۸) (جا ئه‌وه له‌ ئیمه ناوه‌شیته‌وه) به‌لکو حق ده‌مالین به‌سه‌ر به‌تال و ناحه‌قیداو ده‌ست به‌جی داغانی ده‌کهن،

هاوارو واوه‌یلا له‌ ئیوه، بو ئه‌و بوختان و قسه‌ نابه‌جییانه‌ی که ده‌یکهن.

(۱۹) هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا یه‌ هه‌ر خوا خاوه‌نیانه و له‌ خزمه‌تی ئه‌ودان، بی‌گومان ئه‌و فریشتانه‌ی که له‌

خزمه‌تیدان، خو‌یان به‌گه‌وره نازانن له‌ په‌رستیدا و هه‌رگیز ماندوو بی‌ تاقه‌ت و بی‌زار نابن له‌ ستایشی ئه‌و زاته.

(۲۰) (به‌رده‌وام) به‌ شه‌و و به‌ پوژ ته‌سیب‌حات و ستایشی ده‌کهن، هه‌رگیز ساردبوونه‌وه روویان تیناکات.

(۲۱) خه‌لکی ناله‌بار په‌رستراوی ساخته‌یان بریارداوه له‌ زه‌ویدا بوچی ئه‌و په‌رستراوانه ده‌توانن ژیان به‌خشن؟

(۲۲) ئه‌ گه‌ر له‌ هه‌ردووکیاندا (له‌ ئاسمان و زه‌ویدا) چه‌ند خوایه‌کی تر هه‌بوا یه‌ غه‌یری (الله)، ئه‌وه کاول و ویران

ده‌بون و تیگ ده‌چوون به‌سه‌ریه‌کدا، پاکی و بی‌گه‌ردی بو خوا که په‌روه‌ر دگاری عه‌رشه، له‌و باس و خواسانه‌دا

(که خوانه‌ناسان) ده‌یلین (هاوه‌ل بو ئه‌و زاته بریار ده‌ده‌ن).

(۲۳) پرسیار ناگریت له‌وه‌ی که خوا ده‌یکات، له‌ کاتیگدا ئه‌وان پرسیاریان لی ده‌گریت و موحاسه‌به‌ ده‌کړین.

(۲۴) ئایا ئه‌وانه چه‌ند خوایه‌کی تریان له‌جیاتی په‌روه‌ر دگار بو خو‌یان ره‌خساندوو؟! (یاخود خو‌یان ده‌خه‌له‌تینن

و گیلین؟! ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پیان پلی: به‌لگه‌تان به‌ینن له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌ره‌تان، من دلنیام که ئه‌م قورئانه

یادخه‌ره‌وه‌یه، بو ئه‌وانه‌ی که هاوه‌لی منن و ریازی منیان گرتو ته‌به‌ر، هه‌روه‌ها له‌ به‌سه‌ره‌هاتی پی‌غه‌مبه‌ران و

قه‌ومه‌کانی پیش منیش ده‌دویت، به‌لام زو‌ریه‌ی خه‌لکی حه‌ق و حه‌قیقه‌ت نانس و دژایه‌تی ده‌کهن و رووی لی

وه‌رده‌چه‌رخین.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿١﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٤﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلْيَنْجَزِ بِهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْفَاطِلِينَ ﴿٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتْ رِقَاعًا فَفَنَقْنَاهُمْ مَوَاجِعًا ﴿٦﴾ مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ يَقْبَذَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٩﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿١٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ آخِلًا قَائِمًا وَتَفَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿١١﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

(۲۵) ئیمہ پیش تو ہیچ پیغمبر بھیج کر دیا کہ نہ کر دودہ، کہ وہ حیمان بو ناردیبت ہو دی کہ: بیگومان ہیچ خواہک نہ جگہ لہ من و دہیبت ہر منیش بپرستن۔

(۲۶) خوانہ ناسان دہیانوت: خوی میہرہ بان کوری بو خوی بریارداوہ (فریشتہ کان رولہی ٹہون)، پاکی و بیگہردی بو ٹہو زاتہیہ، بہ لکو ٹہوانہ بہندہی ریزداری ٹہون۔

(۲۷) (ٹہو فریشتانہ ٹہوہندہ رہوش بہرزن) ہہرگیز (نافہرمانی ناکہن و) قسہ لہ قسہیدا ناکہن و لہ گوفتاردا پیشی ناکہون، ٹہوانہ بہفہرمانی ٹہو دہجولینہوہ و فہرمانی ٹہو جیبہ جی دہکہن۔

(۲۸) ہر خوا دہزانیٹ ٹہو خہلکہ لہ رابوردودا چیان ٹہنجامدوہ و لہ داہاتووشدا چی ٹہنجام دہدن (رابوردو داہاتو، بو ٹہو زاتہ چونیہ کہ)، فریشتہ کانیش تکاکار نابن تہنہا بو ٹہو کہسانہ نہیبت خوا پی رازیہ و ٹہو فریشتانہ لہترسی ٹہو زاتہ ناویرن ہیچ سہرپیچہک ٹہنجام بدہن۔

(۲۹) خو ٹہو گہر یہکیک لہ فریشتہ کان (لہ خوی غہرا بیٹ) بلیٹ: منیش خوام بیجگہ لہ خوی گہورہ، ٹہوہ پاداشتی دہدہینہوہ بہ دوزخ، ہر بہو شیوہیہ پاداشتی

ستہمکاران و یاخیہ کان دہدہینہوہ ۔

(۳۰) ثایا ٹہوانہی بی باوہرن نہیانینیوہ و بویان روون نہبوٹہوہ کہ ٹاسمانہکان و زہوی یہک پارچہ بوون لہوہودوہ لیکنان جیاکردنہوہ (ٹہمہش ٹامازہیہ بو ٹہوہی کہ ٹہم راستہقینہ زانستہیہ لہلایہن ٹہوانہوہ پہی پی دہبریت)، لہ ٹاویش ہہموو شتیکی زیندوومان فہراہم ہیناوہ (ٹاو، زوربہی پیکھاتہی لہشی ٹادہمیزاد و زیندہوہران و رووہک پیکدہہینیت)، ثایا ٹہوانہ ہر باوہر ناہینن (بہو راستیانہ و بہو دہسلاتہ بی سنوورہی ٹیمہ)؟!

(۳۱) لہزہویشدا کہژو کیوہ کانمان چہسپاندوہ، تالاسہنگ نہیبت و لار نہپیٹہوہ و ہہلیان نہگیرٹہوہ، لہلاپالی چیاکان و لہ دوٹہکانیشدا ریگاوبانی فراوانمان سازاندوہ، بو ٹہوہی خہلکی ژیان بو خویان دابین بکہن، ہہروہا رییان لہ گہ نجینہ و نازو نیعمہتہ شاروہکان بکہوٹ۔

(۳۲) ئیمہ ٹاسمانمان کردوہ بہ سہقفیکی پاریزراو، کہچی ٹہوانہ روو وہردہ گیرن لہ ہہموو نیشانہ و بہلگہکانی ٹاسمان۔ (لہو ہہموو ٹہستیرہو ہہسارہ بی شومارہی کہ لہ بو شاییدا بی وچان لہ چہرخ و خولدان)۔

(۳۳) ہر ٹہو زاتہیہ کہ شہوو روژی بہدہیناوہ، خوڑو مانگیشی دروست کردوہ، ہہریہ کہیان لہ خولگہ بہکدا دہسوپٹہوہ (زہوی بہدہوری خوڑدا و مانگیش بہدہوری زہویدا)۔

(۳۴) ئیمہ پیش تو ژیانی ہہمیشہی و نہمریمان بہہیچ کہسیک نہبہخشیوہ، جا ثایا ٹہو گہر تو بمریت، (دوای مہرگی تو) ٹہو خہلکہ ژیانی ہہمیشہی دہبہنہسہرو نامرن؟!

(۳۵) ہہموو کہسیک دہیبت مردن بچیڑیٹ و شہرابی مہرگ بنوشیت، بیگومان ئیمہ ٹیوہ تاقیدہ کہینہوہ بہ شہرو ناخوشی و بہلا، ہہروہا بہخیرو خوشی و دارابی و توانابی، سہرہنجام ہر بو لای ئیمہ دہہینرینہوہ (تا پاداشتان بدہینہوہ)۔

وَإِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْنِ كَافِرُونَ أَنْبِيَاءَ يَنْصَحُونَكَ إِلَّا أَهْرُؤًا
 أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِهِ كَارِهُونَ ﴿٣٦﴾ هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٧﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وَجْهِهِمْ النَّارُ وَلَا عَنْ طُغْيَانِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ مَنْ يَكْذُوبُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾ أَمْ
 لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يَتَصَحَّحُونَ ﴿٤٤﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءَ
 وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرْوُونَ أَنَّنَا أَنزَلْنَا
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

(۳۶) ئەى پيغمبەر ﷺ كاتىك ئەوانەى بى باوەرپن تو دەبين، هيچ كاريكيان له دەست نايەت له گەل تو ي بكن جگە له گالته و گالته جاري، (جا به يە كتر دەلین) ئا ئەمە يە باسى خواكائتان دەكات؟! له كاتىكدا ئەوان هەميشە بى باوەرپن به قورئانی خواى ميهربان.

(۳۷) ئەوەندە ئينسان به پەلەو تالوكە يە، (هەر دەلليت) له پەلەو تالوكە دروستكراوه، له تاييندەدا من نيشانە و بەلگە كانى خۆمتان نيشان دەدەم، جا پەلەم لى مەكەن. (۳۸) خوانە ناسان دەلین: باشە، كەى ئەم بەلینە دیتە دى ئەگەر ئیوه راستگۆن؟

(۳۹) ئەگەر بى باوەرپن هەوالى ئەو روژەيان بزانيايە (كە بەرپۆه يە و نزیکە و دەخړينه ناو ئاگرى دۆزەخەوه)، كاتىك ناتوان بليسهى ئاگر له دەم و چاو و رووخسارو له پشتيان دوور بخەنەوه، بەپراستى ئەوانە سەرکەتوو

رزگار نابن (ئەوانە نه گالتهيان دەکردو نه بى باوەرپن دەبوون و نه پەلەيان دەکرد).

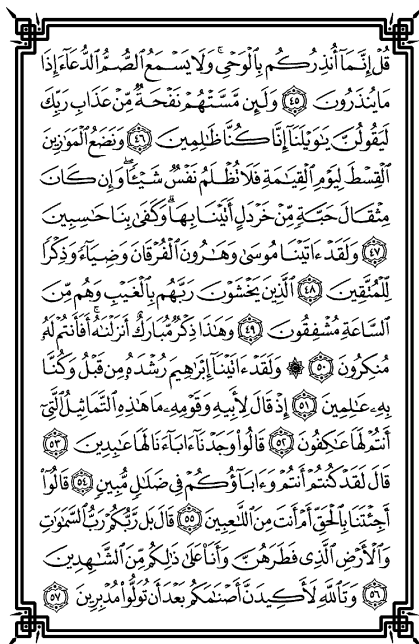
(۴۰) بەلكو قيامەت كتوپر يەخەيان دەگریت و سەرسام و ريسوايان دەكات، ئەوسا ناتوان بەرەنگارى بوەستن و بيگيرنەوه، مۆلەتيشيان نادريت.

(۴۱) (ئەى پيغمبەر ﷺ) سویند به خوا پيش تو گالته كراوه به پيغمبەرانی تریش، ئەوسا ئەوەى ئەوان گالتهيان پیدەکرد، يەخەى پيگرتن، بەهوى گالته جاريانەوه خەشم و تۆلەى خوا داىگرتن.

(۴۲) پييان بلى: كى دەتوانيت ئیوه بپاريژيت له شهوو له روژدا له سزاو تۆلەى خواى ميهربان، كەچى له گەل ئەوەشدا ئەوانە هەميشە روو وەرگيرن له يادى پەرورەدگاريان.

(۴۳) يان ئەو بى باوەرپنە چەند خوايەكيان هە يە كە دەتوانن له سزلمان رزگاريان بكات جگەله ئيمه؟! (ئەو كۆلكە خوايانە) نەدەتوانن خويان رزگار بكن و خويان سەريخەن، نه پەنا دەدرين له لايەن ئيمهوه و نه كۆمەكيان دەكریت.

(۴۴) ئيمه (بەپەله تۆلە ناسينين) بەلكو ئەوانە خويان و باوو باپيرانيان له نازو نيعمهتى دنيا بەهره وەر کردوو، هەتا تەمەنيان دريژ بوتهوه، جائيا ئەوانە نابين و نازان كە بەپراستى ئيمه ورده ورده دين و دەسەلاتيان لەملاو لای و لايتياندا كەم دەكەينهوه، (كاتىك ئوممهتى ئيسلام شايسته دەبيت، خواى بالا دەست دەسەلاتى روژههلات و روژئاوا كەم دەكاتەوه) باشە؛ ئەو بى باوەرپنە هەميشە سەرکەتوو و زالن؟! (يان ئيمه).

(۴۵) ئه ی پیغمبر ﷺ بیان بلی: به پراستی من تنها له ریگه ی وه حسی و نیگاوه ئیوه بیدار ده که مه وه، که سانیکیش هه ن که پرن له ئاستی حه قدا و سه دای په یامی خوا نابیستن کاتیکی بیدار ده کرینه وه.

(۴۶) سویند به خوا ئه گهر که مێک له هالاوی سزای پهروه ردگارت روویان تی بکات و لیان بدات، ئه وه خوانه ناسان به کوڵ ده لێن: هاوارو ئاهو ئاله بو ئیمه، به پراستی ئیمه که سانیکی سته مکار بوین.

(۴۷) ئیمه پیوه و ته رازووه کانی دادپهروه ری له روژی قیامه تدا داده نیین، جا هیچ که س به هیچ شیوه یه که سته می لی ناکریت، ئه گهر به قه در تو وه خه رته له یه که (که زور بچووک و ورده، کاریکی چاک یان خرابی ئه نجام داییت) ده به یه نینه مه یدان، جا ئه وه نده به سه بو ئیمه که ئاوا به وردی حساب و لیپرسینه وه ئه نجام ده دین.

(۴۸) سویند به خوا ئیمه به موساو هاروون کتییی

ته وراتمان به خشی که جیا که ره وه ی حق و به تاله، ههروه ها رووناکی و یادخه ره وه شه بو پارێزکاران... (۴۹) ئه وانه ی له پهروه ردگاریان ده ترسن له کاتیکیدا که که س دیار نیه و پهروه ردگاریش لییان په نهانه، ههروه ها ئه وانه له قیامه ت و لی پرسینه وه بیهیام هیه (بیگومان ئه وانه له قیامه تدا دلیا و ئاسووده و دلخوشتن).

(۵۰) جا ئه م قورئانه ش یادخه ره وه یه کی موباره ک و به قه ر و پیروژه نازلمان کردووه، جا ئایا ئیوه خو تانی لی ویل ده که ن وانیاسن؟!

(۵۱) سویند به خوا ئیمه ژیری و هو شمه ندیمان پیشتر به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک ئه ومان ده ناسی. (۵۲) کاتیکی به باوک و قه ومه که ی ده وت: ئه م بتانه چیه؟! ئیوه هه میشه به ده وریدا دین و ده یانپه رستن! (۵۳) له وه لامدا (ته نها به لگه یان ئه وه بو، که) وتیان: ئیمه باوو باپیرانمان بیهیووه ئه مانه یان په رستووه.

(۵۴) ئیبراهیم وتی: به پراستی ئیوه و باوو باپیرانی ئیوه له گومراییه کی ئاشکرادا بوون.

(۵۵) خه لکه که وتیان: به راست، تو حه قیقه ت بو ئیمه هیئاوه یان گالته ده که یت؟!

(۵۶) ئیبراهیم وتی: (من گالته ناگه م) به لکو ده مه ویت تیتان بگه یه نم که پهروه ردگارتان پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهویه و هه ر خویشی به دی هیئان، جا من له سه ر ئه و بیروباوه ره له شایه ت و ئاگا کانم.

(۵۷) ئینجا ئیبراهیم له بهر خو یه وه سویندی خو ارد و وتی: به خوا نه خشه یه که ده کیشم و داویک ده ئیمه وه بو بته کانتان دوا ی ئه وه ی ئیوه به جیتان هیشتن و پشتتان تی کردن.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ إِبْرَاهِيمَ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ إِذْ نَمَّ كُنِ الْظَالِمِينَ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ
 عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَتَتْكَ قُلُوبُكَ
 هَذَا بِالْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَكُمْ كَيْدُهُمْ
 هَذَا فَاقْتُلُواهُمْ إِنَّكُمْ كَانُوا يَظْفِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَسُوا عَاقِبَةَ
 أَعْتَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا بَطْشُ قُلُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَقَالَ
 يَصْرُوكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفَلَا تَكْفُرُونَ وَلِمَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا خَرَفُوا وَأَصْرُوا إِلَهُكُمُ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾
 وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ لَكَ خَاسِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَبَشِّرْهُ
 وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

(۵۸) ئینجا هه‌موو بته‌کانی وردوخاش کرد جگه‌ له‌ گه‌وره‌ که‌ یان، به‌ لکو‌ که‌ گه‌رانه‌وه‌ (پرسیار بکه‌ن) و ئیبراهیم راستیان بو‌ روون بکاته‌وه‌.

(۵۹) بت په‌رستان (که‌هاته‌وه‌ بئینان بته‌کانیان وردوخاش کراوه‌) وتیان: ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی کردووه‌ به‌ خواکانمان، به‌راستی ئه‌وه‌ له‌ سته‌مکارانه‌!!

(۶۰) هه‌ندیکیان وتیان: بیستوومانه‌ لاویک به‌خرابه‌ باسیان ده‌کات، پئی ده‌لین ئیبراهیم.

(۶۱) وتیان: که‌وابوو بیه‌پن به‌به‌رچاوی خه‌لکه‌وه‌ (موحاسبه‌ی بکه‌ین و لئی بکولینه‌وه‌) با ئه‌وانیش ئاگادارین و بیینن.

(۶۲) (ئیتیر چوون ئیبراهیمیان هی‌ناو لییان پرسى) وتیان: باشه، ئه‌ی ئیبراهیم ئایا تو‌ ئه‌مه‌ت کردووه‌ به‌خواکانمان؟! (۶۳) ئیبراهیم وتی: (بو‌چی له‌ من ده‌پرسن، خو‌ بته‌ گه‌وره‌ که‌ ساغ و سه‌لیمه‌) نه‌خیر؛ هه‌رکاری ئه‌و بته‌ زله‌یه، ده‌ لییان بپرسن ئه‌ گه‌ر قسه‌ ده‌که‌ن و تی‌ ده‌گه‌ن!!

(۶۴) (که‌میک داچله‌کان و) له‌ دلی خو‌یاندایکیان ده‌دایه‌وه‌، سه‌رئه‌نجام وتیان به‌ خو‌یان: به‌راستی هه‌یشه‌ ئیوه‌ سته‌مکارن (ئیبراهیم راست ده‌کات، ئه‌مانه‌ ناتوانن به‌رگری له‌ خو‌یان بکه‌ن چو‌ن ده‌توانن به‌رگری له‌ ئیمه‌ بکه‌ن).

(۶۵) پاشان به‌سه‌رشو‌ری پاشگه‌ز کرانه‌وه‌ بو‌ بیرو باوه‌ره‌ کو‌نه‌ که‌ یان وتیان: بیگومان تو‌ ده‌زانی ئه‌وانه‌ قسه‌ ناکه‌ن و تی‌ ناگه‌ن!! (زو‌رزان و کاربه‌ده‌ستان ئیوه‌یان چه‌واشه‌ کردوه‌)

(۶۶) ئیبراهیم وتی: باشه، ئاخ‌ر، چو‌ن شتیک ده‌په‌رستن له‌جیاتی خوا که‌ ناتوانیت هیچ جو‌ره‌ قازانج‌یان زیانیکتان پئی بگه‌یه‌نیت، (ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ ته‌ نه‌یان‌توانی به‌رگری له‌ خو‌شیان بکه‌ن).

(۶۷) ئوف له‌ ده‌ستان و له‌و شتانه‌ش که‌ له‌جیاتی خوا ده‌په‌رستن، جا ئایا ئه‌وه‌ تی‌ناگه‌ن و بیرو هو‌شتان ناخه‌نه‌کار؟! (۶۸) هه‌ندیکیان وتیان: ئیبراهیم بسوتینن و پشتیوانی له‌ خواکانتان بکه‌ن، ئه‌ گه‌ر ئیوه‌ شتیکتان بو‌ ده‌کری‌ت.

(۶۹) (خو‌ای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت، ئیمه‌ش فه‌رمانمان ده‌رکرد و) وتمان: ئه‌ی ئاگر ببه‌ به‌ساردی و سه‌لامه‌تی له‌سه‌ر ئیبراهیم (هه‌رچه‌نده‌ ئاگر سوو‌تینه‌ره‌ به‌لام به‌فه‌رمانی خوا توانای سوو‌تاندنی نه‌ماو ئه‌ گه‌ر په‌روه‌ر دگار فه‌رمانی به‌سه‌لامه‌تی نه‌دایه‌ چه‌زهره‌تی ئیبراهیم له‌ناو ئاگره‌ که‌دا سه‌رمای ده‌بو‌).!!

(۷۰) ئه‌وانه‌ ویستیان پیلان بگپرن دژی ئیبراهیم ئیمه‌ش ئه‌وانمان به‌ ره‌نجه‌رو‌ترین که‌س گپرا.

(۷۱) ئیمه‌ ئه‌ویش و - لو‌ط - ی برا‌زایشمان رزگار کرد و ناردمانن بو‌ (وولاتی شام) ئه‌و سه‌ر زه‌مینه‌ی که‌ به‌ره‌ که‌تمان به‌سه‌ردا رژاندووه‌ بو‌ هه‌موو خه‌لکی.

(۷۲) هه‌روه‌ها ئیمه‌ ئیسحاقمان به‌خشی به‌ئیبراهیم و یه‌عقوبیش نه‌وه‌ی ئیسحاق بو‌، هه‌ر یه‌کی‌ک له‌وانمان کرده‌ پیاو‌چاک و خواناس و پیغه‌مبه‌ر.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَءَ أَلْبَنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَيَّنَّاهُ مِنْ الْقُرْآنِ الَّذِي كُنْتَ نَعْمَلُ الْغَيْبِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسْقٍ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا آيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخْصِتْكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

(۷۳) هه موو ئه وانیشمان کرده پیشه و او به فرمانی ئیمه ریسنموویی خه لکیان ده کردو نیگامان بو کردن به ئه نجامدانی کارو کرده وه چاکه کان و راگرتنی نویژو زه کات دان، (به راستی) ئه وان هه ر ئیمه یان ده په رست و هه ر به ندایه تی ئیمه یان ده کرد.

(۷۴) به لوط پیغه مبه ریش حیکمه ت و دانایی و زانیاریمان به خشی و رزگارمان کرد له و شاره ی کرده وه پیسه کانیا ن تیدا ئه نجام ددها، بیگومان ئه وانه قه ومیکی ناله بارو خراپ و به دخو و تاوانکار بوون...

(۷۵) ئیمه ئه ومان خسته ژیرسایه ی رحمه ت و میهره بانی خو مانه وه، به راستی ئه و له ریزی به نده چاک و باشه کاندایه.

(۷۶) یادی نوح پیغه مبه ریش بکه ره وه که پیشتر هانا و هاواری بو هینانین ئیمه ش نزامان گیرا کردو خو ی و هه موو ئه ندامانی خیزانه که یمان له ته نگانه گه وره که رزگار کرد... (جگه له هاوسه ره که ی و یه کییک له

کوپه کانی).

(۷۷) سه رکه و تنیشمان پیبه خشی به سه ر ئه و قه وم و هوژه ی به لگه و نیشانه کانی ئیمه یان به درو ده زانی و پروایان پیی نه بوو، چونکه به راستی ئه وانیش قه ومیکی ناله بارو خراپ بوون، به گشتی نوقمی ناوی زریانه که مان کردن.

(۷۸) یادی داود و سلیمانیش بکه ره وه کاتییک بریار یاندا ده رباره ی کیلگه کشتو کالیه که، کاتییک که مهرو مالآتی خه لکی تیایدا بلا و بوونه وه به شه و و زیانیان به کیلگه که گه یاند، ئیمه یش شایه ت بووین له سه ر ئه و داوهری و بریاره ی ئه وان.

(له سه رده می حوکمی خه زره تی داوددا پانه مه پریک زهوی و زاری کابرایه کی کاولکرد، کابراش چوو سکا لای خو ی گه یانده داود، ئه ویش بریاریدا که هه موو رانه مه ره که بدرییت به خاوه ن زهویه که، به لام خه زره تی سوله یمانی کوپی رایه کی په سه ندتری هه بوو و تی: با به روبومی مالآته که بدرییت به خاوه ن زهویه که تا زیانه که ی پر ده کاته وه).

(۷۹) جا ئیمه چاره سه ری کیشه که مان له سوله یمان گه یاند، به لام هه ریه که (له م باوک و کوپه) به هره وه رمان کردبوو له حیکمه ت و دانایی و عیلم و زانستی، هه روه ها ئیمه بالنده و چیاکانیشمان له گه ل داودا ملکه چ و فه رمانبه ردار کردبوو، هه مووان پیکه وه ته سبیحات و ستایشی ئیمه یان ده کرد، هه ر ئیمه ش بالنده و چیاکانمان والی کردبوو.

(۸۰) هه روه ها ئیمه داودمان فییری دروستکردنی زری و قه لغان کرد، تا له توندو تیژی کاتی شه ر بتانپار یژی، ئایا (له به رامبه ر ئه م هه موو نازو نیعه تانه وه) ئایا ئیوه سوپاسگوزار ده بن؟!

(۸۱) بو سوله یمانیش بایه کی به هیژو تیژمان ره خساند که به فه رمانی ئه و، جارو بار ها توو چوی ده کرد بو ئه و زهویه ی که به ره که تمان به سه ردا رزاندبوو، بیگومان ئیمه به هه موو شتییک زانا و شاره زاین.

(۸۲) لە جنۆکە کانیشت هەندی کمان بوو رام هینابوو کە بچنە ناو بێی دەریاوە (تا گەوهەر و مرواری و شتی بەنرخێ بوو دەربەهینن)، جگە لەو کەری تریشیان دەکرد (وێهەش دروستکردنی کوێش و تەلارو پەیکەر... هتد)، ئێمەش چاودیریمان دەکردن (تا کارەکانیان بەچاکێ ئەنجام بدەن و زبان بەخەڵک نەگەین).

(۸۳) یادێ - ئەیب - یش بکە کاتیگ هانا و هاواری بوو پەرورەدگاری برد (دواي ئەوێ ماوێه کی دوورو درێژ نەخۆش کەوتبوو، جگە لەو پێشتریش مأل و سامان و مندالەکانی تیاچوو بوون) وتی: پەرورەدگارا، بەراستی من ئازارو ناخۆشیم تووش بوو، تووش لە هەموو کەس میهرەبانترو لە هەموو کەس دلۆقانتريت.

(۸۴) جا ئێمەش نزامان گیرا کردو بەهاواریهوه چووین و هەموو ناخۆشی و نەخۆشیە کمان لە کوێ کردو، هەموو مأل و مندالیمان پێهەشیهوه و ئەوێهێ تریش لە گەلیاندا (دەکریت) خوای گەورە هەر هەمان مأل و مندالی پێشووی بوو زیندوو کردبێتو، یاخود نەوێ نوێی پێهەشیه (خشییت)، ئەو

رەحمەتیکی تاییه تی بوو لەلایەن ئێمەوه، یاداوهریشه بوو بەندە خواپەرستەکان (کە ئەگەر ئەوانیش تووشی بەلاو ناخۆشی بوون وەک ئەو، لەوێدوا نزیان کرد، خوای میهرەبان بەهاناو هاواری ئەوانیشهوه دەچیت).

(۸۵) یادێ (إسماعیل و إدريس و ذوالکفل) یش بکەرەوه، هەریه کە لەوان (لە تاقیکردنەوه جوړاو جوړەکاندا سەرکەوتوو بوون) لە خوگرو ئارامگران بوون.

(۸۶) ئێمە هەموویانمان خستە ژێرسایه رهحمەت و میهرەبانی خۆمانهوه، چونکە ئەوانە لە چاک و پاکانن. (۸۷) یادێ (ذوالنون) یش بکەرەوه (کە یونس پێغه مېهره) کاتیگ بە تورەیی یهوه رویش، گومانی وابوو کە هەرگیز دنیای لێ تەنگ ناکەینهوه (بەلام بەپێچەوانه ی گومانە کە یهوه خوا خستیه ناوسکی نەهەنگهوه)، جا لەناو تاریکیه کاند، (تاریکیی شهوو دەریا و ناوسکی نەهەنگه کەدا) هاوارو نزای لێ بەرز بوو وتی: پەرورەدگارا هیچ خواپەکی نیه جگە لە تۆ، پاکێ و بێ گەردی هەر بوو تۆیه، بەراستی من لە ستمکاران بووم (کاتیگ بەبێ فرمانی تۆ قەومە کەم بەجیهیشت).

(۸۸) ئێمەش بەهانیهوه چووین و رزگارمانکرد؛ لەو غەم و پەژارەو تەنگانه یه ی کە تێی کەوتبوو، بەو شێوێهەش ئیمانداران رزگار دەکەین (کاتیگ کە دەکەونه تەنگانهوه و هاناو هاوار بوو ئێمە دەهینن).

(۸۹) یادێ (زکریا) ش بکەرەوه کاتیگ هاناو هاواری بوو پەرورەدگاری بردو وتی: پەرورەدگارا؛ من بەتەنهایی مەهیلەرهوه (نەوێه کی چاک و پاکم یی بیه خشه) تۆیش چاکترین زاتیکی لە پاش من و هەموو مردوو یه ک دەمێنێتو.

(۹۰) ئێنجا ئێمە نزا کە یمان گیرا کردو (یحیی) مان پێهەشی، هاوسەرە کە شیمان بوو چاککرد کە مندالی بێ، چونکە بەراستی ئەوانە چالاک و گورج و گول بوون لە ئەنجامدانی هەموو خێرو چاکه یه کدا و نزای بە کوێان دەکرد، بەئومیدی بەدەست هینانی رهحمەت و بەهەشتی ئێمە بوون، لە دۆزەخ و خەشی ئێمە دەترسان، ئەوان هەمیشە گەردن کەچ و سۆزدار بوون بوو ئێمە.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوِيكَ لَعَنَ يَهُوذا بْنُ حَنانٍ
دُونَ ذَلِكَ وَكَانَ لَهُمْ حَفْظٌ لِّكَ وَأَيُّوكَ إِذْ
نَادَى رَبَّهُ: أَيُّ مَسْقِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِلْعَابِدِينَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
وَأَذَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ
وَذَا النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغْضًى فُطْرًا أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن يَلَئِمَ لَّا آتَاكَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كَنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ
مِّنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ
لَمْ يَزُجْهُ إِنَّا لَهُمْ كَانُوا يُسْتَعْرَبُونَ فِي الْآخِرَةِ
وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَأَكُنَّا خَاشِعِينَ

(۹۱) یادی (مریم) یش یکهره وه، ئەو ئافره ته ی داوینی خو ی به خاوینی راگرت، ئیمهش لهو روحه ی خاوه نی بووین پیمان به خشی و خو ی و کوره که یمان کرد به (موعیزه) و به لگه بو هه موو خه لکی.

(۹۲) خه لکینه! به راستی ئەم ئایینه ی که ئەم پیغه مبه رانه هیناویانه ئایینه که ی ئیوه یه (ئاینی توحید و یه کخواناسی)، که یه ک ئایینه و منیش په روه ردگار تانم، ته نها من به رستن.

(۹۳) (له گه ل ئەوه شدا زو ربه ی خه لکی له رپبازی یه کخواناسی و ئاینی ئیسلام لایانداو) بهش بهشیان کرد له نیوانی خویاندا، جو ره ها دهسته و گرو دروست بوو، به مهرجیک هه ر هه مووشیان بو لای ئیمه ده گه رپینه وه (له دهستان ده رناچن).

(۹۴) جا ئەوه ی کارو کرده وه چاکه کان ئەنجام بدات له کاتی که که ئەوه که سه باوه رداره، ئەوه هه ول و کوشه که ی پشتگو ی ناخریت و بهزایه ناچیت به راستی

ئیمه بو ی یاداشت و تو مار ده که یه. (پاشان پاداشتی ده ده پینه وه).

(۹۵) جاریکی تره رانه و ئەسته مه له دانیش توانی هه ر شارو شارو چکه یه که کاو لمان کردوه، بیگومان هه رگیز ناگه رپینه وه... (بو گو ره پانی ژیا نی دنیا).

(۹۶) هه تا ئەو کاته ی به ربه سه ته که ی (ذوالقرنین) له سه ر دوو تیره ی یاجوج و ماجوج ده کریته وه (که ئەمهش یه کی که له نیشانه کانی نزیک بوونه وه ی کو تایی دنیا)، ئەوانه ئەو کاته له هه موو کون و که لینی که وه به لیشاو پهیدا ده بن و زو ر ده بن.

(۹۷) ئەو سا ئیتر به لینی راستی نزیک ده پیته وه و ده ست پی ده کات، ئەوکات ده بینیت چاوی ئەوانه ی بی باوه رن ئەه له ق و زه ق ده بی، بی په روا ده لێن هاوار بو ئیمه، چاک غافل بووین له م روژه، له م سه ره نه نجامه، نه که هه ر ئەوه! به لکو ئیمه هه ر سه ته مکار بووین. (یاخی بوین، له سنور ده رچوو بووین).

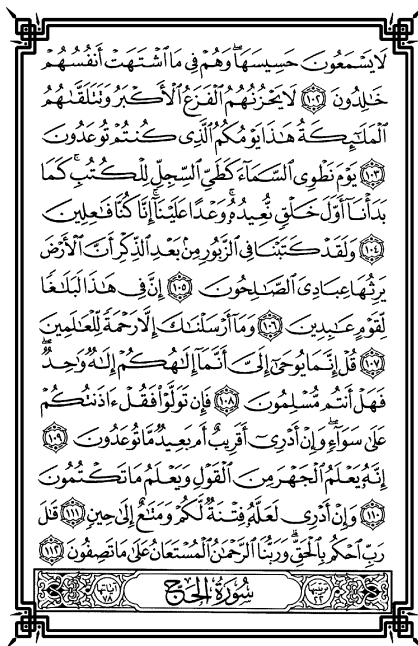
(۹۸) (پاشان پیان ده و تری ت) بیگومان ئیوه و ئەو شتانه ی له جیا تی خوا ده تانه په رست سووته مه نی دوزه خن و سه لکه بزوتی ئاگرن، ده بی ت هه ر بچه ناوی و بو هه میشه تییدا بمیننه وه.

(۹۹) (هه روه ها به هاوه لگه ران ده و تری ت) ئەوانه ی ئیوه ده تانه په رست ئەگه ر خوا بوونایه ئاوا نه ده خرا نه ناو دوزه خه وه، بیگومان هه ر هه موویان (هاوه لگه ران و په رسترا وه کانیان) له دوزه خدا بو هه میشه ده میننه وه.

(۱۰۰) ئەوانه؛ به هه ناسه ی قورس و لر خه لر خ و ئاهو ئاله وه (ژیانی سه ختی تیادا ده به نه سه ر) و مژده و هیواو قسه یه کی خو ش نابیسن. (ساتیک ناهه وی نه وه و مو له تیک نادرین).

(۱۰۱) به راستی ئەوانه ی که هه ر زوو بریار ماندا وه چاکه به ئیینه زیان (به هو ی ئیمان و باوه رو کرده وه ی چاکانه وه) ئەوانه دووره په ری ز کراون له دوزه خه وه. (چونکه ئیماندار بوون).

وَالَّتِي أَحْصَيْنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَقَطِّعُوا أَرْحَامَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهَةٍ تُدْعَوْنَ
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْلَ خُلُوعٍ فَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعِيدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَبِيرٌ وَكَرِيمٌ ﴿٩٣﴾ وَحَرِّمْنَا عَلَى الْقُرْبَى
أَهْلَ كُنْهَاهُمْ لَّا يَرْجِعُونَ ﴿٩٤﴾ حَتَّى إِذَا فُجِّعَتْ
يَا جُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٥﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شُخْصَصَةٌ بِأَصْنَادٍ
كُفِّرُوا بَيْنَنَا فَدَكَّنَا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٩٦﴾ إِنَّا كُنَّا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٧﴾ كَذَلِكَ
هَتَّأَيْنَا الْإِلَهَةَ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٨﴾
لَهُمْ فِيهَا زُفُوفٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٠﴾

(١٠٢) قرچە قرچ و ورشە و دەنگی بلیسە ی نابیسن، (بەلکو ئەوان لەناو نازو نێعمەتدا) کە ھەزیان لێی بوو و ئارەزوویان دەکرد بۆ ھەتا ھەتایی دەمین.

(١٠٣) (ئەو بەختە وەرانی) لێقەومانی گەورە و تەنگانە ی بێ سنووری (قیامەت) تووشی غەمباری و پەژارەیان ناکات، بەلکو فریشتەکان (بەرووی خۆشەو و پێشوازیان لێ دەکەن و) دەلێن ئەمە ئەو رۆژە یە کە کاتی خۆی بەلێنتان پێدەدرا (ئێوە ئێتر رزگارتان بوو لە تەنگانە و ناخۆشی دنیا، بۆ ھەمیشە کەوتونەتە خۆشیەو).

(١٠٤) رۆژێک دیت ئێمە ئاسمان دەپێچینەو، وەکو چۆن کتییی کراوە دادەخزێت و دەپێچرێتەو ھەر وەک چۆن لە سەرەتاوە دروستمان کرد، وەک ئەو سای خۆی لێ دەکەینەو (بۆ ئەو ی سەرلەنوێ بەشیوە یەکی تر دروستی بکەینەو) جا ئەو پەیمان و بەلێنی ئێمە یە، بێگومان ئێمە ئەو کارە ئەنجام دەدەین.

(١٠٥) سویند بەخوا بەراستی ئێمە لە کتییی زەبووردا دوا ی تەورات بریار مانداوە کە: بەندە شیاو و چاکەکانم دەبنە خواوەنی زەوی و دەبنە فەرمانرەوایە سەری.

(١٠٦) بەراستی ئا لەم باسەدا مژدەو پەياممکی ئاشکرا ھە یە بۆ کەسانی خواپەرست و بەندە ملکەچەکان.

(١٠٧) (ئە ی محمد ﷺ) ئێمە تۆمان رەوانە کردوو تەنھا بۆ ئەو ی بێتە رحمەت و بەرە کەت بۆ ھەموو جیھانەکان (جیھانی ئادەمیزاد و گیاندار و رووەک و پەری و... ھتد).

(١٠٨) (ئە ی پیغمبەر ﷺ) بۆ: بەراستی من تەنھا ئاگادار دەکۆم بەو ی کە خوا ی ئێوە خوا یەکی تاک و تەنھایە، ئایا ئێوە تەسلیمی ئەم بریارە دەبن و موسولمان دەبن؟!

(١٠٩) (خۆ ئەگەر پێشتیان لێ کردو گویان نەگرت (بۆ گوفتار و بەرنامە ی روون و ئاشکرای تۆ، ئە ی محمد ﷺ) ئەو ئەو پێیان) بۆ: من پەيامی خوا م بە یە کسان ی بە ھەموو تان گە یاندوو (ھێچ شتێک لە کەس نەشاردو تەو) من ئێتر نازانم ئەو ھەر پەشە یە ی کە لە ئێوە دەکۆیت نزیکە یان دوورە (دەربارە ی شکستی ئێو، یان بەرپا بوونی قیامەت).

(١١٠) (دنیاشم کە ھەر ئەو زاتە خۆی دەزانێت و ئاگایە بە گوفتاری ئاشکراو ھەر ئەویش دەزانێت و ئاگادارە لەو ی کە دەیشارنەو (لە کار و کردەو تان).

(١١١) من نازانم لەوانە یە ئەم دواخستنی تۆ لە و بەلێنی پەرورەدگارە بۆ تاقیکردنەو و سزاتان بێت و رابواردنێکیش بێت تا کاتیکی دیار یکراو (لە دنیای کۆتا تەمەندا، یاخود بەلکو بەخۆدا بچنەو و رێبازی دینداری بگرنە بەر).

(١١٢) (دوا ی گە یاندنی پەيامی خوا و گوێ پێنەدانی خوانەناسان) پیغمبەر ﷺ ووتی: پەرورەدگار داکەرانیە لە ئێوان من و ئەمانەدا داوہری بفرموو لەسەر بنجینە ی حق و راستی، پەرورەدگار یشمان بەخشنەو و میھرەبانەو داوای یارمەتی لێکراو بۆ ئەو ی سەرمان بخت بەسەر ئەو پێناسە یە ی کە ئێوە دەیکەن دەربارە ی خواو پیغمبەر و پەيامە کە ی.

سورەتی (الحج)

بەناوی خوای بەخشندە و میهرەبان

(۱) ئەی خەلکینە لە پەرورەدگارتان بترسن و خۆتان لە خەشمی بپاریزن چونکە بەپراستی زەوی لەرزەیی قیامت و کاول بوونی بوونەوەر کارەساتیکی زۆر گەورەییە و رووداویکی زۆر سامناکە.

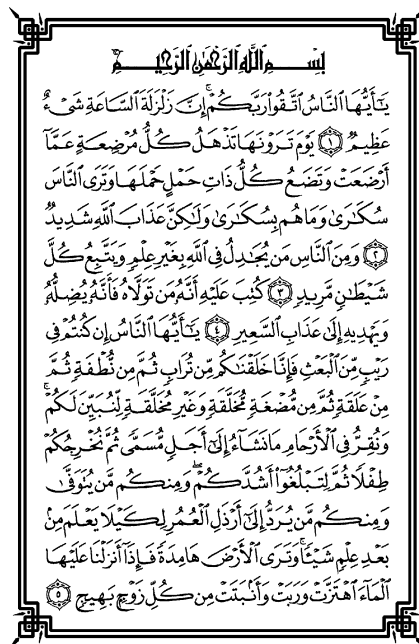
(۲) لەو روژەدا کە کارەساتە کە دەبینن، هەموو شیردەریک لە شیرە خوۆرە کەیی بێتاگا دەبێت و فەرماوێشی دەکات، هەموو سک پرۆ دوو گیانیکی کۆرپە لە کەیی دادەنێت، خەلکی دەبینیت، وەکو سەرخۆشن، لە راستیدا سەرخۆشیش نین، بەلکو سزای خوایی زۆر سەخت و سامناکە و (سەری لێ شێواندوون).

(۳) هەندێ لە خەلکی دەبینیت بەبێ هیچ زانستی و زانیاریە کە دەربارە (گەورەیی و دەسەلاتی) خوای

پەرورەدگار موحەدە لە دەکەن و باس و خواس دەکەن و شوێن هەموو شەیتانیکی یاخی و سەرکەش دەکەون.

(۴) لەسەر شەیتان بپارێدرەوه، کە: ئەوێ شوێنی بکەوێت و بەگوێی بکات، ئەو بەپراستی گومرای دەکات و رێگەیی بۆ خۆش دەکات تا بەرەو سزای دۆزەخ ببێت.

(۵) ئەی خەلکینە ئەگەر ئێوە گومانتان لە زیندوو بوونەوه هەبێ، ئەو چاک بزانی کە ئێمە سەرەتا ئێوەمان لە خاک و خۆل دروستکردوو، لەوێ دوا (نەهەکان) لە نوێیە کە (پەیدا بوون)، پاشان نوێیەش دەبێتە خۆهەڵاوسەریک لەناو منداڵدانا، لەوێ دوا دەبێتە گوشتپارەییەکی تەواوو سەر و سیمادار، یان ناتەواو، (هەموو ئەم شتە دەهێنێتە یادتان) تا بۆتان روون بکەینەوه کە ئێمە ئاوا ئێوەمان دروستکردوو و دووبارە دروستکردنەوه شتان لایمان ئاسانە، ئەوێش پمانەوێت لە منداڵدانا کەندا جیگیر دەکەین، تا کاتیکی دیاریکراو، لەوێ دوا بەساوایی و بەبچوویی دەرتاندەهێنین (لە سکی دایکتان) دوا بۆ ئەوێ گەورە بین و بگەنە ئەوێ پەری هێزو تواناتان (جوورەها خۆراکی بۆ بەرھەم هێنان) جاھەتە دەمرێت بەگەنجی، هەشتانە دەگەرێتەوه بۆ تەمەنی پیری و پەکەوتەیی ئیتر هیچ شتێک نازانیت لەو شتە جارێ دەیزانی، (بەلگە کە تریش لەسەر زیندوو بوونەوه ئەوێ کە ئەی ئێنسان) تۆ زەویش دەبینیت و وشک و برنگە، هەر کاتیکی ئاوی بارانمان بەسەردا باراند، دادەچلە کێت و دەلەرزیت و تۆوەکان چەکەرە دەکەن و رەگ و چل دەردەکەن و دەپوین، ئەوسا لە هەموو جوورە گزۆگیو گۆل و گۆلزاریکی جوان؛ بەجووت تیا دادەپوین.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَاقِبٌ عَلَيْهِ لُصْلُوعٌ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَفِي الدُّنْيَا حِزْبًا يُدْرِكُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ يَظْلِمُ الْعَبِيدَ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعِذُّ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أَعْلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَيْرٌ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُفْسِدُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نُنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ بَظُنٍّ أَنَّهُ يُبْصَرُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَ كَيْدُهُ مَا يَعْبَثُ ﴿١٥﴾

(٦) ئەم شتانه‌ی که باسکران) بو ئەوه‌یه که دنیایان هەر خوا زاتیکی حەق و راستە، بیگومان هەر ئەویش بەئاسانی مردوو و زیندوو دەکاتەوه و دەسەلاتیشی بەسەر هەموو شتێکدا هەیه.

(٧) بیگومان قیامەتیش هەر بەرپا دەبێت و پێش دێت، هیچ گومانی تێدا نیه، بەراستی ئەو خوایه هەر هەموو ئەوانه‌ی که لەناو گۆر‌دان زیندوو یان دەکاتەوه و دەیان‌هێنێتە دەرەوه.

(٨) هەندێک لەخەلکی هەن موحاده‌له‌ دەر‌بار‌ه‌ی زاتی خواو سیفاته‌ پیرۆزه‌کانی ده‌که‌ن دوور له‌ هەموو زانست و زانیاری و بو‌چوون و کتێب و سەر‌چاوه‌یه‌کی روون و ئاشکرا.

(٩) (هەندێک له‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌) روو وەر‌ده‌گیرێت و شان هەل‌ده‌ته‌کێنێت و فیز ده‌کات تا خو‌ی و خەلکی له‌ رێبازی خوا وێڵ‌پکات، ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌ هەر له‌ دنیا‌دا ریسوایی و خه‌ج‌اله‌تی و سەر‌شۆری ده‌یان‌گرێته‌وه، له‌ روژی قیامه‌تیشدا سزای سوتینه‌ری پێ ده‌چێژن.

(١٠) (ئەوسا پێی ده‌وتریت) ئەم سەر‌ئه‌نجامه‌ ده‌ستپێش‌که‌ری خو‌ته‌ تووش‌ت هاتوو، بیگومان به‌هیچ جو‌ریک خوا سته‌م له‌ به‌نده‌کانی ناکات.

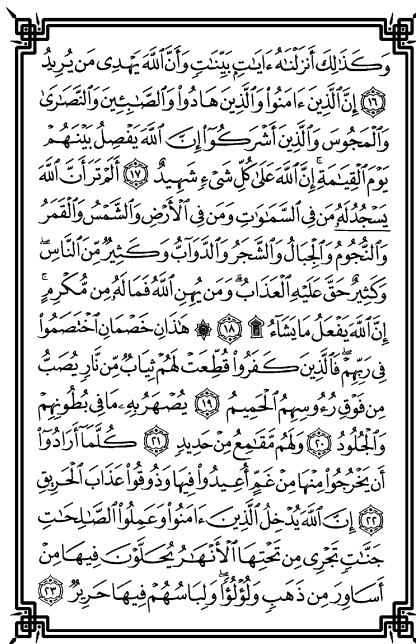
(١١) هەندێک له‌ خەلکی هەیه ته‌نها له‌ یه‌ك حاله‌دا خواپه‌رستی ده‌کات (ئەویش ئەو حاله‌ته‌یه‌ که‌ دنیا به‌دلی ئەو بێت)، ئە‌گەر تووشی خێرو خو‌شی بوو دلی پێی خو‌شه، خو‌ ئە‌گەر تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌ك هات، سواری سه‌ری خو‌ی ده‌بێت و هەل‌ده‌گه‌رێته‌وه، ئا به‌و حاله‌ته‌ی دنیا و قیامه‌ت له‌ ده‌ست خو‌ی ده‌دات و زه‌ره‌رمه‌ندی هەردوو لایه، هەر ئە‌وه‌شه‌ خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ندی روون و ئاشکرا.

(١٢) (ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌) هاناو هاوار له‌ که‌سیک ده‌که‌ن له‌جیاتی خوا، یاخود په‌نا بو‌ که‌سیک ده‌به‌ن که‌ ناتوانێت نه‌ زه‌ره‌رو نه‌ قازانجی پێی‌گه‌یه‌نێت، ئە‌و حاله‌ته‌ گومرایی و سه‌ر‌لێش‌پوا‌یه‌کی زو‌ر نابه‌جی و دووره. (له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه).

(١٣) (نه‌قامان هاناو هاوار) له‌ که‌سیک ده‌که‌ن که‌ زه‌ره‌ری زیاتر و نزیک‌تره‌ له‌ قازانجی، ئای که‌ چه‌نده‌ یارو یاوه‌ر و هاوده‌میکی نا‌په‌سه‌ن و خراپیان هەیه. (له‌ دنیا‌دا، له‌ قیامه‌تیشدا ده‌بنه‌ هو‌ی عاقبه‌ت شه‌ری).

(١٤) به‌راستی خوا ئە‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌ریان هێناوه‌ و کاروکرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئە‌نجامداوه‌ ده‌خاته‌ باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه، چه‌نده‌ها رووبار به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، بیگومان خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌رشتیکی بو‌یت ئە‌نجامی ده‌دات. (بو‌ خێرو خو‌شی و کامه‌رانی ئە‌و به‌خته‌وه‌رانه‌).

(١٥) ئە‌و که‌سه‌ی واده‌زانیت که‌ خوا هه‌رگیز سه‌ری ناخات و پشتیوانی لێناکات، نه‌ له‌ دنیا‌دا؛ نه‌ له‌ قیامه‌ت‌دا، ده‌با په‌تی‌ک به‌ به‌رزیه‌وه‌ هه‌لبواسیت (ملی خو‌ی پیدا‌بکات) ئینجا بی‌یریت و خو‌ی به‌خنکێنیت ئە‌وسا با ته‌ماشای بکات، ئایا ئە‌و پیلان و قیل و نه‌خشه‌یه‌ی، رق و کینه‌ و داخو خه‌فه‌تی لا ده‌بات؟!

(۱۶) ئا بهو شیویه قورئانمان دابه زاندووه، که
ئایه ته کانی هه مووی روون و ئاشکران، به پراستی خوا
هه ر که سیکی بویت (شایسته بیت، بهم قورئانه)
هیدایه تی ددات.

(۱۷) به پراستی ئه وانیه ی ئیمان و باوه ریان هیناوه و
ئه وانیه که بوونه ته جوو، له گه ل صابئه کانداه فریشته
په رست؛ یان ئه ستیره په رستن و گاوه ره کان و
ئاگر په رسته کان و ئه وانیه که هاوه لپان (بو خوا)
بریارداوه، بیگومان خوی گه و ره له روژی قیامه تدا
جیایان ده کاته وه له یه کترو بریاری خوی ددات
له سه ریان، به پراستی خوا شایه ته به سه ر هه موو
شتیکه وه. (حسابیکی ورد بو هه مو لایه کیان ده کات).

(۱۸) ئایا نه تبینیوه و نه تبیستوه که به پراستی هه ر که س
و هه رچی هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا سوژده بو خوا

ده بهن، هه روه ها خوړو مانگ و ئه ستیره و چیاکان و درهخت و مالات و زوړیک له خه لکی، زوړیکیش
خوی شایسته ی سزاو توله کردووه، جا ئه وه ی خوا قه درو ریژی بشکیئیت و ریسوای بکات ئه وه هیچ
ریژ لینه ریکی نی یه، به پراستی خوا ئه وه ی بیه ویت ده یکات. (له چوارچیه ی دادپه روه ری ره هادا).
(۱۹) ئه مانه دووده سته ی دژ به یه کن (ئیماندارن و بی باوه ران) کردیانه کیشه له باره ی
په روه ردگار یانه وه (له زات و سیفات و قه زاو قه ده ری و.. هتد): جا ئه وانیه یان که بی باوه ر بوون پارچه
پوشاک له ئاگر بویان ئاماده کراوه ئاوی زوړ له کولیش له سه رو یانه وه ده کریت به سه ر یاندا (له
ده رنه نجامی سه ر سه ختی و سه ر که شییاندا).

(۲۰) ئه و ئاوه له کوله هه رچی له ناو سکیاندا هه یه به بیسته کانه وه ده یتوینیته وه.

(۲۱) گورزیش له ئاسن (بو پیامالین و لیدانیان) ئاماده کراوه.

(۲۲) هه ر که هه ول بدن و بیانه ویت خویان رزگار بکه ن و له و سزایه هه لبین (به قامچی و تیپه لدان)
ده گیردرینه وه ناوی و پیمان ده و تریت: بیچژن سزای سووتان و ئاگر.

(۲۳) به پراستی خوا ئه و که سانه ی که باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه ده خاته ناو
باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها رووبار به ژیر دره خته کانیدا و به به رده م کوشکه کانیدا جاری و
ره وانه، ده ستیان ده پازینریته وه به بازنی ئالتون و مرواری (له شیوه ی سه عاتی ده ست و هه ر جوړیکدا
که هه زی لی بکه ن)، پوشاکیشیان له و به هه شته دا ئاوریشمی جوان و نیاب و هه مه په نگه.

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْكَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفِ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكْمِ يُغْلَمْ نُذُقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي
 شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا لَا
 عَلَى فِطْرٍ بِلَابٍ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُولًا مِنْهَا وَاطْلَعُوا
 عَلَى الْبَيْتِ الْكَافِرِ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا
 نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَرَامٌ لَكُمْ عِنْدَ رَبِّي وَأَجَلَتْ
 لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ فَاتَّقُوا
 الْحَيْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاتَّقُوا قَوْلَ الْزُّورِ ﴿٣٠﴾

(۲۴) ئەو بەختە وەرانە رینمویی کراون بو گوفتاری جوان و پەسەند، ھەر و ھا رینمویی کراون بو ریبازی ئەو پەر و ەردگاری کە شایستە ی شوکرو سوپاسە.

(۲۵) بێگومان ئەوانە ی کە بێ باوەڕن و دژایە تی ریبازی خوا بە جوړە ھا شیو ە دە کەن و نایە لێ خە لکی رووبکاتە مزگە و تی حەرام کە بریارمانداو ە بو ھەموو خە لکی بیت، چوونیە کیشە بو ئەوانە ی کە لەو ی دەژین، یان ئەوانە ی لە شوینانی ترەو ە بو ی دەچن، جا ئەو ە ی بیەو یت بە ھو ی یاخی بوون و لادانەو ە ستەم بکات، ئەو ە سزایە کی بە نازاری پی دەچێن.

(۲۶) (ئە ی پیغە مەر ﷺ بە یاد بێنە) کاتی ک شوی نی کەعبە مان دیاری کرد بو ئیبراھیم (دوای تەواو بوونی، فەرمانمان پێدا) کە ھیچ جوړە ھاو ە لێکم بو پریار نە دەیت و (بیکە بە بکە ی یە کخواناسی) و مالی من پاک بکەر و ە بو ئەوانە ی تەوافی دە کەن و بە دەو ریدا

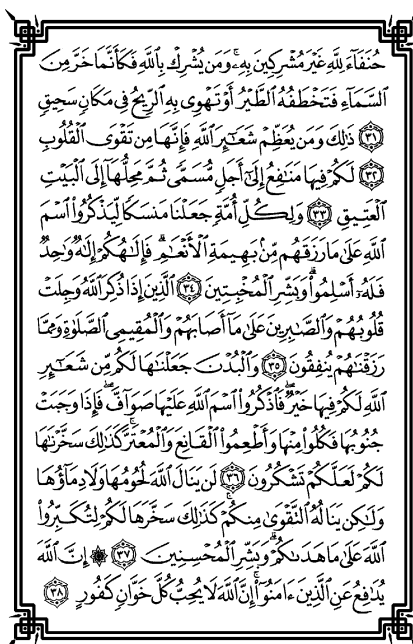
دەسوڕینەو ە، یاخود بە پیو ە خواپەرستی دە کەن، یان لە کرنووش و سوژدە برددان.

(۲۷) دە ی، بانگی خە لکی بکە و جار بە دە لە ناویاندا با بێن بو حەج، ئەوانیش بە پیادە دی ن بە دەم بانگەوازە کە تەو ە، یان بە سواری (ئەو و شترانە ی کە دووری ماو ە کە) لاوازی کردوون و لە ھەموو رێگە یە کی دوورەو ە ھەر دین...

(۲۸) بو ئەو ە ی سوود و کە لکی ماددی و مەعنەو ی بە دەست بەین و ببین و یادی خواش بکەن و ناوی پیروزی بە ردەوام لە سەر زاریان بیت لە روژانیکی دیاریکراودا (کە روژانی عەر فە و جەژنی قوربانە، سروودی (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، ان الحمد و النعمة لك و الملك، لا شريك لك) لە حەجدا (الله اكبر، الله اكبر، لا اله الا الله و الله اكبر، الله اكبر و الله الحمد) لە روژانی جەژندا، فەرماو ش نە کەن، ھەر و ھا ناوی خوا (بسم الله) بکەن لە کاتی سەر برینی ئەو مالانە دا کە پێمان بە خشیوون، ئەو سا لە گوشتە کە ی بخو ن و بە شی ھەژارو نە دارانیشی لی بدن.

(۲۹) لەو ەودا با چلک و ئارەق و موو و نیو ک لە خو یان دوور بخەنەو ە (ئیحرام بشکێن)، ھەر و ھا وەفا بکەن بە نەزەرەکانیان و جیبە جیبی بکەن و بە دەوری مالی دیرین و بە نرخی خوا (کەعبە) دا، با (طواف) بکەن.

(۳۰) (حەج ئەو ەبوو کە باسکرا) جا ئەو ە ی کە سنوورەکانی خوا بپاریزیت و بە گەو ە دا یان بپیت و ریزی لی بگری ت، بێگومان ئەو ە چاکرە لای پەر و ەردگاری (بی پاداشت نیە)... گوشتی مەر ویزن و گاو و شتر بو تان حە لالە جگە لەوانە ی کە بە سەرتاندا دەخو یتێتەو ە و قەدەغە کراو ە (کە لە سوورە تی المائدە دا باسکرا)، جا لەبەر ئەو ە خو تان لە پەرستنی بتە ناپوخت و بی نرخە کان بپاریزن، ھەر و ھا لە گوفتاری درو و قسە ی ھەلبە ستراو خو تان دوور بگرن.

(۳۱) ههول بدن هه میسه شوین راستی بکهون و ملکه چ بن بو حقه له بهر ختری زاتی خوا، نه کهن هیچ شهریک و هاوه لیکی بو بریار بدن، جا ئه وهی هاوهل و شهریک بو خوا بریار بدات، وه کو ئه وه وایه له ئاسمانه وه بهر بیته وه و بالنده په لاماری بدات و (پارچه پارچه ی بکات) یاخود ره شه بایه کی به هیز بیفرینیت و بیبات بو شوینیکی دور و قول.

(۳۲) بهو شیوه یی که حج باسکرا پیویسته ته نجام بدریت جا ئه وهی ریز داده نیت بودروشم و بهرنامه کانی خوا، ئه وه نیشانه ی پاریزکاری و له خواترسانی دله کانه.

(۳۳) بوتان هه یه چهنده ها سوود و درگرن لهو مالته ی دانراوه بو قوربانی (شیره که ی، بو سواری)، تا کاتی دیاریکراو (که روژانی جه ژنی قوربانه له وه وودوا شوینی سهربرینیان به ره و ماله دیرینه کی خوی گه وریه.

(۳۴) بو ههر ئوممه تیک (له ئوممه تانی پیشو) ری و شوین و

بهرنامه یه کمان بو داناون (بو خوا به رستی و قوربانی) تا ناوی خوا بهرن له کاتی سهربرینی مالته کاندا، خوی ئیوه خواجه کی تاك و ته نه یه، هه مووتان ته سلیم و ملکه چی ئه وین، مژده ش بده به بهنده ملکه چ و فه رمانبه ردارو دل ئاوده دانه کان...

(۳۵) ئه وانه ی کاتیك ناوی خوا برا (یا باسی ده سه لات و ره حمه ت و زات و سیفاتی کرا) دله کانیا ن داده چله کیت و ته زووی پیادا دیت، ئه وانه ی خوگرو ئارامگرن له بهرامبه ر ئه و ناخوشیا نه وه که تووشیا ن ده بییت، ئه وانه ی که نو یژه کانیا ن به چاکی ئه نجام ده دن و لهو رزق و روزه ی که پیمان به خشیوون ده به خشن.

(۳۶) ئیمه سهربرینی قوربانییه دابه سته کانمان بریاردا وه که هه ندیک بن له سروت و دروشمه کانی خوا (که له کاتی حج و جه ژنی قوربانا نه نجام ده دریت) بیگومان خیرو بیری زوری تیدایه بوتان (بازاری کرین و فروشتن ده جولینیت و هه ژاران تیر دهن له گوشت، پاداشتی زوری قیامه تیش مسوگه ر ده کریت... هتد) ده ناوی خوا بهن له کاتی سهربرینیدا کاتیك ئاماده کراون و ریزکراون بو سهربرین (بلین بسم الله.. الله اکبر)، جاکاتیك که سهربران و گیانیان تیدا نه ماو پاک کراون و پارچه پارچه کران لییان بخون و به شی هه ژاران و سوا لکه رانی لی بدن، ئا بهو شیوه یه ئیمه مالآتمان بو ئیوه رامهینا وه بو ئه وهی سوپاسی خوا بکهن. (له سهر نیعمه ته کانی).

(۳۷) دلنیا بن هه رگیز گوشته که ی و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قوا و پاریزکاری ئیوه بهو ده گات و (حسابی بو ده کات)، ئا بهو شیوه یه ده بینن به چاوی خوتان مالآتی بو ئیوه رام هینا وه، تا له کاتی سهر برینیدا، الله اکبر بلین و قه در ی پهروه ردگاری گه وره بزائن که هی دایه تی داون و مژده یش بده به چا که کاران و خیرخوازان.

(۳۸) بیگومان خوا پشتگیری ده کات له وانه ی که ئیمان و باوه دریان هینا وه چونکه به راستی خوا هه موو خیا نه تکارو کافرو بی باوه ریکی خوش ناویت. (ریسوا یان ده کات له دنیا دا و توله یان لی ده سینیت له قیامه تدا).

(۴۷) خوانه ناسان په لټ لیده کهن که ټو سزا (سه خته ی بویان باس ده کریټ) زوو یه خه یان پی بگریټ، بیگومان هه رگیز خوا له به لینی خوی لاندات (له سهر داخوازی نه فامان پاش و پیښی ناخات، چونکه کات و زهمان بایه خی نیه لای خوا) به پراستی روژیک له لای ټو په روه ردگاره ت وده کو هه زار سال وایه له وهی که ده یژمیرن.

(۴۸) چه نده ها شارو شارو چکه هه بوون که من موله تمداون له کاتیکدا دانیشتوانی سته مکاریش بوون، دوی ماو ده یکه له ناوم بر دوون، سه ره نه جام و گه رانه وهش هه ر بو لای منه.

(۴۹) پیان بلئ: ټی خه لکینه من ته نها ترسینه رو بیدار خه روه یه کی ناشکرام بوتان.

(۵۰) جا ټه وانه ی ئیمان و باوه ریان هی ناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ن ټه نجامدوه لیخوش بوون و روژی

وَسْتَعِظُوا بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عَذَابِكُمْ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلْتُ مَا وَهَيْ ظَالِمَةٌ لِمَ أَخَذْتُمَا وَلَوْلَا الصَّبْرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ يَتُوبُ النَّاسُ إِنَّمَا آثَاكَ يُزِيلُ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُجْعَلُ اللَّهُ ءَايَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَلِئِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخَفَّضَ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا تَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي رِيءٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

به نرخ و فراوان بویان ناماده یه.

(۵۱) ټو که سانهش هه ول ددهن به ربه ست دابنن له به رده م ټایه ت و فهرمانه کانی ئیمه دا له کاتیکدا ده سته و سانیشن، ټه وانه (له ټاینده دا) نیشته جیی ناو دوزه خن.

(۵۲) (ټی محمد ﷺ) پیش تو هیچ پیغمبه ریکی په یامدار و پی په یامان ره وانه نه کردوه ټاواتی نه خواستیټ به باوه ر هی نانی قه ومه که ی، به لام کاتیک ټاواتی خواستوه شه یان ټه وهی به فرسه ت زانیووه، شتی نابه جیی ټیکه ل به ټاواته که ی کردوه، ئینجا خوایش فریای که وتوه و ټه وهی شه یان فریی داوه ته ناو ټاواته که یه وه، سریویه ټیه وه، له وه ودوا خوی گه وره ټایه ت و به رنامه که ی خوی چه سپا و دامه زراو کردوه، خوا خوی زاناو دانایه.

(۵۳) (خوی گه وره بویه ټه وه ده سه لاته ی داوه به شه یان) تا ټو (خه تهره و خه یال و وه سه سه یه ی) شه یان فریی ده داته نیو ټاواتی پیغمبه رانه وه ببیته هو ی سزاو تا قیکردنه وه بو ټه وانه ی له دل و ده رو نیاندا نه خوشی دو ورووی و ناپاکی هه یه و بو ټه وانه ش که به رامبه ر ټایینی خوا دل په قن، به پراستی سته مکاران له دژایه تی و شه رهنگیزیه کی قول و بی بندا روچوون.

(۵۴) بو ټه وهش ټه وانه ی زانست و زانیاریان پی به خشراره دلنیا بن و بزنان که ټم قورټانه حه قیقه ت و راسته و له لایه ن په روه ردگاری تو وه (ټی محمد ﷺ) ره وانه کراوه، ئینجا بروای پته وی پی ده هی نن و دله کانیشیان ملکه چ ده بیټ بو خوا، بیگومان خوا هی دایه تدری ټه وانه یه که باوه ریان هی ناوه بو ریگه و ریازی راست و دروست.

(۵۵) به رده وام ټه وانه ی که بی باوه رن ده رباره ی قورټان له شک و گومان دان، هه تا کوتوپر قیامه ت به رپا ده بیټ، یاخود تا ټو کاته ی که سزاو نازار له روژیک ی بی خیردا یه خه یان پیده گریټ.

الْمَلَأْتُ يَوْمَئِذٍ بَنَاتٍ بِحَبْلٍ مِّنْ بَنِيهِمْ فَلَتَدْعُنَّ إِلَىٰ مِثْلِهِ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَّكَ إِنَّا بَنَاتٌ فَلَوْلَا فَتَكْفُرُوا ۚ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَئِمَّةٌ لَّهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٦﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٨﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٢﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٣﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَؤْمِنُوا أَوْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ نَقُلْ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَرَوْا آيَةً يُدْخِلْنَاهُمْ مَّذَخَلًا يَرْضَوْنَ ۚ وَلَئِنْ لَّمْ يَخْلَعْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾

(٥٦) ئەو روژە پاشایەتی و دەسەڵات تەنھا بە دەست خواوە، ھەر خۆی داوەری لە نێوان ئەو خەلکەدا دەکات، جا ئەوانە ی کە باوەڕیان ھێناوە و کارو کردەوہ چاکەکانیان ئەنجامداوە لە چەندەھا بەھەشتی پڕ لە نازو نیعمەتدان.

(٥٧) ئەوانەش کە بێ باوەڕ بوون و ئایەت و ڤەرمانەکانی ئیمەیان بەدرو زانیووە، ئا ئەوانە بەھۆی بیروباوەری ناپەسەندیانەوہ سزای پڕ لە خەجالەتی و ریسواکەریان بو ئامادەییە.

(٥٨) ئەوانەش کە لەبەر رەزامەندی خواو لە پێناوی سەرخستنی رێپازەکە ی ئەودا کوچیان کرد لەوہودوا کوژران و شەھیدکران یاخود مردن، سویند بیت خوا لە رزق و روژی چاک بەھەرەوہریان دەکات، بەپراستی خوا ھەر خۆی چاکترین رزق و روژی بەخشە.

(٥٩) سویند بیت خوای گەورە ئەو جوړە کەسانە دەخاتە شوێنیکەوہ کە زوڕپیی رازی و خوشنوو دەبن، بەپراستی خوا زانایە (بەھەول و کوژش و نیەت و چاکەیان) و خوگرە (زوړ پەلە ناکات لە تۆلەسەندندا).

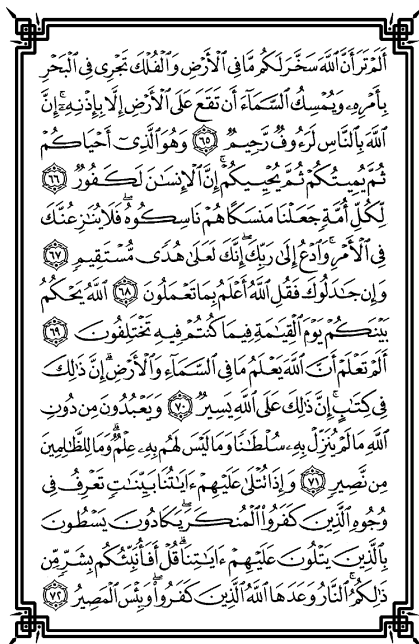
(٦٠) ئەمەش بریادادە ی خواوە، ھەر کەسیک تۆلە بسینیت لە ستەمکار بەئەندازە ی ئەوہ ی کە ستەمی لیکراوہ، لەوہودوا دەستدریژی بکریتەوہ سەرو ستەمی لئ بکریت، ئەوہ بیگومان خوا سەری دەخات بەسەر ئەو ستەمکارەدا، بەپراستی خوا زوړ چاوپووشی دەکات و لیخووش بووہ (لەو کەسانە ی واز لە ستەم دەھێنن، یاخود توانای تۆلەسەندیان ھەیە و چاوپووشی دەکەن).

(٦١) ئەو پشتگیریە بەھۆی ئەوہوہپە کە بەپراستی خوای گەورە زاتیکیە (ئەوہندە بەتوانایە) شەو تیھەلکیشی روژ دەکات و روژ تیھەلکیشی شەو دەکات، بەپراستی خوا بیسەرو بینایە (بەھەلسو کەوت و قسەو گوڤتاری بەندەکانی).

(٦٢) ئەو بیستن و بینینەش بو ئەوہیە چونکە بەپراستی ھەر خوا خۆی حەق و راستە، ئەوانەش کە ئەوان ھاناو ھاواری بو دەبەن لە جیاتی ئەو ھەر ئەوہ خۆی بەتال و ناحەقیە، بیگومان ئەو خواوە بڵندو بەرزو مەزن و گەورەییە.

(٦٣) ئایا نەتییووہ کە بەپراستی خوا باران لە ئاسمانەوہ دەبارینیت و زەوی پئی سەوز دەکات بەپراستی خوا وردبین و بەسوژو دلۆڤان و ئاگایە. (بەرانبەر ھەمو دروستکراوانی).

(٦٤) ھەرچی لە ئاسمانەکاندا یە و ھەرچی لە زەویدا ھەییە ھەمووی ئەو زاتە خواوەنیانە، بەپراستی ھەر خوا خۆی دەولەمەند و بئی نیازە و ھەر خۆیشی شایستە ی سوپاس و ستایشە. (لە ھەمو کاتیکیدا).

(۶۵) ئایا به چاوی خۆت نه تبیینوو به چۆن خوای گهوره ههرچی له زه ویدا ههیه بو ئیوهی رام هیئاوه، ههروهها کهشتیه کانیش که له ده ریاکاندا ده پروات به فهرمانی ئه و زاته، هاتوچو ده کات، ئاسمانیشی راگیر کردوو له وهی که بکه ویت به سهر زه ویدا مه گهر به ویست و فهرمانی خوئی، به پراستی خوا بو خه لکی زور به سوژو میهره بان و لیخو شبو به خشندهیه.

(۶۶) ههر ئه و زاته ژیا نی پیه خشیوون، له وه ودوا ئه و ده تانمرینیت، پاشان زیندووتان ده کاته وه، (له گهل ئه م هه موو شتانه دا) زور به ی خه لکی سپله و به دنمه که.

(۶۷) بو ههر میلله تیک به رنامه و پروگرامیکمان دیاری کردوو پهیره وهی ده که ن و له سه ری ده پرون (به گویره ی کات و شوین و بارودوخیان، ئه م به رنامه یه شمان ناردوو بو هه تا هه تاییی) که واته خه لکی با نه یکه نه کیشه و ئاژاوه له سه ری، ئه ی محمد ﷺ به رده وام

بانگه وازی خه لکی بکه بو لای پهروه ردگارت چونکه به پراستی تو له سه ر ریگه و ری باز و هی دایه تیکی راست و دروستیت.

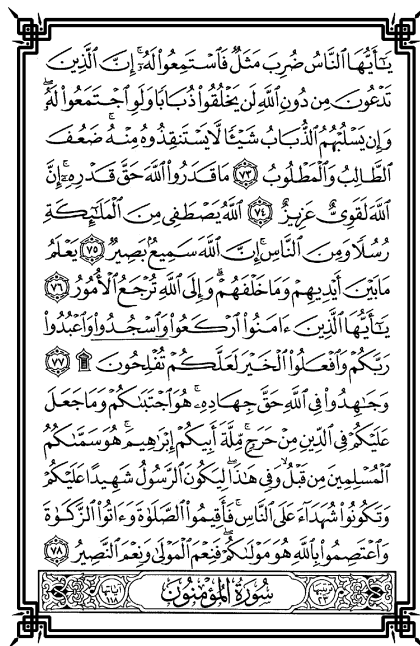
(۶۸) خو ئه گهر موحاده له ت له گهلدا بکه ن (ئه وه تو موحاده له مه که به لکو) بلی: خوا خوئی چاک زانایه به و کارو کره وانه ی که ئه نجامی ده دهن. (هیچ شتی کتان له و زاته ون ناییت).

(۶۹) ههر خوا خوئی له روژی قیامه تدا داوه ری ده کات له نیوانتاندا له سه ر ئه و شتانه ی که ئیوه کیشه و جیا وازیتان له سه ر ده کرد (له وئ راستیه کان به ته وای ده رده که ویت).

(۷۰) (ئه ی هو شمه ند) مه گهر نه تزانوو به که به پراستی خوا ئاگا و زانایه به ههرچی له ئاسمان و زه ویدا هه یه و هه موو ئه و شتانه ی (که ده یکه ن) له کتیب و دوسییه ی (لوح المحفوظ) دا تو مارکراوه، به پراستی ئه و کاره بو خوا زور ئاسانه.

(۷۱) (مو شریک و هاوه لگه ران) له جیاتیی خوا په رستی شتی که ده په رستن که خوا هیچ به لگه یه کی ره وانه نه کردوو له سه ری (که ره وایه بیپه رستن) و خویشیان هیچ زانیاریه کیان ده رباره ی نیه، سته مکارانیش هیچ جو ره پشتیوانیکیان نیه (تا له قیامه تدا فریایان بکه ویت).

(۷۲) کاتی که ئایه ته کانی ئیمه به پروونی و ئاشکراییی به سه ریاندا ده خوینرتته وه، له روو خساری ئه وانه دا که بی باوه رن بیزاری و تالی و گرژی به دی ده که یه، به جوړیک خه ریکه هیرش به رنه سه ر ئه وانه ی که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا ده خویننه وه، پیا نی بلی: ئایا هه والتان بده می به خراپتر له و کینه و بو غزه تان؟! ئه ویش ئاگری دوژه خه!! که خوای گه وره به لی نی داوه به وانه ی که باوه ریان پیی نیه، ئای که سه ره نجام و چاره نووسی کی خراپ و ناله باره.

(۷۳) ئەى خەلکینە: نمونە یەك ھێنراوە تەو ھاك گۆی
بۆ بگرن؛ بەراستی ئەوانەى كە ھاناو ھاواریان لێدەكەن
لەجیاتى خوا، ھەرگیز ناتوانن تاكە مەشیک دروست
بکەن، ھەرچەندە بۆ ئەو كارە كۆببنەو ە (یارمەتى
یەكتریش بدەن) خو ئەگەر مەشە كە شتیکیان لى
بفرێنێت، ناتوانن لى بێسەننەو، داواكارو داواڵێكارو
ھەردووکیان لاواز و بێ دەسەلاتن.

(۷۴) ئەوانە (وێكو پێویست) قەدرى خاویان بەچاكی
نەزانی، ریزی پەرەردگاریان بەتەواوی نەگرت،
لەكاتێكدە بەراستی خوا زۆر بەھیزو بەتوانا و
بالادەستە.

(۷۵) ھەر خوا بەو یستى خوێ لەفریشتەكان و
لەخەلکیش فرستادە ھەلدەبژێرێت، بەراستی خوا
بیسەر و بینایە (چاك دەزانیت كى ھەلدەبژێرێت بۆ
گەیاندى پەيامەكەى).

(۷۶) خوا ئاگایە بەوێ كە لەپێشیانەو ەرووی داو ەو بەو ەش كە لەئایندە و داھاتو دا ەروو دەدات،
ھەموو كارو ھەموو شتیك بۆ لای خوا دەبرێتەو.

(۷۷) ئەى ئەو كەسانەى ئیمان و باوەرتان ھیناوە كرنو ەش و سوژدە بەرن و (نوێژەكانتان بەجوانی
ئەنجام بدەن)، پەرەردگارتان بپەرستن لە ھەموو بارودۆخیكدە، تا دەتوانن چاكە كاری ئەنجام بدەن
بۆ ئەو ەى سەرفرازو سەركەوتو ەن...

(۷۸) ھەر ەھا بەردەوام ەن لەخەبات و جیھاد و ھەول و كۆشش لەپیناوی خوادا بەو شیو ەى كە
شاىستە ەتى، تەنھا دەبێت لەبەر خاترى ئەو بێت، ئەو زاتە ھەر بۆ ئەو ەلى ەژاردو ەن، لەئاین و
بەرنامە كەیدا ھیچ جۆرە شتیكى ناپەرەواو قورس و گرانی لەسەر دانەنا ەن (كە نەتوانن ئەنجامی بدەن،
جا ئەم بەرنامە ەى) رى و شوین و بەرنامە ى ئیبراھیمی باواتانە كە پێشتر ھەر خواى گەورە ناوی نا ەن
موسلمان و لەم قورئانەشدا بەموسلمان ناوی بردو ەن، تا پێغەمبەر بێتە شاىت بەسەرتانەو ە (كە
پەيامی خواى پى راگەیانددو ەن)، ئیو ەش (بەگەیاندى ئەو پەيامە) ببەنە شاىت بەسەر خەلکیو ە،
كەواتە نوێژەكانتان بەچاكی ئەجام بدەن و زەكاتیش (لەمال و سامان و ەزتان) ەربكەن و
ھەر پشت بەخوا ببەستن، چونكە ھەر ئەو زاتە یارو یاوەرتانە، كەواتە دلنیا ەن كە خوا چەندە
یارمەتیدەریكى چاكە و چەندە پشت و پەنایە كى بەھیزو بەنرخە.

سورەتی (المؤمنون)

بەناوی خۆی بەخشندە و میھربان

- (۱) بەپاستی ئەو برودارانە سەرکەوتو سەرفراز بوون...
- (۲) ئەوانە یەک لە نوێژەکانیاندا ملکەج و دڵ ئارام و دڵ دامەزراون و دڵیان لای خواوە...
- (۳) ئەوانە یەک لە گوشتاری بێ سوود و کرداری نابەجێ و بێ ھوودە دوورە پەڕێزن...
- (۴) ھەروەھا ئەوانە یەک زە کاتی مەلایان دەردەکەن، یاخود دڵ و دەرونی خۆیان خاویڤ دەکەن...
- (۵) ئەوانە یەک پارێزەری داوینی خۆیانن....
- (۶) جگە لە گەڵ ھاوسەران و کەنیزە کە کانیاندا نەبێت، کە ئەو جیگە ی لۆمە و سەرزەنش نەبێت، (لە بارودۆخی نائاسایدا بەھۆی جەنگەوێ ئافەرەتانی موسلمان دەستدریژیان دەکەن، سەر، دوور نە ئافەرەتانی دوژمن نە کەوێتە دەست ئیمانداران، ئەوکاتە تەنھا بەک کەس دەبێتە ھاوسەری و، بەرێزەو دەفتاری لە گەڵ دەکات).

(۷) جا ئەو جگە لەو سنوورە دیاری کراوە، رینگە و ریبازی تر بگریتەبەر، ئەو جوورە کەسانە بە یاخی و لە سنوور دەرجوو دەژمێردرێن.

(۸) ھەروەھا ئەوانە یەک چاودەری ئەمانەت و پەیمانەکانیان دەکەن (خیانەت و فیل ناکەن).

(۹) ئەوانە یەک پابەندی نوێژەکان و لە کاتی خۆیدا بەریکو پیکێ ئەنجامی دەدەن و دەپارێزن.

(۱۰) ئا ئەوانە میراتگران و خاوەنانی بەھەشتن.

(۱۱) ئەوانە دەبنە خاوەنی بەھەشتی فیردەوس (کە بەرزترین و بەنرخترین بەھەشتە) و بوو ھەمیشە ژبانی نەبراوەی تیا دا دەبنە سەر (لەو پەری لاویتی و تەندروستی و ئاسوودەبیدا).

(۱۲) سویند بەخوا ئیمە ئادەمیزادمان لە ئاویتە یەکی پیکھاتوو لە قور بەدیهیناوە.

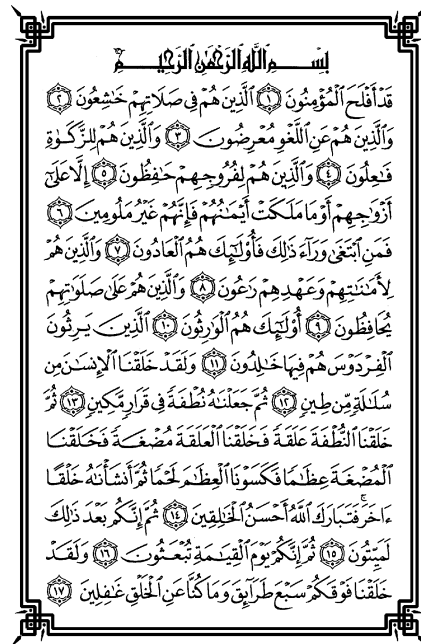
(۱۳) لەوودوا لە جیگە یەکی پارێزراو و لەباردا (کە منداڵانی دایکە) لە شیوێ نوتفە یەکی زور بچووکدا دامان مەزراوود.

(۱۴) لەوودوا نوتفە کەمان کردوو بەخوھەلۆاسەرێک (سەرەمیکو تە یەک) پاشان خوھەلۆاسەرە کەمان کردوو بە گوشتپارە یەک، ئینجا (شیوازی) گوشتپارە کەمان بە پەیکەری ئیسک گوپیو و بە گوشت پەیکەری ئیسکە کەمان داپۆشیو، ئەوسا لە شیوێ یەکی تر دا دەرمان هیناوە (کە شیوێ ئادەمیزادیکی ریکوپیکە و روحی بێ بەخشاوە)، بەپاستی خۆی مەزن بەرزو پیروو موبارە کە و چاکترین بەدیهینەر و چاکترین دروستکارە.

(۱۵) بیکومان سەرەنجام ئیو ھەر دەبێت بمرن (لەتویی خاکدا دەبێت مەزل بگرن).

(۱۶) پاشان دەبێت لە روژی قیامەتدا زیندوو بکریئەو (بو پاداشت و لیبیر سینەو).

(۱۷) سویند بەخوا ئیمە لەراسەرتانەو ھەوت چین ئاسمانمان دروستکردوو و ئیمە ھەرگیز لە دروست کراوان غافل و بێ ئاگا نین (ھیچ شتی کمان لێ بزر نابێت و ھیچ شتی ک پشتگوێ ناخەین).

(۲۸) جا کاتیڻ ڇوٽ و ٿيوانهي هاڻي و ياودرتن له سهر
هشتيه كه سوار بوون (ٿهي نوح تو) بلي: سوياس و ستايش بو
ٿيو خواهي كه زرگاري كردين له دهست قهومي سته مكار.

(۲۹) هه‌روه‌ها بـێ: په‌روه‌دگارا له شوێنێکی موباره‌ك و پـی‌ڕۆز دامه‌به‌زێه، چونكه تۆ چاك‌ترین زات‌یی‌كی بـۆ ئه‌وه‌ی له شوێنی موباره‌ك و پـی‌ڕۆزدا دامانه‌به‌زێیت (تـیتر كه‌شتیه‌كه له‌سه‌ر كه‌یوی جودی له كوردستانی با‌ك‌ور له‌نگه‌ری گرت).

(۳۰) بهر آستی نالو به سه‌رهاته‌دا چندها نیشانه و به‌لگی
ناشکرا هه‌یه، بی‌گومان ئیمه (به‌جوره‌ها شیوه و له‌هه‌مو و
سه‌رده‌میکدا) خه‌لکی تاقی ده‌که‌بنه‌وه.

(۳۱) لهوودوا له دواى ئهوان قهوم و نهوويه كى ترمان به دى هئنا.

(۳۲) ئىنجا پىغەمبەر يىكمان ھەر لہ خوڤيان بۆ رەوانە كردن،
(يېي وتن): تەنھا خوا بىر رستن، جگہ لہ وزاتہ خوايہ كى تر تان

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَمْتٌ وَمَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْ مُدًا لَنَا مِثْلَ مَا كُنَّا لَكُمْ
أَلْمُزِلِينَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَلِنَكُنَّا مُبْتَلِينَ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ عَرِفِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ نَقُولَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَ وَكَرِهْنَاهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بُرْهَانٌ لَكُمْ كُلُّ مِمَّا كَانُوا مِنْهُ يَدُسُّونَهُ فِى
تُخُومٍ ﴿٣١﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَبِيرُونَ
﴿٣٢﴾ أَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَنْشَأُوا مِنْكُمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعَظْمًا إِنَّكُمْ تُخْجَرُونَ
﴿٣٣﴾ خَبِيرَاتٌ مِمَّنْ لَا يَمُوتُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حِسَابُنَا
الَّذِينَ نَمُوتُ وَحَيَاتٍ وَمَوَاحِشٍ يُبْغَوْنَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ نَادِيَةً ﴿٣٧﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِيَةً ﴿٣٨﴾
فَأَخَذْتُمُ الصَّخْبَةَ بِالْحَبِي فَجَعَلْنَاهُمْ غَسَّاقًا فِدْعَا لِقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٠﴾

نیه، جا ئه وه لیه، ناترسن؟ ئه وه خوتان له خه شم و قینه، نابارین؟!

(۳۳) ئەوانەى كە بى باوەر بوون لە دەستەى دەسلەتدارى قەومەكەى، برۆيان بەپېشەتاي قىامەت و زىندوو بوونەوه و لېپرسىنەوه نەبوو، لە ژيانى دنیدا لە نازو نىعمەتى زۆر بەهردەورمان كەردبوون وتیان، ئەم پىغەمبەرە تەنها بەشەرىكە وەك ئیوه، لەو شتانه دەخوات كە ئیوه لىی دەخۆن و لەو شتانه دەخواتەوه كە ئیوه لىی دەخۆنەوه. (۳۴) جا ئەگەر ملەكەچ و فەرمانبەردارى بەشەرىكى وەكو خۆتان ببن، ئەوه بەراستى ئیتر ئیوه خەسارەتمەند و رەزەمەندن!!

(۳۵) ئايا ھەر ھەشە تان ليدە كات بەۋەى كاتىك بمرن و بىنەۋە بەخاك و ئىسك، ئىۋە دەرەدە ھىنرېنەۋە و زىندوۋ كەرنېنەۋە؟! (ئەۋانەۋ و ئېنەيان بېر و ھوشيان كۈلە لە ئاست دەسەلاتى بېسنورى خوادا).

(۳۶) دووره و زور دووره ئەو هەرەشەییەکی لێتان دەکریت بیته دی و (زیندوو بکړینهوه)!!

(۳۷) ژيان ته‌نھا ژيانی ئەم دنيايه‌مانه، ده‌ژين و ده‌مړين و ئيمه‌ زيندوو ناکړينه‌وه!!

(۳۸) ئەم پیاوھ (مەبەست ییغەمبەرە کە یانە) درۆ بو خوا ھەلدەبەستیت، ئیمەش بروای یی ناکەین!!

(۳۹) (ئه مېش وهځنوح) وتی: په روهر دگارا، سه ركه و تنم پيېبه خشه چونكه ئه وانه بروايان پينه كردم.

(۴۰) خوی گهره‌ش نیگای کردو فهرمووی: دلیابه بهم زووانه په‌شیمان ده‌بنه‌وه.

(٤١) ئەوسا دەنگىكى بەھىز (دلى پىچراندن و مېشىكى تەقاندن) ئىتەر ئەوۋە بوو كىردمانن بە كەف و كۆل و چىلكە و چەۋپلى سەر ئاۋ، دەبا ھەر لە ۋەولاترچن قەۋمى زالم و ستمەكار.

(٤٢) پاشان له دواى نۀوان چۀند قه و ميكي ترمان هينايه كايه وه (ساله ها ژيان و له نازو نيعمهت به هره وه ر يوون).

(۴۳) هر ميلله تيك كاتيک برياري له ناو بردني ددريت، نه و برياره نه پيش ده كه وېټ و نه دوا ده خريت بهلكو له كات و ساتي خو ږدا روو ددات.

(٤٤) پاشان پیغمبرانی خوښمان یه که به دوی یه کدا رهوانه کرد، هه ر ئوممه تیگ کاتیگ پیغمبره ری له خوئی بو رهوانه ده کرا (زوربه یان به رنامه که یان) به درود ده زانی، ئیمه ش ئه و میله تانه مان به شوین یه کدا (له ناو برد) و کردمانن به یاس و خواسی ناو خه لکی و (په ندو عیبه رت)، ده با ئه و که سانه ی باوه ر ناهینن، له وه ولا ترچن.

(۴۵) پاشان موساپ هاروونی برایمان رهوانه کرد هاوړی
له گه له نیشانه و به لگه و موعجیزه کانماندا و به لگه ی به هیژمان
بیبه خشین (له سهر راستم یه یامه که یان)...

(٤٦) بُو سهر فيرعهون و دارو دهسته كه‌ي، كه‌چي خُوْيان به‌گه‌وره‌زاني و قه‌ومِيكي لوت به‌رز بوون.

(٤٧) (فیرعمون و دارو دسته که‌ی) وتیان: نایا ره‌وایه ئیمه باوړ به دوو به‌شهری و هک خوټمان بکه‌ین، له کاتیځدا که قه‌ومه که‌یان ئیمه ده‌یرستن و (خزمه تکاری ئیمه).

(۴۸) (دواى چەندها سال له ههول و كوششى ئهو دوو پيغه مبه ره) ههر باوهريان پينه كردن، بويه فيرعه ون و دارو دهسته ي جو نه ر بزي تبا جو وه كانه وه.

(۶۹) سویند به خوا بیگومان نیمه ته و راتمان به خشی به موسا بوئه وهی قه ومه که ی ریازی هیدایهت بگر نه بهر.

(۵۰) ههروهه ها کورده پ مەریه م و دایکیمان کرده به لگه و نیشانه (له سه ر توانایی خو مان) و ئیمه هه ردو وکیانمان
حه وانه وه له شو ئیمه پ بلند و خوش و سازگار و ئا واداردا.

(۵۱) ئىنجىا وتمان: ئەي گروۋى پېغەمبەرەن، بخۆن لە رزق و رۆزىه چاك و پاكه كان، كاروكردهوۋى چاكىش ئەنجام ىدەن، بەراستى، من زانام بە ھەموو ئەو كاروكردهوانەى كە ئەنجام ىدەدەن.

(۵۲) هدرئه مه‌شه دین و ئاین و به‌نامه‌ی تاكو ته‌نهای ئیوه، (به‌نامه‌ی یه‌كخواناسی) و منیش پروه‌ردگار تانم، پاریزكارین و خوتان له ناهه‌رمانی من بیاریزن.

(۵۳) به‌لّام زۆریه‌ی خه‌لکی بیرو یوچوونی خو‌یان به‌ش به‌ش و پا‌رچه پا‌رچه کرد (له به‌رنامه‌ی یه‌کخو‌اناسی لایاندا)، هه‌موو ده‌سته و تا‌قمی‌ک به‌و به‌رنامه و نه‌خشه‌یه‌ی هه‌بانه‌ دلخۆ‌شن.

(۵۴) جا وازيان لمي، بهننه با تاماوههك له گو مرايي و سه رلي شواويي و سه رگه رداني، خو ياندا گير بخون.

(۵۵) ئايا ئەوانە وادەزنانن كه ئەو مال و سامان و نهويه‌ي پييان دهبه‌خشين؟! (هۆي ئەويه خوڤشان ده‌وين!!)

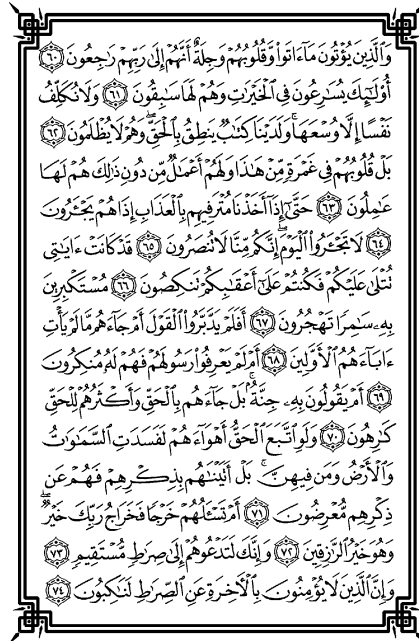
(۵۶) نه خیر، وانی یه، مه به ستمانه به په له له نازو نیعمه ت به هر وه ریان بکه ین؟ که چی ئه وانه هه سستی پی ناکن.

(۵۷) به راستی نه وانه‌ی که ترسی په‌روه‌ردگاریان له دل‌دایه و ده‌ترسن لیان بره‌نجیت...

(۵۸) ئەوانەى بىروا بە ئايەت و فەرمانە كانى پەرۋەر دىگارىيان دەھىنن...

(۵۹) ئەوانەى كە ھاۋەل و ھاوبەش و شەرىك بو پەرۋەردىگارىيان بىريار نادەن...

مَا سَبِقَ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلُهَا وَمَا يَسْتَحْشِرُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُوحًا آتَانَا
كُلَّ مَاجِدَةٍ أُمَّةٍ رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ وَبَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبِعَظْمِ الْقَوْمِ لَئِيْلُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ
هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٩﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٥٠﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ بِمُوسَى وَنَحْنُ
وَقَوْمُهُ أَعْيُنٌ مُرْسِلُونَ ﴿٥١﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٥٢﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَجَعَلْنَا
أَبْنَاءَ مَرْيَمَ وَآلِمَةَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ آيَةً وَأَوْسَمَنَّا إِيَّاهُ رِبُّوْنَ ذَاتِ قُرْبَرٍ وَمَعِينٍ
﴿٥٤﴾ تَتَجَافَى لَهُمُ الرُّسُلُ أُولَئِكَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٥﴾ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾ وَلَئِنْ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُوا ﴿٥٨﴾ فَذَرَهُمْ فَمَا ظَنَرُمْ قَدْ جَاءَ الْحَقُّ بِجُنٍّ ﴿٥٩﴾ انْمَاسُوا
نُفُوسَهُمْ بِغِيٍّ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٦٠﴾ سَارِعَ هُمُ فِي الْخَبَرِ فَلَا يَسْمَعُونَ
﴿٦١﴾ أَلَيْسَ الْإِنِّ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ شَائِقُونَ ﴿٦٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
يَأْتِيَهُمْ رَسُولٌ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

(۶۰) ئەوانەى لە زەكات و خێر درېغى ناكەن كەچى ھەر دليان دەترسیت، نەوہ كو خواى گەورە لیبان وەر نە گریت، چونكە بېگومانن لەوہى كە بۆلای پەرورەدگار یان دەگەرپنەوہ.

(۶۱) ئا ئەوانە بەپەلەن بۆ ئەنجامدانى ھەموو چاكەيەك و یشیر كیش دەكەن لە چاكەدا.

(۶۲) ئیمە ھیچ ئەر كيك نادەین بەسەر ھیچ كەسبكدا مەگەر لە چوارچیوہى توانای خویدا، جا ئیمە دۆسیەى تايەتى ھەموو كەسبكمان لایە كە حق گوێە (گوفتارو كردارەكانى تیدا تۆمار كراوہ، لەبەرئەوہ) ئەوانە ھیچ جوړە ستەمبكيان لى ناكړیت.

(۶۳) بەلام خوانەناسان لەم نەخشە و بەرنامە و چاكەخوایانە سەریان دەرناچیت و تېى ناكەن، كارو كړدوہى تریشیان ھەبە (جیاپە لە كړدەى ئیمانداران) بەردەوام ئەنجامى دەدەن.

(۶۴) ھەتا ئەو كاتەى بەلابەسەر خوښگوزەران و دەولەمەندەكانیاندا دەھینن، دەستبەجى ئیتر ئاھو ئالەو گریە و زارییان لى بەرز دەبیتەوہ.

(۶۵) (لە قیامەتیشدا پیاښاد دوتړیت) ئەمرو ئیتر ئیوہ چركەتان

ئيوہ نەبەت و ھاوار نەكەن، چونكە بېگومان ئيوہ لەلایەن ئیمەوہ ھیچ جوړە پشەنگیریە كتان لى ناكړیت.

(۶۶) جا ئیوہ كاتى خوێ ئایەتەكانى ئیمەتان بەسەردا دەخوینرایەوہ كەچى پشەتان تیدەكردو بەرەودوا دەگەرپانەوہو خوێتان لى دەشاردەوہ و دژایەتیتان دەكرد.

(۶۷) لەكاتیكدا خوێتان بەگەورە دەزانى لە ئاستیدا، شەوگاریشتان بەباس و خواس و گالتە پیکردنى ئایەتەكانى ئیمە دەبردە سەر.

(۶۸) ئایا ئەوانە ئەم گوفتارییان لیک نەداوہتەوہ، یاخود وادەزانن ئەم بەرنامەيەى كە بۆ ئەوان رەوانە كراوہ بۆ باوو باپیرانى دیرینیان رەوانە نەكراوہ؟!

(۶۹) یان ئەوہیە پیغەمبەرەكەیان نەناسیوہ و ئەوہ بۆتە ھۆى ئەوہى بروا پەپەيامەكەى نەكەن و دژى بوەستن!!

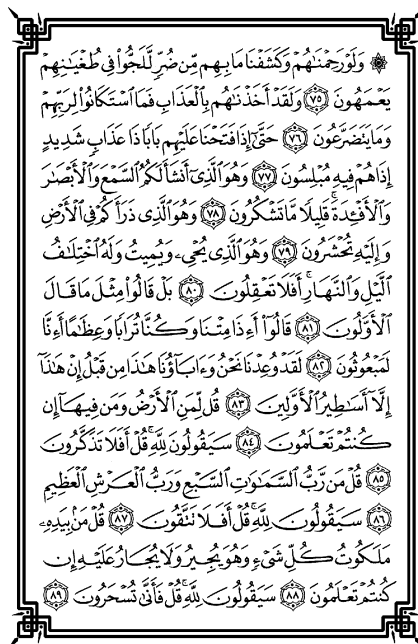
(۷۰) یاخود (بى) شەرمانە دەلین: شىتى سەرى لیداوہ، نەخیر، وانى، بەلكو راستى و حەقى بۆ ھیناون، بەلام زۆربەیان رقیان لە راستىیە و حەز لە حەق ناكەن و پىی سەغلەتن.

(۷۱) ئەگەر حەق و راستى شوینی ئارەزووى ئەوان بكەویت، ئەوہ ئاسمانەكان و زەوى و ھەموو ئەوانەى تیاياندايە دەشیواو تیا دەچوو سەرگەردان دەبوو، نەخیر (حەق وایە رقیان لى نەبیت)، چونكە ئیمە قورئانیكمان بۆ ھیناون ھەموو چاكەيەكیان بۆ رون دەكاتەوہ، كەچى ئەوان لەبەرانبەر ئەو یادخەرەوانەدا سەركەش و یاخین و پشەتى تیدەكەن.

(۷۲) ناخو داواى خەرجى و پارە لەوانە دەكەیت (لە بەرامبەر ھیدایەتیانەوہ تا لایان سەنگین بىت؟ بۆیە باوەر ناھین؟) خو بەخششى پەرورەدگارت بەسوودتر و چاكترە، ئەو زاتە چاكترین زاتیكە بۆ بەخشینی رزق و رۆزى.

(۷۳) ئەى محمد ﷺ بېگومان تۆ بانگیان دەكەیت بۆ رېگە و ریبازىكى راست و دروست.

(۷۴) بەراستى ئەوانەى بروا ناھین بەقیامەت وىل و لادەرن لە رېگە و ریبازى راست.

(۷۵) خۆ ئەگەر بەزەبیمان پشیماندا بێتەوه و رەحمیان پێ بکەین و ناخۆشی و سەغڵەتییان لەسەر لابەڕین، ئەوه لە ستەم و سەرکەشیاندا روودەچن و سەرگەردان دەبن.

(۷۶) سویند بە خوا ئییمە تووشی سزاو ئازاری (جوړاو جوړمان) کردن، کەچی لە گەڵ ئەوهشدا نەملکەچ بوون بو پەرودەدگاریان و نە لیبی پارانەوه.

(۷۷) ھەتا ئەوکاتەی کە دەروازەی سزایەکی سەختیان لێ دەکەینەوه، ئیتەر دەستبەجێ لە ناویدا سەرگەردان و سەرلێشیواو ناویمید دەبن.

(۷۸) خوا ئەو زاتەیه کە (دەزگای) بیستەن و بینین و لیکدانەوهی پێ بەخشیوون، کەچی زۆر کەمتان سوپاسگوزارن.

(۷۹) ھەر ئەو زاتەش لە زەویدا بەرپای کردوون و بـلاوی کردوونەتەوه، سەرەنجام (لەرۆژی قیامەتدا) ھەر بـۆ لای ئەویش کوودەکرێنەوه.

(۸۰) ھەر ئەو زاتەشە کە ژبان دەبەخشیت و مردن پێش

دەھێنیت، گوڕینی شوو روژیش ھەر بە دەست ئەوه (لە رووی تاریکی و رووناکی، کورتی و درێژی و... ھتد)، جا ئایا ئیوه عەقل بە کار ناھێنن؟ ژیریتان ناخەنە کار؟ (بۆ تیگەیشتن لە دەسەلاتی پەرودەدگار).

(۸۱) لە گەڵ ئەو ھەموو بەلگەنەدا ئەوانە ھەر وەکو خەلکی پێشین قسە کوئە کان دەلێنەوه...

(۸۲) دەلێن: باشە، ئەگەر مردین و بووینە خاک و خۆل و ئیسک ئایا ئییمە دووبارە زیندوو دەکرێنەوه؟!

(۸۳) بەراستی ئییمە و باوو باپیرانمان لەم جوړە بەلێنانەمان پێشتر پیدرابوو، ئەم قسە و بەلێنانە داستانی پێشینەکانە!! (باوی نەماوه و بەسەر چووه!!)

(۸۴) تۆش پێیان بـۆ: باشە زەوی و ئەو کەسانە کە لەسەری دەژین کێ خواوەنیانە، ئەگەر زیرەك و ھوشیارن؟ ئەگەر شت دەزانن؟! (ئەگەر عەقل و ژیریتان ھەبە).

(۸۵) سەرەنجام ھەر دان بەراستیدا دەنێ و دەلێن: ھەر خوا، خواوەنیانە، ھەر پەرودەدگار بەدیھێنەریانە، ئەوسا پێیان بـۆ: جا ئەوه بۆچی یاداوەری وەرناگرن؟ (بروا بەم قورئانە ناکەن؟!).

(۸۶) پێیان بـۆ: ئەی کێ پەرودەدگاری ھەوت ئاسمانە کە یە و کێ پەرودەدگاری عەرش و تەختی فەرمانرەوایی گەورە و فراوانە؟ (ئاسمانەکان و زەوی لە بەرامبەر عەرشی پەرودەدگادا، وەکو ئەلقە یەکی پەنجە وایە لە پال چیا یەکی گەورەدا).

(۸۷) سەرەنجام دەلێن: ھەر خوا پەرودەدگاریانە، ئەوسا بـۆ: باشە ئاخ ئیوه لێ ناترسن؟ خۆتان ناپارێزن لە خەشم و قینی؟ (ئاخ ئیوه لە کێ یاخی دەبن؟ بروا بە کێ ناکەن؟!).

(۸۸) (ھەر وەھا پێیان بـۆ: کێ جلەوی ھەموو شتیکی بە دەستە، لە کاتی کیدا ھەر ئەو پەنا بەخشە و کەس ناتوانیت لە سزای ئەو زاتە، کەس پەنا بدات، ئەگەر ئیوه بزائن و شارەزا بن.

(۸۹) (سەرەنجام بۆ ئەمەش) دەلێن: ھەموو ئەوانە بە دەست خوا یە، تۆش بـۆ: کەواتە چۆن جادووتان لێ دەکریت؟ کە ئەمە دەزانن. (چۆن چەواشە دەبن و چواشە دەکرین).

(۹۰) نه خیر وانی یه، به لکو ئیمه حقیقهت و راستیمان بو

هیناون، به راستی نه فامان هه میشه دروزن...

(۹۱) چونکه هه‌رگیز خوا‌که‌سی نه‌کردوو‌ه به‌رو‌له‌ی خو‌ی و

هیچ خوابی کی له گه لدا نی یه، چونکه ئه و کاته ههر خوابیه ک

دەچوو بە لای دروستکراوانی خۆیەوە، هەندیکێ خۆی

بلندده کرد به سهر هه نديکي تر دا (ئه وسا بوونه وهر تیکده چوو)،

پاکي و بيگه ردي بو زاتي خوايه له به رامبه ر ئه و شتانه وه كه

(خوانه ناسان) هه لی ده به ستن و ده یلین.

(۹۲) (تہو زاتہ) زنانی نہیّنی و شاراوہ کانہ، ہہروہا زنانای

ديارو ئاشكراكانه، بهرزي و بلندي هەر بو ئەوه له بهرامبهـر

٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤
٢٥
٢٦
٢٧
٢٨
٢٩
٣٠
٣١
٣٢
٣٣
٣٤
٣٥
٣٦
٣٧
٣٨
٣٩
٤٠
٤١
٤٢
٤٣
٤٤
٤٥
٤٦
٤٧
٤٨
٤٩
٥٠
٥١
٥٢
٥٣
٥٤
٥٥
٥٦
٥٧
٥٨
٥٩
٦٠
٦١
٦٢
٦٣
٦٤
٦٥
٦٦
٦٧
٦٨
٦٩
٧٠
٧١
٧٢
٧٣
٧٤
٧٥
٧٦
٧٧
٧٨
٧٩
٨٠
٨١
٨٢
٨٣
٨٤
٨٥
٨٦
٨٧
٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧
٩٨
٩٩
١٠٠
١٠١
١٠٢
١٠٣
١٠٤
١٠٥
١٠٦
١٠٧
١٠٨
١٠٩
١١٠
١١١
١١٢
١١٣
١١٤
١١٥
١١٦
١١٧
١١٨
١١٩
١٢٠
١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠
١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠
٢٠١
٢٠٢
٢٠٣
٢٠٤
٢٠٥
٢٠٦
٢٠٧
٢٠٨
٢٠٩
٢١٠
٢١١
٢١٢
٢١٣
٢١٤
٢١٥
٢١٦
٢١٧
٢١٨
٢١٩
٢٢٠
٢٢١
٢٢٢
٢٢٣
٢٢٤
٢٢٥
٢٢٦
٢٢٧
٢٢٨
٢٢٩
٢٣٠
٢٣١
٢٣٢
٢٣٣
٢٣٤
٢٣٥
٢٣٦
٢٣٧
٢٣٨
٢٣٩
٢٤٠
٢٤١
٢٤٢
٢٤٣
٢٤٤
٢٤٥
٢٤٦
٢٤٧
٢٤٨
٢٤٩
٢٥٠
٢٥١
٢٥٢
٢٥٣
٢٥٤
٢٥٥
٢٥٦
٢٥٧
٢٥٨
٢٥٩
٢٦٠
٢٦١
٢٦٢
٢٦٣
٢٦٤
٢٦٥
٢٦٦
٢٦٧
٢٦٨
٢٦٩
٢٧٠
٢٧١
٢٧٢
٢٧٣
٢٧٤
٢٧٥
٢٧٦
٢٧٧
٢٧٨
٢٧٩
٢٨٠
٢٨١
٢٨٢
٢٨٣
٢٨٤
٢٨٥
٢٨٦
٢٨٧
٢٨٨
٢٨٩
٢٩٠
٢٩١
٢٩٢
٢٩٣
٢٩٤
٢٩٥
٢٩٦
٢٩٧
٢٩٨
٢٩٩
٣٠٠
٣٠١
٣٠٢
٣٠٣
٣٠٤
٣٠٥
٣٠٦
٣٠٧
٣٠٨
٣٠٩
٣١٠
٣١١
٣١٢
٣١٣
٣١٤
٣١٥
٣١٦
٣١٧
٣١٨
٣١٩
٣٢٠
٣٢١
٣٢٢
٣٢٣
٣٢٤
٣٢٥
٣٢٦
٣٢٧
٣٢٨
٣٢٩
٣٣٠
٣٣١
٣٣٢
٣٣٣
٣٣٤
٣٣٥
٣٣٦
٣٣٧
٣٣٨
٣٣٩
٣٤٠
٣٤١
٣٤٢
٣٤٣
٣٤٤
٣٤٥
٣٤٦
٣٤٧
٣٤٨
٣٤٩
٣٥٠
٣٥١
٣٥٢
٣٥٣
٣٥٤
٣٥٥
٣٥٦
٣٥٧
٣٥٨
٣٥٩
٣٦٠
٣٦١
٣٦٢
٣٦٣
٣٦٤
٣٦٥
٣٦٦
٣٦٧
٣٦٨
٣٦٩
٣٧٠
٣٧١
٣٧٢
٣٧٣
٣٧٤
٣٧٥
٣٧٦
٣٧٧
٣٧٨
٣٧٩
٣٨٠
٣٨١
٣٨٢
٣٨٣
٣٨٤
٣٨٥
٣٨٦
٣٨٧
٣٨٨
٣٨٩
٣٩٠
٣٩١
٣٩٢
٣٩٣
٣٩٤
٣٩٥
٣٩٦
٣٩٧
٣٩٨
٣٩٩
٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠
٥٠١
٥٠٢
٥٠٣
٥٠٤
٥٠٥
٥٠٦
٥٠٧
٥٠٨
٥٠٩
٥١٠
٥١١
٥١٢
٥١٣
٥١٤
٥١٥
٥١٦
٥١٧
٥١٨
٥١٩
٥٢٠
٥٢١
٥٢٢
٥٢٣
٥٢٤
٥٢٥
٥٢٦
٥٢٧
٥٢٨
٥٢٩
٥٣٠
٥٣١
٥٣٢
٥٣٣
٥٣٤
٥٣٥
٥٣٦
٥٣٧
٥٣٨
٥٣٩
٥٤٠
٥٤١
٥٤٢

(۹۳) بلی: په‌روه‌ردگارا: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ت نیشان‌دام که له‌ توویی

هه ره شه کانتدا پیت راگه یاندوون...

(۹۴) ئەۋكاته پەرۋەردگارا مەخمەرە ریزی قەومی

سته مکاره وه. (ئهوانه ی زاتی شکومه ندی تو ناسن).

بَلْ أَنْتَهُمْ بِالْحَقِّ وَرَأَاهُم كَكَذِبُونَ ﴿١٥﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ
وَمَا كَانَ مَعَهُمْ إِلَهٌ إِذَا أَذْهَبَ إِلَيْهِمْ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سَخِرَ اللَّهُ عَمَّا يَعْبُودُونَ ﴿١٦﴾ عَلِيمُ
الْغَيْبِ وَاللَّهِ هُوَ فَاعِلُ عَمَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ رَبِّ
إِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿١٨﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ وَإِنَّمَا أَلِيتُكَ مَا وَعَدَهُمْ فَقِيدُونَهُ ﴿٢٠﴾
أَدْفَعْ بِلَايَهِ أَحْسَنَ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْبُودُونَ ﴿٢١﴾
وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٢٢﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٢٣﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
أَرْجِعُونِ ﴿٢٤﴾ لَعَلَّيْ أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا كُنْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْخٌ إِلَى يَوْمِ يُعْثُونَ ﴿٢٥﴾ فَإِذَا نُفِخَ
فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا نِسَاءً تُؤْرِكُونَ ﴿٢٦﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَكِبُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خُسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾ تَلْفَحُ وَهُمْ حَبِيرٌ وَلَهُمْ فِيهَا كِلَابٌ

(٩٥) بیگومان ئیمه دهسه لاتمان ههیه، ئه وه رهشانه ی لیمان کردوون پشی بهین و نیشانت بدین.

(۹۶) هه‌و‌ل ب‌ده به‌چا‌ک‌ت‌ر‌ی‌ن و ج‌وا‌ن‌ت‌ر‌ی‌ن ش‌ی‌وه پ‌ال به‌ه‌له و نا‌ر‌ی‌ک‌ی نا‌حه‌زا‌نه‌وه ب‌ن‌ی‌ی‌ت و خ‌ه‌م‌ت نه‌ب‌ی‌ت ئ‌ی‌مه چا‌ک

ئاگادارين له گوفتارو قسه‌ي ناره‌وايان.

(۹۷) (خَوْتِ بَسِيْرَه به خواو) بَلِي: په‌روه‌ر دگارا من په‌نا ده‌گرم به تَو له هه‌موو خه‌ته‌ره و خه‌يال و وه‌سه‌سه‌ی

شہیتانہ کان. (لہدہستہ ی جنوکہ و ئادہ میی).

(۹۸) ههروه‌ها پەنا دەگرم بە تۆئەی پەروەردگارم کە شەیتانەکان بە دەورمدا کووبنەوه و (سەرم لێ بشیوین).

(۹۹) (خوانه ناسان بهرده وام له سهر ریږیازی چهوتیانن)، هه تائو کاته یی مردن یه خه یان ده گریټ، ئه و سا

ههريه كه يان ده لیت: په روه ردگارا بمگیره روه بو دنیا...

(۱۰۰) به لکو چاکه نه‌نجام بدهم و کاری باشه بکهم و نه‌وه لانه‌ی که له دهستم چووه له‌مه و دوا له دهستی نه‌دهم،

(به لام تازه کار له کار ترازاوه، شتی وامه حاله، بویه به توندی پیی دهوتریت): نه خیر، ئه وه قسه یه که ئه و بو خوی

ده یلیټ، به لکو ده بیټ له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندوو بوونه ودها چاوه ری بیټ.

(۱۰۱) جاکاتیڻ فووده کړیت به - صور - دا نه وه هیچ په یوه نندهیه کی خزمایه تی له و روژه دا نی یه و کس له

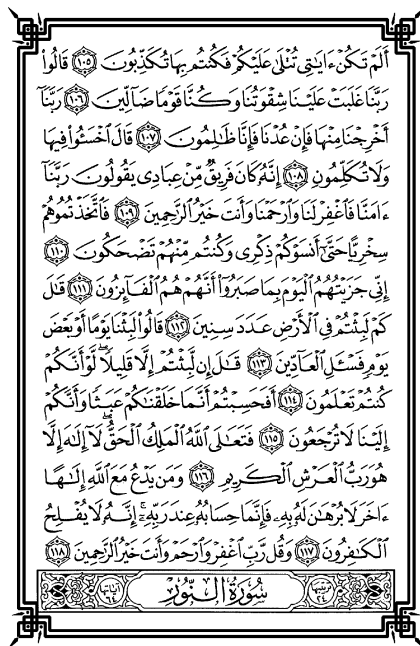
کهس نایر سیټه وه، (کهس خه می کهسی نیه و ههر کهس خه می خوټیه تی).

(۱۰۲) ئەو كەسەي تەرازووي چاكە كانى قورس بېت، ئا ئەوانە سەرفرازو سەركە وتوون.

(۱۰۳) به لام تھو که سه ی تھرازووی چاکه کانی سووک بیت، تھوانه تھو که سانهن خو یان له دهستداوه و خو یان

خه سارو ريسوا کردوو، ده بٲٲ هه ر له ناو دۆزه خدا ژيانى نه براوه بٲه نه سه ر.

(۱۰۴) بلیسہی ئاگر چروچوایان دہرژینت، ھەموویان لیویان ھەلقراوہ و دانیان ریچ دەیتەوہ.

(۱۰۵) ئەوسا خوا پرسىاريان لى دەكات) ئايا كاتى خۆى
ئايەتەكانى من بەسەرتاندا نە دەخوئىرايەو، كەچى ئىيوە
برواتان پىي نەبوو، بە درۆتان دەزانى؟

(۱۰۶) (سەرەنجام بە كەساسىيەو) دەلېن: پەرورەدگار
نەگبەتى و نەهامەتى سەرشانى گرتىن و زال بوو بەسەرماندا
بەراستى ئىمە كەسانىكى گومرايوين.

(۱۰۷) پەرورەدگار لەناو ئاگرى دۆزەخ و سزاكەيدا دەرمان
بەيئە ئەگەر جارىكى تر گەرايەو (بو گومرايى) ئەو ئىتر
ديارە كە ئىمە كەسانىكى ستمەكارين.

(۱۰۸) (خوای گەورە لە وەلامياندا) دەفەرموئ: بى دەنگ بن
و دەمتان داخەن، قسەشم لەگەلدا مەكەن.

(۱۰۹) چونكە بەراستى كاتى خۆى دەستەيەك لە بەندە
ئيماندارەكانم دەيانوت: پەرورەدگار ئىمە ئيمان و باوەرى
دامەزرانمان بەزاتى تو هيناو، دە، ليمان خوش بە و
رەحمان پى بکە چونكە تو چاكترين زاتىكى و لە ھەموو
خاوەن رەحم و سۆزەكان مېھربانترىت.

(۱۱۰) كەچى ئىيوە گالتهتان پيەدە كردن، ھەتا گەيشتە رادەيەك يادى منيان لە بير بردنەو و ئىيوە بەردەوام بەوان
پيەدەكەنينو. (بەچاوى سوک تەماشاتان دەکردن).

(۱۱۱) (جا با بزەن كە) بېگومان ئەمرو من پاداشتم داوئەتەو بەھوى ئەووە كە خو گربوون، بەراستى ھەر
ئەوانيش سەرکەوتوو سەرفرازن.

(۱۱۲) (ئەوسا خوای گەورە) ليمان دەپريست: ئەو چەند سأل لە زەويدا ژياتان برە سەر.

(۱۱۳) (دۆزەخيان) دەلېن: روژيک يان كە مترلە روژيک (ديارە كە ژيانى دنيا لەچاو ژيانى نەبراو و ھەميشەيى
دا زور كورت و كوئاو كەم دېتە بەرچاو، ياخود جيهانى بەرزەخ وەكو روژيک يان كە متر ھەستى پى دەكرىت)،
لەو كەسانە بپرسن كە بيرو ھوشيان لای خوایانە و حسابى ژمارە و كات دەكەن.

(۱۱۴) (خوای گەورە پييان) دەفەرموئ: لە راستيدا مانەوەتان لە دنيادا ھەر زور كەم بوو، ئەگەر بەراستى
دەتانزانى؟

(۱۱۵) ئايا گوماتان وادەبرد كە بەراستى ئىمە ئىوەمان بەپى مەبەست دروست کردوو و ئىيوە بو لای ئىمە
ناھينرینەو؟!

(۱۱۶) بەرزى و بلندى بو خوا، پاشای رەواى ھەق، ھيچ خوايەك نىيە جگە لەو زاتە، خاوەنى عەرشى شكودارو
بەرزو بلندو بەرپزە.

(۱۱۷) ئەو كەسەى خوايەكى تر بريار بدات و بىكاتە شەريكى خوا، لە كاتىكدا كە ھيچ بەلگەيەكى بەدەستەو نىيە،
ئەو بەراستى حساب و لېپرسينەو لای پەرورەدگاريتى، بېگومان بى باوەر و خوانەناسان سەرفەراز نابن.

(۱۱۸) (ئەى محمد ﷺ، ئەى ئيماندار! تو) بلى: پەرورەدگار! لە گوناھو ھەلەكانم خوش بە و رەحمم پى بکە
چونكە تو لە ھەموو مېھربانان مېھربانترىت، لە ھەموو خاوەن سۆزىك بەسۆزترىت.

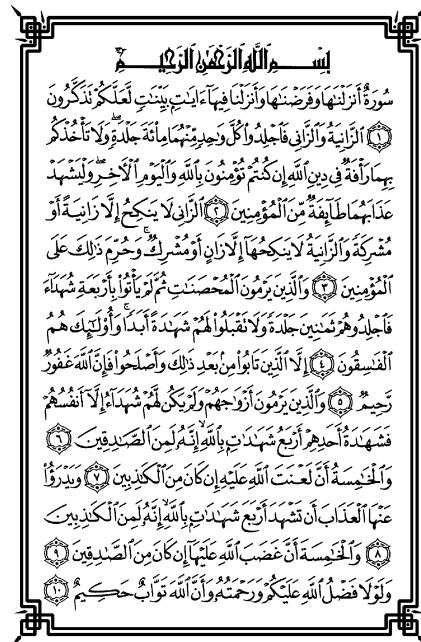
سورەتی (النور)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

(۱) ئەمە سوورەتێکی گەرنگە ئێمە دامانبەزاندوو و هەندیک شتمان تیا دا فەرز کردوو، چەندەها ئایەت و فەرمانی ئاشکرمان لەتوێی دا دا بەزاندوو، بۆ ئەوەی یاداوهریی وەرگیرن و تێفکرن.

(۲) سەدقامچی لە هەریەک لە ئافەت و پیاوی زیناکەر بوەشێن، بەزەیی نەتانگریت لە بە جیهانیانی فەرمانی خوا دا دژیان، ئەگەر ئێو باوەرتان بە خوا و بەروژی دوا یی هەیه، بەدەستەیه کیش لە ئیمانداران ئاماده ی سزاکەیان ی. (تا ناپاکان تەمێ بین).

(۳) پیاوی زیناکەر تەنھا ئافەتی زیناکەر یاخود موشریک ماره ده کات، ئافەتی زیناکەریش تەنھا پیاوی زیناکەر یاخود موشریک ماره ده کات، (هاوسەرپیتی

پیاوان و ئافەتانیك كه بەردهوامن لەسەر زینا)، لەسەر ئیمانداران حەرامکراوه.

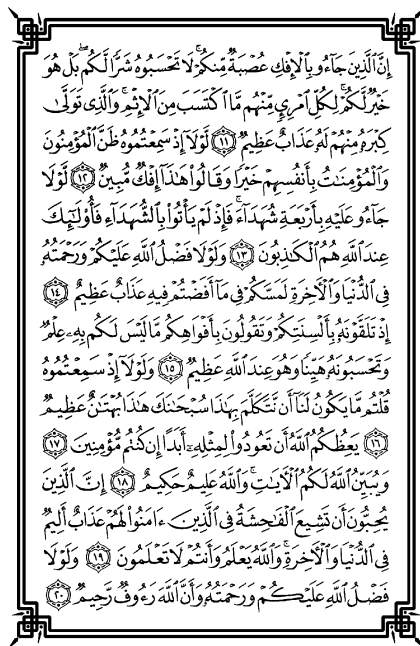
(۴) ئەوانە ی که بوختان ده کەن بۆ ئافەتانی داوین پاک و خاوهن میڤرد، پاشان ناتوانن چوار کەشیش بە شایەت بهێنن، ئەوانە هەشتا قامچیان لێ بدەن و هەرگیز شایەتییان لێ وەرەمەگرن، ئەوانە لە ریزی تاوانبارو لە سنوور دەرچوو و یاخیە کاندان.

(۵) جگە لەوانە ی که تەوبە ی راستەقینەیان کردوو (پیش ئەوە ی پێیان بزاریت، یاخود) دوا ی تەمێ کردنە کەیان، چاکسازیان لەخوێاندا ئەنجامداوه، ئەو بەیگومان خوا (بە نێسبەت ئەو جوړە کەسانەو) لێخۆشبوو و میهره بانە.

(۶) ئەوانە ی که تۆمەتی زینا دده نه پال هاوسەرەکانیان، هیچ شایەتێکیشیان نیه جگە لە خوێان، شایەتی ئەو جوړە کەسانە بەو دەبیئت که چوار جار سویند بە خوا بخوات که بیگومان لە راستگۆیانە (بەچاوی خوێ تاوانە کە ی بینوو).

(۷) پێنجەم جاریش بلیت بەراستی نەفرینی خوای لەسەر ئەگەر (بوختانچی بیّت) لە درۆزان بیّت. (۸) (لە لایە کی تریشەو) سزا لەسەر ژنە که لا دەبریت کاتی که چوار جار سویند بە خوا بخوات که میڤرده کە ی درۆ ده کات و (بوختانی بۆ هەلده به ستیبت).

(۹) پێنجەم جار ژنە که ده لیّت که خەشم و قینی خوای لەسەر ئەگەر میڤرده کە ی راست بکات. (۱۰) خو ئەگەر فەزل و بههرە ی خواو رەحمەت و میهره بانی ئەو نەبیّت لەسەرتان (تووشی کێشە ی زۆر دەبن بەهۆی بوختانی هەندیکەو) بەراستی خوا تەوبە وەرگر و دانایە (ئەگەر تەوبە ی راستەقینە بکەن).

(۱۱) (لێرەو قورئان دەربارەى ئەو بوختانە دەدوێت کە بۆ دایکە عاتیشە لەلایەن دوو ڕووە کانەووە ھەلبەسترا، ھەندیک لە ئیماندارانیش بێ لیکدانەووە و تیفکراڤ دەیانوتەووە).

بێگومان ئەوانەى بوختانە کە یان ھەلبەست دەستەپەک بوون لە خۆتان (یاخود واخویان نیشان دەدا کە لەخۆتانن) وامەزانن کە ئەو بوختانە شەپرو خراپ بوو پۆتان، بەلکو خێر بوو پۆتان (تا ئیمانداران لە دوو ڕووە کان جیاپیتەووە، ئیماندارانى دلپاک وریا بپنەووە)، بێگومان تاوانى ھەرکەس لەو بوختانچیانە لەگەردنى خۆدایەتی، ئەو کەسەش سەرۆک و گەورەو ھەلبەستی بوختانە کەپە، سزایەکی سەخت و گەورە پۆی ئامادەپە.

(۱۲) دەبوا ھەر کە ئەو بوختانەتان بیست ئیمانداران لە پیاوان و لە ئافرەتان گومانی چاکیان بەخۆیان ببوایە و دلتیا بوونایە لەپاکى خۆیان و بیانوتایە ئەمە بوختانیکی ئاشکرایە و (کارى ناپەرەواى وا لە دایکى موسلمانان و لە ھاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ ناوھشیئەووە).

(۱۳) دەبوا بوختانچە کان چوارشایەتیان بۆ سەلماندى بوختانە کە یان بەپنایە، کاتیك چوار شایەتیان نەپنایە، ئەووە ئیتر دیارە ئەوانە لای خوایش لە ڕیزی درۆزنەکاندان.

(۱۴) خۆ ئەگەر فەزل و بەزەبى خواو بەخشنەدەپە کەى نەبوایە لەسەرتان لە دنیاو قیامەتدا، بەھوى ئەو تاوانەتانەووە سزایەکی زۆر گەورە و سەختتان تووش دەبوو، بەھوى رۆچوونتان لەو دەنگ و باسەدا.

(۱۵) ئەووە پۆ ھەر دەماو دەم قسە لە زمانى یە کتر وەر دەگرن (بێ لیکدانەووە)، کاتیك بە زارتان شتیک دەلێن کە ھیچ ئاگاییان دەربارەى نیە، ئیووە وادەزانن ئەو بوختانە شتیکى سادەو ئاسانە؟ کەچى ئەو لای خوا زۆر گەورەپە.

(۱۶) دەبوا کاتیك گوێتان لەو بوختانە بوو، بتانوتایە: ئیمە پۆمان نى یە قسەى وابکەین، پاکى و بێگەردى پۆ خوا، ئاخر ئەمە بوختانیکی زۆر گەورە و ناقولایە (کەى ئەو لە دایکى ئیمانداران دەوھشیئەووە).

(۱۷) خوا ئاموژگاریتان دەکات کە نەکەن ھەرگیز شتى ئاوا دووبارە بکەنەووە ئەگەر ئیووە ئیماندارن.

(۱۸) خوا ئایەت و رێنموویە کانی روون دەکاتەووە پۆتان (تایە کتر لە کەدار نەکەن)، بێگومان خوا زاناو دانایە.

(۱۹) بەراستى ئەوانەى ھەز دەکەن زیناو تاوان لەناو ئیمانداراندا بپنەووە، سزای پرتیش و ئازار لەم جیھان و لەو جیھان پۆیان ئامادەپە، خوا خۆى چاک دەزانیت (سەرەنجامى زینا بەرەوکوى دەچیت) ئیووە نایزانن.

(۲۰) ئەگەر فەزل و میھربانى خواى نەبوایە لەسەرتان (بەو تۆمەت و بوختانەى کە ھەلبەسترا بۆ دایکى ئیمانداران)، تووشى بەلایەکی سەخت دەبوون، بەلام دلتیان کە بەراستى خوا بەسۆز و میھربانە.

(۲۱) ئەی ئەوانەى ئیمان و باوەرتان هیناوه شوینی ههنگاو و نهخشه و پیلانهکانی شهیتان مه کهون، هه کهس شوینی ههنگاو و نهخشه و پیلانی شهیتان بکهویتی زه ره ده کات، چونکه به پراستی شهیتان هه همیشه فه رمان به کارو کردهوی خراپ و گوناھو تاوان و ناشیرینی ده کات، ئە گهر فه زل و میهره بانی خوا نه بوایه له سه رتان ئە وه هه رگیز کهستان پاک و پوخته و رزگار نه ده بوون (له ده ست بوختانچیه کان، یاخود به تهوبه پاک نه ده بوونه وه) به لام خواهه ر که سیکى بویت و شایته بییت، پاکو پوختهی ده کات و له گوناھه کانی ده بویت، خواش هه همیشه بیسه رو زانایه (به تهوبه و به شیمانیتان و به نیه تی دل و ده رو و نتان).

(۲۲) ئەوانەى که خاوه نی سامان و به خشنده بین له ئیوه با سویند نه خوڤ که یارمه تی خزمان و هه ژاران و کوچه ران له پیناوی خوا دا نه دهن، (له به ره وهی به شدار بوون له وتنی بوختانه که دا)، ده با لیسو ورده بن،

ده با چاوپوشی بکهن، مه گهر چهز ناکه ن خوا لیان خوڤ بییت، خواش هه همیشه لیخو شبوو میهره بانه. (۲۳) به پراستی ئەوانەى ئافره تانی ئیماندارى پاک داوین و خاوه ن میرد و بی ئاگا له گوناھه تو مه تیار ده کهن، ئەوانه نه فرینیان لیکراوه له دنیا و قیامه تداو سزایه کی گه وره و سه خت ئاماده یه بویان (له تۆله ی له که دار کردنی پاکاندا)...

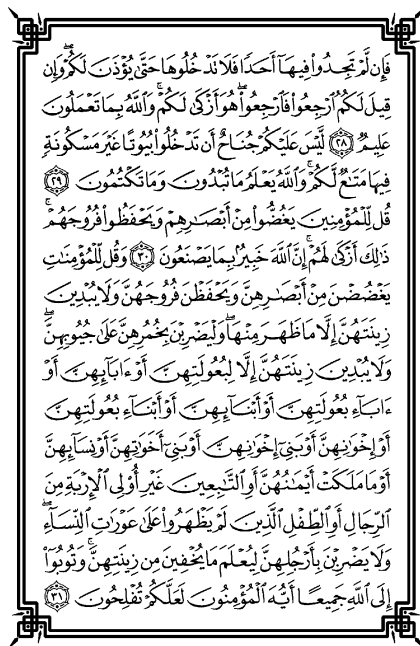
(۲۴) له روژیکدا که زمان و ده ست و قاجیان لیان ده بیته شایه تیکى گویا، له به رامبه ر ئە و کرده وانه وه که ئە نجامیان ده دا و (ئە و بوختانانه ی که کاتی خو ی ده یان کرد).

(۲۵) ئە و روژه خوا به گویره ی کارو کرده وه و ئیمان و باوه ری حه قیقیان پاداشتیان ده داته وه، ئە و سا چاک بویان ده رده که ویت که به پراستی خوا خو ی زاتیکی راست و دروستی ئاشکرایه (هیچی لی وون نابییت).

(۲۶) ژنانی ناپاک بو پیاوانی ناپاک و پیاوانی ناپوخت بو ژنانی ناپوخت، ئافره تانی پاکیش بو پیاوانی پاک، پیاوانی پاکیش بو ئافره تانی پاک، ئە و پاکانه به رین له و تۆمه تانه ی که ناپاکان هه لی ده به ستن (چونکه محمدی پاک هاوسه ری عائیشه ی پاکه ﷺ)، بو ئە و چاکانه لیخو شبوون و رزق و روژی به نرخ ئاماده یه.

(۲۷) ئەی ئەوانەى باوەرتان هیناوه مه چنه هیچ مالیکى تر جگه له مالە کانی خو تان هه تا کاریک نه کهن که ئە وان ئاگادار بن (وه کو زه نگ لیدان یان له ده رگادان) پاشان که مۆله تدران سه لام بکهن له خه لکی مالە که، ئە وه چاکتره بو تان و به و شیوه یه ره فتار بکهن، هه ول بده ن له یادتان بییت و ئە و شیوازه فه راموڤ نه کهن (کاتی له بارو گونجاو هه لپژیرن بو سه ردانه کانتان، بو ئە وه ی میوان و خاوه ن مال دلیان به یه که بکریته وه و له هه ر دو جیهان به هره وه ر بین).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ لَأَبْدَأُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَالُ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيُ أَنْ يُوَفُّوا أُولَى الْأَقْرَبِ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْعَفْوَ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَعْنُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْذِيهِمْ اللَّهُ ذُرِّيَّتَهُمْ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَنِيفَتِ لِلْحَيْثِينَ وَالْحَنِيفَتِ لِلْحَيْثِينَ وَالطَّيِّبَتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبَتِ لِلطَّيِّبِينَ أُولَئِكَ مَرْءُومٌ وَمَا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَرِبُوا مِنْكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَيْهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

(۲۸) جا ئه گهر کهستان نه بیینی تیایدا، یاخود ههستان کرد کهس له مال نیه، مه چنه ژووره وه هه تا مۆله ت نه درین، ئه گهر پیتان و ترا بگه پینه وه (به بی دگرانی) ئه وه چاکتره بۆتان، چاکیش بزنان خوا زانایه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامی ده دهن.

(۲۹) گونا بهار نابن ئه گهر بچنه مالی که وه که سی تییدا نیشته جی نه بییت و که لو په لی خوتانی تییدا بییت، خواش ده زانییت و ئاگاداره به وه ی ده ری ده خه ن و به وه ش که ده یشار نه وه. (له کارو کرده وه و رهفتار تان).

(۳۰) (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) به پیاوانی ئیماندار بلّی: چاویان بیاریژن (له سهر نجدانی ئافره تانی نامه حره م) ههروه ها نامووس و عه و ره تی خویان له حه رام بیاریژن،

بیگومان ئه وه پاکتر و پوختره بۆیان (بۆ دَل و ده روون و رواله ت و رُوح و لاشه یان) به پراستی خوا ئاگاداره به وه هه لّس و کهوت و رهفتارانه ی که ده یکه ن.

(۳۱) به ئافره تانی ئیمانداریش بلّی: چاویان بیاریژن (له ته ماشای نامه حره م) داوینی خویان بیاریژن له گونا هه و جوانی خویان ده رنه خه ن جگه له وه ی که دیاره (وه ك دهم و چاو و ده ست) با سه ر پو شه کانیان بده ن به سه ر سینه و ملیاندا و جوانی و زینه تی خویان ده رنه خه ن به ته و او ی بۆ هاو سه ره کانیان نه بییت، یان باوکی خویان، یان باوکی میرده کانیان، یان کوپی خویان، یان کوپی میرده کانیان، یان بۆ براکانی خویان، یان برازاکانیان، یان خوشکه زاکانیان، یان ئافره تی که په یوه ندییان هه یه پی که وه، یان ئه وانه ش که که نیه کیانن (که له بارودوخی تاییه تدا هه بوون) یان ئه و پیاوانه ی که له ماله کانتاندا ده ژین و پیو یستیان به ئافره ت نی یه (له بهر پیری، یان نه خوشی... هتد) یاخود ئه و مندالانه ی که هیشتا شاره زاییان له ئافره تان نیه و (ئاره زووی جنسیان بۆ دروست نه بووه و نازانن باسی عه ورات بکه ن) نابییت ئافره تانی ئیماندار قاچیان ده ربخه ن و پییان بده ن به زه ویدا (تا دهنگی خشل و پاوانه کانیان بییت) و بزانییت که زینه تدارو خشلدارن، که واته هه مووتان ئه ی ئیمانداران به ره و لای خوا و به ده سته یانی ره زامه ندی ئه و بگه پینه وه بۆ ئه وه ی رزگار و سه رفراز بن.

(۳۲) ژن بدەن بە پیاوانی بێ ژن و ئافرەتانی بیوژن بدەن بە شوو، ھەر وەھا ژن بدەن بە بەندە صالحە کانتان و کەنیزە کە کانیشتان بدەن بە شوو ئەگەر ھەزاریش بن، ئەوە خوا لە فەزل و بەخششی خۆی بە ھەر وەریان دەکات، خۆی گەورە ھەمیشە فراوانگیر و زانایە.

(۳۳) دەبا ئەوانە ی ھاوسەریان دەست ناکەوێت ھەول بدەن داوینی خۆیان پاک رابگرن، ھەتا خوا لە فەزلی خۆی دەوڵەمەند و بێ نیازیان دەکات، ئەو کەسانەش کە دەیانەوێت خۆیان رزگار بکەن لە بەندە کانتان و خۆیان بکرنەو، ئەوە ئیوہ لە گەلیاندا ریک بکەون و ریکگی ئازادیان بۆ ئاسان بکەن، ئەگەر خیرتان تێدا بەدی دەکردن، لەو مال و سامانە ی کە خوا پێی بەخشبوون بەشیان بدەن، بەزۆر کەنیزە کە کانتان ھانمەدەن بۆ داوین پێسی، ئەگەر ئەوان پاک داوینیان دەویست (دەبیست

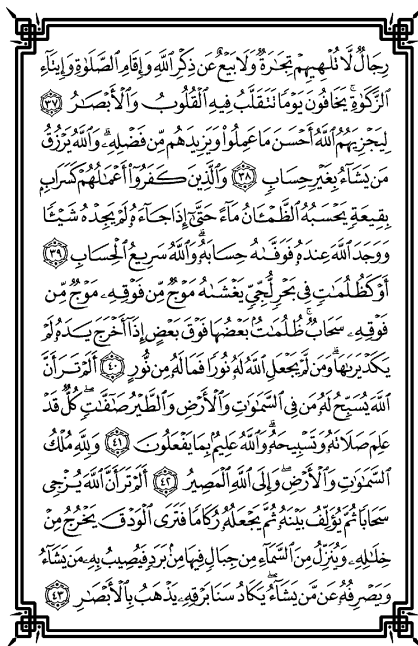
پیاوی ئازاد زیاتر پاکداوینی مەبەست بێت)، بۆ ئەوێ لەو ریکگە چەوتەو مال و سامانی ژبانی دنیا بەدەست بھێنن، جا ئەوێ بەزۆر ئەو گوناھەیان پێ بکات، ئەو بەپراستی خوا دوا ی ئەو زۆر بۆ ھینانەیان لێخۆش بوو مێھرەبانە و چاوپۆشیان لێ دەکات.

(۳۴) سویند بە خوا بیگومان ئیمە چەندەھا ئایەت و فەرمانی ئاشکرا و روونمان بۆدابه زاندوون، ھەر وەھا چەندەھا نمونە و سەرگوزەشتە ی ئەوانە ی پێش خۆتان کە تێپەریان کردووە، ھاوړی لە گەل پەند و ئامۆژگاری بۆ خواناس و پارێزکاران.

(۳۵) خوا نوورو رووناکی ئاسمانەکان و زەویە (نوورو رووناکی بەخشە پێیان)، نمونە ی نوور و رووناکیە کە ی وەك تاقیق وایە چرایەکی تێدا بێت، چراکەش لەناو شووشە یە کدا بێت، شووشە کەش وەك ھەسارە یە کە گەش و پرشنگدار وایبێت و داگیرسا بێت بە روونی درەختی موبارەك و بەفەری زەیتون، رووی نە لە روژھەلات و نە لە روژئاوا بێت (لە شوینی کدا بێت بەیانی و ئیوارە خۆر لێ بدات)، روژھەلاتی (ئەوئەندە پاک و بێگەرە) خەریکە خۆی داگیرسی و رووناکی بداتەو، ئەگەر ئاگیریش لێی نەدات، ئەو ھیدایەت و رینمووی یە کە قورئانە رووناکی یە لەسەر رووناکی، خواش ھیدایەتی ئەو کەسانە دەدات کە دەیەوێت و شایستەن بۆ لای نووری خۆی کە قورئانە، خوا چەندەھا نمونە دەھینیتەو بۆ خەلکی (تا لە نمونە مەعنەوی یە کە تێگەن) خواش بەھەموو شتێک زانایە....

(۳۶) ئەو نوورەش دەستدەکەوێت لە چەند مالیکدا (کە مزگەوتەکانن) خوا فەرمانیداوێت کە دروست بکړن و بەرز بکړنەو و ناوی پیرۆزی ئەوی تبادا بېریت (نوێژو قورئان و وانە ی ئاینی تبادا ئەنجام بدریت) و ستایش و تەسبیحاتی تبادا بکړیت لە بەیانیان و دەمە و ئیواراندا.

وَأَنذِرُوا أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَإِن يَمْلِكُوا شَيْئًا فَسَوْفَ اللَّهُ يَنْصُرُهُم وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِكِتَابٍ فَتِيحَةٍ لَّكُمْ عَلَى الْعِلْمِ وَإِن يُرِيدَنَّ أَن تَتَوَلَّوْا سُبُلَ دُونِ سَبِيلِنَا فَأَعْلَمَنَّ اللَّهُ أَنَّ لَهُ سُبُلَ مَعْرُوفٍ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّأَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِكُم مِّن دُونِ اللَّهِ بِحَقِّ الْوَيْلِ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ مَتَاعًا لَّئِي لَّيْلَتٍ أَعْلَمَنَّ اللَّهُ الْمُفْسِدِينَ وَالْمُنْعِمِينَ ﴿٣٥﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِكُم مِّن دُونِ اللَّهِ بِحَقِّ الْوَيْلِ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ مَتَاعًا لَّئِي لَّيْلَتٍ أَعْلَمَنَّ اللَّهُ الْمُفْسِدِينَ وَالْمُنْعِمِينَ ﴿٣٦﴾

(۳۷) پیاوانیك ستایشی خوا ده‌كەن لەو مژگەوتانەدا كە بازرگانی و كرىن و فروشتن سەرگەرمیان ناكات و غافل نابن لە يادى خواو ئەنجامدانى نوێژەكان و بەخشىنى زەكات و لە روژيك دەترسن كە دڵان و چاوان تىايدا ئاوەژوو دەبن (لە ترس و سامناكى و ھەببەتى ئەو روژە).

(۳۸) بەئومىدى ئەوەن خوا بەچاكترين شىو پاداشتيان بداتەو و لە فەزڵ و بەخشى خۆى بەھرەوھەريان بكات، بەراستى خوا رزق و روژى بى سنوور دەبەخشىت بەھەر كەس كە بپەويٓت و شايستە بىٓت.

(۳۹) ئەوانەى كە رىبازى كوفريان گرتۆتەبەر كەردوھەكانيان وەك تراويلكە و سەرابىك وايە لە بىابانىكدا بريسكە بداتەو كەسكى تينو و برايت ئاو (بەتالو كە بوى بچىٓت)، ھەتاكاتىك گەيشتە لاى دەبينىٓت ھىچ نىيە، ئەوسا (كاتىك بەخۆى دەزانىٓت ژيانى كوٓتايەو

قيامت بەرپا بوو) خوايش ئامادەيە لەلايدا بەگوێرەى كەردەوئى موھاسەبەى دەكات و لىٓي دەپرسىٓتەو، خوايش بەخيٓرايى لىٓ پرسىٓنەو ئەنجام دەدات.

(۴۰) ياخود (كەردوھەيان) وەك چەندەھا تاريكايى وايە كە لەناو دەريايە كى قولدا شەپۆل لەسەر شەپۆل بدات بەسەريدا، لە سەرووشىوھەوھورىكى تاريك داىگرتبىٓت، تاريكايەكان چين چين لەسەريەك نىشتبن، كاتىك كە دەستى دەربھىٓنىٓت خەريكە دەستى خۆى نەبينىٓت (لەبەر تاريكى) بىگومان ئەوئى خوا نوورى پىٓ نەبەخشىٓت، ھەرگىز نوورى دەست ناكەويٓت.

(۴۱) ئايا نەتبىٓنووھە كە بەراستى ھەرچى و ھەركەس لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە، تەسبيحات و ستایشى خوا دەكەن، ھەروھەا بالندەكانىش لەكاتىكدا پۆل پۆل (بەئاسماندا دەفرن) ھەر ھەموويان ستایش و پەرستش و تەسبيحاتى خويان زانىوھە، خوايش ھەميشە زانايە بەوئى كە دەيكەن.

(۴۲) ھەموو ئاسمانەكان و زەوى ھەر خوا خاوەنپانە، سەرئەنجام گەرانەوئى ھەمووان ھەر بوٓلاى خواى گەورەو دەسەلاتدارە.

(۴۳) ئايا نابينىٓت كە بىگومان خوا بەئارامى و شىٓنەيى ھەورەكان بە ئاسماندا دەبات دوايى پەيوەستيان دەكات بەيەكەو، ئەوسا كە لەكەيان دەكات لەسەر يەك، ئىنجا دەبينىٓت لەتويى ئەو ھەورانەو كە وەكو كىو وان باران و تەرزە دەبارىٓنىٓت (كاتىك كە بەفروكە سەروو ھەورەكان دەكەوين بەچاكى بوٓمان كەردەكەويٓت، كە ھەورەكان وەك چيا چوون بە ئاسمانداو دۆل و شيو لەنيوانياندا ھەيە)، جا لەسوودى ئەو بارانە بە ھەركەس خوا بپەويٓت، خىرو بەرەكەت دەبەخشىٓت، ھەركەس شىش كە بپەويٓت لىٓ دوور دەخاتەو، (ھەورە بروسكەكان ئەوئەندە بەھيٓزن) خەريكە بريسكە كەيان بينايى چاوان بەرٓيت.

(۴۴) خَوای گه‌وره ئالوگور به‌شه‌و و روژ ده‌کات،
به‌راستی ئا له‌و شتانه‌دا په‌ند و ئاموزگاری هه‌یه بو
خواه‌ن دیدو روژشینه‌ر کان.

(٤٥) هه‌روه‌ها خوا هه‌موو زینده‌وه‌ریکی له ئاوێکی تایبەت دروست کردووه، جا هه‌یانه له‌سه‌ر سه‌کی ده‌پروات، هه‌یشه له‌سه‌ر دوو قاچ ده‌پروات، هه‌یشه له‌سه‌ر چوار پێ ده‌پروات، خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات، به‌پراستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه.

(٤٦) سویند به خوا بیگومان ئیمه چه ندها به لگی
روون و ئاشکرمان دابه زاندووه و خوا هیدایه تی هەر
که سیك که ویستی له سه ربیت و خویشی بیه ویّت دهدات
بۆ ریکه و ریازی راست و دروست.

(۴۷) (دووروه کان) تهنہا بہ زمان دہلین: ئیمہش

باوه ږمان هیناوه به خواو به پیغه مبهرو فرمانیه دراریشین، که چی له وه دووا دهسته یه کیان روو ورده گیرن و درو ده کهن و پیلان ده گیرن، ئا ئه وانه ههر ئیماندار نین.

(٤٨) ئەوانە کاتیڤ بانگ دەکرین بۆ لای بەرنامەی خوا و پیغمبەرە کە ی تا فەرمانرەوا بیت
لەنیوانیاندا، خیرا دەستەبە کیان پشت هەلدە کەن و نارەزایی دەردە یرن.

(۴۹) خوئه گهر شهرع حقه که بهوان بدات نموه بهملکه چي و فره مانبه درارييه وه دين بو لای.

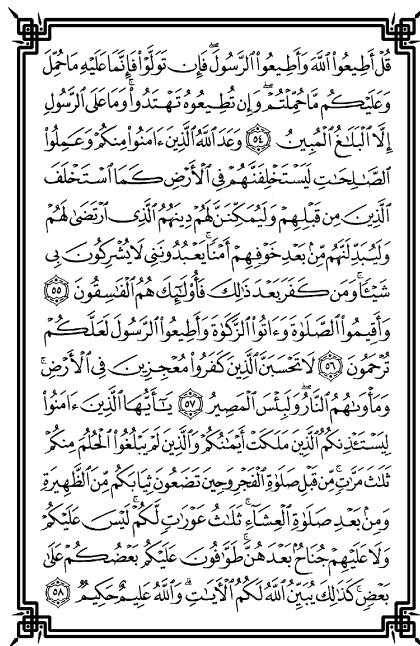
(۵۰) ئايا ئەوانە لە دۆلە كاتياندا نەخۆشى كوفرو خوانەناسى ھەيە؟ ياخود گومانيان ھەيە؟ (لە داداپەرورەرى پيغەمبەر و قورئان)، ياخود دەترسن لەو ھى كە خوا و پيغەمبەرى ستميان لى بكات؟! نەخبر وانى، ئا ئەوانە ھەر خويان ستمكارن (جاويان بە ھەقدا ھەلنايەت).

(۵۱) به لام گوفتاری ئيمانداران کاتيک پانگ ده کړين بو لای خواو پیغه مبه ره که ی تا فەرمانره وایسی بکات له نیوانیندا تنه ا ئەوهیه که ده لئین: بیستان و گوپړایه لین بو هه موو فەرمانیکه شه رع، هه ر ئاؤه وانه شن سه رفراز و سه رکه و توو. (له هه ر دو جیهاندا).

(۵۲) جائه‌وی فرمانبهرداری خوا و پیغمه‌مبهره‌کمی بکات و له خوا بترسیّت و له سهرپیچی و نافهرمانه، خوئی بیارِ بُزِیت، ئائنه‌وانه سهرفراز و نه‌اوات گه‌بشتون. (به‌تابه‌ت له به‌ه‌شتدا).

(۵۳) دوپړه کان سویندی گه وړه به خوا دهخون، ته گهر فرمانیان پي بدیت که ده رچن پو خبات و جيهاد، دهرده چن و نامادهن، پيان بلي: سویند مهخون ملکه چي ئيو زانراو و دياره؟! (همو مو کات کردارو گوفتارتان جياه)، به راستي خوا ئاگابه بهو کارو کرده وانه ي که ته نجامي دهدهن.

يَقُلِّبُ اللَّهُ الْكَيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١١﴾
وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ دَاخِيٍّ مِنْ مَّا فِيهِمْ مَنْ يَبْسُطُ عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَبْسُطُ عَلَى رِجْلَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْسُطُ عَلَى أَرْبَعٍ عُلُقُ اللَّهِ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢﴾ لَقَدْ زَلَّاهُ ابْنَتُ مُوسَى
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣﴾ وَيَقُولُونَ
أَمَّا بِنَا لِلَّهِ وَيَا رَسُولَ وَاطْعَانَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْتَصِمُونَ ﴿١٥﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ لُحُوقٌ
بِأُولِي الْمَدْعَيْنِ ﴿١٦﴾ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ أُرَادَتْ أَنْ يَبْحَاثُوا
أَنْ يَحِفَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ أَلْ وَلَيْتَ كُنْتُمْ تُفْقَهُونَ ﴿١٧﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَسَيَقِفْهُ اللَّهُ فَالْوَلِيَّاتُ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿١٩﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ تُرْمَهُمْ بِشَيْءٍ فَهُمْ قَدْ
لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ لِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

(۵۴) پێیان بڵێ: ڤەرمانبەرداری خواو ڤەرمانبەرداری پێغەمبەر بن، خو ئەگەر پشتیان ھەڵکرد، ئەو ھە ئەو تەنھا گە یاندنی پە یامی خۆی لە سەر شانە، ئیو ھەس سەر پێچی و یاخی بوونە کە تان لە سەر تان دە کەو یت، خو ئەگەر ڤەرمانبەرداری بن و گو یرایە ڵ و ملکە چ بن بە ڤاستی ئەو ھەیدا یەت و ەردە گرن، دڵنیاش بن کە ئەرکی سەر شانێ پێغەمبەر ﷺ تەنھا گە یاندنیکی روون و ئاشکرای پە یامە کە یە تی.

(۵۵) خوا بە لێنی دنیابەخش و تەواوی داو ە بە وانە ی باو ەر یان ھێناو ە لە ئیو ە و کارو کردو ە چاکە کانیان ئەنجام داو ە کە بە ڤاستی لە تائیندە یە کی نزیکدا جێنشین و پایە دار یان دە کات لە و لا تدا ھەرو ە کە چۆن ئیماندارانی پێش ئەمانی جێنشین کردو ە و ئەو دین و تائینە یان بو

دە چەسپینی ت کە خوا خۆی پێی رازیە، ھەرو ە ها ترس و بیمیان بو دە گو ڤیت بە ئارامی و ھیمنی، ئەو کاتە ئیتر بە تەواوی ھەر مەن دە پەرستن و ھەر گیز ھیچ جو ڤر ھاو ە ڵ و شەریکیکم بو ەر یار نادەن، ئەو سا ئەو ە ی دوا ی ئەو پایە دار یە بیباو ەر بی ت، ئا ئەو جو ڤرە کە سانە ھەر تەوا نبارو لە سنوور دە رچوون.

(۵۶) ئە ی ئیمانداران؛ نو ڤژە کانتان لە کاتی خو یدا بە چاکی ئەنجام بدەن و زە کاتی مالا کانتان بدەن و ڤەرمانبەرداری پێغەمبەریش بکەن بە لکو رە حمتان پێ بکړیت.

(۵۷) وامەزانە ئەوانە ی کە بێ باو ەر و خوانە ناس بوون لە دەست سزاو تو ڵە ی خوا لە سەر زەو ی رزگاریان دە بی ت، ئەوانە لە قیامە تدا شو ڤنیان ئاگری دو ڤزە خە، ئا ی چ سەر دەنجام یکی خراپە.

(۵۸) ئە ی ئەوانە ی باو ەر تان ھێناو ە با بە ندە و ئەو مندالانە تان (کە ھێشتا نە گە یشتو نە تە تە مەنی ھەر زە کاری) لە سی کاتدا (ڤیری ئەو ە بکړین) مو ڵە ت بخوازن (لە سەردانی ژووری نووستنی ژن و می ڤدا) پێش نو ڤژی بە یانی، کاتی نیو ەر ڤو کە پو شاکتان دا دە نی ڤ (بو ڤ حە وانەو ە)، لە دوا ی نو ڤژی خە و تان، سی کاتە کە لە وانە یە عە و رە تی ئیو ە ی تی ڤا دە ر بکە و یت (با کە سی تر؛ نە تانی نی ت)، لە دوا ی ئەو سی کاتە قە ینا کات بو ئیو ە ش و ئەوانیش، کە بگە ر ڤن بە ناو یە کدا و بچن بو لای یە کتر، ئا بە و شیو ە یە خوا ئایە تە کانی خو یتان بو روون دە کاتەو ە، (تا تووشی کێشە ی دەروونی نە بن) خۆی گە و رە ھەمیشە زانا و دانایە (بەو ە ی کە دە بی تە مایە ی خیر و خو شیتان).

(۵۹) ھه کاتیک مندالہ کانتان بالغ بوون، با
ئەوانیش مۆلەت بخوازن، وه کو چۆن که سانی پیش
ئەمان مۆلەتیاں خواستوو (له کاتی هاتوو چۆ کردنی
ژووری دایک و باوکدا)، ئا بهو شیوهیه خوا
ئایه ته کانی خویتان بۆ روون ده کاته وه، (بیگومان)
خوا به ته وای زاناو دانایه (به بهر ژده وندیه کانتان).
(۶۰) ئەو ئافره ته پیرو په ککه و تانه ی که به ته مای
شوو کردن نین، قهیناکات ئە گهر هندیك له
پوشاکیان دابنن، له کاتیکدا جوانی خویان
ددرنه خهن، خو ئە گهر پوشته بن ئەوه چاکتره بویان،

وَإِذَا كُنْتَ أَتَقَلُّدُ مِنْكُمْ الْخَلَّةَ فَلْيَسْتَدْرِئُوا كَمَا اسْتَدْرَأَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ غَيْرَ مُتَّبِعَاتٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ يَمَانِعُهُ
أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جُوعًا أَوْ أَشْتَاءًا مِمَّا ذَاكَ خَلَتْ أَيْمَانُكُمْ عَنْ أَنْفُسِكُمْ
بِحَيْثُ مَنَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ كَذِبٍ كَبِيرٍ ﴿٦١﴾
بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

خوای گه وره ته وای بیسه رو زانایه (به نیهت و خه ته ره و خه یالی دلە کان).

(۶۱) کویر و نابینا گوناھو گله بیان له سهر نییه، ههروه ها شەل، نه خوش، ههروه ها خویشتان، که
خواردن بخۆن له مائی خۆتان یان مائی باوکانتان یان مائی دایکانتان، یان مائی براکانتان یان
مائی خوشکه کانتان، یان مائی مامه کانتان یان مائی پووړه کانتان (خوشکانی باوک)، یان له
مائی خاله کانتان یان له مائی پووړه کانتان (خوشکانی دایک)، یان ئەو ماله ی که کلیلی لای
ئیوهیه، یان مائی هاوه لئان، هیچ گوناھتان ناگات که به کۆمه ل (له سهر یه ک سفره) نان بخۆن
یاخود جیا به جیا، هه کاتیک چونه هه مایک، سه لام له خۆتان بکه و سه لام له یه کتر بکه و،
سه لام میک له لایه ن خوای گه و ره وه، که پره له به ره که و فەر و جوانی و پاک، ئا بهو شیوهیه
خوا ئایه ته کانی خویتان بۆ روون ده کاته وه بۆ ئەوه ی بیرو هوش بکه ی نه وه و لیکی بده ی نه وه
(که چ په ره و دگاریکی دلسوز غه مخوارمان ههیه، چۆن ده یه ویت ژیانمان به شیوه یه ک ریک
بخات که به خوشی و شادی پیکه وه بژین، دوور له گرفت و کیشه ی دهر وونی و ره وشتی و
کۆمه لایه تی، ژیا نی، دنیا به ری نه سه ر).

(۶۲) به پراستی ئیمانداران ئەوانەن کە باوەڕیان هێناوە بە خواو بە پیغمبەرە کە، هەر کاتێک کۆ دەبنەوه له خزمەتیدا بۆ کارێکی گەرم و پێویست کە هاوکاریی دەوێت، ناپۆن و (خوێان نادزێنەوه) هەتا مۆلەت نەخوازن، بە پراستی ئەوانە ی کە مۆلەت لێ دەخوازن هەر ئەو کەسانەن کە باوەڕیان بە خواو پیغمبەرە کە ی هەپە، هەر کاتێک بۆ کارێکی تاییبەتی خوێان داوای مۆلەتیان لێکردیت، ئەو مۆلەتی ئەوانە بدە کە دەتەوێت و داوای لێ خوشبوونیشتان لە خوا بۆ بکە، بە پراستی خوا لێخوێبوو میهرەبانە.

(۶۳) (ئە ی یاهەرەن) نە کەن بانگی پیغمبەر بکەن، وە ک ئەو ی خوێان لە نیوان یە کتردا بانگی یە ک دەکەن (چونکە دەبیّت قەدری پیغمبەری خوا ﷺ تاییبەتی بیّت) پیگومان خوا دەزانیت بەوانە ی کە خوێان پەنھان دەکەن

و خو دەدزێنەوه لە کارو فرمان، دەبا ئەوانە ی کە سەرپێچی لە فەرمانی دەکەن بترسن لەو ی کە تووشی تاقی کردنەوه یە ک ی سەخت، یان تووشی سزایە ک ی بە ئێش بین.

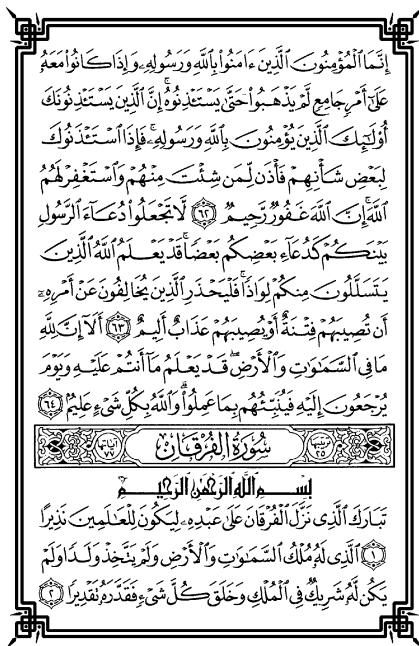
(۶۴) ئاگادارین کە هەرچی لە ئاسمانە کان و زەویدا هەپە خوا خاوەنیانە، زۆر بە چاک ی دەزانیت ئێو ی چ ی دەکەن و خەریکی چین، ئەو رۆژەش کە دەبرێنەوه بۆ لای هەوالی هەموو ئەو کارانە یان پی دەلیّت کە ئەنجامیان داوه، خوی گەوره هەمیشە بە هەموو شتێک تەواو ئاگاو زانیە.

سورهتی (الفرقان)

بەناوی خوی بەخشندە و میهرەبان

(۱) بەرزو پیروژو پاک و بلندە ئەو زاتە ی کە قورئانی دابەزاندووه تا بییّتە جیاکەرەوه ی راست و ناراست، بۆ سەر بەندە ی خوی (محمد ﷺ) تا بییّتە هوشیار کەرەوه و بیدار کەرەوه ی دانیشتوانی جیهان لە هەموو سەردەمی کدا.

(۲) ئەو زاتە ی کە هەموو ئاسمانە کان و زەوی مۆلکی ئەو وه هەر ئەو خاوەنیانە، کە سیشی نە کردووه بە رۆلە ی خوی و کەسی نە کردووه بە شەریک و هاوبەش لە مەداوی مۆلک و دەسەلاتیدا، هەموو شتێکی دروست کردووه بە نەندازە و قەبارە و شیو و تام و بۆن و رەنگ و جیاوازی هەمەجۆر..هتد، نەخشە ی رێک و پێکی بۆ هەموو شتێک داناوه (بە شیو یە ک کە پێویستیە کانی ئادەمیزاد دابین بکەن و لە خزمەتیدا بن).

(۳) كه چى هاوه لگه ران له جياتى ئه و زاته شتى تريان
كردوه به خوى خويان كه هيچ دروست ناكهن و هيچيان
پى بهدى ناهيئيت، به لكو خويان دروست ده كريئ،
(ته نانهت) ناتوانن سووديك يان زهره ريك به خويان
بگه يه نن، يان زيانيك له خويان دوربخه نه وه (چجاي
خه لكى) ههروه ها نه مردنيان به دهسته، نه ژيان، نه
زيندوو كردنه وه.

(۴) ئه وانهى بى باوه رن ده لىن: ئه م قورئانه ته نها
درويه كه و محمد ﷺ خوى هه لى به ستوه، كه سانى تريش
يارمه تيانداوه، به راستى ئه وانه (به و گوftarه يان) سته م و
بوختانيكى گه و ره ده كه ن و قسه يه كى ناره و ده لىن.

(۵) ههروه ها و تويانه: ئه م قورئانه داستانى پيشينه كانه و
محمد ﷺ داواى نووسينه وه يانى كردوه، به يانيان و
ئيواران به سه ريدا ده يوخننه وه!!

وَأَتَّخِذُوا مِن دُونِيءِ إِلَهَةً لَا يُخْلِقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا شَوْرًا ﴿١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ
أَقْرَبِهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلْمًا وَزُورًا
﴿٢﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِ ﴿٣﴾ اكْتَفَيْنَاهَا فَعِيَ ثَمَلَى
عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤﴾ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ الْغَيْبَ
فِي السَّمْعَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ وَقَالُوا
مَا هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسِكُ فِي الْأَسْوَاقِ
لَوْلَا أَنزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٦﴾ أَوْ يُلَاقِيَهُ
إِلَهِهُ كَزَأْتٍ كَوْفٍ لَّمْ يَجِئْهُ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنَّا تَعْتَصِمُكَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٧﴾ انْظُرْ
كَفَّ ضَرْبُكَ إِلَيْكَ أَلَمْ تُنَلِّمْ فَتُفْلِحُوا فَتَلَا بِسَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٨﴾ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ مَصْرَفُ الْوَيْلِ إِنَّكَ خَيْرُ مَنَظَرٍ لِّدَالِكَ
جَنَّتِ بَعْرَى مِنْ نَحْيِهَا أَلْهَنَّا رَحْمَتَكَ قُصُورًا ﴿٩﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

(۶) تو ئه ی محمد ﷺ بلی: ئه و زاته ی ئه م قورئانه ی دابه زاندوه به هه موو نه یه نه كه ده زانیئ له
ئاسمانه كان و زه ویدا، هه ر ئه ویش هه میشه و به رده وام لیخو شبوو میهره بانه.

(۷) ئه وانه ی بى باوه رن ده لىن: ئه م پیغه مبه ره چیه تی، خواردن ده خوات و په بازاردا ده پروات و
ده گه رپیت، ده بوايه فريشته يه كه بو لای دابه زيبايه!! تا ئه ویش له گه لیدا خه لكى بیداربكاته وه و
(له سه ره نجامی سه ریچی) بیانترسینیت!!

(۸) یاخود گه نجینه یه كى له ئاسمانه وه بو فری بدرايه، یاخود باخ و باخات و بیستانیکى تاییه تی ببوايه
و لى بخواردایه، به لكو سته مكاران ده لىن به ئیمانداران: ئیوه ته نها شوین پیاویكى جادوو لیكراو
كه وتوون؟!

(۹) ته ماشاكه و سه رنج بده (له و نه فامانه) چو ن نمونه و بیانوت بو ده یینه وه، ئه وانه گومرا بوون و
ریگه يه كه نادو زنه وه بو سه رزه نشت كردنت، یاخود بو رزگاری و ئاسوودیه ی دنیا و قیامه ت.

(۱۰) (له حالیکدا) ئه و زاته مه زن و پیروزه، زاتیكه كه ته گه ر بیه ویت زور له وه ی كه خوانه ناسان
باسی ده كه ن چاكترت پى ده به خشیت.. باخ و باخاتی (جوان و رازاوه ت هه ر له دنیا دا بو ده ره خسینیت)
كه چه نده ها رووبار به ژیر دره خته كانیدا ده پروات، ههروه ها كو شك و ته لاری به رزو بلندت پى
ده به خشیت.

(۱۱) نه خیر، (ره خته كانیان به جی نی یه)، ته گینا ئه وان پروایان هه ر به قیامه ت نیه، ئیمه ش ئاگری
بلیسه دارمان بو ئه و كه سانه ئاماده كردوه كه پروایان به قیامه ت نیه.

(۱۲) کاتێک ھەر لە دوورەو ھەو ئاگرە بلیسەدارە خوانەناسان دەبینیت، دەنگی خەشم و قین و ھەناسە ی داخ لەدلی دەبیستن.

(۱۳) ھەر کاتێک ئێوانە بە کوۆت و زنجیرەو ھەو فری دەدرێنە ناو شوینیکی تەنگەبەرەو ھەو لە دۆزەخدا، داوای مەرگ و تیاچوون دەکەن و مردن بە ئاوات دەخوازن. (داخو چ تەنگانە یە ک بیّت مەرگ ببی بە ئاوات).

(۱۴) (ئەوسا پێیان دەوتریت) ئەمڕۆ داوای تەنھا مردنێک مەکەن، بەلکو داوای مردنێ زۆرو بێشومار بکەن و ئاواتی بو بخوازن!! (بەلام دنیابن کە بئ سود).

(۱۵) ئەو پیغەمبەر ﷺ پێیان بلی: باشە، ئەو حالە چاکترە، یان بەھەشتی ھەمیشە و بەردەوام کە بەلێن دراو ھەو ھەو ئاوات، ھەر دەمیکیشە ئامادە کراو ھەو پێیان، کە پاداشتە و سەرئەنجام.

(۱۶) لەو بەھەشتەدا ھەرچی داوای بکەن بۆیان ئامادە یە ھەرچی لە گەل ژبانی نەپراو ھەو، ئەو ھەو بەلێنیکە لەلایەن پەرەردگار تەو ھەو خۆی بەر پرسیار کردو ھەو لێی. (داواکارین بپەشمان نە کات لێی). (۱۷) روژێک دیت خوا بێ باو ھەو ھەو کۆدە کاتەو ھەو ھەموو ئەو شتانەش کە لە جیاتی خوا دەیانپەرست، ئەو ھەو (خوا روو بە پەرستراو ھەو) دەفەر مویت: ئایا ئێو ھەو بەندانە ی متتان گومرا کرد؟ یاخود خۆیان رییازی راستیان ویل کرد و گومرا بوون؟

(۱۸) لە وەلامدا دەلێن: خوا یە، پاک ی و بیکەردی بو تۆ یە، ھەرگیز ھەو نە ی ئیمە جگە لە تۆ کە سیك، یان شتیکی تر پەرستین یان بیکە یە پشٹیوان و یاو ھەو خۆمان، بەلام تۆ نازو نەبەت بەو خەلکە گومرایە و باو و باپیرانیان بە خشی بو، ئیتەر ھەموو یاداو ھەو ی یادخستەو ھەو کیان فەرماو ش کرد و بوونە قەومیک ی بئ خیر و تیاچوو.

(۱۹) (ئەوسا بە سەرگەردانە کان دەوتریت) ئەو تە پەرستراو کان گوفتاری ئێو یان بە درۆ خستەو، ئیتەر نە دەتوانن لە سزای خۆابی خۆتان دەر باز بکەن، نە دەتوانن پشٹیوانیک بە دەست بەین، جا ھەر کەستان بپەو یت (لە دنیا دا) ستەمیک بکات، ئەو ئیمە سزایە کی سەخت و گەو ھەو و سامناکی پئ دەچێژین.

(۲۰) ئیمە پێش تۆ (ئەو محمد ﷺ) ھێچ کەسیکمان لە پیغەمبەران ھەو نە کردو ھەو کە خواردنیان نە خواردیبت، یان بە بازاردا نە گەرابن، ئیمە ھەندیک لە ئێو ھەو تاقیکردنەو ھەو ھەندیکی تەرتان.. ئایا خۆدە گرن و خۆراگر دەبن، بیکومان پەرەردگاری تۆ ھەمیشە و بەردەوام بینایە (بە ھەلسو کەوتی بە ندەکانی).

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ يَبْعِدُ سَمِعُوا لَهَا نَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أَلْفَوْا مِنْهَا مَكَانًا صَبِيحًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هَٰذَا لَكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ فَلَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَدَّبَ خَيْرٌ أَمَجَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَأَنَّ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا ﴿١٥﴾ هُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ﴿١٦﴾ كَانَتْ عَلَى رَيْكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبْعَثُ لَنَا أَنْ نَجْزِيَنَّكَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاسًا هُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمُ مِنْكُمْ ثِقَةً حَبْرًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنَ الْمُرسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ لَئِنْ كُنُوا الظَّالِمِينَ يَمِشُّونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

(۲۱) ئەوانەى كە بە ئومىدى دیدارى ئیمە نپن وتیان:
ئەوہ بوۋ فریشتە دانەبەزىئرا بوۋ لامان (تا دلنیابین لە
حەقیقەتى قورئان و پیغەمبەر) یاخود پەرودەرگارمان
بەچاوى خۆمان ببینن، سۆیىد بە خوا ئەوانە لە دەروونی
خوایاندا خۆیان بەگەورە دەزانن، لەراستیدا ئەوانە
لەسنوورترازون و سەرکەشیان بۆ ئەندازە.

(۲۲) تھو روژہی کہ فریشتہ کان دہبینن ہیچ جوړہ مژدیهک بو تاوانباران نیه (بویه به کزی و خجاله تی و که ساسیه وه) ده لښ: خوژگه بو په نایهک، یان شوینیکي دالدهدرو یار یزراو په نامان دېر د!!

(۲۳) کاتیک هاتین و ته ماشای ئه وه مان کرد که کردوویانه (هه مووی تاوان و سته مه) ئیتر به ربامانداو کردمانه ته بو توژیکی به رش و بلاو.

(٢٤) بههه شتيه کان لهو روژدها جيگه و ريگه يان زور
خوش و رازاوهيه و شويئي حهوانه وديان زور چاڪ و
لهياره و بي و ٻينهيه.

(۲۵) روژيک ديت ئاسمان له ت و پەت دەبيت به هوی
ش داده به زینرین دهسته دهسته و گرو گرو به شیوه کی

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِمَا الْمَلَكُوتُ
أُوتِيَ رَبَّنَا لِقَاءَ أَسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
يَوْمَ يَرْوُونَ الْمَلَكُوتَ لَا يُشْعِرُونَ يَوْمَهُ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
جَعَلْنَا نَحْمُرُكُمْ ﴿١٢١﴾ وَقَدْ مَالْنَا مَا مَعْلُومٌ مِنْ عَمَلٍ فُجِعَانَهُ
هَبَاءً نَسْتَفِثُهُ ﴿١٢٢﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَهُ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿١٢٣﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْعَنَنِ وَالْمَلَكُوتُ
تَنْزِيلًا ﴿١٢٤﴾ أَلَمَّا يَوْمَهُ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٢٥﴾ وَيَوْمَ يَعْصُ الظُّلُمُ عَلَى بَدَنِهِ يَكُونُ
يَلْبَسُنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْدًا ﴿١٢٦﴾ وَيَقُولُ لِيَنِّي لِمَ أَخَذْتُ
فَلَا تَحْلِيلَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ أَصْلَحْتَنِي مِنَ الذِّكْرِ بَعْدَ إِجَاءَتِي
وَكَاكَ الْغَيْطُنُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ﴿١٢٨﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ
يَرْبِّ إِنِّي فُتِي أَخَذْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَنْهُمْ جُرْأًا وَكَذَلِكِ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَصَبِيرًا ﴿١٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ فِي حُمْلَةٍ
وَاحِدَةٍ كَذَلِكَ لَنُفِثَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَأَيْنَاهُ تَرْجِيًا ﴿١٣٠﴾

(۲۶) ۛو روژہ یتیر مولک و دہسہ لاتداری راستہ قینہ بہ دہست خوی میہرہ بانہ، بیگومان ۛو روژہ روژیکی زور سہخت و دژوار دہیت لہسہر بی باوہر و خوانہ ناسان (زور پشیمان دہین).

(۲۷) رۆژيک دیت سته مکار قهپ ده کات به هه ردوو دهستی خویدا و گاز له هه ردوو دهستی خوئی ده گریت (له په شیمانیدا و) ده لیت: خوزگه له گهل پیغه مبهردا ریازی ئیمانم بگرتایه.

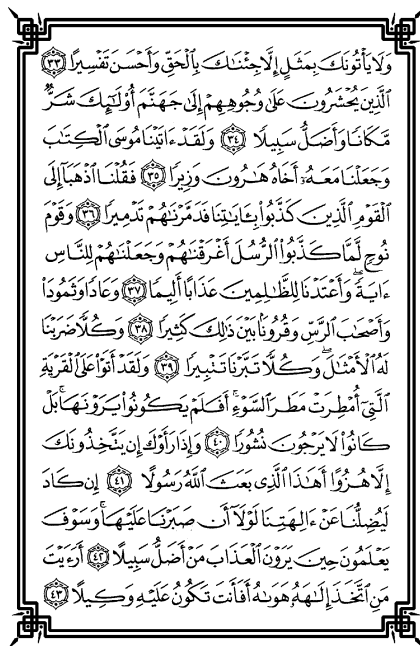
(۲۸) مهرگ و سەرگەردانی بۆ خۆم، خۆزگە فلان کەسم نە کردایەتە هاوێ و دوستی خۆم (چونکە سەری لێشبو اندم).

(۲۹) به‌راستی نه و هاوهله ناله‌باره گومراو و ویلی کردم له به‌رنامه‌ی خوا دواى نه‌وه‌ی که پیم
راگه‌یه‌نرا بوو، شه‌یتانیش هه‌میشه و به‌رده‌وام هانی مروف ددهات بوگوناهو تاوان، له‌کاتی
ته‌نگانه‌شدا بشته به‌ردهات.

(۳۰) (دوای دوور که وتنه وهی ئوممهت له قورئان) پیغه مبه ر ﷺ سکا لا ده کات و ده فره مویت: پیره و ده دگارا به راستی قه و مه که م وازیان له م قورئانه هی ناوه و پشت گو ییان خستوه و گرنگی پی نادهن.

(۳۱) هر يه و شپوه يه (که تو ئه ی محمد ﷺ دژايه تی ده کړيیت) بو هر پيغه مبه ريك دوزمن و ملوز ممان له تاوانباران فراهه م هيئاوه، (به لام دنيا به که) په روهر دگارت به سه که رينموويت بکات و بشتيوانيت له بکات.

(۳۲) کافره کان (بیانوویه کی تریان گرت و) وتیان: ئووه بوّ قورئان به یهك كه رهت بوّ رهوانه ناکریت، بیگو مان ئیمه هر بهو شیوه یه کی ههیه رهوانه ی ده کهین، تا دلی توّ زیاتر دلتیا بکهین، بهردهوام به جوانی دایده ریژین و دهیگه به نین.

(۳۳) خوانه ناسان هیچ نمونه و رهنه یه کت لی ناگرن، که ئیمه له بهرامبه ریه وه حقیقه ت و راستیمان بو تو به جوانی روون نه کردیته وه.

(۳۴) ئه و تاوانبارانه ی (دژایه تی بهرنامه ی خوا ده که نه)، له سه ر رووخساریان کیش ده کرین بو دۆزه خ و تیایدا کۆده کریته وه، ئا ئه وانه ناخۆشترین جیگه یان هه به، چونکه گومراترین ریبازیان کاتی خوی گرتبووه بهر.

(۳۵) سویند به خوا ئیمه کاتی خوی کتییی ته وراتمان به خشی به موسا و هاروونی برایشیمان کرده وه زیرو یاریده ده ری.

(۳۶) ئه وسای پیمان وتن: هه ردووکتان بچن بو سه ر ئه و قه ومه ی که ئایه ته کانی ئیمه به درۆ ده زانن و بروای پی نا که ن (ئه وسای ساله ها سه رکه شی و یاخی بوون) به توندو تیژی تیکمان شکاندن به سه ر یه کدا و له ناومان بردن.

(۳۷) قه ومی - نوح - یش کاتیک بهرنامه ی پیغه مبه رانیان

به درۆزانی (چونکه بروا نه بوون به پیغه مبه ریک بروا نه بوونه به هه موویان) ئه وسای ئیمه نوقمی زیرانه که مان کردن و کردمانن به په ندو عیبه رت بو خه لکی و سزایه کی به ئیشمان بو سته مکاران ئاماده کردووه.

(۳۸) ههروه ها هوژی عاد و تمود و خاوه ن چال و بیره کان، چه نده ها قه ومی زۆری تریش له نیوانیاندا (که خاوه ناس بوون له ناومان بردن، سته مکارانی هه موو سه رده میک له دهستی به توانای ئیمه ده رناچن).

(۳۹) بو هه موویان نمو نه مان هیئیه وه (ساله های دوورو درۆ پیغه مبه ره که یان له ناویاندا بوو، به لام که هه ر ریبازی بی باوه ریان به رنه دا) هه موویانمان به سه ختی له ناوبرد و وردو خاشمان کردن.

(۴۰) خو (قورپه شیه کان و خه لکیکی زۆر) سه ردانی ئه و شارو چکه یان کردووه که کاتی خوی به رد بارانی سه خت و دژواری به سه ردا باری، ئایا ئاسه واری ئه و کاول کاریه یان نه بینیه وه؟ نه خیر هو ی نه بینن نی، به لکو وادیاره ئه وانه به ته مای لیپرسینه وه و زیندو بوونه وه نین؟

(۴۱) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ کاتیک خوانه ناسان تو ده بینن بیجگه له گالته پیگردنت نه بیته هیچ ریژیکت بو دانانین ده لین: ئا ئه مه یه که خوا کردویه تی به پیغه مبه رو ره وانه ی کردووه؟!

(۴۲) ههروه ها ده لین: خه ریک بوو له په رستنی خواکانمان ویلمان بکات، ئه گه ر ئیمه خو راگر نه بووینایه له سه ر په رستنیان، جا له داهاتوودا چاک بو یان ده رده که ویت، کاتیک که سزاو ئازار ده بینن کی زۆر گومراو سه رلیشیواوه؟!

(۴۳) ئایا نابینیت ئه و که سه ی که ئاره زووی خوی کردو ته خوای خوی (شوینی نه فسی به د کرداری که وتووه) ئایا تو ده توانیت ئه وانه بیاریزیت له لادان و سه رکه شی؟! (باخود سنووریکیان بو دابنیت؟ خه مت نه بیت بو کو ی ده چن؟)

(٤٤) ئايا واده زانیت زۆریه ی ئهوا خوانه ناسانه راستیه کان ده بیستن. یان بیرو هوشیان ده خه نه کار؟ ئهوانه مالات نه بییت، ههچی ترنیه، به لکو گو مراتریش نه مالات.

(۴۵) ٲايا نايينٲ چۆن په‌روه‌ردگارت سيٲهر دريژ ده‌کاته‌وه،
خوٲه‌گر بيويستايه جيگيري ده‌کرد، پاشان خو‌ريشمان کردووه
به‌به‌لگه‌و نيشانه له‌سه‌ر سيٲهر (به‌و هوٲيه‌وه ديمه‌ني جواني
جو‌راو جو‌ر به‌دروست کراوان ده‌به‌خشين).

(٤٦) له‌وه‌ودوا به‌شینه‌یی ئه‌و سێبه‌ره‌ بو‌لای خو‌مان ده‌گیرینه‌وه‌ و ده‌یگرینه‌وه‌ (دیاره‌ که‌ خوا ده‌یه‌وێت له‌ ڕیگه‌ی ئه‌و دیاره‌یه‌وه‌ زاتی مه‌زنی قه‌رامۆش نه‌ که‌ین).

(٤٧) هەر ئەو زاتێه که شەوی کردووه بە پۆشاک بۆتان و خەویشی کردووه بەهۆی ماتیی و بێ دەنگیی و ئارامیی، روژیشی کردووه بەهۆی پلاوونەوه و کارو کۆشش.

(۴۸) هەر ئەر و زاتە باي شەمال دەنیریت که مژدهیه پیش
تر له ئاسمانه وه ئاویکی پاک و خاویمان باراندووه (له شیوهی

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّكَ تَهُمُّ بِتَسْمِعِهِمْ أَوْ مَعْقُولُونَ إِنَّهُمْ إِلَّا
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿١١﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الْأَبْطَالَ وَوَسَّاءَ لَجَعَلَهُمُ سَكَدًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
﴿١٢﴾ ثُمَّ قَفَّضْتَهُ إِلَىٰ قَبْضِ إِيسَىٰ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ آيَاتٍ لِّبَاسًا وَالنَّوْمَ سَبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ شُكُورًا ﴿١٤﴾
وَهُوَ الَّذِي أَوْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا يَبْتَ بَدَىٰ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿١٥﴾ لِّنُخْلِقَ بِهِ بَلَدًا مَّيْمَنًا وَنُشْفِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأَنَاسِي كَثِيرًا ﴿١٦﴾ لَقَدْ صَرَفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذْكُرُوا فَائِقَ كَرَمِ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٧﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَعَنَّاكَ فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿١٨﴾ فَلَا طُغْيَ الْكَافِرِينَ
وَجَهَنَّهُمْ بِهِمْ جَهَادًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا يَمِلُحٌ حَاجٌّ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا رَمْثًا
وَحِجْرًا تَحْجُرُونَ ﴿٢٠﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَبَعْدُونَ مِنْ دُورِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا ضَرَّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٢٢﴾

باران و به فرو تهرزه‌دا)...

(٤٩) تا به‌هۆیه‌وه سه‌ر زه‌وی نیشتمانی مردوو زیندوو بکه‌ینه‌وه، تا ئاوی خواردنه‌وه‌ش به‌خشین به‌مالات و خه‌لکانیکی زۆر که دروستمان کردوون (وئاتاجی ئه‌وئاوه‌ن).

(۵۰) سویند به خوا ئیمه قورئانمان راگه یاندو و به چندها شیوه خستومانه ته بهرده میان تا یاداوهری وهر بگرن، که چی زوربه ی خه لکی ههر ریباری بی باوهری ده گرنه بهر، ههر شوینی بی باوهری ده که ون.

(۵۱) خوئە گەر بمانو یستایە بو هەر شارو شارو چکە یەك پیغه مبه ریك و یادخه ره وهیه کمان ره وانە ده کرد.

(۵۲) (تو ئەي پېغەمبەر بەردەوام بە لەسەر گەياندنې پەيامەت) و بە گوڤايى بى باوەرپان مەكە و ملەكە چيان مە بە و بەم قورئانە هەول و كوشش و خەباتىكى گەورەيان لە گەلدا بكە.

(۵۳) هەر ئەو زاتىيە كە ئاۋى دوو دەريا يان دوو رووبار لەپال يە كدا (وەك خۆيان دەھىلىتەو و تىكەل نابن، چونكە چريان جياوازه)، ئەمەيان شيرين و خۆش و سازگار، ئەوى تريان تفت و تال، لەنيوانياندا بەرەست و كۆسىيە فەراھەم ھەناو ھەناھىلەت تىكەل بىن.

(۵۴) هەر ئەر ئۆز زاتىدە كەلەر ئاۋى (مەنى) بەشەر دروست دەكەت (لەۋەدۈۋاش زوربەي پېكەتەي لەشى ھەر ئاۋە ھاسەرگىرىشى) كەردۈە بەھۋى خەزمەيەتەي (لە رېگەي پىاۋە كۆمەلېك خەزم دروست دەپتە ھەرۋەھە لە رېگەي ئاۋەرەتەۋە كۆمەلېك)، پېگومان پەرۋەر دىگارى تۈ بەردەۋام دەسەلاتەي بى سەنۋەرە (لە ھەمۋە بۈرەكەدە).

(۵۵) خوانه ناسان له حياتی خوا شتيك ده پرستن كه نه سووديان پډه گه يه نيټ نه زيان و هه ميشه و بهر دوهام بې باور دژ بهر نامه ي پوره ر دگاري ده وه ستيت. (پرويا گنده ي نادرست دژي ده كات).

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مِنْ شَاءِ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَهًا لَهُ سُبُلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْهِدْيِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيَحْيِي مُحَمَّدًا وَكَفَى بِهِ يَدُوبٍ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهٖ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَسَاكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُبِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ الْاَيَّلَ وَالنَّهَارَ جُلُوفًا لِيَذَرَ الَّذِينَ يَكْفُرُوا آرَادَ شُكْرًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

(۵۶) ئى محمد ﷺ ئىمه تۆمان رهوانه كردوو، بۆ ئهوى مژدهدر بيت (به ئيمانداران) ترسینهر بيت (بۆ بى باوه ران).

(۵۷) بهو خه لکه بلی: من هیچ کرى و پاداشتیکم له ئیوه ناویت، من ته نهاری نیشاندهرم بۆ ئه و کهسهی که دهیه ویت ریگه بهره لای پهروه ردگاری ده گریته بهرو مه بهستی ره زامه ندى ئه و زاتهیه.

(۵۸) تۆ ئى محمد ﷺ، پشت بهسته بهو زاتهی که هه میشه زیندوو و هه رگیز نامریت، بهرده وام ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، ئه و نه ده بهسه بۆ ئه و زاته که به هه موو گونا هو تاوانی به نه ده کانی ئاگایه و (هیچی لای په نهان نیه)

(۵۹) ئه و زاتهی که ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی وا له نیوانیاندا به له ماوهی شهش رۆژدا دروستی کردوو، له وه و دووا له سه ر عه رش و ته ختی فه مانره وایی وه ستاوه (سه رنجی ئایه تی - ۲ - سوره تی - الرعد - بده)، خوا پهروه ردگاریکی میهره بانه، (جا بۆ تیگه یشتن له ورده کاری و گرنگی به دیهینراوه کانی له جیهانی ئه ستیره کان و کومه لهی خوړ و ئاده میزاد و گیانه به ران و رووه ک و.. هتد) له که سیکی ئاگا و زانا بپرسه!!

(۶۰) کاتیک به خوانه ناسان بو تریت سوژده بهن بۆ خوی میهره بان (ئه و نه فامانه به سه ر که شیوه) ده لێن: ره حمان کییه؟ خوی میهره بان کامه یه؟ ئایا سوژده به رین بۆ که سیک که تۆ فه رمانمان پێ ده ده یت به سوژده بردن بۆی؟! هه تا بیته فه رمانی خوا زیاتر ئه وانه تهره و و پیل ده کات.

(۶۱) زۆر گه و ره و مه زنه ئه و زاتهی له ئاسماندا چه نه ده خولگهی گه و ره ی (بۆ هه ساره و ئه ستیره کان) به دیهینراوه، هه ره و ها چرایه کی پرشنگدار، که خوړه و مانگیکی رونا کیشی بۆ زهوی دا بین کردوو.

(۶۲) خوا؛ ئه و زاته یه که شه و رۆژی به شوین یه کدا ریک خستوو که فرسه تیگه بۆ ئه و کهسه ی که ده یه ویت یاداوهری وه رگریت و ده یه ویت سوپاسگوزاریی ئه نجام بدات.

(۶۳) به نه ده کانی خوی میهره بان ئه و که سانه ن که زۆر به هیمنی و سه لاری به سه ر زه ویدا ده رۆن، کاتیکیش نه فامان به قسه و قسه لۆکی ناخۆش به رهنگاریان ده بن، له وه لامیاند ده لێن: سللا و (ره وشت به رزی خو یان ده نوین، خو یان ناخه نه ریزی ئه وانه وه).

(۶۴) ئه وانه ی که شه وگار بۆ پهروه ردگاریان به سوژده و وه ستان و نویت ده به نه سه ر.

(۶۵) ئه وانه ی که ده لێن: پهروه ردگارا، له سزای ئاگری دۆزه خ به دوورمان بکه و په نامان بده، چونکه سزاو ئازاری له کوڵ نابیته وه و به رده وامه (بۆ ئه و کهسه ی که خوانه ناس و یاخیه).

(۶۶) به راستی ئه و دۆزه خه شوین و نیشته جیهی کی زۆر ناخۆش و ناسازه (ئاهو ناله و په شیمانی بی سنووره تیایدا).

(۶۷) (هه ره و ها به نه ده کانی خوی میهره بان) ئه وانه ن که: کاتیک مال و سامانیان ده به خشن و خه رچی ده که ن، نه زیاده روه ی تیدا ده که ن و به زایه ی ده ده ن، نه ده ست نوقاو و ره زیلشن، به لکو له و نیوانه دان (مام ناوه دین و له شتی به سوودا به کاری ده هیتن).

(٦٨) ههروهه ئهوانه‌ی ههچ جوړه خوابه‌کی تر له گه‌ل خودای مه‌ره‌باندانه‌رستن، که‌سپش ناکوژن که‌خوا‌کوشتنی‌ه‌رام کردی‌ت مه‌گر به‌حق و ره‌وا، ههروهه‌ زینا‌ناکه‌ن و نزیک‌ی‌ ناکه‌ون، جا‌ئوه‌ی‌ ئه‌و جوړه‌ کاره‌ خراپانه‌ ئه‌نجام‌ بدات، ئه‌وه‌ تووش‌ی‌ سزا و ئازا و ریسوایی‌ ده‌ی‌ت.

(٦٩) له قیامه تیشدا تازارو سزای بو چه‌ند به‌ر به‌ر ده‌کریٔ و به‌زه‌لیلی و خه‌جاله‌تی و شه‌رمه‌زارییه‌وه ده‌بیٔ ژیان له دو‌زه‌خدا به‌ریٔته‌ سه‌ر.

(۷۰) مه گهر ئه و كه سه ی كه توبه بكات و باوه پ بهییت و كارو كرده و ی چاكه ئه نجام بدات، ئا ئه و جور ه كه سانه خوا كارو كرده و خراپه كانیشیان بو ده گوریت به چاكه، چونكه هه می شه و به رده و ام خوا لیخو شبوو میهره بانه (به رامبه ر خه لکی به گشتی و ئه و جور ه كه سانه به تابه تی).

(۷۱) جائوہی کہ تہوبہ دکات و کارو کردہوہی چاکہ تہنجام

دهدات و به ته مایه پیره و ردگار ته و به که ی لیوه ربگریت؛ ئه وه بیگومان ده گه رپته وه بو لای خوا به ته و به یه کی راست و درسته وه.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعِفُ لَهُ أَكْثَابَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
مُهَنًّا ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا جَعَلْنَا نَارَ زَيْتُونَةٍ وَهِيَ بَارِئَةٌ
عَنِ الْمَشْرِقِ فَأَوْلَتْهُ لَكَ بِبَدْلِ اللَّهِ سَيِّئَاتِهِمْ خَسِرْتُ وَأَنَا اللَّهُ هَوَّارًا
رَجِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّلْفَى وَإِنْ شَاءُوا رَأَوْا الْعَذَبَ
مَرَّةً أَوْ كَرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِنَا رَبَّهُمْ
لَمْ يَحْزَنُوا عَلَيْهَا ضَامًّا وَعَمِيانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَنْزِلِكُمْ دُرًّا وَّزَيْنَةً فَادْرَأْنَاهُمْ فِي عَذَابٍ
لِلْمُنْفَكِينَ ﴿٧٤﴾ أَوْلَيْتَكَ بُحَيْرَةَ الْغُرَفَةِ يَمَا
صَبَرُوا وَلْيَقُوتَ فِيهَا بَحِيرَةُ وَاسْلُمًا ﴿٧٥﴾ خَلِيلِينَ
فِيهَا حَسَنٌ مُسْقَرٌّ وَمِقَامٌ ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُكُمْ رَبِّي
لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَيْنًا ﴿٧٧﴾

سُوْرَةُ الشُّعَرَاءِ

(۷۲) (به‌نده‌کانی خوی میهره‌بان) ئه‌وانه‌شن که شایه‌تی ناحق نادن، هه‌رگیز له شوینیکدا ئاماده نابن که شایه‌تی ناحقی تیدا ئه‌نجام ده‌دریت، یان درۆی تیادا ده‌کریت، کاتیکیش به‌لای گه‌مه و گاله و چه‌پۆکانی نه‌فاماندا تیده‌یه‌رن، به‌هیمنی و له‌سه‌رخۆیی و سه‌ره‌رزیه‌وه تیده‌یه‌رن.

(۷۳) هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌شن؛ کاتێک به‌ ئایهت و فره‌مانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بیدار بکړینه‌وه، هه‌روا به‌که‌رې و کوږی به‌لایدا تینایه‌رن (به‌لکو تیده‌فکرن و لیکي ده‌ده‌نه‌وه و باشان به‌یره‌وی ده‌که‌ن).

(۷۴) ئەوانەشن كە دەلەين: پەرۋەردگار! لە ھاوسەرەن و نەوەكانمان كەسانىڭمان پىي بىبەخشە كە بىنبە مايدى رووناك، دىدەمان و شادمانى، دلمان و بمانكە بە يىشەوا يو يارىڭكارو و خواناسان.

(۷۵) ئەو كەسانەى (كە ئەو سىفاتانەيان تېدايە) پاداشتىيان ژووره (رازاوە و بەرزو خۆشەكانى بەهەشتە) لە بەرامبەر خۆگرتن و ئازامگرتیانەو، جا لەوى بە سلاو و دروود پېشوازييان لێدەكرێت (بۆ هەميشە دەحەوێنەوە تىادا).

(۷۶) بیگومان له‌ناو ژوړه کانی بهه شته دا ژیانی کامه رانی بهرده وام ده‌ینه سهر، به‌راستی جیگه و ریگه و نیشته حیبه کې خوش و سازگار و رازاوه‌یه.

(۷۷) تو ئەي محمد ﷺ بَيَّان بَلَى: (خەلکینە) پەرورەدگارم هیچ گویتان پێ نادات و نرختان بۆ دانانیت، ئەگەر دوعا و نزاو خواپەرستیستان نەبێت، کەچی زۆربەتان هەر پیغمبەر و قورئانتان بەدووزانی و بڕواتان نەکرد، ئەگەر بەردەوام واین، ئەوا سزاو تۆلەي خواي، لەئایندهدا بەخەتان پێ دەگریت و لەکۆلتان ناینبەوه.

سوره تی (الشعراء)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.
 (۲) ئەو سووره ته چه ندين ئایه ته له ئایه کانی قورتانی
 ناشکراو روون. (که پره له حکمهت و دانایی).
 (۳) ئەي پیغه مبهەر ﷺ خه ریکیت له داخ و خه فه تدا خۆت
 ده فه وتینیت کاتیك ده بینیت خوانه ناسان باوه ر ناهین.
 (۴) خو ئه گهر بمانه ویئ موعجیزه یه کیان له ئاسمانه وه بو داده
 به زینین ئەوسا به رده وام گهر دنیان بوی ملکه چ و زه لیل
 ده بیئت.
 (۵) هیچ یاد خشته وه و ئاموژگاریه کی گویا له خوی
 میهره بانه وه بو هاوه لگه ران یان نه هاتوه، پشتیان تی
 نه کردیئت و سهریچیان لی نه کردیئت.
 (۶) ییگومان ئەوانه (به رنامه ی ئیمه یان) به درو زانی،
 له ناینده یه کی نزیکدا هه والی هه موو ئەو سهره نجامه یان پی
 ده گات، که گالته یان پی ده کرد.
 (۷) ئایا سهرنجی زه وییان نه داوه و لئی ورد نه بونه ته وه،

چه نده ها جووت گژوگیاو رووه کی به نرخه هه مه جوو و رازاوه مان تیدا رواندوه.

- (۸) به راستی ئا له ودها به لگه و نیشانه ی (به هیژ هه یه له سه ر ده سه لات ی خوی پهروه ردار) که چی زو به یان
 باوه ردار نه بوون.
 (۹) به راستی هه ر پهروه رگاری تو (ئەي محمد ﷺ، ئەي ئیماندار) بالاده سته (به سه ر بی باوه راندا) به سوو
 میهره بانیشه (به ئیمانداران).
 (۱۰) (بیریان بخه ره وه) کاتیك پهروه ردارت (له لاپالی کبوی طوردا) فه رمانیدا به موسا که بچو بو لای قه ومی
 سته مکارو سته م پیشه...

(۱۱) که قه ومی فیرعه ونه... وه بییان بلی: ئایا له خوا ناترسن؟ پاریزکار نابن؟

(۱۲) موسا وتی: پهروه ردارا، ییگومان من ده ترسم بروام پی نه کهن...

(۱۳) ده ترسم ته نگه نه فهس و سینه ته نگیش بيم و زمانم پاراوه نیئت، به لکو په یام بو هاروونی براشم بنیریت
 (تا هاوکاریم بکات و یاریده ده رم بیئت)....

(۱۴) تۆله ی تاوانیکیشان وا به سه رمه وه (کاتیك به هه له قیبطی یه کهم کوشت) بویه ده ترسم بمکوژنه وه...

(۱۵) خوا فه رمووی: نه خیر (ناتوانن بتکوژن)، که واته برۆن هه ردووکتان هاوپی له گه له موعجیزه کانماندا، ئیمه
 به راستی له گه لتانداین و چاودیرو گوگیرین...

(۱۶) بچن بو لای فیرعه ون و بلین: ئیمه به راستی هه ردووکتان نیردراوی پهروه رگاری جیهانه کانین...

(۱۷) داوات لی ده که یان که ده سته ردار ی نه وه ی ئیسرائیل بییت و ئازادیان بکه ییت با له گه له ئیمه دا بن...

(۱۸) کاتیك موسا و هارون په یامی خویان گه یاند، فیرعه ون به موسای وت: (ئهمه پاداشتی پیاوه تی یه) ئایا ئیمه
 به مندالی به خپومان نه کردیت؟ چه نده ها سالی ته مه نت له ناوماندا نه برده سه ر؟...(۱۹) ئەوه دشت کرد که کردت (مه به سستی کوشتنی قبطی یه که یه) دیاره که تو له ریزی ئەو که سانه دایت که ناشو
 کرن و پاداشتی پیاوه تی نازانن...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ﴿١﴾ نَكَدَ الْكَذِبِ الْبَيْنِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بِنِعْمِ قَسَكِ
 أَلَا يَكُونُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِنْ شَأْنُ نَزَلِ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لِمَا خَضِعِينَ ﴿٤﴾ وَإِلَّا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثِ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا قَسِيئَتِهِمْ أَلْبَسُوا مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كُنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ
 كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانُوا لَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنْ
 رَبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضْحِكُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَيَّ هَرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمْ يَلَمْزْ أَنْفَ أَخَافُ أَنْ يُقَالُوا لَوْلَا
 كَلَّا فَادْهَابًا يُبَيِّنُ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٤﴾ فَأَتَا فِرْعَوْنَ
 فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 ﴿١٦﴾ قَالَ أَلَمْ تُؤْمَرْ أَنْ تَنْصَرِفَ ﴿١٧﴾ أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ كَذَّبَ
 وَفَعَلَتْ فَعَلْتُكَ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

(۲۰) موسا وتی: ئه و کاته ی ئه وه مکرد، له نه زانه کان بووم،
(نه مده زانی به وه ده مړیت)...

(۲۱) ئىنجا ئەوھوبو لە دەست ئېوھە لاتم کاتیک ترسام
 (لەسەر کوشتییکی هەلە بمکوژنەوه)، ئیتیر پەرۆهردگارم
 دانای، بێبەخشیووم و کردوومی بەبەکک لەبغەمبەران.

(۲۲) جائوہ نازو نیعمۃ منہ تم بہ سہ ردا دہ کہیت کہ تو نہوہی ئیسرائیل کردوۃ بندہی خوۃ و زہلیلت کردوون؟ (چونکہ بہوۃ ستہمی توۋہ من لہ مالی ئیۋہا بہ خبوکرام).

(۲۳) ئىنجا فیرعه ون وتی: باشه، په روه ردگاری جیهانه کان چیه و کی به؟...

(۲۴) موسا وتی: ئه و پهروه دگاره، به دپهنه رى هه مو
ناسمانه کان و زه وپه و هه رچیش و له نیوانیاندایه ئه گهر نیوه
برو ده کهن و دلنیا دهین.

(۲۵) (فیرعه ون به له خوَبایی بوونیکه وه) به وانه ی ده وره ری وت: ئه وه گوی ناگرن چی ده لیت؟!

(۲۶) (موسا رووی کرده خه لکه که) وتی: په‌روه‌دگاری من، په‌روه‌دگاری ئیوه‌ش و په‌روه‌دگاری باوو بایپیرانی دږ نښتانه.

(۲۷) فیرعه ون (به گالته پیکردنه وه) وتی: به راستی (وا دیاره) ئه و پیغه مبه ردی بۆ ئیه ره وانه کراره شیته!!
 (۲۸) موسا وتی: پهروه ردگاری خوره لات و خورئاوا هه موو ئه و شتانه شه کهوا له نیوانیاندایه ئه گهره قه و
 بیرو هوشنان بخه نه کار!!

(۲۹) فیرعه‌ون سویندی خوارد و وتی: ئه گهر جگه له من که سیکێ تر بکه‌یته خوای خۆت و فه‌رمابه‌رداری بیت، ده‌تخمه‌مه‌ ریزی به‌ندکراوه‌کانه‌وه و زندانبیت ده‌که‌م...

(۳۰) موسا وتی: باشه، ئه گهر به لگه و شتیکی ئاشکرات پیشان بدهم (له سه ر راستگویی خوم هه ر به ندم ده که یت)...

(۳۱) فیرعهون وتی: ئادەى یزانم چیت پیدە کریت ئەنجامی بدە ئەگەر راست دەکەیت!!...

(۳۲) ئەویش گۆچانە کەى فریداً، دەستبەجى بوو بەهەژدیهایە کى گەورەى ئاشکرا (فیرعهون و دارو دەستەى بەتەواو ی تۆقان)!!...

(۳۳) ده‌ستیشی (خسته بن بالی) و ددریه‌ینا خیرابو به (کافوری) سپی و ددره‌وشایه وه له‌به‌ر چاوی ته‌ماشا کاران!!...

(۳۴) فیر عون (هیچی بو نه مایه وه) به دانیشتونانی ده ور و به ری خو ی وت: ئەم (فرستاده یه) جادوو گه ریکی زاناو
شاره زایه!!!...

(۳۵) ديه‌ويټ له سهر زه‌وي خوټان دهرتان بکات به‌هوټي جادوه که يه‌وه، فهرماتنان به‌چي‌يه؟ (چي بکه‌ين باشه تا سمنو ورکي، يو دانستن).

(۳۶) دارو دہستہ ی فیرعون و تیان: مَوْلَہ تیک بدہ بہ موساو براکھی ، فہرمانیش بنیرہ بو کار بہ دہستانی ھہ موو
شارہ کان تا خہ لکے کۆ بکھنہ و ھ لہ سلانہ کہ ئاگار دار بان بکھن!!!...

(۳۷) بۆ ئۆمەي فەرمانبەرەن ھەرچى جادوۋگەرى شارەزا ھەيە بۆت بەيىن...

(۳۸) سەرئەنجام جادوگەرەن لە دۆڭى، ديارىكاو كاتىكى، ديارىكاو داكا كەنە...

(۳۹) باشان به خه لکې، و ترا: ئایا (بو دیتې، ئەم دیمەن و شانۆه) کۆ ناینه وه؟!...

قَالَ فَلَمَّا إِذَا مَا أُنْزِلَ مِنَ الصَّائِلِ ﴿٦٠﴾ فَقَرَّبْتُ مِنْكُمْ لَنَا خِفَتِكُمْ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْسِبِينَ ﴿٦١﴾ وَتَوَكَّلْ بِرَبِّكَ تَتَمَنَّاهُ
عَلَى أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٢﴾ قَالَ فَرِعُونَ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾
قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ ﴿٦٤﴾
قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَأَلَسْتُمْ بَعْدُ ﴿٦٥﴾ قَالَ رَجُلٌ وَرَثَ آبَاءَكُمْ
الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٦٧﴾
قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّكُمْ تَقُولُونَ ﴿٦٨﴾ قَالَ
لَئِنْ أَخَذْتُ بِالرِّهَابِ لَأَعْلَمَنَّ أَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٦٩﴾ قَالَ
أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُوثِقٍ ﴿٧٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِدَلِيلٍ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ أَفَلَمْ يَعْصَاهُ إِذَا هُوَ مُبْتَغَىٰ تَتَابَعَةً ﴿٧٢﴾ وَرَجَعُوا
إِذَا هُوَ بَيِّنَةٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٧٣﴾ قَالَ لِلْمَلِكِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾ مُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٧٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْعِ فِي الدَّلِيلِ حَسِيرِينَ ﴿٧٦﴾
يَا نَوْفَلُ بِكُنْ لِسَحَارِ عَلِيمٍ ﴿٧٧﴾ فَطَمَعَ السَّحَرَةُ
لَمِيقَتِ يَوْمِ مَعَالُومٍ ﴿٧٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُنْجِمُونَ ﴿٧٩﴾

لَمَّا نَبَّحَ السَّحَرَةُ إِنَّ كَانُوا هُمْ الْفَلِيلِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالُوا لِرُحْمَؤُنَا إِنَّا لَنَجْرُ لَنَا كَأَنَّ الْفَلِيلِينَ ﴿٤١﴾ قَالُوا نَعَمْ
 وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمَقْرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا هُمْ مُوسَى أَفْرَأَمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
 قَالُوا أَفَرَأَجِبْتُمْ وَعَصَيْتُمْ وَقَالُوا لِرُحْمَؤُنَا إِنَّا لَنَحْنُ
 الْفَلِيلُونَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا لِمُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 قَالُوا لِمُوسَى سِحْرُكَ سَاجِدِينَ ﴿٤٤﴾ قَالُوا إِنَّا نَمَارِبُ الْفَلِيلِينَ ﴿٤٥﴾
 رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمْسُدْ لَهُ قَبْلَ أَنْ نَأْذَنَ لَكَ إِنَّكَ
 لَكَبِيرٌ كَبِيرٌ الَّذِي عَلَّمَكَ السَّحَرَ فَلَسَوْفَ نَعْمُونَ لَا فُطْعَنَ لِيَدَيْكَ
 وَأَرْجُلُكَ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَبْرَ لَكَ أَجْمَعِينَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا لَا صَبْرَ لَنَا
 إِلَّا إِنَّا مُنْقَلِبُونَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا إِنَّ كُنَّا
 أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعَادِي إِفْكِهِ
 مُتَّبِعُونَ ﴿٥٠﴾ فَاسْرُ بِرُحْمَؤُنَا فِي الْمَدَائِنِ خَفِيِّينَ ﴿٥١﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
 لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّا لَجَمْعٌ خَذِرُونَ
 قَالُوا فَجَنَّتْهُمْ مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْنُونَ ﴿٥٤﴾ وَكُنُوزُهُمْ قُلُوبُهُمْ
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٥﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ شَرْقِيًّا ﴿٥٦﴾

(۴۰) بۆ ئەوئە شویئی جادووگەرەن بکەوین ئەگەر ئەوان سەرکەوتن و بردیانەو!...

(۴۱) کاتیک جادووگەرەن هاتن بۆ لای فیرعەون، وتیان: ئایا پاداشتمان دەبێت، ئەگەر ئێمە سەرکەوتین و بردمانەو؟!...

(۴۲) فیرعەون وتی: بە ئێ بیگومان ئیو ئەو کاتەدا سەرەپای ئەو ئە نزیکانی من دەبن...

(۴۳) (پاشان لەروژو کاتی دیاریکراودا) موسا بە جادووگەرانی وت: چیتان پێیە فری بدهن و چیتان لە دەست دیت درێغی مەکن؟!...

(۴۴) ئەوانیش هەرچی پەت و گوریس و دارو گۆچانیان هەبە فریاندان و وتیان: بە یارمەتی و دەسلاتی فیرعەون، هەر ئێمە سەرەکەوین و هەر ئێمە دەبێەینەو.

(۴۵) ئینجا موسا عەساکە ی فریدا، هەرچی درۆ و دەلەسە و گوریس و داریان هەبوو، هەر هەمووی هەللووشی و لەناوی بردن.

(۴۶) ئەوسا ئیتر هەموو جادووگەرەن، بەهۆی ئیمانە کەیانەو خران بە رووداو سوژدەیان برد بۆخوا....

(۴۷) وتیان: ئێمە باوەرمان هێناوە بە پەرورەدگاری جیهانەکان.

(۴۸) پەرورەدگاری موسا و هاروون.

(۴۹) فیرعەون وتی: هەر و باوەرەتان پێی هێنا پێش ئەوئە مۆلەتتان بدەم بیگومان ئەم جادووگەرە، گەورە کەتانە، کە فیری جادووگەری کردوون... خۆتان دەبیننەو، دەبێت دەست و قاچتان بە پێچەوانەو بقرتێنم و هەمووتان لە خاچ بدەم.

(۵۰) جادووگەرانی ئەوسا و ئیماندارانی ئیستا، بێ ترس و تیان: هیچ زەرەر و زیانی بۆمان نایێت (لە هەرەشە ناترسین) چونکە ئێمە دلباین کە بۆ لای پەرورەدگارمان دەگەڕێینەو.

(۵۱) ئێمە بەراستی بەتەماین و ئومیدەوارین کە پەرورەدگارمان لە گوناھە کائمان خۆش ببێت هەر بەوئە یە کەم دەستەین لە ئیمانداران (چاوپۆشی لە رابووردوی ناپەسەندمان دەکات).

(۵۲) (دوای سەلەھا) وەحیمان نارد بۆ موسا (ئیتر ولات بەجێ بهێلێت و فەرمانمان پێدا) شەو پەرەویی بکە بە بەندەکانم و دلباش بن کە (دوژمنان) شویتان دەکەون...

(۵۳) فیرعەون (کە هەوالی زانی) ناردی بۆ شارەکان کە هیز کۆیکەنەو و (نەبەلن ئەوئە ئیسرائیل کۆچ بکەن)...

(۵۴) (جاری داو وتی) بیگومان ئەوانە دەستە یەکی کەمن و زوو بەلبەستیان دەکەین...

(۵۵) بەراستی ئەوانە سەرکەشییان کردووە و ئێمەیان تووڕە کردووە...

(۵۶) (خەمتان نەبێت) بیگومان ئێمە هەموومان بیدار و ئاگادارین (لە نەخشەیان)...

(۵۷) ئینجا ئێمە (بەو شیوێە فیرعەون و دارو دەستەیمان) دەرھێنا لەناو باخ و باخات و کانیووەکان...

(۵۸) لە نیو گەنجینە ی جوړاو جوړ و جیگە و ریگە ی خۆش و رازووەدا...

(۵۹) ئەوئە ئیسرائیلیمان کرد بەخواهەنی (زۆریە ی) مأل و سامانیان...

(۶۰) ئەوسا (فیرعەون و دارو دەستە ی) شویتان کەوتن، لە گەل خۆرە لاتندا پێیان گەشتن....

(۶۱) کاتیک هه‌ردوولا یه‌کتریان به‌دی کرد، یارانی موسا وتیان: به‌راستی پیمانگه‌یشتن و ئیمه‌تیاچوین.

(۶۲) موسا وٲی: نه خیر، وانیه، من دلنیام په روه ردگارم
له گه لدایه و رینموویم ده کات (بو زگاری و سه رفرازی).

(٦٣) ئەوسا ئىيمە وەحيمان نارد بو موسىكه: به عەساكهت
بماله به دهرياكەدا، (هەر كه ئەو كارەى كرد) دەريا شەق بوو

(بوو به دوانزه شه قام) هر شه قامیکی ده وره دره به شه پوولی
 گه وره ی ئاو، که وهك کیویکی، گه وره و مه زن و ابو و (ئاوه که

هه‌لدرایه‌وه بو دوانزه تایه‌فه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل و
به‌ئواناندا به‌رینه‌وه...

(۶۴) پاشان فی‌رعه‌ون و داروده‌سته‌یمان کی‌ش کرد بو ناو
دهر باکه....

(٦٥) موسا و هه‌موو ئه‌وانه‌ش له‌گه‌ڵیدا بوون رزگارمان
ک‌د‌ن.

(۶۶) پاشان فیرعه ونو له شکره که یمان نوقمی ده ریا کرد.

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانِ قَالَا أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّذَا لَأْمَارُكَونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا
كَلَّا مَنْ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٧﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٨﴾
وَأَرْفَأْنَاهُمُ الْأَخْيَرِينَ ﴿١٩﴾ وَأَخْبَيْنَا مُوسَىٰ وَمَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٢٠﴾
ثُمَّ أَوْفَوْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿٢١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ رَيْتَ لَهُوَ الْعَرْشَ الرَّحِيمَ ﴿٢٣﴾ وَقَالَ عَلَيْهِمْ
نَبَأُ ابْنِهِمْ ﴿٢٤﴾ قَالَ ذَلِ لَيْسَ بِهِ وَقُوِيْهِ مَا تُعْبِدُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا
تُعْبِدُونَ آصْنَامًا فَظَنَلْهُمَا عِيبِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ
تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ أَوْ يَبْصُرُونَكَ أَوْ يُضَرُّونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوَلَمْ يَسْمَعُوا شَيْئًا مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٣٠﴾ أَشَرُّ
وَأَبَاؤُكُمْ أَتَقُولُونَ ﴿٣١﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ أَرْبَابَ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِي هُوَ يُعْطِيكَ وَيُسْقِينِ ﴿٣٤﴾
وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
يَحْيِينِ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣٧﴾
رَبِّ لِي بِحُكْمِكَ وَأَوْحْيَا فِي الْأَصْطَلِحِينَ ﴿٣٨﴾

(۶۷، ۶۸) ته‌ماشای ئایه‌تی ۸ و ۹ بکه.

(٦٩) ههروهها بهسه رهات و ههوالی ئیبراهیم بو ئه و خه لکه باس بکه.

(۷۰) کاتیک به باوکی و به قه و مه که ی وت: باشه، نه وه ئیوه چی ده په رستن؟!

(۷۱) وتیان: (ئاشکرایه) ئیّمه کۆمه‌لی بت ده‌په‌رستین و به‌رده‌وام ده‌ورو خولیان ده‌ده‌ین.

(۷۲) ئىبراهيم وتى: ئايا كاتىڭ كە ھاناو ھاۋارىيان بۆ دەبەن و دوعا و نزا دەكەن، گوييان لە ئاھو نالە و داخواز يە كانتان ھەمە؟!..

(۷۳) یاخود ده‌توانن ئه‌وانه قازانجیك یان زیانیكتان پییگه‌یه‌نن؟...

(٧٤) بت په‌رستان و تیان: (ئیمه‌ ئه‌وه‌ نازانین) باو و باییرانمان بینووه‌ ئاوايان کردووه‌ (ئیمه‌ش واده‌ که‌ین)...

(۷۵) ئېيراهيم وتى: باشە ئاخريئوھ نابېنن چى دەپەرستن (كەي ئو شتانه شايستەي پەرستن)...

(۷۶) به راستی ئیوهش و باو و باپیرانی دیرنیشان (به ههله دا چوون)...

(۷۷) بیگومان هه موو ئه وانه دوژمنی منن، به دوژمنی خومیان ده زانم جگه له په ره وردگاری جیهانه کان...

(٧٨) ئەوێ دروستی کردووم هەر ئێو رینموییم دەکات (بۆ ئەوێ بەختەوهریم له هەردوو جیهان)...

(٧٩) ئەو زاتەش خۆی خۆراکم یی دەبەخشیت و تینویە تیم دەشکینیت....

(۸۰) کاتیکش که نه خوش ده کهوم، نه وه ههر ئه و چاره سه رم ده کات و شیفام بو ده نیریت...

(۸۱) هەر ئەویش دەممرینت و ئەووەوداوش زیندووم دەکاتەوہ...

(۸۲) هەر ئەو ئۇ مۇددىم بىلەن تە، كە ئە گو ناھم خۇش بىت ئە رۆژى قىامە تدا...

(۸۳) (تینجا ئیبراهیم نزی کردو وتی) پەرۋەردگارا: زانیاری و دانایی و دەسلەلاتی تەواوم پی بېخشە و بەبەستەم بکە بە حاکە کارانەو.

(۸۴) په‌روه‌ر دگاړا؛ يادى خيړم با له‌سهر زارى نه‌وه‌كانى
داها توو بمښت...

(۸۵) بمگیره له و که سانه ش که بهه شتی پر له نازو نیعمه ت به ده ست ده هین و دینه خاوه نی...

(۸۶) له باوکیشم خوښ بښه به راستی نه و له ریزی
گومراکاندایه (دیاره هشتالې نائومید نه یوه).

(٨٧) له روژى زیندوو بوونه وهى ئەو خەلکەدا شەرمەزار و خەجالەتم مەکە.

(۸۸) تھو روژہی کہ نہ مآل سوود دہہ خشیت و (فریای تادمیزاد دہ کہ ویت) نہ منداآل و نہ وہ.

(۸۹) مه گهر که سیّک به دل و دهر وونی پاک و بیگه ردو پر له
بُیمان، به خزمهت به رو دگار گه شتیت.

(۹۰) ئەۋكاته، بههشت له چاكه كاران و خواناسان نزيك كراوه ته وه. (دواى بشويه كې، كه م دهجنه ناوى).

(۹۱) دوزخ خش له گو مر او سهر لَشو او ه کانه و ه ديار ه...

(۹۲) بَشَان دِهوتَر ی: لَه کو بَن تَهوانه ی دِهتانه رست؟...

(۹۳) له جياتی خوا، ټایا یارمه تی ئیوه یان پی ده دریټ یان فو بای خو بان ده که ون؟

(۹۴) ئىنجا ھەمويان بە پالە پەستۆ توندو تىژى يەو، بته كان
و گومراكان بەسەر روودا فې دەدر ئىنا ناو ئاگرى دۆزەخەو.

(۹۵) (هاو ری) له گڼل هه، هه مو و سه بازاران و دهست و سو هندی

(۹۶) (بت به رستان: به تته کان و به رستراوه کانبان) ده لَی: به رَق و کینه وه، له

دو زہ خدا...

(۹۷) سو بند به خوا به راستی، ئَمَّهْ لَه گو مر اسه که، ئاشکر ادا ده ژ یاب...

(۹۸) کاتیک کہ نیوہمان دہر دہ ریزی بہر و ہر دگاری جہانہ کانہ وہ و بہ کسانمان دہر دن لہ گہ لیدا...

(۹۹) ئىمە كەس گۇمراي نە كە دىن تەنھا گۇناھكار و تاوانبارە كان نە بىت...

(۱۰۰) کہواتہ ئمہ ہج تکا کار یکمان یو نہ، یہ...

(۱۰۱) باخود هاور بيه که، دلسوز تا هه و لکمان يو بدات، بان دلخو شيمان بداته وه...

(۱۰۲) جا خوزگه جارِکی تر موله تمان بدرایه و (بگه پراسنه وه بو دنیا) تا به هوئی نه وه وه بچینه ریزی ئیماندارانه وه.

(۱۰۳)، (۱۰۴) سہ درجہ، ثابہ تہ، ۸ - ۹ بدہ.

(۱۰۵) قه و م - نوح - بش به نامه ی هدر هه مه و بغه مه در انان به در و زانه .

(۱۰۶) کَاتِکْ - نَح - ی، بَابَانِ بِسْمَ وَتَنْ: باشه، تَه وُه تُمَّه لِه خَوَا نَاتَسَن، بَارَزْ کَر نَاب؟

(۱۰۷) بهر است، دلناب: که من فستاده به که، نه من: و دلسم: ز من به تان...

(۱۰۸) که و ابو له خوا بت رسن و فخر مانده داری من بکهن...

(۱۰۹) من داوای هیچ جوړه پاداشتيکتان لئې ناکه مې لسه‌ري، من ته‌نډا پاداشتي خوږ مې په‌روهر دگاري جيهانه‌کان ده‌خوازم. (تېو لېس اندي، بېغمبه‌ران سلاو بان لېرې بېت ده‌يا هانداره‌بان بوايه يو باوهر).

(۱۱۰) هه‌م‌شه‌ له‌ خوا‌ت‌ر‌ س‌ن‌ و‌ ف‌ه‌ر‌ مان‌ه‌، دا‌ر‌ی‌، م‌ن‌ س‌ن‌...

(۱۱۱) (هه نديك له دهمدارانی قه ومه كی) وتیان: ئیْمه چۆن باوه^۶ له بهر خاتری تو بهیڤین، له كاتیكدا كه كهسانی هه ژار و داماو شه نیت كه و ته و!

(۱۱۲) نوح وتی: جا من چوانم، ئهوان چ کارو کرده ویه کیان ئه نجامده دا (من بانگم کردن بو ئیمان، ئهوانیش هاتن به دهم بانگه وازه که مه وه)...

(۱۱۳) حساب و لپرسینه وهشیان تهنه لسه ر
په روه ردگاری منه، ته گهره هست و هوشیاریتان هیه...
(۱۱۴) من ههرگیز ئیمانداران دهرناکم و (دلّیان
نایشینم)...

(۱۱۵) به لکو من تهنه بیدار که ره وهیه کی ناشکرام...
(۱۱۶) (ئه وسه دهسه لاتداران) وتیان: ئه ی نوح ئه گهر
کوئل نه دهیت و کوئای بهم باسانه نه هیئت، بهراستی له
رهجم کراوان دهیت و (بهرد بارانت ده که بن).

(۱۱۷) (نوح سکالای کردو) وتی: په‌روه‌ردگارا به‌پراستی
قه‌ومه‌که‌م بروایان پینه‌کردم.

(۱۱۸) له بهر څه ډاډا کارم سهرکه و تښه پيښه خشيت
به سهر ياندا و د هروم لږ بکه ټټه وه و څوم و ئيمانداراني
ياوهر ښم رزگار بکه ټټ.

(۱۱۹) (ئەوسا ئىمە) خۆي و ھەرچى لە گەلیدا بوون

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣١﴾ إِنَّ جَسَابَهُمْ لَآلَاءَ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٣٢﴾ وَمَا أَتَا بِطَارِدِ الْمُتُؤَمِّنِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّا أَنَا الْبَازِغُونَ
﴿١٣٤﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَتُوحَّ تَكُونُ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١٣٥﴾ قَالَ
رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذِبُونَ ﴿١٣٦﴾ فَأَنْتَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَحَاكِبُنِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُتُؤَمِّنِينَ ﴿١٣٧﴾ فَأَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْفُلْكَ الْمَشْهُورِ
﴿١٣٨﴾ ثُمَّ تَرَفُّعًا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤١﴾ كَذَبَتْ
عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٢﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ إِنَّا لَنُفُوءُ ﴿١٤٣﴾ لَئِنْ لَكُمُ
رَسُولٌ آمِينَ ﴿١٤٤﴾ فَأْتُوا اللَّهَ وَآلِيَهُمْ وَاطِيعُونَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنَّا أَجْرِي لَآلَاءَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾ أَتَنْتَوُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
عَٰيَةً يَتَّبِعُونَ ﴿١٤٧﴾ وَتَتَذَكَّرُونَ مَصْنَعَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾
وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِينَ ﴿١٤٩﴾ فَأْتُوا اللَّهَ وَآلِيَهُمْ وَاطِيعُونَ ﴿١٥٠﴾
وَاتَّقُوا الذِّى أَمَرَ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾ أَمَدُّكُمْ بِأَنْتُمْ وَبَيْنَ
وَحْنَتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥٢﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٥٣﴾ قَالُوا أَسَؤَدُ عَلَيْنَا أَوْ عَظَمْتَ أَمْرَهُ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِلِينَ ﴿١٥٤﴾

رزگارمان کرد له که شتیہ بارهه لگره که دا.

(۱۲۰) پاشان دواى ئه وان هه رچى مایه وه (له خه لکه گو مرا که) نو قمى ئاوى رزیا نه که مان کرد.

(۱۲۱)، (۱۲۲) سہرنجی، ٹایہ تے، ۸ - ۹ بدہ۔

(۱۲۳) قه‌ومی عادی‌ش به‌رنامه‌ی هر هه‌موو پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژانی.

(۱۲۴) کاتیک (هودی پیغمبره‌ری بریایان ییی و تن: باشه، ئه‌وه ئیوه له خوا ناترسن، پارێزکار نابن.

(۱۲۵) به راستی دنیایں کہ من فرستاده یہ کی تھمیں و دلسوزم بوتان.

(۱۲۶) له خوا بترسن و فرمانبہردارم بن...

(۱۲۷) سہرنجی، ٹایہ تی، ۱۰۹ بدہ...

(۱۲۸) ئۇوھ نىھ ئىوھ لھ ھەموو شوينىكى بلىند و سازگارد اكوْشك و تەلار دروست دەكەن و خوتان سەرگەرمى كەيف و شادى دەكەن؟! (ئابا تەنھا بو ئۇوھ دروست كراون؟)...

(۱۲۹) هەر خەریکە دروستکردنی کارگەو کارخانە و بەئۆمیدی ئەوەن هەمیشە بژین و نەمرن...

(۱۳۰) کاتیک په لاماری خه لکی دده دهن، به شیوهیه کی زور دل رهق و درندانه په لامار دده دهن و دهست دده و شینن!..

(۱۳۱) که واته له خوا بترسن و فرمانبردارم بن...

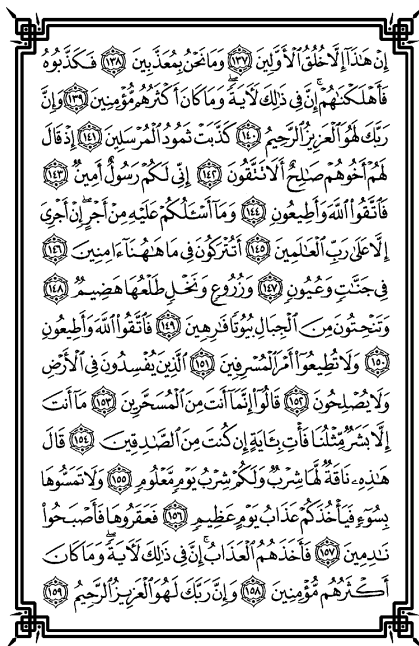
(۱۳۲) لهو زاته بترسن که خوٲان دهزانن چي ٲٲبه خشيون...

(۱۳۳) مالاتی زۆرو نهوهی زۆری ییبه خشیوون..

(۱۳۴) ههروه‌ها باخچه و باخات و کانە، و سه‌رجاوه‌ی زۆر...

(۱۳۵) بہ راستی، من دہترسم لہ روژیکے، زور سہ خدا بہ لایہ کے، گہورہ بہ خہ تان ہے، بگریت...

(۱۳۶) (سته مکاران) وتبان: چو ونه که به لای ئیمه وه ئاموژگاری ده که یت یان له ئاموژگران نایست؟!

(۱۳۷) ئەم بىرو باوەرە ھەرداب و نەرىت و رەوشتى پېشىنانە.
(۱۳۸) (ئېمە برا ناکەين کە وەك تۆ دەلېيت) لە سزادراوان و نازاردراوان بين.

(۱۳۹) ئەوان براوايان پېنە کەرد، ئېمەش لەناومان بێردن، بەراستی لە بەسەرھاتياندا بەلگە و نیشانە و عېبەت ھەيە، (مەخاين) زۆر بەشيان باوەردەدار نەبوون.

(۱۴۰) بەراستی پەرورەدگارى تۆ (ئەمى محمد ﷺ، ئەمى ئيماندار) بالادەستە (بەسەر بى باوەرپاندا) و بەسۆزو مېھرەبانە (بە ئيمانداران).

(۱۴۱) قەومى (ئەمۆد) یش براوايان بە پېغەمبەرانيان نەکرد.
(۱۴۲) کاتېک صالحى برايان پېي و تن: باشە، ئەو ە ئېو لە خوا ناترسن، پارېزکار نابن؟

(۱۴۳) سەرنجى ئايەتى ۱۰۷ بەدە.

(۱۴۴) لە ۱۰۸ دا ماناکراوە.

(۱۴۵) لە ۱۰۹ دا ماناکراوە.

(۱۴۶) ئايا وادەزانن ھەروا ئالېردا بەخۆشى و ئاسوودەبى دەھيلرېنەو (ژيانتان کۆتايى نايەت)؟

(۱۴۷) لەناو باخ و باخات و کانباوى سازگارد؟!

(۱۴۸) لەناو بېستان و دارخورمادا کە خورماى نەرم و ناسک و بەتام دەگرېت!!

(۱۴۹) (ھەرەھا بو تان دەلویت) مال و شوینی خۆش لە چاکان دابتاشن و بەجوانى دروستى بکەن و بەخۆشى تيايدا کەشخە بکەن!!

(۱۵۰) لە خوا بترسن و فەرمانبەردارى من بکەن.

(۱۵۱) بە فەرمانى موسرېف و لە سنوور دەرچووەکان ھەلس و کەوت مەکەن...

(۱۵۲) ئەوانەى کە تۆوى فەسادو تاوان لە زەويدا دەچېنن و ھەرگېز چاکسازى ناکەن.

(۱۵۳) خوانەناسان وتیان: واديارە تۆ بەراستى لەوانەى کە فېل و جادووت لېکراوە!!

(۱۵۴) تۆ ھەر بەشەرىکى وەکو ئېمە، بەلگەيە کمان نیشان بەدە ئەگەر لە راستگويانیت؟!

(۱۵۵) (جا خواى بە توانا خوشترېکى بو بەدېھيان، تا دەمکوتيان بکات و بيانويان بېرېت)، ئىنجا - صالح - پېغەمبەر پېي و تن: ئەمە وشترېکە و موعجيزەيە کە دەبېت روژېک ئاو تەنھا بو ئەم بېت، روژېکېش بو ئېو، ديارېکراو بېت.

(۱۵۶) نەکەن دەستدرېژى بکەنە سەرو ئازارى بەدن، تا سزايەکى سەخت لە روژېکى سامناکدا يەخەتان نەگرېت.

(۱۵۷) (بەلام گوييان نەدا بە ئاموژگاريەکانى صالح)، ئيتەر سەريان پىرى و دەستبەجى لەبەيانيدا پەشيمان بوونەو...

(۱۵۸) ئەوسا بەھوى ئەووە خېرا سزاي خوايى يەخەى گرتن، بەراستى ئا لەوهدا بەلگە و نیشانە ھەيە (لەسەر تۆلەى خوايى) (مەخاين) زۆر بەشيان باوەردار نەبوون.

(۱۵۹) سەرنجى ئايەتى ۹ بەدە.

(۱۶۰) قه‌ومی (لوط) یش بروایان به ییغه‌مبه‌ران نه کرد...

(۱۶۱) کاتیک (لوٹ) ی بریایں پیی وتن: باشه، ئه وه ئیوه
له خوا ناترسن.

١٠٩، ١٠٨، ١٠٧ له (١٦٤)، (١٦٣)، (١٦٢)،
دا مانا ڪراو ه.

(١٦٥) ٿاڻا لھناو ٿو ھھ موو خھ لکھدا ٿي ٻھ به شوي ٺيريئھدا دھ گھري ٺو دھ تانھو ٺي ٺارھزووي جووٺ بوو لھ گھل ٺھواندا جيئھ ٺيڪھن؟...

(۱۶۶) واز دهه‌بین له هاوسه‌ران و هاوجوتانی خوٚتان
که په‌روه‌ردگارتان بو‌ی دروست کردون، به‌لکو ئیوه
هه‌رقه‌ومیک‌ی ناله‌بارو په‌دره‌وشت و ناره‌سه‌نن.

(۱۶۷) تاوانباران وتیان: ئەي لوط، ئەگەر كۆل نەدەيت
لە دەريەدەر كراوان دەيست.

(۱۶۸) لوط وتی: بهراستی من بیزارم له کارو

كَذَبَ قَوْمٌ رُحْبُ الْعُرْسِ (١٧١) إِذْ قَالَ لَهُمُ أُخْرُجُوا آلَافْ تَقُونَ (١٧٢)
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٧٣) فَاقْبَلُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ (١٧٤) وَمَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنِّي لَعَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٧٥)
أَتَأْتُونَ الذِّكْرَ مِنَ الْعَالَمِينَ (١٧٦) وَتَدْرُسُونَ مَا لَكُمْ لِكُلِّ رُبُّكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (١٧٧) قَالُوا لَيْنَ أَتَنْتَبِهَ لِرُحْبُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (١٧٨) قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْغَالِينَ (١٧٩)
رَبِّ نَحْيِ وَأَهْلِي وَمَا يَعْمَلُونَ (١٨٠) نَجِّنِي وَأَهْلِي مِنَ الْجَمْعِ (١٨١)
إِلَّا صَعَوْا فِي الْعَذَابِ (١٨٢) ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ (١٨٣) وَأَقَطْنَا عَلَيْنِهِمْ
مَطَرًا غَاسًا مَطَرُ الْمُتَدَبِّرِينَ (١٨٤) إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ كَرِّهُمُ
مُؤْمِنِينَ (١٨٥) وَإِنْ رَيْتَ كَثُورَ مِيزَارِهِمْ (١٨٦) كَذَبَ أَصْحَابُ
لَيْكَةِ الْعُرْسِ (١٨٧) إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَنْتَقُونَ (١٨٨) إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ (١٨٩) فَاقْبَلُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ (١٩٠) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِنِّي لَعَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٩١) ﴿١٩٢﴾ أَفَوَلَا الْكِلَافَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُفْسِدِينَ (١٩٣) وَارْتَوْا بِالْقِسْطِ مِنَ الْمُسْتَقِيمِ (١٩٤)
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٩٥﴾

کرده و هتان و نه فره تی لیّده که م و بیّده نگ نابم.

(١٦٩) ئەوسا که نائۆمید بوو لییان، نزی کردو وتی: پەرودەگارا خۆم و مأل و خیزانم رزگار بکه لهو کار وکردهوانه ی ئەمانه ده بکهن.

(۱۷۰) تيمه‌ش نزامان گيرا کرد و خوي و مال و خيزانيمان هه مووي رزگار کرد...

(۱۷۱) جگہ لہ پیرہ ٹنیک (کہ هاوسہری بوو) لہ تیاچوہ کان بوو (چونکہ باوہری بہ پہ یامہ کہی نہ بوو).

(۱۷۲) له وه وودوا ئه وانې، ترمان ریشه کهن کرد.

(۱۷۳) به سه ختیش به رد بارانمان کردن، ئای که خراب و سهخت و دژواره بارانی، پیدارکراوه کان.

(۱۷۴)، (۱۷۵) سہرنجے، ٹایہ تے، ۸، ۹ بدہ۔

(۱۷۶) خاوه‌نی باخ و باخاته چرو پره کانیش به‌رنامه‌ی گشت پیغّه‌مبه‌رانیان به‌دروژانی.

(۱۷۷) کاتیک شوعه یب پیغہ مہر پیی و تن: باشہ، تہوہ ییوہ لہ خوا ناترسن، پاریزکار نان؟

(۱۷۸) (۱۷۸)، (۱۷۹)، (۱۸۰)، سہرنجی ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹ بدہ۔

(۱۸۱) له کيښان و پيواندا وهفاداربن و فيل مه کهن و له و که سانه مه بن که زهره ر به خه لکی ده گه يه نن و شتيان پي نرخ ده کهن و (هه ربه رژه وندی خويانيان ده ویت).

(۱۸۲) به تهرازوو پیوه‌ری راست و دروستیش کی‌شانه و پیوانه بکهن.

(۱۸۳) نرخی که لوپل و شتومه کی خه لکی مهشکینن و سووکی مه کهن و له زه ویدا فه ساد و تاوان ته نجام مه دهن.

وَأَنفَعُوا الَّذِينَ خَلَقْنَاكُمْ وَالْجَلَّةَ الْأُولَىٰ ۚ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَمِنْ
الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّ أَعْلَمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُم عَذَابُ يَوْمِ الظُّلُمَةِ إِنَّهُمْ كَانُوا عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَكَلِمٍ
الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ مَبِينًا عَنِ
مُتَّبِعِينَ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَنَزْلُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ وَلَوْ كُنَّ أَهْلُهُ لَفَاضُوا
عَلَيْهِ إِسْرَافًا ۚ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٧﴾
فَفَرَّخْنَا بِهِم مَّا كَانُوا بِهٖ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٨﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
فِي قُلُوبِ الْمُتَجَرِّمِينَ ﴿١٩٩﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠٠﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠١﴾ فَيَقُولُوا
هَٰذَا مَنظُورٌ ﴿٢٠٢﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَرَأَيْتَ
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٤﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٥﴾

(۱۸۴) هەر لهو زاته بترسن که ئیوهش و نهوه کانی پیش
ئیوهشی دروست کردوه.

(۱۸۵) (نهفامان) وتیان: بهراستی توئی شوعهیب هەر
له جادوو لیکراوانیت.

(۱۸۶) تو تهنها مروفیکی وه کو ئیمهیت، واش گومان
دهبهین کهله دروژنان بیت!!

(۱۸۷) ده پارچه یهک له تاسمانه وه بهسه رماندا دابارینه
ئه گهر تو له ریزی راستگو یاندایت؟!

(۱۸۸) شوعهیب وتی: من دلنیام که پهروه ردگاری
ئاگاداره بهوهی که دهیکهن.

(۱۸۹) سه رئه نجام، قهومی ناله بار بروایان به شوعهیب
نه کرد، ئیتیر سزای روژی ههورو سییه ر (که له ژیریدا
ئاگر باران کران) دایگرتن، بهراستی ئه و سزایه سزای
روژیکی گهوره و سهخت بو.

(۱۹۰)، (۱۹۱) سه رنجی ئایه تی ۸، ۹ بده.

(۱۹۲) بهراستی ئه م قورئانه له لایهن پهروه ردگاری
هه موو جیهانه کانه وه رهوانه کراوه.

(۱۹۳) جوهره ئیلی ئه مین (فریشته ی وهی) دابیه زاندوه...

(۱۹۴) بو سه ر دلی توئی محمد ﷺ تا بچیته ریزی ئه و که سانه وه که خه لکی بیدارده که نه وه و له
خه وی غه فله ت دایانده چله کیئن.

(۱۹۵) به زمانی عهره بی روون و ئاشکرا، یاخود به زمانیکی پاراو و شیرین و روون.

(۱۹۶) بیگومان هه والی راستی و دروستی ئه م قورئانه له کتیه به پیشوه کاندایا سکراره.

(۱۹۷) ئایا له وه دا به لگه و نیشانه نه بوو بو ئه و خه لکه، که زاناکانی نه وه ی ئیسرائیل ده رباره ی
پیغه مبه ر و قورئان، گه لی شت ده زانن. (به لام ده یشارنه وه و رای ناگه یه نن).

(۱۹۸) خو ئه گهر قورئانمان دابه زاندایه بو سه ر که سانیکی تر جگه له عهره به کان...

(۱۹۹) وه بیخویندایه به سه ر یاندا ههر باوه ریان پی نه ده کرد...

(۲۰۰) ههر ئابه و شیوه یه، به رده وام کار کردی قورئان له دلی تاوانباراندا جیگیر ده که ین...

(۲۰۱) که ههر باوه ریان پی ناییت هه تا سزایه کی به ئیش و ئازار ده بینن...

(۲۰۲) که کوتوپر یه خه یان ده گریت و ئه وان هه ست به نزیک بوونه وه ی نا که ن...

(۲۰۳) (ئه و کاته هاوار ده که ن و) ده لین: ئایا ئیتیر مو له تمان ده دریت، ئایا ئیتیر جاریکی تر فرسه تمان
ده دریتی؟!...

(۲۰۴) ئایا ئه وانه په له یانه زوو سزای ئیمه یه خه یان بگریت؟!

(۲۰۵) باشه ئایا ئه گهر ساله ها مو له تیان بده ین و ژیا نی دنیا به خوشی بیه نه سه ر، باوه ر ده هین؟!

(۲۰۶) پاشان ئه گهر ئه و هه ره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ئه وانه ده توانن چی
بکه ن؟!

سوره تى (النمل)

به ناوى خاى به خشنده و ميهره بان

(۱) سهرنجى سهره تاي سوره تى (البقرة) بده، نه وهى (كه بو تو نازل بووه) ثايه ته كانى نه م قورئانهن و فه رمانى كتيبيكى پيروزو ئاشكرا و روونه...

(۲) رينموويى به خش و مژده به خشه به ئيمانداران (له هه موو سهرده ميكدان)...

(۳) نه وانهى كه نوژه كانيان به چاكى نه نجام دهدهن و زهكات ده به خشن و باوه رپيكى به تين و دامه زراويان به روژى قيامهت ههيه.

(۴) بيگومان نه وانهى باوه به قيامهت ناهين، كارو كرده وه خراپه كانمان له بهرچاو جوان كردوون، له بهر نه وهى چاوى دليان كويز بووه و خراپى كرداره كانيان نابيين.

(۵) ئانه وانه نه وانهن كه ناخوشترين و ناسورترين سزا بويان ئامادهيه و نه وان له قيامهتدا له هه موو كهس خه ساره تمه ندرتن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّ تلك آيات القرآن وكتبناهم في الصحف
للمؤمنين الذين يؤمنون بالصلاة ويؤتون الزكاة وهم
بالآخرة هم يوقنون إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زيناهم
أعصابهم وهم يعمهون أولئك الذين هم سوء الكتاب
وهم في الآخرة هم الخسرون أولئك لنلقى القرآنك من
لدى حكيم عليه إذ قال موسى لأهله يا أيهاست ناراستاتيك
منها يعبر أو أتيكم بشهاب قبس لعلكم تصططعون فلما
جاء هادوى أن يورك من النار ومن حولها وسبحن الله رب
العالمين ثموسى إنه أنا الله العزيز الحكيم وألقى عصاك
فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مديركو يعقب ثموسى لا تخف
إني لأتحاف لذي الأمر سلون إلا من ظلم فهو بدل حسنا بعد
سوء فإني عفور رحيم وأدخل يدك في جيبك فخرج بيضاء
من غير سوء في شع ألب إلى رعون وفومهم كالأقواما فسيقن
فلما جاءهم أئبنا مبصرة قالوا هذا سحر مبين

(۶) نهى محمد ﷺ به راستى تو له لايه زاتيكي دانا و زاناوه قورئان فير ده كرييت و پيت ده درييت.

(۷) ياديان بهينه، كاتيک موسا (له ريگاي گه رانه ويدا بو ميسر) به هاوسه ره كهى وت: (ئيوه ليهردها بمينه وه) به راستى من ئاگريكم بهدى كردووه و دلم پي خوشه، له ويوه هه واليكتان بو ده هينم، يان سه لکه بزوتيكتان بو ده هينم، بو نه وهى خوتانى پي گهرم بکه نه وه.

(۸) جا كاتيک گه يشته لاي نه وهى به ئاگري زاني (بينى نوورو رووناكيه كي بي وينه يه) بانگي ليكر: پيروزه نه وه كه سهى كه له پال ئاگره كه دايه و نه و فريشته نهش كه له جيى ئاگره تايه تيه كه دا هه، پاكي و بيگهردي بو خوايه، كه پهروه ردگاري هه موو جيهانه كانه.

(۹) نهى موسا نه وه كه سهى قسهت بو ده كات نه وه به راستى منم، نه و خوايهى كه بالادهست و دانايه. (۱۰) نه و عه سايهت فرى بده، جا كاتيک فريى دا بينى، وه كو توله مار به خيرايى ده جو لا، موسا هه لات و پشتى تيكرد و ئاورى نه دايه وه، (نه وسا خاى گه ووه فه رمووى): نهى موسا مه ترسه، چونكه به راستى پيغه مبه ران له لاي من ناترسن و بيميان نيه...

(۱۱) مه گهر كه سيك سته ميكي كرديت و پاشان چاكه كاري نه نجام بدات دواى نه وهى پيشت هه لهى هه بو، نه وه من بو نه و جو ره كه سانه ليخوشبوو ميهره بانم.

(۱۲) جا دهسته كهت بخه ره گيرفانته وه، هه ركه ده رتهينا به سپيه كي بي عه يپ ديته ده ره وه، نه م دوو - موعجيزه - يه له ريزى نو - موعجيزه - دايه بو فيرعه ون و قه ومه كهى، به راستى نه وانه قه وميكي له سنور ده رچوو ياخين.

(۱۳) جاكاتيک - موعجيزه - كانى ئيمه يان به روونى و ئاشكرا بو هات و خرايه به رچاويان وتيان: نه مه جادوويه كي ئاشكرايه...

(۲۳) به‌راستی من بوم دهرکه‌وتوو که ئافره‌تیک فەرمانره‌واییان ده‌کات و له هه‌موو جوړه ده‌سه‌لات و نازو نیعمه‌تیک پێبه‌ خشراره، ته‌ختیک پاشایه‌تی گه‌وره‌شی هه‌یه، بێنیم خوی و قه‌ومه‌که‌ی سوژده بو‌ خو‌ر ده‌به‌ن له جیاتی خوا، شه‌بتان کارو کرده‌وه‌ی چه‌وتیانی بو‌ رازاندوو نه‌ته‌وه، به‌و هۆیه‌وه ریبازی راست و دروستی لیگرتوون، بو‌یه ئه‌وان رینمویی وهرناگرن.

(۲۴) که‌سوژده به‌رن بو‌ ئه‌و خواجه‌ی که‌ شاراره‌کان له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا دهرده‌هیئت، و ده‌زانیت به‌وه‌ی ده‌شارنه‌وه‌و به‌وه‌ش که‌ دریده‌خه‌ن.

(۲۵) (شه‌بتان ریی لیگرتن) بو‌ ئه‌وه‌ی سوژده نه‌به‌ن بو‌ ئه‌و خواجه‌ی که‌ نه‌یتی دهرده‌کیشت له ئاسمانه‌کان و زه‌ویداو ده‌زانیت ئیوه چی ده‌شارنه‌وه و چیش ئاشکرا ده‌که‌ن...

(۲۶) خوا ئه‌و زاته‌یه که‌ جگه له‌و خواجه‌کی تر نیه، خاوه‌نی ته‌ختی مه‌زن و گه‌وره‌یه.

(۲۷) سوله‌یمان وتی به‌ په‌پوو: ئیمه له‌مه‌ودوا له‌و گو‌فتاره‌ی تو ده‌کۆلینه‌وه، تا بزانی‌ن راست ده‌که‌یت یان له‌ ریزی دروژنانیت.

إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَتْلِي كُتُبَهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنُنْظِرُ أَصْدَقَتِ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِ نَبِيُّ هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ قَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنْظِرْ مَاذَا يَرْجُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنَّ إِلَهُيَ إِلَهُكُمْ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّكُمْ مِنْ شَائِكِينَ وَإِنَّكُمْ تَسْمِعُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا فُؤُؤً وَأَوْلُوا يَا بَنِي مَدْيَنَ وَلَا تَمْلِكُنَّ أَفْئِدَتِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أُولَئِكَ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٣﴾

(۲۸) (ئه‌وسا سوله‌یمان نامه‌یه‌کی نووسی و دای به‌ په‌پوو فەرمانی پێداکه): برو ئه‌م نامه‌یه به‌ و (له شوینیکی به‌رچاودا) بو‌یان فری بده و پاشان (له په‌نایه‌کدا) خو‌ت هه‌شار بده و بزانه ده‌لێن چی و چ باس و خواسیک ده‌که‌ن.

(۲۹) (شارن هات و نامه‌ی بێنی و خو‌ندیه‌وه، پاشان وه‌زیران و ئه‌نجومه‌نه‌که‌ی خوی کو‌ کرده‌وه و) ووتی: ئه‌ی ریزداران، به‌راستی من نامه‌یه‌کی پیرۆزو به‌رپژم بو‌ دانراوه.

(۳۰) نامه‌که له‌ سوله‌یمان‌ه‌وه‌یه و به‌ناوی خوی به‌خشنده و مپه‌ره‌بانه‌وه (ده‌ست پێ ده‌کات و ده‌لیت):

(۳۱) خو‌تان به‌گه‌وره مه‌زانن و لیم یاخی مه‌بن و وهرن موسولمان ببن (واز له‌ خو‌رپه‌رستی به‌یئن و به‌دییه‌ن‌ه‌ری خو‌رو مانگ و ئه‌ستیره و زه‌وی و... هتد، به‌هه‌ستن).

(۳۲) ئینجا به‌لقیس به‌ ئاماده بو‌وانی وت: ئه‌ی ریزداران راتان چیه، چی بکه‌م باشه، خو‌ من هیچ بریاریکم نه‌داوه هه‌تا ئیوه لێی ئاگادار نه‌بووبن و راتان دهرباره‌ی نه‌داییت.

(۳۳) ئه‌نجومه‌نه‌که‌ی وتیان: خو‌ت ده‌زانیت که‌ ئیمه خاوه‌نی هیزو تواناو ده‌سه‌لاتی توندو تیژین، فەرمانیش فەرمانی تو‌یه، بیر بکه‌ره‌وه و تی‌فک‌ره چ فەرمانیک ده‌ده‌یت (ئیمه ئاماده‌ین).

(۳۴) به‌لقیس وتی: به‌راستی له‌شکری پاشاکان کاتی‌ک چو‌وبنه شارو دی‌هاته‌کانه‌وه، ویران و کاو‌لیان کردووه و تووی خراپه‌یان چاندووه، که‌سانی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پیاوی ناوداری ئه‌و شو‌ینه‌یان زه‌لیل و ریسوا کردووه و هه‌میشه ئه‌وه پیشه‌یانه و به‌و جو‌ره ده‌که‌ن و هه‌رواش ده‌بن (بێگومان من هه‌ز له‌کاره‌ساتی وا ناکه‌م)...

(۳۵) له‌به‌رئه‌وه‌ی من بریارمداوه که‌: دیاریه‌کیان بو‌ بنی‌رم، جا چاوه‌پ‌ری ده‌که‌م بزانه نو‌ینه‌ره‌کان چ هه‌والیکم بو‌ ده‌هیینه‌وه و (هه‌لو‌یستی سوله‌یمان چو‌ن ده‌ییت).

(٣٦) جاکاتیڤ (نوڤنەری) نیردراوه کان گەشیته لای سوله‌یمان، (هه‌والی دیاریه که‌ی گه‌باند، سوله‌یمان به‌توو‌ره‌یه‌وه) پێی وت: ئیوه ده‌تانه‌وی‌ت به‌مال و سامان و دیاری کۆمه‌که‌یم بکه‌ن؟! به‌رتیلیم به‌ده‌نی؟ من دل‌نیام که‌ئهو شتانه‌ی خوا پێی به‌خشیووم له‌وه چاک‌ترو به‌نرخ‌ت‌ره که‌په‌ ئیوه‌ی به‌خشیوه‌، نه‌خێر من به‌و دیاریه‌ دل‌شاد نابم، به‌لکو ئیوه‌ به‌دیاریه‌ که‌تان شاد ده‌بن.

(۳۷) (ئەي نوڤتەري بەلقيس) بگەرپرەوه بو لايان بەخوت و دياريه کهتەوه، سوڤند بهخو دهبيت به سهربازانيکهوه بچينه سهريان که نهيان دييت و نهتوان بهرگري بکهن، دهبيت دهريان بکهين له ولاتيان له کاتيکده ئهوان زهليل و ريساوو شکاون.

(۳۸) (سوله یمان زانی هه‌ڕه‌شه‌که‌ی کاریگه‌ر ده‌پ‌ت بۆیه‌ روو به‌ئهدامانی حکومه‌ته‌که‌ی) وتی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ کامتان ده‌توانی‌ت ته‌ختی شا‌ژنه‌ به‌لقیسم بو‌ به‌ئین‌ت پ‌یش ئه‌وه‌ی ب‌ین بو‌ لام و ته‌سلیم ب‌ین.

(۳۹) دِيوِيكْ لَه جَنوَكَه كان وِتي: مَن بَوْت دَهِيْنَم پِيْش تَه وِهي

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَيُّدُونِي يَمْالِ فَمَا عَاتَيْنِي اللَّهُ خَيْرَ مِمَّا
عَاتَكُم بَلْ أَنْتُمْ بِمَكْرِهٍ تَقْرَهُونَ ﴿٦٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَهُمْ
بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَيُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ
يَتَأْتِيهِمُ الْعُلَا أَلَيْسَ لَكُمْ بِعُرْشَاتٍ قَبْلَ أَلَّا تَأْتُوا قَوْمَ سُلَيْمَانَ ﴿٦٨﴾
قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْخَلْقِ إِنَّا أَكْبَرُ بِهِ قُلْنَا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ تَفْصِيكَ وَبِإِذْنِي
عَلَيْهِ لَقَوَى أُمَمِينَ ﴿٦٩﴾ قَالَ أَلَيْسَ عِنْدَهُمْ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ إِنَّا أَكْبَرُ
بِهِ قُلْنَا أَلَّا تَرْضَى لَنَا لَطَرُكَ فَلَمَّا رَأَوْهُ مَسْتَفْزِعِينَ عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُخْبِرُنِي أَشْكُرُ لَمْ أَكْفُرْ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَكُثَرُ
لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَيْحَ غَمٍّ كَرِيمٍ ﴿٧٠﴾ قَالَ نَكُرُوا وَلَهَا عُرْشَاتُهَا
نَنْظُرُ أَتَهْتَدُونَ أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٧١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
أَهَكُنَّا غُرُثُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْرَثْنَا الْعُلَمَاءُ قِيلُوا وَكَيْدُ سُلَيْمَانَ
﴿٧٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كُنْتَ تَعْبُدُونَ ذُو الْفُلَيْنِ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَوْمٍ مُّكْذِبِينَ
﴿٧٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ
سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّثَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٤﴾

دهوام ته‌واو بیټ و له جټی خوت هه‌ستیت، به‌راستی من بو‌ئو کاره خوم به به‌هیزو ئه‌مین ده‌زانم.

(٤٠) (به‌لام يه کيک له پياوچاکان) که زانستی و زانباری له (نه‌ینیه کانی) کتییی ته‌ورات هه‌بوو وتی: من بوټ ده‌هیم به‌چاو تروکاندنیک (ده‌ستی کرد به‌نزاو پارانوه و داوای له‌خو کرد)، ئه‌وسا کتوپر سوله‌یمان یینی ته‌ختی پاشایه‌تی له‌لایدا دانراوه وتی: ئه‌مه له‌فهل و به‌خششه کانی په‌روه‌ردگار مه‌ بوټ ئه‌وه‌ی تاقیم بکاته‌وه... که: ئایا سوپاسگوزار دېم یان ناشوکرو به‌دنده‌ک، جا ئه‌وه‌ی سوپاسگوزارییت ئه‌وه به‌راستی سوپاسگوزاره بوټ خوټی، ئه‌وه‌ش که سیله‌یه، ئه‌وه بیگو مان په‌روه‌ردگارم ده‌وله‌مه‌ند و پێ‌نیازه و خاوه‌نی به‌خششه به‌هه‌مووان.

(۴۱) (ئىنجا سولەيمان فەرمانىدا) وتى: تەختى پاشايە تىيە كەي دەستكارى بىكەن (هەندىك رەنگ و نەخشى بىگورن) سەرئىچ دەدەدىن بىزانىن بەلقىس دەنياسىتەو، يان لەو كەسانە دەيىت كە ناياناسەو.

(٤٢) جا كاتيڪ به لقيس گهشت، پي وترا: تهختي پاشايه تي تو تاوايه؟! به لقيس وتي: هر ده ليئ ته وه وه لهو ده چيٽ، ئيمه پيش ته مهش زانياريمان هه بوو (ددرباره ي تواناو ده سه لاتي سوله يمان) ئيمه ته سليم بووين (نيازي جهنگمان نيه)...

(٤٣) جائو شتانهی که به لقیس دهپیه‌رست له‌جیاتی خوا بوو یونه به‌یه‌ست له‌دل و ده‌رونی‌دا له‌به‌رامبه‌ر ئاینی خوا‌دا، به‌راستی ئه‌و کاتی خۆی له‌ریزی قه‌ومیک‌یی پی باوه‌ر و خوانه‌ناس‌دا بوو.

(٤٤) ئەوسا پېي وترا بچۆرە كۆشكە كەو، (كاتپك بەرەو كۆشك كەوتەرپي، ئاوپك لەبەرەم كۆشكە كەدا بو، بە شووشە سەرى گىرابو) ھەر كە بەلقىس بىنى وى زانى ئاوپكى نۆرە و قاچى خۆى ھەلكرد تاپوشاكە كەى تەر نەبىت، سولەيمان وتى: ئەو پانتابىيە بە شووشە سەرى گىراو (بەلقىس سەرسام بوو لە دەسەلات و كۆشك و تەلارو نازو نىعمەتى مادى و مەعنەوى كە خواى گەورە بە سولەيمانى بەخشيوو (بۆيە) وتى: پەرورەدگار! من بەراستى تا ئىستاستەم لەخۆم كردو، ئىتر و لەگەل سولەيماندا تەسلىمى خواى پەرورەدگارى جىھانەكان بووم.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٤٦﴾ يَأْتِيهِمْ مِنَ الْحِسَّةِ أَكْثَرُ نَفْسٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٣﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٥﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٦﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا أَطِيعُوا آلَ سَيْفٍ وَبِغَضَبٍ لِّمَن تَعْبُدُونَ ﴿٦٠﴾

(۴۵) سۆيىند بە خوا بۆ ھۆزى (ثمود) یش صالحى برايانمان نارد، ھەرمانمان پىدا ھە پىيان بۆ: تەنھا خوا بپەرستن، ھە چى دەستبەجى خەلکە ھە بۆون بە دوو دەستەوھە و کىشە و ناخۆشى لە نىوانياندا بەرپا بوو.

(۴۶) صالح پىي وتن: ئەي قەوم و ھەسم بۆچى ئىوھ پەلەي خراپەتەنە پىش چاکە و ھەز دەھەن بەلاوناخۆشيتان بەسەر بىت، ئەي بۆچى داواي لىخۆشبوون لە خوا ناکەن بۆ ئەوھى رەھمتان پى بکرىت (خواي گەورە ھەرووي زياترتان لى بکاتەوھ).

(۴۷) خەلکە ھە وتيان: ئىمە تووشى شووم و نەگبەتى بووين بەھۆي تۆو ئەوانەي لەگەل تۆدان، صالح وتى: نەخىر وانىيە، نەگبەتى و شوومتان لەلایەن خواوھە بۆ دىت (ئەگەر بەردەوام بن لەسەر ياخي بوونتان)، بەلکو ئىوھ قەومىکەن ھە تاقى دەکرىنەوھ.

(۴۸) لەو شارەدا نۆ دەستە ھەبوو ھە گوناھو تاوانيان ئەنجام دەداو تۆوي خراپەيان لە ولاتدا دەچاند و بەلای چاکە و چاکە کاریدا نەدەچوون.

(۴۹) ھەموويان سۆيىنديان بەخوا بۆ يە ھەتر خوارد ھە لەشەودا ھە بەسەر صالح و مال و مندالیدا و لەناويان بەرن، پاشان (ئەگەر گومانيان لىکردىن) سۆيىند دەخوين و بە ھەس و کارى دەلەين: ئىمە ئاگامان لە تياچوونى ئەوان نىھ و دلەيان ئىمە راستگۆشين.

(۵۰) (ئەو تاوانبارانە) پىلان و تەلە ھەيان گىرا (بۆ لەناوبردى صالح و شوينکەوتوانى) ئىمەش نەخشەيەکی ترمان کىشا (بۆ رزگارکردنى ئىمەندانان و لەناوبردى خزانەناسان) ئەوان ئاگايان لى نەبوو، ھەستيان پى نەدەکرد.

(۵۱) جا ئىتر سەرنج بدە و تەماشاکە، سەرئەنجامى پىلانە ھەيان چيان بەسەرھات، بەپراستى ئىمە، ئەوانىش و ھەموو قەومە ھەيانمان لەناوبرد (بەھۆي بومەلەرزەوھ).

(۵۲) ئەوھ تە مالە کانپان کاو و چۆلە بەھۆي ئەو ستەمەي ھە کرديان، بەپراستى ئا لەو بەسەرھاتەدا بەلگە و نىشانەي تەواو ھەيە بۆ ھەسانىک ھە لە شت تىبگەن و بزەن. (لەسەرئەنجامى ياخي بوون).

(۵۳) ئەوسا ئىمە ئەو ھەسانەمان رزگار کرد ھە باوھەريان ھەناو و ئەوانە پارىزگار بوون و لە خوا دەترسان. (نەوھە کو لىيان پرەنجىت).

(۵۴) (لوپ پىغەمبەرىش) کاتى خۆي بە قەومە ھەي وت: باشە، ئايا ئىوھ ئەوکارە نابەجى و تاوان و گوناھە ئەنجام دەدەن؟! لە کاتىکدا ئىوھ چاوتان ھەيە و دەزانن (ھە کارە ھەتەن قىرەوھە و ئازەلەش نايکات، چۆن شەرمەزارو خەجالت و رىسوا نابن).

(۵۵) ئايا رەوايە ھە ئارەزووي خۆتان لەگەل پىاواندا ئەنجام بدەن لەجياتى ژنان؟! نەخىر ئىوھ ژىرنىن، بەلکو ئىوھ گەلکەن سەرەنجامى ئەم ئىشە خراپە نازانن. (ھە دەپىتە ھۆي خەشم و قىنى خواي تۆلەسىنەر لىتان).

(۵۶) که چی وه لّامی قه ومه که ی ته نها ته وه بوو که و تیان: (لوط) و شوینکه و تووانی له شاره که تان دهر بکه، چونکه به راستی ته وانه که سانیکن خو یان به پاک راده گرن!!

(۵۷) سهره نجام ئیمه (لوط) و خاوو خیزانیمان رزگار کرد جگه له ژنه که ی که بریارمان دابوو له تیاچووان بیت (چونکه هه لو یستی چاک نه بوو، باوهری به میردی پیغه مبهری نه بوو).

(۵۸) (له به ره به یاندا) به ردبارانمان کردن، ئای که به ردبارانی بیدارکراوه کان سهخت و دژواره!

(۵۹) (ته ی پیغه مبهری ته ی ئیماندار) بلی: سو پاس و ستایش بو خوی میهره بان، سلاو له سهر ته و به ندانهش که هه لی بژاردوو، ئایا ته و خوا میهره بانه چاکتره (که به رستری و به ریه ی به رنامه که ی بکری ت) یان ته وانه ی ته وانه ده یکه نه شهریک و هاوهل بو ی؟

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ أَلَا لَوْ طَرَفْنَا مِنْ قَرْنَيْكُمْ إِنَّا نَمُوتُ بِمَا نَسُفُكُونَ فَأَجَابَهُمْ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا مِمَّا قَدْ زَنَاهُمْ مِنَ الْغَيْبِ وَأَمَطْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مَا يُشْرِكُونَ أَمَنْ خَلَقَ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَأْكُوتٍ لَوْ أَنْ تُلْقُوا شَجَرَهَا أَوْ لَوْ أَنَّ اللَّهَ بَلَّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ أَمِنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خُلُقُهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رُوسًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَمْ يَخْلُقْ اللَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمِنْ حُجِبَ الْمُصْطَفَى إِذَا دَعَا وَكَشِفَ السُّوءَ وَجَعَلَ لَكُمُ خُلُقَاءَ الْأَرْضِ أَوْ لَوْ أَنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَا نَذَرَ كُتُوبَ أَمِنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ أَلْوَى الْبَحْرَيْنِ مِنْ رُسُلِ الرَّسُولِ بَشَرًا يَدْعُو رَحْمَةً أَوْ لَوْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

(۶۰) (ئایا شهریک و هاوهل چاکتره به رستری ت) یان ته و زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوو و له ئاسمانه وه بارانی باراندوو، جا باخ و بیستانی جوان و رازاوه مان پی به ره هم هیناوه، ئیوه نه تانده توانی دره خته کانی بروین، چ جای به رو بوومه که ی، ئایا ره وایه، که خوا به کی تر له گهل خوی په روه ردگادا هه بیت؟! نه خیر، له گهل ته و هه موو به لگانه دا زور به ی ته و خه لکه له ری بازی راست لاده ده و شوینی چه وتی و ناردوستی ده که ون.

(۶۱) (ئایا ته نها ته و زاته نیه) که زهوی دامه زراندوو و له ناویدا جوگه و روواری ره خساندوو، هه روه ها زنجیره چیا ی تیا دا چه سپاندوو، له نیوان دوو دهریا که شدا به ریه ستی به ریا کردوو (که ئای شیرین و سویر تی که له نابن) ئایا ره وایه خوا به کی تر له گهل خوی په روه ردگادا هه بیت؟! نه خیر وانی به، له گهل ته و هه موو به لگانه دا زور به ی ته و خه لکه (ته م راستیانه) نازانن و تیناگه ن.

(۶۲) ئایا کی به جگه له زاتی په روه رگار که بیت به هانا و هاواری لیقه و ماو و بی دهره تان و بی دالده وه، کاتی که نزا ده کات و لی دهر پاریته وه، ته وسا به لاو ناخوشیه کان لاده بات و ده تاناکاته نیشته جی و جیشین له زه ویدا، ئایا ره وایه له گهل ته و زاته دا خوی تر هه بیت؟! که می که یاداوه ری وهر بگرن و تی فکرن و بیر بکه نه وه.

(۶۳) ئایا کی له تاریکستانی سهر و شکانی و دهریا رینموو بیتان ده کات تا ون نه بن؟! کی بای شه مال (هه لگری هه لمی ئاو) ده نیری ت و هک مژده یه ک پیش گه یشتنی بارانی ره حمه ت؟، ئایا ره وایه له گهل خوی گه ورده دا خوی تر هه بیت، به رزی و بلندی و مه زنی بو خوی گه وره له به رامبه ر ته و شتانه وه که نه فامان ده یکه نه هاوهل و شهریک بو ته و زاته.

(۶۴) باشه، کی له سه ره تاوه دروستکراوان به دی ده هیئت؟ پاشان دوی تیکدانی سه ره نوئی دروستی ده کاته وه؟ ئه ی کی له و ئاسمانه وه (به هوئی تیشکی خورو باران و هه واوه) له زه وی یه وه (به هوئی خاکه وه) رزق و روزیتان پی ده به خشیت؟، ئایا ره وایه له گه ل زاتی خوادا خوی تر هه بیئت؟، پیان بلّی: ئاده ی به لگه تان چی یه بیهننه مه یدان ئه گهر ئیوه راستگۆن.

(۶۵) (ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیان) بلّی: جگه له خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هیچیان ئاگادارنن له په نهان و شارواوه کان، هه ستیش ناکه ن که ی زیندوو ده کرینه وه...

(۶۶) نه خیر، ئه وانه زانیاری و زانستیان ده رباره ی قیامت کوّتا و که م و کورته، به لکو ئه وان له گوماندان ده رباره ی، به لکو هه ر کویرن له ئاستیدا و دلّیان نابینا یه.

(۶۷) ئه وانه ی بّی باوه ر بوون ده یانوت: باشه ئه گهر ئیمه بووینه خاک هه روه ها باوو باپیرانمان، ئایا ئیمه (بو ژیانیکی نوئی) ده رده هیتر یینه وه؟!

(۶۸) سویند به خوا ئیمه پیشتی له م به ئینانه مان پیدراوه هه روه ها به باوو باپیرانیشمان، ئه مه ته نه ها داستان و قسه ی پیشیننه کانه!!

(۶۹) پیان بلّی: ده بگهرین به سه ر زه ویدا و سه رنج یده ن و بزانی چۆن بوو سه ره ئه نجامی تاوانبار و تاوانکاران و چیمان به سه ر هیئان.

(۷۰) توش خه فته مه خو بویان و غه مگین مه به له و پیلان و ته له که و فیلا نه ی که ئه نجامی ده ده ن.

(۷۱) خوانه ناسان ده لّین: که ی ئه م به لّینه پیش دیت ئه گهر ئیوه راست ده که ن؟ که ی قیامت به رپا ده بیئت؟

(۷۲) پیان بلّی: دوور نیه به شیک له و سزایه ی که ئیوه په له ی لّی ده که ن، به م زووانه بوّتان پیش بیئت.

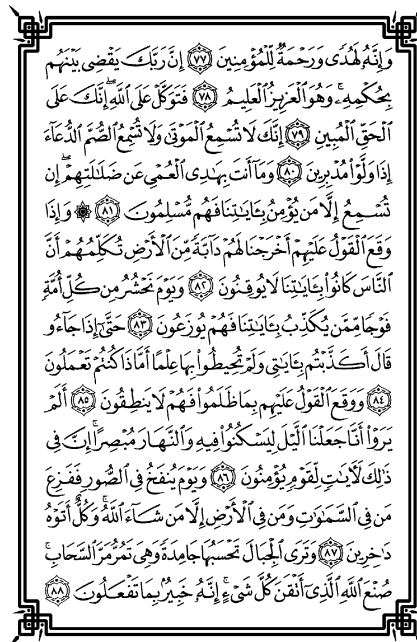
(۷۳) ئه ی محمد ﷺ به راستی په روه ردگاری توّ خاوه نی فه زل و به خشنده بییه به سه ر خه لکیه وه، به لام زۆریه یان سه پله ن و سوپاسی خوا ناکه ن.

(۷۴) بیگومان په روه ردگارت چاک ده زانیّت چی له سینه یاندا هه شارده ده ن و چیش ئاشکرا ده که ن.

(۷۵) هیچ شتیک له خوا په نهان نیه له ئاسماندا بیئت یان له زه ویدا، له دۆسیه ی ئاشکرا تا تۆمار نه کرایت، له (لوح المحفوظ) دا یاداشت نه کرایت.

(۷۶) به راستی ئه م قورئانه زۆریه ی زۆری ئه و شتانه ی که نه وه ی ئیسرائیل جیاوازی و کیشه یان له سه ری هه یه باسی ده کات و لّیی ده دویت و روونی ده کاته وه.

أَمَّنْ يَدْعُوا لِلْخَلْقِ ثُمَّ يَعْبُدُهمْ وَمَنْ يَرْفَعُ مِنَ السَّمَاءِ الْأَرْضَ
أَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ اللَّهُ قُلْ هَآؤُنَا بُرْهَانُكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ أَلَمْ يَدْرِكْ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
فِي شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ فِيهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَيَّ ذَاكُمُ تُدْعَوْنَ أَبَاؤُنَا أَمْ أَبْنَاؤُنَا أَمْ لَمْ نَخْرُجْكُمْ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ عَدْنَا
هَٰذَا عَنَّا وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلَالٍ مِّمَّنْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنْ رَكَ
لَذَوْ فَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنْ
رَكَ لَيَعْلَمَنَّ مَا تَكُنْ صُدُّوهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ عَلَاقَةٍ
فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ
بَعْضُ عَلَى بَعْضٍ لِّأَسْرِهِ لَأَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

(۷۷) ھەروەھا بەپراستی ئەم قورئانە ھۆی ھیدایەت و رێنموویی و رەحمەت و میھربانیە بو ئیمانداران.

(۷۸) بەپراستی پەرودرگارت داوەرایی دەکات لە نێوانیاندا بەدەسەلات و فەرمانی خۆی، ھەر ئەویش زاتیکی تەواو بەلادەست و زانایە.

(۷۹) (ئەو پیغمبەر ﷺ، ئەو ئیماندار) کەواتە تۆ پشت بە خوا ببەستە، بەپراستی تۆ لەسەر ھەق و راستیەکی ئاشکرایت.

(۸۰) بێگومان تۆ ناتوانیت ئەم بانگەوازی بەخیتە ناو دلی دڵ مردوو و کەرەواڵە کانەو، بەتایبەت کاتی کێژ و وەرەگیرن و پشت ھەلەدەکەن (بریاری داخستنی دڵ و گوێیان دەدەن).

(۸۱) ھەروەھا تۆ ناتوانیت ھیدایەت و رێنموویی کوێر و نابیناکان بکەیت و لەتاریکی رزگاریان بکەیت (ئەوانە ی دلیان کوێر و سەرنجی راستیەکان نادن)، تۆ تەنھا دەتوانیت

(ئەم راستیانە) بەدەت بەگوێی ئەو کەسانەدا کە باوەریان بەتایبەت و فەرمانەکانی ئیمە ھەیە (لە قورئان و بوونەورد) چونکە ئەوانە ھەمیشە ملکەچی فەرمانەکانی خۆی گەورەن.

(۸۲) کاتی کێژ بریاری بەرپاوونی (قیامەت در)، یاخود نزیک بوو، زیندەوەرێک لە زەوی دەرەھێنین بۆیان کە قسەیان بوو دەکات کە: بەپراستی زۆرە ی خەلکی ھەر

باوەریان بەتایبەت و فەرمانەکانی ئیمە نیو بەھێچ موعجیزە یە ک باورەر ناکەن.

(۸۳) روژێک دێت لە ھەر ئوممەتێک دەستە یە ک کێژ دەکەین و کوێیان دەکەین، ئەوانە ی کە تایبەتەکانی ئیمە بەدرو دەزانن، ئینجا بەرودوا ھەموویان کو دەکرێنەو. (بوو محاسەبە و لێپرسینەو).

(۸۴) ھەتا ئەوکاتە ی دینە پێشەو بوو لێپرسینەو، خوا دەفرموی: ئایا ئەو ئیو بروتان بەتایبەتەکانی من نەھینا لە کاتی کدا ئیو ھێچ زانستی و زانیاریە کتان دەربارە ی نەبوو؟ یاخود ئیو خەریکی چی بوو؟ چیتان دەکرد لە بەرانبەر تایبەتەکانی ئیمەدا؟! (ئایا باوەرتان پێی ھەبوو، یان گالتەتان پێ دەکرد؟).

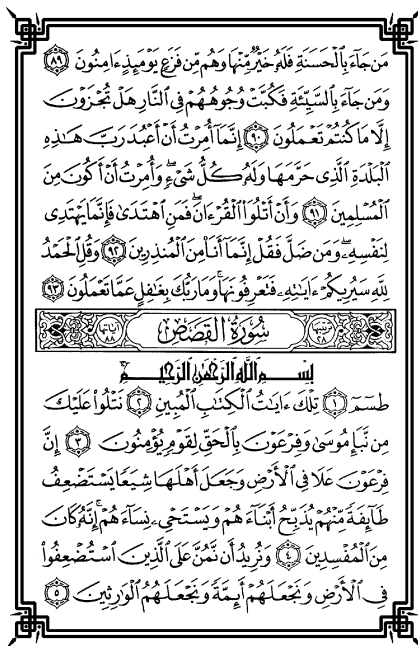
(۸۵) سەرئەنجام بریارو فەرمانی خوا دەرچوو دژیان بەھۆی ئەوستەمە ی کردیان، جا قسەیان بوو ناکریت و ورتەیان لێنایەت. (لە شەرمەزاری و ریسوااییدا).

(۸۶) ئایا ئەو خەلکە نەیانبینیو کە بەپراستی ئیمە شەومان تارێک کردوو، تا تیایدا بەھەسینەو، روژیشمان رووناک کردوئەو، تا ھەموو شت ببینن، بەپراستی ئا لەو دیاردانەدا بەلگە و نیشانە ی زۆر ھەیە بوو کەسانێک ئیمان و باوەر بەھینن؛ (بە دەسەلاتی بێ سنوری پەرودرگار).

(۸۷) یادی روژێک بکە فوو دەکریت بە - صور - دا، ھەرکەس لە ئاسمانەکان و ھەرکەس لە زەویدا ھەیە، ترس و بیمیکی زۆر دایدەگرت، جگە لەوانە ی کە ویستی خوا وایە ترس و بیمیان نەبیت، ھەمووانیش دین بەملکەچی و ناچار ی. (بوو بەردەم دادگای پر لە دادی رەھای خوایی).

(۸۸) جا تۆ کێوکان دەبینیت و دەزانیت کە وەستان و بێ جوولەن، لە کاتی کدا کە ئەوانیش وەکو ھەور لە جوولەدان (چونکە زەوی بەخیرایی ھەزار کیلۆمەتر لە سەعاتێکدا بەدەوری خۆیدا دەسوڕێتەو، ھەروەھا لەسەرەتای بەرپاوونی قیامەتدا کێوکان وەکو خوری شی کراو دەبرێن بە ئاسماندا و چال و چۆلی زەویان پێ

پردە کرێتەو)، ئەمە یە دەستکردی ئەو خوا یە کە ھەموو شتیکی بەو پەری ریکوپیکی دروستکردوو، بەپراستی ئەوازاتە زۆر ئاگایە بەو کاروکرەوانە ی کە ئەنجامی دەدەن.

(۸۹) ئەو کاتە ھەر کەسیک بە کارو کردەوێ چاکەوێ
بیت، ئەوێ پاداشتی چاکتر لەوێ خۆی پیشکەش
دەکریت، ئەو بەختەوێرانی لەو رۆژدا لە ترس و بیم
پاریزروان و ئاسوودە و ئارام.

(۹۰) ئەوێش بە تاوان و گوناھو خراپەوێ بیت، ئەوێ بە
پوودا و سەرەو خوار دەخریتە ناو ئاگری دۆزەخەوێ و
(پێیان دەوتریت): مەگەر پاداشتان بە گویەوێ ئەو
کارو کردەوانە نیە کە جاران ئەنجامتان دەدا؟!!

(۹۱) (ئەو پیغمبەر ﷺ پێیان بلی): بەراستی من تەنھا
فەرمانی ئەوێم پێدراوێ خۆی ئەم شارەو ئەم شوینە
پێرستم کە حورمەتی بۆ داناوێ ھەموو شت ئەو
خاوەنیەتی، فەرمانیشم پێدراوێ لە فەرمانبەردارو
موسلمانەکان ب.

(۹۲) (فەرمانیشم پێدراوێ کە): قورئان دەور بەکەمەوێ و
بەردەوام ببخوینمەوێ، جا ئەوێ رێبازی ھیدایەت
و ەربگریت، ئەوێ بەراستی قازانجی و ەرگری

رێنموو مایە کەوێ ھەر بۆ خۆیەتی (لە دنیاو قیامەتدا سوودی لێوێردەگریت)، ئەوێش کە گومرا دەبیت،
تۆ پێی بلی: (من زورم لەسەرتان نیە) بیگومان من تەنھا یەکیکم لە بێدار کەرەوێکان.

(۹۳) بلی (الحمد لله) سوپاس و ستایش بۆ خوا، لەئایندەوێ کەوێ نزیکا ھەموو بەلگە و نیشانەکانی
خوێتان نیشان دەدات و دەیانناسنەوێ (کە ھەمووی دەستکار و بەدیھینراوی خواوێ)، بیگومان
پەرەردگاری تۆ غافل و بێئاگا نیە لەو کارو کردەوانەوێ کە ئەنجامی دەدەن.

سوره تی (القصص)

بەناوی خۆی بەخشندە و مېھربان

(۱) سەرنجی سەرەتای سوورەتی (البقرة) بدە.

(۲) ئەوێ چەند ئایەتی کە لە ئایەتەکانی ئەم قورئانە روون و ئاشکرایە.

(۳) ئیمە ھەندیک لە ھەوآل و بەسەرھاتی گرنگی راست و دروستی موسا و فیرعون دەخویننەوێ
بەسەر تۆ، بۆ ئەوێ سوود بەگەوێنن بە گەلێک کە بروای پێدەکەن (تا بپێتە پەندو ئامۆژگاری).

(۴) بیگومان فیرعون زآل و درپندە بوو لە ولاتە کەیدا، خەلکە کەوێ پارچە پارچە کرد (جیاوازی خستە
نیوانیانەوێ) دەستەوێکیانی دەچەوساندەوێ و لاوازی دەکردن، منداڵە نێرینەکانی سەردەبرین، کچان و
ئافرەتانی (بەزەللی دەھێشتەوێ)، بەراستی ئەو ستەمکارە یەکیک بوو لەوانەوێ تۆوێ خراپەوێ دەچاندو
لە خوا یاخی بوو.

(۵) ئیمەش دەمانەوێت دەروو بەکەینەوێ لە چەوساوێکان و منەتی خێر بەکەین بەسەر لاوازکراوێکاندا
لە ولاتداو دەمانەوێت بیانکەینە پێشەواو بیانکەینە میراتگری سامان و دەسەلاتی ستەمکاران.

وَمِمَّنْ لَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
أَنْ أَرْضِعِيْهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاكْلِيْهِ فِي الْبَيْتِ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْفَلْطَةُ ذُو الْقُرْعَوْنَ لَيْسَ كُونُ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي ۖ وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ يَتَّخِذَهُمُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
قُوَادِمُ مُوسَىٰ قُرْعَانَ كَذَّابًا لِّبَدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
رَبَّنَا عَلَّاهُ لَكُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
لَاخِيَتِي فَصْبِرِيْهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِرٌ حَرُوفٌ ﴿١٢﴾
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَةِ ۚ فَنَقَرْنَا عَلَيْهِمْ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَلِتَلْعَمَ
أَنْتَ وَعَدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

(۶) ههروهه دهمانه ویت پایه داریان بکهین و دهسه لاتیان بچه سپین له ولا تداو ئه وه پیش بهین بو فیرعهون و هامان و سهربازانین که لیی دهترسان (ئهم به لینه خواییه به ویستی پهروهردگاری بالادهست دوباره ده بیته وه بو ئیمانداران له بارودوخی تاییه تی و گونجاودا).

(۷) ئیمه دایکی موسامان ناگدار کرد، که شیرى بداتی و (نیگامان بو کرد) هر کاتیک مه ترسیت پیدا کرد له وهی که پیی بزانیټ فری بدهره روبری (نیله وه)، نه بترسه (له وهی تووشی به لا بیټ) نه خهفه تیشی بو بخو، چونکه ئیمه به راستی دهگیرینه وه بو لات و له تاینده شدا دهیکهین به یه کیك له پیغه مبه ره په یامداره کان.

(۸) ئهوسا ئیتر دارو دهسته ی فیرعهون هه لیان گرت وه، تا سهره نجام بیټه دوژمن و خهفهت بویان، به راستی

فیرعهون و هامان و سهربازه کانین گوناهاکارو تاوانبارو هه له بوون.

(۹) (کاتیک فیرعهون موسای ساوای بینی فرمانی کوشتنی ده رکرد) خیزانه که ی نه بهیشت و وتی: هیوادارم بیټه مایه ی خوشحالی و چاوروونی بو منیش و بو توٚش، مه یکوژن، به لکو له تاینده دا سوودمان پی بگه به نیټ، یان دهیکهینه کوری خوٚمان، له کاتیکدا ئه وان (واته: نه وهی ئیسرائیل) هه ر پیی نازانن و ههستی پی ناکهن.

(۱۰) ئهوسا دایکی موسا ههستی به بیټاقه تی و به پوشاییه کی زور ده کرد له دل و دهروونی خویدا، به راستی خه ریک بوو رازه که ناشکرا بکات، ئه گهر ئیمه دلیمان دامه زراو نه کردایه تا له و که سانه بیټ که پروایان به به لینی خوا هه یه.

(۱۱) پاشان به خوشکه که ی موسای وت: برو به شوینیدا، (دوای تاویك) له که ناریکه وه (موسای به باوهشی ئافره تی که وه) بینی، ئه وان ههستیان به وه نه کرد (که خوشکه که ی چاودیری ده کات).

(۱۲) ئیمه پیشت هرچی شیری ئافره تی شیردهره له ومان قه دهغه کرد، خوشکه که ی (به مه ی زانی چه کیمانه له کوشک نزیک بو وه) وتی: ئایا ناویشانی مالیکتان پی بلیم که ئه و مناله تان بو به خبو بکهن، دلسوزو میهره بانیش بن بو.

(۱۳) به و شیوه یه گیرامانه وه بو لای دایکی تا دلنیاو دل ئارام بیټ و چاوی به دیتنی ئاسوده بیټ ئیتر خهفهت نه خوات و لای روون بیټ که به لینی خوا حق و راسته، به لام زوربه ی (ئه و خه لکه) نازانن و ههستی پی ناکهن.

(۱۴) (دوای چہند سال) کاتیک تہمہ نی گہیشته
 تہوپہری ہیژو توانایی، ئیمہش حیکمہت و دانایی و
 زانیاریمان پیبہخشی، ہەر بہو شیوہیہ پاداشتی
 چاکہ کاران دہدہینہوہ.

(۱۵) (موسا) لہ کاتی غہفلہ تی خہلکی شارد ا خوی کرد
 بہ شہقام و بازاردا، بینی دوو پیاو شہر دہ کەن، تہمہیان
 لہ تہایہفہی خوئیہ تی و تہمہشیان لہ دہستہی
 دوژمنہ کە یہ تی (سہربازی فیرعہونہ)، تہوہی خزمی
 خوی بوو موسای بینی ہاواری لیکرد کە فریای
 بکەوئت و زالی بکات بہسہر دوژمنہ کە یدہا، موساش
 بہ پەلہ چو بہ دہمیہوہ بوکزیکی مالی بہ کابرای
 (قبطی دا) و کوشتی، (دیارہ موسا پەشیمان بوو لہو
 کارہی بوئہ لہ بہرخوئیہوہ) و تی: تہم کارہ شہیتان پیی
 کردم (من نەمدہوئست بیکوژم) بہ راستی شہیتان
 دوژمنیکی گومراکەری ئاشکرایہ.

وَمَا بَلَغَ أَشُدَّهُمْ وَاسْتَوَىٰ أَيْنَهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدُ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَعَاذَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ
 فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَلِيٍّ الشَّيْطَانِ إِذْ يَمُرُّ بِكَ فَتَضِلُّ فِيهِ
 ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَمُعْتَبَرٌ
 ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَتَاهُ ارْتَدَّ عَلَىٰ بَطْشٍ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالِ
 يٰمُوسَىٰ أَتَرِيدُنِي تَتَّبِعُنِي كَمَا قُلْتَ فَتَنَسَّ بِاَلْأَمْسِ إِن تَرِيدُ إِلَّا
 أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
 وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنَّكَ لَأَكْذَابٌ
 ﴿٢٠﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِي يَكْفُرُ بِآيَاتِنَا فَاتَّخِذْ لِي آلَةً إِنِّي لَمُتَّحِبٌّ
 ﴿٢١﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

(۱۶) (ئینجا دہستہ کانی بہرز کردہوہ و) و تی: پەرہردگارا من بہراستی ستہم لہ خوم کرد کاتیک لہ
 دہستم دەرچوو تہو کابرایہم کوشت، لیم ببورہ و بمبہخشہ، جاخوای میہرہبانیش لیبی خوشبوو،
 بیگومان تہو زاتیکی لیخوشبوو میہرہبانہ. (بہ تاییہت بو ئیماندارانی تہو بہ کار).

(۱۷) (موسا ہستی کرد پەرہردگاری نزای گیرا کردوہ بوئہ و تی: پەرہردگارا مادہم ئاوا نزاو
 نیعمہ تی لیخوش بوونت بہسہردا رژاندم، من ئیتر ہەرگیز نابمہ پشتیوان بو تاوانکاران.

(۱۸) ئیتر موسا بہہوی تہو پیشہاتہوہ ترس و بیم دایگرت و بہشاردا دہسورایہوہ و چاودیری دہکرد،
 کوتوپر کابرای کە دوینی فریای کەوت، ہاواری لیکرد فریام بکەوہ! موسا چو بہ ہاوار یہوہ و پیی
 وت: بہ راستی تو کابرایہ کی شہرہنگیز و گیچہل گیری ئاشکرایت.

(۱۹) کاتیک موسا ویستی ہیرش بکاتہ سہر تہوہی کە دوژمنی ہەردوکیانہ (واتہ قبطی یہ کە، کابرا)
 و تی: تہی موسا دہتہوئت منیش بکوژیت وەک تہو کەسہی دوینی کوشت، دیارہ تو ہەر دہتہوئت
 بییتہ زوژدار لہ زہویداو ناتہوئت بجیتہ ریزی تہو کەسانہوہ کە چاکہ کارن.

(۲۰) (دوای ماوہیہ ک) لہوپہری شاردہوہ پیایکی (ئیماندار کە لہ خزمانی فیرعہون بو) بہ پەلہ
 ہات و تی: تہی موسا (فریای خوت بکەوہ) بہراستی دارو دہستہی فیرعہون دانیشتون و نہخشہ
 دہکیشن تا بتکوژن، تا زوہ دەرچو و ئیرہ بہجی بہیلہ، بیگومان من لہ دلسوزانم بو تو.

(۲۱) موسا لہ شار دەرچوو بہ ترس و بیمہوہ، ہەر سہیری تہملاو تہولای خوی دہکرد، لہ بہر خوئیہوہ
 نزای دہکردو دہیوت: پەرہردگارا لہ دہست قہومی ستہمکار رزگارم بکە.

(۲۲) کاتیک رووی کرده شاری مه دیهن (دووباره رووی کرده پهره ردگاری و) وتی: ئومیده وارم که پهره ردگارم ریتموویم بکات بو شوین و جیگه یه کی راست و دروست (دور له کیسه و ناخوشی).

(۲۳) کاتیک گه یشته ئاوه که ی مه دیهن، خه لکیکی بینی مالاته کانیا ن ئاوده دا، له ولاشه وه دوو ئافره تی بینی که به خویان و مهره کانیا نه وه دووره پهریز وه ستا بوون، بویه لیان چوه پیشه وه و پرسی و وتی: ئه وه ئیوه بوچی لیله وه ستاون؟ کیسه تان چیه وادووره پهریزن؟ ئافره ته کان وتیان: ئیمه ناتوانین مالاته که مان ئاوده یهن، هه تا شوانه کان نه روون و چولی نه کهن، باوکیشمان پیرمیردییکی به سالا چووه.

(۲۴) موسا مهرانه، شوانه کانی بردا و مالاته که یانی ئاودا و بهرپی کردن، دوایی پشتی تیکردن و چوه ژیر

سییه ره که و نزی کردو وتی: پهره ردگارا به راستی تو خیر و بییری زورت به سه ردا رژاندووم، به لام هیشتا هه ژارم و ئاتاجی به خششی زیاترم.

(۲۵) دوا ی تاویک یه کیک له کچه کان هات بو لای موسا که زور به شهرم و حه یاوه ده رویشته به ریگه دا، کاتیک گه یشته لای پیی وت: باوکم بانگت ده کات و حه زده کات پاداشتی ئه و چاکه و ئاودانی مالاته که بو ئیمه ت ئه نجامدا، بداته وه... (موسا که وته ری بو لای باوکیان) کاتیک گه یشته لای (دوا ی حه وانه وه) هه موو به سه رهاته که ی خوی بو گیرایه وه باوکی کچه کان وتی: مه ترسه، تو ئیتیر رزگارت بوو له ده ست قه وومی سته مکار.

(۲۶) یه کیک له کچه کان وتی: باب به بو ئه م لاوه به کری ناگریت، چونکه به راستی چاکترین که سیک که تو بیگریت به کری، ئه م لاوه یه چونکه به هیزو ئه مین و ده سپاک و ده روون پاک دیاره.

(۲۷) باوکیان پیشنیاره که ی پی باش بو بویه وتی: من پیم چاکه بتکه م به کوری خوم، به زاوای خوم، یه کیک له م دوو کچه ت لی ماره بکه م به مهرجی ئه وه ی هه شت سال لای من کار بکه ییت، خو ئه گهر ده سالیشت برده سه ر ئه وه چاکه ی خو ته، منیش نامه ویت بیزارت بکه م و زورت بو به ینم، ده مبینیت ئه گهر خوا یارو یاوه ریبت له چاکان ده بم؟

(۲۸) موسا پیشنیاره که ی لا په سه ند بو بویه وتی: ئه م په یمانه له نیوان من و تودایه، من پیی رازیم، به لام هه ر کام له و ماوانه م بو ته واکرا با سته مم لی نه کریت و ئازادیم، خوی گه وره ش شایه ت و ئاگایه به وه ی که ده لیین و برپاری له سه ر ده ده یهن.

وَلَمَّا نَجَّاهُ فَلَقَا مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَبِيلَ الْبَيْتِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي خِيفَ يُصَدِّرُ الرَّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقْنَاهُمَا تُنْقَلِبُ إِلَى الْبَيْتِ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ مِنْ خَيْرٍ فَقَبِلْتُ ﴿٢٤﴾ تَجَاءُؤُهُمَا لِيُخْذِلَهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتَا إِنَّكَ أُنْثَىٰ تَتَكَلَّمُ ﴿٢٥﴾ فَأَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُمْ وَقَضَتْ عَلَيْهِ الْعَصَ صَقَالَ لَا تَخَفْ نَحْنُ بِمَحَبَّتِ مَرْءِ الْقَوْمِ الْفَظْلِيِّ ﴿٢٦﴾ قَالَتَا لِيُخْذِلَهُمَا يَتَأْتِيَنَّكَ اسْتِجْرَاءُكَ خَيْرٌ مِّنْ اسْتِجْرَاءِ الْقَوْمِ الْأَمِيْنِ ﴿٢٧﴾ قَالَ إِنِّي أَتَيْتُكَ لِيُخْذِلَ بَنِيَّ هَٰؤُلَاءِ هُنَّ بَنَاتِي عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي فَمَنِّي حَبِيبٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَن أَمْلُكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ ذَلِكَ بَنِي وَيْنُكَ أَيُّمَا الْأَجْلَاءِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

(۲۹) جا کاتیک موسا ماوهی دیاریکراوی بهسه
برد و (برپاری گه پانه وه یدا، له شه ویکی
ساردا) له لایه کی کیوی طوردا ئاگریکی بهدی کرد،
به خیزانه که ی وت: ئیوه لیسه بن، من به راستی
تروسکایی ئاگریک ده بینم به لکو بجم هه وایکتان بو
بهینمه وه، یان چلو سکیک ئاگرتان بو بهینم تا
خوتانی پی گهرم بکه نه وه.

(۳۰) کاتیک که موسا له ئاگره که نزیك بووه، له
که ناری لای راستی دۆله که وه له شوینیکی
پیروژه وه له پال دره خته که وه بانگی لیکرا: ئه ی
موسا: (ئه وه ی گفتوگوت له گه لدا ده کات) ئه وه
به راستی منم (الله) که پهروه ردگاری هه موو
جیهانه کانم.

(۳۱) ئینجا فهرمووی: عه سا که شت فری بده، (کاتیک فرییدا موسا) بینی زور به خیریایی
ده جوڵینه وه وه کو تووله مار، هه لهات و ئاوپی نه دایه وه، خوا فهرمووی ئه ی موسا وه ره و
مه ترسه به راستی تو له وه که سانه ییت که ئه مین ده بییت و له ترس به دووریت.

(۳۲) ئینجا ده ستت بخه ره بن باخه لته وه، به شیویه کی سپی (وه کو بلوور، ده ستت خو ی
ده نوینییت) بیگه رد و بی په له و بی عیب، ههروه ها بازووه کانت بهینره وه ده یه ک و له سه ر سپنه و
دستی دابنی، ترس و بیتم نامینییت، ئه م دوو (معجزة) یه دوو به لگه ن له لایه ن
پهروه ردگار ته وه بو سه ر فیرعه ون و دارو ده سته ی، به راستی ئه وانه قه ومیکی یاخی و
ناله بارو تاوانبار بوون.

(۳۳) موسا وتی: پهروه ردگارا خوت ده زانییت که من که سیکم لی کوشتوون، ده ترسم
بمکوژنه وه. (له تو له یدا).

(۳۴) هاروونی براشم زمان پاراوتره له من، ئه ویش له گه ل من په وانه بکه، بو ئه وه ی
پشتیوانیم لی بکات و پشتگیرم بییت و به راستدانه رم بییت، چونکه من به راستی ده ترسم بروام
پیینه که ن.

(۳۵) خوا فهرمووی: ئیمه پشت و بازووی تو به هیژ ده که یین به هو ی برا که ته وه و
ده سه لاتیکتان پی ده به خشین که نه توانن بیینه سه رتان، جا به هو ی موعجیزه کانمانه وه
هه ردووکتان و هه موو شوینکه و توانان سه رکه و توو و زال ده بن.

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾
فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَظِيئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْشِيَ إِلَىٰ آتَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَلِكُ الْكَافِرِينَ
جَانٌّ وَلَنْ مُدِيرًا وَلَهُ يُعْقِبُ يَمْشِي الْقِبْلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّا
مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ بِدَكَ فِي جُحِكَ مَخْرَجَ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سَوَرٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلَّكَ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
يُصَلُّونَ إِلَيْكُمَا إِنَّمَا تَنِيذَانِ لِمَنْ أَنْشَأَ مِنْ آتِبَعِكُمَا الْفَالِغُونَ ﴿٣٥﴾

(۳۶) کاتیک موسا به موعجزه ئاشکرا کانمانه وه

رووبه روویان بووه، وتیان: ئه مه هه ر جادوویه کی دهست هه لبه سته و شتیکی تر نی یه، ئیمه له باوو بایرانی دیرینمانه وه هه والی یه کخواناسی و پیغه مبه ران و قیامت و لهو بابه تانه مان نه بیستووه.

(۳۷) موسا وتی: پهروه ردگارم خوئی چاک ده زانییت که کی له لایهن ئه وه وه بهرنامه ی هیدایه تی هیئاوه، سه ره نجمیش به هه شت بو کی ده بییت، به راستی سته مکاران سه رفراز نابن.

(۳۸) فیرعه ون (سه رکه شانه) وتی: ئه ی خه لکینه من که سی تر شک نابه ن که شایسته بییت به وه ی خواتان بییت جگه له خوّم، ئه ی هامان تو له گل خشتی سووره وه

کراوم بو دروست بکه و قه لایه کی به رزو پته وم بو بینا بکه به لکو پیایدا سه رکه وم، تا خوی موسا ببینم، هه رچه نده من به راستی بروام وایه له ریزی دروژنه کاندایه....!!

(۳۹) فیرعه ون و سه ربازان و دهست و پیوه ندی به ناحه ق له سه ر زه وی (مصر) دا فیزیان کرد و خویان به گه وه زانی و گومانیان وابوو که بو لای ئیمه ناهیرینه وه.

(۴۰) سه ره نجم ئیمه خوئی و سه ربازان و دهست و پیوه ندیمان پیچایه وه و فریمان دانه ناو ده ریا که وه، سه رنج بده و ته ماشا بکه و بزانه: چون بوو سه ره نجمی سته مکاران.

(۴۱) جا ئیمه فیرعه ونه کانمان کرد به چه ند پیشه وایه که به رده وام بانگی خه لکی ده که ن بو ناو ئاگری دوزهخ، له روژی قیامه تیشدا سه رکه وتوو نابن.

(۴۲) هه ر له م دنیا دا نه فریمان خسته شوینیان، له روژی قیامه تیشدا ئه وانه زور ئیسک تال و رووخسار ناشیرینن. (به هوئی بیرو باوه رو کار وکرده وه ی ناباشیانه وه).

(۴۳) سویند به خوا ئیمه ته وراتمان به خشی به موسا، دوی ئه وه ی که قه ومه پیشووه کانمان له ناو برد، (چونکه یاخی بوون) تا بیته هوئی بهرچاو روونی و هیدایهت و رینمووی و رحمهت و میهره بانی بو خه لکی، بو ئه وه ی یاداوهری وه رگرن و تیفکرن.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ۖ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَكْفُرُونَ ۚ فَأَلْهَدْنِي مِنْ عَذَابِهِ ۖ وَمَنْ تَكُونُ لَهُمْ عِقَابَةُ الدَّارِ إِنَّمَا لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۖ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتْلُوهَا أَلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْفِدْ لِي بَعْثًا عَلَىٰ الظَّالِمِينَ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطِيعُ إِلَهِهُمُوسَىٰ وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُمُ الْكَذِبِينَ ۖ وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَٰهًا لَا يَرْجَعُونَ ۖ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الظَّالِمِينَ ۖ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يُرْجَعُونَ إِلَى الْكُفَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُونَ ۖ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۖ

(۴۴) ئەی پیغمبەر ﷺ تۆ لە بەشی روژئاوای کیوی طوردا نەبوویت کاتیک پەيامی خویمان راگە یاند بە موساو فەرمانمان پێدا بە گە یاندنی پەيامە کە، یە کیکیش نەبوویت لە ئامادەبووانی ئەو رووداوە.

(۴۵) بەلام ئیمە چەندەها نەوهمان هینایە کایەو و تەمەنیکی زۆر تیپەری بەسەریاندا، هەروەها وەنەبیّت تۆ لەناو دانیشتوانی شاری مەدیەندا نیشتەجێ بوو بیت و ئایەتەکانی ئیمە بەسەریاندا بخوینیتەو، بەلکو هەر ئیمەین کە پیغمبەرەن رەوانە دەکەین، (بۆ پەندو ئامۆژگاری و بۆ تۆی باس دەکەین).

(۴۶) (ئەی محمد ﷺ) لە لای کیوی طوریشەو نەبوویت کاتیک بانگمان لە موساکرد، بەلکو ئەو رەحمەتی تایبەتی بوو لەلایەن پەرورەدگار تەو و بۆ موسا، ئەو دەش کە تۆمان کرد بە پیغمبەر (رەحمەتیکی تایبەتی ترە)، تا قەومیەک بێدار بکەیتەو کە پێش تۆ بێدارکەرەو پەکیان بۆ رەوانە نەکراو، بۆ ئەوەی یاداوهری وەر بگرن و تێ بفکرن و لەو بەسەر هاتانە سوود وەر بگرن.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا فِرْعَوْنَ فَطَّاعُولًا عَلَيْهِمُ الْعَمْرُومَ مَا كُنْتَ تَأْوِيهِمْ أَهْلَ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمْنَا مِنْ ذَلِكَ إِسْمٰئِيلَ وَهُوَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن نَّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً يَمَّا فَعَدْتُمْ أَبَدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُذِيقَهُنَّ آيَاتِكَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ وَمِثْلَ مَا أَؤْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِآيَاتِنَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكُتُبٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَنِيعُهُ إِنَّكُمْ لَنْ تُصَدِّقُوا بِهِ قُلْ إِن لَّيْسَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا بَلَاغُكُمْ أَهْوَاءُكُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعْدَ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّكُمْ لَعَالَمِينَ ﴿٤٩﴾

(۴۷) خۆ ئەگەر ئەو خەلکە تووشی بەلایەک ببونایە (پێش رەوانە کردنی تۆ ئەی محمد ﷺ) بەهۆی گوناھو تاوان و دەست پێشخەری خراپانەو، ئەو دەیانوت: پەرورەدگارا! نەدەبوو پیغمبەرێکمان بۆ رەوانە بکەیت تا شوینی بەرنامە و ئایەتەکانی تۆ بکەویننایەو لەریزی ئیمانداراندا بووینایە؟!

(۴۸) کەچی کاتیک حەق و راستیان بۆ هات لەلایەن ئیمەو، وتیان: نەدە با موعجیزەیه کی پێ بدرایە هەروەکو ئەوەی کە درابوو بەموسا، مەگەر ئەو جوولەکانە کاتی خۆی بێ باوەر نەبوون بەوەی بە موسا بەخشا بوو؟ وتیان: ئەمانە دوو جادوون پەیدا بوون، پشتگیری یە کتر دەکەن، هەروەها دەیانوت: بەپراستی ئیمە باوەرمان بەهیچ کامیان نیە.

(۴۹) (ئەی پیغمبەر ﷺ) پێیان بلی: دەباشە ئیوە کتییکی تر بهینن لەلایەن خواوە کە باشترو چاکتر بیت لەو دووانە (واتە قورئان و تەورات)، ئەوە منیش شوینی دەکەوم، ئەگەر ئیوە راستگۆن.

(۵۰) خۆ ئەگەر بەدەم بانگەوازی تۆو نەهاتن (واتە نەیان توانی کتیی تر بهینن)، ئەوە چاک بزانه کە ئەوانە هەر شوینی ئارەزووی خۆیان دەکەون، کییش هەیه لەو گومارترە کە شوین ئارەزووەکانی خۆی کەوتبیت، دوور لە هیدایەت و رینموویی خوا، بیگومان خوا هیدایەتی قەومی ستمکار نادات.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ
قَالَوْا أَمْثَلُ إِلَيْنَا الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّكُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ
الَّتِي هِيَ وَمِمَّا رَفَعْنَاهُمْ يُفْتَقِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا أَعْمَلُوا لَكُمْ أَعْمَالًا سَلِّمْ عَلَيْكُمْ
لَا تَتَّبِعِ الْفِتْنَةَ أَلْحَقَ بِهَا النَّارُ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنْ
اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَقَالُوا لَئِنْ
تَلَّيْنَاكَ الْهَدَىٰ مَعَكَ فَتَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ تُمْكِنْ أَلَيْسَ
حَرَمًا ؕ أَوَإِنَّمَا يَجْعَلُ إِلَٰهَهُ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَئِنْ
أَكْفَرْتُمْ لَا يَعْزِمُوكَ ﴿٥٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ
بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾ لَوْ تَشْكُرُنَّ مِنْ بَعْدِهِ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنْتُمْ لَازِلِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْفِرْعَوْنَ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ آخَرٍ سُلَّوْا عَلَيْهِمْ ؕ أَلَيْسَ بِنَاوِمٍ
كُنَّا مُهْلِكِي الْفِرْعَوْنَ ؕ أَلَا وَآهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

(۵۱) سویند به خوا ئیمه په یامی خو مانمان بهش بهش
پیگه یاندوون بو ئه وهی په ند و یاداوهری وهر بگرن و
تفکرن. (ریبازی ئیمان بگرن).

(۵۲) ئه وانه ی پیشر کتیبی ئاسمانیمان پی به خشیوون،
ئه وان به و قورئانه باوهر ده هیئن.

(۵۳) کاتیکش قورئان ده خوینر یته وه به سه ریاند ده لین:
ئیمه باوهر پمان پی هیناوه چونکه به راستی ئه مه حقیقه ت
و راسته قینه یه له لایهن پهروه ردگار مانه وه پیمان
راگه یه نراوه بیگومان ئیمه پیشر هه رموسلمان و
فه رمانبه ردار بوین.

(۵۴) ئه وانه دوو جار پاداشتیان پیده دریت به هو ی
خوگری و ئارام گریان وه، به چاکهش به ره لهستی خراپه
ده کهن، ئه وانه ههروه ها لهو رزق و روزیه ی که
پیمانداون ده به خشن.

(۵۵) ئه وانه کاتیک قسه و گوفتاری ناپه سه ند و نابه چی ده بیستن پستی تی ده کهن و ده لین به نه فامان:
کار وکرده وهی خو مان بو خو مان، کار وکرده وهی ئیوهش بو خوتان، سللاوتان لی بیت، ئیمه شه رخواز
نین و نامانه وی ت هاوړ پیه تی نه فامان بکه ین.

(۵۶) به راستی ئه ی پیغه مبه ر ﷺ تو ناتوانیت ئیمان و باوهر ببه خشیت به و که سه ی خوشت ده وی ت
(ئه گهر خو ی نه یه وی ت)، به لکو خوا هه ر که سیکی بویت و خویشی بیه وی ت ده یخاته سه ر ریگه ی
راست و ئیمانی پیده به خشیت، خوایش ئاگاداره به وانه ی که ریبازی هیدایه تیان گرتو ته بهر.

(۵۷) (قورپه یش و باوهر پلاوازان له هه موو سه رده می کدا) ده یانوت: ئه گهر ئیمه شوی نی هیدایه ت و
به رنامه ی ئیسلام بکه وین له گهل تو دا له ولاتی خو ماندا ده ږیر یین و تووشی نه هامه تی ده بین، باشه
مه گهر ئیمه شوی نیکی دوور له سته م و پر له ئاسایشمان بو فه راهم نه هیناون که جوړه ها به رو بوومی
بو دی ت و له هه موو نازو نیعمه تیک به هره وهره؟ هه موویشی رزق و به خشن له لایهن ئیمه وه، به لام
زوړ به یان نازان و هه ست به ده سه لاتی ئیمه ناکهن.

(۵۸) (ئه وه بو بیر ناکه نه وه، خو ئیمه) زوړ شارو شارو چکه مان له ناو برد کاتی که دانیشتوانی یاخی و له
سنوور ده رچو بوون، جا ئه وه ته خانو و به ره و شوینه کانیا ن چوله، مه گهر که میک نه بیت، هه ر ئیمه ش
خواه نی مولک و خانو و به ره و سامانه کانیا نین.

(۵۹) پهروه ردگاری تو هیچ ولات و شاریکی کاول نه کردو وه، تا له پایته خته که یدا پیغه مبه ریکی
نه نار دی ت که ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا بخوینیته وه، وه نه بیت ئیمه شار و ولاتانمان کاول کرد بیت
به بی هو، مه گهر ئه وکاته ی نه بیت که دانیشتوانی سته مکارو یاخی بوین.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا مَا تَرْتَوْنَ
 اللَّهُ خَبِيرٌ وَأَنَّىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمِنْ وَعْدِنَا وَعَدًا حَسَنًا
 فَهُوَ لَنَقِيبِهِ مَنَعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
 كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ هُمْ عَنْهُمْ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
 يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْعُرُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
 فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَمَعِبَت عَنْهُمْ الْأَنْبِيَاءُ
 يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا فَحَسْبُكَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْخُبْرُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

(۶۰) هه‌رجیتان پی‌به‌خسراوه ئه‌وه نازونیمه‌ت و زینه‌ت و جوانی ژبانی دنیایه، به‌لام دنیابین که ئه‌و به‌شهی لای خواجه چاکترو ده‌وامدارتره، ئایا ئه‌وه عه‌قل و ژیریتان ناخه‌نه کار؟!

(۶۱) ئایا ئه‌و که‌سه‌ی به‌لینیکی چاکمان داوه‌تی و پی‌ ده‌گات، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ وایه هه‌ر له له ژبانی دنیادا که‌می‌ک رابواردنی پی‌به‌خشین، پاشان له ده‌رئه‌نجامی کاروکرده‌وی نا‌پوختیدا له ئاماده‌ کران بیت بو‌ لی‌پرسینه‌وه‌و ئاگری دۆزه‌خ؟

(۶۲) ئه‌وانه له روژیکدا بانگیان لی‌ده‌کریت (بو‌ لی‌پرسینه‌وه‌)، خوا، روو به‌وان ده‌فرمویت: ئایا له کوین ئه‌و شه‌ریک و که‌سو بتانه‌ی که‌ ئیوه به‌ هاوه‌لی متتان داده‌نا به‌حسابی خوتان.

(۶۳) ئه‌وانه‌ی بریار‌داده‌ی خوا دژبان ده‌رچوو (به‌خه‌جاله‌تیه‌وه‌ باسی ئه‌و که‌سانه ده‌که‌ن که‌ گومریان کردوون) ده‌لین: په‌روه‌ردگارا، ئا ئه‌وانه ئه‌وانه که‌ کاتی خوی گومرامان کردن، وه‌ک خومان گومرا بووین، ئیمه به‌رین له‌وانه‌و له هه‌له‌یان له به‌رده‌م دادگای تۆدا، (چونکه ده‌سه‌لا‌تمان به‌سه‌ر دل‌یاندانه‌بوو) ئه‌وانه (درو ده‌که‌ن) ئیمه‌یان هه‌ر نه‌ده‌په‌رست.

(۶۴) ئه‌وسا پی‌یان ده‌وتریت: ئاده‌ی هاوه‌لا‌تتان و خواکانتان بانگ بکه‌ن، ئه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن، به‌لام وه‌لام و به‌ده‌مه‌وه‌ چوون نه‌بوو بو‌یان، ئه‌و کاته سزای سه‌ختی دۆزه‌خ ده‌بینن، ئاوات ده‌خوازن که‌ خۆزگه به‌راستی ئه‌وان ری‌بازی هیدایه‌ت‌یان بگرتایه‌ته به‌ر.

(۶۵) روژیک دیت خوا بانگی موشریکه‌کان ده‌کات و پی‌یان ده‌فرمویت: ئه‌وه وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌رانتان چۆن دایه‌وه؟

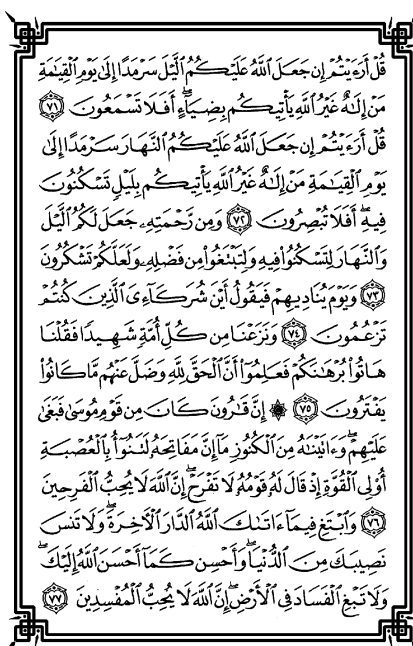
(۶۶) له سه‌ختیی ئه‌و روژه هه‌موو هه‌والیک فره‌امۆش ده‌که‌ن (هه‌موو شتیکیان له‌بیرده‌جیت) پرسیار له یه‌کتیش ناکه‌ن.

(۶۷) جا ئه‌وه‌ی ته‌وبه‌ی کردوو و باوه‌ری دامه‌زراوی هی‌ناوه و کاروکرده‌وی چاک‌ی ئه‌نجام داوه، ئه‌وه بی‌گومان ئه‌و جو‌ره که‌سانه له سه‌رفرازو بخته‌وه‌ران ده‌بن.

(۶۸) هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆیه هه‌ر چیه‌کی بو‌یت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیریت، خه‌لکی ئه‌و ده‌سه‌لا‌ته‌یان نیه‌و سه‌رپشک نه‌کران، پاکی و بی‌گه‌ردی و بلندی بو‌ خوایه له به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌وه نه‌فامان ده‌یکه‌نه شه‌ریک و هاوه‌ل.

(۶۹) هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگاری تۆ هه‌میشه ده‌زانیت ئه‌و خه‌لکه چیان له سینه و ده‌روونیاندا شاردو‌ته‌وه وه چی ده‌ده‌خه‌ن و ئاشکرای ده‌که‌ن.

(۷۰) خوا زاتی‌که که‌ جگه له‌و خوایه‌کی تر نیه، سوپاس و ستایش له سه‌ره‌تا و کو‌تاییدا، له دنیا و قیامه‌تا، هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه، حوکم و فره‌مانه‌وه‌اییش هه‌ر به‌ ده‌ست ئه‌وه، هه‌ر بو‌ لای ئه‌ویش ده‌برینه‌وه. (له‌کات‌وساتی دیاری‌کراودا).

(۷۱) ئىى محمد ﷺ بلى: خەلىكىنە ھەوالم بدەنى ئەگەر خوا شەوگار بکات بەھەمیشەبى تا روژى (قیامت) ھەر روژ نەبیتەوہ) چ خوابە کى تر ھەبە جگەلە اللہ بتوانیت رووناکیتان بو فەرھەم بەھنیت، ئایا ئیوہ ئەم راستیانە نایسن؟

(۷۲) ھەروەھا پىيان بلى: ھەوالم بدەنى ئەگەر خوا روژگارى کردە ھەمیشەبى لەسەرتان، تا روژى قیامت خایاندی، کام خوا ھەبە جگە لە اللہ کە شەوگارتان بو پىش بەھنیت تا ئارامى تیدا بگرن، ئایا ئیوہ سەرنجى ئەم دیاردانە نادەن و نایانین؟

(۷۳) جا لە رەحمەت و مېھەبانى ئەو زاتە ئەوہبە کە: شەوو روژى کردووە بەھوى ئارامى و ھەوانەوہ، ھەروەھا کارو کاسپى کردن و بەھرە بردن لە بەخششەکانى، بو ئەوہى تا دەتوان شوکرانە بژیر و سوپاسگوزارى بکەن.

(۷۴) روژیک دیت خوا موشریکەکان بانگ دەکات و پىيان دەفەرمویت: ئەوہ کوان ئەو شتانەى بەگومانى ئیوہ ھاوئل و شەرىکى من بوون؟!

(۷۵) (ھەر لەو روژەدا) لە ھەر ئوممەتیک شایەتیک لە خویان دەھیننە مەیدان لە پىغەمبەران، ئەوسا بەخەلکى سەرگەردان دەلین: ئادەى ئیوہ بەلگەتان چىە لەسەر لادان و تاوان و گوناھتان؟!، ئەو روژە ئیتر زۆر بەچاکى دەزانن و دلیا دەبن کە ھەق و ھەقیقەت لای خوابەو ھەر ئەو شایستەى پەرستن بوو، ھەرچى ئەو شتانەش کە پروایان پىی ھەبوو، ھەلیان بەستبوو، ھەمووى ون و نادیار و بى نرخ دیتە بەرچاو.

(۷۶) بىگومان قاروون لە قەوم و خویشانى موسا بوو کەچى (بەھوى مال و سامانیەوہ) خوى گىف دەکردووە بە سەریاندا و فیزی بەسەردا دەکردن، ئەوہندە مال و سامان و دارایمان پىبەخشىبوو، کە بەراستى کلیلى گەنجینە و قاسەکانى بەچەند کەسیکى بەھیز بەگرانى ھەلدەگیران، (لە کاتى لووت بەرزىە کەیدا) ھەندیک ئیماندارى خزمى پىيان وت: کە شخە مەکە و لە خوٹ بايى مەبە بەم سامانە، چونکە بىگومان خوا ئەو کەسانەى خوٹ ناویت کە شخە دەکەن و بەسەرودەت و سامانیانەوہ و لە خویان بايى دەبن و لە سنور دەردەچن.

(۷۷) بەلکو تو ھەول بدە بەو مال و سامانەى خوا پىی بەخشىووى مالى قیامت و بەھەشتى بەرىن بکرىت، بەشى خویشت لە دنیادا بەھەللى فەرماوش مەکە، چاکە لە گەل بەندەکانى خوادا بکە ھەروەک خوا چاکەى ھیناوتە ریت، نەکەیت ھەول فەسادو گوناھو تاوان بدەى لە زەویدا، چونکە بەراستى خوا ئەو کەسانەى خوٹ ناویت کە تووى خراپە دەچین.

(۷۸) قاروون وتی: بیگومان ئەم سامان و داراییەم هەر بههوی زانست و زانیاری و نهخشە ی خوّمه وه پیم دراوه، باشه مه گەر قاروون نهیده ازنی بهراستی خوا پيش ئەم چەندها قەوم و هۆزو گەلانی له ناوبردوه که لهو زیاتر به دهسه لاتترو سهروه تهنه ندر بوون؟ تاوانباران پرسیاریان لێناکریّت ده باره ی گونا هه کانیان (چونکه تۆماره و لای خوا ئاشکرایه).

(۷۹) ئینجا روژیک قاروون خۆی سازداو به رازاوه یی چووه دهروه بو ناو قهومه که ی بو که شخه کردن و خو ناندن، ئەوانه ی که ئاواتیان ژیا نی دنیایه؛ وتیان: ئای خۆزگه ئیمه ش وه کو قاروون، سامان و دهسه لاتمان ببوایه، بهراستی خاوه نی به ختیکی گه و ره یه!

(۸۰) (به لام) ئەوانه ی که زانستی و زانیاری راستیان

پیه خشاوه (ده باره ی هه لال و هه رام و نرخ ی قیامه ت ده زانن) وتیان: هاوار بو ئیوه، بو تینافکر ن پاداشتی خوایی زو ر چاکتره بو ئەو که سه ی باوه رپی دامه زراوی هی ناوه و کار و کرده وه ی چاکی ئەنجام داوه، ئەو زانست و باوه رو کرده وه یه به که س نادریّت، تهنه به خو گرو ئارام گران نه بیّت.

(۸۱) ئەو سا (که بینیمان قاروون به ته واوی له سنوور ده رچووه) کو تو پر خۆی و مال و سامانی مان برد به ناخی زه ویدا، هیچ دهسته و گرویه کی نه بوو فریای بکه ویت و له دهست خه شم و قینی خوا ده ربازی بکات، بیگومان لهو که سانه ش نه بوو که بتوانیّت خۆی رزگار بکات.

(۸۲) ئینجا ئەوانه ی دوینی ئاواتیان به قاروون ده خواست ده یانوت: ئەی هاوار؛ به س نه بوو وه کو ئەو تیا نه چووین؛ دیاره که خوا رزق و روژی زو ر ده به خشیّت به هه ر که س بیه ویت یا خود که می ده کاته وه (بی حکمه ت نیه)، ئە گه ر فه زل و به ره ی خوایی نه بوایه له سه رمان، ئیمه ش به ناخی زه ویدا رو چو ده بووین، ئای که روون و ئاشکرایه، کافرو خاوه ناسان سه رفراز نابن.

(۸۳) (جا با خه لکی دنیابن) که: ئەو مالی قیامه ته و ئەو به هه شتی به رینه مان ئاماده کردووه بو ئەو که سانه ی که نه لووت به رزی و گه و ره بیان ده ویت له زه ویدا، نه فه سادو گونا هه خراپه، سه ره نجام و سه رفرازیش هه ر بو پارێزکاران و خاواناسه کانه.

(۸۴) ئەوه ی به کار و کرده وه ی چاکه وه بیّت، ئەوه چاکتر دیته وه ری، ئەوه ش به گونا هه هه له وه بیّت، ئەوه پاداشتی ئەوانه ی که گونا هه هه له یان کردووه په یوه سته به و کار و کرده وه یه کی جاران ئەنجامیان ده دا (له ژیا نی دنیا یاندا).

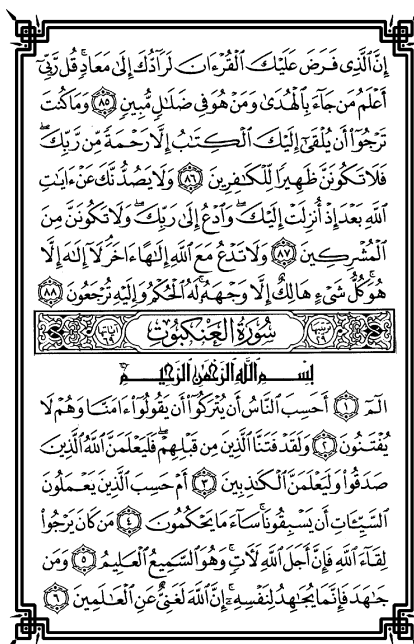
قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ فَالْهَالِكِ
مِنْ قَبْلِهِ ۚ إِنَّ الْقُرُونِ مِنْهُ لَشَدِيدَةٌ ۚ وَأَكْثَرُ جَمْعًا
وَلَا يُشْلَخُ عَنْ دُونِهِمْ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَبِيتَ لَنَا
مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُتَيْبٌ إِنَّهُ لَكُلُّ وَحْظٍ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ۖ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ أَمَرَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَهَسَفْنَا
بِهِ وَبَدَّارَهُ الْأَرْضَ ۖ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
مَكَانَهُ بِأَلَمٍ ۖ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الْأَنْزَارُ الْآخِرَةُ الَّتِي كَانَتْ
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَىٰ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

(۸۵) به راستی تُو زاته‌ی که گه یاندنی قورئانی له‌سه‌ر تُو پیوِست کردووه، سه‌ره‌نجام ده‌تگی‌ریت‌ه‌وه بُو مه‌ککه، یان قیامت و به‌هشتی به‌رین، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیان بلی: په‌روه‌ردگارم خوی چاک ده‌زانیت و له‌هه‌موو که‌س زاناتره به‌و که‌سه‌ی که رینموویی و هیدایه‌تی هی‌ناوه و به‌و که‌سه‌ش که له‌ناو گومراییه کی ناشکرادایه.

(۸۶) تُو ئه‌ی محمد ﷺ به‌ت‌ما نه‌بوویت قورئانت بُو ره‌وانه بکریت، جگه‌له میهره‌بانیه‌ک نه‌بی‌ت له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه؛ که‌وابوو خوت مه‌که به‌پشتیوان و هاوکاری بی باوه‌ر و خوانه‌ناسان.

(۸۷) (هه‌ول بده) با بی باوه‌ران به‌رگریت نه‌که‌ن له‌گه‌یاندنی ئایه‌ته‌کانی خوا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بُو تُو دابه‌زینراوه، که‌هه‌میشه بانگه‌شه بکه بُو لای په‌روه‌ردگارت، هه‌رگیز نه‌که‌یت خوت بخه‌یته ریزی هاوه‌لگه‌رانه‌وه.

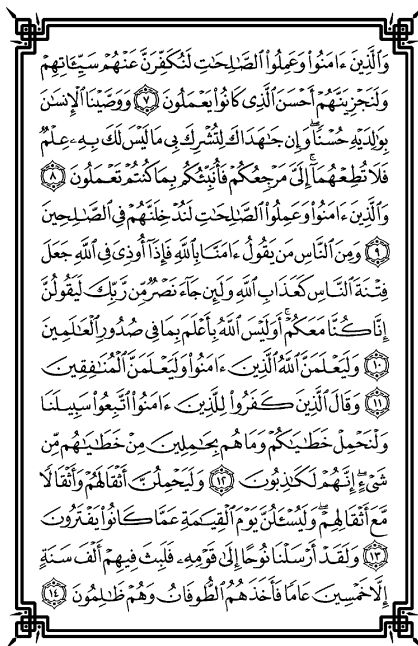
(۸۸) له‌گه‌ل خوادا هانا و هاوار له‌خوایه‌کی تر مه‌که، چونکه جگه له‌و زاته‌خوایه‌کی تر نیه، هه‌رچی شت هه‌یه تیاچووه و له‌ناوچووه جگه له‌و زاته، فه‌رمان‌ره‌وایی هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه، ئیوه‌ش هه‌مووتان هه‌ر بُو لای ئه‌و ده‌برینه‌وه (تاپاداشتی کاروکرده و ده‌تان بدریت‌ه‌وه).

سوره تی (العنكبوت)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده.
- (۲) ئایا خه‌لکی وایان‌زانیه‌وه؛ وازیان لی‌ده‌هینریت و پشتگویی ده‌خرین که بلین ئیمان و باوه‌رمان هی‌ناوه، له‌کایت‌کدا ئه‌وان تاقی نه‌کری‌نه‌وه و تووشی سزا و تازار نه‌کری‌ن؟
- (۳) سویند به‌خوا ئیمه ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مانمان تاقیکردو‌ته‌وه به‌جوره‌ها شیوه، تاخوای گه‌وره (له‌جیهانی واقعی‌دا) ئه‌وانه‌ی راستیان کردووه ده‌ربخات و ده‌رکه‌ون، هه‌روه‌ها دروژنه‌کانیش ده‌ربخات و ده‌رکه‌ون.
- (۴) ئایا ئه‌وانه‌ی خراپه و نادروستی ده‌که‌ن واده‌زانن که له‌ده‌ستمان ده‌رده‌چن و ده‌رباز ده‌بن؟! ئای چهنده خراپه ئه‌و بُو‌چون و قه‌ناعه‌ته‌ی که هه‌یانه.
- (۵) ئه‌وه‌ی که ئاواته‌خوازه به‌دیداری خوا شاد بی‌ت، با دل‌نیا‌بی‌ت که کاتی دیاری‌کراوی خواو ساتی سه‌ره‌مه‌رگ هه‌ر دیت (تا به‌دیداری ئه‌و زاته شاد بی‌ت)، ئه‌و خوایه زو‌ر بی‌سه‌ره (به‌گوفتاری به‌نده‌کانی) و زانایه به‌حالیان.
- (۶) ئه‌وه‌ش که هه‌ول دده‌ات و کوشش ده‌کات له‌پیناوی گه‌یاندنی ئاینی خوا؛ بی‌گومان قازانج و سوودی هه‌ول و کوششه‌که‌ی هه‌ر بُو خویه‌تی، چونکه به‌راستی خوا بی‌نیازه له‌هه‌موو خه‌لکی. (ئاتاجی خه‌بات و کوششی که‌س نیه).
- (به‌لام له‌قیامت‌دا ئه‌و زاته زو‌ر سوپاس‌گوزاری ئه‌و که‌سانه‌یه که هه‌ول و کوششیان داوه له‌پیناوی ئاینه‌که‌یدا).

(۷) ئەوانەى كە ئيمان و باوەريان هێناوه و كارو كردهوه چاكه كانيان ئەنجام داوه، بەراستى هەڵە و گوناھە كانيان دەسڕينهوه و بەچاكتر لەوهى كە جارەن دەيانكرد پاداشتيان دەرئينهوه.

(۸) ئيمه فەرمانمانداوه بە ئادەمیزاد كە چاك رەفتار بێت لەگەڵ داىك و باوكيدا، خو ئەگەر زۆريان لێكردیت تا هاوێل و هاوێشم بو بربار بەدەيت، بى هیچ بنه‌ماو زانست و زانیاری يەك، ئەوه ملكه چيان مەبەو بە گويان مەكە، دڵنیايش بن كە گەرانه‌وتان بو لای منە، ئەو كاتە ئاگادارتان دەرئەمەوه لەو كرده‌وانەى كە ئەنجامتان دەدا.

(۹) جا ئەوانەى كە ئيمان و باوەريان هێناوه و كارو كردهوه چاكه كانيان ئەنجامداوه، ئەوه بێگومان دەیانخه‌ينه ریزی چاكه كارانهوه.

(۱۰) هەندىك لەخەلكى هەن كە دەلێن: باوەرمان بەخوا

هێناوه، جا كاتێك يەكێك لەوانە لەبەر خواو لەپێناوى خوادا تووشى ئازارو ناخوشى كرا، وادەزانیت سزاو ئەشكەنجەى خەلكى وەك سزای خوا وایە (وەك چۆن لە دۆزەخدا پەشیمانە لێرەش بەهوى ئەشكەنجەى خەلكیه‌وه لە دین پەشیمان دەبێتەوه)، بەراستى ئەگەر پەرورەدگارت سەرکەوتیتىكى بەخشى، دوو‌پووه‌كان بەگەرمى دەلێن: خو ئيمه‌ش هاو‌كارتان بووین، مەگەر خوا خۆى نازانیت چى حەشاردراوه لە دەرروونى هەموو خەلكیدا (بەتایبەت لە دلى ئەو جۆرە كەسانەدا)؟

(۱۱) سویند بێت، خوا ئاگادارە بەوانەى باوەريان هێناوه، هەر‌وه‌ها بەوانەش كە دوو‌پوون (جیایان دەرئەمەوه‌و بە‌گوێرەى ئيمان و باوەرو نیه‌ت و كرده‌ویان پاداشتيان دەرئەمەوه‌).

(۱۲) ئەوانەى كە بى‌باوەر بوون وتیان بەوانەى كە باوەريان هێناوه: وەرن شوینی ریبازى ئيمه بكه‌ون (ئەگەر شوینكەوتنى ریبازى ئيمه هەڵە بێت) ئەوه گوناھتان بە ئەستۆى ئيمه، ئەلەبەتە ئەوانە لە قیامەتدا ناتوانن هیچ گوناھو تاوانىكى ئەوان بگرنە ئەستۆ، بەراستى ئەوانە هەر درۆدەكەن و درۆزن. (۱۳) سویند بە خوا سەرئەنجام گوناھى سەنگینی خویان و ئەو كەسانەش كە گومرايان كردوون دەبێتە سەرباریان، لە روژى قیامەتیشدا پرسیاریان لێدەكرى لەو درۆو دەرئەسە و تەلەكە‌بازیهى كە هەلیانە‌بەست.

(۱۴) سویند بەخوا ئيمه - نوح - مان رەوانە كرد بۆسەر قەوم و ھۆزەكەى، ھەزار سال پەنجاكەم لەناویاندا ماہەوه، سەرئەنجام لافاو و زریان ھەموویانى پێچایەوه لە كاتێكدا ئەوان ستمكار بوون.

(۱۵) ئەو کاتە ئیتر ئەومان رزگار کرد ھاوری لە گەڵ
 ھەموو سەرنشینەکانی کەشتیە کەدا، جائەو رووداو و
 کەشتیەمان کردە بەلگە و نیشانە بو ھەموولایەک و
 ھەموو نەوہ کان.

(۱۶) باسی ئیبراھیمیش بکە کە کاتی خۆی بە قەوم و
 ھۆزی خۆی وت: تەنھا خوا بپەرستن و ھەر لەو بترسن،
 ئەو بیروباوەرە چاک و پەسەند و خیردراترە بو تان،
 ئە گەر بزائن و تیگیەن.

(۱۷) بەراستی ئەو شتانە ی کە لەجیاتی خوا دەیانپەرستن
 تەنھا بت و پەیکەرەن، ئیوہ بوختان و شتی نابەجی
 دروست دەکەن، بیگومان ئەو شتانە ی کە لەجیاتی خوا
 دەیانپەرستن خاوەنی ھیچ رزق و رۆزیەک نین بو ئیوہ،
 کەواتە ھەر داوای رزق و رۆزی لە خوا بکەن، ھەر
 ئەویش بپەرستن، ھەر سوپاسگوزاری ئەو بن، بو لای
 ئەویش دەبرێنەوہ.

فَأَنبَتْنَاهُ وَاجْعَلْ أَسْفَلَ سَعَتِهِ تُرْجَاتٍ
 (۱۵) وَإِذْ نَحْنُ نَقُودُهُ ذُلًّا لِّكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۶) إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ أَزْوَاجًا وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا لِّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَّهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۷) وَإِنْ تَكْذِبُوا
 فَقَدْ كَذَّبْتُمْ أَمْ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْأَمْرُ (۱۸) أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۱۹) قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۰) يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (۲۱) وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
 وَلَا نَصِيرٍ (۲۲) وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَادَوْنَ لَوْلَا آيَةُ
 أُولَئِكَ يَسْتَوُونَ مَن رَّحِمْنِي وَأُولَئِكَ هُم عَذَابُ أَلِيمٍ (۲۳)

(۱۸) خۆ ئە گەر ئیوہ ئەم پەيامە بەدرو دەرزان (وہنەبیٹ یە کەم ھۆزو گەل بن کە لەبەرامبەری پەيامی
 خواوہ ھەلوێستان ئاوا نەرەوا بیٹ) ئەوہ بەراستی گەلانیکی پێش ئیوہش پەيامی خویان بەدرو
 دەرزان، پیغەمبەریش تەنھا گەیانەن و روونکردنەوہی ئاشکرا ئەرکی سەرشانی.

(۱۹) ئایا ئەوہ سەرنجیان نەداوہ چۆن خوا لە سەرەتاوہ دروستکراوان بەدی دەھێنێت و پاشان
 دووبارە ی دەکاتەوہ، بیگومان ئەو شتانە بو خوا زۆر سادە و ئاسانە.

(۲۰) (ئە ی پیغەمبەر ﷺ) بپیان بلی: با بگەرین بە زەویدا، تەماشای بکەن و سەرنج بدەن چۆن ئەو زاتە
 دروستکراوانی بەدییەناوہ، لەوہوداش ھەر خوا سەرلەنوێ بەرپایان دەکاتەوہ (بە شیوہ و
 شیوازیکی تر ئاسمانەکان و زەوی و ئیمەش دەھێنێتەوہ کایە) بەراستی خوا دەسەلاتی بەسەر ھەموو
 شتی کەدا ھەیە.

(۲۱) ھەندیک جار: خوی گەورە سزای ئەو کەسانە دەدات کە ویستی لە سەریەتی و شایستە ی سزان،
 سۆزو میھرەبانی خویشی دەنوێنێت بو ئەوانە ی کە دەیوێت و باوەردارن، سەرئەنجایش ھەر بو لای
 ئەو زاتە دەبرێنەوہ. (بو ئەوہی ھەرکەس بە گوێرە ی کاروکردەوی پاداشت یان سزا بدرێتەوہ).

(۲۲) (ئە ی گرو ی ئادەمیزاد) ئیوہ ناتوانن خوا دەسەوسان بکەن، نە لە زەویدا نە لە ئاسماندا، کەشیش
 نیە جگە لە خوا پشتیوانتان بیٹ و فریاتان بکەوێت (ئە گەر رێگە ی چەووت و نادروست بگرن).

(۲۳) ئەوانە ی کە بروایان نیە بەتایەت و فەرمانەکانی خوا بەدیدارو ئامادەبوونی بەردەم بارە گاکە ی
 (بو لێپرسینەوہ) ئا ئەوانە (خوا دەفەرمویت) لە میھرەبانی من ناو میدن و ئەوانە سزای زۆر بەئیش
 بو یان ئامادە یە.

(۲۴) جا وه لامی قهوم و هوژه که ی ئیبراهیم تهنه
ئه وه بوو که وتیان: بیکوژن یان بیسو تین به لام خوا له
ئاگره که رزگاری کرد، بیگومان ئا لهو پیشهاته دا نیشانه
و به لگه ی زور هه یه بو ئه و که سانه ی که ئیمان و باوهر
ده هینن. (به ویست و ده سه لات ی ئه وزاته).

(۲۵) له وه دووا پی و تن: به راستی ئه وه ی ئیوه له جیاتی
خوا ده تانه رست تهنه بت و په یکه رن، له به رخاتری
یه کترو ریزدانانتان بو یه کترة له ژبانی دنیا دا، دوا جار له
روژی قیامه تدا یه کتر کافرده که ن و یه خه ی یه کتر ده گرن،
هه ندیکیشان نه فرین له هه ندیکی تر تان ده که ن،
سه ر نه جامیش شوین و جیگه ی دیار ی کراوتان ناو ئاگره،
رزگار که ریشان نی یه.

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَمَّا اللَّهُ يَخْلُطُ السَّيِّئِينَ فِي ذَلِكَ لَا تَكْفُرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَلَيَعْلَمَنَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَأَمَّا وَثَنُ النَّارِ
وَمَا لَكُمْ مِّن نَّصِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ لَّمْ يَلَوْظْ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَعَاقِبَتَهُ أَجْرًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ
﴿٢٧﴾ وَلَوْظًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَثُونَ عَلَى الْحَشَةِ
مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيْتَكُمْ
لَأَأْتِيَنَّكُمْ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَكُم
فِي كَادِكُمْ فَتُكَفِّرُنَّ مَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَتَأْتِنَا بَعْدَ آيِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

(۲۶) ئینجا - لو ط - باوهر ی پی هینا، ئیبراهیم دوای ئه وه ی که ناو می د بوو له قهومه که ی وتی:
به راستی من ئیتر کوچ ده که م بو لای پهروه دگارم (بو ئه و شوینه ی که ئه و بو م دیاری ده کات)،
چونکه به راستی ئه و زاتیکی زور به ده سه لات و دانا یه.

(۲۷) پاشان ئیسا حاقمان پییه خشی و یه عقوبیشمان به ئیسا حاق به خشی و پیغه مبه رایه تیمان کرده کالای
بالای نه وه کانی، کتیبه ئاسمانیه کانیشمان بو ناردن، هه ر له دنیا دا پاداشتمان دایه وه، ئه و به راستی له
قیامه تیشدا له ریزی پیاو چا کاندایه (پیغه مبه ری خویشمان ده چیته وه سه ر ئه و ده چه له که په روزه).

(۲۸) یاد ی (لو ط) یش بکه کاتی که به قهومه که ی وت: ئیوه به راستی تاوانیکی گه وره ده که ن، ئیوه
گوناهیکی ناشیرین ئه نجام ده دن، هیچ که س به ر له ئیوه به کاری وا هه لئه ساوه!!!

(۲۹) ئایا ئیوه به راستتانه نیربازی ده که ن و ریگه به خه لکی ده گرن و له یانه که تاندا کاری نابه جی و
ناشیرین و نادروست ئه نجام ده دن؟! که چی وه لامی قهومی (به دخو) تهنه ئه وه بوو که وتیان: ئاده ی
کوا سزاو توله ی خوا، ئه گه ر تو راست ده که ی ت؟! بو مان بیهیننه؟

(۳۰) (لو ط دو عای لیکردن) وتی: پهروه دگارا، سه ر که وتنم پی ببه خشه به سه ر ئه م قهومه ی که
تووی خراپه ده چینن و به د ره وشتی و شهروال پیسی ده که ن.

(۳۱) جا کاتیک که فریشته کانمان گه یشتنه لای ئیبراهیم

و مژده‌ی هاتنه دنیای ئیسحاقیان پییه‌خشی، وتیان:

به‌راستی ئیمه له‌ناوبه‌ری خه‌لکی ئەم شاره‌ین، چونکه
بیگومان خه‌لکه‌ی زۆر سته‌مکارو به‌د ره‌وشتن.

(۳۲) ئیبراهیم وتی: ئاخ (لوط) له‌ویسه، فریشته‌کان

وتیان: ئیمه چاکتر ده‌زانی کیی لئییه، دل‌نیابه‌که ئەهوو

خاووخیزانی رزگار ده‌که‌ین جگه له‌هاوسه‌ره‌که‌ی که له

تیاچووان ده‌بیٔ.

(۳۳) جا کاتیک فریشته‌کان گه یشتنه لای (لوط)، به

هاتنیان زۆر دلته‌نگ و غه‌مبار بوو، (نه‌یده‌زانی که

فریشته‌ن) سه‌ری دنیای لی هاته‌وه یه‌ک، وتیان:

مه‌ترسه‌و غه‌مت نه‌بیٔ (ئه‌وانه ناتوانن ده‌ستدریژی

بکه‌نه سه‌ر ئیمه، ئیمه فریشته‌ین)، بیگومان ئیمه

رزگارکه‌ری تۆو که‌س و کاره‌که‌تین جگه له‌هاوسه‌ره‌که‌ت، که له‌تیاچووانه. (به‌هۆی کافر بونیوه‌ه).

(۳۴) به‌راستی ئیمه دابه‌زینه‌ری سزاو به‌لای ئاسمانین به‌سه‌ر خه‌لکی ئەم شاره‌دا به‌هۆی ئەوه‌ی که

له‌فه‌رمانی خوا ده‌رچون و له‌سنور ترازاون.

(۳۵) سویند به‌خوا سه‌ره‌نجام ئاسه‌واریکی ئاشکرمان (له‌شاری کاول و ویران) به‌جی هیشت بو

که‌سانیک که ژیر و هوشمه‌ندین (که تی بگه‌ن و سه‌رنج بده‌ن).

(۳۶) هه‌روه‌ها شوعه‌ییمان ره‌وانه‌کرد بو ناو براکانی له‌شاری مه‌دیه‌ن، پیی وتن: ئەی قه‌وم و هۆزم

ته‌نها خوا به‌ره‌ستن، به‌هیوای قیامه‌ت و ئاینده‌وه‌بژین و ترسی ته‌نگانه‌ی ئەو روژه‌تان هه‌بیٔ،

گونا‌هو تاوان و خراپه له‌سه‌ر زه‌ویدا ئەنجام مه‌ده‌ن و مه‌چینن (چونکه زه‌وی بی خاوه‌ن نیه و ژیا‌نتان

تا سه‌ر نیه، به‌زاندنی سنوره‌کان ده‌ره‌نجامی باش نابیٔ).

(۳۷) له‌ئا‌کامدا خه‌لکه‌که‌ بروایان پی‌نه‌کرد، ئیتر بوومه‌له‌رزیه‌ک دووچاریان بوو، هه‌ر هه‌موویان له

ماله‌کانیاندا به‌چو‌کدا هاتن و مردن (بوون به‌ژیر خا‌ک و خو‌له‌وه).

(۳۸) هه‌روه‌ها (عاد) ی قه‌ومی (هود) و (ثمود) ی قه‌ومی (صالح) یشمان له‌ناوبرد که به‌هۆی

که‌لاوه‌و شوینه‌واری کاولیانه‌وه، دیارو ئاشکران، شه‌یتانیش کرده‌وی نادروست و ناپه‌سه‌ندیانی بو

رازاندبوونه‌وه، له‌ری‌گه و ری‌بازی راست و دروست ویلی کردبوون، له‌کاتی‌کدا ئەوان خاوه‌نی عه‌قل

و بیرو هوشیش بوون و به‌رچاو رون بون.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ إِنَّكُمْ فِيهَا لَوطٌ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نَكُنُّ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
أَنجَيْنَاهُ رُسُلُنَا لُوطًا سَآمَهُمْ وَضَافَك بِهِمْ دَرَجًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلِكَ إِلَّا أَمْرًا نَكُنُّ
كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُمْ آيَةً يَنْتَظِرُونَ لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٣٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُورُ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَخَذْنَاهُمْ لِحُكْمٍ فَاصْبِرْ حَتَّى
دَارَهُمْ جَشِيعِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادَا وَكُنُودًا وَقَدْ نَبِئَتْ
لَكُمْ مِنْ مَّسَلِكِهِمْ وَزُرَّتْ لَهُمُ الشَّيَاطِينُ
أَعْمَلْتُمْ فَضْدَهُمْ عَنْ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

(٣٩) قاروون و فیرعهون وهامانیسمان له ناو برد، سویند به خوا موسا به لگه ی زوری بو هیئان، که چی خویان زور به گه وره دانا له زه ویدا، سه رئه نجام نه یانتوانی له سزاو توله ی خوا خویان رزگار بکه ن.

(٤٠) ئیمه هه ریه کی که له وانه مان به سزای تاوانی خوی گه یاند، جا هه یانبوو به رد بارانمان کرد، هه یانبوو ده نگ و سه دای به هیز له ناوی برد، هه یانبوو به ناخی زه ویدا برده مانه خواره وه، هه شیانوو نو قمی ده ریامان کرد، جا وه نه بیست خوا سته می لی کرد بن، به لکو هه ر خویان سته میان له خویان ده کرد.

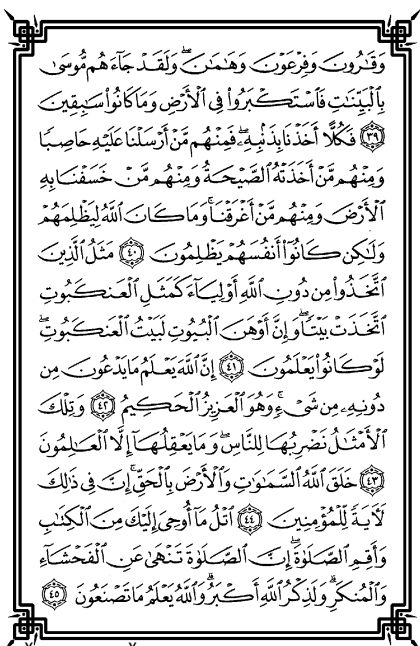
(٤١) نموونه ی ئه وانه ی جگه له خوی گه وره، که سانیکی تر ده که نه پشتیوانی خویان، وه که نموونه ی جالجالو که یه که وایه که مالیکی بو خوی ساز کردیست، به راستی لاوازترینی هه موو ماله کان؛ مالی جالجالو که یه که نه گه ر سه رنجیان بدایه و تیگه یشتنایه (چونکه مالی جالجالو که نه بناغه و نه دیواری هه یه، نه سه رو ده رگا و په نجه ره، نه ده توانیست به رگه ی با و باران و روو داوه کان بگریست میبه که شه نیره که له ناو ده یات دوی جووت بوون، پاشان بیچوه کانیش دایکیان له ناو ده بن)!!!

(٤٢) بیگومان خوا خوی چاک ده زانیست ئه وه ی ئه و خه لکه هاناو هاواری بو ده بن له جیاتی ئه و، چه نده بی ده سه لاتن، چونکه هه ر خوی خاوه ن ده سه لاته و زوریش داناو کار به جی به (له و بواره ی که بو تاقیکردنه وه ی خه لکی له ژیا نی دنیا دا ره خساندویه تی).

(٤٣) ئا ئه م نموونه ئیمه ده یه یینه وه بو خه لکی، ته نها زانا و شاره زا کان تی ده گه ن و تی ده فکر ن.

(٤٤) ئاشکرایه خوا ئاسمانه کان و زهوی به ریک و پیکترین شیوه دروست کردوه، به راستی ئا له و کاره دا به لگه و نیشانه ی ته واهه یه بو ئیمانداران.

(٤٥) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ئه وه ی بو ت ره وانه ده کریست له قورئان بیخوینه ره وه و نویش به چاکی ئه نجام بده، چونکه به راستی نویش به ره ه لستی له گونا هو تاوان و نادروستی ده کات، بیگومان یادی خوا له هه موو شت گه وره تر و به نرختره (که ده بیست له کاتی نویش و کاتی تریشدا بیرو هو شی ئیماندار، دا بگریست)، خوا خویشی زانایه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ده یکه ن و به و ره فتارانه ی که نه نجامی ده ده ن.

(۴۶) گفتوگو (مجادلة) مه‌که‌ن له‌گه‌ل خواوه‌نی کتیبه‌
 ئاسمانیه‌کاندا مه‌گه‌ر به‌جوانترین شیوه، جگه‌ له‌وانه‌یان
 که‌ سته‌میان کردووه (ئه‌وه ره‌فتارتان له‌ به‌رامبه‌ریان‌ه‌وه
 ده‌بیت جیاواز بیت) پیشیان بلین: ئیمه‌ باوه‌رمان هیناوه
 به‌وه‌ی بو ئیمه‌ و ئیوه‌ دابه‌زینراوه، خوی ئیمه‌ و خوی
 ئیوه‌ ته‌نها یه‌کیکه، ئیمه‌ فه‌رمانبه‌رداری ئه‌و زاته‌ین.

(۴۷) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر به‌ شیوه‌یه‌ی کتیبه‌کانی
 پیشومان نازل کرد قورئانیشمان بو تو نازل کرد، جا
 ئه‌وانه‌ی کتیبمان پیداون و به‌راستی خویندوو یانه‌ته‌وه،
 ئه‌وه‌ باوه‌ر ده‌هین به‌ قورئان، هه‌ندی که‌ له‌و خه‌لکه‌ی
 تریش هه‌ن باوه‌ر ده‌هین پی و موسلمان ده‌بن، جا که‌س
 نیه‌ ئینکاری ئایه‌ت و به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی ئیمه‌ بکات
 (دوای لاه‌ردنی گومان) جگه‌ له‌ خوانه‌ناسان.

(۴۸) تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش ناردنی ئه‌م قورئانه‌ هیچ
 کتیبیک ته‌ده‌خوینده‌وه، به‌ ده‌ستی خویش هیچ شتیک ته‌نووسیوه، (چونکه‌ نه‌خوینده‌وار بوویت)
 خو ئه‌ گه‌ر شتیک وات ته‌نجام بدایه، له‌و کاته‌دا نه‌قام و ده‌م به‌تاله‌کان دنیا یان پر ده‌کرد له‌ شک و
 گومان (که‌ گوايه‌ قورئان له‌ دانان و دارشتنی تو یه).

(۴۹) نه‌خیر ئه‌م قورئانه‌ گوشتارو دارشتنی تو نیه، به‌لکه‌ قورئان چه‌ند ئایه‌تیک روه‌ن و ئاشکرایه‌ له‌
 سینه‌و دل و ده‌روونی ئه‌و که‌سانه‌دایه‌ که‌ عیلم و زانستیان پیبه‌خشاوه‌ و له‌به‌ریان، به‌راستی جگه‌ له‌
 سته‌مکاران، که‌س به‌ره‌لستی و نکولی له‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ نیه.

(۵۰) کافران (وادیاره‌ قورئان به‌ به‌لگه‌ دانانین بویه) ده‌لین: باشه‌ چی ده‌بوو؛ ئه‌ گه‌ر نیشانه‌ و به‌لگه‌ی
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ بو ره‌وانه‌ بکرایه، تو ش ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ وه‌لامیاندا بلین: مو‌عجیزه‌ و نیشانه‌
 و به‌لگه‌ ماددی‌ه‌کان به‌ده‌ست خوا خو‌یه‌تی و من ته‌نها ئاگادار که‌ره‌وه‌ و بیدار که‌ره‌وه‌یه‌کی ئاشکرام
 بو‌تان.

(۵۱) ئایا به‌س نیه‌ بو‌یان که‌ به‌راستی ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندووه‌ بو‌ت و به‌سه‌ریاندا ده‌خوینریته‌وه،
 بیگومان ئا له‌و قورئانه‌دا ره‌حمه‌ت و یاداوهری ئاشکرا هه‌یه‌ بو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئیمان ده‌هین.

(۵۲) (له‌وه‌ودوا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) پیشیان بلین: ته‌نها خوا به‌سه‌ شایه‌ت بیت له‌ نیوانماندا (که‌ من
 په‌یامه‌که‌یم پی راگه‌یاندوون)، هه‌ر ئه‌و زاته‌ش زاناو ئاگایه‌ به‌هه‌رجی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه،
 ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان به‌ ناحه‌قو به‌تال هیناوه‌ و باوه‌ریان به‌خوای (تاک و ته‌نها) نه‌هیناوه، ئا ئه‌وانه‌ هه‌ر
 خو‌یان خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ندن.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلُكُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالَّذِي أُتِيَ
 بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ وَلِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا عَنْكُمْ ۖ
 وَكَذَلِكَ تُنَزَّلُ ۚ إِنَّ إِلَٰهَ الْكَافِرِينَ ۖ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ قَوْلُهُمْ هُوَ اللَّهُ وَمَا يَجْحَدُوا بِآيَاتِ
 إِلَٰهِ الْكَافِرِينَ ۚ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَلَا تَحِطُ بِمِيسِرِهَا ۚ إِذَا لَزَبْتَ لَا تَنَابَ الْمَطْلُوبُ ۚ بَلْ هُوَ
 آيَاتٌ يَنْزِلُ فِي صُورِ الْذِّكْرِ ۚ أَوْثَرُ الْغُلَىٰ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
 آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُبِينٌ ۚ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ أَرَأَيْتَ فِي ذَلِكَ لَحْمَةً وَزُكْرًا لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَنَذِيرًا ۚ أَمَّا
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ

(۵۳) بئی باوهران په لټ لټی ده کهن و داوای هاتنی سزات لټی ده کهن، خو ته گهر کاتی تاییه تیمان دیاری نه کردایه بو پیشهاتنی، یه کسهر سزایان بو ده هات، بیگومان نه و سزاو توله یه، له ناکاو یه خه یان پیډه گریټ، له کاتی کدا نه وان ههست به نزیک بو ونه و هشی ناکهن.

(۵۴) بئی باوهران په لټ لۍ ده کهن و داوای هاتنی سزات
لیدنه کهن، له حالیکدا دوزخ دهوری کافرانی داوه و هرگیز له
سزای دهریاز نابین...

(۵۵) له‌وژیکدا سزا دایانده‌گریټ له سه‌رویانه‌وه، له ژیر پیښانه‌وه، خوی گه‌وره پښان ده‌فه‌رمویټ: بیڅړن سه‌رئه‌نجامی ته‌و کارو که‌دوانه‌ی که‌کاته، خوی ته‌نجامتان ده‌دا.

(۵۶) (پەروەردگار بە ئیماندارانی بە گێرھاتو لە ناو کێفراندا رادەگەیەشت): ئە ئی بەندە کانم زەوی من فراوانە، موێکی من بەربێلاوە (کوچ بکەن، خۆتان رزگار بکەن)، تەنھا هەر من بێرستن. (دەستبەرداری ئاینە کەتان مەین).

(٥٧) (له‌وانه‌یه ترسی مه‌رگ له ئارادا هه‌بێت بۆیه ترسیان ده‌ره‌وێنیه‌وه و ده‌فه‌رموێت): هه‌موو که‌س ده‌بێت مردن

وَسَجَّعْنَاهُمْ فِيكَ الْعَذَابَ وَلَوْلَا أَجَلَ مُسَمًّى لَإِذَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَكِنَّهُمْ فِيهِ يَمْتَنِعُونَ ﴿٥٦﴾ سَجَّعْنَاهُ فِيكَ الْعَذَابَ
وَلَكِنَّهُمْ فِيهِ يَمْتَنِعُونَ ﴿٥٧﴾ يَوْمَ نَعْتَدُ لَهُمُ الْعَذَابَ
مَنْ يَفْقَهُمْ وَنَحْنُ بِأَرْجُلِهِمْ وَنَقُولُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٨﴾ نَعْبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ رَضِيَ وَسِعَتْ فَوَاسِي فَأَعْبُدُونِ
﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدْ ذُبِقْنَا مِنَ الْعَوَالِمِ ثُمَّ إِنَّا نَرْجِعُهُمْ ﴿٦٠﴾ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَحَرَى
مِنْ حَبْنَاهُمْ أَلا تَهْتَفُونَ خَلِيلِينَ فِيهَا نَقَمُ أَجْرَ الْعَمَلِينَ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ
صَدُّوا عَنْ دِينِهِمْ يَتُوبُونَ ﴿٦٢﴾ وَكَانَ مِنْ رَبِّكَ لَأَتَحْمِلَ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٣﴾ وَلَكِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَحَرَّ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٤﴾ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فُلْ أَحْمَدُهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

بیجڙیت (کھی، له کوٽی، بهچی، خوا نه بیٽ کس نازانیٽ) له وه دودا تهنه بولای دهرینه وه.

(۵۸) جا نه وانهی که ټیمن و باوه ږیان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیا ننه تمامدوه، سویند به خوا نه وانه له به هشتدا له چندها کوشک و تهلارو ژووری به رزو رازاوده پیشوازیان لی ده کریټ. چندها روبرو تافگه به ژیر دره خته کانیدا و به بهردم کوشک و تهلاره کانیدا دهرات، (نه وه بخته وهرانه) ژیا نی نه پراوه لهو (شوینه خوشانه دا) دپه نه سهر، ئای چهند جوانه یاداشته ټیکوشهران له بیناوی خوادا....

(۵۹) ئەوانەى خۆگرن لەبەردەم ئەشكەنجە و ئازارى بى باوە پاندا و ھەر پشت بە پەرورەدگارىان دەبەستن...
(۶۰) ھەر ھەواى خواى گەورە دەيە ویت لە گىروگرفتى رزق و رۆزىش دلنیاىان بکات؛ بۆيە دەفەر مویت؛ زۆر
زیندە وەر ھىھە رزق و رۆزى خویان ئەداو بە کوڵى خویاندا (کەچى خوا پەکیان ناخات و لە برسائەتەى نا، چونکە
خوا رزقى ئەوانیش و ئیویش دەدات، بێگومان ئەوازە بێسەر (بە قسە و گوشتارتان) و زانایە (بەخەيالى دل و
دەروونتان).

(٦١) سویند به خوا ئه گهر پر سپیار له بڼی پاوه ران بکه یټ: کڼی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، روژو مانگی رام کردووه، به دنلیایی و بڼی دوودلی ده لڼ: (الله) دروستی کردوون، جا چوَن لاده درپڼ له رییازی یه کخواناسی و فربو ده خوَن؟!

(٦٢) هەر خوايه رزق و رۆزى دهيه خشيت به هەر كەس كه بيه و پت له بهنده كانى، يان ده يگر يتوه و كه مى ده كاته وه (بو تاقي كردنه وه)، به راستى خوا خوى به هه موو شتيك زاناو ئاگايه (ده زانيت چ حاله تيك چاك و له باره بو هەر بهنده يه ك، ئه وهى بو پيش ده هيت).

(۱۳) خو ته گهر لیان بیرسیت: کی تاو له ئاسمانه وه دهبارینیت، و زهوی پی دهوژینیته وه، دواى ته وهی خاموش و مردوو بوو، ته وه به دلنیا یی وه دهلین.. (الله) (تو تهی پیغمبر ﷺ، تهی ئیماندار) بلی: سوپاس بو خوا، که تاوا، دان به دهسه لاتیدا دهئین، نه خبر هیشتا به راستیان نه، به له کو زوریان به، بیرو هوشن و ژیریان ناخه نه کار.

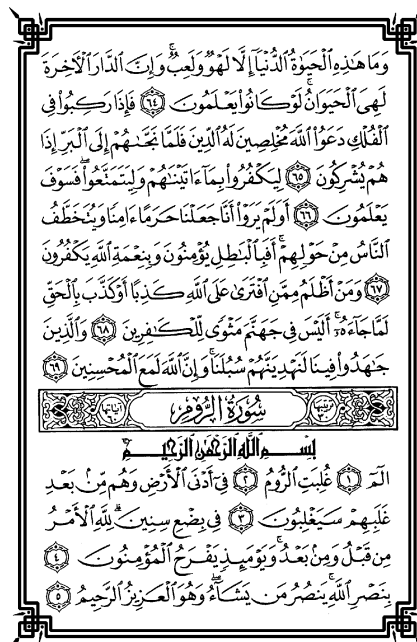
(۶۴) ژبانی ئم دنیا به جگه له گهمه و گالته و یاری شتیکی ترنیه.. (واته بئ نرخه و ئهوه ناژی خه لکی ئاوا به لاماری ددهن و ستم له پیناویدا ده کهن) به پراستی مالی قیامت و ژبانی ناو به ههشت، ژبانه (شایسته ی ئه وه به که ئاده میزاد هه ول و کوششی بو بدات)، ئه گهر بیانزانیایه و تیبگه یشتنایه.

(۶۵) ههر کاتی که خه لکی (باوه ر لاواز) سواری که شتی ده بن، مه ترسی نوقم بوون و تیاچوون روویان تیده کات، زور به کول، هاناو هاوار بو خوا ده بن و به دلسوزی و ملکه چیه وه باوه ر ده هین، به لام کاتی که خوا رزگاریان ده کات و ده گهنه وه وشکانی ده سته جی له ریبازی یه که تاپه رستی ده ترازیسن و هاوهل و هاو به ش بو خوا بریار ددهن.

(۶۶) جا با ئه وانه ههر ناشوکرو به دنمه ک بن له به رامبه ر ئه و هه موو به خششانه ی ئیمه وه، با نازو نیعمه ته کانی خوا به کار بهین به و شیوازی که پی رازی نی یه، سه ره نجام له داهاتو دا خو یان ده بیننه وه و به ئاگا دینه وه....!

(۶۷) (باشه، خوانه ناسانی مه که که) هه ست ناکه ن، نابین که چون شوینیکی ئه مین و پر له ئاسایشمان بو فه راهم هینان له کاتی که، له ده ورو به ریانه وه خه لکی ده فریتریت، ئایا هه رباوه ر به به تال و ناحه قی ده هین و هه ست به نازو نیعمه ته کانی خوا ناکه ن و سیله یی ده که ن؟! (۶۸) جا ئیتر کی له وه سته مکار تره که درو به ناوی خوا وه له ده به ستیت و هاو له ی بو بریار ده دات، یان ئه و حه ق و راستیه ی که بو ی هاتو وه به درو ی ده زانیت، ئایا له دوزه خدا جیگه و ریگه یه کی هه میشه یی بو بی باوه ران دابین نه کراوه؟ (تا له و ی دان به راستیه کاندایین).

(۶۹) ئه وانه ش له پیناوی ئیمه داو بو به ده ستهینانی ره زامه ندی ئیمه ؛ هه ول و کوششیان کردو وه و خو یان ماندوو کردو وه، سویند به خوا ئه وانه رینمووی ده کهین بو هه موو ریگه یه کی چاک و دروستی خو مان (که به ده ستهینانی ره زامه ندی ئیمه ی له دوا یه، بیگو مان خوای په ره ره دگار هه میشه له گه ل چاکه کارانه.

سوره تی (الروم)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

(۱) سه رنجی سه ره تای سووره تی (البقرة) بده.

(۲) رومه کان تیکشکیتران (به دهستی فارسه کان، له روژگاریکی رابوردودا).

(۳) له نزیکتیرین و نزمترین هه ریمدا، به لام له ئایینده دا (نوره یان دیسته وه) رومه کان دوا ی شکستیان سه ره ده که ونه وه.

(۴) له چه ند سالی که دا (چه ند سالیکی داهاتو نیوان ۳ - ۹ سال)، هه موو کارو فرماتی که ته نها به ده ست خوا یه، له وه و پیش و له وه و دوا یش (له هه موو کات و هه موو شوینیکی)، جا ئه و روژه ئیمانداران خو شحال و شاد ده بن... (۵) به سه رکه و تنیک له لایه ن ی خوا وه، (که به خشی به ئیمانداران و به رومه کان)، هه ر که سی که یان هه ر ده سته یه که ئه و زاته بیه ویت، سه ری ده خات، هه ر ئه و خوا یه ش خوا هنی ده سه لاتی بی سنووره و زو ریش دلوفان و میهره بانه.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا لَأُولِي الْبَالِ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مُعْسَى وَإِنْ كَثُرُوا مِّنَ النَّاسِ فَلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَيْفَرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوا وَهَاجَرُوا فِيهَا رُسُلُهُمْ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هُمَا كَيْفَ سَلُكُوا بَلْ تَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ تَزَكَّى عَن قِبَلِهِ الَّذِينَ آمَنُوا أَلَّا يُكَلِّمُوا الْفَاسِقَ إِذْ يَعْتَصِمُونَ ﴿١٠﴾ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَقِينًا فَتَنَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١١﴾ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَقِينًا فَتَنَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَقِينًا فَتَنَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَقِينًا فَتَنَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٤﴾ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَقِينًا فَتَنَّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هُمْ أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٥﴾

(٦) نهو هس ههر به لینی خوا خویتی (که ئیمانداران و رومه کان سه رده خات به سه ر فارسه کاند)، خوا سه ریچی ناکات له به لینه کھی، به لام زوربهی خه لکی ته نهها روالهت له دنیا ده زانن (عهقلیان له چاویاندایه)، نهوانه بی ئاگا و بی خه بهرن له روژی دواپی و قیامهت.

(٧) نهوانه ههر روالهت له ژیاپی دنیا به دی ده کهن، له بهرامیهر قیامه تیشه وه بی ئاگان.

(٨) ئایا نهوه له ناخی خویندا بیرکیان نه کردو ته وه، که خوا ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیندا هه یه له سه ریچینهی حه ق و راستی دروستی کردوون؟ که چی زوربهی خه لکی بی باوه رن به که یشته خزمه تی پهروه دگاریان.

(٩) ئایا به سه ر زه ویدا نه که پاون، تا ته ماشا بکه ن و سه رنج بدهن چیمان به سه ر نهو نه ته وانه ی پیس نه ماندا هیناوه، له مان زور به هیزترو به ده سه لات تر بوون، زهویان ژیره و ژوور ده کرد (واته ده یانکیلا بو کشتو کال و کانزایان لی دهر ده هینا) و ناوه دانیان کردبووه زیاتر له مان، پیغه مبه ره کانیشیان کاتی خو ی به لگهی زور و ئاشکرپایان بو هینا بوون؟ (به لام بی سوود بوو، زوربه یان بروایان نه کرد) جا وه نه بیست خوا سته می لی کردبن، به لکو ههر خو یان سته میان له خو یان ده کرد.

(١٠) پاشان نهو تیاچوونه سه ره نه نجمی نهوانه بوو که تاوان و گونا هیان کرد؛ چونکه نهوانه بروایان به ئایهت و فه رمانه کانی خوا نه هینا و گالته یان پی ده کرد.

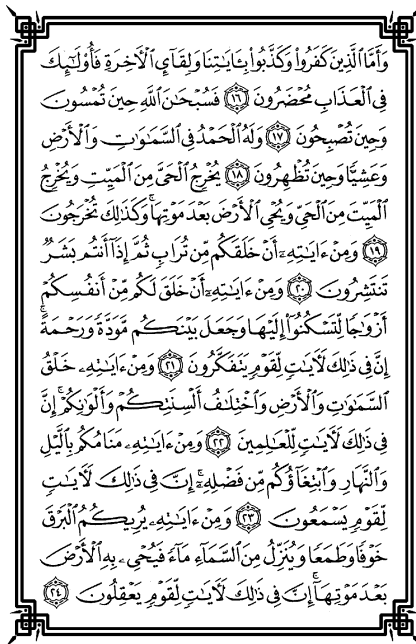
(١١) هه رخوا خو ی دروستکراوان ده هیئته مه یدان و دواپی وه ک خو یان لیده کاته وه، (سه ره تا ههر نهو دروستی کردوون و ههر نهو یش دوا ی مردن دووباره زیندوویان ده کاته وه)، سه ره نهو نجمیش ههر بو لای نهو زاته دهرینه وه.

(١٢) نهو روژهی قیامهت به رپا ده بیست، تاوانباران و تاوانکاران ناو مید و بی هیوا دهبن (چونکه ده زانن چیان چاندووه و چیان کیلاوه و چیان ده ست پیشکه ری کردوه).

(١٣) ئینجا که سیان ده ست ناکه ویت له وانه ی به شه ریک و هاوه لیان ده زانی تا تکایان بو بکات و فریایان بکه ویت، نهو سا ئیتر به ناچاری، بی باوه ر دهبن به شه ریک و هاوه له کان (که له دنیا دا پشتیان پی ده به ستن و هانا و هاواریان بو دهردن تا ئاوات و خواسته کانیان بو نهو جام بدهن).

(١٤) نهو روژهی قیامهت به رپا ده بیست، نهو خه لکه هه موی لهو روژه دا؛ له یه ک داده برین و دهبه دوو ده سته وه.

(١٥) جا نهوانه ی باوه رپان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان نهو جامداوه، نهوانه له باخچه و باخاتی به هه شته دا به ژیاپی پر له کامه رانی و به خته وه ری و ئاسووده یی شاد ده کرین.

(۱۶) ئەوانەش بئى پروا بوون، کاتى خۆى بەلگە و نیشانە کانى ئیمەیان بەدرۆ دەزانى و بروایان بە گەشتنى قیامەت و زیندوو بوونەووە نەبوو، ئەوانە ئامادە دەکرین لەناو سزایەکی سەخت و دۆزەخىکی پر ئەشکەنجە و ئازاردا.

(۱۷) کەواتە پاکى و بێگەردى و ستایش بو خوا، کاتیک کە ئیوارە و بەیانیتان لى دادیت.

(۱۸) شوکرو سوپاسگوزارى هەر شایستەى زاتى خواىە لە ئاسمانە کان و زەویدا، لە کاتى عیشاو تاریکیدا، هەروەها کاتیک کە نیوە پۆتان بو پیش دیت.

(۱۹) ئەو خواىە زیندوو لە مردوو دەردهیشت (لە ماددە بئى گیانە کان زیندەوهران دروست دەکات)، مردوویش لە زیندوو دەردهیشت (ژیان و مردن بەردەوامە و تێهەلکێشی یەکن)، زەوى دواى مردنى زیندوو دەرکاتەووە (زەوى لە وەرزی پایز و زستاندا جوړە مردنیکى بەسەردا دیت، لە وەرزی بەهارو هاویندا جوړە زیندوو بوونەووە کى تیدا ئاشکرایە)، جا هەر ئا بەو شێوەیە ئیوەش لە گوڕە کان دەردهیشتەووە. (لەوە دەچیت

وەکو زۆریەى زانایان دەفەرموون: زیندوو بوونەووەى دوویم جار وینەى روڤەك لەم خاوە سەردەرەهینین).

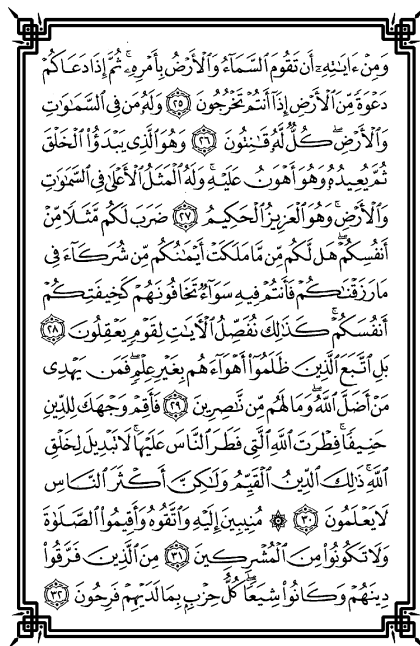
(۲۰) لە نیشانە و بەلگە کانى خوا ئەوێە ئیوێ لە خاڤ دروست کردوو، لەوەودوا دواى برینى چەند قوناغیک دەبنە مرووف و بە سەر زەویدا بڵاو دەبنەووە.

(۲۱) یەکیك لە نیشانە و بەلگە کانى تری ئەوێە: کە هەر لە خۆتان هاوسەرى بو دروست کردوون بو ئەوێە ئارام بگرن لە لایداو لە نیوانتاندا خوشەوێستى و سۆزو میهرەبانى فەرەهەم هیناوە، بەراستى ئا لەو دیاردانەدا نیشانە و بەلگە هەیه بو کەسانیک بێردەکەنەووە و تێدەفکرن. (لە وردە کارییە کانى ژیان).

(۲۲) (یەکیكى تر) لە نیشانە و بەلگە کانى دەسەلاتى خوا، دروستکردنى ئاسمانە کان و زەوىیە (کە زاناکانى ئەستێرەناسى لە ئاستیدا سەرسام و سەرگەردانن) هەروەها جیاوازی زمان و رەنگتانه (دەنگى هێچ کەس لە کەسى تر ناکات، سەرەرای سەدەها جوړ زمان، کە جوړى قسەکردن و دارشتنى هەر گەلێک تاییەتمەندى خۆى هەیه، جگە لە هەزاران شیاواز کە لەو زمانە سەرەکیانە دەبیتهووە)، بەراستى ئا لەو دیاردەیهشدا بەلگە و نیشانەى زۆر هەیه بو زانایان و شارەزایان.

(۲۳) یەکیكى تر لە نیشانە و بەلگە کانى خەوتنتانە لە شەو و روژدا (ئەلبەتە خەو دیاردەیه کى سەرنج راکیشەو جیگەى ورد بوونەووە و تیرامانە)، لە کاتى بیداریشدا هەول و کوششتانە بو بەهرە وەرگرتن لە بەخششە کانى خوا، جا بەراستى ئا لەو دیاردەیهشدا بەلگەو نیشانەى زۆر هەن بو کەسانیک کە دەبیستن و تێدەگەن.

(۲۴) هەروەها لە بەلگە و نیشانە کانى تری ئەوێە کە هەورە بروسکەتان نیشان دەدات کە ترسى لى دەکریت و ئومید بەخشیشە (ترس لە دەنگ و روناکی بەهیزی، ترس لەوێ بێتە مایەى تەرزه و لافاو، هەروەها بەئومیدی فەر و بەرەکەت)، لە ئاسمانیشەووە باران دەبارینیت، زەوى پى زیندوو دەرکاتەووە دواى ئەوێە کە مردبوو (روڤەك و گۆگیاکان وشک بوون) بەراستى ئا لەو دیاردەیهشدا بەلگە و نیشانەى زۆر هەن بو کەسانیک ژیریان بخەنە کار.

(٢٥) له نیشانه و به لگه کانی تری خوا نه وه یه که ئاسمان و زهوی راوه ستاون به فهرمانی ئه و (خوړو هه ساره و ئه سټیره کانی له پوښایدا راگرتووه بی کوله که و بی ستون)، له وه ودوا هه ر بانگیکی لیکردن، له کاتی کدا ئیوه له توپی خاکدان، ده سټیه جی هه مووتان ده رده چن له زه ویدا و زیندوو ده بنه وه.

(٢٦) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه مووی ئه و به ده پهنه ر و خوا و نیانه، هه ر هه مووشیان ملکه چ و فهرمان به رداری ئه ون.

(٢٧) هه ر ئه و زاته له سه ره تاوه به ده پهنه راوه کان به دی ده هینیت، پاشان به جوړیکی تر دروستیان ده کاته وه، ئه و کارهش پو خوا ئاسانه، نمونه ی به رز و وه سفی بلند هه ر شایسه ی ئه و زاته یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئه ویش زاتیکی بالا ده ست و داناو کار به جی یه.

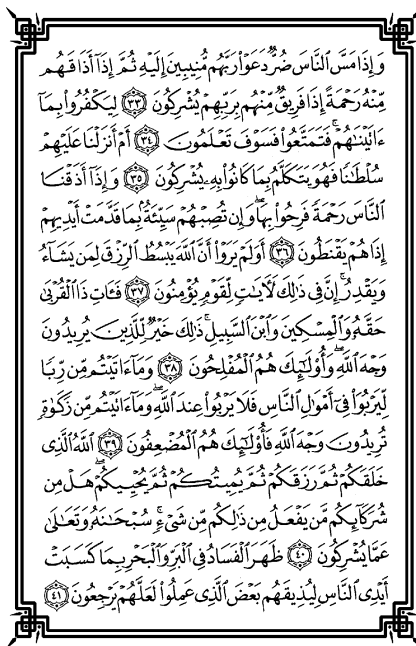
(٢٨) هه ر له خوټان نمونه ی پو هیناونه ته وه (که چه نده بریار دانی هاو هل و شهریک پو خوا نادرست و نابه جیه) ثابا ئیوه رازین به نده و به رده سه کانتان بینه هاو به شتان و له و مال و سامانه ی پیمانداون شهریک بن و وه که یه که سوودی لیوه بریگرن و ده ستی تیبخه و و لیان بترسن و حسابیان پو بکه ن، هه ر وه که چو ن ئیوه له یه کتر سلده که نه وه و حساب پو یه کتر ده که ن؟! نا به و شیوه یه به لگه و نمونه ی زور روون ده که یه نه وه پو که سانی که ژیر و هوشمه ند بن...

(٢٩) نه خیر، ئه وانه هه ر ژیر نابن، به لکو سته مکاران شوینی ئاره زووی خوټان ده که ون دوور له هه موو بنه مایه کی زانستی و زانیاری، جا ئیترکی ده توانیت رینه مووی ئه و که سانه پکات که خوا گومرای کردوون (ئه له ته خوټان ریگه ی گومرایان هه لېژاردووه، خوی گه ورهش به زور هی دایه تی که س نادات)، که سیش پشتیوان و یارمه تیده رپان نه تا له سزای سه خت بیانپاریزیت.

(٣٠) (ئه ی ئینسان به دلیکی پاک و بیگه رده وه) روو بکه ره به رنامه و ثابینی خوا و ئه ملاولا مه که، خه لکینه ئیوهش پابه ندی ئه و نه خشه یه بن که خوا ئیوه ی له سه ر دروست کردووه (واته قورئان که ته لوک و نه خشه ی ژیانی ئاده میزاده کانه لئی لاهه دن)، هیچ جوړه گوړانکاریه که له هیچ نه خشه و دروستکراویکی خوا دانی یه، ئاهه وه یه دینی راست و دروست، به لام زوړ به ی خه لکی ئه م راستیانه نازانن.

(٣١) خه لکینه: روو بکه نه په روه ردگارتان، به مملکه چی بگه رینه وه پولا ی، له و بترسن و خوټان له سزای بیاریزن، نو یژه کانیشتان به چاکی ئه نجام به دن، مه بن به و که سانه ی که شه ریک و هاو هلی پو بریار ده دن...

(٣٢) له وانه ی که ئاینه که یان بهش بهش کردووه و بوونه ته چه نده ها گرو و ده سته (بروایان به هه ندیکی هه یه و بروایان به هه ندیکی نی یه، کویرانه شوین رابه ره که یان ده که ون) هه رگرو و پارتیکیش دلخوشن به به رنامه و نه خشه و پلانی خوټان (وا ده زانن چاکترین ریبا زیان گرتو ته به ر).

(۳۳) کاتیک تهنگانه و ناخوشی تووشی خه لکی ده بیټ، هاناو هاوار بو پوره ردگاریان ده بن و ههر له و ده پارینه وه، پاشان که ناخوشی و تهنگانه که نه ماو خوا دهوری رحمت و میهره بانی خوی لیکردنه وه، یه کسه ر دهسته یه کیان هاو دل و شهریک بو پوره ردگاریان بریار ده دن.

(۳۴) با ئه وانه ههر به دنمه ک بن و قه دری نازو نیعمه ت و به خششه کانمان نه زانن، با رابویرن، له ئاینده دا ده زانن چ په نیکیان داوه و چ به لایه کیان به سهر خویان هیناوه. (۳۵) ئایا مه گهر بوسهر ئه و موشریک و هاو دلگه رانه به لگه مان ناردووه تا ویل بن له خواپه رستی و شوینی نادرستی بکه ون؟! به لگه کesh قسه بکات و شهریک بو خوا دانانه که یان په سه ند بکات؟!

(۳۶) کاتیکیش ره حمه تیک به خه لکی بچیژن، ئه و له خویان بایی ده بن (زور به یان دینداری فه راموش ده کهن)، خو ئه گهر به لاو ناخوشیه کیشیان تووش بیټ له

سهرئه نجامی کارو کرده وه و ده ست پیشخه ری خویاندا، ده ست به جی نائومی د ده بن له ره حمه تی خوا.

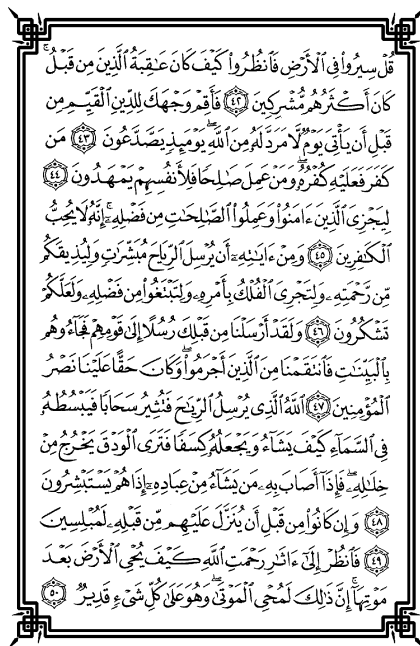
(۳۷) ئایا ئه وانه سهرنجیان نه داوه که به راستی خوا رزق و رۆزی و سامان فراوان ده کات بو ههر که س که بیه ویت، یاخود ده یریته وه و که می ده کاته وه، بیگومان ئا له و حاله تانه شدا به لگه ی زور هه یه بو ئه و که سانه ی که باوهر ده هیئن.

(۳۸) که واته ئه ی ئیماندار: مافی خزمان بده، له ههر روویه که وه مافیان ده که ویته سهرت جیه جیه بیکه، ههر وه ها مافی هه ژاران و ریوارانیش فه راموش مه که، ئه و ره فتارانه چاکتر و په سه ندره بو ئه و که سانه ی که مه به ستیان ره زامه ندی خواجه، بیگومان ههر ئه وانه ش سهر فرازو سهر که و توون.

(۳۹) ههر پاره و سامانیکتان به سوو دابیټ به خه لکی بو ئه وه ی زیاد بکات له ناو سامانه که یاندا، ئه وه به ره که ت ناکات و پاداشتی نابیټ لای خوا (به لکو محاسه به شی له دوایه)، ئه وه ش به زه کات داوتانه و مه به ستان ره زامه ندی خواجه، ئا ئه و جوهره که سانه پاداشتیان چه ند به راهه ره ده کریټه وه.

(۴۰) خوا ئه و زاته یه که دروستی کردوون و پاشان رزق و رۆزی پییه خشبون (ئاو و هه و و خور و خاک و هوکاره کانی به ده ست هیئانی سامان به شیکن له به خششه کانی) له دوایدا ده تانمرینیټ، پاشان زیندووتان ده کاته وه، ئایا هیچ کام له وانه ی که کردووتان به هاویه شی خوا، شتی وایان له ده ست دیټ؟!، پاکی و بلندی بو ئه و زاته یه له وه ی ئه وانه ده یکه ن به هاویه شی.

(۴۱) (له م سهرده مه دا) تاوان و خراپه ده رکه و تووه و هه موو سهر زه وی و ده ریاکانیشی گرتوټه وه، به هو ی ئه و تاوان و گوناها نه وه که خه لکی ده ستیان داوه تی، سهرئه نجام ده بیټ تالای هه ندیک له کرده وه کانیا ن بچیژن (که به رپابوونی جه نگ و کاره ساته سروشتیه کان هه ندیکیتی) بو ئه وه ی بکه رینه وه (بو ریازی پاکی و خواناسی).

(٤٢) (ئەى پيغمبەر ﷺ) پييان بلى: بگهريڻ به سەر زهويدا و تهماشا بکەن و سەرنج بدەن و بزائن چۆن بوو سەرئەنجامى پيشينه کان، ئەوانەى زۆربه يان هاوڤه لگهرو بت پەرست بوون.

(٤٣) کهواته رووى خۆت بکەرە ئەم ئاينه پتەو چاک و دامەزراوه، پيش ئەوهى روژيک بيت هيچ کهس نه توانيت جلەوى بگرييت و دژايه تى بهرنامهى خوا بکات، ئەو روژه خەلکى هەموو له يەك جيا دهنهوه (بههشتيان بۆ بههشت به پى ده کرين، دۆزهخيه کانيش بۆ دۆزهخ).

(٤٤) ئەوهى کافر بيت ئەوه کافر بوونه کهى له سەر خوى ده که ویت، ئەوانهش که کارو کرده وهى چاک ئەنجام ده دەن، ئەوه ريگه بۆ خويان خوشت ده کەن (به رهه بههشت)...

(٤٥) تا خوا زۆر به زياده وه پاداشتى ئەوانه بداته وه که ئيمانين هيناه وه کرده وه چاکه کانين ئەنجامدا وه، به راستى ئەوزاته کافرانى خوشت ناویت.

(٤٦) له به لگه و نيشانه کانى (گه وهى پەر وه دگارى) ئەوه به چهنده ها جوړ با ده نيړيت وهك مژده به خشيك (له کاتيکدا که هه لگري هور و هه لمى ئاوه)، تا ره حمهت و ميه ره باني خويتان پى پيژيښت، تا که شتیه کان به دهريادا به فرمانى ئەو هاتوچو بکەن و تا له به خششه کانى به ره وه ره بين، هه ره وه ها بۆ ئەوه شه که سوپاسگوزارى بکەن.

(٤٧) سويند به خوا پيش تو (ئەى محمد ﷺ) ژماره به کى زۆر پيغمه مبه رانمان ره وانه کرد وه، بۆ سەر هۆزو گه له کانين، به لگه و نيشانهى زوريان بۆ هينان، به لام زوريان با وه پريان نه هينا، بۆ به ئيمه ش تو له مان سه ند له وانهى که تاوانيان کرد، ئەو سا ئيتر سه رخستنى ئيمانداران به ئه رکى سه رشانى خومان زانى و سه رکه و تمان پى به خشين.

(٤٨) خوا ئەو زاته به که چهنده ها جوړ - با - ده نيړيت، ئەو - با - به هور هه لده گريت و له گه ل خويدا راپيچى ده کات، جا خوا په خشى ده کاته وه به ئاسماندا به هه ر شيوازو شيوه به که که بيه ویت، هه وه ره کان پارچه پارچه ده کات، ئينجا ده بينيت باران له نيوانياندا ده رده چيڻ و داده به زيته سه ر زهوى، جا کاتيک بارانه کهى باراند بۆ هه ر تاقيمىک له به نده کانى که بيه ویت، ئەوانيش به کسه ر خوشتال و دلخوشت ده بن و مژده ده دەن به به کترى...

(٤٩) به راستى پيش ئەوهى داباريته سهريان، زۆر نائوميڊ و بى هيو بوون.
(٥٠) جا ئيتر سه رنج بدو تهماشاي چهنده ها ئاسه وارى ره حمه تى خوا بکه، که چۆن زهوى زيندوو ده کاته وه دواى مردنى، بيگومان ئەو زاتهى که ئەو کارانه ئەنجام ده دات، مردوو ان زيندوو ده کاته وه، هه ر خويشى ده سه لاتى به سه ر هه موو شتيکدا هه به، (مردوو انيش وهك رو هك له کاتى خويدا له زهوى ده رده هينيته وه بۆ ليپرسينه وه).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُ الْمُضْمِرُ أَنْ يَطْلُبُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْقَبْرَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا
 مُدْرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُسَاءَلُوا عَنْ سَاعَةٍ
 كَذَلِكَ كَانُوا أَفْكَونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
 وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مُعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ خَرَجْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ حَسَبَهُمِ بَيَاسَ
 لِقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَاءُ مُبْدِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ
 يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

(۵۱) سویند به خوا خو ئه گهر ره شه بایه کی زهره رهنه ند بشیرین و ببین کشتوکال و باخه کانیانی پی زهره هه لگه را، ئه وه ئه وانه ئیتر دهست ده کهن به ناشوکی و له دین وهرده گهرین.

(۵۲) جا به راستی تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ناتوانیت دهنگی خو، واته: بانگه وازه کت، به مردووه کان رابگه یه نیت، ههروه ها ناتوانیت که و گوئی گرانه کانی لی تیپگه یه نیت (کافران وه ک مردو، وه ک که رن)، کاتی که روو وهرده گیرن و پشت هه لده کهن و بایه خ به بانگه وازه کت نادهن.

(۵۳) ههروه ها ناتوانیت رینمووی کویرو نایبانیان بکهیت (ئه وانه ی دلیان داخستووه و نایانه وی تییینی بکهن) تو ناتوانیت له گومرای رزگاریان بکهیت، به لکو تو ته نها ده توانیت ثایه ته کانی قورئانی ئیمه بده ی به گوئی ئه وه که سانه دا باوه ریان پیته تی و هیچی تر، چونکه ئه وانه هه میشه ملکه چی فه رمانی خوان.

(۵۴) خوا ئه و زاته یه ئیوه ی به لاوازی دروست کردووه (سه رتا نوتفه یه کی لاواز، دواپی وه ک دیل له سکی دایکدا،

پاشان هه رمندالی لاوازی تا ده گه یته ته مهنی لاوی)، ئه وسا خوا هیزو ده سه لاتیکت پی ده به خشیت، دوا ی هیزو توانایی دووباره نوره ی لاوازی و پیری دیت، بیگومان ئه و خواجه هه رچی بویت دروستی ده کات (ئه م هیزو بی هیزی به شیکه له ویستی ئه و زاته)، ئه و پهروه رداره زاناو به توانایه.

(۵۵) ئه و روژده کی قیامته به رپا ده بیت تاوانباران سویند ده خو (که: له جیهانی به رزه خدا، یان له ژبانی دنیادا) ته نها کار یی که ماونه ته وه، ئا ئه وانه کاتی خو ی له راستی لاده دران. (به هو ی گیلی خو یانه وه).

(۵۶) (له روژی قیامته تا که تاوانباران سه ریان لیشیواوه و سویندی درو ده خو) ئه وانه ی زانیاری و ئیمانیا ن پیبه خشرابو ده لین: سویند به خوا ئیوه به راده ی ئه وه ی خوا بریاری له سه ر بووه ماونه ته وه (له دنیادا) و له جیهانی به رزه خیشدا) تاروژی زیندوو بوونه وه، جا ئه مه روژی زیندوو بوونه وه که یه، به لام ئیوه به م راستیه تان نه ده زانی و برواتان پی نه بوو.

(۵۷) جا له و روژده تا کوا پارانه وه و برو بیانووی ئه وانه ی سته میان کردووه، هیچ سوودیکی نیه بویان، به هیچ شیوه یه که خوا لیان رازی نابیت و ئه وانه ش داوا ی لابر دنی رق و قینی خویان لی ناکریت، تا به هو ی تو به وه خو یان رزگار بکهن.

(۵۸) سویند به خوا ئیمه له م قورئانه دا له هه موو بایه تی که نموونه مان بو خه لکی هیئاوه ته وه، که چی هه ر ثایه تی کشیان بو به نیت و به سه ریاندا بخوینیتته وه، ئه وه بیگومان ئه وانه ی که بی باوه رن ده لین: ئیوه ته نها پیشیلکه ری حه قن و شوینی به تال و خه یال که وتون!

(۵۹) ئا به و شیوه یه خوا مو ر ده نیت به سه ر دلی ئه وانه دا که نازانن و به شوین حه ق و راستیدا ناگه رین، (شوین راستی و حه قیقه ت ناکه ون و نایانه وی ت له راستیه کان تی بگهن).

(۶۰) (جا ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار) دان به خو دا بگه ر و ئارام بگه ر، چونکه بیگومان وه عدو به لینی خوا حه ق و راسته و هه ر دیتته دی، ئه وانه ش که یه قین و باوه ریان نیه بی ئارامت نه کهن و ساردت نه که نه وه له م ربیازه.

سوره تی (لقمان)

به ناوی خوی به خشنده و میهربان

(١) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) یده.

(٢) ئه وه چهنده ها ئایهت و فره مانیکن له قورئانی پر له
حیکمهت ودانایی.

(٣) ئه م قورئانه هیدایهت به خش و رینموویی به خش و
ره حمهت و میهربانی به چاکه کاران...

(٤) ئه وانیه که نویژه کانیان به چاکسی ئه نچام دهدهن،
زه کاتیش (له مال و سامانیان) دهرده کهن، دلنیاشن له
هاتنی روژی قیامهت (خوایی بو ئاماده ده کهن).

(٥) ئا ئه وانیه له سهر رینموویی و ریبازی
پهروه دگاریان، ههر ئه وانیشن رزگار و سهر فراز.

(٦) هه ندیک له خه لکی هه ن قسه ی بئ خیر و بئ مانا
ده کرن (وه ک گورانیه نا بوخته کان، کتیب و شریته بئ
خیره کان... هتد) تا خوئی و کهسانی تریش له ریبازی خوا

وئل بکات، بئ ئه وهی هه ست بکات به مه ترسی کاره کهی و بزانیته چ که تنیک ده کات به خوئی و
خه لکی، (هه ندی جاریش) بو یه ئه و شته بئ نرخویره نه ده کریت تا گالته به په یام و ریبازی خوا بکات،
ئا ئه وانیه سزا و توله یه کی ریسواکه رو ئابرو به ره چاوه رپیانه.

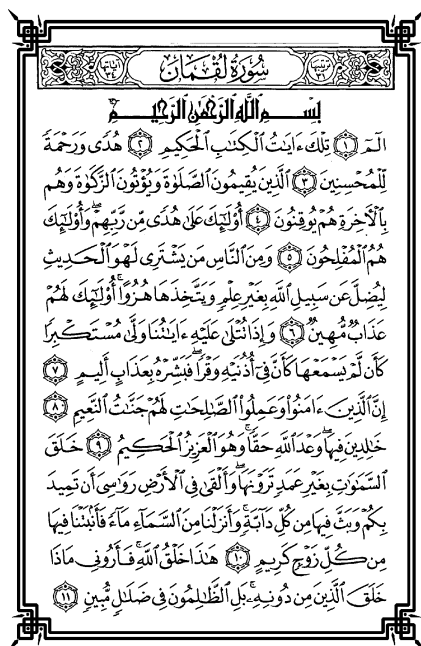
(٧) ههر کاتیکش ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردا ده خویره نه وه، فیز ده کات و فوو ده کاته خوئی و پشت
هه لده کات، ههروه ک نه بیستیته، ههروه ک له گویدا قورسی و گرانی هه بیته، که وابوو مژده بده به و
جوړه که سانه به وهی سزای به ئیش چاوه رپیانه!!

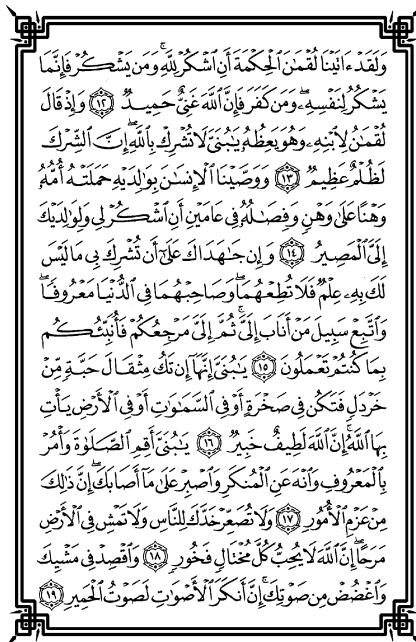
(٨) به راستی ئه وانیه ئیمانیان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه، چهنده ها باخچه ی به هه شتی پر
له نازو نیعمهت بو یان ئاماده یه...

(٩) هاوړی له گه ل ژیا نی نه براوه و نه مری تیایدا، (بیگومان) ئه و به لینه ی خوا پی داوون، وه عده و
به لینیکی حه ق و راسته و هه ر دیته دی، به راستی ئه و زاته به ده سه لات و داناو کار به جی یه.

(١٠) ئاسمانه کانی دروست کردوه به بئ کۆله که به چاوی خو تان ده یانبینن، له زه ویشدا کیوه کانی
دامه زانده که له نگه ری زهویان راگرتوه و (چهنده ها سوودی تریشیان هه یه) نه وه کو ژیره و
ژووربین و لاربینه وه، جوړه ها زینده وه و گیانه به ریشی تیادا بلاو کردو ته وه، (ههروه ها ده فره مویت):
له ئاسمانیشه وه ئاومان دابه زاند جوړه ها روه ک و گژوگیای هاو جووتی به سوود و به که لک و جوان و
رازاه مان له زه ویدا پی رواند.

(١١) ئا ئه مه یه دروستکراوانی خوا، وه رن نیشانم بدن بزانه ئه وانی تر جگه له وزاته، چیان دروست
کردوه، نه خیر هیچیان دروست نه کردوه، به لکو سته مکاران هه میشه له گومراییه کی ئاشکرادان.

(۱۲) سویند به خوا ئیمه حیکمهت و دانایمان به - لوقمان - به خشی، فه رمانمان پیډاو (پیمان وت) شوکرانه بژیرو سوپاسگوزاری خوا بکه، خو ئه وهی سوپاسگوزار بیت ئه وه قازانج و سوودی سوپاسگوزاریه که ی هه ر بوخوی ده گه ریته وه، ئه وهش سوپاسی خوی نه کرد، ئه وه بیگومان خوا بی نیازه و سوپاسکراوه (پیوستی به سوپاسی کهس نیه).

(۱۳) جا لوقمان به کوره که ی خوی وت له کاتیڅدا که ئاموژگاری ده کرد: کوره شیرینه کهم؛ نه که یت شتیک یان که سیک به هاوتاو هاویهشی خوا بریار بده یت، چونکه به راستی هاوتاو هاویهش و شهریک بریاردان بو خوا سته میکی زور گه وره و ناره وایه.

(۱۴) (لیره دا خوا ئاموژگاریه کان له ده می لوقمان وهرده گریټ و خوی ئاموژگاریمان ده کات و ده فه رمویټ): ئیمه فه رمانمانداوه به ئاده میزاد به چاک ره فتاری له گه ل دایک و

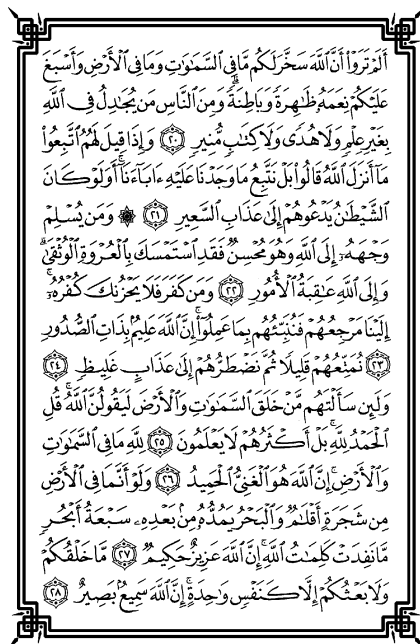
باوکیدا، دایکی به ئیش و ئازارو لاوازی و بیتاقه تیه کی زوره وه، (به پیستی سکی نو مانگ) هه لی گرتوه، برینه وهشی له شیر له دوی دوو ساله، هه روه ها فه رمانمان پیډا که ئه ی ئیسان سوپاسگوزاری منیش و دایک و باوکیش به، دلنایب که گه رانه وه تان هه ر بو لای منه.

(۱۵) خو ئه گه ر دایک و باوکت کو ششیان له گه لتا کرد، تا به بی هیچ به لگه و زانیاریه ک هاوه ل بو من بریار بده یت، ئه وه فه رمانبه رداریان مه به و به قسه یان مه که، له دنیا شدا هاوړی و هاوه ل و خزمه تگوزاریکی چاک به بو یان له هه موو بارو دوخچیدا، شوینی ریبازی ئه وانه بکه وه که بولای من گه رانه ته وه، له وه دوا گه رانه وه تان هه ر بو لای منه، جا هه والتان ده ده می به و کارو کرده وانه ی که کاتی خوی ده تان کرد.

(۱۶) پاشان له سه ر زاری لوقمان ده فه رمویټ: ئه ی کوری ئازیزم؛ به راستی ئه گه ر گونا هیک به قه ده ر تووی خه رته له یه که (که زور ورده) هه بیټ و له ناو به ردیڅدا له ئاسمانه کان یان له زه ویدا حه شار درا بیټ، (لای خوا شراوه نیه) و ده یه بیټه مه یدان، چونکه به راستی خوا هیچ شتیکی لی شراوه نیه و زوریش ئاگایه.

(۱۷) کوری شیرینم نویژه کانت به چاکی ئه نجام بده، فه رمان به چا که بده، قه ده غه له گونا هو خراپه بکه، به ئارامیش به به له به رامبه ر ئه و ناخو شیانه ی که تووشت ده بیټ، به راستی ئه وانه ی که باسکران هه ندیکن له و کارو کرده وه گرنگانه ی هه ر ده بیټ بکری.

(۱۸) هه روه ها رووت وهرمه گیره له خه لکی و (لووت به رز مه به و به چاوی سووک سه یریان مه که)، به سه ر زه ویدا به ناز و فیزه وه مه رۆ، به راستی خوا ئه و که سانه ی خو ش ناویټ که خو هه لکیش و فه خر فروش و فیزا وین. (۱۹) هه ول بده له رویشتنندا مام ناوه ندیا نه برۆ، به ره و ئامانجیکی چاک هه نگاو بنی، به ده نگي هیواش و له بار گفتوگو بکه و بدوی، چونکه به راستی بیزارترین و ناخو شترینی ده نگه کان ده نگي گوی در یژه کانه.

(۲۱) کاتیکیش پشان بو تریت شوینی ئه و به رنامه یه بکه ون که خوا نار دویه تی، ئه وه ده لین: نه خیر شوینی ئه وه ناکه وین، به لکو هه ر شوینی ئه و شتانه ده که وین که با و با پیران و ماموستایانمان په یره و بیان لی کردوه، ثایا ئه گهر شه یتانیش بانگی کردین بو سزای داگیرسای دوزهخ، هه ر په یره ی ده که ن؟!.

(۲۲) ئه و که سه ی روو بکاته په روه ردگاری و کاره کانی

هه مووی بگیریته وه بو لای ئه و، له کاتیکدا ئاده میزادیکی چاکه خوازه، ئه وه به راستی مانای وایه که دهستی به به یرترین هوکاره وه گرتوه، سهر نه جمای هه موو کاریکیش هه ر بو لای خوا ده گریته وه.

(۲۳) ئه وه ش کافر بووه، ئه وه کافر بوونه که ی، خه فته بارت نه کات، گه رانه وه یان هه ر بو لای ئیمه یه، جا ئاگاداریان ده که ینه وه به وه ی که کردوو یانه، بیگومان خوا ئاگاداره به هه موو ئه و شتانه ی که له سیننه و دل و ده رونه کاندانه شار دراو. (هیچ شتیک له و زاته په نهان نیه).

(۲۴) که میک ماوه یان ده ده ین، تا تاویک رابویرن، پاشان ناچار یان ده که ین که بچه ناو سزای توندو سه خته وه.

(۲۵) سویند په خوا ئه گهر پرسیار له خوانه ناسان بکه یت: کی ئاسمانه کان و زه ووی دروست کردوه، ئه وه به دلنیا ییه وه ده لین: الله، دروستی کردوون، توش ئه ی محمد ﷺ بلی: سوپاس و ستایش بو خوا (له سه ر و تنی راستی)، نه خیر وانی یه، ئه و وه لامه له قه ناعه ته وه هه لئه قولاه، به لکو زوره یان نازانن (له خو یانه وه قسه ده که ن).

(۲۶) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه ر خوا خاوه نیانه، به راستی هه ر ئه و خوا یه خو ی بی نیازه و سوپاسگوزاری هه ر شایسته ی ئه وه (ئه گهر خه لکی به وه فا و به ئه مه ک بن).

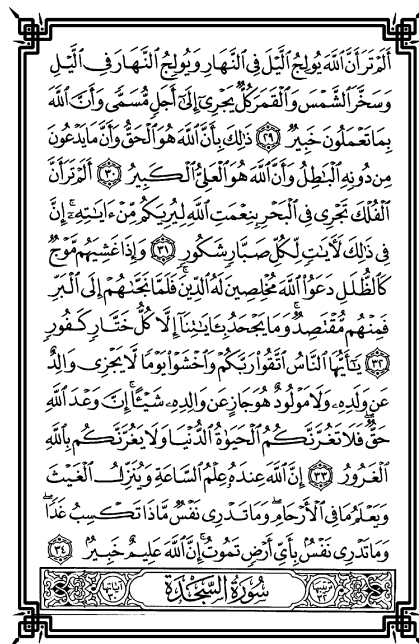
(۲۷) خو ئه گهر به راستی هه رچی دره خت هه یه له زه ویدا بینه پینوس، ده ریاش چه نده یه بیته هه وت ئه وه نده و (بیته مره که ب و زانستی و نه ینی دروستکراوه کانی خوا بنووسنه وه)، ئه وه هیشتا زانست و زانیاری و فه رمانه کانی خوا هه ر ته واو ناییت، به راستی خوا ی گه وره به ده سه لاته و دانایه.

(۲۸) دروستکردن و به دیه ینانی هه موو تان و زیندو کردنه وه تان، ته نها وه ک دروستکردن و زیندو و کردنه وه ی تاکه که سیک وایه، به راستی خوا بیسه ره و بینایه.

(۲۹) نایا سهرنجت نه داوه که ههر خوا شهو تیّه لکیشی روژ ده کات و روژیش تیّه لکیشی شهو ده کات، خوړ و مانگی بو ته رخان و ملکه چ کردوون، ههریه که یان تا کاتیکی دیاریکراو له سوړانه و یاندا بهر ده وام ده بن، به پراستی خوا به کارو کرده و تان زوړ ناگاداره.

(۳۰) نهو شتانه دهریده خه ن: بیگومان ههر خوا خوړی حهق و راسته قینه یه، به راستی ههرچی خه لکی له باتی نهو دپیپرستن و هاواری لیده کهن، به تال و ناحه قیه، دنیابن خوا ههر خوړی هه میشه بهرزو پایه بلندو گه وره یه.

(۳۱) نایا سهرنجت نه داوه کاتیکی که شتیبه کان به دهریادا هاتوچو ده کهن، نازو نیعمه تی خوا ده هیئن و ده بن، ده سه لاتی خوا ده خه نه روو، به پراستی نا لهو شتانه دا به لکه و نیشانه ی زوړ هه یه بو نهو که سانه ی زوړ دان

به خودا ده گرن و زوړ سو پاسگوزارن.

(۳۲) کاتیکیش له دهریادا شه پولیک ثابلقه ی هاوه لکه روکافره کان بدات، وه که کیوه کان گه وره بیت، نهوه هاناو هاوار ههر بو خوا ده بن زوړ به دلسوزانه ملکه چن بو خوا، جا کاتیکی فریایان ده که ویت و رزگاریان ده کات و ده بانگه یه نیته و شکانی، جا هه یانه بهر ده وام ده بیت له سهر ریپازی ئیمان و ده میپنیه وه له سهر یه کتنانسینی خوی میهره بان، (هه شیان ریگه ی نادروستی خوړی ده گریته وه)، جا کهس له نایات و به لکه کانی نیمه نکول و په یمان شکینی ناکات جگه له زوړدار و ناپاک و سپله.

(۳۳) نه ی خه لکینه له په روه ردگارتان بترسن (خوتان له خه شم و قینی بیاریزن) و له روژیک بترسن که باوک فریای رو له ی خوړی ناکه ویت، رو له بيش هیچ کاریکی له ده ست نایه ت که بو باوکی نه نجامی بدات، به پراستی به لینی خوا به بهر پابوونی قیامه ت، حه قیقه ت و راسته قینه یه، که و ابو وریا بن ژیانی دنیا له خشته تان نه بات، (نه فسی به دکارو شه ی تانی به دره فتار) سهر گه ردانتان نه کات و غه راتان نه کات له ریپازی خوا.

(۳۴) به پراستی ههر خوا خوړی زانیاری کات و چونیته تی بهر پابوونی روژی قیامه ت ده زانییت، بارانیش ههر نهو ده بیارینییت، ده زانییت چی له سکی دایکاندا هه یه، هیچ کهس نازانییت سبه ی چی به سهر دیت و چی ده ست ده که ویت (له بهر هه می مادی دنیایی یان له زه خیره و تویشووی قیامه ت)، هیچ که سیش نازانییت له سهر چ زهویه که ده مریت و کو تایی به ژیانی دیت (هه روه ها کاتی مردن و چونیته تیه که یشی شاروه یه) به پراستی خوا به هه موو شتیکی زانییه و ناگاداره.

سوره تی (السجدة)

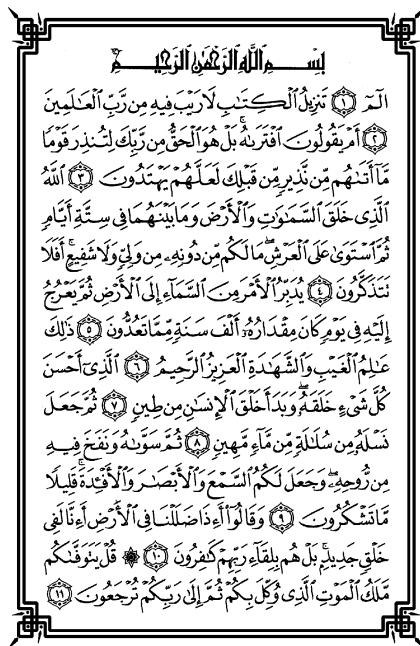
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(١) سهرنجی سهره تای سووره تی (البقرة) بده.

(٢) دابه زانندی ثم قورثانه له لایه ن پهروه ردگاری جیهانه کانه وهیه که هیچ گومانپن تیدانیه.

(٣) که چی خوانه ناسان ده لپن: محمد ﷺ ثم قورثانه ی هله ستوه؟ نه خیر وانی یه، به لکو قورثان حهق و راسته و له لایه ن پهروه ردگارتوه نیردراوه، بو تهوی قهوم و هوژیک بیبار بکه یتهوه که پیش تو بیبار خهروهیه کیان بو نه هاتوه، تاریکه ی هیدایهت و ایمان بگره نهر.

(٤) خوا ته و زاته یه که ناسمانه کان و زهوی و ههرچی له نیوانیندا ههیه له شمش روژدا دروستی کردوه (مهرج نیه دریژی تهو روژانه به قهدهر دریژی شهو و روژی زهوی بیت که به بیست و چوار سهرات جاریک به دهه وری خویدا ده سوپته وه، چونکه هه ندیک روژ ههروه ک قورثان خوی

ثامزه ی بو ده کات هزار ساله، هه ندیکی تری په نجا هزار ساله، پاشان خوا له سهر تهختی فه رمانره واییه وه سهر په رشتی کارو فرمانی دروستکاروانی ده کات و تهوی تهو عیلمی پی ههیه و دهیزانیت و دهیهویت، ههر تهوه پیش دیت، (سهرنجی ثایه تی - ٢ - الرعد بده)، خه لکینه جگه لهو خواهه کهس نیه پشتیوانیتان لی بکات یان تکا کارتان بیت، ثایا یاداوه ری وهرده گرن و تیده گهن؟! (له مه بهسته گرنک و گه وره کانی تهو زاته؟!).

(٥) تهو خواهه له ژوور ناسمانه وه کاروباری زهوی ریك ده خات و سهر په رشتی ده کات، له وه وودوا رووداوه کان و به سهراته کان و کارو کردهوی به نده کان ده گه پته وه بو لای، له روژیکدا که به رامهر هزار ساله بهو حسابیه نیوه که دهیکهن. (ته ستره ی وا ههیه هزار سال به لکو ملیون و زیاتریش به خیرایی تیشک دووره).

(٦) ئا تهو خواهه زانایه به نهینی و ناشکراکان، له هه مان کاتدا خاوه ن ده سولات و میهره بانیشه.

(٧) تهو خواهه زاتیکه هه موو شتیکی به چاکی و ری کوپکی به دیهیناوه، له سهره تاوه ئاده میزادی له قور دروست کردوه. (قوناغیک بووه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه گه وره مان).

(٨) پاشان زنجیره ی نه وه کانی له ئاویکی ساده و بی نرخ به دیهیناوه.

(٩) پاشان ئاده میزادی به ریك و پیکی ری کخست، له روچ و گیانیک که خوی خاوه نیه تی فووی پیدا کرد، ئینجا دهزگای بیستن و بینین و لیکدانه وهی پی به خشیون، که چی که متان سو پاسگوزارن.

(١٠) (له گهل تهو هه موو به لگه به هیزانده) خوانه ناسان ده لپن: ثایا ته گهر مردپن و بزر بووین له توپی خاکی زه ویدا، ثایا جاریکی تر سهر له نو ی دروست ده کریینه وه؟! نه خیر وون نابن! به لکو ته وانه (ههر قسه ی به تال و پروپوچ ده که ن ته گینا تهوان له بنه رته دا به ئاماده بوونی به ردهم باره گای پهروه ردگاریان) بی باوه دن...

(١١) جا پیان بلی: فریشته ی گیان کپشان که کاری گیان کیشانتانی پی سپیردراوه ده تانمرینیت، له وه وودوا بو لای پهروه ردگارتان ده برینه وه. (به خه جاله تی و ریسوایی و شهرمه زاری یه وه).

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَانْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
﴿١٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦﴾
فَذُوقُوا يَمَّا تَصِيدُهُمْ لِقَاءَ رَبِّكُمْ هَذَا إِنَّا نَسَبُكُمْ
وَدُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ يَمَّا كُتِبَتْ لَهُمْ نَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٨﴾ تَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُسْفُونَ ﴿١٩﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿٢١﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْأَعْلَىٰ نَزْلًا يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٣﴾

(۱۲) ئەگەر دەتبینی کاتیک ئەو تاوانبارانە (کە باوەڕیان بەزیندوو بوونەو نەبوو) خەجالت و سەرشارن لەبەردەم دادگای خاوییدا، دەلێن: پەرورەدگارا ئەوە ئیتر بەچاوی خۆمان بینیمان، بە گویی خۆمان بیستمان ئەوێ کە جاران برومان پێی نەبوو، ئیستەش ئێمە بگێرەوێ بو دنیا مەرج بێت هەر کارو کردەوێ چاکە ئەنجام بدەین، ئێمە ئیستە تەواو دلنایین!!

(۱۳) بێگومان ئەگەر بمانوویستایە هەموو کەسیگمان هیدایەت و رێنمووی دەکرد (بەناچاری و بەبێ ویستی خویان)، بەلام بریاری من ئەوێ (کە ئادەمیزاد و جنۆکە سەر بەست و سەرپشک و ئازاد بکەم، سەرئەنجامیش) هەر دۆزەخ پر دەکەم لە جنۆکە و لە خەلکی تیکرا، (لەوانە ی بروایان بە خواو پیغەمبەرەکانی نەبوو).

(۱۴) دەی گەواتە بچێژن مادەم ئێو ئەم رۆژەتان فەرامۆش کرد، ئێمەش بەراستی ئێو پشگۆی دەخەین، بچێژن ئیش و سزای نەپراوە، لەسەرئەنجامی کارو

کردهوهیهک که جاران ئەنجامتان دەدا.

(۱۵) بەراستی تەنھا ئەوانە بروا بە ئایە تەکانی ئێمە دەهێن. کاتیک یاداوهری دەکرێ پێی، خیرا سوژە دەبەن و تەسبیحات و سوپاسگوزاری پەرورەدگاریان دەکەن، لە کاتیکدا ئەوانە بە هیچ شیوێهەک فیزیان نیە و خویان بەگەرە نازان. (لە ئاستی فەرمانەکانی ئێمەدا).

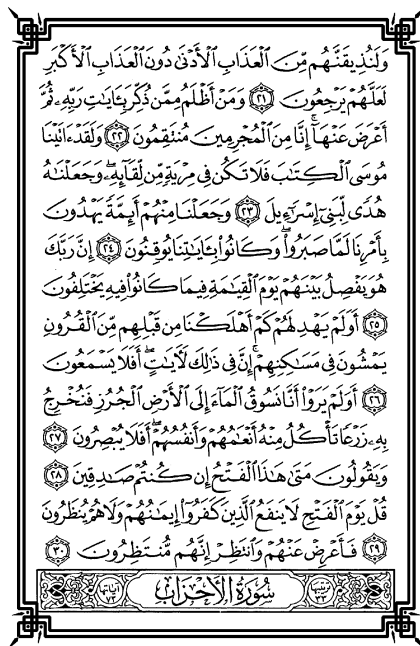
(۱۶) (ئەو ئیماندارە بەختەوهرانە) نیوانیان خۆش نیە لەگەڵ راکشان لە جیگەو رێگە ی گەرم و نەرما (واتە بەنویژو خواپەرستی بەشیکی شەو دەبەنە سەر)، هەمیشە نزاو پارانەوهریان روو بە پەرورەدگاریانە لە خەشم و قین و دۆزەخی دەرترن، ئاواتی رەزامەندی و بەهەشتیان هەیه و لەو رزق و رۆزی و توانایی و زانیاریە پێمان بەخشیوون دەبەخشن.

(۱۷) جا هیچ کەس لەو بەختەوهرانە نازانیی چی بۆهەلگیراوە و شاراوەتەوێ لە نازو نیعمەتی جوړاو جوړ لای پەرورەدگاری، کە چاوان پێی گەش دەبنەوێ و بەدیتنی شاد دەبن، لە پاداشتی کارو کردەوێ چاک و پاکیاندا کە جاران ئەنجامیان دەدا.

(۱۸) ئایا ئەو کەسە ی ئیماندار بوو بێت وەک ئەو کەسە یە کە تاوانبار بوو بێت؟ بێگومان وەک یەک نین...

(۱۹) بەلکو ئەوانە ی کە باوەڕیان هیناوە و کردەوێ چاکەکانیان ئەنجامداوە، شوێنیان باخچەکانی بەهەشتە (کە بۆ هەمیشە جیگە ی حەوانەوێ و حەسانەوێانە)، هەر لەوێ دادەبەزن، لە پاداشتی کارو کردەوێهەک کە کاتی خۆی دەیانکرد.

(۲۰) ئەوانەش تاوانبارو یاخی بوون، شوێنیان ناو ئاگری دۆزەخە، هەر کاتیک ویستیان لێی دەرچن، دەگێردرێنەوێ بۆ ناوی، پێیان دەوتریت: بچێژن سزای ئەو ئاگرە ی کە ئەوسا پرواتان پێی نەبوو.

(٢١) سویند به خوائیمه تالاوله دنیا دده کهن به گه رویاندا، بیجگه له سزای ریشه که نکر دنیان، بوئه وهی هوش و بیر که نه وه و بیریک بکه نه وه و بکه رینه وه بولای ئیمان.

(٢٢) جاکئی لهو که سه سته مکار تره که به فهرموده کانی خوا یاداوهری و ئاموژگاری کرابیت، پاشان پشتی تی کردیبت و گوئی پینه دات، به راستی ئیمه توله له تاوانبارو تاوانکاران ده ستین.

(٢٣) سویند به خوائیمه تهوراتمان به خشی به موسا، تو (ئهی محمد ﷺ) هیچ گومانت نه بیبت له دیداری موساو له وهش که تهورات له لایهن ئیمه وه به خشراوه بهو، ئهو کاته ئیمه تهوراتمان کرد به ریسنمووی بو نه وهی ئیسرائیل.

(٢٤) دواي ساله ها (رهنج و زه حمهت) نه وهی ئیسرائیل خوگری و ئارامیان کرده پیشه یان ئیمه ش کردمان به پیشه واو ده سه لاتمان پییه خشین، ئهو کاته دنیایی و بروایه کی تهواویان هه بوو به ئایه ته کانی ئیمه شایسته ی ئهو ریژه بوون).

(٢٥) به راستی پهروه ردگارت خوئی (دواي ئه وهی که بوونه چهنده ها دهسته و گرو) له روژی قیامه تدا له یه که جیایان ده کاته وه، چاک و خراییان دیاری ده کات لهو شتانه دا که وا ئه وان کیشه یان تیدا ده کرد و رو به روی یه که ده بوونه وه و به رامبه ر یه که ده وه ستانه وه.

(٢٦) ئایا ئه وه په ندو ئاموژگاری وه رناگرن له وهی: ئیمه پیش ئه مان چهنده ها جیل و نه وه مان له ناو بردوه، به ناو ماله کانیاندا دین و ده چن، به راستی ئا لهو دیمه نانه دا به لگهی زور به هیژ هه یه له سه ر ده سه لاتی ئیمه، ئایا ئه وه نابیسن؟! (تینا فکر، بیرناکه نه وه).

(٢٧) ئایا سه رنجیان نه داوه چون ئیمه ئاوکیش ده کهن و ده یبه ین بو زهوی وزاری وشک و بی رو هک جا بهو ئاوه رو هک و گژوگیا ده رده هینین که مالاتیان و خویشیان لیی ده خو، ئایا ئه وه نابین و سه رنج نادهن؟! (له یاسا کانی ئیمه).

(٢٨) بی باوه ران ده لین: باشه؛ ئه وه که ی ئه م جیا کردنه وه و سه رکه وتنی ئیماندارانه پیش دیت، ئه گه ر راست ده که ن؟!

(٢٩) ئه ی محمد ﷺ پییان بلی: روژی جیا کردنه وه و سه رکه وتنی یه کجاری ئیمان، باوه ره یانی کافران هیچ سوودی نابیت بویان، هیچ موله تیشیان نادریت (په شیمانیش هیچ سوودی نابیت).

(٣٠) جا تو روویان لی وه رگیره و گوئیان مه ده ری، به لکو چاوه پروان به، به راستی ئه وانه چاوه پروان کراون تاکاتی خوئی.

سوره تی (الأحزاب)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئه ی پیغمبر ﷺ له خوا بترسه و بهرده وام به له سهر ته قواو پاریزکاری، ههرگیز ملکه چی بی باوه پان و دوور ووه کان مه به (که ده یانه ویت له ریگه ی راست ویلت بکه ن، چونکه) به راستی خوا همیشه و بهرده وام زانا و دانا به.

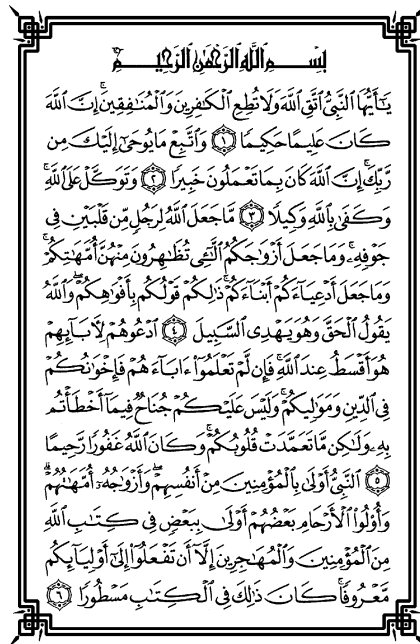
(۲) به لکو تنه ها شوینی ئه و رینموویانه بکه وه که له لایه ن پهروه ردگار ته وه به نیگا بو ت ره وانه ده کریت، به راستی خوا همیشه ناگاداره به و کرده وانه ی که نه نجامی ده دن.

(۳) همیشه و بهرده وام پشت به خوا بیهسته، تنه ها خوا به سه که پشتیوان و یاریده دهر بی ت.

(۴) خوا دوو دانه دلی دروست نه کردوه له دهروونی هیچ که سیکدا (دوو بیروباوه پچی نایته وه)، جا ئه و هاوسه رانه تان که بیان ده لین: ئیوه له جیی دایکمانن، خوا نه یکردوون به دایکتان، ئه وانه ش به قسه ی خوتان ده یکه ن به کوری خوتان، خوا نه یکردوون به کورتان، ئه وانه قسه یه کن که به زارتان ده لین، خوایش حق ویژه و ههر ئه و ریبازی راست و دروست، نیشانی به نده کانی ده دات.

(۵) ئه و کورانه به ناوی خویانه وه ناویان به رن و بانگیان بکه ن، ئه وه په سه نده لای خوا، ئه گهر باوکیانتان نه ده ناسی، خو باری دینیتانن، سهر به ئیوه ن و له ئیوه ن، (ئه گهر دوور له سووکایه تی) هه له یه کتان کرد ئه وه قه یناکات، به لام ئه گهر له دلتاندا، نیه تیکی ناپاک هه بی ت بو سووکایه تی پیکردنیان ئه وه لپرسینه وه ی ده بی ت، همیشه و بهرده وامیش خوا لی خوشبوو میهره بانه (له هه له کانتان ده بوریت، ئه گهر لی په شیمان بنه وه).

(۶) پیغمبر ﷺ نزیکتره به ئیمانداران له خودی خویان (واته ده بی ت له خویان زیاتر خوشیان بویت و فرمانه کانی له سهر و فرمان و داخوازی خویانه وه بی ت) خیزانه کانیشی دایکیانن (دایکی ئیماندارانن، دایکی معنه ویانن) خزمانیش هه ندیکان له هه ندیکی تریان له پیشترن، له قورئانی خوادا، له ئیمانداران و کوچه ران، خو ئه گهر له گهل دوستان و خزمان و ناشانیانی خوتان کاریکی چاک ئه نجام بده ن، ئه و چاکه یه تان له نامه ی کرده وه کانتاندا بوتان تو مارکراوه. (بی پاداشت نیه).

(۱۶) پيآن بلى: (ئەى پيغەمبەر ﷺ) ھەرگيز راكردن، سود بەخش نايىت پوتان ئەگەر ھەلبەن لە مردن، يان لە كوشتن، ئەوسا تەنھا كەمىك نەبيت دواناخريڻ و رابواردن و ژيانتان زۆر كەم و كوٽايە.

(۱۷) پيآن بلى: كى ھەيە پەناتان بدات لە خواو بستاپاريزيت لە تۆلەسەندنەو، ئەگەر بىەويٽ ناخوشىە كتان بۆ پيش بەينيٽ، ياخود كى ھەيە دەتوانيت بەرى مېھربانى و سۆزى بگريٽ، ئەگەر بىەويٽ بەزەيى و رەحمەتى خويٽان پى بىەخشيٽ، ئەو كاتە ئيتەر ئەوانە جگە لە خوا كەسيان دەست ناكەويٽ پشتيوانييان لى بكات و سەريان بخت.

(۱۸) (ئەى دوورووھەكان) بەراستى خوا ئەو كەسانەتان دەناسيٽ كە كۆسپ و تەگەرە دروست دەكەن، ئەوانەى بە براكانيان دەليڻ وەرن بۆ لای ئيمە، (خوتان بدزەنەو لە سوپاي ئيمانداران)، ئەوانە تەنھا كەم نەبيٽ خويان

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفَرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوْ الْقَتْلِ وَاِذَا لَا تَنْفَعُونَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ اِنْ ارَادَ بِكُمْ سُوءًا اَوْ ارَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّنَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ بِخَوْنِهِمْ هَلْ يُنْصَرُونَ اَوْ لَا يَأْتُونَ الْبَاسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٨﴾ اَيُّهَا عَلِيْكُمْ فَاِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ اِلَيْكَ نَدْوًا عَلَيْهِمْ كَالَّذِي يُغْنِي عَنْهُ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَيُّهَا عَلِيْكُمْ عَلَى الْخَبَرِ اَوَّلَيْكُمْ لَمْ يُؤْمَرُوا فَاحْطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَلَنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوْمَئِذٍ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُّوْهُمْ فِي الْأَحْزَابِ يَسْتَلُوْنَ عَنْ أُنْبِيَائِهِمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾

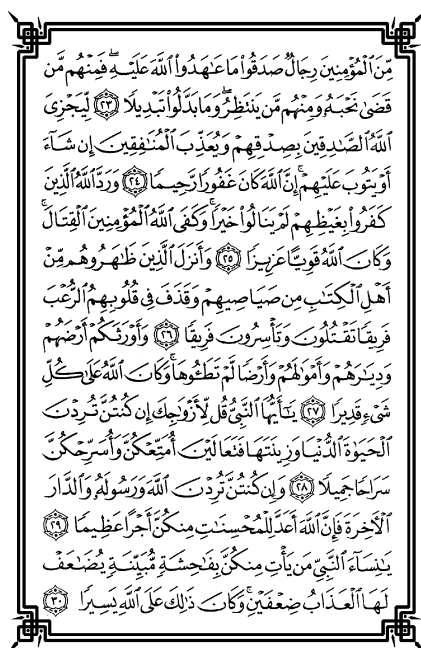
ناخەنە ناو تالوكەى جەنگەو.

(۱۹) (ئەوانە) بەرامبەر ئیو دەست نوقاوو بى ھیمەتن، کاتیکیش ترس و بیمی جەنگیان بۆ دیت ئەو دەیانینیٽ، تەماشات دەكەن، چاوەکانیان دەسوپیتەو و ئەبلەق دەبیٽ وەك كەسیك لە ترسی مەرگ بى ھۆشی بەسەردا ھاتیٽ، كە ئەو ترس و بیمەش نەما، بە زمان دريژی ئازارتان دەدەن بە قسەى رەق و ناخۆش، لە کاتیكدە ئەوان چاو برسیى و بە ھەلپەن بۆ پارە، ئا ئەوانە باوەریان نەھیناوە، بەو ھۆیەو ھەو خا کردەو کانیان پووج دەکاتەو ئەو کارەش ھەمیشە بۆ خوا ئاسانە.

(۲۰) ئەوانە ھیشتا وادەزانن كە لەشكر و گرو و دەستەكان نەرویشتون، ئەگەر لەشكرى گروكان ھات، ئاوات دەخوازن بریا لەناو عەرەبە بیابان نشینەكاندا بوونایە و لەو یو ھەوالی ئیوھەیان بېرسایە!! خو ئەگەر لەناو ئیوھەدا بوونایە تەنھا كەم نەبیٽ جەنگیان نەدەكرد.

(۲۱) سویند بەخوا لە پیغەمبەرى خوادا چاكترين نموونەى تەواو و ریکوپيٽ ھەيە تاجاوى لى بکەن و شويى بکەون، بەتایبەت بۆ ئەو كەسانەى رەزامەندى خويان مەبەستە، سەرفەرازی قیامەت ئاواتیانە، ھەمیشە و بەردەوام یادی خوا بەزۆرى ئەنجام دەدەن و زمانیان پاراوە بە یادی ئەو خوا گەورەو مەزنە.

(۲۲) کاتیك ئيمانداران ئەو ھەموو دەستە و گروھانەیان بىنى وتیان: ئەمە ئەوھەيە كە خواو پیغەمبەرەكەى بەلینى پیداوین (كە ئاوا دژایەتى ئاینەكەى دەکریٽ و كافران و دوورووھەكان نەخشەو پیلان دەکیشن بۆ ریشەكەن کردنى)، ديارەكە خوا و پیغەمبەرەكەى راستیان فەرموولە پيشھاتنیدا، بیگومان ئەو دژایەتیە باوەرى ئيماندارانى ئەوھەندەى تر زیاترو پتەوتر کرد. (واتە سوورتر بوون لەسەر ئيمان و دلبابوون لەسەرکەوتنى خواي).

(٢٣) مهردانیکی زور هه ن له ئیمانداران ئه و په یمانه ی داویانه به خوا، راستیان کرد و له سه ری ژیان و پابه ند بوون بیوه ی و لایان نه دا لئی، جا هه یانه په یمانه که ی جیه جی کردو مرد له سه ری، هه شیانه چاوه پروانه، به هیچ شیوه یه که گوژان و لاری روه ی تی نه کردن.

(٢٤) تا خوی گه و ره پاداشتی راستگو یان به هو ی راستیه که یان بداته وه، هه و ره ها سزاو تو له ی دو و رو و ه کانیش بدات ئه گهر بیه ویت، یان ته و به و په شیمان یان لئ و ه رده گریت، چونکه به راستی خوا هه می شه و به رده و ام لئ خوشبو و می هره بانه.

(٢٥) خوا کافرانی تیکشکاند و گیرانی هه دوا وه به خو یان و کینه و بوغزیانه وه، هیچ جو ره خیر یکیان ده ست نه که وت، هه ر خوا خو ی ئیماندارانی له جهنگ پاراست (هه ر خویشی به با و زریان و بو ران له شکری کافرانی تیک شکاند)، جا هه می شه و به رده و ام خوا به هیزه و به ده سه لاته.

(٢٦) ئه وانه ی پشتگیری قو ره ی شیه کان یان کرد له خاوه نی کتیه ئاسمانیه کان، له جو وه کانی (بنی قریظه) خوی گه و ره له قه لا کان یان دایگرتن، ترس و بیمی فری دایه دل یان، تا وایان لی هات، ده سه ته یه کتان لئ کوشتن و ده سه ته یه کیشان لئ به دیل گرتن.

(٢٧) سه ر ئه نجام هه رچی زه و ی وزار و مال و خانو و سامانیکیان هه بو و خوا به خشی به ئیوه، هه و ره ها شوینی تریش که هیشتا پییدا نه رویشتبون (پیی به خشین)، هه می شه و به رده و امیش خوا ده ستی به سه ر هه مو و شتیکدا ده پروات. (به پشتیوانی خوی گه و ره روژیک دیت، پیلانگیران سه رشو و ریسوا ده کات و هه رچی سامان و مالیک که به خیانه ت و فیل به ده ستیان هی نا وه، ده در یته وه به خاوه نه کانی... جا ئه و روژه ئه م ئایه تانه ی سو و ره تی (احزاب) ٢١ - ٢٧ ده لئی ئه و ساته ها تو ته خواره وه).

(٢٨) ئه ی پیغه مبه ر به ها و سه رانت بلئ: ئه گهر ئیوه ته نها ژیا نی دنیا و رازا و هیه که یان ده ویت، و هرن با هه ندیک شتومه ک و پاره و سامانتان پی ببه خشم، له وه و دواش به جواترین شیوه ده ست به ردار تان بیم.

(٢٩) خو ئه گهر ئیوه خواو پیغه مبه ره که ی و پاداشتی روژی قیامه تان ده ویت، ئه وه دل یابن که خوا بو چاکه کارانتان پاداشتی زور گه و ره و بی ئه ندازه ی ئاماده کردو وه (پیغه مبه ره هه مو و ها و سه رانی یه که تاقیکرده وه هه مو ان یان خوا و پیغه مبه ر و پاداشتی قیامه تیان هه لپژارد).

(٣٠) ئه ی ها و سه رانی پیغه مبه ر: هه ر که س له ئیوه به گونا هیکی گه و ره ی ئاشکرا هه ستیت، ئه وه با بزانی ت که دو و به رابه ر سزا ده دریت، ئه وه ش لای خوا زور ئاسانه (چونکه ئیوه قه در و ریزی تاییه تیتان هه یه).

(٣٦) بۆ هیچ پیاو و ئافره تیکی ئیماندار دروست نیه، کاتیك خواو پیغه مبه ره که ی بریاری شتیک بدهن، ئه وان سه رپشک بن له ئه نجامدانی ئه وکاره دا، چونکه ئه وه ی سه ریچی بکات له فره مانی خواو پیغه مبه ره که ی ئه وه به راستی به ئاشکرا، گومراو سه رلیشیواوه.

(٣٧) ئه ی محمد ﷺ باسی ئه وه بکه کاتیك که ده توت به و که سه ی خوا نیعمه تی ئیمانی پی به خشیووه و توش نیعمه تی ئازادی و پهروه رده ت له نزیک ی خو ته وه پیداو: هاو سه ری خو ت به یله ره وه لای خو ت که (زه ی نه ب) ه، له خوا بترسه و (ته لاقی مه ده)، ئه ی محمد ﷺ شتیک له دل و دهروونی خو تدا ده شار ی ته وه که خوا ده یه ویت ئاشکرای بکات، له خه لکی ده ترسیت (که ده نگ و باست بۆ دروست بکه ن، ژنی به ناو کوره که ت ماره ده که ی ت) به لام خوا له پیشت ره که حسابی بۆ بکه ی ت و لئی بترسی ت، جا کاتیك زه ی د؛ بیزار بو له زه ی نه ب و پیو یستی پی نه ماو جیا بو نه وه و ته لاق که و ته نیوانیان، ئیمه زه ی نه بمان له تو ماره کرد، بۆ ئه وه ی هیچ شه ره زاری و دل ته نگیه ک بۆ ئیمانداران دروست نه بی ت، له هینانی هاو سه رانی به ناو کورپان، کاتیك بیزار ده بن و پیو یستیان به یه کتر نامینی ت، هه می شه فره مانی خوا جیه جی کراوه.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُ ﴿٣٧﴾ إِنَّمَا وَطَرَا وَجْهَكَ الْكِبَىٰ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَرْوَاحٍ أَدْعَابِهِمْ إِذَا قَضُوا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٨﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٩﴾ يَلْبِغُونَ رَسَايَا اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُمُ وَلَا يُخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤٠﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤٢﴾ وَسَيُخَوِّدُكُمْ وَأَصْلَبًا ﴿٤٣﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةٌ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٤﴾

(٣٨) هیچ گونا هو هه له یه که له سه ر پیغه مبه ره نیه له به رامبه ر کاریکه وه که خوا کردوویه تی به ئه رکی سه ر شانی، بیگومان ئه م جو ره پی شه ات و رووداوانه به رنامه ی خوا یه و له پیغه مبه ران و قه و مه پی شو وه کانیشدا رووی داوه (که عه قیده و بیروباوه رپان راست کراوه ته وه هه روه ها په یوه ندیه کو مه لایه تی و ئابووری و رامیاریه کانیشیان به گو یه ی به رنامه ی خوا ساز دراوه)، به رده و امیش کارو فره مانه کانی خوا بریار له سه ر دراوه... (ده پی ئه نجام بدری ت).

(٣٩) ئه وانه ی که په یامه کانی خوا ده گه یه نن و له و ده ترسن و جگه له و له هیچ که سی تر ناترسن، خوا خو ی به سه که پاداشتی چاکه کاران بداته وه و له پی باوه رانیش پی رسی ته وه.

(٤٠) وه نه بی ت محمد ﷺ باوکی هیچ که س له پیوانتان بی ت، به لکو پیغه مبه ری خوا یه و دوا هه مینی پیغه مبه رانه، هه می شه و به رده و امیش خوا به هه موو شتیک زانایه.

(٤١) ئه ی ئه و که سه انه ی ئیمان و باوه رتان هینا وه زو ر زو ر یادی خوا بکه ن (هه می شه ناوی پیروزی ئه وتان له یاد بی ت له دل و دره و نتاندا جو ش بخوات و بی ته سه ر زارتان).

(٤٢) به رده وام ته سییحات و ستایشی بکه ن، (هه موو کاتیك، به تاییه ت) له به یانیان و ده مه و ئیواراندا. (٤٣) هه ر ئه و زاته خو ی سلاوات و ره حمه تی خو ی تان هه می شه و به رده وام به سه ردا ده بار نی ت، هه روه ها فره شته کانیشی داوای لیخو شبو نتان بۆ ده که ن، بۆ ئه وه ی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتانخانه ناو نوورو رو ناکی یه وه، به راستی ئه و پهروه ر دگا ره هه می شه و به رده وام بۆ ئیمانداران میهره بان و دلوقانه (سلاواتی ره حمه ت و سو ز و میهره بانیه).

(۴۴) ئەو رۆژەش کە بە دیداری خوا شاد دەبن، بە سەلام کردن و ریزوسۆزەو پێشوازیستان لێدەکات و پاداشتی زۆر بەنرخ و پیروزی بۆ ئامادە کردوون.

(۴۵) ئەو پێغەمبەر ﷺ ئیمە بەراستی توومان رهوانه کردوو کە شایەت بیت (بەسەر ئوممەتی ئیسلامەو کە پەيامی خوات پێ راگەیانددوون) و مژدە بەخشیت (بە ئیمانداران بەوێ رەزامەندی خواو بەهەشتی بەرین چاوەڕێیانە) ترسینەریشیت (بێباوەڕان دەترسینیت لە خەشم و قینی خوا و دۆزەخ)...

(۴۶) هەر وەها بە مۆلەت و پشتیوانی خوا بانگەواز دەکەیت بۆ بەرنامە و رێبازی ئەو زاتە، چرایەکی روناکەر و هەوشی بۆ سەر جەم سەرگەردانان...

(۴۷) مژدەش بدە بە ئیمانداران کە بێگومان، لەلایەن خواوە ریز و قەدرێکی زۆریان هەیە...

يَحْيِيهِمْ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ مُدَّكُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّكُمْ أَرْسَلْنَاكُمْ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِبًا
إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ، وَسِرَاجًا مُبِيرًا ﴿٤٦﴾ وَيَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعُدُّوهنَّ
فَمَعُوهُنَّ وَسِرَاجُهُنَّ سِرَاجًا مُبِيرًا ﴿٤٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِنْ أَمَّا أَفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِيَالِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

(۴۸) ملکهچ و فەرمانبەر داری کافرو دوو پروووەکان مەبە، گوێ مەدە بەو ئازار و ناخۆشیانە کە پێشی دەهێنن بۆ خۆت و بانگەوازه کەت، پشت بە خوا ببەستە، تەنھا خواش بەسە کە پشتیوان و یاریدەدەر بیت.

(۴۹) ئەو کەسانە کە هێناوە کاتێک ئافەرەتانی ئیمانداران مەرە کرد، لەو وەدوا جیاپوونەو و و تەلەقتان دان پێش ئەوێ بچنە لایان، ئەو هێچ (هەدە) و ماوەیەکیان ناوێت تا حسابی بۆ بکەن (ماوەی چاوەروانی ناوێت بۆ ئەوێ شووبکات بە کەسیکی تر)، لەگەڵ ئەو هەشدا هەندێک دیاریان پێشکەش بکەن و بە جوانی دەستبەرداریان بین.

(۵۰) ئەو پێغەمبەر ﷺ ئیمە بێگومان ئەو هاوسەرێکە تەمان بۆ حەلال کردوێت کە مەرەبیت پێ بەخشیوون، ئەو ئافەرەتەنەش کە کەنیزەکی تۆن و لە جەنگدا بە دیل گیراون (لەو سەردەمەدا کەنیزە کە دیاردەیه کە کۆمەلایەتی سروشتی بوو، ئاینی پیروزی ئیسلام بە جۆرەها شیوێ هەولێ نەهێشتنی ئەو دیاردەیهی داوێ)، هەر وەها کچە مامە کانت، کچە پورە کانت، کچە خالە کانت، کچی ئەو پورانە کە کۆچیان کرد لە گەڵ تۆداو هەر ئافەرەتێکی بر وادار ئەگەر ویستی خۆی پێشکەشی پێغەمبەر بکات و پێغەمبەریش ویستی مەرە بکات، کە ئەمەیان تاییەتی تۆیە (ئەو پێغەمبەر ﷺ) نە کە ئیمانداران، بەراستی ئیمە رێ و شوێنمان بۆ ئەوان (واتە ئیمانداران) روونکردووەو بەرامبەر هاوسەران و کەنیزە کە کانیان ئەم روونکردنەوێە بۆ ئەوێە: هێچ دلتەنگی و غەمبارێک داتە گرێت (وابزائیت کە تۆ لە سنوور دەرچویت) دلتیابە هەمیشە و بەردەوامیش خۆی گەورە لێ خوشبوو میهرەبانە.

﴿تَرْجِي مِنْ نَشَاءِ مَنْهِنَ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مِنْ نَشَاءِ وَمَنْ أَنْعَيْتَ
مِنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَأَ عَمْدَهُمْ
وَلَا يَحْزَنَ وَبِإِذْنِكَ بِمَاءِ الْيَنْهَنَ كُلُّهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِ مِنْ أَنْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
حُسْنُهُمْ لَا مَمْلُوكَتِ بَيْنِكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
﴿٥٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبْطِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُّوا وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِجِدِّائِ
ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كُنَّ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ
مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا أَنْذَرْتُمْ كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ
تُبَدَّلُوا شَيْئًا أَوْ تُخَفَّوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَتْ يَكُلُّ شَيْءٍ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾﴾

(۵۱) هر کامیک له هاوسه رانت که بته ویت دوا بخهیت
یان لای هر کامیکیان بمینیته وه به ئاره زوی خو ته و هیچ
گوناهت ناگات (چونکه تو ستم ناکه یت)، نه و شیوازه
نزیکتره به وهی که چاویان روون بیته وه (خوای
میهره بان ئهم بارودوخه خیزانیه ی پیغه مبه ر باس
ده فهرمویت) تا خیزانه کانت دلیان پی ئارام بگریت و
هاوسه رانیش غم و خه فته نه خون، (وابزانن پیغه مبه ر
لیان زویره) هه مووشیان رازی بن به وهی که پیئتداون،
خوای خوای ده زانیت چی له دل کانتاندا هه شار دراوه،
بیگومان هه میشه و به رده وام خوای گه وره ته و او زانو
دانا به.

(۵۲) له مه و دوا هیئانی ئافره تانی تر یان وازه یئان له
هه ندیکیان بو تو حه لال نیه، تا هاوسه رانی تر بخه یته
جیئان، هه رچه نده نه و ئافره تانه ی ده ته ویت بیانخه یته جیگه ی
هاوسه رانت سه رسام بیت له ریکو
پیکیان جگه له که نیه ک، هه میشه و به رده وامیش خوا چاودیری
هه موو شتیك ده کات. (هیچ شتیك له و
زاته په نهان نیه).

(۵۳) ئه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیئاوه مه چن بو سهر دانی
ماله کانی پیغه مبه ر مه گهر مو له تتان
بدریت و مو له ت بخوازن، نه گهر مو له ت دران بو نان
خواردنیك چاوه دری پیگه یشتنی مه که ن نه گهر
پی نه گه یشتبوو (مه به ست نه وه یه که زوو مه چن که
هیشتا خواردنه که پی نه گه یشتوو)، به لام کاتیك
بانگکران، نه وه بچه ژووره وه، جا کاتیك ناتان
خوارد بلا وه ی لی بکه ن و خوتان به گفتوگو وه
سه رگهرم مه که ن، چونکه به راستی نه و کاره تان
پیغه مبه ر نازار ده دات، نه ویش شهرمتان لی ده کات
(داوای چوونه ده ره وه تان لی ناکات)، خوایش شهرم
له راگه یاندنی حه ق و ره و ناکات، خو نه گهر
داوای که لو په لیکتان له خیزانه کانی پیغه مبه ر کرد
له پشتی په رده وه داوایان لی بکه ن، تا نه و جو ره
ره فته ره چاکتر و پاکتره بو دلی ئیوه و نه وانیش،
بیگومان هیچ کات بو تان نیه نازار و دلسته نگه ی بو
پیغه مبه ری خوا پیش به یئین، هه رگیز بو تان نیه
هاوسه رانی دوا ی خوای به هیچ جو ریك ماره بکه ن،
چونکه بیگومان نه و کاره تان لای خوا زور گه وره یه
(زور نابه جیبه، چونکه نه وان دایکتانن، دایکیش
له کوری حه رامه).

(۵۴) نه گهر شتیك ده ربهرن و ئاشکرای بکه ن، یان
بیشار نه وه و ده ری نه برن، نه وه بیگومان خوا
به هه موو شتیك ئاگا و زانا به (نه یئنی و ئاشکرا لای
نه و زاته چوونیه که).

(۵۵) هاوسه رانی پیغمبر ﷺ هیچ گونا هیان ناگات
بی پهرده گفتوگو بکن له گهل باو و با پیرانیان و
کورپه کانی خو یان و براکانیان و برازاکانیان و
خوشکه زاکانیان و ئەو ئافره تانه یان (ئیشیان بو ده کهن له
مالدا)، یان ئەو که سهانه ی به ندهن و له ماله کانیا ندا
ده ژین، له خوا بترسن (ئەو سنوورانه ی که بو ی داناون
مه یشکینن)، بیگومان خوا شایه ته به سه ره هه موو
شتکه وه.

(۵۶) به‌راستی خواو فریشته‌کانی سلاوات دده‌دن له‌سەر پیغەمبەر ﷺ، ئە‌ی ئە‌وانە‌ی باوە‌رتان هیناوه، ئی‌وه‌ش سه‌لام و سلاواتی له‌سەر بده‌ن و (به‌رده‌وام یادی خیری بکهن).

(۵۷) بَیْگومان ئەوانەى ئازارى خواو پيغەمبەرە کەى
 دەدەن (مەبەست ئازاردانى پيغەمبەرە ﷺ) يان ئەوانەى کە هاوڵ بو خوا بریار دەدەن و کوفر دە کەن و
 جوینی پى دەدەن) خوا نەفرینی لى کردون له دنیا و قیامەتدا سزایە کى زور خە جالەت ئاوەرو سەر شوپ
 کە ریشى بو ئامادە کردوون.

(۵۸) ئەوانەش كە ئازارى پىوانى ئىماندار و ئافرىدە تانى ئىماندار دەدەن بى ئەوھى تاوانىيان ئەنجامدايىت، ئەوھ بەراستى ئەوانە بوختان و گوناھو تاوانىكى ئاشكرا دەگر نەئەستۆ (بىگومان بەسەر يانەوھە ئاجىت و تۆلە يان لې دەسىنرېت).

(۵۹) ئەي پېغەمبەر ﷺ بە ھاوسەرانىت و كچەكانىت و ئافره تانى ئيماندار بلى: كه به پوڭاكي بالا پوڭش خويان داپوڭش ئەوه له بارترين شته كه پيى بناسرين، تا ئازار نه درين و (تووشى گيروگرفت نهين)، هه مېشه و به رده وام خوا ليخوڭشو و ميه ره بانه (له كه مو كوورى رابوردوتان خوش دهيت).

(۶۰) سويند به خواته گهر دوو پووه كان و دل بيماره كان و پرو پاگه نده چيه كان له مه دينه دا كول ندهن، مو له ت و هانى تو دده دين كه توله يان لى بسينيت و زور به يان دهر به دهر بكه يت و پاشان كه ميكيان نه يت له شاردا نه ميننه وه.

(۶۱) ئەوانە تەفرىن لىكراون لە ھەر كۆيىھە كەستەكە وتەن، ئەو ھەستەگىر دەكرىن و دەكوژرىن (چونكە لە خراپە و پىلان و تاوان و كوشتەن و دزى و درۆزنى زىاتر ھىچيان لى ئەو ھەستەكە تەو ھە).
(۶۲) دژايەتى ئەو دوورپروانە لە بەرنامەى خوادايە و لە رابووردوشدا ئەنجامدراو، ھەرگىز گۆرانكارى نايىنى لە ياسا و بەرنامە كانى خوادا.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِيءِ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَمْوَالَهُمْ
لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مَالَهُمْ كَتَبْتُ
إِيْمَتَهُمْ وَأَقْبَلْتُ إِلَيْكَ اللَّهُ كَانَتْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهَادَةً
﴿١٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ رَمَتْكَ تَتَوَضَّعُونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿١٦٠﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِعَدْوٍ مَا كَتَبْنَا لَهُمْ جَدَادًا أَنْهُمْ نَكْتُمُ أَسْمَاءَهُمْ ﴿١٦١﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَمَنْ فِي بَيْتِكَ
عَلَيْهِنَّ جَلَدِيهِنَّ ذَلِكَ آدَبٌ أَنْ يُعْرَفَ فَلا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٦٢﴾ لَنْ لَزَيْنَهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ
بِهِمْ ثُمَّ لَا يَخْرُجُوا مِنْهَا إِلَّا أَعْيُنُهُمْ ﴿١٦٣﴾ مَلْعُونِينَ
أَيَّمَا لَعْنَةٍ أُعِدَّ لَهُمْ قُلُوا قَتَلْنَاكَ ﴿١٦٤﴾ سُبْحَةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَّوْا مِنْ قَبْلِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُ شَرَفًا لَعْنَةُ اللَّهِ يَدِيدُ ﴿١٦٥﴾

(٦٣) ئە ی پیغمبەر ﷺ خەلکی پرسیارت لێ دەکەن دەربارە ی کاتی بەرپا بوونی روژی قیامت، پێیان بڵێ: بێگومان زانینی کاتی بەرپا بوونە کە ی هەر لای خوا یه، جا تو چو زانی له وانه یه روژی قیامت زۆر نزیکیش بێت (کە چی خەلکی لێ غافلن).

(٦٤) بێگومان ئەو خوا یه نەفرینی کردووه له کافره کان، له روژی قیامتیشدا سزایه کی زۆر سهختی بو ئاماده کردوون...

(٦٥) کە بو هه میشه تیایدا ده بێ بژین، له ویش نه پشتیوانێک شک ده بن فریا یان بکه ویت، نه که سیلک هه یه رزگاریان بکات.

(٦٦) روژیک دیت روو خساریان ئەم دیودیوی پی ده کریت له ناو ئاگردا (تا چاک ببری ئ و بسو ئین) به ده م ئاهو ئاله و ده لێ ئین: ئای خوژگه فه رمانبه رداری خوا بو ئینایه، گو ئیرایه لێ پیغمبەر بوو ئینایه.

(٦٧) ههروه ئا ده لێ ئین: پهروه ر دگارا به راستی ئیمه ملکه چ و فه رمانبه رداری ئا غاو گه و ره کانمان بوو ئین، هه ر ئه وان ریگه و ریازی راستیان له ئیمه شیوان و سه رگه ر دانیان کرد ئین.

(٦٨) پهروه ر دگارا: دوو به رابه ر و دوو چه ندانه سزای ئه وانه بده و نه فرینیکی گه و ره و زۆر بی ئه ندازه یان لێ بکه.

(٦٩) ئە ی ئەو که سانه ی با وه ر تان هی نا وه: وه کو ئه وانه مه بن که ئازاری موسایاندا، خوا ی گه و ره ش له و تو مه ت و بوختانه یان پاراستی و پاکیی ئاشکرا کرد، ئەو لای خوا زۆر به رپز و ئازیزه.

(٧٠) ئە ی ئەو که سانه ی با وه ر تان هی نا وه له خوا بترسن و پارێزکار بن، هه میشه قسه ی به جی و به سوود بکه ن. (که کاریگه ری هه بی ت له سه ر تا کو کو مه ل).

(٧١) ئەو سا ئیتر کرده وه کانتان چاک و به جی و په سه ند ده کات، له گونا هه کانیش تان خو ش ده بی ت، جا ئەوه ی فه رمانبه رداری خواو پیغمبەر ه که ی بی ت، ئەوه به راستی سه رکه و تن و سه ر فه رازی ه کی بی ئه ندازه و بی سنووری به ده سه ته ی نا وه.

(٧٢) بێگومان ئیمه ئەم ئەمانه ته مان (ئه مانه تی سه ر پشک بون و ئازادی) نیشانی ئاسمانه کان و زه وی و کی وه کانماندا، به لām هه موویان ده ستیان پی وه ناو ترسان لێ (پێیان چاک بوو هه ر فه رمانبه رداری بن، سه ر پشک نه بن) که چی ئاده میزاد هه لێ گرت و گرتیه ئەستوی خو ی، به راستی زۆر سه ته مکار و نه فام بوو (ئه گه ر زۆرینه ره چاو بکه ئین)...

(٧٣) تا خوا سزای پیاوان و ئا فره تانی دوو روو، ههروه ها ها وه لگه ران له پیاوان و ئا فره تان بدات، له ولا شه وه ته وه به و په شیمانی له پیاوان و ئا فره تانی ئیماندار وه بر گرت، بێگومان خوا ی گه و ره بو ئیمانداران هه میشه و به ر ده و ام ته و او لی خوشبوو و میهره بانه.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ فَلَا جَمْعَ لَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَا يَدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَلَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقْلُبُ أُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ بَلْ لَبِئْنَا بِطَعْنِ اللَّهِ
وَأَطَعْنَا الرُّسُلَ لَئِنْ آتَانَا مِنْهُ سَاحِدَةٌ زَكِرْنَا فَاذْكُرُوا نَا
فَأَضْلُوا لَنَا سَبِيلًا ﴿٦٦﴾ رَبَّنَا إِنَّا أَمْعَدْنَا كَرْهُنَا لَكُمُ الْعَذَابِ
وَالْعَنَيْنَا كَرْهًا ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ وَمِمَّا قَالُوا كَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ﴿٦٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٦٩﴾ ضَعِ
لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فُزَ فَزًّا عَظِيمًا ﴿٧٠﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧١﴾ لَعَذَابُ اللَّهِ أَكْثَرُ لَكُمْ
وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٢﴾

سوره تی (سبأ)

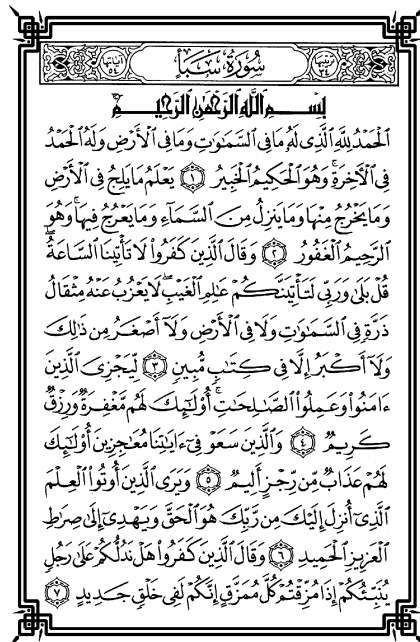
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سوپاس و ستایش بو ئه و خوییه ی که ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه هه مووی ئه و خاوه نیی، ستایش و سوپاس له قیامه تیشدا ههر پیشکesh به و ده کریت، ئه و خوییه ش ته و او دانا و ناگایه.

(۲) ئه وزاته ده زانیی چی ده چیی به ناخی زه ویدا و چیشی لی دینه ده ره وه، چی له ناسمان دینه خواره وه و چیش پیایدا به رزده بیته وه، به راستی ئه و خوییه میهره بان و لیخوش بووه (به نیسبهت ئیمانداران و ته و به کارانه وه).

(۳) ئه وانه ی کافرو خوانه ناسن ده لینی: قیامهت ههر نایهت و نامانگاتی، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیان بلی: نه خیر وانیه، سویند به پهروه ردگارم ههر به خه تان ده گریت چونکه ئه و زاته زانایه به نه یی و شاراوه کان (چاک ده زانیی که ی به رپای ده کات)، به نه ندازه ی کیشی که رد یله یه ک له ناسمانه کان و زه ویدا له خوا وون ناییت، ههروه ها له ویش به چو کتر یان گه وهره تر نی یه که له کتبی تابه تی روون و ناشکرادا، له - لوح المحفوظ - دا توماره نه کراییت. (۴) ئه مهش بو ئه وه ی خوا پاداشتی ئه وانه بداته وه که باوه ریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجام داوه، ئا ئه وانه لیخوش بوون و رزق و رۆزی ناسک و نازدار (له به هه شتی به ریندا) بو یان ئاماده یه. (۵) ئه وانه ش که هه ول و کوششیان داوه تا به ربه ست دروست بکه ن له ریگه ی په یامی ئیمه دا، وا ده زانن له سزای ئیمه رزگاریان ده بیی، ئه وانه سزاو توله یه کی زور به سوو پر ئازاریان بو ئاماده یه. (۶) ئه وانه ی زانستی و زانیاریان پی دراوه (چ زانستی ئاینی، وه ک گاورو جوو، یان ئه وانه ی روده چن له زانسته ماده یه کاند) چاک ده زانن ئه وه ی له لایه ن پهروه ردگار ته وه بو ت ره وانه کراوه هه ره ئه وه حه ق و راسته، هیدایهت و رینمووی به خشه بو ریازی پهروه ردگاری خاوه ن ده سه لات و شایسته ی سوپاس و ستایش.

(۷) بی پروا کان (به گالته پیکردنه وه) ده یانوت: ئایا پیاو یکتان پی بناسینن که هه وائتان بداتی، که کاتی که پارچه پارچه و هه لا هه لا بوون له تویی خاکدا، ئیوه دووباره سه ره له نوی دروست ده کرینه وه؟! (بو لیپر سینه وه).

أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ يُلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿١﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا يَبْتَغُونَ
وَمَا خَلَقَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ ﴿٢﴾
الْأَرْضُ أَوْسَقُ عَلَيْهِمْ كَفًّا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ
لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّذِيبٍ ﴿٣﴾ وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَهَبًا فَضْلًا
يَجْعَلُ أَوَى مَعَهُ وَالطُّيْرَ وَأَنَّا لَهُ الْخَبِيرُ ﴿٤﴾ أَن أَعْمَلَ
سَخِرَتْ وَقَدَّرَ فِي السَّمَاءِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٥﴾ وَلَسَلِّمُنَ الْأَرْيَحَ عِندَ هَاشِمٍ وَرَوَّاحَهَا فَتَمَرٌ
وَأَسْلَمْنَا لَمَّا عَنِ الْقَطْرِ وَبَنِي الْجَنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يُدْرِنَ
رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ يَزِغْهُمُ عَنْ آيَاتِنَا فَهُم مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾
يَعْمَلُونَ لَكُم مَّائِشَةً مِّنْ تُخْرِبُ وَتَمْنِيْلُ وَجَفَانُ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٌ رَّاسِيَتْ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقِيلَ لِمَن عِبَادِي
الشُّكْرُ ﴿٧﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِن سَائِلِهِمْ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْرَبَةُ
أَن لَّوْكَأُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا يَشَاءُ فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٨﴾

(٨) له وانه يه ئه و دروئ به دهم خواوه هه لبه ستييت!!، يان شيتي سهرى ليداوييت!! نه خير، واني يه، به لكو ئه وانه ي كه باوه پ به روژي دوايي ناهيئن، له سزاو سهرگهردانيه كي زور دووردا روچوون.

(٩) باشه، ئاخو ئه وانه سهرنجي دهووربهري خويان نه داوه، چي دهوړه ي داوڼ له ئاسمان و زهويدا!!، سهرنجي بهردهميان نه داوه!!، ئاورپك له دواوه ناده نه وه!!، ئه گهر بمانه ويټ به ناخي زهويدا ده يانبه ينه خواره وه، يان پارچه يه كه له ئاسمانه وه به سه پرياندا بهر دهده ينه وه، به راستي ئا له و توانا و دهسه لاتداريه دا نيشانه ي روون و ئاشكرا هيه، بو هر به ننده يه كه گه راييټه وه بو لاي خوا و هو شي لاي ره زامه نديي ئه و زاته بيت.

(١٠) سويند به خوا ئيمه ريږو بايه خيكي زورمان به خشي به داود له لايه ن خو مانه وه، (كاتي خوئ فهرمانماندا): ئه ي كيوه كان و بالنده كان ته سبيحات و سروودي ستايشي له گه لدا بلينه وه، هه روه ها ئاسنيشمان بو نهرم كرد (وه كو مو عجزه يه كه، تا پيداويستيه كاني به ئاساني لي دروست بكات)...

(١١) هه روه ها فهرمانمان پيدا كه: چه نده ها كه لويه لي جه نكي ده رده دامان دروست بكه، ئه لقه و ته نينه كانيشي به ريكوپيكي رپك بخه و له يه كيان تيهه لكيش بكه، هه روه ها فهرمانمان پيدان: كارو كرده وي چا كه ئه نجام بدن، دنياش بن كه من بينام به و كارو كرده وانه ي كه ده يكن.

(١٢) بو سوله يمانيش - با - مان خسته ژير فهرمانيه وه، به يانيان يه كه مانگه پري ده روشت و ئيواران يه كه مانگه ري ده هاته وه، كاني - مس - يشمان بو تونده وه، له جنوكه كانيش هه نديكمان بو راهينا كه له بهر ده ستيدا كار بكهن به فهرماني په روه ردگاري، جا ئه وه ي له فهرماني ئيمه ده ربجيټ سزاي دوزه خي پي ده چيژين.

(١٣) سوله يمان هه رچي بو يستايه، جنوكه كان بو يان دروست ده كرد، له چه نده ها جوړي ميحراب و شويني خوا به رستي، له په يكه رو قاپ و كاسه وه كه هوزي فراوان، هه روه ها مه نجه لي گه وړه ي وا كه له جيگه ي خوئ دامه زراوه و ناجوليټ، ئينجا پيمان وتن: ئه ي نه وه و شوينكه و تواني داود، ئيوه به كردارو گوفتار سوپاسگوزار بن (چا كه له گه ل خه لكيدا بكهن)، هه رچه نده ژماره يه كي كه م له به نده كانم سوپاسگوزارن.

(١٤) كاتيټك برياري مردني سوله يمانمان داو مرد جنوكه كان ئاگادار نه بوون له مردنه كه ي، به لكو ته نها مورانه بو به هوئ زانيني مردنه كه ي كاتيټك گوچانه كه يان كلور كرد، جا كه سوله يمان كه وت به پروودا، ئه وسا جنوكه كان زانيان سوله يمان ده ميكه و هفاتي كرده وه، جا ئه گهر غه يب زان و نه يني زان بوونايه، ئاوا له كارو فرماني ناخوش و ريسواكه ردا به رده وام نه ده بوون (چونكه له ترسدا له كاري سه خندا به رده وام بوون و نه يانزاني كه و هفاتي كرده وه).

(۱۵) سویند به خوا بو خه لکی سه بهء له ولاتی خویندا به لگه و نیشانه ی دهسه لاتی خوا ئاشکرایه، که ئه ویش دوو باخی زورگه و ره بوو له لای راست و چه پی ناوچه که دا، فره مانیان پی درابوو که: بخون له رزق و روزی پهروه ردگارتان و سوپاسگوزاری بن، ولاتیکی خوش و ئاوه دان، پهروه ردگاریکی لیخوشبوو و لیوورده...

(۱۶) جا ئه وان له باتی شوکرانه بژی و خواپه رستی (یاخی بون و) رویان نه کرده ئیمان و به دهم بانگه وازی خواوه نه چون، ههر بویه ئیمه ش لافاوکی ویرانکه رمان به سهردا به رده لا کردن، (که باخ و بیستانی کاول کردن) ئه و سا له جیاتی ئه و دوو باخه گه و ره یه دوو باخی درکاو ی بهرو بووم تال و دره ختی بی بهری وه که دارگه زوو که می که دره ختی (سدر) یش که بهرو بوومیکی که می هه یه، پیمان یه خشین.

(۱۷) ئا به و جوړه سهخته توله مان لیسنه دن به هو ی ئه وه وه که بی باوه رو سپله بوون، مه گهر ئیمه توله

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُم بَلَدُ طَبْعِهِ وَرَبُّكُمْ غَفُورٌ
(۱۵) فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيلَ الْعَذَابِ وَأَنزَلْنَا لَهُمْ
جَنَّتَيْنِ دُونَ أُكُلِ حِطِّهِ وَأَقْلَى وَفَقْنٍ وَمِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
(۱۶) ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَافِرُونَ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرَى الْبَرَى الْبَرَى الْبَرَى الْبَرَى
وَقَدَّرْنَا فِيهَا الشَّيْرَ سَبْرًا فِيهَا لَيْلَى وَأَيَّامًا آمِنِينَ
(۱۷) فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَطَلَّمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَعْدِيَةً وَمَرْفَعْنَاهُمْ كُلَّ مَرْفَعٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ (۱۸) وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ لَيْلَى ظَنُّهُمْ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۹) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّي بَالِ الْآخِرَةِ مَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ (۲۰) قُلْ أَدْعُوا إِلَهُكَ زَعَمْتَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُكُمْ شَيْءٌ وَتَعَالَى ذَرَّةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهَا مِنْ شَرِّ لَوْ مَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ (۲۱)

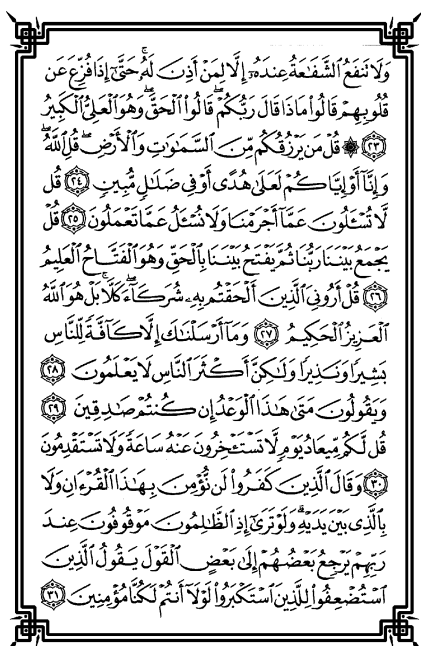
هه موو کافرو سپله یه ک ناسینین؟!

(۱۸) ئه و سا ئیمه له نیوان ئه مان و ئه و شوینانه دا که به ره که تمان به سهردا رژان دیبون، دیهات و ئاوه دانی ئاشکرمان بهریا کردبوو، که به بی ماندوو بوون ئه وان سه فره ریان ده کرد (له نیوان شام و یه مه ندا) ماوه ی نیوان دیهاته کانیان ده بری به ئاسانی و بی ماندوو بوون، (پیمان و تبوون، ده سه فره رو بازرگانی بکه ن)، برۆن چه نده ها شه و روژ بی ئه وه ی هیچ ترس و بیمتان هه بی ت.

(۱۹) که چی (له و ناز و نیعمه ته ش بیزاربوون و) وتیان: پهروه ردگار ئیوانی ریگه ی سه فره کانمان له یه که دوور بخه ره وه، بیگومان بهم داخوازیه یان سته میان له خو یان کرد، ئیمه ش کردمان به داستان و باسی سهرزاری خه لکی و پارچه پارچه مان کردن زور به خرابی، به راستی ئا له و رووداو و حاله تانه دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک زور خو گرین له کاتی ناخوشی و ته نگانه دا و سوپاسگوزارین له کاتی خوشیدا (هه ول بدن وه کو ئه و قه و مه ناله باره بیانووگره نه بن).

(۲۰) له راستیدا گومانی شه یتان به راست ده رچوو به رامبه ر ئه و جوړه که سانه (که روو به پهروه ردگار کاتی خو ی و تبووی: ده بینیت زور به ی خه لکی سوپاسگوزار نابن) که چی خه لکی بی پهروا هه رشوینی که وتن، جگه له دهسته یه که له برواداران.

(۲۱) جا وه نه بی ت ئیبلیس هیچ ده سه لاتیکی به سهریاندا بی ت، به لکو ئیمه ویستومانه روون بی ت و ده ربکه ویت، کی باوه ری به قیامهت و روژی دواپی هه یه و کی له شک و گوماندا یه، (دنیا به ئه ی پیغه مبه ر) که پهروه ردگاری تو ئاگادار و چاودیره به سهر هه موو شتیکدا و هیچ شتیکی لی بزر نابیت. (۲۲) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به هاوه لگه ران بلی: هه ر هاناو هاوار بیه ن بو ئه وانه ی که له جیاتی خوا ده یان په رستن!! چونکه ئه وانه خاوه نی یچو کتر له گه ردیله یه که نین نه له ئاسمانه کان، نه له زه ویدا و هیچ هاو به شی و هاوکاریه کیشیان نیه تیایاندا، ده سه لاتی هیچ پشتیوانی و یارمه تیه کیشیان نیه.

(۲۳) هیچ تکایه کیش سوودی نیه لای خوا مه گهر بو که سبک خوا موله تی بدات، هه تا نه و کاتهی که ترس له دلی تکاکاران لاده چیت و هوشیان پیدا دیته وه، له به کتر ده پرسن: پهروه ردگارتان فه رمانی به چی داو چی فه رموو، له وه لامدا ده لین: حه ق و راست و دروستی فه رموو، ههر نه ویش به رزو بلند و گه وره یه.

(۲۴) نهی پیغه مبه ر ﷺ به هاوه لگه ران بلی: کی رزق و روژیتان پی ده به خشیت له تاسمانه کان و زهویه وه (نه گهر به هو ی سپله ییانه وه وه لامیان نه دایته وه تو) بلی: مه گهر ههر زاتی - الله - روژی به خش نیه؟! نه وسا پییان بلی: بیگومان نیمه، یان نیوه له سه ر ریگه ی راست و دروستی هیدایه تین، یاخود له گومراییه کی ئاشکرادا روچوین!! (خوتان بینه داوهر و حه که م)

(۲۵) ههروه ها پییان بلی: نیوه پرسپارتان لی ناکریت دهر باره ی نه و گونا هانه ی کرد و مانه، نیمه ش پرسپارمان لینا کریت دهر باره ی نه و کارو کرده وانه تان که نه نجامی دده دن (ههر که س بهر پرسپ کارو کرده وه و بیرو باوه ری خو یه تی).

(۲۶) پییان بلی: روژیک دیت پهروه ردگارمان هه موو لایه کمان کو ده کاته وه، له وه ودوا له سه ر بنچینه ی حه ق و راستی جیامان ده کاته وه، (باوه رداران بو به هشت و به خته وه ری، کافر و هاوه لگه ران بو دوزه خ و دهر دی سه ری)، جا بیگومان له و روژدها نه و زاته ههر خو ی سه ردار و بالاده سته و زانای بی سنووره.

(۲۷) دوو باره پییان بلی: ئاده ی نه وانه م نیشان بده ن که دابوتانه پال خواو به هاویه شی نه وتان دادنه نا، نه خیر (به هله دا چون چونکه نه و زاته) هاوه ل و هاویه شی نی یه، ئیتر و از به یین له و بیرو باوه ره چه وته، به لکو نه و زاته خوایه که ته و او بالاده ست و دانا یه.

(۲۸) له راستیدا نیمه ته نها بو هیدایه تی هه موو خه لکی، تو مان ره وانه کردوه، له کاتیکدا مژده دهر و ترسینه ریت بو یان، به لام زو ریه ی خه لکی به م راستی یه نازانن... (به گرنه نه یانگر تو وه).

(۲۹) بو یه کافران ده لین: باشه؛ که ی نه م به لینی زیندوو بو ونه وه یه دیته دی نه گهر نیوه راستگو ن...

(۳۰) پییان بلی: به لینی روژیکتان پیدراوه که ناتوانن داوای تاو یک دوا که وتن یان پیشکه وتنی بکه ن. (چونکه به ده ست نیوه نیه).

(۳۱) نه وانه ی بی باوه رن ده لین: ههر گیز باوه ر به م قورئانه و به و هه و اله ش ناکه ین که باسی ده کات (که قیامه ته)، خو نه گهر ببینیت کاتیک سته مکاران وه ستیپراون له به رده م دادگای پهروه ردگار یاندا قسه ده لین به یه کتری تاوانبار ده که ن، چه وساو وه ژیرده سته کان به زوردارو ده سه لاتداره کان ده لین: نه گهر نیوه نه بو ونا یه ته کو سپ، نه وه نیمه باوه ردار ده بو یین.

(۳۲) دهسه لاتدراو زورداره کانیش به چه وساهو و ژیردهسته کان دهلین: ئایا بوچی ئیمه ریگهی هیدایه تمان لی به ستبوون و نه مانده هیشت دواى ئه وهی که هیدایه ت هاتبوو بوتان؟! نه خیر، وانیه، به لکو ئیوه خوتان تاوانبارو تاوانکار بوون.

(۳۳) دووباره چه وساهو و ژیردهسته کان دهلین به زوردراو دهسه لاتدراو کان: نا، وانیه، به لکو پیلان و نه خشیه شه وانه روژ بوو کاتیک فهرانتان پیاده داین بروامان به خوا نه بیت (شوینی ریگه و ریبازی نه که وین)، هاوهلی بو بریار بدهین، (پاشان هممووان) په شیمانی له دهر ویناندا دهشارنه وه به تاییه تی کاتیک سزاو توله ده بینن بویان ئاماده یه، ئه وسا چهنده ها کوټ و زنجیری ناگرینمان کرده گهردنی ئه وانه وه که بی بروا بوون (پیان دهوتریت)، ئایا پاداشت دهدرینه وه جگه

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدٌ نَّكُفِّرُ عَنْ اَهْلِكُمْ بَعْدَ اِجَاءِ كُرْبِلٍ كُنْتُمْ تُجْرِمُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسْرُوا اَلنَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا اَلْاَغْلَلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُوْا مَثَرُ هَٰؤُلَاءِ اِذَا بَعَثْنَا اَرْسَلْنَاهُمْ بِهٖ كَيْفَرُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوْا اَنَحْنُ اَكْبَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَدًا وَاَمَّا نَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ﴿٣٥﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عَنْ دِيَارِكُمْ اِلَّا مَنْ اٰمَنَ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاٌ اَضْعَفُ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْعَرْشٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْ اَرْضِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ وَاَمَّا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

به وهی که کاتی خوئی ئه نجامیان ده دا؟

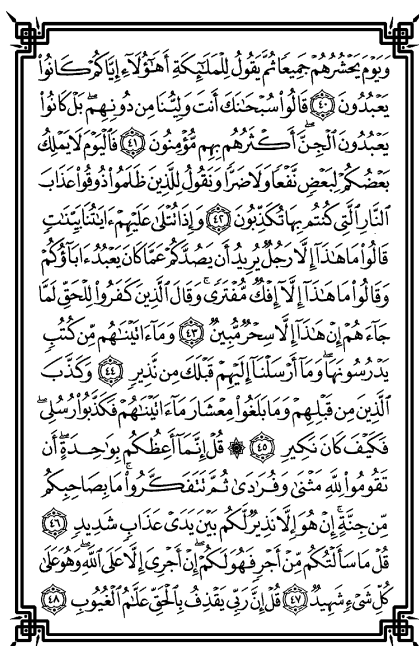
(۳۴) ئیمه له هیچ شارو ولایتیکدا پیغمه بهریکی بیدار خهروه مان نه نار دووه، که خوشگوزه رانه کان نه یانووتیب: به راستی ئیمه بی برواین بهم بیروباوه ری که به ئیوه دا ره وانه کراوه!!

(۳۵) ههروه ها ده یانوت: ئیمه سامان و نه وهی زووترمان ههیه، ئیمه له قیامه تدا له سزادراوان نابین!! (۳۶) ئه ی محمد ﷺ پیان بلی: به راستی پهروه ردگاری من رزق و روژی ده به خشیت به هه رکهس که بیهویت، یان که می ده کاته وه و تهنگی ده کاته وه (بیگومان ههردوو حاله ته که بو تاقیکردنه وه یه) به لام زوړبه ی خه لکی به نهینی کاره کانمان نازان و په ی پینابه ن.

(۳۷) له راستیدا نه مالتان و نه نه وه تان نابنه هوئی ئه وهی که نزیکتان بخه نه وه له ئیمه، مه گهر که سیك باوه ری هینابیت و کارو کرده وهی چاکی ئه نجام دابیت، جا ئا ئه وانه پاداشتی چند بهر ایه ریان ههیه به هوئی ئه و کرده وانه ی که کردو و یانه، هه ره ئه وانیس له کوشک و ته لاره کانی به هه شتدا به ئاسووده یی و ئارامی و خوشی، زیان ده به نه سه ر.

(۳۸) ئه وانه ش که هه ول و کوشش ده دهن تا به ریه ست بخه نه ری ئایه ته کانی ئیمه به خه یالی ئه وهی ئیمه دهسته وسان ده که ن، ئا ئه وانه بو ناو سزاو ئازار رایچ ده کرین (به ناچاری و ریسوایی).

(۳۹) ئه ی پیغمه بهر ﷺ پیان بلی: به راستی پهروه ردگارم رزق و روژی ده به خشیت به هه رکهس له بهنده کانی یان لی ده گریته وه، ئیوه ش هه ر شتیک ده به خشن ئه و زاته جیی پرده کاته وه (هه ندیک جار هه ر له دنیا دا، پاداشتی قیامه تیش بابو ه ستیت)، چونکه ئه و خوایه چاکترین رزق و روژی به خشه (به سه رجهم بهنده کانی).

(۴۰) روژیک دیت که خوا تیّکرای هه موویان کو ده کاته وه، ئه وسارو به فریشته کان ده فهرمویت:

به راست! ئایا ئه وه دهسته گومرایه ئیوه یان ده په رست؟! (۴۱) له وه لامدا ده لّین: پاکسی و ستایش بو تو ئه ی په روه دگار تو یارو یاوه ری ئیمه ی نه که ئه وان، نه خیر؛ ئیمه یان نه ده په رست، به لکو ئه وان جنو که یان ده په رست، زوړ به یان باوه رپان پییان هه بوو (جادو و گهرو ده جاله کان خه له تاند بوویان جنو که یان لی ده کردن به فریشته).

(۴۲) جائتر ئه مرو کهستان ده سه لاتی ئه وه ی نیه که قازانجیک یان زه رهریک به که سپی تر تان بگه یه نیت، به وانهش که سته میان کردووه ده لّین: ده بجیژن سزای ئه و ناگره ی که ئیوه به دروژان ده زانی و باوه رتان پی نه ده کرد.

(۴۳) کاتیکش ئایه ته ئاشکراو روونه کانی ئیمه به سه ریاندا بخوینریتته وه، ئه وه کافران ده لّین: ئه مه ته نها کابرایه که وه دیه ویت له ریگه و ریپازی باوو باپیرانتان ویلتان بکات، هه روه ها ده لّین: ئه مه ته نها دروړه کی هه لبه ستراوه، ئه وانهش که بی باوه رن دهر باره ی ئه و حق و راستیه ی که بو یان هاتووه ده لّین: ئا ئه مه ته نها سیحر و جادوویه کی ئاشکرایه!!

(۴۴) جا خو ئیمه هیچ کتیب و نامه یه کمان بو نه ناروون تا بیخوینن و لّی بکولنه وه (پیش ئه م قورئانه) پیش توش هیچ پیغه مبه ری کمان بو ره وانه نه کردوون که بیداریان بکاته وهو (له سزای بی ئیمانی بیانتر سینیت).

(۴۵) ئه و خه لکه ی پیش ئه مانیش بروایان به پیغه مبه رانی خوا نه کردووه، به مهرجیک نه گه یشتوونه ته دیه کی ئه وه ی که به وانمان به خشی بوو له ده سه لات و دارایی، که چی له گه ل ئه وه شدا به رنامه ی پیغه مبه ره کانی منیان به دروژانی، جا ئایا نابینن چو بو سزای من و چیم به سه ر هیئان؟! (۴۶) پییان بلّی: به راستی من هه ری که ئاموژگاری ئیوه ده که م، که بو خوا و له بهر خوا، دوو قولی یان به ته نهایی، هه لو یسته بکه ن و پاشان بیریکه نه وه (له م قورئانه، له م پیغه مبه ره، له م به رنامه یه) ئه م هاوه له ی ئیوه (محمد ﷺ)، شیت نیه، (به لکو) ئه و ته نها ترسینه ریکی ئیوه یه، پیش ئه وه ی سزایه کی سه خت روو به پرووتان بییت...

(۴۷) پییان بلّی: هه رچی پا داشت و کرپیه کم داوا کردوه هه ر بو خوتان، من پا داشتیم ته نها له سه ر خوایه، ئه و خوایه ش شایه ته به سه ر هه موو شتیکه وه.

(۴۸) ئه ی محمد ﷺ بلّی: به راستی په روه دگارم سه ر ئه نجام، حق ده مالیت به سه ر به تال و ناحه قیدا به راستی ئه و زاته شاره زاو زانایه کی بی سنوره به نه یی و شاره و کان.

(۴۹) ههروهه بلای: حهق و راستی هات و به تال و ناحهقی ئیتر ده رناکه ویت.. نه ده توانیت دهست پی بکاته وه، نه ده توانیت بگه ریته وه دوخی جارانی.
(۵۰) بلای: شه گهر من گومرا بيم، شه وه بیگومان گومراییه که م له سهر خوم ده که ویت، خو شه گهر ریگهی هیدایه تیش بگرم، شه وه به هوئی نیگا و وه حی پهروه ردگار مه وه یه که بوم ده نی ریت، به راستی شه وزاته بیسه رو نزیکه.

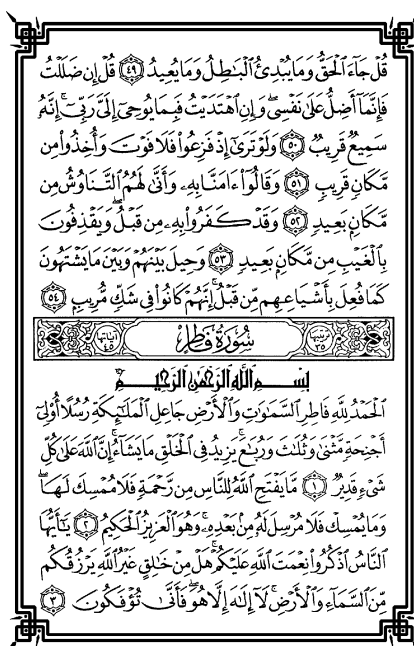
(۵۱) خو شه گهر بی باوه ران بیینیت کاتیک له ترسا خه ریکن زیره ده که ن، دلیان که له دهست ده رناچن و رزگار بوونیان شهسته مه، ئیتر هه ر له نزیکه وه دهسگیر ده کرین و بالیهست ده کرین.

(۵۲) شه وکاته به ناچاری ده لاین: ئیمانمان به پهروه ردگارمان هیئا، به لام لهو شوینه دووره وه ئیمانیا ن چون دهست ده که ویت!

(۵۳) شه وانه کاتی خوئی باوه ریان به خوا نه بوو، هه ر له دووره وه باسی نهینی و شاراوه کانیان ده کردو ده میان لی

ده کوتا (دوور له زانست و زانیاری، وایسته ئیتر شه رمه زارن).

(۵۴) شه وسان ئیتر له نیوان شه مان و شه و شتانه ی تاره زووه ی ده که ن به ربهست دانرا، ههروه کو پیشتر به هاو شیوه ی شه مان کرا (له بی باوه ران)، له راستیدا شه وانه هه میشه له گومان و دوودلیه کدا بوون که خه لکی ده خسته گومان و دوودلیه وه.

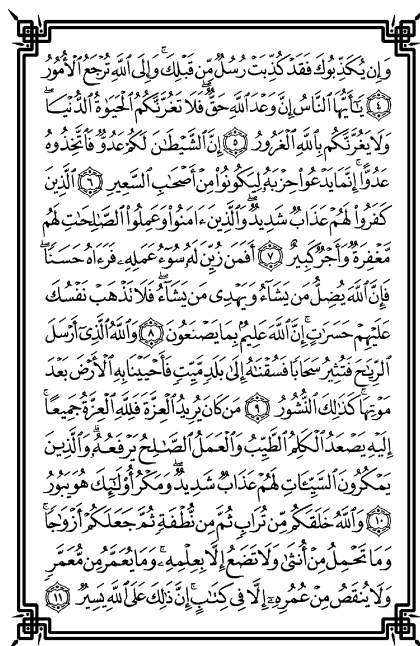
سوره تی (فاطر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سو پاس و ستایش بو خوایه، که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه، فریشته کانی کردووه به فرستاده ی خوئی که خاوه نی چهنده ها بالن، هه یانه دوو، یان سی، یان چوار باله، له دروستکردندا هه رچی بویت زیادی ده کات (له ژماره ی فریشته کان، له شهستیره و هه ساره کان، له ئاده میزاد و به دیهینه ران... هتد) به راستی خوا دهسه لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه.

(۲) هه ر کاتیک خوا دهروازه ی ره حمهت و به خششی خوئی له خه لکی بکاته وه، شه وه هه یه که س و هه یه شتی که ناتوانیت به ری بگریت، هه ر کاتیکیش دهروازه ی ره حمه تی بگریته وه و دای بخات، که س ناتوانیت له دوا ی گرته وه که ی خوا بیجگه له خوئی بیکاته وه، شه وزاته هه ر خویشی به ته وای بالادهست و دانایه.

(۳) شه ی خه لکینه بیربکه نه وه له چاکه و نازو نیعمه تی خوا به سه رتاته وه، ئایا دروستکارو به دیهینه ری کی تر هه یه جگه له خوا له ئاسمان و زهویه وه رزق و رۆزیتان پی بیه خشیت؟ بیگومان جگه لهو زاته خوایه کی تر نیه، جا شه و چون لهو بیرو باوه ره دروسته لاده درین؟ (بو روو ده که نه گومرایی).

(٤) (پاشان دلخوشی پیغمبر ﷺ ده داته وه وده فەرموئیت): خو ئه گەر خوانه ناسان بروات پینه کهن، ئه وه دلنیا به که پیغمبرانی تریش پیش تو بروایان پی نه کراوه، به لام غەمت نه بیته هەر بو لای خوا هه موو کاریک ده بریته وه و ئه وانه له دهستی ده رناچن.

(٥) ئه ی خه لکینه؛ دلنیا به لینی خوا راست و دروسته (قیامت به رپا ده کات و له هه موو کهس ده پرسیته وه) که وابوو ژبانی ئه م دنیا به سه رتان لی نه شیوینیت و شه تان نه تانخه لنینیت (به ناوی رحم و به زهیی خواوه که گوا به هرجی بکه ن خوا به به زه بی به و لیتان خوش ده بیته)...

(٦) چونکه به راستی شه تان دوژمستانه ئیوه ش به دوژمنی خوتانی دابنن، بیگومان بانگی تاقم و دارو دهسته ی خوی ده کات بو ئه وه ی بسنه نیشته جیی دۆزهخ. (وهك خوی ریسوابن).

(٧) ئه وانه ی بی بروا بوون سزای زور پر ئیش و ئازار چاوه رپیا نه، ئه وانه ش باوه رپیان هیئا وه و کرده وه

چاکه کانیان ئه نجامدا وه لیخو شبوون و پاداشتی بی سنور چاوه رپیا نه و بویان ئاماده به.

(٨) ئایا ئه وه که سه ی که کرده وه ناشیرینه کانی بو راز پرا وه ته وه و به جوان و چاک ده بیینیت؟! (وهك ئه وه که سه وایه که پیوه ری خوایی پییه بو چاکه و خرا به)؟ به راستی خوا بهیوه ت هەر کهس گومرا بکات ده یکات، هەر که سیکی ش هیدا به بدات ده ییات، (ئه لبه ته نهك به شیوه ی هه ره مه کی) که واته تو به خه قه تیا نه وه خو ت مه فه وتینه، چونکه به راستی خوا ته و او ئاگاو زانایه به و کارو کرده وانه ی ئه نجامی ده دن.

(٩) خوا ئه و زاته به که با ی ره حمه ت ده نیریت و هه لمی ده رپا کانی پی ده گو یزیته وه و ده یکاته هور، ئه و سا ده نییرین بو ولاتیکی وشک و مردوو، ده فه رموئیت: ئینجا زه ویمان پی زیندوو کرده وه دوای ئه وه ی که مردوو بو، زیندوو کرده وه ی ئیوه ش هەر به و شیوه به ده بیته.

(١٠) ئه وه ی سه ره به رزی و پایه بلندی ده ویت، با بزانیته که هه موو سه ره به رزی و پایه بلندی که هەر بو خوا به، گو فتاری چاک و جوان و به جی بو لای ئه و زاته به رز ده بیته وه، کارو کرده وه ی چاکیش به رز ده کاته وه، جا ئه وانه ی که پیلانی خراپ ده گیرن سزای زور توندو تیژ بویان ئاماده به، پیلانی ئه وانه هەر خوی پووج ده بیته وه و بی به روو بووم و ناکامه. (گو فتاره کان خویان به رز ده بنه وه کرده ره کان خوی گه وه ره خوی به رزیان ده کاته وه).

(١١) خوا؛ ئیوه ی له خا ک دروست کرده، له وه و دواش له نو تفه یه ک (که به ریتیه له به یه کگه یشتنی سه ره میکو ته یه ک له گه ل هیلکو که یه کدا) له وه و دا کرده وونی به جووت (به نیرومی)، هیچ میینه یه ک ئاوس ناییت و نازیت و سکه که ی دانانیته به ئاگاداری ئه و زاته نه بیته، هیچ ته مه ن در پزیک، ته مه نی در پز ناییت و له ته مه نی که م ناییته وه، بی ئه وه ی له زانستی خوا دا یاداشت نه کراییت، بیگومان ئه وشتانه لای خوا زور ئاسانه.

(۱۲) هەردوو جوړه دەریا وەکو یەك نین، یەکیکیان ئاوی سازگار و خوښ، ئەوی تریان سویر و تال، لە هەردوکیان گوشتی تەپرو تازە دەخون، جوړه‌هاشتی گرانیه‌ها (وەك گەوه‌رو مرواری و یاقووت و... هتد) دەرده‌یین و لەبەری دەكەن و خۆتانی پێ دەپازینه‌وه، ئینجا كە شتییه‌كان دەبینیت ئاوه‌كه لەت دەكەن و (بە ئاسانی پیایدا دەرۆن) تا لە بەخششەكانی پەروەردگار بەه‌ره‌وەر بین، بۆ ئەو‌هش كە سوپاسگوزار بن. (لەسەر نازو نیعمەتە بێ‌شومارە‌كان).

(۱۳) (هەر خوایه‌كه): شەو تییە‌ل‌كیشی روژ دەكات، روژیش تییە‌ل‌كیشی شەو دەكات، خۆرو مانگی رامه‌یناوه، هەریه‌كه‌یان تاكاتیی‌کی دیاری كراو لە سوپارانه‌وه‌دايه، ئاوه‌خوایه‌ پەروەردگارتانە‌خواه‌نی

هەموو مۆلك و بە‌دیها‌تووه‌كانە، (بە‌لام) ئەوانە‌ی جگە‌له‌و هاناو‌هاواری بۆ دەبەن‌ولیی دەپارینه‌وه‌ تەنانەت‌خواه‌نی توێك‌له‌ تەنكه‌كه‌ی دەوری ناوکی خورمايش نین.

(۱۴) خو ئە‌گەر هاناو‌هاواریان بۆ بە‌رن‌گوێیان لێتان‌نی‌یه‌ و نابستن، ئە‌گەر بشیستن بە‌ده‌متان‌ه‌وه‌ نایەن، روژی قیامە‌تیش حاشا دە‌كەن‌لێتان و لە‌وه‌ی كە بە (خواتان) زانیوون، بێ‌گومان كە‌س‌نی‌یه‌ وە‌ك (خوا) ئا‌گاو زانا بێت و هە‌والی راست و دروست بگە‌یه‌نێت.

(۱۵) ئە‌ی خە‌لكینه‌ ئێ‌وه‌ هە‌ژارو نە‌دارن و هە‌میشە‌ ئاتاجی‌خوان، (لە‌ هە‌موو كات و شوێنێ‌كدا و بۆ هە‌موو شتێ‌ك) هەر تە‌نها خوایه‌كه‌ بێ‌ نیازە‌ و شایانی سوپاسە‌.

(۱۶) ئە‌گەر بیه‌وێت ئێ‌وه‌ لە‌ناو دە‌بات و كە‌سانی‌تر سەر‌له‌نوێ‌ ده‌هێنێتە‌كایه‌وه‌...

(۱۷) ئە‌مە‌ش بۆ‌خوا‌زۆر‌کاری‌کی ئاسانە‌ و (ئە‌نجام‌دانی‌هیچی‌پێ‌ ناچیت).

(۱۸) هیچ‌گونا‌ه‌باری‌كیش‌س‌گونا‌هی كە‌سانی‌تر هە‌ل‌ئا‌گری‌ت (لە‌ قیامە‌تیشدا) ئە‌گەر بار‌گرا‌نی‌ك (گونا‌ه‌باری‌ك) هاوار لە‌كە‌سی‌ك ب‌كات تا باری سەر‌شانی سووك ب‌كات هیچ‌باری سووك ناكات هە‌تا ئە‌گەر خزمیشی بێت، (جا تۆ ئە‌ی پێ‌غه‌مبەر ﷺ) تە‌نها ئە‌وانە‌ بێ‌دار دە‌كه‌یتە‌وه‌ كه‌ لە‌ پە‌روەردگاریان دە‌ترسن لە‌غەیب و پە‌نه‌نایدا و نوێ‌ه‌كانیان بە‌چا‌کی ئە‌نجام دە‌دە‌ن، ئە‌وسا ئە‌وه‌ی دڵ و دە‌روون و گو‌فتارو كرده‌وه‌ی خۆی پاك ب‌كاتە‌وه‌، ئە‌وه‌ بە‌پراستی سووده‌كه‌ی بۆ‌خۆیه‌تی، گە‌پ‌انه‌وه‌ و سەر‌ه‌نجامیش بۆ‌لای‌خوا‌ی گە‌وره‌یه‌.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسَخْرُجُونَ جُلُودَهُمْ لِنَبْشِهَا وَنَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مُوَلَّجًا لِنَبْغِ مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ فِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَهُمْ يُحِزُّونَ مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكَكُمْ وَلَا يَنْتَفِكُمْ عَنْ خَيْرٍ ﴿١٤﴾ يَتَابَعُ النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِلْهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَتْ أَشْرَقِيَّةً إِنَّمَا يُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَحْمَتَ الْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمِنْ تَرَكٍ فَعَيْنَا لَنُكَرِرَ لِنَفْسِهِ وَلِلَّهِ الْأَصْبَاتُ ﴿١٨﴾

(١٩) ناشکرایه که کوٲرو چاوساغ وهك يهك نین...

(٢٠) تاریکیه کان و روناکیش چون يهك نین...

(٢١) سیٲهرو خوٲره تاویش وهك يهك نین...

(٢٢) زیندووآن و مردووآنیش هاوتای يهك نین بیگومان خوا راستی ده دات به گوئی ههركه سیكدایه ویت به لام توئی پیغه مبهٲر ﷺ ناتوانیت په یامه كهت بگه یه نیت بهو كه سانه ی كه له ناو گوٲردان (مه به ست كافرانه كه وهك مردوو نایستن و ئه گهر بشیستن سوودی لی وه رنا گرن).

(٢٣) بهلكو توئی پیغه مبهٲر ته نها بیدار كه ره وه و ترسینه ریت. (بو سهر جهم خهلكی له هه مو سهر ده مه كاندا).

(٢٤) بیگومان ئیمه تو مان ره وانه كردوو به حقه و راستیه کی ته و او وه، تو مژده ده دری (ئیماندارانیت)، ترسینه دری (بی برواكانیت) هیچ گهل و نه ته وه یه كیش نه بو وه كه فرستاده و بیدار كه ره وه یه کی بو ره وانه نه كرابیت. (تابیته به لكه له سه ریان).

(٢٥) ئی محمد ﷺ خو ئه گهر بروایان به تو نه كرد ئه وه دلت

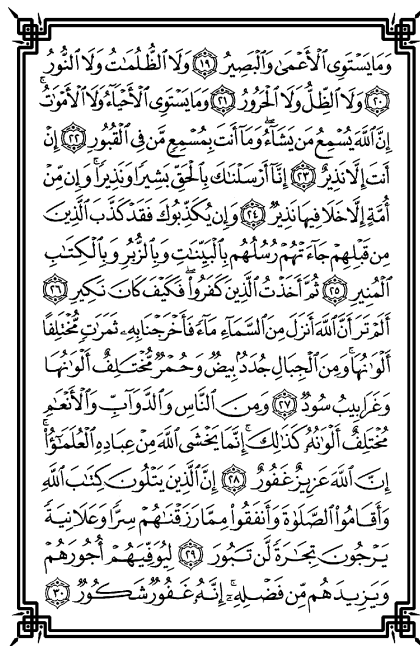
له خوٲر دانه مینیت، به راستی ئه وانه ی پیش ئه مانیش هه ره له یستیان وابوو، بروایان به پیغه مبهٲران نه بو وه، هه رچه نده ئه وان به موعجیزه و به لكه ی به هیزه وه، به په یام و كتیٲی روون و ناشكراوه بو یان ره وانه كرابوون.

(٢٦) پاشان ئه وانه ی بی باوهٲربوون خه شم و قینی خو مم لیگرتن و له ناوم بردن، جا چو ن بوو به لاو تو له ی من. (٢٧) ئایا سه رنجت نه دا وه كه به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندوو، جا ئیمه بهو بارانه جوٲره ها به رو بوومی جیاوا زمان ده رهینا كه (رهنگیان، قه باره یان، تامیان، بو نیان، شیوه یان، شو نیان، وه رزیان) جیاوازه... هه روه ها هه ندی له كه ژو كیوه كانمان به زنجیره كیشا وه، هه یانه چین و هیل و نه خشی سپی و سووره و ئه وانیش رهنگیان جیاوازه، هه شیانه ره شیکی تاریك و توخه...

(٢٨) هه روه ها بهو شیوه یه له خه لكیش، له گیانداران و مالا تیش، جوٲره ها رهنگ و شیوه و قه باره ی جیاوازه یه. به راستی هه ر زاناکان په ی بهو نه ینیانه ده بن و له ناو به نده كانی خوا دا هه ر ئه وان له خوا ده ترسن (له سه رده می علم و زانستیدا ئه م راستیه روونه چونكه زانا و پسپوٲران كاتیك ورده كاری به دیه یٲروان په ی پی ده بن، زوٲر هه ست به گه و ره یی و ده سه لا تی خوا ده كن)، به راستی ئه و خوا به زوٲر بالا ده سته و، زوٲریش لیخو شبو وه (كاتیك رووی تی ده كه ن و باوهٲری پی ده هیتن).

(٢٩) به راستی ئه وانه ی كه په یامی خوا، قو رئان ده خو یننه وه و نو یژه كانیان به چاکی ئه نجام ده دن و له و رزق و روژی و سامانه جوٲراو جوٲرانه ی پیمان به خشیوون، به خشیوویانه و ده بخشن، به نه نیی و ناشكرا... (به نه نیی بو ئه وه ی ریا و روپامایی تیكه ل نه ییت، به ناشكراش بو هاندانی خهلكی) ئه وانه به ئو میدی بازرگانیه كه ئه و كار ه ده كه ن كه هه رگیز نا ئو مید و زه ره مه ند نابن...

(٣٠) (بیگومان) خوا ی میه ره بانیش وه فا ده كات به به خشینی پادا شت بو یان و له خه لا ت و به خشی زیاتریش به هره مه ندیان ده كات، به راستی ئه و خوا به لیخو شبوو و سوپاسگوزاره...

(۳۱) ئه ی پیغمبر ﷺ ته وه ی که به وه حی و نیگا بومان ره وانه کردیت له م قورئانه، ئه وه حه ق و راستیه و به راست دانه ری کتیبه پیشوه کانیشه، به پراستی خوا ئاگو بینایه به بنده کانی.

(۳۲) پاشان که سانیگمان کرده خاوه ن و راگه یه نهری ئه م قورئانه که هه لمانبژاردوون له به بنده کانمان، جا هه یانه سته می له خوی کردوو (چاکه ی که مه و گوناھی زوره)، هه شیانه مام ناوه ندیه، هه شیانه زورگهرم و گوره له چاکه کاریدا به ویست و یارمه تی خوا، ئا ئه وه لېژاردنه و ئه وه گهرم و گوریه له چاکه کاریدا، ریژ و خه لاتیکی زورگهره یه...

(۳۳) ئه وه به خته وه رانه (له پاداشتی ئه وه هه ول و کوششانه یاندا) ده چنه باخه کانی به هه شتی - عدن - جا، له وئ ده سته بندی ئالتون و مرواری ده کریته ده ستیان،

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحْضَانَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ الْتَذَكُّرُ فَدُّوْا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

پوشاکیشیان له و به هه شته دا ئاوریشمه.

(۳۴) ئینجا هه مووان له خوشیدا ده لێن: سوپاس و ستایش بوئه و خوایه ی که هه رچی غه م و په ژاره یه له دل و دهروونی ده رکردین، به پراستی پهروه ردگارمان زور لئ خوشبوو سوپاسگوزاره.

(۳۵) ئه وه خوایه ی که جینشینی کردین له مالی هه میشه یدا به به خشش و ریژی تایبه تی خوی ئیتر هه یج نه خوشی و ناخوشیه ک توخمان ناکه ویت، هه یج ئازارو ئیشیکی دهروونی توخمان نابیت و هه یج بیژاری و ماندوو بوو نیکیش رومان تیناکات.

(۳۶) له ولاشه وه ئه وانه ی که کافرو بی باوه ربوون، دوزه خ بویان ئاماده یه، بریاری له ناوچوونیان نادریت، تا بمرن و رزگاریان بییت!! ته نانه ت به شیک له سزاکه ش له سه ریان که م ناکریته وه، ئا به و شیوه یه هه موو کافرو بی باوه ره سه ره خته کان سزا ده درین و توله یان لی ده ستینین.

(۳۷) ئه وانه گریه و زاری و هاوارو قیژه و ناله یان له ناو دوزه خدا لی به رز ده بیته وه و به که ساسیه وه ده لێن پهروه ردگارا: ده رمان به یینه و رزگارمان بکه له م حاله، مه رج بییت کارو کرده وه ی چاک ئه نجام به دین، نه ک ئه وه ی که جارن ده مانکرد، له وه لامیاند خا ده فه رمویت: ئایا ئه وه بنده ته مه نمان پی نه به خشین؟ ئه وه ی بیه ویت بیریک بکاته وه تیایدا بیریکاته وه؟! بیدار که ره وه شتان بو هات، (دیاره هه موویان خه جاله ت و سه رشورده بن و قسه یان نامینییت)، بویه پیان ده وترییت: که واته ده بجیژن سزای سه ختی دوزه خ، چونکه سته مکاران هه یج پشتیوانیکیان نیه.

(۳۸) به پراستی خوا زاناو شاره زای نه ییه کانی ئاسمانه کان و زهویه، به پراستی ئه وه زاته زانیه به وه ی که له سینه و دل و دهروونه کاند هه شار دراوه....

(۴۵) خو ئه گهر خوا تو له ی له خه لکی بسه ندایه له سه ره نجامی کارو کرده وهی نادر و ستیاند، هه رچی زینده وهر هه یه له سه ر رووکاری زه وی نه ده ما، به لام خوا ئه وهنده به په له نیه له تو له سه ندن، به لکو دویان ده خات بو کاتیکی دیاریکراو، جا کاتیکی روژی خو ی هات، بیگومان ئه وکاته خوی گه وره بینایه به به نده کانی کارو کرده و یانی هه موو له به رده ست دایه.

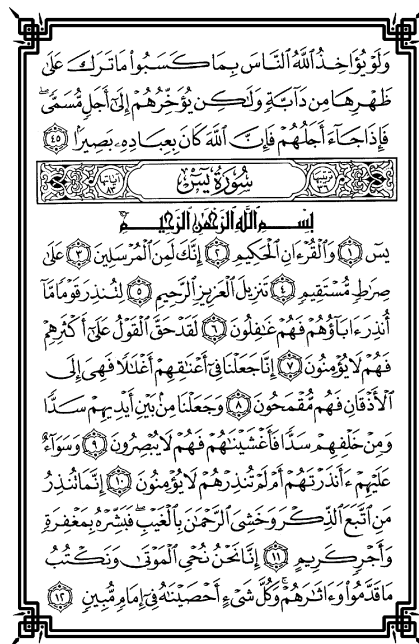
سوره‌تی (یس)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سه رنجی سه ره تای سووره تی (البقرة) بده.

(۲) سویند به و قورئانه ی که هه موو فه رماییکی له شوینی خویایه تی...

(۳) به راستی تو ئه ی محمد ﷺ له فرستاده و پیغه مه رانیت...

(۴) له سه ر ریگه و ریباریکی راست و دروستیت.

(۵) ئه م قورئانه له لایه ن زاتیکی خاوه ن ده سه لات و میهره بانه وه دابه زیووه و ره وانه کراوه...

(۶) بو ئه وه ی گه ل و هوژیکی پی بیدار بکه یته وه که باوو باپیرانیان بیدار نه کراوه ته وه و به بی ئاگایی و نه شاره زایی ماونه ته وه.

(۷) سویند به خوا بریاری خوا هاته دی له سه ر زو ره بان که دوزه خ پر ده که یه ن لیان، له به ر ئه وه ئیمان و باوه ر ناهین (به هو ی سه ره سه ختی و گو ی نه گر تیان وه).

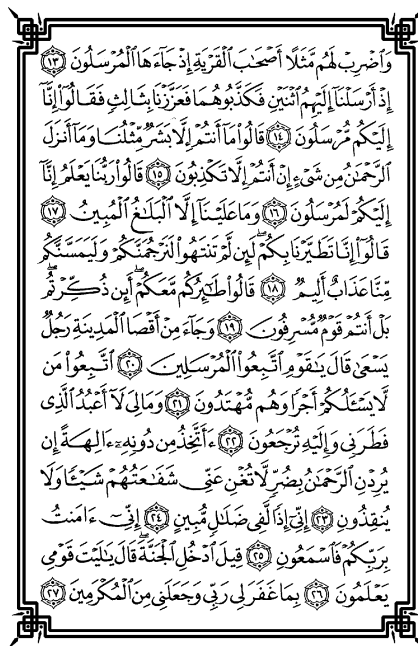
(۸) به راستی هه ر ده لیت ئیمه کو ت و زنجیر مان کردو ته گه ردنیان و له ژیر چه ناگه یان توندکراوه و به ناچاری سه ریان به رز راگیراوه و ئه م لاو لایان پیناکری ت و به رپی خویان نابین. (بو یه باوه ر ناهین).

(۹) هه روه ها به ره به ستمان له به رده میانه وه و له پشتیان وه داناوه، په رده شمان هی ناوه به سه ر چاویاندا (مه به ست ئه و به ره به ستانه شه که له ده روونیاندا هه یه و نایه لیت ریگه ی راست بدو زنه وه) ئیتر ئه وانه حق و راستی نابین. (ده زگا کانی بیستن و بینینی خویان له کار خستوه).

(۱۰) ئه وانه چو ونیه که بو یان، بیداریان بکه یته وه یان بیداریان نه که یته وه، هه ر باوه ر ناهین.

(۱۱) بیگومان تو ته نها ده توانیت ئه وانه بیدار بکه یته وه که شوینی قورئان و به رنامه ی خوا که وتوون، له په نه نیشدا له خوا ده ترسن، به و هو یه و مژده ی لیخو شبوون و پاداشتی بایه خدار و به نرخ بده به و جو ره که سانه.

(۱۲) بیگومان هه ر ئیمه مردو وه کان زیندو و ده که ینه وه، هه رچی کردو و یانه و ده یکه ن تو ماری ده که یه ن له گه ل ئه سه واره کانیشیاندا، هه موو شتی کمان له کتییکی ئاشکرا دا (تو مار گه ی تاییه تیدا له لوح المحفوظ دا) به وردی تو مارو ئامار کردو وه.

(۱۳) نمونەیان بۆ بهێنەرەوه به خەڵکی شاری (انطاکیه) کاتیکی دەستەیک پیغه مەریان بۆ هات. (تا په یامی خوابان پێ رابگهیهن).

(۱۴) سەرەتا دووانمان بۆ رهوانه کردن، که چی بروایان پێنه کردن، ئێمهش سێهه میکمان بۆ پشتگیریان رهوانه کرد، ههموویان وتیان: ئێمه له لایه ن پەرهر دگاره وه رهوانه کراوین بۆ لای ئێوه.

(۱۵) خه لکه که وتیان: ئێوه ته نه نا ئاده میزادیکن وه کو ئێمه، خوای میهره بانیش هیچ شتیکی رهوانه نه کردوو، ئێوه هه ر درۆ ده که ن.

(۱۶) پیغه مبه ره کان وتیان: پەرهر دگارمان خو ی چا ک ده زانی ت ئێمه به راستی بۆ لای ئێوه رهوانه کراوین به پیغه مبه رایه تی.

(۱۷) ته نه نا ئه وه شمان له سه ره که به روو ن و ئاشکرا په یامی خواتان پێ رابگه یه نین.

(۱۸) خه لکه که وتیان: ئێمه به راستی به هانتان تووشی نه گبه تی بووین، سویند به خوا ئه گه ر واز نه هی ن و کۆ ل نه ده ن، به رد بارتان ده که ی ن و له لایه ن ئێمه وه تووشی ئازاریکی به ئیش ده ی ن.

(۱۹) پیغه مبه ره کان وتیان: ئێوه نه گبه تی و شوومیتان له گه ل خو تاندا یه (به هو ی بێ باوه ریتانه وه)، ئایا ئه گه ر ئاموژگاری و یاداوهری بکری ن ئه وه ده بیته نه گبه تی و شووم بو تان؟! نه خیر، وان یه، ئێوه هه ر خو تان قه وم و هوژیکی سه ره پو ن و له گونا هدا رو چوون بو یه شووم و نه گبه تی یه خه ی گرتوون.

(۲۰) ئه وسا له و په ری شاره وه پیاویکی ئیماندار به په له، به گورج و گۆ لی هات و تی: ئه ی قه وم و هوژم ئه م پیغه مبه رانه راست ده که ن، ئه م فرستادانه راست ده لێ ن شو ییان بکه ون، بروایان پێ بکه ن، ئیمان یان پێ به یی ن...

(۲۱) شو یی ئه وه که سانه بکه ون که پاداشت و کری تان لێ داوا ناکه ن، ئه وانه هیدایه ت دراو ن و له سه ر به رنامه یه کی راست و دروستن.

(۲۲) (دیاره خه لکه که کردویانه به گالته، بو یه پیاو چا که که و توویه تی): جا ئه وه بو چی من ئه و زاته نه په رستم که به دی هی ناوم، ئێوه ش خه لکینه هه ر بۆ لای ئه و ده برینه وه.

(۲۳) ئایا ره وایه له جباتی خوا چه ند په رستراویکی تر بۆ خو م بریار بده م که هی چیان به ده ست نیه خو ئه گه ر خوای میهره بان بیه ویت تووشی ناخوشیه کم بکات، تکا و پارانه وه ی ئه و په رستراوانه هیچ سوو دیکم پێ ناگه یه ن و فریام ناکه ون و رزگارم ناکه ن. (چونکه که س جگه له خوا هیچی به ده ست نیه).

(۲۴) بێگومان من ئه گه ر شتی وا بکه م، ئه و کاته من له گومراییه کی ئاشکرا دا ده بم.

(۲۵) به راستی من بریارم داوه که ئیمان به پەرهر دگارتان به یی ن، با چا ک گو ی تان لێ بی ت، چا ک بیستن.

(۲۶) (دیاره، خوانه ئاسان په لاماریان داوه و شه هیدیان کردوو) بو یه پێ و تراوه: فه رموو بۆ نا و به هه شت، له ویشه وه هه ر دلسوزانه و تویه تی: خوژگه قه ومه که م بیانزانیایه سه ر ئه نجامی ئیمان چۆ نه و که و توومه ته ناو چ نازو نیعمه تی که وه.

(۲۷) ئه ویش به هو ی ئه وه و ی که پەرهر دگارم لێ م خو شبو وه و خستمیه ریزی ریز لێ گیرا وانه وه.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كُنْتَ إِلَّا صَيْحَةً وَبَعْدَهُ فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ ﴿٢٩﴾ نَحْنُ نَحْكُمُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا فِيهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَٰهٌ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدُنَّا مُخْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْيَمِينَةُ أَخْبَدْنَا بِأَعْيُنِنَا جَاءَ فِئْتُهُمُ بِكُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَجِيلٍ وَأَعْنَبَ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ إِلَّا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِن أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

(۲۸) خوا ده‌فهرموت: وه‌نہ بیت هیچ له شکر یکمان له ناسمانه وه ناردیته خواره وه بو سهر هوزه‌کە ی دوا ی شه‌هید کردنی، وه‌نہ بیت هیچ له شکر یکمان ره‌وانه کردیته بو له‌ناو بردنیان.

(۲۹) به‌لکو تنه‌یا یه‌ک ده‌نگی گه‌وره وه شریخه‌یه کی به‌هیز پیشهات وه‌سته‌یه جی مردن خاموش بوون.

(۳۰) ده‌با په‌شیمانی و داخ و ناله داباریته سهر شه‌و به‌نده یاخیانه، هیچ پیغه‌مه‌ریکیان بو ره‌وانه نه‌کراوه که شه‌وان گالته‌یان پی نه‌کردیته.

(۳۱) ئایا شه‌و سهرنجیان نه‌داوه له‌وه‌ی که چه‌نده‌ها هوزی پیش نه‌مانان له‌ناو بردوه، بیگومان هه‌رگیز ناگه‌ریته‌وه ناویان و ناگه‌ریته‌وه بو دنیا.

(۳۲) سهرته‌نجام شه‌و خه‌لکه هه‌میان لای ئیمه به‌کومه‌ل ناماده‌ی لیپرسینه‌وه ده‌کرین.

(۳۳) له به‌لکه و نیشانه‌ی ناشکرای خوا بو شه‌و خه‌لکه: زه‌وی مردوه که به‌هوی ئاوی بارانه‌وه زیندووی ده‌که‌ینه‌وه، دانه‌ویله‌ی لی په‌یدا ده‌که‌ین که لی ده‌خون.

(۳۴) هه‌روه‌ها جوړه‌ها باخاتی لی به‌ره‌هم ده‌هینن، له دارخورما و چه‌ند جوړ تری، هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها کانیاویشمان تیادا هه‌لقولا ندوه...

(۳۵) بو شه‌وی له به‌روبوومه‌کە ی بخون، له‌وه‌ش که به‌ده‌ستی خویان له‌و به‌رو بوومانه دروستی ده‌که‌ن (وه‌کو دوشاو و سرکه و شهر به‌ت و... هه‌روه‌ها جیگه‌ی تیرامانه‌که: ئاده‌میزاد ورد بیته‌وه له‌دانه‌ی شه‌و به‌روبوومانه؛ چون پیچراونه‌ته‌وه، قه‌باره‌یان، ره‌نگیان، بو‌نیان، تامیان... هتد) ئایا له به‌رامبه‌ر شه‌و هه‌موو نازو نیعمه‌تانه‌وه سوپاسگوزاری نه‌که‌ن؟!

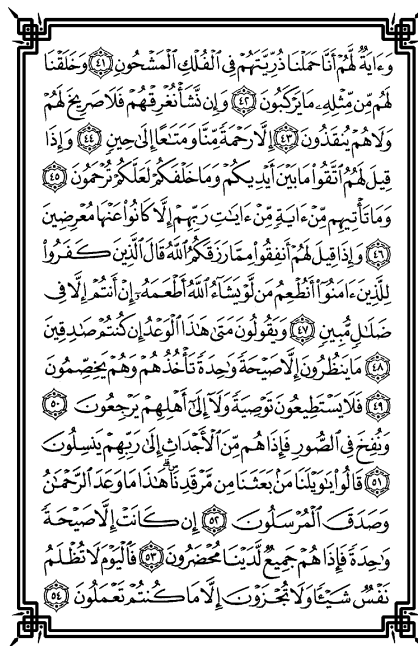
(۳۶) پاک و بیگه‌ردی بو شه‌و زاته‌ی هه‌ر هه‌موو به‌دیپه‌نراوه‌کانی به‌جوت دروست کردوه له‌وه‌ی له‌زه‌ویدا ده‌رویت، له‌خویشیان، له‌و شتانه‌ش که نایزان (له‌سهرده‌می عیلم و زانستیدا روون بوته‌وه: که هه‌موو به‌دیپه‌نراوان - مادی و مه‌عنه‌وی - جووتن، تنه‌ها زاتی خوا خویه‌تی که تا‌کو ته‌نه‌ایه).

(۳۷) هه‌روه‌ها به‌لکه‌و نیشانه‌یه‌کی ناشکرای تر بو‌یان، شه‌وه، که پو‌شاک‌ی رووناکی روژی له‌به‌ر داده‌مالین، به‌و هوی‌وه دنیا‌یان لی تاریک ده‌بیت.

(۳۸) خو‌ریش له‌گه‌ردش و سو‌رانه‌وه‌ی خو‌یدا به‌رده‌وامه و به‌ره‌و سهره‌وت ده‌چیت، یاخود به‌ده‌وری چه‌قی خو‌یدا ده‌سو‌ریته‌وه، بیگومان شه‌وه توانای زاتیکی بالاده‌ست و زانا ده‌رده‌خات (که هه‌موو شتیکی به‌ریکوپیکی دروست کردوه).

(۳۹) هه‌روه‌ها کات و شوینی هه‌له‌هاتی مانگیشمان دیاری کردوه (هه‌ر شه‌ویک له‌کاتیکی دیاریکراو و شوینیکی دیاریکراودا هه‌لدیت، راده‌ی شه‌و روناکیه‌ش که ده‌که‌ویته‌وه سهری جی‌اوازه، هه‌تا (سهرته‌نجام هه‌مو مانگیک له‌رواله‌تدا) وه‌ک چیلکه‌یه‌کی وشکی یاریک ده‌نوینیت.

(۴۰) نه‌خو‌ر بو‌ی هه‌یه به‌مانگ بگات (له‌هیل و ریره‌وی خو‌ی ده‌ریچیت)، نه‌شه‌ویش پیش روژ ده‌که‌ویت، به‌لکو هه‌ریه‌که‌یان له‌خولگه‌ی تاییه‌تی خو‌ی‌اندا مه‌له‌ده‌که‌ن و به‌ناسانی ده‌سو‌ریته‌وه.

(۴۱) بەلگه و نیشانه یه کی تر له هیژو دهسه لاتمان بۆیان، ئەو یه که به راستی ئیمه نه وه کانیا نمان له که شتی که ده هلگرت (مه به ست که شتی - نوح - ه که به با پیره گه و دهی دو وه مه می ئاده میزاد ده در پته قه له م).

(۴۲) ههروه ها که شتی و هوکاری تری هاتو چۆی له وینه ی ئەو بۆ سازاندوون، (که هو کاره کانی گواستنه وهی ئاسمانی و زه مینی و ده ریایی ده گر پته وه، چونکه هه ر خوا به دیه پنه ری ئاده میزاد و ماده ی خاو و سوته مه نی و... هتد).

(۴۳) خو ئە گه ر بمانه و پت نو قیمان ده که ی، ئەو کاته که س نه یبێت به هاواریانه وه و رزگاریش نا کرێن له مردن...

(۴۴) مه گه ر ره حمه ت و میهره بانی ئیمه مۆله تیان بدات تا ماو یه کی دیاریکراو به هره له ژیان وه ر بگرن.

(۴۵) کاتیکیش به یی باوه ران بو تریت: خو تان له و سزایه بیاریژن که به سه ر گه لانی پیشو دا هات، ههروه ها له سزای داها تو تان بترسن، بۆ ئەو ی ره حمتان پێ بکریت، (که چی هه ر باکیان نه ی).

(۴۶) هیچ نایه ت و بهلگه و نیشانه یه کیان له نایه ت و بهلگه کانی پهروه ر دگاریان بۆ نایه ت که پشی تی نه که ن و رووی لێ وه ر نه گیرن.

(۴۷) کاتیکیش پێیان بو تریت به خشن له وهی که خوا پێی به خشیون، ئەوانه ی بێ باوه رن به وانه ده لێن که باوه ریان هینا وه: ئایا ئیمه خو اردن بده ین به که سی که ئە گه ر خوا بیویستایه خو راکی پێ ده به خشی؟ ئیوه هه ر له گو ماریی و سه ر لیشیوا ییه کی ئاشکرا دا گیر تان خو اردو وه!!

(۴۸) بێ باوه ران: به گو مانه وه روو به ئیمان داران ده لێن: باشه؛ ئە گه ر قیامه ت و لێ پرسینه وه راسته، که ی ئەو کاته دیت ئە گه ر راست ده که ن؟!

(۴۹) ئەوانه ته نها چاوه رپی یه که شریخه و دهنگی کی زۆر گه و دهی سامنا که چاوه رپی ده که ن، که هه موویان ده پچیته وه (کو تایی به ژبیان ده هینیت) له کاتی که ده که س سهر گه رمی کاروباری دنیای خو یان، سه ر گه می کی شه و به ره ره کانی نا حه قن.

(۵۰) ئەو سا ئیتر نه ده توان راسپار ده یه که بگه یه نن، نه ده توان بگه ر پته وه بۆ ناو ما ل و مندالیان (چونکه هه موویان له ناو چو، هه موویان خاموش بوون).

(۵۱) پاشان هه ر که فوو ده کریت به - صور - دا، ده سته بجێ خیرا هه موویان له گو ره کانیان له تو یی خاکه وه به په له دینه ده ره وه بۆ لای پهروه ر دگاریان (که س ناتوانیت سه ریچی بکات، یان خو ی بدزیته وه).

(۵۲) ئەو کاته به سه رسامیه کی زۆره وه ده لێن: ئە ی هاو ار ئەو ه کی ئیمه ی زیندو و کرده وه؟ کی ئیمه ی له شوینی راکشانیان له گو ره کانمان ده رهینا؟ (ئەو سا ئیمان داران، یان فریشته کان یان خوای گه و ره خو ی ده فه رمو ی): ئا ئەمه به لێنی خوای میهره بانه و پیغه مبه رانیش له هه وال دانی ئەو روژه راستیان کردو وه.

(۵۳) لهو ماو یه دا هیچ روونادات جگه له دهنگی کی گه و دهی کو تو پر نه ییت، جاده سته بجێ هه موویان لای ئیمه ئاماده کراون. (بۆ لپیر سینه وه).

(۵۴) ئینجا ئەم چاره ده دریت: ئەم رو هیچ که س سته می لێ نا کریت به هیچ شیو یه که، خه لکینه دلنایان که: ته نها پاداشتی کار ی که ده در پته وه که کاتی خو ی ئە نه جامتان ده ده.

إِنَّا صَحَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فُتِحُوهُمْ ۖ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلِّ لَدَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ ۖ هُمْ فِيهَا فَكِهِةٌ وَلَهُمْ
مَائِدُ عُونٌ ۖ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۖ وَأَمْتَدُوا الْيَوْمَ
أَنفُسَ الْمُجْرِمُونَ ۖ أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَن لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۖ وَإِنْ عَبُدْتُمُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
أَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۖ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
ۖ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۖ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَنَنْشَرُ عَنْهُمْ
يَكْسِبُونَ ۖ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الضُّرُطَّ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۖ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَائِلِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۖ
وَمَنْ تَعَصَّرَ عَنْ نَذْرِنَا فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۖ
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
ۖ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ كَانُوا هَٰؤُلَاءِ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۖ

(۵۵) به‌راستی ئه‌مرو به‌هسته‌یه‌کان له‌ناو خوشی و شادی و کامه‌رانیه‌کی بئی وینه‌دا سه‌رگه‌ر من.

(۵۶) خویان و هاوسه‌رانیان له ژیرسییه‌ری دره‌ختی جوان و چروپدا له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه رازاوه‌کان شانیان داداوه.

(۵۷) میوه‌هاتی زۆرو جو‌راو جو‌ریان له‌ویدا پیش‌کەش ده‌کریت، هه‌روه‌ها هه‌رچی داوای بکه‌ن و هه‌زی لئ بکه‌ن ده‌سته‌جئ ناماده‌یه (له‌ خواردن و خواردنه‌وه، له‌ جل و به‌رگی جوان، له‌ جیگه‌ و ریگه‌ی خوش، له‌ هو‌کاری هاتو‌چو، له‌ هه‌زاران نازو نیعمه‌تی بئی شومار).

(۵۸) هاو‌پئ له‌گه‌ل سلاو و ریزدا له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری میه‌ره‌بان و دل‌وفانه‌وه.

(۵۹) له‌ولاشه‌وه یاخیه‌کان پیا‌ن ده‌وتری‌ت: ئاده‌ی تاوانبارو گونا‌ه‌کاران، جیا‌بینه‌وه.

(۶۰) ئه‌وسا خوای گه‌وره‌گله‌یی له‌ یاخیه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ده‌کات و ده‌فه‌رموی‌ت: ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م؛ مه‌گه‌ر من پیم رانه‌گه‌یاندن که شه‌یتان نه‌په‌رستن؛ چونکه ئه‌وه‌یه‌راستی دوزمنی ئاشکراتانه. (هه‌رچه‌نده‌ نادیاریشه‌).

(۶۱) به‌لکو ته‌نهما من بیه‌رستن که هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ ریگه‌ و ریا‌زی راست و دروست.

(۶۲) ییگومان شه‌یتان خه‌لکیکی زۆری له‌ ئیوه‌ گومرا‌کرد، باشه، ئه‌وه‌ بو‌چی ژیر نه‌بوون...

(۶۳) ئا ئه‌مه‌ ئه‌و دۆزه‌خه‌یه‌ که جاران پیی ده‌ترسی‌ئران. (هه‌رچه‌ته‌تان لئ ده‌کرا پیی و باوه‌رتان پیی نه‌بوو).

(۶۴) ده‌بی‌ت ئه‌مرو بگه‌یه‌رنی‌نه‌ ناوی له‌ سه‌ره‌نجامی بئی باوه‌رتاندا و ببرئین تیا‌یدا به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی که (له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا) باوه‌رتان پیی نه‌بوو.

(۶۵) ئه‌مرو مو‌ر ده‌نی‌ن به‌ده‌میا‌ندا و قسه‌یان بو‌ نا‌کری‌ت، به‌لکو ده‌ستی‌ان قسه‌مان بو‌ ده‌کات، قا‌چیشیان شایه‌تی ده‌دات به‌و کارو‌کرده‌وانه‌ که ئه‌نجامیان ده‌دا (کاتی‌ک شری‌تی کاسی‌ت و قیدی‌و و سی دی و دیسک قسه‌مان بو‌ ده‌که‌ن باوه‌ر بوون به‌قسه‌کردنی ده‌ست و قا‌ج و... هتد، ئاسانه‌).

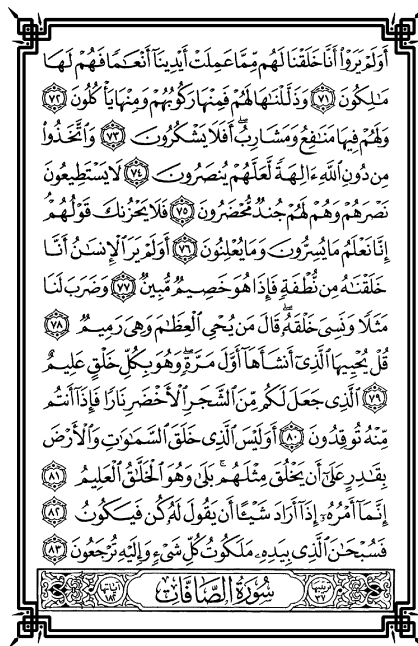
(۶۶) خوانه‌ناسان بو‌ بیریک ناکه‌نه‌وه‌ خو‌ ئه‌گه‌ر بمانه‌وی‌ت چاویان کو‌یر ده‌که‌ین و شو‌ینه‌واری نایه‌لین، ئه‌و کاته‌ ئه‌گه‌ر بیا‌نه‌وی‌ت به‌ریگا‌دا برو‌ن، چۆن ده‌توانن ریگه‌ بی‌ین و ری بکه‌ن؟!.

(۶۷) یاخود ئه‌گه‌ر بمانه‌وی‌ت هه‌ر له‌ جیگه‌ی خویان (له‌و جیگه‌دا که تاوانی تیا‌دا ئه‌نجام ده‌دن) گو‌ج و ئیفلجیان ده‌که‌ین، یان رووخساریان ده‌خه‌ینه‌ شیوه‌ی ئاژده‌ل و جانه‌وه‌ره‌وه، ئه‌وسا ئیتر ناتوانن نه‌ به‌ره‌و پیش‌ بچن، نه‌بگه‌ری‌نه‌وه‌ دواوه‌.

(۶۸) خو‌ ئاشکرایه‌ ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نی دری‌ژی پئی ببه‌خشین، جوانی روا‌له‌تی بو‌ ناهیلین، ئه‌وه‌ بو‌ ژیریان ناخه‌نه‌کار؟!.

(۶۹) (دیاره‌ خوانه‌ناسان نایه‌ته‌کانی قورئانیان به‌ شیعر داوه‌ته‌ قه‌له‌م و پی‌غه‌مه‌ریش ﷺ به‌ شاعیر، بو‌یه‌ ده‌فه‌رموی‌ت): وه‌نه‌بی‌ت شیعرمان فی‌ر کردی‌ت، شیعر و تنیش له‌و قه‌ده‌غه‌یه‌، ئه‌وه‌ی که فی‌رمان کردووه‌ ته‌نهما یادخه‌ره‌وه‌و قورئانیکی ئاشکراو روونه‌.

(۷۰) ئه‌م قورئانه‌ بو‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و که‌سانه‌ بی‌داربکاته‌وه‌ که زیندوون (دل و عه‌قلیان زیندوو هوشیاره‌) تا بریاری خوا له‌سه‌ر کافران جیبه‌جئ بکری‌ت (بریاری سه‌رگه‌ردانی دنیا و سزای قیامه‌ت، ئه‌گه‌ر باوه‌ری پئی نه‌که‌ن).

(٧١) باشه ئه و خه‌لکه سهرنجیان نه‌داوه که به‌راستی به ده‌سه‌لاتی خو‌مان مالا‌ت‌مان بو دروست کردوون و ئه‌وان بوون به‌خاوه‌نی؟

(٧٢) ئینجا ئه و مالا‌ت‌مان رام هی‌ناوه بو‌یان، هه‌ندیکی بو سواری به‌کار ده‌هینن، له‌گوشتی هه‌ندیکیشیان ده‌خون. (٧٣) هه‌روه‌ها سوود و قازانجی زو‌ریان لی ده‌بینن (جگه له‌وانه‌ی باسکرا، بو زه‌وی کیلان و ئاو هی‌نان،...) شیره‌که‌شی ده‌خونه‌وه (جو‌ره‌ها خو‌راکی تری لی دروست ده‌که‌ن) جا باشه ئه‌وه بو سوپاسی خوای به‌خشنده ناکه‌ن؟!

(٧٤) سهره‌پای ئه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته ئاشکرایه، نه‌فامان: له‌جیاتی خواپه‌رستی، بت و شتی تر ده‌په‌رستن و بو ئه‌وه‌ی له‌ته‌نگانه‌دا کومه‌کی بکری‌ن و سهر‌بخری‌ن!! (٧٥) به‌لام ناتوان سهریان بخه‌ن به‌لکو هه‌ر ئه‌مان بوونه‌ته سهر‌باز و پاسه‌وان بو‌بت و بتخانه‌کان و هه‌میشه له‌خزمه‌تیاندا ئاماده‌کراون.

(٧٦) ئه‌ی محمد ﷺ قسه و گو‌فتاری ئه‌وانه غه‌مبارت نه‌کات، چونکه به‌راستی ئیمه ئاگاداری ئه‌وه‌ین که ده‌یشارنه‌وه و ئه‌وه‌ش که ئاشکرای ده‌که‌ن.

(٧٧) ئایا ئاده‌میزاد سهرنجی نه‌داوه که: ئیمه دروستمان کردووه له‌نوتفه‌یه‌ک، که‌چی (که‌گه‌وره‌بوو) بووه‌ته دوژمنی‌کی ئاشکراو دژایه‌تیمان ده‌کات؟!

(٧٨) نمونه‌ی لاوازی و بی‌ده‌سه‌لاتی بو ئیمه هی‌ناوه‌ته‌وه و به‌دیها‌نتی خو‌ی له‌بیر کردووه، ده‌لێت: کی ئه‌م ئیس‌کانه زیندوو ده‌کاته‌وه له‌کاتی‌کدا که رزیوو و پرتوکا‌ون؟!

(٧٩) پیان بلی: ئه‌و زاته‌ی که یه‌که‌مجار دروستی کرد، هه‌ر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زانا و ئاگایه (دروستکردن و دروستکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی لا ئاسانه)...

(٨٠) ئه‌و زاته‌ی که له‌دره‌ختی سه‌وز ئاگرتان بو به‌دی ده‌هینیت، ئیتر ئیوه دایده‌گیرسین.

(٨١) ئایا ئه‌و زاته‌ی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ناتوانیت دووباره ده‌ک خو‌یان دروستیان بکاته‌وه؟! به‌لی (زو‌ر چاک ده‌توانیت)، چونکه ئه‌و زاته له‌دروستکردن و داهیناندا به‌توانا و زانایه.

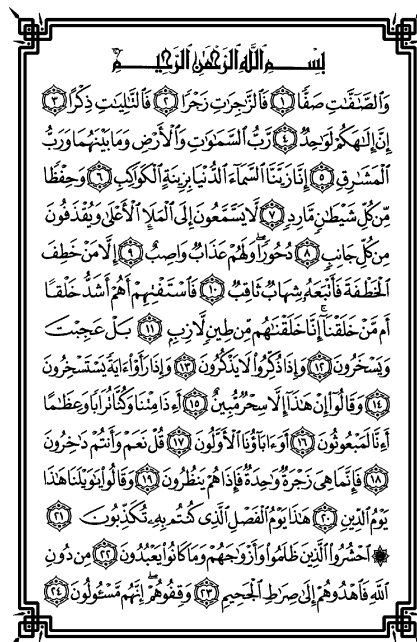
(٨٢) بیگومان هه‌ر کاتی‌ک فه‌رمانی خوا ده‌رچوو، ویستی شیک جیه‌جی بکات و بی‌هینیته دی، پی ده‌لێت ببه، ئه‌ویش ده‌سته‌جی و بی دواکه‌وتن پیش دیت و ئه‌نجام ده‌دریت و دروست ده‌ییت.

(٨٣) جا ئیتر پاکی و بیگه‌ردی بو ئه‌و زاته‌ی جله‌وی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته، هه‌ر بو لای ئه‌ویش ده‌برینه‌وه. (بو ئه‌وه‌ی هه‌رکس به‌گویره‌ی ئیمان و کرده‌وه‌ی پادا‌شت بدریته‌وه).

سوره تی (الصفات)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به فریشته ریز بووه کان.
- (۲) بهو فریشتانه یش که دهخون به سهر سته مکاراندا (له سهره مهرگ و له قیامت و دوزه خدا).
- (۳) بهوانهش که په یامه ئاسمانیه کان ده گه یه نن به پیغه مبه ران و به سهر یاندا ده یخویننه وه.
- (۴) به راستی خوی ئیوه تاکه ویه کیکه.
- (۵) په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و نیوانیه، په روه ردگاری روژه لاته کانیشه.
- (۶) بیگومان ئیمه ئاسمانی دنیامان رازاندو ته وه به جوانی و روشنی ته ستیره و هه ساره کان.
- (۷) ئاسمانان پاراستوه له پیلان و شپری هه موو شه یتانیکی سهرکهش و یاخی.
- (۸) شه یتانه کان ناتوان هه والی ته و نه خشه و بهرنامه ی که به فریشته پایه بلنده کان ده سپرد ریت، بیزان و بیبیس، چونکه له هه موو لایه که وه نه یزه که و پارچه ته ستیره یان بو ده هاو ژریت.
- (۹) بو ته وهی تیکش کیتر و راو بنرین، سزای سهخت و

به رده وام له قیامتیشدا بویان ناماده یه.

- (۱۰) مه گهر ته وه یان که هه والیک بفریشت و بیهویت بوی دهریچیت، ته وه نه یزه کیکی بلیسه دارو کونکر شوینی ده که ویت و له ناوی ده بات.
- (۱۱) ئهی پیغه مبه ر ښه له بی باوه ران بیرسه: ئایا ته وان گرنگتر و گه وره تر و به هیترن یان ته و شتانه ی تر که دروستمان کردووه وه (ئاسمان و زهوی و کیوه کان... هتد)، بیگومان ئیمه ته وانمان له قورپکی مچ دروست کردووه (که یه کیکه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه ئاده م).
- (۱۲) نه خیر (سهره) تو سهرسامی له بی باوه رپی کافران که چی ته وان گالته ده کهن بهو هه موو به لگه به هیزانه.
- (۱۳) کاتیکش ئاموزگاری بکرین ئاموزگاری وهرناگرن و سهر باده دن.
- (۱۴) کاتیک په لگه و موعجیزه یه که ده بینن ده یکه نه گالته جار و باوه ر ناکه ن.
- (۱۵) ههر ده لین: په مه ی ئیمه ده بینین و ده بیبیسین جگه له جادوویه کی ناشکرا شتیکی تر نیه...!!
- (۱۶) هه روه ها ده لین: ئایا کاتیک مردین و بوینه خاک و ئیسک، ئایا ئیمه زیندوو ده کریینه وه؟! (۱۷) ئایا باوانی دیرنیشمان زیندوو ده کرتیه وه؟
- (۱۸) له وه لامیاندا ئهی پیغه مبه ر ښه بلی: به لی (ئهی خوانه ناسان)، له کاتیکدا که ئیوه زه لیل و ملکه چن.
- (۱۹) جا بیگومان ته نها داچله کاندن و تیخوپرین و ده نگیکی به هیزه ده سته بجی هه موویان هه ستاون و ته ماشا ده که ن.
- (۲۰) ته وسه ده لین: ئهی هاوار، ئاخ و ئوف بو ئیمه، ته مه ئیتر روژی قیامت و لی پرسینه وه یه.
- (۲۱) ئینجا به هه رده شه وه پیمان ده وتریت ته مه روژی جیا کردنه وه یه که ئیوه برواتان پیی نه بوو، به دروژان ده زانی.
- (۲۲) خوی گه وره فهرمانده دا به فریشته کان هه موو ته وانه ی سته میان کردووه کو یان بکه نه وه، خو یان و هاوسه رانیان، خو یان و هاوشیوه یان و ته و شتانهش که ده یان په رست... (وایان ده زانی شت به ده ستن).
- (۲۳) له جیاتی خوا، ئینجا رینمایان بکه ن بو ریگه ی دوزه خ. (چونکه بی باوه رو تاوانبارن).
- (۲۴) له کاتی راپیچ کردنیاندا فهرمان ده دریت: ئاده ی بیانوه ستین، بیگومان ته وان پرسیار لیکراون، ته وانه بهر پرسن!!

(٢٥) پیمان دوه تریټ: ئه وه چیتانه بو پستی یه کتر ناگرن، بو بهرگری له یهک ناکهن؟!...

(٢٦) نه خیر، تازه کار له کار ترازوه ئه مرؤ هه موویان ته سلیمن وبی دهسه لاتن.

(٢٧) ئا له و کاته دا که دوه ستیئرین، یه خه ی یه کتر ده گرن و روو به رووی یهک به توندی قسه ده کهن و پرسیار له یهک ده کهن و یه کتری تاوانبار ده کهن.

(٢٨) ژیر دهسته کان به ئاغا کانپان ده لێن: بیگومان ئیوه هه میسه لای راستان لیگرتبوین (هه ولتان ددها ئیمه بخه له تین به درو و به زور).

(٢٩) ئه وانیش له وه لامیاند ده لێن: نه خیر، وا نیه، ئیوه هه ر خوتان ئیماندار نه بوون!!

(٣٠) خو ئیمه هیچ زور و دهسه لاتیگمان به سه رتاندا نه بوو، ده ستان نه ده ریشته به سه رتاندا، ئیوه هه ر خوتان له سنوو ده رچوو بوون.

(٣١) ئیتر خو چاره مان نیه ده بیټ بریار داده ی پهروه ردگار مان به سه رماندا پیاده بکریټ، ده بیټ سزای (بی ئیمانی و تاوانباری) خومان بچێژن.

مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ أَلْمُومُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّآ لَذٰلِكَ بِكُمْ فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا كُنَّا غٰوِينَ ﴿٣١﴾ فَأَنَّهُمْ يُؤَيَّدُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّمَا نُنَادِيكُم بِالْهَيْبَةِ إِنَّا لَشَاعِرٌ تَتَّبِعُونَ ﴿٣٥﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٦﴾ لَذٰلِكَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ ﴿٣٧﴾ وَمَا عُرِشُوا لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾ اِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٩﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٠﴾ فَوَكَهَهُمْ مِّمَّا كُرِهُوا ﴿٤١﴾ فِي حَتِّ النَّعِيمِ ﴿٤٢﴾ عَلٰٓمٌ يُنْقَلِبِينَ ﴿٤٣﴾ طَٰفًا عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٤﴾ بَعْضُهُمْ لَذِيْ الشَّرِبِ اِنَّهُمْ لَا يَسْمَعُونَ اِلَّا هَمْسًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٥﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٍ ﴿٤٦﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُودٌ ﴿٤٧﴾ فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُ قَالٍ مُّنتَهُمْ اِنِّي كَانَ لِي فَرِيْنٌ ﴿٤٩﴾

(٣٢) له وه لامیاند ده لێن: راسته؛ ئیمه ئیوه مان گو مرأ کردبوو، به لام خویشمان هه ر گو مرأ سه ر لیشیواو بووین.

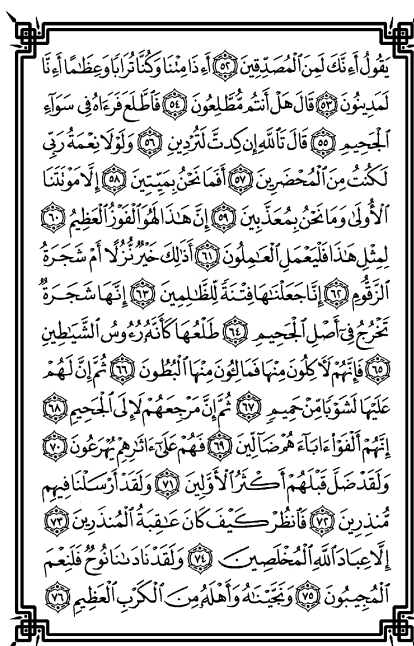
(٣٣) ئه و روژه به راستی هه موویان له سزاو ئازاردا هاو به شن، ههروهک له دنیا دا هاوکار بوون.

(٣٤) ئیمه بیگومان ئاوا ده کهن به گونا هکار و تاوانباران. (٣٥) ئه وانه، کاتی خو ی که پیمان دوه ترا: هیچ خوایهک نیه جگه له (الله) سهریان باده دا و فوویان ده کرده خو یان و فیزیان ده کرد.. (٣٦) ده یانوت: ئیمه چون واز له خواکانمان ده هیئین بو شاعیریکی شیت؟! (٣٧) نه خیر؛ وا نیه، به لکو ئه و حق و راسته قینه ی هیئاره، راستی پیغه مبه رانی پیش خویشی سه لماندوه. (٣٨) (ماده م ئیوه کاتی خو ی برواتان پینه کرد) ده بیټ سزای زور به ئیش بچێژن. (٣٩) توله تان لی ناسه نریټ به قه ده ر ئه و کارو کرده وان به نیټ که کاتی خو ی ئه نجامتان ددها. (٤٠)

(ئه وه ی باسکرا حالی خوانه ناسان بو) به لام به نده دلسوز و هه لیزار ده کانی خوا (ئیمانداره به ریزه کان). (٤١) ئه وان رزق و روزی ناشکرای زور و زه به نده و دیاری کراویان پیشکesh ده کریټ (له سه ر سینی و ده فری زیرو زیو). (٤٢) میوه هاتی هه مه جور و هه مه چه شن، هاوړی له گه ل قه درو ریزیکی بی وینه دا له لایه ن پهروه ردگار و فریشه کانه وه. (٤٣) له به هه شتی پر له نازو نیعه مته دا (بو هه میسه دوو له پیری و نه خویشی و ناخویشی). (٤٤)

ئه و به خته وه رانه له سه ر کورسی و قه نه فه رازوه کان به رامبه ر یه کتری داده نیشن، (دیاره خوی گه وه ده یخاته دلی ئیماندارانه وه به تاییه تی ئه وانه ی ناسیای یه کن، تا به دیداری یه کتر شاد بین و ناو به ناو یادی ژیا نی دنیا و خه باتیان له پیناوی ئاینی خوا دا بکه ن). (٤٥) له په رداخی تاییه تیدا شه رابی تاییه تیان به سه ردا ده گیرن. (٤٦)

شه رابه که زور سپی و به له زه ته بو ئه و که سانه ی که ده یخونه وه و نوشی ده کهن. (٤٧) ئه و شه رابه نه ده بیته هو ی سه ر ئیشه و ئیلنجدان، نه مه ست و سه رخو ش و بی هو شیان ده کات (وهک شه رابه نا پخته کانی دنیا). (٤٨) له ته نیشتیانه وه خو ی چاو گه ش دانیشتون، جگه له هاو سه رانیان چاو بو که سی تر هه لئابرن. (٤٩) هه ر ده لیبی هیلکه ی کولای پاک کراو شاره ون (که س دهستی لی نه داو ن). (٥٠) ئینجا ئیتر (ئه و به خته وه رانه به ده م عه یش و نوشه وه) پرسیار له یه کتری ده کهن و (یادگاره کانپان له دنیا دا باس ده کهن). (٥١) یه کیکیان موله ت ده خوازیټ و ده لیت: من به راستی کاتی خو ی له دنیا دا هاو ه لیکم هه بوو...

(۵۲) زورجار دهیوت: تو بروا به شتی وا ده کهیت؟!
(۵۳) ثایا ته گهر بووینه خاک و ئیسک ئیمه بهراست پاداشت ددرینه وه؟!
(۵۴) پاشان ئیمانداره که روو به هاوه لانی و ده لیت: ئه ری ئه وه ئیوه ته ماشایه ک ناکهن: با بزاینن ئه وه هاوه له م حالی چونه.

(۵۵) ههر که سه یریکی کرد بینی وا له ناوه پراستی دوزه خدایگری خواردوه وه...
(۵۶) ئه وسا پیی ووت: به خوا خه ریکبوو منیش تیا بهریت، خه ریک بوو منیش وه کو خوت هه لدریت.
(۵۷) خو ته گهر نیعمه تی هیدایه تی پهروه دگارم نه بویه، ئه وه منیش له ئاماده بووانی ناو دوزه خ ده بووم.

(۵۸) ئینجا به خته وه ران له خوشیدا ده لین: ئیمه ئیتر نامرین، ژیانمان بهرده وامه...
(۵۹) جگه له مردنه که ی یه کهم جارمان، ئیمه ئیتر هیچ ئازار و ته شکه نجه یه کیش ناچیزین.
(۶۰) بهراستی ئا ئه مه یه سه رکه و تن و سه رفه رازی و به خته وه ری گه وه و بی سنوور.
(۶۱) ده یا ئا بو ئه م به هه شته، بو ئه م کامه رانیه، بو ئه م نازو

نیعمه ته بی سنووره، ئه وانه ی که کارو کوشش ده کهن، با بو ئه م ده سته که و تانه بیکهن.

(۶۲) باشه، ثایا ئه وه به هه شت و نازو نیعمه ته چاکه؟ یان دره ختی ژه قنه بووت.

(۶۳) ئیمه کردو ومانه به هو ی ناخوشی و ئازار بو سته مکاران (ئه وانه ی له دنیا دا گالته یان ده هات و ده یانوت چون له ناو ئاگر دا دره خت ده رویت؟!)

(۶۴) بیگومان ئه وه دره ختی که له ناخی دوزه خدایه و له و یوه (لق و پویه کانی) به هه موو به شه کانی دوزه خدا بلا و کردو ته وه.

(۶۵) به رو بوومه که ی ده لپی سه لکه سه ری شه یتانه کانه (له ناشیرینی و بی له زه تیدا).

(۶۶) دوزه خیه کان به ناچاری لیی ده خون، سکبان ی لیی پر ده کهن.

(۶۷) له وه و دوا شله مه نیه کی زور گهرم ده کهن به سه ری دا (به زور ده رخوا ر دیان ددریت).

(۶۸) پاشان (دوا ی ئه وه ی که تیر یان خواردو تیر یان خوارد وه!! به ده م شق و تیه ه لدان و سه رزه نشتی فریشته کانی دوزه خه وه) به زور ده گیر د ری نه وه بو ناو دوزه خ، (دیاره براون بو شوینی تاییه تی خواردن و خوارد نه وه!!)

(۶۹) ئه وانه کاتی خو ی باوو با پیرانی خو یان یان بینی به گو مرایی (پیریان نه کرده وه و کویرانه شوینیان که و تن).

(۷۰) (ئیتیر به بیی لیکدانه وه) ئه وانه به شوینیاندا به تالوکه و هه له داوان چون (با وه پریان به پیغه مبه ران و ئیمان داران نه کرد). (۷۱) سویند به خوا بیگومان زور به ی پیشینیان ههر گو مرا بوون (چونکه دلیره ق بوون و ئاماده ی بیستنی راستی نه بوون). (۷۲) ههر چه نده ئیمه بهراستی، پیغه مبه رانی بیدار که ره وه مان بو ره وانه کرد بوون (به لام زور به یان گالته یان پیی ده هات). (۷۳) جائیتر ته ماشایه که سه رنج بده، سه رنه نجامی بیدار که راه کان چی بو (چون به دوزه خ پاداشت درانه وه!) (۷۴) جگه له به نده دلسوزو هه لیژار ده کانی خوا (که ئه وان له دوزه خ دوورن و به به هه شت شاد بوون). (۷۵) بیگومان نوح هانا و هاواری بو هیئانین، ئیمه ش چاکترین فریاد ره سیلک بووین که به هانا و هاواریه وه چووین. (۷۶) خو ی و که سوکاری با وه پداریمان له ته نگانه گه وه که رزگار کرد...

وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُمُ الْيَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَزَكَاتُهُمْ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَبْنَا الْيَاقِينَ ﴿٨٠﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨١﴾ وَإِنَّمِن
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾ إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٣﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تُعْبُدُونَ ﴿٨٤﴾ أَفَكُلَّاءِ اللَّهِ دُونُ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٥﴾
﴿٨٦﴾ قَالُوا كَرِهُوا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنُّوا نَظْرَهُ فِي الْعُجُورِ ﴿٨٨﴾
فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ وَرَآءَ إِلَىٰ آلِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْتُونَ مَالَكُمْ وَلَا تَطْفُونَ ﴿٩١﴾ وَرَآءَ عَلَيْهِمْ صُرًى
بِالْيَمِينِ ﴿٩٢﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزُفُونَ ﴿٩٣﴾ قَالَ أَعْبُدُونِ مَا تُنْحِتُونَ ﴿٩٤﴾
﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لِلْيَمِينِ قُلُوبَهُ
فِي الْحَجِيرِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾
﴿١٠١﴾ فَتَسَرَّنَاهُ فُجَاءَ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ
يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٣﴾ قَالَ
يَا بُنَيَّ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٤﴾

(٧٧) جا ئیمه تنهها هه نهودی ئهویشمان هیشته وه (که بینه هوئی ئاوه دانکردنه وهی زهوی سه ره له نوئی).

(٧٨) ههروه ها به سه ره هاتی ئهومان هیشته وه بو نه وه کانی داهاتوو (تا په ندی لیهو ره بگرن).

(٧٩) سلاو له سه ره نوح له لایه نه سه رجهم ئیماندارانه وه له هه مو کات و شو ئیکدا.

(٨٠) به راستی ئیمه ئا بهو شیوه به پاداشتی چاکه کاران ده ده بینه وه (یادیان ده هیلینه وه).

(٨١) به راستی ئه وه له بنده ئیمانداره کانی ئیمه به.

(٨٢) له وه ودوا ئه وانی ترمان نوقمی زیران کرد.

(٨٣) بیگومان له شو ئیکه وه ته و پهیره وانی نوح - ئیبراهیم - ه سه لامی خویان لی بیت).

(٨٤) کاتیک رووی کرده پهروه ردگاری، به پیر بانگه وازی وه چو، به دلیکی پر له ئیمان و باوه ریکی دامه زراوه وه.

(٨٥) روژیک به باوکی و قهوم و هوزده کی وت: باشه، ئه وه ئیوه چی ده په رستن؟!...

(٨٦) ئایا شتی ده ست هه لیه ست ده که نه خواو له جیاتی پهروه ردگار ده تانه ویت بیپه رستن؟!...

(٨٧) باشه؛ ئاخو ئیوه، چ گومانیکتان هه به له پهروه ردگاری جیهانه کان؟! (له داخلی بیروبو چو و نیان).

(٨٨) (ئهوسا چاوی هه لیری بو ئاسمان و) ته ماشایه کی ئه ستیره کانی کرد، (له داخلی بیروبو چو و نیان).

(٨٩) (دیاره که سه بهی جه ئنیان بووه و ده وه تی حه زره تی ئیبراهیمیشیان کردوو، ئه میش حه زی نه کردوو و بیزار بووه بویه) وتی: من نه خو شم.

(٩٠) ئه وانیش به جیان هیشت و رویشتن.

(٩١) ئهوسا به په نهانی چو بو لای بته کانیان و وتی: ئه وه ناخو؟ (دیاره خو راکیان بو بته کان داناوه!)

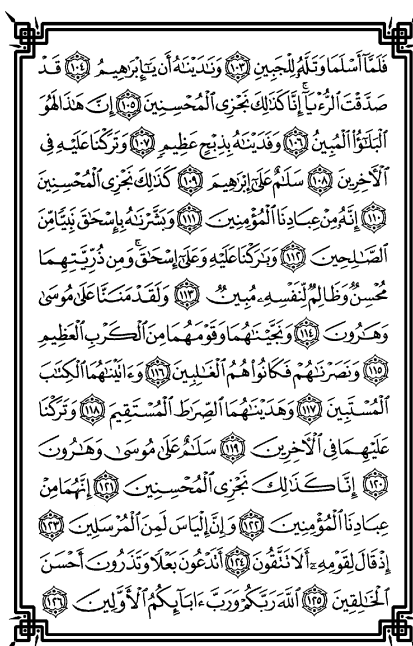
(٩٢) ئهوسا هاواری له بته کان کردوو، به تو په بیه وه پی و وتن: ئه وه بو لال؟! بو قسه به کی ژیرانه ناکه ن؟! (٩٣) ئینجا تییان که وت، به دهستی راستی پیاده مالین و ده یشکاندن.

(٩٤) دواپی بت په رستان گه رانه وه و بینیان خوا کانیان تیکو پیك شکاوه، به په له و شله ژاویه وه هاتن بو ئیبراهیم...!! (٩٥) ئه ویش پی و تن: باشه، ئایا ئه و په یکه رانه ی خو تان دایده تاشن، ده بیه رستن؟! (٩٦) له کاتیکدا خوا به دیه پنه ری ئیوه ش و ئه م بتانه شه که دروستان کردوون (ئه وه ته نه شیانتوانی به رگری له خویان بکه ن!!).

(٩٧) که چی بیران نه کرده وه له و به لگه به هیزانه و، وتیان: شو ئیک دروست بکه ن و ئاگری تیدا بکه نه و و ئیبراهیمی تی فری بده ن (با بسو ئیت و له ناو بجیت). (٩٨) ئه وان ویستیان پیلا نیکی بو دروست بکه ن، ئیمه ئه وانمان تیکشگاند و ریسوامان کردن. (٩٩) ئینجا ئیبراهیم وتی: من به راستی ئیوه به چی ده هیلم و ده رو م به ره و ره زامه ندی پهروه ردگارم، له ئاینده شدا به به ره دوام رینمو ویم ده کات. (١٠٠) (ئهوسا کوچی کرد)، له و ریگه و

بانده داوای له خوا کردو وتی: پهروه ردگارا نه وه به کی چاک و پاکم پی به خشه. (١٠١) ئیمه ش مژده ی کو ریکی به ئارام و خوگرو ژیرمان پی به خشی که - ئیسماعیل - ه. (١٠٢) کاتیک ئه و کو ره که وته دهرو مال له گه لیدا به یانیه ک پی و وت: کو رم، کو ری شیرینم بیگومان له خه ونمدا بینیم که تو سه رده برم، تو ده لپی چی؟ رات چونه؟! (کو ری چاک و خواناس و خوگر به زمانی شیرین) وتی: با به گیان هه ره فرمانیکت پی دراوه جیه جی بکه، ده مبینیت

ئه گهر خوا حه ز بکات، خوا بیه ویت، له ئارامگران ده بم.

(۱۰۳) کاتیک ههردوکیان تهسلیمی فهرمانی پهروهردگار بوون، ئیبراهیم؛ ئیسماعیلی به روودا خسته سهر خاک بو ئهوهی سهری بپریت.

(۱۰۴) ئه و کاته ئیمه بانگمان لیکرد: ئه ی ئیبراهیم!!

(۱۰۵) بهراستی خهوه کهت هینایه دی، ئیمه هه راوا پاداشتی چاکه کاران دهدهینه وه (له تاقی کردنه وه کانداه سهریان دهخهین، چونکه لیبراون).

(۱۰۶) بهراستی ئه مه خوی تاقیکردنه وه یه کی ناشکراو روونه.

(۱۰۷) ئیتر ئیمه قوچیکي گه وره مان کرده قوربانی ئیسماعیل تا له جیاتی ئه ودا سهری بپریت.

(۱۰۸) پاشان ئیمه له ناو گهلان و نه وه کانی دهاتوودا ناوی ئیبراهیمان هیشته وه.

(۱۰۹) سلاو دروود و ریژ له سهر ئیبراهیم.

(۱۱۰) ئیمه ئا به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران دهدهینه وه...

(۱۱۱) بهراستی ئه میش له بهنده ئیمانداره کانی ئیمه یه...

(۱۱۲) مزدهی هاتنه دنیا ی - ئیسحاق - یشمان پییه خشی، که

ئه ویش پیغه مبه ریکه له چاکان.

(۱۱۳) خیر و بهر کتمان رژاند به سهر ئیبراهیم و به سهر ئیسحاقدا و له نه وهی ههردوکیان، واته: ئیسماعیل و ئیسحاق چاکان و پاکان دینه دنیا وه، ههروه ها ئه و کهسانهش پهیداده بن بهروونی ستهم له خویان ده کهن.

(۱۱۴) بهراستی ئیمه ناز و نیعمه تی خویمانمان رژاند به سهر موسا و هارووندا (ههردوکیانمان هه لپژارد بو پیغه مبه رایه تی).

(۱۱۵) ههردوکیان و قه ومه که شیانمان له تن گانه گه وره که رزگار کرد (له غه رق بوون و خنکان).

(۱۱۶) سهر که وتیمان پییه خشین به سهر دوژمنه کانیا ندا، هه ر ئه وانیش زال بوون. (به سهر سته مکاراندا).

(۱۱۷) پاشان ته وراتمان پییه خشین که روونکه ره وهی هه موو شتی که، (تا په یره وویی بکه ن).

(۱۱۸) ههروه ها ریئموویی ههردوکیانمان کرد بو ریگه و ریبازی راست و دروست (تا قه ومه که یان به ره و سهر فره رازی هه ر دو جیهان به ن).

(۱۱۹) ناویانگی خیریانمان له نه وه کانی دهاتوودا هیشته وه (که هه تا دنیا دنیا یه به ریژه وه ناویان بپریت).

(۱۲۰) سلاو و دروود و ریژ له سهر موسا و هاروون (له لایه ن پهروه ردگاری مه زن و به ریژه وه).

(۱۲۱) بیگومان ئیمه، ئا به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران دهدهینه وه (له دنیا و قیامه تدا ریژدارن).

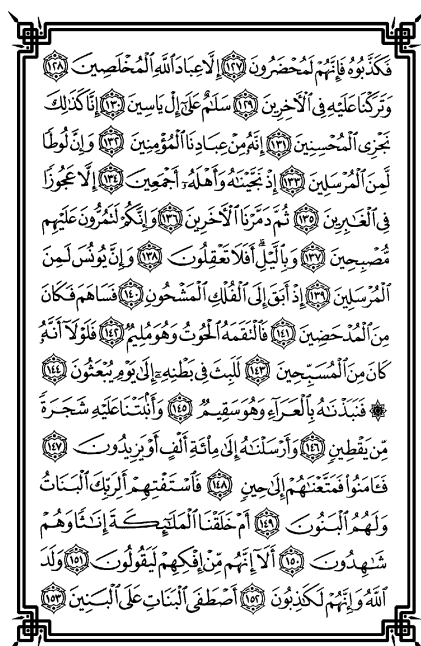
(۱۲۲) بهراستی ههردوکیان له بهنده باوهردارو ئیمانداره کانی ئیمه بوون.

(۱۲۳) بیگومان - ئیلیاس - یش له دهسته ی پیغه مبه ران و ره وانه کرا وانه (له لایه ن ئیمه وه).

(۱۲۴) ئه و کاته ئه ویش به قه ووم و گه له که ی خوی وت: ئه وه ناکریت خواناس بن؟ ئه وه بو له خوا ناترسن؟!

(۱۲۵) ئایا ئیوه هانا و هاوارو نزاتان بو - به عل - ده بهن - (بتیکی گه وره بوو ده یان په رست) وه واز له خوا په رستی ده هیئن له کاتیکدا ئه و زاته چاکترینی دروستکاره کانه.

(۱۲۶) که - الله - یه، پهروه ردگارتانه، پهروه ردگاری باو و باپیرانی دیرنیشتانه (ئه وه بو بیریک ناکه نه وه)؟!

(١٢٧) که چی ئەوان برۆیان پی نه کرد، که وابوو ئەوان (شایسته ی سزان و) ناماده کراون پۆ ز دۆزه خ.

(١٢٨) جگه له بنده دلسۆزو هه لێژارده کانی خوا.

(١٢٩) ئینجا ناوبانگی خیری ئیلیاسمان له نه وه کانی داهاتوو دا هێشته وه.

(١٣٠) سلاو و دروود و ریز له سه ر ئیلیاسین بیت.

(١٣١) ئیمه به راستی به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه.

(١٣٢) بێگومان ئەویش له بنده ئیمانداره کانی ئیمه یه.

(١٣٣) به راستی - لوط - یش له پیغه مبه رانه.

(١٣٤) کاتی خۆی ئەو و هه موو کهس و کاریمان رزگار کرد.

(١٣٥) بێجگه له پیره ژنیک (که هاوسه ری بوو بێ باوه پ بوو به رده وام گرفتی بو پیش ده هینا) له ناومان برد.

(١٣٦) پاشان هه مووانمان ته فرو تونا کرد.

(١٣٧) بێگومان ئیوه جارجار به یانیان ده روڤ به لای که لاوه و شوینه واره کاول بووه کانیاندا.

(١٣٨) هه روه ها له شه ویشدا (هه ندیک جار له ویوه تیده په رن) ئایا ئەوه ژیریتان ناخه نه کارو بیریک ناکه نه وه (چیمان به سه ر هینان؟! پۆ ئاوا شارو دیهاتیمان کاول کرد.

(١٣٩) به راستی - یونس - یش له پیغه مبه رانه.

(١٤٠) که چی رای کرد به ره و که شتی به پر له که لوه پهل و خه لکه که...

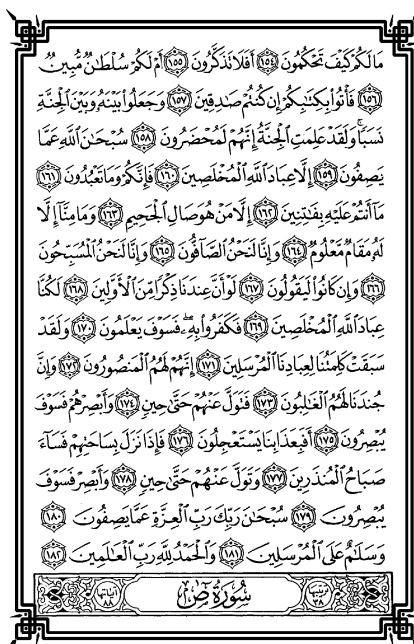
(١٤١) ئەوسا په ناچاری به شداری قورعه ی کرد، له ریزی ئەوانه دا بوو که له قورعه که دا سه ر نه که و تن...

(١٤٢) ئینجا نه هه نگیک قوتی دا، له کاتی که دا که شایانی سه رزه نشت و گله یی بوو (چونکه پیش ئەوه ی خوا مو له تی بدات قه ومه که ی به جیه یشت). (١٤٣) خۆ ته گه ر له و که سه انه نه بویه که ته سه یحات و یادی خوا ده که ن و نه یوتایه (لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین): په روه ردگارا هیه خوا یه که نه جگه له تو، پاک ی و بیه گه ردی و ستایش شایسته ی تو یه و من له سه ته مکارانم. (١٤٤) ئەوه ده مایه وه له سه کی نه هه نگه که دا تا روژیک که هه مووان زیندوو ده کری نه وه. (١٤٥) له وه ودوا فریماندایه چۆله کی پی گژو گیاو دره خته وه بێ هیژ و ماندوو نه خوش. (١٤٦) ئینجا ره وه کی کوله که ی گه وره مان پۆ پیگه یاند (که گه لا کانی پان و گه وره یه و میش و مه گه نزیک ی ناکه ون). (١٤٧) ئینجا گه رانمانه وه و ره وانه مان کرد به پیغه مبه رایه تی بۆ لای سه د هه زار کهس و زیاتریش بوون (که قه ومه که یه تی). (١٤٨) ئەوسا هه مویان ئیمان و باوه ریان هینا، ئیمه ش ژیانیک ی خوشمان پۆ فه راهه م هینان تاکاتیکی دیاریکراو. (١٤٩) ئەه ی پیغه مبه راپرسیان لی بکه: ئایا راسته! که که چان شایسته ی په روه ردگار ت بن و کوپان شایسته ی خویان بیت؟! (ئه لیه ته کوپو کچ هه ردوو به دیه یی نراوی خوان، پیوه ر ته نها ته قوا یه، به لام قورئان ده یه ویت، به بیرو بۆ چوونی خویان، پووچه لی به لگه که یان دره بخت، کاتی که وتویانه: فریشته کان کچی خوان، له حالیکه دا ئەوان کچ به چاوی سووک ته ماشا ده که ن و به که می ده زانن، ئەه ی بۆچی بۆخوا ی په روه ردگار که له هه موو ئەو بیرو باوه ره چه وتانه وه دووره ره وای ده یین؟!)

(١٥٠) مه گه ر فریشته کانمان به مبینه دروست کردوو و له و کاته دا ئەوان له وی بوون؟! (١٥١) ئاگاداربـ!! به راستی ئەوانه هه ندیک له درۆ و بوختانیان ئەوه یه که ده لێن:

(١٥٢) خوا مندالی بووه!!، به راستی و بێگومان ئەوانه زۆر درۆزن. (زۆر بۆختانچی و ناپاکن).

(١٥٣) مه گه ر که چانی هه لێژاردوو که بیکات به نه وه ی خۆی وه ریزی داو ن به سه ر کوپاندا!!

(۱۵۴) ئایا چیتانه و چۆن بریاری بی به لگهی وا ددهن.
(۱۵۵) ئایا بیړیک ناکه نه وه؟ (له م قسه بی سهر و بنانه؟! له م تومه ته ناما قولانه؟!).

(۱۵۶) ئایا مه گهر به لگه و شتیکی به هیژ و ئاشکراتان به دهسته وه یه (بو ئه م قسه هه له ق و مه له قانه).

(۱۵۷) ئادهی... کوا کتیبان، کوا به لگه تان ئه گهر ئیوه راست ده کهن بهیینه مه یدان.

(۱۵۸) (له لایه کی تره وه کافره کان) خزمایه تیان بریارداوه له نیوان زاتی پهره وردگار و جنوکه کاند، سویند به خوا جنوکه کانیش چاک ده زانن که ئاماده ده کرین (بو لیپرسینه وه و مو حاسبه، ئه گهر ناوا خزمایه تیه ک هه بیته چۆن دادگایی ده کرین؟!).

(۱۵۹) پاکی و بیگهردی بو خوای گه وره، دهر باره ی ئه و شتانه ی که ئه وان باسی ده کهن و ئه و قسه بی جیبانه ی ده یکه ن به رامبه ر خوا.

(۱۶۰) به لام به نده دلسوز و هه لیژارده کانی خوا (له و گوشتار و بوچونه خوار و خیچانه دوورن).

(۱۶۱) ئه ی بی باوه ران به راستی ئیوه و ئه وه ش ده یپه رستن.

(۱۶۲) ناتوانن که سی پی گومراو سه رلشیواو بکه ن و له خوای دوور بخره نه وه.

(۱۶۳) مه گهر ئه و که سه ی نیشته جی ناو دۆزه خه. (یه هو ی ئه و دی له دنیا دا بی باوه ر بوو).

(۱۶۴) فریشته کان ده لێن: که سمان نی یه شوینی دیاریکراوی خو ی نه بیته.

(۱۶۵) به راستی ئیمه هه ر هه موومان به ریز وه ستاوین (ئاماده ی فه رمانین).

(۱۶۶) دووباره ده لێن: ئیمه هه مووده م سه رگه رمی ته سییحات و ستایشی خوای میهره بانین.

(۱۶۷) هه رچه نده هاوه لگه ران پیش ره وانه کردنی پیغه مبه ر ده یانوت:

(۱۶۸) ئه گهر ئیمه ش کتیبکی ئاسمانیمان وه کو پیشووه کان بو به اتایه...

(۱۶۹) ئیمه ش ده یوینه به نده دلسوز و چاکه کانی خوای گه وره.

(۱۷۰) که چی که قورئانمان ره وانه کرد بروایان پی نه کرد، سه رئه نجام خو یان ده یبننه وه (چیان به سه ر ده یبنین).

(۱۷۱) سویند په خوا بیگومان بریاری ئیمه بو به نده فرستاده و پیغه مبه ره کانمان (هه ر زوو دهرچووه)...

(۱۷۲) که: به دلنیا یی، هه ر ئه وان سه رکه وتوو سه رفه راز ده بن.

(۱۷۳) سه ربازه ئیمانداره کانیشمان هه ر ده سه لات ده گرنه ده ست و زāl ده بن.

(۱۷۴) جار ی تا ماوه یه ک خو ت بگه ر و گو ییان پی مه ده.

(۱۷۵) تو سه رئه نجامی لاری و خوانه ناسینپان بخره به رچاو، له ئاینده دا خو یان ده یبننه وه.

(۱۷۶) ئایا ئه وانه په له یانه که زوو سزاو توله ی ئیمه رووپه ررویان بیته و یه خه یان پی بگریته؟!.

(۱۷۷) (قور به سه ریان، خاک به دامانیان) کاتیک که سزاو توله ی ئیمه داده به زیته مه یدانیان، ئای که به ره به یانیکی سامناکه بو بیدار کراوه کان. (۱۷۸) تو تا ماوه یه ک موله تیان بده و گو ییان پی مه ده. (۱۷۹) راستیه کان بخره به رچاو، سه رئه نجام خو یان ده یبننه وه. (۱۸۰) پاکی و بیگهردی بو پهره وردگارت، پهره وردگاری خاوه ن ده سه لات، له وه ی که ئه وانه ده یده نه پāl ئه و زاته بی هاوه ل و هاوتایه. (۱۸۱) سلاو دروودیش له سه ر هه موو پیغه مبه ران و سه رجه م فرستاده کانی خوا.

(۱۸۲) سوپاس و ستایشیش بو خوا، پهره وردگاری هه موو جیهانه کان هه میشه و به رده وام.

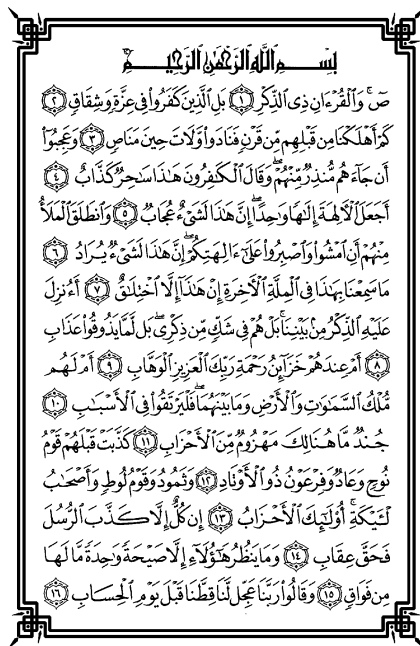
سورہ تی (ص)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) (ص) سہرنجی سہرہ تائی سورہ تی (البقرہ) بدہ، سویند بہم قورٹانہ کہ خاودہنی ٹاموژگاری و شکومہندی و قہدر و ریڑہ. (۲) کہچی ٹہوانہی بی باوہرن (بروا بہم قورٹانہ پیروہ ناہینن، ٹہوہش لہ بہرٹہوہ نیہ گہم و کووری و ناتہواوی لہم قورٹانہدا ہہ بیٹ) بہ لکو لہ بہرٹہوہیہ کہ خویان بہزل دہزان و بریارینداوہ لووت بہرز بن لہ ٹاستیدا و دژاہہ تی بکہن. (۳) چہندہا گہل و نہوہمان پیش ٹہمان لہناو بردوہ (لہکاتی دہستیکردنی سزای ٹیمہدا) ہاواریان دہکرد، شیوہن و زارییان بوو، بہلام تازہ کار لہکار ترزابوو، وہختی رزگار بوون بہسہرچوو.

(۴) بی باوہرہکان سہریان سوپما لہوہی کہ بیدارکہرہوہیک لہ خویان ہاتوہ بویان و وتیان: ٹائمہ جادوگہریکی زور دروژنہ!!

(۵) (ہرہوہا دہیانوت: ٹایا پیتان سہیر نیہ) ہہموو خواکانی کردوہ بہیک خوا، بہراستی ٹہمہ شتیکی زور سہیرو سہمہریہ!!

(۶) دہسہلاتدار و گہورہکانیان رویشتن بو لای یہکتر، داوای پابہندی و خوگریان دہکرد، لہ پیناو بتہ کانیندا و دہریاری بانگہوازی یہکخواناسی دہیانوت: بہراستی ٹہمہ شتیکہ مہیہستیکی تبادیہ...!!

(۷) ٹیمہ ٹہم دہنگوباسہمان لہ کوٹا ٹایندا (کہ ٹاینی مہسیحیہ و سی خوا دہپہرستن) نہیستوہ! ٹہمہ ہہر تہنہا شتیکی دہست ہہلہست و دروستکراوہ!! (مہسیحیت ترازوہ لہ عہقیدہی تہوحید).

(۸) ہہرہوہا دہیانوت: ٹایا رہوایہ لہ نیوان ٹیمہماناندا قورٹان بو محمد ﷺ دابہزیت؟! خوا دہفہرمویٹ: نہخیر، ٹہوانہ ہہر لہ گوماندان بہرامبہر قورٹانہکہی من، جا ٹہ گہر سزاو ٹازاری من بجیٹن (ٹہوسا باوہری پی دہہینن)!!

(۹) مہ گہر ٹہمانہ گہنجینہی رہحمہت و بہخشندهی پہرہردگاری تویان بہدہستہ کہ زاتیکی بالادہست و بہخشندهیہ (تا دیاریکردنی پیغہمبہریش بہویستی ٹہوان بیٹ)!!

(۱۰) ٹایا مہ گہر ٹہوانہ خاودہنی ٹاسمانہکان و زہوی و نیوانیانن، تا خیر و بیرو بہخشینہوہش بہٹارہزوی ٹہوان بیٹ؟ ٹہ گہر وایہ با بہھوکاریک بہرزبنہوہ بو ٹاسمان و دہست بخہنہ کاروباری خوا...!!

(۱۱) سہربازانیکی زور وا لہوین، لہ دہستہو گرو جوڑ بہ جوڑہکان، ہہمیشہ ٹیکدہشکین.

(۱۲) پیش ٹہمان قہومی نوح و عاد و فیرعہونی خاودہن ٹہرامہکان... (بروایان بہ پہیامہکان نہکرد).

(۱۳) ہہرہوہا ٹمود، قہومی صالح و قہومی لوط و خاودہن باخہ چرو پڑہکانیش، ٹائوہ دہستہ و گروپانہ (ہہر ہہموویان دژاہہتی ٹاین و بہرنامہی خویان کرد، خوی گہورہش دوائی ماوہیہکی دیاریکراو ہہموویانی ریشہکہن کرد).

(۱۴) ہہریہک لہوانہ بہرنامہی ہہموو پیغہمبہرانیان بہ دروژانی و بہو کارہیان؛ خویان شایستہی تولہ ٹیمہ کرد.

(۱۵) ٹہوانہ تہنہا چاوہروانی یہکدہنگی سامناکی گہورہدہکن، کتوپر روودہدات و پیویستی بہ دووبارہ بوونہوہ نیہ. (دلی ہہموپان دہیچرینیت و لہناویان دہبات).

(۱۶) کہچی خہلکی نہفام دہلین: پہرہردگارا ہہر چیت بو بریارداوین پیش روژی لیبرسینہوہ، پیمان بہہخشہ.

(۱۷) ئی پیغمبر ﷺ تو خو گریه له بهرامبر هموو ئه و گوفتاره نادروست و هه لانه وه که دهیلین، به لکو یادی بنده مان داود بکه که توانایی و دهسه لتمان پی به خشیبوو، به راستی ئه و همیشه دلی لای ئیمه بوو، به تنگ ره زامه ندی ئیمه وه بوو.

(۱۸) به راستی ئیمه ش که ژ و کیوه کانمان بو رام هینابوو، ئه وانیش یاد و ته سیباحتی خویان ده کرد و پیکه وه ده یانوته وه له ده مه و ئیواران و به ره به یانه کاند.

(۱۹) ههروه ها بالنده کانیشمان بو رام هینابوو که به ده وریدا کو ده کرانه وه، هه موویان پیکه وه ته سیباحتیان ده کرد، هه موویان گویرایه ل و فره مان به رداری خوا بوون.

(۲۰) ئیمه پاشایه تیه که مان به هیز کردو حیکمه ت و دانایی و قسه و فره مان به جیمان پیبه خشی.

(۲۱) ئی پیغمبر ﷺ ئایا هه والی ئه وانته پینه گه یشتوه که کیشه به کیان هه بوو، به دیوارا سه رکه وتن و خویان گه یانده

أَصْبَرَ عَلَى مَا يُؤْتُونَ وَادَّكَرْنَا دَاوُدَ إِذْ أَلَا يُدْرِي أَنَّهُ أَوَّلٌ
إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ وَالطُّبَرِ
مَحْشُورَةً كُلُّ لَهْ وَأَوَّلِ (۱۷) وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيْنَسَهُ الْجَحْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخُطَابَ (۱۸) وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سُورُوا
الْجُرَابَ (۱۹) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصْمَانِ بَيْنَ بَعْضِنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (۲۰) إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً
وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (۲۱) قَالَ
لَقَدْ طَلَمْتُكَ بِسُوءِ الْبَحْثِ لِي بَعَاجِيهِ وَإِنْ كُنَّا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَبَنِي
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
(۲۲) فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ عِنْدَنَا لُزْلٌ وَحَسَنَ مَنَاصِبَ
(۲۳) بِنَادٍ إِذْ جَعَلْنَا خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ (۲۴)

میحرابه کی داود!!

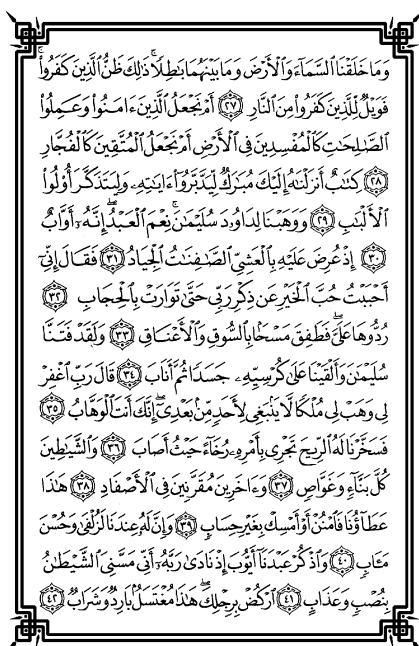
(۲۲) کاتی که خویان کرد به ژوورد او چوونه لای لیسان ترسا، به لام ئه وان وتیان: مه ترسه، هه ردو و کمان ناکو کیه کمان هه یه و لایه کمان سته می له لایه کمان کردوه، داواکارین که به دادپه روه ربیی له ئیوانماندا بریار بدهیت و لایه نی هیچ که سی کمان نه گریت، رینمو ویشمان بکه بو ریگه ی راست و دروست.

(۲۳) یه کیکیان وتی: به راستی ئه م برایه م نه وود و نو مه ری هه یه به لام من ته نها یه م مه رم هه یه، که چی پیم ده لیت: ئه و مه ره شم بده ری، به قسه ی زل و زورزانی ده یه ویت لیم زه وت بکات.

(۲۴) داود وتی: سویند به خوا ئه و برایه ت سته می لی کردو ویت به و دی ده یه ویت تاکه مه ره کی تو بخاته سه ر مه ره کانی خوی، له راستیدا زور به ی ئه وانیه شهریک و هاوکارن سته م له یه کتری ده کن، جگه له وانیه که ئیمان و باوهریان هه یه و کارو کرده و دی چاک ئه نجام ده دن، ئه وانیش زور که من، (ئینجا دوو که سه که دیار نه مان) ئه وسا ئیتر داود زانی که ئیمه تاقیمان کردو ته وه، (له بهر دوو هو ی سه ره کی، یه که م: فیر بییت به په له حوکم ده رنه کات.. دو وه م: له بهر ئه و دی سویندی خوارد له سه ر شتی که لیکو لینه و دی ده رباره ی نه کردبوو) ئیتر داوی لیخو شبوونی له په روه ردگاری کردو به کرنووش و سوژده دا چوو، داوی لیبووردنی کرد..

(۲۵) ئیمه ش له و هه له یه ی خوش بووین، بیگومان ئه و له نزیکان و خوشه ویستانی ئیمه یه و خوشترین جیگه و ریگه مان بو ئاماده کردوه.

(۲۶) ئی داود: به راستی ئیمه تو مان کردو ته جینشین له م ولا ته دا، فره مان ره وایی له نیوان خه لکدا له سه ر بنجینه ی حه ق و راستی ئه نجام بده، هه رگیز شوینی ئاره زوو مه که وه و بریاری په له مه ده تا نه بیته هو ی گو مراکردن و لادانت له ریبازی خوا، چونکه بیگومان ئه وانیه له ریبازی خوا لاده دن، سزای به ئیش و پر ئازار بویان ئاماده یه، به هو ی فره مو شکر دنی روژی قیامه ت و لیبر سینه وه.

(۲۷) تيمہ ئاسمان و زهوى و دروستکراوانى نيوانيمان بى هوڊه و هه ږهه مه کى دروست نه کړدوه، ټه وه بىرو باوه ږى ټه وانه يه که بى باوه ږ بوون، هاوار و ټاهوناله بو ټه وانه ي که کافر و بى پروان له سزای ټاگرى دوزخ.

(۲۸) نه خير، ټه و باوه ږيان هه له يه، به لکو ټايا ره وايه پاداشتي ټه وانه ي تيمان و باوه ږيان هيټاوه و کارو کړدوه چا که کانينان ټه نجام داوه، وه که ټه وانه لى بکه ين که تووى خراپه يان چاندووه له زه ويدا، يا خود ټايا ټه وانه ي پاريزکار و له خواترسن وه که خراپه کاران سه ږيان بکه ين؟!

(۲۹) ټم قورټانه کنييکى پيروزه دامانيه زاندوه بو لای تو، بو ټه وه ي ټاه ته کاني ليک بده نه وه و بىرى لى بکه نه وه، بو ټه وه ش خاوه ن بىرو هو شه کان په ند و ټامو زگارى وه ږ بگرن و تي فکرن.

(۳۰) تيمه سوله يمانان به خشى به داود، ټاي چ به نده يه کى چا که بو، له راستيدا سوله يمان هه ميشه به سو زه وه داوى لى خو شبوونى له خوا ده کړد.

(۳۱) کاتيک دهمو ټيواره ټه و ټه سپه چا کانه ي که ټاماده کرابوون بو غه زا هيټايان و نمايش کران له پيش چاويدا.

(۳۲) (سوله يمان دلې خو ش بو) بويه وتى: من هه ميشه حه ز له م جوړه کارانه ده که م و گرنگى به م ټه سپانه به خير ده زانم، له گهل ټه وه شدا ناييت بينه هو ي ټه وه ي که له يادى په روه ردگارم غافلم بکه ن و يادى فرماوش بکه م، نه سپه کان غاريان ده کړد تا له چا و ن ده بوون.

(۳۳) له وه دوا سليمان فرمانيدا که بيانگير ټه وه و که گه رانه وه بو لای ددستى ده هيټا به ران و ملياندا (به و شپوه يه خو شه ويستى خو ي دهر دهرى بو يان، چونکه ټه وانه هو کار يکن بو غه زاو گه ياندى ټايينى خوا).

(۳۴) سويند به خوا تيمه سوله يمانان تاقير کړدوه و ساوايه کى ناته و او مان فريدا يه سر ته ختى فرمانره وايه ټيه که ي، پاشان گه رايه وه بو لای خوا و په ناي بو تيمه هيټا... (چونکه به بى و تنى - ان شاء الله - به ټوميدى چنه کور يک بو).

(۳۵) وتى: په روه ردگارا ليم خو ش بيه و ده سه لا تيکم پيبيه خشه که ده ست نه دات بو که سى تر له دواى خو م، چونکه به راستى ته نها تو به خشينه رى هه موو ناز و نيعمه تيکيت.

(۳۶) تيمه نزامان گيرا کړد و - با - مان بو رام هيټا، که به فرمانى ټه و به نه رمى ها تو چو بکات، بو هه ر شوييک ويستى.

(۳۷) هه روه ها شه يتانه کانيشمان کړده خزمه تگوزارى، له هه موو جوړه بيناسازيک و مه له وانيکى ژير ده ريا.

(۳۸) هه نديکى تر يش به کو ت و زنجير به سترابوونه وه (تا نه توانن خراپا کارى ټه نجام بده ن).

(۳۹) ټه مه به خششى تيمه يه بو تو ټه ي سوله يمان تو ش ده به خشيت، يان ټابه خشيت لير سينه وه تيه و خو ت سه ر به ستى.

(۴۰) بيگومان سوله يمان له لای تيمه پله ي زور نزيکى هه يه و پاشه روژ و ټايينده يه کى جوانى ده سته به ر کړدوه.

(۴۱) ټه ي پيغه مبه ر ﷺ سه رگوزده شته ي به نده ي تيمه - ټه يوب - يان بو باس بکه، کاتيک بانگى له په روه ردگارى کړدو وتى: بيگومان شه يتان تووشى نه خو شى و به لاو ټازارى کړدووم...

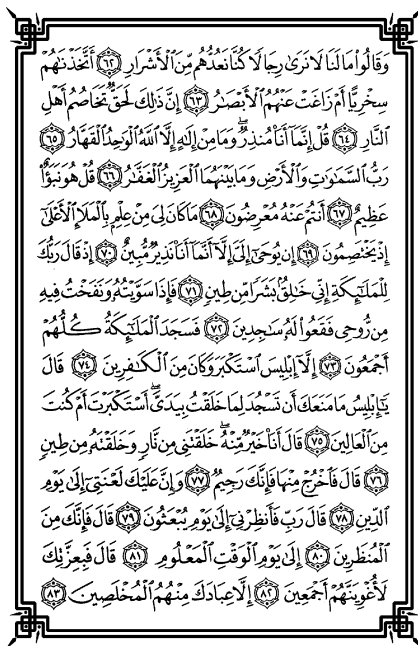
(۴۲) تيمه ش دو عا و نزامان گيرا کړد و وتمان: هه سته، به پيى خو ت رابکه، ټه وه ټاويکى سارده بو خوشتن و خوار د نه وه. (خوتى بى بشو لى بخوره وه).

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِنْهُمْ رَجُلٌ يَعْلَمُ الْغَيْبَ مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَانَ أَبُوهُمَا وَالِيَةً ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ
 (۴۳) وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ ۚ وَلَا تَحْنُثْ ۚ إِنَّكَ وَجَدَتَهُ صَابِرًا ۚ
 نَعْمَ الْعَبْدُ ۚ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۚ (۴۴) وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا الَّذِينَ هُمْ رَاسِحُونَ وَيَعْقُوبُ
 أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۚ (۴۵) إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
 الدَّارِ ۚ (۴۶) وَإِنَّمَا عِدَّتْكَ لَوْنُ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۚ (۴۷) وَأَذْكُرْ
 إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۚ (۴۸) هَذَا ذِكْرٌ
 وَإِنْ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنٌ مَتَابٍ ۚ (۴۹) جَنَّاتٌ عِدْنُ مَغْنَمَةٍ لَهُمُ الْأَبْوَابُ
 (۵۰) مُتَكِينِينَ فِيهَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حَسَبٍ ۚ كَثِيرٌ مِمَّنْ رَآبٍ ۚ (۵۱)
 وَعِنْدَهُمْ قُضِرَتْ الْأَطْرَافُ مِنْ أَرْبَابٍ ۚ (۵۲) هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ
 الْحِسَابِ ۚ (۵۳) إِنَّ هَذَا لَرْزُقُنَا مَا لَوْ لَمْ يَنْفَادِ ۚ (۵۴) هَذَا وَارْتِ
 لِلطَّافِينَ لَشَرِّ مَتَابٍ ۚ (۵۵) جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسْأَلُ لَهَا مِنْهَا
 فَلْيَدْعُوهُ حِمْرٌ وَمَعْسُوقٌ ۚ (۵۶) وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا شَجَرَةً آذُنُهَا
 هَذَا فَوْجٌ مُقْتَضٍ مِنْكُمْ لَمْ يَرْجَبُوا بِكُمْ إِلَّا نَارًا ۚ (۵۷)
 قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمُرْجَأُونَ كَمَا كُنْتُمْ فَدَعَا لَهُمْ أَيْسَرَ ۚ (۵۸)
 قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمُرْجَأُونَ كَمَا كُنْتُمْ فَدَعَا لَهُمْ أَيْسَرَ ۚ (۵۹)

(۴۳) ئەوسا ھەموو کەس و کاریمان پێبەخشی یەو و
 ئەوئەندە تریش، ئەو ھەمەت و میھەربانی تایبەتی بوو
 لە لایەن ئێمەو، یاداو ھەمەو ھەموو خاوەن بیرو ھۆشەکان.
 (۴۴) (ئەیوب) جارێک لە خێزانەکی دلی ئیشا، سویندی
 خوارد کە ئەگەر چاک بوو چەند داریکی لیبسات، خوی
 میھەربانی وەک ریزیکی بو ئەو ئافەرەتە وەفادارە فەرمانی
 پێدا: چەکی لاسکی ناسک بگریت بەدەستەو (بەقەدەر ئەو
 ژمارەیی کە بریاری دابوو و بێمالیت بە ھاوسەرەکییداو
 فەرمووی) سویندە کەشت مەشکینە، ئێمە بێنیمان بەراستی
 خوگر و ئارامگر بوو، بەندەییکی چاک و ریک و پیک بوو،
 بێگومان ئەو تەوبەکارە و ھەمیشە دلی لای پەرورەدگارە.
 (۴۵) ئەی پێغەمبەر! باس و یادی بەندە بەرێزەکانمان
 ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب بکە، ھەمویان دەستیکی بالایان
 ھەبوو لە گەیاوندنی ئایینی خوادا، دەستیکی بالایان ھەبوو لە
 چاکەو چاکەکاریدا، ھەرۆھا بەرجاو روونی و شارەزایی
 تەواویان ھەبوو لە ھەموو روویە کەو.
 (۴۶) ئێمە بەراستی کردمان بەبەندەییکی تایبەتی خویمان
 بەھۆی سێفەتی دنیاوویستی و یادکردنەو بەردەوامیان بو

روژی قیامت و لای پرسینەو.

(۴۷) بەراستی ئەوانە لای ئێمە لەو کەسانەن کە ھەلمان بژاردوون و پەسەندمان کردوون.
 (۴۸) ھەرۆھا باس و یادی - ئیسماعیل و الیسع و ذوالکفل - یشیان بو بکە کە ھەریەکیک لەوانە لە ھەلژاردە و
 پەسەندکردنەکانی ئێمەن.
 (۴۹) ئەمانە ھەمووی ناویانگی ئەو پێغەمبەرە بەرێزانەیی، بێگومان بو پارێزکار و خواناسانی چاکترین جیگە و
 ریکە و شوینمان ئامادە کردوو... کە:
 (۵۰) باخەکانی بەھەشتی عەدنە، کە ھەر ھەموو دەروازەکانی لەسەر پشته بویان.
 (۵۱) تیایدا بەئاسوودەیی شانیان داداوە، بەردەوام داوی میوێ زۆر و خواردنەو ھەمەجۆر دەکەن.
 (۵۲) ھەرۆھا خوژی ھاوتەمەنی بە ھەیاو شەرم لایانە، کە تەنھا عاشقی ھاوسەرەکانیان و چاو بو کەسیتر
 ھەلنابرن و تەماشای کەسی تر ناکەن.
 (۵۳) جاتائەم بەلێنی نازو نێعمەتە پێتان دراو لە روژی پاداشتدا بۆتان ئامادەییە.
 (۵۴) بەراستی ئەمە رزق و روزیمانە بو بەختەو ھەلناب، ھەرگیز تەواو ناییت و کوتایی نایەت.
 (۵۵) ئەمە باسکرا بو ئیماندارانە، بەلام بو ستەمکار و یاخی بووەکان، بەراستی ناخۆشتە جیگە و ریکە
 ئامادەییە. (۵۶) دۆزەخ، کە دەگە یەنرینە ناوی، ئای کە چەندە شوینیکی ناساز و سەخت و ناسۆرە.
 (۵۷) ئەمە و؛ دەبا ھەر بچیز و بخۆن لە ئاو و خوراکی زۆر گەرم و کیم و زووخوای داچوړا.. (۵۸) شتی
 تریش لەو بابەتانە ھەمەجۆر دەرخواردیان دەدریت. (۵۹) (کاتیکی ستەمکاران بەرەو دۆزەخ راپیچ دەکری
 ھەندێ فریشتە پێیان دەلین: ئەو تاقمیکە لە گەل ئیویدا پالە پەستوپانە، ئەوانیش دەلین: دەک بەخیر نەییەن،
 ئەوانیش دەپیت بگە یەنرینە دۆزەخ و بچنە ناو ئاگرەو. (۶۰) لە وەلامیاندا دەلین: نەخیر ئیو بەخیر نەییەن،
 ئیو ئەم شوینەتان بو ئێمە مسوگەر کرد ئای کە جیگە یەکی ناساز و ناخۆشە. (۶۱) دواپی بەدەم ناھو نالەو دەلین:
 پەرورەدگارا ئەو ھەوای بوو بەھۆی ئەو ھەوای کە ئێمە شوینە بەنسیبی ئێمە بپیت، سزای چەند بەرابەری لەناو
 دۆزەخدا بو پێش بەینە.

(٦٢) ھروھہا دلین: ٲوہ چیمانہ ٲوچی ٲیمہ کہ سائیک نابینن کہ کاتی خوٰی بہ خراپ و دواکہ توو کوٰنہ پەرست دھماندانہ قہلہم.

(٦٣) کاتی خوٰی گالتہمان ٲی دہ کردن، توانچمان تیّدہ گرتن، کہچی ٲہمرؤ یان لیّہ نین، یان بہرچاومان لیّل و تاریکہ و نایانینین!!

(٦٤) بہراستی ٲوہ بہسہرہات و کیّشمہ کیّش و دہمہ دہمیّ دوزہ خیہ کانہ و حقیقہت و راستہ قینہیہ و ٲویان ٲیش دیّت.

(٦٥) ٲہی ٲیّغہ مہر ﷺ ٲیّیان بلّی بہراستی من تہنہا ٲیّدارکہرہوہم، کہ جگہلہ خوٰی تاکو تہنہا و بہدہسہلات و خہ شمگیر لہ تاوانباران ہیچ خواہ کی تر نیہ.

(٦٦) ٲوہ خواہیہ ٲہروہردگاری ٲاسمانہ کان و زہوی و ھہموو دروستکراوانسی نیوانیانہ، بالادہستہ بہسہر کافراندہ، لیّخوشیوہ و چاوپوشی دہکات لہ ٲیمانداران.

(٦٧) ٲیّیان بلّی: ٲہم ھہوآل و دہنگ و باسانہ ھہوآل و دہنگ و باسیکی زور گہورہ و گرنکن.

(٦٨) بہلام ٲیّوہ ٲشتی تیّدہ کەن و گوئی ٲو ناگرن.

(٦٩) خوٰ من (مہبہست ٲیّغہ مہرہ) ہیچ ٲاگاداری ٲوہ نہبووم کہچی گوزہراوہ لہ شوٲنہ بلندہ کاندہ کاتیّ کہ فریشتہ کان کیّشہ یان ھہبوو لہ چیّشینی ٲادہمدا.

(٧٠) وھچی و نیگام ٲو نایہت تہنہا لہبەر ٲوہ نہٲیّت کہ من ٲیّدار کہرہوہیہ کی ٲاشکرام.

(٧١) کیّشہی فریشتہ کان کاتیّ ٲو کہ ٲہروہردگارت ٲیّ و تن: من دہمہویّت بہشہریّک، لہ قور دروست بکہم.

(٧٢) جا کاتیّک دروستم کرد و لہو گیان و روّحہی کہ من خاوہنی ٲوہم، فووم ٲیّداکردو گیان و ژیانم ٲیّہخشی ٲیّوہی فریشتہ ھہمووتان سووژدہی (ریزو تہقدیری بہفرمانی من) ٲو بہرن.

(٧٣) ھہموو فریشتہ کان فرمانی خویان بہچی ھینا و سووژدہیان برد.

(٧٤) جگہ لہ ٲیّلیس نہٲیّت کہ لہو کاتہدا لہناو فریشتہ کاندہ ٲو فووی کردہ خوٰی و خوٰی بہگہورہ زانی و خوٰی خستہ ریزی کافرانہوہ.

(٧٥) خوا فہرمووی: ٲہی ٲیّلیس ٲوہ چی نہٲیّشت و نایہلیّت سووژدہ بہریت ٲو ٲو کہسہی کہ بہ دوو دہستی قودرہتی خوّم دروستم کردوہ؟! ٲایا خوّتت بہگہورہ زانی یان ھہر لہ زوہوہ خوّت بہشت دہزانیت و خوّت لا بہرزو گہورہیہ.

(٧٦) شہیتان وتی: من لہو چاکترو بہنرختر و ٲیروژترم، چونکہ توّ منت لہ ناگر دروست کردوہ و ٲوہت لہ قور بہدہٲیّناوہ. (بہ ھہموو عہقلیہوہ وادہ زانیّت ناگر لہ خاک گرنگترہ).

(٧٧) خوا فہرمووی: مادہم وایہ دہرچو لہ بہھشت و بہچی بہٲیّلہ چونکہ توّ ٲیّتر رھجم کراو و دوور خراوہیت لہ رھحمہتی من. (بہ ھوی خوٰ بہگہورہ زانین و ھہسووی و سہرٲیّچیتہوہ).

(٧٨) بہراستی لہعنہت و نہفرینی منت لہسہرہ تاروژی قیامہت (چونکہ توّ فرمانی منت جیّہچی نہکرد).

(٧٩) شہیتان وتی: ٲہروہردگارا دہی کہواتہ موّلہ تم بدہ تا ٲوہ روژہی کہ نہوہکانی ٲادہم زیندو دہ کرٲنہوہ.

(٨٠) خوا فہرمووی: باشہ توّ لہ موّلت دراوانیت...

(٨١) تا روژو کاتی دیاریکراو. (روژی قیامہت).

(٨٢) ٲیّنجا شہیتان وتی: سوٲند بہ دہسہلاتی ٲیّ ٲسنوورت شہرت ٲیّت ھہر ھہموویان گو مراو سہرگہردان بکہم.

(٨٣) جگہ لہ بہندہ و عہدہ دلّسوژہ کانت کہ ھہلّژاردہی خوتن (دہسہلاتی ٲوہم نیو و ناٲوانم گو مرایان بکہم).

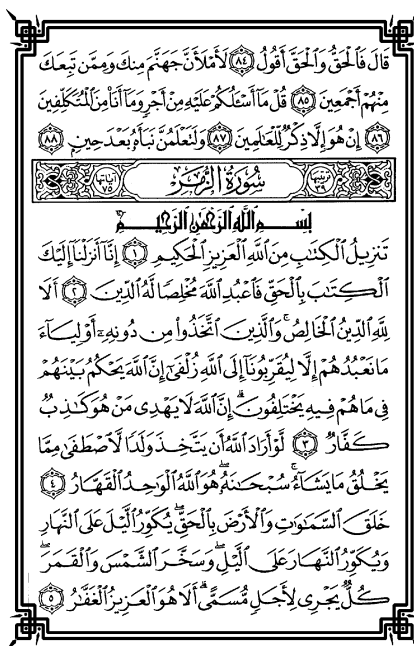
(۸۴) په‌روهردگار فهرمووی: من خوّم حه‌ق و راستیم و ههر حه‌ق و راستیش ده‌لیم.

(۸۵) سویند به‌زاتی خوّم ده‌بیّت دوزخ پر بکه‌م له توو له هه‌موو نه‌وانه‌ی که شویڼی توو ده‌که‌ون.

(۸۶) جا توو ش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و خه‌لکه‌ بلې: من هېچ پاداشت و خه‌لا‌تیکم له نیوه ناویت، من له‌و که‌سانه‌ش نیم که شت هه‌لېه‌ستم و زوړ له خوو بکه‌م بو‌گوفتار ریک‌خستن.

(۸۷) ثم قورئانه ته‌نھا ئاموژگاریه بو هه‌موو خه‌لکی جیهان له هه‌موو کات و شویڼیکدا.

(۸۸) به‌راستی له داهاتویه کی نزیکدا، ههر له دنیا‌دا هه‌والی راستی و دروستی ثم ثابینه ده‌زانو حه‌قیقه‌تی رون ده‌بیته‌وه، له قیامه‌تیشدا هه‌موو شتیک به ته‌واوی ئاشکراو روون ده‌بیّت.

سوره‌تی (الزمر)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) هاتنه خواره‌وه‌ی ثم قورئانه له‌لایه‌ن خوی بالاده‌ست و داناو‌دیه.
- (۲) بیگومان نیمه‌ی ثم قورئانه‌مان ره‌وانه‌ کردووه بو توو نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تا حه‌ق و راستی روون بکاته‌وه، که‌واته ههر خوا بیه‌رسته و ههر ملکه‌ج و دل‌سو‌زیه بو ناین و به‌رنامه‌که‌ی.
- (۳) ئاگادارین: دینی پاک و خاوین ته‌نھا بو خوايه، نه‌وانه‌ش جگه له‌و زاته که‌سانی ترو شتی تر ده‌که‌نه پشتیوانی خویان ده‌لین: نیمه‌ی ثم بت و شتانه ناپه‌رستین ته‌نھا له‌به‌ر نه‌وه‌ی له خوا نزیکمان بخه‌نه‌وه، (چونکه نه‌وان له‌خواوه نزیک‌ترن)، بیگومان خوا داوهری ده‌کات له نیوانیاندا، له‌و شتانه‌دا که کی‌شه‌یان له‌سه‌ری هه‌یه‌و رایان دهر‌باره‌ی جوړاو جوړه، به‌راستی خوا نه‌و بیروباوهره چه‌وته‌یان لیوه‌رناگریّت و هیدایه‌ت و رینمویی نه‌و که‌سانه ناکات که دروژن و بی‌باوهرن.
- (۴) نه‌گر خوا بیویستایه رو‌له‌یه‌ک بو خوی بریار بدات، نه‌وا له نیوان نه‌و شتانه‌دا که دروستی کردووه شتیکی هه‌لده‌بژاردکه به‌ویستی خوی بوايه نه‌ک به‌ویستی نه‌وان، پاکی و بیگهردی بو نه‌و زاته‌یه که دووره له شتی ناره‌واو نابه‌جی، نه‌و زاته خوايه کی تاك و ته‌نھاو زوړ به‌ده‌سه‌ل‌اته (تو‌له‌ده‌سیڼیّت له‌وانه‌ی دژایه‌تی ده‌که‌ن و ناپیه‌رستن و هاو‌ه‌لی بو بریار ده‌ده‌ن).
- (۵) نه‌و زاته ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر بنچینه‌ی حه‌ق و راستی دروست کردووه، به‌شیوه‌ی که‌وانه‌یی شه‌و به‌سه‌ر روژدا ده‌هینیت، به‌هه‌مان شیوه‌ی که‌وانه‌یی روژیش به‌سه‌ر شه‌ودا ده‌هینیت (که نه‌مه خوی به‌لگه‌یه کی قورئانیه له‌سه‌ر شیوازی خری زه‌وی)، روژو مانگیشی رام کردووه و رای هی‌ناون (له فهرمانی دهرناچن و له‌خزمه‌تی ئاده‌میزادان)، ههریه‌ک له‌وانه له‌چه‌رخ و خولدان تاکاتیکی دیاریکراو، ئاگادارین: ههر نه‌و خوايه زوړ به‌ده‌سه‌ل‌اته (تو‌له‌ی له‌کافران ده‌سیڼیّت و له‌ده‌ستی دهرناچن)، له هه‌مان کاتدا ته‌واو لیخو‌شبووه (چاو‌پو‌شی ده‌کات له گونا‌هو هه‌له‌و که‌م و کوو‌ری ئیمانداران).

(۶) خه لکینه بیرتان نه چیت خوا ئیوهی له تاکه نه فسیک هیناوه ته کایه وه له وه ودوا له و تاکه نه فسه هاوسه ره که شی فهراهم هیناوه، له مالا تیشدا ههشت جوړی دروست کردوه (له ثایه تی - ۱۴۳، ۱۴۴ - له سووره تی - الانعام - دا ناماژه ی بو کردوه)، له وه ودوا له سکی دایکتاندا ئیوه دروست ده کات به چه ند قوئاغیک، له ناو سى تاریکیدا (مه به ست سى پیسته که یه که کوړپه له ی تیدا حه شار دراوه)، جا گوړانکاری به درده وامه و گه وړه بوون و جیابوونه وهی ئه ندامه کان (روژ له دواى روژ زیاتر روو ددهات) ئا ئه وه یه خوا، ئا ئه وه یه په روه ردگار تان، خاوه نی هه موو به دیه پیراوه کانه جگه لهو خوا یه کی تر نیه، جا ئیتر بو کوی لاده درپن له خوا په رستی؟! (۷) ئه گهر ریپازی کوفرو بی باوه پری هه لبریزین ئه وه، بیگومان خوا بی نیازه لیټان، هه رچه نده رازی ناییت که به نده کانی کافر بن و ریپازی خوانه ناسی بگرن، به لام ئه گهر ریپازی سوپاسگوزاری بگرنه بهر، بهو کاره تان رازی ده بیټ، دلنیش

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَنَزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَ تُصِرُّونَ ﴿١٤٣﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَيْنَ رُجُوعُكُمْ ﴿١٤٤﴾ فَيُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٤٥﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَكْدًا لِّئَلَّا يَصِلَ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿١٤٦﴾ أَمِنْ هُوَ قَدِ اتَّأَنَّا إِلَيْكَ سَاجِدًا وَقَفًا يَمُوحِدُ الْآخِرَةَ وَبِرَّحْمَةِ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ إِنَّمَا يَذْكُرُوا لَكُمْ وَلَوْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا تَبٰ ﴿١٤٧﴾ قُلْ يَعْبَادُوا اللَّهَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٤٨﴾ أَمِنُوا الْقَوْلَ الَّذِي كُنْتُمْ تُخَفُّونَ بِهِ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن يَأْتِيَ بِكُمُ الْعَذَابُ فَتُنَادُونَ أَن آتِنَا بِمَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوا بِهِ ۚ قُلْ إِنَّمَا يَأْتِي عَذَابَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنَّهُمْ هُمُ الْمَذْمُومُونَ ﴿١٤٩﴾

بن که هېچ کس کولی گوناھی که سی تر هه لئاگریت، پاشان گه رانه وه تان بو لای په روه ردگار تانه، ئه وسا هه والی هه موو ئه و کاروکرده وانه تان پیده دا که ئه نجمتان ددها، چونکه ئه و زاته زانایه به هه موو ئه و شتانه ی، له سینه و دل و دهر و نه کاند حه شار دراون.

(۸) ئاده میزاد کاتیڅ ناخو شی و زهره ریکی تووشهات، هانا و هاوار بو په روه ردگاری ددهات و به دلشکاوی لیی ده لایته وه، پاشان کاتیڅ خوا دهر ووی لی کرده وه و ناز و نیعمه تی پیبه خشی، دوعا و نزا و هانا و هاواره کانی ئه وسا ی فه راموش ده کات، چه نده ها هاو دل و شهریک بو خوا بریار ددهات، ده یه ویت خه لکی له ریپازی خوا ویل بکات، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بهو جوړه که سه بلې: که میڅ به کافریتی و خوانه ناسی رابویره، به لام دلنیا به که تو نیشته جیی ناو ئاگری دوزه خیت.

(۹) (تایا ئه و جوړه که سانه ی که باسکران چاکترن) یان ئه و ئیمانداره ی که له دوو توئی شه وگاردا هه لده ستیت بو خوا په رستی، سوژده ددهات و به پیوه دوه ستیت، له لیپر سینه وهی قیامت ده تر سیټ و ئومید و هیوا ی به میهره بانی په روه ردگاری هه یه، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بلې: تایا ئه و که سانه ی که ده زانن و شاره زان، وه که ئه وانه ن که هېچ نازانن و شاره زاییان نیه؟ په راستی تهنها خاوه ن بیرو هوشه کان له م جوړه یاداوه ریانه سوود وهرده گرن و تیده گهن (له حه قیقه تی دنیا و قیامت، وه دلنیا ن ژیا نی دنیا فرسه تیکی به نرخه و بو به ده سته پینانی ره زامه ندی خوا و به هه شتی بهرین).

(۱۰) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بهو به ندانه م بلې که خاوه ن باوه رن: له په روه ردگار تان بترسن و خواناس بن، بیگومان بو ئه وانه ی له م دنیا یه دا چاکه ده که ن، پاداشتی چاک هه یه، زه و ی په روه ردگاریش فراوانه (ئه گهر له شوینیک دنیا تان لی ته نگ کرایه وه کوچ بکه ن بو شوینیکی تر) به راستی تهنها خو گران پاداشتیان بی سنوور و بی ئه ندازه یه.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ فَاَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ
قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ هُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِعِبَادِهِ فَاتَّقُونَ ۚ
وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الظَّنَّ ۖ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَوَلَّيْنَا لَهُمُ الْأُولَى ۖ لَا تَلْبِسْ
أَفْعَلَ حَقِّ عَلَيْهِ كَلِمَةَ الْعَذَابِ ۚ فَأَنْتُمْ تُفْقِدُونَ فِي النَّارِ ۚ
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مِثْلَهُ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لِمُخْلِصِي إِلَهُهِمُ الْإِيمَانَ ۚ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبُوعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفًى ۚ ثُمَّ
يَجْعَلُ غُلَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ أَتَى الْأَنْبِيَاءَ

(۱۱) ههروهائى پیغمبر ﷺ بیان بلی: بهراستى من
فرمانم پیداوه هه رخوا بیه رستم و له هه موو ژياندا
ملکه چ و فرمانبهردارى دين و ثاين و بهرنامه ی ئه و
بم.

(۱۲) فرمانیشم پیداوه که یه کهمین کهس بم له
خوایه رستى و ئیسلامه تی و دینداریدا.

(۱۳) ههروهائى بلی: من زور ده ترسم له سزای روژیکى
پرمه ترسى و سامناک، به تابهت ئه گهر سه رکه شى بکه م
له فرمانى پهروهردگارم.

(۱۴) بلی: من تهنها هه رخوا ده په رستم و ملکه چ و
فرمانبهردارى ثاين و بهرنامه که ی ئه و زاته ده بم.

(۱۵) جا ئیوهش ئه ی بی باوه ران چى ده په رستن جگه له و
خوایه، بیه رستن و بیان بلی: بیگومان خه ساره تمه ندان
ئه و که سانه ن له روژى قیامه تدا، خو یان و خاو و
خیزانیان له ده ستچووه؛ ناگدار بن: که به راستى هه ر
ئه و به خه ساره تمه ندی ئاشکراو زیانی دیارو روون.
(له ناخی دوزه خدا).

(۱۶) ئه وانه له سه رویانه وه په له هه ورله دوو که لی ئاگراوی ده وری داو، له ژیریشیانه وه هه مان
په له هه ور و دوو که ل هه یه، ئابه و شیوه یه خوی گه وره به نده کانی ده ترسیئیت و بیان ده فهرمویت:
ئه ی به نده کانم پاریزکاربن و خوتان له سزای من بیاریژن.

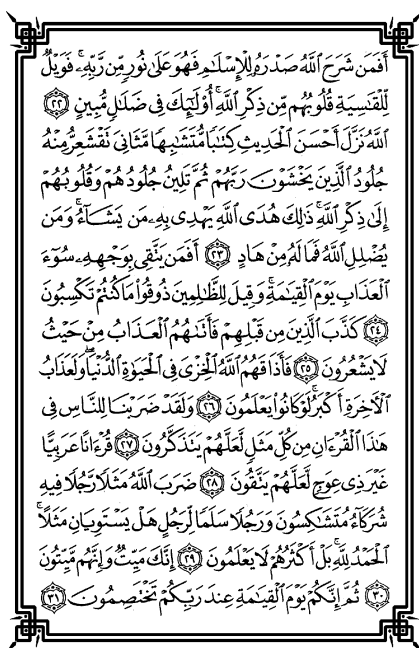
(۱۷) جا ئه وانه ی که خو یان دووره په ریژ گرتووه له هه موو ئه و شتانه ی خه لکی ده بیه رستن، جگه له
خوی پهروهردگار، وه به ته ویه و په شیمانیه وه گه راونه ته وه بولای خوا، مزده ی سه رکه وتن و
سهر فرازی و به خته وری و کامه رانی بو ئه وانه یه، ده مزده بده به و به ندانه م.

(۱۸) ئه وانه ی گو ی بو قسه و گو فتار ده گرن و په یره ی چاکترینی ده که ن، ئا ئه وانه که سانیکن که خوا
هیدایهت و رینمووی کردوون، ئه وانه خاوه نی عه قل و ژیری و بیرو هوشن.

(۱۹) جا ئایا ئه و که سه ی که به هو ی خرابی و خوانه ناسیه وه بریاری سزادانی درابیت (تو هیچ
کاروباری ئه وت به ده سته)... ئایا تو ده توانیت ئه و جوړه که سانه رزگار بکه یت که له ناو ئاگری
دوزه خدا گیریان خواردووه؟!

(۲۰) به لام ئه وانه ی که له پهروهردگاریان ده ترسن و دیندارو خواناسن کوشک و ته لاری چهند نه وم
که ژووره کانی له سه ریه کن بو یان ئاماده یه، چهنده ها روبار به ژیرو به به رده م ئه و کو شکانه دا جاریه،
ئه وهش به لینی خوایه، بیگومان خوایش به لینی خوی ده باته سهر.

(۲۱) ئایا تو نه تبیینوه سهر نجت نه داوه: که هه رخوا له ئاسمانه وه باران ده بارینیت، له وه ودوا له ناو
ناخی زه ویدا کو ی ده کاته وه، پاشان به شیوه ی کاریژ و کانی ده ریده هیئت، ئه وسه هه ر به و ئاوه
کشتوکالی هه مه جوړ و هه مه رنګ ده روینیت، ئینجا ده بینیت وشک ده بیت و زه رد هه لده گه ریت، پاشان
ده یخات و وردو خاشی ده کات، جا به راستی ئا له و شتانه دا یاداوه ری و یادخسته وه هه یه بو که سانی
ژيرو هوشمه ند.

(۲۲) باشه، ئایا ئەو کەسە ی که خۆی میهره بان سینه ی گو شاد کردوو ه بۆ ئیسلام و له سه ر رییازی نوورو رونای کی پهروه ردگاریه تی، (وهك ئەو کەسە وایه که پیچه وانه یه؟) هاوار و وهیل بۆ ئەوانه ی که دلیان رهقه له ئاستی قورئان و یادی خوادا، ئا ئەوانه له گومراییه کی ئاشکرادا گیریان خواردوو ه.

(۲۳) خۆی گهوره هه ر خۆی جوانترین و پیروزترین فه رمایشتی ناردو ته خواره وه که ئەم قورئانه یه، (له جوانی دارشتندا) بابه ته کانی له یهك ده چن، هه ندیک باسیشی به شیوازی جیاواز تیدا دووباره بو ته وه، جا کارکردی ئەم قورئانه ئەوه یه که: ته زوو ده هیئت به گیان و پیستی ئەو که سانه دا که ترسی پهروه ردگاریان له دل و دهرووندا هیه، پاشان گیان و پیست و دلیان نه رم و ئاماده و چالاك ده یئت بۆ یادی خواو خوا به رستی ئا ئەوه هیدایه ت و رینمووی خواجه که هه ر کەس شایسته بیئت هیدایه ت و رینمووی ده کات بۆ ئەو پله و پایه به رزانه، ئەوهش که رییازی خوا ون بکات کهس نیه رینمووی بکات.

(۲۴) جا ئایا ئەو کەسە ی به روخسار و دهم و چاوی به رگری له سزای سهختی روژی قیامه ت بکات، (وهك ئەو کەسە وایه که نه ترسیت)، ئەوسا به و سه ته مکارانه دهو تریت: ده ی بجیژن سزای ئەو کرده وانه ی که کاتی خۆی ئەنجامتان ده دا.

(۲۵) ئەوانه ی پیش ئەمانیش بروایان به پیغه مه ران نه بوو، زۆری پی نه چوو تو له و سزا یه خه ی پیگرتن له شوینی که وه که به ته مای نه بوون و هه ستیان پینه ده کرد.

(۲۶) ئەوسا ئیتر خوا هه ر له ژیا نی دنیا دا تالای کرد به گه روویاندا و ریسوای کردن، بیگومان سزای قیامه ت سه ختته بو یان ئەگه ر بیانزانیاه.

(۲۷) سویند بیئت ئیغه له م قورئانه دا هه موو جو ره نمونه به کمان بۆ خه لکی هینا وه ته وه، بۆ ئەوه ی یاداو هری وه ربگرن و بیریک بکه نه وه له راستیه کان و تی بگهن.

(۲۸) قورئانیکی پاراو، به زمانی عه ره بی، به هیچ شیوه یهك که چی و لاری تیدا به دی ناکریت، بۆ ئەوه ی که ئەو خه لکه پاریزکار و خواناس بن.

(۲۹) خۆی گهوره نمونه ی هینا وه ته وه به پیاویك که گیری خوارد بیئت به ده ست چه ند به رپرسیکی شه رانی و سه رکه شه وه، پیاویکی تریش ته نها یهك به رپرسی هه بیئت، ئایا ئەو دوو جو ره نمونه یه، وهك یه کن، سوپاس و ستایش ته نها شایسته ی خوایه، ئاشکرایه که ئەو دو حا له ته یه کسان نین، به لام زۆربه ی ئەو خه لکه له م راستیه تی ناگهن و نایزان و لیکی ناده نه وه.

(۳۰) ئە ی محمد ﷺ به راستی توش ده مریت و ئەوانیش ده مرن و کهس نامیئت.

(۳۱) پاشان بیگومان ئیوه (واته نه گبه ت و یاخیه کان) روژی قیامه ت، له لای پهروه ردگارتان یه خه ی یهك ده گرن، داواچی ده بن له سه ر یه کترو. (هه ریه که تان ئەوانی تر تاوانبار ده کات).

(۳۲) جا کئی لهو کهسه سته مکارتره، که درو به دهم
خواوه هله دهبه ستیت و نهو راستیهی که بوی هاتووه و
پیی راگه یه نراوه، بروای پیی نی یه، مه گهر له دوزه خدا
شوینی مانه وه بو کافران ناماده نه کراوه؟!
(۳۳) نهو کهسه ش راستی و حقیقه تی هیئاوه و
باوه پرسی پییه تی، تهنه ا نهوانه خواناس و دینداران.
(۳۴) جا نهو به خته وه رانه ههر چیان بویت له لایه ن
په روه ردگار یانه وه بو یان ناماده یه و پیشکه شیان
ده کریت، ئا نهو یه پاداشتی چاکه کاران و چاکه خوازان.
(۳۵) بو نهو یه خوا چاو پوشی بکات له خراپترینی نهو
گوناهانه ی که نه نجامیانداده، بو نهو ههش پاداشتیان
بداته وه به چاکتر لهو ی که نه نجامیان ددها.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ
إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَالَّذِي
جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ ۖ وَعِنْدَ رَبِّهِمْ ذِكْرُ مَا عَمِلُوا ۚ وَبِئْسَ
لِلْكَافِرِينَ أَسْوَأُ الْمَثْوَىٰ ۚ وَعَمِلُوا وَبَجَرْتَهُمْ ۖ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يَضِلَّ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ ۚ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَارٍ ۚ وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ فَلْأَنزِلْ لَهُمْ تَأْوِيلَهُ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ
أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ ۚ فَلْخَسِبْ
اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلُهُمْ
عَلَىٰ مَكَانِهِمْ ۚ إِنَّ عَمَلَهُمْ هُتُوفٌ يَعْلَمُونَ ۚ
مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝

(۳۶) مه گهر خوا بهس نیه که پشتیوان بیت بو بهنده ی خوی که پیغه مبه ره ﷺ، که چی نهوان تو
ده ترسین به شتی تر جگه له خوا، خو نهو یه خوا گومرای بکات و سه ری لییشیوینیت، ئیتیر کهس
تانوانیت دهستی بگری و رینمویی بکات. (چونکه خویشی مه بهستی نیه).
(۳۷) نهو ههش که خوا هیدایه تی بدات و رینموویی بکات و بیخاته سه ری راست، کهس ناتوانیت
گومرای بکات، مه گهر ههر خوا بالا دهست و تو له سینهر نیه (له تاوانکارو تاوانباران)؟
(۳۸) نه گهر له بی باوه ران بپرسیت: کئی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه، بی دوودلی و به پهری
دنیا ییه وه ده لین: خوا، باشه؛ پیمان بلین: نهو یه ئیوه هاواری لی ده کهن له جیاتی خوا، نه گهر نهو
خوا یه بیه ویت تووشی به لاو ناخوشیه کم بکات، ئایا نهو کهس و شت و بتانه ده توان فریام بکهون و
نه هیلن؟ یا خود نه گهر بیه ویت ره حمهت و به خشیکم پی به خشیت، ئایا نهوانه ده توانن نهو
ره حمهت و به خششه قه دهغه بکهن و نه یه لن و بیگر نه وه؟! تو نه ی پیغه مبه ره ﷺ بلین: من خوام به سه
که له ته نگانه دا ده گاته فریام، ده با نهوانه ی پشتیوانیان ده ویت ههر پشت بهو زاته بهستن.
(۳۹) ههروه ها پیمان بلین: نه ی قهوم و هوژه کهم ئیوه له سه ر شیوازی خوتان کاربکهن منیش به راستی
سه رگه رمی کاری خوم، جا له ئاینده دا هه موو راستیه کانتان بو روون ده بیته وه...
(۴۰) که کئی تووشی سزایه که ده بیت که سه رشور و شه رمه زارو سه رگه ردانی ده کات له دنیا دا، له
قیامه تیشدا سزایه کی به رده وام داوینگیری ده بیت و له کولی نابیته وه.

(۴۱) بیگومان نیّمہ تہم قورٹانہمان بو تو دابہ زاندوہ تا ہەرچی راستیہ کانہ بو خہ لکی روون بییتہوہ، جا تہوہی ریازی ہیدایہت بگریتہ بہر، تہوہ خوئی قازانجی کردوہ، تہوہش کہ گومراہوہ، گومراہوونہ کہی لہ سہر خوئی دہ کہویت، ونہ بیٹ تو چاودیر و پالپوہ نہریان بیت (تا بہ زور بیانخہیتہ سہر ریازی ہیدایہت).

(۴۲) ہەر خواہیہ کہ روح و گیانہ کان دہ کیشت لہ کاتی مردنیاندا، ہەر وہا تہوہش کہ لہ خہوہ کہیدا نامریٹ ہەر خوا بوئی دہ نیڑیتہوہ، جا تہوہ کہ سہی کہ خوا بریاری مردنی دایٹ روحہ کہی دہ گریتہوہ و ناگہ پرتہوہ بو لاشہ کہی، تہوہ کہ سہش کہ روژی تہواو نہ بوویٹ دہ نیڑیتہوہ بوئی تا کاتیکی دیاریکراو، بہ راستی ئا لہو دیاردانہ دا چہندہا بہ لگہ و نیشانہی زور ہہیہ بو کہ سانیک کہ تیفکرن و بیر بکہنہوہ (لہم سالانہی دوایدا نارسہر تہلیسون زانای فیزیای ناوکیی لہ کونگرہیہ کدا

لہ قاہیرہ بابہ تیکی دہ بارہی مردن و خہو پیٹشکەش کرد تیایدا و تسووی: دواۛی نزیکہی ۲۵ سال لیکو لینہوہ و وردبوونہوہ بویم دہرکہ وتوہ کہ خہو جوړہ مردنیکہ، تہوہ کاتہ زانایہ کی موسلمان نامازہی بوئم نایہ تہ کرد، ئیتر نارسہر سہری سوپماو سہرہ نجام شایہ تمنانی ہیئا، ئیستا موسلمانیکی ئینگلیزی تیکو شہرہ).

(۴۳) نہ خیر، تہوانہ بیر ناکہنہوہ، بہ لکو سہر لیشپواوہ کان لہ جیاتی خوا شتی تریان کردوہ بہ تکاکاری خویان؟! پییان بلّی: باشہ، تہ گہر ہیچیشیان بہدہست نہ بیٹ و ہہست و شعوریشیان نہ بیٹ، (ہەر دہیانکہ نہ تکاکار و بہتہمان شتیکتان بو بکہن؟).

(۴۴) ئینجا پییان بلّی: تکاکارو تکاوہرگرتن و تکاکردن، ہەر ہہمووی بہدہست خواہی، ہەرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدایہ، ہەر تہوہ خواہنیانہ، لہوہودوایش ہەر بولای تہوہ دہبریئہوہ.

(۴۵) کاتیکیشت تہنہا ناوی خوا برا، تہوانہی کہ باوہریان بہ قیامہت و روژی دواۛی نیہ دلیان دہگریٹ و بیزاری دایان دہگریٹ، (بہ لام) کاتیکیشت باسی شتی تر بگریٹ جگہ لہ خوا، دہستہ جی دلخوش و کہیف خوش دہبن و حہزی پیئدہ کەن.

(۴۶) تہی پیغہمبہر ﷺ بلّی: تہی تہوہ خواہی کہ بہدیہیئہری ئاسمانہ کان و زہویت، زانای پەنہان و ئاشکرایت، ہەر تو دادوہری دہکہیت لہ نیوان بہندہ کانتدا، لہو شتانہدا کہ کیشتیان لہ سہری ہہیہ.

(۴۷) خو تہ گہر تہوانہی کہ ستہمیان کردوہ، خواہنی ہەر ہہموو زہوی بن، تہوہندہی تریشی لہ گہل بیٹ، تہوہ لہ روژی قیامہتدا ہەر ہہمووی دہکہنہ قوربانی خویان و ہہمووی دہبہخشن لہ پیانوی رزگاریی خویندا کاتیکی کہ دہبین سزاو نازاری دوزخ زورسہختہ و لہلایہن خواوہ سزاو نازار و تہشکہنجہی وایان بو دہردہ کہویت کہ ہەرگیز بہ تہمای نہبوون.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلْإِنسَانِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَكَىٰ
فَلْيَنْفُسْ بِهِ فَيَنْصِبْ وَمَنْ نَسِلْ فَلْيَتَمِصْ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
لَمْ تَمُتْ فِي مَنَازِلِهَا فِيمَا شَاءَ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ نَارٍ وَآبٍ وَآبٍ وَآبٍ وَآبٍ
فَلْيَاوُلُوا كُنُوفًا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ نَارٍ وَآبٍ
وَاللَّهُ السَّعْفَةُ جَمِيعًا لَّهُمُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهِيدُ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَّاهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَهُمْ بِكَوْنِهِمْ يَحْسِبُونَ ﴿٤٧﴾

(٤٨) ئەوسا ئىتىر سەردەنجامى كارۋىكرەدەۋە ئاشرىنەكانى
خويانيان بۇدەرگەۋت و ئەۋەى بەگالتەگرتبويان و بروايان
پىي نەبوۋ داۋىنگىريان بوۋ.

(٤٩) جا کاتيک ناخوشي و نازاريک تووشي ئينسان دهبيٽ،
هاناو هوار پو ٽيمه دهينيٽ: خو ئه گهر نازو نيعمه ٽيکمان
پييه خشي؛ دهليٽ: ئه مه تنه شاره زايي خومه، زيره کي خومه،
ليها توويي خومه، نه خير وا نيه؛ ئه و به خشي نه بو تاقى
کردنه وهيه، به لام زوريه يان بهم راستيه نازان.

(۵۰) بهرآستی ئەوانەى پيش ئەمانيش شتى وايان دەوت،
 وەنەبیت ئەو کاروکردهوى که کاتى خۆى دەيانکرد فریایان
 کهوتیبت و سوودی پيگه باندین.

(٥١) ئەوسا تۆلەي ئەو کاروکرده وە ناشرین و نادروستانەي
کە کردبوویان داوینگیریان بوو، ئەوانەش کە ستمیان کردووە
(لە هاوەلگەرانێ مە کەکو ئەوانەي دەبنە کۆسپ بەلەبردەم
ئایینی خوادا)، ئەوانیش لە ئایندەدا تۆلەي کردووە

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥١﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَجْوَاهُ إِذَا حَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنَ اللَّهِ إِذَا مَسَّ أَوْ يَتَّبِعُ عَلَىٰ عِلْمٍ لِّهِ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّا
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ قَدْ فَالَمَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَأَنَّهُمْ
عَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ بِنَظَرِ
رَبِّكَ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾
فَلْيَعْبَادُوا اللَّهَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ هَٰؤُلَاءِ هُمُ الْغَافِرُونَ الرَّحِيمُ
﴿٥٦﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُمْ ۖ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ۚ ثُمَّ لَا تُشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِن رَّبِّكُمْ ۖ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَتَأْتُوا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
عَلَىٰ مَا قَرَّرْتُ فِي حُبِّ اللَّهِ ۚ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٩﴾

ناشرینه کانیان داوینگریان ده بیټ، وه نه بیټ ته وانه له ټوله ی خوایی ده ربازبین.

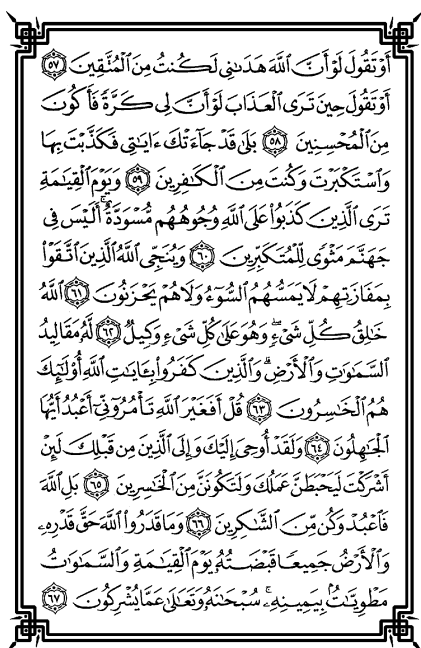
(۵۲) ئايا نه يانده زانى كه به راستى هەر خوا رزق و رۆزى ده به خشيت به هەر كەس كه بيه ويٽ، يان ته ننگى ده كاته؟ ييگومان ئا لهو (كهەم و زۆرى رزق و رۆزیه دا) به لگه و نيشانهى زۆر ههيه بو كه سايك كه ئيمان دههين و باوهريان ههيه.

(۵۳) ئەي پيغمبەر ﷺ بَيَّان بَلَى: خوا دەفەر مويْت: ئەي بەندە کانم... ئەوانەي کە خۆتان گوناھبار کردوو و ھەلەي زۆرتان ئەنجامداو، ئا ئوميد مەين لە پەرحمە تي خوا، (چونکە پەرستي ئەگەر ئیو تەوہي راست و دروست بکەن)، خوا لە ھەر ھەموو گوناھو ھەلە کانتان خۆش دەيیت، چونکە ئەو خوايە بە تەواوي لێخۆشبوو لێبوردەيە و بەسۆزو مېھربانیشە.

(۵۴) هه‌وڵ بدەن هه‌میشه و به‌رده‌وام دلتان لای خوایی و بگه‌ڕینه‌و بۆ لای په‌روه‌رگارتان و ته‌سلیمی ئه‌وین،
پیش ئه‌وه‌ی که سزای خوا یه‌خه‌تان بگه‌ڕێت له‌وه‌دواش سه‌رکه‌وتوو نابن و که‌س نایێت به‌رگرتان لێ بکات.

(۵۵) کۆشش بکهن؛ به‌رده‌وام شوینی چاکترینی ئەو فەرمانانە بکه‌ون که له‌لایەن خواوە ره‌وانه‌ کراوه‌ بو‌تان (بێگومان له‌ هه‌موو شتێکدا چاک و چاکتر هه‌یه‌، نوێژه‌ فەرزه‌کان ئەنجام بدریت چاکه‌، به‌لام ئە‌گەر سونه‌ته‌کان و شه‌و‌نوێژیش بکری‌ت چاکتره‌، زه‌کات بدریت چاکه‌، به‌لام به‌خشینی زۆرترو زیاتریش له‌ زه‌کات، چاکتره‌، تۆ‌له‌سه‌ندن له‌ که‌سیک که‌ حه‌قت لایه‌تی ری‌ی پێدراوه‌، به‌لام چاوپۆشی و لێ بو‌وردن چاکتره‌.. هه‌تد) پێش ئە‌وه‌ی سزاو ئازاری کتویر به‌خه‌تان بپێگریت، له‌کاتی‌کدا ئێ‌وه‌ هه‌ست به‌ نزیکي سزاکه‌ نه‌که‌ن.

(۵۶) نه‌وه‌کو یه کیچ بلیت: ناخ و داخ و په‌شیمانی بوئو هه‌موو لادان و نادروستیانه‌ی که کردم، له فرمان و به‌رنامه‌ی خوادا، و له‌وه‌سه‌نه بووم که گالته‌یان به‌دین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد و (ئیماندارانم به دواکه‌وتوو کۆنه‌یه‌رست ده‌زانم).

(٥٨) یاخود کاتیەک کە سزاو ئازار دەبینیت بلیت: خو ئە گەر مۆلەتێک ببیت و جاریکی تر بگەرێمەوێه یۆ دنیا، ئەوێ مەرج ببیت لە چاکەکاران و خێرخۆزان دەبم.

(٥٩) نەخێر تازە، مۆلەت بەسەرچوو، چونکە کاتی خوئی ئایەت و فەرمانی منت بو هات، کەچی تۆ ئەو کاتە بروات پێ نەکرد و بەدرۆت دەزانی، فیزو دەمارگیریت دەکردو، لوتت هەڵدەبری لە ئاستیدا، تۆ هەر لە ریزی بێ پرواگاندا بوویت (ئێتر ئیستا بۆچی بێ شەرمانە داوی گەرانەوێه یۆ دنیا دەکەیت؟!)

(٦٠) جا روژی قیامەت دەبینیت، ئەوانە ی درویمان بەئای خواوە دەکرد (شتی ناڕەوایان تێکەڵی دین دەکرد) رووخساریان رەش و تاریکە، مەگەر شوین و جێگە یۆ ئەو خو بە زل زان و لووت بەرزانه لە ئاگری دۆزەخدا نییە؟!)

(٦١) لەو لاشەوێه خوی گەورە ئەوانە رزگار دەکات کە دینداری و پارێزکاریان دەکرد؛ بەهوی سەرکەوتن و دەرچوونیان لە تاقیگە ی دنیا، ئێتر هیچ جوړە ئازارو ناسوړو ناخوشیە کیان تەووش نایەت و پەستی و غەم و دلگەرنیش رویان تێ ناکات.

(٦٢) خوا بەدیھێنەری هەموو شتیەکە، هەر ئەویش سەرپەرشتیار و پارێزەری هەموو شتیەکە....

(٦٣) کلیل و جلەوی ئاسمانەکان و زەویش هەر بەدەست ئەو، ئەوانەش کە کاتی خوئی بێ باوەر یوون بە ئایەت و فەرمانەکانی خوا، ئا ئەوانە هەرخوێان رەنجەرۆ و زەرەرمەندن.

(٦٤) ئە ی پیغەمبەر ﷺ بلی: ئە ی نەفامان، دەتانه ویت و فەرمانم پێدەکەن کە جگە لە خوا شتی تر و کەسی تر بپەرستم؟!)

(٦٥) سویند بەخوا با دلنیا بێن کە وەحی و نیگا نیردراوە یۆ تۆ یۆ ئەوانە ی پیش تۆش ئە گەر هاوێلگەر بیت و شەریک یۆ خوا پریار بەدەیت کاروکردوێه چاکە کانیشت پووجە و دەچیتە ریزی خەسارەتمەند و زەرەرمەندانەوێه.

(٦٦) نەخێر بە گوێیان مەکە، بەلکو تۆ هەر تەنھا خوا بپەرستە و لە دەستە ی سوپاسگوزاران بە.

(٦٧) خوانەناسان؛ قەدری خوایان وەک پیویست نەگرت، رێزیان یۆ دانەنا، بەمەرچیک هەر هەموو گوئی زەوی پر مەشتیکی قودرەتی ئەو زاتە یە لە روژی قیامەتدا، ئاسمانە کانیشت بەدەستی قودرەتی راست و دروستی خوا پیچراوەن (ئاماژە یە یۆ دەسەلاتی بێ سووری ئەو زاتە)، پاک ی و بیگەردی و بلندی یۆ ئەو پەرودرگەرە مەزنە ی کە هەرگیز شایستە ی ئەوێ نەفامان هاوێل یۆ پریار بەدن و قەدری نەزانن.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِي يَوْمٍ نَّظُرُونَ
﴿٦٨﴾ وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ
بِالْجِبَّتَيْنِ وَالشُّهَدَاءُ وَفُضِيَ إِلَيْهِمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
﴿٧٠﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا قَسَّيْتُمُ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧١﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ ﴿٧٢﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَبُوءًا مِّنَ الْجَنَّةِ ۖ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٣﴾

(۶۸) لهو روژدها فوو ده کریت به - صور - دا، (مه گهر ههر
خوا خوی بزائیت چ ده زه گایه که) ههر کهس له ئاسمانه کان و
زه ویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سیك خوا ویستی له سه ر
مردنی نه بیټ، له وه وودوا فوویه کی تری پیدادا ده کریت هوه، جا
ده سه به جی ههر هه موو خه لکی هه ستاونه ته سه ریپی و به
حه په ساوی و سه رسامیه وه ته ماشا ده کهن.

(۶۹) (دیاره که خوری دنیا نه ماوه، زه وی بوته گوړه پاینیکی
فراوان) ته وسا به نوری خوا یا خود به نووړیک که خوا
فه راهه می ده هیټیت زه وی روناك ده بیټه وه، کارنامه و
دوسیه کانیش دانراون، سه رته ا پیغه مبه ران و شه هیدان
ده هیترین و دادوه ری له نیوانیاندا ته نجام ده دریت به شیوه یه کی
حه ق و راستی، بیگومان نه وان هیچ جوړه سته میکیان لی
ناکریت...

(۷۰) ههر که سه ش نه نجامی کرده وه ی خوی وهرده گریټ
به ته وای، سه رته نجامی کوڅشی خوی ده ست ده که ویت، بیټی

که م و کوړی چونکه نه و زاته ته و او زانا بوو به هه موو نه و کارو کرده وانه ی که جاران خه لکی نه نجامیان ده دا...
(۷۱) ته وسا نه وانه ی که بی باوه ر بوون، راپیچ ده کریڼ به ره و دوزه دهسته دهسته و تا قم ده گوړیزینه وه، تا
کاتیک ده گه نه بهر قاپیه کانی، (هه موو مولده خوڼ له به رده میدا، دواى ماوه یه ک) بویان ده کریت هوه، فریشته ی
به رپرس و سه رپه رشتیار سه رزه نشتیان ده کات و پیان ده لیت: باشه، مه گهر پیغه مبه ران له خوټان ره وانه نه کرابوو
بوټان که نایه ته کانی په روه ردگاری خوټان به سه ردا بخوټیته وه، وه یاداوهریتان بکات و داتان بچه له کیټیت له
گه یشتنی نه روژده؟! به دهم ناخوداڅ و ناله وه ده لین: به لی، به لام تازه، به لی، هیچ که لك و سوودی نیه و بریاری
سزاو تازار دراوه به سه ر کافر و بی پروا کاندا.

(۷۲) ته وسا ټیتر پیان ده وتریت: ده ی ټیتر له قاپیه کانی دوزه خه وه بو ژووړه وه، بچه ناوی ژیانى ناخوش و
سه ختیش بوټان به رده وامه، مردنیش نیه ئای که چند ناسازه، جیگه و ریگه ی لووت به رز و خو به زل زانه کان.
(۷۳) له ولاشه وه نه وانه ی که پاریزکار و به نده ی ملکه چی په روه ردگاریان بوون، نه وانه ی حسابیان بو نه و روژه
ده کرد دهسته دهسته و پول پول به وپه ری ریزه وه به ری ده کریڼ به ره و به هشت، هه تا کاتی که ده گه نه نه ووی
ده روازه کانی له روویاندا کراوه یه و له سه ر بشته، فریشته کانی به رپرس و سه رپه رشتیارانی به هشت زور
به گهرمی و روو خوشیه وه پیشوازیان لی ده کهن و ده لین: درود و سلاوتان لی بیټ، ټیوه پاک و خاوین، که واته
فه رمون بچه ناو به هشته وه، هاوړی له گه ل ژیانى هه میشه یی و نه پروا ده دا.

(۷۴) ته وسا ټیتر نه و به خته ودرانه ده لین: سوپاس و ستایش بو نه و خوایه ی، که به لینى خوی بو مان برده سه ر و
کردینی به خاوه نی سه رزه مینی به هشت و له هه شوینیک و له هه جیبه کیدا بمانه ویت سه ربه ستانه ژیان
ده بهینه سه ر، ئای چه نده پاداشتی ټیکو شه ران و خه باتکاران له پیناوی خوادا چاک و پاک و به نرخه.

(٧٥) ئەوسا ئیتر فریشتەکان دەبینیت دەوری تەختی - شاهی شاهانیان - داوہ و سەرگەرمی تەسبیحات و سوپاس و ستایشی پەروەردگاریان و حق و دادوہری لە نیوان ھەموواندا جیبەجیی کرا، ئینجا بە یە کدەنگ لە ھەموو لایە کەوہ دەوتریت: الحمد لله رب العالمین.

سورہتی (غافر)

بەناوی خوای بەخشندە و میھربان

(١) سەرنجی سەرەتای سووہتی (البقرة) بدە...

(٢) ھاتنە خواروہی ئەم قورئانە لە لایەن خوای بالادەست و شارەزا و زاناوہی.

(٣) ھەمیشە ئەو زاتە لێخۆش بووی گوناھە، وەرگری تەوہ و پەشیمانئە لە بەندە گوناھبارەکانی، تۆ لە سینەرە زۆر بەسەختی لە یاخی بووان و ستەمکاران، دەسەڵتدارە و خاوەن و بەخشینەری ناز و نیعمەتەکانە،

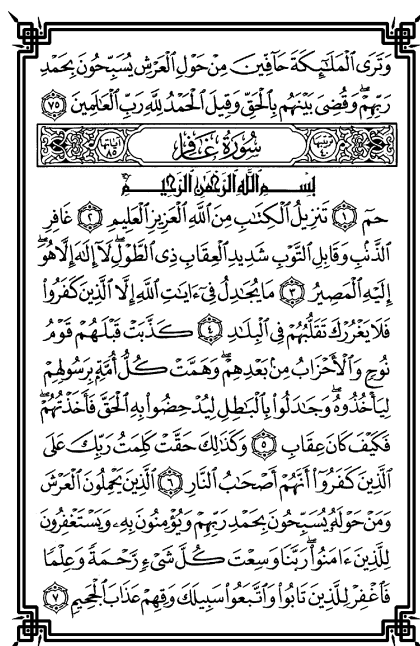
ھیچ خواھێک نێە جگە لەو، گەرانەرەو سەرنجامیش ھەر بۆ لای ئەو زاتە یە.

(٤) ھیچ کەس لە بەرامبەری ئایەت و فەرمانەکانی خواوہ موجدەلە و دەمەدەمی ناکات، جگە لەوانە ی کە کافرو بێ پروا و خوانەناس بوون، ئە ی پێغەمبەر ﷺ کەواتە دەسەڵات و سەرمایە و ھیزیان فریوت نەدات. (وابزانیەت ھەتا سەر ھەروا بۆیان دەلویت).

(٥) پێش ئەمانیش (واتە: کافرانی مەککە) قەومی نوح و گەلی دەستە و گرووی تریش باوہریان بە پێغەمبەرەکانیان نەکرد، ھەر گەلیک پەلاماری پێغەمبەرەکی خۆی دا تا دەسگیری بکات و ئازاری بدات و لە بەرنامەکی لای بدات، ھەر وەھا موجدەلە و دەمەدەمیان دەکرد بۆ ئەوہی حق داپۆشن و نەپھیلن، جا منیش پێچامنەوہ و لەناوم بردن، پروانن چۆن تۆ لە یە کەم لێسەندن! (چۆن کردمن بە پەندو عبیرەت).

(٦) ئا بەو شیوہیە بریاری پەروەردگاری تۆ ئە ی محمد ﷺ چەسپا بەسەر ئەوانەدا کە خوانەناس و بێ باوہر بوون، بەراستی ئەوانە نیشتەجیی دۆزەخن. (ئەوہ لە لایەک، لە لایەکی ترەوہ):

(٧) ئەو فریشتانە ی کە عەرش و تەختی پەروەردگار ھەڵدەگرن، ئەوانەش کە بەدەوریدا دەسورپینەوہ، تەسبیحات و ستایش و سوپاسی پەروەردگاریان دەکەن، ئیمان و باوہری زۆر بەھیزو دامەزراویان پێتە، داوای لێخۆشبوونیش دەکەن بۆ ئەوانە ی کە باوہریان ھیناوە، دەلین: پەروەردگار! رحمت و میھربانی تۆ، زانست و زانیاری تۆ، ھەموو شتیکت پێ گرتۆتەوہ، کەوابوو خۆش ببە لەوانە ی کە تەوہیان کردووە و لە گوناھەکانیان پەشیمان و شوین بەرنامە و رێبازەکی تۆ کەوتوون، ھەر وەھا لە ئاگری دۆزەخیش بیانپاریژە.

(۸) په‌روه‌رگارا بيان‌خه‌ره ئه‌و باخ و باخاته‌ی به‌ه‌شتی
عه‌دنه‌وه که به‌لټ پيداوون، هاوړې له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا که
چاگ و خواناسن، له باوک دايک و هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانيان،
به‌راستی هه‌ر تۆ خوايه‌کی بالاده‌ست و دانایت.

(۹) له تۆله‌ی هه‌موو گونا‌هه‌کان بيان‌پاړيزه، خو هه‌رکه‌سيگ له
تۆله‌ی گونا‌هه‌کان بياړيزيت له روژي قيامه‌تدا، ئه‌وه ټيتر تۆ
ره‌حمه‌ت پي‌کردوه، هه‌ر ئه‌وه‌شه سه‌ره‌فرازی و سه‌رکه‌وته‌نی
گه‌وره و بې‌سنوړ.

(۱۰) بیگومان نهوانه‌ی که بی‌باوه‌پ بوون، له قیامه‌دا بانگیان لئی ده‌کړت که رق و خه‌شم و قینی خوا زوړ زیاتره له رق و خه‌شم و قینتان دژ به‌یه‌کتر، چونکه کاتی خو‌ی بانگ ده‌کران بو ئیمان و باوه‌پ که چی ریبازی کوفرتان به‌رنه‌ده‌دا و له‌سه‌ری به‌رده‌وام ده‌بوون.

(۱۱) کافران له وه لاما ده لاین: په روه دگارا تو دسه لاتت
بې سنووره دوو جار ئیمهت مراندووه و دوو جار ئیمهت
زیندو کردو ته وه (مه بهست نه بوونی بیش هاتنه دنیا به، که

جوړه مردنيکه وئو مردنهش که دهيزانن، ژباني دنياو زيندوو بوونه وهی قيامه تيش دوو جوړ ژيانه) جا ئيمه دان دهنين به گوناوې تاوانماندا ئايا چاره سه ريك، ريبازيك نيه، يو رزگاريمان؟

(۱۲) ئىستاش ئەو بارودۇخەي كە تېي كەوتون بەھۆي ئەو دەيە، بەراستى كاتىك بانگەواز بىرېت بۇ پەرستى خاى تاك و تەنھا، ئىو باوەر ناھىن، خۇ ئەگەر ھاوئى بۇ برىار بىرېت و رېبازى يە كخواناسىن كەنار بخرىت، ئىو باوەر بەو دەھىن، ئىستاش فەرمان، ھەر فەرمانى خاى بەرزو بىلد و گەورەيە (بۇ جيا كىردنەوئى ئىمانداران لہ پى باوران).

(۱۳) ئەو خاويە بەردەوام بەلگە و نېشانەى دەسلە لاتداریى خویتان نیشان دەدات، لە ئاسمانیشەوہ رزق و روژیتان بو دادەبەزیتیت (وہك: باران، ھەوا، جوړەھا تیشك، كە دەبنە سەرچاوەى روژی) كەسیش یاداوەرى وەرنەگرت و بیرناكاتەوہ جگە لەوانەى كە: دەگەرینەوہ بو لای ئەو زاتە.

(۱۶) که واته ئه‌ی ئیمانداران: ئیوه هه‌ر هانا و هاوار بو خوا به‌رن و ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رداری ئاین و به‌رنامه‌که‌ی ئه‌و بن، ئه‌گه‌ر چی کافرو به‌ی پروا کان به‌ی سه‌غله‌ت بن و به‌یان ناخوش به‌یت.

(١٥) ئەو پەرۋەردگارە پلەو پايەي زۆر بۆلەندە، خاوەنى تەختى فەرمانرەۋايى تايىبەتى خۆيەتى، ئەوزاتە ۋەحى ۋە نىگا بە فەرمانى خۆي دەئيربەت بۆ ھەركام لە بەندەكانى كە بىيەوئ، (قورئان رۇحە، چونكە ژيان بەخسە بەعەقل ۋە دۆل ۋە دەروون)، بۆ ئەۋەي خەلكى بترسىنىت لە رۆژى بەيە كگەيشتنەۋە (گەيشتنەۋەي رۇح بەجەستە، گەشتنەۋەي ئادەمىزاد بە كەدەۋەكانى..).

(۱۶) ئەو روژە ھەمويان بە دەرەو، (روت و رەجال، نھيى و ئاشكرا وەك يەكە)، ھېچ شتيكيان لہ خوا شاراوہ نىيە، ئەوسا پەرورەدگارى مەزن، ددەفرمويٓ: ئەمرو پاشايە تى و فەرمانرەوايى شايستەي كييە؟ كى خواەنى ھەمو ئەم بوونەوەرەيە؟ كەس نيە وەلام بەداتەوہ، خوٓي ددەفرمويٓ: ھەر ھەمووى بوٓ خواى تاك و تەنھا و خەشمگيرە. (لە كافرو بٓ باوہران).

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمِنْ صَلَاحٍ
 مِنْ أَلْبَابِهِمْ وَأَوْفَوْهُمْ بِوَعْدِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفَهُمُ السَّعَاتِ وَمَنْ فِي السَّعَاتِ
 يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُمْ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِبَادُوا بَلَعْتَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ نَفْسِكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُنْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾
 قَالُوا إِنَّمَا أَنتُمُنَا لَتَئِينَ وَآخِيتَ أَتَنْتَنِينَ قَاعًا فَقَالُوا إِنَّ
 فَهَلْ لِي خُورُجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
 اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ثُمَّ عَادُوا يُشْرِكُ بِهِ فَعَسَا أَتَاكُمْ اللَّهُ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
 لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَبْدُءُ الْإِنْسَانُ بِشَيْءٍ ﴿١٣﴾
 فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ رِزْقَهُ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤًا مُخِيفٌ
 عَلَى الْأَنْفُسِ هُمْ فِي لَمَمِ الْمُلُوكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّكَ
 اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفِ إِذْ أَقْلُوهُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَالًا ظَالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَا فِي الْأَرْضِ فَأَحْذَرْتُمُ اللَّهَ
 يَدْعُونَهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاوٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَحْذَرْتُمُ اللَّهَ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ سَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَيْنَ وَقُرُونِ
 فَقَالُوا اسْجُرْجُكْ دَاثٍ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَوْسَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُمْ وَأَسْخَبُوا
 ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

(۱۷) ئەمرو ھەموو کەس پاداشتی کار و کردەوی خۆی وەردەگریت، ئەمرو ھیچ جوړه ستمیک له کەس ناکریت، بەراستی خوای گەوره بەخیرایی لپیرسسینه وەکان ئەنجام دەدات (چونکە ھەموو شت لای ئەو زاتە روون و ئاشکرایە).

(۱۸) ئەو پیغمبەر ﷺ بیانترسینه و ئاگیان بەکە لە روژه نزیکە کە، روژی قیامت، کاتیەک کە دلێەکان دەگەنە گەروو، غەمگینی و پەژارە و تەنگانە دل و دەروونی خوێناسان بە تەواوی داگیر دەکات، ستمەکاران ھیچ دلسۆز و پشتیوانییکیان نییە، کەس تەکا کار و غەمخوریان نییە، تا قەسە یەکی رەواچی ھەبێت و تەکی لێ وەرگیری. (لە لایەن خوای گەورەو).

(۱۹) ئەو خوا یە ھەمیشە چاوە خیانیە تکار و ناپاکەکان دەناسێت و دەزانیت چی لە دل و دەروون و سینیەکاندا ھەشاردراو.

(۲۰) ھەمیشە خوا دادوھریی لەسەر بنچینە ی ھەق و

راستی ئەنجام دەدات، ئەوانە ی جگە لەو زاتە ھاواریان لێ دەکەن، ھیچ دەسەلات و داوھریەکیان لە دەست نایەت، بەراستی ھەر خوا خۆی بە تەواوی بیسەر و بینایە. (بە کار و کردەوی بەندەکانی).

(۲۱) ئایا ئەو بەسەر زەویدا نەپوشتوون، تا تەماشای بەکەن و سەرنج بدەن، سەرئەنجامی ئەوانە ی پێش ئەمان چۆن بوو؛ چیان بەسەرھات؟ ئەوانە لەمان زۆر بەھێزتر بوون و جی دەست و شوینە واریان زیاتر لە زەویدا ئاشکرا بوو، جا ئەو بوو خوا بەھۆی گوناھەکانیانەو لە ناوی بردن، کەس نەیتوانی لە سزای خوا بیانپاریزێت و پەنایان بدات و رزگاریان بکات.

(۲۲) ئەو بارو دۆخیان بۆیە بەسەردا ھات، چونکە بەراستی کاتی خۆی پیغمبەرەکانیان بە چەندەھا بەلگە و نیشانە ی ئاشکراوێ راستیەکانیان پیرا دەگەیاندن، کەچی بروایان نەکرد و باوھریان نەھینا، ئینجا خوای گەورە لەناوی بردن و پێچانیەو، چونکە بیگومان ئەو خوا یە بەھێزە و تۆلەسەندنەو ی زۆر توند و بە ئێشە لە بی باوھران.

(۲۳) سویند بە خوا ئیمە موسامان رەوانە کرد ھاوپی لە گەل چەندەھا بەلگە و نیشانە ی ئاشکرا دا لە گەل چەندەھا موعجیزە و سەراسیمە ی روندان...

(۲۴) بۆ سەر فیرعەون و ھامان و قاروون، بەلام ئەو ستمەکارانە وتیان: جادو و گەریکی درۆزنە!!
 (۲۵) جا کاتیەک ھات بۆ لایان و ھەموو راستیەکی بۆ سەلماندن بە بەلگە و معجزە ی ئاشکراوێ کە لەلایەن ئیمەو پێی بەخشا بوو، کەچی فیرعەون و داروودەستە ی فەرمانیاندا و وتیان: روڵە ی ئیرینە ی ھەموو ئەوانە بکوژن کە باوھریان ھیناوە و لە گەل موسادان، ئافەرت و کچەکانیان بەھێلنەو بۆ کارەکەری، بەلام خەیا لیان خواو، چونکە پیلان و تەلە کە ی بی باوھران ھەر سەری لەسەرگەردانیەو دەردەچیت.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ دُرُوبِي أَفْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
لَا يُؤْمِنُ بَيُّومِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعُذُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَقُولُ
لَكُمْ أَلْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ
بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
أَهْدِيكُمْ إِلَّا لِسَبِيلِ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَأْمُرُ الْإِنْسَانَ
أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْكُزْبِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْسٍ تُرْمَى
وَعَادُوا ثَمُودَ إِذْ هُمْ مِنْ عِندِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِنَّا ظَالِمُونَ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ
مِنْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَمِنْ عَصَاهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ ﴿٣٣﴾

(۲۶) ئینجا فیرعهون وتی: وازم لی بهین با موسا بکوژم، با هر هاوار له پیرهردگاری بکات، چونکه بهراستی من دهترسم که دین و ئاینتان بگوپیت! یاخود دوبهرهکی و خراپه و شهپر و شوپر له ولات و سهرزهویدا بهریا بکات!!

(۲۷) موساش وتی: بیگومان من پهنا دهگرم به پیرهردگاری خوم که پیرهردگاری ئیوهشه له ههموو لوت بهرزو خوبهزل زانی که باوهری بهروژی لیپرسینهوه نهییت (راستیه کان ئاوهژوو بکات).

(۲۸) (دیاره سهرئهنجام فیرعهون بریاریداوه موسا شهید بکات بویه): پیایوکی ئیماندار له خزمانی فیرعهون که باوهرهکی شاردهووه تا ئهوکاته، وتی: ئایا رهوایه پیایوکی بکوژن تهنه تاوانی ئهوهیه کهدهلیت پیرهردگارم - الله - یه، له کاتیکیدا چهندها بهلگه و نیشانهشی له لایهن پیرهردگارتانهوه بو هیانوان و

نیشانی داوان، خو ئهگهر دروزن بی، ئهوه دروزنیهکی به زهرهری خوی تهواو دهییت، خو ئهگهر راستگو بیته هندی که لهو بهلایانهتان بهسهردیته که پیی راگه یاندوون، بهراستی من دلنیام که: خوا هیدایهت و رینمویی کهسیک ناکات زیادهرهو و دروزن بی (واته: ئهگهر موسا دروزن بویه، ئهوه ههموو پشتیوانیهی لی نهدهکرا لهلایهن خواوه).

(۲۹) ههرهوها وتی: ئهی قهوم و هوژم ئهمرؤ ئیوه دهسهلاتتان ههیه بهسهر ئهم ناوجهیهدا و بهئارهزووی خوتان فهمرانهوایی تیادا دهکن، جا بیر بکه نهوه و تیقن کرن کی دهتوانیته فریامان بکهویت، کی دهتوانیته رزگارمان بکات، له توله و سزای خوا ئهگهر یهخه ی پیگرتین؟ فیرعهون قسه کهی پی بری ووتی: من تهنه ههر ئهواو بوچوونه بهچاک دهزانم و لام پهسهنده که پییم راگه یاندن، من تهنه ریازی چاک و دروستم نیشاندان!!

(۳۰) ئهواو پیاهوی که ئیمانی هیابوو وتی: بیگومان من دهترسم روژیکتان بهسهر بیته وه کو ئهواو روژهی بهسهر گرو و قهومه ناله بارهکانی پیشودا هات...

(۳۱) وه کو ئهوهی که بهسهر قهومی نوح و عاد و ثمود و ئهوانه ی بهدوای ئهواندا هاتن، جا وه نهییت خوا بیهویته ستهم له بندهکان بکات و حهز به تیاجونیان بکات. (بهلکو ههر خویان ستهم پیشهن).

(۳۲) ئهی قهوم و هوژم من بهراستی دهترسم له روژی هاوارو ئاهوناله و بانگردنتان بو لیپرسینهوه (روژی قیامهت)...

(۳۳) ئهواو روژهی که ههموو له بهری هلدین و پشتی تی دهکن و ههموو سهرگهردانن، نازانن چی بکهن و روو بکه نه کو، کهس نیه په ناتان بدات له خهشم و قینی خوا، ئهوهش خوا گومرای بکات به هو خراپه کاری خو یهوه، هیچ کهسی تر ناتوانیته هیدایهت و رینمویی بکات.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَرِهُنَّ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ دُعُونِ يَنْهَضُنَّ أُنْزِلِي صَرْحًا لَعَلَّيْ أَتْلُعُ أَلْسِنَتَهُنَّ ﴿٣٦﴾ أَسَدِبُ السَّمَوَاتِ فَاتْلُعْ إِلَيْنَا يَوْمَئِذٍ وَابْنِي لَأُطْنَمَنَّ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمَرْعُوعِ سُوءُ عَمَلِهِ وَصَدْعُ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمُ أَيْعُودُنَّ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمُ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّا زَكَرْنَا أَنُؤْتِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

(٣٤) سویند به خواکاتی خوئی یوسف به لگه و نیشانهی زوری بو هیئان تا ریازی خواناسی بگرنه بهر، کهچی بهردهوام له گوماندا بوون، بهرامبهر ئه و بهرنامه و ناینه ی که بوئی هیئابوون، ههتا ئه و کاته ی وهفاتی کرد، ئه وسا و تتان: ئیتیر ته و او هه رگیز خوا دوا ی ئه م، پیغه مبهری تر نانی ریئت، هه ر به و شیوه یه خوا که سانی سه رکه ش و گونا هکار و دل دانه مه زرا و راپرا گومرا ده کات و سه ریان لی ده شیو نیئت.

(٣٥) ئه و که سانه ی که موجه ده له و گفتوگو ده که ن ده رباره ی نایهت و فه رمانه کانی خوا، بی ئه وه ی هیچ به لگه یه کیان بو هاتیئت، ئه م مجاده له و گفتوگو یه زور بیزار و تاوانه لای خوا و لای ئه وانه ش که ئیمانان هیئاده، هه ر به و شیوه یه خوا مو ر ده نیئت به سه ر هه مو و خاوه ن دلیکی خو به زل زان و رق ئه ستوور و سته مکاردا.

(٣٦) ئا ئه و گه رمه ی قسه ی ئیمانداره دا فیرعه ون به هامانی وت: ئه ی هامان بورجیکی به رزم بو دروست بکه، بو ئه وه ی هه ندیک هو کارم ده ست بکه ویت!!...

(٣٧) هو کاری به رزبو ونه وه بو ئاسمانه کان، تا له و یوه سه رکه وم و نه یییه کان شاره زا بسم تا سه ردانیکی خوا ی موسا بکه م و بیبینم!! هه رچه نده من دلیام که دروزه!!، ئابه و شیوه یه کار وکرده وه ناشیرینه کان لای فیرعه ون جوانکراو، له ریازی راست و دروست لادرا، بیگومان پیلان و نه خشه ی نادروستی فیرعه ون هه ر له زه ره درایه.

(٣٨) جا ئه و که سه ی که ئیمانان هیئابوو دووباره هاته وه قسه وتی: ئه ی قه وم و هو زه که م: شوینی من بکه ون به قسه ی من بکه ن رینمو ویتان ده که م بو ریازی سه رفه رازی و چاکه و چاکه کاری.

(٣٩) ئه ی قه وم و هو زم بیگومان ژیا نی ئه م دنیا یه ته نها بریتیه له رابواردنیکی که م، به راستی ژیا نی پاشه روژ و داها توو، هه ر ئه و شوینی ئومید و ئارام گرتن و هه سانه وه یه بو ئیمانداران.

(٤٠) ئه وه ی گونا هو هه له یه کی کردیئت، ته نها به قه ده ر هه له و گونا هه که ی خوئی تو له ی لیده سین ریئت، ئه وه ش که چاکه ی کردوو له پیاوان و ئافره تان، له کوران و له کچان له کاتی کدا که خاوه نی باوه ری دامه زراون، ئا ئه وانه ده چنه به هه شته وه و بی سنوور و بی حساب رزق و روزی هه مه جو ر و هه مه چه شیان پیده به خشریئت.

(۴۱) ئی قہوم و ھۆزم ئوہ چی یه، خو من بانگی ئیوہ ده کهم بو رزگاری، بو سهر فہ رازی بو به هشت، که چی ئیوہ بانگی من ده کهن، بو خوانه ناسی، بو سهر که ردانی بو دۆزهخ!...

(۴۲) بانگم ده کهن تا باوہ پرم به خوا نه مینیت و هاوہل و شہریکی بو بریار بدهم، بی هیچ به لگه و زانستی و زانیاریه، له کاتی کهدا من بانگتان ده کهم بو لای زاتی که تهواو بالادهسته و زوریش لیخو شبووہ...

(۴۳) شتیکی راسته و گومانی تیدانیه ئوہی که ئیوہ من بانگ ده کهن بو لای خاوهنی هیچ بانگهواز و بهرنامه و پروگرامیک نیه، نه له دنیا، نه له قیامه تیشدا، ئوہش ناییت له یاد بکهین، که له راستیدا گه رانه وه مان بو لای خوی گه وره یه، ئه وانهش تاوانی زور ئه نجام ده دن و

وَقَفَّيْ مَا لِيَ اَدْعُوَكُمْ اِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِى اِلَى النَّارِ ۚ تَدْعُونِى لَآ اَكْفُرُ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفُوْرِ ۝۱۱۱ اَنَّمَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْآخِرَةِ وَاَنْ مَّرَدُّا۟ اِلَى اللّٰهِ وَاَنْتَ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ۝۱۱۲ فَتَذَكَّرُوْا مَا قُوْلُ لَكُمْ وَاَفُوْضْ اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ اِنَّكَ اِلَهُ الْبَصِيْرِ ۝۱۱۳ فَوَقَدَ اللّٰهُ سَعِيَّاتِ مَا مَكُرْتُمْ وَاَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝۱۱۴ النَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخُلُوْا اِلَآلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ۝۱۱۵ وَاذِيْتَحْجُرُوْا فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفَا۟ لِلَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَاَهْلَ اَنْتُمْ مُّعْتَبَرُوْنَ عَنَّا نَحْبِىْٓ اِنَّ النَّارَ ۝۱۱۶ قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُلُّ فِىْهَا اِلٰهَ اللّٰهِ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝۱۱۷ وَقَالَ الَّذِيْنَ فِى النَّارِ لِحَزَنَةٍ جَهَنَّمَ اَدْعَا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝۱۱۸

سهر کهش و له سنوور ترازون، ئه وانه نیشته جیی دۆزهخ.

(۴۴) جا له ناینده دا روژیک دیت، ئه م قسانه ی منتان بیته وه یاد، ئیستاکهش من خوم و کارو باره کانم ده ده مه دهست خواو پشت به وده به ستم، چونکه بیگومان خوا بینایه به بنده کانی.

(۴۵) جا خوی گه وره ئه و ئیمانداره ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درندانه یان، دارو دهسته ی فیرعه ونیش سزایه کی زور سهختیان تووش بوو...

(۴۶) ئاگری دۆزهخه، به یانیان و ئیواران، نیشانیان ده دریت، یاخود پیایاندا ده چزی نریت، له (جیهانی بهرزه خدا) روژی قیامه تیش فرمان ده دریت: ئاده ی تاقم و دهسته ی فیرعه ون بخه نه ناو ئیش و ئازاری زور ناخو شه وه.

(۴۷) ئه و کاته ئیتر شه پرو کی شه دهست پیده کهن له ناو ئاگری دۆزهخدا، لاواز و چه وساو ه کان به ده سه لاتدارو لووت بهرزه کان ده لئین: خو به راستی ئیمه شوینکه وته ی ئیوہ بووین، ئایا ئیوہ ناتوان توژیک سزای ئاگرمان له سهر کهم بکه نه وه؟

(۴۸) له وه لامیاندا لووت بهرزه کان ده لئین: ئیمه هه موومان له ناو ئاگر دا گیرمان خواردوو ه، بیگومان خوی گه وره داوهری کردوو ه له نیوان به نده کانیدا و بریاره کانی براوه ته وه. (کهس ده سه لاتنی نه ماوه).

(۴۹) ئینجا ئه وانه ی که له ناو ئاگری دۆزهخدا به فریشته کانی کارگیریی دۆزهخ ده لئین: داوا له پهروه ر دگارتان بکه ن: ته نها روژیک سزاو ئازارمان له سهر کهم بکاته وه.

(٥٠) ئهوانیش له وهلامی داخوازیه که یاندا دهلین: باشه، مه گهر پیغه مبه ره کانتان به به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکراوه، رهوانه نه کرابوون بو تان؟ هه مووان به یه کده نگ دهلین: به لئ، راسته، ئینجا فریشته کان دهلین: دهی که وابوو ههر داوا بکه و بپارینه وه، بیگومان داخوازی و پارانه وهی کافران به هیچ ناچیت، تازه هیچ نرخیکی نیه و گیرا ناییت.

(٥١) به راستی ئیمه پیغه مبه ره کانمان و ئهوانه ش که باوهریان هیناوه سهر ده خهین، له ژیا نی دنیا دا ههروه ها ئه و روژ هه ش که شایه ته کان شایه تی ده ده ن (فریشته کان شایه تی بو پیغه مبه ره ان ده ده ن، پیغه مبه ره ان شایه تی بو بانگخوازان ده ده ن بانگخوازان شایه تن له سهر خه لکی).

(٥٢) له و روژ ده دا سته مکاران تکا و پارانه وه یان بی سووده و که لکیان پینا که یه نییت، نه فرین ههر بو ئهوانه و ههر بو ئهوانیشه جیگه ی ناساز و ناخوش.

(٥٣) سویند به خوا ئیمه هیدا یه ت و رینمو ویمان به خشی به موسا و ته وراتیشمان هیشته وه له نا و نه وهی ئیسرا ئیلدا تا په پره و ی بکه و پا به ندی بن و لئی لانه ده ن.

(٥٤) ههروه ها کرد و مانه به هو ی رینمو و یی و یاد خستنه وه بو خا وه ن بیر و هو شه کان.

(٥٥) ئه ی پیغه مبه ره ﷺ ئه ی ئیماندار به ئارام و خو پرا گریه، چونکه به راستی به لئ و واده کانی خوا ههر دپته دی، داوا ی لیخوشبو و نیش بکه بو گونا هه کانت، ته سیحات و ستایش و سوپاسی په ره و رد گاریشت به رده و ام ئه نجام بده، به تایه ت له دهمه و ئیواران و دهمه و به یانیاندا.

(٥٦) به راستی ئهوانه ی که موحاده له و گفتو گو ی سه ره که شانه ده که و، به نه شاره زایی له ئایه ته کانی خوا ده دوین بی ئه وه ی به لگه یه کی به هیزیان بی ییت، ئهوانه ته نها له سینه یاندا خو به زل زاین هه یه، به مهر جیک هیچ کات ناگه نه ئه و ئامانجه ی که هه یانه، که واته تو په نا بگره به خوا له شه پری خوانه ناسان چونکه به راستی ئه و زاته ته و او بیسه ر و بینایه.

(٥٧) به راستی دروستکردنی ئاسمانه کان و زه و ی له دروستکردنی خه لکی زور گه و ره و گرنگتره، به لام زور به ی خه لکی ئه م راستیانه تینا گه ن و په ی پی نابه ن و نایزان.

(٥٨) کهسانی کویر له بهرام به ر چا و ساغه وه، وهک یه ک نین، ههروه ها ئهوانه ی که باوهریان هیناوه و کار و کرده وهی چاکه ئه نجام ده ده ن، له گه ل ئهوانه دا که تاوان و گونا هه ده که ن (چو نیه ک نین)، که چی زور که م خه لکی تیده فکر ن و بیر ده که نه وه و به را و رد ده که ن.

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُتْ أَتَيْنِكُمْ رَسُولُكُمْ رَسُولُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلْ قَالُوا أَكَاذِبُوا وَمَا دَعَوْا إِلَّا كُفْرًا فِي الْأَفْقَانِ ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ وَذَكَرْنَا لِأَوَّلِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَأَصْرَفْنَا عَنْ عَدَا اللَّهِ حَقَّ وَاسْتَغْفِرُ لَدُنِّيكَ وَسَيِّحُ بِحَمْدِ رَبِّكَ يَا عِشِّي وَالْإِنِّكَرُ ﴿٥٥﴾ إِنَّا لَنَذِيرٌ لِّلْكَافِرِينَ فِي آيَاتِنَا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاسْتَعِذَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ هُمُ السَّمِيعُ ﴿٥٦﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾ لَخَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْثَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

(۵۹) بہرستی روژی قیامت بہرپوہیہ و ہەر دیت، ہیچ گومانیشی تیدانیہ، بہلام زوربہی خہلکی ئیمان و باوہرناہینن و باوہریان پیی نیہ.

(۶۰) ئەی خەلکینہ پەروردگارتان فەرموویہتی: ئیوہ ہاناو ہاوار بو من بہینن؛ ئەوہ من دوعا و نراتان گیرا دہکەم، بہرستی ئەوانہی خویان بہ گہورہ دادەنین و لووت بەرزی دہکەن لە ئاستی پەرستنی مندا، لەئایندەدا بەسەر شوپی و خەجالەتی یوہ و دەرخیئە ناو ئاگری دوزخەوہ.

(۶۱) خوا ئەو پەروردگارہیہ شەوی بو سازندوون، تا تیایدا ئارام بگرن و بحەوینەوہ، روزگاریشی بو روشن و رووناک کردوونەتەوہ، بہرستی خوای گہورہ خاوەنی بەخشندەیی و نازو نیعمەتی زورہ بەسەر خەلکیوہ، بہلام زوربہی خہلکی سوپاسگوزاری خوای

پەروردگارو خاوەنی سەرجم نیعمەتەکان ناکەن.

(۶۲) ئەو زاتە خوای ئیوہیہ و پەروردگارتانہ، بەدیہینەری ھەموو شتیئکە، ہیچ خواہیک نیہ جگہ لەو، ئیتیر ئیوہ بەرہو کوئی دەرین؟ چۆن لادەدرین لە بەرنامەکە؟

(۶۳) ھەر بہو شیوہیہ ئەوانہی کہ لە پێش ئەمانەوہ لادراو بوون و بەردەوام دژایەتی ئایەت و فەرمانەکانی خویان دہکرد و لە ریبازەکە لایان دہدا و دژایەتیان دہکرد (بہلام کوان؟! بو کوئی چوون؟! چیان بەسەر ھات؟!).

(۶۴) خوا ئەو زاتەہیہ کہ زەوی بو کردوون بەشوینی سەرەوتن و ژیان و حەوانەوہ، ئاسمانیشی بەسەرتانەوہ راگرتوہ، رووخسارو شیوازتانی نەخشاندوہ، بەجوانترین شیوہش نەخشاندوہیہتی، لە رزق و روژی چاک و پاک و بەسوود بەھرەوہری کردوون، جا ئا ئەوہیہ خوای پەروردگارتان، پاک و بێ گەرد و بلندە ئەو خواہی کہ پەروردگاری ھەموو جیہانەکان و ھەموو شتیئکە.

(۶۵) ئەو ازتە ھەمیشہ و بەردەوام ھەر زیندوہ، جگہ لەو خواہی کی تر نیہ، کہ وابوو ہانا و ہاوار و نراتان روو بہو بیت، ملکہچ و فەرمانبەرداری بەرنامە و ئاینەکە ئیوہ بن، سوپاس و ستایش بو خوا، کہ پەروردگاری ھەموو جیہانەکانہ.

(۶۶) ئەی پیغەمبەر ﷺ پێیان بلی: بێگومان من قەدەغەم لیکراوہ ئەو شتانہ بپەرستم کہ ئیوہ لە جیاتی خوا ہانا و ہاوار بو دہبەن، لە کاتیئکدا بەلگہ و نیشانہی زور و ئاشکرام لە لایەن پەروردگارمەوہ پێگہ یشتوہ و من فەرمانم پی دراوہ بە ملکہچی خۆم بدەمە دەست پەروردگاری ھەموو جیہانەکان و تەسلیمی ئەو زاتە بێم.

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّا نَسْخَرُ النَّاسَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّا نَسْخَرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ كُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تَوْفِيقُوهُ كَذَلِكَ يُوقِفُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ يُجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَسَّرَا وَسَمَّا بِنَاءٍ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ كُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

(٦٧) ټو خوايه له ځاك ټپوي دروست كړدوه، له وودوا له
نوتغه (كه بريتي به له بديه كگه يشتني سره مپكو ته يه ك كه
به چاو نابيريټ به هيلكو كه يه ك كه به قدهر خاليكي بچو كه)
له وودوا ده پته خو هه لواسه ريك پاشان ددرتان ده پنيټ
مندالكي بچوكي ساوان، به ربه رده گوره تان ده كات بو ټه ووي
بگه نه ټه وپه ري هيږو توانوا ژريرتان، پاشان بو ټه ووي بسنه
پيرو په ككه وته، هه شتانه، پيش ټه ووي بگاته يه كي ك له و
قوناغانه، دهمريټ، هه تانه ده مينټه وه بو ټه ووي بگاته كاتيكي
دياريكروا، (خوای گه وړه ټم هه موو راستيانه تان ده خاته
به رجاو) بو ټه ووي عه قل و ژر بتان بڅه نه كار .

(٦٨) هر ئه‌وزاته، ژيان ده‌به‌خشيت وزينده‌وه‌ران و گيانله‌به‌ران ده‌مريئيت، جاكاتيڤ برياري شتيكي دا هر ئه‌ونده‌يه كه يي بفرموي: بهه، ده‌ست به‌چي ده‌ييت.

(۶۹) آیا ناینیت ٹوانہی کہ موجدہلو گفتوگوئی نابہجی
دہدہ کہن دہرباری ثایت و فہرمانہ کانی خوا، ٹو سہرگہردانانہ
کوئی دہکہن؟ روولہ کئی دہکہن؟!

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُأْسٍ ثُمَّ يَرْجِعُكُمْ إِلَى طِينٍ ثُمَّ يَأْتِيكُمْ بِشَجَرٍ حَكِيمٍ فَلَمَّا تَمَّ اتِّصَالُ الشَّجَرِ مِنْكُمْ قَالَتْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْهُ وَابْتَغُوا لَكُمْ آيَاتِي الَّتِي تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِنَّمَا أَنتَ مُبْطِلٌ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْ آلِهَتِ اللَّهِ إِنِّي أَخَافُ هَكُمْ قَالُوا هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَفَرُوا بِآلِهَتِهِمْ وَابْتِغَاءَ لِحُكْمٍ فَاعْلَمُوا ﴿١٩﴾ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسٍ أَغْوَيْنَا أَكْثَرَ هُمْ فَحَسَبُوا بِذُنُوبِهِمْ أَنَّهُمْ مُجَاهِدُونَ ﴿٢٠﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٢﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٣﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٤﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٥﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٦﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٢٩﴾ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَاكِرٌ ﴿٣٠﴾

دده کهن د بارباری ثابیت و فرمانه کانی خوا، ئه و سه رگه ردانانه به ره و کوږ لاده درین له حق و راستی، روو له کوږ ده کهن؟ روو له کږ ده کهن؟!

(۷۰) ئەوانەى كە باوەدريان نى يە بە قورئان و بەو بەرنامە و رىيازەى كە بە پىغەمبەرە كانماندا رەوانە مان کردوو، ئەوانە لە تائىنەدا دەزانن حىيان بە سەر دىت و خۆيان دەبيننەو... (حىيان بە سەر دىت).

(۷۱) کاتیك ڪوٽ و زنجيره کان ده ڪرڻه گهرديان و راده ڪيشرين... (بهرو و دوزهخ).

(۷۲) بُو ناو ئاوی زور گهرم، پاشان ئاگریان پئی خوش ده کریت و ده بنه سووته مه نی بوی...

(۷۳) له‌وه‌ودوا بپیان ده‌وتریت: کوان ئه‌و شتانه‌ی که به هاوه‌لتان داده‌نا پو خوا‌ی بالا‌ده‌ست؟!..

(٧٤) له جياتي خوا ده تان په رست، به كه ساسي و خه جاله تيه وه ده لښ: ليمان ون بوون، ديار نين!!، به لكو ئيمه هر
 ناوای كه سى ترمان نه ده برد (دياره له ترسدا، يان هر بيرو باوږى خويان فهراموش كړدوه)، تا به و شيو هيه خوا
 كافران سهرگردان و سهر لښواو و ريسوا ده كات...

(۷۵) ئائىم بارودۇخى كە ئىستاتىدا گىرتان خواردووه سەرئەنجامى ئەۋكەيف و شادى و سوپ و سەمايە كە لەسەر زەويدا بە ناحق ئەنجامتان دەدا و كەشخەتان دەكرد بەسەر خەلكەوه و نازتان دەكرد بەسەرياندا...

(٧٦) دهی... له قاییه کانی دۆزه خهوه بۆ ژووره وه، ئه وهش بزانی ناشمرن تیایدا و به هه میسه یی تیایدا ده میینه وه، ئای که شوین و جیگهی خۆیه زل زانه کان ناخۆش و ناسازه... (هیچ ئومیدو هیوای رزگاریش نیه).

(۷۷) جا ئى پيغمبەر ﷺ ئارام گربە و دنياش به که به لئىنى خوا راست و دروسته و هەر ديتهدى، ئەوسا يان ئەويه که هەندى لہ هەر ەشە کانمان دزيان به چاوى خۆت دەبينيت، ياخود ئە گەر گيانمان کيشايت و وهفات کرد؛ ئەوانه بۆ کوڤى دەچن؟! به ناجارى هەر بۆ لای ئيمە دەبريتەوه (ئەوسا به توندى تۆلەيان لى دەسيڤين).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِكَائِيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرًا لِلَّهِ فَضِيَ الْخَيْرُ
هَذَا لَكَ الْبَطْلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَمَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَوَهَبْنَا لَكُمْ لُكُوتَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَلِتَلْبَغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تَحْمَلُونِ ﴿٨٠﴾ وَرَبِّكُمْ ءَايَتُهُ فَآيَ ءَايَتِ
اللَّهِ تُكْفِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنْ الْعِلْمِ وَحَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُمْ قُرْآنًا يَمَّا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلَتْ
اللَّهُ أَلَنِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَيْرُ هَذَا لَكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

(۷۸) بهراستی ئیمه پیش تو پیغمبرانی تریشمان
رهوانه کردوه، هه یانه سه رگوزدهشته و به سه رهاتیانمان
بو گسیراویستهوه، هه شیانیه که سه رگوزدهشته و
به سه رهاتیانمان بو نه گسیراویستهوه، هیچ پیغمبریه ریکیش
بوئی نه بووه موعجزه یه ک پیش بهیئیت به بی مؤله تی
خوای به دهسه لات، جاکاتی ک فهرمانی خوا هاتیئت، ئه وه
جیییه جی کراوه به ته واوی، ئه وکاته ئیتر ناحهق و
نادروسته کان خه ساره تمه ند بوون له ویدا.

(۷۹) هه ر خوایه که مالاتی بو ئیه رام هیئاوه، تا
هه ندیکی بو سواری به کار بهیئن وهه ندیکیشی بو خوراک
سوودی لی وه ربگرن.

(۸۰) هه روه ها سوودی زوری تر تان دهست ده که ویت
له و مالاتانه دا، بو ئه وهی به سواری ئه وانه بگه نه ئه و
شوینانه ی نیاز تان له دلدایه بیگه نی و کاروباری خوتان
ئه نجام بدهن، جا به سواری ئه وانه بگه نه ئه و شوینانه ی
نیاز تان له دلدایه بیگه نی و کاروباری خوتان ئه نجام
بدهن، جا به سواری ئه و ولاخانه و به سواری که شتیش هه لده گیرین (هه موو ئه و هوکارانه هاتوچویان بو

ئاسان کردوون).

(۸۱) ئه وزاته به لگه و دهسه لاتی خوتان نیشان ددهات، جا به چ به لگه و نیشانه و موعجزه یه کی خوا یی
ئیه بروا ناکه ن و دژی ده وهستن؟!

(۸۲) ئایا ئه وه به زویدا نه گه پاون تا ته ماشا بکه ن که چیمان به سه ر قه وم و خه لکانی پیش ئه ماندا
هیئاوه و سه ره ئه نجامیان چۆن بووه، ئه وانه زۆر له مان زیاتر بوون و هیزیان له مان زۆتر بوو،
شوینه واریان له زویدا ئاشکره تر بوو بیگومان ئه و کاروکرده وه نادروسته ی که جاران ده یانکرد هیچ
فریایان نه که وت و رزگاری نه کردن. (له تۆله ی خوا یی).

(۸۳) جاکاتی ک پیغمبره کانیان به به لگه و نیشانه ی ته واوه وه بو یان ره وانه کرا، له جیاتی ئه وه ی
باوه ریان پی بهیئن خویان دلخوش کرد به و راده که مه ی که له زانست و زانیاری هه یانیو سه ره ئه نجام
هه ره شه ی خوا له سه رزاری پیغمبره راندا یه خه ی پیگرتن و ئه وه ی که ئه وان گالته یان پیده کرد دهسته و
یه خه یان بوو، فه و تاندنی.

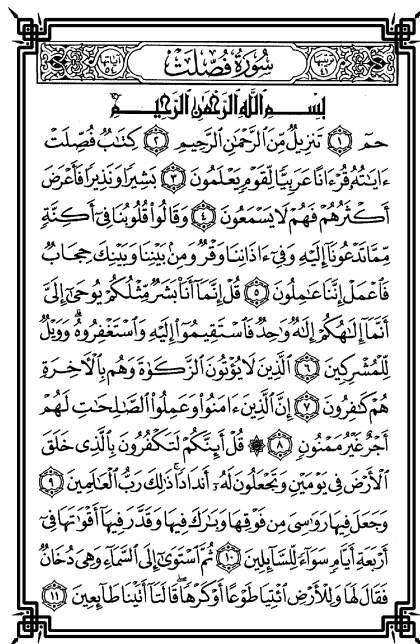
(۸۴) جاکاتی که تۆله و سزای ئیمه یان بینی و دلنیا بوون که رزگاریان ناییت، وتیان: ئیتر ئیمه
باوه رمان به تا ک و ته نهایی خوا هیئاوه (جگه له و که سی تر ناپه رستین)، ئیتر باوه ریشمان نه ما به و
شتانه ی که به هاوه لی خوا یی په روه ردگارمان ده زانی و په شیمانین.

(۸۵) جا باوه رو ئیمانی ئاوا سوودی ناییت بو یان، کاتی ک تۆله و خه شم و قینی ئیمه ده بینن و له ترساندا
باوه ر ده هیئن چونکه ئه مه به راستی به رنامه ی خوایه بو به نده کای (به در یژیای زه مانه و ده بیئت له
ته واوی ئازادیدا، بی ترس و زۆر باوه ری پیبکه ن، باوه ری ته نگانه و کاتی تیباچوون په سه ند نیه)، ئا
له و شوینه دا ئیتر کافرو بی پرواکان خه ساره تمه ندیی و زه رده ری بی سنووریان بو مایه وه.

سوره‌تی (فصلت)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) سهرنجی سهره‌تای سووره‌تی (البقرة) بده.
- (۲) ثم قورئانه دابه‌زینراوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن به‌زه‌یی و میهره‌بانه‌وه.
- (۳) کتیبیکه؛ ثایه‌ت و فهرمانه‌کانی به‌ش کراوه و جیاکراوه‌ته‌وه (ثیمان و کوفر، حه‌لال و حه‌رام چاکه و خراپه..هتد)، قورئانیکه به‌عه‌ره‌بیه‌کی ره‌وان بو که‌سانیک که‌ده‌یزان و شاره‌زاییان هه‌یه (له‌ زمانه‌وانی و زانسته‌کان).
- (۴) هه‌ر ثم قورئانه مژده‌به‌خشه به‌ثیمانداران، ترسینه‌ری کافرانسه، که‌چی زوربه‌ی موشریکان پشتیان تی‌کرد و به‌ره‌لستان کردو ناییستن.
- (۵) وتیشیان: ئیمه‌ دل‌به‌کانمان داپوشراوه له‌ ئاستی ثم به‌رنامه‌یه‌دا که‌ تو بانگی ئیمه‌ ده‌که‌یت بو لای، گویشمان که‌پرو قورسه له‌ ئاستیدا، له‌ نیوان ئیمه‌ و تو‌دا په‌رده و به‌ره‌به‌ست هه‌یه، تو هه‌ول و کوششی خوت بده، بیگومان ئیمه‌ش هه‌ول و کوششی خومان دده‌یه. (بزاین کی ده‌بیاته‌وه).

- (۶) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلی: دلنایان که‌ من هه‌ر به‌شه‌ریکم وه‌ک ئیوه، (جیاوازیه‌ که‌ ته‌نها ئه‌وه‌یه): من وه‌حی و نیگام بو ده‌کریت که‌ بیگومان خوی ئیوه‌ خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نهایه، که‌وابوو ئیوه‌ش رووی تێ بکه‌ن، به‌راستی بیه‌رستن؛ له‌ رییازه‌که‌ی لاهه‌دن، داوای لیخوشبوونی لی‌که‌ن و چاک بزنان که‌ وه‌یل و سزای سه‌خت بو موشریک و هاوه‌لگه‌ران ئاماده‌یه... به‌تایه‌ت بو.
- (۷) ئه‌وانه‌ی که‌ زه‌کات ناده‌ن و باوه‌ریشیان به‌ روژی قیامه‌ت نیه.
- (۸) به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌ ثیمان و باوه‌ریان هی‌ناوه و کاروکرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه پادا‌ستی نه‌براه‌وه هه‌میشه‌بیان بو ئاماده‌یه.
- (۹) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێیان بلی: باشه ئاخ‌ر ئیوه‌ باوه‌رتان به‌و زاته‌ نیه که‌ زه‌وی له‌ دوو روژدا دروست کردوه‌وه؟ (ئه‌لبه‌ته‌ ئه‌و روژانه مه‌گه‌ر خوا خوی بزانی‌ت درێژی ماوه‌که‌یان چه‌نده، چون چه‌نده‌ها هاوه‌لی بو بریار دده‌دن؟! له‌ کاتی‌کدا ئه‌و زاته به‌دهیه‌نه‌ر و دروستکاره‌و په‌روه‌ردگاری هه‌ر هه‌موو جیهانه‌کان و بوونه‌وه‌ره.
- (۱۰) هه‌ر ئه‌و زاته له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی کپه‌کانی دامه‌زاندوه (که‌ کار ده‌که‌نه سه‌ر ئاوو هه‌وا، دیمه‌نی جوان ده‌سازین، له‌نگه‌ری ده‌گرن، رووبه‌ری فراوانتر ده‌که‌ن... هتد) به‌ره‌که‌تی زوری تیدا دا‌بین کردوه‌وه (وه‌ک نه‌وت و جو‌ره‌ها کانتا، سه‌ره‌رای جیهانی رووه‌ک و.. هتد)، هه‌موو رزق و رو‌زیه‌کانی تیا‌دا بریارداوه هه‌موویشی له‌ ماوه‌ی چوار روژدا (قه‌باره و ره‌نگ و تام و بو‌ن و وه‌رز و شوینی هه‌ر میوه و ده‌غ‌ل و دانیک، هه‌روه‌ها گیانداران و بالنده‌کانیش... هتد تیا‌دا دا‌بین کردوه‌وه) تا نیازو داخو‌زیه‌کانی ئاده‌میزاد جیه‌جی بکات.
- (۱۱) ئینجا وستی ئاسمان ریک بخت و دروستی بکات له‌ کاتی‌کدا که‌ دوکه‌ل بوو، جا به‌ ئاسمان و زه‌وی فهرموو: فهرمانه‌به‌ردار و ملکه‌ج بن، به‌خوشی خوتان یان به‌زور بتانه‌مه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خومه‌وه؟! هه‌ردوولا خیرا وتیان: ملکه‌چی تو‌ین و چون ده‌فه‌رمو‌یت وا ده‌که‌ین، (بیگومان کاریکی ئاسانه بو خوی به‌ده‌سه‌لات، زه‌وی و ئاسمان بێ‌نیته‌ قسه، چونکه‌ ئاده‌میزاد جو‌ره‌ها نامیری هی‌ناوه‌ته‌ قسه، ده‌م و زمان و لیویشیان نیه!!).

(۱۲) ئیجا خوا له ماوهی دوو روژدا (لهو روژانهی که ههر خوی ماوهیان دهزانیئت) ئاسمانی کرده ههوت چین و فهرمانی بو ههر چینیکیش ده رکرد، ئیجا دهفه رمویت: ئاسمانی دنیا شمان رازانده وه به ئهستییره و کردمانه چراخان و کردمانه هوئی پاراستن، (له شه پری شهیتانه کان)، ئا ئه و شتانه هه مووی به ویست و فهرمانی زاتی که که بالادست و زانایه.

(۱۳) جا ئه گهر له گه ل ئه م هه موو باسی ده سه لات و توانایی و زانایی خوی گه ورده دا رویان و هر گه پرا و گو یان نه گرت، بیان بلی: من ئا گادارتان ده که م له وهی که شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سه ر بیست، وه که ئه وهی که به سه ر عاد و ثمود هات...

(۱۴) کاتیک پیغمبه رانیان بو ره وانه کرا له پیشت و دواتریشدا، به م فه رمانه پیروژه که: جگه له خوا که سی تر مه په رستن، که چی وتیان: ئه گهر په ره وەر دگارمان بیویستایه رینمویمان بکات ئیوهی نه ده نارد؛ به لکو فریشتهی داده به زان!! که وابوو ئیمه بروا ناکهین به و په یامهی که به ئیوه دا ره وانه کرا وه.

(۱۵) ئه وسا قهومی عاد به ناحق خو یان به زل و گه وره زانی له زه ویدا و وتیان: کچی هه یه به ئه ندازهی ئیمه هیژ و ده سه لاتی هه بیست؟ باشه ئه وه نه یانده زانی ئه و خوا بهی که دروستی کردوون، ئه و له وان هیژی زور زیاتره (به لکو ههر به راورد ناکریت) جا ئه وانه به رده وام ههر ئینکاری ئایهت و موعجیزه کانی ئیمه یان ده کرد.

(۱۶) ئه وسا ئیتر ئیمه بایه کی توندو زور ساردمان هه لکرده سه ریان له چه ند روژیکی شومدا، تا ههر له ژبانی دنیا دا به سزای سه رشو پریان بگه یه نین و تالاو بکهین به گه روویاندا، بیگومان سزای قیامهت زیاتر سه رشو پ کهر و تالتره و ئه وانه سه رفراز و سه رکه و وتوو رزگار ناپن.

(۱۷) هوژی - ثمود - یشمان رینموویی کرد بو ئیمان و چاکه؛ که چی هه زیان به کویری کرد، تا چاوساگی و هیدایهت و ئیمان، ههر بو یه ئه وانیش سزای سه رشو پ کهر و سه رگه ردانکه ر یه خه ی پیگرتن به هوئی ئه و کارو کرده وانه ی که جارن ئه نجامیان ده دا.

(۱۸) ئه وسا ئه وانه ی که ئیمان و باوه پریان هی نابوو رزگارمان کردن، چونکه که سانیکی به ته قوا و خواناس و دیندار بوون.

(۱۹) روژیک دیت دوژمنانی خوا تیکرا کو ده کرینه وه و کیش ده کرین به ره و ئاگری دۆزهخ، به ره و دوا یان پاله په ستویانه. (به سوکی و ریسوایی و خه جاله تیه کی بی وینه وه).

(۲۰) هه تا کاتیک ده گه نه ئاستی ئاگره که گو یان و چاوه کانیان و پیسته کانیان شایه تیان له سه ر ده دات که چ کارو کرده وه یه کی نادرست و خراپیان ئه نجام ده دا و چ سته م و ناره واییه کیان ده کرد.

فَقَضَيْنَهُنَّ سَحَابًا مَسْكُوتًا فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَيْنَا فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْرِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَبْعَةً مِثْلَ صَبْعَةٍ
عَادَ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا لَنَامُنُّ بِالْأَسْلَمِ بِهِ كُفْرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا لِمَنْ أَشَدُّ مَقَافَةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ ﴿١٥﴾
فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَحْصُورَاتٍ لِيَذِيبَهُمْ
عَذَابُ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَبْعَةٌ مِثْلَ صَبْعَةِ عَادَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾
وَنَحْنُ الْإِنْسَانُ أَعْمَانُ وَكَانُوا يُنْفِقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْصَرُ
أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى الْكُفَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ وَإِنَّمَا جَاءَهُمْ شَهِدٌ
عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَالُوا لَجُودُومٌ لِّمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَئِنْ رُجِعْتُمْ لَنَصْنَعَنَّكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ إِيْمَانُكُمْ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾ وَذِكْرُ ظَنِّكُمْ أَلَّا يَأْتِيََنَّكُمُ الْمَوْلَىٰ ذُو الْقَرْبَىٰ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَلَسْنَا مَعَهُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَعِينُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَدِينَ ﴿٢٣﴾ وَفِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُ أَلْسِنُهُمْ وَمَا خَلَقْنَاهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ فَكَفَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنْسِ وَالْإِنْسُ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الْقُرْآنَ أَنَّ الْقُرْآنَ يَنْزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ فَنُحْيِي النَّاسَ بِحَدِيثِ اللَّهِ فَذُكِّرُوا بِالْقُرْآنِ وَلَا يَذْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

(٢١) ئەوسا بەغەمباریەو بە پیستی خۆیان دەلێن: بۆچی شایەتیتان لەسەردایین (خۆ زەرەرتانە؟) لە وەلامدا دەلێن، ئەو خواوە ئیمەیی هیناوەتە گوشتار کە دەتوانییت هەموو شتێک بەهێتی قسە و گفتوگو، هەر ئەو زاتەشە کە یە کەمجار بەدیھێناون و هەر بۆلای ئەویش دەبرێنەو (بـیگومان کاریکی ئاسانە بۆخوا چونکە ئادەمیزاد توانیویەتی جوورەها ئامیر بەهێتی قسە، دەم و زمان و لیویشیان نیە! بیگومان توانایی خوا بـی سنورە).

(٢٢) ئیوە کاتی خۆی ئەوەندە غەپرە بوون، گوناھو تاوانە کانتان نەدەشاردەو، چونکە مەترسیتان نەبوو کە گوێتان و چاوتان و پیستتان شایەتیتان لەسەر بدات، بەلکو گومانتان وابوو کە خوا زۆر ئاگادار نیە بەو کاروکردەوانە کە ئەنجامی دەدەن.

(٢٣) ئا ئەوەبوو گومانی ناپەسەندتان کە بووتان بەرامبەر پەرورەدگارتان؛ ئەوەتە بوو بەھۆی داخزان و تیاچوونتان و بەوھۆیەو چوونەریزی زەرەرمەندانەو.

(٢٤) جا ئەگەر بەناچاری خوگری بنوین، ئەو ئەگر جیگەیانە، ئەگەر داوای لیووردن و چاوپۆشی بکەن چاوپۆشیان لیئاگریت و داویان لیوەرناگریت.

(٢٥) ئەوانە بەھۆی تاوان و سەرکەشیانەو کەسانیکمان کردە ھاوڵیان کە کاروکردەوی رابووردو داھاتوویان بۆ برازیننەو، تا سەرئەنجام بریاری تۆلە ئەمانیشی گرتەو وە کۆمەلانی پیش ئەمان لە پەری و ئینسانەکان، بەراستی هەر ھەموویان زەرەرمەند و دۆراون.

(٢٦) بـی باوەرەن دەیانوت: گوئی مەگرن بۆ ئەم قورئانە و بیکەن بە گالە و ھەرا و ھوریا (لەم سەردەمەدا ئەو راگەیاندنە بەدەست ناحەزانەوہیە ئەو رۆلە دەبینیت) بۆ ئەوہی ئیوە زال ببن و ببینەنەو سەرکەون!!

(٢٧) (ئەو جوورە کەسانە بۆ کوئی دەچن) سویند بەخوا ھەر دەبیئت تالای سزای سەخت بکەین بەگەر ووی ئەوانەدا کە بـی باوەرەن، لە ئاینەشدا بە خراپتر لەو کارو کردەوانە کە جاران دەیانکرد تۆلەیان لی دەستین.

(٢٨) ئا ئەوہیە پاداشتی دۆژمنانی خوا ھەر ئاگرە کە دۆزەخە، کە مأل و نیشتە جیی ھەمیشە بیانە، لە تۆلە ئەوہی کە سەرسەختانە بەرەنگاری ئایەتەکانی ئیمەیان دەکرد.

(٢٩) لە قیامەتیشدا ئەوانە بـی باوەرەن دەلێن: پەرورەدگارا، ئەو دوو دەستە یەمان نیشان یدە لە جنۆکە و ئادەمیزاد کە گومرایان کردین تا بیانخەینە ژیر پیمانەو، بۆ ئەوہی ھەر لە ژیرەو بن.

(۳۰) ئه وانہی کاتی خوئی به راستی وتیان:

په روهردگارمان (الله) یه، له وه دووا به ردهوام پابه ندی
ئو ریبازه راسته بوون، ئه وه له سه ردهمه رگدا دهسته
دهسته فریشته داده به زن بو لایان، پیا ن ده لاین: هیچ ترس
و بیمیکتان نه بیست له داهاتوو، هیچ غم و په ژاره یه کتان
نه بیست بو رابوردوو، مژده تان لی بیست به و به هه شته ی که
کاتی خوئی به لیتان پی دهدرا...

(۳۱) (خوای گه وره و فریشته کانیش ده فرمومون): ئیمه
یارو یاهه رو هاوکارو پشتیوانی ئیوهین له ژیا نی دنیا و
قیامه تیشدا، مژده شتان لی بیست له به هه شتدا هه رچی
ئاره زووی ده که ن و داوای ده که ن بو تان ئاماده یه...

(۳۲) ئه و به هه ریه ش له لایه ن په روهردگار یکه وه
پیشکه شتان ده کریت که لیوو رده و میهره بانه.

(۳۳) جاکئی له وه که سه جوانگوفتار و قسه ی به جئی تره که بانگه واز ده کات بو لای خواو، پیشتریش
کارو کرده وه ی چاکئی ئه نجام داوه، و توشیه تی: به راستی من له ریزی موسلماناندام.

(۳۴) بیگومان چاکه و خراپه وه که یه ک نین، (تو ئه ی باوه ردار) به جوانترین و چاکترین شیوه
به رهنگاری خراپه و نادروستی بکه، ئه و کاته ئیتر ده بینیت ئه وه ی که له نیوان تو و ئه ودا دوژمنایه تی و
ساردیه که هه یه؛ ده بیته دوستیکی دلسوز و گیانی به گیانی.

(۳۵) جاکه سیش ناتوانیست به و رفتار هه ستیست جگه له وانیه که خوگرن، هه روه ها که سیش ناتوانیست
هه لویستی و بنویستی جگه له که سی که خاوه نی به هه ریه کی گه وره بیست.

(۳۶) ئه ی ئیماندار؛ ئه گه ر له لایه ن شه ی تانه وه خه تهره و خه یالی نادروست له دل و دهروونندا
دروست بوو، ئه وه تو داوای یارمه تی له خوا بکه و په نای پی بگره، چونکه به راستی ئه و زاته بیسه ر و
زانایه.

(۳۷) له نیشانه و به لگه کانی ده سه لاتی په روهردگار شه و روژ و خو و مانگه، هه رگیز نه که ن
سوژده بو خو و، یان مانگ به ن، به لکو سوژده ته نها بو ئه و خوایه به ن که دروستی کردوون، ئه گه ر
ئیوه خو تان به به نده ی راسته قینه ی ئه و ده زانن و هه ر ئه و ده په رستن.

(۳۸) جائه گه ر بی برواکان خو یان به زل و گه وره زانی، (ئه وه وازیان لی بهینه) چونکه ئه و فریشتانه ی
له خزمهت په روهردگاری تو دان شه وو روژ سه رگه رمی ته سیبیهات و ستایشن، هه رگیز بیزاری
روویان تی ناکات ماندونابن و خو یان به گه وره نازانن.

إِنَّ الدِّينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخْفَوُا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ تَحْنُ أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ فِي عَفْوٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الْأَذْنُ صَبْرًا وَمَا يُلْقِنَهَا
إِلَّا الذُّوْحُ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَزَعْنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَجْءٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

(۳۹) لہ بہ لگہ و نیشانہ کانی خوا ئوہیہ کہ دہبینیت زہوی کش و ماتہ، جا کاتیئک باران بہ سہریدا دہبارینین دہخروشیئت و گہشہ و نہش و نما دہکات، چونکہ بہرپاستی ئو زاتہی کہ زہوی زیندوو کردہوہ، مردوو انیش زیندوو دہکاتہوہ، بیگومان ئو خواہیہ دہسہلاتی بہ سہر ہمووشتیکدا ہئیہ..

(۴۰) بہرپاستی ئوہوانہی کہ سہرسخت و بی پروان و دژاہیتئی ثاہت و فہرمانہ کانی ئیمہ دہکەن و لئی لادہدەن، ناتوانن خوئیان بشارنہوہ لہ ئیمہ، باشہ، ئوہی فری بدریتہ ناو ناگری دوزہخہوہ چاکترہ یان ئو کہسہی کہ بہ دنیایی و ئارامی و ہیمنیہوہ دیت لہ روژی قیامہتدا و بہرہو بہہشت بہرپزہوہ بہرئی دہکریئت؟! ئی بی باوہرپان ہەرچیتان لہ دہست دیت بیکن، چونکہ لہ دہستی خوا دہرناچن، دنیاش بن خوا بیناہی بہو کردہوانہی کہ دہیکەن.

(۴۱) بہرپاستی ئوہوانہی کہ باوہرپان نہبوہ بہو قورئانہی بویان ہات، لہ حالیکدا ئو قورئانہ کتیبیکی زور بہنرخ و ناوازہ و سہرکہوتووہ و بالادہستہ لہ نیو ہموو کتیبیکاندا...

(۴۲) ہیچ ناحقی و نادروستی و ناتہواویہک رووی تی ناکات لہ ہیچ کاتیئکدا و لہ ہیچ لایہ کہوہ، چونکہ رہوانہ کراو و نیردراوی زاتیئکہ کہ خاوہنی حیکمەت و داناییہ و شایانی سوپاس و ستایشہ. (۴۳) ئی پیغہمبہر ﷺ شتیئک بہ تو ناوتریت، کہ بہ پیغہمبہرانی پیش تو نہوترابیت، بہرپاستی پەرورہدگاری تو خاوہنی لی بووردن و لی خوشبونہ بو باوہرپاران و تو لہ سینہری بہئازار و بہئیشہ لہ بی باوہرپان.

(۴۴) ئہ گہر ئہم قورئانہمان بہزمانی گہلانی تر بناردایہ، ئوہ بی باوہرپان دہبانوت: ئایا نہدہبوو ثاہتہکانی روون و ناشکرا بواہیہ و بہزمانی خومان بواہیہ، چون دہیئت قورئان بہ زمانی بیگانہ بیت؟ لہ کاتیئکدا محمد ﷺ بہ عہرہبی دہدویت؟! ئی پیغہمبہر ﷺ بیان بلی: ئہم قورئانہ بو ئوہوانہی باوہرپان ہیئناوہ ہیدایہت و رینمووی و شیفایہ و چارہسہری ہموو دہرد و نہخوشیہکان دہکات، جا ئوہوانہی کہ باوہر ناہینن گوچکہیان کہرہ و بہشتی تر ناخنراوہ، ہەرورہا کویرن لہ ئاستیدا، ئوہوانہ ہەرورہک لہ دوورہوہ بانگیان لی بکریئت وایہ (نہ دہنگہ کہ بہ چاکی دہبیسن، نہ رہنگہ کہ بہروونی دہبین).

(۴۵) سویند بہ خوا ئیمہ تہوراتمان بہخشی بہ موسا، کہچی ناکوکی تیادا کرا، خو ئہ گہر بریاریکی پیشتر لہ لایہن پەرورہدگارتہوہ نہبواہیہ، (کہ تو لہ لہ کافران بخاتہ قیامہت) ئوہ لہ ناوی دہبردن، بیگومان ئوہان ہەر لہ شک و گومانیکی بی سہر و بندان کہ خہلکیش دہخاتہ گومانہوہ.

(۴۶) ئوہی چاکہ بکات پاداشتی چاکہ کہی بو خوئیہتی، ئوہش کہ خراپہ و تاوان بکات ہەر لہ سہر خوئی دہکەویت، دنیابہ کہ پەرورہدگاری تو بچوکترین ستم لہ بہندہکانی ناکات.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْحِمَىٰ الْمَوْثِقَةَ إِنَّمَا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْجِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَحْفَظُونَ عَلَيْهَا أَفَنُ
 يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَ الْيَوْمَ الْفَيْصِمَةَ أَشْمَلُوا مَا شَاءْتُمْ
 إِنَّهُمْ يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ تَأْتِيكَ لَكَ إِلَّا مَا قَدِفِلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَعْفَرٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا مَعْجَمًا لَقَالُوا لَا فَيصِلَت آيَاتُهُ أَهْجَمٌ
 وَعَرَفٌ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبُشْرًا لِلَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانُهُمْ عَمًى أُولَٰئِكَ
 بُنَادَتْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاتَّخِذْ فِيهِ ذِكْرًا وَلَا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَىٰ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ يَعْمَلْ فَلِهَا
 فَلْيَنْصِبْ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلِيمٍ لَّعَلِّيذِ

إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةُ وَمَا تَرَجُّعُ مِنَ تَرْجَعٍ مِنْ أَكْثَرِ مَا هِيَ
وَمَا تَحْجِلُ مِنْ أَثَرٍ وَلَا تَنْصَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَئِنْ
شُرِكَاؤُكُمْ قَالُوا بَلَىٰ أَذْنُكَ مَا مَكَانَ مِنْ شَهِيدٍ ﴿٥١﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ حَافِظٍ ﴿٥٢﴾
لَا يُنصَرُ إِلَيْهِمْ سَاعَةٌ مِنْ دُونِ الْآخِرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَهُمْ مِنْ
قَبْلُ قَنُوطٌ ﴿٥٣﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْبٍ مَسَّاهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
رَبِِّّي لَأَجِدَنَّ عِنْدَهُ الْخُسْفَىٰ فَلَنُنْزِلَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُزِيلُهُمْ مِنْ غَدَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا انْصَعَمَا عَلَى الْأَرْضِ
أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَلَئِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَوَدَّ عَاكِفٍ عَرِيفٍ
﴿٥٥﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٦﴾ سَرَّيْهُمْ
أَبْنَاءَ فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَنَّهُمْ أَنَّهُ أَلْحَقُ
أُولَئِكَ بِكَيْفِ بَرِيكَ أَلَمْ عَلَّمْ كُلَّ شَيْءٍ وَشَهِدَ ﴿٥٧﴾ إِلَّا أَنْهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحْطِطُونَ ﴿٥٨﴾

(۴۷) زانینی بهربابوونی روژی قیامت تهنهالای خوایه و بو لای نهو دهبریتنهوه، ههرچی بهرو بووم و تووئک له خونچه و چروکهیهوه چهکهره دهکات خوا ناگاداره لی، هیچ مینهیهک سکی ناییت و بهچکهو بهرهمهکهی دانانیت بهناگاداری خوا نهییت، (ثا بهو شیوهیه خوا دهسهلاتهکانی خوئی دهخاته بهرچاو)، کهچی زوربهی خهلکی قهدری نازان، نهو روژدهش که بانگیان دهکات و لپیان دهپرسیت: کوان هاوئل و هاوتاکانم؟! نهوانیش له وهلامدا دهلین: پهروهردگار، نیمه ههوالت دهدهینئی و جار دهدهین که کهسمان ههلهی وانایهت به دهماندا و شایهتی لهسهر شتی وانادهین.

(۴۸) تیر نهوهی که جارن دهیانپه‌رست و هانا و هاواریان بو دهبرد و جیگهی ئومیدیان بو لییان ون بوو و نرخی نهما، دلنیش بوون که تیر هیچ چاره و زرگار بوونیکیان نیه.

(۴۹) ئادهمیزاد ههرگیز بیزار ناییت له داخوای چاکه و خوشی و ئاسوودهیی بو خوئی، خو نهگه ناخوشیهکی تووش بیت، نهوه ناویمید و بی هیوایه.

(۵۰) سویند به خوا نهگه ئادهمیزاد خیر و خوشی بهسهردا

بریژین و پیی بجیزین، له دواي نهو تهنگانهیهی که تووشی هاتبوو، به متمانیهکی زورهوه دهلیت: نهمه بهرنجی شانی خوم بهیدام کردووه و خوا خوشی دهویم، وا بزانه قیامت زور دووره و رهنکه ههر نهشیبت، خو نهگه بمگیرنهوه بو لای پهروهردگارم، نهوه دلنیام که خوشی و ناز و نیعمه‌تم لای نهو؛ بو ئامادهیه، بیگومان نهوانه که کاتی خوئی بی‌باوهر بوون ههوالی ههموو نهو کارو کردووه ناشیرینه‌یان دهدهینئی که نه‌نجامیان ده‌دا، ههروه‌ها سزای سهخت و دژوارو ناخوشیان پیی ده‌چهرین له ناو دوزه‌خدا.

(۵۱) زوربهی ئادهمیزاد کاتیک ناز و نیعمه‌تی بهسهردا بریزین پشت هه‌لدهکات و سه‌ریچی دهکات و ملکه‌چی راستی ناییت و خو بهزل و گه‌وره ده‌زانیت و به‌لای خویدا دایده‌تاشیت، کاتیکیش ناخوشی و نه‌هامه‌تی تووشهات، نهوه دو‌عا و نزا و پارانه‌وه‌ی زور به‌گه‌رم و کول و پان و پوره!!

(۵۲) نهی پیغه‌مه‌بر ﷺ پیان بلی: هه‌والم بده‌نی، باشه؛ نه‌گه‌رم نه‌م قورئانه له‌لایه‌ن خواوه بیت، پاشان ئیوه‌ش برواتان پیی نه‌بیت، ده‌زان چ سه‌رته‌نجامیکی سامناک چاوه‌ریتانه؟، جا تیر کئی هه‌یه له ئیوه سه‌رسه‌ختترو لاریتر له‌وهی که ریگهی جیاو دوور له راستی گرتیته به‌ر.

(۵۳) نیمه له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی سه‌رسوهرینه‌ریان نیشان ده‌دهین له ئاسوکانی بوونه‌وه‌رداو له خودی خویشیاندا (بیگومان ئاشکرایه که له سه‌رده‌می زانستیدا چه‌نده نه‌ینیه‌کانی بوونه‌وه‌ر ئاشکرا بووه.. زاناکان به‌گشتی و زاناکانی ته‌ستیره‌ناسی سه‌رگه‌ردان له ورده‌کاری و دامه‌زراوی و گه‌وره‌یی و فراوانی نه‌م گه‌ردوونه، هه‌روه‌ها له ئالو‌زی جه‌سته‌یی و عه‌قلیی و ده‌روونی ئاده‌میزاد، نه‌مه‌ش بو نه‌وهی تا چاک بو‌یان روون بیت و دلنایان که نه‌و زاته‌ حق و راست و ره‌وایه، نایا شایه‌تی په‌روه‌ردگارت به‌س نیه که به‌ته‌واوی ئاگا و زانایه به هه‌موو شتی‌ک؟! (له هه‌موو کات و شو‌ینیکدا).

(۵۴) (له‌گه‌ل نهو هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌دا؛ ناگادارین که نه‌وانه ههر گومانیان هه‌یه له به‌یه‌که‌یشتن و ئاماده‌بوونی به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریان، ناگاداربه و دلنایه که نه‌وزاته به هه‌موو شتی‌ک زانایه و به هه‌موو شتی‌ک ناگاداره و ده‌سه‌لاتی به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه و هیچ شتی‌ک له‌و یاخی ناییت و گه‌مارو‌ی هه‌موو شتی‌کی داوه.

سوره تى (الشورى)

به ناوى خواى به خشنده و میهره بان

(۱) و (۲) چه ند پیتیك له سه رتای هه ندی له سووره ته كانی قورئاندا هاتوو ژماره یان (۱۴) پیته، نیوهی کوی پیته كانی زمانی عه ره بین، بو سه لماندن (إعجاز) و مه زنی و گرنگی قورئان که له توانای هیچ که سدانیه به و پیتانه کتیبکی ئاوا بی وینه دابنیت به راده یه که هه تا نه گهر هه موو گروی ئاده میزاد و جنو که ش کو بینه وه بو نه و مه به سته، بیگومان چه نده ها نهی تریشی تیایه، زاناکان له هه ندیکی دواو، هه ندیکیشان وتویانه: هه ر خوا خوئی زانیه به نهی نهی نه و پیتانه.

(۳) ئا به و شیویه که ده یزانیته خواى بالاده ست و کار به جی و هجی و نیگا ده نیریت بو تو نهی محمد ﷺ و بو پیغه مبه رانی پیش تویش، له لایه ن خواجه کی ته و او بالاده ست و داناوه.

(۴) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر هه مووی

نه و زاته به دیینه ر و خاوه نیه تی، بیگومان نه و خواجه بهرز و بلندو گه و ره و شکو داره.

(۵) ئاسمانه کان که چین چین له سه ریه کن خه ریه که له بهر گه و ره یی و شکو دارى نه و زاته له ت بین و لیك بترازین (له داخی بوختانی موشریه که کان)، هاوکات فریشته کان سه رگه رمی ته سبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری به روهر دگاریان، داواى لیخو شبوونیش ده که ن بو ئیماندارانى سه رزه وى، دلنیا و ئاگادار بن که به راستی نه و په روهر دگاره ته و او لیخو شبوو میهره پانه.

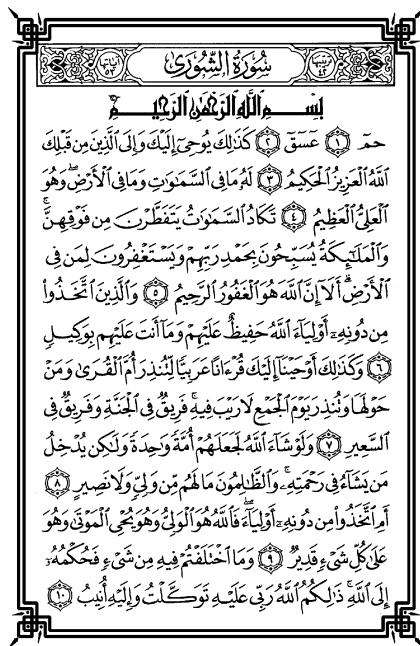
(۶) نه وانه ش له جیاتی نه و زاته که سانی ترو شتی تر ده که نه پالیش و پشتگیر، نه وانه خوا چاودیره به سه ریانوه و نه بیته تو نهی محمد ﷺ کرابیت به سه رپه رشت به سه ریانوه.

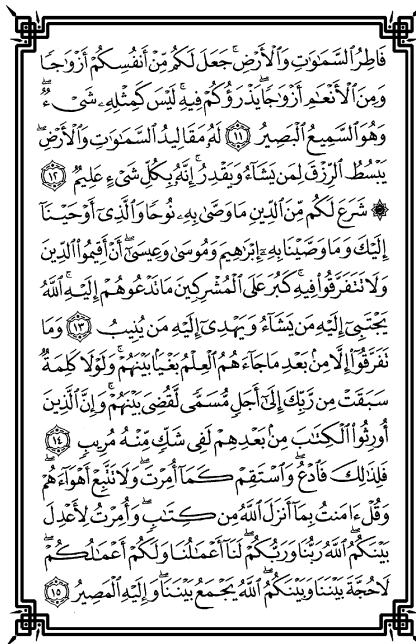
(۷) ئا به و شیویه ی که ده یزانیته قورئانیکی عه ره بی پاراومان به و هجی و نیگا بو ناردیت، بو نه وه ی شاری مه که که و ده و روبه رى (که هه موو زه وى ده گریته وه) ئاگادار بکه یت، به تاییه ت ئاگادار و هوشیار یان بکه یت له روژی کو کرد نه وه که هیچ گومانی تییدا نیه، (نه و روژه خه لکی ده به نه دوو به شه وه)، ده سته به کیان بو به هه شت به ری ده کرین و ده چنه ناوی، ده سته که ی تریان بو ناو دو زخ رایپچ ده کریت. (هه ر ده سته یه که چی ده سته یه که ری کرد وه نه وه دیته وه ری).

(۸) نه گهر خوا ویستی ببوایه هه موویانی ده کرده میله تیکی یه که پارچه (هه مووان به ناچار یی ئیماندار و چاک ده بوون) به لام ویستی وایه هه ر که س بیه ویت و شایسته بیته، ده یخاته سایه ی رحمه ت و میهره بانی و به هه شتی خو یه وه، سته مکارانیش هیچ پشتیوان و یاریده ده ریکیان نایته.

(۹) ئایا بیجگه له خوا پشتیوانی تریان بو خو یان دو زیوه ته وه؟ که و ابو هه ر خوا خو ی پشتیوانه و هه ر خوا خو ی مردووان زیندوو ده کاته وه و هه ر خو یی ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه!

(۱۰) له هه ر شتی کدا کیشه و رای جیا وازتان هه بوو، نه و سه رنه نجامی بریاره که ی بو خوا خو ی ده گه ریته وه، چونکه هه ر نه و زاته یه خواى په روهر دگارم هه ر پشت به و ده به ستم و هه ر بو لای نه ویش ده گه ریته وه. (به ته و به و په شیمانیه وه هه ر کاتی که هه له یه کم کرد).

(۱۱) بیگومان ہر ئو زاتہ بہ دیہینہری ئاسمانہ کان و زہویہ، ہر لہ خوتان ہاوسہ رانی بو سازاندوون، لہ ئازہل و مہرو مالاتیش جووت، نیر و میی بو فہراہم ہیناون، لہو ریگہ یہوہ زاووزی دہکەنو زور دہبن بوتان، ہیچ شتیک نیہ لہ وینہی ئوزاتہ، ہیچ شتیک لہو ناجیت (چونکہ خواہیہ و بہ دیہینہرہ، چون لہ بہ دیہینراوہ کانی دہچیت) ہر ئویش بیسہرو بیناہ.

(۱۲) جلہوی ہموو ئاسمانہ کان و زہوی بہ دہست ئوزاتہ یہ، رزق و روزی فراوان دہکات بو ہر کەس کہ بیہویت، یان کہ می دہکات و سنووریکی بو دادہ نیت (ہموویشی بو تاقیکردنہوہیہ لہ لایہ کەوہ و بہرپوہردنی کاروباری ژیانہ لہ لایہ کی ترہوہ)، بہراستی ئو خواہیہ بہ ہموو شتیک زانیہ.

(۱۳) ہر ئو زاتہ ریازی ٹاین و بہرنامہی ژیانی بو داناون، ئوہیش کہ فہرمانی پیکردوہ بہ - نوح -، ہر

بہو شیوہیہ قورٹانیشی بو تو ئی محمد ﷺ وەحی و نیگا کردوہ و بہ ئیبراہیم و موسا و عیسا شمان راگہ یاندوہ کہ ریازی ٹاین و یہ کخواناسی بہرندہن و لہسہری پایہ دار بن، ئہم بانگہوازہ راست و دروستہ زور بہ لای بت پەرست و خوانہ ناسانہوہ گران و زہمہ تہ، پەلام ہر خوی دانا خوی کەسانی شایستہ ہلدہ بژیریت بو گہ یاندنی ٹاینہ کە ی و رینمووی خەلکانیک دہکات کہ بگہرینہوہ بو لای بہرنامہ کە ی بہ پەرستن و ئہنجامدانی کاروکردوہی چاک.

(۱۴) میللہ تانی پيشو، بہ تابیہت گاور و جوو جیاوازی و کیشہ و دووہرہ کی نہ کەوتہ نیوانیان، مہگہر لہدوای ہاتنی زانستی و زانیاری تہواو بو یان، کہ لہ بہر حەسادہت و ستہمکاری و لادانیان لہ راستہ ریگا بو یان دروست بوو، خو ئہگہر بریاری پیشووتر لہ لایہن پەرورہدگار تہوہ نہ بوایہ کە تا کاتیکی دیاریکراو مولہ تی داو؛ ئوہ فہرمانی تیاچوونیان دہر دہکرا، بیگومان ئوہانہی کە پوونہ میراتگری کتیبی خوا و گہ یہنرا بہدہستیان لہ نہوہ کانی داہاتوو، کەوتنہ گومان و دوودلیہوہ، خەلکیشیان خستہ گومانہوہ دہربارہی. (چونکہ دہرون نہ خوش و ناپاک بوون).

(۱۵) کەواتہ ئی پیغمبەر ﷺ تو بو ئوہ بانگہواز بکہ و پایہ دارو دامہ زراویہ، کە فہرمانت پی دراوہ، شوین ئارہزووی ئہوان مہکەوہ و بہ ئاشکرا بلی: من، باوہرم ہیناوہ بہو کتیب و پەيامانہی خوا بو یاردوم و فہرمانم پی دراوہ کہ دادپەرورہی بہرپا بکہم لہ نیوانتاند، (اللہ) پەرورہدگاری ئیمہ و ئیوہشہ، بیگومان دہرہنجامی کردہی خو مان بو خو مانہ و کردہی ئیوہش بو خو تانہ، ئیتہر ہیچ کیشہ یہ ک نیہ لہ نیوان ئیمہ و ئیوہدا (چونکہ حق و راستی رون و ئاشکرایہ)، ئیمہ و ئیوہ ہر خوا خوی کو مان دہکاتہوہ و گہرانہوہش ہر بو لای ئوہ.

وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جُحُومُهُمْ
 دَاجِئَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْوَيْهِ مِنْ
 كَرَامٍ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتِنَ بِهِمْ
 وَإِنْ فَطَنَّا عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ نَزَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

(١٦) ئەوانەى رهخه ده گرن و قسه ده کهن ده باره ی
 ئایینی خوا، دواى ئەوهی که وه لām دراوه ته وه و خه لکی
 روویان تیکردوه، ئەوانه به لگه و رهخه کانیاں پووجه له
 و به سه ریاندا ده دریتته وه له لایه ن په روه ردگاریانه وه،
 خه شم و تووره بیان له سه ره و سزای سه ختیان بو
 ئاماده یه.

(١٧) خوا ئەو زاته یه که کتیبه پیروژه کانی به حق و
 راستی رهوانه کردوه، هه روه ها شه ریه تیکی
 دابه زاندوه که وه کو ته رازوو پیوه رایه بو
 هه لسه نگاندنی حق و ناحق، جا خوت ئاماده بکه بو
 قیامهت چونکه لهوانه یه روژی قیامهت و لیسپرسینه وه
 زور نزیك بیت.

(١٨) ئەوانه ی که باوه په روژی قیامهت ناهینن په له
 ده کهن و گالته یان پیی دیت و ده لین: کوا؟ که ی پیش
 دیت؟ (به لām) ئەوانه ی باوه ریان هیناوه له به ریابوونی

ده ترسن، ده زانن و دلنیاں که به ریابوونی حه قیقهت و راسته قینه یه، ئاگاداربسن له راستیدا ئەوانه ی
 موجدله له سه ر قیامهت ده کهن و به گومانن لئی، له بز بوون و سه ر لیشیواویه کی قوولدا روچوون.
 (١٩) خواى گه وه زور به سوژو دلوفانه له گه ل به نده کانیدا؛ رزق و روژی ده به خشیت به هه ر کهس
 بیه ویت (بو تاقیکردنه وه)، به راستی ئەو زاته به هیژ و بالاده سته. (به سه ر هه مو دروستکراوانیدا).

(٢٠) جا ئەوه ی که به ره هه می قیامه تی ده ویت و له دنیا دا کارو کرده وه ی چا که ده چییت، ئیمه پاداشتی
 هه ول و کو ششه که ی به زیاده وه پیده به خشین، ئەوه ش که به ره هه می دنیا ی ده ویت! هه ندیک له دنیا ی
 پیی ده به خشین، (به لām) له قیامه تدا هه یج جو ره به شیکی نیه.

(٢١) (ئایا ئەو بی باوه پانه رازین به به رنامه ی خوا) یاخود شوینی ئەو هاوه لگه رانه ده که ون که
 به ناوی دینه وه به رنامه یان بو داناون و په ی ره و بیان ده کهن بی ئەوه ی خوا مو له تی دا بیت و پیی رازی
 بیت (حه رام و حه لالیان بو دیاری ده کهن)، خو ئە گه ر بریاری پیشترمان نه بوایه به مانه وه یان تا کاتی
 دیاریکراو، ئەوه فه رمان ده درا به له ناو بردنیاں، بیگومان بو سته مکاران سزای به ئیش و به سو
 ئاماده یه.

(٢٢) (له روژی قیامهت و لیسپرسینه وه دا) ده بینیت سته مکاران ده ترسن له و کارو کرده وه ی که
 ئەنجامیان داوه چونکه سزا که ی که وتوو به سه ریاندا و لئی ده رباز نابن، هاوکات ئەوانه ی که باوه ریان
 هیناوه و کارو کرده وه چا که کانیاں ئەنجامداوه له باخچه کانی به هه شتدا ژیا نی کامه رانی ده به نه سه ر،
 چیان بویت له لایه ن په روه ردگاریانه وه بو یان ئاماده یه، ئا ئەوه یه خه لات و به خششی گه وه و
 بی سنوو. (له گه ل ژیا نی هه می شه یی و نه برا وه دا).

(۲۳) تھو خەلات و بەخششە ئەو یە کہ خوا مژدە دەدات بەو بەندانە ی کہ باوەریان هیناوە و کارو کردەوہ چاکە کانیان ئەنجامداوە، (ئەوانەش بە دەم بانگەوازەوہ نایەن)، ئە ی پیغەمبەر ﷺ پشیان بلی: لە سەر ئەم بانگەوازە هیچ جوړە پاداشتیکم لە ئیوہ ناوێت، تەنھا خوشەو یستی و ریز نەبیّت لە خزمایە تیدا، جا ئەو ی چاکە یە ک ئەنجام بدات، ئەو بە چاکتر پاداشت دەدرێتەوہ، چونکە بە راستی خوا تەواو لیبوور دە و سوپاسگوزارە.

(۲۴) بە لکو خوانە ناسان دەلین: محمد ﷺ بە دەم خواوە دروی هەلبەستووہ!! جا ئە گەر خوا بیهوێت مۆر دەنیّت بە سەر دلت داو هیچت بو ناوتریّت، خواش دەیهوێت ئاسەواری بە تال و ناحەقی نەهیلت و حەق و راستی بە فەرمانی خوێ بچە سپیّت، چونکە بە راستی ئەو خوا بە زانایە بەو ی کہ لە تویی دل و دەروون و سینه کاندە شاراو یە.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَا أَسْطُورَ عَلَيْهِمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَعْرِفْ حَسَنَةً نَّذْرًا لَّوْفِهَا حَسْبًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَزَّلَ اللَّهُ كِتَابًا فَلَنُتْلَا بِشَا أَلَمْ نَجْعَلْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَبَشَارَتًا لِلْطَّالِقِ وَالْحَقَّ يَكَلِّمُنَا بِأَعْيُنِنَا إِنَّا صَدُورٌ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَنَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ نَسَطُ اللَّهُ الْأَرْزَاقَ لَإِبَادَهُ لَبَعَثُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُزَلُّ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ يَعْبَادُونَ خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُزِلُّ الْغَيْثَ مِّنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَكَاتِ فِي الْآبِصَارِ وَمَا يَكُن فِيهِمَا مِّن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصْبَحْكُمْ مِّن مَّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ آيَاتُهُ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُوبِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

(۲۵) خوا ئەو زاتە یە کہ پەشیمانی و تەوبە لە بەندە کانی وەر دەگریّت، چاوپۆشیش دەکات لە هەلە و گوناھە کانیان، بەو کارو کردەوانەش کہ ئەنجامی دەدەن دەزانێت و بە ئاگایە.

(۲۶) خۆ ی گەورە ئاواتی ئەوانە دەهینێتە دی کہ بە دەم بانگەوازی خواوە هاتوون و باوەریان هیناوە و کارو کردەوہ چاکە کانیان ئەنجامداوە، ئەوانە لە قیامەتدا لە فەزل و زیادە خەلات و بەخششی خوێ بە هەرمەند دەکات، بێ باوەرانی ش سزای سەخت و بە ئیشیان بو ئامادە یە.

(۲۷) خۆ ئە گەر خوا رزق و روزی بە فراوانی بە بەندە کانی ببەخشیایە، ئەو دەستیان دەدایە تاوان و گوناھو ستم لە زەویدا، بە لام خوا بە حساییکی وردو دیاریکراو ئەو ی بیهوێت پشیان دەبەخشێت، بە راستی ئەو زاتە ئاگا و بینایە بە کارو هەلوێستی بەندە کانی.

(۲۸) خوا ئەو زاتە یە کہ باران دەبارینیّت و دەگاتە فریایان دوا ی ئەو ی کہ نا ئومید بوون، هەروەها رەحمت و بەخششی خوێ پەخش دەکاتەوہ، لە بەر ئەو هەر خوێ پشتیوان و فریادەرەسە و شایستە ی سوپاسە.

(۲۹) لە نیشانە و بە لگە کانی گەورە یی و دەسەلاتی خوا: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو زیندەوەرانیە کہ تیا یاندا بلاوی کردۆتەوہ، هەر ئەو زاتەش خوێ هەر کاتێک بیهوێت توانا و دەسەلاتی بە سەر کۆ کردنەو یاندا هە یە.

(۳۰) هەر بە لاو نەهامەتیە کتان بە سەر دایێت، ئەو دەرهنجامی ئەو کارو کردەوانە یە کہ بە ئارەزووی خۆتان دەیکەن، (بە لام ئەو بەندە خوا یە کی میهرەبانە) لە زۆربە ی زۆری گوناھو هەلە کانتان خوش دەبیّت.

(۳۱) ئە ی گرو ی خوانە ناسان ئیوہ ناتوانن خوا دەسەوسان بکەن و لە دەسەلاتی خوا دەریاز ببن لە زەویدا، جگە لە خۆ ی گەورەش کەس ناتوانیّت پشتیوانتان بیّت و سەرتان بخات.

(۳۲) له نیشانه و به لگه ی دهسه لاتی خوا ئه و که شتیانه یه که وه که ژو کیو هاتوو چو ده که ن به ده ریاکاندا، (به یاسایه کی ریک و پیک).

(۳۳) خو ئه گهر بیه ویت با ده وهستییت و له سه ر بشتی ده ریا که ده وهستن و له کارده که ون، به راستی ئا له و تواناو دهسه لاتهدا به لگه و نیشانه ی زور هه ن بو هه ر که سی که زور خو گرو سو پاسگوزاره.

(۳۴) یان جاری واهه یه که شتیه کان به خو یان و سه رنشینه کانیانه وه ده شکینیت و نو قمیان ده کات له ئه نجامی تاوان و گوناھی خه لکه که وه، گه لیک جاریش چاوپوشی (له هه له و تاوانی) زور ده کات و ده یانه یلیته وه.

(۳۵) ئه م روونکردنه وه یه ش بو ئه وه یه خوانه ناسان بزنان، به تایبته ئه وانه ی که موحاده له و ده مه ده می ده که ن و ره خنه یان له ئایه ته کانی ئیمه هه یه، که له کاتی ته نگانه دا که س په نایان نادات و که س فریایان ناکه ویت جگه له خوی گه وره.

(۳۶) جا هه ر شتیکنان پییه خسراوه، ئه وه زینه تی ژبانی ئه م دنیایه یه (که ریگوزهریکه به ره و قیامته) به لام ئه و به شه ی که له لای خوا یه چاکتر و به رده و امتره بو ئه وانه ی که باوه ریان هیئاوه و هه ر پشت به په روهر دگاریان ده به ستن.

(۳۷) ئه وانه ی خو یان له گوناھی گه وره و تاوانی خراپ و ناشیرین ده پاریزین، کاتیکیش که تووره ده بن (له سه ر هه له یه که که به رامبه ریان ده کریت) هه ر ئه مان چاوپوشی ده که ن و لیده بورن...

(۳۸) ئه وانه ی به ده م بانگه وازی په روهر دگاریانه وه ده چن و نویژه کانیان به چاکی ئه نجام ده دهن و کارو باریان هه رده م به مه شوره ت و راپرسیو راویژکاریه و له و رزق و رۆزیه ی که پیمان داو، ده به خشن...

(۳۹) هه روها ئه وانه ی که ده ستریزیان کرایه سه ر، ده سه وسان ناوه ستن و به رگری له خو یان ده که ن....

(۴۰) جا تۆله ی هه ر تاوانیک به ئه ندازه ی تاوانه که یه بی زیادو که م، ئه و که سه ی لیخو شبوونی هه بیته و چاوپوشی و چاکسازی بکات؛ ئه وه پاداشتی لای خوا یه، به راستی خوا سته مکارانی خو ش ناویت...

(۴۱) له راستیدا ئه وه ی حه قی خو ی ده سیپیت دوا ی ئه وه ی که سته می لیکراوه، ئه وانه لیپرسراو نابن، ئه گه ر له سنوور لانه دهن و زیاده ره وی نه که ن له تۆله سه ندندا...

(۴۲) بیگومان ته نها ئه وانه به رپرس ده بن که سته م له خه لکی ده که ن و ده ستریزی ده که ن به ناحق له زه ویدا، ئا ئه وانه سزاو تازاری به ئیشیان بو هه یه...

(۴۳) له راستیدا ئه وه ی دان به خویدا بگریته و چاوپوشی بکات و لیخو شبوو بیت (له کاتیکیدا که ده توانیته تۆله بسیپیت) به راستی ئه وه کاریکی به جی و چاک و په سه ند ئه نجام ده دات، به راستی ئه وه له و کارانه یه که پیویسته بگریته...

(۴۴) ئه وه ی خوا ربی لی ون بکات، ئه وه ئیتر که سی تری دلسۆزی ده هس ناکه ویت (تا ریگه ی راستی نیشان بدات)، ئه وسا تۆله ی محمد ﷺ له قیامته تا ده بینیت سته مکاران کاتیکی سزاو ئه سه که نه ی دۆزه خ ده بینن، به که ساسیه وه ده لێن: ئایا هیچ ریگه یه که هه یه بو گه رانه وه، تا خوا چۆن ده فهرمویت وا بکه یین؟!

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ لِمَنْ كَذَبَ
فِي ظُلُلٍ رَوَّادٍ عَلَى ظُهُورِهِمْ فِي ذَلِكَ لَا يَدْرِي لَكُمُ صَبَارٌ شُكُورٌ
﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِعُهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصْحٍ ﴿٣٥﴾ هَآؤُنِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِتَابَ آلِ إِمْرٍ وَالْفَوَحِشَ وَإِذَا مَا
عَضِبُوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَهُمْ يُقِيمُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا اسَاءَ بِهِمْ
أَلْحَىٰ لَهُمْ يَتَنَصَّرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْزِئْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَكِنْ أَنْصَرْ
بِعَدْلٍ ظَلِمَ لَكَ وَلِلَّهِ مَا عَمِلْتُمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَكِنْ صَبِرْ وَعَفْ رَانَ ذَلِكَ لِمَنْ عَزَمَ الْأُمُورَ
﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ يَعْدِلُهُ وَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوتَ هَلْ لَنَا إِلَىٰ مَرْءٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

(۴۵) سهرئه نجام تاوانباران ده بینیت ده برینه سهر دوزخ، هه موو په ست و زه لیل و لاره مل و خه جاله تن، (له شهرمه زاری و له ترسدا) له ژیره وه به تیله ی چاو ده روانن بو ناگره که، (ثا له وکات و بارودوخه ناخو شه دا) نه وانه ی باوه ریان هیناوه ده لاین: به راستی خه ساره تمه ند و زهره رهنندان نه مرو نه وانه ن که خو یان و که سوکارو مال و مندالیان له ده ستداوه له قیامه تدا (که س و کارو خزم و هاوه لانیان نه گهر له دوزخه خدان، نه وه هیچ مایه ی دلخوشی نین، خو نه گهر له به به شتدان، نه مانیان ههر له یاد نی یه)، ئینجا راده گه یه نریت که: ناگادارین بیگومان سته مکاران له تازارو نه شکه نجه ی به رده وامدا گیریان خواردوه...

(۴۶) نه وانه هیچ دو ست و پشتیوانیکیان نی یه له جیاتی خوا که له ده ست سزاو تو له رزگاریان بکات، نه و که سه ش خوا سه ری لی بشیو نییت و گومرای بکات

(چونکه خو ی شایسته کردوه) ئیر ریازی رزگاری و سهر فرازی ده ستنا که ویت.

(۴۷) خه لکینه: به پیر بانگه وازی په روه ردگار تانه وه بچن پیش نه وه ی روژیک بی: هیچ گه پرانه وه یه ک له لایه ن خوا وه ریگه ی پی نادریت، نه و روژه هیچ په ناگایه کتان نابیت و که سیستان ناتوانیت ئینکاری بکات و دان به تاوانه کانیدا نه بییت.

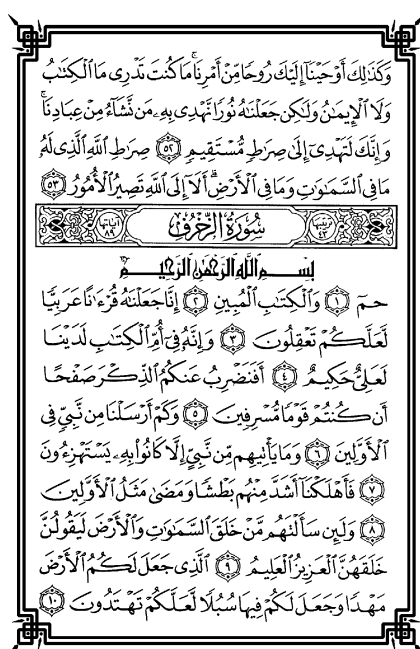
(۴۸) نه گهر خوانه ناسان روویان وه رگیراو گو بیان نه گرت، نه ی محمد ﷺ داخیان بو مه خو، چونکه ئیمه تومان نه نار دووه چاودیر بیت به سه ریانه وه، به لکو تو ته نها گه یاندنی ئهم بانگه واز و قورئانه ت له سه ره، ئاشکر اشه که: به راستی ئیمه کاتیك نازو نیعمه ت و رحمه تیک ده ریژین به سه ره ئاده میزادا زور که شخه ی پیوه ده کات، خو نه گهر به لاو ناخوشیه کیان تووش بییت، به هو ی کارو کرده وه خراپه کانیا نه وه، به راستی نه و ئاده میزادانه زور سپله وره خنه له خواگرو حقه پو شن.

(۴۹) ههر بو خوا یه خاوه نداریه تی ئاسمانه کان و زه وی، ههر چی بویت دروستی ده کات، به ههر که س که بیه ویت ته نها کچ ده به خشیت و به ههر که س که بیه ویت کور ده به خشیت....

(۵۰) یاخود له ههر دوو جور؛ به هه ندیک خیزان ده به خشیت له کورو له کچ؛ هه یشه ویستی خوا وایه هیچی نه دانی و نه زو ک بییت، به راستی نه و زاته زانا و به ده سه لاته.

(۵۱) که س بو ی نیه هیچ کات (له دنیا دا) خوی گه وره و تو ویژی راسته و خو ی له گه لدا بکات مه گهر له ریگه ی وه چی و نیگاوه، یان له پشتی په رده وه، وه ک موسا، یان نیر دراویکی وه ک فریشته - جو بره ئیل - ده نیرییت که به گویره ی فرمان و مو له تی خوا چی پی سپیر دراوه ده یگه یه نییت، به راستی نه و زاته خوا یه کی ته و او بلند و داناو کار به جییه.

وَنَرْتَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ
مِنْ ظَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرَينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيطًا إِنَّا بِكَ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَحَّ بِهَا وَانْصَرَفَ سَكِينَةً
يَمَّا قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ إِلَيْنَا كُفُورٌ ﴿٤٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْفًا
وَيَنْهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذَّكُورَ ﴿٥٠﴾ أَوْزَوْهُمْ ذِكْرَانَا وَانْفَرْنَا
وَجَعَلْنَا مِنْ يَشَاءٍ عَقِيمًا إِنَّهُمْ عِنْدَ رَبِّكَ ﴿٥١﴾ وَمَا كَانُوا
لِيَسْتَرْئَوْا بِكَلِمَةِ اللَّهِ إِلَّا وَجْهًا أَوْ مِنْ زَوَاجٍ أَوْ تُرْسِلَ
رُسُلًا فَيُوحَىٰ بِأُذُنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُمْ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥٢﴾

(٥٢) ئه ی محمد ﷺ ثابو شیوهیه ی که وتمان ئیمه قورئانمان بو رهوانه کردیت له لایهن خوْمانه وه (که ژبانیه خشه به رُوح و گیان و عه قُل)، تو نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیمه هم قورئانه مان کرده روناک ی ونوریک که هیدایهت و رینمویی ههر کهس که بمانه ویت له بهنده کانمانی پی ده کهین، (ئهوانه ی دلی بو ده که نه وه و به چاک ی گوپی بو ده گرن)، بیگومان تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ریشان دهریت و رینموی ده که ی بو ریگه و ریباریکی راست و دروست...

(٥٣) که ریگه و ریباری ئه و خواجهیه، که ههر بو ئه وه ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، ئاگاداریش بن: هه موو شتیک و سه ره نه نجمی هه موو کاریک بو لای خوا ده گه پیته وه.

سوره تی (الزخرف)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (١) سه رنجی سه ره تای سوره تی (الشوری) بده لاپه ره - ٤٨٣ - .
- (٢) سویند به م په یامه روون و ئاشکرایه، مه به ست قورئانه.
- (٣) ئیمه ئه و کتیبه مان کردوه به قورئانیک، به زمانی عه ره بی، به لکو ژیری و بیرو هوشتان بخه نه کار (تا لئی تیگه ن و په یره وی بکه ن).
- (٤) هم قورئانه له - لوح المحفوظ - دا (که سه رجاوه ی قورئان و هه موو کتیبه کانی تری خوایه) پاریزراوه که زور به رزو به ریزه لامان و پره له دانایی.
- (٥) باشه، ئایا ده کریت ئیمه وازتان لی بهین و هوشیاران نه کهینه وه به م قورئانه له بهر ئه وه ی ئیوه هوزیکی زیاده ره و لارو ویرن (نه خیر شتی و له ئیمه ناوه شیته وه).
- (٦) ئیمه چهنده ها پیغه مبه رمان ناردوه بو نه وه کانی رابووردوو تا سه رگه ردان نه بن.
- (٧) بیگومان هیچ پیغه مبه ریکیان بو نه ها تو وه که ئه وان گالته یان پی نه کردیبت.
- (٨) که واته ئه بی ئه م بی پروایانه چاوه ری چی بکه ن له کاتی که ئیمه درنده تر و به هه لمه تترمان له وان له ناو بردوه، ئیتر به سه رهات و رووداوی پیشینان به سه رچووه و تیپه ر یووه و باسکراوه.
- (٩) خو ئه گه ر پرسیاریان لی بکه یت: کی ئاسمانه کان و زه وی دروست کردوه؟ له وه لامدا به دلیایی ده لین: ههر زاتی بالاده ست و زانا دروستی کردوون.
- (١٠) ئه و خوایه ی که زه وی کردوه به لانکه ی ژیا نتان، ریگه و بانی تیایدا بو ئاسان کردوون، بو ئه وه ی بگه نه مه به ست و ژیا نتان ئاسان و ئاسوده بکه ن.

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرَنَا يَوْمَ بَلَدَهُ مَيْتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْضَوْنَ ۝ لَسْتُمْ بِأَعْلَى طُغُورِهِ
ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا لَمْ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا لَا نَسْكُنُ
لَكُمْ قُورُومِينَ ۝ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ
يَا أَبْنَاءَ ۝ وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَاطِمٌ ۝ أَوْ مِنْ يُنْسُوا فِي
الْحَلِيقَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَرَمِينٌ ۝ وَجَعَلُوا لِلْمَلَائِكَةِ
الَّذِينَ هُمْ عِنْدَ الرَّحْمَنِ إِنْتًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَكَتٌ
سَهْدُهُمْ وَنَسُوا ۝ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ أَمْ أَنَيْنَاكُمْ
سَكَنَاءَ قَبْلَهُ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۝ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أَسْنَوَاتٍ وَآلِئِهِمْ مُهْتَدُونَ ۝

(۱۱) هر وهه ها ئو خوايه له ئاسمانه وه به ئه ندازه يه كي
دياريكراو باراني باراندووه و دهفه رمويٲ، جا بهو بارانه
ولاتي وشك و مردوومان زيندوو كر دٲته وه، هر بهو شيوه يه
ئيوش له گوره كانتان ده ئيرينه دهره وه زيندو ده كرينه وه.
(۱۲) هر ئو زاته هموو جووته كاني (له جيهاني ئاده ميزاد و
زينده وه ران و روهك و بي گيانه كاندا) دروست كر دووه،
هر وهه ها كه شتي و جوړه كاني ئاژه لي بو رام هيناون، كه بو
سواري سوودي لي وه بركن.

(۱۳) بو ئه وه ي هر كاتي له سهر پشتيان جيگير بوون، دواي
ئه وه يادي نازو نيعمه تي په روه ردگارتان بكه نه وه كا تي ك كه
سه قامگير ده بن له سهر ي، (چونكه جوړه ها هو كاري هاتو وچو
بو سازندوون) و بشلين: ستايش و بهرزي و بيگهردي بو ئو
زاته ي كه ئه مه ي بو ره خساندوين (خو ئه گهر ئو به ميه رباني
خو ي بو ي رام نه كر دينايه) ئيمه نه مانده تواني راميان به يين...
(۱۴) ئيمه بيگومان هر بو لاي په روه ردگارمان ده گه ريينه وه.
پيغمه رب ﷺ هر جاريك سواري ولاخه كي ببوايه سي جار

(الله اكبر) ي دهفه رموو، دواي ده يفه رموو: سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين، و انا الي ربنا لمنقلبون).
(۱۵) باوه چه وته كان، هه ندي له به نده كاني خوا، به خوا ده زانن مه سيحييه كان ده لين: عيسا كوري خوايه، جوو
ده ليت: عوزه ير، بته رسته كان ده لين: فريشته كان كچي خوان!! به راستي زور به ي خه لكي قه دري خوا نازانن وبئ
باوه ريكي زور ئاشكران. (بهو زاته ي كه به ديه يه ري همو شتيكه و هيچ هاوه ل و هاوتايه كي نيه).
(۱۶) ئايا ره واو راسته، له وه ي كه دروستي ده كات كچان بو خو ي بريار بدات و به خشيني كورانيش به ره وا
بزانيت بو ئيوه؟! (ئه مانه همووي بيرو باوه ري نه فامه كان بوون خواي گه و ره ده يه ويٲ هر به بو چووني خو يان
بيرو باوه ريان بو وچه ل بكا ته وه).

(۱۷) كا تي كيش مژده بدر يٲ به يه كيكيان به وه ي كه بو خواي ميه ربان به ره وا ي زانيووه (مه به ست كچانه)، ئه وه
رووخساري رده هه لده گه ريٲ و له دهر ووندا پيش ده خواته وه.

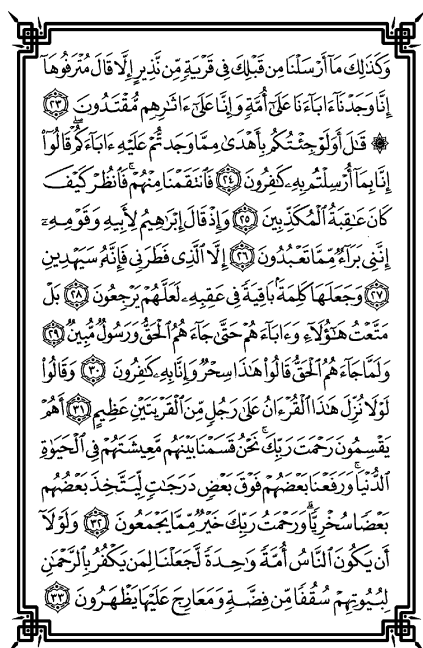
(۱۸) ئايا كه سيك به مندالي خوا ره وا ده بينن، (كه له باوي ئه واندا) هه رده م په روه رده ده كريٲ له ناو خشل و
تارايش كردي خو يداو له شهرو شوړو جه نكيشدا ده رنا كه ويٲ؟!

(۱۹) ئه و خوانه ناسانه فريشته كان كه به نده ي خواي ميه ربانن، به كچي خويان ده دا يه قه له م!! ئايا ئه وان ئاماده ي
دروست كرديان بوون؟! له ئاينده دا ئه م بوختانه يان له سهر دهنوسريٲ و پرسياريشيان لي ده كريٲ.

(۲۰) (بو پينه كردي هه لو يستي ناره وا يان) ده يانوت: ئه گهر خواي ميه ربان بيويستايه... ئيمه ئه مانه مان
نه ده په رست، وه نه يٲ له سهر بنجينه ي هيچ زانستي و زانباريهك ئه و قسه يه بكن، ئه مانه ته نها درو نه يٲ
هيچي تر نالين.

(۲۱) ئايا ئه و خوانه ناسانه پيش ئه م قورئانه كتبيكي ترمان بو ناردوون؟ تا پابه ندي بن و په يره وي بكن؟

(۲۲) به لكو ئه وانه هر ده لين: به راستي ئيمه باوو باپيراني خومان له سهر تاي و به رنامه يه كي ئاوا ديووه،
ئيمه ش به شوين ري بازي ئه واندا هه نگاو هه لده گر ين و رينمووي ئه وانمان وه رگرتووه!!

(۲۳) ھر بہو شیوہیہ ہیچ پیغمبریکمان نہ ناردووه بو ہیچ شاریک، کہ خوشگوزہ رانہ کان نہ یانو تیبت: ئیمہ باوو باپیرانی خومان بینووه پابہندی بیروباوہ ریک بوون، بیگومان ئیمہ ش چاو لهوان دہکەین و پەیرەوی ئەوان دہکەین.

(۲۴) پیغمبرە کەش وتوویەتی: باشە... ئەگەر لە ریکگە و ریبازو بەرنامە ی باو و باپیرانتان چاکتریشم بو هینان ھەر شوینیان دہکەون؟! لە وەلامدا وتیان: بەراستی ئیمہ بہو بەرنامە و پەيامە ی کہ بہ ئیوہدا رەوانە براوہ ناکەین.

(۲۵) جا ئیمہ ش تۆلەمان لیسەندن، سەرنج بدە و بیینە سەرئەنجامی ئەوانە ی پروایان بہ پەيامی پیغمبرە ران نہ کرد چون بوو.

(۲۶) ئەو کاتە بھینەوہ یاد کہ ئیبراھیم بہ باوکی و ھۆزە کە ی خو ی ووت: بەراستی من دوورہ پەریزم لەو شتانە ی کہ ئیوہ دہیہ رستن....

(۲۷) جگہ لەو زاتە ی کہ دروستی کردووم، ھەر ئەویش رینموویم دہکات و دہمخاتە سەر ریکگی راست و دروست.

(۲۸) ئەوسا ئیتیر ئەو بەرنامە ی یە کخواناسیہ ی ھیشتەوہ بو ھۆزو گەلانی دوا ی خو ی، بو ئەوہ ی ئەوانیش بگہرینەوہ بو سەر ئەو بیروباوہ رە راستە.

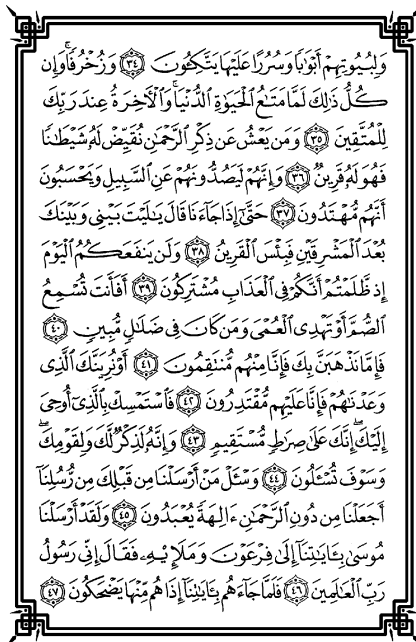
(۲۹) خوا دہفەرمویت: جا من ئەوانە و باو و باپیرانیانم لە خوشگوزہ رانیدا ھیشتەوہ تا ئەو کاتە ی قورئان و پیغمبریککی ئاشکرایان بو ھات (تا پەيامی خویان بو روون بکاتەوہ).

(۳۰) کاتیکیش کہ حەق و راستیان پیگہ یشت... وتیان: ئەمە سیحرو جادووه و ئیمہ باوہری پیی ناکەین....

(۳۱) ھەر وہا بیانوویان گرت و وتیان: ئەوہ بو ئەم قورئانە دانەبەزینرا بو سەر پیاوکی گەرہ لە پیاوہ گەرہ کانی دوو شارە کە؟! (مەبەستیان مە ککە و طائف بووہ).

(۳۲) نایا ئەوانە رەحمەتی پەرورە دگاری تۆ دابەش دہکەن؟! (کەسانی شایستە دہدۆزنەوہ بو پیغمبرایەتی؟! لە کاتیکیدا ئیمہ یین کہ رزق و رۆزیمان لە نیوانیاندا دابەش کردووه لە ژبانی دنیادا و پلەو پایە ی ھەندیکیان بەرزکردۆتەوہ بەسەر ھەندیکیاندا، بو ئەوہ ی ھەموویان کاروباری یە کتر تەواوبکەن و کەلک لە توانایی و لیھاتوویی یە کتر وەرگیرن، جا لە گەل ئەو ھەموو یە ھرە و بەخششانەدا رەحمەت و میھرەبانی پەرورە دگاری تۆ (کە تاییەتی ئیماندارانە لە قیامەتدا) لە ھەموو ئەو شتانە ی کہ خەلکی کو ی دہکەنەوہ (لە مال و سامان و ھۆکارە کانی رابواردن) چاکتر و بە ترخترە.

(۳۳) ئەگەر لە بەرئەوہ نەبوا یە خەلکی ھەموو دہبوون بہ یە کپارچە (لە بی باوہری و تاوانکاریدا)، ئەوہ ھەر کەس باوہری بہ خوی میھرەبان نەبوا یە سەقفی خانووە کەیمان لە زیو بو دروست دہکرد، ھەر وہا قادرمە و ئاسانسوارمان بو دہکردن تا بەسەریدا سەربکەون و دەر بکەون....

(۳۴) ههروهه ها بۆ ماله كانيان قاپى و دهروازى زيو و كورسى و قهقهه ي رازاوه شمان پيډه به خشين تا پال بده نه وه و شانى له سهر داده ن...

(۳۵) به هه موو نه خش و نيگار يكي جوان و رازاوه (دارو ديوارو سهقف و ده رگا و كه لوپه لى ناو ماله كانيانمان ده رازانده وه)، جا ئه وه ههر هه مووى خوشگوزه رانى ژيانى دنيا نه بيٽ هيجى ترى نه، له كاتيكا كه ژيانى پر له خوشى و به خته وه رى نه براوه لاي پهروه رداگارت بۆ ديندارو خواناسان و دووره په ريزانه له گونا ه.

(۳۶) كه سيك خوى كوړ بكات له ناستى قورئان و يادى خوى ميهره بان، ئه وه ئيمه شه يتايك ده كه ينه موكله و ملوزمى و هه ميشه ده بيته يار و ياوه رى و له گه ليډا ده بيٽ.

(۳۷) بيگومان ئه و شه يتانانه؛ ريگه ي راستيان لى ده گرن و واين ليډه كه ن كه و ايزان به دنيايى له سهر ريياز يكي چاك و راستن.

(۳۸) تا ئه و كاته ي خه له تاوه كه ديته لاما ن (له قيامه تدا خوى و شه يتانه كه ي ئاماده ده كر ين بۆ ليپر سينه وه) ئه و كاته شه يتانه كه ي ده ليٽ: خوژگه ئيوانى من و تو به قه ده ر روژ ه لات و روژ تاوا له يه ك دوور بوايه، ئاى كه هاوړ پيه كى ناله بارو خراپ و ناره سه ن بوويت.

(۳۹) ئه مرو ئه و قسه و گله يى و بناشانه هه رگيز سوودتان پى ناگه يه نن، (چونكه) كاتى خوى ئيوه سته متان له خو تان و خه لكيش كردوه، ئيسسته بيگومان هه ردوولا تان له سزاو ئازاردا به شدران.

(۴۰) ئايا تو ئه ي پيغه مبه ر ئه و بى باوه ردى كه وه كهر وايه گو يييست ده كه يت؟ يان ئه وه ي كوړه هيدا يه تى ده ده يٽ؟! ياخود ئه و كه سه ي له گو مرايى ئاشكرادا روچووه ري نموويى ده كه يت؟! (دباره ئه وه حاليان بيٽ هيدا يه تيان ئاسان نيه).

(۴۱) جا ئه گه ر تو له ناو به رين و بتمرين، ئه وه ئيمه ههر تو له يان ليډه سينين.

(۴۲) ياخود ئه نجامى ئه وه ره شه يه ي لي مان كردوون نيشانى تو ي ده ده ين، چونكه ئيمه به ته واوى توانامان به سه رياندا هه يه. و (له ده ستى به توانامان ده رياز نابن).

(۴۳) كه واته تو بى خه م به و پا به ندى ئه وه به كه نيگات بۆ كراوه؛ چونكه تو به راستى له سهر ريگه و ريياز و به رنامه يه كى راست و دروستيت (له لايه ن پهروه رداگارت ه وه ئاراسته ده كر يٽ).

(۴۴) به راستى ئه م قورئانه ياد خه ره وه يه بۆ خو ت و بۆ قه ومه كه ت، له ئاينده شدا پرسيارتان ليډه كر يٽ ده رباره ي.

(۴۵) تو له و پيغه مبه رانه ي كه نار دو ومانه پيش تو پير سه، ئايا جگه له خوى ميهره بان خوى ترمان ديارى كردوه كه به ندا يه تى بۆ بكر يٽ. (مه به ست ئه وه يه كه سه رچاوه ي هه موو پيغه مبه ران يه كي كه)

(۴۶) سو يند به خوا ئيمه موسا پيغه مبه رمان نارد به به لگه و نيشانه كانمانه وه بۆ لاي فيرعه ون و دارو ده سته ي، پيى راگه يان دن كه: به راستى من ره وانه كراوى پهروه رداگارى هه موو جيهانه كانم.

(۴۷) كه چى كه هاته لايان به به لگه و مو عجيژه كانمانه وه، سه ريان سو پرماو گالته و پي كه نينيان به گو فتار و مو عجيژه كانى ده هات. و باوه ريان پى نه ده كرد.

وَمَا يُدْعِيهِمْ مِنْ إِدْعَائِهِ إِلَّا هِيَ أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ الْأَخِثَاءُ الَّذِينَ هُمُ
بِالْعَذَابِ لَعْلَبُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا هَذَا السَّاحِرُ الْأَعْمَى لَنَا
رَبُّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنَادِيَكُمُ الْغَوَاةُ فَخِيسَةُ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
قَالَ يَا قَوْمِ أَوَلَمْ يَكُنْ لِي مُلْكٌ وَهَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُجْرِي
مِنْهُ قُلُوبُكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكْذُوبُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَأُكُ الْمُفَرِّقُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَسْتَحَفَّ قَوْمُهُ
فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا أَسْفَوْا
أَنْقَمْنَا عَنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ جَمْعِيَّتَهُمْ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَاضٍ يَوْمَ الْإِجْدَالِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ اتَّعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
﴿٥٩﴾ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

(٤٨) هیچ معجزه‌یہ کمان نیشان نہ‌داون، کہ له‌وی تر گہورہ تر نہ‌بو بیئت، (جا کہ باوہ پریان نہ‌ہیناوه) گرفتاری تالی و ناخوشی و سزایمان کردن بو ئہ‌وہی بگہ‌پرنہ‌وہ و بہ‌خودا بچنہ‌وہ.

(٤٩) کہ چی بہ موسایان وت: ئہی جادو و گہر!! له پەرہ‌ردگارت داوا بکہ بومان، بہو پہ‌یمانہی بہ‌توی داوہ بابہ‌لاو ناخوشیمان لہ‌سہر ہہ‌لبگرت ئہوسا ئیمہ بہ‌راستی لہ ہیدایہت دراوان دہ‌بین!!

(٥٠) جاہر کہ بہ‌لاو ناخوشیمان لہ‌سہر لا بردن خیرا بہ‌لین و پہ‌یمانہ کہیان ہہ‌لدہ‌وہ‌شاند.

(٥١) فیرعہون جاریدا بہ‌ناو قوم و گہ‌لہ کہیدا و تی: ئہی قوم و گہ‌لم، من پاشای میصرم و فہرمانرہ‌وای ئہم ولاتہم، ئہم روو بارانہش بہ‌بہر کوشکہ کانمدا دہ‌روات، ثایا ئہم دہ‌سہ‌لاتہی من نابینن؟!...

(٥٢) باشہ، ئہوہ نابینن خو من چاکترم لہو کہ سہی ناوبانگی نی‌یہ و کہ ساییہ تیہ کی لاوازو نہ‌ناسراوہ و

زمان پاراو نی‌یہ و لہ‌وانہ نی‌یہ بتوانیت چاک خہ‌لکی تیہگہ یہ‌نیت؟!

(٥٣) جا ئہوہ بوچی بازنی ثالتون و زیری پیشکەش ناکرت (تانیشانہ بیئت بو پایہ‌داری؟! یان ئہوہ بو فریشتہ لہ گہ‌لیدا نہ‌هاتن بو بانگہ‌واز کردن و پشتیوانی لیکردنی؟!

(٥٤) فیرعہون هیچ نرخي دانہ‌نا بو قوم و گہ‌لہ کہی، بہ‌سوکی سہیری دہ‌کردن، ئہوانیش ملکہچ و فہرمانبہ‌رداری بوون، بہ‌راستی ئہوانہ قومیکي فاسق و تاوانبار و گوناہکار بوون.

(٥٥) خوا فہرمووی: جا کاتیئک ئیمہ‌یان توو پەرہ کردو رقی ئیمہ‌یان ہہستان، ئیمہش تو لہ‌مان لیسہ‌ندن، ہہر ہہموویانمان لہ دہ‌ریادا خنکاندو نو قم کرد...

(٥٦) جا کردمانن بہ پیشہ‌نگی تیاچووہ کان و پەند و عیبرہت بو خہ‌لکی تری دوی ئہوان.

(٥٧) کاتیئکیش باسی کورہ کہی مہریہم - عیسا - بہ‌نمونہ ہینرا بیئتہ‌وہ، دہ‌ستبہ‌جی قوم و ھوزہ کہی تو ملہ جہ‌پریان کردوہ و سہریان باداوہ و تہ‌سلیمی حەق نہ‌بوون (بہ باسکردنی بیزارو سہ‌غلەت بوون)...

(٥٨) وتوویانہ ثایا پەر تہ‌سراوہ‌کانی ئیمہ شایانی پەرستنن یان ئہو؟! واتہ - عیسا -، ئہو نمونہ یہ‌شیان تہ‌نہا بو موجدہ لہ بو تو دہ‌ہینایہ‌وہ (وہ نہ بیئت بہ‌شوین حەق و راستیدا بگہ‌پرن)، بہ‌لکو ئہوانہ کہ سانیئکن ہہمیشہ حەز بہ دوزمنایہ تی و ئازاوہ و ململانی بی سہ‌روبین دہ‌کەن.

(٥٩) ئہو عیسیایہ تہ‌نہا بہ‌ندہ یہ کی ئیمہ بوو کہ نازو نیعمہ تی پیغہ مہ‌رایہ تیمان پیبہ‌خشی و کردمانہ نمونہ یہ کی چاک بو نہ‌وہی ئیسرائیل تا شوینی بکہون و پہ‌یرہ‌وی بکہن.

(٦٠) خو ئہ گہر بمانویستایہ ئیوہ‌مان دہ‌کردہ فریشتہ ولہ زہ‌ویدا نیشتہ جیمان دہ‌کردن و ہہموو فہرمانبہ‌ردار دہ‌بوون. (چونکہ سروشتی فریشتہ وایہ).

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝۱۱ لَا يَصْدَقُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُمْ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ مِينٌ ۝۱۲ وَلَكُلَّ جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ ۝۱۳ وَلَا يَنْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ فَأَتُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۴ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝۱۵ فَأَخْلَفَ الْكَافِرَاتُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۱۶ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْآلَمِ ۝۱۷ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۸ الْأَخْلَافُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝۱۹ يَتَجَادَلُونَكَ ۝۲۰ عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝۲۱ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲۲ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝۲۳ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْرَابٍ ۝۲۴ وَفِيهَا مَا شَتَّىٰ حَبِيبٍ ۝۲۵ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍَ خَلَدُوا ۝۲۶ وَلِلَّهِ الْحُكْمُ ۝۲۷ أُولَٰئِكَ هُمُ الْبَارُونَ ۝۲۸ تَسْمَلُونَ ۝۲۹ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۳۰

(۶۱) به پراستی له دایکبونی عیسا، به بی باوک، به لگه یه له سهر قیامت، که واته به گومان مهن لی و باوه ری بیپین، هه روه ها پین بلی: هه ره پیره وی له زاتی من بکه، هه ره وه شه ریگه ی راست و دروست. (بو دینداری و خواناسی). (۶۲) خه لکینه هه ول بدن با شه یتان ریتان پی نه گری و له ری راست لاتان نه دات چونکه بیگومان شه دوزمنیکی ناشکراتانه.

(۶۳) کاتیک عیسا به موعیزه ی ناشکراوه ره وانه کرا بو نه وی ئیسرائیل، وتی: به راستی من حکمت و دانایم بو هیان، هه روه ها زانیاری شه وشم پی یه که شه و شتانه تان بو روون بکه موه که کیشه تان له سهری هه یه و راو بو چون تان له سهری جیاو وه، جا ئیوه له خوا بترسن و گوپراهی له من بکه.

(۶۴) به راستی خوی گه و ره پره و دگاری منیش و ئیوه شه، ته نها شه و به رستن، هه ره شه ریگه و ری بازی راست و

دروست. (ریگای دینداری و سهر فراهی).

(۶۵) پاشان ده سته و گرو هه کان جیاو زی که و ته نیوانیان له سهر عیسا خوی، وه یل و قور به سهری بو شه وانه ی که سته میان کردوه و سته ده که، له سزاو نازاری روژیکی پر ئیش.

(۶۶) ئایا شه وانه جگه له هاتی قیامت چاوه روانی چی تر ده که، له کاتیکدا شه وانه هستی پینا که.

(۶۷) دستان و برادران هه ره هه موو له و روژه دا دوزمنی یه کترن، هه موو رقیان له یه که ده بیته وه، جگه له و که سانه ی که له سهر بنچینه ی ته قواو خواناسین کو بوونه ته وه و برایه تیپان به ریپا کردوه.

(۶۸) خوی گه و ره پینان ده فهر مویت: ئی به نده به ریژه کانم شه و ئیتر ئیوه هیچ ترس و بیمیکتان ناییت و هیچ غم و په ژاره یه که رووتان تی ناکات...

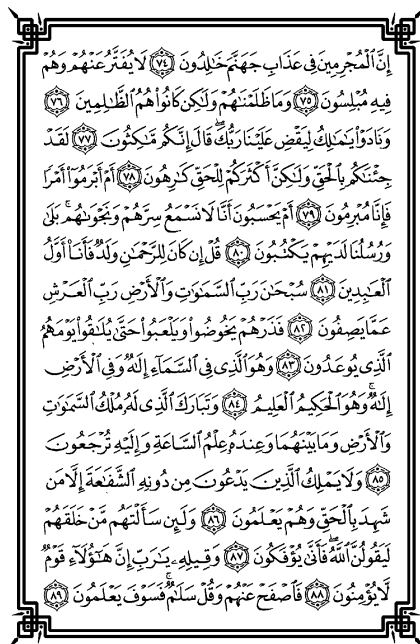
(۶۹) شه و به خته وه رانه شه و که سانه که کاتی خوی باوه ریپان هیناوه به ئایه ته کانی ئیمه و نیشانه کانی ده سه لاتداریمان له بوونه و هردا و ئیماندارو موسلمانیش بوون.

(۷۰) پینان ده و تریت: فهر موون بچه به هه شته وه خوتان و هاوسه رانتان، خوتان و شه وانه ی وه که ئیوه خواناس بوون و له وی ژبانی کامه رانی و شادی به خته وه ریتان پی ده دریت.

(۷۱) له سهر سینی و کوپی ئالتون جو ره ها خواردن و خواردنه وه ی جوان و رازاوه و تام خوش و بو خوشیان به سهر دا ده گیر و له و به هه شته دا هه رچی نه فس حزی لی بکات و دل بیخو ازیت و چا حزه به دیتی بکات ناماده یه و ئیوه: ئی خواناس و پاکان، ژبانی هه میشه یی و نه براوه شی تیادا ده به نه سهر.

(۷۲) (خوی میهره بان شه و نده ی تر دل خوشیان ده کات، کاتیک پینان ده فهر مویت): ئا شه و به هه شته ی که ئیستا ئیوه بوونه ته خاوه نی، وه که میراتی شایسته ی خوتانه، به هو ی شه و کارو کرده وانه ی که کاتی خوی شه نجامتان ده دا.

(۷۳) میوه هاتی زور و هه مه جو ر تیادا بوتان ناماده یه و لی ده خون (هه رگیز ته و او ناییت و که م ناکات).

(٧٤) به راستی تاوانبار و تاوانکاران له ناو نازار و سزای دوزخ خدا به هه میشه بی ده میننه وه.

(٧٥) نازارو سزا له سه ریان که م ناکریته وه، له کاتیکدا هه مووشیان تیایدا نائومید و بی هیوان.

(٧٦) جا وه نه بیئت تیمه سته ممان لیگردین به لکو هه ر خوایان سته مکار بوون.

(٧٧) دوزخیه کان هاوار ده کهن، نهی مالک (که فریشتهی سه ر په رشتیاره): ده با په روه ردگارت بمانکوژیت، ده با بمرین و کوتایی به م سه غله تیه مان بیئت، له وه لامیاندا ده لیت: به راستی نه وه جیتانه و تیایدا بو هه میشه ده بیئت بمیننه وه (تا به و شیوه یه قورنان باسی به خته وهران و باسی به دبخت و ناپوخته کان ده خاته به رچاو، نه وسا دپته وه بو دنیا و ده یه ویت پیش نه وهی نه و روژه به ریا بیئت خه لکی فریای خوایان بکه ون):

(٧٨) سویند به خوا تیمه په یامی حه ق و راستیمان بو نیوه ره وانه کردوه که چی زور به تان هه زتان له حه ق و راستی نیه و لئی بیزارن.

(٧٩) نه وانه هه رکاتیک بریاریک بدن و پیلانیک بگین دژی موسلمانان، نه وه تیمه پیلانه که به سه ریاندا ده شکیننه وه و به زهره ری خوایان ته وای ده که ین.

(٨٠) ثایا نه وانه واده زانن که تیمه له نهین و چه یان بیثاگاین و نایستین؟! نه خیر وان یه، تیمه زور ناگدارین و فریشته چاودیره کانیشمان که هه میشه له نزیکانه وهن، وردو درشتی گوفتارو کرداریان تومار ده کهن.

(٨١) نهی پیغمبر ﷺ به و خوانه ناسانه بلئ: نه گه ر خوی میهره بان کوری بیوایه من یه که م که س ده بووم له و که سانه ی که ملکه چ ده بووم!! (بو خوی و کوری!!)

(٨٢) پاکسی و بیگه ردی بو په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی، بو په روه ردگاری عه رش و ته ختی فه رمانره وایه تی، ده رباره ی نه و گوفتاره ناقولاو بی سه رو بنانه ی که نه فامان بو په روه ردگار هه لی ده به ستن.

(٨٣) جاری وازیان لی بهینه؛ با هه ر روچن له قسه ی هه له ق و مه له قدا و با هه ر گه مه و یاری بکهن، هه تا ده گه نه نه و روژه ی هه ر شه یان لیکراوه ده رباره ی.

(٨٤) خوا نه و زاته یه که هه ر خوی، خوی ناسمانه و هه ر نه و خوی زه ویشه و هه ر نه وه که ته وادانا و زانایه.

(٨٥) نه و زاته ی که خاوه نی ناسمانه کان و زهوی و نیوانیانه زور مباره ک و خیره خش و پاک و بی گهرده و هه ر نه و ده زانیئت که ی قیامه ت به ریا ده بیئت، بو لای نه ویش ده برینه وه.

(٨٦) (نه وه ش چاک بزائن) نه و روژه، نه وانه ی که نه وادانیپه رستن له جیاتی خوا تکاو شه فاعه تیان به ده ست نیه، مه گه ر که سیک که شایه تی راستی دابیئت و بزانیئت کی شایسته ی تکا بو کرده.

(٨٧) سویند به خوا نه گه ر له و خوانه ناسانه په رسیت: کی دروستی کردوه، نه وه به دلنیا ییه وه ده لین (الله): که و ابو به ره و چی و به ره و کوی له ریبازی یه که خواناسی لاده درین و شوینی ناحه قی ده که ون؟!

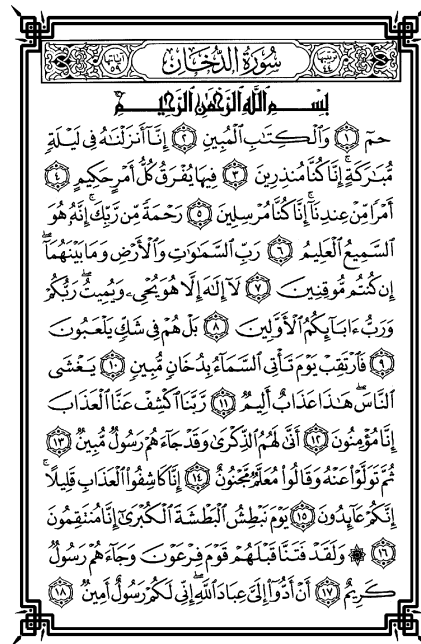
(٨٨) سویند به گوفتاری پیغمبر ﷺ که وتی: په روه ردگار، به راستی نه مانه قه وم و هوژیکن، باوه ر ناھین.

(٨٩) ده توش نهی پیغمبر ﷺ له بهر نه وه چاوپوشیان لی بکه و لییان ببوره، سه لامیان لی بکه و نه رمبه له گه لیان، له ناینده دا ده زانن چیان به سه ر دیت و خوایان ده بیننه وه، یاخود تیده گن و باوه ر دهین.

سورہ تی (الدخان)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) سہرنجی سہرہ تہای سوورہ تی (الشوری) بدہ.
- (۲) سویند بہم قورٹانہ روون و ناشکرایہ.
- (۳) بہراستی ئیمہ لہ شہویکی بہ فہرو پیروزدا قورٹانمان نازل کردوہ، بیگومان ئیمہ ہمیشہ بیدارکہرہوہی بہندہ کانمانین. (تا ربیازی راست و دروست بگرہ بہر).
- (۴) لہو شہوہ پیروزدا ہمہمو کاروکردهوہ و بہرنامہیہ کی پر لہ حکمت و دانایی لہ یہک جیا دہ کریٹہوہ.
- (۵) ئہمہش فہرمان و بریاریکہ لہ لایہن ئیمہوہ، بیگومان ہہر ئیمہ یش پیغمہبران دہنیرین.
- (۶) رہوانہ کردنی ئہم قورٹانہ، رہحمہ تی پەروردهگاری تویہ بو ئادہمیزاد، تا لہ سہرگہردانی رزگاری بیبت، بہراستی ہہر ئہویشہ کہ بیسہرو زانیہ بہہ ہمہمو شتیہک.
- (۷) ئہو زاتہ پەروردهگاری ئاسمانہ کان و زہوی و ہمہمو

دروستکراوانی نیوانیایہ، ئہ گہر ئیوہ دلیان و باوہرتان ہہیہ.

- (۸) ہیچ خویہک نی یہ جگہ لہو زاتہ، دہژینی و دہمرینیت، پەروردهگاری ئیوہش و باوہ باپیرانی دیرینشتانہ.
- (۹) لہ گہل ئہم ہمہمو بہلگہ و نیشانہ گہورہ و گرنگانہدا، خوانہناسان لہ گومان و دوودلسیدا روچوون و سہرگہرمی گہمہ و یارین. (غافلن و حساب بو قیامت ناکہن).
- (۱۰) (ئہوانہ ہہروا بہسہریانہوہ ناچیت) چاوہرپی روژیک بکہ کہ دوکہلیکی ناشکرا بہری ئاسمان دہگریٹ.
- (۱۱) ہمہمو خہلکی دادہ گریٹہوہ، بو یہ بہ ترسہوہ دہلین: ئہمہ سزاو نازاریکی بہ ئیشہ (وا رووی تی کردوین).
- (۱۲) بہناچاری دان بہدہسہلاتی خوادا دہنین و دہلین: پەروردهگارا تو ئہم سزاو نازارہمان لہ کول بکہرہوہ، بیگومان ئیمہ باوہردارین!! (بہزات و پیغمہبران و پیامہ کانی تو).
- (۱۳) (بہلام تازہ بہسہرچو!! کہی بیدارہوونہوہ و ئیمان ہینانی ناچاری سوودی ہہیہ بو یان)، چون و لہ کوئی ناموژگاری و رده گرن، لہ کاتیہکدا پیغمہبریکی ناشکریان بو رہوانہ کرابو.
- (۱۴) پاشان پشتیان تیگرد و وتیان: فیر کراویکی شیتہ!!
- (۱۵) (ئہی کافران) ئیمہ چاک دہتاناسین، ہہر کہمیہک سزاو نازارتان لی دوور بخہینہوہ، دہچنہوہ دوخی جارن.
- (۱۶) روژیک دیت ہلہمہ تیکی گہورہ بو تاوانباران دہبہین و ئیمہ بہ دلیایی یہوہ تولہ سینہرین لہ ستہمکاران. (ہہروا بو یان ناچیتہ سہر).
- (۱۷) سویند بہخوا ئیمہ پیش ئہمان قہوم و ہوژی فیرعہونمان تاقیکردہوہ، پیغمہبریکی بہرپز و میہربانیان بو ہات. (تا پیامی خویان پی راہگہیہنیت).
- (۱۸) ئہوہ بو بہ فیرعہون و دارودہستہ کہی وت: بہندہ کانی خوا (نہوہی ئیسرائیل) بہ من بسپیرن، چونکہ بہراستی من پیغمہبریکی ئہمین و دلسوزم بو ہہر ہمہموتان.

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عِدْتُ
بِرَبِّي وَإِنِّي كَأَن تَرَجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمْ تَرْجِعُوا إِلَى فَاعِلِنَا لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ
فَعَلًا ﴿٢١﴾ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَنسِرْ بَعَادَى لِّبِلَالِ إِيَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرُكُوا الْحَرَّ هَوًّا إِلَيْهِمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَذٰلِكَ
تَرَكُوا مِن جَنَّةٍ وَغُيُبُونَ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٌ وَمَقَارٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٌ
كَانُوا فِيهَا فَتَكِينٌ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ وَفَعَلْنَا
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
جَعَلْنَا بَنِي إِسْرٰءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلَمِيَّةٍ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَ إِذْ هُوَ
كَانَ عَلٰٓيَ الْاِثْمِ الْمُسْتَفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخْرَجْنَاهُم بِطَغْوٰى عَلَيْهِمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَسْنَاهُم مِّنَ الْآيٰتِ مَا فِيهِ بَلٰغٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
إِن هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِن هٰٓؤُلَآءِ إِلَّا مَوْتُنَا اَّلْأُولٰٓءِ وَمَا
جَعَلْنَاهُمْ بَشَرًا فَاَنۢشَأْنَا بِهٖمۡ كُتُبًا صٰدِقِينَ ﴿٣٥﴾ اَهُمۡ
خَيْرٌ أَمۡ قَوْمُ تَمُودَ الَّذِيۢنَ مِنۡ قَبْلِهِمۡ اَهْلَكْنَاهُمْ اَنۢكُنۡهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اَلْعَمِيَةَ ﴿٣٧﴾
مَا خَلَقْنَاهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنۡ اَكْثَرُهُمۡ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

(١٩) خوششان به گه‌وره دامه‌نن له به‌رامبه‌ر خ‌وای به‌رزو به‌ده‌سه‌ل‌ته‌وه، بیگومان من به‌لگه و نیشانه‌ی گ‌رنگ و به‌هیز و ناشکرام هی‌ناوه بو‌تان. (تا بروام پی‌ بکهن).

(٢٠) من په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خ‌وم، که په‌روه‌ردگاری ئی‌وه‌شه له‌وه‌ی که به‌ردبارانم بکهن.

(٢١) خو‌ئه‌گه‌ر ه‌ر باوه‌پ‌م پی‌ ناکه‌ن وازم لی‌ بهین و کارتان به‌منه‌وه نه‌بی‌ت. (با په‌یامه‌که‌م رابگه‌ی‌نم).

(٢٢) به‌هو‌ی ئه‌وه‌ی که وازیان لی‌ نه‌هینا، ه‌اناو ه‌اوار‌ی بردوه بو‌ په‌روه‌ردگاری: په‌روه‌ردگارا، به‌راستی ئه‌مانه کو‌مه‌لیکی تاوانبارو گونا‌ه‌کارن.

(٢٣) ئه‌وسا ئی‌تر خ‌وا فره‌مانی بو‌ نارد که شه‌و په‌وی بکه به‌بنده‌کانم و شار چ‌ول بکهن، بیگومان ئه‌وانه به‌ دواتاندا دی‌ن.

(٢٤) جا که خو‌ت و ئیمانداران له‌ ده‌ریا په‌رینه‌وه ده‌ریا به‌جی به‌یله‌ به‌والا ک‌راوی چونکه به‌راستی ئه‌وانه سو‌پایه‌کی خ‌نکین‌راون تیایدا...

(٢٥) ئه‌وان چه‌نده‌ها باخ و باخات و کانیاوی سازگاری زو‌ریان به‌ جیه‌یشت...

(٢٦) چه‌نده‌ها کیلگه و بیستان و جیگه و ریگه‌ی خو‌شیان له‌ دوا به‌ جی‌ما...

(٢٧) جو‌ره‌ها نازو نی‌عمه‌تی ت‌ریش که ژیانیان به‌ خو‌شی تیایدا ده‌برده سه‌ر...

(٢٨) ئا به‌و شی‌وه‌یه له‌وانمان سه‌نده‌وه و کردمانه میراتی خه‌لکانیکی...

(٢٩) جا نه‌ ئاسمان بو‌یان گ‌ریا و نه‌ زه‌ویش، ساته وه‌ختیکیش مو‌له‌تیان نه‌درا...

(٣٠) پاشان ئی‌مه نه‌وه‌ی ئیس‌رائیلمان له‌ س‌زای چه‌وسینه‌ره‌وه‌ی فیرعه‌ون ر‌زگار کرد...

(٣١) به‌لی؛ له‌ ده‌ست فیرعه‌ون که زو‌ر خو‌ی به‌گه‌وره ده‌زانی و به‌ ته‌واوی له‌سنو‌ور ده‌رچ‌وو بو‌و...

(٣٢) ئی‌مه ئه‌وکاته نه‌وه‌ی ئیس‌رائیلمان هه‌ل‌ب‌ژارد له‌ رووی ئاگایی و زانیاریه‌وه و ری‌زی ئه‌وانماندا به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا... (چونکه ئه‌و کاته له‌وان چاک‌تر له‌ سه‌رزه‌ویدا نه‌بو‌وه).

(٣٣) ئی‌مه به‌لگه و نیشانه‌ی ئاشک‌رای زو‌رمان پی‌به‌خ‌شین و به‌جو‌ره‌ها شی‌وه‌ی ئاشک‌راو رو‌ون تا‌قی‌مان‌کرده‌وه.

(٣٤) به‌راستی ئه‌وانه (واته بت‌په‌رستان) ده‌لین...

(٣٥) ژیانمان ته‌نها یه‌ک جا‌ره و زیندوو ناک‌ریینه‌وه. (بو‌ لپ‌رسینه‌وه‌و پا‌داشت و س‌زا).

(٣٦) ئه‌گه‌ر زیندوو بو‌ونه‌وه حه‌قیقه‌ته، باو و با‌پیرانمان که مردو‌ون بیان‌هیننه‌وه ئه‌گه‌ر ئی‌وه راست ده‌که‌ن؟!!!

(٣٧) ئایا ئه‌مانه چاک‌ترن یان قه‌ومی - تبع - (که قه‌ومیکی ده‌سه‌ل‌ت‌دار بو‌ون له‌ پی‌ش ئی‌سلامدا، قو‌ره‌یش ده‌نگو‌باسی ئازایه‌تیانی بیستبو‌و)، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی پی‌شیان، ئی‌مه هه‌مو‌یانمان له‌ناو‌برد، به‌راستی هه‌ر هه‌مو‌یان تاوانبار بو‌ون. (ئازایه‌تی و ده‌سه‌ل‌ت‌یان فریایان نه‌که‌وت).

(٣٨) خو‌ ئی‌مه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌و شتانه‌ی نی‌وانیانمان به‌گالته و پی‌ هو‌وده دروست نه‌کردوه‌و.

(٣٩) (به‌ل‌کو هه‌مو‌وی) له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی ح‌ق و راستی نه‌بی‌ت دروستمان نه‌کردو‌ون، به‌لام زو‌ریه‌یان له‌م راستیه نازان‌و ده‌رکی ناکه‌ن و تی‌ی ناگه‌ن.

(۴۰) بیگومان دواروژ کہ روژی جیاکردنہ وہیہ، وادی
ہہ موویانہ سہرجہم.

(۴۱) روژیکہ ہیچ گہورہیہ ک فریای بچوکی خوئی ناکہ ویت و
هیچیشیان پشتگیری ناکرین لہ لایہن کہسیکہ وہ.

(۴۲) مہ گہر کہسیک بہزہیی خوا گرتیبیہ وہ بہ راستی تہنہا
ئو خواہ بالادہست و میہربانہ.

(۴۳) بہ راستی درہختی ژہقنہ بووت (درہختیکہ لہ ناخی
دوژہ خدا؛ لہ ناو ناگردا؛ خوی بہدہسلات روواندوویہ تی و
لق و پهلکہ کانی بہ ناویدا بلاو بوئہ وہ)...

(۴۴) بہرو بوومہ کہی خوراکی تاوانبارانہ...

(۴۵) ہہروہ ک کازای تواوہ لہ ناو ورگ و ریخولہ کاندہ
دہ کویت...

(۴۶) وہ کولانی ناوی یہ کجار گہرم...

(۴۷) فرمان دہدریت: ئو تاوانبارہ بگرن و بہرزی بکہنہ وہ
بہسہر ناوہ راستی دوژہ خداو بہری بدہنہ وہ...

(۴۸) لہوہودوا ناگرو ناوی زور لہ کول بکہن بہسہریدا...

(۴۹) ئوسا (بہ تہوانجہ وہ) پی دہوتریت: دہ بچیژہ چونکہ تو زور خوت بہشت دہزانی و خوت زور بہماقوول
دہخستہ بہرچاوی خہلکی و (فوت دہ کردہ خوت).

(۵۰) بہ راستی ئا ئہمہ ئو دوژہ خہیہ کاتی خوئی گوماتان لئی ہہبوو، موجدہلہ تان لہسہری دہکرد.

(۵۱) (لہولاشہوہ لہ بہہشتدا لہ سایہی میہربانی پەرہردگاردا): بہ راستی ئہوانہی کہ پاریزکارو دیندارن، لہ
جیگہ و شوینیکی زور نارامدا ژیان دہبہنہ سہر.

(۵۲) لہ باخجہ و باخہ کانی بہہشتدا، لہ پال کاریز و کانی و تافگہ کاندہ دژین (ہہمیشہ لہ سہیران و خوشیدان).

(۵۳) ئو بہختہ وەرانہ ہہمیشہ پوشاکیان لہ ئاوریشمی تہنک و ئہستورہ (کہ دیمہ نیکی زور جوانی ہہیہ)، جا
خوشہ وستان بہرامبہر یہ ک دادہنیشن و (بہرووی خوشہ وہ بو یہ کتر دہروان و گفتوگوی خوش و بہتام دہکەن).

(۵۴) ہہروہا خوئی چاو گہش و گولئہندامان کردوہ بہ ہاوسہریان...

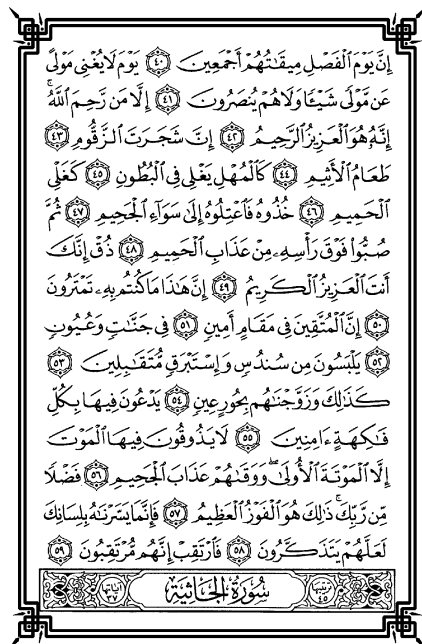
(۵۵) لہو بہہشتدا داوای ہہموو جوہر میوہیہ ک دہکەن بی ئہوہی بترسن لہ تہواو بوون و، نہخوش کەوتن و
لہ بہرچاو کەوتن.

(۵۶) (لہ ہہمووی خوشتر ئہوہیہ کہ) ہہرگیز تالیی مردن ناچیژن تیایدا جگہ لہو مردنہی یہ کەمجار، ہہروہا
پەرہردگاریان لہ سزای دوژہ خیش بہ دووری گرتوون و پاراستوونی.

(۵۷) جا ئہمہ ریز و فہزلیکی تابہتیہ لہ لایہن پەرہردگاری تووہ ئہی پیغمبہر ﷺ، ئہی ئیماندار، بہ راستی
تہنہا ئہوہیہ سہرکەوتنی گہورہ و بی سنوور.

(۵۸) ئہی پیغمبہر ﷺ، کەواتہ بویہ بہزمانی تو ئہم قورئانہمان بہروونی و ئاسانی رەوانہ کردوہ، بو ئہوہی
یاداوہری و ئاموزگاری وەر بگرن و داہچلہ کین. (ریبازی بہہشت بگرنہ بہر).

(۵۹) کەواتہ تو ئبتر چاوہر پی پیش ہاتنی بہ لئینہ کانی ئیمہ بکہ لہ دنیا و قیامہتدا، چونکہ بیگومان ئہوانیش
چاوہرین!! (چونکہ سہرنجام بو تو و شوینکەو توانی توہیہ).

سورہ تی (الجاثیہ)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سهرنجی ثایه تی ۱ (الشوری) لاپهره ۴۸۳ بده.

(۲) ثم قورثانه له لایهن خوی بالادهست و دانوه هاتووه ته خواره وه.

(۳) به راستی له ناسمانه کان و زه ویدا به لگه و نیشانه ی زور ههن دهر باره ی گهره بی و دهسه لاتی پهروه ردگار بو که سانیك که بروادارن.

(۴) ههروه ها له دروستکردنی ئیوه دا (له نه ندامه کانی له شتندا، له قوناغه کانی گهره بوونتندا، له جیاوازی نیرو میتاندا...

هتد)، ههروه ها لهو هه موو زینده وهره جوراو جورانه ی که له سهر زهوی و ژیر زهوی و ناو ئاودا ههن و خوی گهره بلاویان ده کاته وه، (له چوار پی و بالنده کان، له خشک و شش پیکان، له گیانداریانی هه مه جور له قه باره و رنک و شیوازا، له دهوریان له خزمه تکردنی ئاده میزادا، هه موو ئه وانه) به لگه و نیشانه ن له سهر دهسه لاتی خوا بو که سانیك که دلنیان و باوه ری دامه زراویان هه یه.

(۵) ههروه ها له جیاوازی شهو و روژدا، لهو رزق و روژی ی که له ناسمانه وه خوا باراندوویه تی (وهك باران و تیشکی

خورو گازه کان و... هتد، که سهرچاوه ی گه شه کردن و پیگه یشتنی روهك و هه موو زینده وهره، بهو هو یه وه زهوی زیندوو کرده وه دوی وشك بون و مردنی، ههروه ها له هاتوچوو گوران و جوله ی هه وادا، له ههر هه موو ئه وانه دا به لگه و نیشانه ی زور ههن بو که سانیك عه قل و بیرو هو شیان ده خنه کار.

(۶) ئهی محمد ﷺ تا ئه وانه به لگه و نیشانه ی دهسه لاته کانی خوان، ده یخوینینه وه به سهر تودا سهر تاپای حق و راسته قینه یه، جا دوی خواو فرمانه کانی به چ گوتار و باسیکی تر باوه ر ده کهن و ئیمان ده هیئن.

(۷) هاوار و قوریه سهری و رهنجه رویی ته نها بو هه موو ئه و که سانه ی که زور دروزن و بوختانچی و تاوانبارن.

(۸) هه یانه گوئی ده گریت بو ئایه ته کانی خوا کاتیك به سهریدا ده خویریتته وه، له وه دوا سورور ده بیئت له سهر بی باوه ری و خوی به زل ده زانیئت، ههروهك نه بییستیئت، جا مژده ی سزاو ئازاریکی به ئیش بده بهو جور ه که سانه!!

(۹) کاتیك شتیك له ثایهت و فرمانه کانی ئیمه ی پی بگات و بیزانیئت، ئه وه ده یکاته هو ی گالته و گه مه جار، تا ئه وانه سزای خه جالهت ئاوه رو شه رمه زاری چاوه ریپانه ههر له م دنیا دا...

(۱۰) له قیامه تیشدا؛ دوزهخ به دوا یانه وه یه و لئی قوتارنابن، ههرچی په کیان کردبوو فریایان ناکه ویت (له مال و هیزو دهسه لات)، هه موو ئه وانه ش که له جیاتی خوا کردبوو یان به پالپشتی خو یان، جا سزایه کی زورگه وهره و سامنك بو یان ئاماده یه. (که تیایدا گیر ده خوئن).

(۱۱) ثم قورثانه رینمووی به خشه، بهرچاو روونکه ره وه یه، ری نیشاندهره، ئه وانه ش که باوه رپان نیه به ثایهت و فهرمووده کانی پهروه ردگاریان سزایه کی زور سهخت و به ئیش چاوه ریپانه.

(۱۲) خوا ئه و زاته یه که دهریای بو رام کردوون تاکه شتی به فرمانی ئه و هاتو وچوی پیا دا بکات، تا له به خشش و بههره کانی بههره مند بین (له بازرگانی و راوه ماسی و دهره یانی گه وه هر و مرواری و... هتد) بو ئه وه ی سوپاسگوزاری خوا بکه ن. (له سهر نازو نیعمه ته بی شو ماره کان).

(۱۳) ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو ئیوه ی رام هیئاوه، بو خزمه تگوزاری ئیوه فهره می هیئاوه، هه موویشی تیگرا به خششن له لایهن ئه و زاته وه، به راستی تا لهو به خشش و دیاردانه دا به لگه و نیشانه ی زور ههن بو که سانیك که بیربکه نه وه و تیفکرن. (لهو هه مو به خششه بی سنوره).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ نَزَّلَ الْكِتَابَ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنْ تَلَوْهَا عَلَيَّ بِالْحَقِّ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَ آلِهِمْ أَتَيْنَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ وَبَلِّغْ لِكُلِّ آفَاقٍ أَمْرَهُمْ يَسْمَعُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ تَنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصْرُ مُسْتَكْرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَيَنْهَرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦﴾ وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَهَا هَرُورًا أَوْ لَيْكًا لَمْ يَكُنْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٧﴾ وَمَنْ رَأَيْهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَفْقَهُ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾ هَذِهِ هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ هُمْ هُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٩﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنْجِلَكُمْ مِنْ قَضَائِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

(۱۴) ئی پیغمبر ﷺ بلیٰ بهوانه‌ی که ئیمانان هیئاه: چاوپوشی بکهن لهوانه‌ی به تهمای روژه سهخته کان نین که خوا پیشی دههینت بو لیپرسینه‌وه‌یان، تا پاداشتی قهومی ناله‌بار بداته‌وه به‌گویره‌ی ئه‌و کاروکرده‌وه‌یه‌ی که جاران نه‌نجامیان ده‌دا.

(۱۵) هه‌ر که‌سیک کاروکرده‌وه‌ی چاکی نه‌نجام دابیت ئه‌وه سوود و قازانجه‌که‌ی بو خویه‌تی، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش کاروکرده‌وه‌ی خراپی کردیبت ئه‌ویش له‌سه‌رخوی ده‌که‌ویت، له‌وه‌دووش بو لای په‌روه‌ردگارتان ده‌برینه‌وه.

(۱۶) سویند به‌خوا ئیمه ته‌وراتمان به‌خشی به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل هاوړی له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتداری بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی خه‌لکی، له‌گه‌ل پیغمبرایه‌تیشدا، له‌چه‌نده‌ها رزق و روژی چاک و پاکیش به‌هه‌روه‌رمان کردن، زیاده‌ریژیشمان دان به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی سه‌رده‌می خویاندا.

(۱۷) هه‌روه‌ها ئیمه چاره‌سه‌ری هه‌موو کاریکی گرننگمان بو روونکردنه‌وه و پیمان به‌خشین (ده‌باره‌ی عه‌قیده‌و شه‌ریعت و حه‌لال و حه‌رام)، جا ناکوکی و دووبه‌ره‌کیان له‌نیواندا به‌ریا نه‌بوو مه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌موو شت روون بووه و زانستیان بو هات، ئه‌وه‌ش به‌هوی سته‌م و ناکوکی و هه‌سوودی نیوان خویانه‌وه، به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو ئی محمد ﷺ له‌روژی قیامه‌تدا داوه‌ری ده‌کات له‌نیواناندا ده‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که ناکوکیان له‌سه‌ری هه‌یه و رای جیاوازیان هه‌یه ده‌باره‌ی. (جا له‌وی ناپوخته‌کانیان بویان ده‌رده‌که‌ویت که چه‌نده لار بوون).

(۱۸) له‌وه‌دوا ئیمه تو‌مان ئی محمد ﷺ خستوته سه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی راست و ره‌وان له‌هه‌موو کارو باریکی ئه‌م ئایینه‌دا، که‌واته شوینی بکه‌وه و لیبی لامه‌ده، نه‌که‌یت شوینی هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وانه بکه‌ویت که نازانن و نافامن.

(۱۹) بیگومان ئه‌وانه هه‌چ کات فریات ناکه‌ون و له‌ده‌ستی خوا رزگارت ناکهن (ئه‌گه‌ر خوا له‌خوت بره‌نجینیت و نافه‌رمانی بکه‌یت)، به‌راستی سته‌مکاران هه‌ندیکیان یارو یاوه‌ری هه‌ندیکیانن، خوایش پشت و په‌ناو خوشه‌ویستی دیندارو چاکانه. (له‌هه‌ر دو جیهاندا).

(۲۰) ئه‌م قورئان و به‌رنامه‌یه‌چه‌نده‌ها چاو روشنیه‌بو خه‌لکی و هه‌دايه‌ت و رینمووی و ره‌حه‌ته‌بو قه‌وم و که‌سانیک که باوه‌ر به‌ینن و پیی دنیواو دلتارام بین.

(۲۱) ئایا ئه‌وانه‌ی که گونا‌هو تا‌وانه‌کانیان نه‌نجامداوه، وایان زانیووه هه‌روه‌که ئه‌وانه حساییان بو ده‌که‌ین که ئیمانان هیئاه و کاروکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه؟! ژیا‌نی دنیواو مردن و دوا‌ی مردنیان وه‌که‌یه‌که ده‌بی‌ت؟! ئای که بریاریکی خراپ و نادروست بریار ده‌ده‌ن.

(۲۲) خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌سه‌ر بنه‌مای حه‌ق و راستی داناوه، بو ئه‌وه‌ی سه‌ره‌نجام پاداشتی هه‌موو که‌سیک به‌گویره‌ی کاروکرده‌وه‌کانی بداته‌وه و هه‌چ جو‌ره سته‌میکیشیان لی نا‌کریت.

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ يَدْنًا مِنَ الْأَمْرِ قَمَّا أَتَّفَلُّوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ ءَالِهَةٌ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّنَا بَقِصُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِسْمَةِ فِيمَا كَانُوا يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا صِرَاطٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرُوا أَلَّا يُغْنَاكَ الَّذِينَ يَجْعَلُهُمُ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَخَافُهُ وَمِمَّا تُهْمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْحَقَّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

(۲۳) باشه؛ ئەو کەسە ی که ویست و ئارەزووی خۆی کردۆتە خۆی خۆی؟! بەهۆی ئەوەشەوێ خواش گومرای کردووە زانیویەتی شایانی ئەوەیە، جا لە ئەنجامی بەدەهەلوێستی خۆیدا، مۆری ناوێ بە دەزگای بیستن و دل و دەروونیدا و پەردەشی هیناوە بەسەر چاوو دەزگای بینیدا، جا ئیتر کێ هەیه جگە لە خوا هیدایەت و رێنموویی بکات، نایا بیر ناکەنەوێ و ئامۆزگاری وەرناگرن.

(۲۴) خوانەناسان دەیانوت: ژیان تەنها ئەم ژێانی دنیایەیه، دەمرین و دەژێن بەنۆرە، هەر روژگارو زەمانە کاریگەر تیا مانداو دەمان مریڤن و هیچی تر! جا ئەوانە و نەبیئ لەسەر بنچینە ی هیچ جوړە زانستی و زانیاریە ک ئەو بەلێن بەلکو تەنها پشت بە گومان و دوو دلی دەبەستن...

(۲۵) کاتیکیش ئایەتەکانی قورئانی ئیمەیان بەسەردا بخوینرێتەوێ (کە بەلگە ی زۆر بەهێزو روونی تێدایە لەسەر زیندوو بوونەوێ، هەموو بەلگە یەکیان هاتۆتە سەر ئەوێ) کە دەلێن: دە باشە باوو باپیرانی مردوومان بو زیندوو بکەنەوێ ئەگەر راست دەکەن؟! (شایانی باسە کە حەزەرەتی عیسا ئەو

کارە ی بو خەلکی ئەنجامدا بە ویستی خوا، کەچی هەندیکیان وتیان: ئەمە سیحرو جادووە؟!)

(۲۶) ئە ی پیغەمبەر ﷺ پێیان بلی: (ئەو شتانە بە دەست ئیمە نی یە) ئەو هەرخوا یە ژیا نتان پێ دەبەخشێت و پاشان دەتانیمرێت، دواتریش کو تان دەکاتەوێ لە روژی قیامەتدا کە هیچ گومانی تیا دانیە، بەلام زۆربە ی خەلکی ئەمە نازانن و بروای پێ ناکەن.

(۲۷) هەر خواخواوەنی ئاسمانەکان و زەویە، ئەو روژە ی کە قیامەت پێش دێت، هەر ئەو روژە هەرچی بەتالپەرست و ناحەق پەرستانە لە زەرەرمەندیەکی زۆر گەورەدا دەبن.

(۲۸) ئەو روژە دەبینیت هەموو خەلکی بەچو کدا هاتوون و لەسەر ئەژنوو پەنجەکانیان ئامادەن (هەرکەس چاوەری بانگ کردنە بو لپەر سینهوێ، ئامادە یە دەست بەجێ راپەرێت و را بکات بو بەردەم دادگای پر لە دادی پەرورەدگار) هەر قەوم و هۆزێک بانگ دەکریت بو لای ئەو کتیبە ی کە بو ی رەوانە کراوێ، یاخود بانگ دەکریت بو لای نامە ی کردووەکانی، ئەوسا پێیان دەوتریت: ئەمرو ئیتر پاداشتی ئەو کاروکردهوانە ی جارن دەتانکرد، دەدرێتەوێ.

(۲۹) ئەمە ئیتر نامە ی کردووە کانتانە کە تو ماریان کردووە لەسەر تان، خۆی گۆ یایە قسە دەکات و حەق و یژە (دیاره کردووە کانمان تو مار کراوێ لەسەر دەزگای زۆر پێشکەوتوو) چونکە بەراستی ئیمە کاتی خۆی ئەوێ ئیوێ دەتانکرد لەبەرمان دەگرتەوێ و کو پیمان دەکرد.

(۳۰) جا ئەو کاتە ئەوانە ی باوەرپان هیناوە و کاروکردهوێ چاکەکانیان ئەنجام داوێ، ئەوێ پەرورەدگاریان دەیانخاتە ژێر سایە ی رحمت و میهرەبانی خۆیەوێ، تەنها ئەوێ سەرکەوتن و سەرفرازیەکی ئاشکرایە.

(۳۱) بەلام ئەوانە ی کە بی بروا و کافر بوون خوا پێیان دەفەرموێت: باشە، ئیوێ ئایەتەکانی مستان بەسەردا نەدەخوینرێتەوێ؟! کەچی خۆتان بەگەورە و زل دەزانی، بەراستی ئیوێ هۆزێکی تاوانبار و تاوانکار بوون.

(۳۲) کاتیکیش بو ترایە: بیگومان بەلێنی خوا راستە و روژی قیامەت هەر دێت و گومانی تیا دا نیە، ئیوێ لە وەلامدا دەتانوت: ئیمە هەر نازانین روژی قیامەت چیە؟! ئیمە هەر گومان دەبین و دنیا نین!!

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَرِّ وَحَشٍ مِّن مَّجْعَةٍ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْنَوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا لَنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَكُم بِذَلِكَ مِن عِلْمٍ إِن هُم إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نَقَلَ
عَلَيْهِمْ أَعْيُنُنَا يَنظُرْنَ مَا كَانُ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا اتَّبَعْنَا آلِ بَنِي آدَمَ
كَتَبَتْ صُدُوقَهُمْ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُجِيبُكُمْ ثُمَّ يَغْشِيكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُ لَكُم يَوْمَ
الْقِيَامَةِ لَازِبَةً فِيهِ وَلَٰكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُعْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ تَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ كُلٌّ مِّنْهُمُ ذَّعِي إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ مَآكِلُهُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكُمْ هُوَ الْفَوْزُ الْعَمِيمُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ كُنْزٌ لِّئَلَّا يُبْلَىٰ عَلَيْهِمْ أَفْأَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَآذِرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُصْبِقِينَ ﴿٣٢﴾

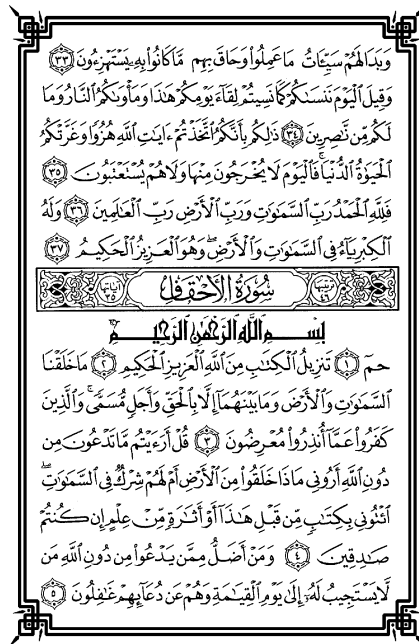
(۳۳) ٲو کاتہ لہ قیامہ تدا ٲو کارو کردہوہ ناشیرینیانہ کہہ کرٲوویانہ بویان دہردہ کہوٲت و ناشکرا دہٲٲت، ٲوہش کہہ گالتہ یان پیڈہ کرد و بروایان پیٲی نہ بوو (کہ سزاو ٲازاری دوزہ خہ) لہ ھہ موو لایہ کہوہ دہوریان دہدات و ریگہی رزگار یان لی دہ برٲت.

(۳۴) ٲو سوا پیٲان دہ وترٲت: لہ مروٲ بہ دواوہ ٲٲتر ٲیوہ فہراموٲ دہ کہ ین و پشت گوٲتان دہ خہ ین، ھہ روہ کو چوٲ ٲیوہ بروا بوونتان بہم روژہ فہراموٲ کرد، شوٲینی نیشتہ جی و حہوانہ و ہشتان ناو ناگری دوزہ خہ، کہ سیشتان دہست نا کہوٲت پشتیوانی و پشتگیریان لی بکات.

(۳۵) ٲہم سہرٲہ نجامہش بوٲہ یہ خہی پیگرتن چونکہ بہ راستی کاتی خوٲ گالتہ تان بہ ٲایہت و فہرمانہ کانی خوا دہدات، ژبانی دنیاش غہراو گومرای کرد بوون، ٲہ مروٲ ٲٲتر رزگار بوونیان ٲہستمہ لہ ناگری دوزہ خو لی دہرنا ٲٲترین، ھہج جوړہ پاکانہ یہ کیشیان لی و دہرنا گیریٲ.

(۳۶) جا ھہر لہ بو خوا یہ سوٲاس و ستایش، کہ پہروہ ردگاری ٲاسمانہ کانہ، پہروہ ردگاری زہویشہ، پہروہ ردگاری ھہ موو جیہانہ کانیشہ.

(۳۷) ھہرچی گہورہیی و شکوہ ندی ھہ یہ لہ ٲاسمانہ کان و زہویدا ھہر شایستہی ٲو زاتہ یہ، بہراستی ھہر خوٲ تہواو بالا دہست و دانایہ.

سورہتی (الأحقاف)

بہ ناوی خوا ی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) سہرنجی سہرہ تای سوورہ تی الشوری بدہ. (۲) ٲہم قورٲانہ لہ لایہن خوا ی بالا دہست و داناوہ دایہ زیوہہ.
(۳) ٲٲمہ ٲاسمانہ کان و زہوی و ھہ موو ٲہو شتانہی نیوٲانیانمان؛ تہنہا لہ سہر بنجینہی حہق و راستی دروست کردوہ بو کاتیکی دیاریکراویش، کہچی بی باوہراٲ پشت ھلده کہن لہو ناگاداری و بیدار کردنہوہ یہ.
(۴) ٲہی محمد ﷺ باشہ ٲایا سہرنجتان داوہ لہو شتانہی کہ لہ جباتی خوا دہ یانپہرستن و، ھاناو ھاواریان بو دہبہن؟ باشہ ٲاخر ٲہوانہ چ شٲیکیان لہ زہویدا بہ دیہٲٲناوہ، با پیشانم بدہن!... یاخو د ٲہوانہ لہ ھہلسورانی ٲاسمانہ کاندایہج ھاوہشی وھاوکاریہ کیان ھہ یہ؟!... (ٲہ گہر دہلٲن: بہ لی) دہ کہواتہ کٲٲٲیکی ٲاسمانیم نیشان بدہن کہ پیٲش ٲہم قورٲانہ بوٲان ھاتٲٲت، یان دیاردہ یہ کی زانستی لہو رووہوہ کہ بیسہ لمٲٲٲت ٲہ گہر ٲیوہ راست دہ کہن!

(۵) جا ٲٲتر کی لہو کہ سہ گومراترہ کہ دو؄او نزا و پارانہوہ؛ روو بہ کہ سیٲک یان شٲٲک دہ کات، جگہ لہ خوا، کہ ٲہ گہر ھتا روژی قیامہ تیش لیٲی بیارٲتہوہ بی سوودہ، نہ بہ ھانا یہوہ دہچیٲ، نہ بہ پہرستنہ کہش دہ زانٲٲت، لہ کاتیکیدا ٲہوانہ لہ دو؄او پارانہوہی ٲہوان بی ناگاو غافلن و ھہستی پی نا کہن.

(٦) کاتیکش که خه لکی کوډه کریڼه وه بو لئ پر سینه وه، بت و په ستر او ه کان ده بنه دوژمن بو ټه وه که سانه که له دنیا دا ده یان په رستن، به هیچ شیوه یه ک پروایان پی ناکن، به لکو به درو یان ده خه نه وه.

(۷) هەر کاتیک ئەو موشریکانە ئایەتە ئاشکراو روونەکانی ئیئمە بەسەر یاندا یخوێنرێتەوە، ئەوانەی کە بێ باوەڕن بەو حەق و راستیە کە بۆیان هات دەلێن: ئەمە جادوویەکی ئاشکراوە.

(۸) یاخود ده‌لین: محمد ﷺ خوی ئهم قورئانه‌ی هه‌له‌ستوو...
 پێیان بلی: ئه‌گهر خۆم هه‌لم به‌ستیت، (ئه‌وه‌ دنیایان خوا تۆ له‌م
 لێده‌سینیت و سزام ده‌دات)، ئه‌وکاته ئیوه به‌هیچ شیوه‌یه‌ك
 ناتوان له‌ خه‌شم و قینی خوا زرگارم بکه‌ن، جا هه‌ر خوا
 ده‌زانیت ده‌رباره‌ی ئهم قورئانه ئیوه چ درۆ و بوختانیك
 هه‌له‌به‌ستن و تیییدا رو‌ده‌چن؟ له‌به‌رئه‌وه‌ خوام به‌سه‌ که
 شایه‌ت بێت له‌ نیوان من و ئیوه‌دا، به‌راستی ئه‌وزاته لیبوورده‌و

به سوزو میهره بانه (بوئه وانه ی په شیمان دهنه وه له بیروبو چوونه چه وته کانیاں و ریگه ی ئیمان ده گر نه بهر).

(۹) ٺٺي پيڻه مبر ﷺ پٺيان بلڻ: ڪه من يه ڪم پيڻه مبر و تازه پهيدا بو نيم، ناشازنم چيم به سهر ديٽ، چيش به سهر ٿيوه ديٽ؟ (چونڪه غريب زان نيم و له نهينڻي و شارواهه ڪان ٿاگادار نيم)، من تنها شويني ٿو وهحي و ننگايه ده ڪوم ڪه پيم ده گات، من تنها بيدار ڪه رهويه ڪي ٿاڪارم.

(۱۰) ههروه‌ها پێیان بلێ: هه‌والم بده‌نێ، باشه، ئه‌ی ئه‌وه‌ چۆنه و حالتان چۆن ده‌بێت ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن خواوه‌ بێت و، ئێوه‌ ئاوا بروای پێنه‌که‌ن؟! هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا شایه‌تیک له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل شایه‌تی داوه‌ که‌ ته‌ورات و قورئان له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه‌ هاتوون، ئه‌و باوه‌ری هه‌ینا به‌ محمد ﷺ و قورئان که‌چی ئێوه‌ خۆتان به‌زل و گه‌وره‌ زانی و، باوه‌رتان نه‌هه‌ینا... بێگومان خوا هه‌دايه‌ت و رێنمویی ده‌سته‌ی سه‌ته‌مکاران ناکات.

[illegible]

(۱۲) خو پيش ٺهڻ قورٺانه، تهوراتي موسا رهوانه ڪراوه تا پيشه واهو ره ڇهه پيٽ له کاتي خويدها... ٺهڻ قورٺانه ش په مياميڪه سه لمينري په يام و ڪٽييه کاني پيش خويته تي و، ريڪه له گه ليانداهو به زمانيڪي عهره بي پاراوي رهوان هاتوهو پو ٺهوهي ٺهوانهي سته ميان ڪردوهو بيداريان بکاتهوه مژده به خشيشه به چاڪه کاران.

(۱۳) بەرپراستی ئەوانەى كە دەلێن: پەرورەدگارمان - الله - يەو، پاشان پابەندى ئەو ئيمانە دەپن و راست ورەوان پەپەرەوى دەكەن و لەسەرى بەردەوامن، ئەوانە هېچ جورە ترس و بيمبكيان لەسەر نى يە و دلتهنگ نابن...

(۱۴) ئەوانە بەھەشتتەن و ژيانى نەمرىي تىپىدا دەبەنە سەر، لە پاداشتى ئەو كاروكر دەوانەدا كە ئەنجاميان دەدا.

وَأَذْخِرُ النَّاسَ كَأُولَئِهِ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا
نُتِلَ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا أَنْتُمُ النَّبِيُّونَ فَكُلُوا وَلَئِنْ كُنْتُمْ لِلْحَقِّ لَمَاجِمَ هَذَا
سِيعَرُثِينَ ﴿١١﴾ أَرَأَيْتُمْ أَفَرَأَيْتُمْ لَهُ فِئَةٌ لَنْ يَأْمُرُ بِهَا فَلَاحِقَ لَكُمُ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْتَانٌ مُجْتَمِعٌ فَأُولَئِكَ مَا تَأْمُرُونَ فِيهِ كُنْ بِمَنْ شَهِدَ ابْنِي
وَيَنْتَكِرْهُمْ وَأُولَئِكَ عَفْوَ الرَّحِيمِ ﴿١٢﴾ فَمَا كُنْتَ بِذَٰلِكَ عَاقِلًا الرُّسُلُ
وَمَا أَتَى مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكُونُ أَنْبَأُ إِلَّا مَأْمُورًا إِلَىٰ وَمَا أَنْتَ
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ سَآدَتُهُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَالُوا وَمَا نَسْتَكْبِرُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كُنَّا خَيْرًا مَا نَسْتَفِئُوا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْ فَاكٌ قَدِيمٌ ﴿١٥﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ
إِلَىٰ مَا وَرَاحَةَ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ يُنْذِرُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُنْشِئُ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْهَمُوا فَلَاحِقَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧﴾
أُولَئِكَ أَحَبُّ إِلَيْنَا لَخَلَدِينَ فِيهَا جَزَاءُ لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

(۱۵) ئيمە فەرمانىمان بە ئادەمىزاد داوھ كە چاكە كارو چاڭ رەفتار بېت لە گەل دايك و باوكيدا، دايكى بە ئازارەو ھەلى گرتووھ و بەدەم ئيش و ئازارەو بوويەتى، سك پر بوون و لە شير برينه وەدى سى دانە مانگى خاياندووھ... ھە تاكاتيك ئينسپان دە گاتە تى توندوتولى و توانايى و تەمەنى چل سالى (ئەوسا ئيتىر ھەق وايە ئەم دوغايە بكاتە يەكيك لە ويردەكانى سەر زارى و) بليت: پەرورەردگار! كوّمە كيّم بکەو يارمە تيم بدە تا شوكرانە بژير و سوپاسگوزارى ئەو نازو نيعمەتانە بم کەبە من و دايك و باوکمت بەخشيووه، هەرودها يارمە تيم بدە لهوجوره کاروکردهوه چاکانه ئەنجام بدەم، که توّ پيي رازیت، داواکاریشم چاکه پروینیت له ناو نهوه کانمدا (له بهر قازانجی خوّم چونکه چاکه ی هەرکەس بهشی دایک و باوکی تیادیه)، به راستی من گهراومته وه بولای تو، تا له گوناھه کانم خوش بیت و من له موسلمانانی گویرایهل و فره مانیه دردم.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ هَلُمَّتْ أُمُّكَ كُرْهَا وَوَضَعْتَهُ
كُرْهَا وَحَلَمَ ۚ وَفِصْلًا مِّنْ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اشدَّهُمْ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
ذُرِّيَّتِي إِنَّي كنتُ الْكَافِرُ ۚ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
نَنْقُلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَاعَمَلُوا وَنَجَّاوَزَعْنَ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْجَنَّةِ ۚ وَعَدَ الصِّدِّيقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِي قَالَ
لَوْلَايَ هَؤُلَاءِ لَأَكْفُرَنَّ إِنَّي أَنْ أُخْرِجَ ۚ وَقَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ مِن
قَبْلِي ۚ وَهَمَّا يَمْتَتِعَانِ اللَّهُ وَبَلَكَ ءَامِينَ ۚ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَطْسَارُ مَا أَذَلَّيْنِ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ الْجَنَّةُ وَالْإِنشَاءُ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
خَسِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَلِكُلِّ رَجُلٍ رَّحِشَتْ مَنَاعِمُهُمْ وَأَوْفَوْهُمُ أَصْحَابَهُمْ وَهُمْ
لَا يظَاهَمُونَ ۚ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَهُمْ ظَنِينُهُمْ
فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمِعْتُمْ بِهَا آلُومَ مَجْرُونَ ۚ عَذَابُ الْهَوْنِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٣﴾

(۱۶) ئا ئەوانە ئەو كەسانەن كە بە گوڤرەي چاكترينى كرده وە كانيان پاداشتپان دده ينه وه، چاوپوشيش له هله و گوناوه كانيان ده كه ين له ريزي به ههشتي يه كاندا، ئەمەش بە دەستەپناني ئەو یەكێ راست و دروست یە كە كاتی خۆی پێان درابوو.

(۱۷) به‌لام ته‌ودی که بیزاره له دایک و باوکی باوه‌رداری و پیمان ده‌لیت: ناخ و توف له ده‌ست نیوه، تایا نیوه هه‌په‌شهم لی ده‌که‌ن، ئیوه چون پرواتان به‌وه هه‌یه من دوی مردن له گور دهر‌به‌ئیریم و زیندوو بېمه‌وه!! له کاتیکدا ئه‌وه هه‌موو خه‌لکه‌ش ساله‌هایه و سه‌ده‌هایه دهرن و پیش من مردوون... (کوان؟! له کوین بویه کیکیان نه‌گه‌رایه‌وه؟!...) دایک و باوکه‌که‌ش زور به‌په‌رۆشه‌وه دوعاو نزاده‌که‌ن و له‌خوا ده‌پارینه‌وه... کوره‌هاوار بو‌تو، داد له‌ده‌ست تو، ئیمان و باوه‌ر به‌ئینه، بیگومان په‌لینی خوا حه‌ق و راسته، که‌چی (می‌شکی پووجه و په‌رده‌ی هیناوه به‌سه‌رچاوو دلیدا، بی هیچ بیر کردنه‌وه‌یه‌که ده‌لیت: ته‌مه‌قه‌سه‌یه‌کی کونه و داستانی بێ‌شوه‌کانه!!

(۱۸) ئا ئەو جورە كەسانە ئەوانەن كە بريارى خويان لەسەر خويان كردوو بە مأل و چەسپاوه لەسەريان، هاوړى لەگەل چەندەها گروو دەرسته و ميللەتانی تری رابوردوی بئى باوهرى پيش خويان، له هەردوو بەرهى جنۆكه و ئادەمیزاد، بەراستى ئەوانە هەر هەمويان خەسارەتمەند و زەرەر مەندن.

(۱۹) هەر دەستەيەك، هەر كەسێك لە ئيمانداران يان لە بێ برواكان پەلەو پایەي بەرز، يان نزميان هەيە، بە گوێرەي كردهوه كانيان كه ئەنجاميانداوه، ئەمەش بۆ ئەوەيە خۆي پەرەزدار بە گوێرەي كردهوه كانيان بەتەواوي ياداشتیان بداتەوه، بۆ ئەوەي هېچ جورە ستممێكان لێ بكرێت.

(۲۰) روژيک ديت ته وانهی که بې پروان بهره و دوزخ ده بريڼ و نيشانيان دده ريت و پيان دده و تريت: هه چي خوشي و شادي هکتان هه بو و له ژياني دنيا تاندا ته نجاتاندا به ناره و زوي خوتان راتانبارد، که واپو و ته مړو ئيتر نوږه ي ته و هه که سزاي خه جاله تي و ريسوايي بدرينه و هه، به هو ي ته و هه که لووت به رزي تان ده کرد له زه ويدا به ناحق و به هو ي درجو نتان له سنور و روچو نتان له گونا هو تاواندا.

وَإِذْ كُنَّا نَاوِيًا إِذْ أَنْزَلْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْبُحُورُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجئنا لِنُفَكِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَأَنبَا
يَمَا تَعْبُدَانِ كُنْتَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَأُتِيَ كُرْمًا أَرْسَلْتُ بِهِ لَكُم مَّا أَتَيْتُكُمْ قَوْمًا جَهْلُونَ ﴿٢٣﴾
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطِيرٌ
بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَذَكَّرْ
فَقِيءَ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرْ هُوَ لَا يَزِيءُ لَآ مَسْكُومٍ كَذَلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمَجْرُمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَبَصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ
بِقَائِمَةِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
أَهْلَكْنَا مَا جَعَلْتُمْ مِنَ الْفَرِيِّ وَصَرَفْنَا آيَاتِنَا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَاءَ آلِهَةٍ
بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا بِمُفَكِّينَ ﴿٢٨﴾

(۲۱) ئه‌ی پیغمبر ﷺ یادی براک‌هی قه‌ومی عاد - هود پیغمبر - بکه، کاتیک قه‌ومه‌ک‌هی بیدارکرده‌وه له دۆل و بیابانه‌کاندا، بیگومان بیدار خه‌رده‌هی زۆر له پیش ئه‌و و دوای ئه‌ویش تیپه‌ریان کرد، هه‌ر هه‌موویان ئه‌وه‌یان به‌خه‌لکی راگه‌یاند بوو که: جگه له خوا که‌سی تر نه‌پرستن.. به‌راستی من ده‌ترسم سزایه‌کی زۆر گه‌وره و بی‌سنوورتان له‌روژیک‌ی سامناکدا بو پیش بیت.

(۲۲) خوانه‌ناسانی قه‌ومه‌ک‌هی بییان وت: ئایا تو بو ئه‌وه هاتوویت که ئیمه له به‌ندایه‌تی خواکانمان لابده‌یت؟! که‌واته ئه‌گه‌ر له راستگوییانی، ئه‌و هه‌ره‌شانه‌ی که لیمان ده‌که‌یت، پیشی بیینه‌بویمان!

(۲۳) هود وتی: روودانی ئه‌و سزایانه و زانین کاته‌ک‌هی به‌راستی ته‌نها هه‌ر لای خوا خۆیه‌تی، من ئه‌وهم له‌سه‌ره که ئه‌وه‌ی من بوی ره‌وانه‌کراوم بییان را‌بگه‌یه‌نم، به‌لام به‌داخه‌وه ئیوه به‌قه‌وم و هۆزیک‌ی نه‌زان و نه‌قام ده‌بینم.

(۲۴) جاکاتیک په‌له‌هه‌وریک‌یان بیینی رووی کردۆته دۆل و ناوچه‌که‌یان، دلیان خوشبوو، وتیان: ئه‌مه بارانی پییه‌بویمان، نه‌خیر، وانیه، به‌لکو ئه‌وه ئه‌و کاره‌ساته‌یه په‌له‌تانه پیش بیت، ره‌شه‌باهیه‌کی توند، که سزایه‌کی به‌نازارو به‌ئیشی پییه.

(۲۵) ئه‌و ره‌شه‌باهیه؛ هه‌موو شتی و هه‌موو شویئیک کاول ده‌کات به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری، ئیتیر که‌سیان دیار نه‌مان جگه‌ماله‌چۆل و هۆله‌کانیان، هه‌ر ئا به‌و شیوه‌یه و به‌و جو‌ره‌سزایانه تو‌له له‌قه‌وم و هۆزو‌گه‌لانی تاوانبارو تاوانکار ده‌سینین (له‌هه‌موو کات و شویئیکدا، ئه‌گه‌ر یاخی بین)..

(۲۶) سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ده‌سه‌لات و تواناییه‌کی وامان به‌خشی به‌قه‌ومی - عاد -، که به ئیوه‌مان نه‌به‌خشیووه، هه‌روه‌ها هۆکاری بیستن و بینین و لیكدانه‌وه‌شمان پیدابوون، مه‌خابن هۆکاره‌کانی بیستن و بینین و لیكدانه‌وه‌سوودی پییه‌گه‌یاندن! ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه بوو چونکه به به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوا بی باوه‌ر بوون و، به‌ره‌رچیان ده‌دایه‌وه.. ئه‌و سزایه‌ی که گالته‌یان پیی ده‌هات، داوین گیریان بوو، لیی ده‌رباز نه‌بوون.

(۲۷) له‌راستیدا ئیمه دانیشتوانی شارو دیهاته‌کانی ده‌وره‌به‌رتانمان له‌ناو برد (کاتیک یاخی بوون له به‌رنامه‌ی ئیمه)، به‌لگه و نیشانه‌ی جو‌راو جو‌ریشمان خسته به‌رچاویان، بو ئه‌وه‌ی بگه‌رپینه‌وه بۆلای ئیمان و روو بکه‌نه‌وه باوه‌ر. (به‌لام بی سود بوو).

(۲۸) جا ئه‌و بتانه‌ی که به‌ته‌ما بوون له‌خوا نزیک‌یان به‌خه‌نه‌وه له‌کاتی ته‌نگانه‌دا فریایان بکه‌ون!! ده‌با فریایان بکه‌وتنایه؟! به‌لکو هه‌ر لییان ون بوون و ئاسه‌واریان نه‌ما، ئاه‌وه‌بوو درۆکه‌یان و ئه‌وه‌ش بوو که هه‌لیانده‌به‌ست (که‌گوایه ئه‌م بتانه بۆیه ده‌پرستن تا له‌خوا نزیک‌یان بکه‌نه‌وه، فریایان بکه‌ون!).

(۲۹) یادى ئەو ەش بکە کاتیک ئیمە دەستە یەك جنۆکە مان ئاراستە کردبۆ لای تو، تا گوئى له قورئان بگرن، ئەوسا ئامادە بوون و بەیە کتریان وت: گوئى بگرن و بئى دەنگ بن، کاتیک قورئان خویندنه که تەواو بوو، جنۆکە کان گەرانه وه بۆ ناو ەوزو قەومە که یان و، دەستیان کرد بە ئاگادار کردنه وه بانگکردیان بۆ پەیره ی کردنى ئەم ئاینه نوئیە...

(۳۰) وتیان: ئەى ەوز و گەلى ئیمە! باوەر بکەن؛ گویمان له کتیبک بوو که له دواى موسا نیردراوه، سەلمینەرى پەيام و کتیبەکانى پېش خوئیە تی و ریکە له گەلیاندا و، رینمووی و هیدایەت دەدات بۆ حق و راستە شەقامى راست و دروستیش.

(۳۱) ئەى خزمینە!! بچن بە دەم بانگخوازى خواوه و

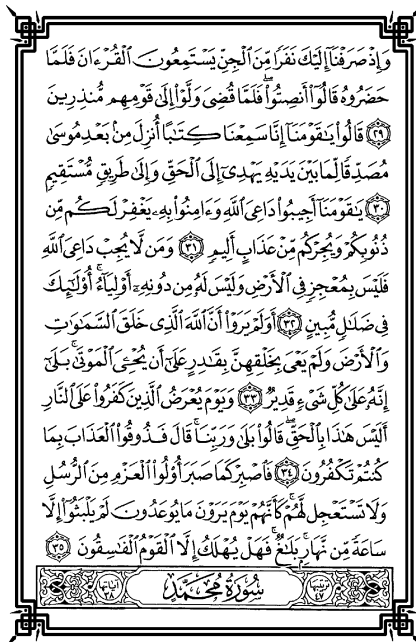
ئیمان و باوەرى پېشەین، ئەو کاتە له گوناھە کاتتان خوڤ دەبیّت و له سزای بە ئیش و ئازار دە تانپار یزیت.

(۳۲) جا ئەو ەى پېشوازی له بانگخوازى خوا ناکات، ئەو ە ونە بیّت له دەسەلاتى خوا لەم سەر زەو یە دا دەرباز بیّت و خوا دەسەوسان بکات، کەسپش ناتوانیّت جگە له خوا رزگارى بکات و پشتیوانى لئى بکات، ئا ئەوانە له گو مرایى و سەرلێشبوایە کى زۆر ئاشکرا دان.

(۳۳) ئایا ئەو ە سەرنجیان نە داوه بە راستى ئەو خوا یە کى ئاسمانە کان و زەوى دروست کردووه و له دروست کردنیشیاندا هیچ ماندوو نە بووه، ئایا توانای نى یە مردوو ە کان زیندوو بکاتە وه؟! بە لئى، بېگومان ئەو زاتە، بە سەر ەموو شتیکدا دەسەلاتى ە یە.

(۳۴) روژیک دیت کافرو خوانە ناسان دۆزە خیان نیشان دەدریّت و پېیان دەوتریّت: ئیستا دەلین چى؟! ئا ئەمە ئیتر حق و حەقیقەت و راستە قینە نیە؟! (هەموو بە یە کدەنگ) دەلین: بە لئى... سویند بە پەرورە دگارمان راستە و حەقە، (بەلام ئەو سویند خواردن و دان پیدانانە؛ تازە بئى سوودە)، بۆ یە خوا دەفەر مویّت: مادەم وایە سزاو ئەشکەنجە ی ناو ئاگر بچێژن له سەر ئەنجامى کافر بووناندا.

(۳۵) کە وابوو ئەى پېغەمبەر ﷺ دان بەخودا بگرەو خۆراگر یە، ەروە کو پېغەمبەرانی خاوەن ویستی بە ەیز خۆراگر بوون، پەلەشیان لئى مە کە، ئەو روژە ی کە بە لێیان دراو ە تی ەەر کاتیک پېشەات وادەزانن تەنھا ساتە وەختیکیان له روژیکدا پېچوو، ئەمە بە لێن و پەيام و راگە یان دنیکی تەواو، جا ئەو کاتە مە گەر ەەر تەنھا تاوانبار و گوناھکاران نین کە تیادە چن؟! (ریسو او خەسارە تمەند دەبن).

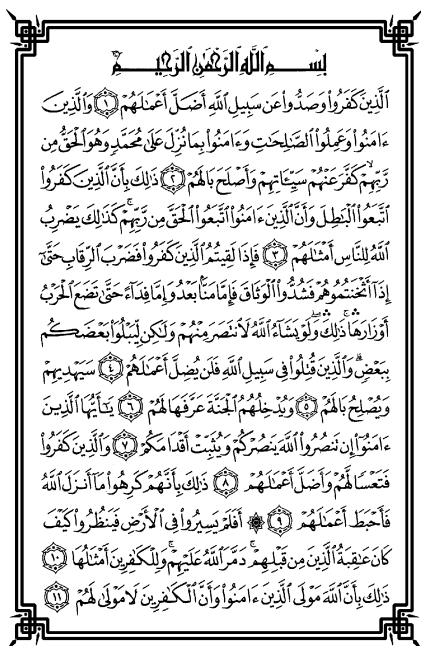
سورہتی (محمد)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہرہ بان

(۱) ئەوانەى كافرو بى پروا بوون و بەرھەلستى رىسبازى خويان كرد، ئەوانە خوا كاروكرده وە كانيان ون و پوچ دەكاتەو، (تەنانتە چاكە كانيشيان بى پاداشته، چونكە مەبەستيان خوا نەبوو).

(۲) ئەوانەش باوەريان هیناوه و کارو کردەو چاکە كانيان ئەنجامداوه و باوەريان هیناوه بەو قورئانەى كە بو محمد ﷺ دا بەزێراوه، هەر ئەویش راستەو لە لایەن پەرەردگاربانەو، ئەوانە خوا چاوپوشى دەكات لە هەموو گوناھە كانيان، چاکەشى رواندوو لە دل و دەروونيانداو بوچوونيانى رىك و پىك کردوو و بەر چا و رون. (لە هەموو بارودوخىكدا).

(۳) ئەوێش بەھوى ئەووەیە چونكە ئەوانەى كافرو بى باوەرێن شوپى ناپاستى كەوتوون... ئەوانەش كە باوەريان هیناوه و موسلمان بوون، شوپى ئەو حق و راستیە كەوتوون كە لە لایەن پەرەردگارەو هاتوو، ئا بەو شپووەیە خوا نموونەى ئەو دوو كۆمە لە روون دەكاتەو بو خەلكى (تا فریای خویان بكەون).

(۴) ئەم فرمانە بو کاتی رووبەروو بوونەووەیە لە گۆرەپانی جەنگدا) هەر کاتێک گەشتن بەوانەى كافرو بى باوەرێن، بێنە دەست لییان و لە گەردنیا بەن (ئەگینا ئەوان ئیو دەکوژن)، تا کاتێک کوشتارى زۆریان لى دەکەن، ئینجا كە هیزیان نەما، بەدیل بیانگرن بەتوندی بالەبەستیان بکەن، ئەوسا یەكێك لەم دوو کارەیان لەگەلدا ئەنجام بەن: یان بە پیاوێتى و منەت؛ یاخود بە گۆرینەووە فیدیە ئازادیان بکەن، تا شەر کوژتای دیت و ئاسەوارى نامپیت و دوژمنان چەك دادەنێن، بریارە كە ئارەهایە: خو ئەگەر خوا بیویستایە خوێ تۆلەى لى دەسەندن، بەلام دەیەوێت بەیەكتر تاقیتان بکاتەو، ئەوانەش لە پیناوی خوادا شەهید دەبن، هەرگیز پاداشتى هەول و كۆششيان بەزایە نادات.

(۵) بەلكو ئەوانە رینمووی دەكات بو جیگە و ریگەى خوش، هەر وەها دل و دەروون و بیرو هوشیان ئاسوودە دەكات...

(۶) هەر وەها دەیانخاتە ئەو بەهەشتەو كە بە جوړەها شیواز بوی باس کردوون.

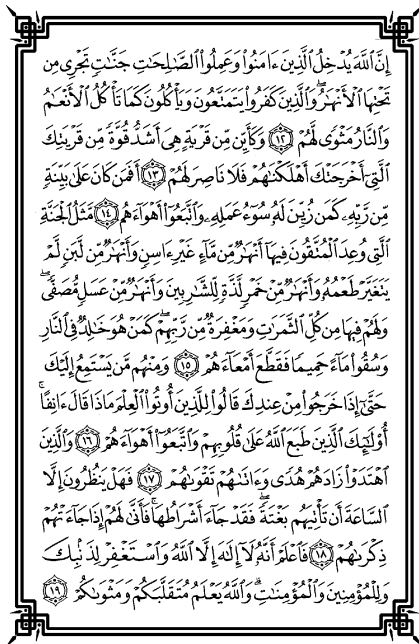
(۷) ئەو ئەو كەسانەى ئیمان و باوەرتان هیناوه، ئەگەر ئیو پشتیوانى لە ئاینى خوا بکەن و هەولێ سەرکەوتنى بەن، ئەوە خواش پشتیوانى لە ئیو دەكات و سەرتان دەخات و پایەدارو جیگیرتان دەكات.

(۸) ئەوانەش كە كافرو بى پروا خەجالەتى و سەرشوړیان بو هەیهو كاروكرده وەشيان لە دنیادا بى ئاكامەو لە قیامەتیشدا مایە پوچن، (خەجالەت و پەشیمان و ریسوان).

(۹) ئائەو بەھوى ئەووەیە چونكە ئەوان رقیان لە قورئان بوئەو و حەزبان لە بەرنامەى خوا نەبوو، جا خواش كارو کردەو كانی پوچ کردنەو. (لە دنیادا بى ئاكامەو لە قیامەتیشدا مایە سزایە).

(۱۰) ئایا ئەو نەگەراون بەسەر زەویداو سەرنج بەن، تا بزائن سەرنجەمى ئەو خەلكە نالەبارەى پیش ئەمان چۆن بوو؟! خوی بە دەسلالت مال و حالیانى بەسەردا رووخاندن، جا بو هەموو بى باوەرێن سزای ئاوا شتیكى چاوەروان كراوه (درەنگ یان زوو) دوو چاریان دەپیت و گیرۆدە دەبن.

(۱۱) ئەو بەھوى ئەووەیە چونكە بەراستى خوا پشتگیریو پشتیوانى ئەوانەى كە ئیمان و باوەرێن هیناوه، بێگومان بى باوەرێش هیچ پشتیوانیكىان نیە. (هیچ كەس بەزەى پیاواندا نایەتەو).

(۱۲) بہرستی ئہوانہی کہ باوہریان ہیئوہ و کارو کردہوہ چاکہکانیان ئہنجام داوہ، خوا دہیانخاتہ باخہکانی بہہشتہوہ، کہ چہندہا روبار بہ ناویدا دہروات، ئہوانہش کہ کافرو بیروان لہم دنیاہدا رادہویرن و دہخون وەك ئاژەل، لہ ٹايندەشدا دوزەخ جی و شویئیانہ!

(۱۳) زور شارو شاروچکہمان لہناو برد، لہو شارہی کہ تویان دہرکرد بہہیزتر بوون، ہیچ کہسیش نہیتوانی پشتیوانیان بیت. (۱۴) ثایا ئہو کہسہی کہ لہلایہن پەرودہدگاریہوہ بہلگہ و نیشانہی روونی پیگہیشتوہ و، باوہری دامہزراوی پیہہتی و لہسہری دہروات، وەکو ئہو کہسہ وایہ کہ کاروکردہوی ناشیرین و نادرستی لہبەرچاو رازیئربیتہوہ، ئہو جورہ کہسانہ شویئی و بیست و ئارہزروی ناپوختی خوئیان کہوتوون؟!

(۱۵) وینہی ئہو بہہشتہی کہبہلین دراوہ بدریت بہخواناس و پاریزکاران، ئہمہیہ: چہندہا رووباری لہئاوی سازگارو تام و نہگورای تیدایہ، ہەرودہا چہندہا رووباری شیر کہ تامی

تیک ناچیت، ہەرودہا چہندہا روبار لہ شہرابی تام خوش و بونخوش، (کہ لہ خواردنہوی بیزار نابن و لہبەر چاویان ناکہویت) بو ئہوانہی دہیخونہوہ، لہگہل چہندہا روبار لہ ہہنگوینی پالفتہو بیگہرد ئامادہیہ، ہەرودہا لہو بہہشتدا لہ ہہموو جورہ بہرو و بووم و میوہیہکی جوان و بہتام و بونخوش ہہیہ، ہاوکات لہگہل لیخوشبوون و خوشہویستی پەرودہدگاریاندا، باشہ، ثایا ئہو پەختہورانہ وەکو ئہو کہسانہ وان کہ لہناو ئاگری دوزہخدا نہمرن و ئاوی لہکول بکریٹ بہگہروویاندا، ریخولہ کانیان پارچہ پارچہ و توی توی بکات؟!

(۱۶) ئہی محمد ﷺ ہہندیک لہو پیباوہرو دووپروانہ دین و گویت بو دہگرن، ہہتاکاتیک لہقسہو گوفنارت بوویتہوہ، جیت دہیلن و بہ دوودلیہوہ دہیرسن لہ ئیمانداران: ئہوہ باسی چی دہکرد؟ ئہوہ لہچی دہدوا؟ ئا ئہوانہ خوا موری ناوہ یہسہر دلیاندا و شویئی ئارہزوو ویستی ناپاکی خوئیان کہوتوون.

(۱۷) ئہوانہش ریبازی ہیدایہت و ئیمانداریان گرتوتہ بہر بہگوفتاری پیغہمبہر ﷺ ہیدایہت و دینداریان گہشہ دہکات و پەرہ دہسینیت، خوایش شارہزایی و پاریزکاری و دلنایی زیاتریان پیی دہبہخشیٹ.

(۱۸) ثایا ئہوانہ چاوہرپی چی دہکەن جگہ لہ قیامہت کہ لہناکاویہخہیان پیی بگریٹ؟ چونکہ بہراستی ہہندیک لہ نیشانہکانی دہرکہوتوہ (کہ یہکیک لہوانہ رەوانہ کردنی دواہمین پیغہمبہرہ)، جا ئہوکاتہ کہ بہریا بیت بیرکردنہوہ و داچلہکاندن و بہ خودا ہاتنہوہیان چ سوودیکی دہبیت؟!

(۱۹) ئہی ئینسان!! دہی کہواتہ چاک بزائہ و دلنایہ جگہ لہ خوا، ہیچ خواہیہکی ترنیہ کہ بہ حق شپایستہی پەرستن بیت، داوای لیخوشبوونی گوناہ بو خوت و ئیمانداران لہ پیاوان و ئافرہتان ہەر لہو بکہ و دلنایہ کہ خوا دہزانیٹ لہ روژدا بہچیہوہ خہریکن و، لہشہویشدا لہکوی دہحہوینہوہ و ئارام دہگرن. یاخود دہزانیٹ چی دہکەن لہ دنیاو، دہرہنجامہکەشی لہ قیامہتدا چون دہبیت. (ئہو خواہیہ لہ ہہمو ہەلس و کہوت و چالاکیان بہئاگیہ).

(۲۰) هەندىك لە ئيمانداران دەلّلين: خوزگە سوورەتتەك
(دەربارەى جەنگ دژى كافران دەهاتە خوارەو)، كەچى
كاتتەك كە سوورەتتەك بە روونى دادەبەزىت و باسى
جەنگى تىدايه، ئەو دەبىنيت ئەوانەى لە دلّياندا
نەخۆشى باوەر لاوازى و دوور ووىى ھەيە، چاويان
ئەبلەق دەبىت، سەيرت دەكەن وەكو كەسىك لە
سەر مەرگدا بى ھۆشى بەسەردا ھاتتەت، جا باشتەر
وابوو...

(۲۱) که گوڤرایه‌ل بوونایه و قسه‌ی جوان و به‌جیان بکردایه، جا کاتیک کار گه‌یسته‌ی قایمی و جه‌نگ به‌ریابوو ئه‌گهر له‌گه‌ل خوادا راست بوونایه، ئه‌وه چاکتر بوو بو بیان.

(۲۲) ئايا ئېۋە بە تەمان ئە گەر لە غەزا پشت ھەلکەن
ياخود دەسەلاتان کەوتە دەست، تووی ئازاوە و فەساد و
تاوان لە زەودا بچینن و ھەرچی بەیوەندی خزایە تیش

هه به بیجریئن و له ناوی بهرن؟! (شهرمه زارو زهره رمه نندن ته گهر واین).

(۲۳) ۽ ۛو ڄوڙهه ڪه سانه ۽ ۛوانه ڪه خوا نه فريني لڳ ڪردوون و ڪه پڙ ڪردوون و ڪوڙيائي هيٺاوه به سهر ڄاواندا (راسته ڪان نايين).

(۲۴) ئايا ئەوہ بۆچى ئەوانە وردىنىى لە قورئاندا ناكەن و گويى بۆ ناگرن؟! يان ئەوہ يە دليە كان لە ئاستى راستيدا قفل دراوہ؟! (بە كليلى) ئەم ھەمو گوفتارو بە لگە بە ھېزانە ناكريتمەوہ).

(۲۵) به‌راستی ئەوانەى پاشگەز بوونەوهو به‌ره‌ودوا گه‌رانه‌وه، دواى ئەوهى رىگه‌ى هيدايت و ئيمانمان بو‌ دركه‌وتبوو، ئەوانه‌ شه‌يتان به‌فيل و ته‌له‌كه‌ ته‌مادارى كرد بوون، به‌هيوای ته‌مه‌ن دريژى و خوشگوزه‌رانى فريوى دا‌بوون. (ئه‌وانيش باوه‌ريان كرديبوو).

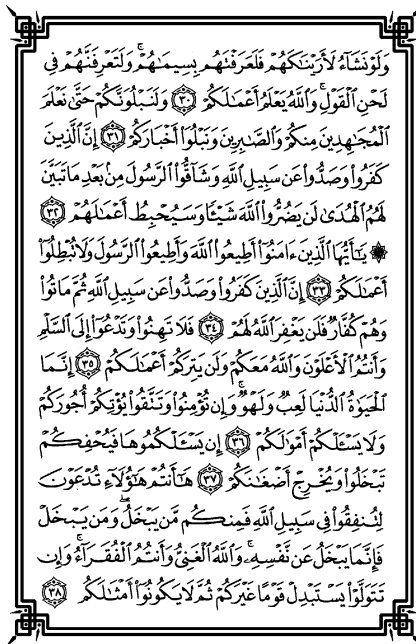
(۲۶) ئەو زال بوونى شەيتانە بەھۆى ئەوۋە بوو كە دووپوۋەكان دەيانوت بەوانەى كە كافرو داخ لە دڭ بوون بەرامبەر ئەوۋى خوا داييەزاندوۋە كە قورئانە: ئىمە لەمەودوا لە ھەندىك ھەلۆيستا بەقسەتان دەكەين، خوايش خۆى چاك ئاڭاڭدارە لەو نەينى و پىلانانەى كە دەيشارنەو.

(۲۷) ئاخۆ ھاليان چۆن يېت كاتى فرىشته كان له كاتى سهره مهرگ و گيان كيشانياندا به دهه و چاوو بهرو پشتياندا ده مالن و (بويان به داخن).

(۲۸) ئەو سووکايەتى سەرەمەرگە بۆيە بەسەرياندا دېت، چونكە ئەوانە شويىنى ئەو شتانه كەوتىبون كە قين و خەشمى خوا دەبزويىت، ئەوانە بېزار بوون لە رەزامەندى خوا، خوايش كاروكرده يانى بووچ و بېئاكام كرد.

(۲۹) ٲايا ٲهوانهٲى كه دٲليان نهخوشى دووږوويى تيا دايه، واده زانن خوا هه رگيز كينه و بوغزى دهروونيان ئاشكرا ناكات؟! نيته تى ناباك و نهخوشى به دهرونيه كانيان ده رناخت؟!

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنْطَرِقُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْنَمِ عَلَيْهِمْ مِنْ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ نَصَحُوا اللَّهَ لَكَ لَا تَخِرْ لَهُمْ ١٦ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ١٧ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ١٨ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ جِبَالٌ شَامِخَةٌ ١٩ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا قَوْلَ اللَّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ يَوْمَ تُرْجَفُ الْأَشْجَارُ أَثْقَالًا مُبْتَذَلَتِ الْأَشْجَارُ إِلَّا الْيَتِيمَ وَالسَّيِّئَ وَبُذِلَ الْمُنَزَّلُ ٢٠ وَإِذْ يَقُولُ الْمَلَائِكَةُ لَهْفَتِ الْأَنْفُسُ سَوَاحِلَ الْجَبَلِ ٢١ وَأَذْبَرَهُمْ ٢٢ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا سَخَطَ اللَّهُ وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَرًا فَخَسَاءَ ٢٣ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطْ أَعْدَاءَهُمْ ٢٤ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ نُوَسِّعَ لَهُمْ ٢٥

(۳۰) خوٰ ئہ گہر ہمانوہستایہ ئو ناپاکانہ پیشان دہدایت،
ئہوکاتہ ہروالہت دہتناسینہوہ، سوئند بہخوا لہ شیواز
و ناوہروکی قسہ و گوفتاریاندا دہیانناسیتہوہ، خوا
خویشی ناگا و زانیہ بہ کاروکردهوہ کانتان.

(۳۱) سوئند بہ خوا ئیمہ دہتانخہینہ بہر تاقیکردنہوہ، تا
لہ جیہانی واقعدا تییکوشہر و خوگراتان دہریکہوہیت و
ناشکرا بیئت بو؎مان، بو؎ ئوہوش ہہوالی چالاکی ئیوہمان
بیئتہ دہستو (تو؎ماری بکہ؎ین).

(۳۲) بہرپاستی ئہوانہی کہ بی؎ باوہرپن و ریگہ لہ
بلاوکردنہوہی پھیامی خوا دہگرن و دژایہتی ریہازی
پیغہمہر ﷺ دہکەن، دوای ئوہی ریہازی ہیدایہت و
راستیان بو؎ روون بو؎تہوہ، ئا ئہوانہ ہہرگیز ناتوان
زیان بہخواو ئاینی خوا بگہیہن... خوای گہورہش لہ
ٹائندہیہکی نزیکدا ہہموو کاروکردهوہ و پیلانیان
پوچہل دہکاتہوہ.

(۳۳) ئہی ئوہ کەسانہی ئیمان و باوہرتان ہی؎اؤہ! گو؎رایہلی؎ فہرمانی خواو فہرمانی پیغہمہر بن،
کاروکردهوہ چاکہ کانتان پوچ و بی؎ نرخ مہکەن، (بہ روو پامایی و خو؎ بہ زل زانین و پەشیمان بونہوہ
لہخیر و منہت کردن و... ہتد)

(۳۴) بہرپاستی ئہوانہی کہ بی؎ باوہر بوون و بہرہست و کو؎سییان دہخستہ بہردہم ریہازی خوا، پاشان
مردن لہکاتیکدا کہ کافر بوون، ئوہ ہہرگیز خوا لی؎ان خو؎ش نابی؎ت و چاوپوشیان لی؎ ناکات.

(۳۵) ئیوہ سستی مہکەن و داوای ناشتی پی؎ش وخت لہ دوژمنان مہکەن، چونکہ ہہر ئیوہ سہرکہوتوو
دہبن، دل؎یانبن کہ خوایش لہ گہ؎تانہ، کاروکردهوہتان بہزایہ نادات و لی؎ی کہم ناکاتہوہ.

(۳۶) بہرپاستی ژیانی دنیا تہنہا بریتہ لہ یاری و گہمہیہکی تہمہن کو؎تا، جا ئہ گہر باوہر بہینن و
پاریزکاربن، ئوہ خوا بہچاکی پاداشتتات دہداتہوہ، خوایش و دہنی؎ت داوای بہخشینی ہہموو سامانتان
لی؎ بکات... (بہلکو ہہندیکی، ریژہیہکی کہمی).

(۳۷) خوٰ ئہ گہر خوا داوای بہخشینی ہہموو سامانتان لی؎ بکات و ئہر کی؎کی گران بخاتہ سہرتان، ئوہ
رہزیل و بہرچاو تہنگ دہبن، ئوہ کاتہ ہہموو رق و کینہیہکتان دہردہخات.

(۳۸) ئا ئوہتہ ئیوہ بانگ دہکری؎ن تا بہخشینتاتن ہہبی؎ت لہ پی؎ناوی خواو؎ا، کہچی ہہتانیہ رہزیل و
بہرچاو تہنگہ، خوٰ ئوہی رہزیل و بہرچاو تہنگی ہہبی؎ت، ئوہ بی؎گومان ہہر رہزیلی لہ خوٰی دہکات
و زہرہر لہ خوٰی دہدات، چونکہ ہہر خوا خوٰی دہولہمہندو بی؎ نیازہ، ہہر ئیوہن ہہزارو نہدارو کہم
دہست و بہ نیاز، جا ئہ گہر ئیوہ پشت بکہن لہم دین و بہرنامہیہ، خوا کہسانی چاکتر لہ ئیوہ دہہینی؎تہ
مہیدان، کہ بہ ہیچ شیوہیہک لہ ئیوہ ناچن و وەك ئیوہ نابن. (لہ دینداری و خواناسی و چاکہکاری و
خہمخوریدا بو؎ ئاین و گہل و نیشتمان).

سورہتی (الفتح)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) ئە ی پیغمبەر ﷺ بە راستی ئیمە سەرکەوتنیکی رون و ئاشکرامان پی بە خشیت (مەبەست ریکەوتنە کە ی - حودەییە - یە کە لە نیوان پیغمبەر و ﷺ نوێنەری قورەیشدا مۆرکرا، بەندەکانی ئەو پەیمانە لە روالەتدا زەرەری ئیمانداران بوو، بەلام هەر ھەمووی بوبەمایە خێرو سەر بەرزای بۆیان).

(۲) تا خوا لە ھەموو گوناھانی رابوردو و ئایندەشت خوش ببیت و بەخشینەکانی لە سەرت تەواو بکات و بتخانە سەر یگە ی راست و دروست.

(۳) تا بەو ھۆیە وە خوا سەرکەوتنیکی بەھێزو بالات پی ببەخشیت.

(۴) ھەر ئەو خۆیە خۆی ئارامی و ھیمنی دابەزاندو تە سەر دلی ئیمانداران، بۆ ئەوەی کە ئیمانیاں دامەزراوتر و

پتەوتر بکات، سەرەپای ئیماندارای و خواناسیاں ئیمانیاں زیاد ببیت، بیگومان ھەرچی سەربازانی ئاسمانەکان و زەوی ھەبە ھەر خوا خۆی خواوەنیانە، ھەمیشە و بەردەوام خۆی گەورە تەواو زانیە بە ھەموو شتیکی و دانایە لە ھەموو کاریکدا.

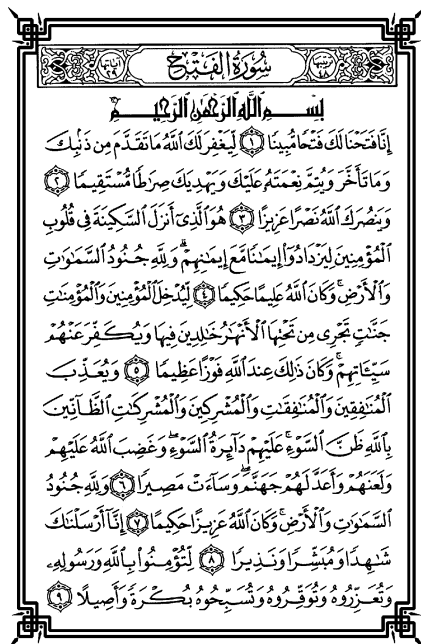
(۵) ئەمەش ھەمووی بۆ ئەوەی؛ تا ئیماندارن لە پیاوان و لە ئافرەتان بخاتە ناو بەھەشتیکەو کە چەندەھا رووبار بە ژێر درەخت و بە بەردەم کوێشک و تەلارەکانیدا دەپروات، ھاپوێی لە گەل ژیاںی نەمردا، ھەر وەھا بۆ ئەوەی کە چاوپۆشی لە ھەلە و گوناھەکانیاں بکات، ئەم بەلێنەش لە لایەن خواوە دەستکەوت و سەرفرازیەکی زۆر گەورە و بی سنوورە بۆ ئیمانداران...

(۶) لەو لاشەوہ ئازار و ئەشکەنجە ی دوو پوو و موشریکەکان، چ پیاوانیاں، چ ئافرەتانیاں بدات، ئەوانە ی کە تیکرا گومانی خراپیان دەربارە ی خوا ھەبە، ئەو گومانە خراپیان ھەر بوخوێان دە گەر پتەو و گەماروی داو، ئەوانە خوا نەفرینی لیکردوون و دۆزەخی بۆ ئامادە کردوون، ئای کە سەرەنجامیکی یە کجار سەخت و سامناکە.

(۷) ھەرچی سەربازان ھەبە لە ئاسمانەکان و زەویدا، ھەر خوا خۆی خواوەنیانە و لە ژێر فەرمانی ئەودان، ھەمیشە و بەردەوام ئەو خۆیە تەواو بالادەست و دانایە.

(۸) ئیمە توومان رەوانە کردووە ئە ی محمد ﷺ کە شایەت و مژدەدەر و بیدارکەرەوہ بیت. (بۆ سەر جەم گرو ی ئادەمیزاد لە ھەموو زەمین و زەمانیکدا).

(۹) بۆ ئەوە ی ئیوہ باوەر بەین بە خواو پیغمبەرە کە ی و پشتیوانی لە پیغمبەر بکەن و ریزی شایستە ی خۆی لی بگرن و تەسبیحات و ستایشی خۆی گەورەش بکەن لە بەرەبەیان و عەسراندا.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْتَكِبُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَمِنْ يَدِهِ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُوْنَا فَأَسْتَغْفِرُكَ بِقَوْلُونَ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَكَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يُمَآئِعْمَلُونَ
خَيْرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفْوٌ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَعَانِمِ لَنَا تُحَدِّثُوا ذُرِّيَّتَنَا بِنَبِيِّكُمْ أَلَّا تُؤْثِرُوا
كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَكْفُرُوا كَذَلِكَ قَالَهُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُ مُنْكَرُونَ بَلْ كَانُوا لَا يَتَفَقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

(۱۰) بیگومان نہوانہی پھیماں دہدہن بہ توئی
محمد ﷺ لہ راستیدا ہر پھیماں بہ خوا دہدہن... دہستی
پیروڑو بہ توانای خوا لہ سہر دہستیانہ وہیہ (بہ
پشتگیری و یارمہ تی) جا ئوہی پھیماں کہ بشکینیت و
لیی پاشگہز بیٹہ وہ، ئوہ لہ سہر خوئی دہکہویت،
ئوہش کہ پھیماں کہ دہباتہ سہر و لئی پاشگہز
نایٹہ وہ، لہ تائندہدا خوای بالادہست ئہجرو پاداشتی
گہورہ و بی سنوری پیدہ بہ خشیت.

(۱۱) ئوہ عہرہ بہ کوچہر بیانہی لہ ریکہ و تنہ کہی
حودہ بیبہ بہ جیمان و بہ شداریان نہ کرد، کاتیک زانیان
ئیوہ بہرہ و غہزای خہ بیہر دہروژ کہ خوا بہ لئی
سہرکہ و تن و دہسکہ و تہ کانی جہنگی پیدابوون دین
بولات و دہلین: مال و مسندالیمان ئیمہی سہرقال و
خہریک کرد و کاتمان نہ بوو بیین لہ گہلتان، لہ بہر ئوہ
داوای لیخوش بوونمان بو بکہ لای خوا، ئوہی بہ زمان
دہیلین لہ دلیاندا نی یہ، پیان بلی: باشہ، کی دہتوانیت

بہری دہسہ لاتی خوا بگریٹ، ئہ گہر بیہویت زبانیکتان پی بگہ یہ نیت یان سوودو قازانجیکتان بو پیش
بہینیت، خو خوا بہ تہ و اوای بہ ناگاہیہ لہ کارو کردہ وہ کانتان.

(۱۲) نہ خیر پاساو بہ ہانہ کہ تان بہ جی نیہ، بہ لکو لہ راستیدا ئیوہ واگوماتان دہبرد کہ ہہرگیز
پیغہ مہرو باوہر داران ناگہرینہ وہ بو ناو کہ سوکاریان و تیادہ چن، ئوہ گومان بردنہ لہ دل و
دہروونتاندا رازانیرا بووہ و چہ سببی بوو، بہ راستی گومانی خراب و ناقولاتان ہہ بوو، ئیوہ ہہمیشہ
ہوزو تاقمیکی بی کہ لک و بی خیرن.

(۱۳) ہہرکہس باوہری بہ خواو بہ پیغہ مہری خوا نہ بیت (تائندہی سامناکہ) بہ راستی ئیمہ سزای
دوڑہ خمان بو کافرو بی باوہران نامادہ کردوہ.

(۱۴) ہہرچی لہ ناسمانہ کان و زہویدا ہہیہ ہہر خوا خوئی خواہنیانہ، لہ ہہرکہ سییک کہ بیہویت خوش
دہبیت و سزای ہہرکہ سییک بدات دہیدات، (ئہ لہ تہ وستی خوایش بو پاداشت یان سزا، لہ وپہری
دادپہرہ و ریدایہ)، خوایش ہہمیشہ و بہرہ و ام لیخوشبووہ و بہ رەحم و دلوفانہ.

(۱۵) نہوانہی خویمان خستہ دواوہ و بہ شداریان نہ کرد لہ ریکہ و تنہ کہدا، کاتیک بینیان ئیوہ (بہرہ و
غہزای خہ بیہر دہروژ) بو کوکردنہ وہی دہستکہ و تہ کان، وتیان: لیماں بگہرین با شوینتان بکہوین...
ئہمانہ دہیانہ ویت؛ ویت و فہرمانی خوا بگوژن، پیان بلی: ئیوہ ہہرگیز شوینمان ناکہوون.. چونکہ
خوایش ہہروای فہرموہ و پیشتر ہہروا بریاریداوہ، کہچی ئہوان دہلین: نہ خیر خوا ریگہی لہ ئیمہ
نہ گرتوہ، بہ لکو ئیوہ حہسوودیمان پی دہبہن بویہ نایہ لن بہ شدار بین، (خوا دہفہرموویت) نہ خیر؛
حہسوودیتان پی ناہن، بہ لکو ئہوانہ کہ میک نہ بیت لہ فہرمانی خوا تیناگہن (تہنہا چاویان برپوہ تہ
سامان و دہسکہ و تہ دنیا بیہ کان).

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَيْسَ شَدِيدٍ
 تُفْعِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ طُعِمُوا فَبِئْسَ لَكُمْ أَجْرًا حَسَنًا
 وَلَئِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يَطْعَمْكُمْ اللَّهُ يُزِدْكُمْ جَلَدًا جَدَّتْ جَرَىٰ مِنْ هَتَمِهَا الْأَنْهَرُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ ۱۶ ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ وَمَعَانَرِ
 كَثِيرَةٍ يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ ۱۷ ۝ وَعَدَكُمْ اللَّهُ
 مَعَانَرِ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُّسْتَقِيمًا ۝ ۱۸ ۝ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ۝ ۱۹ ۝ وَلَوْ فَتَنَّا لُكُلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُجْدُونَ وَلَا يَلْزَمُونَ ۝ ۲۰ ۝ سُبْحَنَ
 اللَّهِ أَلْفَىٰ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ يَجِدَ لِسَنَةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ ۲۱ ۝

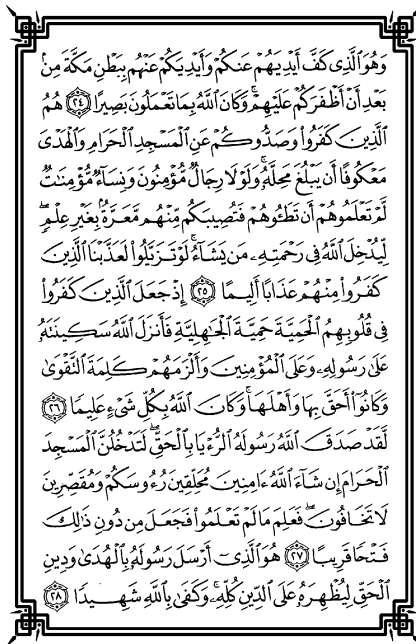
(۱۶) ئی محمد ﷺ بلی: بهوانی که سهر پیچیان کردوه؛ له
 عهربه بیایان نشینه کان: ئیوه له نایندهدا بانگ ده کرین بو
 جهنگ له گهل قوم و هوزیکدا که نازو جهنگاوه رن، ئهوسا
 یان دژیان ده جهنگن، یان خوین (له ئه نجامی بیرکردنه و
 تیروانیندا) بهی جهنگ موسلمان و ته سلیم دهن، جا ئه گهر
 فرمانبردار بن، خوا پاداشتی چاکتان پیده به خشیت، به لام
 ئه گهر یاخی ببن و وه کو ئهوسا و خوتان بشارنه وه و
 سهر پیچی بکن، خوا سزایه کی به ئیستان بو پیش ده هیئت.
 (۱۷) ئه و کهسه ی کویره یان شه له یان نه خوشه، گونا هبار
 نایت (ئه گهر له غه زادا به شداری نه کات) ئه وهی که
 فرمانبردار ی خوا پیغه مبه ره که ی بکات، ده یخاته باخه کانی
 به هه شته وه که چنده ها رو بار به ژیر درخت و کوشکه کانیدا
 ده روات، ئه و کهسه ش که سهر پیچی بکات، خوی گه وه
 سزای به ئیش و نازاری ددهات. (له نیو دوزخدا).

(۱۸) سویند بیت؛ خوی گه وه رازی بووه له و باوه دارانه ی که په یمانیان له گهلدا به ستیت له ژیر دره خته که دا
 هر خویشی ناگدار بوو به وهی له دله کانیدا هه یه (له نیاز پاک و دلسوزی) هر بویه ئارامی وهیمنی و
 ئاسوده ی دابه زانده سهر یان و پاداشتی به مژده ی سهر که وتنیکی نزیك دانه وه.

(۱۹) ههروه ها به لینی چهن دین دهسکه وتی زوری پیدان، که له نایندهدا دهستان ده که ویت و وهی ده گرن، خوا
 هه میشه و به رده وام بالادهسته به سهر خوانه ناسانداو دانایه و ده زانیت چ کاتیک ئیمانداران سهر ددهات.
 (۲۰) ههروه ها خوا به لینی دهسکه وتی زوری پیداون، له نایندهدا دهستان ده که ویت و وهی ده گرن، به لام جاری
 ئیستا هه رئه وهی پی به خشیون (مه به ست دهسکه وته کانی خه بیهره) دهستی خه لکیشی لی کو تاکردن (مه به ست
 قور هیشه که به هو ی ریکه وته که ی حوده بیبیه وه خوی گه وه له به گزاجوونی موسلمانان دهستی به ستنه وه)، تا
 ئه م دهسکه وت و سهر که وته بیته نیشانه و به لگه یه کی به هیژ بو ئیمانداران (که خوا یارو یاهو رو پشتیوانانه)
 ههروه ها رینمو ویتان بکات بو ریازی راست و دروست (له به ره و پیش بردنی بانگه وازدا).

(۲۱) چهن دین دهسکه وتی تریشان بو هه یه که ئیستا دهستان به سهریدا نه ریشته وه، به راستی خوا خوی چاک
 به و دهسکه وتانه ده زانیت که به رپوه یه بوتان، هه میشه و به رده وام خوا دهسه لاتنی به سهره موو شتی کدا هه یه.
 (۲۲) خو ئه گهر ئهوانه ی کافرو بی باوه ر بوون دژی ئیوه جهنگیان به ریا بکر دایه، ئه وه دهشکان و هه لدهاتن،
 پاشان دۆست و پشتگیر یکیان نه ده بوو. (تافریایان بکه ویت).

(۲۳) (شکست و هه لاتنی کافران له جهنگی موسلماناندا) هه رده م به رنامه و یاسای خوی بالادهسته هه رله دیرین
 زه مانه وه بویه، هه رگیز نایبیت به رنامه و یاسای خوا گورانی به سهردا بیت (به مه رجی موسلمانان کان به جوائی
 ئیسلام پیاده بکن).

(۲۴) ہر ئو خواہہ دەستی بی باوہ پانی له ئیوہ بهستہ وه (نه یهیشته به گژتاندا بی) دەستی ئیوہشی گرتہ وه دژیان و (نه یهیشته جهنگ ببیت)، دواى ئوہی ئیوہی زال کرد به سهریاندا له ناو جهرگه ی مه ککه دا، خوا هه میشه و بهردهوام بینایه بهوہی که دهیکه ن.

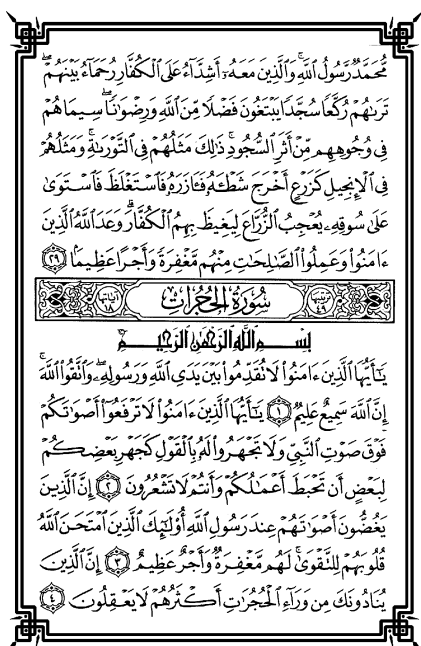
(۲۵) ئو خراپکارانه ئهوانه ن که کافرو بی باوہ پڼ و کاتی خو ی ریگهشیان لی گرتن بگه نه که عبه ی پیروژو نه یانیهیشته ئو مهرومالاته ی که گل درابو نه وه بو قوربانی بگاته جیی خو ی، خو ئه گهر له بهر ئو پیاوو ئافرده ته موسلمانانه نه بوايه که نه تانده ناسین و پیشیلتان ده کردن (له ناو شاری مه ککه دا مابو نه وه) ئه وسا عه بیدار ده بوون و بارودوخیکی گرانان تووش ده بوو بی ئوہی بزائن، (ئه گهر له بهر ئوہ نه بووايه مو له تی ئیوہ مان ده دا به هیرش بردنه سهر قوره یش)، ئه مهش بو ئوہی خوا ی

پهروه ردگار ئو که سانه ی دهیه ویت و شایسته ن بخاته ژیرسایه ی سوژو بهزه بی خو یه وه، خو ئه گهر موسلمان له کافران جیا بو نایه له مه ککه دا، بیگو مان ئیمه به دهستی ئیوہ سزای به سو ی بی باوہ پانمان ده دا.

(۲۶) سزای کافران له بهر ئوہیه ده مارگیریان خستته ناو دل و دهروونی خو یانه وه، که ده مارگیری نه فامی یه، جا خوا ئارامی و ئاسوده بی دابه زانده سهر پیغه مبه ره که ی و سهر ئیمانداران (ئیتیر دلخوشن به ریکه وتنه که و ده رهنجامه کانی) خوا ی گه ورهش پابه ندی خواناسی و پاریزکاری کردن، ئه وان شایسته ی ئو به هره یه ن و مه ردی ئو ریژه ن... دلنیا بن هه میشه و بهردهوام خوا به هه موو شتیک ته واو زانایه.

(۲۷) سویند بیت خوا خه ونی پیغه مبه ره که ی به راستی، وه ک خو ی هی ناو ته دی که ده فهرمویت: به م زووانه ئیوہ به هه موو ئارامی و ئاسوده بیه که وه به ویستی خوا ده چنه ناو که عبه ی پیروژه وه، (عه مره به جیده هیئن) سهرتان ده تاشن یان کورتی ده که نه وه بی ئوہی ترس و بیمتان له کهس هه بیت، جا ئوہی نه تانزانیه وه خوا ده یزانی، که جگه له م سهرکه وتنه سهرکه وتنیکی نزیک ی تری بو بریارداون و پیتان ده به خشیت (که غه زای خه بیه ره)..

(۲۸) خوا ئو زاته یه که پیغه مبه ری خو ی رهوانه کردوه، هاوړی له گه ل ریڼمووی و په یامی راست و دروستدا، بو ئوہی زالی بکات به سهر هه موو په یام و بهرنامه یه کی تر دا، خوا خویشی به سه؛ بو شایه تیدان و ئاشکرا کردنی ئو راستی یه.

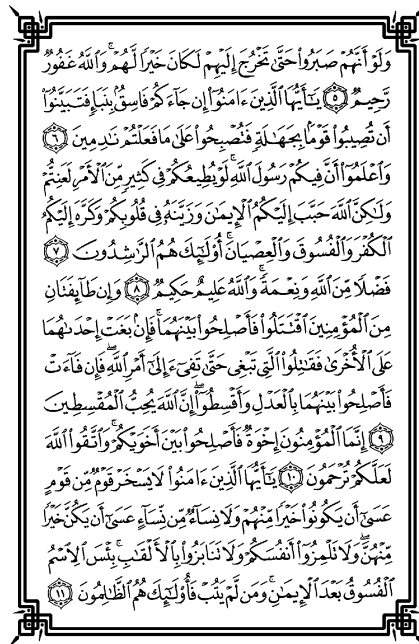

(۲۹) محمد ﷺ رھوانہ کراوی خواہیہ، ئہوانہش کہلہ خزمہ تیدان و شوینی کہوتون توند و تیزن بہرامبہر بی باوہ پان (لہ گورہ پانی جہنگدا) بہ بہ زہیی و میہرہ پانن لہ نیوان خویندا، دہیانینیت سہرگہ رمی نویژ و خواہہ رستین، کرنوش و سوژدہ دہہن، ہہردہم ئاواتیان بہدہستہینانی رہزامہ ندنی و پایہ بہرزی بہ لہ لای خوا، نیشانہی چاکی و پاکیشان لہ ناوچہ وانیاندا دیاریہ و دہرہ وشیتہوہ لہ ئہنجامی سوژدہ بردن و خواہہ رستیاندا، جا ئہو بہرپزانہ ئہوہ نمونہ و پیناسہیانہ لہ تہوراتدا، نمونہ و پیناسہشیان لہ ئینجلیدا و ہک روہ کیک وایہ کہ لہ سہرہ تاوہ چہ کہرہ دہربکات، جا بہردہوام بہ ہیژ بیٹ، پاشان ئہستور بیٹ و راہوہ ستیت لہ سہر قہدہ کھی، ئہوہ ندہ زو و پی بگات کشتیارہ کان سہرسام بکات و پیمان سہیر بیٹ: چوں وا پیگہیی؟! چوں ئاوا خوئی گرت؟! ئہم پیناسہیہ بو ئہوہیہ خوا ئیش و سوی بکاتہ دل و دہرونی کافرانہوہ، جا خوای بہ دہسہ لات بہ لینی بہوانہ داوہ کہ باوہ پان ہیناوہ و کردوہ چاکہ کانیان ئہنجامداوہ لہو جورہ ئیماندارانہ: کہ لیخوشبوون و پاداشتی گہورہ و بی سنووریان پیدہ بہ خشیت. (لہ بہ ہہشتی بہریندا، لہ سایہی رہحمہت و سوزو میہرہ بانی خویدا).

سورہ تی (الحجرات)

بہناوی خوای بہ خشنده و میہرہ بان

- (۱) ئہی ئہو کہسانہی باوہ پتان ہیناوہ پیشی خواو پیغہمبہری خوا مہ کھون لہ بریار و پیشنیارد، لہ خوا بترسن و پاریزکاربن، چونکہ بہراستی خوا بیسہرہ بہ گوفتارتان، زانایہ بہ نیازو نہینہ کانتان.
- (۲) ئہی ئہوانہی باوہ پتان ہیناوہ؛ دہنگتان بہسہر دہنگی پیغہمبہردا ﷺ بہرز مہ کھنہوہ لہ کاتی گفتوگودا، قسہی بی پہردہ مہ کھن لہ خزمہ تیدا، وہ کو بو یہ کتری دہ کھن، نہوہ کو کردوہ کانتان پوچ بیٹہوہ و ہہستیشی پی نہ کھن.
- (۳) بہراستی ئہوانہی کہ دہنگیان ہیواش دہ کھنہوہ لہ خزمہت پیغہمبہری خوادا، ئہوانہ ئہو کہسانہن کہ خوای گہورہ دلہ کانینانی زاخاوداوہ بو تہقواو خواناسین، ئہوانہ لی خوشبوون و پاداشتی گہورہ و گرانبہا ہویان ئامادہیہ.
- (۴) بہراستی ئہوانہی لہ دہرہوہی ژوورہ کان بانگت لی دہ کھن؛ ئہوانہ زورہیان نہفامن و ژیری وہرناگرن (چونکہ رہوشی کومہ لایہ تی دروستیان لہو ہوارہدا رہچاو نہ کردوہ).

(۵) خو ئہ گہر ئہ وانہ خو گربونایہ؛ تا دہ چویتہ دہر وہہ بو لایان، ئہ وہہ چاکتر و رواتر بوو بویان (لہ گہل ئہ وہ شدہا ہەر) خوا لیخو شبوو میہرہ بانہ، (دہ کریت ئہم چوار ئایہ تہ رینمووی بیٹ بو سہرجہم ئیمانداران، تا ریزی پیشہ واکانیان بگرن).

(۶) ئہی ئہ وانہ ی باوہرتان ہیئاوہ ئہ گہر کہہ سیکی متمانہ پی نہ کراو ہہوالیکی بو ہیئا؛ خیرا بروای پی مہ کەن، بہ لکو سہرنج بدن، لی بکولنہوہ تا بوتان روون دہ بیٹہوہ، نہوہ کو ئازارو ناخوشی و گیروگرفت بو خەلکی و بو خوشتان دروست بکەن بہ نہ زانی، لہوہو دوایش پەشیمان بنہوہ لہو کارہی کہ پی ہستاون.

(۷) ئیوہ دنیابن و بزائن کہ پیغہ مہبری خوا ﷺ لہ ناوتانداہ (پرس و رای پی بکەن) زور شت ہہیہ ئہ گہر ئہو؛ بہ پای ئیوہی بکراہیہ تووشی گیروگرفت و ناخوشی دہبوون... بہ لام خوا ئیمان و باوہری لہ لا خوشہو بیست کردوون و لہ دل و دہرونتاندا رازاندویہ تیہوہ... لہو لایشوہ کوفرو بی باوہری و گوناہوو یاخی بوون لہ فہرمانی خوای لا تال و ناشیرین کردوون، ئا ئہ وانہی بہو شیوہیہن دیارہ کہ ریگہی ژیری و سہر فزایان گرتو تہ بہر.

(۸) ئہ مہش خوئی ریژو بہ خششیکی تابیہ تی و نازو نیعمہ تیکہ لہ لایہن خواوہ پییان دراوہ، خوایش تہواو زاناو داناو کار بہ جیہ.

(۹) ئہ گہر دوو دہستہ، یان دوو تاقم لہ موسولمانان بوو بہ شہریان، ئہوہ دہستہ جی ہہول بدن ریکیان بخەن و ناشتیان بکەنہوہ، خو ئہ گہر لایہ کیان ہەر دہستدریژی دہ کردہ سہر لاکہی تر، ئہوا ئیوہ بہ گژ ئہوہ یاندا بچن کہ ستم و دہستدریژی دہ کات، ہتا دہ گہر پتہوہ بو فہرمانی خوا... جا ئہ گہر لایہنہ سہر کہ شہ کہ بو فہرمانی خوا سہری دانہواند، ئہوہ ئیوہ ناویژوانیہ کی دادگہرانہ لہ نیوانیاندا بکەن و دادپہرورہی ئہنجام بدەن، چونکہ بہراستی خوا ئہ وانہی خوش دہویت کہ دادپہرورہی ئہنجام دہدەن.

(۱۰) لہ راستیدا ہەر ئیمانداران برای یەکن، کہواتہ ہەرکاتیک لہ نیوان دوو براتاندا ناکوکی پەیدا بوو، ئیوہ نیوانیان چاک بکەن و ناشتیان بکەنہوہ، ہمیشہ لہ خوا بترسن و پاریزکار بن، بو ئہوہی رەحمتان پی بکریٹ.

(۱۱) ئہی ئہ وانہی باوہرتان ہیئاوہ! ہیچ کہس و ہیچ ھوزیک گالتہ بہ کہس و ھوزیکی تر نہ کات، چونکہ لہ وانہیہ ئہوان چاکتر بن لہ مان، ژنانیش باگالتہ بہ یەک نہ کەن، چونکہ لہ وانہیہ گالتہ پیکراوہ کان لہوان چاکتر بن... سوو کایہ تی بہ خوتان مہ کەن و یە کتری عہیدار مہ کەن (چونکہ سوو کایہ تی بہ یە کتر سوو کایہ تی بہ بہ خوتان) ہەر وہہا ناوو ناتوہری ناشیرین بو یە کتر دامہ تاشن، ئای کہ چەند ناشیرنہ ناوو ناتوہری خراپ لہ دواي باوہر ہیئان و موسلمان بوون، ئہوہش تہوہی نہ کردیٹ و پەشیمان نہ بویتہوہ لہ گوناہ کانی، بہراستی ئہو جورہ کہ سانہ ہەر خوئیان ستم پیشیہ و ستم مکارن.

(۱۲) ئہی ئہو کہسانہی باوہرتان ہیئاوہ، خوٲتان زوٲر بپاریزن لہ گومانی خراب، لہراستیدا ہہندی لہو گومانانہ گوناہو تاوانن (ہوئہ حق وایہ لہہہموو گومانیک خوٲاریزین)، ہہشوین کہمو کووپی و عہیب و عاری یہ کتردا مہ گہرین و سیخوپی مہ کہن و لہپاش ملہ باسی یہ کتری و ناوی یہ کتری بہ خراب مہ بہن، ئایا کہستان خوٲشی دیت لہوہی گوٲشتی برای خوٲی بہ مردووی بخوات؟! دیارہ کاری واتان زوٲر پی سہخت و ناخوٲشہ، دہی کہواتہ لہخوا بترسن و پاریزکار بن، چونکہ بہراستی خوا تہوہی خہلکی وہردہ گریٲ و میہرہبانہ بوٲیان.

(۱۳) ئہی خہلکینہ بیگومان ئیمہ ہہموواتانمان لہ نیٲرو میہک دروستکردوہ (کہ باوکہ ئادہم و دایکہ حہوایہ) و کردوومانن بہ چہندہا گہل و تیرہ وھوٲزی جوٲرہ جوٲر، تا یہ کتر بناسن و پەیوہندیٲان خوٲش بیٲ بہ یہ کہوہ...

بہراستی بہرٲزترینٲان لای خوا ئہو کہسانہتانہ کہ زوٲتر لہ خواترسہ و فہرمانبہرداری خوایہ، بیگومان خوا تہواو زاناو ئاگایہ بہہہمووان.

(۱۴) ہہندیٲک لہ بیابان نشینہ عہرہبہکان و تیان: پاوہرمان ہیئاوہ و موسلمانین، پیٲیان بلٲی: نہخیر، باوہرتان نہہیئاوہ، بہلام بلٲین: بہ ناچاری موسولمان بووین، چونکہ ہیٲشتا باوہر نہچوٲتہ ناو دلہ کانتانہوہ و تیایدا جیگیر نہبوہ (چونکہ ماوہیہکی دہوٲت تا تی دہگہن)، خوٲ ئہ گہر بہراستی ئیوہ گوٲرایہ لی فہرمانی خواو پیغہمبہری خوا بن، ئہوہ خوای گہورہ لہ پاداشتی چاکہ کانتان ہیچ کہم ناکاتہوہ، چونکہ بہراستی خوا تہواو لیخوٲشوو میہرہبانہ.

(۱۵) بیگومان ئیماندارانی راست ئہوانہن کہ باوہریان بہخواو پیغہمبہری خوا ہیئاوہ و پاشان نہکہوتوونہتہ ہیچ گومان و دوودلیہ کہوہ، بہخوٲیان و سہرو مالیشیانہوہ تیکوٲشاوون و تیدہ کوٲشن لہ پیٲناوی ئاینی خوادا، لہ راستیدا ہہر ئوانہ راست و راستگوٲن.

(۱۶) ئہی محمد ﷺ بلٲی: ئایا ئیوہ خوای گہورہ لہ ئاینی خوٲتان ئاگادار دہ کہن و پیٲی رادہ گہیہنن، لہ حالٲکدا خوا زانایہ بہ ہہرچی لہ ئاسمانہکان و زہویدا ہہیہ، وہ ہہر ئہو خوایہ بہ ہہموو شتیٲک تہواو زاناو ئاگادارہ؟!

(۱۷) ئہوانہ منہت دہ کہن بہسہر توٲدا کہ گواہ موسلمان بوون، پیٲیان بلٲی: منہت مہ کہن بہسہرمندا لہسہر موسلمان بوونہ کہتان، بہلکو خوا منہت دہکات بہسہر ئیوہدا کہ ہیدایہ تی داوون بوٲ ئیمان و باوہر ئہ گہر ئیوہ راستگوٲن. (بہراستی ئیماندارو موسلمان).

(۱۸) بیگومان خوا نہیٲی و شاراوہکانی ئاسمان و زہوی دہزائیٲ، ہہروہا خوای گہورہ بینایہ بہ ہہموو ئہو کردہوانہی کہ ئہنجامی دہدن ہیچ شتیٲک لہو زاتہ شاراوہ نیہ و ہیچیٲشی لی وون نابیت.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِنْسٌ
وَلَا يَحْسَبُوْا وَلَا يَعْتَبِرُوْكُمْ بَعْضًا اَوْجِبُ اَحَدُكُمْ اَنْ
يَّأْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مِمَّا فَكَرَ هُمُوْهُ وَاَقُوْا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ
رَّجِيْمٌ ﴿١٢﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ
شُعُوْبًا وَّ اَزْوَاجًا لِّتَعَارَفُوْا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَقْنَمُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اِنَّا سَمِعْنَا قُلُومًا يَّمْنُوْنَ وَاُولٰٓئِكَ
قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا دَخَلُ الْاِيْمٰنُ فِىْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ لَا يَلْبِسْكُمْ اَعْمٰلُكُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ثُمَّ لَمْ يَکُوْنُوْا
وَجْهًا وَّ لَا اَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسُهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يَدْبِرُكُمْ وَاَلّٰهَ
يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَلّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٦﴾
يٰۤمُنُوْنَ عَلَيْكُمْ اَنْ اَسْلَمُوْا قُلْ لَا تَمْنُوْا عَلٰى اِسْلَامِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ عَلٰىكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لَ الْاِيْمٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَاْلْاَرْضِ وَاَلّٰهُ بِصِيْرَتِكُمْ اَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

سورہتی (ق)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) سہرنجی ثایہ تی ۱ لاپہرہ ۴۸۳ بدہ، سویند بہم قورٹانہ کہ خاوهنی ریز و شکومہندی یہ (توئہی محمد ﷺ) نیردراوی لہ لایہن خواوہ).

(۲) خہلکی، باوہریان نہ کرد، بہلکو سہرسام بوون لہوہی کہ یہ کیلک لہخویان نیردراوہ تا دایان بچلہ کیئیت و بیداریان بکاتہوہ، ہہر بویہ کافران وتیان: ئہمہ شتیکی سہیرو سہرسورہینہرہ...

(۳) ثایا کاتیک مردین و بووینہ خاک زیندو دہیینہوہ؟! دوی مردن گہرانہوہ ئہستہمہ! (پہروہردگاریش لہ وہلامیاندا دہفہرمویت):

(۴) بہراستی ئیمہ ہہردہم دہزائین کاتیک کہ مردن، زہوی چوں بہرہرہ لاشہیان دادہرزینیت و دہیکاتہوہ بہ خاک، ئیمہ توہارگی تایہ تیمان ہہیہ، کہ ہہموو شتیکی تیدا توہارہ و ہیچ شتیکی لہبارہی ئہوانہوہ لہ ئیمہ شاراوہ و بز نہیہ.

(۵) بہلام ئہمانہ دژی راستین کاتیک بویان ہات بروایان پیئ نیہ، بہہوی ئہوہوہ ئہوانہ لہ سہرگہردانی و سہریشیواویہ کی ئالوزدا دہژین (ہہر روژہی قسہیہک دہکەن ہہر بہنییک جورہ گومان و دودلیہک دروست دہکەن).

(۶) ثایا ورد نہبوونہتہوہ لہو ئاسمانہی کہ بہ راسہریانہوہیہ: چۆنمان دروست کردوہ و رازاندوومانہتہوہ بہجوریک ہیچ کەم و کووری و کەلینیکی تیدا نیہ؟!

(۷) ہہروہا زہویمان راخستوہ و بلاومان کردوتہوہ و کەژو کیومان لہسہری دامہرزاندوہ و لہ ہہموو جورہ روہ کیکی جوان رازاوہمان تیدا رواندوہ.

(۸) ئہمانہ ہہر ہہمووی بو روشنکردنہوہی دل و یادخستہوہیہ بو ہہموو ئہو بہندانہی کہ بہلای ئیمہدا دینہوہ و رہزامہندی ئیمہیان مہبہستہو گوپرایہلی فہرمانہکان ئیمہن.

(۹) ہہروہا لہ ئاسمانہوہ ئاویکی بہ پیت و بہرہکەتمان ہہردہم دابہزاندوہ جا بہہوی ئہوہ چہندہا باخ و دانہویلہی ئہو کشتوکالانہی کہ درہو دہکریں دہرویین.

(۱۰) ہہروہا دارخورمای قہشہنگ و بلندیش دہیین کہ سہری ہہلداوہ، کہ ہیشوہ خورمای جوان و لہسہر یہک و ریزکراو دہگریٹ.

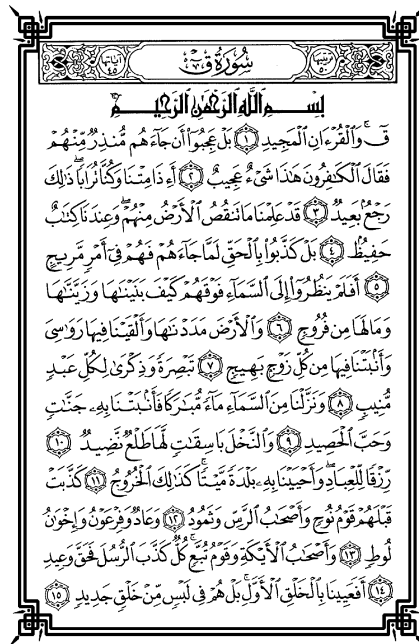
(۱۱) ئہمہش بو ئہوہی بییتہ رزق و روژی بو بہندہکان... ہہر بہو ئاوو بارانہ شوینہ مردوہکان زیندوودہ کەینہوہ، ہہر ئاوہہایش لہ دوی مردن ئیوہ لہخاک دینہ دہروہ.

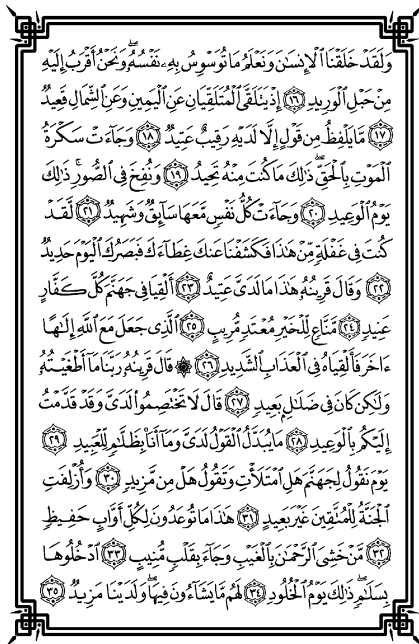
(۱۲) پیئ ئہمانیش، قہومی نوح، پیغہمبہرہ کەیان بہ دروژانی... ہہروہا خاوہن بیرہکان و ہوژی ئمودیش.

(۱۳) ہہروہا قہومی ہود و فیرعون و براکانی لوط، (واتہ: قہومہکەی)

(۱۴) خاوہن باخہ چرہکان و قہومہکەی - تبع - یث، (کہ یہ کیلک بووہ لہ پاشاکانی دہولہتی حمیہری لہ یہمہن)... ہہر یہ کیلک لہوان باوہریان بہ پیغہمبہرہ کانیان نہ کرد، بہہوی ئہوہوہ شایستہی پیئشہاتنی ہہرہشہی ئیمہ بوون.

(۱۵) ثایا ئیمہ لہ سہرہتا و یہ کەم چاردا کہ ئہو خہلکەمان دروست کرد ماندوو بووین و گیروگرفت ہاتہ ریمان؟! نہخیر ماندوو نہبووین، بہلکو ئہوان لہ گوماندان بہرامبہر بہ دروست بوونہوہیہ کی تازہ.

(۱۶) سویند به خوا ئیمه ئاده میزادمان دروستکردوو و دهزانی چى به دل و دهروونیدا دیت... ئیمه له شارپه گى دلى لىسى نزیكترین.

(۱۷) کاتیک دوو فریشته چاودیره کهى ئاده میزاد که له لای راست و چه پیه وه دانیشتون، (هموو گوشتارو کرداریکی تۆمار ده کهن به دهزگای زور پیشکه وتوو)...

(۱۸) جانا ئادمیزاد هەر قسه یه کی له دهم ده رچیت خیرا چاودیریکی ئاماده؛ تۆماری ده کات.

(۱۹) ئەى ئینسان؛ (ساتیک دیت که) ته ننگانه ی مردن و نازاره کانی یه خهت پى ده گریت، هاوړی له گهل راستی یه کاند، ئەوسا پیت دهوتریت؛ ئا ئەو حاله ئەو به سه رهات و رووداوه یه که خوت لی لاده دوا په نات لی ده گرت.

(۲۰) له وه دوا فوو ده کریت به صوردا، ئیتیر ئەوه روژی پیشهانتی هه ره شه و ئاگادار کردنه وه کانه.

(۲۱) روژی قیامت دیت و هه موو که سیک دوو که سی له گهلدايه، یه کیکیان پیش خویداوه و ده یگه یه نیت، ئەوى تریشیان شایه ته به سه ریه وه.

(۲۲) ئەوسا به یه که یه که ی بی باوه ران دهوتریت؛ سویند به خوا تو له م به سه رهاتانه بی ئاگابوویت و گووی خوت لی

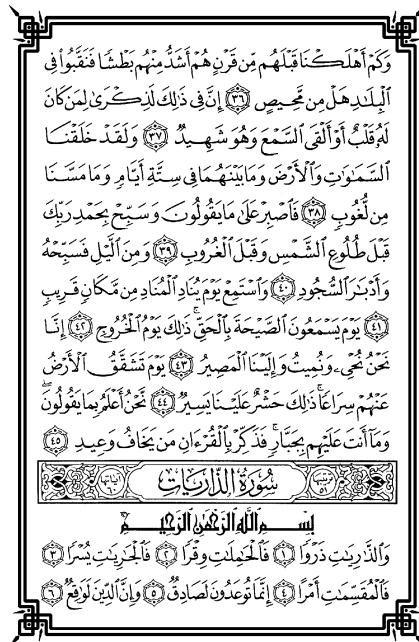
خه واندبوو، ئیستا ئیمه په رده مان له سه ر چاوه کانت لاداوه و هه موو شتیک وه کو خوی ده بینیت و ئەمرو چاوه کانت تیژه...

(۲۳) جا فریشته ی هاوړ و چاودیری روو به په روه ردگار ده لیت؛ هه رچی کارو کرده وى ئەم ئاده می یه هه یه هه مووی ئەوه ته لای من و یاداشت و تۆمارم کردوو. (۲۴) (دواى لیپرسینه وه، خوا فه رمان ده دات به دوو فریشته که) هه رچی کافرو بی باوه ریکی سه رکه ش و بوغن هه یه فری بدنه ناو ئاگری دوزه خه وه... (۲۵) ئەوه ی که هه میشه به توندی قه ده غه ی هه موو خپرو چاکه یه کی ده کرد، مافی خه لکی پیشیل ده کرد، خوی به گومان بوو، خه لکیشی ده خسته گومانه وه... (۲۶) هاوړ و شه ریکی بو خوا به ره و ده زانی... که واته پئوه هه ردووکتان ئەو ئاده می یه فری بدنه ناو سزای سه خته وه. (۲۷) هاوړه له شه یتانه که شی پاکانه ده کات و ده لیت؛ په روه ردگار، خو من له خسته م نه بردوو، من سه رکه شم نه کردوو، خوی تاوانبار، خوی له نیو گو مرایى و سه رلیشپواوه کی دووردا نقووم بوو بوو.

(۲۸) (جا ئەوکاته ی شه یتان و ئاده میزاد لای خوا دا ده یته کی شه یان، خوا بی دهنگیان ده کات) ده فه رمویت؛ شه ره ده می له لای مندا مه کهن، به راستی من پیشتر هه ره شه ی هاتنی ئەم روژم خسته بووه به رچاوتان و، پیم راگه یاندبوون.

(۲۹) ئیتیر قسه و بریاری من ناگوړیت و هه لئاوه شیته وه... من هیچ کات سته مکاریش نیم له به نده کانم. (۳۰) روژیک دیت به دوزه ده لین: ئایا پر بوویت؟ ئەویش له وه لامدا ده لیت: ئایا که سی تر ماوه خه لکی زیاتر نیه؟! (۳۱) له ولایشه وه به هه شت نزیك خراوه ته وه له خواناس و پاریزکارو باوه رداران، بی ئەوه ی دوور بیت لیسان (پیشان دهوتریت): (۳۲) ئەمه ئەو به لینه بوو پیتان درابوو، بو هه موو ئەو که سانه ی که زور ته وه به کارو خوپاریزن له گوناوه ناهه رمانی خوا.

(۳۳) هه ر کهس له خوا میه ره بان بترسیت و له په نه اندا خوی له گوناوه به ریزیت و به دلکی به ئاگا و ته وه کاره وه بو باره گای خوا بگه ریته وه... (به وه به خته وه رانه دهوتریت): (۳۴) به فه رموون بچنه ناو به هه شته وه له گهل ناشتی و ئارامی وه یمنیدا، ئا ئەوه ئیتیر روژی نه مریی و نه بر اووه یه. (۳۵) هه رچیش داواى ده کهن و هه زی لی ده کهن بویان ئاماده یه تیایدا، زور له وه ش زیاترمان لایه.

(۳۶) خۆ ئیّمه چەندهها هۆزو نه تهوهی پیش ئهوانمان له ناو
بردوو، که ئهوان له مان به دهسهلاتترو به توانتر بوون... خۆ
ئهوان به شاره کان و شوینهواره کاندایا گهروان و تیپه پ بوون،
تایا هیچ ده راز بوونیکی له سزاکانیان به دی کرد؟!

(۳۷) به راستی ئا لهو به سه رهاتانه دا یاداوهری ههیه بو که سیک
دلیکی زیندووی هه بیّت، یاخود گوی بو قورئان رادی بریت،
له کاتیکیدا ئاماده بیّت بو فه رمان به ردارای و ئه نجامدانی هه موو
کاریکی دروست.

(۳۸) به راستی ئیّمه ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له
نیوانیاندا ههیه به شەش روژ دروستمان کردوون، هیچ
ماندویه تیه کیش روی تی نه کردین.

(۳۹) جا تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ دان به خۆتا بگه ره له به رامبه ر
ئهو هه موو ناحه قی و نادروستیانه وه که ده یلین و دپته ریت،
(بو به رگه گرته نی ئه و گهروگرفتانه ی که پوت پیش ده هین)،
پیش خۆر هه لاتن و پیش ئاوابوونی ته سیحات و سوپاس و
ستایشی پهروه ردارگارت بکه.

(۴۰) له شه وگاریشدا ته سیحات و ستایشی خوا بکه،
ههروه ها له دوا ی نوێه کانیش.

(۴۱) گۆیش چاک رابگره!! روژیک دیت بانگ و یژیک بانگ ده کات له شوینیکی نزیکه وه...

(۴۲) ئه و روژه ده نگیکی زۆر بهرز و سامناک به راستیی ده بیستن، دیاره که ئه وه روژی ها ته دهروهیه له تو یی
خاکدا، روژی زیندو بو نه وهیه!!

(۴۳) به راستی هه ر ئیّمه ژیان ده به خشین و ده شیان مرینین، گه رانه وهش هه ر بو لای ئیّمه یه.

(۴۴) روژیک دیت زهوی له ئاستی ئه وان شه ق ده بات و خه لکی له گۆره کانیان به گورجی دپنه دهروه... ئا ئه وه
کو کرد نه وهیه که لای ئیّمه کاریکی زۆر ئاسانه (بو لیبر سینه وه).

(۴۵) ئه ی محمد ﷺ ئیّمه چاک ئاگادارین به وهی که ده یلین و چۆن دزایه تی ئه م راستی یه ده که ن!... خۆ تو
زۆردار نیّت به سه ریانه وه تا به زۆر باوه ریان به سه ردا به یی نیّت... که واته تو ته ئه نا ئه و ده ت له سه ره که به قورئان
یاداوهریی ئه و که سانه بکه ییت که له هه ره شه کانی ئیّمه ده تر سن.

سورەتی (الذاریات)

به ناوی خۆی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به و ره شه با و ئه و بایه ی که هه ورو هه لمی ئا و هه لده گریت و په خشی ده کاته وه، یان ته پ و تو ز بهرز
ده کاته وه (که رۆلی هه په له باران باریندا).

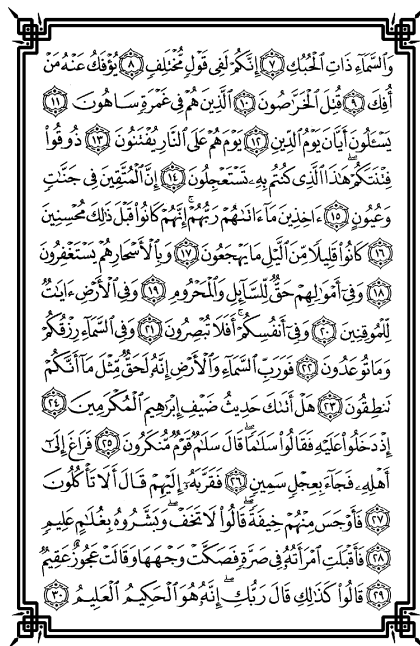
(۲) ئینجا سویند به هه لگرانی باری قورس و گران (له هه لمی ئا و).

(۳) ههروه ها به و هه وrane که به ئاسانی به ئاسماندا له شوینیکی وه ده گو یز رینه وه بو شوینیکی تر، یاخود سویند به و
که شتیانه ی به ئاسانی به سه ر ئاودا دین و ده چن.

(۴) ئینجا سویند به و فریشتانه ی که کاروبار دابهش ده که ن.

(۵) به راستی ئه و به لیانه ی پیتان دراوه راسته و هه ر دپته دی.

(۶) بیگومان روژی لی پر سینه وهش هه ر دیت و به ریوهیه.

(۷) سویند به ناسمانی خاوهن ریگه و ریك و پیک و رازاوه.
 (۸) بیگومان نهی خوانه ناسان نیوه له گوفتاریکی بی سهروبندان که دوره له راستی و حقیقه ته وه.
 (۹) نهو کهسهی له زانستی خوادا لادراره به هوئی تاوانیه وه له باوه ر هینان لاده دریت.
 (۱۰) دهک به کوشتنچن دروزن و بوختانچیه کان...
 (۱۱) نهوانه ی که له گومرایی و تاریکیدا روچوون و پیوهی سهرگهرمن.
 (۱۲) به گالته وته لفیسیه وه ده لین یان دهرسن: روژی قیامت که ی پیش دیت؟!
 (۱۳) نهو روژه که به رپا ده بیست نهوانه به ناگر دهرژینرین...
 (۱۴) پییان دهر تریت: بجیزن نهو به لایه ی که به سهر خوتان هینا، نه مه نهو سزاو سازاره یه که به گالته وه په له تان له پیشهاتنی ده کرد.
 (۱۵) به راستی پاریزکارانیش له باخه کان و کانیاوه کانی به هه شتدا ژیانی خوش ده به نه سهر.
 (۱۶) نهو شتانه ی که پهروه دگار بوئی ناماده کردون پییان

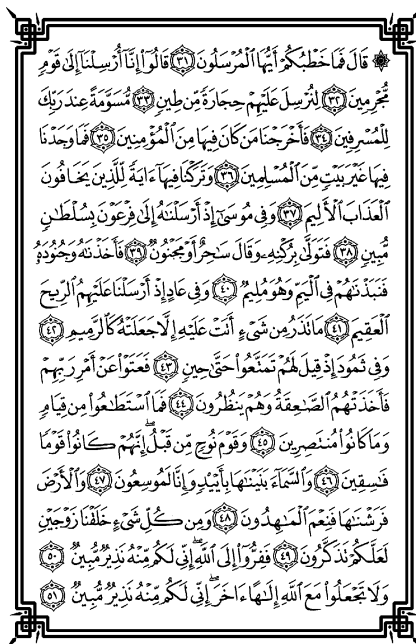
ده به خشیت، نهوانیش به خوشی و شادیه وه وه ریده گرن، به راستی نهوانه پیشتر له دنیا داچا که کارو چا که خواز بوون...

(۱۷) له شهو گاریشدا زور کهم ده خوتن و راده کشان (چونکه سهرگهرمی شهو نویژ و دهر کردنه وهی قورثان و یادی خوا بوون)...

(۱۸) له به ره به یانه کانیشدا داوای لیخو شبوونیان له پهروه دگاریان ده کرد (تا لییان ببوریت)...

(۱۹) له مال و سامانیشیاندا به شی هه ژارو نه دارانیان تهرخان کرد بوو.

(۲۰) بیگومان له سهر گوئی زه ویدا به لگه و نیشانه ی زور هیه (له سهر ده سه لات و زانیاری خوا) بو که سانیك که به شوین دلناییدا ده گهرین. (۲۱) ههروه ها له خودی خوشتاندا (له هه موو خانه یه کی له شدا، له هه موو نه ندامیکداو، له هه موو کوته ندامیکدا، له روح و نفس و عقلدا.. هتد به لگه ی بی سنوور هیه له سهر زانیی و به توانایی و جوانکاری ذاتی به دیهینهر) ثایا نهوه بو بینایتان ناخه نه کار. (۲۲) سهرچاوهی رزق و روزیتان له ناسمانه وه یه (له خوا داوا بکهن) ههروه ها نهوانه ش که به لیلتان پیدراوه. (۲۳) سویند به پهروه دگاری ناسمان و زهوی، نهو به لیلتانه حقیقه ت و راسته قینه یه، ههروه ک چون نیوه قسه ی راست و دروست ده کهن. (۲۴) نهی پیغه مبه ر ﷺ ثایا هه والی میوانه به ریزکانی ئیبراهیمت پیته گه یشتو وه؟ (۲۵) کاتیک چوون بو سهردانی و وتیان: سلاو، نهویش وتی، سلاو له نیوهش بیت، ههرچه نده ناتاناسم. (۲۶) نهو سا نیتر خوئی دزیه وه چوو به هاوکاری خیزانی گویره که یه کی قه لهوی (سهری بری و سووریانکرده وه و) هینای. (۲۷) بردی ولیسی نزیک کردنه وه، فهرمووی لیکردن که بینی ناخون، وتی: نهوه نافهرموون، نهوه ناخون؟! (۲۸) ئیبراهیم ترسیکی لیشت (چونکه وای زانی شتیکیان له ژیر سهردایه) بویه خیرا وتیان: مه ترسه ئیه فریشته یین، مژده شیان پیدا که خوا بهم نزیکانه مندالیک زانایان پیده به خشی. (۲۹) خیزانه که ی قریوه یه کی کرد و دهنگی لی بهرز بووه و دهستی به ناستهم دا بهروومه تی خویدا (وه کو داب و نه ریتی نافره تان له کاتی سهرسامیدا) و وتی: پیره ژنیکی نه زوک، چون مندالی ده بیست؟! (۳۰) فریشته کان وتیان: نهوه فهرمانی پهروه دگارت و به راستی نهو ذاتیکی ته وادانا و زانایه.

(۳۱) ئینجا ئیبراهیم لئی پرسین؛ باشه بیجگه لهو مژدهیه چ کاریکی گرنگتنان به دهسته وهیه؟!

(۳۲) فریشته کان وتیان: به پراستی ئیمه ره وانه کراوین بو گه لیکى تاوانبار و تاوانکار.

(۳۳) بو ئه وهی بهرد بارانیان بکهین به بهردیک که له قور دروست کراوه.

(۳۴) هه موو ئه وه بهردانه نیشانه دارن له لایه ن پهروه ردگارت هه بو نا پوخت و له سنوور درچوه کان.

(۳۵) جا هه رچی لهو ناوچه یه دا بوو له ئیمانداران ده زمانکردن و رزگارمان کردن.

(۳۶) له ماله موسلمانیکیش زیاترمان به دی نه کرد.

(۳۷) (پاشان ئه و شوینه مان به شیوه یه ک کاول کرد)، کردمانه پهنه و به لگه بو هه موو ئه وه که سانه ی له سزای به ئیشی ئیمه ده ترسن.

(۳۸) له به سه رهاتی موسایشدا پهنه و ئاموزگاری هه یه که ناردمان بو لای فیرعه ون به موعجیزه یه کی ئاشکراو روونه وه.

(۳۹) ئه ویش خو خزانه قوژیه که یه و تی: (ئه م فرستاده یه) جادووگهره، یان شیهه!!

(۴۰) ئیمه ش خو ی و سه ربازه کانیمان گرفتار کرد و پیچامانه وه و فریمان دانه ده ریاوه، له کاتیگدا ئه و لومه کراوه. (چونکه به یاخی و سه رسهخت ده درینه قه له م و هه رده م نه فرینی له سه ره).

(۴۱) ههروه ها له به سه رهاتی عادی شدا پهنه و ئاموزگاری هه یه، کاتیگ له سه ره نجامی سه ره که شیان بایه کی بی خیرمان هه لکرده سه ربان.

(۴۲) ئه و بایه به سه ره هه ر شوییک و هه ر شتیگ و هه ر که سیگدا پرویشتا یه وازی لئ نه ده هی نا هه تا بی که لکی ده کرد و وه که شتیکی فری دراوی لئ ده کرد.

(۴۳) ههروه ها له به سه رهاتی ئمودیشدا پهنه و ئاموزگاری هه یه، کاتیگ پییان وترا: تا ماوه یه که رابوین!!

(۴۴) ئه وانیش له فه رمانی پهروه ردگاریان یاخی بوون، کتوپر بروسکه یه که پیچانیه وه و به چاوی ئه بله قه وه ده یانروانی. (به چاو کراوه بی یه وه هه موو تیاچوون).

(۴۵) ئیتر نه یان توانی هه لسنه وه و سه رکه و تووش نه بوون.

(۴۶) پیشتیش هوژی نوح به راستی هه ر تاوانبار و خوانه ناس و لارو و یسربوون (ئه وانیشمان به زیریانه که له ناو برد).

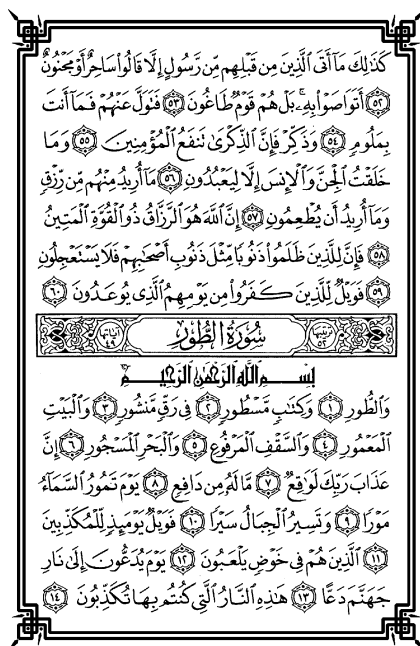
(۴۷) ئیمه ئاسمانمان به دهستی قودره تی خو مان دروست کرد، به رده و امیش گه وره ی ده که یین و فراوانی ده که یین.

(۴۸) زه ویشمان راخستوه (ژیانمان له سه ری ئاسان کردوه) به راستی خوا زاتیکی کارساز و کاریه جییه.

(۴۹) له هه موو شتیگ ئیمه جو وتمان دروست کردوه (له جیهانی ئاده میزاد و گیاندار و روه ک و بی گیاندا، له هه موو شتیکی ماددی و مه عنه ویدا) بو ئه وه ی بیربکه نه وه و یاداوه ری وه ربگرن.

(۵۰) به په له و گورج و گول بن بو به ده ست هی نانی په زامه ندی خوا، بو هه رچی پهروه ردگار پیی خوشه، دلنیاش بن که من (واته پیغه مبه ر) له لایه ن خوا وه ترسینه ریکی ئاشکرام ئه گه ر یاخی و سه رکه ش بن...

(۵۱) هیچ مه که ن به هاوه ل و هاوتای خوا، چونکه من به راستی ئیتر دراویکی ترسینه ری ئاشکرام بو تان.

(۵۲) هەر نا بهو شیوه‌یه هیچ پیغمبه‌ریک له پیش نه‌ماندا نه‌هاتوو، خواته‌ناسان نه‌یانو تبیت جادووگهره، یان شیته.

(۵۳) سه‌یره! هەر ده‌لیی به‌گویی یه‌کدا خویندویانه و یه‌کتر یان راسپاردوو (له‌سه‌ر هه‌ندی گوشتاری نابه‌جی)، نه‌خیر، به‌لکو نه‌وانه هەر قه‌ومیکی سته‌مکارو سه‌رکه‌شن.

(۵۴) تۆ ته‌ی محمد ﷺ گوییان مه‌ده‌ری چونکه تۆ لومه‌کراو نابیت (له‌سه‌ر باوه‌ر نه‌هینان).

(۵۵) به‌لکو تۆ هه‌میشه‌ نامۆزگاریان بکه، چونکه به‌راستی نامۆزگاری سوود به‌ئیمانداران ده‌گه‌یه‌نیت.

(۵۶) بیگومان من جنۆکه و ئاده‌میزاد بو ته‌وه‌ دروست کردوو که هەر من بپهرستن و فه‌رمانبه‌رداری من بن.

(۵۷) نه‌روژیم لیان ده‌ویت، نه‌خواردن و خواردنه‌وه.

(۵۸) چونکه به‌راستی هەر خوا خوی روژی به‌خشه و خاوه‌نی هیزو ده‌سه‌لاتی پته‌وه.

(۵۹) بیگومان بو ته‌وانه‌ی سته‌میان کردوو ته‌وله و سزای زورمان بو ئاماده‌ کردون، هه‌روه‌ک چون بو هاوه‌ل وهاویره‌کانیان ئاماده‌مانکردوو، ده‌با ئیتر په‌له‌م لیسه‌که‌ن (چونکه به‌م زوانه‌ یه‌خه‌یان ده‌گریت)

(۶۰) ئینجا وه‌یل و ئاهو ناله‌ بو ته‌وانه‌ی که ریازی کوفرو خواته‌ناسان گرتۆ ته‌به‌ر له‌و روژی که هه‌ره‌شه‌یان لی کراوه و به‌م زوانه‌ پیش دیت.

سوره‌تی (الطور)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) سویند به‌کیوی - طور - (که خوی گه‌وره‌گفتوگویی له‌گه‌ل موسادا له‌نزیکی ته‌نجامدا)

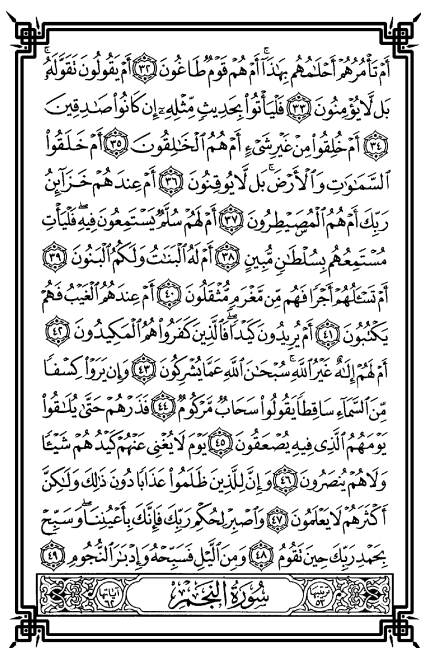
(۲) سویند به‌کتییی نوسراو که (لوح المحفوظ).

(۳) که له‌لاپه‌ره‌ی ته‌نکی والاو گرنگدایه. (۴) سویند - به‌که‌عه - که هه‌میشه‌ ئاوه‌دانه (به‌نویژگه‌ران و ته‌وانه‌ی بو‌حه‌ج و عه‌مه‌ ده‌که‌ن) هه‌روه‌ها (بیت المعمور) شوینیکه له‌ئاسمانی هه‌وته‌م که دیاریکراوه بو‌خواپه‌رستی فریشه‌کان هه‌روه‌ک چون که‌عه‌ پیرۆزه‌ لای ئیمانداران، (له‌فه‌رموده‌یه‌کی راست و دروستدا ئاماژه‌ی بو‌کراوه).

(۵) هه‌روه‌ها سویند به‌سه‌قفی به‌رزو بلند (که ئاسمان ده‌گریته‌وه، خوی گه‌وره‌ده‌یه‌ویت سه‌رنجمان رابکیشیت بو‌لای). (۶) سویند به‌ده‌ریای پر له‌تاو یان ده‌ریای داگیرساو (که روژی قیامه‌ت داده‌گیرسیت و ده‌ته‌قیته‌وه). (۷) (په‌روه‌ردگاری مه‌زن سویند به‌وه‌هه‌موو شتانه‌ ده‌خوات، ئینجا ده‌فه‌رمویت): به‌راستی سزاو ئازاری په‌روه‌ردگاری تۆ ته‌ی محمد ﷺ هەر پیش دیت. (۸) هیچ هیزیک ناتوانیت به‌ری بگریت و ده‌ستی پیوه‌ بنیت و نه‌هیلیت. (۹) ته‌و روژه‌ ته‌ستیره‌ وه‌سه‌ره‌کانی ئاسمان هه‌موو به‌یه‌کدا ده‌ده‌ن، (خوی گه‌وره‌ تیکیان ده‌دات وه‌هه‌لیان

(۱۰) کیوه‌کانیش له‌جیی خویان ده‌جولین و ده‌روڤن، وه‌ک خوری، وه‌ک هه‌ور، زه‌ویان پئی ته‌خت ده‌کریت. (۱۱) که‌واته‌ واوه‌یلا و هاوار بو ته‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌حه‌ق و راستی نه‌کرد و به‌درویان ده‌زانی له‌و روژه‌دا. (۱۲) ته‌وانه‌ی که روچوون و گالته‌ ده‌که‌ن به‌ئیسلاام و پیغه‌مه‌به‌ر و قورئان. (۱۳) روژیک دیت به‌توندی پالیان پیوه‌ ده‌نریت بو‌ناو دۆزه‌خ (ده‌نگ له‌سینه‌یانوه‌ دیت ته‌وه‌نده‌ پاله‌که‌ تونده). (۱۴) پییان ده‌وتریت: ته‌مه‌ ته‌و ئاگرو دۆزه‌خه‌یه‌ که کاتی خوی پرواتان پیی نه‌بوو به‌گالته‌تان گرتوو.

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَشَرٌ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٠﴾ أَصَلَوْهَا قَاصِرُونَ
أَوْ لَا تَبْصُرُونَ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ أَلَيْسَ تَجْعَلُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي جَهَنَّمَ وَبِصِيرٍ ﴿١٢﴾ فَكَيْهِنَ يَمَاءَ أَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
وَوَقَّعَهُمْ فِي عَذَابِ الْحَجَرِ ﴿١٣﴾ كَلَّا وَأَنْتُمْ وَهَّاتِي أَيْمَانُ
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ مَكِيدِينَ عَلَى سُورٍ تُصَفِّقُونَ وَرُجُلُهُمْ
يَمُورُونَ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَلَيْسَ لَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلِفْتُمْ
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْهُمْ مِنْ عَلَيْهِمْ نَفْسٌ وَكَأَنَّ أَمْرِي بِمَا كَسَبَ
رَهِيْنٌ ﴿١٦﴾ وَأَمَدَدْتُهُمْ فِيكَ وَجْهٌ لِحِمِيمٍ أَتَيْتُمُوهُمْ يُنْذِرُونَ
فِيهَا كَأَسَا لَوْعُوهَا وَفَاتِيهَا ﴿١٧﴾ يَطُوفُونَ عَلَيْهِمْ عُلَمَانٌ
لَهُمْ كِتَابُهُمْ وَتُؤْتَى لَهُمْ كُفُّوا أَعْيُنُهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾
﴿١٩﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٠﴾ فَسَرَ اللَّهُ
عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿٢١﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ فَذَكِّرْ فَمَا تُنَاصِحَتِ
رَبِّكَ يَكْفِيكَ هَذَا جُنْحُونٌ أَمْ يَقُولُونَ سُاعِدْ يَنْصُرُنَا بِكُ وَبِزَيْفٍ
الْمُنُونِ ﴿٢٣﴾ قُلْ تَرَىٰ أَصْوَافًا بَيْنِي وَمَعَكُمْ مِنْ الْمَتَرِ يُصِيبُ ﴿٢٤﴾

(۳۲) ئایا پیاوه ژیره کانیاں پیاښ ده لیت: ټو قسه ناره وایانه بکه، نه خیر ټه مانه ههړ خوږیان که سانچکی سته مکارن؟

(۳۳) یان ده لیت: ټم قورثانه خوږی هه لیبه ستووه و دایر شتووه، نه خیر ټه وانه، ههړ ټیمان و باوه پیاښ نیه (ټه گینا چوڼ و آ ده لیت). (۳۴) (دهی که واته خو ټه وانیش قسه زان و لیزانن) ده با فهرماشتی کی ټاوا وه که ټم قورثانه بهین ټه گهر راست ده که نه؟

(۳۵) ئایا ټه وانه به یی هېچ شتیک، هېچ هوښه که، هاتوونه ته کایه وه؟ یان ههړ خوږیان دروستکارن؟!

(۳۶) یان ټه و بئ باوه پراڼه ټاسمانه کان و زه ویان دروستکرووه؟ نه خیر ټه وانه ههړ دلتیا نابن.

(۳۷) یان ټه و هیه که نجینه ی رزق و روژه کانی په روه ردگاری ټویان به ده سته؟ ۱ یان ټه و هیه ده سه لاتیان بئ سنووه؟ (تا ټاوا بویرن له خوا یاخی بن و له فهرمانی دهریچن؟)

(۳۸) یان ټه وانه په یژه یان هه یه و پیایدا سه رده که ون، تا گوږی له نهینیه کانی ټاسمان بگرن؟! ده با گوږه کانیاں به لکه یه کی ټاشکرا په یدا بکه (ټه وسا مله جهړی بکه ن).

(۳۹) ئایا ټه وانه راسته که کچان، نه و هیه خواین و کورانیش نه و هیه ټیوه؟! (به مه رجیک خوږیان له کچان بیزار بوون، به لام بو خوا به ره ویان بینیه؟!)

(۴۰) یان ټه و هیه داوای کرئ و پاره یان لی ده که یت، تا باریکی گران بدهی په کولیانداو پیاښ هه لته سوړیت!! (۴۱) یان ټه و هیه که نهین و شارو ده کان لای ټه وانه و، ټه وانه یاداشتی خه لکی ده نو سن، یان ټه وانه بریاری به سه ره اته کان ده دن و نه خسه ی بو ده کپشن؟!

(۴۲) یان ټه وانه ده یانه ویت پیلان و ته له که یه که ری که بخه (دژئ پیغه مبه و ټیمانداران، به لام خه یالیاښ خاوه) ټه وانه ی که کافرو خوانه ناسن ههړ خوږیان که و تونه ته ناو پیلانه وه و بون به ته له ی خو یانه وه، پیلانه کانیاں به سه ره خو یاندا شکا وه ته وه.

(۴۳) یان ټه وانه وایر ده که نه وه که خواجه کی تریان جگه له (الله) هه یه؟! پاکی و بیگه ردی بو خوا (له بیرو باوه ری چه وتیان)، له و شتانه ی که ټه وانه ده یکه نه شه ری که و هاو ل بو خوا.

(۴۴) خو ټه گهر (له سه رته نجامی لادان و بیرو باوه ری چه وتیان و کاری نادرستیان خوی گه و ره سزایه کیان بو بنیریت) و پارچه (ټه ستیره یه کیان) تی بگریت و روو به زه و ی دابه زیت ټه و نه فامانه ده لیت: هېچ نیه!! په له هه و ره و نیشته ته سه ری که!!

(۴۵) وازیان لی بهین هه تا به و روژه ده گهن که تیایدا تیاده چن و لال و پال ده که ون. (۴۶) ټه و روژه ټیتر فیل و ته له که یان به هېچ خو ری که فریایان ناکه ویت و سه رکه و توه سه رفراز نابن.

(۴۷) بیگومان بو ټه وانه ی که سته میان کردووه سزای تریش هه یه بیجگه له و هیه که جار جار بو یان پیش دیت پیش تیاجوونی یه کجاری، به لام زوړ به یان نافامن و نازانن (هه ست به ده سته قه ده ر ناکه ن له رو داوه کاندا).

(۴۸) ټه ی پیغه مبه و ټه خو گریه له به رامبه ر به جیه نانی فهرمانی په روه ردگارت هوه، دلنیا به که ټو له ژیر چاودیری ټیمه دایت، هه روه ها ته سبب حات و ستایش و سوپاسگوزاری په روه ردگارت بکه کاتیک که به ره به یان هه لده ستیت.

(۴۹) له شه و گاریشدا هه ر بیبه رسته و ستایشی بکه، هه روه ها کاتیک ټه ستیره کان ون ده بن له چاو دیار نامینن.

سوره تی (النجم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به ئه ستره کاتیک له شوینی خوی ده ترازی و به خیرایی به رده بیته وه و ناوا ده بیئت.

(۲) هاوئل و هاوړیی ئیوه محمد ﷺ گو مراو سه ریشیواو نه بووه، له ریگهی راست و رهوان نه ترازوه.

(۳) قسه و گو فتاریشی له ئاره زوو بازی و ههواو هه وه سه وه نیه.

(۴) ئه مهی که رای ده گیه نیئت تنه نا نیگا و ده حی خوی یه.

(۵) جوهره نیلی فرشته خاوه نی هیژو توانایی زور، ئه و قورئانه ی فیئر کردوه. (که له لایه ن خواوه بو ی هیئاوه).

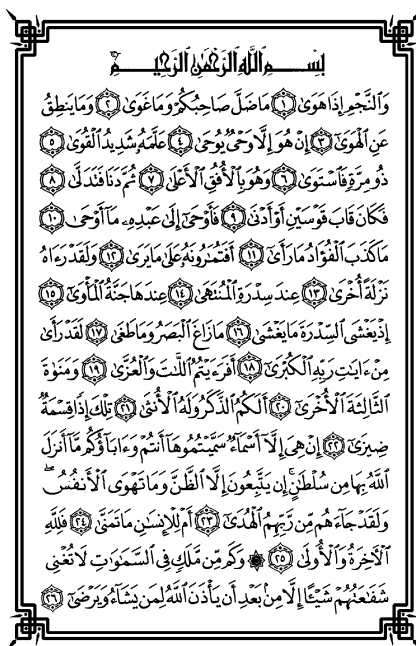
(۶) ئه و جوهره نیله ی که خاوه نی بیرو هوشیکی زور به هیژو دیمه نیکی جوانه، ئینجا له سه ر شیوه راسته قینه که ی خوی وه ستا. (۷) له کاتیکدا له ئاسوی هه ره به رزو بلندوه نومایان بوو سه ری هه لدا بوو، ئاسوی پر کردبوو.

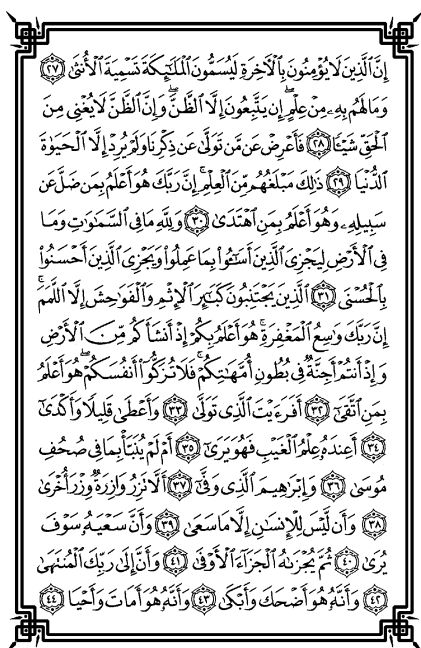
(۸) له وه دودا تا ده هات نزیک ده بووه و سه ره نجام هاته خواره وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ.

(۹) ئه وه نده لئی نزیک بووه ئیوانیان به قه در دوو که وان یان که متریش بوو. (۱۰) ئینجا خوا له ریگهی ئه وه وه، نیگای کرد بو به نده ی خوی ئای چ نیگایه ک بوو! (۱۱) ئه وسه ئه وه ی که به چاوی سه ری بیئی، له ناخ و ده رو نیه وه بروای پیی هه بوو، ناخ و ده روونی راستیه کانی به درونه ده زانی. (۱۲) جا ئایا راسته؟ ئیوه موجه ده له ی که گه لدا ده که ن له سه ر شتی که ئه و دنیایه له دیتنی؟ (۱۳) سویند به خوا جاریکی تریش له دابه زنیکی تر دا جوهره نیلی بینیه وه (کاتیک هاتوه بییات بو شه وه ی). (۱۴) له کاتیکدا له (سدره المنتهی) دا بوو. (۱۵) که له ویدا به هه شتی (ماوی) هه یه به واتای لانه و جیگهی هه وان وه. (۱۶) کاتیک ئه وه ی - سدره - ی داپوشی مه گهر هه ر خوا خوی بزانیئت کیئ و چین و کاریان چیه... (۱۷) جا بیینی ئه و به دیه یئراوانه له و شه وه دا وه نه بیئت چاوه ست له پیغه مبه ر کرایئت و چاوی لئ لادا بیئت.

(۱۸) بیگومان پیغه مبه ر ﷺ له و شه وه دا له به لگه و نیشانه و موعجیزه گه وره کانی په ره ر دگاری بینیه وه، به چاوی سه ری، به هه مو هه ستی... (۱۹) جا هه و الهم به دهنی ده رباره ی لات و عوززا و (دودانه بتی ناشرین و ئیسک تالی دروستکراو)! (۲۰) مه ناتی سیهه میش!! (ئه ویش بتیکی تره، ئایا ده سه لاتیان هه یه). (۲۱) ئایا ره وایه کوړان بو خو تان و کچان بو خوا به چاک بزائن (خوای گه وره ده یه ویئت به عه قلی چه و تیان رخنه یان لیسبگریئت، ته گینا کوړو کچ هه ردووک دروستکراوی خوان و پیوه ری ریز ته نه نا خواناسی و پاریزکاریه. (۲۲) ته گهر وایئت ته و کاته ته و دابه شکردن و بریاره تان زور دووره له دادپه روه ری وه و له سنوور ترازانه. (۲۳) ئه م بت و په یکه رانه ته نه نا شتی که که خو تان و باوو باپی رانتان ناوتان لئ ناو و هیچی تر نین، خوا به لگه یه کی نه نار دووه له سه ر ره وایان، سه بره، ته وانه ته نه نا شوینی گومان و ئاره زوی ده روونه نه خو شه کانیان ده که ون، له کاتیکدا که به راستی له لایه ن په ره ر دگاریانه وه هی دایه ت و رینموویان پی گه یشتوه! (۲۴) نه خیر بو ئاده میزاد نی یه ته وه ی داوای ده کات، (چونکه ئاواته کانی نایه ته دی له دنیا دا)؟!

(۲۵) که واته هه ر خوی به خاوه نی دنیا و قیامه ت. (ئه ی بو هه ولی به ده سته یانی په زامه ندی ته و زاته ناده ن؟) (۲۶) زور فریشته ش له ئاسمانه کاند هه ن که تکا و پارانه و یان ناکام و بی سووده، مه گهر خوا موله ت بدات بو هه رکه سی که شایسته یه و رازی بیئت که تکا بکات، یان تکای بو بکریئت.

(۲۷) بیگومان ئەوانەى که باوەڕ بە قیامەت و لێسپەنەوه ناهێن ناوی ئافرەت دەنێن لە فریشتەکان، (لەحالیگدا فریشتەکان دروستکراوانێکی تایبەتن).

(۲۸) ئەوانە لەو بارەیهوه هیچ جوهرە زانستی و زانیاریه کیان نیه، بەلکو هەر شوێنی گومانی بێ سەرو بن دەکەون، لەکاتیگدا که گومان بە هیچ شیوهیهکە جیگەى حق و راستی ناگرێتەوه.

(۲۹) گۆی مەدە بەو کەسەى که یاخی بووه لە یادو بەرنامەى تێمە، مەبەستیشی تەنها ژيانى ئەم دنیایەیه و هیچی تر.

(۳۰) ئەوانە، هەر ئەوەندەى لێ دەزانن و عەقلیان هەر ئەوەندە دەبریت، بەراستی هەر پەرودەدگاری تۆیه کەچاک دەزانیت کێی لە رێبازەکەى لایداوه و گومارایە، کێش رێبازی ئیمان و هیدایەتی گرتۆتەبەر و شایستەى رێزە.

(۳۱) هەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه هەر خوا خاوەنیا، (تاقیتان دەکاتەوه) بۆ ئەوەى تۆلەبسیڤیت لەوانەى که خراپەیان کردووه بەگوێرەى کردەوهکانیان، پاداشتی ئەوانەش که چاکەیان کردووه بەچاکترین شیوه بداتەوه.

(۳۲) ئەوانەى که خویان دەپاریزن لە گوناھو تاوانە گەورەکان لە گوشتارو کرداری بەد جگە لە ورده گوناھان، بەراستی پەرودەدگاری تۆ ئەى پێغەمبەر ﷺ، ئەى ئیماندار چاوپۆشی زۆر فراوانە، چاک دەتانناسیت، لەکاتیگدا ئێوهى لە زەویدا بەرپاکردووه، لەو کاتەشدا ئێوه کوڕپەلەى بچووک بوون لە سکی دایکئاندا (ناگای لێتان بوو)، کەواتە خۆتان بەچاک مەزانن و خۆتان بە پالفتە دامەنن، هەر خوا خۆى دەزانیت کێ تەقوای هەیه و پارێزکارە.

(۳۳) ئایا ئەو کەسەت نەدیوه که روى وەرگیراو پشیتی لە باوەڕکرد...

(۳۴) کەمێکی لە سامانی بەخشى و پاشان دەستی گرتەوه...

(۳۵) ئایا ئەو جوهرە کەسانە زانستی و نهێنی دەزانن و ئاگاداری شاراوەکانن و دەبینن؟!

(۳۶) ئایا ئاگادار نەکرابوو بەوێى لە پەرەوهکانى موسادا بوو؟

(۳۷) یان ئەو ئیبراھیمەى که هەموو پەیمانەکانى بەجێ هێنا بەتەواوى؟!

(۳۸) (لەو پەرەوه کتێبە پیرۆزانەدا هاتووه): که هیچ گوناھبارێک گوناھى تاوانبارێکی تر هەلناگریت.

(۳۹) بەراستی ئادەمیزاد خاوەنى هیچ شتێک نییە تەنها ئەو نەبیت که خۆى کردوویهتى.

(۴۰) بیگومان هەول و کۆششەکەى دەبیریتەوه لە قیامەتدا.

(۴۱) پاشان پاداشت دەدریتەوه بەتێرو تەسەلى.

(۴۲) بەدلتیاییهوه دەلێن: که کوتایى ئەم رێگۆزەرە لە لای پەرودەدگارتەوه سەرھەل دەدات.

(۴۳) بیگومان هەر ئەو زاتەش دیاردەى پیکەنین و گریانى لە ئادەمیزادا بەدیھێناوه.

(۴۴) هەرودەها هەر خۆى دیاردەى مردن و ژيانى دروست کردووه و خاوەن رۆحەکان دەمرینى و پاشان زیندویان دەکاتەوه.

(۴۵) هر ټو زاته ش دوو جوړ ره گهزی دروست کردووه که نیرو میبه...

(۴۶) له نوتفه یه که (له خالیکی زوړ بچووک، ټویش ټه گهر ویستی خوی له سهریټ) کاتی که له جیی خویدا داده نریټ...

(۴۷) بیگومان به ده ست خوایه دروست کردنه وه که ی داهاتویش.

(۴۸) دهوله مندۍ و ټه وهی پیو یست بیت دهیبه خشیټ.

(۴۹) هر ټو زاته پهره ردگاری شیعیایه: (ټه سټیره یه که هندی له عهره به کان پهرستویانه، قه باره که ی ده، ټه ونددهی خوړه، یه که ملیون ټه ونددهی نیوان زهوی و خوړ لیسمانه وه دورره...)

(۵۰) هر ټو زاته ش قهومی عادی یه که می له ناو برد.

(۵۱) ټمودیشی له ناو برد و هیچی نه هیشتن.

(۵۲) زووتریش قهومی نوحی له ناو برد له کاتی که ده سته مکار ترو سهرکه شتر بوون. (له عاد و ټمود).

(۵۳) هر ټو زاته تاوانباران و شهروال پیسانی قهومی (لوط) یشی ژیره و ژوور کرد...

(۵۴) ټینجا ټو شارو دیهاتانه ی به به ردباران داپویشی ټه وهی که دای پویشی.

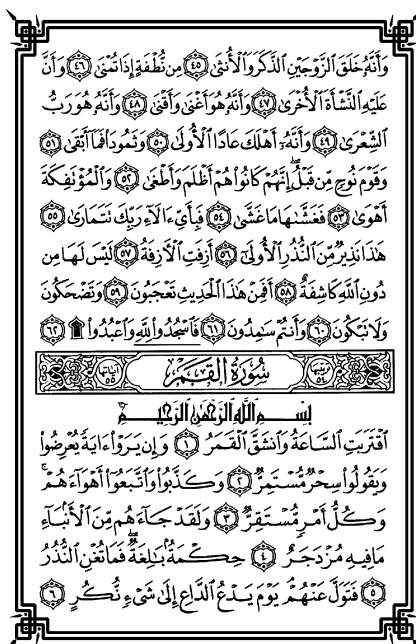
(۵۵) باشه! ټی بی ټیمان تو له کام یه که له نازو نیعمه ته کانی خوا دوودلیت...

(۵۶) ټم پیغه مبه ره ش هو شیار که ره وه یه که وه که هو شیار که ره وانی پیشو.

(۵۷) (ټه وه چاک بزائن) قیامت و لپرسینه وه نزیکه بووه ته وه (نزیکه به نیسبه ته هر ټاده میزادی که وه، هر که مرد ټه وه قیامت لهو به رپا بووه، قیامت ته گه وره ش کاتی که به رپا ده بیت هه مووان واهه ست ده که ن که چه ند سعات له وه ویش له دنیا دا بوون و وایسته ش قیامت ته)!!

(۵۸) که سیش ناتوانیت ټو روژه ده ریخت و به رپای بکات جگه له خوی به ده سه لات و بالاده ست.

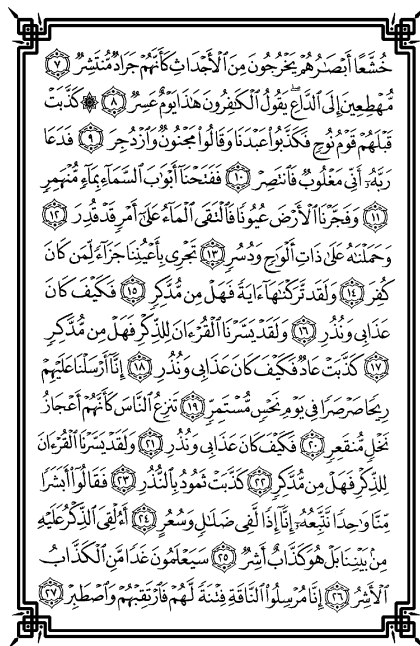
(۵۹) جا ټایا ټیوه له م قسه یه که قورثانه سهرسام ده بن؟! (۶۰) پی ده که ن و گریانتان نایدت (بو ټو چاره نووسه ره شه ی که چاوه رپتانه). (۶۱) ټیوه به رده وام سهرگه رمی راپاردن و بی هو شن؟! (۶۲) (له حالیکدا حق وایه بیدار بنه وه و داچله کی) که واته سوژده بو خوی به دیهینه ر ببه ن، هر ټه ویش بپه رستن.

سوره تی (القمر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) روژزی قیامت نزیکه بوته وه و مانگیش له ت بو، (هندي روایات هه یه که ټامازه ده کات بو ټه وهی که: خوانه ناسان داوای موعجیزه یان له پیغه مبه ر کردیت ټویش په نجه ی موباره کی رووه و مانگ بزواندو به ویستی خوا له ت بو) به لام هندی که له موفه سرین ده لئین: ټم رووداوه له سهره تانی به رپا بونی قیامت دا پیش دیت. (۲) له راستیدا ټه گهر ټه وانه هر موعجیزه و به لکه یه که ببین پستی تی ده که ن و ده لئین: ټمه جادوویه کی به رده وامه. (۳) حقیقه ت و راستی به دروده زانن و شوینی ټاره زووه کانیا ن که وتوون، له کاتی که ده موو شت ته واد ده بیت و، هه موو کاری که کوتایی دیت و دنیا ته واد ده بیت و به به رپا بونی قیامت له نگه ر ده گریټ. (۴) بیگومان ټه وندده هه والی تیاچوونی سته مکارانیا ن پیگه یشتووه تا دابچه کی (تفکر و له چه وتی ده ست هه لگرن). (۵) ټو به سهره اتانه حیکه مه ت و په ند و ټاموژگاری زوړی تیدایه، به لام بو ټه وانه بیدار کردنه وه بی سووده (۶) گوئی مده به نا پوختی ټه وانه روژیک دیت که بانگ و یژیک بانگ ده کات بو بارودو خیکی زوړ ناخوش و ناله بار.

(۷) خوانه ناسان چاویان شوږه و شه رمه زارن، له ناخی زه ویسه وه دینه دهره وه، هه روه ک لیشاوی کولله ی زور (رووکاری زه وی داده پوښن).

(۸) زور به په له و به شپزه بیه وه به دهم بانگه یشتی کو کردنه و یانه وه ده چن، کافرو خوانه ناسان به یه کتر ده لښ: وا دیاره نه مرو روژیکی زور گران و سهخت و دژواره.

(۹) پیش نه مانیش قهومی نوح بروایان به به نده ی به ریزی ئیمه نه کردو و تیان: شپته، زوریش پیا هه لشاخان و دژایه تی کرا.

(۱۰) (ئه ویش دوا ی (۹۵۰ سال) هانا و هاواری بو پهره و دگاری بردو و تی: خوایه: به راستی من شکستم خواردوه و سه رکه و تنم پی بیه خشه.

(۱۱) نه وسا ئیتر ئیمه دهر وازه کانی ئاسمانان هاوړی له گه ل ئاوړکی خوړدا والا کرد.

(۱۲) هه موو زه ویشمان کرد به کانیو و ئاومان لی هه لقولا ند، ئیتر ئاوی ئاسمان و زه وی به ته قدیرو ویستی خوا به یه ک گیشتن، به راستی نه و روداوه بریاری له سه ر درابوو.

(۱۳) نه وسا نوح مان له سه ر چه ند ته خته و بزماړیک هه لگرت (مه به ست که شتیه که یه).

(۱۴) له ژیر چاودیری خو ماندا (له ناو نه و زریانه سامنا که دا) دهات و ده چوو، ئا به و شپوه یه پادا شتی نه و که سه مان دایه وه که بروای پی نه کرا (واته نوح).

(۱۵) به راستی ئیمه نه م به سه ره اته مان هی شته وه به به لگه بو هه موو نه وه کان.... ئایا که سیك هیه که په ندو ئاموژگاری لی وهر بگریت؟!

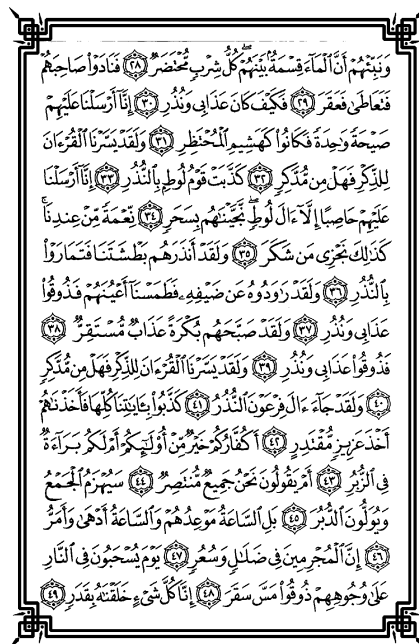
(۱۶) سه رنج بدن چو ن بو سزاو توله و خه شم و قینی من له و یاخی بو وانه؟

(۱۷) بیگومان ئیمه قورئانمان ئاسان کردوه بو (خویندنه وه و تیگه یشتن و) ئاموژگاری وهر گرتن، جا ئایا که سیك هیه که ده رکی حه قیقه ت و راستی بکات و په ندی وهر گرتی؟

(۱۸) قهومی عادیش بروایان به پیغه مبه ره که یان نه کرد، جا سه رنج بدو بزانه سزاو توله ی ئیمه له و یاخی بو وانه چو ن بوو؟ (چو ن کرمانن به په ند).

(۱۹) بیگومان ئیمه ره شه بایه کی به رده وامی توندو سهخت و ساردمان هه لکرده سه ریان له روژگاریکی شومدا (که یه ک حه فته ی خایاند).

(۲۰) خه لکی هه مووی له بیخ دهره ینا و له پی خستن و دانی به زه ویدا، هه روه کو قه دی دارخورمای کلورو هه لکه نراو. (۲۱) سه رنجی ئایه تی ۱۶ ده. (۲۲) سه رنجی ئایه تی ۱۷ ده. (۲۳) شمودیش هه موو بیدار کردنه وه و داچله کاندنیکیان به دروژانی و بروایان پی نه بوو. (۲۴) و تیان: باشه، ره وایه: ئیمه شوینی تاکه که سیك بکه وین له خو مان؟! ئیمه نه گه ر پروا به که سیکی واکه یین، نه و کاته ئیمه به راستی له گومرای و شیتیداین؟! (۲۵) ئایا راسته له نیوان ئیمه دا و حی و نیگا بو نه و ره وانه کرایت، نه خیر شتی وانا ییت، به لکو نه و هه ر کابرایه کی زور دروژن و خو په رسته و هه ز به گه وریه ی ده کات!! (۲۶) سبه ی ده زانن و بو یان دهرده که ویت که کی دروژن و خو په رست و خو به گه وریه زانه. (۲۷) بیگومان ئیمه نه و وشتره ی که بیانویان گرت، (له به رد) په یدامان کرد، به وده ش تا قیمان کردنه وه، جا - نه ی صالح - چاودیریان بکه، بزانه چی ده که ن، خو گرو ئارامگریش به (له به رامبه ر کارو کرده و ی ناشرینیا نه وه).

(۲۸) هوالیشیان بدهری: که ئاوه که به شکراوه (روژیک) بوئوان و مالاته که یان، روژیکیش بو و شتره که) ئیتر له روژی نوبه ی و شتره که دا هه موو به کارهینانیکی ئاوه که قه دهغه به له وان. (بو ههرمه به ستیک).

(۲۹) (قهومی ناله بار له تاقیکردنه وه که دا سه رنه که وتن و خویان بو نه گیرا له بهرئه وه) بانگی زه لامیکی دریان کرد و هانیاندا بو سه ربهرینی، ئه ویش بیباکانه په لاماری شمشیریداو سه ری بری.

(۳۰) سه رنجی ئایه تی ۱۶ بده.

(۳۱) ئه وسا ئیمهش به یه که دهنگی به هیژی سامناک (دلی) هه موویانمان پچراند و وه که ژوگیای وشک (که کو ده کریته وه و ژیر پی ده که ویت) له ناومان بردن.

(۳۲) سه رنجی ئایه تی ۱۷ بده.

(۳۳) هوژی لوپیش بروایان به هیچ بیدار کردنه وه که نه کرد.

(۳۴) بیگومان ئیمه ئه وانیشمان به رد باران کرد (ههروه ها ژیره و ژوریش کران)، جگه له لوط و خاوو خیزانی ئیماندا ری که له بهر به یاندا رزگارمان کردن.

(۳۵) ئه و رزگار کردنه نازو نیعمه تیکی تایبه تی بوو له لایه ن ئیمه وه، جا هه ر ئاوا پاداشتی که سی که ده ده یه نه وه که

سو پاسگوزاری کردیبت.

(۳۶) به راستی لوط پیشتتر قه ومه که ی ئاگادار کردبوو (ئه گه ر بهرده وام بن له سه ر به دره وشتیان)، له تو له ی توندوبه هیژی ئیمه، که چی گومانیان هه بوو له و ئاگاداریه و بروایان پی نه بوو.

(۳۷) ئه وخه لکه به دره وشته چاوایان بری بووه میوانه کانی و آده یانویست ده ستر یژیان بکه نه سه ر)، ئیمهش چاو مان کو یکردن، بینایمان لیسه ندنه وه، ده بچیزن سزاو سه رنه جامی هوشیار کردنه وه ی من.

(۳۸) بیگومان سه ر له به یانیه کی زو و سزای توندو به ئیش چوار ده وری گرتن و دایگرتن.

(۳۹) ده بچیزن سزاو سه رنه جامی هوشیار کردنه وه ی من (ئه ی به دره وشت و نا بوخته کان ئیسته گالته ی پی بکه ن). (۴۰) سه رنجی ئایه تی ۱۷ بده.

(۴۱) بیگومان بو فیرعه ون و ده ست و پیوه ندیشی بیدار که ره وه کان هاتن.

(۴۲) بروایان به هه ر هه موو نیشانه و په لکه کانی ئیمه نه کرد، ئه وسا ئیتر رایپچیمان کردن و له ناومان بردن ئه ویش به دهستی قودره تی خوا به کی بالاده ست و به توانا.

(۴۳) باشه... ئایا کافره کانی ئیوه ئازاترو چاکترن له ئه وانه که له ناومان بردن؟ یان په یمانتان دراوه تی له نامه ئاسمانیه کاندای که تووشی ئه و به لایانه نابن که باسکران؟

(۴۴) یان ده لین ئیمه هه موومان کو یین و سه رکه وتووین و شکست ناهیین. (ئه وه ند هه یزو تواناو ده سه لاتمان هه یه).

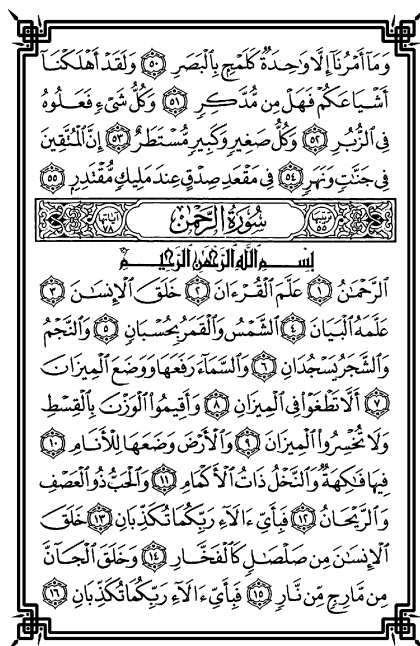
(۴۵) له ئاپنده یه کی نزیکدا له شکرو کو مه لیان شکست ده هیئت و هه لدین (ئه و مژده یه له غه زای به دردا هاته دی و هاوه لگه ران شکستیان هینا).

(۴۶) جگه له وهش قیامه ت کاتی لی پرسینه وه یانه، که روژیکی زور سه خترو تالتر و سامناکتره.

(۴۷) به راستی تاوانبارو تاوانکاران له گومرایی و شتییه کی زوردا روچوون.

(۴۸) روژیک دیت که له سه ر روویان راده گیشرین له ناو ئاگری دوزه خدا، پیمان ده و تریت: ده به چیزن تالای دوزه خ.

(۴۹) بیگومان ئیمه هه موو شتی کمان به ئه ندازه و نه خشه ی دیاریکراو دروست کردوه.

(۵۰) فەرمانی ئیمه تهنه یه ک وشه یه کاتیک فەرمانی بون و پیشهاتنی هەر کاریک ده ده یین ده سته جی ده بییت وه ک چاو تروکاندنیگ روده دات.

(۵۱) بیگومان ئیمه زور له پیشینانی خوانه ناسی وه ک ئیوه مان له ناو برده، ئایا کهس هه یه دهرس و عیبه رت و په ندو ئاموزگاری وهر بگریت؟

(۵۲) هه رچی کارو کرده وه یه ک که ئه و خه لکه ئه نجامیان داوه له (لوح المحفوظ) و له لای فریشته چاودیره کان تو مارکراوه.

(۵۳) هه رچی وردو درشت هه یه، له کارو کرده وه یان نووسراوه و تو مارکراوه.

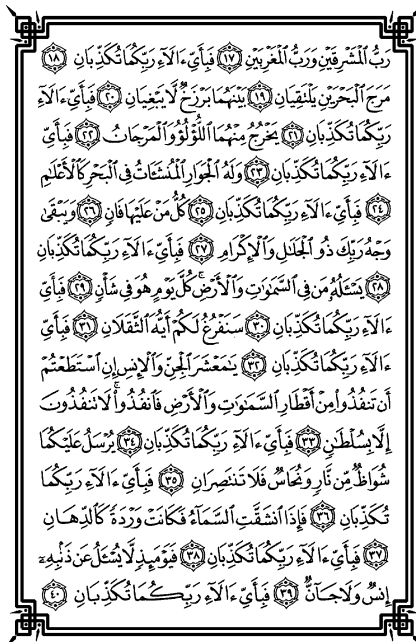
(۵۴) بیگومان پارێزکاران و خواناسان له ناو باخ و روبارو تافگه کاندایانی پر له بهختیاری و کامه رانی هه میسه یی ده یه نه سه ر (له سایه ی پهره ردگاری خاوه ن میه ردا).

(۵۵) له شوینی راست په سه ندان لای پادشای به ده سه لات و توانا.

سوره تی (الرحمن)

به ناوی خوای به خشنده و میه ره بان

- (۱) خوای میه ره بان، کانگای سوژو ره حمه ت و به زه یی یه.
- (۲) قورئانی فیری ئاده میزاد کردوه (فی ربوون و زانینی قورئان و تیگه یشتن له فهرمووده ی خوای میه ره بان پیروژترین نازو نیعمه ته که ئیماندار لئی به ره ره وهر بییت له م ته مه نه کورته ی ژیا نی دنیا دا).
- (۳) هه ر خوا ئاده میزادی دروست کردوه. (به جوانترین شیوه و شیوا).
- (۴) هه ر ئه ویش فیری گو فتارو ئاخاوتنی کردوه. (به سه ده ها زمان و شیوا).
- (۵) خوړو مانگیشی به حسابی کی ورد دروست کردوه و داینان له خولگه کانیاندا له سوورانده دان.
- (۶) ئه سته ره و دره خته کان، روه که بی قه دو دره خته به رزه کان هه موویان، سوژده ده به ن بو دروستکاریان (له نه خشه ی دیاری کراو ده رناچن که به دیهینه ریان بو کیشاو ن).
- (۷) ئاسمانی شی به رزو بلند کردو ته وه (بی کوله که و بی ستوون) و ته رازوو پیوه ری بو هه موو شتیگ دانا وه (هه موو شت به یاسایه و هیه شتیگ به هه ره مه کی و به بی هو ده دروست نه کراوه، بو یه، پیویسته ئاده میزادیش به رنامه و یاسای هه بییت له چوارچیوه ی قورئان و سوونته تی راست و دروستدا).
- (۸) ئیوه ش ئه ی نه وه ی ئاده م با ته رازوو پیوه رتان ریکو پیگ بییت و سته م له یه کتر مه که ن.
- (۹) داد په روه ر بن له کیشان و پیواندا، ته رازوو بازی مه که ن و که م فروشی ئه نجام مه ده ن.
- (۱۰) زه ویشی بو خه لکی راخستوه و باری هیئا وه (تا ژیا نی خو یا نی تپادا به رنه سه ر).
- (۱۱) جوړه ها میوه ی تپدا دپته به ر، هه روه ها خو رمای خاوه ن ده فری گولدا نی بو فراهه م هیئا ون.
- (۱۲) هه روه ها جوړه ها دانه ویله ی خاوه ن کاو په لو پودارو بو نخو شی تپادا به رهم هیئا وه.
- (۱۳) جا ئیتر ئه ی گرو ی ئاده میزادو په ری به کام له نازو نیعمه ته کانی په روه ردگار بوا نا که ن، کامه ی په سه ند نا که ن، کامه ی به که م و ناته واو ده زانن.
- (۱۴) ئاده میزادی دروست کردوه له قورپکی وشک بوو، وه ک فه خفوری.
- (۱۵) په ری هه کانی شی له بلیسه ی ئاگر دروست کردوه. (۱۶) سه رنجی ئایه تی ۱۳ بده.

- (۱۷) خوا خاوه نی ههردوو روژهللات و ههردوو روژناوایه.
- (۱۸) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.
- (۱۹) ئاوی دوو ده ریای بهرله کردووه و بهیه کی گه یاندووه و تیکه لیش نابن.
- (۲۰) چونکه له نیوانیاندا بهریه ستیک ههیه نایه لیت تیکه ل بین (ئهم دیاردهیه له نیوان ده ریای سپی و زه ریای ته تله سیداو ده ریای سوورو ده ریای عه ربه دا ئاشکرایه).
- (۲۱) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.
- (۲۲) لهو دوو جوړ ده ریایه مرواری و مه رجان ده رده چن (که دوو جوړ گه وهه ری به نرخن).
- (۲۳) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.
- (۲۴) هه چی که شتی ههیه له ده ریاکاندا وه که به یداخ، وه که شاخ هاتوچو ده کهن، هه ر خوایش خاوه نیانه.
- (۲۵) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.
- (۲۶) هه موو ئه و که سانه ی له سه ر رووی زه وین، هه ر هه مووی فه وتاوو تیاچوو و ده بیّت به مرین.
- (۲۷) ته نها زاتی په روه ردگاری خاوه ن بلندی و ریژداری توّیه

که ده مینته وه بو هه میسه و بو هه تا هه تایی، چونکه هه ر بو و هه ر ده مینت.

(۲۸) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۲۹) هه موو گیانه به ره زینده وهران له ئاسمانه کان و زه ویدا به رده وام به گوفتارو به زمانی حال، داوی پیداوستی و داخوازیه کان له په روه ردگار ده کهن، هه موو روژیک و هه موو کاتیك (میلیونه هاو ملیاردها، به لکو بی شومار تاوتوئی ده کات له بوونه ووه رو له جیهانی ئاده میزادو په ری و فریشته کان و... هتد). (۳۰) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۱) ئه ی گرووی ئاده میزادو په ری، روژیک دیت به تاییه ت لیستان ده پرسینه وه و دادگایان ده کهین (خوای بالاده ست هه ره شه له م دوو دهسته یه له دروستکراوه کانی ده کات، که له هه ندیک رووه وه سه رپشکی کردوون و ئازادی داونه تی، به لام زو ربه یان یاخی و سه رکه شن، قو پ به سه ر یاخیه کان لهو روژدها).

(۳۲) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۳) ئه ی گرووی په ری و ئاده میزاد ته گه ر ده توانن به به شه کانی ئاسمانه کان و زه ویدا ده رچن، ئه وکاره ئه نجام بدهن، دلنیاش بن که ئه وکاره به هووی ده زگای ماددی و توانای مه عنه ویه وه نه بیّت ته نجام نادریت.

(۳۴) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۵) خو ئه گه ر له سنوور ده رچوون، بلیسه ی ناگرتان هاوپرئ له گه ل مسی تواوه دا بو ره وانه ده کریت، ئیتر شکست ده خو ن و سه رکه وتوو نابن.

(۳۶) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

(۳۷) کاتیك دیت ئاسمان له ت ده بیّت و وه کو گو لیککی سوور دیت به رچاو، یاخود وه که روئی قرچاوی لی دیت (ئهمه ش قوناغیکه له قوناغه کانی تیکچوونی). (۳۸) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده. (۳۹) ئه و روژه هه موو شت روون و ئاشکرایه، پرسیار له گوناھانی ئاده میزاد و جنو که کان ناکریت، (ره نگه ئه وه قوناغیک بیّت له قوناغه کان، که به ره و خساریان جیا ده کرینه وه). (۴۰) سه رنجی ثایه تی ۱۳ بده.

بَعْرِفُ الْمُحْرَمُونَ بِسْمِهِمْ فَيُخَذُ بِالرَّحَى وَالْأَقْلَامِ ﴿١٦﴾ فَإِنِّي
ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿١٧﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُهَا الْمُحْرَمُونَ
﴿١٨﴾ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ وُجُوهِ آلِ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٩﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ
﴿٢٠﴾ وَلَمَنْ سَافَ مَقَامَ رَبِّهِ خِشَانٌ ﴿٢١﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ
﴿٢٢﴾ ذُرَاؤًا أَكْفَانٍ ﴿٢٣﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٢٤﴾ فِيهَا عِصْيَانٌ
يُفْرِيانِ ﴿٢٥﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٢٦﴾ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
رَوْحَانٌ ﴿٢٧﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٢٨﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ
بَطْلَانٍ مِنْ لِبَاسٍ وَحَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٢٩﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا
تُكْذِبَانِ ﴿٣٠﴾ فِيهِ قَصِيرَتُ الطَّرْفِ لَوْ يَطُوفُونَ لَنَسُوا قَدَمَهُمْ
وَلَأَجَانُ ﴿٣١﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ﴿٣٣﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٣٤﴾ هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٣٥﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ
﴿٣٦﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٣٧﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ
﴿٣٨﴾ مُدَاخَتَانِ ﴿٣٩﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٠﴾ فِيهَا
عِصْيَانٌ مُضَاخِيحَانِ ﴿٤١﴾ فَإِنِّي ءَالَاءٌ رِيكُمَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٢﴾

(۶۸) لهو بهه شتانه دا دره ختی میوه و دارخورما و هه ناریان تیدایه.

(۶۹) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۷۰) لهو بهه شتانه دا حوړی جوان و شوخ و شهنگ و ره وشت بهرزی تیدایه.

(۷۱) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۷۲) حوړی چاوگهش و چاوړهش، لهو دهواره تاییه تیانه ی که بویان ئاماده کراوه دوور ناکه ونه وه...

(۷۳) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

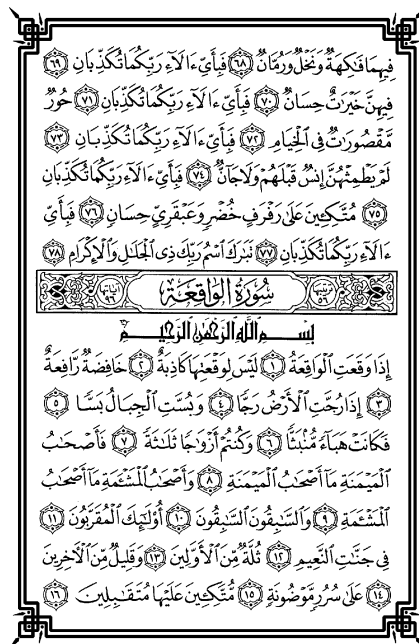
(۷۴) ئه و حوړیانه، پېش ئه وان دهستی که سیان لینه که وتوه، نه له گرووی ئاده می و نه له پهری.

(۷۵) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۷۶) شانیان داداوه له سهر پشتی سه وزباوی جوان و دوشه کی نایاب و رازاوه.

(۷۷) سهرنجی ئایه تی ۱۳ بده.

(۷۸) موباره ک و بهرزو بهرپزه ناوی په روه ردگاری تو، چونکه ئه و زاتیکه خاوه نی بهرزی و بلندی و ریژی بی سنوره بو ئیمانداران و پاریزکاران.

سوره تی (الواقعة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیک رووداوه سامناکه که پېش دیت (مه به ست روژی قیامه ته)

(۲) روودانی ئه و کاره ساته حه قیقه ته و کهس ناتوانیت بروای پیی نه بیت و به راستی نه زانیت.

(۳) نرم که روه یه و بهرزه که روه و، (ئیمانداران بهرزه پایه دار ده بن، خوانه ناسانیش سهر شوپ و ریسوا).

(۴) کاتیک زهوی ده شله قیت و به توندی ده له رزیت.

(۵) کیوه کانیش وردوخاش ده بن (تهخت و ساف ده بن، بهرزه کان؛ نشیوه کان پر ده کهن)

(۶) ده بنه ته پوتوژیکی پهرش و بلاو (زهویان پی تهخت و ریک ده کریت).

(۷) ئه و کاته ئیوه (ئهی گرووی ئاده میزاد) ده بنه سی ده سته وه.

(۸) ده سته ی راستان ده رده که ون، جا چوزانی ئه وانه له ج خوشیه کدان؟!

(۹) هه روه ها ده سته ی چه پ و لارو ویره کانیش، ئای ئه و شوومانه له ج سهرگره دانیه کدان؟!

(۱۰) (ده سته ی سیهم) پېشکه و توه کانه، ئه وانه که پېشکه و تون له به ده سته ی نانی ره زامه ندی خوا دا.

(۱۱) ئا ئه وانه نزیک کراوه ی باره گای په روه ردگاریان. (چونکه پېشه نگی کاروانی دینداری بوون).

(۱۲) له باخه کانی به هه شتی پر له نازو نیعمه تدا. (بو هه میشه ده حه وینه وه).

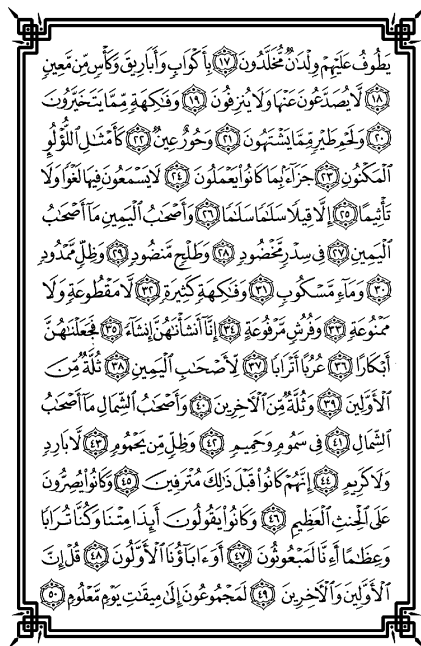
(۱۳) ده سته یه کی زوړیان له وانه که زو و چون به دم بانگه وازی خوا وه.

(۱۴) ده سته یه کی که میشیان له وانه که دواتر (به شوپ ئه وانه ریازی ئیمانان گرت بهر).

(۱۵) له سهر کورسی و قه نه فه ی نه خشارو چنراو به ئالتون دانیشتون. (له ژیر سیبه ری دره ختی بی وینه دا).

(۱۶) شانیان داداوه له سهر کورسیه کان بهرام بهر به یه ک، دیاره که له بونه ی تاییه تیدا که هه میشه، له به هه شتدا

به رده واهه ئیمانداران پیک شاد ده بن و (ده عوه تی یه کدی ده کهن، سه یران و ئاهه نگی خوش بهرپا ده کهن).

(۱۷) لاوانی جوان و ئیسک سووک و نهمر به دهوریاندا دین و خزمه تیان ده کهن و هه میسه گه نجن و پیرنابن.

(۱۸) به کوپ و دولکه و سوراحیه وه ده گه پین و له په ردای خشیان پیشکەش ده کهن که له سه رچاوه یه کی ره وانه وه پر ده کړین.

(۱۹) ئه و شه رابانه نه سه ریان پپی دیته ئیش و نه سه رخوش و بی هوش ده بن.

(۲۰) میوه شیان بو ده گپن، به ئاره زووی خو یان لپی هه لده بژیرن.

(۲۱) گوشتی هه ر بالنده یه کیش که حه زی لی بکه ن بو یان ئاماده یه.

(۲۲) هاوړی له گه ل خوړی چا وگهش و چاو ره شیش...

(۲۳) وه ک مرواری شاره و ده ست لی نه که توو، هاوسه ریانن.

(۲۴) له پاداشتی کار و کرده وه چاکیاندا که کاتی خو ی ده یان کرد...

(۲۵) هیچ جوړه قسه یه کی نابه جی و نادرست و ناپړک نابیستن و یه کتریش تو مه تبارو تاوانبار ناکهن.

(۲۶) جگه له وتنی سلا و وه لامدانه وه ی و قسه ی خو ش نه بی، هیچ ناریکیه ک نابیستیت و نابینیت.

(۲۷) ده ستی راسته کانیش، جا چوزانی که ئه وانیش له چ خوشیه کدان.

(۲۸) له ژیر سیبه ری دره ختی - سدر - ی بی در کدان (که دیمه نیکی دلرفینه و تیر نابی له ته ماشای).

(۲۹) هه روه ها دره ختی موزیش که به ره هه مه کانی چین چین له سه ره یه کن.

(۳۰) له ژیر سیبه ری دوورو دریزدان له و باخه رازاوه و خوشانه دا.

(۳۱) تافگه ی جوان و هه وز و فواره ی رازاوه ی تیدایه (له شیوه ی رازاوه ترین دیکوردا).

(۳۲) میوه هاتی زورو هه مه چه شنیش (به قه باره و شیوه و شیوازو رنگ و بو و تامی که س نه دیو).

(۳۳) نه به ربومی ته واده بی، نه قه دهغه کراویشه.

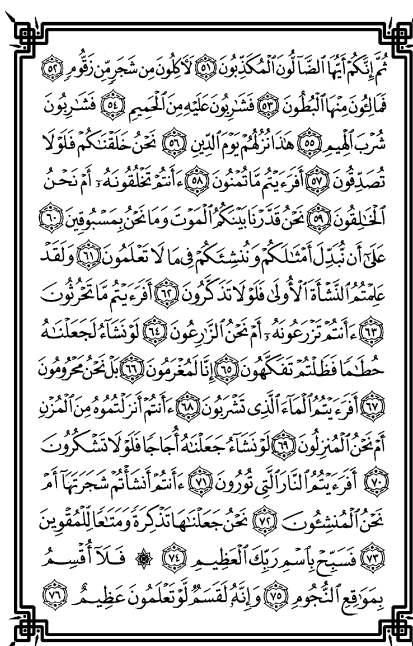
(۳۴) هه روه ها راخه ری به رزو بلندی لییه. (له گه ل خوړی شوخ و شه نگ و گولته نامدا).

(۳۵) ئه و خوړیانه مان به تاییه ت دروست کردوو... (بو به خته وهران).

(۳۶) کردوومان به خوړیانی هه میسه کیژ. (۳۷) هاوسه ره کانیا ن زور خوش ده ویت و هه موویان هاو ته منه ن.

(۳۸) ئه مانه هه مووی بو ده ستی راسته کان (ئه وانه ی نامه ی کرده وه کانیا ن درایه ده ستی راستیان). (۳۹) ئه وانه ده ستیه کی زوریان له ئیماندارانی پیشینن. (۴۰) هه روه ها ده ستیه کی زوریش له ئیماندارانی دوا بین ده گریته وه.

(۴۱) له و لاشه وه ده ستی چه په کان، قور به سه ریان، بو بارو دوخی که تی که وتون. (۴۲) له ناو گره و ناوی له کول دا گیریان خو اردوه و ده تلینه وه. (۴۳) راده کهن بو ژیر سیبه ره، که ئه ویش دوو که لی رهش و گهرم و سوتینه ره. (۴۴) نه فینکه و نه به که لکی هه وانه وه دیت. (۴۵) چونکه به راستی ئه وانه کاتی خو ی له ناو نازو نیعمه تی حه رامدا ده تلانه وه. (۴۶) ئه وانه به رده وام له سه ر گونا هه گه وره که پیان داده گرت (هاوه لیان بو خوا بریار ده دا). (۴۷) هه میسه ده یانوت: ئایا کاتیک ئیمه مردین و بووینه خاک و ئیسقان ئیمه زیندو وده کرینه وه؟! (۴۸) ناخو باوو باپیرانی دیرینیشمان؟! (۴۹) ئه ی پیغه مه ره، پیان بللی: بیگومان پیشینان و پاشینان هه ره هه موویان. (۵۰) کو ده کرینه وه و رایپچ ده کړین به ره و مهیدانی روژی دیاری کراو.

(۵۱) پاشان بېگومان ئېوه ئه‌ی گومراو بې باوه‌پان ئه‌ی ته‌وانه‌ی که برواتان به راستیه‌کان نیه.

(۵۲) له به‌روبوومی دره‌ختی ژه‌قنه‌بو تیش ده‌خون.

(۵۳) ورگ و سکتانی لې پر ده‌که‌ن.

(۵۴) ئینجا ناوی له کولیشی به‌سهردا ده‌که‌ن.

(۵۵) ههر وه‌کو ئه‌و حوشرانه‌ی به‌هو‌ی نه‌خوشیه‌کی تاییه‌تیه‌وه تیر ناو ناین و ده‌ئاوسین.

(۵۶) ئه‌مه میوانداری ته‌وانه له قیامه‌تدا.

(۵۷) ئیمه دروستمان کردوون ته‌وه بوچی پروا ناکه‌ن؟! بو بیر ناکه‌نه‌وه؟

(۵۸) پیم بلین ته‌و مهنی‌یه‌ی که له جبی خویدا دایده‌نین؟ (چیه و چونه؟ له‌م سهرده‌مه‌دا زانستی هه‌ندی‌ک نه‌ینیه‌کانی روون کردو ته‌وه، که چون له نیوان ملیونه‌ها‌دا به‌ویستی خوا به‌ک دانه‌ی یه‌ک ده‌گری‌ت له‌گه‌ل هیلکو‌که‌یه‌کدا له‌سهره‌تای دروستبونی ئاده‌میزادا).

(۵۹) ئایا ئیوه دروستی ده‌که‌ن یان ئیمه به‌دیهینه‌رین؟!

(۶۰) ئیمه نه‌خشه‌ی مردنمان له نیوانتانا‌دا بریار داوه، که‌س ده‌سه‌لاتی پیش ئیمه نه‌که‌وتوه و بی تواناش نین..

(۶۱) که له شوینی ئیوه نه‌وه‌ی تر به‌ینین و بیخه‌ینه شوینتان،

یاخود سهرله‌نوی له ریگه‌یه‌که‌وه که نایزان دروستتان بکه‌ینه‌وه.

(۶۲) سویند به‌خوا خو ته‌وه‌ته بوونی سهره‌تاو به‌که‌م جار‌تان زانیووه‌وه به‌چاوی خوتان بینیووتانه چون په‌یداده‌ن، که‌واته بوچی یاداوهری وه‌رناگرن و بیر ناکه‌نه‌وه؟!

(۶۳) ئایا سهرنجیتانداوه له‌و زه‌ویه‌ی که ده‌یکیلن و ده‌یچین؟ (به‌جوره‌ها توو نه‌مام).

(۶۴) ئایا ئیوه ده‌بروین، یان ههر ئیمه‌ین روینهر و به‌ره‌هم هینهر؟

(۶۵) ئینجا ته‌گه‌ر بمانو‌یستایه ده‌مانکرده‌چیلکه و چه‌والی بی‌خیر، ئه‌وسا ده‌ستان ده‌کرد به‌قسه‌ی بی‌هوه.

(۶۶) به‌خه‌فت و په‌ژاره‌وه ده‌تانوت: به‌راستی زه‌ره‌ری چاکمان کرد، ره‌نجه‌رو خو‌مان.

(۶۷) به‌لکو بی‌به‌ری و بی‌به‌ره خو‌مان. (له‌هه‌موو خیرو بیریک).

(۶۸) ئه‌ی سهرنجی ته‌و ناوه‌ناده‌ن که روژانه‌چهند جار ده‌یخونه‌وه (له‌کو‌یوه‌ها، کئی دروستی کرد، له‌چی دروست بوو، چنده‌رولی هه‌یه له‌ژیانی ئیوه و گیاندارو گیاو داردا؟).

(۶۹) ئایا ئیوه داتانیه‌زان‌دوه‌وه له‌هه‌وره‌کانه‌وه یان ئیمه دابه‌زینهرین؟ (به‌هو‌ی یاسای تاییه‌ته‌وه).

(۷۰) ته‌گه‌ر بمانو‌یستایه ته‌و ئانه‌مان ده‌کرده‌خو‌یه‌کی تال و سویر، ته‌وه بو سوپاسگوزاری ناکه‌ن؟!

(۷۱) ئایا سهرنجی ته‌و ناگره‌ناده‌ن که دایده‌گیرسین (له‌جوره‌ها سهرچاوه‌وه... چیه‌و؟ چونه؟)

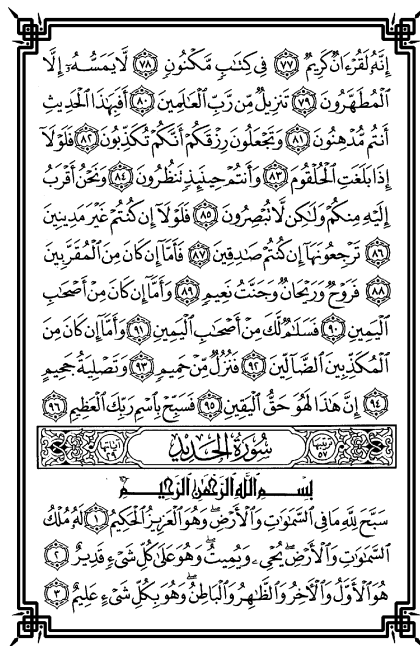
(۷۲) ئایا ئیوه داره‌که‌یتان دروست کردوه یان ئیمه به‌دیهینه‌رین؟ (ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه که نه‌وت له‌ده‌ره‌نجامی ژیره‌و ژوور بوونی دارستانه‌کان به‌دیها‌توه).

(۷۳) ههر ئیمه کردو‌مانه‌ته‌هو‌ی ته‌وه‌ی که یادخه‌روه‌ییت، هه‌روه‌ها کردو‌مانه‌ته‌هو‌یه‌ک بو ته‌وه‌ی گه‌روک و گه‌شتیاران و ده‌سه‌لاتاران که‌لکی لی وه‌ربگرن.

(۷۴) جا که‌واته ستایش و سوپاسگوزاری په‌روه‌ر‌دگاری گه‌وره‌به و با‌ناوی پیروزی هه‌میشه له‌سهر زرات بیت.

(۷۵) سویندم به‌شوینی ته‌ستیزه‌کان (له‌ئاسمانی فراواندا له‌چه‌رخ و خولدان و له‌ژماره‌نایه‌ن).

(۷۶) بېگومان ته‌و سوینده‌گه‌ر بزائن سویندیک‌ی زور گه‌وره‌یه (له‌م سهرده‌مه‌دا زیاتر روون بو ته‌وه که‌خوا‌ی به‌دیهینه‌ر ملیونه‌ها کاکیشان و ملیاره‌ها ته‌ستیزه‌ی دروستکردوه، که‌کو‌مه‌له‌ی خو‌ر له‌ئاستیدا زور بچو‌که).

(۷۷) به راستی توهی که محمد ﷺ دهیخوینته وه قورئانیکه زور پیروزو بهریزه.

(۷۸) له کتیبکی شاروهدا که - لوح المحفوظ - ه، پاریزراوه، ههروه ها نسخه کانی سهر زه ویشی پاریزراوه و پاریزراوه دهیبت ههتا دنیا دنیایه.

(۷۹) تنها پاکان نهیبت کهس دهستی لی نادات.

(۸۰) ئەم قورئانه له لایهن پهروه دگاری جیهانه کانه وه نیردراوه ته خواره وه.

(۸۱) له گهل ئەو هه موو ریزهدا که دهر باره ی قورئان و ترا، هیشتا نیوه ئەی باوهر لاوازان دوودلن بهرام بهر ئەم گوftar و فهرمووده یه و که مته رخه من له بهجی هینانی فهرمانه کانیدا؟

(۸۲) هه موو بههره یه که ده بوايه له قورئان وهری بگرن بوته توهی که بروای پی ناکه ن و بهدروی دهزانن؟

(۸۳) باشه: نیوه بو بیرناکه نه وه، روژیک دیت که: روختان ده گاته گهرووتان.

(۸۴) نیوهش بهدوری ئەو که سه دا بی دهسه لاتانه ته ماشا ده که ن و سه رنج دهدهن و (دین و دهچن).

(۸۵) له کاتیکدا که نیمه له نیوه نزیکترین لی، بهلام نیوه نامانینن.

(۸۶) خو ئەگه ر نیوه شکست خورده نه بوايه و دهسه لاتیکتان هه بوايه...

(۸۷) ئەو روختان دهگیرایه وه ئەگه ر راست ده که ن و ده توانن.

(۸۸) جا ئەگه ر ئەو که سه ی که له سه ره مه رگدایه له نزیکان وخوشه ویستانی نیمه بی.

(۸۹) ئەوه نیتر خوشی و کامه رانی و ئاسوده یی و بهه شتی پره نازو نیعمه ت چاوه رییه تی.

(۹۰) خو ئەگه ر له دهسته ی راستانیش بی.

(۹۱) ئەوه له لایهن دهسته ی راستانه وه سلاوت پیشکه ش ده کریت. (تویش بهه شتی دهیبت).

(۹۲) بهلام ئەگه ر له دهسته ی ئەوانه بی که گوهران و بروایان به بهرنامه ی خوا نیه...

(۹۳) به ناوی له کول پیشوازی لی ده کریت... (به په له راپیچ ده کریت و...).

(۹۴) ده گه یه نرپته ناو ئاگری دزه خ.

(۹۵) به راستی توهی که باسمان کرد حقیقه ت و راسته قینه یه و دوور له گومانه.

(۹۶) کهواته ستایش و سوپاسگوزاری پهروه دگاری گه وره بکه (با ناوی پیروزی هه میشه له سه ر زارت بی).

سوره تی (الحديد)

به ناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ته سیبحات و ستایشی خوا ده کات، ئەویش زاتیکی بالاده ست و دانایه.

(۲) هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر ئەو خاوه نیانه، ده ژینی و ده مرینی، هه ر خوی دهسه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

(۳) ئەو خوی به که مینه و له سه ره تاوه هه ر هه بووه و کهس پیش ئەو نه بووه، دوا هه مین و کو تایه و کهس دوا ی ئەو نامینی، (بهلام ئەو هه ر ده مینی، هه روه ها ئەو زاته دیاره و هه موو شت به لگه یه له سه ر بوونی، له هه مان کاتدا زاتی خوی نادیاره و (به چاوی سه ر نابینریت، بهلام به بینایی بیرو هوش و دل و دهروون ئاشکرایه، هه ر خویشی زانیه به هه موو شتی ک.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَرْجِعُ بِهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١﴾ لَمْ يَلَمْكُمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٢﴾ يُنْزِلُ الْإِلَّافَ فِي النَّهَارِ وَيُنْزِلُ الْإِلَّافَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ شُرَكَائِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَكُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٤﴾ وَمَا كُنْ لَكُمْ لَأَتُومُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لَأَتُومُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ ءَالَكُمْ بَيْنَتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾ وَمَا كُنْ لَكُمْ أَنْ تَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسِئَةَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يَرْضَىٰ اللَّهُ فَرَضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٨﴾

(۴) هەر ئەو زاتە خوێ، ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژدا دروست کردووە، لەو دەودا لەسەر تەختی فەرمانرەوایی خوێ پایەدار کرد (سەرنجی الرعد / ۲ بده)، هەر خوێ دەزانیت چی دەچیت بە ناخی زەویدا و چیشی لێ دیتە دەرەو، چی لە ئاسمان دیتە خواریوە و چی پێدا سەردە کەویت، جا لەهەر شوێنیک دابن ئەو زاتە لە گەلتاندا و پێتان دەزانیت، دلنایان کە خوا بە هەموو ئەو کارو کردەوانە ئی نجامی دەدەن بێنا.

(۵) هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه ئەو ازتە خاوەنێانە، هەموو شتیکیش بو لای خوا دەبریتەو.

(۶) شەو تێهەلکیشی رۆژ دەکات و رۆژ تێهەلکیشی شەو دەکات (بەدریژ بوونی لایەکیان لەسەر حسابی ئەوێ تریان، یان لە بەرەبەیان و ئیواراندا تێهەلکیش دەبن)، ئەو زاتە زانایە بەهەرچی لە دڵ و دەروون و سێنە کاندایە.

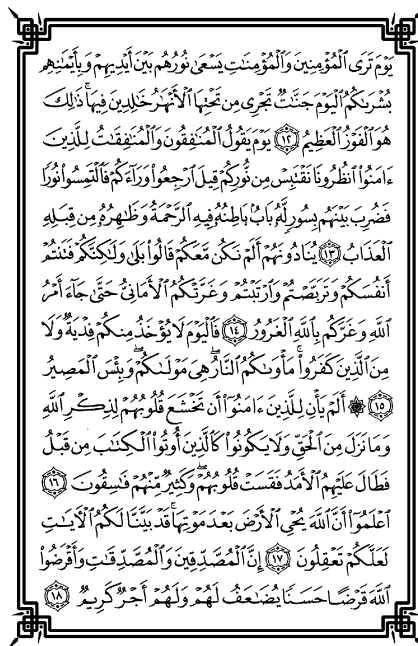
(۷) خەلکێنە ئیمان و باوەری دامەرزای بەهێن بە خواو پیغمبەرە کە، لەو مāl و سامانەش بێهەشتن کە لە لاتانە و خستوبە تێه ژێر دەستان و جێنشین تیا، بێگومان ئەوانە کە باوەریان هێناوە لە ئیو و مāl و سامان دەبەختن پاداشتی گەورە چاوەڕێیانە.

(۸) جا ئەو چیتانە و بۆچی باوەر ناھێن بە خوا لە کاتی کدا پیغمبەر بانگتان دەکات: کە باوەر بەهێن بە پەرەروەردگارتان، خو ئەو بێگومان پەیمانیشی لێ وەرگرتن، ئە گەر ئیو ئیمانداران.

(۹) خوا ئەو زاتە بە ئایەتە روون و ئاشکراکانی قورئان دادەبەزینیت بو سەر بەندە خوێ، تا لە تاریکایی بەکان دەرتان بەهێنیت و پتانخاتە ناو نوور و روناکیەو، بەراستی ئەو خواپە بەسوژو میهرەبانە بۆتان.

(۱۰) جا ئیتر ئەو چیتانە و بۆچی مāl و سامانتان نابەختن لەریگەیی خوادا، خو هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه بو خوا دەمینیتەو، بێگومان چوونیهک نین ئەوانەتان کە پیش رزگاریی مەککە؛ یاخود پیش سەرکەوتن، مāl و سامانی بەخشیووەو جەنگاوە، چونکە ئەوانە پەلەو پایەیان زۆر بەرزترە لەوانە کە دوا رزگاریی مەککە و پەدەست هێنایی سەرکەوتن مāl و سامانیان بەخشیووە و جەنگاون، بەهەردوولاشیان خوا بەلێنی بەهەشتی بەخشیووە، بێگومان ئەو خواپە ئاگایە بەکاروکردهوتان.

(۱۱) ئایاکێیە ئەوێ قەرزی چاک دەدات بەخواو مāl و سامانی دەبەختیت لە پێناوی بەدەستەپێنایی پەزەمانەندی خوادا، ئینجا خواش پاداشتی بێ سنووری دەدات و بۆی چەند بەراوەر دەکات، هەروەها پاداشتی بەریزو بەنرخێ بو ئامادە کردووە.

(۱۲) رُوْزِيْكَ دِيْتِ كِه دِه بِنِيْتِ پياوانى ئيماندارو ژنانى ئيماندار بهرو بههشت بهرې دِه كَرِيْن، نوورو روناكيه كى تاشكرا له بهردهم و له لاي راستيانه وه دِه روا، فريشته كان پييان ده لِيْن: مژده ي ئيوه ئه مرو باخه كانى بههشته كه چهنده ها روبر به ناوياندا دِه پوات؛ هاوړې له گه ل ژيانى هميشه يى و نه پراوه تيايدا، ئا ئه وه يه سهر كه وتن و سهر فرازى گه وړه و بِي سنوور.

(۱۳) (ئا لهو رُوْزِدها كه ئيمانداران بهرو بههشت بهرې دِه كَرِي) پياوان و ژنانى دووړو دِه هِيْنَرِيْنه سهر رِيْيان، به غه مبارييه وه بُو ئيمانداران دِه پوان، ئيماندارانيش هِيْچ لايان لِي ناكه نه وه، بُو يه به غه مو په ژاريه كى زوړه وه پييان ده لِيْن: دِه تهماشايه كمان بكه ن با له نوورى رووخسارتان به هره وهر بين، به لام پييان دِه وتريْت بگه رِيْنه وه دواوه؛ خوْتان به شوِيْن نوورو روناكيذا بگه پَرِيْن، ده سته جي ديواريك دروست دِه كَرِيْت له نِيوان ئيمانداران و دووړووه كاندا دِه روازه په كيشى

تِيْدايه، ديوى ناووه كه رووى له ئيماندارانه رووى له رحمت و بههشته و ديوى دِه وه شي، كه رووى له دووړووه كانه رووى له سزاو دُوْزه خه.

(۱۴) ئِيْنجا دووړووه كان هاور له ئيمانداران ده كهن، ئايا ئِيْمه هاوړې ئيوه نه بووين؟!، ئِيْمه هاوكارى ئيوه نه بووين؟! ئيمانداران ده لِيْن: به لِي وايه، به لام ئيوه خوْتان تووشى دووړوويى و پيلا نكړِي يى كرد، خوْتان مه لاس دابوو، بُو فرست ده گه پان كه زهره ر بدن له ئيمانداران، هميشه له گومان و دوودليدا دِه ژيان و بلاويشتان دِه كرده وه، هيو او تاواتى بِي جِي سهرى لِي تِيك دابوون، هه تا ويستى خوا يه خه ي پيگرتن و كوْتايى به ژيانتان هات، شه يتانيش غه پراو گومراى كردبوون به ميهره باني خوا و له رِيْنازه كه ي وِلِي كردبوون.

(۱۵) ئه مرو ئِيْتِر هِيْچ جوړه پاكانه و بارمته يه ك له ئيوه و له وانهش كه بِي باوهرن وهرناگيرِيْت، شوِيْنه وار و مه نزلگاي هه مو وتان ئاگرى دُوْزه خه، ههر ئه وهش شايسته تانه، ئاي چ سپهره نجاميكي خراپ و ناله باره.

(۱۶) ئايا ئِيْتِر كاتى ئه وه نه هاتووه بُو ئه وانه ي كه باوهرپان هِيْناوه، كه دله كانيان به نورى ئيمان ملكه چ وروناك بِيْتِه وه، ترسى خواى تِيْدا بروِيْت به هو ي يادى بهرده وامي خواو ئه و قورئانه ي كه ره وانه كراوه، دبا هه ول بدن له و كه سانه نه ين كه كَتِيْبِي ئاسمانيان بُو ره وانه كرا، به لام دواى تِيْپه ر بوونى ماو ده يه كى دووړو درِيْژ، دليان ره ق و رهش بوو، زوْربه شيان ياخي و سهر كهش و ناله بار دِه رچوون.

(۱۷) به راسْتِي چاك بزائن كه ههر خوا زهوى زيندوو ده كاته وه دواى مردنى (ئيوهش ئاوا زيندوو ده كاته وه)، بِيْگومان به لگه و نيشانه ي ده سه لاتدارى خوْمانمان بُو روون كرده وه، بُو ئه وه ي ژيرين و بquamن.

(۱۸) به راسْتِي ئه وانه ي كه خِيْر خوازن له پياوان و له ئافره تان، ئه وانه ي كه قهرز ددهن به خواو مال و سامانيان له پِيْناوى ره زامه ندى ئه ودا دِه به خشن، ئه وانه چه ند به رابه ر پاداشتيان دِه درِيْته وه و پاداشتي به رپزو به ترخ چاوهر پِيْانه. (له بههشته ي بهرين و له سايه ي ميهره باني خوادا).

(۱۹) ئه وانسه ی که باوه‌ریان هیئاوه به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ئا ئه‌وانه راست و راستگوکانن، شه‌هیده‌کانیش لای په‌روه‌دگار یان پاداشت و نور و روناکی تاییه‌تی خویان هه‌یه، ئه‌وانه‌ش که باوه‌ریان نه‌هیناوه و ثایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه‌یان به‌دروژانی، ئا ئه‌وانه نیشته‌جیی دۆزه‌خن.

(۲۰) چاک بزانی ژییانی دنیا ته‌نها بریتیه له یاری و گهمه‌و رازاندنه‌وه و خو هه‌لکیشان له نیوان یه‌کتیریدا، هه‌روه‌ها زورکردنی سامان و مال و مندال، جا ئه‌وانه هه‌ر هه‌مووی وه‌ک بارانیکی به‌پیت وایه که بییته هوی به‌ره‌میکی زور، کشتیاره‌کان سه‌رسام بکات، له‌وه‌ودوا وشک بییت و زه‌رد هه‌لگه‌پریت، یاشان وردوخاش بییت و بکه‌ویت، بیگومان له قیامه‌تیشدا سزای زورسه‌خت بو دنیاپه‌رستان ئاماده‌یه، له‌ولاشه‌وه لی خوشبوون و ره‌زامه‌ندی له‌لایه‌ن خواوه‌ ئیماندارانی چاکه‌خوازی لی

به‌هه‌روه‌ر ده‌کریت، ژییانی دنیا‌ش (دوور له‌ خواناسی و دینداری) ته‌نها بریتیه له‌ روابه‌رادیکی که‌م، شتیکی تر نیه، زور که‌سیشی پی غه‌پراو ده‌ستخه‌پۆ ده‌بییت.

(۲۱) (که‌واته) پیشرکی بکه‌ن بو به‌ده‌ست هیئانی لی خوشبوون له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار تانه‌وه و به‌ده‌سته‌نیانی ئه‌و به‌هه‌شته‌ی که‌ پانیه‌که‌ی وه‌ک پانتایی ئاسمان و زه‌ویه، ئاماده‌کراوه بو ئه‌وانه‌ی که‌ ئیمان و باوه‌ریان هیئاوه به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ئه‌وه‌ش خوی زیاده‌ریژیکی تاییه‌تیه له‌لایه‌ن خواوه‌ ده‌یدات به‌و که‌سانه‌ی که‌ خوی ده‌یه‌ویت، هه‌ر خوا خویشی خاوه‌نی به‌خشش و به‌خشنده‌یی زور گه‌وره و پی‌سنووره.

(۲۲) هیچ به‌لاو رووداویک له‌ زه‌ویدا، بوتان پی‌ش نایه‌ت که‌ له - لوح‌ المحفوظ - دا تو‌مارمان نه‌کردییت، پی‌ش ئه‌وه‌ی رووداوه‌که‌ پی‌ش بییت، ئه‌و کاره‌ش بو خوا زور ئاسانه.

(۲۳) ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌ی که‌ خه‌فه‌ت نه‌خون بو ئه‌وه‌ی له‌ کیستان چووه و به‌وه‌ش دلخۆش و غه‌پرا نه‌بن که‌ پیمان به‌ خشیوون (واته‌ که‌شخه‌ نه‌که‌ن)، چونکه‌ خوا که‌سانی خو به‌گه‌وره‌زان و فه‌خرفروشی خوش ناویت (ئه‌وانه‌ی به‌به‌خشینی به‌هه‌ره‌کان غه‌پرا ده‌بن و خو باده‌ده‌ن و فیز ده‌که‌ن)...

(۲۴) یاخود ره‌زیلی ده‌که‌ن و فه‌رمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکیش که‌ ره‌زیل بن و مال و سامان نه‌یه‌خشن (بو) به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، یان به‌هه‌ژاران و لیقه‌وماوان، جا ئه‌وه‌ی پشت هه‌لکات له‌ فه‌رمانه‌کانی خواوه‌ ده‌ست نوقاو بییت، ئه‌وه‌ بیگومان با چاک بزانییت که‌ خوا هه‌ر خوی پی‌نیازه و سوپاسکراوه له‌سه‌ر به‌ خه‌شسه‌پی‌سنووره‌کانی.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ ۝ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَجْعَلُ فَرْدُهُ
مُصْفًى ثُمَّ يُكَونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ۝
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِی كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ لِكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ إِنَّكُمْ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ
الَّتِي بَالِغُلٍ ۖ وَمِنْ يَتَوَلَّىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكُتُبَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرِفُ أَمْوَالَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِمْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ فَتَنَّا عِلْمًا أَكْثَرَهُمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَأَمُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ مِمَّنْ رَزَقْتُمْ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
ثَوْرًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّا تَلْعَلْكُمْ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ يَدُّهُ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

(۲۵) سویند به خوائیمه پیغمبره کانون رهوانه کردوه
هاورپی له گهل بهلگه و نیشانو موعیزه ررون و
ناشکراداو کتیبه ئاسمانیه کانیشمان نازل کرد که له گهل
ئو پیغمبرانه دا بیئت، ته رازوو پیوه ری شهرعی و
دادپه روه رانه مان بو ررون کردونه ته وه تا خه لکی
به عه دالت و دادپه روه ری رهفتار بکن، هه روه ها
ناشیشمان دروست کردوه که ماده یه کی سهخت و
رهقه و به که لک و سوود به خشه بو خه لکی، تا ئه وه ی
خوا ده یزانی له جیهانی واقعی شدا در بکه ویئت که کی
پشتگیرو لایه نگری خواو پیغمبره کانیه تی له کاتیکدا
که ئه زاته په نهانه، چونکه به راستی خوا به هیزو
بالا ده سته.

(۲۶) بیگومان ئیمه نوح و ئیبراهیممان رهوانه کردوه، له
نه وه کانیشماندا پیغمبره رایه تی و کتیبه ئاسمانیمان
دایه زاندوه، جا له نه وه کانیندا که سانیک هه بوون که ریگه و ری بازی هیدایهت و خواناسی گرتو ته بهر،
زور به شیان خوانه ناس و لارو ویر بوون.

(۲۷) له وه ودوا به شوین پیغمبره راندا پیغمبره رانی ترمان رهوانه کرد، کو تایی زنجیره ی ئیسحاقی
کورپی ئیبراهیممان هیئا به عیسای کورپی مه ریهم، ئینجیلیشمان پییه خشی، سو زو میهره بانیمان له دلی
ئه وانه دا که شوینی که وتیوون دابین کرد، به لام ئه وان ره هبانیهت و دووره په ری زیان له دنیا دا کرده
پیشه یان، که چی ئه وه ره هبانی یه تیان به چاکی پهیره و نه کرد، ئیمه ش پاداشتی ئه وانه مان دایه وه که
باوه ری راست و دروستیان هه بوو، هه رچه نده زور به یان لارو ویرو خوانه ناس و یاخی ده رچوون. (له
سنوری یه که خواناسی لایانداو ئاینی خویان شیوان).

(۲۸) ئه ی ئه وه که سانه ی که باوه رتان هیئا وه له خوا بترسن و پاریزکاربن و باوه ری پته و بهین به
پیغمبره که ی، تا دوو به رابه ر پاداشت و رهحه تتان به سه ردا ببارینیت، هه روه ها نوور و روناکیه تان
پی به خشیئت له بهر روشناییه که ی دا چالاکی بنوین و ری بازی ژیان بگر نه بهر، تا لیئان خوش بیئت،
چونکه ئه وه خوایه لیخو شبوو میهره بانه.

(۲۹) جائیتر خاوه نی کتیبه ئاسمانیه کان، با بزنان که ناتوان چوارچیوه دانین بو به خشنده یی و رهحهت
و میهره بانی خوا، خویان به هه لبارده ی خوا بزنان، چونکه به خشی و رهحهت؛ ته نها به دهستی
خوایه و هه ر ئه وه ده بیه خشیئت به وانه ی که خوی ده یه ویئت، ئه وه خوایه ش خاوه نی به خشی و ری زو
میهره بانیه کی گه و ره و بی سنو ره.

سوره تی (المجادلة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئەی محمد ﷺ بێگومان خوی گه وره و توو یژی ئەو ئافره تهی که گفتوگۆی له گه لدا کردی ده رباره ی هاوسه رکه ی، بیست، که سکا لای خۆیشی بۆ لای خوا ده بات، خواش گویی له گفتوگۆ که تان بوو، به راستی خوا بیسه رو بینایه.

(چوار ئایه تی سه ره تای ئەم سووره ته ده رباره ی) خه وله ی کچی ئەهله به و میرده که یه تی... رۆژیک لێی توو ره ده بیست و پێی ده لێت: تو له جیگه ی دایکمی، خه وله دیت بو خزمه تی پیغه مبه ره ﷺ، باسه که ی بو ده گیریت هه، دوا ی تاوێک حاله تی وه حی به سه ره پیغه مبه ردا دیت و چوار ئایه تی سه ره تای ئەم سووره ته داده به زیت).

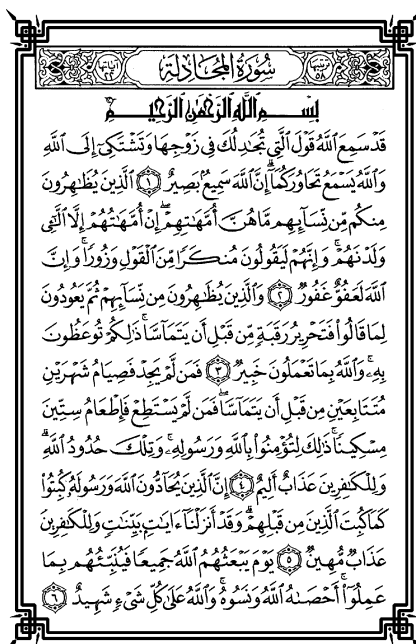
(۲) ئەوانه تان به هاوسه رانیان ده لێن: تو له جیگه ی دایکمدایت، هاوسه ره که یان به و قسه یه نابنه دایکیان، چونکه دایکیان ته نها ئەوانه که ئەوانیان لێ بووه، ئەوانه قسه یه کی نابه جێ ده که ن و بوختانیکی ناپه سه ند ده لێن، بێگومان خوا چا و پو شتی ده کات و لێخو ش ده بیست (ئه گه ره ئەوانه په شیمان بینه وه و داوای لێخو شبوون بکه ن)..

(۳) ئەوانه ی وا به هاوسه ره کانیان ده لێن و دوا یی په شیمان ده بینه وه له وه ی که وتو یانه، ئەوه ده بیست کۆیله یه ک ئازاد بکه ن پێش ئەوه ی ئەو ژن و میرده به یه ک بگه ن، ئەو بریاره ئیوه ی پێ ئامو زگاری ده کریت، خواش ئاگاداره به و کارو کرده وانه ی ئەنجامی ده دن..

(۴) ئینجا ئەوه ی کۆیله ی ده ست نه که وت، ئەوه ده بیست دوو مانگ له سه ره یه ک به رۆژوو بیست پێش به یه که گه یشتنیان، جا ئەوه ی ناتوانیت به رۆژوو بیست، با شه ست هه ژار تی ربکات له ژه میک خواردن، ئەوه ی که باسکرا بو ئەوه یه باوه رتان پته و بیست به خوا و پیغه مبه ره که ی (چونکه خوا چاره سه ره داده نیت بو گیرو گرفته کان)، ئەو بریارانه ش سنووری خوان، بو ئەوانه ش که کافرن (ملکه چی فره مان ی خوا نابن) سزای به ئیش و ئازار بۆ یان ئاماده یه.

(۵) به راستی ئەوانه ی دژایه تی و دوژمنایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن، سه رشو پ و خه جاله ت و شکست خو رده ن، هه روه ک ئەوانه ی پێش ئەمان که سه رشو پ و خه جاله ت کران و تی کشکان، بێگومان ئیمه به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکرامان ناردو ته خواره وه له سه ره ئەو راستیانه، جا بو ئەوانه ی که کافرو بێ باوه رن سزای ریسوا که ر ئاماده یه...

(۶) له رۆژیکدا خوا هه موویان زیندو و ده کاته وه پیکه وه، ئەوسا هه وایی هه مو و کارو کرده وه کانیان پێ راده گه یه نیت، خوا ئاماری کر دووه ئەوان فره مو شیان کر دووه، خوی گه وره ش شایه ت و ئاگایه به سه ره هه مو و شتی کدا.

(۷) ٿاڻا سهرنجت نه داوه ڪه به ڀرستي خوا به هر چي له
ٿاسمانه ڪان و زه ويدا هه يه زانا و ٿاڳايه، سي ڪه س نيه
چپه بڪن به يه ڪه وه خوا چوار هه ميان نه بيٺ، پيڻج ڪه س
نيه ٿو زاته شه شه ميان نه بيٺ، ٿو ژمارانه ڪه متر يان
زياتر يث نيه ڪه ٿو لايان نه بيٺ و ٿاڳادار نه بيٺ به
سرتو و چپه يان، لههر شوئيڻيڪ و لههر ڪويڊا بن،
پاشان له روڙي قيامه تدا ٿاڳاداريان ده ڪاته وه به هه مو
ٿو ڪارو ڪرده وانه ي ڪه ٿه نجاميانداهه، چونڪه به ڀرستي
خوا به هه مو و شتيڪ زاناهه.

(۸) ٿاڻا سهرنجت نه داوه له وانهي قهدهغهي چپهيان لي
کراوه، که چي له وه و دوا هه ر ده گه پښه وه سهر نه و
رفتاره ي که لييان قهدهغه کراوه، بهرده وام خهريکي
چپه به کن که هه مووي گوناوه دوژمنايه تي و نافه رمانی

پيغمبەر، كاتيكيش دىن بۆلەت جورىك سلاوت لى دەكەن، كە خوا بەو شيۆە سلاوى لى نە كرودىت!! بە گالتەو دەلېن: ئەو بۆچى خوا سزىمان نادات بەھۆ ئەو قسانەو كە دەلېلېن!! ئەوانە دۆزەخيان بەسە كە بچنە ناوى بېرژېئرن تىايدا، ئاى كە سەرەنجامىكى خراپە.

(۹) ئەى ئەو كەسانەى باوەرپان هېناوە كاتىك چپە دەكەن بەيە كەو، چپە يەك مەكەن كە گوناھو دوژمنايە تى و نافەرمانى پېغەمبەر بىت، با چپە كانتان ھەمووى دەربارەى چاكە و خواناسى و يارپژكارى بىت، لەو خوايە بترسن كە ھەر بۆ لای ئەو كۆدە كرپنەو (بۆ لېرسىنەو).

(۱۰) به‌راستی چپه‌ی خراپ و نابه‌جی هەر له شه‌یتانه‌وه‌یه، تا ئه‌وانه غه‌مبار بکات که باوه‌ریان هیناوه، وه‌نه‌بیست ئه‌و چپه‌یه هیچ زینایکیان پێ بگه‌یه‌نیست مه‌گه‌ر ویستی خوای له‌سه‌ر بیست، ده‌با ئیمانداران هەر بیشت به‌ خوا به‌ستن تا له‌ زیان به‌ دوور بن.

(۱۱) ئەي ئەوانەي باوەرپان هېناوہ کاتیک لہ دانشستن و کوپونہوہ کاندای پیتان دەوتریت: ری بدەن بە کەسانی ترو ئەلقەي دانیشتنە کە فراوان بکەن، ئەوہ ئیوہش فراوانی بکەن، ئەگەر ئیوہ واتان کرد خوا پاداشتی فراوانتان پی دەبەخشیت، کاتیکیش پیتان دەوتریت هەستن و جیگە چۆل بکەن، (بو پیاوماقوول و ریش سپی و گەورە کانتان) جیگە چۆل بکەن، جائەگەر واتان کرد خواي گەورە ئەوانەي ئیمانیان هېناوہ لہ ئیوہ و ئەوانەشتان زانست و زانیاریان پیدراوہ چەندەها پلەو پایە بەرزیان دەکاتەوہ، خوایش ئاگایە بەو کاروکردهوانەي کە ئەنجامی دەدەن.

(۱۲) ئى ئەوانەى باوەرتان هیناوه کاتیک ویستان چیه یه ک یان قسه یه کى نهینى له گەل پیغه مبهردا ەلە بکەن، پیش ئەو کاره خیریک بکەن (به گویره ی توانا شتیک بیه خشن به هه ژاران)، ئەوه چاکتره بو تان و خاوینتره، خو ئەگەر نه تان بوو، ئەوه چاک بزنان که خوا لی خۆشبوو مبهربهانه.

(۱۳) ئایا ده ترسن له هه ژاریی که پیش ئەوه ی که به نهینى قسه بکەن، خیرو چاکه یه ک ئەنجام بدەن؟! جا کاتیکیش که نه تانکرد خوا هه ر لی تان خوش بوو، ده ئیتر ئیوه نوێزه کانتان به چاکى ئەنجام بدەن و زه کات بدەن و فه رمانبه رداریی خواو پیغه مبه ره که ی بکەن، خوایش زۆر ئاگایه به و کاروکرده وانه ی که ئەنجامی ده دەن.

(۱۴) ئاسا سه رنجی ئەوانه ت نه داوه پشتگیریان له هۆزیک کرد، که خوا خه شمی لی گرتوون و رقی لیانە، ئەو دوو پووانه نه سه ر به ئیوه، نه سه ر به وانیشن، سویند له سه ر درۆ ده خوون له کاتیکدا که خوشیان

بَنَاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِ صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تُجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ أَشَقَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِ كُودَصَقَبَ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ بِنَفْسِهِمْ وَلَا مَنَّهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تَغْنَى عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ نَبْعَثُهمُ أَلْفًا مِّنْهُمْ لِيُحْلِفُوا لَكُمْ مَعَ الْيَحْيَى بْنِ مَرْيَمَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا يَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَلْسِنَهُمْ وَكُلُّهُمْ فِي سَبِيلٍ ﴿١٨﴾ أَسْتَحْذَرُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَاغْتَبَهُمْ فِي ذُرِّيَّتِهِ لِنَفْسٍ لَهُمْ وَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَبْدَأُ فِي الْأَدْلَى ﴿١٩﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَى أَنَا وَرَسُولِي رَبِّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٠﴾

دهزانن...

(۱۵) خوا سزایه کی سهخت و بهتینی بو ناماده کردوون، بهراستی ئەوهی ئەوان دهیانکرد رهفتاریکی ناشرین و کاریکی نابه جی بوو.

(۱۶) ئەوانه سوینده کانیان کردووه بهقه لغان بو خویان تا سه رومالیان سه لامهت بیست، بهو هۆیه شهوه به ره به ستیان داناوه له بهردهم به ره و پیش چوونی ریبازی خوادا، هه ر بویه ش سزاو ئازاریکی سه رشوړ کهه بو یان ناماده یه.

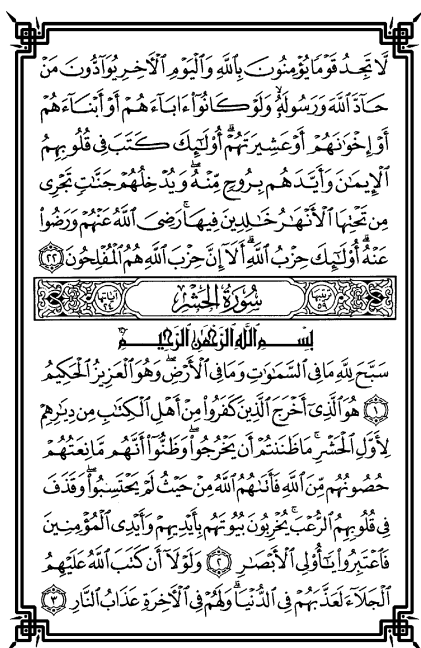
(۱۷) نه مال سامانیان نه رۆله کانیان هه رگیز نابنه هۆی ئەوهی که له دهست تۆله ی خوا رزگاریان بکەن، ئەوانه نیشته جیی ناو دۆزهخن و تیایدا و هه میشه به زیندوویی ده مینه وه.

(۱۸) له و رۆژهدا که خوا هه موویان زیندوو ده کاته وه، دهست ده که نه وه به سویند خواردن هه روه ک بو ئیوه سویندیان ده خوارد، له کاتیکدا واده زانن که رزگاریان ده بیست و شتیکیان دهست ده که ویت!! (خوای گه وه له ناو خه لکیدا ریسوایان ده کات و ده فه رمویت): ئاگاداربەن که به راستی ئەوانه هه ر درۆزن و له راستی دوورن.

(۱۹) ئەوانه شه ی تان زال بووه به سه ریانداو داگیری کردوون، بهو هۆیه وه یادی خوا ی له بیر بردوون، ئا ئەوانه دهسته و تاقم و حزبی شه ی تانن، ئاگاداربەن که بیگومان دهسته و تاقم و حزبی شه ی تان خه ساره تمه ند و زه ره مه ندن.

(۲۰) به راستی ئەوانه ی دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده کهن ئا ئەوانه له ریسواترین و نزمترینی خه لکین. (له دنیاو قیامه تدا).

(۲۱) خوا بریاریداوه که: بیگومان هه ر خۆم و پیغه مبه ره کانم سه رکه وتوو ده بین، چونکه به راستی هه ر خوا خۆی به هیزو بالا دهسته. (به سه ر هه مو شتیکدا و له هه مو بارودۆخیکدا).

(۲۲) (تھی پیغمبر ﷺ، تھی ایماندار) تو کہ سانیکت دہست ناکہ ویت باوہر بہینن بہ خواو بہروزی دواپی، لہ ہمان کاتدا کہ سانیکیان خوش بویت کہ دزایہ تی خواو پیغمبرہ کہی بکن، تہ گہرچی تہو کہ سانہ باوو باپیریان، یان نہوہیان، یان برایان، یان عہ شرہ تیان بن، تہوانہی بہو شیوہیہن (ئیمان و باوہریان لہ ہہموو کہ سیک لا بہ نرخرو پیروزترہ)، خوا ئیمان و باوہری لہ دلیاندا چہ سپاندوہو و جیگیری کردوہ، لہ بہرہو میہربانی تایبہ تی خویشی بہرہمندی کردوون، وہ بہ ہیژو گیانیکی تایبہ تی لہ لایہن خوہوہ (مہ بہست قورٹان و ئیمانہ) پشتگیری کردوون و یارمہ تی داون، سہرئہ نجامیش دہیانخاتہ باخہ کانی بہہ شتہوہ کہ چہندہا روبار بہ ژیر درخت و کوشکہ کانیدا تی دہپہریت، ہاوپر لہ گہل ژیانی نہ براوہدا، تہوانہ خوا لیان رازیہ و تہوانیش لہ خوا رازین، تا تہوانہ دہستہ و تاقم و حزب و لایہنی خوای گہورہن، ناگاداربن کہ بہراستی ہہر لایہن و حزب و دہستہ و تاقمی خوا سہرکہوتوو و سہرفرازن. (لہ ہہر دو جیہاندا).

سورہ تی (الحشر)

بہناوی خوای بہخشندہ و میہربان

(۱) ہہرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ بہ پاکی و بی گہردی یادی خوا دہ کەن، ہہر تہو زاتہش خوئی تہواو بالادہست و دانایہ.

(۲) تہو خواہیہ تہو زاتہیہ، تہوانہی بی باوہر بوون لہ خاوەنانی کتیب، ہہلیکەندن لہ شوینہواریان و ناچاری کوچی کردن لہ یہ کہم دہست پیکردنی کو کردنہوہ و دہرکردنیاندا، ئیوہ بہتہما نہ بوون و گوماتتان نہ دہبرد تاوا بہ ئاسانی پرون، تہوانیش گومانیان وابوو کہ بہراستی قہ لاکانیان بہرگریان دہکات لہ ویست و فہرمانی خوا، تہوسا ئیتر لہ لایہ کہوہ خوا بہ لای بہسہر ہیٹان کہ بہخہ یالیاندا نہ ہاتبوو و حساییان بو نہ کردبوو، تہوسا خوا ترسیکی فریدایہ دلیانہوہ، بہ ناچاری دہستیان کرد بہ کاولکردنی خانووبہرہو مالہ کانیان بہ دہستی خویان و دہستی ئیمانداران، کہواتہ: تہی خاوەن بیروہوش و دوور بینہ کان دہرس و پەندو ئاموژگاری و ہربگرن (جوولہ کہ ہہروا بویان ناچیتہ سہر، پەتی ستہم لہ تہستوریدا دہپسیت).

(۳) خو تہ گہر خوا چولکردنی لہ سہر بریار نہ دانایہ، تہوہ ہہر لہ دنیادا سزای دہدان، لہ قیامہ تیشدا سزای ناگری دوزخ بویان ئامادہیہ (چونکہ زور دلرہق و پیلانگیکن).

(۴) ئەو سزایه به هۆی ئەوهوه بوو چونکه ئەوانه دوزمنايه تی خواو پیغه مبه ره که یان کرد، جا ئەوهی دزایه تی ئاینی خوا بکات، با چاک بزانیّت خوا سزاو تۆله ی زۆر به ئیش و ئازاره.

(۵) هەر دره ختیکی ته پرتان بری بیّت یان وازتان لی هیناییت و له سهر بنجی خوی ما بیّت (له خه بیهردا)، به فهرمانی خوا بووه و ویستی ئەوی له سهره، تا تاوانباران و له سنوور دهرچوووه کان سه رشوهر و خه جاله ت بکات.

(۶) ئەو دهستکه وتانه، خوا له جووله که ی سه ندووه و به خشیویه تی به پیغه مبه ره که ی، ئیوه هیچ خوتان ماندوو نه کردو بوو بو به دهست هینانی، نه به سواری ئه سپ بۆی چوو بوون نه به سواری و شتر، به لکو ئەوه خواجه که پیغه مبه ره که ی زال ده کات به سهر ههر دهسته

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهُ عَلَىٰ أُصُولِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ الْفَتَنُ ۚ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَكُنْ دُولَهُ بَيْنَ الْغَنِيَّةِ مِنْكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَحُذِرُوا وَمَا نَزَّلْنَا بِهَذَا الْقُرْآنِ مِنَ الْغَنِيَّةِ أَنْ تَتُفَوَّضَ الْإِلَٰهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيُخَصِّرُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْآيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ فَوَلَّىٰكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

و تاقمیکدا که بیه ویت، خوایش دهسته لاتی به سهر هه موو شتی کدا هه یه.

(۷) ئەو دهستکه وتانه ی، خوا به خشی به پیغه مبه ره که ی له خه لکی دیهات و شاره کانی جوو، ئەوه خوا بریاری له سهر داوه که بو پیغه مبه ره و خزمانیه تی، بو هه تیوان و هه ژاران و ریوارانیش، بو ئەوهی ئەو سامانه تنه له ئیوان دهوله مهنده کانی ئیوه دا نه بیّت، جا ئەوهی پیغه مبه ره پیی به خشیوون و هری بگرن، ههر فهرمانیکی پیدان به گوپی بکه، قه دهغه ی ههر شتیکی لی کردن مه یکه، له خوا بترسن؛ چونکه به راستی خوا به توندی تۆله ده سنیت.

(۸) ههر وه ها له دهستکه وتانه، به شی کوچه رانی هه ژار ده بیّت بدریت، ئەوانه ی له شوینه وارو سامانیان دوور خراونه ته وه و دهرکراون، ئەوانه به ته مای به خشی خواو ره زامه ندیی ئەون و به بی هیچ ته ماعیک پشتیوانی له خواو پیغه مبه ره که ی ده کهن و هه ولی سه رخستنی بهرنامه که یان ده دهن، ههر ئا ئەوانه راستگوو راستان.

(۹) ئەوانه ی که پیشتەر مال و شوینی خویان ئاماده کرد بو پیشوازی له کوچه ران و دل و دهر وونی خویان رازانده وه به ئیمان، ئەوانه شیان خوش ده ویت که کوچیان کردوه بو لایان و له دل و دهر ویناندا جیی هیچ جوهره سه وودیو به خلیه که نابیته وه (له سهر ئەوهی که به شی کوچه ران دراوه و به شی ئەوان نه دراوه)، ههز به به خشینی دهستکه وته کان به وان ده کهن، فهزلی ئەوان ده دهن به سهر خویاندا ههرچه نده هه ژارو نه داریشن، جا ئەوهی خوی له ههزو ئاره زوی نه فسی رهزیلی به پاریزیت و زال بیّت به سهریدا، ئا ئەوانه به راستی سه رفرازن.

(۱۰) ئەوانەش كە بەشویڻ كۆچبەرەن و پشتیواناندا هاتن (تا كۆتایی دنیا ئەمە دوعا و نزیانە و بەردەوام) دەلێن: پەرورەدگارا لە ئێمە و لەو برابیانەشمان خوێش بێه كە پێش ئێمە رێبازی ئیمانیاڻ گرتەبەر و لە دڵە كانماندا هیچ جوړە بوغزو كینه یەك مەخەرە دلمانەوه لە ئاستی ئەوانەى ئیمانیاڻ هیناوه، پەرورەدگارا تو بەراستی بە سوژو بەخسندە و میهرەبانیت.

(۱۱) ئایا سەرنجەت نەداوه لەوانەى كە دوورپوون، بەبرا بێ باوەرە كانیاڻ لە خاوەنانى كۆتیب دەلێن: ئەگەر ئێوه دەربكریڻ ئێمەش لە گەلتاندا دەردەچین، هەرگیز دژى ئێوه بە قسەى كەس ناكەین، خو ئەگەر جەنگتان دژ بكریت ئێمە پشتیوانیتان لێ دەكەین، بەمەرجێك؛ خوا خوێ شایەتە كە ئەوانە بێگومان درۆزن.

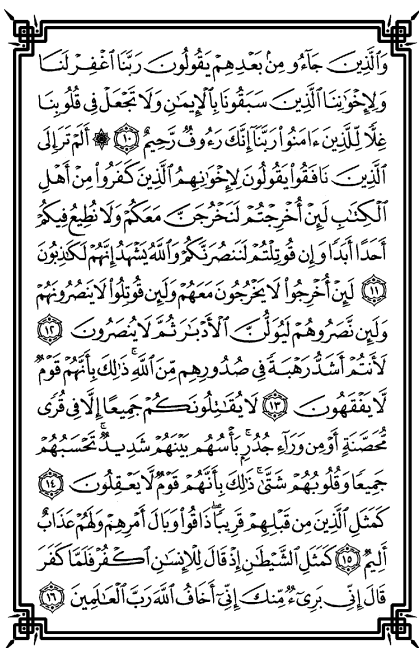
(۱۲) سوێند بەخوا ئەگەر دەربكریڻ لە گەلتاندا دەرنانچن، ئەگەر جەنگیان دژ بكریت، پشتیوانیاڻ لێناكەن، ئەگەر پشتیوانیشیاڻ لێكردن، دواى تاویك پشت هەڵدەكەن و پاشان سەركەوتوو نابن.

(۱۳) بەراستی ئێوهى ئیماندار ترستان زیاترە لە دڵ و دەروونیاندا تا خواى گەورە، چونكە بێگومان ئەوانە كەسانێكى ناحالى و تێ نەگەشتوون (هەمیشە لە دڵەراوێكى و ترسان).

(۱۴) هوژى جوولەكە هەرگیز بەیەك پارچەى ناویرن دژى ئێوه جەنگن، مەگەر لە شوێنى قایم و قەلاى سەختدا، یاڻ لە پشتى دیوارى بەرزو قایمەوه، چونكە ئەو جووانە نیوانیاڻ زۆر ناخۆشه و چارهى یەكتریان ناوێت، هەرچەندە وا دەزانیت یەكپارچەن، بەلام لە راستیدا دڵە كانیاڻ دوورن لە یەكەوه، چونكە ئەوانە ژیر و هوشمەند نین.

(۱۵) نموونەیاڻ وەك نموونەى بێ باوەرانی ئەم نزیكانە وایە (كە لە جەنگى بەدردا) بە ئەنجامى كارو كردهوى خوێان گەشتن، لە قیامەتیشدا سزای بە ئێش و ئازار بوێان ئامادهیە.

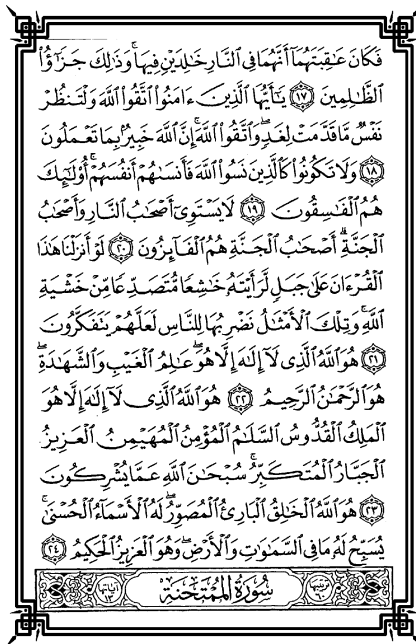
(۱۶) (نیوانى دوورپووه كان لە گەل جووه كان) وەك شەیتان وایە كە هانى ئادەمیزاد دەدات لە رێى خەیاڵ و وەسوەسەوه؛ پێى دەلێت: وەرە كافرە (بە جوانكردنى هەموو جوړە تاوانێك كە خوا پێى ناخۆشه)، جاكاتیك كە كافر بوو (واتە ئەو كارانەى ئەنجام دا كە شەیتان پێى رازیە) پێى دەلێت: بەراستی من بەریم لە تو من لە پەرورەدگارى جیهانە كان دەترسم!!

(۱۷) جا سه ره نه نجامی هه ردو وکیان (شهیتان و ئاده میزادی کافر) ئه وهیه که هه ردو له دۆزه خدا بو هه میشه، به نه مری ده می نه وه، ئه وهش پاداشتی سته مکارانه.

(۱۸) ئه ی ئه وانه ی با وه پرتان هی ناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنوره کانی مه ترازین، با هه موو که سیك سهرنج بدات و بزانی ت چی بو سبه ی ده ست پێشکه ری کردووه، هه ول بدن هه میشه و به رده وام پارێزکارو دیندارو خواناس بن، چونکه به راستی خوا زور ناگایه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامی ده دن. (هه موی تو ماره و هیچی لی په نه نانیه).

(۱۹) نه که ن وه کو ئه وکه سانه بن که خویان فه راموش کرد، شوینی به رنامه که ی نه که وتن، خوایش ئه وانی له بیر خویان برده وه، ئه وانه له سنور دهرچوو

تاوانباره کانی. (زه ره ری گه و ره ده که ن و شه ره مزارو ریسوا ده بن).

(۲۰) (بیگومان) نیسته جیکانی دۆزه خ وه که به هه شتییه کان نین، چونکه هه ره به هه شتییه کان سه رفرازو کامه ران و به خته وه رن. (ژیان و لاویتی و ته ندروستی و ئاسوده بیان نه برا وه یه).

(۲۱) ئه گه ر ئه م قورئانه مان نازل بکر دایه ته سه ر که ژو کیو یك، ده تیینی ملکه چ ده بوو، ورد و خاش ده بوو، شق و په ق ده بوو، له ترسی فه رمانی خوا، له هه ییه تی گه وره یی و ده سه لاتی خوا، ئیمه ئه م نمووانه ده هیئینه وه بو خه لکی بو ئه وه ی بیرکه نه وه و ژیریان بخه نه کار و شوین قورئانی پیرو ز بکه ون. (چونکه له لایه ن زاتیکی ته و او گه و ره و بالاده ست و میهره بانه وه نازل بو وه).

(۲۲) خوا ئه و زاته یه که جگه له و خوایه کی تری به حه ق نیه زانایه به هه موو نه یی و ئاشکراکان، ئه و خوایه به خشنده و میهره بان و دلوقانه کانگای ره حم و به زه ییه.

(۲۳) خوا ئه و زاته یه که جگه له و خوایه کی تری به حه ق نیه پادشای هه موو بوونه وه ره، پاک و بیگه ردو پوخته، ئاشتی خواز و ئاشتی په روه ره، ئاسایش به خش و په ناگای ئیماندارانه، ده سه لاتداره و چاودیری دروستکرا وه کانیه تی، بالاده سه ته، خاوه نی خیری بی سنوره، گه وره یه و خوی به گه و ره ده زانی ت، پاک ی و بیگه ردی بو ئه و خوایه یه له وه ی تی نه گه یشتوان شه ریک و ها وه لی بو پریار ده دن.

(۲۴) هه ر ئه و خوایه به دیه ی نه رو دروستکاره، (له نه بوون هه رچی بو ی ده ی ده هیئیت)، نه خشه و وینه کی شه ره، ناوه پیرو زو جوانه کان، هه مووی شایسته ی ئه ون، هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه ستایشی ئه و ده که ن، به راستی ئه و زاته خوایه کی ته و او بالاده ست و دانایه.

سوره تی (المتحنة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئه ی ئه و که سانه ی باوه پتان هیناوه دوژمنانی من و دوژمنانی خوتان مه که نه دۆستی گیانی به گیانی، له کاتی که خۆشه و یستی و سۆزی خوتانیان بو ده رده برن، به راستی ئه وان بی باوه پیشن به و قورئانه ی له لایه ن خواوه بو تان هاتووه، ئه وانه پیغه مبه رو ئیوه ش ده رده که ن له مه ککه، له بهر ئه وه ی که باوه پ ده هیئن به خوی پهروه ردگارتان، جا ئه گهر ئیوه ده رچوون بو جیهادو تی کویشان له پیناوی من و بو به ده سته یانی ره زامه ندی من، به نه ینی خۆشه و یستی خوتانیان بو ده ربرن، له کاتی که من ئاگادارم به وه ی شار دوتانه ته و به وه ش که ئاشکراتان کردووه، جا ههر که س له ئیوه

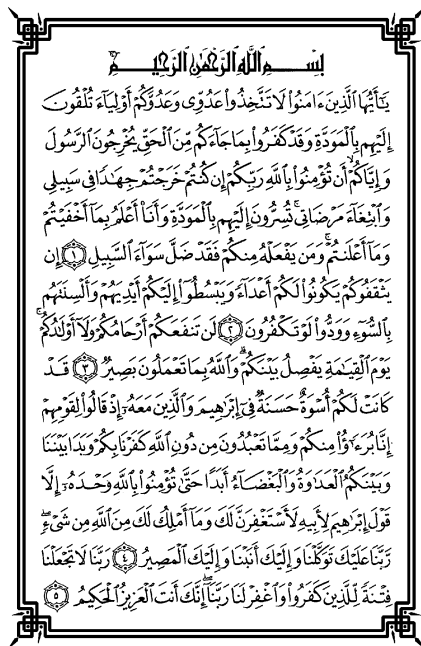
کاری و ابکات ئه وه به راستی رییازی راست و دروستی ون کردووه.

(۲) ههر کاتی که خاوه ناسان ده سه لاتیان هه بیئت و ئیوه یان ده ست بکه ویت، ئه وه ده بنه دوژمستان و ده ست و زمانیان به خراپه درێژ ده که ن بو تان (به هه رجی بو یان بکریت) ئه وانه پپیان خۆش بووه و ئاواتیان خواستووه که ئیوه له ئایینه که تان هه لگه پینه وه.

(۳) خزمان و رۆله کاتنان هه رگیز فریاتان ناکه ون، چونکه خوا له رۆژی قیامه تدا له یه کتان جیا ده کاته وه، به راستی خوا بینایه به و کار و کرده وه ی که ئه نجامی ده دهن.

(۴) ئه ی ئیمانداران، به راستی له ئیبراهیم و ئه وانه ی که له گه لیدا بوون نمونه یه کی چاکتان خراوه ته به رچاو، کاتی که به قه ومه که ی خویانیان وت: دوا ی سآله ها بانگه واز، ئیمه به رین له ئیوه و له و شتانه ش که له جیاتی خوا ده یبه رستن، ئیمه باوه رمان به و دین و ئایینه ی ئیوه نیه، ئیتر دوژمنایه تی و رقه به رایه تی له نیوانماندا به رپا بووه تا ئه و کاته ی که باوه پ به خوی تاک و ته نها ده هیئن، جگه له و به ئینه ی ئیبراهیم دای به باوکی و وتی: بیگومان داوای لی خوشبوونت بو ده که م، ده سه لاتنی خواشم نیه ئه گهر کاره ساتیکت به سه ر به یئیت، ئینجا وتی: پهروه ردگارا، ههر پشتمان به تو به ستووه و ههر بو لای تو ش گه راوینه ته وه، سه رنجامیش ههر بو لای تو یه.

(۵) پهروه ردگارا مه مانکه به مایه ی گومرایی بو ئه وانه ی بی باوه رن، لی شمان خۆش ببه پهروه ردگارمان، به راستی ههر تو خواجه کی ته واو بالا ده ست و دانایت.

(٦) سویند به خوا له سهرگوزده شته و ژيانی ټيراهيم و
ته واندانمونه و پيشه ننگي چاځ هه يه بو ته ودي
چاويان لي بكن، بو ته و كه سه ي كه تاوات و توميدي
ره زامندي خوايه و له روژي دوايي ده ترسي و حسابي
بو ده كات، جا ته و ده ش كه پشت هه لده كات و شوين
رييازي ته وان ناكه وي ت ته وه بايزاني ت خوي زهر
ده كات چونكه خوا هه ر خوي بي نيزه و شايسته ي
هه مو و جوړه سواسي كه.

(۷) نزیکه خوا خوشه ویستی و سۆز بهرپا بکات له نیوان ئیوه و ئه وانه دا که دوژمنایه تیتان له گه ل کردن و هه ندیکیان باوه ر بهین، هه میشه خوا به ده سه لاتنه، هه ر ئه و خوایه ش لی خوشبوو میهره بانه چاوپۆشی له رابوردو ده کات.

(۸) دلنیاش بن کہ خوا قہ دہ غہ ی تہ و ہ تان لی ناکات کہ
چاک رہفتاری و دادیہ روہری بکن لہ گہل تہ و کہ سانہ دا

جہ نگیان دژ نہ کردون و دژایہ تی ئاینیان نہ کردون و لہ شویئہ وار تان دہریان نہ کردون، چونکہ بہ راستی خوا دادہ ر و ہرانہ، خوش دہو یت.

(۹) بهراستی خوا تنه‌ها قه‌ده‌غی ئه‌وه‌تان لێ ده‌کات که پشتیوانیی بکه‌ن له‌وانه‌ی که جه‌نگیان به‌رپا کرد دژی ئاین و ده‌ریان کردن له‌ شوینه‌واری خۆتان و پشتیوانی ئه‌وانیان کرد، روڵیان هه‌بوو له‌ ده‌رکردندا، ئه‌وه‌ش پشتیوانیان لێ پکات و خۆشی بوین، ئه‌ه‌وانه هه‌ر سته‌مکارن.

(۱۰) ئەي ئەوانەي باوەرتان هېناوە کاتيک ئافرەتە ئيماندارە کان کوچ دەکەن و دین بو لاتان تاقیان بکەنەووە بەوردیی پرسياريان لی بکەن سەبارەت بە کوچ و هوێ هاتنە کەیان، خوا ئاگادارە بە ئيمانە کەیان، چا ئە گەر زانیتان باوەردارن، ئەووە مەیانگیرنەووە بو لای میردە بی باوەرە کانیان، نە ئەم ئافرەتانه حەلالی ئەو بی باوەرانهن، نەئەو بی باوەرانهش حەلالن بو ئەم ئافرەتە ئيماندارانە، ئەو مارەبیەي میردە کافرە کانیان خەرجیان کردووە بویان بگیرنەووە، ئیتەر هیچ رەخنەبە کیش لەسەرتان نییە ئەو ئافرەتانه مارە بکەن کاتيک مارەبیان بدەنێ، ئافرەتانی کافریش مەهیلنەووە لای خۆتان (ئەگەر لە سەر کافریتی مانەووە)، ئیوەش ئەي ئيمانداران ئەگەر مەسەرەفیکتان کردووە لە ئافرەتیکی کافردا داوای بکەنەووە، ئەوانیش ئەگەر مەسەرەفیکیان کردووە لە ئافرەتیکی ئيمانداردا با داوای بکەنەووە، ئەئەووە حوکم و فەرمانی خوايە، کە خوێ فەرمانپەرەوایی دەکات لە نیوانتانداندا، خوای گەورەش هەمیشە تەواو زانا و دانایە.

(۱۱) خوڻه گهريه ڪيڪ يان ههنديڪ له هاوسه رانتان گهڙانهوه ٻو ناو ڪافران، لهوهودوا جهنگ لهنيوان ٿيوه و ڪافراندا بهرپابوو، سههركهوتن بهسهرياندا، ٿيوه له دهستهكهوتي ٿوه جهنگه زهدهري ٿوه ٿيماندانه بيڙين كه خيزانه ڪانيان روڙشتون، لهو خوايه بترسن كه ٿيوه ههميشه بهروادارن پي.

[illegible]

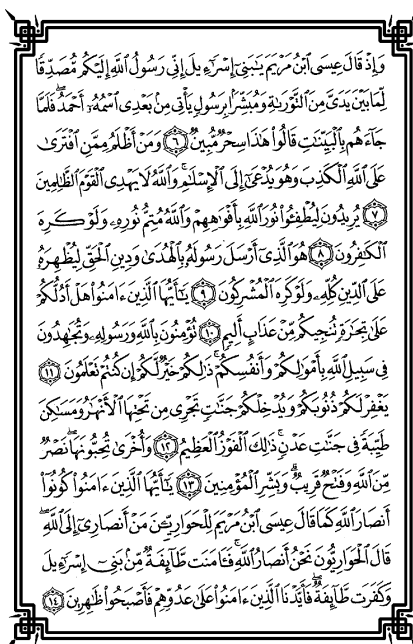
(۱۲) ئەى پېغمبەر ﷺ كاتىك ئافره تانى ئيماندار هاتن بولات و پەيمانىيان پىدايت كە: هېچ جوړه هاوۀلىك بو خوا برىار نەدەن، دزى نە كەن، زىنا نە كەن، رولە كانى خوځيان نە كوژن، هېچ جوړه بوختانىك نە كەن لە نىوان دەست و پىي خوځياندا (واتە دوورە پەريزين لە هەموو جوړە خيانە تىك) هەروەها فەرمانبەر داری بن لە هەموو چاكەيە كداو ياخي نە بن لىت، ئەو تۆ پەيمانىيان لە گەل بىهستە و لە خوا داواى لى خوځىبوونىيان بو بكە، چونكە بەراستى خوا لىخوځىبوو مېهرەبانە.

(۱۳) ئەى ئەوانەى باوەر تان هېناوۀ پشت مەبەستن بە كەسانىك خوا خەشمى لىگرتوون و دوستايە تيان مە كەن، بېگومان ئەوانە ناو مېد و بى هېوان لە پاداشتى قىامەت، هەروەكو چۆن كافران، ناو مېدن لە زىندو بونەوۀى مردوانى گۆرستان و هەرگىز بە تەمايان نين.

سوره تی (الصف)

بەناوى خواى بەخشندە و مېهرەبان

- (۱) هەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا هەيە بە پاكي و بېگەردى يادى خوايان كردووه و بەردهوام دەيكەن، هەر ئەو زاتە خوځىشى تەواو بالادەست و داناو كاربەجىيە. (لە هەمو نەخشە و پلانە كانیدا).
- (۲) ئەى ئەوانەى باوەر تان هېناوۀ بوچى شتىك دەلێن و ئەنجامى نادەن؟ بوچى گوفتارتان دژى كردارتانە؟! بوچى جياوازی هەيە لە نيوان گوتارو هەلسوكەوت و بەلێنتاندا؟!
- (۳) خەشم و رقيكى گەورەيە لای خوا ئەوۀى كە دەلێن و نايكەن و ئەنجامى نادەن.
- (۴) بەراستى خوا ئەو كەسانەى خوځ دەوێت كە دەجەنگن لە پېناو رېيازى خوادا بەيەك رېزو يەك پارچە و يەك دل، چونكە هەروەك كۆشكىكى بەرزى قايم دارپژراون و خستە كانى بە جوانى بە يەكەوۀ لىكېنراون و يەكتريان گرتووه.
- (۵) بېريان بخەرەوۀ، كاتىك كە موسا بە قەومە كەى وت: ئەى قەوم و هوژم ئېوۀ بوچى ئازارى روخ و دلم دەدەن، لە كاتىكدا چاك دەزانن كە من پېغمبەر و رەوانە كراوى خوام بو تان، جاكاتىك ئەوان گوڤيان بو راستى نە گرت و لەحق لاياندا، خوايش دلە كانىيانى لەخستە بردو موړى پيدا نا، چونكە خوا رېنموويى قەوم و هوژى تاوانكارو تاوانبارو لەسنوور دەرچوو ناكات.

(۶) بیران بخه ره وه، کاتیک عیسای کوری مه ریه م به نه وهی ئیسرائیلی وت: منیش به راستی پیغه مبه ری خوام پو سه ریوه، راستیی ته وراتیش ده سه لمیم که له پیش مندا هاتوه، ههروه ها مژده ده ریشم به پیغه مبه ری که دوا ی من دیت و ناوی - نه حمده - ه، که چی کاتیک به به لگه و نیشانه ی تیرو ته واو و موعیزه ی ناشکراوه راستیه کانی پی راگه یاندن، وتیان: نه مه جادوویه کی ناشکرایه.

(۷) جاکسی له و که سه سه سته مکار تره که دروی بو خوا هه لپه ستوه، له کاتیکدا نه و بانگ ده کریت بو لای ئیسلام و موسلمان بوون، خوایش هیدایهت و رینمووی قهومی سته مکار ناکات.

(۸) نه وانه ده یانه ویت به فوو، به قاله ی دم، نووری خوا بکوژیننه وه!! (خه یالیان خاوه) خوا نووری خوی، ثانی خوی، ته واو ده کات و ده یچه سیبیت هه رچه نده کافرو بی پروا کان پیی سه غلته بن و پپیان ناخوش بیت.

(۹) هر نه و خوایه، پیغه مبه ره که ی خوی ره وانه کردوه هاوړی له گه ل هیدایهت و رینمووی و ثانی حه ق و راستیدا، تا سه ری بخت به سه ر هه موو ثاین و به رنامه کاند، هه رچه نده موشریک و هاو له گه ران پپیان ناخوش بیت.

(۱۰) نه ی نه و که سانه ی باوهرتان هیناوه، ده ستیشانی باز رگانیه کتان پو بکه م، که له سزایه کی به ئیش و بازار رزگارتان بکات!...

(۱۱) سه رتا باوهر هیناوتانه به خوا پیغه مبه ره که ی، ئینجا هه ول و تیکو شانتانه له ریگه ی خوادا به به خشین مال و سامانتان، وه به خشین خوتان (واته: ماندوو کردنی جه سته و بیرو هوشتان، تا به خت کردنیان له پپناوی خوادا) بیگومان نه و کاره تان چاکتر و به فهرتره بوتان نه گه ر بزائن و تی بگه ن.

(۱۲) نه وسا خوا له گونا هو هه له کانتان خوش ده بیت و ده تانخانه باخه کانی به هه شته وه که چهنده ها روبار به ژیر دره خته کانیدا تی ده پهریت و جاریه، ههروه ها کوشک و ته لاری خوش و رازاوه و پاک و خاوین له باخه کانی به هه شتی عه دندا، به راستی تا نه وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی و ده سته وتی گه و ره و بی سنوور.

(۱۳) جاشتیکی تریش هه یه که حه زی لی ده کهن، نه ویش به خشین سه رکه وتنه له لایه ن خواوه و کردنه وه ی ولاتان و دله کانه، نه و مژده یه ش بده به ئیمانداران (له هه موو سه رده می کدا، گه ر ئیمانداران لی بیرین بو ثانی خوی مه زن).

(۱۴) نه ی نه و که سانه ی که ئیمان و باوهرتان هیناوه ببنه پشتیوانی به رنامه و دینی خوا ببینه لایه نگری په روه ردار، ههروه کو عیسای کوری مه ریه به هه واریه کانی هاو له ی وت: کی پشتیوان و یارو باوهرمه پو ریازی خوا، هه واری و هاو له کانی وتیان: ئیمه ناماده ین ببینه پشتیوان و لایه نگری خوا، نه وسا ئیتر خه لکی بوون به دوو ده سته وه، ده سته یه که له نه وه ی ئیسرائیل باوهری هیناو شوین به رنامه ی خوا که وت، ده سته یه کیش ریازی کوفری گه رته بهر، جاشیمه پشتیوانیمان له ئیمانداران کردو به و هویه وه سه رکه وتنمان به سه ر دوژمنه کانیدا پیبه خشین و زال بوون و ده سه لاتیان گه رته ده ست.

سوره تی (الجمعة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هرچی له ناسمانه کان و هرچی له زه ویدا هه یه ته سبیحات و ستایشی خوا ده کهن... ئەو خوییه کی که پاشایه و شاهی شاهانه، پاک و بیگه ردو پوخته، بالادهست و دانایه...

(۲) هه ئەو زاته یه له ناو خه لکیکی نه خوینده واردا پیغه مبه ریکی له خویان ره وانه کرد، ئایه ته کانی قورئانه که ی ئه ویان به سه ردایه خوینیته وه و دل و دهروون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورئان و دانایی و شه ریعه تیان ده کات، به راستی ئه وانه پیشتەر له گومرایی و سه رلیشیواویه کی ناشکرادا گیریان خوار دبوو.

(۳) له ئاینده دا خه لکی تریش دین (موسلمان ده بن له گه ل و میلیله تان) په یوه ست ده بن به مانه وه، بیگومان ئەو زاته بالادهست و دانا و کار دروسته.

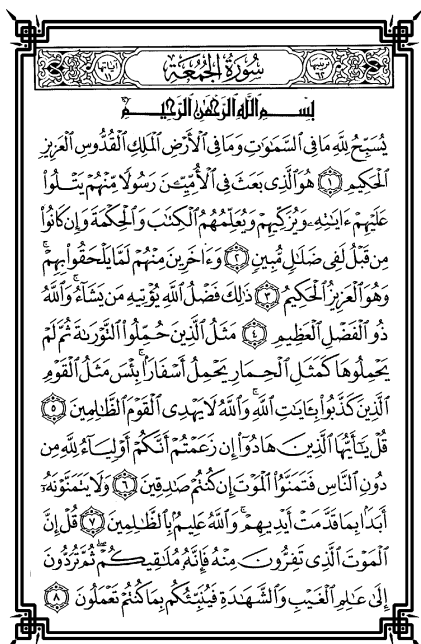
(۴) ئەو ریزو به هره یه کی خوییه ده یبه خشیت به و که سه ی که خوا خوی ئاره زووی بکات و شایسته بیټ، خوایش خواوه نی به خشش و به هره ی گه وره و بی سنووره.

(۵) وینه ی ئه وانه ی که ته وراتیان درا به سه ردایه پیره و ی بکه ن، پاشان هه لیان نه گرت و په پیره ویان نه کرد، وهک: گویدریژیک وایه که باره کتیییکی هه لگرتیبت، ئای که چه نده ناشیرینه وینه و نمونه ی ئه وانه ی که ئایه ته کانی خویان به درو زانیووه و بروایان پیی نیه، بیگومان خوا هیدایهت و رینمووی سته مکاران ناکات.

(۶) ئەی پیغه مبه ر ﷺ بییان بلی: ئەی ئه وانه ی له سه ر دینی جووله کهن، ئە گه ر ئیوه برواتان وایه که هه ر خوتان دوست و لایه نگری خوان، جگه له خه لکی تر، که واته داوای مردن بکه ن و ئاواتی مه رگ بخوازن، (تا له ژیا نی پر مه ی نه تی دنیا رزگارتان بیټ و به به هشت و دیداری په روه ردار شاد بین)!

(۷) که چی ئه وانه هه رگیزاو هه رگیز ئاواتی و ناخوازن و مردن داوا ناکه ن، چونکه خویان ده زانن چیان ده ست پیشکه ری کردووه، خوایش زانایه به کار وکرده و ی سته مکاران.

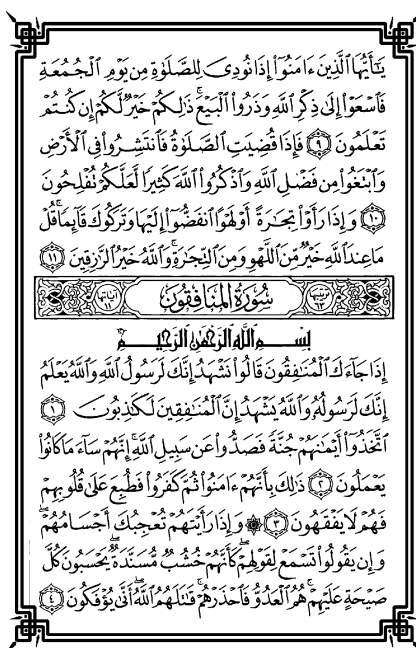
(۸) بییان بلی ئەی پیغه مبه ر ﷺ به راستی ئەو مردنه ی که راده کهن له دهستی هه ر یه خه تان پیی ده گریټ، له وه و دوایش ده گه پرنینه وه بو لای زاتیک که زانایه به نهیتی و ناشکراتان و ئاگادارتان ده کات به وه ی که کاتی خوی له ژیا نی دنیا دا ئه نجامتان ده دا.

(۹) ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوه کاتێ که بانگ درا بو نوێژ له روژی ههینیدا، ئیوه به پهله بچن بهدهم یادی خواوه و واز له کرین و فروشتن بهیئن، چونکه ئەو کارهتان چاکتره بۆتان ئەگەر بزائن و تێ بگهن.

(۱۰) جا کاتێک نوێژ تهواو بوو، ئەوه بلاو ببنهوه بهزهویدا و بهتهمای بهخششی خوا ههول و کووشش بدەن، یادی خوا زۆر بکەن له ههموو چالاکیه کانی ژياندا با ناوی ئەو زاته لهسەر زارو لهناو دڵتاندا بێت، بۆ ئەوهی سەرفرازیی هه‌میشه‌یی به‌دهست بهیئن.

(۱۱) (پاشان خوا گله‌یی له‌زۆریه‌ی ئیمانداران ده‌کات، ئەوانه‌ی که قافله‌ی بازەرگانیانی بینی ده‌وری پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان چۆل کرد: کاتێک بازەرگانی‌یه‌ک، یان یاری و گه‌مه‌یه‌ک ببینن، ئەوه ده‌جن به‌ده‌میه‌وه و تۆ به‌جێ دێلن له‌کاتێکدا تۆ وه‌ستاوی به‌پیوه، وتار ده‌خوینیته‌وه، پێیان بڵێ: ئەو پاداشت و به‌شه‌ی که‌لای خوايه بۆ ئیمانداران، چاکتره له‌و یاری و گه‌مه و بازەرگانی یه، خوايش

چاکترین روزی به‌خشه به سەرجه‌م خه‌لکی.

سوره تهی (المنافقون)

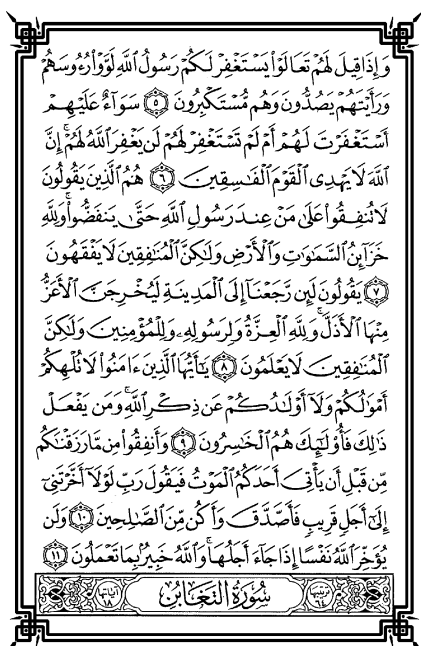
به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) ئەى پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتێک ناپاک و دوورپوه‌کان دین بۆ لات و ده‌لێن: ئێمه‌ شایه‌ ته‌ی ده‌ده‌ین که تۆ پیغه‌مبه‌ری خوايت!! له‌حالی‌کدا که خوای خوێ چاک ده‌زانیت که تۆ پیغه‌مبه‌ر و فرستاده‌ی ئه‌ویت، له‌ هه‌مان کاتدا، خوا شایه‌ ته‌ی ده‌دا که ئەو ناپاک و دوورپوه‌انه‌ درۆزنن. (بۆ فیل و ته‌له‌که‌بازی و ده‌لێن).

(۲) ئەوانه‌ سویندی درۆیان کردووه‌ به‌ قه‌لغانی خویان و به‌وه‌یه‌وه‌ ریگریان کردووه‌ له‌ ریبازی خوا، به‌راستی ئەوه‌ی ئەوان ده‌یانکرد، کاریکی زۆر ناپه‌سه‌ندو نابه‌جێ بوو.

(۳) ئەو حاله‌ ته‌شیان بۆیه‌ تیدا دروست بووه‌ چونکه‌ سه‌ره‌تا باوه‌ریان هینا؛ له‌وه‌ودوا حه‌قیان پۆشی و کافر بوونه‌وه‌، به‌هۆی ئەوه‌وه‌ موڕ نرا به‌سه‌ر دلیاندا (بۆیه‌ تیگه‌یشتن و بیروبو‌چوونیان شیواوه‌ و) له‌ راستیه‌کان تێ ناگهن.

(۴) کاتێک ده‌یانبنیت سیما و له‌ش و لاریان سه‌رسامت ده‌کات، کاتێکیش دپنه‌ قسه‌ (ئه‌وه‌نده‌ دم بازو قسه‌زانن) ئەوه‌ گوێ ده‌گریت بۆ قسه‌یان، ده‌لێی داری وشکی به‌ دیواردا هه‌له‌په‌سه‌رداون، ئەوه‌نده‌ له‌ ترس و بیمدا ده‌ژین، هه‌ر هاوار و بانگی‌ک بکریت، هه‌ر باسی‌ک بپشه‌وه‌، واده‌زانن دژی ئەوانه‌، ئا ئەوانه‌ هه‌ر دوژمنن، که‌وابوو خۆتیان لێ بیاریزه‌، وریایان به‌، خوا بیانکوژیت و له‌ناویان به‌ریت، ئاخر بۆچی واده‌که‌ن، به‌ره‌و کوێ لایان داوه‌ و خویان سه‌رگه‌ردان کردووه‌ بۆچی باوه‌ری دامه‌زراو ناهینن و له‌ ریبازی راست لاده‌ده‌ن).

(۵) کاتیک پیان بو تریت وهرن پیغمبهری خوا، داوای لیخوشبو و نتان بو ده کات، سهر باددهدن و لووت بهرزی ده کهن، ده یانبینیت روو وهرده گیرن و بهر هه لستی ده کهن، له کاتیکدا ئه وانه خو یان لا گه و ره بووه و خو به زلزانن.

(۶) چونیه که بو یان داوای لیخوشبو و نیان بو بکه یت یان نه یکه یت، هه رگیز خوا لی یان خوش ناییت، چونکه به پراستی خوا رینمووی قهومی تاوانبارو له سنور ده رچو نادات.

(۷) ئه وانه که سانیکن ده لئین به خه لکی: مال و سامان مه به خشن به و که سانه ی که له دهوری پیغمبهری خوادان، تا بلا وه ی لی بکه ن!! (مه به ستیان هه ژارانی کۆچیه رانه، ئه ی نازانن) هه رچی گه نجینه کان هه یه له ئاسمانه کان و زه ویدا هه ر خوا خاوه نیانه، به لام دو ورووه کان ئه م راستی یه تی ناگهن و له نه ییه کان سهرده رناکهن. (عه قلیان له چاویاندا یه).

(۸) ئه و دو ورو وانه ده لئین: سویند به خوا ئه گهر گه پراینه وه بو مه دینه (دیاره که به و حاله شه وه به شداری غه زایان کردو وه، به ناچار یی، یان بو ته ماع و ئاشووب نانه وه) ده بییت ئه وه ی که ده سه لاتدارو به پریز و پیاماقو له، ئه وه دهر بکات له شار که بی ریزو بی ده سه لات، ئه و دو ورو وانه نازانن که: عیززه ت و ده سه لات و پایه داری هه ر شایسته ی خوا پیغمبه ره که ی و ئیماندارانه.

(۹) ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هی ناوه، هه ول بدن نه مال و سامانتان، نه رو له کانتان، نه به نه هوی ئه وه ی که له یادی خوا به ده سه ته یانی ره زامه ندی ئه و که مه تر خه می و بی ئاگاتان بکه ن، جا هه ر که س له یادی خوا که م ته ر خه می بکات، ئا ئه وانه هه ر خو یان خه ساره تمه ندو زه ره رمه ندن.

(۱۰) له و مال و سامان و زانستی و هیزو ده سه لات ه ی که پیمان به خشیوون، لی بی به خشن و ده سته ی به سه ردا مه گرن و قورخی مه کهن؛ پیش ئه وه ی که مردن یه خه به یه کبکتان بگریت و بلیت: پهروه ردگارا، خو زگه ماوه یه کی که می تر مو له ت بدامایه تا خیرو چاکه م بکردایه و مال و سامانم بی به خشیایه و بچو و مایه ته ریزی چاکانه وه...

(۱۱) جا ئه و داخو ازیه به جی نیه، چونکه روژی هه ر که سی که ته و او بو، کاتی مه رگی هه ر که سی که هات، هه رگیز خوا دوا ی ناخات و مو له تی بو تازه ناکاته وه، خوایش ته و او ئاگیه به هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامی ده دن. (هیچ شتیکی لی ون ناییت).

سوره تی (التغابن)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هرچی له ئاسمانه کان و هرچی له زه ویدا هه یه یادی خوا به پاکی و بیگهردی ده کهن، دهسه لات هه بو ئه وه و هه ر بو ئه ویشه سوپاس، هه ر ئه ویش دهسه لاتداره به سه ر هه موو شتی کدا.

(۲) ئه وزاته ئه و خواجه یه که ئیوه ی دروست کردوه، جا هه تانه بی باوه رده و هه تانه باوه ردار، خوایش بینایه به هه موو ئه و کاروکرده وانه ی که ئه نجامی ده دن.

(۳) ئه و خواجه له سه ر بنجینه ی حه ق وراستی ئاسمانه کان و زه و ی دروست کردوه، وینه ی رووخساری ئیوه شی کی شاوه به جوانترین شیوه، که پانه وه و سه رئه نجامیش هه ر بو لای ئه وه.

(۴) هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه و ده گوزه ری ت، خوا ئاگو زانایه پیی، هه روه ها ده زانی ت چی په نهان ده کهن و چی

ئا شکر ده کهن، هه میشه ئه و خواجه زانایه به هرچی له پیچ و په نای سینه کاند ه شار دراوه.

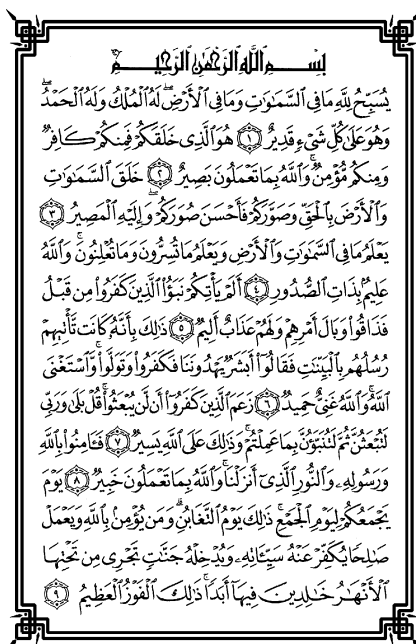
(۵) ئایا هه والی ئه وانه تان پی نه گه یشتوه که پیشتر بی پروا بوون، چو ن سه رئه نجام سزاو ئازاری کارو کرده کانیان چه شت له دنیا دا، له قیامه تیشدا سزای به ئیش و ئازار بو یان ئاماده یه (چونکه تاوانی بی باوه رپی زو ر گه وره یه و سه رچاوه یه بو هه موو گونا هه و تاوانیک).

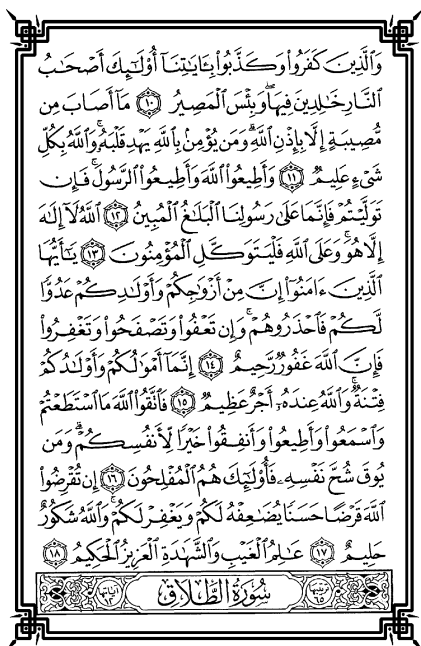
(۶) ئه وه ش بو یه پیشهات چونکه پیغه مبه ران به جو ره ها به لگه و موعجیزه، په یامی خویان پیرا گه یاندن که چی وتیان: ئه مانه به شه رن وه کو ئیمه، چو ن ده بنه پیغه مبه رو چاوسا غمان؟ به و بیانوه ریسا زی بی باوه ریان هه لبا رده و پشتیان هه لکرد، خوایش پیویستی به ئیمانی ئه وان نیه چونکه خوا خو ی ده و له سه مه ندو بی نیازه و شایسته ی سوپاسه.

(۷) ئه وانه ی بی باوه ر بوون به بو چوونی خویان وتیان: هه رگیز زیندوو ناکرینه وه، پیان بلی: وانی یه، سویند به په روه ر دگارم، به راستی هه ر زیندوو ده کرینه وه، پاشان ئاگادار ده کری ن له هه موو ئه و کارو کرده وانه ی که ئه نجامتان ده دا، ئه وه ش بو خوا زو ر ئاسان و ساده یه.

(۸) که واته تا زوه و باوه ر بهین به خوا و به پیغه مبه ره که ی و به و نوور و و شتاییه ی که نازلمان کردوه (که قورئانه)، دلنیا ش بن که خوا ئاگایه به هه موو ئه و کاروکرده وانه ی که ئه نجامی ده دن.

(۹) روژیک دیت خوا هه مووانتان کو ده کاته وه، بو روژی کو بو ونه وه که، ئه وه روژی زیان باری یه، چا ئه وه ی ئیمان و باوه ر بهینیت به خوا و کرده و ی چاکیش ئه نجام بدات، ئه وه خوا چاوپوشی ده کات له گونا هه هه له کانی و ده یخاته باخه کانی به هه شته وه که چه نده ها روبار به ژیر دره خته کانیدا ده پروات، هاوړی له گه ل ژبانی نه بر واوه دا بو هه میشه و هه تا هه تایی، له راستیدا هه ر ئه وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی گه وره و بی سنوور.

(۱۰) ئەوانەش كە بى باوە پ بوون و ئايەت و
فەرمانە كانى ئيمەيان بە درۆزانى، ئا ئەوانە نيشتە جى
ناو ئاگرن و ژيانى نە براوە تاييدا دە بە نە سەر، ئاى كە
سەر نە نجامىكى زۆر ناخۆش و نالە بارە.

(۱۱) بە فەرمانى خوا نە بىت هيچ خۆشى و ناخۆشيه ك
پيش نايەت، جا ئەوەى باوە پى تەواو بهيىت، خوا دلى
رىنمووى دە كات بو لای خو، (هەر بارودو خىكى
بە سەردا بىت، لە خۆشى و ناخۆشى بە تاقىكردەوەى
دەزانىت) خۆى گەورەش هەميشە بە هەموو شتىك تەواو
زانايە.

(۱۲) فەرمانبەردارىى خوا بكەن و فەرمانبەردارىى
پيغەمبەرىش ﷺ بكەن، جا ئە گەر پشت هەلكەن و
گوپرايەل نە بن ئەوە خۆتان زەرەر دەكەن، ئە گينا تەنها
گەياندى روون و ئاشكراى پەيامەكەى، ئەركى سەرشانى پيغەمبەرە كەمانە.

(۱۳) - الله - خوايه كە جگە لەو خوايه كى تر نى يە كە دروستكار بىت و خاوەنى فەرمان بىت، دەبا
ئەوانەى ئيماندارن هەر پشت بەو خوايه بيهستن و داواى يارمەتى هەر لەو بكەن.

(۱۴) ئەى ئەوانەى باوە پتان هيناو.. هەندىك لە هاوسەرانان يان هەندىك لە رۆلەو نەوەكانتان
دوژمنتان.. جا ئيوەش وريابن و خۆتان بپاريژن لىيان، جا ئە گەر چاوپۆشى لە هەلەيان بكەن و واز لە
ئازاردانىان بهيئن و لىيان ببورن، ئەوە چاك بزاتن كە خوا لىخۆشبوو و ميهەربانە.

(۱۵) دلنيابن كە مال و سامان و رۆلە و ناوەكانتان بو تاقى كردنەوەتانن، (ئە گەر لەو بواردانەدا
سەركەوتن بە دەست بهيئن)، خۆى ميهەربان پاداشتى گەورە و زۆرى لە لايە بو خوگرو لىبورده كان.
(۱۶) كەوا بو هەتا دەتوانن بە تەقواو خواناس بن، گوپرايەل و فەرمانبەردار بن، خيرو چاكەش بكەن،
ئەوانە هەمووى بو خۆتان چاكە، جا ئەوەى خۆى بپاريژىت لە رەزىلى و رژدى نەفسى خو، ئا ئەوانە
هەر خۆيان سەرفرازن.

(۱۷) ئە گەر قەرز بەدن بەخوا، بە شيوە يە كى چاك (مەبەست بەخشىنى مال و سامانە لە پيناوى خوادا)
ئەوە خوا چەند بە رابەرى دەكات بو تان، هەروەها لىيان خۆش دەبىت خوايش سوپاسگوزارە (لەسەر
بەخشىن كە هەر بەخشى خۆيەتى) و خوڤاگرە (مۆلەتى رەزىلەكانيش دەدات تاكاتى خو).

(۱۸) ئەو زاتە ئاگادارى نهيى و ئاشكرايه، خوايه كى تەواو بالادەست و داناو كارەجيبە.

سورہ تی (الطلاق)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) ئەي پيغمبەر ﷺ (بەئوممەتت رابگەيەنە) كاتىك ژنانتان تەلاق ددەن لە كاتى ديارى كراوياندا تەلاقيان بدەن (كە برىتيە لەو كاتەي كە ئافرەت لە عادەي مانگانە پاك بوۋتەو)، حسابى ئەوكاتەش بە وردى رابگرن، لە پەرورەدگارىشتان بىترسن و ماوەكەيان بو دريژ مەكەنەو (ئەگەر لەو كاتە ديارىكراوانەدا يەكجار تەلاقتان دان، ئەو بەئو ئافرەتە لە مالەكەي خويدا بىمىنيەو) و دەريان مەكەن لە مالەكانى خوياندا، ئافرەتەكانىش با لە مال دەرەنچن، مەگەر كارپكى ناشرىن و نارەواي ئاشكرا ئەنجام بدەن، (ئەوكاتە با لە مال نەمىن و بىچن بو مالى مەحرەمىكيان)، ئا ئەو يە سنوورى خوا لە بارەي تەلاقەو، ئەو يە لە سنوورى خوا بىترازيت ئەو ستم لە خوي دەكات، ئەي ئيماندار: تۆ نازانيت لە واندەي دواي ئەو (تيكچوون و كە) ئاشت بىنەو و ريك بكنەو وەو و بويە ناييت لە مال

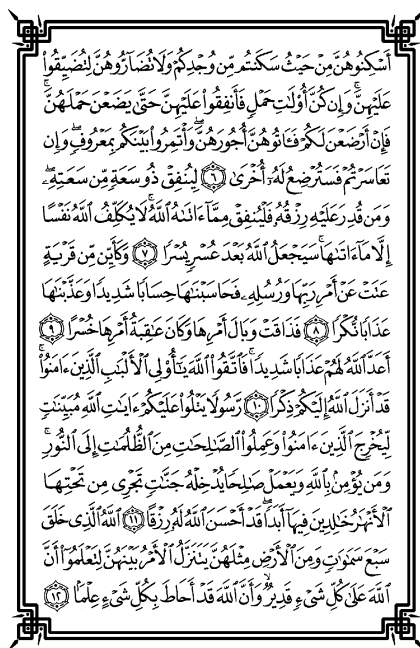
دەرچن).

(۲) کاتیک گه‌یشتنه ماوه‌ی دیاریکراوی خویان (دوای یهک، یان ئەو دوو تەلاقە که خواردوویانه)، ئینجا یان بیانه‌پلنه‌وه لای خوتان هاوړی له‌گه‌ل رەفتارو هەلسوکه‌وتی چاکدا، یاخود وازیان لیبه‌پن و لیبان جیابینه‌وه (له‌سپه‌م جاردا که تەلاقتان خوارد) به‌شویه‌یه کی جوان که مافیان پارێزراو بیټ، له‌کاتی جیا‌بو‌نه‌وه‌ی یه‌کجاریشدا با دوو شایه‌تی دادپه‌روه‌رو خواناس له‌خوتان له‌نیواندا هه‌بیټ و ئاماده‌ی شایه‌تی بین و بیپارێزن بو‌خواو له‌به‌ر خوا، ئەوه‌ی که باسکرا ئەو که‌سه پێ ئاموژگاری ده‌کریت که باوه‌ری به‌خواو به‌روژی دوایی هه‌بیټ، جا ئەوه‌ی له‌خوا بترسیټ و بارێزکار بیټ، ئەوه‌خوا ده‌رووی لێ ده‌کاته‌وه...

(۳) له شوښنیکه وه رزق و روژی پې دده خشیټ که حسابی بو نه کردیټ و خوۍ پي نازیټ، جا نه وهی پشت به خوا بیه ستیټ، ئو زاته ی به سه، بو نه وهی یاریده ده ری بیټ، چونکه به راستی خوا کارو فهرمانی خوۍ به نه تجام ده گه نه بیټ، بیگومان خوا بو هه موو شتیځ نه خشه یه کی دیار یکراوی بریار داوه (که ده بیټ په یه وهی بکړیټ).

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَعْتَ الْبَسْمَةَ فَطَلَعْتَ نَفْسَكَ عَنْ بَعْدِ رَبِّكَ وَأَحْضُرَ
الْعِلْدَةَ أَتَقُولُ اللَّهُ رَبَّكُمْ لَا تَحْجُوهُمْ مِنْ بَيُوتِهِمْ
وَلَا تَحْجُزْهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ بِنَفْسِهِمْ مِنْ ذَلِكَ حَلُودُ
اللَّهِ وَمَنْ تَعَدَّ حُلُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
اللَّهُ يُخْبِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ أَحْمَهُنَ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِعُرْوَةٍ أَوْ مَافِيَهُنَّ يَعْجُرُونَ وَأَشْهَدُوا ذِي عَدْلٍ نَبْدُكُمْ
وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ بُوْعُظٌ بِهِ مَنْ كَانَ يَوْمِي
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَقَى اللَّهَ يَجْعَلْ لَمْ يُعْجَرْهُ ﴿٢﴾ وَبَرَزَهُ
مَنْ حَبِثَ لَا يَحْسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
بَلَدُكُمْ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَسْنُ
مِنَ الْمُحِضِّ مِنْ نَسَائِكُنَ أَنْ تَسْنُ فَعِدْنَنَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْمَعِينَ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
وَمَنْ يَقَى اللَّهَ يَجْعَلْ لَمْ يَمْرُؤُهُ ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَقَى اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سِتَائِدَهُ وَيَعْظُمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

(۶) ۛو ۛافره تانه ی که ته لاقیک یان دووانیان ماوه، به گویره ی تواناتان جیگه و ریگه یان بو دابین بکهن له لای خوۛتان، نه کهن ۛازاریان بدن و ته نگه تاویان بکهن و زوریان بو بهین، خو ۛه گهر سکیان هه بوو، (ۛه گهر سی ته لاقه ش دراوون) ههر به خویان بکهن و مه سره فیان بکیش هه تا سکه که یان به شیر گوۛشکردو به خویان کرد ۛه وه حقه خویان بدنه ی، ده کریت به شیوه یه کی جوان و چاک راویژ له ناویه کدا بکهن بو به خویو کردنی منداله که، خو ۛه گهر پیک نه هاتن و ناکوک بوون، ۛه وه ده کریت ۛافره تیکی تر منداله که ی بو به خویو بکات و شیر ی پی بدات.

(۷) جا ۛه وه ی ده ول مه منده با به گویره ی ده ول مه منده که ی به خشنده بیٛت، ۛه وه یش که کم ده سته و هه ژاره، با له وه ببه خشیت که خوا پیی به خشيووه، چونکه خوا به گویره ی دارایی ههر که سیک داوای به خشین ده کات، دلنیاش بن که خوا دوا ی ته نگانه ههر زانی ده هیٛت، دوا ی ناخوشی خوشی ده هیٛت.

(۸) له سه ده کانی پیۛشوودا چه منده ها شارو ۛشاروچکه یاخی بوون له فه رمانی په روه ردگاریان و فرستاده کانی، ۛیمه زور به توندیی حسابمان بو کردن و سزایه کی توندو پرئیشمان بو پیۛشهینان.

(۹) ۛیتر گیروده ی به لای خویان بوون و ۛه و سزایه یان چه شت که خویان ده ست پیۛشکه ریان بو کردبوو، سه ره نه جامی کارو کرده وه ی خه لکی ۛه و شوینانه ش زیانیکی گه وره بوو. (ۛه ویش ۛه مه یه که)..

(۱۰) له قیامه تیشدا خوا سزای به ۛیشی له ناو دوزه خدا بو ۛاماده کردوون، ده ی که واته ۛه ی روۛشنبیره کان، ۛی ۛه وانه ی باوه پرتان هیٛناوه؛ له خوا بترسن و پاریزکار بن و دلنیا بن خوا ی گه وره قورئانی بو ۛیوه دابه زاندووه..

(۱۱) هه روه ها پیغه مبه ریک که ۛایه ته روونه کانی خواتان به سه ردا ده خوینیٛته وه، تا ۛه وانه ی که باوه پریان هیٛناوه و کرده وه چاکه کانیا ن ۛه نجام داوه له تاریکی یه کان ده ریان به ۛیٛت و رزگاریان بکات و بیانخاته ناو نوورو روناکیه وه، جا ۛه وه ی باوه پ به ۛیٛت به خواو کرده وه ی چاک ۛه نجام بدات، ۛه وه ده یخاته باخه کانی به هه شته وه که چه منده ها روبار به ژیر دره خت و به به رده م کوۛشکه کانیدا ده پروات و له وی ژیا نی هه میشه یی و هه تاهه تایی ده به نه سه ر، بیگو مان خوا رزق و روزی چاک و پاک و فره و فراوانی بو ۛاماده کردوون.

(۱۲) خوا ۛه و زاته یه که حه وت چین ۛاسمانی دروست کردووه و فه رمانی خوا له نیوانیاندا داده به زیٛت، هه روه ها به ویٛنه ی ۛه وان فه رمانی خوا بو زه ویش داده به زیٛت و جی به جی ده کریت، بو ۛه وه ی بزائن که به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، بیگو مان خوا به زانستی و زانیاری خوی گه ماروی هه موو شتیکی داوه.

سوره تی (التحریم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ئەی پیغمبەر تو بۆچی شتێک له خۆت حەرام دەکەیت که خوا بۆی حەلال کردویت، دەتەوێت بهو کاره هاوسەرەکانت رازی بکەیت؟! له کاتیکیدا هەر خوا لیخۆشبوو میهره بانه.

(۲) به راستی خوا ههلوه شانده وهی سوینده کانتانی بو بریارداون (به وهی که فاره تی بدهن)، ئەو خوايه گهۆره تانه و پشتیوان و یارمه تی دهرتانه، هەر ئه ویش زاتیکی زاناو دانایه.

(۳) کاتیکی پیغمبەر ﷺ قسه یه کی به نهیانی لای هه ندیک له خیزانه کانی درکاند (که ئه ویش دایکه حفصه بوو)، جا کاتیکی ئه ویش باسه کی گه یانده دایکه عائشه خوایش پیغمبهری ئاگادار کرد له رازو نیازیان و باسی هه ندیک له رازه کی کردو باسی هه ندیکی نه کرد، (پیغمبهر ﷺ

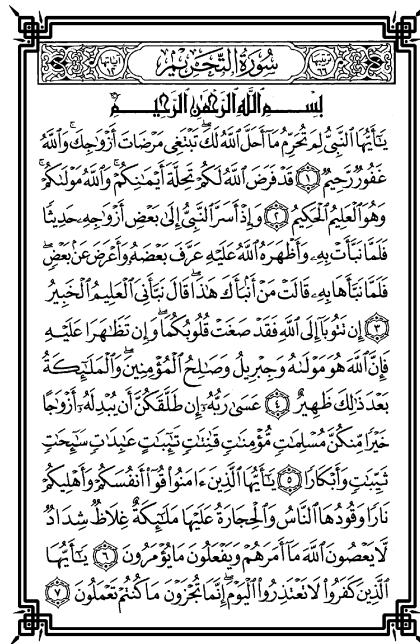
گله یی له دایکه حفصه کرد، دهرباره ی درکاندنی نهیانیه که) دایکه حفصه پرسى: کى ئەم هه واله ی پیگه یاندیت؟ پیغمبهر ﷺ وتی: خوی زاناو ئاگا منی ئاگادار کرد، (ئەم چەند ئایه ته دهرباره ی رووداویکی تایبه تیه له ژیا نی پیغمبهر دا ﷺ که له کتیبه کانی سیره دا باس کراوه).

(۴) (بۆیه خوی گه و ره پیا ن ده فره رمو ی): ئەگەر هه ردوو کتان داوای ته و به و په شیما نی بکه ن و بگه ری نه وه بۆ لای خوا، ئەوه باشه، چونکه دله کانتان له خشته چوو بوو و ترازا بوو، خو ئەگەر پشتی یه کتر بگرن دژ به پیغمبهر ﷺ، ئەوه چاک بزائن که خوا خۆی یاری ده ده ری تی، هه رو هه جو بره ئیل و ئیما نداره چاکه کان، فریشته کانیش له وه ودوا پشتیوانن بۆی.

(۵) ئەگەر پیغمبهر ﷺ ته لا قتان بدات، ئەوه نزیکه خوا هاوسه رانی چاکتر له ئیوه ی پى ببه خشیت، موسلمان و باوه ردار، ملکه چی په رو هه ردار، زوو له هه له په شیما ن، خوا په رست و دیندار، روژو وه وان، یان بیرو هو شیان له کار دایه و سه رنجی دروست کراوانی خوا ده دن، هه رو هه ئه و ئافره تانه هه یانه بیوه ن و هه یانه کچن...

(۶) ئەی ئەو که سانه ی که باوه رتان هینا وه خۆتان و که سوکار تان بپاریزن له ئاگریک که سوو ته مه نه که ی خه لکی و به رده، سه ره ره شتیاری ئەو دۆزه خ و ئاگره، جو ره فریشته یه کن که زو ر دلره ق و توندو تیژن، نافه رمانی خوا ناکه ن له هیه چ شتیکدا که فه رمانیا ن پى بدات و هه رچی فه رمانیکیان پى بدریت ئەنجامی ده دن.

(۷) ئەی ئەوانه ی که بى باوه ر بوون ئەمرۆ هیه چ پا کانه یه ک مه که ن، چونکه ئیوه به راستی ته نها پا داشتی ئەو کارو کر ده وانه تان ده در پته وه که ئەنجامتان ده دا.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسٰى رَّحِمُكُمْ
 اَنْ يَّكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى
 مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ تُوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
 مَعَهُ تُوْمَ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَيَأْتِيْنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اَتَيْنَاكَ تَوْبًا وَاعْتَرَيْنَاكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠﴾
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ جٰهَلُوْا الْكُفْرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاَعْلٰطُ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَدَّوْهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيْرُ ﴿١١﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
 لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًا تُوحٰى وَاَمْرًا لُّوْطٍ كَاَنَّمَا تَخَالَفَتَا
 عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحَيْنِ فَخَالَفَتْهُمَا فَتَبٰىعْنِيْمَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيْلَ ادْخُلَا الْمَدِيْنََةَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٢﴾
 وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَمْرًا لِّمَرْيَمَ وَفَرْعُوْنَ
 قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ لِيْ عِنْدَكَ بَيِّنٰتٌ مِّنَ الْجَنَّةِ وَجِىْحٌ مِّنَ فَرْعُوْنَ
 وَعَمِلَيْهِ وَجِىْحٌ مِّنَ الْقَوٰمِ الْفٰلِغِيْنَ ﴿١٣﴾ وَرَبِّهِنَّ اَبْنٰتَ
 عِمْرٰنَ الَّذِيْ اٰخَصَّنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُنْتُمْ مِنَ الْفٰتِنِيْنَ ﴿١٤﴾

(۸) ئەى ئەو كەسانەى كە باوەرتان هێناوە، ئێوە بە تەووبە و پەشیمانیە كى پوخت و دڵسۆزانەوێ روو بكەنەوێ خوا، ئەوسا پەروەردگارتان لە هەڵە و گوناھە كانتان خوش دەبێت و دەتانخاتە باخە كانى بەهەشتەوێ كە چەندەها و روبرار بە ژێر درەخت و بە بەردەم كۆشكە كانیدا دەپوات، روژێك دیت كە خوا پیغەمبەر و ئەوانەى لە خزمەتیدان خەجالت و شەرمەزار ناكات، نووڕووناكیان دەدرەوشیتەوێ دیت و دەچیت لە بەردەم و لای راستیانەوێ و دەلێن: پەروەردگارا ئەم نووڕووناكیەمان بو زیاڤ بكەو لیمان خوش ببە، چونكە بە راستى تو دەسەلاتت بەسەر هەموو شتێكدا هەبە.

(۹) ئەى پیغەمبەر ﷺ كۆشش بكە و بچەنگە دژی كافر و دووپرەكان و توندو تیژیە لەسەریان، ئەوانە شوێنیان دۆزەخە، ئای كە سەرەنجامیكى خراپە.

(۱۰) خوا نمونەى هێناوەتەوێ بە ژنى نوح و لوط بو ئەوانەى كە بى باوەرن، ئەو دوو ئافەرەتە هاوسەرى دوو بەندەى چاك و پاكى ئیمە بوون، كەچى خیانەتیان لى كردن (باوەریان پێیان نەبوو، غەیبەتیان دەكردن، گالتهیان پێدەكردن...) ئیتر ئەو پیغەمبەرە فریای هاوسەرە كانیان نەكەوتن، لە قیامەتدا بەو ژنانە دەوتریت: بچنە ناو ئاگرى دۆزەخەوێ لە گەل ئەوانەدا كە دەچنە ناوى.

(۱۱) هەر وەها خوا نمونەى هێناوەتەوێ بە هاوسەرە كەى فیرەوون بو ئەوانەى كە باوەریان هێناوە، كاتیك وتى: پەروەردگارا لە لای خوێت لە بەهەشتدا مالیكم بو دروست بكە (تا بەردەوام بە دیدارت شاد بيم) و لە دەست فیرەوون و كاروكردهوێ رزگارم بكە و لە دەست ئەم قەومە سستەمكارەش دەربازم بكە.

(۱۲) هەر وەها نمونەى هێناوەتەوێ بە مەریەمى كچی عیمرانیش كە داوینی خوێ بە پاكى راگرت، ئیمەش لەو روخەى كە بە دەستمانە، فوومان پێداكرد، ئەویش باوەرى تەواوى هەبوو بە گوشتارو فەرمانە كانى پەروەردگارى و لە ریزی ملكەچ و فەرمانبەردارو خواناس و نزاكاراندا بوو.

سوره تى (الملك)

به ناوى خواى به خشنده و ميه ربهان

(۱) گه وړه و موباره ك و پيروزه، نه و زاته ي كه هه موو بوونه و هرو جيهانى به دهسته، نه و زاته ي دهسه لاتی به سه ر هه موو شتيكدا هه يه.

(۲) هه ر نه و خوى مردن و ژيانى به ديه پناوه، تا تاقيتان بكاته وه، كي تان كرده وى چاكترو په سه ندره، هه ر نه و يش زاتيكي بالادهسته به سه ر بي باوه پراندا، وه ليخوشبووه له نيمانداران.

(۳) هه وړه ها نه و زاته ئاسمانه كانى به كهوت چين دروست كړدوه، له نيو به ديه پناوه كانى نه و خواى ميه ربهانه دا هيج ناريكي و ناته واويه ك به دى ناكه يت، نه ي نينسان: هه رچاو بگيره و سه رنج بده بزانه هيج درزو كه م و كووپريه ك به دى ده كه يت؟!

(۴) پاشان هه ر سه رنج بده و چاو بگيره و ورد به وړه جار له دواى جارو كول مده، سه رسام و ملكه چ ده بيت، چاوت به ناو ميدي ده گه پريته وه له كاتيكا كه چاوت ماندووه و په كى كه وتووه. (زانايانى نه ستيره ناس چاك له و راستى به تيده گن).

(۵) سويند به خوا بيگو مان نيمه ئاسمانى دنيا مان كړدوه به چراغان (به وى نه ستيره كانه وه كه به شه وگاردا به دى ده كړين) و به و نه ستيرانه شه يتانه كان راو ده كه ين، له قيامه تيشدا سزاو نه شكه نجه ي دوزه خمان بو ئاماده كړدوون.

(۶) هه وړه ها بو نه وانه ش كه باوه ريان به په وړه ردگاريان نيه، سزاو نازارى دوزه خ ئاماده يه، ئاى كه چاره نووس و سه رنه نجاميكي زور ناسوړو ناخوشه...

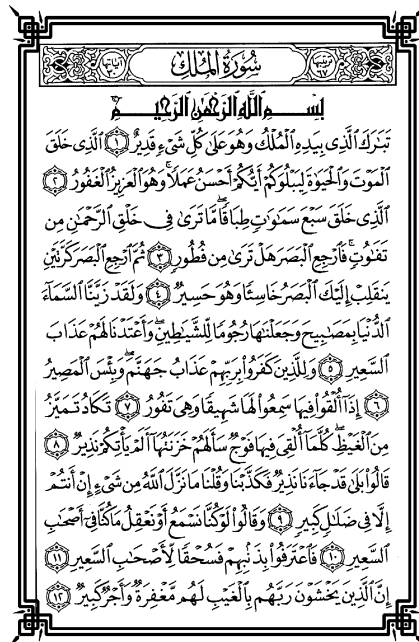
(۷) كاتيكا فري ددريته ناوى ده نكيكي ناسازو ناخوش و لوورده يه كه له دوزه خه وه ده بيستن، له كاتيكا قولپ دده دات و ده كوليت...

(۸) له داخى خوانه ناسان خه ريكه پارچه پارچه بييت و ليك بييته وه، هه ر جاريك دهسته و تاقيميك فري ددريته ناوى پاسه وانى دوزه خ لبيان ده پريست: پاشه، ترسيته ريكتان بو نه هات تا له م سه رنه نجامه ئاگادارتان بكات؟! (۹) له وه لامدا به كه ساسيه وه ده لين: يا، به لي، له راستيدا ترسيته رمان بو هات، به لام نيمه پرومان پينه كړد و وتان: خوا هيجى له م باره يه وه نه ناردووه، نيوه ته نها له گومرايى گه وړه دا گيرتان خواردووه و هيجى تر!!

(۱۰) نينجا ده لين: نه گه ر نيمه گويمان بگرتايه و بيرو هو شمان به كار به نيايه نه ده بوينه نيسته جي دوزه خ.

(۱۱) نه وسا نيتر به ناچارى و خه جاله تيه وه دان به گونا هو تاوانى خوياندا ده نين، جا با نيسته جيكانى دوزه خ له وه ولا ترچن.

(۱۲) به راستى نه وانه ي كه له په وړه ردگاريان ده ترسن له په نهانيدا، بو نه وان ليخوشبوون و پادا شتى گه وړه ئاماده يه...

(۱۳) خه لکینه؛ چونه که بۆتان چ به نهیئی قسه بکه یان به ناشکرا، نه وزاته به هم مو ئه و خه تهره و خه بالانه ی دین به کروکی سینه کاندانا و ناگایه.

(۱۴) مه گهر خوا نازانیت کئی دروست کردوه و چونی دروست کردوه، له کاتی کدا ئه و زاته وردکارو به سوژو ناگایه.

(۱۵) ههر ئه و زاته زهوی بۆ زهلیل و ملکه چ کردوون (ههرچیتان بویت له سهری دروستی ده کهن، چۆنتان بویت به کاری دههینن)، بگه پین به هم مو گو شه و که ناریدا، له و رزق و روزیهش بهخۆن که پیشکەشتانی ده کات، دلنیاش بن که سهرته نجام گه پانه و تان بۆ لای ئه و زاته یه.

(۱۶) ئایا له و زاته ناترسن که له سهروی ئاسمانه وه یه، که به ناخی زه ویدا پتانباته خواره وه؟! جا ده ستبه جئ ئه و زهوی یه بیته له زه و جوله...

(۱۷) یاخود له و زاته ناترسن که له سهروو ئاسماندایه که بایه کی به هیژ هه لکاته سهرتان و به رد بارانتان بکات؟! ئه و سا ده زانن هه ره شه ی من چۆن بووه.

وَأَنذَرْتُكُمْ آوْجَهُرَ وَإِبْرَئِيلَ عَلَيْهِمَا ذَاتُ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمَنَّ خَلْقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَمَعَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمِ أُنِيتُمْ أَنَّ السَّمَاءَ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أُنِيتُمْ أَنَّ السَّمَاءَ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَلُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْدِرْنَ مَا يُمَسَّكُنْنَ إِلَى الرَّحْمَنِ أَن يَكْبُلَ لَهُمْ بَصِيرَةٌ ﴿١٩﴾ أَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرِفُهُ مَن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمِنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُونَ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمِنْ يَمَسُّ مَكْبَلٌ وَجْهَهُ أَهْدَىٰ أَمِنْ يَمَسُّ سَوَاءً عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَلَا فِدَىٰ لِّئَلَّا تَمْتَكِرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

(۱۸) سویند به خوا بیگومان خه لکانی تری پیش ئه مان برویان به پیغه مبه رانی ئیمه نه کرد ناشکرایه چ به لایه کم به سه ره ییان و چۆن ته میم کردن.

(۱۹) ئایا سهرنجی بالنده یان ته داوه به سه ریانه وه پۆل پۆل دهفرن و باله کانیان لیک ده نین، ئه و بالنده جگه خوی میهره بان کهس به ئاسمانه وه راگیریان ناکات، به راستی ئه و زاته به هم مو شتیکی بینایه و هیچی لئ و ن ناییت و چاودیری هم مو دروستکراوانی ده کات (فرۆکه و کهشتی ئاسمانی و.. هتد، ههر ئه و زاته به هو کاره کان له ئاسماندا هاتوو چۆیان پیده کات و رایان ده گریت).

(۲۰) ئایا کئییه ئه و کهسه خوی به سه ربازو به رگریکه له ئیوه ده زانیت و ده نوینیت که ده توانیت به بی خوی میهره بان سهرتان به خات و پایه دارتان بکات؟! نه خیر، کافران ته نها له خه له تاویدان و هیچی تر؟!

(۲۱) یاخود کئییه ئه وه ی که رزق و روزیتان پیده به خشیت، ته گهر خوا لیتان بگریته وه؟! نه خیر، به و تاقی کردنه وه یهش بی باوره ران ههر له گومرایی و سه رلیشیواوی و دووره په ریزی له به رنامه ی خوا روچوون!

(۲۲) جا ئایا ئه و کهسه ی که ده مه و پوو که وتوو وه به و حاله وه ده روات، چاکتر ریگه ده زانیت؟ یان ئه و کهسه ی که به سه ره قامیکی راست و په واندایه ریگ و پیکی ده روات به ریوه؟!

(۲۳) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پیمان بلی: ههر خوایه، که ئیوه ی دروستکردوه و ده زگای بینین و بیستن و تیگه یشتنی پی به خشبون، که چی که متان شوکرانه بژی و سوپاسگوزاران.

(۲۴) ههروه ها پیمان بلی: ههر ئه و خوایه؛ ئیوه ی له خاکی زهوی پیگه یاندوه، گه پانه وه و کو کردنه وه شتان بۆ لای ئه وه.

(۲۵) بی باوره ران ده لین: باشه، که ی ئه م په لینه دیته دی، (زیندوو کردنه وه و لپه رینه وه) ته گهر ئیوه راستگوون؟!

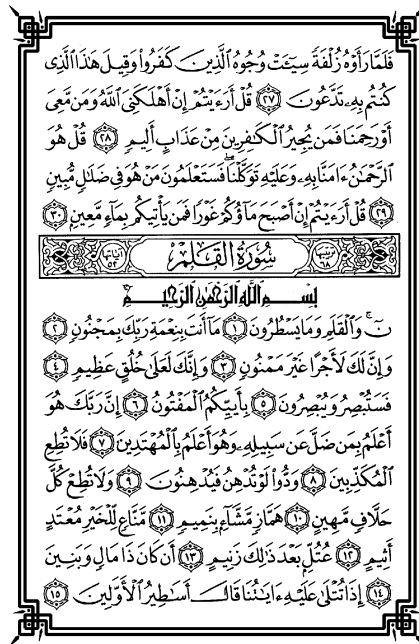
(۲۶) پیمان بلی: زانیاری ئه و کاته لای خوایه، من ته نها بیدار که ره وه یه کی ناشکرام.

(۲۷) کاتیک بینان ئه و به لینه خوییه یه خه یان پی ده گریټ، چروچاوی ئه وانه ی که باوه پریان نه بووه، تال و ترش و ناشرین ده گریټ، ئه و سا پیان ده و تریټ ئا ئه مه ئه و به لینه یه که پیتان ده درا.

(۲۸) ههروه ها پیان بلئ: باشه، ئه گهر خوا، من و هه موو ئه و که سانه ی که شوینم که و تون له ناو به ریټ، یان به زه یی پیامندا بیته وه، ئه و سا کئ هه یه بی باوه پریان له سزای پر ئیشی دۆزه خ رزگار بکات؟! (ئه گهر له سه ر یاخی بوونیان به رده وام بن)

(۲۹) ههروه ها بلئ: ئیمه خوی میهره بانمان هه یه و باوه ری بته ومان پییه تی و پشت و په نامان هه ر ئه وه، جا ئیتر روژیک دیت که به روونی بوټان ده رده که ویت کئ له گومرایی ئاشکرادا گیري خواردوه و سه ری لی شیواوه.

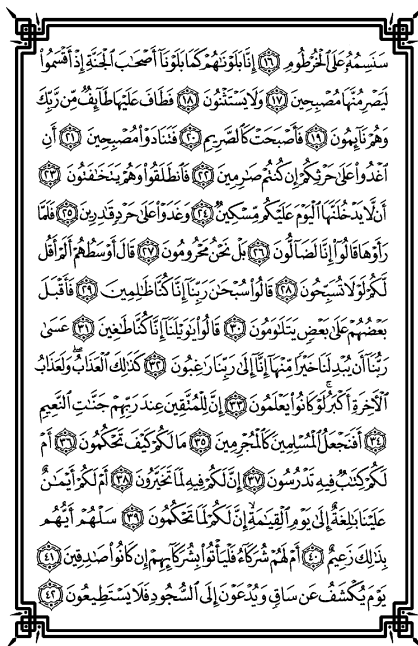
(۳۰) پیان بلئ: هه والم بده نی باشه ئه گهر ئاوه که تان روچوو، کئ ده توانیت ئاوی سازگارو ره وانتان بو به ده ست به ئیټ؟! (جگه له خوی میهره بان).

سوره تی (القلم)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سه رنجی سه رتای سووره تی (الشوری) بده.
- (۲) سویند به پینوس و ئه وه ی که ده نیوسن (ئه م سویند خواردنه نیشانه ی نرخه خویندن و زانستییه لای خوی گه وره).
- (۳) ئه ی پیغه مه ر ﷺ تو به هو ی نازو نیعه تی په روه ردگار ته وه دووریت له شیتی یه وه (وه کو نه فامان ده لئین).
- (۴) بیگومان پاداشتیکی نه براوه و به رده وام بو تو ئاماده یه.
- (۵) به راستی تو له سه ر ره وشت و خوویه کی زور جوان و په سه ند و بی وینه و مه زنیټ.
- (۶) سه رته نجام تو ده بینیت و ده زانیت و ئه وانیش ده بین و ده زان... (شیتیټی به کامتانه وه یه).
- (۷) به راستی په روه ردگار خوی ده زانیت، کئ له ریباری ئه و لایداوه و گومرا بووه، کییش ریباری هیدایه ت و ئیمانی گرتو ته به ر و راسته له گه ل خوادا.
- (۸) تو هه رگیز به قسه ی ئه وانه مه که که باوه پریان به تو نیه و به رنامه که ی تو به دروده زان.
- (۹) ئه وانه ئاواته خوازان که تو نه رمی بنوینیت ئینجا ئه وانیش نه رمی بنوین.
- (۱۰) به قسه ی هه موو ئه وانه مه که که زور سویند ده خون و زور سووک و ریسوان...
- (۱۱) ئه وانه ی که به شوین عه یب و عاردا ده گه رین و دووزمانی ده که ن و فیتنه ده گیرن و هه زیان له ئاشووبه.
- (۱۲) زور دژی خیر و چاکه ن و ده ستریزوی ده که ن و گونا هه نجام ده ده ن و پیلان ده گیرن.
- (۱۳) له هه مان کاتدا ئیسک تال و ره وشت ناشرین و ناکه س به چه و باوک نادیارن...
- (۱۴) هه ریبه که یان به وه ده نازیټ که هه ندیک مال و سامان و کوپی هه یه...
- (۱۵) کاتیک ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردا ده خوینریته وه بیباکانه ده لیت: ئه مه داستانی پیشووه کانه، ئه مه به سه رهاتی دیرینه.

(۱۶) ئېمە سەرئەنجام لووتی داخ دەکەین و سەری لووتی رەش دەکەین.

(۱۷) بەراستی ئېمە ئەو خەلکەمان تاقی کردەووە هەرودەک خاوەنانی باخەکەمان تاقیکردەووە، کاتیک سویندیان کە خوارد بېگومان بەیانی دەچن.

(۱۸) بێ ئەوێ بێن بە پشتیوانی خوا، (یان بەو مەبەستەى هیچی پێوە نەهێلین بۆ هەزاران)...

(۱۹) ئەوسا پەرودەگارت بەلایەکی داباراند بەسەر باخەکەدا لە کاتیکیدا ئەوان خەوتبون...

(۲۰) ئیتەر وەك باخیکى لێهات؛ کە هەمووی چنرابیستەووە و هیچی پێوە نەما بێت...

(۲۱) ئەوسا بەیانی زوو یەکتریان ئاگادار کرد و وتیان:...

(۲۲) با بچین بۆ سەر باخ و بیستانەکەمان ئەگەر بربارە بچین...

(۲۳) ئەوسا دەرچون بەنهینى و بەهێواشی دەروێشتن، بە چپە قسەیان دەکرد...

(۲۴) دەیانوت: نابێت ئەمڕۆ هەزاران پێمان بزانن و روو بکەنە باخەکەمان..

(۲۵) بەیانی زوو بۆی دەرچون، وایان دەزانی کە توانیوانە هەزاران بێ بەش بکەن.

(۲۶) کاتیک گەشتنە باخە وێرانە کە و پینیان وتیان: وادیارە ئېمە ون بووین و رێمان هەلە کردووە...

(۲۷) دواى ئەوێ دلتیا بوون رێیان هەلە نەکردووە، وتیان: نەخێر، بەلکو ئېمە بێ بەش کراوین...

(۲۸) لە هەموویان ژیرتر وتی: پێم نەوتن کە حەق وایە تەسبیحات و ستایش و سوپاسگوزاریی خوا بکەن؟

(۲۹) ئەوسا هەموو وتیان: پاکى و بێگەردى بۆ پەرودەگارانە، بەراستی ئېمە ناحەقیمان کرد.

(۳۰) ئەوسا رویان کردە یەکترو دەستیان کردە لۆمەکردن و سەرزەشت کردنی یەکترو...

(۳۱) وتیان: هاوار بۆ ئېمە، بەراستی ئېمە پیاو خراپ و لە سنوور دەرچوو بووین (کەى ئەو رەزىلییە راستە)!!

(۳۲) ئومیدەوارین کە پەرودەگاران لەم باخە باشرمان پێی بێهەشت (ئېمە ئیتەر تەمى بووین، دەرس و ئامۆزگاریمان وەرگرت) ئیتەر ئېمە بەراستی بەهێواى رەزامەندی خوا هەول دەدەین و بەهێواى بەهەشتی ئەوین.

(۳۳) سزای ئەم ژيانە ئاوايە و سزاو ئازارى قیامەتیش سەختترە ئەگەر خەلکی بیانزانیایە.

(۳۴) بەراستی بۆ خواناس و پارێزکاران باخەکانی بەهەشتی پر لە نازو نعیمەت لە لای پەرودەگاریان ئامادەیە.

(۳۵) ئایا رەوايە پاداشتی موسلمانان وەك تاوانبار و تاوانکاران بێت؟!

(۳۶) ئەو چیتانە؟ چۆن حوکم و بریاری نارهواى وا دەردەکەن!!

(۳۷) ئایا کتیبیکى ئاسمانیتان بۆ هاتووە، تا تیايدا بخوین؟!!

(۳۸) تا هەرچی ئێوە پتانهوێت بە ئارەزووی خۆتان هەلی بژێرن؟!

(۳۹) یان سویندتان لەسەرمانە کە تا روژی قیامەت هەر چیتان بویت ئەو بێت؟!

(۴۰) پرسیاریان لی بکە بزانه کامیان زامنی ئەو کارەیه!!

(۴۱) ئایا ئەمانە شەریک و هاوبەشیان هەیه لەم بریارەدا، کوان؟ دەبا بیاننەن ئەگەر راست دەکەن؟

(۴۲) روژیک دێت پەردە لەسەر هەموو شتێک لادەدری و لاق دەردەکەوێت، خوانەناسان بانگ دەکری بۆ سوژدە بردن، بەلام ناتوانن.

(۴۳) ئەوانە؛ ئەو روژە چاویان شوپە و زەلیلی و خەجالەتی بەتەواوی دایان دەگریت، چونکە کاتی خۆی بانگ دەکران بۆ نوێژکردن و سوژدە بردن، لە کاتی کەدا لەوپەڕی تەندروستی و سەربەستیدا بوون (بەلام گالتەیان پێی دەهات).

(۴۴) وازم ئێ بەینە بۆ ئەوانەوی کە بروا بەم گوشتارە ناهێن، ئێمە ئەوانە بۆ سەرەنجامی ناکامیان بەرەبەرە کیش دەکەین، بێ ئەوەی بە خۆیان بزائن و هەستی پێ بکەن.

(۴۵) من مۆلەتیان دەدەم، بەلام هەرگیز لە سزای ئێمە رزگاریان ناییت چونکە بێگومان دەسلەتیمان تۆکمەیه.

(۴۶) ئێ ئایا تۆ داوای کرێیان لێدەکەیت، تا قەرزار باری زۆر بین و نەتوانن لە ژیری دەرچن؟!

(۴۷) ئێ ئایا ئەوانە غەیب زانن و لە نەینێه کان ئاگادارن، تا بۆ خۆیان شت یاداشت بکەن و دژایەتی ئیسلام بکەن؟

(۴۸) ئێ پێغەمبەر ﷺ تو خۆراگریه له بهرامبەر فەرمانی پەرورەدگارتەوه، نە کەیت وەك هاوێ و خاوەنی نەهەنگە کە بیت (کە یونس پێغەمبەر) لە کاتی کەدا کە دلی پر بوو لە خەفەت و پەژاردە کە زۆرو پارایەوه و لایەیهوه...

(۴۹) ئەگەر رەحمەت و بەخشندەیی پەرورەدگاری فریای نە کەوتایە هەروا لەو دەشتەدا بەبێ ناز دەمایەوه...

(۵۰) بەلام پەرورەدگاری هەلی بژاردو خستیه ریزی چاکانەوه (دواي نزاو پەشیمانی).

(۵۱) (ئێ پێغەمبەر ﷺ) بەراستی ئەوانە کە کافرو بێ باوەرن کاتیک کە گوێیان لە قورئان دەبێت نزیکە بە چاویان هەلتدێرن، دەلێن: ئەم پێغەمبەرە دەستی ئی وەشێنراوه.

(۵۲) لە کاتی کەدا قورئان تەنها بریتیه لە یادخستنهوه و بیدارخهروهی هەموو خەلکی ئەم جیهانە (ئەگەر تێفکرن).

سورەتی (الحاقه)

بەناوی خۆای بەخشندە و میهرەبان

(۱) [الحاقه] بە کێکە لە ناوێ کانی روژی قیامت ئەوه دەگەیهنێت کە لەو روژەدا خۆای گەوره حق و راستی بەتەواوی دەچەسپینێت.

(۲) (ئینجا پرسیار دەکات و زیاتر گرنگی ئەو روژە دەخاتە بەرچاو) دەبێت چی بیت ئەو روژە؟!

(۳) جا تۆ چووزانی ئێ پێغەمبەر ﷺ ئێ ئادەمیزاد، ئەو روژە چیه و چۆنه و چ تەنگانەیه کە؟

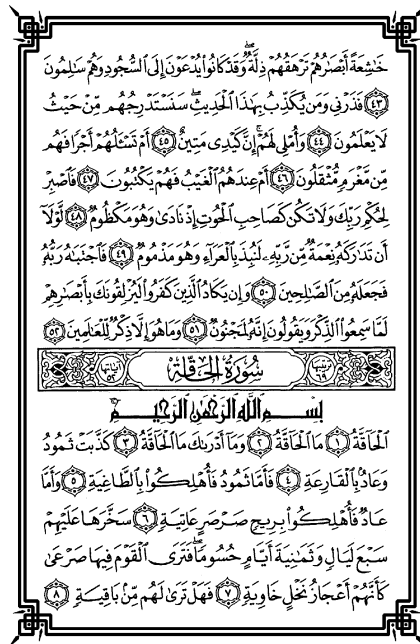
(۴) ئمود قەومی صالح، عاد قەومی هود ئەو روژەیان بە دروژانی.

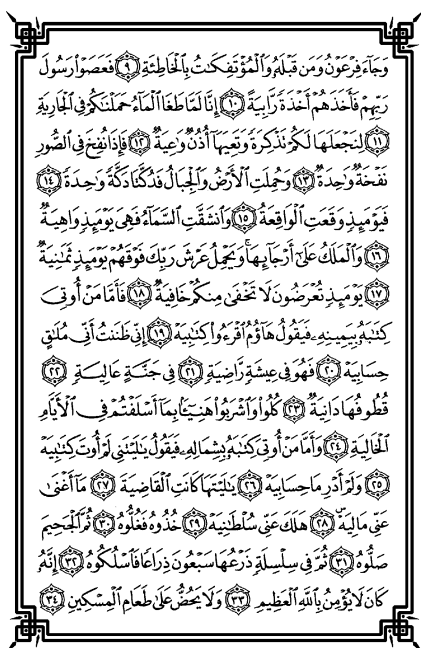
(۵) ئەوه بوو گەلی ئمودمان بەدەنگیککی سامناکی گەورە تۆقینەر لەناوبرد.

(۶) گەلی عادیش بەرەشەبایه کی ساردی بەهیزی ویرانگەر لەناوبران.

(۷) حەوت شەوو هەشت روژ هەلی کردە سەریان، بەرەوام و بەهیز دەتبینی (ئەگەر لەو بویتایه) ئەو خەلکە هەموو لال و پال لێ دەکەوتن هەروە کە قەدی دارخورمای لە ریشه هەلکەنراو، (چون بەئاسانی دەکەوێت و شەق دەبات و لەت و پەت دەبێت).

(۸) جا ئایا دەبینیت کەسیان ماییت و کەسیان رزگاری بووین؟!

(۹) فیرەھون و ئەوانە ی پیش ئەویش و دانیشتوانی دێساتە ژێرە ژوور بووکان، دەستیان دا یە تاوان و خراپە.

(۱۰) ھەریە کێک لەوانە سەرپێچی و سەرکەشیان نواند بەرامبەر پیغمبەری پەروەرداگریان ئەوسا ئەو زاتەش گرتنی بە گرتنێکی سەخت.

(۱۱) بەراستی ئیمە کاتێک ئاو لە سنوور دەرچوو (لە کاتی تۆفانەکی نوح دا) ئیوەمان لە کەشتیدا ھەلگرت (کە بریتی بوون لە باو و باپیرانی ئیوە).

(۱۲) تا بیکەینە یادگاری و بیدارکەرەوێ بو ئیوە و لە گوێی بگرت ئەو کەسانە ی ھۆشمنەن.

(۱۳) ئینجا کاتێک یە کجار فووکر بە صوردا.

(۱۴) زەوی و کێوکان ھەلگیران و یە ککەرەت دران بە یە کدا.

(۱۵) لەو رۆژدا ئیتر قیامت بەرپا دەبێت.

(۱۶) ئاسمان ھەمووی شەق و پەق دەبێت و لێک دەترازێت و شل و شۆل دەبێت.

(۱۷) فریشتەکان لە گوێشە و کەناری (جیھانی نوێ) دا ئامادە دەبن، تەختی پەروەردگارت ئەو رۆژە ھەشت ھەلی دەگرت (ھەشت فریشتە یان ھەشت دەستە) بەسەر سەریانەو.

(۱۸) لەو رۆژدا پیشان دەدرێن، ھیچ شتێک لە نەینێھ کانتان شاراو نە ی.

(۱۹) جا ئەوێ نامە ی کردەوێ کانی درایە دەستی راستی، ئەو (بە دلخۆشیەکی بێ سنوورەو بە ھاوێل و ناسیاوانی) دەلیت: ھا ئەو تا نامە ی کردەوێ کانم بێگرن و بخویننەو و تەماشای بکەن.

(۲۰) بەراستی من کاتی خۆی سوور دەمزانی و دلنیا بووم کە بەم لێرسینەوێ دەگەم!!

(۲۱) جا ئەو بەختەوێ لە ژیا ئیکی پر لە شادی و کامەرانیدا دەژی کە زۆر پێی رازێ...

(۲۲) لە بەھەشتی بەرزو بلند، (لە باخچەکانی سەر لوتکە ی لاپالی شاخەکاندا لە ناو کۆشک و تەلارەکاندا).

(۲۳) میوھاتی زۆر بە درەختەکانیوێ شۆر بو تەو و لێکردنەوێ ئاسانە و لە دەست رەس دا ی.

(۲۴) ئینجا پێیان دەوترێت: بخۆن و بخۆنەوێ نۆشتان بێت، بەھوێ دەست پێشکەرتان لە رۆژگاری رابورددا.

(۲۵) بەلام ئەوێ نامە ی کردەوێ کانی دەدرێتە دەستی چەپی، ئەو دەلیت: خۆزگە نامە ی کردەوێ کانم پێی نەدرایە.

(۲۶) ھەر نەمزانیایە لێرسینەوێم چۆن دەبێت.

(۲۷) خۆزگە مردنە کەم یە کجاریی بوایە (ئاوا زیندوو نە کرامایە تەو).

(۲۸) ئەو تە، ئەو مأل و سامانە ی کە بووم، فریام نە کەوت (بە لکو نەماو تەفر و تونا بو).

(۲۹) ئەو دەسەلاتە ی کە بووم لە دەستما نەماو لە دەستم چوو.

(۳۰) (ئەوسا ئیتر فەرمان دەدرێت) ئادە ی بێگرن و کۆت و زنجیر لە دەست و قاچ و ملی بئالێن.

(۳۱) لەوێ دوای بەرەو دۆزەخ راپێچی بکەن و ببیەن و ببخەنە ناوی.

(۳۲) پاشان بە زنجیریکی ھەفتا گەزی ببیەسنەو (بە کۆلە کە و ستون و پایەکانی ناو دۆزەخەو).

(۳۳) چونکە بەراستی ئەمە کاتی خۆی ئیمان و باوەری بە خۆی گەورە نەبوو (بە تەمای زیندو بوونەو و لێرسینەو نەبو).

(۳۴) ھانی کەسی نەدەدا کە خواردن و خۆراک ببەخشن بە ھەژارو بێ ئەواکان (بە لکو ھەر خەمی خۆی بو).

(۳۵) کہواتہ ئه مرو ئا لیره هیچ دلسوزیکی نی یه.

(۳۶) خوراکیشی ته نها له کیم و زوخاوی داچوړاو نه بیټ هیچی تر نی یه.

(۳۷) که، کهس نایخوات، جگه له تاوانباران.

(۳۸) سویندم بهو شتانهی که ده بیینن.

(۳۹) بهو هس که نابیینن و نادیارن.

(۴۰) به راستی ئه م قورئانه له زاری پیغه مبه ریکی به ریژه وه

پیتان راده گه به نریت، یاخود له ریگه ی فرستاده یه کی به ریژه وه پیتان ده گات که جو به ریلی فریشته یه.

(۴۱) دلتیان که ئه م قورئانه گو فتاری شاعیر نیه، ئه وه بو زور که متان باوهر ده پینن؟!

(۴۲) گو فتاری فالچی و زیوانیش نیه، ئه وه بو زور که متان یاداوهری وهرده گرن؟!

(۴۳) به لکو ئه م قورئانه له لایه ن په روه ردگاری جیهانه کانه وه رده وانه کراوه و نیردراو ته خواره وه.

(۴۴) خو ته گهر محمد ﷺ هه ندیک قسه و گو فتار به دهم ئیمه وه هه لبه ستایه.

(۴۵) ئه وه به هیژو ده سه لاتی خومان دهمان گرت.

(۴۶) له وه وودوا ره گی دلیمان ده چراندو له ناومانده برد.

(۴۷) ئه وسا هیچ که سیك نه ده بوو له ئیوه بتوانیت به ربه ست و بهرگری بکات له توله ی ئیمه.

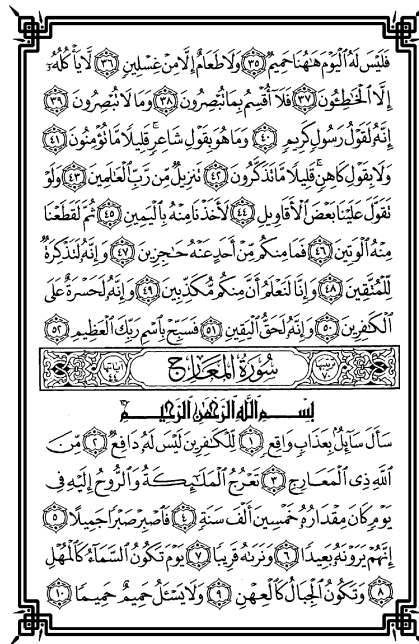
(۴۸) به راستی ئه م قورئانه یاداوهری و یادخسته وه یه بو پاریزکاران و خواناسان.

(۴۹) ئیمه به راستی چاک ده زانین که له ئیوه دا که سانیك هه ن و په یداده بن ئه م قورئانه به درو ده زانن.

(۵۰) بیگومان قورئان له روژی دوایدا ده بیته هو ی ئاهو ناله و په شیمانی بی سنوور بو بی باوهران.

(۵۱) به راستی ئه م قورئانه حق و راسته قینه یه کی دنیا به خشه به ئیمانداران.

(۵۲) کهواته ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ی ئیماندار؛ به رده وام ته سیحات و ستایشی په روه ردگاری مه زن و گهوره ت بکه. (ناوی پیروزی با هه میشه ویردی سهر زارت بیټ).

سورہتی (المعارج)

به ناوی خوا ی به خشنده و میهره بان

(۱) داواکاریك پرسیاری کرد ده باره ی سزایه که ههر پیش دیت...

(۲) جا ئه و سزایه؛ به خه ی هه موو بی باوهران ده گریټ و هیچ هیژیک ناتوانیت په نایان بدات و لیسیان دوور بخته وه.

(۳) ئه و سزاو توله یه له لایه ن خوا ی خاوه نی گه وریی و پله و پایه و دروستکراوه به رزو بلنده کانه وه یه.

(۴) فریشته کان و جو به رییل به رز ده بنه وه بو لای په روه ردگار له روژی کدا که ماوه که ی په نجا هه زار ساله (به حسابی ئاده میزاد) یاخود مه به ست دریژی روژی قیامه ته که په نجا هه زار سال ده خایه تیټ به نیسبه ت خوانه ناسانه وه.

(۵) کهواته خو گرو ئارامگر به به شیوه یه کی جوان و چاک (له به رامبه ر هه لو یستی نادروستی خوا نه ناسانه وه).

(۶) به راستی ئه و بی باوهرانه، قیامه ت به دوور ده بیینن، به دووری ده زانن.

(۷) ئیمه ش، زور به نزیکی ده زانین (چونکه خوا خوی به دیه پینه ری کاته).

(۸) روژیک دیت، ناسمان وه کانه زایه کی تواوه ی لی دیت (یه کیکه له قوناغه کانی هه لوه شانده وه ی بوونه وهر).

(۹) کیوه کانیش وه کو خوری شی کراوه (فشول ده بن).

(۱۰) دوستی گیانی به گیانی له یه کدی نا پرسنه وه، کهس ناپیه رژیته سه رکه س، به لکو هه رکه س خه می خو یه تی.

يَبْصُرُونَهُ يَوْمَ الْعَذَابِ لَوْ يَفْقَهُوْنَ عَذَابَ يَوْمٍ يُنْفِذُ بِهِ
وَصَدَّ جَنَّتِهِمْ وَأَخْبَتُهُمْ وَأَخْبَتُهُمْ وَأَخْبَتُهُمْ وَأَخْبَتُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْفِذُ بِهِ كَلَّا إِنَّمَا أَطَّلَعَ نَزْعَةَ اللَّشْوَىٰ تَدْعُو
مَنْ أَذْبَرْتُمْ لَكُمْ وَجَمْعَ فَأَوْعَىٰ ۖ إِنَّا لِلْإِنْسَانِ خُلُقٌ هَلُوعًا
ۖ إِنَّمَا نَسْنَأُ الْمُتَرَجِّعُونَ ۖ وَإِنَّمَا نَسْنَأُ الْمُتَرَجِّعُونَ ۖ إِنَّمَا
الْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۖ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ لِلزَّكَاةِ وَالْمَحْرُومِ ۖ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِیَوْمِ الْآزِفِ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۖ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۖ لَا أَغْنَىٰ
أَزْوَاجُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ عَنْهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ فَمَنْ أَتَّبَعْنَا
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
ۖ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
ۖ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۖ فَمَنْ أَتَّبَعْنَا ۖ فَمَنْ أَتَّبَعْنَا ۖ فَمَنْ أَتَّبَعْنَا
عَنِ الْبَيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَزِينَ ۖ نَطْمَعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۖ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۖ

(۱۱) ئەوانە یە کدی بە جوانی دەبینن، تاوانبارو گوناھکار
ئاوات دەخوازێت کە ئەگەر بکریت بۆ دەرباز بوونی خۆی لە
سزای ئەو روژە ھەموو کۆرەکانی بکاتە قوربانی خۆی!!
(۱۲) ھاوسەر و براکەیی!!

(۱۳) خزم و عەشرەتی کە لە دنیا دا پەنایان دەدا.

(۱۴) بەھەرچی دانیشتوانی سەر زەویش ھەیە ئەگەر بۆی
بکریت بیکاتە قوربانی خۆی، پاشان خوا رزگاری بکات.

(۱۵) نەخێر... ئەو ئاواتانە ھیچی نایەتە دی... بەراستی دۆزەخ
ئامادەییە بۆ ئەو ھاوسەر و براکەیی داخ لەدە.

(۱۶) لە کاتی کە دامالێنەری پێستی سەر ھەموو ئەندامەکانە.

(۱۷) دۆزەخ بانگی ئەوانە دەکات کە لە دنیا دا پشتیان لە حەق
و راستی ھەڵدەکردو گویان پێ نەدەدا.

(۱۸) مال و سامانیان کۆ دەکرەو و دەیانشاردەو (گوییان
نەدەدا بە حەلال و حەرام).

(۱۹) بەراستی ئێنسان بە شەپزەیی و تەنگەتاوی
دروستکراوە.

(۲۰) کاتی کە ناخۆشی تووش بێت بێزار و دەم بە ھاواری.

(۲۱) کاتی کە خێر بەرە کەتی تووش بوو، دەستی دەنوقیبێت و قەدەغەیی چاکە دەکات.

(۲۲) جگە لە نوێژگەرەکان، ئەوانە کە لە سەر نوێژەکانیان بەردەوامن.

(۲۳) ئەوانە کە لە سەر نوێژەکانیان بەردەوامن.

(۲۴) ھەروەھا ئەوانە کە بە شێکی دیاریکراو لە سامانیاندا ھەیە (بۆ خێرو جیھاد و تێکۆشان)...

(۲۵) بۆ ھەزاری داواکارو پێ نەوای بێ بەش.

(۲۶) ئەوانە کە باوەری راست و رەوان دەھێنن بە روژی پاداشت.

(۲۷) ئەو کەسانە کە لە تۆلەیی پەرورەدگاریان دەترسن.

(۲۸) بەراستی سزای پەرورەدگاریان کەس لێی ئەمەین نیە...

(۲۹) ھەروەھا ئەوانە کە داوینی خۆیان دەپاریزن. (لە گوناھو شەرۆل پێسی).

(۳۰) مەگەر لە گەڵ ھاوسەرەکانیاندا یاخود کەنیزە کەکانیان (کە بەھۆی بارودۆخی تاییبەتو ھەبوو)، ئەوانە
بەراستی لۆمە کراو نین.

(۳۱) جائەو ھەیی بێجگە لەو حالەتانە رێگە ی تر بکریت (بۆ تێکردنی ئارەزووەکانی)، ئەوانە لە سنوور ترازوو
دەستدریژکەرن. (مەگەر تەو بە فریایان بکەوێت ئەگینا ریسواو دۆزەخین).

(۳۲) ھەروەھا ئەوانە کە ئەمانەت دەپاریزن و پەیمان دەبەنە سەر.

(۳۳) ئەوانە کە ھەڵدەسن بەو شایەتی یە کە لە لایانە. (حەق پۆشی ناکەن).

(۳۴) ئەوانە کە پارێزگاری نوێژەکانیان دەکەن و (لە کاتی خۆیدا ئەنجامی دەدەن).

(۳۵) ئا ئەوانە لە باخەکانی بەھەشتدا ریز لێنراون. (لەو پەری شادیدا ژبانی ھەمیشەیی دەبەنە سەر).

(۳۶) ئاخۆ ئەوانە ی بێ پروان چیانە کە تۆ دەرکەوتیت بە پەلە دین بۆلات.

(۳۷) (پاشان) پەلای راست و چەپدا خۆیان ون دەکەن و لە دوورەو پۆل پۆل بە دەوری یە کدا کۆدەبنەو.

(۳۸) ئا بەو حالەو، ھەریە کەیان بە تەمایە بخریتە ناو بەھەشتی پر لە نازو نێعمەتو؟!

(۳۹) نەخێر، وانێ یە، بەراستی خۆشیان دەزانن لە چی دروستمان کردوون (بۆ ئەو ئەندە لەخۆیان بایی بوون).

(۴۰) جا سویند به پهره‌ردگاری خوره‌لته‌کان و

خورتاواکان، به‌راستی ئیمه همه‌میشه به‌دهسه‌لاتین...

(۴۱) به‌سهر ئه‌مانه‌دا تا له‌ناویان به‌رین و که‌سانی چاکتر

به‌نیننه کایه‌وه، بیگومان ئیمه بو ئه و مه‌به‌سته بی توانا نین.

(۴۲) جاوازیان لی به‌نینه با ههر رو‌بچن له بی‌باوه‌پیدا، با ههر

گه‌مه و گالته بکه‌ن، هه‌تا دوو‌چاری روژی خو‌یان ده‌بن که

هه‌ره‌شه‌یان پی لی ده‌کریت.

(۴۳) ئه و روژی به‌په‌له له گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه، ده‌لیی بو

لای بت و په‌رستراوه‌کانیان راده‌که‌ن!!

(۴۴) چاویان شو‌ره و (شه‌رمه‌زارو خه‌جاله‌تن) زه‌لیلی و

سه‌رشو‌ری ماندووی کردوون، جا ئه‌مه ئه و روژه‌یه که کاتی

خوی به‌لینیان پی‌ده‌درا و ئه‌وان برو‌یان پی نه‌بوو.

سورہتی (نوح)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میه‌ره‌بان

(۱) به‌راستی ئیمه نوح مان ره‌وانه کرد بو لای قه‌ومه‌که‌ی، فه‌رمانمان پێدا که؛ قه‌ومه‌که‌ت بیدار بکه‌ره‌وه پێش

ئهو‌ی سزایه‌کی به‌ ئیش یه‌خه‌یان پێگیریت.

(۲) ئه‌ویش وتی: ئه‌ی قه‌وم و هوژ و گه‌لم من بیگومان بیدار که‌ره‌وه‌یه‌کی ناشکرام بو‌تان.

(۳) داواتان لی ده‌که‌م که: ههر خوا به‌رستن و له‌خه‌شم و قینی، خو‌تان بیاریژن و فه‌رمانبه‌رداری منیش بن.

(۴) ئه‌وه‌کاته خوا له‌ گونا‌هه‌کانتان خوش ده‌بی‌ت و ده‌تانه‌یی‌ته‌وه بو کاتیکی دیاری کراو، بیگومان کاتی دیاری

کراوی خوا وه‌ختیک پێش دیت، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک دوانا که‌و‌یت ئه‌گه‌ر بتانزانی‌یه.

(۵) دوا‌ی سه‌ده‌ها سال بانگه‌واز نوح سکا‌لی کردو وتی: په‌روه‌ردگارا من به‌ شه‌و و به‌ روژ بانگی قه‌وم و

گه‌له‌که‌مم کرد (بو‌یه‌ که‌خواناسی و پارێزکاری).

(۶) که‌چی بانگه‌وازه‌که‌ی من زیاتر بو به‌ هو‌ی هه‌لاتن و دور که‌وتنه‌وه‌یان.

(۷) به‌راستی من هه‌موو جاریک که‌ بانگم ده‌کردن تا لی‌یان خوش ببیت، په‌نجه‌یان ده‌خسته‌گو‌یچه‌که‌یانه‌وه (تا

نه‌بیستن)، جله‌کانیان به‌سهر خو‌یانه‌دا ده‌دا (تا نه‌مبینن)، زو‌رگه‌رم بوون له‌سهر بی‌باوه‌پیی و خو‌یان به‌زل ده‌زانی

و لو‌وت به‌رز بوون (له‌ ئاستی ئیماندا)...

(۸) پاشان من به‌ ناشکرا بانگم کردن و (وتارم بو‌دان)...

(۹) ئینجا من به‌روونی و بی‌په‌رده هه‌موو شتی‌کم بو‌باس کردن، هه‌ندی جاریش به‌نه‌ینی قسه‌م بو‌ده‌کردن (بو‌

تا که‌ تا که‌ و خیزانه‌کانیان)...

(۱۰) به‌رده‌وام پیم ده‌گوتن: ئیوه‌ داوا‌ی لی‌خوشبوون له‌ په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن چونکه‌ به‌راستی ئه‌و زاتیکی ته‌واو

لی‌خوشبووه. (چاوپو‌شی له‌ گونا‌هو تاوانی رابوردتان ده‌کات).

(۱۱) هەر له دنیادا بارانتان به لیزمهو خوڤهم بو دهبارئیت.

(۱۲) مأل و سامان و نهو هتان پی ده به خشیت، هاوړی له گهل باخ و باختدا، روبارو چه و جوگه تان بو بهدی دههینیت...

(۱۳) (کاتی که ههلو یستیان نامهردانه بوو نوح وتی): ئه وه چیتانه، بوچی ئیوه قه دری خوا نازان، بو ریژی بو دانانین و لئی ناترسن.

(۱۴) خو ئیوه پیشت نه بوون؛ هەر خوا خوئی به چه ند قوناغدا ئیوهی تیپه پاندو دروستی کردن.

(۱۵) ئایا سه رنجتان نه داوه چون خوا سهوت چین ئاسمانی دروست کردوه؟!

(۱۶) مانگی کردوته هوئی روناکی تیا باندو خو ریشی داگیرساندوه.

(۱۷) هەر خوا خوئی ئیوهی له خاکی زهوی به دیهیناوه و پیی گه یاندوون.

(۱۸) پاشان ده تانمرئیت و ده تانخاته وه ناوی هه رکاتیش بیهویت ده رتان دههینیتنه وه.

(۱۹) هەر ئه و خواجه زهوی بو راخستوون (چوتنان بویت و بوچیتان بویت به ده ستانه وه دیت)

(۲۰) تا (به ئاره زووی خو تان) پیایدا بگه رپن له ریگه فراوانه کاند.

(۲۱) سه رئه نجم، نوح نائومید بوو بویه وتی: پهروه ردگارا به راستی ئه وان یاخی بوون لیم، شوینی ئه و که سانه که وتن که مأل و نه وه کانیا ن قازانجی پیته گه یاندن زیان نه بییت.

(۲۲) خوانه ناسان پیلانی گه ووره و نه خشه ی سامناکیان دارشت.

(۲۳) وتیان: خه لکینه نه که ن واز له خوا کانتان بهین!! نه که ن واز له (ودو سواع و یه غوث و یه عوق و نه سر) بهین. (که پینج بتی داتاشراو بوون).

(۲۴) بیگومان ئه وانه زور که سیان گومرا کرد، پهروه ردگارا، ده توش ئه م سته مکارانه له گومرایی زیاتر هیچی تریان بو زیاد مه که.

(۲۵) جا له سه رئه نجمی گونا هو تاوانیاندا، هوژی ناله بار نوقم کران له زیرانه که دا، ئینجا خرا نه ناو ئاگره وه، که سیشیان ده ست نه که وت له خه شم و سزای خوایی په نایان بدات.

(۲۶) ئینجا نوح وتی: پهروه ردگارا هیچ که سیك له بی بروایان له سه ر زه ویدا مه هیله و توویان بیره.

(۲۷) چونکه به راستی ئه گه ر تو وازیان لی بهینیت هه رچی به نده کانی تو یه گومرای ده که ن و که سیشیان لینا بییت (له نه وهی تازه) مه گه ر خرا په کار و تاوانبار نه بییت.

(۲۸) پهروه ردگارا! له خو م و دایک و باوکم و ئه وانه خو ش بیه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه ره وه، ههروه ها له ئیماندارانی پیاو و ئیماندارانی ئافره تیش خو ش بیه، سته مکارانیش ته نها تیا چوون نه بییت هیچی تر نه که یته به شیان.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدُكَ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَجْعَلْ
لَكَ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكَ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكَ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
يَبْقَاةً ﴿١٥﴾ رَجَعَلَ الْقَمَرُ فِيْهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُنَّ مِنْهَا
سُبُلًا فِجَالًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّمَّ عَصَوْتُكَ وَأَتَّبَعُوا مَن لَّا يَزِدُّهُ
مَالُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَنْذِرُ الْهَٰتِكُمْ وَلَا تَنْذِرُنَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَبِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
يَمَّا خَطْبُكَهُمْ ائْتُوا فَقَدْ خَلُّوا قَارًا فَلَمْ يُجِذُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا أَفَاجِرًا
كُفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

سوره‌تی (الجن)

به‌ناوی خواجه به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) ئه‌ی محمد ﷺ بیان بلی: وه‌جی و نیگام پیراگه‌یه‌نراوه‌که به‌راستی ده‌سته‌یه‌ک له‌ په‌ریان گو‌ییان گرتووه‌ بو‌ خو‌یندنه‌وه‌ی قورئان، جا‌که ته‌واو بووه، وتویانه: به‌راستی ئیمه‌ خو‌یندنه‌وه‌یه‌کی سه‌رسو‌ره‌ینه‌رمان بیست...

(۲) که هیدایه‌ت ده‌دات بو‌ ری‌بازی ژیری و تیگه‌یشتن، ئیمه‌ش باوه‌رمان پی‌ کردو هه‌رگیز که‌س ناکه‌ینه‌ شه‌ریک و هاو‌هل بو‌ په‌روه‌ردگارمان.

(۳) به‌راستی په‌روه‌ردگاری پایه‌بلندمان مه‌زن و گه‌وره‌یه، بی‌گومان ته‌و زاته‌ بو‌ خو‌ی نه‌ هاوسه‌ری بریارداوه‌ نه‌ نه‌وه‌ش.

(۴) به‌راستی بی‌ دین و یاخپه‌که‌مان (واته‌ ئیبلیس) شتی زو‌ر ناره‌واو نابه‌جیی بو‌ خوا هه‌لبه‌ستووه‌ (ده‌یه‌وی‌ت هه‌موومان گومرا بکات و له‌ خشته‌مان به‌ری‌ت).

(۵) جا ئیمه‌ گومانمان وابوو که ده‌سته‌ی ئاده‌میزادو په‌ری

هه‌رگیز درو‌ به‌ناوی خواوه‌ ناکه‌ن!! (شت هه‌لبه‌یشتن، فی‌ل ناکه‌ن...).

(۶) به‌راستی پیاو‌نیک له‌ ده‌سته‌ی ئاده‌میزاد په‌نایان ده‌برد به‌ پیاو‌نیک له‌ ده‌سته‌ی په‌ریه‌کان (په‌ریه‌کان ته‌مه‌یان به‌هه‌ل‌زانی) که‌چی ته‌وه‌نده‌ی تر ماندوو‌یان کردن (به‌خوارافات و شتی بی‌سه‌رو‌بن).

(۷) جا بی‌گومان په‌ریه‌کانیش گومانیان وه‌ک گومانی ئیوه‌ وابوو که: ئیتر خوا هه‌رگیز هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر نای‌ری‌ت.

(۸) ئیمه‌ش به‌راستی به‌ره‌و ئاسمان کشاین و هه‌ست و هو‌شمان خسته‌کار، سه‌رنج‌ماندا که‌ په‌ره‌ له‌ پاسه‌وانی به‌تواناو پی‌ شومار، نه‌یزه‌کیش به‌ هه‌موولایه‌کدا ده‌کشا، (دیار بو‌و که‌ رووداو‌یک‌کی گه‌وره‌ رووی دابوو).

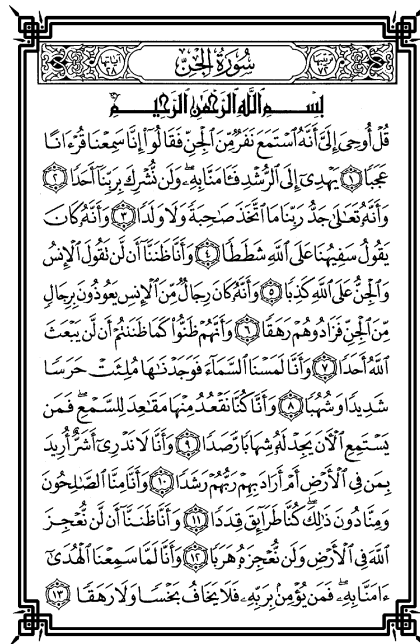
(۹) ئیمه‌ جار‌ان له‌ هه‌ندیک شو‌ینی ئاسماندا خو‌مان هه‌شارده‌دا بو‌ گو‌یگرتن و ده‌نگوباس بیستن، به‌لام ئیستا ته‌وه‌ی بیه‌وی‌ت گو‌ی بگری‌ت یه‌کسه‌ر نه‌یزه‌کیکی بو‌ ئاماده‌یه‌ و بو‌ی ده‌هاو‌یژری‌ت و له‌ناوی ده‌بات.

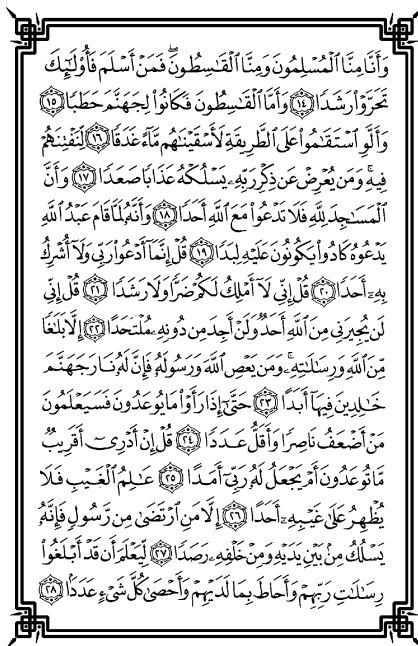
(۱۰) جا به‌راستی ئیمه‌ نازانین ئایا نه‌خشه‌یه‌کی شه‌رو و ویرانکاری کیشراوه‌ بو‌ دانیش‌توانی سه‌ر زه‌وی، یاخود په‌روه‌ردگاریان ده‌یه‌وی‌ت رینمووی و هیدایه‌ت‌یان بدات بو‌ دینداری و سه‌رفه‌رازی.

(۱۱) بی‌گومان ئیمه‌ که‌سانی چاک و دیندارمان تیدا هه‌یه، هه‌روه‌ها که‌سانی تریش که‌به‌و شیوه‌یه‌ نین، ئیمه‌ جار‌ان ریگه‌و ری‌بازو به‌رنامه‌ی هه‌مه‌ جو‌رمان گرتیوه‌به‌ر (به‌لام ئیسته‌ به‌رنامه‌ی ئیسلام رو‌ن و دیاره‌).

(۱۲) ئیمه‌ دل‌نیا بو‌وین که‌ هه‌رگیز له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خوا ده‌رناچین له‌ زه‌ویدا، هه‌روه‌ها به‌هه‌لاتن و خو‌ دزینه‌وه‌ش هه‌رگیز له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خوا ده‌رناچین.

(۱۳) به‌راستی ئیمه‌ کاتی‌ک گو‌یمان له‌ بانگه‌وازی هیدایه‌ت بو‌و، یه‌کسه‌ر باوه‌رمان پیکرد، جا ته‌وه‌ی ئیمان به‌ی‌نی‌ت به‌په‌روه‌ردگاری، ئیتر ناترسی‌ت له‌وه‌ی، کرده‌وه‌ چاکه‌کانی بی‌نرخ ته‌ماشا بگری‌ت، له‌ گونا‌هه‌کانیشی چاو‌پو‌شی نه‌کری‌ت. (ئیمان و باوه‌ری‌ پاست و دروست گونا‌هانی رابوردو ده‌س‌پێته‌وه‌).

(۱۴) بەراستی لەناو ئیমে دا کەسانی موسلمان و خواناس هەیه، کەسانی بێ دین و خوانەناس و سەرکەشیش، جا ئەوێ موسلمان دەبیێ دیاره کە ریبازی سەرفەرازی دۆزیووەتەو. (۱۵) بەلام خوانەناس و سەرکەشەکان بەسەریانەو ناچیت بەلکو دەبنە سوتەمەنی دۆزەخ (لێرەدا گوشتاری پەریه ئیماندارەکان تەواو دەپیت).

(۱۶) جا ئەگەر ئەوخەلکە ریگەیی ئیسلامەتی و دینداری بگرێ بەر ئیমে بارانی پر بەرکەتیان بەسەردا دەبارێنین. (۱۷) تا لەوهدا تاقیبان بکەینەو و (بە تەواوی دەرکەوێت کێ بێندەیی راستەقینەیه و کیش بە دنیا دەخەلەت) جا ئەوێ لە یادو بەرنامەیی پەرورەدگاری لابەت، دەیخاتە ناو سزاو ئازاریکی بەردەوام.

(۱۸) دلنایان کە: مژگەوتەکان تاییەتی خۆی گەورەن، دەبیێت هەر ئەوزاتەیی تیدا بپەرستێت و ناوی کەسی تر نەکرێتە شەریک و هاوتای ناوی ئەو زاتە.

(۱۹) جا کاتیکیش بەندەیی خوا محمد ﷺ بانگەوازی بو شۆنکەوتنی بەرنامەیی خوا دەکرد (ئەو خەلکە بەدەستەیی ئادەمیزادو پەریه‌و) خەریکبوو لە ناوی بەرن (نووری خوا پەقالەیی دەم بکوژێنەو).

(۲۰) پێیان بلی: من هەر بەردەوام دەبم و هەر بانگەواز دەکەم بۆ لای پەرورەدگارم، هەرگیز کەشیش ناکەمە هاوێل و شەریک بۆی.

(۲۱) هەرەها پێیان بلی: من هیچ جۆرە زەرەر و زیانیکم بەدەست نیه، هەرەها هیدایەتیش بەدەست من نیه (ئەگەر خۆتان بیرنەکەنەو، قەناعەت بەزۆر نیه).

(۲۲) بلی: بەراستی من هەرگیز هیچ کەسیک لە خوا پەنام نادات ئەگەر خوا بیهوێت تووشی زیانیکم بکات و هەرگیز پەناگایەکم دەست ناکەوێت جگە لای خوا نەبیێت.

(۲۳) بەلکو من تەنها گەیانەنی پەيامەکان و بەرنامەیی خوام لەسەرە، جا ئەوێ لە خوا پیغەمبەرەکی یاخی بیێت ئەو با دلناییێت کە دۆزەخی بۆ ئامادەکراو بو هەمیشە و هەتاهەتایی.

(۲۴) هەتا کاتیێک هەرەشەکان دەبینن، ئەوکاتە ئیتر دەزانن، کێ پشٹیوانی لاوازه و ژمارەیی کەمە.

(۲۵) هەرەها پێیان بلی: من نازانم نایا ئەو هەرەشانهی لێتان دەکرێت نزیکە یاخود ماوہیەکی درێژی بۆ دادەنێت.

(۲۶) ئەو زاتە زانای نەیی و شاراوەکانە، کەشیش لە نەیی و شاراوەکانی ئاگادار ناکات.

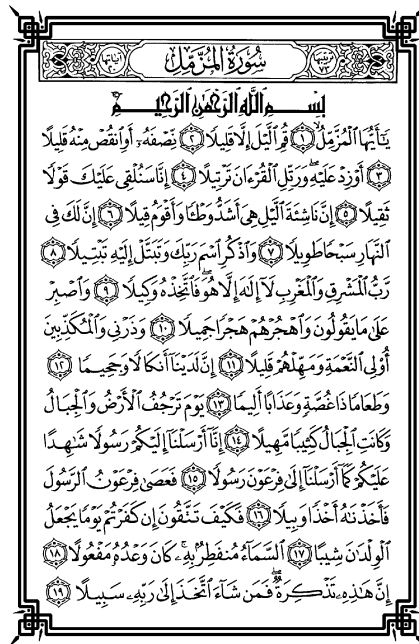
(۲۷) مەگەر بۆ پیغەمبەرێک خوا خۆی رازی بیێت (بەوێ هەندێ نەیی بزانیێت)، ئەوکاتە فریشتە دەکاتە پاسەوانی لە بەرو پشتمەو (تا پەری و شەیتانەکان نەتوانن زەفەری پێی بەرن)...

(۲۸) تا خوا چاک بزانیێت و لە جیهانی واقعدا دەرکەوێت و ئاگادارییێت لەوێ بەریکوپییکی پەيام و رینموویی پەرورەدگاریان گەیانەو، هەرچەندە خوا بەهەموو ئەو شتەکان ئاگادارە کە کردوویانە و پێی هەستاون، هەموو شتیێک لای ئەو زاتە بەژمارەیه و ئامار کراو.

سورہتی (المزل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) ئه ی ئه و که سه ی خوت داپوشیوه، ئه ی محمد ﷺ .
- (۲) شه و هه سته نویژ بکه مه گهر که میکی نه بییت.
- (۳) نیوه ی یان که متر له نیوه ی لی کهم بکه ره وه.
- (۴) یاخود زیاتری بکه و دهوری قورئان بکه ره وه به وردی و له سه رخو.
- (۵) چونکه به راستی ئیمه فه رموده و گوشتاریکی سه نگین داده به زیننه سه رت (که به هوییه به ره نگاری نه رک و زه حمه تی زور ده بییت).
- (۶) به راستی خو پیگه یانندن له شه ودا قورستره له رووی کردارو باشته له رووی گوشتاره وه.
- (۷) تو بوت هیه له روژده هه ول به دیت (بانگه واز بکه یت) و بکه رییت، کوششی زور بکه یت.
- (۸) تو هه میسه با ناوی په روه ردگارت ویردی سه ر زارت

بییت، به دلسوزی و ملکه چیه وه رووی تی بکه.

- (۹) ئه و زاته ی که تو ی ره وانه کرده؛ خاوهن و په روه ردگاری روژه لات و روژئاوايه، جگه له و هیچ خوايه کی تر نیه فه رمانی به ده ست بییت، که واته هه ر ئه و بکه به پشتیوانی خوت و داوای یارمه تیی هه ر له و بکه.
- (۱۰) له به رامبه ر گوشتاری نا ره وای خوانه ناسانه وه هه رده م خو را گریه و به شیوازیکی جوان به چیان به یله.
- (۱۱) واز به یته له من و له و خاوهن نازو نیعمه تانه ی که ئایینی من به درو دهنان، تو که میک موله تیان بده.
- (۱۲) به راستی ئیمه کویت و زنجیرو دوزه خمان ئاماده کرده وه (بو ئه و جوړه تاوانبارانه).
- (۱۳) هه روه ها خو را کی که له گه روو ده گیریت، سه ره رای سزای به ئیش و ئازار.
- (۱۴) له روژیکدا که زه وی و کیوه کان دینه له رزه، سه رته نجام کیوه کان وردو خاش ده بن و وه کو ته پولکه ی لیمان لی دیت (زه وی ته خت ده بییت).
- (۱۵) خو به راستی ئیمه پیغه مبه ری کمان بو ره وانه کردون که بو ته شایهت به سه رتانه وه هه روه کو چون بو لای فیرعه ونیش پیغه مبه ری کمان ره وانه کرد.
- (۱۶) جا فیرعه ون یاخی بوو له و پیغه مبه ره، ئیمه ش به توندی پیچامانه وه و به لایه کی گه وره مان په سه ر هیئا.
- (۱۷) (ئه گه ر ئیوه له سه ر یاخی بوونتان به رده وام بن)؛ جا چون خوتان ده پاریزن له روژیک که مندال پیر ده کات و سه ری سپی ده بییت.
- (۱۸) ئه و روژه ئاسمان به هه موو ئه ستیره و هه ساره کانیه وه له ت و په ت ده بییت، بیگومان ئه و به یته هه ر دیته دی.
- (۱۹) به راستی ئهم سووره ته ش یادخه ره وه و ئاموژگاریه، بو ئه و که سه ی ده یه ویت ریگه به ره و په روه ردگاری بگریته به ر. (خوا له خوی رازی بکات).

(۲۰) بهر اِستى ټـهـو پهـروـهـر دگـارهـت چـاگ دـهـزايـت پـهـ ټـو
نزىكـهـى دوو بهـشى شـهـو ياخـود نيـوهـى يـان سـيـهـى كـه هـلـدهـپـيـت
و شـهـو نوـږ ډـهـكـهـيت، هـهـروـهـا هـنـډىگ لهـوانـهـى كـه لهـگـهـلتـان،
خوـايش ټـهـنـدازـهـى شـهـو و روژ ديارى دـهـكـات، خـوا زانـبـوهـتـى
كـه ټـيـوهـ هـرگـيـز نـازانـن ديارى بـكـهن و ټامارى بـكـهن ټـهـگـهـر
ټـهـو نـهـيـكـردايـه، لهـبـهـر ټـهـوهـ تـهـو بهـى لـيـوهـرگـرتن، جـا چـهـنـدـتان
تـوانـى و چـوټـتان بـو لـوا لهـ شـهـو نوـږو لهـكـاتى تـردا قـورـټان
بـخـوښن و دـهـورى بـكـهـنـوه، چـونـكه ټـهـو خـوايـه مـيـهـرهـانه،
هـهـروـهـا دـهـزايـت، كـه كـهـسايـټـكـنان لـيـ نهـخـوش دـهـكـهـوټ و
كـهـسايـى تـريـش هـن لهـ زـهـويـدا دـهـگـهـرڼ بهـشـوڼ بازرگانى و
فـهـزلى خـواـدا و كـهـسايـى تـريـش كـه دـهـجـهـنـگن (لهـ نـيـو لهـشـكرى
ټـيـمـانـدا، بـو دـهـسـتـهـبـهـر كـردنـى ټـازادى) بـو دـيـنى خـواو بـو
بـهـدـهـسـتـهـښـانـي رـهـزـامـهـندى ټـهـو، كـهـواتـه چـهـنـدـهـتـان بـو كـرا ټـهـو دـهـه
قـورټان بـخـوښن و نوـږ ډـهـكـاتـنان بهـچـاكى ټـهـنـجـام بـدـهن و زـهـكـايتـش
(بـهـو شـيـوهـيهـى ديارىـكـراوه) بـيـدـهن و قـهـرز بهـشـيـوهـيهـى كـي جـوان
بـهـ خـوا بـدـهن (ټـهـوهـى بـو خـوا بـهـخـشـريـت خـواى گـهـوره
بـهـقـهـرزىـكـي دـادهـنـيـت كـه بهـ زـاتى خـوى درـا بـيـت) جـا هـر دـهـسـت
پـيـشـكـهـريـهـى كـي چـا كـه بـكـهن بـو خـوټـان سـبهـى دـهـبـيـنـهـوه لـاى خـوا
دـهـسـتان دـهـكـهـوټـهـوه بهـ باشتـرو پاډاـشـتى گـهـورهـتر، دـهـ داوـاى
لـخـو شـيـون هـر لهـ خـوا بـكـهن و دلـنـاب، ټـهـو خـوا بهـتـهـواو

١٠ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلَاثِ بُيُوتٍ تَصُفُّهُمْ أَوْ تُكْفِرُهُمْ ۖ فَوَافِقَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ بِعَذْرِ الْإِنسَانِ عَلِيمٌ ۚ لَنُحْصِيَهُ فَثَابِرْ
 عَلَيْهِ قَافِرٌ ۚ وَأَمَّا يُتَسَّرَنَ فِي الظُّرَىٰ أَمْ لَمْ يَلَمْسْ كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَرَّضْنَاهُ
 وَأَحْرَضْنَاهُ ۚ يَصَّرُنَّ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ
 يَقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَافِرٌ ۚ وَأَمَّا يُتَسَّرَنَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نِّحْدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْفَعُ ۚ وَاللَّهُ نَافِلٌ عَنِ عَوْرَتِهِمْ ۚ

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

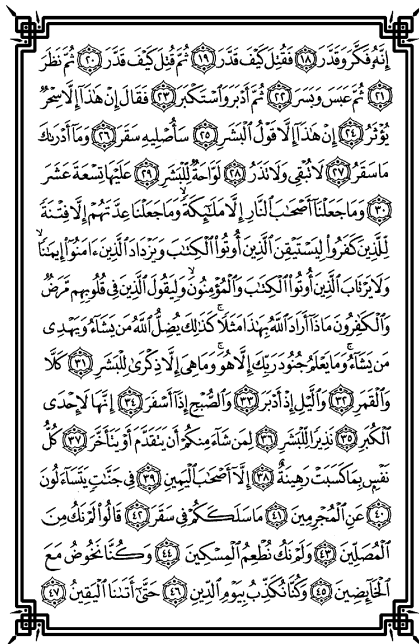
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰٓأَيُّهَا الْمَدِينَةُ ١ قَوِّمِي ٢ وَرَبِّكِ فَكِينِي ٣ وَيٰٓأَيُّهَا فَاطِمَةُ ٤
 وَارْجِعِي فَاهْجِرِي ٥ وَلَا تَمْنَنَّ تَشْكِرِي ٦ وَلِيَّكِ فَاطِمَةُ ٧
 فَإِنَّ أَفْرُقِي الْأَنْفَارِ ٨ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ
 عَسِيرٌ ١٠ ذَرِي وَمَنْ خَلَقْتَ وَحِيدًا ١١ رَجَعْتَ لَهُ مَا لَا
 مَعْدُودًا ١٢ وَيَبِينُ شُهَدَاؤُكَ ١٣ وَوَهَّدْتَ لَهُمْ تَحِيدًا ١٤ ثُمَّ نَطَعَ
 أَنْ أَرِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّكَ كَانِ لَآيَاتِنَا عِنْدَآ ١٦ سَاهِقَهُمْ صُعُودًا ١٧

سورہ تی (المدثر)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) ئەي ئەو كەسبەي خۆت پېچاۋەتەۋە، ئەي محمد ﷺ
(۲) ھەستە و خەلكى بېدار بىكەرەۋە (راستىبە كان روون بىكەرەۋە).
(۳) پەرەردىگار ت بەگەرە ناۋىبە (الله اكبر، با دروشت بېت، مەزنىي ئەو زاتە روون بىكەرەۋە).
(۴) پۇشاكت (دل و دەرۋونت، رەفتارت، ھەر ھەموۋى) خاۋىن بىكە (خۆت و شۈنكە وتۋانت).
(۵) بەردەۋام بە لەسەر ۋاز ھېنان لە گوناھ.
(۶) مەنتىش مەكە (بەسەر كەسدا) چاكە و بەخشىنە كانت بەزۆر مەزانە لە كاتىكدا بەتەماي زياتر بېت.
(۷) ھەول بدە لەبەر خاترو رېزى پەرەردىگار ت خوگرو ئارامگرىبە.
(۸) جا كاتىك فوۋ دە كرېت بە (صور) داۋ دەزگاي تايىبە تى لى دەدرېت و فۋى پېدا دە كرېت.
(۹) ئەو رۆژە رۆژىكى زۆر گران و سەختە (كە بەسەر دانىشتۋانى زەۋىدا دىت).
(۱۰) لەسەر كافران ھېچ ئاسان نىيە (بەلكو زۆر سەغلە تيان دەكات).
(۱۱) ۋاز لە من و ئەو كەسبە بېنە كە بەتەنھايى (تاقانە) دروستم كردۋە (ھېچى نەبۋو، كە ۋەلىدى كۈرى مۈغەيرەيە)...
(۱۲) لەۋەدۋا مال و سامانى زۆر و زەبەندەم پېيەخىشى...
(۱۳) چەندەھا كۈرۈ نەۋەش كە ھەمىشە ئامادەن لە نىكىدا...
(۱۴) لە ھەموو كەل و پەل و نازو نىعمەت كى بە ھەرەۋەرم كرد...
(۱۵) لە پاش ئەۋەش بەتەمايە بوى زياتر بىكەم...
(۱۶) نەخېر، بەراستى ئەو بەرامبەر فەرمانە كانى ئېمە ھەر سەر كەش و كەللە رەق و سەر سەختە...
(۱۷) ئەۋسا سزاي سەختى بې دەجېزۋم زۆر ماندۋى دەكەم.

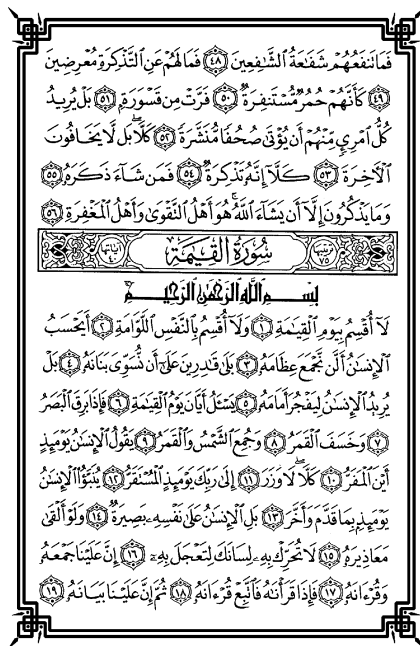
(۱۸) به پراستی ئەو بیری کردووه و په یامه کە ی هەلسە نگاند
(به لام به هه له).
(۱۹) به کوشت چی و سهره و نگوون بیت، چون
هەلسە نگاند نیکی کرد.
(۲۰) پاشان هەر به کوشت بچیت بوخوی و هەلسە نگاند نیک که
کردی بو قورئان.
(۲۱) ئسینجا بیری لی کردووه و ورد بووه و ته ماشای
دهور به ری کرد. (به شپزه بی و په شوکاویه وه).
(۲۲) ئینجا ناوچای هینا به وه یه که (وه که یه کی که به قوولی
بیر بکاته وه) رهش داگیرسا.
(۲۳) پاشان روی وەرگیراو خوی به زلانی.
(۲۴) به هه موو عه قلیه وه وتی!! ئەم قورئانه جگه جادوو
نه بیت که وەر ده گیریت هیچی تر نی یه!!...
(۲۵) ئەم هه هر قسه ی به شه ره و هیچی تر؟!
(۲۶) (ئەو بی و یژدانه به سه ری وه ناچیت) ده بیت بیگه یه نمه
ناو دۆزه خ.
(۲۷) جا تو نازانیت دۆزه خ چیه...
(۲۸) هیچ ئەندامیک ناهیلته وه و ده ست هه لئا گریت...

(۲۹) پیستیان هه لده قرچینیت و ره شی ده کات و ده ری ده خات...

(۳۰) نۆزه فریشته سه ره به رشتی دۆزه خ ده کهن...

(۳۱) جا ئیمه وه نه بیت کارگوزارانی دۆزه خمان له کهسانی تر جگه له فریشته به دی هینا بی، ئەو ژماره یه شمان
ته نها بو تاقیکردنه وه دیاری کردووه بو ئەوانه ی که بی باوه ر بون، هه ره ها بو ئەوه ی ئەوانه ی کتیبیان پیدراوه
دلنابن له راستی ئەم قورئانه (چونکه له تهورات و ئینجیلدا ئەو باسه هه یه)، بو ئەوه شه که ئیمانداران زیاتر
باوه ریان دامه زراو بیت و ئەوانه ش که کتیبیان پیدراوه ئیماندارانیش حق نیه تهووشی دوو دلی بین، با ئەوانه ی
دل و دهروونیان نه خوشه له دووره کان و بی باوه ران هه ره بو خویان قسه بکه ن و بلین: نیازی خوا چی یه به م
ژماه یه؟ به و شیوه یه باسکرا خوا هه ره که سیکی بویت گومرای ده کات، هه ره که سیکیشی بویت رینمووی ده کات،
که س ژماره ی سه ربازانی په ره ردگارت نازانیت جگه له زاتی خوی، ئەو ثایه ت و فره موودانه ته نها په ندو
ناموژگارین بو ئاده می.

(۳۲) نه خیر، سویند به مانگ (ئەو خه لکه چاک هه ستی پی ناکهن). (۳۳) به شه ویش کاتی که تی په ری
(زۆربه یان باوه ریان به قیامه ت نیه). (۳۴) به به ره به یان کاتی که خوی ده نوینیت... (زۆربه ی خه لکی غافله).
(۳۵) به راستی - سه قهر - یه کی که له شته سامناک و گه وه کان. (۳۶) بو ترساندن سهرجه م خه لکانه. (۳۷) جا
ئیتر ئەوه ی ده یه ویت با به ره و پیش بچیت (پیشبرکی بکات له چاکه کاریدا) یان خوی دوا بخت (له و بوارد ده دا).
(۳۸) چونکه له قیامه تدا هه موو که س بارمه ی ده ستیش که ره ی خویه تی (کرده وه کانی دینه وه ری). (۳۹) جگه له
دهسته ی راستان و ئیماندارانی کردووه چاک. (۴۰) له ناو به هه شته کاندان و پرسیار ده کهن له یه کتر... (۴۱) له
باره ی تاوانبارانه وه... (ده پرسن)... (۴۲) ئەوه چی بو ئیوه ی راپیچی دۆزه خ کرد؟! (۴۳) به که ساسیه وه ده لین: ئیمه
له نوژگه ران نه بووین... (۴۴) خو راکمان به هه ژاران نه ده به خشی... (۴۵) ئیمه له گه ل دم درێژو بی ئابرووه کاند
قسه ی خو مان ده کردو له بابه تی ئەوانمان ده گوت و ره خنه ی بی جیمان ده گرت له گه لیان رو ده چووین. (۴۶) ئیمه
بروامان به روژی پاداشت نه بوو. (۴۷) هه تا مردن یه خه ی پیگرتین و روژگاری ته مه نمان کو تایی هات.

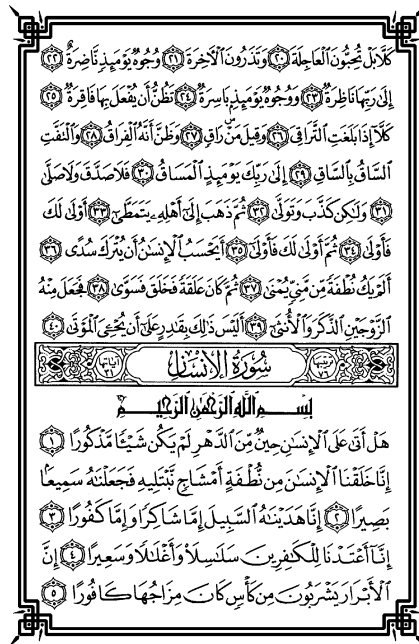

(۴۸) کہواته ئیتر تکای تکاران سوودیان پی ناگہ یتیت.
 (۴۹) باشه، ئەوہ بوچی له یادخستنهوہ پشت هەلدەکن و روو
 وەردەگیرن.
 (۵۰) دەلیی گەلە گویدریژی کیوین و دەسلە مینەوہ...
 (۵۱) لە ترسی شیر هەلہاتوون...
 (۵۲) بەلکو هەریەک لەوان دەیەوئیت لە ناسمانەوہ چەندەھا
 نامە ی کراوہ ی بو بیت؟
 (۵۳) نەخیر ئەوانە بەھیچ شتیک داناجلە کین بەلکو لە دواروژ
 ناترسن...
 (۵۴) نەخیر ئەوانە بەسەریانەوہ ناچیت، چونکە ئەو قورئانە
 ئاموژگاریە...
 (۵۵) جا ئەوہ ی دەیەوئیت با یادی بگریئ و شوینی بکەوئیت
 (چەندی توانی لەپەری بکات).
 (۵۶) جا ئەو خەلکە یاداوہری وەرناگریئ و بیر لەم راستیانە
 ناکاتەوہ مەگەر ویستی خوای لەسەر بیت (کە لە گەل ویستی
 ئینسانە بەختەوہرەکاندا پەک دەکەوئیت) جا هەر ئەو زاتەش
 شایستە ی ئەوہ یە کە خەلکی حسابی بو بکەن و لە خەشمی
 بترسن و هەر ئەویش لە خوێ گرتوہ کە لیخویشوو بیت (لە
 ئیماندارانی گوناھبار، کاتیئ ک تەوبە دەکەن).

سوره تی (القیامة)

بەناوی خوای بەخشندە و میهرەبان

- (۱) سوئند دەخۆم بە روژی قیامەت.
- (۲) سوئند دەخۆم بە ویژدانی زیندوو و نەفسی رەخنە لە خوگر کە لۆمە ی خو ی دەکات.
- (۳) ئاپا ئینسان وادەزانیئ هەرگیز ئیسکەکانی کو ناکە بنەوہ؟!
- (۴) دەلی، لەوہ زیاتریش دەکەین و توانامان هە یە کە نەخشە ورده کانی سەر پەنجەکانی بەدی بهینینەوہ.
- (۵) نەخیر، باگوامانی وانەبات، بەلکو ئادەمیزاد دەیەوئیت گوناھو تاوان بکاتە پیشە ی خو ی بەدریژایی ژبانی،
 یاخود دەیەوئیت قیامەت لەبەردەمیدا بەرپا ببیئ ئینجا باوہری پی بهینیت؟!
- (۶) بی باکانە دەپرسیئ: کوا، کە ی روژی قیامەت بەرپا دەبیئ؟! (بەخە یالی خو ی زور پەدووری دەزانیئ).
- (۷) کاتیئ دیت، چاو ئەبلەق دەبیئ. (۸) مانگیش دەگیریئ و تاریک دەبیئ (ئەویش هەلدەوہ شیئ). (۹) (یاسای
 بوونەوہر تیک دەچیت و) خو ر و مانگ کو دە کرینەوہ و دەدرین بە یە کدا. (۱۰) ئەو روژە ئینسان دەلیئ: (ئە ی
 هاوار) بو کو ی را بکەم، لە کو یوہ خو م رزگار بکەم. (۱۱) نەخیر ئیتر دەر بازبوون نیە (رزگار بوون ئەستەمە).
 (۱۲) تو ئیتر دەبیئ لای پەرودرگارت ئامادەبیئ و لەو ی ئوقرە بگریئ (بو لیپرسینەوہ). (۱۳) لەو روژە دا
 ئادەمیزاد هەوالی هەموو ئەو کاروکرده وانە ی پی دەدریت کە دەست پیشکەریی کردوہ (یاخود بە تەما بوہ
 بیبکات و دوا ی خستوہ، یاخود هەوالی کردەوہ ی رابووردووی و ئاسەواری دوا ی خو ی پی دەدریت). (۱۴)
 بەلکو ئینسان خو ی شایەتە بەسەر خو یوہ (ئەندامەکان شایەتن بەسەر یەوہ). (۱۵) هەرچەندە چەندەھا پاکانە
 بکات و بیانوو بهینیتەوہ (بی سوود و بی کەلکە). (۱۶) ئە ی محمد ﷺ پەلە مە کە و زمانت مە جو لینە، بو ئەوہ ی
 پەلە بکەیت لە وەرگرتنی قورئاندا. (۱۷) بەراستی لەسەر ئیمە یە کو کردنەوہ و خویندەوہ ی. (۱۸) جا کاتیئ ئیمە
 دە یخوینینەوہ تو ش شو ئیمان بکەوہ لە خویندەوہ یدا.
 (۱۹) پاشان بەراستی روون کردنەوہ شی لەسەر ئیمە یە.

(۲۰) نه خیر، وانى به (زیندوو کړدنه وه و لیسر سینه وه هه دهیټ) دپاره ټیوه هه ټم دنیایه تان خوش دهوټ که به په له به سهر ده چټ و ته او ده بیټ.

(۲۱) قیامت و به هه شت پشنگوټی ده خن و وازی لیده هیټن.

(۲۲) به مخرجیک ټو روژه، پروخسارانیك گه شاوله و ناسك و جوان و ناسو دهن.

(۲۳) چونكه (هه ریه كه بو خوټی) ته ماشای په روه ردگاری ده كات (له ته ماشا كړدنې تیر نایټ).

(۲۴) هه له و روژه شدا پروخسارانیكی تر رهش داگیرساو گرژو تال و دیژن.

(۲۵) چاوه پروانسن كاره ساتیكی پشت شكیټیان به سهردا بهیټریت.

(۲۶) نه خیر ټو خه لكه هه روا ژبیان به رده وام نایټ به لكو كاتیك دیت كه روټی یك به یه كه یان ده گاته گه رووی.

(۲۷) ټه وسا دهو تریت، كی فریاد په سیه تی؟

(۲۸) به لام لهو كانه دا، ټو كه سهی له سهره مه رگدایه دنیایه كه ټیتر هېچ شتیك فریای ناكه ویت و كاتی مالئاواییه.

(۲۹) ټیتر قاج و لولواق به یه كدا ده ئالین.

(۳۰) ټی ئیسان ټه وسا لهو روژه دا بو لای په روه ردگارت

راپچ ده كړیټ و ده بریټ (جائته وهی كه غافل و دنیا په رسته).

(۳۱) نه پروای هیټاو نه نوټیكی به جوانی خویند.

(۳۲) به لكو بروای نه هیټاو پشټی تیكرد.

(۳۳) پاشان هه مو جار به له نجه و لارو خو بادانه وه ده گه راپه وه بو كه سوکاری و كه شخه ی ده كړد.

(۳۴) (جا ټم دوزه خه) بو تو شیاو تره و له بار تره!!

(۳۵) پاشان هه رټو سزایه بو تو شیاو تره و له بار تره (چونكه تو تاوانبار و گونا هكاریت).

(۳۶) ټایا ټاده میزاد واده زانیټ هه روا وازی لیده هیټریت به خو رایی (لیسر سینه وهی نایټ؟).

(۳۷) باشه، ټایا كپتی خوټی نوتفه یه كه نه بووه له مهنی كه ده رژیټرایه شوینی خوټی (كه مندالدانی دایكه).

(۳۸) پاشان خو هه لواسه ريك بوو گه شهی كړدوو و روټ و ده زگاكانی دهره وه و ناوه وهی به ريكو پیكی پیه خشی.

(۳۹) ټینجا خوا هه لهو مهنی به هه ردوو جووت نیرو میټی دروست كړدوه (كه ته واوکاری یه كترن).

(۴۰) ټایا ټو زاته ی ټو به كات ناتوانیټ مردوه كان زیندوو بكاته وه؟!

سوره تى (الإنسان)

به ناوی خواى به خشنده و میهره بان

(۱) به راستی ماوه یه کی زور له روژگار به سهر ټاده میزادا هات كه شتیكی وانه بوو ناو ببریت.

(۲) بیگومان ټیمه ئیسانمان دروستكرد له ټیكه له یه كه (له سهره میكوتیه کی بچووك و هیلكو یه كه) له كاتیكدا

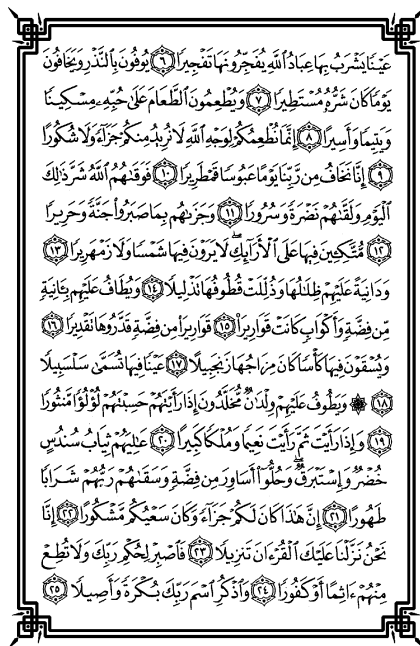
ده مانه ویت تاقی بكه یټه وه، هه بو یه ده زگای بیستن و بینیمان پیه خشی.

(۳) به راستی ټیمه رینموو بیمان كړد بو ریگه ی راست، به ټازادی ده توانیټ بیټه كه سایه تیه کی ئیماندارو

سوپاسگوزار، یان بی باهرو خوانه ناس.

(۴) به راستی با بزانیټ كه ټیمه چنده ها كوت و زنجیرو ټاگری هه لگیرساومان ټاماده كړدوه بو بی باهروان.

(۵) بیگومان چاكان و پاكانش له په رداخیكی پر شه رابدا ده خو نه وه، كه ټاویټه كی له سهر چاوه ی كافوره وه یه.

(۶) که کانی یه که بهنده کانی خوا لیلی دهخونه وه له هه شوینیکدا بیان هویت هه لی دهقولین و فواره ده کات.

(۷) ئەو بهخته وه رانه، یه کیك له سیفاتیان ئەوه یه: وه فا به نه زر ده کهن، یاخود به لینیکیاندا وه فادارانه ئەنجامی ده دهن، چونکه بیمیان هیه له رۆژیک که شه پری لی دهباریت و ئەوه پهری سه غله تی یه...

(۸) ههروه ها نان و خوراک ده به خشن، ئەه گهرچی خوشه و یستیش بیت لایان، به هه ژارو هه تیوو دیله کان.

(۹) ده لێن: بیگومان ئیمه ئەم خوراکه تان هه ره له بهر خواو بو به دهسته پێانی ره زامه ندی ئەو پیده به خشین، نه پاداشتمان لێتان ده ویت نه سوپاس.

(۱۰) ههروه ها ده لێن: ئەم کاره بو یه ده که یه چونکه له رۆژیکێ تال و گهژو رهش و تاریک ده ترسین، که پهروه ردگارمان پێشی ده هیئت.

(۱۱) جا خوا یه گه وه رهش له شهرو ناخوشی و نه هاهمه تی ئەو رۆژه پاراستنی و رووی گهش و شادمانی پێبه خشین.

(۱۲) له پاداشتی خوگری و ئارامگریاندا به ههشت و ئاوریشمی پێبه خشین.

(۱۳) ئەو بهخته وه رانه له سه ره کورسی و قه نه فه رازاوه کان شانیا ن داداوه، نه گهرمای خور بێزاریان ده کات، نه سه رما سه غله تیان ده کات.

(۱۴) سیبه ری دره خته جوانه کان به سه ره شوینه خوشه کانیاندا سه ری فرو هیناوه و لیکردنه وه ی میوه کانی ش ئاسانه و ملکه چ کراوه.

(۱۵) ههروه ها له سوراحی و دولکه ی زیودا شه رایان بو ده گێرن که ده کرێته ئەو کوپ و په رداخانه وه که له شووشه و کریستالی تایبهت دروستکراون.

(۱۶) هه مو و دام و ده زگای خواردن و خواردنه وه کان له شووشه ی زیوی دروستکراون به شوبه یه کی جوان و قه شه نگ و دلرفین.

(۱۷) ههروه ها شه رایکی تریان پێشکهش ده کریت که ئاو یته که ی زه نه به یله.

(۱۸) که سه رچاوه یه که له به هه شتدا به سه له سیل ناو ده بریت.

(۱۹) ئینجا نهوجه وانانی هه میسه لاو و رووخوش و جوان و پاک، به ناویاندا ده گه رپن (قه سه ی خوش و سه رووی به تام ده لێن) کاتی که ده یان بینیت وا ده زانیت مروارین و بهو ناوه دا بلا بوونه ته وه.

(۲۰) کاتی که ش به هه ره لایه کدا چاوه گێرت، ئەوه نازو نیعمه تی نه به رواه و بی ئەندازو ده سه لاتیکی گه وه ده بینیت له باخ و باخات و کۆشک و ته لارو دیمه نی جوان و فراوانی بی سنوور. (۲۱) پوشاکی به خته وه ران ئاوریشمی سه وزی ته که که به سه ره پوشاکی ئاوریشمی ته ستوردا له به ریان کردوه، به بازنی زیوی رازی تراونه ته وه، ئینجا له لایه ن پهروه ردگاریانه وه شه رای پاک و بیگه رد و خاوی نیان پێشکهش ده کریت. (۲۲) پاشان پهروه ردگاریان پێیان ده فه رمویت: به راستی ئەم پاداشته شایسته ی ئیوه یه، هه ول و کۆشش و کار و کرده وه ی ئیوه شایانی سوپاس و ریزه.. (بیگومان خوا یه گه وه به م سوپاسگوزاریه ئەوه ندیه تر به خته وه ران و دلخوش ده کات). (۲۳) دلنیا ش به ئە ی محمد ﷺ هه ر ئیمه قورئانمان بو تو دابه زاندوه (تا خه لکی پێی بیدار بکه یته وه). (۲۴) که واته خوراکه به بو فه رمانی پهروه ردگارت، نه که یت ملکه چ و فه رمانیه رداری تاوانباران و بی باوه ران بیت. (۲۵) ئینجا به رده وام یادی پهروه ردگارت بکه و ناوی پیروزی با ویردی سه رزارت بیت، له به ره به یان و ده مه و ئیواراندا.

(۲۶) له‌شه‌وگارışدا سوژده‌ی بو بیه و ته‌سییحات و ستایشی
له‌هه‌ندیکه، شه‌ودا زور بکه.

(۲۷) به‌راستی زوربە ی ئو خەڵکە سەرگەردانە حەزیان لێ
ژێانی ئێم دنیا تەمەن کۆتایەیه کە بەخێرایێ تێ دەپەریت،
روژێکی سەخت و سەنگین پێشتگوێ دەخەن و حسابی بو
ناکەن.

(٢٨) بۆ بیرناکه‌نه‌وه، خو هه‌ر ئیمه‌ دروستمان ک‌ردوون
ئ‌ندامه‌ کانی له‌شیانمان پ‌یکه‌وه به‌ستوه، کاتیکیش بمانه‌وێت
ئ‌ه‌مانه‌ لاده‌یه‌ین و به‌که‌سانه‌، تر سه‌ر زه‌وی ئاوه‌دان ده‌که‌ینه‌وه.

(۲۹) به‌راستی تهم سوورده ته و سه‌رجم تايه‌ته کانی قورئان ناموزگاراييه، جا ئه‌و‌ی ئاره‌زووی به‌هه‌شتی هه‌یه، ئه‌وه بو لای خوا ریگه‌و ریبان ده‌گریتنه‌ به‌ر.

(۳۰) دلباش بن: بئو هیچتان پیناکریٔ و هیچ کاریکتان پیٔ
نه نجام نادرٔ مه گهر خوا ویستی لهسه ریٔ، بیگومان
نهوخوایه زاناو دانایه ده زانیٔ کی شایسته ی هیدایه ته، داناشه
له هیدایه تانه بهنده چاکه کانداه.

(۳۱) ئىنجانە و كەسەي خوا بيه و يت و خویشی هه و لبدات،
دهيخاته ژير سایه ي ره حمه تي خویشه وه و بوسته مكارانیش

وَمِمَّا آتَيْنَا لَكَ فَاسْجُدْ لِرَبِّكَ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿١٦﴾ إِنَّكَ إِذْ
هَذَا لَمِنْ عِبَادِهِ الْمُتَعَالِمِينَ ﴿١٧﴾ وَذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنْتَ تَوَّاهٌ عَنْ
خَلْقِهِمْ وَرَبُّكَ عَلِيمٌ غَرِيبٌ ﴿١٨﴾ وَإِذَا شِئْنَا بِبَنِي آدَمَ أَنْ
نَبْدِلَهُمْ غَيْرَهُمْ نَبْدِلْهُمْ أَتَمًّا وَلَئِنْ عُدْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا
نَبْدِلْهُمْ أَتَمًّا وَلَئِنْ عُدْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا نَبْدِلْهُمْ أَتَمًّا
وَمَا نَشَاءُ وَلَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢١﴾

سُورَةُ الْاِنشِاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَتْ عَمَّا ﴿١﴾ فَأَلْقَيْتُ عُصْمًا ﴿٢﴾ وَأَنْشُرْتَ نَفْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَأَلْقَيْتُ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أُنْذِرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
نُوعِدُونَ لَوْعَةً ﴿٧﴾ فَإِذَا التَّجُومَ طُوسِتٌ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّعَةُ فُوجِتْ
﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتِ ﴿١١﴾ لَآئِي يَوْمٍ أُخِّلَتْ
لِلْيَوْمِ الْعَظِيمِ ﴿١٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْعَصَفِ ﴿١٣﴾ وَبَلْ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ نَبْذِيهِمْ أَخْرَجُونَ
﴿١٦﴾ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

سزای به‌ئیشه، ثاماده کردووه.

سورہ تی (المرسلات)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) سویند بهو فریشتانه‌ی به‌کاری چاک و دروست و فرمانبردار بی هملدهستن یهك له‌دوای یهك.
(۲) هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی كه به‌گورج و گول‌ی و خیرایی فرمانه‌كانی خوا به‌جی ده‌هین، یاخود بهو بایانه‌ی هملده‌كهن و شارو دیهاتی خوانه‌ناسان كاول ده‌كهن.
(۳) بهو فریشتانه‌ش كه هه‌ور بلاو ده‌كهنه‌وه، یاخود هه‌موو شتیکی كو بلاوه پی ده‌كهن.
(۴) به‌وانه‌ش كه حق و ناحق لیك جیا‌ده‌كهنه‌وه.
(۵) بهو فریشتانه‌ش كه په‌یامی خوا ده‌گه‌یه‌ن به‌خه‌لكی و له‌خزمه‌تی جو‌بره‌ئیلدا قورئانیان ده‌گه‌یاند.
(۶) بو ته‌وه‌ی به‌لگه‌بخه‌نه‌ده‌ست ئیمانداران، نه‌فامانیش بی‌داربكه‌نه‌وه.
(۷) به‌راستی ئه‌م به‌لین و وادانه‌ی پیتان ده‌دریت هه‌ر پیش دیت.
(۸) جا كاتيك دیت ته‌ستیره‌كان روناكییان نامینیت.
(۹) ئاسمانیش له‌ت ده‌پیت و لیك ده‌ترازیت.
(۱۰) كاتيك كیه‌كان هه‌لده‌ته‌كینرین و له‌جیی خو‌یان نامین و وردوخاش ده‌ین.
(۱۱) هه‌روه‌ها كاتيك دیت پیغه‌مبه‌ران كات و شو‌ینی دیاری كراویان بو دادنه‌ریت (رووبه‌روی قه‌ومه‌كانیان ده‌كرینه‌وه). (۱۲) ناخو ده‌زان خه‌لكینه‌لپرسینه‌وه بو چ روژيك دواخراوه؟! (۱۳) بیگومان بو روژی جیاكرده‌وه و دادگاییه‌کی ره‌وا. (۱۴) جا تو چووزانی روژی جیاكرده‌وه و دادگایی چ روژیکیی سه‌خت و دژواره. (۱۵) هاوارو ئاهو ناله‌له‌و روژده‌ا بو ته‌وانه‌ی كه بروایان به‌پیغه‌مبه‌ران و قیامت و لپرسینه‌وه نه‌بوو. (۱۶) باشه، ته‌وه‌نابین چۆن پیشینانمان له‌ناو بردوه؟ (۱۷) پاشان دواینه‌كانیش به‌شویناندا له‌ناو ده‌یه‌ین. (۱۸) هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌كهن له‌گه‌ل تاوانباراندا. (۱۹) سه‌بری ئایه‌ته‌ی ۱۵ بكه.

(۲۰) ئەى ئەو بۆ سەرنج نادەن، ئایا ئیوەمان لە ئاویکی بى
نرخ دروست نە کردووە؟! ۰

(۲۱) ئینجا لە جیى مەحکەم و قایمدا نوتفەمان دانەناوە؟!

(۲۲) بۆ ماوێهەکی دیاریکراو؟!

(۲۳) ئینجا ئیئە دەسەلاتدار بووین بەسەر ئەواندا (چونمان
بویت ئاوا دروستیان دەکەین)، ئای چ دەسەلاتداریکی چاکین.

(۲۴) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۲۵) ئایا ئیئە زەویمان نە کردووە بەھوکاری کو کردنەو.

(۲۶) بۆ زیندووان و مردووان.

(۲۷) ھەروەھا لەسەر گۆی زەوی، کۆی لوتکە بلندمان
دامەزراندووە و ئاوی سازگارمان پیشکەش نە کردوون بۆ
خواردنەو؟!

(۲۸) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۲۹) دەى کەواتە ئەى خوانەناسان ھەستن وراکەن بۆ ئەو
شۆینەى بروتان پى نەبوو بەدروتان دەزانى.

(۳۰) راکەن؛ دەرچن بۆ سیبەرى ئەو دووکەلە سى برگەیه.

(۳۱) نە سیبەرە (تا لەسایەیدا بحەوینەو) نە لە بلیسەى
ئاگرى دۆزەخ دەتانیاریزیت.

(۳۲) بەراستى ئەو ئاگرە بلیسەىەك فرى دەدات وەك كۆشك و تەلاریكى گەورە، مەزنە.

(۳۳) ھەر وەكو وشتى زەردى مەیلەو رەش دەنوییت.

(۳۴) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۳۵) ئەمرو ئیتەر ئەو روژدە کە قسەیان نەماو و ورتەیان لی نایەت.

(۳۶) مۆلەتیش نادرین پاكانە بکەن.

(۳۷) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۳۸) ئەمە ئیتەر روژی جیاکردنەو، ئیوەمان لە گەل ھەموو نەوەکانى پیشوودا کو کردۆتەو.

(۳۹) جا ئەگەر دەتوانن نەخشەىەك، فیلیك ئەنجام بدەن ئەگەر دەتوانن دژی من ئەنجامى بدەن.

(۴۰) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۴۱) لەولاشەو بەراستى دیندارو پارێزکاران، وان لە ژیر سیبەردا، لە پال کانیو و تافگەکاندا.

(۴۲) لە ھەر جوړە میوہىەك کە ئارەزووى بکەن بویان ئامادەىە و پیشکەشیان دەکریت.

(۴۳) پپیان دەوتریت بخۆن و بخۆنەو، ئوشتان بیت لە پاداشتى ئەو کارو کردەو چاکانەدا کە ئەنجامتان دەدا.

(۴۴) بیگومان ئیئە ئا بەو شیوہىە پاداشتى چاکەخوازان دەدەینەو.

(۴۵) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

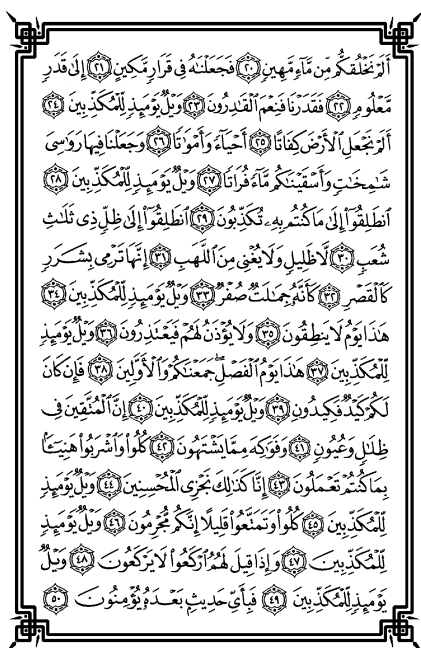
(۴۶) ئیوہش ئەى خوانەناسان، لە دنیاىا بخۆن و کەمیک رابویرن، بەراستى ئیو تاونبارو تاوانکارن.

(۴۷) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

(۴۸) خو ئەگەر پپیان بوتریت، کرنوش بەرن و ملکەچ و فەرمانبەردارى خوا بن، ئەوانە کرنوش نابەن و ملکەچ
نابن. (چونکە باوەریان نیە و خوێان بە بەندە و عەبدى خوا نازانن).

(۴۹) سەیری ئایەتی ۱۵ بکە.

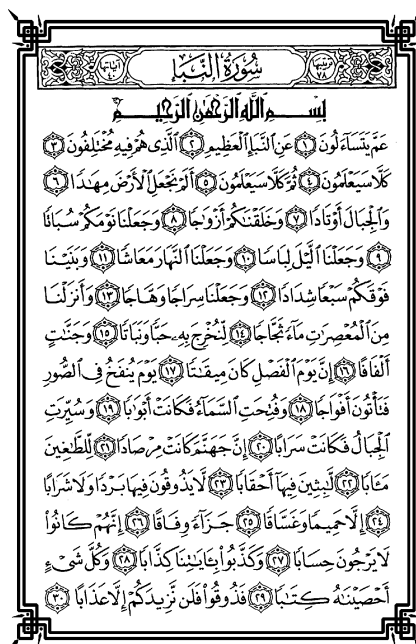
(۵۰) باشە ئەو دلرەقانە، ئەگەر بەم قورئانە باوەر ناکەن، بە چ گوفتاریکی تر باوەر دەکەن و ئیمان دەھینن؟!

سورہتی (النبأ)

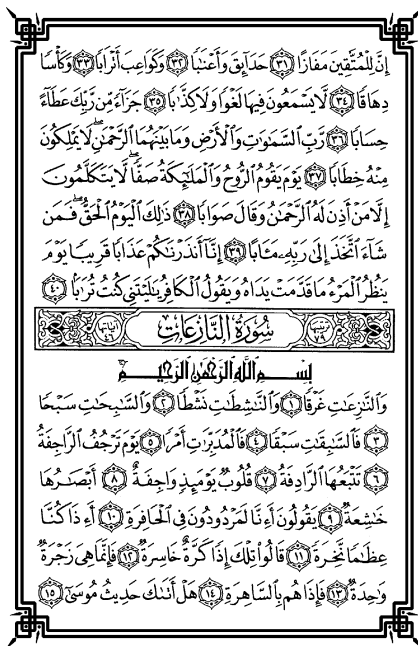
بہ نای خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) (تہو خہ لکھ) دہربارہی چی لہ یہ کتر دہ پرسن؟
- (۲) دہربارہی ہہوالہ گہورہ و گرنکہ کہ!! (کہ روژی قیامہ تہ)
- (۳) لہ حالیکدا تہوانہ راو پوچو نیان جیاوازہ دہربارہی.
- (۴) نہ خیر، وابو یان نالویت، لہ دہاتوویہ کی نزدیکدا خو یان دہیننہوہ و ہہموو راستیہ کانیان بو دہردہ کہو یت.
- (۵) بہ لی! لہوہودوا، لہ دہاتوویہ کی نزدیکدا خو یان دہیننہوہ و راستیہ کانیان بو دہردہ کہو یت.
- (۶) (پیش باسی قیامہت پەرورہ دگار گہشتیکمان بہناو دروستکراوان و دیار دہکاندا پیڈہکات و دہپرسیت: ثایا زہویمان و ہک لانکہ بو فہراہم نہہیناؤن؟
- (۷) (ثایا) کیوہ کانمان و ہک میخ بو دانہ کوتاؤن؟ (تا زہوی پیاریزیت لہ فشاری بورکان و ماددہ تہاوہکانی ناوناخی، ہہروہا تا لہنگہری رابگریٹ و چہندہا سوودی ترتان پی بگہ یہ نیٹ).
- (۸) (ثایا) ئیوہمان بہ جووت دروست نہ کردوہ؟
- (۹) خہوتنمان بو نہ کردوون بہووی سرہوتن؟
- (۱۰) (ثایا) شہوگارمان بو نہ کردوون بہداپوشہر و ہک پوشاک،

تاتیایدا بشاردرینہوہ؟

- (۱۱) (ثایا) روژیشمان بو نہ کردوونہ تہ کاتی بہدہستہینانی رزق و روژی؟
- (۱۲) (ثایا) حہوت چین ئاسمانی بہہیزو پتہومان بہرا سہرتانہوہ دروست نہ کردوہ؟
- (۱۳) چرایہ کی پرشنکدارمان بو فہراہم نہہیناؤن؟ (کہ مہبہست خوہ)
- (۱۴) (ثایا) لہ ہہورہ گوشاوہکان بارانیکی زورمان نہباراندوہ؟
- (۱۵) تا بہووی تہو بارانہوہ جوہا دانہوہیلہ و رووہک بروینن.
- (۱۶) وہچہندہا باخی چرو پرو لہ یہک ئالو بہدی بہینن.
- (۱۷) (ئینجا دیتہ سہر باسی ہہوالہ گرنک و سامناکہ کہ): بہراستی روژی جیاکردنہوہ، کاتیکی دیاری کراوہ (بو جیاکردنہوہی چاکان لہ خراپان، ئیمانداران لہ کافران، ستہمکاران لہ ستہملیکراوان).
- (۱۸) تہو روژہی کہ فوو دہکریٹ بہ (صور) دا، پو پو و دہستہ دہستہ بہرہو مہیدانی لیپرسینہوہ بی پەرہو دین.
- (۱۹) ئاسمان دہکریٹہوہ و دہبیٹہ دہروازہ و دہرگا (بو دابہزینی فریشتہکان).
- (۲۰) کیوہ کانیش ہلڈہ کہنرین و دہروپ بہ ئاسماندا و ہک تراویلکہ و سہراییکی گہورہ.
- (۲۱) بیگومان دوزہخیش دہمیکہ چاوہری تہو روژہیہ و خو بو مہلاسدارہ
- (۲۲) دہبیٹہ مہزلکای خوانہناس و یاخیہکان...
- (۲۳) ہہزارہا سالی دوورو دریٹ و نہبراوہی تیدا دہبہنہسہر... (۲۴) لہناویدا ناچیزن فینکایہک، یا خواردنہوہیہ کی بہتام... (۲۵) جگہ لہ ئوی لہ کول و کییم و زووخاو. (۲۶) کہ تہوہش پاداشتیکی لہبارو پراو پره (بو خوانہناسان).
- (۲۷) چونکہ تہوانہ کاتی خو بہتہمای تہم روژہ و لیپرسینہوہیہ نہبوون، حہزیان لہباسی نہدہکرد.
- (۲۸) بہلکو زور بہتوندی دژایہتی ئایہ تہکانی ئیمہیان دہکردو بہدرویان دہزانی... (۲۹) ئیمہش ہہموو شتییکمان لہسہریان سہرژمیری کردوہ و بہوردیی توامارمان کردوہ. (۳۰) (پاشان پییان دہوتریت) دہ بجیزن (تہی خوانہناسان) ئیتلہ سزاو نازارو تہشکہنجہ نہبیٹ، ہہرگیز ہیچی ترتان بو زیاد ناکہین.

(۳۱) بهراستی بو خواناس و پاریزکاران سهرفرازی و خوشی و شادی و کامهرانی فراوان نامادهیه.

(۳۲) چندهها باخچهی جوان و جوّری تری.

(۳۳) (لهو جیگه و ریگه خوشانهدا هاوسهرو هاوده می) ثافره تی سپنه جوان و (دیمه ن جوان و) هاوته مهن نامادهیه.

(۳۴) له گهل کاسه ی پر له شهرابی تاییه تیدا.

(۳۵) لهو بهه شتدا هیچ جوّره قسه یه کی پرو پووج و درو و دهله سه یه که نابیستن. (۳۶) شه مهش هه مووی پاداشتی که له لایه ن پهروه ردگار ته وه (شه ی ئیماندار)، به خششیکه به

حساییکی ورد ده به خشریت (به به خته وه ارن). (۳۷) (له لایه ن) پهروه ردگاری میهره بانی ئاسمانه کان و زهوی و ههرچی له نیواناندا هه یه، (ئه و روژه) که س ناتوائیت له بهرده م زاتی

پهروه ردگاردا بدویت.

(۳۸) روژیک دیت جویره ئیل و فریشته کان به ریز ده وه ستن و ورته یان لی نایهت و هیچ قسه ناکه ن، مه گهر شه و یان که خوی میهره بان مو له تی بدات و قسه ی جوان و به جی پیشکه ش بکات.

(۳۹) شه روژه روژیکی حهق و راسته و بهر یوه یه... جا شه و ی ده یه ویت با به ره و لای پهروه ردگاری ریگه بگریته بهر. (۴۰) بهراستی ئیمه ئیوه مان ئاگادار کردوه له وه ی که

سزایه کی نزیك بهر یوه یه، شه روژه روژیکه که ئاده میزاد سهیری ده سیتی شخه ری خوی ده کات، خوانه ناسیش ده لیت... خوزگه هه ر خاک بووما یه (ئاوا زیندوو نه کرامایه ته وه و گیرم نه خوار دایه).

سوره تی (النازعات)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو فریشتانه ی که گیانی خه لکی ده کیشن، یان بهو شه سترانه ی که له قولایی ئاسماندا دهره وشینه وه و ده سورینه وه. (۲) سویند بهو فریشتانه ی که گیانی ئیمانداران ده کیشن به چالاکی و بی وچان ده سورینه وه (که س فهراموش ناکه ن). (۳) سویند بهو فریشتانه ی که به گورجی فهرمانی خوا جیه جی ده کهن، یان بهو شه سترانه ی که

له بوشایی دا مه له ده کهن و ده سورینه وه. (۴) ههروه ها سویند بهو فریشتانه ی که روحي ئیمانداران به په له به بهه شت شاد ده کهن و روحي کافرانش به دوزخ ده گه یه نن، ههروه ها پیشبرکی ده کهن و گورج و گول و نامادن بو شه نجامدانی هه ر کاریک پیان ده سپردیت. (۵) سویند بهو فریشتانه ی (که به ویستی خوا) کارو فهرمان جیه جی ده کهن به ریک و پیکی. (۶) (سویند بهوانه هه مووی) له روژیکدا (فوو ده کریت به صورا، ده سته جی)

زهوی به توندی ته کان ده دات و ده که ویت له رزه و ژیره و ژوور ده بیت. (۷) دوایی دپوباره فووی پیاده کریته وه (مردووان زیندوو ده کریته وه و جیهانی هه میسه پی بهرپا ده بیت). (۸) لهو روژه دا دلائیک به خیرایی لی ده دهن، زور ده ترسن و زور په ریشبان. (۹) خاوه نی شه دلانه له ریسوایی و خه جاله تی و شه رمه زاریدا چاو یان شوړه و روویان نایهت سه ر هه لبرن. (۱۰) (شه مانه کاتی خوی) ده یانوت: باشه ئیمه له م گورانده دهر دیین و

زیندوو ده کریته وه...؟

(۱۱) کاتیک بووینه ئیسی رزیو پرتوکاو؟! (۱۲) (به گالته پیکردن و بی برواییه وه) ده یانوت: شه گهر وایت، گه رانه وه یه کی زور زیانه خشه!! (۱۳) (با خوانه ناسان چاک بزائن) بهراستی شه نها گه رانه وه که یه که تیخورینه.

(۱۴) جا ده سته جی هه ر هه موو شه خه لکه بیدار ده بنه وه و زیندوو ده بنه وه، له گوړه پانی لیسر سینه وه دا ناماده ده بن.

(۱۵) (ئینجا دیته سه ر باسی سه رگوزه شته ی حه زره تی موسا و دلخوشی پیغه مبه ر ﷺ ده داته وه و ده فهرمویت):

ئایا به سه رهاتی موسات پیگه یشته وه؟!

(۱۶) کاتیک پهروہردگاری له دۆلی (طوی) دا بانگی کرد و گفتوگۆی له گه لدا کرد و فرمانی پید:

(۱۷) بچو بۆ لای فیرعهون (چونکه) بهراستی له سنوور دهرووه و ستهمی بی ئه ندازه یه.

(۱۸) پیی بلی: باشه ئه وه ناکریت دَل و دهروون و کردارو رهفتارت پاک و جوان و پوخته بی!

(۱۹) تارینموویت بکه م بۆ ناسینی پهروهردگارت، تا ترسی (سزای ئه و زاته ت هه بی و سته م نه که یه).

(۲۰) (دیاره فیرعهون داوای به لگه ی کردوه) ئه ویش موعجیزه گه وره که ی نیشانداه (که دار عاساکه یه).

(۲۱) (به لام) به درۆی زانی و یاخی بو.

(۲۲) له وه ودوا پشتی هه لکردو که وه هه ول و تیگوشان (بۆ به ره لهستی موسا و دژایه تی ئیمان).

(۲۳) خه لکی کو کردوه و به دهنگی بهرز وتی:

(۲۴) من پهروهردگاری هه ره بهرزو بلندی ئیوه!!

(۲۵) ئه وسا خوا دوو چاری سزای قیامهت و دنیای کرد.

(۲۶) بهراستی ئا له و به سه رهاته دا به ندو ئاموژگاری هه یه بۆ هه رکه سیك له خوا بترسی. (ئینجا دپته سه ر باسی هه ندیک له دروستکراوانی که به لگه ن له سه ر ده سه لات و گه وره یی ئه و زاته).

(۲۷) باشه ئاخ زیندوو کردنه وه ی ئیوه سه خترو گرانتره، یان به دیهینانی ئه م ئاسمانه، که هه ر خۆی به رپای کردوه (که پره له ئه ستیره وه سه ره ی گه وره ی هه مه جوړ).

(۲۸) به به رزیوه رای گرتوه و به و په ری ریکو پیکی به دیهیناوه (به راسه رتانه وه).

(۲۹) شه و گاره که ی تاریک کردوه، کاتی چیشه نگا ویش، رووناکی خوری ده رختوه.

(۳۰) دواتر زه ویشی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیهیناوه.

(۳۱) ئاوی لێ ده رهیناوه و له وه رگای بۆ مالات فه راهه م هیناوه.

(۳۲) کیوه کانیشی به تو که یی دامه زانده وه.

(۳۳) (هه موو ئه مانه مان دروست کردوه) تا ببپته هو ی ئه وه ی که خوتان و مالاته کانیشتان سوودی لێ وه ربگرن.

(۳۴) جا کاتیک به لا گه وره که پشپهات، که ته نگانه سامنا که که رویدا، (مه به ست روژی قیامه ته).

(۳۵) ئه و روژه ئاده میزاد دپته وه یادی که چی کردوه و چی ئه نجامداوه.

(۳۶) دۆزه خ نیشان ده دریت و ده رده خریت بۆ هه ر که سیك که ببینیت... (۳۷) جا ئه وه ی خوانه ناس و یاخی و

له سنوور ده رچوو بیت... (۳۸) ژبانی دنیای زیاتر له قیامهت مه به ست بو بیت... (۳۹) ئه وه بیگومان ئه و دۆزه خه

جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی!! (۴۰) به لام ئه وه ی له پایه و شکۆی پهروهردگاری ترساییت و حسابی بۆ

کردییت و جله وی نه فسی گرتیته وه له هه موو هه واه و هه وهس و ئاره زویه کی نادرست... (۴۱) بیگومان ئه وه

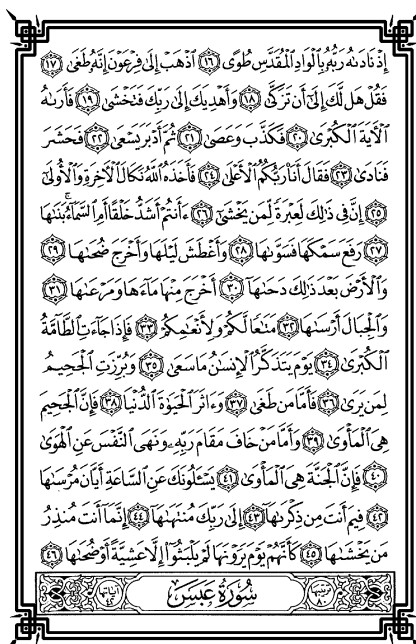
هه ر به هشت جیگه ی مانه وه و حه وانه وه و گوزه رانیته تی. (۴۲) پرسیار ت لیده که ن (ئهی پیغه مبه ر ﷺ) ده رباره ی

قیامهت، که که ی؟ چ کاتیک به رپا ده بییت؟ (۴۳) جا تو له کو ی ده زانیت که ی به رپا ده بییت!! تو له کو ی و ئه و باسه

له کو ی؟ (۴۴) بیگومان کو تایی دنیا و به رپا بونی قیامهت، هه ر پهروهردگارت ده یزانییت. (۴۵) بیگومان ئه رکی

تو ته نها بیدار که ره وه ی ئه و که سه انه یه که له و ساته ده ترسن. (۴۶) ئه و روژه ی که قیامهت به رپا ده بییت، بی

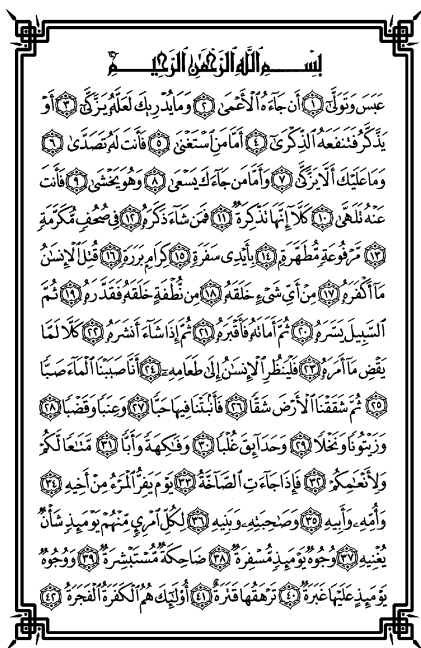
باوه ران واده زانن که ته نها سه ر له ئیواره یه ک یان سه ر له به یانیه ک درۆی ژبانی دنیا یاخود به رزه خیابن بووه.

سوره‌تی (عبس)

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان

(۱) رووی گرزکردو رووی وەرگیرا (مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ره ﷺ کاتیك عبدالله‌ی کوری ام مکتوم) که ئیمانداریکی ناینبابو هات بو خزمه‌تی، شه‌ویش هه‌ندیک له‌سه‌رانی قوره‌بشی کو کردبووه به‌ئومیدی هیدایه‌تبان، عبدالله وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، خوا چی فیر کردوویت منیش فیر بکه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیی ناخوش بوو که قسه‌کانی پیی ده‌بریت، له‌به‌ره‌ئوه رووی گرزکرد و رووی وەرگیرا. بویه سه‌ره‌تای ئهم سووره‌ته دابه‌زی که گله‌بیه له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ). (۲) له‌به‌ره‌ئوه‌ی ناینباکه هات بو لای. (۳) جا تو جوازنبه‌ت به‌لکو ئه‌و هاتبیت تا دل و ده‌روونی خاوین بکاته‌وه. (۴) یاخود ئاموژگاری و ەر‌بگریت، تا ئاموژگاریه که سوودی پیگه‌یه‌نبیت. (۵) به‌لام ئه‌وه‌ی که خوی بی‌نیاز نیشان دده‌ت و نابه‌ویت رینوومایی و ەر‌بگریت. (۶) تو له‌گه‌ل ئه‌ودا کو‌ده‌بیت‌ه‌وه و گرنگی به‌و دده‌یت و روو له‌و ده‌کیت. (۷) جا تو هیچ گونا‌هیار ناییت که ئه‌و ئیمانی نه‌ویت و پاڭ و پوخته کردنی ده‌روونی نه‌ویت. (۸) به‌لام ئه‌وه‌ی که خوی هاته‌وته لات و کوشش ده‌کات و مه‌به‌ستییی که شاره‌زای به‌رنامه‌ی خوا ببیت... (۹) له‌کاتیكدا ئه‌و له‌خوا ده‌ترسیت. (۱۰) ئه‌وه تو گوئی به‌و ناده‌یت و خوتی لی پیی ئاگا ده‌کیت. (۱۱)

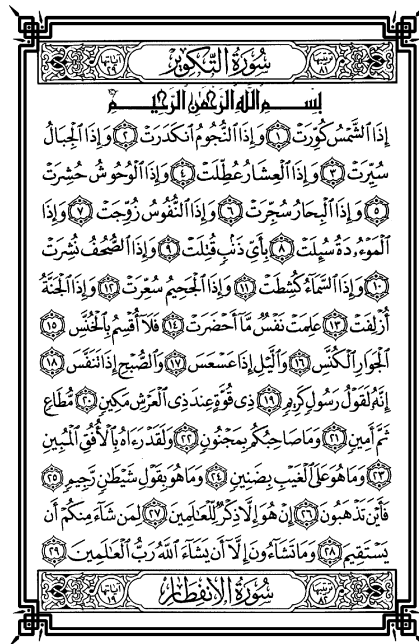

نه‌خیر وامه‌که‌و وامه‌به، چونکه به‌راستی ئهم ئایه‌تانه، ئهم سووره‌ته، یاد‌خسته‌وه و ئاموژگاریه. (۱۲) جا که‌سێک بیه‌ویت رینوومایی و ەر‌گریت، ئه‌وه یاد‌ی ده‌کات. (۱۳) (ئهو قورئانه) له‌چه‌ندین لاپه‌ره‌ی به‌ریزو پیرو‌زدا هه‌لگیراوه و له‌(لوح المحفوظ) و ەر‌گیراوه. (۱۴) که به‌رزو بلندو پاڭ و خاوین. (۱۵) به‌ده‌ستی فریشته نو‌سه‌ره‌کانه‌وه‌ن. (۱۶) که به‌ریزو خواناس و ملکه‌ج و فه‌رمانیه‌دارن. (۱۷) ئاده‌میزاد، به‌کوش‌ت بجیت، چه‌نده‌کافره، سیله‌یه، چه‌نده‌خوانه‌ناس و یاخیه، یاخود به‌کوش‌ت چی‌ت ئاده‌میزاد چی وای لی‌کردووه که کافر ببیت؟! چ پاساو‌یکی هه‌یه بو‌ خوانه‌ناسی و یاخی بوون. (۱۸) (بو‌ بیرناکاته‌وه) خوا له‌چی دروستی کردووه؟! (۱۹) له‌نوتفه‌یه‌ک (له‌خالیکی زور بچووک که به‌چاو ناینبیت) دروستی کردووه و هه‌موو ئه‌ندامانی ده‌ر و ناوی پیی به‌خشیه‌وه و ئه‌ندازه‌گیری وردی له‌دروست‌کردنیدا ئه‌نجام داوه، (کات و شوینی له‌دا‌یکبوون و مردنی بو‌ دیاری کردووه). (۲۰) له‌وه‌ودوا ژبانی بو‌ ئاسان کردووه و سه‌ره‌شکی کردووه له‌ په‌یره‌وی کردنی ریگه‌ی چاکه‌یان خرایه، ئیمان یان کوفر، (دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌ست نیشانی هه‌ردوو‌کیانی بو‌ کردووه و سه‌ره‌نجامی روون کردووه‌هه). (۲۱) له‌وه‌ودوا ده‌بیرئیی‌ت و ده‌یخاته‌ناو‌گوره‌وه. (۲۲) پاشان کاتیك بیه‌ویت زیندووی ده‌کاته‌وه. (۲۳) به‌راستی، ئه‌وه‌ی که خوا فه‌رمانی پیداو‌هه‌یشتا ئاده‌میزاد به‌جیبی نه‌هیناوه. (۲۴) ده‌با ئاده‌میزاد سه‌یری خو‌اردنه‌که‌ی بکات و سه‌ره‌نجی بدات و بی‌ری لی‌بکاته‌وه. (۲۵) هه‌ر ئیمه‌ تاومان بو‌ دا‌باراندو‌ته‌ خو‌اره‌وه، چون دا‌بارینیک. (۲۶) له‌وه‌ودوا زه‌ویمان بو‌ له‌ت له‌ت کردووه بو‌ چه‌که‌ره‌کردنی رووه‌ک. (۲۷) ئینجا دانه‌ویل‌ه‌مان تیا‌دا روواند. (۲۸) هه‌ره‌وه‌ها تری و سه‌وزه. (۲۹) زه‌یتوون و دا‌رخورما‌یش. (۳۰) با‌خچه‌ی ده‌ره‌دراو به‌ دا‌رخورما یان ده‌رختی‌تر، یاخود با‌خی چرو پر. (۳۱) جو‌ره‌ها میوه‌، هاوری له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و گزو گیایانه‌ی که خوا‌کرده و مالات ده‌یخوات له‌ له‌وه‌رگا‌کاندا. (۳۲) (هه‌موو ئه‌مانه‌ ئاماده‌مان کردووه) تا خو‌تان و مالاته‌کانتان سوودی لی و ەر‌بگرن. (۳۳) جا کاتیك قیامه‌ت به‌ریا ده‌بیت به‌هو‌ی ده‌نگیکی به‌هیزی گوئی کپ که‌ره‌وه. (۳۴) ئه‌و روژه (هیند سامناکه) برا له‌ده‌ست براکه‌ی هه‌لدیت و را‌ده‌کات و خوی لی ده‌شاریت‌ه‌وه. (۳۵) هه‌روه‌ها له‌ده‌ست دا‌یک و باوکی... (۳۶) له‌ده‌ست هاوسه‌رو کو‌ره‌کانی... (۳۷) له‌و روژه‌دا هه‌رکه‌سێک له‌وانه‌ ئه‌وه‌نده سه‌ره‌گه‌رمی کیشه‌ی خو‌یه‌تی، ناتوانیت فریای که‌سی‌تر بکه‌ویت. (۳۸) له‌و روژه‌دا رووخسارانی‌ک گه‌ش و جوان و روون و شاد. (۳۹) دهم به‌پیکه‌نینن، مژده و شادیان لی ده‌ده‌روشیته‌وه. (۴۰) له‌و روژه‌دا رووخسارانی‌کیش هه‌ن که گزو تال و ترش و تو‌زاوی و په‌ست و غه‌مگینن. (۴۱) دی‌زی و ره‌شی و تاریکی دا‌یپوشیوون. (۴۲) ئا ئه‌وانه‌ بی‌باوه‌رو خوانه‌ناس و تاوان‌بارو گونا‌ه‌کاره‌کانن.

سورہ تہ (التکویر)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) کاتیک خور دہ پیچریتہوہ و رووناکی نامیت.
- (۲) کاتیکش نہستیرہ کان (لہ خولگہی خویان) دہ ترازین و دہدن بہ یہ کدا.
- (۳) کاتیک کیوہ کان لہ شوینی خویان ہلہدہ کہ نرین و بہ ملاولادا دہ برین.
- (۴) کاتیک حوشرانی ناوس کہ تمہنی بارداریان دہ سانگہ گویان پینادریت (بیگومان ٹو و شرانہ لای عہرب زور نازدارن).
- (۵) کاتیک گیانلہ بہ رانی کیوی و وحشی و درندہ بہ دوری یہ کدا کودہ کریتہوہ (ٹووانیش درندایہ تی خویانان لہ بیر دہ چیتہوہ لہ سامناکی ٹو روژہ).
- (۶) کاتیک دہریاکان گر دہدرین (دیبارہ کہ تہ قینہوی ٹہ تومی روودہات و ناوی دہریاکان دہ بنہوہ بہ ہایدروچین و ٹوکسجین).
- (۷) کاتیک گیانی ہر کہس دہ گہریتہوہ بو لاشہی و جووت دہ بیتہوہ لہ گہ لیدا.
- (۸) کاتیک کچی زیندہ بہ چالکراو پرسیاری لیدہ کریت. ...
- (۹) بہ چ گوناہیک، بہ چ تومہ تیک کوژرا؟!

- (۱۰) کاتیک نامہی کردہوہ کان والا دہ کریت.
- (۱۱) کاتیک ٹاسمان لادہ بریت و دادہ مالریت.
- (۱۲) کاتیک دوزخ دادہ گیریت و تاودہ ددریت.
- (۱۳) کاتیک بہ ہشت نزیک دہ خریتہوہ (لہ خواناسان).
- (۱۴) ٹیتر ٹو کاتہ ہر کہس دہ زانیت جی نامادہ کردوہ و ج تویشوویہ کی پیبہ.
- (۱۵) سویند بہو ٹہستیرانہی کہ پنهان دہبن و ون دہبن لہ چاو، یاخود بہوئی سورانہوہی زہوی و خویانہوہ (بہوئی ہلہاتنی خورہوہ) ون دہبن.
- (۱۶) بہو ہسارنہی کہ پنا دہ گرن و دیار نامین.
- (۱۷) بہو شہوہی کہ دادیت و تاریکاییہ کہی روومان تیدہ کات.
- (۱۸) بہ بہرہ بیان کہ پشووی تی دیت، وہ کو زیندہ و دریک ٹاہی تی دیتہوہ و دہست دہ کات بہ ہناسہ دان و ژیان و رووناکی یہ کہی دہرہ کہویت.
- (۱۹) (سویند بہوانہ ہمووی) بہ راستی، بی دوودلی ٹم قورٹانہ لہ زاری نیردراویکی بہریتہوہیہ (کہ جوہر ٹیلہ).
- (۲۰) خواہنی ہیژو دہسہ لاتہ و لای خواہنی عہرش، فریشٹہیہ کی پایہ دارہ.
- (۲۱) فہرمانرہوایہ لہوی، ہرہوہا ٹمین و دلسوزہ لہ کارہ کانیدا. (۲۲) دلنیاہن کہ ہاوریکہ تان (محمد ﷺ) شیت نیہ و (لہ کہ مالی ژیریدایہ). (۲۳) بیگومان محمد ﷺ جوہر ٹیلی بینی بہ تاشکرا لہ ٹاسوی نومایاندا. (۲۴) ہرچی پی دہ گات، لہ جیہانی نہینی و شاراوہ کانہوہ، لیتان ناشاریتہوہ و راستیتان پی رادہ گہیہ تیت چونکہ ہرگیز لہ گہ یاندنی پہیامہ کہیدا رژدو رہ زیل نیہ. (۲۵) ٹم قورٹانہ گوفتاری شہیتانی نہفرین لیکراو نی یہ. (۲۶) ٹیتر بو کوئی دہچن؟ روو دہ کہنہ کوئی؟ روو دہ کہنہ کی؟ (۲۷) ٹم قورٹانہ تہنہا یادخہرہوہیہ بو سہرجہم دانیشٹووانی زہوی (بو پیری و ٹادہ میزاد لہ ہموو سہردہمہ کاندہ).
- (۲۸) بو ٹہوانہ تان کہ دہیانہویت ریازی راست و دروست بگرنہ بہر. (۲۹) ویستی ٹیوہش نایہ تہ دیتہ دی مہ گہر کاتیک خوی پەرہردگاری جیہانہ کان بیہویت، (ہر کہس ویستی خیری ہہیت خوی گہورہ سہرہستی لی زہوت ناکات، لہ گہل ٹہوہشدا ہر ٹہوہ پیش دیت کہ ویستی خوی لہ سہرہ و توانای تیگہیشتن لہ نہینی و شاراوہ کان زور سنووردارہ).

سورہتی (الإنفطار)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) کاتیک ناسمان لهت لهت و پارچه پارچه ده بیت.
- (۲) کاتیک تهستیره و ههساره کان پهرش و بلا و دهبنه وه و ورد و خاش ده بن.
- (۳) کاتیک ده ریاکان ده ته قینرینه وه.
- (۴) کاتیک که گوره کان ژیره و ژوور ده کرین (مردووه کانی ناویان ده هیترینه دهروه و زیندوو ده کرینه وه).
- (۵) نه وسا هه رکس ده زانیت چی پیشخستوو و چی دواخستوو، چی دهستیشکهری کپردوو و چیشی هیشته ته وه (له کارو کرده وی چاک، یان خراب که خه لکی دوی خوی په یرو بیان کردوو).
- (۶) نهی ئینسان!! تو چی وای لیکردویت که سه رکش بیت بهرامیهر په روه دگاری میهره بان و بهریت؟! چی وای لیکردویت که وه کو پیوست قه دری نه زانیت؟ (نافه رمان و یاخی بیت؟)

(۷) (به مهرجیک) نه و په روه دگاره توی دروست کردوو، به ریکو پیکترین شیوه، به جوانترین شیواز (نه ندامه کان هه موو له شوینی تاییه تی خویاندا دانراون که بتوان کارو فرمانی خویان به چاکی نه انجام بدهن و نه و نه ندامانهش که جووتن قه باره و دریشی و شیوه یان

چوونیه که، جگه له وهی که یارمه تی و ته بایه کی ته واه هه یه له نیوانیادا و هه مووان هاوکارن).

(۸) له ههر شیوه و شیوازیکدا که ویستویه تی توی ریکخستوو و نه ندامه کانتی به یه که وه لکاندوو.

(۹) واز بهین له بی ئاگایی، (نه ده بو و ابیت بهرامیهر نه و په روه دگاره جوانکارهت، سه ره رای نه و هه موو روون کردنه وانه بروا بهروژی یاداشت ناکه!!

(۱۰) بیگومان نیوه چاودیرتان له سه ر دانراوه...

(۱۱) له فریشته بهرینه تو مار کاره کان...

(۱۲) که ئاگو زانان به هه موو نه و کرده وه و رهفتارانهی که نه انجامی ده دن.

(۱۳) (سه ره نهجام) به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعه تدا ژبانی پر له شادی و خوشی ده بنه سه ر.

(۱۴) تاوانبارو تاوانکاره کانیش له ناو دوزه خدا ژبانی پر له یش و نازار ده بنه سه ر. (۱۵) که له روژی قیامه تدا ده خرینه ناوی

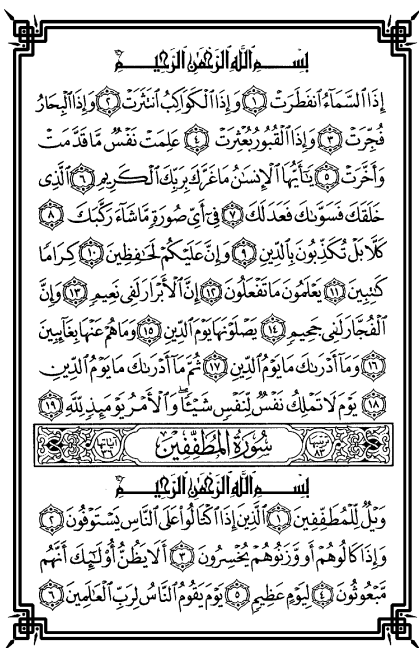
و دوو چاری ده بن. (۱۶) له ناویدا نه وان به هیچ شیوه یه ک رزگاریان نایب و ناتوان لی دووربکه ونه وه و خویانی لی بشارنه وه.

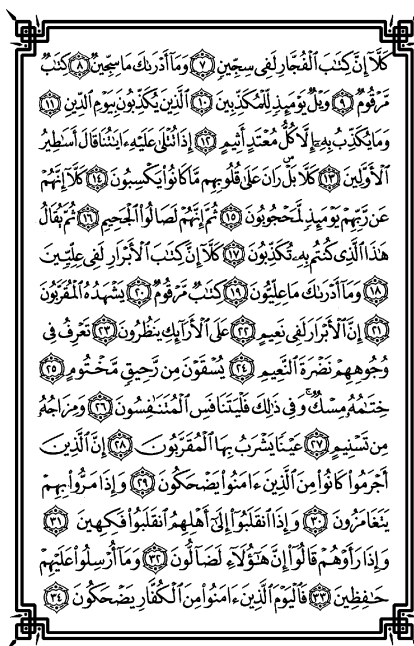
(۱۷) جا تو نهی ئینسان چووزانیت روژی قیامهت چیه و چونه؟! (۱۸) پاشان تو چووزانیت نه و روژه چون روژیکه، (چه ند سه خته، چند سامناکه، چند پر له مهینه ته). (۱۹) نه و روژه کهس فریای کهس ناکه ویت، کهس هیچ شتیکی له دهست نایهت بو کهسانی تر، نه و روژه هه موو شتیکی به دهست خویه، فرمان ته نها فرمانی په روه دگاری دادپه روه ر.

سورہتی (المطففین)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) هاوارو ناھو ناله پۆ تهرازووبازەکان، بۆ ئەوانەى که له کيشان و پيواندا له کرين و فروشتندا تهرازوو بازى و فيل ده کهن (يان له هه لسه نگاندنى خه لکيدا راست نالين). (۲) ئەوانەى کاتیک شت له خه لکی ده کړن په ته وای، به زیاده وه لیان وهرده گرن.
- (۳) به لام کاتیک شتیان بو ده پیون یان ده کیشن لی ده دزنه وه و که میان ده دهنی و قیلیان لیده کهن.
- (۴) ئایا نه وانه بروا ناکه که به راستی زیندوو ده کرینه وه (تا سه ره نهجامی خیانهت و قیلیان وهر بگرن).
- (۵) له روژیکى زور سامناک و ترسناک و گه وره دا ...
- (۶) نه و روژهی که هه موو خه لکی به پیوه ده وهستن له بهردهم ده سه لاتی په روه دگاری جیهانیانه کاند.

(۷) واز بهین له ترازووبازی، چونکه بهراستی نامی کرده‌وی
تاوانباران له (سجین) دایه.
(۸) جا تو جوزانی (سجین) چیه؟
(۹) نامه‌ی کی (دیاری و ناشکرایه هر بهرواله‌تیدا دیاره که خیری
تیدا نیه)، مورکراو لوک کراویشه.
(۱۰) هاوارو ناھوناله لهو روژدها بو ټوانه‌ی بروایان نیه و، بهرنامه‌ی
خوا بهدرو دوزان
(۱۱) ټوانه‌ی که بروایان به روژی قیامت و زیندو بوونه‌وه نیه و
همیشه بهدرو دوزان.
(۱۲) که‌شیش به‌ریا بوونی ټو روژ بهدرو نازانیت، مه‌گر هه‌مو
سته‌مکاریکی گونا‌ه‌بار.
(۱۳) ټو‌جوړه که‌سانه‌ی کاتی‌ک ټایه‌ت و فەرمانه‌کانی ټیمه‌یان به‌س‌ردا
ده‌خوینرته‌وه، ده‌لین: ټه‌مه ټه‌فسانه‌ی پیشینانه و (به‌س‌رچووه)!!!
(۱۴) نه‌خیر، وانی‌یه (ټو نه‌فامانه ټینا‌گه‌ن و داناجله‌کین) به‌لکو دلیان
زه‌نگی هینا‌وهو چلکی گونا‌ه‌ دای‌پوشیوه له س‌هره‌نجامی ټه‌و
کاروکرده‌وانه‌ی که ټه‌نجامی دده‌ن.
(۱۵) نه‌خیر، رزگار‌بوونیان نی‌یه، چونکه به‌راستی ټو روژ به‌ریه‌ست
ه‌یه له‌نیوان تاوانباران و په‌روه‌ر‌دگار‌ی‌اندا و بی‌بش ده‌ن له‌بینینی.

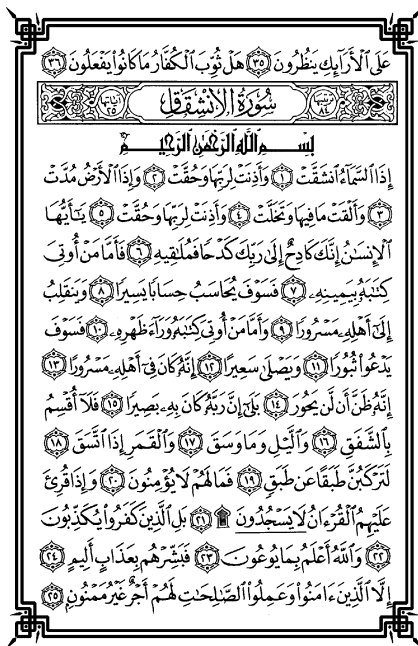
(۱۶) له‌وه‌ودو بی‌گومان ده‌خ‌رینه نا‌و‌نا‌گری د‌وزه‌خ‌ه‌وه.
(۱۷) پاشان پیان ده‌وت‌ریت: ټاه‌مه ټو شوین‌یه که برواتان پی نه‌بوو به‌راست‌ان نه‌ده‌زانی.
(۱۸) نه‌خیر (ده‌سته‌ی س‌ه‌رفرازان دوورن لهو ته‌نگانه‌یه) به‌لکو نام‌ی کرده‌وه‌کانیان، د‌وسیه‌ی ره‌فتاریان وا له شوین‌یه به‌رزو
بلنده‌کاندا. (که نیشانه‌ی ریزو پی‌زانیی په‌روه‌ر‌دگارو فریشته‌کانیه‌تی بو‌یان).
(۱۹) جا تو جوزانی (علیون) چیه و چونه.
(۲۰) نامه‌ی کی (دیاری و ناشکرایه، هر بهرواله‌تیدا دیاره که خاوه‌نی س‌ه‌رفرازو به‌خته‌وه‌ره) مورکراو لوک کراویشه.
(۲۱) ټو نامه‌ی فریشته‌نزیکه به‌ریزه‌کانی لای خوا ده‌یکه‌نه‌وهو (به‌س‌رسامی و خو‌شیه‌وه س‌هرنجی چاکه و خواپه‌رستی چاکان
دده‌ن و) شایه‌تی له‌س‌ر دده‌ن.
(۲۲) به‌راستی چاکان، خواناسان له‌ناو نازو نی‌عمه‌ت‌دا ژبانی خو‌شی و شادی ده‌به‌نه‌س‌ر.
(۲۳) له‌س‌ر کورسی و قه‌نه‌فه راز‌وه‌کان ته‌ماشای ده‌روبه‌ری خو‌یان ده‌کن (س‌هرنجی دی‌مه‌نی جوان و با‌خت و با‌خچه و گول
و گولزارو تاف‌گه و رو‌بارو نازو نی‌عمه‌ته نه‌پراوه و بیش‌وماره‌کان دده‌ن).
(۲۴) خو‌شی و خو‌ش‌گوزه‌رانی و ناسک په‌روه‌ری له رو‌خ‌سار‌ی‌اندا ده‌بینیت.
(۲۵) شه‌رای‌کیان پیش‌ک‌ه‌ش ده‌کریت، که پاک و س‌ه‌رموره. (۲۶) که نو‌ش‌کرا بو‌نی میسک ټو ناوه پرده‌کات، (پی‌چه‌وانه‌ی شه‌رابی
دنیا‌یه که بخ‌ورو ده‌روبه‌ریش بو‌گه‌ن ده‌کات)، جا با له پی‌ناوی ټه‌وه‌دا پیش‌بر‌کی‌که‌ران پیش‌بر‌کی بکه‌ن. (۲۷) ه‌روه‌ها ټو شه‌رایه
ټاو‌یته‌کی له (تس‌نیم)، (۲۸) (تس‌نیم) یش س‌ه‌رجا‌ویه‌که ته‌نها خو‌شه‌ویست‌ان و نزی‌ک‌کرا‌وه‌کان لی‌ی ده‌خ‌ونه‌وه. (۲۹) بی‌گومان
ټه‌وانه‌ی که تاوانیان ده‌کرد گالته‌یان به ټیمان‌داران ده‌هات و پیان پی‌ده‌که‌نین. (۳۰) کاتی‌کیش به‌لایاندا تی‌په‌ر پونا‌یه ده‌یان‌کرده
چه‌چپ و س‌رت‌ه‌س‌رت و به‌چاو نیشاره‌تیا‌ن ده‌کرد. (۳۱) کاتی‌کیش ده‌گه‌رانه‌وه بو‌ماله‌وه، به‌ده‌م پی‌که‌نین و گالته‌وه ده‌گه‌رانه‌وه
(ه‌ر باسیان ده‌کردن)... (۳۲) کاتی‌کیش ټیمان‌داران ده‌بیننه‌وه، ده‌لین: به‌راستی ټه‌وانه‌گو‌مران و له‌ری‌گه‌ی باو و با‌پیران لایاندا‌وه!!
(۳۳) خو‌ټو خوانه‌ناسانه ره‌وانه نه‌کراون تا چاو‌دی‌رین به‌س‌ر ټیمان‌دارانه‌وه. (۳۴) (ټه‌مرو ټیتر نوره‌ی ټیمان‌دارانه) جا ټه‌مرو
ټه‌وانه‌ی با‌وه‌ر‌دار بوون به‌کافران پی‌ده‌که‌ن.

(۳۵) له سهر کورسی و قه نهفه (رازوه کان) ته ماشا ده کهن (دوزه خیه کان ده بینن له سهر شاشه ی تاییه تی پیاپان ده لین):
(۳۶) باشه ثایا کافران پاداشتی نه وهی که جاران ده یانکرد درانه وه؟!

سورہتی (الإنشقاق)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیک دپت ناسمان له ت و پدت ده بیټ.
(۲) گویرایه لی فهرمانی پهروه ردگاری ده بیټ، حق وایه و پیویسته له سهری ناوا فهرمانیه رداری بیټ.
(۳) هروه ها کاتیک دپت زه ویش پان و بهرین ده بیټه وه (تا جیگه ی هه مووانی له سهر بیټه وه، که نه مه ناماژه یه، بو تهخت بوونی).
(۴) هه رچی له ناویدا هیهه فری دداته سهر رووکاری و خالی ده بیټ.
(۵) سهرنجی تایه تی - ۲ - بده.
(۶) نه ی ئینسان به راستی تو خوت زور ماندوو ده کهیت، زور رهنج و زه حمت ده کیشتیت، سهر نه نجامیش ده بیټی بگه ریټه وه بو لای پهروه ردگارت (تا پاداشتی رهنج و هه وله کهت وهر بگریت).
(۷) جا نه وهی دوسیه ی کرده وه کانی درایه دهستی راستی...
(۸) نه وه لیپر سینه وه یه کی زور ناسانی له گه لدا ده کریټ.
(۹) به دلی خوش و روهی خوشه وه ده گه ریټه وه بو ناو که سوکاری چاکو خواناسی، بو ناو ئیمانداران (سهره رای حوری و مندالان).

(۱۰) (بهلام) نه وهی دوسیه ی کرده وه کانی له پشتیه وه درایه دهستی.
(۱۱) نه وه هاوارو دادی لیبه رزده بیټه وه و ده لیت: خویه مهرگ، خویه بمکوژه، خویه له ناوم بهره.
(۱۲) (چونکه) ده خرپته ناو ناگری دوزه خ.
(۱۳) به راستی نه وه جوړه کهسه کاتی خوی له ناو مال و خیزانیدا به کهیف و ئاههنگی ناشهرعی، به بهر پارکدنی سفره و خواناسی حهرام دلی خوش بوو (مهستی رابواردنی حهرام بوو).
(۱۴) بروای وابوو که هه رگیز زیندوو بوونه وه و گه رانه وه و لیپر سینه وه نیه.
(۱۵) نه خیر به گومانی نه وه نه بوو، پهروه ردگاری چاک ناگاداری کارو کرده وه کانی بوو و ده بیننی چی ده کات.
(۱۶) سویندم (به و کاته ی دوی خوړتاوا بوون) ناسو سور هه لده گه ریټ.
(۱۷) به شه وو نه وهی که کوی ده کاته وه (شه وگار ئاده میزاد له مالی خویدا و، گیانداران له شوینی خویان و بالنده کان له هیلانه کانیاندا کو ده کاته وه). (۱۸) به مانگی چواره ده کاتیک تیرو ته و اوو گه ووه و دره خشان ده بیټ.
(۱۹) ئیوه تیډه په رن و گوړانکاری و حالاتی زورتان به سهر دیت (بو نمونه: له منالی، بو پیری، بو مهرگ، بو بهر زه خ، بو قیامت، له وه و دواش بو به هشت یان دوزه خ، یاخود له ساغی، بو نه خوشی یان به پیچه وانه وه... له هه زاری، بو ده وله مه ندی یان پیچه وانه وه، له قیامه تیشدا له به هشتدا ئیمانداران به رده وام به ره و ته و او ترو چاکتر ده برین).
(۲۰) که واته، نه وه خوانه ناسانه چیانه و بوچی ئیمان ناهین؟
(۲۱) کاتیک قورنائیش به سهر یاندا ده خوینریټه وه، سوژده ناهن و ملکه چ نابن؟
(۲۲) دیاره که بی باوه ران به رده وام راستیه کان به درو ده زانن، به لکو باوه ری پیناکه ن.
(۲۳) خوایش چاک ناگاو زانایه به وهی که له دل و دروونیا ندا شار دو یانه ته وه (له بوغزو کینه و پیلان، دژی ئیسلام و موسلمانان). (۲۴) (که واته)، مژده ی نازارو سزایه کی به ئیشیان پی بده!! (۲۵) جگه له وانه ی که ئیمان و باوه ریان هیناوه و کارو کرده وهی چاکیان نه نجامداوه، پاداشتی نه براوه و بی منعت چاوه ریانه.

سورہتی (البروج)

بہناوی خوی بهخشنده و میهره بان

- (۱) سویند په ئاسمانی خاوهن ئهستیره و ههسارهی گهوره...
- (۲) بهو روزهی که بهلین دراوه پیش بیت (واته رۆژی قیامت و لپرسینهوه)...
- (۳) بهشایهت و شایهتی لهسهردراو، یاخود به شایهت و بینراوه کان، تاوانباران ئامادهن و ههرجی ئهنجامیانداوه توّمار کراوه لهسهریان
- (۴) به کوشت چن، نهفرینیان لی بیت، ئهوانهیی که چالیان ههلهکهند (بو ئیمانداران)...
- (۵) ئاگری داگیرساو و بهتینیان تیدا کردهوه...
- (۶) ئه و کاتهی که بهدهوریدا دانیشتبوون...
- (۷) له نزیکهوه چاودیری ئه و کارهساتهیان ده کرد که بهسهر باوهرداراندا دههینریت و خویمان له نزیکهوه سههرپهرشتیان ده کرد...
- (۸) ئه م رق و داخهیان له ئیمانداران تهنها له بهر ئه وه بوو که ئهوان باوهری بهتینیان (به ئاشکرا) دههینا به خوی بالادهستی شایستهی سوپاسگوزاری...

(۹) ئه و زاتهی که خاوهنی هه موو شتیکه له ئاسمانه کان و زه ویدا، ئه و خوایهی شایه ته له سه ر هه موو شتیکی و ئاگای له هه موو شتیکه.

(۱۰) به راستی ئهوانهیی به لا و ناخوشی و تهنگانه و پیلانیان دژی پیاوانی ئیماندارو ئافره تانی ئیماندار خسته کارو پاشان هه ر بهردهوام ده بن و کۆل نادهن و په شیمان نابنه وه سزای دۆزه خ و سزای سووتینه ر بو ئهوانه یه.

(۱۱) به راستی ئهوانهیی که باوهریان هیناوه و کرده و چاکه کانیان ئه نجام داوه، باخه کانی به ههشت که چهنده ها رووبار به ژیر درهخته کانیدا ده پروات بویان ئاماده یه، هه ر ئه وه خوی له خویدا سه رکه وتن و سه رفرازیه کی زۆر گه وره و بی سنوو رو بی وینه یه.

(۱۲) به راستی توله ی په روه رداگارت (ئهی پیغه مبه ر ﷺ، ئهی ئیماندار) زۆر توندو تیژ و به زه بره.

(۱۳) به راستی هه ر ئه وزاته یه سه ره تا هه موو شتیکی دروست ده کات و دوا ی نه مانیشی دووباره دروستی ده کاته وه. (هه ر ئه و ده توانی له نه بون هه رچه کی بویت به هینیه کایه وه).

(۱۴) هه ر ئه ویش زاتیکی زۆر لیخوشبوو به سۆزو دلۆقان و دلسۆزه (بو ئیمانداران).

(۱۵) خاوهنی تهختی بلند و به رزو پایه داره.

(۱۶) هه رچی به ویت ئه نجامی ده دات، هه رچی به ویت کهس ناتوانیت ده ست به هینیه ری.

(۱۷) ئایا هه والی له شکرو سوپاکانت پیگه یشتووه؟ (ئهوانه یی یاخی بوون له پیغه مبه ران و به رنامه ی یه کخو اناسی).

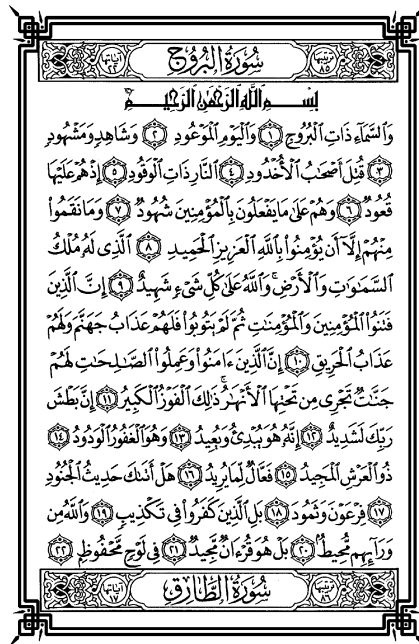
(۱۸) که له شکری فیرعه ون و ئموده.

(۱۹) که چی ئهوانه یی بی باوه رن ته می نابن به لکو هه ر سه رگه رمی به درو له قه له مدان و دژایه تی ئه م ئایین و به رنامه و قورئانه ن.

(۲۰) (به لام با بزائن)، ده سه لاتی خوا له پشتیان ه وه ده وره ی داو ن و له ده ستی ده رنا چن.

(۲۱) (ئه وه ی ئه وان دژایه تی ده که ن) ئه و قورئانه به رزو بلند و پایه داره یه.

(۲۲) که له لاپه ره ی تایبه تی و له سه ر تابلوی پیرو ز، پاریزراوه له (لوح المحفوظ) دا.

سورہ تی (الطارق)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) سویند بہ ناسمان و تھو تہستیرانہی بہ شہودا دہرہ کہون.

(۲) جا تو چووزانی (طارق) چیہ.

(۳) تہستیرہ یہ کہ بہ رووناکیہ کہی تاریکی دہبریت.

(۴) (سویند بہوانہ) ہیچ کہس نی یہ چاودیری تہبیت، (سہرہ تا خوا

چاودیری ہمہ مووانہ، فریشتہ کانیشی کردوہ بہ چاودیرو پاریزہ رمان).

(۵) کہواتہ با تادہ میزاد تہ ماشا بکات و سہرنج بدات کہ لہ چی

دروستکراوہ؟!

(۶) دروستکراوہ لہ تاویکی ہلقلو (کہ مہنی پیاوہ و ہیلکڑ کہی

نافرہ تہ، ہلدہ قویٹ بو پیکھاتنی تادہ میزاد، بہویستی خوا).

(۷) لہ نیوان بربرہ کانی پشت و نیسکہ کانی سینہ دا دہرہ چیت.

(۸) بیگو مان تھو زاتہ دووبارہ دروستکردنہ وہی تادہ میزادی زور

لائسانہ و توانای تہواوی ہدیہ.

(۹) تھو روزہی کہ ہمہ مو نہینہ کان دہرہ کہویٹ و ناشکرا دہ کریت.

(۱۰) تادہ میزاد ہیچ ہیژو پشتیانہ کی نیہ.

(۱۱) سویند بہ ناسمانیک کہ خاوندی گیرانہ وہیہ (سوری ثاو لہ

سروشندا، شہ پولہ کانی تہلہ فون و رادیو و تہلہ فیزون... ہند دہ

گیریتہ وہ).

(۱۲) ہہروہا سویند بہ زہوی کہ درزی تی دہبیت بہ ہوی رووہ کہوہ. (یان ہہر ہو کاریکی ترہوہ).

(۱۳) بہراستی تھم قورناتہ گوشتاریکی جیاکہرہ وہیہ (جیاکہرہ وہی حق و ناحق، راست و درو، چاک و خراپ و.. ہند).

(۱۴) تھم قورناتہ گوشتاریکی گالتہ جاری نیہ.

(۱۵) بہراستی تھوانہ سہرگہ رمی پیلان و خہریکی داوانانہ و ہن (بو نیمانداران).

(۱۶) (بہلام خوا دہفرمویٹ): منیش پلان و نہخشہی خوم دہخہ مہ کار.

(۱۷) کہواتہ توش (تھی محمد ﷺ) تاویک مولہ تی بی باوہران بدہ، کہمیک لییان بوہستہ (بزائہ چیان بہسہر دہہینم).

سورہ تی (الأعلى)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

(۱) تہسبیحات و ستایشی پەرورہ دگاری بہرزو بلند و پایہ دارت بکہ.

(۲) تھو زاتہی ہمہ مو شتیکی دروستکردوہ بہ جوانی و ریکوپیکی و تیرو تہواوی.

(۳) تھو زاتہی کہ نہخشہی کیشاوه بو ہمہ مو شتیکی و رینمووی کردوہ. (۴) ہہروہا گژوگیای لہ لہوہرگای دہرہیناوه. (۵)

(بہلام دواي ماوہیہ) دہیکاتہ پووش و پہلاشیکی زہرد و وشک و رەشہ لگہ راو. (۶) (تھی محمد ﷺ) تہیمہ قورنات لہ

ریگہی جوہرہ نیلہ وہ بہسہردا دہخوینینہ وہ، تہتر ہہرگیز بیرت ناچیت. (۷) مہگہر شتیکی ویستی خوی لہ سہرہ بیت، چونکہ

بہراستی خوا ناگادارہ بہو شتانہی کہ ناشکراو دیارن، یاخود شاروہن. (۸) جا دلنایہ تہیمہ یارمہ تہت دہدہین بو تہنجامدانی

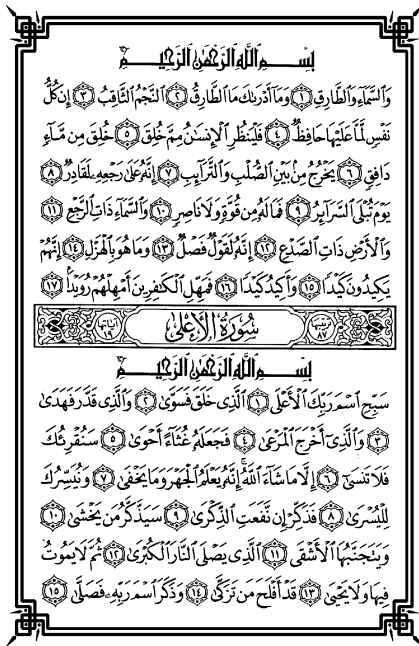
ہمہ مو چاکہ یہک، ہمہ مو کاریکی لہبارت بو ناسان دہکہین. (۹) کہواتہ تو تہتر لہسہر یادخستتہ وہ و یاداوہری تھو کہسانہ

بہردہوام بہ کہ سوودیان وەرگرتوہ و نامادہن زیاتر تہیگہن. (۱۰) بیگو مان تھو کہسہی کہ ترسی خوی لہ دلدا بیت یاداوہری

وہردہ گریٹ. (۱۱) خراپترین کہس خوی لی دوور دہگریٹ... (۱۲) تھوہی دہچیتہ ناو ناگرہ گہورہ کہوہ و دہسویت تہیادا. (۱۳)

لہوہودوا نہ تھوہیہ ہمریت و (رزگاری بیت، نہ تھوہشہ کہ) ژیانیکی ناسایی بہسہر بہریت. (۱۴) بیگو مان تھو کہسہ سہرفرازہ

کہ دہروونی خوی پاک راگرتوہ و... (۱۵) ناوی پەرورہ دگاری دہبات و نویژی بو دہکات و کرنووش و سوژدہی بو دہبات.

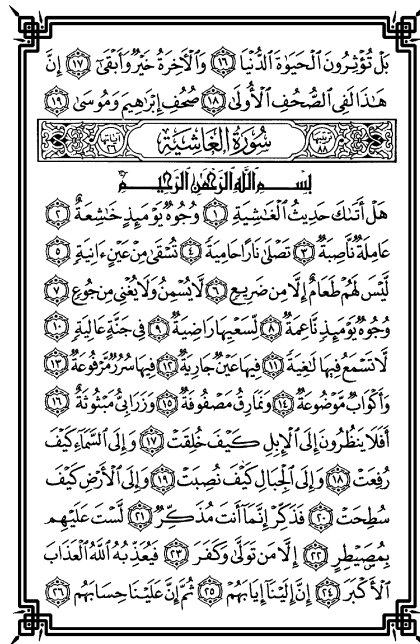

- (۱۶) که چی نیوه ریازی رزگاری ناگرته بهر، به لکو زیاتر ژیبانی دنیاتان مه به سته.
- (۱۷) له کاتی کدا قیامت و به ده ست هیئانی به ههشت چاکتره و بهرده و امیشه (هر بهر اورد ناکریت له گهل ته مه نی کورتی دنیا دا).
- (۱۸) بیگومان نه م یاد خسته وانه له بهراوه دیرینه کانیشدا باسکراوه.
- (۱۹) (له وانه) کتیبه پیروژه کانی ئیبراهیم و موسا.

سوره تی (الغاشیة)

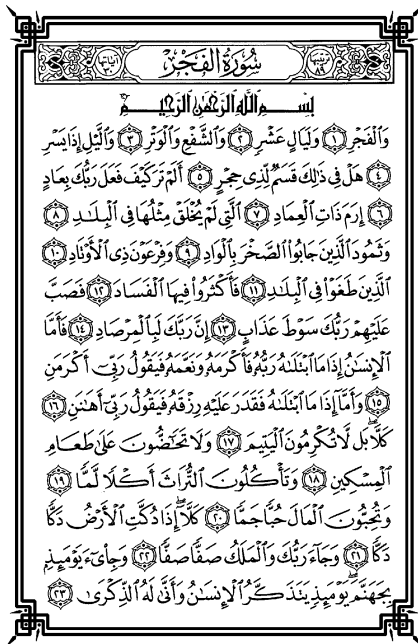
به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) نایا هه و آل و ده نگو باسی روژی قیامت ته پیگه یشته و ده؟! (روژی که سه ختیه که ی هه موو که سی ک داگیر ده کات)
- (۲) له و روژ ده چهنه روو خسارانیک خه جاله ت و رهن گ زه رد و شهر مه زار و زه بو ون.
- (۳) (هه ریه ک له خا و نه ئه و روو خسارانه) ئیشکه ریکی شه که ت و ماندوون (بو به ده سته ئیانی دنیای دور له ئیمان).
- (۴) ده چنه ناو ناگریکی سووتینه ره وه (که جه سته که له ناو نابات بو ئه وه ی هه ر له سزا دا بمینته وه).
- (۵) له سه رچا ویه کی له کول و زور گهر م خوار د نه وه ی ده دریتی.
- (۶) هیچ خوراکی شیان نی به جگه له درکیکی ووشک و تفت و تال (جوره روه کیکی بیابانیه به ته ری تنه ا و شتر ده یخوات، به و شکی و شتریش نا یخوات).
- (۷) نه ئه وه یه گوشتی پیگرن و پی قه له و بین، نه ئه وه شه پی تیر بین.
- (۸) له و لا شه وه روو خسارانیک تر ناسک و روو خوش و گه شا وه و روو نا کن.
- (۹) له هه و ل و کوشه کانیا ن (بو به ده سته ئیانی ره زامه ندی خوا له دنیا دا) رازی و ئاسو و ده و خوشنودن.
- (۱۰) له به هه شتیکی بهرز و بلند ا ژیا ن ده به نه سه ر.
- (۱۱) تیا دا قسه و گو فتاریکی نا خوش و نایه چی نا بیستن.
- (۱۲) له به هه شتدا کانی و سه رچا وه و تافگه ی ره وانی تیا دیه.
- (۱۳) هه روه ها چرپا و سیسته م و جیگه ی هه وانه وه ی بهرز و بلند کرا وه ی لییه. (له نزیک ئه و به خته وه رانه وه له هه ر کویدا بن) کوپ و سوراخی و په رداخی (جوان و رازا وه و نه خشین) دانرا وه. (۱۵) هه روه ها پشتی و سه رین و پالیشتی جوان و رازا وه ی تیا دا یه که به ریکو پیکی ریز کرا ون. (۱۶) فه رش و ئور ته و رایه خی قه شه نگ و نه خشی نی تیا دا را خرا وه (هه موو کوشک و ته لا رو قیلا کانی پیرا ز پیرا وه ته وه). (۱۷) ئینجا خوی دروستکار له روانگه ی هه ندیک دروستکرا وانه وه ده یه ویت بی با وه ران دا بچله کینیت، بویه ده فه رمو یت: نایا ئه وه سه رنجی و شتر ناده ن چو ن دروستکرا وه؟! (قه باره ی، ملی در یژی، قاچه در یژه کانی که به سمیکی ئیسنجی کو تایی ها تو وه، ئینجا خو گرتنی له سه ر بر سیتی و تینویه تی،) (۱۸) نایا سه رنجی ئاسما ن ناده ن چو ن بهرز کرا وه ته وه (ئه و هه موو ئه سته ره و کا که شان و هه ساره بی شو ماره ده و ره ی زه ویدا وه له بلند یه وه را گیرا ون). (۱۹) ئه ی سه رنجی کی وه کان ناده ن، چو ن دا کو ترا ون و دامه ز پیرا ون (ره گیان چو وه به ناخی زه ویدا)؟! (۲۰) ئه ی سه رنجی ده شته کانی زه و ی ناده ن چو ن ته خت کرا وه (له بار هینرا وه بو کشتوکال و ریگه ویا ن و ژیا ن)؟! (۲۱) که واته (تو ئه ی پیغه مبه ر ﷺ) ئه م شتانه بخه ره وه یادیان و ئاموژ گاریان بکه، په راستی تو هه ر یاد خه ره وه یت. (۲۲) هیچ ده سه لا تیکت نیه به سه ر دل و ده رو و نیا ندا (تا به زور با وه رداریان بکه یت). (۲۳) به لا م ئه و که سه ی که روی وه رگیرا وه و کوفری هه لبا زاردو وه ... (۲۴) ئه وه خوا سزا و توله یه کی زور سه خت و به ئازار و بی سنو وری لی ده سینیت. (۲۵) بیگومان ئه وانه گه رانه وه دیا ن هه ر بو لای ئیمه یه (بیانه ویت و نه یانه ویت). (۲۶) له وه و دا ویش په راستی حساب و لپیر سینه وه و دادا گایان له سه ر ئیمه یه.

سوره تی (الفجر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به بهر به یان.

(۲) سویندم بهو شهوانه ی که ده شهون (ده شهوی کو تایی رهمه زان، یان ده شهوی سهره تایی مانگی ذی الحجه که کاتی نه نجامدانی حجه، هردوو بونه کش پیروزن).

(۳) سویند به نهو شتانه که جووتن، هرهوها سویند به ههموو نهو شتانه ی که تاکن (یا خود سویند به شهوه جووت و شهوه تاکه کان).

(۴) به ههموو شهویک کاتیک تیده په پریٹ (له سهره نجامی سورانه وی زهوی به دهوری خویدا).

(۵) نایا لهو شتانه دا سویندی شایسته نی به بو که سیک که خاوه نی عه قل و بیرو هوش بیت؟!

(۶) نایا نه تزانپوهه پهره ردگاری تو چی کرد به هوزی عاد.

(۷) که نهویش هوزی (ارم) و خاوه نی پایه ی بهرزو کوله که و نیرگه ی دریژ بوون (خانویه ره و کوشک و تهلاری گهوره و بهرزیان دروست ده کرد).

(۸) له سهرده می نهواندا له هیچ شارو شوینیکدا، کوشک و تهلاری وه که نهوی نهوان دروست نه کراوه.

(۹) نایا نه تزانپوهه قهومی شمودیش خوا چی لیکردن، نهوانه ی له دول و شیوه کانه وه بهر دیان ده تاشی و ده یانگواسته وه (بو لاپالی چپاکان و لهوی خانویان پی دروست ده کرد؟).

(۱۰) هرهوها فیرعه ونی خاوه نه هرامه کان، (ج کوشک و بینایه کی مه که میان وه کو میخ داده کوتی به زهویدا).

(۱۱) نهوانه ی که سته میان بهر پا کرد له ولاتداو خه لکیان ده چه وسانه وه...

(۱۲) خرابه و تاوان و گوناھی زوریان نه نجامده دا...

(۱۳) (دوای ماوه به کی دیاریکراو) پهره ردگاری تو سزاو خشم و قینی خوی رزاند به سهریاند و تفره تونای کردن...

(۱۴) بهر استی پهره ردگاری تو همیشه و بهر دهوام ناماده به که توله له سته مکاران بسینیت.

(۱۵) جا کاتیک نادمیزاد له لایه ن پهره ردگاریه وه تا قی ده گریته وه، ریژی لی ده نیٹ و نازو نیعمه تی به سهردا ده ریژیٹ، ده لیٹ: (به خوا و دیاره) پهره ردگارم خوشی دهویم ریژم ههیه لای.

(۱۶) به لام کاتیک تا قی ده کاته وه و رزق و روزی که می پیده به خشیت و لیی ده گریته وه ده لیٹ: وا دیاره پهره ردگارم منی خوش ناویٹ و رقی لیمه و ریسوام ده کات.

(۱۷) نه خیر نهو شتانه، هیچی وا نیه، (نه به خشین مانای ریژو قه دره، نه لیگریته وه مانای بی ریژی و بی قه دریبه، به لکو شیوه سهره رای نهو بیرو بوچونه چه وتانه تان) ریژی هه تیو ناگرن و نازی پیناده ن.

(۱۸) هانی یه کتر ناده ن بو نهوی خوراک بیه خشن به هه ژار و نه داران.

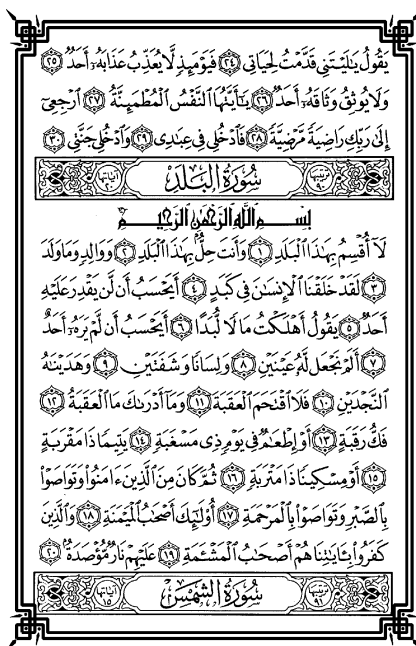
(۱۹) میراتی ده خون و ههموی ده ماشنه وه (حقی خزمان و نه دارانی لی ناده ن).

(۲۰) مال و سامان و دارا یشان زور خوشده ویٹ (ره چاوی حلال و ههرام ناکه ن).

(۲۱) نه خیر، (هه راوا بوتان نالویٹ)، کاتیک دیت که زهوی ورد و خاش ده کریٹ و له ناکاو ده دریت به یه کدا.

(۲۲) پهره ردگار دیت و فریشته کانیش پول پول (هاتنی پهره ردگاری مه زن خوی نه بیت که س نازانیت چونه).

(۲۳) نهو روژه دوزه خ ده هیتریت و نیشان ده دریت، جا نهو روژه (ناده میزادی بی باوه) ده زانیت چ په ندیکی به سهر خوی هیناوه، به لام تازه به خودا هاتنه وه و په شیمانی هیچ سوودیکی نیه و دادی نادات؟!

(۲۴) (تھوسا بہ کہ ساسی و ہناسہ ساردهوہ) دلّیت: خوزگہ بوّ تھم ژیانہم دہست پیشخہریم بکر دایہ.

(۲۵) جائیتر تھو روژہ کس وہ کو خوا بہ خہشم و قین نیہ لہ بی باوہران، لہ بہر تھوہ سزایہ کیان دہدات کہ کس ناتوانیت سزای لہو چہشنہ بدات.

(۲۶) کہ سیش وہ کو تھو زاتہ (بی باوہران) نابہستیتھوہ و بہندیان ناکات.

(۲۷) (شایانی پاسہ بہ ٹیماندری سہرفراز لہ سہرمہرگدا دہوتریت) تھو خاوندی دل و دہروونی پر لہ نارامی (تھو شادہمیزادی ژیر و ہوشمند کہ لہ تہمنی کوتای دنیادا پەرور دگارت ناسی و بہجوانی دہتہرست...)

(۲۸) بگہریرہوہ بو لای پەرور دگارت کہ تو لہو رازیت و تھویش لہ تو رازی و خوشنودہ...

(۲۹) دہ بچورہ ریزی بہندہ چاکہ نازدارو بہریرہ کانمہوہ.

(۳۰) بچورہ بہہشتہ خوشہ رازاوہ کہمہوہ.

سورہتی (البلد)

بہناوی خوای بہخشنده و میہربان

(۱) سویندم بہم شارہ (واتہ شاری مہککہ).

(۲) لہ کاتیگدا تو نیستہ چپی تپیدا.

(۳) سویند بہ باوک و رو لہ کہی. (سویند خواردنی خوا بہہر شتیک بو سہرنج راکیشانمانہ).

(۴) (سویند بہوانہ) بہراستی ٹیمہ ٹینسانمان دروست کردوہ و بہردہوام لہ نارہحتی و سہغلہتی و کیشہ و ناخوشیدایہ...

(۵) ثایا نادرہمیزاد وادہ زانیت کہ ہرگز کس دہسہلاتی بہسہریدا ناپیت؟

(۶) (زورجار) دلّیت: من پارہی زورم لہناوداوہ!! من مالی زورم خہرج کردوہ!!

(۷) ثایا وادہ زانیت کہس ناگاداری نیہو نہیبینوہ (کہ تھو سہرمایہی لہ کوپوہ پیداکردوہ و لہچیدا خہرجی کردوہ؟!)

(۸) ثایا جووتیک چاومان پینہ بہخشیوہ؟ (چاو: زور گرنگرہ لہ دوو دہزگای کامپرای تھلہ کترونی خودکار لہ ہر چرکہیہ کدا ہزاران وینہی رہنگاو رہنگ دہگریٹ و دہنیریت بو میشک، تھویش ہندیکی ہلہدہگریٹ).

(۹) ہرورہا زمان و دوو لیوہیشمان پی تہبہخشیوہ؟ (کہ بہ کاریان دہہینی بو قسہ کردن و خواردن؟).

(۱۰) ثایا بہ مندالی رینموویمان نہ کردوہ بو تھوہی شیر لہ مہمکہکانی دایکی بخوات؟، لہ گہورہیشدا بو تھوہی سہریشک بیت لہ شوینکہوتنی ریباری راست، یان چہوت؟!

(۱۱) کہچی (زورہی تھوخلکہ) نہبتوانی بہسہر کوسپ و لہمپہرہکاندا زال بیت و ریگای سہرفہرازی بگریتہبہر.

(۱۲) جا تو چووزانی تھو کوسپ و لہمپہرانہ کامہن؟!... (۱۳) نازادکردنی بہندہ و کویلہیہ (یان نازادکردنی گہردنی خویہتی لہ گوناہو یاخی بوون و سہرکہشی). (۱۴) یاخود خوارک بہخشینہ لہ روژیکدا کہ گرانی و پرسیتی ہہیت. (۱۵) بہتایہتی بہو ہتیبوہی کہ خزمایہتی ہہیہ لہ گہلیدا. (۱۶) یان بہ ہہزاریک کہ لہ ہہزاریدا لہسہر خاک دانیشیت، یان پککوتہ و کہفتہ کاریک.

(۱۷) سہرہرای تھوانہش نادرہمیزاد دہیت لہوانہیت کہ باوہریان ہیناوہ و ناموژگاری یہ کتریان کردوہ لہسہر خوگری و نارامگری، ہرورہا ناموژگاری یہ کتریان کردوہ لہسہر رجم و بہزہبی و میہربانی. (۱۸) تھوانہی بہو سیفہتہ جوانانہ خویان دہرازیننہوہ دہستہی راست و (دہستہی بہختہوہران). (۱۹) تھوانہش کہ باوہریان بہ ثایت و فہرمانہکانی ٹیمہ تہبوہ، تھوانہ دہستہی خوارو چہپ و چہوت و نالہباران، دہستہی نہگبت و سہرلیشیواوہکانن. (۲۰) تھوانہ دہرگا و قاپیہکانی دوزخ لہسہریان داخراوہ و ہیچ ہیواہی کی رزگاریان نیہ (پہنادہگرین بہ خوای میہربان).

سوره تی (الشمس)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به خور و تیشکی خور (که له سهره تای روژدا سهره لده دا).
- (۲) سویند به مانگ، کاتیک به شوینیدا دیت.
- (۳) سویند به روژ کاتیک که خور درده خات.
- (۴) سویند به شه که خور داده پوشیت.
- (۵) سویند به ناسمان و بهو زاته به دهسه لاته ی دروستی کردووه.
- (۶) سویند به زهوی و بهو زاته ی که به شیوه ی هیلکه بی دایناوه.
- (۷) سویند به دهروون و نهو زاته ی که به ریکو پیکی به دیهیناوه.
- (۸) توانای خراپه و چاکه و ناپاکی و پاکی و خوانناسی و خواناسی تیدا دابین کردووه.

- (۹) (سویند به وانه همه مو) به راستی نهو که سه سهره فراهه که نه فسی پاک و پخته کردووه و ئیمان و ترسی خوی تیدا رواندووه.
- (۱۰) بیگومان ناو میدبوو نهو که سه ی نه فسی خوی ناپوخت کرد و نالوده ی گوناو تاوان و خراپه ی کرد.

- (۱۱) قهومی نمود بهو ی سهره کشی و یاخی بوونیا نهوه، پروایان به پیغه مبه ره که یان نه هینا. (چونکه دهرونیان ناپوخت بوو).
- (۱۲) کاتیک شه قاوه و خوانه ناسترین که سیان خوی راپسکاند (بوو سهر برینی و شتره که به مهرجی له مهر ترسی سهر برینی ناگدار کرابوون).

- (۱۳) جا پیغه مبه ری خوا (صالح) پیی و تن: واز بهینن له م و شتره که مو عجزیه ی خواجه، موله تی بدن له نوره ناوه که ی خویدا ناو بخواته وه. (بیر له تازاردان و سهر برینی مه که نه وه).
- (۱۴) که چی پروایان به هره شه کانی نه کرد، و شتره که یان سهر بری، نهو سا ئیتر پهروه دگاریان ولاتی کاولکردن و له گهل زه ویدا ته ختی کرد به سهر یاندا و که سیان رزگاری نه بوو (بهو ی گوناو تاوانیا نه وه).
- (۱۵) له کاتیک دا که خوی به دهسه لات له سهره نجامی نهو کاره یشی هرگیز ناترسیت و باکی له کهس نیه.

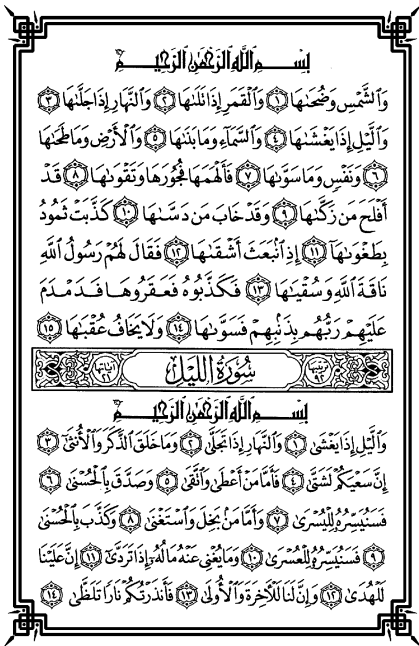
سوره تی (اللیل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) سویند به شه و کاتیک دنیا داده گریت...

- (۲) به روژ کاتیک دنیا رووناک ده بیت و تاریکی ده ره وینته وه.

- (۳) سویند بهو زاته ی که نیرو میی دروست کردووه. (۴) به راستی هه ول و کوششی ئیه جورا و جوره (هه تانه هه ول و کوششی بو به دهسته یانی به هه شته، هه تانه به پیچه وانه وه به دهست و برده بو نه نجامدانی تاوان و خراپکاری، هه تانه گویرایه ل و هه تانه یاخی... هتد). (۵) جا نهو ی (مال و سامان و زانستی و... هتد) ده به خشی و پاریزکار و له خواتر سه... (۶) بروای بتهوی به پاداشتی چاک و په نرخی خوایی هه یه... (۷) نهو ره یکه ی چاکه و چاکه کاری بو ئاسان ده که یین و سهر نه نجام ده یخه یینه خیر و خوشیه وه. (۸) به لام نهو ی ره زیل و دهست توقاو بیت و خوی به بی نیاز بزائیت و (ره زامه ندی خوایی مه بهست نه بیت)... (۹) بروای نه بیت به پاداشت و به هره ی چاکی خوایی و به دروی بزائیت... (۱۰) نهو ئیمه ری بازی تنگانه و ناخوشی بو ئاسان ده که یین و سهر نه نجام به دوزه ی ده که یه نین. (۱۱) نهو کاته ی که ده مریت و له گوپ ده نریت، نهو کاته ش که فری دهر پسته دوزه خه وه مال و سامان هیچ فریای ناکه ویت. (۱۲) به راستی روون کردنه وه ی ری بازی هیدایهت و دیار یکردنی بو خه لکی له سهر ئیمه یه. (۱۳) بیگومان دهسه لات ی بی ستوور مان هه یه به سهر پاشه روژ و قیامه تدا، ههروه ها به سهر دنیا دا. (۱۴) نهو ته ناگادارتان ده که م و ده تانتر سینم له ناگریک که زور بلیسه ده سینیت.

- (۱۵) ناچیتہ ناوی مہ گہر کہ سانی ناپوخت و درندہ و خوانہ ناس.
 (۱۶) تہوہی حہقیقت و راستی بہ درو دانوہ و پشتی تی کردوہ.
 (۱۷) جا خواناس و پاریزکاران لہو سزاو شاگرو ناخوشیہ دور
 دہ خرنہوہ.
 (۱۸) تہو جوہرہ کہ سہی مال و سامانی دہہ خشیت و بہوہ دل و
 دہرونی خوی خاویں رادہ گریٹ....
 (۱۹) لہ کاتی کدا کہ س چاکہ یہ کی وای بہ سہریہوہ نی یہ کہ پاداشت
 بدریتہوہ.
 (۲۰) (چونکہ) تہنہا مہ بہستی بہدہ ستهینانی رہزامہندی
 پەرودہ دگاری بہرزو بلندیہ تی.
 (۲۱) سویند بہ خوا تہویش رازی و خوشنود دہ بیت لی.

سورہتی (الضحی)

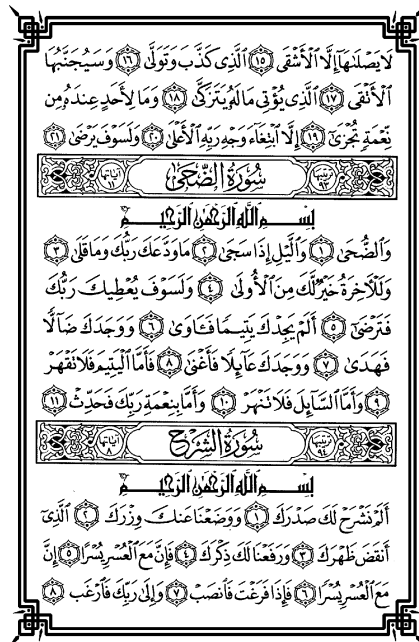
بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) سویند بہ چیشتنہ نگاو (کاتی ک خور بہرز دہ بیتہوہ و گہرمی جولہ
 و چالاکہ).
 (۲) سویند بہ شو کاتی ک بہ تاریکیہ کی زہوی دادہ پوشیت.
 (۳) پەرودہ دگارت دہ ستیہ پرداری تو نہ بوہ و وازی لہ تو نہ ہیناوہ و
 خہ شمی لی نہ گرتویت (ماوہیہ ک وەحی تہات بو پیغمبر ﷺ کافرانی قورہیش وتیان، پەرودہ دگاری محمد وازی لی
 ہیناوہ، تیر خوی گہورہ بہ دروی خستہوہ).
 (۴) بیگو مان قیامت و دواروژ چاکترہ بو تو لہ دنیا.
 (۵) لہ تائیدہا پەرودہ دگارت تہوہندہ نازو نیعمہ ت پیڈہ بہ خشیت کہ زور پی رازی و خوشنود دہ بیت.
 (۶) ثایا پەرودہ دگارت نہ یینیت بہ ہتوی و خیرا دہرووی لی ک ردیتہوہ و لانہی بو سازاندیت و حہواندیتہوہ؟
 (۷) تہی سہرگہردان نہ بویت و نەت دہزانی چی بکہیت، ہیدایہ تی دایت و پینمووی کردیت؟
 (۸) تہی نہ یینیت ہزارو نہ داریت، تہوہ تہ مال و سامانی پیبہ خشیت و دہولہ مہندی کردیت و بی نیازی کردیت؟
 (۹) کہ واتہ توش (تہی پیغمبر ﷺ، تہی تیماندار) ہہ تیو مہ چہ وسینہرہوہ دلی مہرہنجینہ.
 (۱۰) ہہ لمہ شاخی بہ ہزار و داماو و سوالکەر و پرسیارکہراند.
 (۱۱) (بہلکو) دہبارہی نازو نیعمہ تہ کانی پەرودہ دگارت ہہمیشہ بدوی و باسیان بکہ و لہ جی خویاندا بہ کاریان بہینہ.

سورہتی (الشرح)

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میہربان

- (۱) (تہی محمد ﷺ) ثایا دل و دہروون و سینہ مان گوشاد و تاسوودہ نہ کردیت؟
 (۲) ثایا باری گرانمان لہ سہر شانی تو لانہ برد؟
 (۳) تہوہی کہ پشتی تو ہیلاک و ماندو و کردبوو؟
 (۴) ناوو ناوبانگی تومان بہرزو بلند نہ کردہوہ (لہ شایہ تماندا ہاورپی لہ گہل ناوی تیمہدا ناوت دہ بریت، ناوت لہ سہر زاری
 فریشته و پیری و گروی تادہ میزادہ). (۵) بہ راستی ہاورپی لہ گہل تہنگانہدا خوشی و تاسوودہ بی دیت. (۶) بیگو مان بہ
 دلنیای یوہ ہاورپی لہ گہل تہنگانہدا خوشی و تاسوودہ بی ہر دہ بیت. (۷) جا کاتی ک لہ کاریکی خیر دہ بیتہوہ، خوت ماندو و بکہ
 بہ کاریکی خیری ترہوہ. (۸) با ہہمیشہ و پەرہوام حہزو تارہزووت بو بہدہ ستهینانی رہزامہندی خوا بیت، بہرہوام خہلکیش
 ہان بدہ تا پەرودہ دگارت بناسن و لہ ہہولی رہزامہندی تہودا بن.

سوره تی (التین)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به هنجیرو زهیتون (که دوو میوهی به سوودو به که لکن، سویند خورادنی خوا به دروستکراوانی بو سهرنج راکیشانمانه، به لام سویند خورادنی ئیمه گه ورهیی و گرنگی سویند پی خوراره که ده گه یه نیت).

(۲) به کیوی طوری سینا (که خوی گه وره گفتوگوی راسته و خوی له گه ل موسا پیغه مبهردا له ویدا کرد).

(۳) سویند بهم شاره ئه مینه، که (مه که که) یه.

(۴) به راستی ئیمه ئینسانمان له جوانترین شیوه و ریکوپیترین شیوازا دروست کردوه له هممو روویه که وه.

(۵) (ئه گهر ریبازی خواناسی نه گریت) سهره نجام ده یخه یه نزمترینی شیوئه نزمه کانه وه (له دوزه خدا).

(۶) جگه له وانهی که باوه ریبا هیناوه و کارو کردوه چاکه کانیا ن ئه نجامداده، پاداشتی هممیشه و نه براوه بویان ئاماده یه.

(۷) جا ئیتر (ئی ئینسانی سهرکش) چی وای لیکردوویت باوه رت به روژی قیامت و لپرسینه وه نه بیست دوی ئه وه هممو نازو نیعمه ته؟

(۸) ئایا خوا چاکترین فه رمانه وه نیه؟ دادپه روه رترین فه رمانه وه نیه؟ (که چی توی سهرکش لپی رازی نیت!!).

سوره تی (العلق)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) (ئی محمد ﷺ) بخویننه به ناوی ئه وه په روه ردگاره ته وه که هه موو شتیکی دروست کردوه. (۲) ئاده میزادی له چه ند خانه یه کی هه لو اسراو (له ناو مندالداندا) دروست کردوه. (۳) بخویننه، له کاتی که دا ههر په روه ردگاری تو به خشنده یه. (۴) ئه وه زاته به هوی قه له مه وه زانستی و زانیاری فی ر کردوه. (۵) ئاده میزادی فی ری ئه وه شتانه کردوه که پیشتر نه یده زانین. (۶) نه خیر (له گه ل ئه وه هممو چاکه و ریژه دا که خوا به خشویه تی به ئینسان) به راستی زوریه یان سهرکشی ده که ن، یاخی ده بن، سته م ده که ن. (۷) چونکه ههر که ههستی کرد ده وه له مه ند و بی نیازه (له رووی ئابووری، یان ته ندروستی، یان زانستی... هتد) یه وه. (۸) (ئه وه فه راموش ده کات که): سهره نجام گه رانه وه ی ههر بو لای په روه ردگاریه تی و (له سه ره کش و یاخیه کان ده پرسینه وه). (۹) باشه، پی م بلی ئایا ئه وه که سه ی که فه رمان ده دات و ریگری ده کات؟!... (۱۰) له به نده یه کی خوا کاتی که نو یژ ده کات!!... (هه روا به سه ری هوه ده چی ت...).

(۱۱) ئه ی ئه گهر ئه وه که سه ی قه ده غه ی لی ده کریت له سه ر ریبازی هی دایه ت و چاکه بیست!! (وه لای ناپاکان چی یه؟).

(۱۲) یان فه رمان به خواناسی بکات!!... (۱۳) ئه ی ئه گهر (کابرای خوانه ناس) به رنامه ی خوا به درو بزانیست و پشتی تی بکات.

(۱۴) ئایا نه یزانیوه که خوا ده بیینیست و ئاگای (له گو فتار و کرداریه تی)؟!

(۱۵) نه خیر... سویند به خوا ئه گهر کول نه دات و کوتایی (به دوژمنکاری نه هی نیست)، ئیمه پویه ی سه ری ده گرین (بو دوزه خ کیشتی ده که یه). (۱۶) ئه وه پی شه سه ره دروژنه تاوانکاره (پی شه سه ر: جیگه ی بیر کردنه وه و تی فکرا نه).

(۱۷) ئینجا وازی لی به یته، با هاوه ل و هاو بیرو باوه رانی بانگ بکات و (کویان بکاته وه بو دزایه تی ئیمانداران).

(۱۸) ئیمه ش فریشته کانی کاربه دهستی دوزه خی بو بانگ ده که یه (تا توله ی لی بسین و له دوزه خ توندی بکه ن).

(۱۹) نه خیر به گو یی ئه وه جو ره که سانه مه که، تو ههر سه ره گهر می نوژو سوژده ببه و به به ندایه تی خو ت له په روه ردگارت نزیک بکه ره وه. (له ریگه و ریبازی دینداری لامه ده).

سورہتی (القدر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) ٹیّمہ بہراستی قورثانمان دابہزاندوتہ خوارہوہ لہ شہویکی بہفہرو ریژداردا.

(۲) جا تو چووزانی شہوی بہفہر کامہیہ و ج خیر و بہرہ کہ تیّکہ.

(۳) شہوی قہدری بہریژ لہ ہزار مانگ ریژدارو خیردارترہ واتہ پاداشتی عیبادت و خواہرستی تہو شہوہ بی سنوورہ).

(۴) لہو شہودا فریشتہ کان کہ جوہرہ ٹیلیشیان لہ گہل دابہ، دادہ بہزن لہ سہر رووختہ و مولّہ تی پەرہردگاریان، بہ جورہا فرمان و کار (بہ تابیہت بو سہردانی خواہرستان، بوسہردانی مزگوتہ کان، بو گوگرتن لہ قورثان و.. ہند).

(۵) تہو شہوہ ناسوودہیی و ناشتی و ہیمنی و رہحمت و میہربانیہ، ہتا کاتی بہرہ بیان.

پیغمبر ﷺ فرمویہ تی: (من قام ليلة القدر ايمانا واحتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه).

واتہ: تہوہی شہوی قہدر بہ خواہرستی و یادی خوا بیاتہ سہر بہ ٹیمان و باوہری دامہزراو و بہ تہ ماہوونی پاداشت و رہحمت، خوی گہورہ لہ ہہموو گوناہانی رابووردووی خوش دہیّت. (بوخاری و موسلیم) ریوایہ تیان کردوہ.

سورہتی (البینة)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

(۱) تہوانہی بی باوہر بون لہ خاوہنی کٹیہ کان لہ گہل موشریک و هاوہلگہران، وازیان لہ بیروباوہری خویان تہہینا، ہتا بہلگہ و نیشانہی روون و ناشکرایان بو نہات (دہربارہی دواہمین پیغمبر).

(۲) (تہویش) پیغمبریکہ لہ لایہن خواوہ کٹیہ و نامہی پاک و بیگہردیان بہ سہردا دہخوینیٹہوہ (کہ قورثانہ).

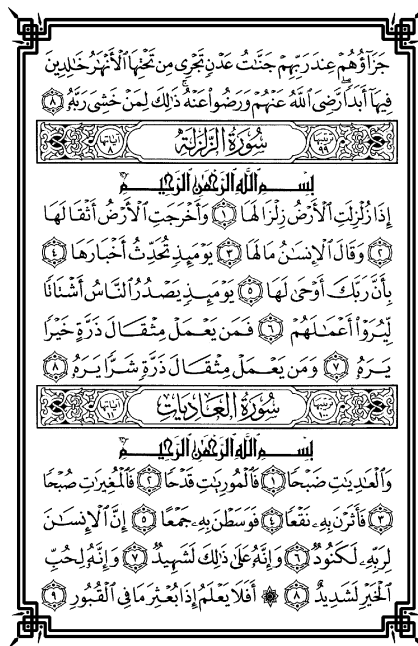
(۳) چہندہا پہیامی پر لہ رینمووی بہ نرخی لہ تویدا ہہہ.

(۴) جا خاوہن کٹیہ کان دہستہ دہستہ و پارچہ پارچہ نہبوون، دوا تہوہ نہیٹ کہ بہلگہ و نیشانہی ناشکرایان بوہات (دہربارہی پیغمبر و قورثان).

(۵) فہرمانیشیان پیٹہدرا بوو جگہ بہوہی کہ خواہرستی بکہن و بہ پاکی و دلسوزی و ملکہچو فہرمانیہرداری ٹاین و بہرنامہ کہ بن و لابدن لہ ہہموو ٹایینیک، تہنہا پابہندی ٹایینی ٹیسلام بن، نویژیش بہریک و پیکی تہنجام بدن، زہ کاتیش لہ مال و سامانیان دہریکہن، تہوہیہ ٹایینی راست و دروست و بہنرخی خوی بالادہست.

(۶) بہراستی تہوانہی بی باوہر بوون لہ خاوہن کٹیہ کان و موشریک و هاوہلگہران دہخوینیٹہ ناو ئاگری دوزہخوہ و بہ تہمری تییدا بو ہہمیشہ دہمیننہوہ، ہر تہوانہن تاوانبارترین و خراپترین خہلکانی سہرزہوی.

(۷) بیگومان تہوانہی ٹیمان و باوہریان ہیٹاوہ و کارو کردوہ چاکہ کانیان تہنجامداوہ، ہر تہوانہن چاکترین و پاکترین خہلکانی سہر زہوی.

(۸) پاداشتیان لای پورودرگاریان بههشتی پر له باخی چره (که) کُشک و تلهاره کان تیایدا ون بوون، چهندها روبرایش بهثر درخت و بهبهردم کُشکهکانیدا دهرات و لهوی ژیانی همیشہیی و بهردهوام بو هتاههتایی دهبه نه سهر، شهوانه خوا رازی به لیسان، شهوانیش لهو رازین (چون رازی نابین شهی پورودرگاری ناریز، بهراستی نازانین به چ زمانیک سوپاسگوزارت بین) بیگومان شهو ریزو قهدهر بو شهو کهسهیه که له پورودرگاری ترساوه و فهرمانه کانی به جی هیناوه.

(اللهم ارزقنا من خشيتك ما تحول به بيننا وبين معصيتك) یا ارحم الراحمین.

سورہتی (الزلزلة)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) کاتیک زهوی دههیریتنه لهرزه و بوومهله رزه زور بههیرزه که ی بو پیش دیت.

(۲) هرچی له زهویدا ههیه له مادهده سهنگینه کانی ناوی دهری پهراندو هینایه دهره وه.

(۳) (شهوکاته) ناده میزادیش دهلیت: شهو چهیتی، بو وای لیها (تیماندار ههست دهکات کوتایی دنیا به و بهرپابوونی روژی قیامته، بی تیمانیش سهری لیده شهویت و نازانیت بهره و کوئی رابکات).

(۴) لهو روژدها زهوی ههواله کانی خوی دهگیریتنه وه... (به زمانی حال دهلیت شهمه).

(۵) بههوی شهودهیه که پورودرگارت رایگه یاندوه (شهی تیمسان) فهرمانی بو دهرکردوه (که تیر کاتی کوتایی هاتنیته).

(۶) شهو روژه خه لکی دهسته دهسته بهره و گوپانی لیپرسینه وه دهردهچن، بهپهرش و بلاوی، تاکارو کرده وه کانینان بسینه وه (دیاره که نامه ی کرده وه کان تو مارکراوه به دهنگ و رهنگ وه).

(۷) جا شهوی به قهدهر سهنگی گهر دیله یه ک خیرو چاکه ی شه نجام داییت ده بیینیتنه وه.

(۸) شهوش که به قهدهر سهنگی گهر دیله یه ک شهرو خراپه ی ههیت، ده بیینیتنه وه.

سورہتی (العادیات)

بهناوی خوی بهخشنده و میهره بان

(۱) سویند بهو هوکارانه ی که تیژره ون و نرکه و ناله یان لیوه دیت.

(۲) بهو هوکارانه ی ناگر ده که نه وه و بزیسکه دهدهن.

(۳) بهو هوکارانه ی که له بهره به یاندا هیرش دهبه نه سهر (نوردووی دوژمنان). (۴) تیمجا دهبه هوی بهرپاکردنی تهپ و توژو گهرده لول. (۵) لهو کاته دا خو یان ده که ن به ناو جهرگه ی دوژمناندا. (۶) سویند بهوانه هه مووی، بهراستی ناده میزاد له ئاستی پورودرگاریدا زور ناسوپاس و حق نه ناسه. (۷) خویشی شایه ته له سهر شهو حاله ی خوی، (روژی قیامت دان به که مته رخه می خویدا ده نیت). (۸) بیگومان ناده میزاد له خوشه ویستی ساماندا زور به تین و هه لیه یه (که دهستی لی گیربوو ره زیل و رژد و چروکه). (۹) نایا شهو جوړه که سانه نازانن چی پیش دیت کاتیک له گوړه کان هیرانه دهره وه و (زیندو کرانه وه)؟!

(۱۰) ھەرچیش له سینەکاندا ھەیه ھەر ھەمووی له کارنامەکاندا) بە توّمار کراوی ئاشکرا کران و خرانە بەردەست!!

(۱۱) بەراستی پەرەدگاریان لەو رۆژەدا ئاگادارو شارەزایە بییان (بەوردی دەپرسیتەو له تاکە تاکەیان).

سورہتی (القارعة)

بەناوی خۆی بەخشندە و میھربان

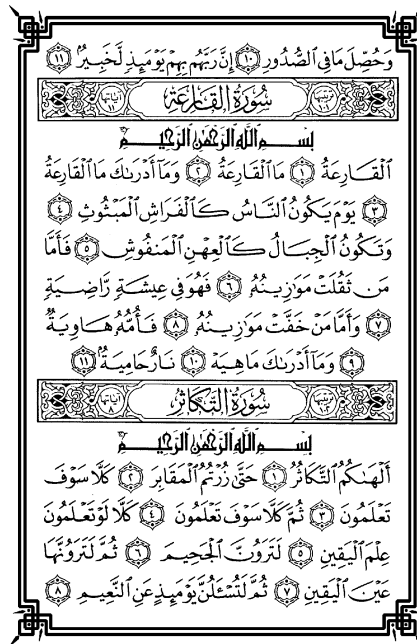
(۱) (یەکیکە له ناوەکانی رۆژی قیامت) واتە: ئەو گرمەییە دڵان دەلەرزێت.

(۲) ئاخۆ - القارعة - چی بێت؟

(۳) (تۆ ئەو ئینسان) چی فیری کردویت کە - القارعة - چی یە!!

(۴) ئەو رۆژە خەلکی وەکو پەپوولەیی سەرگەردان پەرش و بڵاو دەبنەو.

(۵) کێوکانیش وەکو خوری شیکراوێان لێ دیت (سووک دەبن و چال و چۆلیان پێ پر دەکرێتەو).

(۶) جاتەوێ تەرازووی خیری سەنگین بێت.

(۷) ئەو له باروڤوخیکی خوش و ئاسوودەدا ژیان دەباتە سەرو زۆر پێی رازیە.

(۸) ئەو هەش تەرازووی (خێروچاکەیی) سووک بێت (گوناهی زۆر بێت).

(۹) ئەو دایکی ئەو دۆزەخە (باوەشی بو کردۆتەو).

(۱۰) جاتۆ جووزانی (هاویە) چیه؟!

(۱۱) ئاگرێکی زۆر سوتینەر و بلیسەدارە (هەرگیز خامۆش نابێت و تینی کەم ناکات و لەکۆلی نابێتەو).

سورہتی (التكاثر)

بەناوی خۆی بەخشندە و میھربان

(۱) (خەلکینە!!) ھەلپەکردن و پێشبرکێتان بو زۆرکردنی (مال و مندال و سامان و کۆشک و تەلار و.. ھتد) ئێوێ سەرگەرم و سەرگەردان و بێ ئاگا کردووە لە خواناسی و دینداری.

(۲) تانەو کاتەیی کە دەمرن و دەبرێنە گۆرستان (دەخرینە ناو گۆرپێکی تەنگ و تەسک و تار).

(۳) واز بهێنن، لەمەودوا دەزانن ٠ چ قورپێکتان بو خۆتان گرتۆتەو، چ بەلایە کتان بەسەر خۆتان هێناو.

(۴) دیسانەو دەلیم: واز بهێنن، چونکە لە ئایندەدا ھەمو شتیکیان بو روون دەبێتەو دەیزانن.

(۵) واز بهێنن، ئەگەر ئێو دەتانزانی، بەزانین و دنیایەکی تەواوێ (وا بێ ئاگا نەدەبوون لە خواناسی).

(۶) سویند بە خوا دۆزەخ دەبینن (دۆزەخیکی تۆقینەر و پر لە ئازار و ناسۆر).

(۷) دووبارە سویند بە خوا دۆزەخ بەچاوی سەرتان دەبینن بە ئاشکراو دلیا دەبن (کە چەندە سامناکە).

(۸) پاشان سویند بە خوا لەو رۆژەدا پرسبارتان لێ دەکریت دەربارە ھەموو نازو نێعمەتەکانی دنیا (چۆنتان پەیدا کردووە و لە چیدا بە کارتەن هێناو).

سورہتی (العصر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) سویند به زه مانه، سویند به کاتی عه سر.

(۲) به راستی ناده میزاد له زهره رهنده و خه ساره تمه ندیده.

(۳) بیجگه له وانه ی که باوه ریان هی ناوه و کارو کرده وه

چاکه کانیا ننه نجامداده و ناموزگاری یه کتریشیان کردوه که

هه همیشه پایه ندی حه ق بن (پایه ندی حه قیش پیویستی

به خوگری هه یه)، له بهر نه وه به رده وام ناموزگاری یه کتریان

کردوه تا هه همیشه و به رده وام، خوگرو نارامگریش بن.

سورہتی (الهمزة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) هاوارو ناھو ناله بو ههر که سی که په شوین کمه و

کووپیدا ده گه ریپ و له عه یب و عاری خه لکی دده ویت.

(۲) نه وه که سه ی مال و سامانی زوری کو کردو ته وه و ههر

خهریکی ژماردنیتی و (دلی پی خوشه، ره زیله و به خشنده نیه).

(۳) واده زانیت مال و سامانه که ی ده بیته هو ی ته من دریتی و نه مری بو ی؟

(۴) نه خیر سویند به خوا به سووکی و ریسوایی فری دده ریته ناو (حطمة) وه.

(۵) جا تو چووزانی (حطمة) چیه؟

(۶) بریتی یه له ناگری داگیرساو و بلیسه داری خوا.

(۷) نه و ناگری روو ده کاته ناو جهرگه ی دل و دهر وونه کان (که مه لهنده ی کوفرو خوانه ناسی و ره زیلی بو).

(۸) بیگومان نه و ناگرو دوزه خه له شوینی کدایه که سه رگریاوو دهرگا داخواه له سه ریان (ریگه ی قوتار بوونی

نیه).

(۹) (خوانه ناسان له و ی) له ناو چند ستوونیکی ناگرینی دریژدان (هیچ جم و جولیکیان بو ناگریت).

سورہتی (الفیل)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) ثایا نه ترانیووه (نه ی پیغه مبه ر) په روه ردگارت چی کرد به خاوه ن فیله کان؟!

(۲) ثایا سه ری لئ نه شیواندن و پیلان و نه خشه کانیا نی پوچ نه کرده وه؟!

(۳) پل پل بالنده ی نه نارده سه ریان؟!

(۴) تا به به ردی سه نگگل (وه ک خشتی سووره وه کراو)، به رد بارانیا ن بکه ن.

(۵) سه رنه جام وه کو پووش و په لاش و کای خوراوی لیکردن، (دریژده ی هم به سه رهاته له ژیان نامه ی

پیغه مبه ری مه زندا) له نووسینی ماموستا عبدالعزیز پاره زانی دا ته ماشا بکه).

سورہتی (قریش)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) لہبرئوہی قورہیش ہوگر بووہ و...
- (۲) خوی گرتووہ بہکاروانی زستانہی (یہمن) و کاروانی ہاوینہی (شام) بو بازرگانی و (دابین کردنی بڑیوی).
- (۳) کہواتہ با پەرودرگار و خاودنی ئەم مالہ پیروژہ (کہ عہہ) بیہرستن.
- (۴) ئەوزاتہی لہبرستی رزگاری کردن و خوراکي پیہخشین و لہ ترس و بیمی (جہردہ و ریگران) پاراستوونی و ئاسایشی بو دابین کردوون.

سورہتی (الماعون)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) ئایا سہرئجت نہداوہ لہو کہسہی ئاینی خوا بہدرو دہزانیٹ؟! (دزایہتی دہکات، پروپاگندہ و درو ہلدہبہستیٹ... ہتد).
- (۲) ئەو جورہ کہسہ ئەوہیہ کہ پال بہ ہتہوہوہ دہئیٹ و پیایدا ہلدہشاخیٹ.
- (۳) ہانی کہشیش نادات تا خواردن و خوراک بہہخشیٹ بہ ہہزارو نہداران. (بہتایبہت لہ روژگاری گرانیڈا).
- (۴) جا ہاوار و واوہیلا بو نوژگہرائیٹ...
- (۵) ئەو نوژگہرانہی گوئی نادہن بہنوژہکانیان و کارکردی نیہ لہ سہریان و دلی نادہنی و لی غافل...
- (۶) ئەوانہی کہ ربابازن و بہ رووکەش نوژ دہکەن و دہیانہوئیٹ خویان دہریخەن و (ئیمانداران بخەلہتیٹن).
- (۷) (ہہمیشہش ہول دہدەن بو) قہدەغہ کردنی ہہموو چاکہ و یارمەتی و کومہکی و ہاوکاریہک.

سورہتی (الکوثر)

بہناوی خوی بہخشنده و میہربان

- (۱) بہراستی ئیمہ خیرو چاکہ و خوشی (ہردوو جیہان و ناوبانگی چاکہی) تومان (ئہی محمد ﷺ) بی ئەندازہ و بی سنوور کردووہ (لہ ہہموو چہرخ و زہمانیکدا).
- (۲) کہواتہ نوژ تہنہا لہبەر خواو بو خواو بو بہدہستہئیانی رەزامەندی پەرودرگارت ئەنجام بدہ و قوربانیش بکہ.
- (۳) بیگومان ہەر دوزمنان و ناحەزانی تو بی ناو و نیشان و وەجاخ کوپرو دوابراون (لہ ہہموو خیرو چاکہیہک لہ ہردوو جیہاندا).

سورتهی (الکافرون)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

- (۱) (ئی محمد ﷺ) بلی: ئی کومه لی بی باوه پرو خوانه ناسان.
 (۲) من هه رگیز ئه و شتانه ی که ئیوه ده یپه رستن نایپه رستم
 (چونکه من خواپه رستم).
 (۳) ئیوه ش دیاره ئه وه ی من ده یپه رستم نایپه رستن (چونکه بت
 په رستن).

(۴) ئه وه ی ئیوه په رستوتانه من هیچ کات نایپه رستم.

(۵) ئیوه ش، ئه و زاته ی من ده یپه رستم نایپه رستن.

(۶) (که واته) دینی خوتان بو خوتان و دینی خوم بو خوم.

(ئهم سوورته کاتیک هاته خواره وه، بی باوه ران و یستیان ریک
 بکه ون له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ که ئه و ماوه یه ک بته کانی ئه وان
 بپه رستیت، ئه وانیش هه مان ماوه خوا په رستی بکه ن!!).

سورتهی (النصر)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) کاتیک یارمه تی و کومه کی خوا دیت، شاری مه ککه رزگار ده کریت و ده رگای نازادی والا ده کریت.

(۲) خه لکیشیت بینی پۆل پۆل ده چنه ریزی ثانی خواوه.

(۳) ئه وسا ئیتر تو سوپاس و ستایشی په روه ردگارت بکه و داوای لیخوشبوونی لی بکه، چونکه به پراستی خوا
 زور چاوپوشی ده کات و تهویه وهرگره... (ئومیده له ئابنده یه کی نزیکدا، خوی بالاده ست سه رکه ووتیک
 بپه خشیت، ئه و کاته ئیمانداران هه ست ده کهن ئهم سوورته تازه نازل زیووه).

سورتهی (المسد)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) دهسته کانی بشکیت ئه بوله هه ب و ریسوا بییت، ناشکرایه که هه ر ریسوایش ده بییت و (له ناوده چییت).

(۲) مال و دارایی و ئه و شتانه ی که به دهستی هیناه، فریای نه که وت.

(۳) له ئابنده دا ده خریته ناو ئاگریکی پلپسه داره وه.

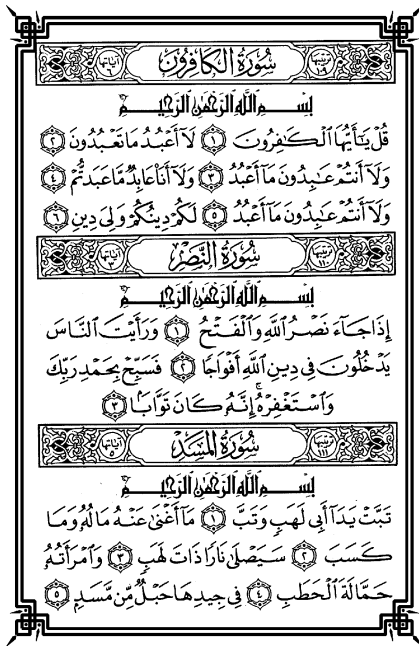
(۴) هه روه ها ژنه که شی که هه میشه هه لگری کۆله داره و (نازاری پیغه مبه ر ﷺ ده دات).

(۵) هه میشه گوریسیکی چنراو له پووشی خورما له گه ردنیایه تی (له قیامه تیشدا زنجیری ئاسن ده کریته گردنی).

(کاتیک پیغه مبه ر ﷺ تیره و تایه فیه کانی کۆ کرده وه و په یامی خوی پیراگه یاندن ئه بوله هه ب وتی: (تبا لك ألهذا

دعوتنا) ئیتر ئهم سوورته هاته خواره وه، که هیرشیکی به رده وامه بو سه ر ئه بوله هه ب و هاوسه رکه ی و ئه وانه ی

له وان ده چن و وه ک ئه وان دزایه تی ئیمان و ئیسلام ده کهن).

سورہ تی (الإخلاص)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) (ئەي محمد ﷺ، ئەي ئيماندار) بلى: ئەو خاويەي كە ناوي
 الله - يە خاويە كي تاكو تەنھايە (بىي ھاوڧ و ھاوتايە).
 (۲) خوا زاتيكي پايەدارو دەسەلاتدارە، نيازى بە كەس نيه و
 ھەمووان ئاتاجى ئەون، (ھەر ئەو دەتوانيت بە لاو ناخوڧى
 لابرەيت و پيوستى و داخاويە كانمان جييە جي بكات).
 (۳) ھيچ كەسى لىي نەبوو و خوڧى لى كەس نەبوو.
 (۴) ھەرگىز ھاوتا و ھاوشيو و دەسەلاتداريكي تر نيه كە لى
 بەرامبەر يەو بوەستيت و ھاوشانى بيت وە كو ئەو بالا دەست
 بيت وە كو ئەو دروستكار بيت.

سورہ تی (الفلق)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) (تھی محمد ﷺ، تھی ئیماندار) بلی: پہنا دہ گرم بہو

بهره‌ر دگاره‌ی که بهره‌بان ییش ده‌هینت، دنیای تاریک روناك ده‌کاته‌وه.

- (۲) له شه‌ړو خړاپه‌ی هه‌رچی که دروستی کردووہ (له جنوکه و ئاده‌میزاد و مارو میروو..).
- (۳) له‌شه‌ړو خړاپه‌ی شه‌و کاتیڅ که دادپټ و دنیا تاریک ده‌یټټ و شه‌وه‌زنگ دنیا‌دا ده‌گریټ.
- (۴) له شه‌ړو خړاپه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که جادوو ده‌که‌ن و پټ و ده‌زوو گریټ دده‌ن و فووی پیاده‌که‌ن (به‌فیل و جادوو نیوان خه‌لکی تیڅ دده‌ن کیشه‌و گرفت بوټاڅ و کوټه‌ل دروست ده‌که‌ن).
- (۵) له‌شه‌ړو خړاپه‌ی هه‌سوودو به‌خیل، کاتیڅ که هه‌سوودی و به‌خیلی ده‌بات، (ده‌که‌وپټه‌ خو‌ی بوټه‌وه‌ی زه‌ره‌رو زیان بدات و کیشه‌ به‌ریاکات).

سورہ تی (الناس)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

- (۱) (ئەي محمد ﷺ، ئەي ئيماندار) بلى: پەنادە گەرم بە پەرۋەردگارى خەلكى.
- (۲) بە پادشاي خەلكى. (لە ھەمو زەمىن و زەمانىكىدا).
- (۳) بە خۋاي خەلكى. (لە ھەمو سەردەمە كاندا).
- (۴) لە شەپ و خراپەي ئەودەي كە وەسۋەسە و خەتەرە و خەيال دەخاتە دلۋە كە (خەنناسە ئەويش:).
- (۵) بريتى يە لەودەي كە وەسۋەسە فرى دەداتە سىنە و دل و دەروونى خەلكىيەو. (گرفتى دەرونيان بو دروست دەكات).
- (۶) لە بەرى و خەلك، لە جنۆكە و ئادەمىزاد (ئەوانەيان كە شەبتان سىفەتن).

